

Giới thiệu Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert

P/s 1: 《 Tây Du Ký 》 vền vẹn kể ra liên quan tới Tây Hành cổ sự.

Thế nhưng là sự tình thật chỉ có đơn giản như vậy sao

Hiện tại, ta cho người biết, Tây Du chỉ là vừa mới bắt đầu, cổ sự cũng không có kết thúc.

Đường Tam Tạng, Tôn Ngộ Không, Trư Ngộ Năng, Sa Ngộ Tĩnh, Tiểu Bạch Long. Năm người này con đường, còn có biết tiếp tục đi tới đích.

Coi ta quý gối Phật tiền, hái quả Kim Cô sát na, ta rốt cục nhớ lại, ta đến cùng là ai.

Ta là ai

Ta là Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không.

Ta là Yêu tộc đại yêu Tôn Ngộ Không.

Ta là, bách chiến bách thắng, Tôn Ngộ Không.

P/s 2: ngày 1/4 bắt đầu đăng chương đầu tiên, các bạn ủng hộ bằng cách vote 10* nhé. Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Chuyện xưa

Coi ta quý gối Phật tiền, hái quả Kim Cô nháy mắt, ta rốt cục nhớ lại, ta đến cùng là ai. "Hầu Từ, người thua, ta lại cho người một cơ hội, thế nhưng là người y nguyên phủ phục tại dưới chân của ta. Năm đó đại náo thiên cung thời điểm người nói ta lừa gạt người, nguyên cớ ta chỉ ép người năm trăm năm. Hiện tại, người không phải giống như lúc trước quý gối dưới chân của ta, giống con chó một dạng. A, không, người bây giờ căn bản không bằng năm đó, người bây giờ liền Kim Cô Bồng đều ném, ha ha ha."

"Thì tính sao bỗng từ không, ta Lão Tôn còn có quyền đầu. Người chẳng qua chỉ là một cái phân thân thôi, ta Lão Tôn không sợ. Coi như hiện tại quý ở trước mặt người có thể làm gì coi như người đề thêm ta Lão Tôn năm trăm năm thì sao đợi ta Trảm Tam Thi, khi đó, chính là người Như Lai hồi phi yên diệt thời điểm. Như Lai, người là không giết chết được ta. Ta từ xuất sinh lên liền đã cùng thế giới hòa làm một thể. Trừ phi người hủy hết thầy. Không phải vậy, ta sớm muộn biết một gây đồ nhào người."

"Kim Thiên, cái này cũng là đại đồ đệ của người Tôn Ngộ Không chỉ là một cái Thạch Hầu mà thôi, sao dám tại Đại Lôi Âm Tự bức này làm càn xem ra chuyện này Tây Hành, cũng không có để người học thông minh a."

Không đợi Kim Thiên Từ nói cái gì, Như Lai tiếng động lớn tiếng niệm Phật lại nói: "Hầu Từ a, kỳ thực hiện tại người chỉ có hai đầu đường có thể đi. Hoặc là thụ ta sắc phong vì Tây Thiên Đầu Chiến Thắng Phật, mà lại ta sẽ trả người Như Ý Kim Cô Bồng. Hoặc là, cũng là người Hoa Quả Sơn 10 vạn hầu từ hầu tôn đến Tây Thiên. Ta nghĩ, người biết nên làm như thế nào đi."

Lừa gạt ngập trời, trong nháy mắt thì dập tắt. Đúng vậy, hán Tôn Ngộ Không không sợ trời không sợ đất, thế nhưng là hán còn có hoa quả núi, cái kia 10 vạn hầu từ hầu tôn tuy nhiên tại Sinh Từ Bạc câu tính danh thành Bất Từ Bất Diệt tồn tại, thế nhưng là Như Lai lại có thể qua độ hóa bọn họ a. Để bọn hán trở thành cái kia ngơ ngác không biết tự mình Phật môn khôi lỗi vẫn là làm được.

Huống chi, hiện tại Hoa Quả Sơn đã không phải là năm đó Yêu tộc liên quân đại náo thiên cung thời điểm cường thế, những cái kia có chút bản lãnh Yêu Vương chết thì chết bị Bồ Tát thân tiên thu thu, Hoa Quả Sơn đã chỉ còn trên danh nghĩa.

"Ai, A Di Đà Phật." Thở dài một tiếng, tại Kim Thiên Từ miệng bên trong, ung dung quanh quẩn tại toàn bộ Linh Sơn.

Mỗi khi mặt trời đỏ mới sinh, tại Linh Sơn cao nhất toà kia đỉnh núi, chắc chắn sẽ có một thân ảnh, nhìn qua đầy trời Thái Hà yên tĩnh ngẩn người.

Mỗi khi Viên Nguyệt Đương Không, tại Linh Sơn cao nhất cái này tòa tháp thượng, chắc chắn sẽ có một cái bóng lưng, nhìn qua có thể đụng tay đến Minh Nguyệt trầm mặc.

Mỗi khi mưa gió kiêu đến, tại Linh Sơn lớn nhất tĩnh cái kia hẻm lách, chắc chắn sẽ có một thân ảnh, nhìn qua mưa lớn mưa to nhắm mắt trầm tư.

Mỗi khi Chúng Tăng hát trái qua, mỗi khi dân chúng cầu nguyện, mỗi khi Như Lai cách nói, chung quy có một người, mi đầu nhẹ chau lại.

Còn có cái kia từ khi bị sắc phong về sau thì cần cù chăm chỉ Kim Thân La Hán, tựa hồ tất cả mọi người quên hẳn.

Phật, Phật, Phật, như thế nào Phật Phật lại là sao vì phổ độ thiên hạ chúng sinh sao vì cứu khổ cứu nạn sao vì thương sinh hạnh phúc sao vẫn là, vền vẹn vì cam đoan Như Lai Phật Tổ Chí Tôn địa vị đâu?

Không phải vậy, vì cái gì những yêu quái đó một khi tu luyện có thành tựu, không phải là bị Bồ Tát La Hán thu làm tọa kỵ cũng là bị các lộ thần tiên thu làm tọa kỵ đâu? Mà những cái kia không phục, thì đều bị diệt đi! Diệt không xong cũng không muốn trở thành tọa kỵ, tựa như Tôn Ngộ Không dạng này, thành Phật, làm sứ giả La Hán.

Tóm lại, Thiên Đình cũng tốt, Linh Sơn cũng được, bọn họ là sẽ không cho phép những cái kia không tại trong không chế nhân tồn tại.

Thế nhưng là, lần này, bọn họ rất cục sai, người ép ta năm trăm năm ta cũng không buồn bực, như nếu không có cái này năm trăm năm cũng sẽ không để ta Lão Tôn gọt đi cái kia phần nóng nảy cùng tự đại. Lấy vì thiên hạ ở giữa không ai lại là ta Lão Tôn đối thủ, Thiên Cung những cái kia kém cỏi để ta càng phát không coi ai ra gì, thật tình không biết, cây cao chịu gió lớn. Như thế ta, sớm muộn biết ăn nhất đại thua thiệt.

Bất quá, cái này năm trăm năm đến, ta ngày nhớ đêm mong, là sao bị ép tại dưới núi chính là ta Lão Tôn lại không phải Như Lai, là sao Ngọc Đế vẫn là Ngọc Đế, ta Lão Tôn lại không phải Tề Thiên Đại Thánh.

Nói cho cùng, Tề Thiên Đại Thánh, là cái thất bại giả, từ đầu đến đuôi thất bại giả. Không những mình bị ép tại Ngũ Hành Sơn hạ, thậm chí ngay cả cái kia bảy hầu tử hầu tôn đều không gánh nổi.

Nguyên có năm trăm năm về sau, ta học biết ẩn nhẫn, ta biết chỉ bằng ta một lực lượng cá nhân, cái gì đều làm không. Thiên Đình quá lớn. Linh Sơn cũng quá lớn, lớn đến có thể lật tay ở giữa thì hủy diệt ta. Sau đó ta theo Đường Tăng Tây Hành Thủ Kinh, sau đó ta trang pháp lực giảm nhiều, sau đó ta cần trọng một lòng Tây Khứ. Cách xa vạn dặm, bất quá là ngã nhào một cái sự tình, coi như đi tới qua, cũng bất quá mấy chục năm thôi, chỉ cần để cho ta đi ra, những thứ này đều không tính là gì.

Ta nói, ta không buồn Như Lai ép ta, ta buồn bực chính là, Như Lai vậy mà tại Ngũ Hành Sơn trên vụng trộm thả 3000 Phật Đà, không biết ngày đêm niệm kinh, mưu toan độ hóa ta, để cho ta quy y. Quy y ta nhỏ vào.

Kỷ thực hiện tại tình thế hồi tưởng lại, trận này vụng về nháo kịch, ngay từ đầu thì khắp nơi đều là sơ hở, chỉ bất quá ta Lão Tôn chung quy là tại thế quá ngắn, chỉ là mấy trăm năm, bất luận tâm cơ vẫn là mưu kế, đều kém xa tít tắp, cho nên mới rơi vào như vậy thế thảm cấp độ.

Từ khi Như Lai cùng ta đánh cược thi đấu, trận này âm mưu liền bắt đầu.

Đều nói người xuất gia không đánh lừa dối, nói cách khác người xuất gia sẽ không gạt người, thế nhưng là thân là Phật bắt đầu tổ Như Lai, là làm sao làm đầu tiên là cùng ta đánh cược, nói ta như bay không ra lòng bàn tay của hắn, chính là ta thua, ta liền xuống giới tiếp tục là yêu, lại tu luyện mấy trăm năm lại đến thảo luận. Thế nhưng là kết quả đây ta thừa nhận là ta thua, thế nhưng là tại ta nhận thua một khắc này, Như Lai không làm phân trần liền nhúng tay đè xuống, đây là để cho ta hạ giới là yêu đây là để cho ta tiếp tục tu luyện

Cái kia lại đến nói một chút trận này đánh cược đi, bay không xuất chưởng tâm nếu là ta Lão Tôn dùng hết tất cả khí lực bay đi lại vẫn tại lòng bàn tay của hắn, cái kia ta tâm phục khẩu phục không làm hắn nghĩ, thế nhưng là Như Lai làm sao làm để bàn tay biến hóa thành chống trời Thần Trụ, lừa gạt ta coi là bay đến chân trời lại không thể qua, mới xoay người lại. Chẳng lẽ đây không phải lừa gạt sao

Chẳng qua thôi, Tây Thiên bộ này sắc mặt, ta sớm đã biết, như là như thế, cái kia đại từ đại bi Quan Thế Âm Bồ Tát, cũng là như thế!

Về sau, không ai lại biết Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không. Có, chỉ là Nam Mô Đầu Chiến Thắng Phật. Phảng phất, năm đó cái kia tan tác thiên địa Thác Thiên Cự Viên, như vậy tiêu tán giữa thiên địa. Năm đó cái kia thống lĩnh Tam Giới ngàn vạn Yêu Tộc đại quân Tề Thiên Đại Thánh, bây giờ thành như đến ngồi xuống Phật Đà. Mà quát tháo phong vân Yêu tộc Thất Thánh, bây giờ cũng đi tứ tán, không biết mấy người còn sống.

Năm đó vụng trộm đánh xuyên qua Thiên Giới ngân hà để chiến bại Yêu tộc liên quân đào tẩu Thiên Bồng Nguyên Soái, bây giờ thành một đầu vụng về Trư Yêu, tuy nhiên bị Như Lai sắc phong vì Hoan Hỉ Phật.

Năm đó vì Tề Thiên Đại Thánh mở ra Lăng Tiêu Bảo Điện đại môn Quyền Liêm Đại Tướng, bị Vương Mẫu đánh xuống nhân gian, lại cả một đời chỉ có thể làm yêu quái quái, mà lấy cớ là đánh nát Lưu Ly Trán. Tuy nhiên, bị Như Lai phong làm Nam Mô Kim Thân La Hán, thế nhưng là y nguyên vô pháp tách ra Sa Tăng một thân yêu khí.

Tựa hồ, hết thầy cứ như vậy kết thúc, thế gian lại không quan trọng Yêu Ma.

Thế nhưng là, người nào cũng không biết, con khi kia, đã chém rụng Nhất Thi. Cách đại lộ, lại gần một bước.

Như Lai lừa gạt ta, dùng Ngũ Hành Sơn ép ta năm trăm năm. Quan Âm lừa gạt ta, lừa gạt ta mang lên Kim Cô, giày vò đến ta Lão Tôn sống không bằng chết. Bất quá, ta đều nhẫn.

Rất nhiều nhân cũng không biết đi, cái kia Kim Cô, nhưng cũng không có đơn giản như vậy a, Quan Âm a Quan Âm, năm đó người vẫn là Từ Hàng Đạo Nhân thời điểm, thủ đoạn cũng không có như vậy tàn nhẫn a. Chúng ta hãy nói một chút cái này Kim Cô đi. Mọi người đều biết chính là chỉ cần ta sư phụ nhất niệm Khẩn Cô Chú ta thì đau đầu, thế nhưng là ai biết ta là sao đau đầu bởi vì vì sư phó mỗi lần niệm Khẩn Cô Chú thời điểm, Kim Cô đều sẽ phân hóa ra một sợi Như Lai thần niệm tới thực ta Lão Tôn Linh Hải, ý đồ thôn phệ ta Linh Uẩn. Nếu không chỉ là Kim Cô, có thể nào nài đến ta Kim Cương Bất Phôi Chi Thể

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Chuyện cũ

Hiện tại biết đi, là sao bất luận Thiên Cung vẫn là Linh Sơn, đều muốn đem ta chiếm làm của riêng, vì chính là ta trong đầu Linh Uẩn. Vì cái gì ta trong đầu Linh Uẩn lợi hại như vậy bởi vì đây là năm đó Nữ Oa Nương Nương Bỏ Thiên còn sót lại một khối Thần Thạch, theo Thần Thạch Bỏ Thiên, ta trong đầu khối linh thạch này cũng thời gian dần trôi qua cùng Chư Thiên Thế Giới đồng hóa. Có thể nói thế giới cũng là ta, ta cũng là thế giới chi linh. Một khi ai có thể hút khối này Thần Thạch, như vậy hẳn chẳng khác nào áp đảo sở hữu Chư Thiên Thế Giới phía trên.

Ha ha, có phải hay không quá mức rung động đâu? Ha ha ha, như vậy, ta liền tiếp tục giảng một chút, những quang đó tại Như Lai Phật Tổ cổ sự đi!

Nhiều khi, ta đều đang nghĩ, ta từ trong viên đá đọng tới, rốt cuộc muốn làm gì. Thiên Cung cũng náo, Tây Thiên cũng đi. Thế nhưng là, về sau đâu?

Trước kia mỗi khi lúc này, ta đều sẽ đến hỏi sư phó, sư phó nói mỗi người đều có mỗi người con đường, hẳn không biết ta sau này đường muốn làm sao đi, hẳn chỉ biết là hiện tại đường là Tây Hành.

Hải Linh Sư phó có đôi khi biết rất nhiều, có đôi khi nhưng lại cái gì cũng không biết. Hiện tại sư phó không ở bên người, ta không biết muốn đi hỏi ai, nguyên cớ chỉ tốt chính mình nghĩ.

Ta muốn a muốn a, nghĩ đến năm đó vừa vừa xuất thế, tại Hoa Quả Sơn cùng người khác khi con vui đùa âm ỉ trăng cảnh, nghĩ đến qua Đông Hải Long Cung lần thứ nhất nhìn thấy Kim Cô Bồng thời điểm cảm giác, nghĩ đến ta tại Bàn Đào Viên ăn nhiều Bàn Đào lúc sáng khoái, nghĩ đến tại Thái Thượng Lão Quân trong lò luyện đan thống khổ, nghĩ đến đeo lên Kim Cô về sau phần nộ, nghĩ đến cái kia cùng ta một màn đồng dạng một cái khác Tôn Ngộ Không, cũng chính là Như Lai trong miệng Lục Nhĩ Mi Hầu.

Nghĩ tới đây ta thì cười, Như Lai thật đúng là đầy đủ phí tâm tư. Lục Nhĩ Mi Hầu, Ha-Ha, năm đó ta lần đầu tiên nhìn thấy cái này cùng ta một màn đồng dạng Tôn Ngộ Không thời điểm ta thì cười không được. Ta vì cái gì cười bởi vì Như Lai cho là hẳn rất thông minh, dùng chính mình hóa thân hóa thành ta Lão Tôn bộ dáng, thế nhưng là hẳn lừa qua sư phó, lừa qua Ngọc Đế, thậm chí lừa qua Kinh Chiêu Yêu cùng Quan Âm Bồ Tát, tuy nhiên lại không gạt được ta a.

Năm đó tại Lão Quân lò bên trong luyện ra Hóa Nhân Kim Tinh, cũng không phải vẹn vẹn có thể xem thấu yêu quái biến hóa a, Như Lai pháp lực đạo hạnh xác thực cao hơn ta Lão Tôn rất nhiều rất nhiều, thế nhưng là hẳn y nguyên đánh giá thấp ta Hóa Nhân Kim Tinh.

Hẳn cũng không nghĩ một chút, Lục Nhĩ Mi Hầu sở thuộc hầu loại, năm đó ta tại địa phủ câu sở hữu khi thuộc tính danh, đến mức sở hữu hầu loại phụng ta vì tôn, tuy nhiên hoàn toàn chính xác có một cái có thể thấy rõ thiên địa Lục Nhĩ Mi Hầu, thế nhưng là hẳn cũng không tại Tam Giới trong ngũ hành, thậm chí hẳn ở đâu, chỉ có ta mới biết được.

Như Lai cái này ra thật giả Mỹ Hầu Vương, chỉ là muốn nói cho ta, hẳn nhưng là tùy thời tùy chỗ biến ra một cái khác Tôn Ngộ Không để thay thế ta mà lại ai cũng phát hiện không. Mặc dù nói người xuất gia không giết chóc, thế nhưng là nếu như giết một người về sau lại xuất hiện một cái khác thay thế, lại ai cũng phát hiện không, cái này không ai sẽ biết, biết hẳn Như Lai giết người.

Ta cũng là một con khi, một cái không sợ trời không sợ đất Hầu Từ.

Bất tri bất giác, ta từ đập đá bên trong đọng tới đã có hơn một nghìn năm đi, này một ngàn năm nói dài cũng không dài, nói ngắn cũng không ngắn. Nói dài, là một ngàn năm để rất nhiều chuyện rất nhiều người đều biến. Nói ngắn, này một ngàn năm, cũng có chút chưa bao giờ cái biến. Tựa như ta Hoa Quả Sơn những hầu từ hầu tôn đó.

Từ khi ta lần thứ nhất nhảy vào Thủy Liêm bắt đầu, cái này Đại Vương, vừa gọi cũng là một ngàn năm. Bất luận ta người ở chỗ nào, bất luận ta là chuyện tốt xấu, bọn họ đều gọi ta Đại Vương. Coi như bởi vì ta nháo thiên cung nhắm trúng Thiên Hỏa đốt Hoa Quả Sơn, coi như bởi vì ta bị ép Ngũ Hành Sơn đạo đưa bọn họ bị yêu quái thợ săn ức hiếp, thế nhưng là bọn họ một mực chưa từng cái biến, vẫn là lúc trước một con kia chỉ bộ dáng khả ái. Ta tại, bọn họ hầu hạ ta, không tại, bọn họ liền chờ ta. Nguyên cớ ta biết, coi như toàn bộ thế giới đều không ta lập thân chỗ, Hoa Quả Sơn, vĩnh viễn là ta Lão Tôn nhà.

Nhưng cũng có rất khó lường, thay đổi hoàn toàn khuôn mặt, tựa như ta cái kia thành anh em kết bái huynh đệ Ngưu Ma Vương. Nhớ ngày đó chúng ta cùng nhau tại Hoa Quả Sơn là yêu, về sau không đánh nhau thì không quen biết, thành bái làm huynh đệ chết sống, cả ngày đi khắp tứ phương uống rượu đánh nhau tốt không vui. Có thể nào biết từ khi ta đập vào con đường về hướng tây, hết thảy đều biến. Cái này con bò chẳng những không nhớ ngày xưa huynh đệ chi tình, thậm chí cùng ta là địch, kia Hóa Diễm Sơn, cùng ta đại chiến ba ngày ba đêm.

Thế nhưng là ta không trách hẳn, hẳn cũng có hẳn nỗi khổ tâm trong lòng. Ta biết, Quan Âm thu con của hẳn Hồng Hải Nhi vì Thiện Tài Đồng Tử, chính là

vì uy hiếp Lão Nguru để chúng ta qua không được Hoa Quả Sơn, thế nhưng là coi như biết thì có biện pháp gì, hiện tại còn không phải vạch mặt đại chiến thời điểm a, chúng ta có thể làm, cũng chỉ có thể là chiến đấu, coi như đối thủ là đã từng huynh đệ.

Ăn nhẩn đi, Lão Nguru, còn có năm đó những huynh đệ kia, các người bây giờ có thể làm, thì là giả vờ không biết ta, xem ta vì phản bội Yêu Tộc tử địch, sau đó đem hết toàn lực ngăn trở ta Tây Khứ, không phải vậy, Yêu tộc sớm muộn sẽ bị những Bồ Tát đó Thiên Thần thu qua không còn a.

Ai, thời điểm, vẫn là không đến a.

Ta không biết làm như vậy kết quả cuối cùng sẽ như thế nào, có lẽ sẽ thất bại, thất bại hết thảy thì đều sẽ biến mất. Ta Hoa Quả Sơn, ta hầu tử hầu tôn, ta các huynh đệ, còn có ta sư phó Đường Huyền Trang, ta Sư Đệ Bát Giới Sa Tăng cùng Tiểu Bạch Long. Đúng, còn có năng.

Mặc dù như thế, có một số việc vẫn là muốn đi làm, đây không phải chấp nhất không có chấp vấn đề, mà lại hai cái chủng tộc chiến tranh. Năm trăm năm trước làm nhiều như vậy chuẩn bị, nếu như lần này từ bỏ, thì thật phí công nhọc sức. Ta không thể để cho năm trăm năm trước chết đi Yêu Tộc máu chảy vô ích, đương nhiên, cũng sẽ không lại để cho những cái được gọi là các thần tiên, tiếp tục muốn làm gì thì làm. Thế giới này không là một người nói tính toán, cũng không phải một đám người nói tính toán, thế giới này là thương sinh.

Chúng ta Yêu tộc sao Yêu tộc cũng không phải là sinh linh Yêu tộc thì một nhất định phải trở thành các thần tiên tọa kỵ sủng vật mới có thể cổ nhiên, có rất nhiều yêu quái là làm xương làm bậy, thế nhưng là đây không phải toàn bộ yêu quái, yêu quái bên trong cũng có rất nhiều không tranh thế sự một lòng tu luyện vì đến chứng đại đạo yêu.

Thế nhưng là, đây có gì dùng thần tiên đắc đạo vào chỗ nhóm Tiên Ban trường sinh bất lão. Có thể yêu quái đắc đạo đây này đều thành cái gì

Trải qua hơn năm trăm năm chuẩn bị, bây giờ Yêu tộc rốt cục có sức đánh một trận, cái này đem là đánh cược lần cuối. Yêu tộc bại, thì lại lấy Hậu Thiên mà không yêu. Thần tộc bại, thì lại lấy Hậu Thiên đình về Yêu tộc.

Người nói đám kia hòa thượng đừng quên ta đoạn đường này Tây Hành, là vì cái gì. Ta vì chính là lấy thân nhập Phật môn làm điều kiện, để Như Lai không nhúng tay vào Yêu tộc cùng Thần tộc chi tranh. Huống hồ ta đã là Đấu Chiến Thắng Phật, cũng là Hoa Quả Sơn Mỹ Hầu Vương, Yêu tộc là quy về ta thống lĩnh. Nếu như ta Thành Ngọc Đế, cái kia Như Lai chỉ có chỗ tốt không có chỗ xấu, hần là sao còn muốn ngăn cản

Ha-Ha, mà lại Như Lai không nhất định có thời gian để ý tới ta, có lẽ đến lúc đó hần biết ốc còn không mang nổi mình ốc đâu!

Rất nhớ biết rõ đạo làm ta lần nữa đánh lên Thiên Cung lúc Ngọc Hoàng Đại Đế biểu lộ, cũng rất muốn biết làm ta lần nữa lật tung bát quái đường lúc Thái Thượng Lão Quân bộ dáng. Chẳng qua đáng tiếc là, Vương Mẫu Bàn Đào còn không có quen, không phải vậy nhất định phải lại đi ăn được một phen.

Đầy trời Chư Thần, không nên nóng lòng, rất nhanh, thật vô cùng nhanh. Lão Tôn biết để cho các người lần nữa giật nảy cả mình, để cho các người biết, có con khi, không phải tất cả mọi người có thể di động.

Tề Thiên Đại Thánh, Đấu Chiến Thắng Phật, Tôn Ngộ Không.

Thiên Bồng Nguyên Soái, Trư Cương Liệp, Trư Bát Giới

Quyển Liêm Đại Tướng, Lưu Sa Hà yêu, Sa Ngộ Tĩnh

Kim Thiên Tử, Đường Huyền Trang, Đường Tam Tạng

Khi tất cả nhân chém tất cả qua Tam Thi thời điểm, cũng là Yêu tộc Liên Minh lần nữa bao phủ làm lại thời điểm.

Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không

Bình Thiên Đại Thánh Nguru Ma Vương

Phúc Hải Đại Thánh Giao Ma Vương

Hồn Thiên Đại Thánh Bằng Ma Vương

Di Sơn Đại Thánh Sư Đà Vương

Thông Phong Đại Thánh Mị Hầu Vương

Khu Thần Đại Thánh Ngục Nhung Vương

Yêu tộc Thất Thánh, sẽ lần nữa tề tụ Hoa Quả Sơn, thống lĩnh ngàn vạn Yêu tộc, thẳng hướng Thiên Cung.

Còn có có rất nhiều cái này năm trăm năm phục bút, cũng đem từng cái bạo phát, cho Thiên Đình đã kích trí mạng. Thiên Đình Chư Thần sao, thật tốt hưởng thụ một chút các người sau cùng thời gian đi, không lâu, đại chiến sắp bạo phát, ai chết ai sống, cũng chưa biết chừng.

Sinh linh đồ thần cũng được, yêu quái tàn phá bừa bãi cũng tốt, tóm lại, tất có một trận chiến

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Chuẩn bị chiến đấu

Trời tối người yên, thế nhưng là ta biết rất nhiều nhân đều không có ngủ. Như Lai không, Ngọc Đế không, sư phó không, ta cũng không có. Khả năng ngủ say chỉ có Bát Giới đi, cái này ngốc tử, cũng là thoải mái, từ từ nằm đó tại Cao Lão Trang gặp được hán một mồi lửa đốt hán Vân Sạn Động một mực theo ta cho tới bây giờ, tính toán ra, mấy trăm năm a.

Không biết đến cùng là đúng hay sai, nếu như không có ta, sư phó vẫn là một cái Luân Hồi muôn đời chỉ vì lấy kinh nghiệm hòa thượng, Bát Giới vẫn là một đầu một lòng thẳng trước cung Trư Yêu, Sa Sư Đề cũng còn tại Lưu Sa Hà, tìm hán Lưu Ly Trần toái phiền, Tiểu Bạch Long làm lấy nước của hán Long Vương. Nhưng nếu như thủy chung là nếu như, bắt đầu không phải như thế, kết quả cũng không phải như vậy. Hiện tại duy nhất có thể làm, cũng là nghỉ ngơi dưỡng sức, vì đại chiến chuẩn bị sẵn sàng.

Hải Linh núi, Đại Lôi Âm Tự.

"Già Diệp, đấu chiến Phật hán chuẩn bị như thế nào "

"A Di Đà Phật, Phật Tổ, đấu chiến Phật đã chém tới hai thì, chỉ là còn chưa chính thức niết bàn chứng đạo. Có thể là sợ Ngọc Đế giật mình đi."

"Ân, vậy là tốt rồi, người cũng đi chuẩn bị một chút đi, chúng ta Linh Sơn cũng không nhất định có thể không đếm xỉa đến. Thông báo Hoành Tam Thế Phật, Thụ Tam Thế Phật, Từ Đại Kim Cương, Ngũ Phương Phật, Bát Bồ Tát, Thập Đại Đệ Tử, Thập Bát La Hán, Thập Bát Già Lam, 20 chư thiên đến ta chỗ, ta nói ra suy nghĩ của mình. A Di Đà Phật, đi thôi đi thôi."

"Vâng, Phật Tổ."

Vạn Thọ Sơn, Ngũ Trang Quan.

Dữ Thế Đồng Quân Trần Nguyên Từ vẫy vẫy tay áo, hướng về phía Nhân Sâm Quả Thụ lâm bẩm nói: "Năm đó Tôn Hầu Tử một gây đào người căn, tuy trải qua Quan Âm cứu chữa, nhưng vẫn cần thời gian hàm dưỡng. Cũng được, cũng là nghiệt duyên đây này. Lần này thì trợ cái kia Hầu Tử một chút sức lực, dù sao năm đó đã từng cùng hán kết bái chi giao. Vô Lượng Thọ Phật, không biết, là đúng hay sai a."

Ung dung thờ dài, phóng phạt giữa thiên địa đều đặn một chút. Mà đáp lại, tựa hồ chỉ có viên kia Nhân Sâm Quả Thụ.

Thúy Vân Sơn Ba Tiêu động

"Phu quân, người thật nghĩ kỹ thật qua chúc cái kia Hầu Tử "

"Ái thế a, vì phụ đề người đối với Hầu Tử lòng mang bất mãn, thế nhưng là lúc trước hán cũng là không có cách nào. Lại nói, đều trải qua nhiều năm như vậy, Hồng Nhi không phải cũng không có việc gì sao tuy nhiên bị Quan Âm thu tại Nam Hải, nhưng may mắn là không có nguy hiểm đến tính mạng. Mà lại ta cùng Hầu Tử vẫn là bái làm huynh đệ chết sống, không thể không giúp a. Coi như dứt bỏ những thứ này không đề cập tới, coi như vì Hồng Nhi báo thù, ta cũng muốn đi nháo thượng nhất nháo. Để Chư Thiên Thần Phật biết, ta Ngưu Ma Vương cũng không phải sợ phiền phức hạng người."

"Ai, ta biết không khuyên nôi người, chỉ là lo lắng người an ủi a, lần này không cần dĩ vãng, một khi thua, thì vạn kiếp bất phục."

"Thì tính sao ta Lão Ngưu không sợ những cái kia, năm đó ta huynh đệ bái kết bái, vì chính là tiêu điều tự tại, thế nhưng là bắt đắc dĩ Thiên Cung khinh người quá đáng, dẫn đến chúng ta huynh đệ tứ tán ẩn núp, hơn một nghìn năm chưa từng thấy. Càng là chăm ngòi ta cùng Hầu Tử đại chiến, một hồi này, nói cái gì cũng phải phát tiết một phen. Phu nhân, đợi ta qua về sau, người tốt sinh tử hộ ta động phủ, đừng để còn lại yêu quái thừa dịp hư đoạt sào huyệt."

"Phu quân, làm vợ biết rõ."

Nói xong, Ngưu Ma Vương ra đến ngoài động phủ, ở giữa lít nha lít nhít các loại yêu quái che khuất bầu trời, nhưng lại không người ồn ào.

"Chúng tiểu nhân!"

"Tại!"

Một tiếng rống giận rung trời, vang vọng đất trời.

"Tốt, lần này, chúng ta trưng trượng Hoa Quả Sơn đánh lên Thiên Cung, để tất cả mọi người biết chúng ta Yêu tộc không phải dễ khi dễ. Bất quá, khả năng có nhân sẽ chết, các ngươi có sợ hay không "

"Không sợ."

"Vậy nếu như địch quá nhiều người đâu?"

"Túng thừa một người, tử chiến đến cùng!"

"Ha ha ha, chúng tiểu nhân, nói cho ta, các ngươi là nơi nào yêu quái, người nào Yêu Bình "

"Bình Đỉnh Sơn, Ma Vân động, Ngưu Ma Vương. Chiến, chiến, chiến."

"Ha ha ha ha, Hầu Tử, ta Lão Ngưu tới."

Bắc Hải Thương Minh Thủy Cung

"Báo cáo Đại Vương, năm mươi vạn thủy binh đã chuẩn bị sẵn sàng, lại động phủ đã sắp quan bề, tùy thời có thể theo Đại Vương xuất chinh."

"Tốt, nói cho đại gia, sáng sớm ngày mai xuất chinh, mục đích, Hoa Quả Sơn."

Hầu Tử, không phải ta sợ chết, chỉ bất quá Thiên Cung thế lớn, ta khó mà rung chuyển, nguyên cớ đang chạy đến Bắc Hải Chi Tân, nghỉ ngơi dưỡng sức, bây giờ, rốt cục có thể phát huy được tác dụng.

Phúc Hải Đại Thánh Giao Ma Vương, rốt cục sắp xuất thế. Hầu Tử, nhất định phải chờ lấy ta.

Phía Tây Khuê Mộc Lang ngôi sao

"Khuê Mộc Lang, ngươi đã nghĩ kỹ "

"Giác Mộc Giao lão đại, ta đã nghĩ kỹ. Lần này, nhất định phải qua trợ Đại Thánh. Đến một lần chúng ta tuy là trên trời Nhị Thập Bát Tinh Tú, thế nhưng là chúng ta bản chất vẫn là Yêu tộc. Từ chúng ta thượng thiên lên, trên trời thần tiên cái nào nhìn tới chúng ta lần này là một cái cơ hội, ta thà rằng thất bại về sau vạn kiếp bất phục cũng không cần ở trên trời tiếp tục làm lấy vô tri vô giác thần tiên."

"Lang ca, ta biết thứ hai nha, chính là vì ngươi Bách Hoa rồi, hi hi."

Khuê Mộc Lang mặt đỏ lên, đối với Tâm Nguyệt Hồ nói: "Ngươi không có yêu, nào biết được tương tư có bao nhiêu khổ a."

"Tốt, chúng ta Nhị Thập Bát Tinh Tú từ trước đến nay có vinh cùng vinh có nhục cùng nhục, dù sao chúng ta đã làm mấy ngàn mấy trăm năm thần tiên, làm tiếp nữa cũng không có gì khác nhau. Đã lần này là một cơ hội, vậy hãy theo Đại Thánh, cùng một chỗ nháo thượng nhất nháo. Coi như sau cùng thất bại, cũng đều sẽ làm người ta biết Nhị Thập Bát Tinh Tú cũng là có máu có thịt có Tinh có Nghĩa."

Chúng Tinh tức quát: "Được."

Nam Hải Tử Trúc Lâm

"Mộc Tra, đi gọi Hắc Hùng Tinh tới."

"Đúng."

Sau một lát

"Bồ Tát, Hắc Hùng Tinh đưa đến."

"Hắc Hùng, ngươi đến ta chỗ, bao lâu "

"Hồi Bồ Tát, đã có hơn nghìn năm."

"Có thể từng muốn rời đi "

"Cái này. . ."

"Tính toán ngươi hãy thành thật. Bồn tọa để ngươi lần nữa đã lâu, sinh lòng rời đi chi ý. Bồn tọa lần này lệnh Mộc Tra mang ngươi tiến đến Thiên Cung, cùng Thác Thập Thiên Vương Lý Tinh sẽ cùng, nghe theo Thác Thập Thiên Vương hiệu lệnh."

"Vâng, căn tuân Bồ Tát pháp chỉ."

"Mộc Tra, các người đi thôi."

"Vâng, Bò Tát."

Thiên Cung Thác Thập Thiên Vương phù

"Phụ thân, người, người nói đều là thật "

"Ừm, phụ thân khi nào từng nói dối "

"Thế nhưng là, thế nhưng là chúng ta không phải Thiên Cung nhân sao là sao. . . Vì sao muốn qua trợ cái kia Yêu Tộc Tôn Ngộ Không a, tuy nhiên hài nhi đối với hắn cũng không ác cảm."

"Na Tra, người có biết là sao người thân là Thần tộc Tam Đàn Hải Hội đại thần, lại đối với một cái yêu quái không có ác cảm thậm chí lòng có hảo cảm "

"Phụ vương, hài nhi đối với hắn cũng không có hảo cảm. Hắn là yêu, chúng ta là thần, thần cùng yêu không đội trời chung a."

"Ha ha, quả nhiên không sai, người quả thật không phải con ta Na Tra a. Nếu là Na Tra, khẳng định sẽ thừa nhận."

"A phụ vương, người, người nói cái gì ta là cái gì tra a, ta là người con thứ ba Na Tra a. Phụ vương ngài không nhận ra ta sao vẫn là hài nhi làm gì sai "

Nói xong, Na Tra hốt hoảng quỳ xuống, nghiêm trọng kính hoảng chỉ ý không có không làm giả.

"Đứng lên đi, tuy nhiên người không phải cái kia Na Tra, lại là cái này Na Tra a."

"Phụ vương, ngài nói, ta không hiểu."

"Không hiểu không quan hệ, là cha cho người kể chuyện xưa đi. Năm đó Hỏa Thần Chúc Dung cùng Thủy Thần Cộng Công đại chiến, Cộng Công không địch lại, dưới cơn nóng giận đập gãy Bất Chu Sơn, dẫn đến Thiên Trụ sụp đổ, thiên đê lọt cái đại lỗ thủng. Sau đó Yêu tộc Thủy Tổ Nữ Oa luyện Ngũ Thái Thần Thạch Bỏ Thiên, thế nhưng là tại Bỏ Thiên thời điểm, bởi vì mưa gió quá lớn, Nữ Oa vô ý dẫn đến chống trời Cự Quy trong mai rùa Ngũ Thái Thần Thạch rơi ra ngoài một khối nhỏ. Bởi vì Ngũ Thái Thần Thạch là đi qua Cửu Vị Chân Hóa nung khô, chỗ lấy cực kỳ nóng hổi, một khối nhỏ cũng đủ làm cho trên đất sinh linh lẫn nữa gặp tai họa ngập đầu, sau đó Nữ Oa không để ý Ngũ Thái Thạch nóng rực thì nuốt vào trong miệng, lúc này mới tránh cho một cái khác trường họa kiếp."

Nói đến đây, Lý Tĩnh ngẩng đầu nhìn phương xa, trầm tư một hồi, tiếp tục nói: "Làm Nữ Oa bỏ xong ngày sau, trong mai rùa còn lại một khối nhỏ Thần Thạch, sau đó Nữ Oa đem Thần Thạch đặt ở Hoa Quả Sơn đỉnh núi, hi vọng mượn dùng thiên địa linh khí đến hạ xuống Thần Thạch chi hòa. Mấy cái vạn vạn năm về sau, khối này Thần Thạch thì sinh ra bây giờ Tề Thiên Đại Thánh Mỹ Hầu Vương."

"Na Phụ Vương, Nữ Oa miệng bên trong không phải còn có một khối sao khối kia đâu?"

"Khối kia a, Nữ Oa đem nó đặt ở về sau Trần Đường Quan. Hi vọng mượn Tứ Hải Chi Thủy khí diệt kỳ thần hỏa."

"A phụ vương, khối kia Thần Thạch, sẽ không, sẽ không. . ."

"Đúng vậy, khối kia Thần Thạch cũng là người, bởi vì lúc ấy thụ Nữ Oa linh vận tẩm bổ, nguyên cốt so cái kia Hầu Tử sớm hơn xuất thế đồng tiền nhập nẫu thân người trong bụng sau đó hóa thành nhân hình."

"Phụ, phụ vương, người, làm sao người biết "

"Bởi vì làm người sinh ra ngày ấy, Nữ Oa từng buông xuống Trần Đường Quan, nói cho ta biết cái này một số. Oa Nữ nương nương còn nói, người trời sinh phân cốt, người tồn tại chính là vì hủy thiên diệt địa, chẳng qua người về sau biết có thật nhiều gặp trắc trở, vượt qua, làm theo thành Thiên Địa Chi Linh, không qua được, làm theo hồi phi yên diệt."

Đây là Na Tra, đã đứng chết trân tại chỗ. Có thể Lý Tĩnh lại làm như không thấy, tiếp tục nói: "Người sau khi sinh, Thiên Cung liền lập tức biết người tồn tại, bọn họ sợ, bọn họ sợ đây hết thảy trở thành sự thật, sợ người thật hủy thiên diệt địa. Sau đó Ngọc Đế thuyết phục Đông Hải Long Vương, thiết kế hãm hại cùng người, dẫn đến người dưới cơn nóng giận Sát Long Vương chi tử. Dạng này, liền có đầy đủ lý do, mà sau đó hết thảy, đều là Ngọc Đế đã sớm thiết kế tốt, cuối cùng đem người ép lên tuyệt lộ, người tại trên tường thành tự vẫn."

Nói đến đây, Lý Tĩnh đã nước mắt ràn rụa nước tại hồi hận, thế nhưng là hắn lại không có ngừng, tiếp tục nói tiếp: "Đáng hận năm đó ta nhát như chuột, biết rõ đây là âm mưu lại bất lực, chỉ có thể tro mắt nhìn người chết đi. Về sau, người thì thế bị Thái Ất Chân Nhân lấy đi, hắn dùng cù sen làm thân thể, khiến cho người phục sinh. Thế nhưng là, thế nhưng là là cha biết a, cái kia cũng không phải là a, đây chẳng qua là người một hồn ba phách thêm trên một cái khôi lỗi thân thể mà thôi a."

"Phụ vương, bọn họ tại sao muốn bức ta vì cái gì không phải thần tiên trực tiếp giết ta "

"Bởi vì hôm nay mà ở giữa, trừ chính người, không người có thể đoạt tính mệnh của người. Chẳng qua may mắn, Nhiên Đăng Cổ Phật ban thưởng ta Linh Lung Bảo Tháp, lúc ấy người tuy nhiên chỉ có một hồn ba phách, có thể đi qua Bảo Tháp cái này mấy ngàn năm ôn dưỡng, bây giờ người đã ba hồn bảy vía tề tụ, chỉ bất quá giảm rất nhiều trí nhớ a."

"Na Phụ Vương, có biện pháp nào không để cho ta khôi phục trí nhớ a ta muốn về đến lúc đầu ta, mà không phải bây giờ khôi lỗi."

"Có, chỉ có một cái biện pháp, cái kia chính là để Tôn Ngộ Không hóa thành Ngũ Thái Thần Thạch, sau đó vì người đưa vào Ngũ Thái Thần Thạch linh vận, dạng này người cơ hội liền sẽ lúc đầu người. Nguyên cớ, lần này chúng ta muốn trợ giúp Tôn Ngộ Không, giúp hắn thắng được trận chiến tranh này. Đúng, ca ca của người cũng sẽ trở về, cùng chúng ta cùng một chỗ tương trợ Hoa Quả Sơn."

"Vâng, phụ vương, hài nhi cái này đi chuẩn bị ngay, ngày mai tiến về Hoa Quả Sơn."

Cái này đêm, Na Tra làm một giấc mộng, trong mộng, hắn cùng một con khỉ cùng một chỗ, tiểu ngao thiên địa, tùy ý ngao du.

Tám trăm dặm Sư Đà Linh Sư Đà động

"Đại ca, chúng ta có mấy trăm năm không có trở về đi, nhớ năm đó chúng ta chiếm núi làm vua là bức nào tiêu dao khoái hoạt a, chỉ tiếc, ai!"

"Tam đệ người vẫn là tốt, tại Như Lai bên người mỗi ngày nghe một chút Phật pháp thật dài đạo hạnh, thế nhưng là ta cùng nhị đệ thì thảm, bị Văn Thù cùng Phổ Hiền làm mấy trăm năm tọa kỵ, mỗi ngày chỉ có thể ăn cỏ, ta đều quên ăn thịt hương vị gì."

"Đại ca, một hồi đợi cái kia chuột đến, bốn người chúng ta khu dưới núi có một bữa cơm no đủ đi, dù sao lần này đi ra ta là không có ý định lại trở về. Ta thà rằng chiến tử cũng không muốn lại trở thành tọa kỵ. Tam đệ, nhị ca những năm này rất nhớ người cùng đại ca a."

"Nhị ca nói đúng lắm, ta cũng không muốn lại về này Tây Thiên, lần này mình Ca Tam cái thuốc triệt triệt để để đến tự lập vì Vương, cùng cái kia Hầu Tử làm một trận một trận."

Tam Yêu Vương đang nói, nơi xa một trận Hoàng Phong thổi qua, ra hạ một bóng người.

"Sư đại ca, tượng đại ca, còn có bằng đại ca, tiểu đệ tới chậm, không nên trách tội a."

"Ha-Ha, người cái trộm Dầu ăn đến chuột, sao như vậy đến chậm a."

"Hắc hắc, không trộm Dầu ăn, ở đâu ra tu vi hôm nay đạo hạnh a. Thực không dám giấu giếm, lần này tiểu đệ không có ý định lại hồi linh núi, nguyên cớ cái kia một tổ chuột Từ Thử Tôn phải thu xếp tốt a."

"Nguyên lai chuột người cũng nghĩ như vậy đến a, huynh đệ chúng ta ba cái cũng là tâm tư như vậy, cái kia Linh Sơn, quả thực không muốn lại trở về. Cũng tốt, lần này bốn người chúng ta, phải đi Hoa Quả Sơn cùng Hầu Tử nháo thượng nhất nháo. Để thế nhân biết, chúng ta Yêu Tộc uy phong. Đại Bàng, người bay nhanh, mang theo Từ Đệ, chúng ta đi."

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Phát binh

Thiên Cung Lăng Tiêu Bảo Điện

"Khởi bẩm Ngọc Đế, Tây Thiên bên kia truyền đến tin tức, Như Lai dưới trướng Đại Bàng Vương, Phổ Hiền Bồ Tát Văn Thù Bồ Tát dưới trướng Thanh Mao Sư Tử cùng Hoàng Nham Tượng phản nghịch Tây Thiên, hiện đã cùng Hoàng Phong Quái thoát đi hạ giới, không biết tung tích. Mặt khác, Đầu Chiến Thắng Phật Tôn Ngộ Không không biết sao cùng Như Lai ra tay đánh nhau, lại bởi vì không địch lại, cũng thoát đi ra Linh Sơn, Tịnh Đàn Sứ Giả Trư Bát Giới Kim Thân La Hán Sa Ngộ Tĩnh cũng cùng nhau thoát đi. Dự tính hẳn là về Hoa Quả Sơn."

"Ha ha ha, đây là chuyện tốt a, cái thằng kia rốt cục cùng Như Lai náo lên, xem ra Như Lai nơi đó cũng không yên tĩnh a, Chúng Khanh Gia nói một chút, cái kia Hầu Tử có thể hay không cùng tới cái đại náo Linh Sơn a."

"Khởi bẩm Ngọc Đế, thần nhận vì chuyện này hơi có kỳ quái. Cái kia Tôn Ngộ Không đã ở Tây Thiên ngốc mấy trăm năm, làm sao đột nhiên cùng Như Lai tranh chấp, việc này chỉ sợ không ổn a!"

"Thái Bạch Kim Tinh, cái kia Hầu Tử tính cách người cũng không phải không biết, không có việc gì cũng phải náo ba phần, cái này mấy trăm năm chắc hẳn Hầu Tử đã chịu đựng đầy đủ. Ha ha, Ái Khanh không cần lo ngại, cái này trăm năm ta thiên đình cũng không phải sống uổng, nếu như cái kia Hầu Tử dám lại đến nháo thượng nhất nháo, chính xác cho hắn có đến mà không có về. Tốt, chúng Ái Khanh còn có chuyện gì khởi bẩm sao "

"Khởi bẩm Ngọc Đế, gần đây hạ giới Yêu Vật có chút rục rịch xu thế, các Đại Yêu Vương ở giữa nhiều rất nhiều liên hệ mà lại vô cùng bí ẩn. Mặt khác năm đó Thất Đại Thánh một trong Mi Hầu Vương xuất hiện tại Bắc Cầu Lô Châu, không biết toan tính là sao. Thần coi là, có phải hay không phải bình. ."

"Chỉ là một cái Mi Hầu, không đáng để lo, không cần quan nó. Tốt, đã không có việc gì, vậy liền Bồi Triều đi."

Đồng Thăng Thần Châu Ngao Lai Quốc Hoa Quả Sơn Thủy Liêm Động

"Hầu ca, lần này, chơi thật có chút đại a. Nếu là bại, ta Lão Trư có thể thì lại cũng không nhìn thấy Hằng Nga." Bát Giới vừa ăn vừa nói.

"Ngốc tử, ngươi nếu là sợ, ngươi có thể không tham gia. Ta lại chưa từng ép buộc cùng ngươi."

"Cái kia, đó cũng không phải. Ta Lão Trư cũng ăn nhấm mấy trăm năm, lúc trước vì có thể trở lại Thiên Đình, ta thế nhưng là nhấm rất nhiều, có thể sau cùng đâu? Còn không phải cái này một heo thân. Lão Trư ta đều sớm nghĩ kỹ, nhìn trời đình cũng không ôm ấp hi vọng. Nếu như lần này thắng, ta thì cùng Hằng Nga ăn cư thế ngoại, nỗ lực tu luyện thoát ly Trư Thân. Nếu như thua, vậy cũng không sợ, nhiều lắm là trở lại Lục Đạo Luân Hồi."

"Sa Tăng, ngươi đây "

"Đại sư huynh quyết định, cũng là Lão Sa quyết định. Thua cũng tốt thắng cũng được, chỉ cần có thể cùng các sư huynh cùng một chỗ, Lão Sa thì nguyện ý."

"Ha-Ha, không hổ là ta Tôn Ngộ Không Sư Đệ. Đáng tiếc sư phó không ở nơi này, không phải vậy sư đồ năm người thì gom góp. Ngày mai, hết thầy, thì nhìn ngày mai."

"Sư huynh, sư phó đến cùng đi nơi nào tại Linh Sơn mấy trăm năm cũng chưa từng thấy sư phó một mặt."

"Lão Sa a, ngươi còn nhớ thoả đáng sợ lấy kinh nghiệm trên đường từng tới Nữ Nhi Quốc "

"Ai ai, Lão Trư ta nhớ được a, nữ nhi kia Quốc Trung quốc dân từng cái xinh đẹp như hoa a."

"Ngươi đương nhiên nhớ kỹ, nếu không phải đại sư huynh lấy Phá Thai suối nước, ngươi bây giờ heo heo sữa Tôn đều nhất đại ỏ đi, ha ha ha."

"Qua qua, còn không phải thói Hầu Tử cố ý chơi ta. Làm hại ta Lão Trư ném mặt to, cũng không biết về sau làm sao đối mặt Hằng Nga."

"Đã nhớ kỹ Nữ Nhi Quốc, vậy nhưng từng nhớ kỹ Nữ Nhi Quốc quốc vương "

"Chính là muốn cùng sư phó chung kết liên đề ý cái kia "

"Đúng vậy a, bây giờ, là nữ nhi kia nước quốc vương chuyển thế thứ mười thế. Sư phó a, qua cái này một ràng buộc."

"Lão Trư ta liền nói sao, sư phó một mực đối với Nữ Nhi Quốc quốc vương nhớ mãi không quên, các ngươi còn không tin. Các ngươi cũng đều không hiểu, chân chính yêu là cái gì."

"Tốt, không nói nhiều, đều đi nghỉ ngơi đi, ngày mai, sẽ có đại chiến."

"Hầu ca a, Lão Trư có một vấn đề không biết nên không nên hỏi, hỏi sợ ca ca tức giận."

"Ngươi còn có có không có ý tứ hỏi sự tình không sao, hỏi đi hỏi đi."

"Hầu ca a, mình cái này Hoa Quả Sơn sở hữu Yêu Bình Yêu Tướng cộng lại cũng bắt quá hơn mười vạn, mà lại trừ ba người chúng ta bên ngoài cũng không có cái gì có thể đánh người, chỉ bằng chúng ta, có thể đánh thắng sao "

"Ngốc tử, nguyên lai là lo lắng cái này, yên tâm yên tâm, ta Lão Tôn khi nào làm qua chuyện không có nắm chắc Yêu Bình sẽ có, Yêu Tướng cũng sẽ có, thậm chí, còn có có không tưởng tượng nổi kinh hi đây."

"Lại thần thần bí bí, Hầu ca ngươi không từ tế, chẳng qua tính toán, mặc kệ nó, đợi ngày mai ăn no, ta Lão Trư thì đại sát một trận. Để bọn hán biết, năm đó Thiên Bồng Nguyên Soái, là uy phong bậc nào."

Là đêm Hoa Quả Sơn đỉnh núi, một con khi, ngồi lẳng lẳng, nhìn qua đầy trời đầy sao, không biết lại nghĩ cái gì. Hồi lâu, Hầu Tử nhúng tay sờ đầu một cái thượng, sau đó rút ra một cây Hầu Mao, biến làm một đỉnh Kim Cô, đội ở trên đầu.

"Hắc hắc, vẫn là như vậy suất khí chút."

Ngày kế tiếp, Lăng Tiêu Bảo Điện

"Báo, báo, báo, lớn, việc lớn không tốt."

"Điện hạ người nào như thế kinh hoảng, còn thể thống gì "

"Ngọc, Ngọc Đế, việc lớn không tốt."

"Cự Linh Thần, sao có thể vô lễ như thế."

"Ngọc, Ngọc Đế, không phải tiểu tướng vô lễ, là, là Tôn Hầu Tử lại đánh lên Thiên Cung a. Hiện tại đã đánh tới Nam Thiên Môn bên ngoài, Tứ Đại Thiên Vương đang ở kịch chiến, tiểu tướng chuyên tới để thông báo Ngọc Đế a."

"A, cái kia Hầu Tử lại đánh lên đến làm sao có thể, hẳn không phải cùng Như Lai chơi cứng sao sao còn có có thời gian đến đánh lên thiên đình. Thác Thập Thiên Vương, Thác Thập Thiên Vương ở đâu "

Điện hạ không người trả lời.

"Thác Thập Thiên Vương đâu? Có ai nhìn thấy Thác Thập Thiên Vương "

"Khởi bẩm Ngọc Đế, tảo triều trước đó, vị thần từng trông thấy Thiên Vương tại Tam Thái Tử cùng một chỗ hướng Đông Thiên Môn phương hướng bay đi. Nhưng không biết cụ thể đi hướng."

"Lúc này Lý Tĩnh vậy mà qua Đông Thiên Môn Vũ Khúc Tinh, Vũ Khúc Tinh ở đâu "

"Tiểu tướng tại."

"Trẫm hiện tại lệnh người vì Đãng Ma Đại Nguyên Soái, thống lĩnh Thiên Đình sở hữu Thiên Binh, qua hướng Nam Thiên Môn bắt Yêu Hầu Tôn Ngộ Không. Phải tất yếu đem hắn ngăn tại Nam Thiên Môn bên ngoài."

"Vâng, thuộc hạ tuân mệnh."

"Văn Thái Sư ở đâu "

"Lão Thần tại."

"Trẫm lệnh người dẫn theo Lôi Bộ Chính Thần, Cửu Diệu Thiên Quân, Nhị Thập Bát Tinh Tú, Phong Vũ Lôi Điện hai ti tiến về Đông Thiên Môn, truy tìm Thác Thập Thiên Vương Lý Tĩnh. Lý Tĩnh ví như có dị động, coi như mà bắt."

"Vâng, Lão Thần tuân mệnh."

"Thái Bạch Kim Tinh, lập tức thông báo Tử Vi Đại Đế, Câu Trần Đại Đế, Hậu Thổ vàng Địa Chích đến đây Lăng Tiêu Bảo Điện."

"Vâng, vị thần tuân mệnh."

"Thiên Lý Nhân."

"Tiểu tướng tại."

"Lập tức tiến về ngôi sao đại diện, thông báo Nam Đẩu Bắc Đẩu Tinh Quân đến đây trợ chiến."

"Vâng, tiểu tướng lĩnh mệnh."

"Thuận Phong Nhĩ."

"Tiểu tướng tại."

"Lập tức lên đường tiến về Quán Giang Khẩu, gọi Nhị Lang Thần tới đây trợ trận. Cũng để hắn chỉ huy Mai Sơn huynh đệ cùng 1200 thảo đầu thần."

"Vâng, tiểu tướng lĩnh mệnh."

"Vũ Đức Tinh Quân."

"Có thuộc hạ."

"Người lập tức qua Linh Sơn, xin Phật Tổ đến đây. Liền nói Yêu Hầu Tôn Ngộ Không lại tới làm loạn."

"Vâng, Thuộc hạ tuân mệnh."

Một loạt mệnh lệnh phân phát đi xuống, Ngọc Đế lúc này mới thoáng buông lỏng một hơi.

Thế nhưng là, Ngọc Đế không biết là, lúc này Thiên Đình, đã bị tầng tầng vây quanh.

"Hầu ca a, người nói trợ thủ làm sao vẫn chưa tới a. Cái này Nam Thiên Môn đều nhanh đánh xuống, lại không đến, chúng ta thì đánh lên Lăng Tiêu Bảo Điện."

"Ngốc tử, gấp cái gì. Một sẽ mở ra Nam Thiên Môn, người lập tức đem bộ phận Yêu Binh tiến về Thiên Hà. Đánh xuyên qua đáy sông, vậy sẽ có trợ thủ tới."

"Người cái này thối Hầu Tử, cơ hội sai sử ta Lão Trư. Thiên Hà đáy sông, thua thiệt người nghĩ ra được. Nếu là từ nơi này toát ra một cỗ Yêu Binh, cái kia Ngọc Đế có thể muốn trông tốt. Ha-Ha, Lão Trư qua."

"Báo, báo, Nam Thiên Môn báo nguy. Nguyên Soái, Nam Thiên Môn chịu không được, cái kia Hầu Tử hảo hảo lợi hại a."

"Không nên gấp, qua thông báo Cửu Diệu Tinh Quân cùng Nhị Thập Bát Tinh Tú, mở ra chư thiên Tinh Túc đại trận. Dùng Tinh Túc chi lực giam cầm Nam Thiên Môn."

"Vâng, thuộc hạ tuân mệnh."

Mà lúc này Lăng Tiêu Bảo Điện cũng loạn cả một đoàn.

"Ngọc Đế a, phải làm sao mới ổn đây a. Lúc này cái kia Hầu Tử là bất chấp a. Đông Thiên Môn đã thất thủ, không nghĩ tới Thác Tháp Thiên Vương Lý Tinh vậy mà cùng đám kia yêu nghiệt nội ứng ngoại hợp. Thật sự là lòng lang dạ thú a."

"Thái Bạch, Nam Thiên Môn tình huống như thế nào "

"Khởi bẩm Ngọc Đế, Vũ Khúc Tinh Nguyên Soái đã mở Tinh Túc đại trận, tạm thời không ngại. Chẳng qua vì thần lo lắng Bắc Thiên Môn cùng Tây Thiên Môn cũng sẽ có nguy hiểm a."

Không giống nhau Thái Bạch Kim Tinh nói xong, lại có người đến báo.

"Báo, khởi bẩm Ngọc Đế, Tây Thiên Môn cùng Bắc Thiên Môn đều là xuất hiện Yêu tộc địch quân. Tây Thiên Môn là Ngưu Ma Vương chỉ huy nó hạ Yêu Binh đang ở mãnh liệt tấn công, Bắc Thiên Môn ra ngoài hiện hai cái Đại Bằng Điều, đang dùng Cuồng Phong phá hư giữ cửa đại trận. Mà Bắc Thiên Môn bên ngoài còn có vô số Yêu Tộc đại quân nhìn chăm chăm, một khi đại môn thất thủ, Yêu tộc địch quân khẳng định sẽ tiến quân thần tốc đó a."

"Hai cái Đại Bằng Điều chẳng lẽ là Bằng Ma Vương cái kia một cái khác là người phương nào lại dò xét lại báo."

"Đúng "

"Thượng Bát Tiên ở đâu "

"Có thuộc hạ."

"Các người nhanh đi Thiên Hà, kết Bát Tiên trận phong tỏa Thiên Hà."

"Đúng "

"Bệ Hạ, lúc này chính là dụng binh thời điểm, là sao không cho Bát Tiên qua Nam Thiên Môn trấn thủ a. Nam Thiên Môn nếu là phá, coi như xong a."

"Ai, trăm biết. Thế nhưng là trăm luôn cảm thấy không ổn, lần này cái kia Hầu Tử có thể nói dốc hết Yêu tộc chi lực thế muốn nhất chiến, không thể không phòng a."

Bát Tiên vừa mới rời đi, lập tức đã có người tới báo.

"Báo, Thiên Hà thất thủ, nguyên Thiên Bồng Nguyên Soái dẫn đầu Yêu Binh đánh xuyên qua Thiên Hà đáy sông, Yêu tộc Giao Ma Vương suất lĩnh hai mươi vạn thủy binh từ đáy sông xuất hiện, Thiên Hà tám vạn thủ quân tan tác. Hiện Giao Ma Vương đã dẫn người theo Thiên Hà hướng Bắc Thiên Môn phương hướng qua."

"Thiên, mái che hấn, hấn làm sao lại xuất hiện ở trên trời bờ sông chẳng, chẳng lẽ. . ."

"Báo, Nam Thiên Môn thất thủ. Nhị Thập Bát Tinh Tú đang bố trí Tinh Túc đại trận thời điểm đột nhiên bạo khởi đã thương Cửu Diệu Tinh Quân, cũng phản nghịch tiến Yêu tộc trận doanh. Hiện Tôn Ngộ Không dẫn binh đã đánh lên Cửu Trọng Thiên."

Ngọc Đế chán nản, muốn đường đường Thiên Đình, lại bị một đám yêu nghiệt tại như thế ngăn ngại thời gian công hãm, mà lại lại có nhiều như vậy Thần tộc phản nghịch.

"Nhanh, nhanh đi 33 Trọng Thiên xin Thái Thượng Lão Quân xuất thủ."

Chương 5: Chuẩn bị ở sau

Thiên Đình Thập Nhị Trọng Thiên

"Ha-Ha, Đại Thánh a, ta đến ta tới, không nghĩ tới các ngươi động tác nhanh như vậy a."

"Lão tề giác huynh a, là ngươi quá chậm. Thế nào, cầm tới sao "

"Ha-Ha, đó còn cần phải nói, ngươi nhìn đây là cái gì."

Nói xong, cái này tề giác quai nơi cánh tay cầm kế tiếp Kim Cương Quyển từ, lại ở trong miệng phun ra một thanh tiểu tiểu phiến từ.

"Tề giác huynh quả nhiên hảo thủ đoạn, chẳng những lấy Kim Cương Trắc, ngươi liền Quạt Ba Tiêu đều lấy ra. Lúc này, nhìn cái kia Thái Thượng Lão Quân dùng cái gì đánh ta."

"Cái kia Lão Quan thu ta vì tọa kỵ mấy ngàn năm, cái này chút đại giới là cần phải. Đại Thánh, không nói nhiều, mình tiếp tục đi lên đánh. Đúng, Ngưu Ma huynh đến không có làm sao không cùng ngươi cùng một chỗ a "

"Lão Ngưu tại Tây Thiên Môn đâu, ngươi mau mau qua trợ năng một chút sức lực, nội ứng ngoại hợp, mở ra Tây Thiên Môn. Ta tiếp tục đi lên đánh. Ai, tề giác huynh, mang lên Nhị Thập Bát Tinh Tú cùng một chỗ."

"Được. Lúc này rốt cục có thể đại chiến một trận, mà lại là cùng Lão Ngưu sóng vai chiến đấu. Ha-Ha, thống khoái, thống khoái."

33 Trọng Thiên Ly Hận Thiên Cung

"Lão Quân, Lão Quân cứu mạng a. Lão Quân, mau mau cứu mạng a."

"Văn Khúc huynh, chuyện gì hốt hoảng như vậy a, ta đây chính là Luyện Đan thời điểm then chốt a, quấy rầy không được a."

"Ai nha, còn có luyện cái gì đan a, cái kia Hầu Tử lại đánh lên Thiên Cung, đều nhanh đánh tới Ngọc Đế Lăng Tiêu điện. Lão Quân lại không ra tay, cái kia Hầu Tử lại lật ngươi Bát Quái Lô a."

"Áy da da, cần phải. Đi theo ta, ta đi lấy cái kia Kim Cương Trắc cùng Quạt Ba Tiêu, cái con khỉ này tại sao lại đánh lên tới."

Lão Quân vội vàng thả ra trong tay đan dược, cuống quýt chạy tới Tàng Bảo Các.

"A, ta Kim Cương Trắc đâu? Ta Quạt Ba Tiêu đâu? Cái này, cái này, ta Thanh Ngưu cũng không thấy."

Chỉ gặp trống rỗng Tàng Bảo Các cùng trâu cột, nơi nào có nửa phần bóng dáng. Lão Quân tranh thủ thời gian bấm ngón tay tính toán nói: "Hồngбет, ta cái kia Thanh Ngưu trộm bảo bối của ta qua trợ cái kia Yêu Hầu. Ngươi đi bẩm báo Ngọc Đế, nói ta đi mời ta sư đệ Thông Thiên Giáo Chủ trợ trận, để Ngọc Đế phải tất yếu chống đỡ một lát. Nhanh đi, nhanh đi."

"Đúng, đúng, Lão Quân làm phiền."

Tây Thiên Môn Ngưu Ma Vương

"Oa Cáp Cáp a, Lão Ngưu, chúng ta có mấy trăm năm không thấy "

"Ngươi cái này Thanh Ngưu, vẫn là như vậy cường tráng. Cho Lão Quân làm mấy trăm năm tọa kỵ, rốt cục chịu cho tới hôm nay, khổ ngươi."

"Nói cái này làm gì, lúc trước huynh đệ mấy cái thì coi như ta vô dụng, cái này Nằm vùng hoạt động, cũng chỉ có ta làm. May mắn may mắn, không có uổng phí trắng bị cái kia Lão Quan cười mấy trăm năm. Cái kia Lão Quan Kim Cương Trắc cùng Quạt Ba Tiêu bây giờ đều thành bảo bối của ta cũng không tiếp tục nghe cái kia Lão Quan sai sử."

"Thôi được, cũng được, không nói cái này, một hồi ca ca nhất định phải bắt được cái kia Lão Quan, cho huynh đệ báo thù."

"Được. Ha-Ha, đúng, Lão Giao đâu? Làm sao không thấy được hần a."

"Cái thằng kia cùng Trư Bát Giới ở trên trời đáy sông đầu pháp đầu, đáng lẽ Lão Giao dự định mang binh qua Bắc Thiên Môn trợ Đại Bàng, nhưng ai biết

Trư Bát Giới đột nhiên cùng Lão Giao âm ỉ lên, nói Thiên Hà thủ quân nguyên bản đều là lính của hắn, kết quả bị Lão Giao giết không còn một mống, để Lão Giao bồi đây."

"Ha-Ha, cái này Trư Bát Giới, ngược lại đau lòng lên hắn Thiên Bình. Không có việc gì, ta qua khuyên nhủ, ca ca ngươi đi Bắc Thiên Môn trợ Đại Bàng đi."

"Tốt, tề giác huynh coi chừng."

"Ừm."

Mà lúc này Trư Bát Giới tại Giao Ma Vương đánh đến đang hưng, hai người vốn là thủy chiến hảo thủ, lại bản lĩnh không sai biệt nhiều, nguyên có nửa ngày xuống cũng không phân thắng bại. Chỉ gặp Trư Bát Giới Cửu Xi Đình Ba múa hổ hổ sinh phong, Giao Ma Vương lại cận thân không được, chỉ đành chịu dùng một trận thể Tử Sắc lục lạc cuốn lên Thủy Long cùng Đình Ba va chạm.

Đánh đến say sưa, đã thấy một cơn gió lớn thổi qua, cứ thế mà đem hai người tách đi ra. Không đợi Trư Bát Giới cùng Giao Ma Vương tái đấu, tề giác quái đã đứng tại giữa hai người.

"Thật tốt, đều là người trong nhà, như vậy tranh đấu là sao a."

"Lão tề giác ngươi đến phân xử thử, nói tốt đánh xuyên qua Thiên Hà thả hắn sau khi đi vào hắn không thương tổn ta tám vạn thiên bình, thế nhưng là tên này sau khi đi vào không nói hai lời thì mở giết, chính một chút tám vạn a, một cái đều không cho Lão Trư lưu lại. Ta không đánh hắn đánh ai vậy."

"Ngươi cái con heo thú, ngươi còn nói ta, ta vừa tiến đến ngươi người thiên bình kia thì xông lên, chẳng lẽ ta thì không hoàn thủ a, chẳng lẽ ta liền để ngươi người thiên bình kia giết a."

"Cái kia, vậy ngươi cũng không thể đều giết a, tốt xấu ta Lão Trư làm mấy ngàn năm Thiên Bồng Nguyên Soái, cứ như vậy đều chết."

"Ta nói Thiên Bồng a, cuộc chiến này nào có không chết người chẳng qua Lão Giao cũng xác thực quá phận một số, dạng này, ta để Lão Giao bồi ngươi, được hay không a."

"Lão tề giác huynh, đây chính là ngươi nói a, vậy ngươi để hắn thường thế nào ta "

"Cái này, Lão Giao, ngươi là nói một câu a."

"Hừ, nể mặt Hầu Tử, không cùng người so đo, ngươi không phải muốn đi Nguyệt Cung cứu Hằng Nga sao ta cùng ngươi qua."

"Hắc hắc, cái này còn tạm được. Lão tề giác huynh, nói cho ta Hầu ca, đại náo thiên cung ta thì không đi, ta qua đại náo Nguyệt Cung."

"Được, đi thôi đi thôi, bao nhiêu năm, cũng là quên không được Hằng Nga, hai người cẩn thận, Nguyệt Cung có Ngô Cương trông coi, phải cẩn thận."

"Được rồi, ngươi nhanh đi giúp ta Hầu ca, nghe nói Dương Tiễn tới."

Dương Tiễn, cũng chính là Nhị Lang Thần. Nhân thần hỗn huyết, lực lớn vô cùng, pháp thuật vô biên, Tát Đậu Thành Bình, thông hiểu Bát Cửu Huyền Công, còn có bảy mươi ba biến hóa, khuyết đỉnh có thần mắt, cầm trong tay Tam Tiêm Lưỡng Nhận Dao, này bình khí vì Nữ Oa Bỗ Thiên Ngũ Thái Thạch luyện thành, dưới trướng có thần thú Hạo Thiên Khuyển.

Hắn tuy là Ngọc Hoàng Đại Đế Thân Ngoại Sanh, lại bởi vì mẫu thân sự tình cùng Ngọc Đế quan hệ cũng không khá lắm, "Nghe tuyên không nghe điều" suốt ngày đình một cái khác trò cười. Nguyên có như kim thiên đình thế nguy, Ngọc Đế cũng chỉ có thể phái người đi mời Nhị Lang Thần. Còn tới hay không, ngay cả Ngọc Đế cũng không biết.

"Báo, Bệ Hạ, Nhị Lang Thần Dương Tiễn dẫn đầu Mai Sơn huynh đệ đến đây trợ trận, hiện tại đã cùng Hầu Tử tại hai mươi bốn trùng thiên đánh nhau."

"Còn tốt còn có, hạnh hắn còn nhớ tới ta hai người thân tình, nếu không thật không biết như thế nào cho phải. Cái con khỉ này tuy có Dương Tiễn chống đỡ, có thể còn lại Yêu Vương làm sao bây giờ a, Chúng Khanh Gia, còn có người nào lương sách a."

Điện hạ chúng không một người trả lời, đại gia cũng đều không phải là kẻ ngu dốt, lúc này Yêu tộc rõ ràng là mưu đồ đã lâu, thế nhưng là Thiên Đình đâu? Quá lâu nhân hạ cơ hồ khiến Thiên Đình quên cái gì là chiến tranh.

"Phế vật, trăm nuôi các ngươi làm gì dùng a, chẳng lẽ muốn trăm tự thân lên trận không được "

"Bệ Hạ, Bệ Hạ, vừa mới sao Văn Khúc đến báo, Thái Thượng Lão Quân đã khởi hành đi tìm hán sư đệ Thông Thiên Giáo Chủ đến đây. Mà lại Từ Vi Đại Đế, Câu Trần Đại Đế cùng Bắc võ Đãng Ma Đại Đế đã đến Thiên Đình, trước chính chạy tới Tây Thiên Môn, Đông Thiên Môn cùng Bắc Thiên Môn, tin tưởng nhất định lấy ngăn cản một hai. Đợi Thông Thiên Giáo Chủ đến, cái kia Hầu Tử khẳng định chết phải không."

"Ai, chỉ có thể như thế."

Nam Thiên Môn Tôn Ngô Không cùng Nhị Lang Thần

"Ha-Ha, Hầu Tử, mấy trăm năm không thấy, pháp lực tăng trưởng a."

"Đúng vậy đúng vậy, ta Lão Tôn cái này mấy trăm năm thế nhưng là hồng bút không ít tội a. Chẳng qua ngươi cũng không kém, vẫn như cũ cùng ta đánh cái ngang tay."

"Quên đi, Hầu Tử, chuyện của mình thì mình tự biết. Ta biết ngươi một mực không dùng toàn lực, không phải vậy ta đã sớm bại. Bất quá ta cũng không có cách, Ngọc Đế dù sao cũng là ta cậu, coi như ta lại không thích hắn, thế nhưng là ta cũng không thể không có ký phần thân tình này. Ai. Bất đắc dĩ a bất đắc dĩ."

"Hắc hắc, nhân lực của ngươi càng hơn lúc trước a, ta đại não thiên cung thời điểm, ngươi thế nhưng là cùng ta đánh chết đi sống lại. Bây giờ lại học thông minh chút, sẽ không vì Ngọc Đế liều lên mạng già. Đã dạng này, ta cũng không làm khó ngươi."

Nói xong, chỉ gặp Kim Cô Bồng chợt đón gió căng phồng lên, sau đó một cái quét ngang, ngăn Nhị Lang Thần.

"Lục Nhĩ, Thông Tỉ, còn có không hiện thân."

Âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống, bỗng dưng nhảy ra hai bóng người, lại dài đến cùng đại thắng có bảy tám phần giống, một thân Kim Giáp tinh hồng áo choàng, trong tay một cây Lượng Ngân Kinh Thiên Côn. Cùng Đại Thánh khác biệt chính là, hai người này một cái đầu sinh Lục Nhĩ, một cái cánh tay kỳ dài. Chính là cái kia Hỗn Thế Tử Hầu bên trong Lục Nhĩ Mi Hầu cùng Thông Tỉ Viên Hầu a

Tôn Ngô Không đang chờ rồi đi thời điểm, bầu trời bỗng nhiên bay tới một ngưng Tiên Kiếm, đâm thẳng Tôn Ngô Không bề ngoài. Phi kiếm này tới hung ác dị thường, Tôn Ngô Không né tránh không kịp, chỉ có thể cứng rắn chống đỡ. Chỉ nghe "Tranh" một tiếng, Tôn Ngô Không liền lùi lại tam đại bước, Kim Cô Bồng trong tay vẫn rung động không ngừng.

"Là người phương nào đánh lên ta Lão Tôn như vậy tàn nhẫn "

Chỉ thấy bầu trời bay tới Thanh Vân hai đoàn, trên đứng hai vị tiên phong đạo cốt lão đạo.

"Ha-Ha, ta tưởng rằng người nào, nguyên lai là hai cái lỗ mũi trâu lão đạo. Thái Thượng Lão Quân, ngươi không ở đây ngươi Ly Hận Thiên luyện đan tới đây làm gì "

"Ngươi cái này con khi ngang ngược, ngàn năm trước đại não thiên cung coi như, sao như vậy không dài giáo huấn, còn dám tới Thiên Cung làm càn mà lại ngươi cái này con khi ngang ngược dám xúi giục ta Thanh Ngu trộm ta pháp bảo, quả thực đáng hận."

"Sư huynh, không cần nhiều lời. Cái này Yêu Hầu hơi có chút pháp lực, ngành kháng ta Tru Tiên Kiếm nhất kích lại chỉ là lui ba bước, có ý tứ. Sư huynh lui ra phía sau, đợi ta mang lên Kiếm Trận, tru sát này khi."

"Sư huynh cẩn thận, cái này con khi ngang ngược thủ đoạn rất nhiều, không thể chủ quan."

Thái Thượng Lão Quân lời nói chưa dứt, Thông Thiên Giáo Chủ bốn chiếc Tiên Kiếm đã tể ra, tại Tôn Ngô Không đỉnh đầu xoay quanh một vòng mấy lúc sau, tại Đông Nam Tây Bắc phía Tây đứng nghiêm, thế nhưng là nhưng vào lúc này, biến cố lại sinh.

Một thanh ngọc Trần chủ đột ngột xuất hiện tại Tôn Ngô Không đỉnh đầu, lập tức một tiếng cười sang sảng: "Ngô Không lão đệ, ngươi đây là lại xông cái gì tai họa a lại nhầm trúng Thông Thiên Giáo Chủ tự mình xuất thủ càng là kết Tru Tiên Kiếm Trận a, trận này nếu là kết, Ngô Không lão đệ ngươi thế nhưng là dữ nhiều lành ít a."

"Ha-Ha, nguyên lai là Trần Nguyên lão ca a. Không có việc gì không có việc gì, cái này lấy nhiều khi ít ý lớn hiếp nhỏ sự tình, ta Lão Tôn đã sớm không cảm thấy kinh ngạc, không sao không sao."

Theo Tôn Ngô Không ngưng cười, Thông Thiên Giáo Chủ cùng Thái Thượng Lão Quân cùng nhau nhìn về phía một chỗ không trung, Thông Thiên Giáo Chủ khoe miệng lộ ra một vòng khinh thường cười, nói: "Ta tưởng rằng người nào sao mà to gan như vậy, cũng dám ngăn trở kiếm trận của ta, nguyên lai là Địa Tiên Chi Chủ Trần Nguyên Đại Tiên a. Làm sao tại ngươi cái kia Ngũ Trang Quan bên trong nhân không có việc gì, cũng tới lợi lần này Hỗn Thủy "

"Ha-Ha, cũng không thể nói như vậy a, Tôn Ngô Không thế nhưng là ta kết bái huynh đệ, tự gia huynh đệ bị người khi dễ, làm ca ca há có thể khoanh tay đứng nhìn không phải vậy người ta cho là chúng ta huynh đệ không người đây. Đúng không, Ngô Không lão đệ."

"Hắc hắc, Trần Nguyên lão ca nói đúng vậy a, cũng không phải chỉ có một ít người có sư huynh đệ a. Ha-Ha."

Phen này ép buộc, đã để Thông Thiên Giáo Chủ động thật giận. Nghĩ hẳn đường đường Tịch Giáo Giáo Chủ địa vị hạng gì tôn quý, ngày bình thường nơi đó có nhân dám như thế

Giận từ tâm đến, thế nhưng là ngoài miệng lại không thể tiện nghi cái kia Hầu Tử.

"Yêu Hầu, ví như ngươi chỉ có miệng lưỡi bén nhọn, vậy trong này, cũng là nơi chôn chôn ngươi."

Thủ quyết biến động, bốn chiếc Tiên Kiếm hướng ra phía ngoài bay ra, lập tức thân kiếm quang mang đại hiện. "Ngô Không lão đệ cẩn thận, lão đạo này mở rộng kiếm trận phạm vi, ngươi ta liền thủ, phá trận này."

"Được."

Không kịp nhiều lời, Tôn Ngộ Không biến hóa ra Thác Thiên cự vượn Tề Thiên Đại Thánh chi thân, sau đó lại nhoáng một cái, nhất tôn người khoác Kim Giáp Phật Đà xuất hiện, cầm trong tay Như Ý Kim Cô Bổng, chính thức cái kia Nam Mô Đầu Chiến Thắng Phật chi thân. Hai Đại Hóa Thân mang theo Lôi Đình Phích Lịch chi thế, nhất côn đánh hướng phía nam cùng Bắc Phương Lục Tiên Kiếm cùng Hãm Tiên Kiếm. Mà Tôn Ngộ Không bản thân làm theo vốn định Tuyệt Tiên Kiếm mà đi. Cùng lúc đó, Trần Nguyên Từ vung tay lên, trong tay nhiều một đoạn nhánh cây bộ dáng pháp bảo, tay nắm pháp quyết, nghĩ đến Tru Tiên Kiếm mà đi.

Sau đó, chỉ nghe một tiếng nổ rung trời, một cỗ pháp lực đập vào khuấy động ra, chấn động đến toàn bộ 24 Trọng Thiên Thiên Bình người ngã ngựa đổ. Đội thanh âm đánh tan, pháp lực chân nguyên lắng lại, lại nhìn Kiếm Trận bên trong, Tôn Ngộ Không cùng hai Đại Hóa Thân toàn thân không ngừng rung động, hai tay rách gan bàn tay, đại cổ máu tươi chảy ra. Mà Trần Nguyên Từ cũng là râu tóc đều là loạn, cầm trong tay một nửa nhánh cây, nỗ lực lắng lại thể nội bạo loạn chân nguyên.

Lần giao thủ này, lập tức phân cao thấp.

Tôn Ngộ Không ngừng đầu, nhìn lấy ngoài trận Thông Thiên Giáo Chủ, tức giận đến hai mắt muốn nứt.

Bởi vì Thông Thiên Giáo Chủ khí định thần nhàn, rõ ràng là không hư hại chút nào. Trần Nguyên Từ diện mục lạnh lùng, tâm lý lại lật lên thao thiên cự lãng. Tôn Ngộ Không cùng mình đồng đều đã chém tới hai thì, lại cùng Thông Thiên Giáo Chủ vẫn có lớn như vậy chênh lệch. Lần này, chỉ sợ thật dữ nhiều lành ít.

"Ha ha, các ngươi thì chút bản lĩnh này hạng giun dế cũng vọng Tề Thiên liền để Bản Giáo Chủ, kết các ngươi đi."

Phất ống tay áo một cái, một đạo thanh quang lướt qua, chính là cái kia Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Thanh Bình Kiếm.

Ngay tại cái này đạo thanh quang sắp đâm trúng Tôn Ngộ Không thời điểm, lại bị một cái Bồ Đề nhánh ngăn trở.

"Thông Thiên a, lấy lớn hiếp nhỏ, tựa hồ không ổn đâu."

Còn chưa đợi Thông Thiên thấy rõ người tới là ai, chỉ nghe Tôn Ngộ Không lẩm bẩm nói: "Sur, "

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Bồ Đề

"Tu Bồ Đề lại là người người tới nơi này làm gì "

Chỗ hư không, một bóng người chậm rãi hiện hiện. Một thân đạo bào màu xanh, bình thân không có gì lạ. Trong tay Không Không, sáng mắt thường thường. Tu Bồ Đề quay đầu nhìn xem Kiếm Trận bên trong Tôn Ngộ Không, thân nhiên nói: "Ngộ Không a, người sư phụ ta nhưng có hơn nghìn năm không thấy đi. Người đã hoàn hảo "

"Đồ nhi tốt, đồ nhi tốt. Từ từ năm đó cách sư phó, ngày ngày quải niệm, hàng đêm quải niệm, thân thể có thể vẫn mạnh khỏe "

"Coi như người hữu tâm, vì sư thân thể không việc gì, chỉ là quan tâm người cái con khi này a."

"Đồ nhi bất hiếu, đồ nhi bất hiếu, nhắm trúng phiền lòng, đồ nhi bất hiếu." Nói, Tôn Ngộ Không lại không để ý giữ lại máu tươi hai tay, hướng về phía Tu Bồ Đề đập đầu liên bái. Nước mắt, sớm đã chảy xuống, khóc không thành tiếng.

Tu Bồ Đề hốc mắt ửng đỏ, hiển nhiên trong lòng cũng không có mặt ngoài bình tĩnh như vậy. Cỗ tay chuyển một cái, một cái đạn dược bay ra.

"Tiếp theo, đây là vì sư luyện Cửu Chuyển Kim Đan, ăn đi. Cùng Thông Thiên ngạnh kháng, người cũng thụ thương không nhẹ a."

"Ta, tạ."

Đưa tay đón lấy bay tới Kim Đan, có thể Ngộ Không cũng không có lập tức nuốt vào, mà là hướng về phía Trần Nguyên Từ nói: "Lão ca, kim đan này người ăn đi, ta Lão Tôn thân thể rất rắn, không cần ăn đan dược này."

Còn có không đợi Trần Nguyên Từ cự tuyệt, Tu Bồ Đề thủ đoạn lại một phen, lại một hạt Kim Đan bay vút đến Trần Nguyên Từ trong tay. Sau đó Tu Bồ

Đề nhân tiện nói: "Viên kia Kim Đan được hiệu quá bá đạo, cũng chỉ có người Kim Cương Chi Khu mới có thể tiêu thụ. Trần Nguyên Từ, viên này chính là Cửu Thanh tục Hồn Đan, ăn đi, đối với thương thế của người cùng tu vì có lợi ích to lớn. Mặt khác, cái này chặn Bồ Đề nhánh người cầm, sau khi trở về, tan vào người cái kia Nhân Sâm Quả Thụ. Năm đó ta cái này Liệt Đồ lật nhân sâm của người Quả Thụ, hiện tại nguyên khí còn không có khôi phục đi."

"Sur, , đồ nhi, đồ nhi cho gây phiền toái."

"Tốt, còn lại sau này hãy nói. Hai người lui ra sau, cái này Thông Thiên Giáo Chủ không phải là các người có thể ứng phó."

"Tốt một bộ sư đồ tình thâm a, ta đều muốn bị xúc động. Ha-Ha. Cái con khi này hôm nay chết chắc. Tu Bồ Đề, không nghĩ tới người lại là cái này Yêu Hầu đó a, trách không được cái này Yêu Hầu lớn mặt như thế, chắc là có người núi dựa này mới dám không kiêng nể gì như thế. Đồ đệ, rắn chuột một ổ a."

"Thông Thiên, người không cảm thấy, người nói nhảm tựa hồ quá cỡ nào"

"Người, người. Sư huynh, ta kiểm chế lại Tu Bồ Đề, người dùng Tru Tiên Kiếm Trận diệt sát Yêu Hầu."

"Tốt, sư huynh cẩn thận."

"Ngộ Không, người cùng Trần Nguyên Từ hợp lực, trước dùng Bồ Đề nhánh bảo vệ tự thân, vì sư sau đó thì phá kiếm trận cứu các người đi ra."

"Tốt, cẩn thận, không cần lo lắng cho ta."

Lập tức, Tu Bồ Đề thủ quyết vừa bấm, sau lưng hiện một gốc Bồ Đề Thụ hư ảnh, trên cây rõ ràng rành mạch. Thông Thiên lại cũng không chậm trễ, thủ quyết nhất động, một ngum che khuất bầu trời chuông lớn chợt xuất hiện tại Bồ Đề Thụ đỉnh đầu, một cỗ Hồn Độn Chi Quang Hồng Mông chi Khí từ chuông miệng mờ mờ mà xuống, muốn che đầy che giấu cả cây Bồ Đề Cự Thụ.

Mà Bồ Đề Thụ cũng không yếu, trên cây liên tiếp bay lên vô số Bồ Đề Tử, lơ lửng tại Thụ bốn phía cùng chuông lớn rơi xuống Hồn Độn chi khí chống lại.

"Không nghĩ tới Tu Bồ Đề lại có tu vi như thế, làm cho sư huynh trực tiếp té ra hấn Chứng Đạo Chí Bảo Hồn Độn Chung."

"Con khi ngang ngược, chịu chết đi. Kiếm này trận phía dưới, cho tới bây giờ liền không có người sống."

"Không có người sống đó là người không có gặp được chúng ta."

Từ đằng xa, chuẩn xác mà nói là Tây Thiên Môn phương hướng, lấy sét đánh chi thể bay tới sáu bóng người.

Đối xử mọi người ảnh đứng vững, sáu người tại Tru Tiên Kiếm Trận cùng Thái Thượng Lão Quân ở giữa đứng vững, hoặc ngừng lại hoặc chiến hoặc ngồi, sáu người tư thế không giống nhau. Duy nhất giống nhau cũng là sáu người toàn bộ người khoác chiến giáp, cầm trong tay riêng phần mình đặc ý Thần Binh, uy phong凛冽, bá khí trùng thiên.

"Các người người nào chẳng lẽ không biết ta là Thái Thượng Lão Quân sao"

Bên phải nhất một cái Ngưu Đầu Nhân Thân yêu quái mở miệng nói: "Thái Thượng Lão Quân là cái gì lấy nhiều khi ít"

"Các huynh đệ, nói cho hấn biết, chúng ta là người nào."

Từ bên phải bóng người theo thứ tự nói: "Ta là Bình Thiên Đại Thánh Ngưu Ma Vương."

"Ta là Phúc Hải Đại Thánh Giao Ma Vương."

"Ta chính là Hồn Thiên Đại Thánh Bằng Ma Vương."

"Ta là Di Sơn Đại Thánh Sư Đà Vương."

"Ta là Thông Phong Đại Thánh Mi Hầu Vương."

"Ta là Khu Thần Đại Thánh địa ngục nhung Vương."

"Người, các người, các người, các người làm sao lại tới nơi này đi a, các người đi a, ta Lão Tôn không cần các người cứu ta."

"Hầu Từ, năm đó là chúng ta có lỗi với người, là, chúng ta thừa nhận, chúng ta năm đó thật là tham sống sợ chết, Thiên Binh đến tấn công Hoa Quả Sơn thời điểm, trừ người, chúng ta đều chạy. Thế nhưng là lần này sẽ không, Hầu Từ, lần này chúng ta sẽ không chạy, coi như chiến tử ở đây, cũng không trốn." Nói chuyện chính là Giao Ma Vương, mặt mũi tràn đầy xấu hổ cùng quyết tuyệt.

"Đúng vậy a, Hầu Từ, ta Lão Ngưu lớn nhất có lỗi với người, chẳng qua ta Lão Ngưu biết, có lỗi với huynh đệ một lần, hai lần, có thể quyết không thể có lần thứ ba. Lần này ta đem ta Tích Lôi Sơn sở hữu vốn liếng đều mang đến, Hầu Từ, ta Lão Ngưu cùng người."

"Còn có chúng ta. Hầu Tử, các ca ca không hy vọng người có thể tha thứ chúng ta, nhưng hi vọng người có thể tin tưởng chúng ta."

Mà lúc này Tôn Ngộ Không, sớm đã khóc không thành tiếng. Người nào có thể biết, Tôn Ngộ Không có không phải phần nộ, mà chính là ủy khuất. Năm đó Hoa Quả Sơn Thất Yêu xưng Thánh, Tôn Ngộ Không nhỏ nhất, thế nhưng là Thiên Bình đánh tới thời điểm, lại là hắn cái này đệ đệ nhỏ nhất dứt khoát nghênh chiến, sau cùng, sau cùng lại bị ép Ngũ Hành Sơn chính một chút năm trăm năm. Ở trong đó ủy khuất, ai có thể biết a.

"Các người không bỏ xuống ta các người không chạy các người không bỏ lại ta để cho ta một người chiến đấu"

"Hầu Tử yên tâm, lần này tuyệt sẽ không"

"Vậy thì tốt, trước tạm thời tha thứ các người. Chẳng qua bút trưởng này, ngày sau ta biết tiếp lấy tính toán."

"Ha-Ha, thật tốt, các huynh đệ, trước phá kiếm này trận cứu Hầu Tử đi ra."

"Hừ, chỉ là sáu đầu Yêu Vật, lại xem ta như không, cái này Tru Tiên Kiếm Trận, há là các người có thể phá vỡ si tâm vọng tưởng"

"Lão đạo, người chớ đắc ý a, cái này để người xem một chút các huynh đệ thù đoạn."

Nói xong, chỉ gặp Giao Ma Vương té ra một ngum Thanh Đồng chuông lớn, sau đó Ngưu Ma Vương, Sư Đà Vương, Mi Hầu Vương nhao nhao nhúng tay chống đỡ tại Giao Ma Vương hậu tâm, đồng thời phát lực, nhưng gặp một cô bảng bạc pháp lực rót vào Giao Ma Vương thể nội, chống đỡ Giao Ma Vương nổi gân xanh, rất là dọa người.

"Đồng Hoàng Chung, phá." Một tiếng thế như lời đình nộ hồng, Giao Ma Vương nhúng tay xa xa nhất chỉ, thể nội mệnh môn pháp lực toàn bộ rót vào cái kia một ngum Thanh Đồng chuông lớn bên trong, chuông lớn lung la lung lay bay đến Tru Tiên Kiếm Trận trên không.

"Lão Bàng, giúp ta."

"Được." Lập tức Bàng Ma Vương phi thân lên, huyền hóa ra bản thể Già Thiên Đại Bàng, địa ngục nhưng Vương Đồng lúc hai tay đẩy về trước, toàn thân pháp lực ngưng tụ, cũng cùng Ngưu Ma Vương bốn người một dạng, đem một thân pháp lực rót vào Bàng Ma Vương thể lực. Đạt được địa ngục nhưng Vương pháp lực, Bàng Ma Vương hình thể càng tăng ba phần, một tiếng chấn nhiếp Vân Tiêu hót vang, chư thiên mây gió rung chuyển, thậm chí ngay cả không gian đều có chút bất ổn.

Lúc này hoảng sợ nhất, không phải Thông Thiên Giáo Chủ mà chính là Thái Thượng Lão Quân. Lúc này Thái Thượng Lão Quân râu tóc đều là loạn, không có chút nào tiên nhân tiên phong đạo cốt. Hai mắt thẳng trừng mắt Bàng Ma Vương, trong miệng lầm bầm nói: "Thế nào, làm sao có thể, cái này sao có thể, làm sao có thể là Hỗn Bàng đời sau, làm sao có thể."

Theo Thái Thượng Lão Quân ni nơn, Thông Thiên cũng lộ ra vẻ khiếp sợ. Người nào cũng không nghĩ tới, bất hiển sơn bất lộ thủy Bàng Ma Vương, lại là Yêu Sư Hỗn Bàng đời sau, Côn Bàng, cái kia cùng Bàn Cổ đồng dạng đại yêu. Mà kinh ngạc lại không chỉ như vậy.

"Thông Thiên, nhanh thu kiếm trận, nhanh, nhanh."

Thông Thiên Giáo Chủ nhất thời chấn kinh, còn chưa kịp phản ứng, thì chiếc kia Thanh Đồng chuông lớn bảo quang bắn ra bốn phía, sau đó phóng phát bị một cây vô hình cây cột đựng một cái, một trận hoàng chung đại lữ, chấn động đến toàn bộ Tam Giới đều đang rung chuyển.

Sau đó, cũng là Thông Thiên một tiếng tê tâm liệt phế gào rít giận dữ, bởi vì hắn trở mắt nhìn thấy chính mình Tru Tiên Kiếm Trận cùng bốn chiếc Tiên Kiếm, bị thu vào chuông lớn bên trong. Một ngum máu tươi phun ra, Thông Thiên sắc mặt nhất thời tái nhợt ba phần.

"Lại là Đồng Hoàng Thái Nhất Đồng Hoàng Chung, ân, không chỉ có như thế, lại còn có Không Tuyên Ngũ Sắc Thần Quang, khó trách có thể phá Tru Tiên Kiếm Trận."

"Hầu Tử, chạy mau, nơi này chúng ta đình lấy. Nhớ kỹ, mục tiêu của người là Ngọc Hoàng Đại Đế."

"Lão Ngưu, ta không thể đi, ta đi các người làm sao bây giờ"

"Ha-Ha, chỉ là Thái Thượng Lão Quân, ta Lão Ngưu thì sợ gì."

Vừa nói xong, bỗng dưng hiện ra một mặt bảy tấc Tiểu Phiến, Phiến Diện trên 3000 Thiên Ma lượn lờ, nhiếp tâm hồn người. Còn có không đội Ngưu Ma Vương trực giác, Phiến Diện cuốn một cái, sáu đầu đại lộ Thiên Ma từ nhỏ cờ gãy dựa lấy leo ra, sau đó riêng phần mình hướng về Ngưu Ma Vương sáu người bay đi.

"Đạo huynh cẩn thận, đây là Thông Thiên Giáo Chủ Lục Hồn Phiến, chính là Ba Ngàn Đại Đạo Thiên Ma sau khi chết chỉ oán niệm biến thành. Có thể đã thương Thiên Đạo Thánh Nhân. Cắt không thể bị Lục đầu Thiên Ma dính vào người, nếu không vạn kiếp bất phục a." Trần Nguyên Từ vội vàng lên tiếng nhắc nhở, hiển nhiên đối với cái này Lục Hồn Phiến cực kỳ kiêng kỵ.

Nhiều khi rất nhiều sự tình, thường thường biết vượt qua tường tượng của chúng ta đồng thời không tại khống chế của chúng ta bên trong. Tựa như Ngưu Ma Vương bốn người không nghĩ tới Thái Thượng Lão Quân bằng vào một mặt Thiên Ma Phiến lại biết khủng bố như thế. Lục đầu Thiên Ma mỗi một đầu đều không thể so với Bàng Ma Vương bốn người yếu, thậm chí ần ần càng là vượt qua nửa phần.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: 8 giới

"Hầu Tử, đi mau a, nơi này chúng ta chịu nổi, không cần lo lắng chúng ta."

Tôn Ngộ Không vốn cũng không phải là kéo dài người, biết các huynh đệ đã chuẩn bị liều mạng, mà nhiệm vụ của mình không phải Thái Thượng Lão Quân bọn người. Sau đó một cái bồ nhào, xoay người trên Cân Đầu Vân, chính muốn ly khai thời điểm, bên tai vang lên Bồ Đề Lão Tổ thanh âm: "Ngộ Không a, nhất định phải cẩn thận a, cái kia Ngọc Hoàng Đại Đế thật không đơn giản. Tất nhiên không thể xem thường hắn."

Tôn Ngộ Không không quay đầu lại, chỉ là ánh mắt bên trong kiên định càng sâu, sau đó thả người rời đi.

"Các huynh đệ, Hầu Tử đi, hiện tại đến chúng ta liều mạng thời điểm, muốn chúng ta đường đường Yêu tộc thất thắng, tại sao có thể bị chỉ là một món pháp bảo ngăn chặn a."

Nói xong, còn sót lại Lục Thánh nhao nhao hiện ra nguyên hình. Núi một dạng lớn Hắc Ngưu, sông một dạng lớn lên Giao Long, thiên nhất dạng lớn Đại Bàng, duy nhất hình thể không có thay đổi cũng là Mi Hầu Vương, chẳng những hình thể không có đổi đại thậm chí càng thêm tiêu. Đáng lẽ bị áp chế sáu người, lập tức thì nghịch chuyển tình thế, nhao nhao dùng ra bản thân sở trường tuyệt chiêu. Điều này sẽ đưa đến Lục đầu Thiên Ma có chút không đáng chú ý, nhao nhao bị sáu người trọng thương.

Bởi vì bị Bồ Đề Lão Tổ ngăn chặn bản mệnh pháp bảo, Thông Thiên Giáo Chủ cũng chia thân không còn chút sức lực nào, chỉ có thể trơ mắt nhìn, mà lúc này Thiên Ma bị thương tổn, Thông Thiên Giáo Chủ rốt cuộc lạnh không an tĩnh được.

"Sư huynh, còn chờ cái gì, mau mau dùng Bát Quái Lô a. Không phải vậy ta thiên ma cờ thì phê."

Thái Thượng Lão Quân cũng không nói lời nào, chỉ là biểu lộ hung ác, phát ổng tay áo một cái, té ra bản mệnh pháp bảo Bát Quái Lô tới. Ngay tại Bát Quái Lô xuất hiện đồng thời, nguyên bản thụ thương Lục đầu Thiên Ma nhao nhao bay vào Bát Quái Lô bên trong. Mà Thái Thượng Lão Quân hai tay liên đạn, đủ loại Kim Đan linh dược không ngừng bắn vào trong lò, sau đó chỉ thấy Bát Quái Lô bỗng nhiên hỏa diễm tăng vọt, hoàn toàn đem Thái Thượng Lão Quân cùng Thiên Ma kiện hàng tiến trong ngọn lửa. Hỏa diễm oi bức thậm chí ép Lục thánh liên tiếp lui về phía sau.

"WOW, đây là lửa gì a, làm sao nóng như vậy Tam Muội Chân Hòa cùng sự so sánh này, hoàn toàn thành Phàm Hòa."

Giao Ma Vương gương mặt tím đập nhanh nói. Hắn vốn là Thủy Sinh yêu thú, đối lửa trời sinh có không vui.

"Cái này, đây là Cửu Thiên Huyền Hỏa, chính là trên đời bá đạo nhất hỏa diễm a. Không nghĩ tới Thái Thượng Lão Quân vậy mà có thể được đến ngọn lửa này."

Không đợi Trần Nguyên Tử nói xong, bị Cửu Thiên Huyền Hỏa bao khóa Bát Quái Lô bên trong xông ra Lục đạo hỏa diễm, nhao nhao bắn về phía Lục Thánh. Lục thánh nhất thời hoảng hốt, cái này Cửu Thiên Huyền Hỏa vền vền cách xa nhau rất xa liền đã để Lục Thánh thụ không, cái này nếu là mặc cho lửa này đụng ngã trên thân, còn có không đốt cái hồn phi phách tán a. Sau đó sáu người đều rút đi bản thể, hóa thành hình người, cái này mới miễn cưỡng né nhanh qua qua. Mà dù sao hỏa diễm tới tốc độ quá nhanh, tuy nhiên né nhanh qua qua, thế nhưng là Bằng Ma Vương vẫn là bị hỏa diễm phụ trên một tia. Có thể không thể xem thường cái này một tia hỏa diễm a, vền vền trong nháy mắt, thì thiếu huy Bằng Ma Vương nửa cái cánh tay.

Cái này Bằng Ma Vương dù sao cũng là nhân vật hung ác, không nói hai lời tay phải vung lên, chém xuống nửa cái thiếu đốt lên tay trái. Kỳ thực tuy nhiên nhìn Bằng Ma Vương đoạn một nửa Tiết Thủ cánh tay, có thể là đối với Bằng Ma Vương loại này đại yêu tới nói, loại này thương tổn cũng không phải là quá nghiêm trọng, ngày sau chỉ cần ăn chút Tục Cốt sinh cơ đan được là được rồi.

Thế nhưng là không đợi Bằng Ma Vương tay cụt rơi xuống đất, chỉ nghe thấy Bằng Ma Vương phát ra một tiếng bao hàm thống khổ cùng hoảng sợ nộ hống. Mi Hầu Vương một cái lắc mình, đi vào Bằng Ma Vương bên cạnh hỏi: "Lão Bằng, làm sao chẳng lẽ có gì đó quái lạ "

Bằng Ma Vương từ trong hàm răng gạt ra mấy chữ: "Lửa này, đốt, là linh hồn cùng thần thức, mà lại, còn tại đốt."

Nghe được lửa này ác độc như vậy, những người còn lại đều hoảng sợ không thôi. Cuộc chiến này đã không có cách nào đánh, Bằng Ma Vương vền vền bị phụ trên một tia hỏa diễm liền bị đốt thể thảm như thế, mà vừa mới Lục đầu Thiên Ma hiện tại toàn thân đều thiếu đốt lên cái này Cửu Thiên Huyền Hỏa. Càng hồng бет chính là, bởi vì lo lắng Bằng Ma Vương, nguyên cơ vừa rồi tất cả mọi người tụ tại Bằng Ma Vương bên người, dẫn đến bây giờ lại bị sáu đầu hỏa diễm Thiên Ma cho bao vây lại. Lần này, muốn chạy đều chạy không.

Tựa hồ, đã lâm vào tuyệt cảnh.

Có ít người, chung quy là ưa thích tại thời điểm máu chốt ra sân, cũng tỷ như nói, đây là xuất hiện Đường Tam Tạng.

Ngay tại Bằng Ma Vương bọn người chuẩn bị sử dụng tự mình hại mình pháp thuật liễu mạng thời điểm, bầu trời bỗng nhiên tự dung Phạm Âm đại xướng, sau đó từ cái nào đó thời không ẩn mở bắt đầu, không gian bắt đầu chấn động, sau đó Mạn Thiên Hoa Vũ trống rỗng xuất hiện, phiêu phiêu sái sái Hoa Vũ chiếm cứ trong tầm mắt chỗ có không gian. Nếu như vền vền Hoa Vũ, đây chỉ là điều trùng tiểu kỹ mà thôi, thế nhưng là để Thái Thượng Lão Quân tìm đập nhanh chính là, cái này nhìn như phổ thông Hoa Vũ vậy xuống đang thiêu đốt trí mạng hòa diễm trên Thiên Ma thân, vậy mà khiến cho cháy hừng hực hòa diễm dần dần dập tắt. Chỉ bất quá thời gian qua một lát, Lục đầu thiên Ma ngọn lửa trên người thì toàn bộ dập tắt. Thế nhưng là, hoa này mưa cũng không có đình chỉ mà chính là càng lúc càng lớn, thậm chí toàn bộ không gian vậy mà ra Hoa Vũ cái gì đều nhìn không thấy.

Thái Thượng Lão Quân biết hoa này mưa có gì đó quái lạ, tại ngăn ngại rung động bên trong lấy lại tinh thần, liền chuẩn bị pháp thuật ngưng tụ sức gió thổi tan hoa này mưa, có thể không đợi Thái Thượng Lão Quân gió thổi lên, hoa này mưa thì từ từ thu nhỏ, cho đến biến mất. Đây là Thái Thượng Lão Quân tập trung nhìn vào, không khỏi trong lòng hoảng hốt, bởi vì cái kia Lục đầu Thiên Ma vậy mà không thấy, mà ở trên trời Ma vị trí, thỉnh linh thêm ra sáu cái hòa thượng đầu trọc, chỉ bất quá cái này Lục tên hòa thượng ăn mặc đáng người cùng cái kia Lục đầu Thiên Ma không khác nhau chút nào.

Đây là liền xem như đũa ngọc cũng biết chuyện gì xảy ra. Cái kia Lục đầu Thiên Ma đi qua Hoa Vũ tẩy lễ, vậy mà thành Phật Monroe Hán!

"Cái này, cái này, cái này lại là Độ Hóa Hoa Vũ, làm sao có thể, làm sao có thể, thế gian này làm sao có thể còn có nhân biết Độ Hóa Hoa Vũ "

Bình thường cao cao tại thượng Thái Thượng Lão Quân, hôm nay vậy mà thất thố nhiều lần như vậy, nếu như không phải sự tình quá mức quỷ dị, cũng sẽ không như thế.

"Độ Hóa Hoa Vũ đây là cái gì Trần Nguyên Đại Tiên, ngài kiến thức rộng rãi , có thể hay không biết cái này Độ Hóa Hoa Vũ đến tột cùng là vật gì "

"Độ, Độ Hóa Hoa Vũ, vậy mà thật là Độ Hóa Hoa Vũ a. Nghĩ không ra lúc còn sống lão đạo còn có thể nhìn thấy cái này." Trần Nguyên Từ từ trong lúc khiếp sợ lấy lại tinh thần, sau đó ánh mắt bên trong ẩn không giấu được cuồng hi. Sau đó nói: "Cái này Độ Hóa Hoa Vũ, tương truyền chính là Bàn Cổ Khai Thiên Tích Địa về sau kiệt lực, sau cùng dẫn đến thân vẫn. Mà cái này độ hóa hoa, cũng là Bàn Cổ Khai Thiên thời điểm sinh trưởng tại Bàn Cổ dưới chân một gốc hoa, theo Bàn Cổ chống trời, thiên địa dần dần phân, mà cái này gốc hoa đã theo thiên địa dần dần dài cao. Sau cùng lớn lên giống như Bàn Cổ cao lớn. Mà quá trình này không biết kinh lịch mấy cái vạn vạn năm, nguyên có cái này gốc hoa vậy mà đối với Bàn Cổ sinh ra yêu thương. Tại Bàn Cổ kiệt lực thân vẫn về sau, cái này gốc hoa thương tâm gần chết, nguyên có tự tuyệt sinh cơ, sở hữu cánh hoa đều điều linh. Mà cái này điều linh cánh hoa cũng là Độ Hóa Hoa Vũ."

"Vậy cái này Hoa Vũ có tác dụng gì "

"Hoa này mưa, trước mắt biết, chỉ có một cái tác dụng, cũng là độ hóa, phạm là bị cánh hoa đụng phải người, đều sẽ bị độ hóa. Mà độ hóa quá trình bên trong, đóa hoa này sẽ cho độ hóa lấy tiến hành tẩy lễ, cũng là tẩy nào. Bất luận người lớn đến mức nào Thần Thông, đều không dùng. Nguyên có hiện tại thế người mới sẽ nhớ kỹ Bàn Cổ Đại Thần. Cũng là bởi vì thiên địa này đều đã từng bị độ hóa hoa độ hóa qua, nguyên có phía trên thế giới này hết thảy sinh linh đều sẽ bị áp đặt độ hóa hoa ý chí."

"Thế nhưng là, là sao ta đều không có bị độ hóa mà lại, trước đó bị thương, tựa hồ cũng tốt mà lại càng có tinh tiến đâu?" Bằng Ma Vương thụ thương nặng nhất nguyên có cảm thụ phá lệ rõ ràng.

"Ha ha, đây là bởi vì trận này Hoa Vũ, là có nhân chỗ bố trí a. Nguyên có Thiên Ma bị độ hóa mà chúng ta lại là thương thế khỏi hẳn a."

"Cố nhân là ai có lớn như vậy Thần Thông a "

Còn có không đợi Trần Nguyên Từ trả lời, chỉ nghe thấy Thông Thiên Giáo Chủ tràn đầy giọng nói phẫn hận: "Là cao nhân phương nào phế ta Lục đầu Thiên Ma giấu đầu lộ đuôi."

Thông Thiên Giáo Chủ bị tức quá thực không nhe a, trước bị phá Tru Tiên Kiếm Trận không nói, cũng là bị Bồ Đề Lão Tổ kiềm chế lâu như vậy để đầy đủ để hân biệt khuất, nhưng bây giờ ngược lại tốt, không biết nơi nào tới cao nhân lại phế hẳn Lục đầu Thiên Ma, Thông Thiên Giáo Chủ đau lòng gấp a.

Thông Thiên Giáo Chủ hô thôi, chỉ thấy nơi xa bay tới một tòa Kim Liên ngai vàng, phía trên ngồi một nam một nữ hai người, chẳng qua hai người này lại hảo hảo kỳ quái. Nam người khoác áo cà sa, cầm trong tay pháp trượng, đầu đội Bì Lô mũ, tuy nhiên ăn mặc phổ phổ thông thông, chẳng qua nhân lại tuấn mỹ dị thường. Còn bên cạnh nữ tử, lớn lên khuynh quốc khuynh thành, một cái nhan mày một nụ cười đều bị nhân cảnh đẹp ý vui, tuy mỹ lệ, lại làm cho nhân không sinh ra nửa điểm tà niệm.

Hai người này, chính là năm đó Tây Thiên lấy kinh hòa thượng, Đường Tăng Đường Tam Tạng. Mà nữ tử, thì là năm đó Nữ Nhi Quốc quốc vương, Tây Lương Nữ Vương.

Tạm không nói Đường Tam Tạng xuất hiện để Thông Thiên cùng Thái Thượng Lão Quân như thế nào giật mình, lại nói lúc này Tôn Ngộ Không đã đánh tới Ngọc Đế Lăng Tiêu Bảo Điện cửa, đang chờ Tôn Ngộ Không sát tướng đi vào, chợt nghe được phía sau truyền đến một tiếng "Hầu ca đi thông thả." Tôn Ngộ Không quay đầu nhìn một cái, chỉ gặp cả người khoác Thương Long giáp, đầu đội trùng thiên nón trụ, chân đạp Phi Vân giày Thiên Tướng khí thế hùng hăng xông lại. Tôn Ngộ Không không làm hấn nghĩ, hé mồm nói: "Tốt một cái uy phong lẫm lẫm Kim Giáp Thiên Thần, đến rất đúng lúc." Nói xong, cô tay rung lên, Kim Cô Bổng một chỗ khác bỗng dung đại gấp mấy chục lần, một cây gậy nhất thời biến thành một cây to lớn cái búa. Đối diện Kim Giáp Thiên Tướng cũng không yếu thế, trong tay chợt thêm ra một thanh không lồ Lang Nha Bổng, bổng trên chuẩn bị gai sắc lóe hàn quang, một cổ thâm liệt lực sắc bén chỉ khí khuấy động ra, tựa hồ muốn đem trời cũng cùng cái lỗ thủng.

Sau một khắc, một tiếng nổ rung trời truyền ra, ngay cả Lăng Tiêu Bảo Điện tựa hồ cũng rung chuyển một chút. Đợi khí tức thoáng bình tĩnh, liền thấy Tôn Ngô Không hai tay bấp thịt lại cổ trướng suốt một vòng, trên mu bàn tay càng là nổi gân xanh, hiển nhiên đang dùng cự lực. Mà đối diện Thiên Tướng cũng không chịu nổi, hai mắt trợn trừng, trên cánh tay phải hộ thủ đều chấn động vài vết rách. Có thể thấy được cái này một cái liều mạng, song phương dùng sức khỏe lớn đến đâu, chỉ sợ cũng liền Thái Sơn đều có thể tùy tiện đánh thành bột mịn.

Hai người gặp tựa hồ lực lượng ngang nhau, lại lần nữa đối bình nhất kích, chẳng qua khí lực liền không có vừa mới lần này lớn, hiển nhiên là song phương là vì mượn lực lui lại kéo dài khoảng cách. Tôn Ngô Không một cái bỏ nhào vượt qua, đứng tại Cân Đầu Vân trên âm thầm đề phòng không thôi, trong lòng nói: Cái này không biết ở đâu ra Kim Giáp Thiên Tướng vậy mà như thế đến, chỉ sợ cùng Nhị Lang Thần tương xứng thậm chí mơ hồ tại khí lực trên còn có vượt qua một chút. Làm sao Thiên Đình lúc nào có bức này hân tướng ta lại không biết

Nghĩ thì nghĩ, chiến đấu này lại là không thể dừng lại, Tôn Ngô Không âm thầm lắng lại một chút bốc lên pháp lực, thì gặp lại đến một gây, mà lúc này lại nghe thấy đối diện Thiên Tướng phàn nàn nói: "Thật sự là biến thái a, Hầu ca ngươi làm sao vẫn là như thế dữ dội a, khí lực vậy mà so hiện tại ta còn muốn lớn hơn mấy phần, liền xem như Thác Thiên Cự Viên cũng không thể khoa trương như vậy chứ, đem ta Lão Trư Thương Long giáp hộ thủ đều đánh rách tả tơi, không chơi, thua thiệt chết thua thiệt chết."

Nghe thấy đối diện Thiên Tướng khóc cũng giống như lời nói, Tôn Ngô Không nhất thời sững sờ sững sờ, sau đó mặt mũi tràn đầy kinh ngạc phóng phát phát hiện Đường Tăng nhậu nhẹt đồng dạng vào cái ngày đó tương đạo: "Ngươi, ngươi, ngươi sẽ không, không phải là Lão Trư đi "

"Có cái gì không biết a, ngươi cái này bị ôn Hầu Từ, tranh thủ thời gian dùng ngươi Hòa Nhân Kim Tinh xem một chút, không phải vậy một hồi lại cho ta Lão Trư một gây ta có thể thụ không."

Không cần Hòa Nhân Kim Tinh nhìn, Tôn Ngô Không đã biết. Năm đó lấy kinh nghiệm trên đường sớm chiều ở chung mấy chục năm, đối với Lão Trư có thể nói quen thuộc đến mức không thể quen thuộc hơn, chỉ bất quá quá khiếp sợ tại Trư Bát Giới lúc này thực lực, Tôn Ngô Không vẫn cảm thấy khó mà tin được. Phải biết năm đó lấy kinh nghiệm trên đường Trư Bát Giới vũ lực thể nhưng là rất thấp, thấp đến liền Nhị Thập Bát Tinh Tú một trong Khuê Mộc Lang đều đánh không lại, nhưng bây giờ ngược lại tốt, so Nhị Lang Thần đều mạnh lên hạng nhất, ở trong đó chênh lệch thật lớn, thật sự là khó mà khiến người ta tin tưởng, huống hồ, vừa mới tại Nam Thiên Môn thời điểm Trư Bát Giới còn không có hung mãnh như vậy đó a.

"Lão Trư, ngươi cái này kờ hàng có phải hay không thừa dịp Thái Thượng Lão Quân không ở nhà, bụng hân Đầu Suất Cung a không phải vậy thực lực của ngươi làm sao bỗng nhiên tăng vọt nhiều như thế a mau nói lời nói thật a, trộm ăn bao nhiêu Kim Đan "

"Qua qua qua, ta Lão Trư nhân phẩm từ trước đến nay đường đường chính chính, làm sao lại ăn vụng Lão Quân Kim Đan a , bất quá, hắc hắc, ta vừa mới tại Hằng Nga cái kia khi trở về, gặp Đầu Suất Cung không người trấn giữ, thì đi vào không cần thận bụng Lão Quân hang ổ, hắc hắc hắc."

"Ngốc tử, ta liền biết ngươi cái con tham ăn này một mực nhớ thương Lão Quân Tiên Đan, cái này cuối cùng đã được như nguyện đi, đến, cho Hầu ca ăn mấy hạt, vừa mới cái kia một chút thể nhưng là để cho ta thụ bị thương a."

"Hầu ca lời này của ngươi cũng là xem thường ta Lão Trư đúng không, tuy nhiên ta bình thường tham ăn, thể nhưng là cái này Lão Quân Tiên Đan cũng không phải phổ thông đồ chơi, ta đều phân tốt, hết thấy năm phần. Lão Sa Bạch Mã thêm mình năm cái một người một phần. Cho, đây là ngươi, ngươi phần này thể nhưng là nhiều nhất a."

"Hắc hắc, cái này còn kém bất quá. Có tiến bộ a. Chẳng qua Bát Giới, cái này Tiên Đan cũng không thể ăn nhiều, năm đó ta ăn vụng Lão Quân mấy hồ lô Tiên Đan, thuốc kia lực quá mạnh, đều kém chút đem ta no bạo. Nếu không phải Thái Thượng Lão Quân dùng Bát Quái Lô luyện ta thời điểm đem được lực đều luyện hóa, đoán chừng về sau cũng không có ta đại náo thiên cung."

"Yên tâm đi, Hầu ca, cái này Tiên Đan ta một khóa thể nhưng là cũng chưa ăn đây. Ta thân pháp này lực, không phải ăn Tiên Đan ăn."

"A vậy rồi cuộc chuyện gì xảy ra, tranh thủ thời gian cho ta nói một chút, nói xong, huynh đệ ta hai cùng một chỗ giết tiến Lăng Tiêu Bảo Điện, bụng Ngọc Đế lão nhi Long Ý."

"Việc này đi, vẫn phải từ năm đó nói lên, năm đó ta cùng Hằng Nga yêu nhau, phạm Thiên Điều, Ngọc Đế muốn đem ta đánh vào luân hồi thụ kiếp trước Tinh Kiếp, thể nhưng là lại lo lắng Lục Đạo Luân Hồi tẩy không tịnh ta một thân pháp lực cùng ký ức, dù sao ta đã đắc đạo 10 vạn năm có thừa, một thân pháp lực sớm đã Thông Hiểu Đạo Lý, không phải như vậy mà đơn giản liền có thể rửa sạch. Nguyên có về sau Ngọc Đế xuất thủ, đem ta một thân pháp lực tước đoạt, Tịnh Phong tại Quảng Hàn Cung Quế Thụ bên trong. Quế Thụ ngươi biết a, cũng là Quảng Hàn Cung trên từ Bàn Cổ Đại Thần lông mi biến thành. Cũng mệnh lệnh Ngô Cương cả ngày lẫn đêm chặt cây Quế Thụ, bởi vì Quế Thụ bên trong có pháp lực của ta, nguyên có Ngô Cương mỗi chặt một chút pháp lực của ta cơ hội xói mòn một chút tác dụng tới tu phục Quế Thụ vết thương. Dạng này một ngày nào đó pháp lực của ta biết xói mòn sạch sẽ, như thế ta thì vĩnh viễn mất đi Tiên Tịch vĩnh viễn biến thành phàm nhân."

Nói đến đây, Trư Bát Giới hướng miệng bên trong ném một khóa Tiên Đan, sau đó liền khoanh chân ngồi xuống, hồi phục vừa mới hao tổn pháp lực. Mà cái kia Lang Nha Bồng cũng hóa thành một thanh Cửu Xi Đình Ba. Tôn Ngô Không cũng đồng dạng ngồi xếp bằng, hồi phục pháp lực. Sau đó Trư Bát Giới tiếp tục nói: "Chẳng qua có câu lời nói được tốt, gọi 'Hoạ phúc khôn lường sao biết không phải phúc' . Ngô Cương tuy nhiên mỗi lần đều chặt cây Quế Thụ, thể nhưng là hân không biết là, Quế Thụ dù sao cũng là Bàn Cổ lông mi biến thành, mà ta Lão Trư chân thân là viên cổ Hồng Hoàng Dị Thủ Lô Giác Phách Thiên Trư. Cùng Bàn Cổ Đại Thần có như vậy một chút liên hệ máu mủ, nguyên có Quế Thụ chẳng những không có để pháp lực của ta hao tổn thậm chí là tại bồi luyện pháp lực của ta, nguyên có đã nhiều năm như vậy, năm đó lưu tại Quế Thụ được pháp lực bây giờ đã nhiễm một tia Bàn Cổ Khí Tức sau đó ở ta nơi này lần qua Quảng Hàn Cung thu hồi pháp lực về sau, ta thì lại biến trở về năm đó Thiên Bồng Nguyên Soái, hơn nữa còn vượt qua năm đó rất nhiều. Hiện tại pháp lực của ta còn không có toàn bộ dung hợp, nếu như ngày sau làm cho ta đem Quế Thụ bên trong pháp lực toàn bộ luyện hóa, pháp lực hân là hiện tại gấp hai gấp ba."

Bát Giới nói xong, Tôn Ngô Không đã kinh ngạc không ngấm miệng được, trong lòng chỉ có một cái ý niệm trong đầu: Ngọc Đế, thật phải ngã nắm mốc!

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Huynh đệ

Tôn Ngộ Không cùng Trư Bát Giới vừa mới đứng dậy chuẩn bị đánh vào Lăng Tiêu Bảo Điện thời điểm, lại nghe được sau lưng truyền đến một đạo la lên thanh âm, quay đầu nhìn lại, thấy là cái kia Sa Hòa Thượng hấp tấp Giả Vân mà đến, một bên bay vừa nói: "Đại sư huynh, nhị sư huynh, làm sao không vân vân ta Lão Sa a. !" Tôn Ngộ Không gặp Sa Tăng phong trần mệt mỏi vội vã đáng vẻ, không khỏi nghi ngờ nói: "Lão Sa, ngươi đi đâu sao đến vội vàng như vậy "

Sa Tăng quay đầu nhìn bên cạnh Trư Bát Giới nhất nhãn, sau đó vội mà khó được lộ ra nhãn nhỏ chỉ sắc, ấp úng nói không nên lời cái nguyên cớ. Cuối cùng vẫn là Trư Bát Giới giúp Lão Sa giải vây, đối với Tôn Ngộ Không nói: "Ai nha, đại sư huynh ngươi cũng không cần hỏi lại, đây đều là việc nhỏ, về sau sẽ nói cho ngươi biết cũng không muộn a, hiện nay khẩn yếu vẫn là ngọc này Đế lão nhị sư tình a "

Tôn Ngộ Không nghe vậy điểm đầu nói: "Có lý, có lý. Hắc hắc, cái kia tốt. Hôm nay liền để huynh đệ chúng ta ba cái đại náo một trận đi. Đáng tiếc là sư phó cùng Tiểu Bạch Long không tại." Nói xong, liền đem Kim Cô Bổng vác lên vai, sai bước đi tới Lăng Tiêu Bảo Điện. Kỳ thực Tôn Ngộ Không không có chú ý tới, tại hắn nói lên Tiểu Bạch Long thời điểm, Trư Bát Giới khóe miệng lộ ra một cái âm hiểm mỉm cười, mà Lão Sa trên mặt cũng hiện lên một tia không dễ dàng phát giác khó chịu chỉ sắc.

Sau một khắc, chỉ nghe một tiếng ầm ầm tiếng vang, lại nhìn lúc, Lăng Tiêu Bảo Điện môn lại bị Tôn Ngộ Không nhất côn đập nát."Ngọc Đế lão nhi, ta Lão Tôn lại tới đại náo thiên cung, Ha-Ha." "Còn có ta Lão Trư." "Còn có ta Lão Sa."

Phách lối cùng cực, nhưng lại bao hàm phần nộ cùng khoái ý. Hôm nay đình, cuối cùng lúc trốn không thoát một trận chiến này a.

Đội thanh âm kết thúc, Ngộ Không ba người ngẩng đầu nhìn lại, nhất thời sững sờ sững sờ, chỉ gặp Lăng Tiêu Bảo Điện trên vậy mà phân ngồi bốn người, theo thứ tự là

Hạo Thiên Kim Khuyết Chí Tôn Ngọc Hoàng Đại Đế

Trung Thiên Tử Vi Bắc Cực Thái Hoàng Đại Đế

Câu Trần Thượng Cung Nam Cực Thiên Hoàng Đại Đế

Bắc Phương Vô Đương Chân Vũ Phục Ma Đại Đế

Tứ phương Đại Đế khí thế ngập trời, sát ý nghiêm túc. Chẳng qua có chút kỳ quái là trừ cái này tứ phương Đại Đế bên ngoài, toàn bộ lớn như vậy Lăng Tiêu Bảo Điện lại không có người nào!

Đây là, Ngọc Hoàng Đại Đế mở miệng hỏi, thanh âm không nhanh không chậm, không thấy chút nào một điểm bối rối."Điện hạ người nào ồn ào ồn ào a "

Tôn Ngộ Không đem Kim Cô Bổng xách ngược lấy, cúi đầu xuống, chậm rãi nói: "Ta chính là Hoa Quả Sơn Thủy Liêm Động Mỹ Hầu Vương Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không."

Đội Ngộ Không nói xong, Trư Bát Giới đem cái cào kéo tới sau lưng, trong tay chỉ cầm cái cào chuối, thanh âm lóe đến run rẩy nói: "Ta chính là Phúc Lăng Sơn Vân Sạn Động Thiên Bồng Nguyên Soái Trư Ngộ Năng!"

Mà Sa Tăng chỉ là sờ một chút trên cổ phật châu, nặng nề nói: "Ta chính là Lưu Sa Hà Hà Yêu, Sa Ngộ Tĩnh!"

Ngộ Không cùng Bát Giới đồng thời quay đầu nhìn về phía Sa Tăng, tựa hồ đối với hắn rất nghi hoặc, chẳng qua cũng chỉ là nghi hoặc mà thôi.

Ba người báo danh xong chữ, còn có không đội Ngọc Đế nói chuyện, Tôn Ngộ Không bỗng nhiên một tiếng bá khí nghiêm túc chất vấn: "Các ngươi là vì sao nhân dám can đảm ngồi tại cái này Tam Giới Chí Tôn vị trí bên trên" Ngọc Đế dù bận vẫn ung dung nhìn lấy Ngộ Không, trong mắt không nói ra được trêu tức. Phóng phật trước mặt ba người này không phải đến nháo thiên cung, mà chính là tới uống trà tặng lễ. Ngọc Đế đón đến nói: "Hầu Tử, nhiều lời vô ích, ngươi ta ở giữa, cũng hoặc là nói các ngươi sư đồ cùng ta ở giữa nợ cũ, dù sao cũng nên tính toán. Hôm nay, thì cùng nhau kết đi. Huynh đệ các ngươi ba người chiến huynh đệ chúng ta bốn người, ha ha, tuy là bất công, chẳng qua chắc hẳn ngươi Tề Thiên Đại Thánh cũng sẽ không để ý đi! Đừng không, Tề Thiên Đại Thánh "

Nói xong, Ngọc Đế bốn người nhao nhao ngồi dậy, lẫn nhau liếc mắt một cái, đều cảm ra đắc ý của mình pháp bảo. Hướng về phía Ngộ Không ba người trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Nhìn thấy trận thế này, Bát Giới hơi lùi bước một bước, nói khẽ với Ngộ Không nói: "Hầu ca, bốn người bọn họ đánh ba người chúng ta a, cuộc chiến này không tốt đánh a. Hai ta một người một cái, thế nhưng là Lão Sa làm sao bây giờ hơn nữa còn thừa một cái đây."

Ngộ Không trừng Bát Giới nhất nhãn, sau đó hướng về phía Lão Sa nói: "Lão Sa, mình mấy cái thì số người đạo hạnh pháp lực thấp nhất, một hồi đánh nhau, người một mực chạy trốn, 22 Trọng thiên na bên trong, ta Bồ Đề Tổ Sư cùng Trần Nguyên Đại Tiên đều tại. Mấy cái này Đại Đế đều không phải đèn đã cạn dầu a."

Sa Tăng nghe xong, nhất thời giận. Châm chú trong tay nguyệt nha sạn nói: "Hầu ca yên tâm, Lão Sa tâm lý nắm chắc. Sẽ không dắt người cùng nhị sư huynh chân sau."

"Tốt, Ha-Ha, ngốc tử, trực tiếp biến ảo bản thể, hai ta một người phân hai cái, để Lão Sa xem nào nhiệt là được."

Nói xong, đem Kim Cô Bồng bồng dựng một vắn, sau đó thân thể cấp tốc tăng vọt, giống như núi cao, trên cánh tay bấp thịt rắn rồi khó gỡ, không biết đến tột cùng biết có sức khỏe lớn đến đâu. Mà Trư Bát Giới cũng không cam chịu yếu thế, một tiếng gào rít giận dữ, thân thể cũng là tăng vọt, chẳng qua lại biến hóa vì một con to lớn vô cùng heo, tuy nói đây là heo, thế nhưng là nhìn kỹ, nơi nào còn có heo nửa phần bộ dáng, khoe miệng hai cây Lão Nha phóng lên tận trời, to lớn sát lực khí tức đập vào mặt, chấn động đến phong vân biến ảo. Lại nhìn thân này thân thể, toàn thân thép mao dựng ngược, chỗ khớp nối khắp nơi đều là đột xuất Cốt Thử, mà tứ chi trắng kiện chân lớn quả thực cũng là xanh thiên trụ. Sau cùng nhìn lên, cái này Trư Bát Giới bản thể vậy mà so Tôn Ngộ Không Thác Thiên Cự Viên còn lớn hơn ba phần.

Nhìn thấy cái này ngốc tử bộ dáng, Tôn Ngộ Không lập tức thì gấp, âm thanh như lời đình nói: "Ngốc tử, biến cái này thật lớn làm gì còn có không tranh thủ thời gian áp súc pháp lực, biến trở về bình thường lớn nhỏ. Không phải vậy một sẽ có người nếm mùi đau khổ."

Trư Bát Giới ứng thanh ứng khí ứng một tiếng, sau đó toàn thân pháp lực dâng trào, tựa hồ muốn bạo phát một dạng. "Ai, cái này ngốc tử, vẫn phải muốn ta giúp hần một chút." Nói xong, một cái cự tay đè chặt Trư Bát Giới bả vai, âm thầm dùng lực, sau đó chỉ thấy vô cùng to lớn Trư Bát Giới từ từ thu nhỏ, sau cùng chỉ có người bình thường gấp ba trái phải lớn nhỏ. Mà cùng lúc đó Tôn Ngộ Không cũng thu nhỏ đến gấp năm lần lớn nhỏ.

Lại nguyên lai, cùng Ngọc Đế cái này các cao thủ tranh đấu, cũng không phải là hình thể càng lớn càng tốt, thân thể càng lớn cơ hội sơ hở càng nhiều, nhiều khi một sơ hở liền có thể dẫn đến mất mạng. Thế nhưng là Trư Bát Giới lại là lần đầu tiên vốn có bức này bằng bạc pháp lực về sau biến trở về bản thể, nguyên có đối với pháp lực cường không vậy mà ần ần có sai lầm không khuynh hướng, vì vậy, mới có Tôn Ngộ Không như vậy thủ đoạn.

Cùng lúc đó, Đường Tam Tạng bọn người chỗ, cũng phát sinh đại biến hóa. 22 Trọng thiên

"Ngâm nga, ta nói là bức nào cao nhân thu ta thiên ma, nguyên lai là người hòa thượng này. Kim Thiên Từ Đường Tam Tạng, không nghĩ tới người vậy mà lại xuất hiện ở đây, xem ra, cái kia Thập Thế Nghiệp Lực cũng không gì hơn cái này a!" Thông Thiên lão đạo một trận âm dương quái khí.

"A xem ra thí chủ biết rất nhiều mà! Vậy mà biết được ta cái này Nghiệp Lực sự tình. Chỉ là không biết thí chủ có biết ta hay không cái này độ hóa hoa a" nói, một đoá nhật đoá hoa màu trắng đột nhiên hiện ra, cũng vây quanh Đường Tam Tạng càng không ngừng xoay tròn lấy, nhìn kỹ, lại phát hiện hoa này đúng là đang chậm rãi nở rộ, điêu linh, lại nở rộ, càng không ngừng tuần hoàn bên trong.

"Hừ, độ hóa hoa tuy nhiên thần kỳ, có thể lão đạo ta cũng không sợ nó." Mặc dù nói rất kiên cường, thế nhưng là trong mắt một tia ngưng trọng vẫn là bị Đường Tam Tạng phát hiện.

Đáng lẽ chiếm hết thượng phong Thông Thiên hai người nhưng bởi vì Đường Tam Tạng xuất hiện mà lâm vào giằng co, song phương đều có chỗ cố kỵ, người nào cũng không nguyện ý thật liều lên tánh mạng. Thông Thiên hai người là thật không muốn, mà Ngưu Ma Vương bọn người lại là liều mạng cũng chưa chắc giữ lại được người ta, dù sao Tam Thanh xưng hào không phải là giả.

Trong sân cục thế, thì lộ ra vi diệu. Bồ Đề Lão Tổ dùng bản thể Bồ Đề Thủ áp chế Thông Thiên, thế nhưng là Thông Thiên tuy bị áp chế không thể đi động tuy nhiên lại còn có một tia dự lực. Mà Thái Thượng Lão Quân cầm trong tay Bát Quái Lô, cùng Ngưu Ma Vương sáu người giằng co, tuy nhiên nhìn Thái Thượng Lão Quân khí thế hung hung, nhưng trên thực tế hần cũng không dám lần nữa xuất thủ, không có Thiên Ma, hần chỉ có thể dùng Bát Quái Lô công kích, chỉ khi nào Bát Quái Lô rời khỏi người, nếu là Trần Nguyên Từ xuất thủ hần liền không có phòng thân pháp bảo. Tuy nhiên Thái Thượng Lão Quân đối với trên thân Bát Quái Tiên Y phòng ngự lực có nhất định tự tin, thế nhưng là cũng không dám để Trần Nguyên Từ Nhân Tham Quả nhánh cây cho đánh trúng. Huống chi còn có Đường Tam Tạng độ hóa hoa ở một bên quay tròn xoay tròn lấy.

Tuy nhiên Thái Thượng Lão Quân không dám ra tay, thế nhưng là Ngưu Ma Vương sáu người cũng rất xấu hổ, sáu người hợp lực xuất thủ tuy nhiên có thể uy hiếp Lão Quân, thế nhưng là có Bát Quái Lô bát quái Thần Hỏa hộ thể, sáu người cũng không làm gì được mà lại vạn nhất bị Thần Hỏa dính vào người nhưng chính là thân tử đạo tiêu. Một bên khác Trần Nguyên Từ đâu? Cũng không dám xuất thủ trước, bởi vì hần bên người còn có cái Nhị Lang Thần đầu, tuy nhiên Nhị Lang Thần cùng Tôn Ngộ Không khí lực va chạm bị thương nhẹ, thế nhưng là người nào đều không có xem thường hần. Trước đó Nhị Lang Thần không có xuất thủ đó là bởi vì Thái Thượng Lão Quân Dục Hóa Thiên Ma chiếm hết thượng phong, không cần thiết đang xuất thủ còn không bằng tranh thủ thời gian hồi phục thương thế. Có thể vạn nhất Trần Nguyên Từ xuất thủ, cái kia Nhị Lang Thần trên trán con mắt, cũng không phải ăn chay.

Về phần Đường Tam Tạng, kỳ thực cũng rất bất đắc dĩ, chuyện của mình thì mình tự biết. Cái này độ hóa hoa Đường Tam Tạng mới vừa vận luyện hóa không bao lâu, thu Lục đầu Thiên Ma đã rất miễn cưỡng, dù sao tên Thiên Ma này thế nhưng là Thông Thiên Giáo Chủ giữ nhà đồ chơi, nào có dễ dàng như vậy thì độ hóa a, chỉ bất quá mọi người đều bị độ hóa hoa ra sân làm chấn kinh, đều không có phát hiện a. Bây giờ cái này độ hóa hoa nhưng cũng là phòng thủ do dự mà tiến công không đủ a.

Sau đó, cứ như vậy xấu hổ xuống tới. Đường Tam Tạng một phương kỳ thực cũng không nóng nảy, bởi vì bọn hần đối với Tôn Ngộ Không quá có lòng

tin, Thiên Đình mạnh nhất Tam Thanh bây giờ nơi này đã ngăn cản hai cái, còn lại vị kia theo tin tức đáng tin nói cũng không tại Thiên Đình. Huống hồ Thiên Đình nổi danh Chiến Tướng không phải là bị Yêu tộc ngăn chặn cũng là đã thành nội ứng. Nguyên có Tôn Ngộ Không đối thủ cũng chỉ còn lại Ngọc Đế. Mà lại có chút ân oán, vẫn là muốn Tôn Ngộ Không thân thủ đến giải, bọn họ có thể giúp, cũng chỉ có những thứ này.

Có ý tứ chính là, Thông Thiên Giáo Chủ một phương cũng lộ ra thoải mái nhàn nhã, nhìn tựa hồ cũng không vì Ngọc Đế sứt ruột, về phần nguyên nhân, thì không được biết.

Như vậy giằng co, song địa phương cũng đều nhìn ra, tại không có lực lượng mới trước đó, đều không làm gì được đối phương. Sau đó, Trần Nguyên Từ thì mở miệng: "Thánh Tăng, ngài làm sao lại xuất hiện ở đây Như Lai hẳn không phải. . ."

Đường Tam Tạng thoải mái cười một tiếng, nói: "Ha ha, Trần Nguyên Đại Tiên nói không sai, nếu như không có ngoài ý muốn, hiện tại bản tăng cần phải tại Cửu U Chi Hạ, bị Thập Thế Nghiệp Lực quán thân, bị Cửu U Chi Khí tận diệt một thân Phật Lực."

"A, làm sao lại Thánh Tăng a, ta nghe Hầu Từ nói ngài không phải đi Địa Phủ tìm cái kia Tây Lương Nữ Vương sao như thế nào là Cửu U Chi Địa đâu?" Ngưu Ma Vương bởi vì năm đó lấy kinh nghiệm sự tình, cũng cùng Đường Tam Tạng có mấy phần giao tình.

"Cái này nói rất dài dòng a, còn muốn từ ba ngàn năm trước Linh Sơn Vu Lan Bồn đại hội nói lên!"

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Ngọn nguồn

Nguyên lai, năm đó Vu Lan Bồn phạt pháp trên đại hội, Như Lai giảng kinh là từng nói "Ta tức là Phật, Phật tức là ta", điện hạ Chúng Tăng không một phản đối, cũng chỉ có Như Lai nhị đệ tử Kim Thiên Từ đưa ra nghi vấn. Kim Thiên Từ phản đối nói: "Phật tức thiên hạ chúng sinh, chúng sinh đều là Phật. Chúng ta, bất quá là chúng sinh niệm tượng. Nếu không có chúng sinh, cũng không chúng ta." Lời này vừa nói ra, cả sảnh đường đều giật mình. Mà Như Lai càng là nét mặt đầy vẻ giận dữ. Bất quá, Như Lai dù sao cũng là Phật Tổ, tuy trong lòng giận dữ, nhưng cũng không có biểu thị cái gì. Chỉ nói câu Kim Thiên có chính mình Phật Ý, khó được khó được!

Vu Lan Bồn đại hội trăm năm sau một ngày, Như Lai bỗng nhiên triệu Kim Thiên Từ yết kiến. Đại Hùng Bảo Điện thượng, Như Lai hỏi: "Kim Thiên, ngươi đến ta chỗ bao lâu

"Đệ tử mỗi ngày nghiên cứu Phật pháp, lĩnh ngộ Phật Ý, không có lưu ý thời gian, cố không biết thời gian."

"Cái kia ngươi nghiên cứu ra cái gì lĩnh ngộ ra cái gì không "

"Đệ tử ngu dốt, chưa. . ."

Không giống nhau Đường Tam Tạng nói xong, Như Lai thì ngắt lời nói: "Ngã Phật hạo hân vô biên, tại chi là một tòa Linh Sơn sao có thể ngộ được Phật môn Chân Ý đã ngươi từng nói chúng sinh đều là Phật, vậy ngươi phải đi giữa trần thế đi một lần đi. Qua lĩnh ngộ một chút Vạn Vật Chúng Sinh Phật."

Nói xong, Như Lai thân thủ nhất chỉ Kim Thiên, nói: "Kim Thiên Từ, ta ra lệnh ngươi trọng vào luân hồi, hóa thành phàm nhân, trải qua Thập Thế. Cái này Thập Thế ngươi muốn từ phía đông xuất phát, từng bước một đến ta Tây Thiên cầu nó Chân Kinh. Cái này Thập Thế nếu có thể lấy Chân Kinh, ta phong ngươi làm Kim Thiên Chúng Sinh Phật. Như lấy không đến, phải đi cái kia Cửu U Chi Địa, độ hóa vạn thiên A Tu La đi!"

"Vâng, đệ tử lĩnh mệnh!"

Đứng người lên, nâng người lên, hai mắt đối mặt trên bảo tọa Như Lai, không kiêu ngạo không tự ti.

"Đệ tử thỉnh cầu Phật Tổ thu đệ tử một thân Phật Lực. Để cho đệ tử an tâm lấy kinh nghiệm."

"Không cần, không cần. Quan Thế Âm ở đâu "

"Đệ tử tại."

"Đem Kim Thiên qua Địa Phủ, Chuyển Thế Trọng Sinh đi."

"Vâng, đệ tử tuân mệnh."

Mà lúc này Kim Thiên trong mắt, bộc lộ, lại là chiến ý cao vút, chỉ bắt quá hần cúi đầu, không người trông thấy mà thôi.

Qua Địa Phủ trên đường

"Sư huynh a, người sao phải khổ vậy chứ "

"Ha ha, cũng nên có một người đứng ra. Ta Phật, ở trong lòng ta, mà không tại Đại Hùng Bảo Điện lên."

"Ai. Sư huynh, khá bảo trọng đi. Chẳng qua người yên tâm, ta biết chiều cổ nhiều người, sẽ không để cho người thụ quá nhiều khổ."

Sau đó, Kim Thiên Tử hóa thân phạm nhân, mỗi một thế đều muốn từ lớn nhất Đông Chi mà xuất phát, trải qua chín chín tám mươi một nạn, trào non lợi suối qua hướng Tây thiên. Chỉ bắt quá, chín vị trí đầu thế, đều chết trên đường.

"Ha ha ha, Đường Tam Tạng, không thể không nói người thật là mạng lớn a, dạng này người đều không chết." Ánh mắt về đến bây giờ 22 Trọng bầu trời lên. Cái này cười to người, lại là cái kia Thông Thiên Giáo Chủ.

Ánh mắt mọi người chuyển hướng Thông Thiên cùng Thái Thượng hai người, vừa nhìn phía dưới, mọi người sắc mặt lại nhiều có gì đó quái lạ. Lại nguyên lai Thái Thượng Lão Quân trong lúc rảnh rỗi, trải qua ngồi trên đám mây luyện lên đan dược. Không hồ là Tam Thanh, cái này định lực cũng là không tầm thường.

"Cũng không sợ tẩu hỏa nhập ma." Đây là Ngưu Ma Vương đang len lén nói thầm.

"Đúng, Thánh Tăng, Thông Thiên nói Nghiệp Lực là chuyện gì xảy ra là sao hần nói Thánh Tăng cái này đều không chết "

Đường Tam Tạng quay đầu nhìn xem bên cạnh Tây Lương Nữ Vương, sau đó vừa nhìn về phía phương xa chân trời.

"Cái này Thập Thế lấy kinh nghiệm, ở đâu là lấy kinh nghiệm a, cái này căn bản là Như Lai một cái bẫy a. Năm đó ta từng cầu phạt tổ thu hồi ta một thân Phật Lực lại vào luân hồi, thế nhưng là Phật Tổ không có. Trần Nguyên Đại Tiên hần phải biết, người trong chốn thần tiên không được tùy tiện hạ giới phạm nhân. Cũng là bởi vì thần tiên đã không thuộc về Luân Hồi, nếu như tùy tiện tiến vào nhân gian, làm theo sẽ bị Luân Hồi chi lực cưỡng ép thêm lại Nghiệp Lực tại thân.

Mà chúng ta Phật môn cũng là đồng dạng. Ta cũng là một thế này mới hiểu được. Như Lai để cho ta Thập Thế lấy kinh nghiệm, rõ ràng cũng là muốn dùng Thập Thế Luân Hồi Nghiệp Lực gia thân, để cho ta vĩnh viễn đọa lạc vào Cửu U A Tu La chi địa. Mỗi một thế, ta từ Đông Phương Chi Địa xuất phát, không biết tiếp xúc nhiều ít phạm nhân, không biết quán quanh nhiều ít Nghiệp Lực, mà lại mỗi một lần Luân Hồi ta Nghiệp Lực cơ hội gấp bội. Thập Thế về sau, ta liền thành một cái người phạm binh thường. Một khi Từ Vong, linh hồn cơ hội dừng lại tại Cửu U, vô pháp luân hồi chuyển thế.

Nói cách khác, bất luận ta có thể hay không vào tay Chân Kinh, ta sau cùng hạ tràng, đều là hồn phi phách tán. Tuy nhiên cuối cùng này cả đời may mắn đến Tây Thiên, Phật Tổ cần phải phong ta làm Phật, tuy nhiên lại cũng chỉ là áp chế Nghiệp Lực lúc bộc phát ở giữa. Rốt cục tại hồi trước, Ngộ Không quyết định khởi binh chinh phạt Thiên Đình thời điểm, trên người ta Nghiệp Lực bạo phát. Ta không muốn để cho Ngộ Không lo lắng, cho nên mới đi nói Địa Phủ tìm kiếm Tây Lương Nữ Vương hồn phách. Ai. A Di Đà Phật."

Lẳng lẳng nói xong, Trần Nguyên Tử Ngưu Ma Vương đám người đã khiếp sợ nói không ra lời. Ngay cả Nhị Lang Thần đều chấn kinh. Như Lai Phật Tổ, lại ác độc như vậy

"Cái kia, vậy sao người biết đắc đạo độ hóa hoa" quá chấn kinh, Nhị Lang Thần đều quên đối phương có thể là địch nhân.

Đường Tam Tạng chỉ là nhìn Nhị Lang Thần nhất nhãn, tiếp tục nói: "Tại ta bị Nghiệp Lực lôi kéo, rơi vào Cửu U Chi Địa thời điểm, trong lúc vô tình nhìn thấy một đóa Tiểu Hoa phiêu phù ở giữa không trung, ta đối với nó chấp tay trước ngực, tiếng động lớn tiếng niệm phạt, sau đó thờ dài một tiếng. Đúng lúc này, bỗng nhiên có một thanh âm trong lòng ta vang lên cũng hỏi: 'Người là sao thờ dài' ta không nghĩ nhiều đáp nói: 'Chỉ là không nhớ ta cái kia đồ nhi. Sợ quên bọn họ cùng thế gian này chúng sinh.' "

"Sau đó, cái kia dùng nhiều thì bay đến trước mắt ta, thả ra một đạo bạch quang, lại sau đó, ta một thân Nghiệp Lực thì bị khu trục, mà lại đóa hoa này còn có mặt ta làm chủ, đồng thời trợ giúp ta chường khôngng toàn bộ Cửu U Địa Ngục."

Nói xong, Đường Tam Tạng lại nhìn Tây Lương Nữ Vương nhất nhãn. Nữ Vương hiểu ý, tiếp tục nói: "Cái này về sau, ngư đệ ca ca tìm đến ta, để cho ta thoát ly Sở Sinh Tử, cùng sử dụng độ hóa cánh hoa làm lại thân thể để cho ta sống lại."

Nữ Vương nói xong, bốn phía lẳng lẳng không hề có một chút thanh âm, ngay cả Lão Quân Tiên Đan cháy khét cũng không ai tri giác. Lúc này trong lòng mọi người chỉ có một cái ý nghĩ, có thời gian ta cũng đi Cửu U dạo chơi.

Thế gian này sự tình cũng là như thế, họa phúc tương y. Không ai có thể kham phá, cũng không ai có thể nắm giữ.

Đường Tam Tạng nhẹ nhàng khục một chút, cái này tất cả mọi người mới hồi phục tinh thần lại, chẳng qua nhìn về phía Đường Tam Tạng trong ánh mắt đều nhiều mấy phần quái dị.

"Ai nha nha, ta Lão Ngưu thế nào liền không có vận khí tốt như vậy đâu?" Nhanh mồm nhanh miệng Ngưu Ma Vương nói ra tiếng lòng của tất cả mọi người. Ngẫm lại Đường Tam Tạng năm đó lấy kinh nghiệm thời điểm yếu đuối, tùy tiện một cái Tiểu Yêu liền có thể khi dễ một phen, nhưng bây giờ ngay cả Thông Thiên Giáo Chủ đều muốn kiêng kị ba phần. Chênh lệch này há lại khác nhau một trời một vực có thể hình dung

Mọi người ở đây đều có các tâm tư thời điểm, chân trời lại sát khí nghiêm túc bay tới một đoàn Giá Vân, nói là tung bay, nhưng cũng là trong chớp mắt liền đến.

Đối với vân sương mù tán đi, chỉ thấy giữa sân trùng trùng điệp điệp nhiều một đoàn người, dần dần nhìn tới, rõ ràng là cái kia Quan Âm tọa hạ Hắc Hùng Tinh, Hồng Hải Nhi. Nguyên Sư Đà Linh Tam Yêu, Hoàng Phong Quái, Bạch Cốt Tinh, Cửu Vĩ Hồ, tê giác quái, Cửu Đầu Quái, Hoàng Mi Đại Vương, Bách Nhân Ma Quân (Ngô Công Tinh) vân vân Yêu Vương, mà lại mỗi người đem 100 Yêu tộc tinh nhuệ, đứng tại Thái Thượng Lão Quân cùng Đường Tam Tạng trung gian. Trong lúc nhất thời vốn đang tính toán khoáng đạt chiến trường nhất thời hơi có vẻ chen chúc.

Những người này đến, trực tiếp đánh vỡ hai phe đáng lẽ cục diện giằng co. Ngưu Ma Vương đợi trong lòng người buông lỏng một hơi, dù sao cùng Thông Thiên Giáo Chủ Thái Thượng Lão Quân người kiểu này giằng co cảm giác, tuyệt đối là không dễ chịu. Cũng là khí thế kia đều ép tới nhân không thở nổi.

"Hừ, lại tới một đám người ô hợp. Chỉ là mao đầu Tiểu Yêu, bây giờ cũng dám ở trước mặt bản tọa làm càn "

Mấy chữ cuối cùng, thông trời đã dùng tới Vô Thượng uy năng, chữ chữ chấn thiên nhiếp, ý đồ dùng khí thế ngăn chặn tới Yêu tộc đầu mục. Không nói chuyện vừa xong, chỉ thấy một cái màu trắng thép vòng tay bay ra, bỗng dừng chấn động, thông thiên uy áp nhất thời tản ra. Mà bản phương Yêu tộc lại là khí thế phóng đại.

"Người cái này nghiệt súc, trộm ta Kim Cương Trạc, trộm ta Quạt Ba Tiêu, bây giờ lại còn dám xuất hiện ở trước mặt ta thiết thòi ta trắng trắng nuôi người ngàn năm. Nghiệt súc, hôm nay lão đạo ta thì thanh lý môn hộ." Nói xong, vung trong tay Bát Quái Lô, một đạo ngọn lửa phun ra, hóa thành một đầu thanh sắc Tê Giác bộ dáng, khí thế hung hăng phóng tới Yêu tộc đầu mục.

"Ha-Ha, lão quan viên, ta nhìn người là lão hồ đồ. Tại ta Kim Cương Trạc trước mặt còn dám chơi thanh này bộ phim nhìn ta thu nó."

Hai tay nhất chỉ, nguyên bản phiêu phù ở mọi người trên đầu Kim Cương Trạc quang mang lóe lên, một cỗ to lớn hấp lực Hạo Nhiên phun ra, nguyên bản phóng tới mọi người hỏa diễm tê ngu, không có một tia dừng lại thì chuyển hướng xông vào Kim Cương Trạc bên trong. ngược lại tiêu tán không thấy. Trừ Kim Cương Trạc bởi vì hỏa diễm quan hệ lộ ra thoáng đỏ một một chút ra, liền phẳng phát không có cái gì phát sinh.

"Cái này, cái này, cái này không có ta còn tưởng rằng chết chắc đâu! Cái này lão quan viên hỏa thế nhưng là quá dọa người." Bằng Ma Vương một mặt tim đập nhanh nói. Dù sao, hắn vừa mới liền bị lửa này thiêu hủy một cánh tay.

Mà lại nhìn Thái Thượng Lão Quân, một gương mặt mo bị tức râu tóc đều dựng, toàn thân không ngừng run rẩy, đặc biệt là kéo lấy Bát Quái Lô cái tay kia run rẩy càng thêm lợi hại, khiến người ta cảm thấy tựa hồ không cẩn thận Bát Quái Lô khả năng cơ hội đến rơi xuống, như thế, Hòa Diêm Sơn coi như không chỉ là tám trăm dặm a.

"Sư huynh đừng vội, xem ra cái này tê giác quái đã hoàn toàn nắm giữ cái này Kim Cương Trạc. Mà lại bọn này yêu quái thực lực bắt phạm, người ta còn cần bàn bạc kỹ hơn, không thể hành động theo cảm tính." Thông Thiên lặng lẽ truyền âm nói.

"

"Ai u ai u, lão quan viên hỏa thật là lớn, đều thiêu hủy ta một sợi tóc, Ha-Ha. Lão quan viên, lại đến a, ta nhìn người cái kia Bát Quái Lô có bao nhiêu Hòa Năng để cho ta thu."

"Người, người người, người khinh người quá đáng. Chỉ là tọa kỵ chẳng qua trộm ta mấy cái món pháp bảo thì cuồng vọng như vậy. Người muốn nhận ta liền để người thu cái đầy đủ."

"Sư huynh, sư huynh chậm rãi.!"

Thông trời mặc dù lập tức liền phát giác không tốt, tuy nhiên lại vẫn là muộn. Chỉ có thể mắt thấy Thái Thượng Lão Quân một tiếng gầm thét, sau đó "Oanh" một tiếng vang thật lớn, sau đó thì nhìn Lão Quân sau lưng hiện ra lửa cháy ngập trời. Cùng lúc đó, Lão Quân cũng là một ngụm Nghịch Huyết phun ra.

"Ai, sư huynh a sư huynh, người có thể nào như thế a!"

Nguyên lai, Thái Thượng Lão Quân vậy mà tự bạo tính mệnh giao tu Bát Quái Lô!

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngô Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9.5 Thành Thánh

"Ta, ta thao! Thái Thượng Lão Quân liều mạng. Các huynh đệ a, là ngạnh kháng vẫn là chạy trốn a, tranh thủ thời gian quyết định một chút. Ta Kim Cương Trạc có thể thu không lớn như vậy hòa a." Tê giác quái một bên thôi động lớn nhất đại pháp lực phòng ngự một bên quay đầu lại hỏi mọi người.

"Tê giác huynh người đây không phải hại chúng ta sao nhân rồi không chuyện gì người kích thích lão đầu kia làm gì a, hấn vốn là đầy đủ biệt khuất, người còn có kích thích. Cái này chơi đại đi. Năm đó Hầu Tử đâm vào đến mấy khối gạch đều đốt thành Hỏa Diệm Sơn, lúc này, không thể đốt toàn bộ Cửu Châu a."

"Ai nha Lão Ngưu người đừng nói là ngồi châm chọc, mình cũng tranh thủ thời gian liều mạng đi, không phải vậy một hồi người liền thành thịt bò khô."

Đây là Bằng Ma Vương sốt ruột nói nói. Chỉ sợ lần này sau đại chiến, Bằng Ma Vương nếu là may mắn không chết, đoán chừng đời này cũng sẽ không tới gần một điểm hòa.

Bên kia, Thái Thượng Lão Quân cũng là âm thầm kêu khổ cuồng quít. Tuy nhiên lửa này là Bát Quái Lô bên trong hỏa, mà Bát Quái Lô lại là Thái Thượng Lão Quân tên thật pháp bảo, thế nhưng là lửa này tại lò bên trong mặc dù sống yên ổn, chỉ khi nào bộc phát ra, coi như thật khủng bố. Huống chi, Lão Quân lúc ấy giận dữ, đem Bát Quái Lô nổ tung về sau xem như nhiên liệu tất cả đều thêm tiền đến bát quái hỏa chỉ giữa, lần này, nhưng chính là Thiên Lôi dẫn ra Địa Hỏa.

Bát Quái Lô là bức nào bảo vật cái này chính là Thái Thượng Lão Quân Chứng Đạo Chi Vật. Tiên Thiên Chi Bảo a, mà lại lò bên trong hỏa càng là Bàn Cổ Khai Thiên thời điểm thi thiêu đốt tại Bát Quái Lô bên trong hỏa diễm. Hiện tại cả hai dung hợp lại cùng nhau, cái này uy năng có thể nghĩ.

"Sư đệ giúp ta."

Thì một câu nói kia, Lão Quân hơi có phân thần, bát quái hỏa thì tràn ra một tia, nhất thời chỗ kia không gian liền bị đốt thành Hư Vô, một mảnh đen kịt.

Nhìn thấy ngọn lửa này uy lực, Ngưu Ma Vương bọn người mặt đều lục. Cái này mẹ nó không phải hỏa a, cái này đều có thể cùng Cửu Thiên hư không chỗ Hỗn Độn Loạn Lưu sánh ngang. Không gian đều đốt không, cái này nếu là dính ở trên người, chỉ mới nghĩ đã cảm thấy vô cùng kinh khủng.

Sau đó mọi người bước chân không tự chủ được chậm rãi đang lùi lại.

Yên tĩnh, vô cùng yên tĩnh, so vừa mới nhìn thấy Đường Tam Tạng độ hóa Hoa Vũ còn muốn rung động cùng yên tĩnh.

Ngay tại này quỷ dị trong yên tĩnh, ung dung truyền ra hai tiếng thờ dài. Một tiếng là đến từ Thông Thiên Giáo Chủ, một cái khác âm thanh, làm theo là đến từ Tây Lương Nữ Vương bên cạnh Đường Tam Tạng.

Thông Thiên Giáo Chủ thờ dài, là bởi vì đáng tiếc Thái Thượng Lão Quân một thân tu vi, đồng môn sư huynh đệ mấy cái vạn vạn năm, cái này cảm tình cũng không phải bình thường sâu.

Nhưng hôm nay Thái Thượng Lão Quân tự bạo tên thật pháp bảo, một thân tu vi 10 qua Bát Cửu, mà lại cực kỳ thương tổn Đạo Cơ, coi như lần này không chết, ngày sau cũng liền luân làm một cái tam lưu thần tiên. Trừ phi, chuyển thế trọng tu.

Nghiêm trọng hơn chính là, cái này khắp thiên hỏa diễm, một khi rơi vào nhân gian, không biết muốn thương tổn nhiều ít sinh linh, ở trong đó cho Nhân Quả Nghiệp Lực, thì đầy đủ Thái Thượng Lão Quân chịu. Tóm lại, Thái Thượng Lão Quân là xong.

Mà Đường Tam Tạng vì cái gì thờ dài đầu?

Thời gian lui trở về đến Thông Thiên Giáo Chủ phát hiện Lão Quân dị động hô lên "Sư huynh chậm rãi" thời điểm, lúc này, Đường Tam Tạng cũng phát giác Thái Thượng Lão Quân ý đồ, thế nhưng là hấn cũng không nói gì thêm, chỉ là trong mắt lộ ra nồng đậm không muốn cùng bắt đắc dĩ. Sau đó quay đầu nhìn về phía bên cạnh Tây Lương Nữ Vương.

Tây Lương Nữ Vương cũng không nói gì thêm, tựa hồ hết thảy đều hiểu. Sau đó duỗi ra cổ tay trắng, nhẹ nhàng ôm lấy Tam Tạng đầu, chậm rãi cúi đầu khê hôn một chút Tam Tạng cái trán. Trong mắt, là nồng đậm tan không ra yêu thương cùng quyết tuyệt.

Hôn xong sau, từ hông trên túi thơm bên trong lấy ra một khóa mực mà hòn đá nhỏ, đặt ở Tam Tạng trong tay.

Sau đó, đứng người lên, cứ như vậy múa lên. Tại Tam Tạng bên cạnh, tại cái kia đóa liên trên đài, tại lạnh thấu xương sát ý phía dưới, thì như thế tùy ý múa lên. Phóng phát hết thảy đều không tồn tại, chỉ có bên cạnh Tam Tạng một người. Theo dáng múa hết bệnh gấp, Tây Lương Nữ Vương thân ảnh lại càng thêm nhạt. Rốt cục, nhạt đến biến mất không thấy gì nữa. Ngay tại lúc đó, quay chung quanh Tam Tạng xoay tròn độ hóa hoa phía trên, thêm ra ba mảnh xanh ngắt ướt át lá xanh.

Mà Tam Tạng, sớm đã lệ rơi đầy mặt.

Nắm Thạch Đầu trái tay chăm chú, sau đó, Tam Tạng đứng lên. Ngay tại Tam Tạng đứng lên cũng ngừng đầu một khắc này, một cổ ùn ùn kéo đến bàng đại khí thế hướng về Thất Giới Bát Hoang bao phủ mà đi.

Lúc này Tam Tạng trong mắt không có bi thương và không muốn, có, là sắc bén bá khí cùng bỏ chết đừng khí.

Đường Tam Tạng, Thành Thánh.

Không phải lấy lực chứng đạo, cũng không phải Công Đức Thành Thánh.

Mà chính là xưa nay chưa từng có, lấy yêu chứng đạo.

Hết thầy mọi người, lần nữa chấn kinh.

Một ngày này trải qua chấn kinh. Cơ hồ so cả một đời đều muốn nhiều. Nhiều đến thậm chí tất cả mọi người cho là mình xuất hiện ảo giác, lấy vì mình đang nằm mơ. Tuy nhưng cái này Mộng vô cùng chân thực.

Thế nhưng là tất cả mọi người ở đây, bao quát Thông Thiên Giáo Chủ cùng Thái Thượng Lão Quân, cũng không nguyện ý tin tưởng, một người có thể dễ dàng như thế thì chứng đạo.

Nhớ ngày đó từ Bàn Cổ Khai Thiên Tích Địa về sau, chứng Vô Thượng Đại Đạo một cái kia không phải trải qua Thiên Thế vạn thể tin tưởng vững chắc, một cái kia không phải từng giờ từng phút cảm ngộ Thiên Đạo

Lúc trước Nữ Oa tạo người, cũng luyện Ngũ Thái Thần Thạch Bồ Thiên, vừa rồi lấy Công Đức Chứng Đạo, từ mà trở thành Thánh Nhân. Bởi vậy đó có thể thấy được, chứng đạo thành Thánh, là cỡ nào gian khổ không dễ.

Thế nhưng là, Đường Tam Tạng cứ như vậy Thành Thánh cái gì cũng không làm, không nói gì, không có kinh thiên động địa, không có lời nói hùng hồn, cứ như vậy yên lặng, từ tọa hạ đến đứng lên cái này một cái quá trình, liền thành Thánh, liền trở thành, Bất Tử Bất Diệt tồn tại.

Đường Tam Tạng chậm rãi đưa tay trái ra, cái kia đồa không ngừng xoay quanh độ hóa hoa nhẹ nhàng rơi vào Tam Tạng mu bàn tay. Tam Tạng tay phải cực kỳ yêu thương phủ sờ một chút, sau đó ngón trỏ tay phải xẹt qua một mảnh lá xanh về sau, thấp rũ xuống.

Mà mảnh này lá xanh có linh tính giống như, chập chòn mấy lần thì bay khỏi độ hóa hoa, vòng quanh Tam Tạng đi một vòng về sau, rơi xuống Tam Tạng trên trán, . Thế nhưng là cũng không có ở lâu, chỉ một lát sau lại lần nữa bay khỏi. Lần này, bay thẳng đến Bằng Ma Vương bên người, đồng thời tại Bằng Ma Vương chỗ cụt tay một cái vòn quanh.

Cái này thì khiến người ta khiếp sợ sự tình xuất hiện. Đáng lẽ bởi vì linh hồn thiếu thốn dẫn đến Bằng Ma Vương vĩnh viễn không cách nào tại dài ra tay cánh tay vậy mà thay đổi lại mọc ra. Cứ việc tân sinh cánh tay còn có hơi có vẻ non nớt. Thế nhưng là không hề nghi ngờ, cái cánh tay này là chân chân chính chính cánh tay.

Bằng Ma Vương sớm đã chấn kinh không biết nói cái gì cho phải, đáng lẽ tàn khuyết linh hồn, hiện tại chẳng những không được đầy đủ mà lại linh hồn càng tinh thuần ngưng luyện, Bằng Ma Vương tin tưởng, sau khi trở về thêm chút vững chắc, thì bù đắp được hán ba trăm năm khổ tu.

Mảnh này lá xanh tại chữa trị xong Bằng Ma Vương cánh tay về sau, lại bay đến mọi người trên không. Lưu loát rơi xuống một thiên xanh biếc mờ mịt, bị cổ này mờ mịt dính vào tất cả mọi người trước đó thương thế lập tức trả lời. Đồng thời toàn thân trên dưới còn có nhộn nhạo một trận xanh biếc quang hoa.

Đây là Đường Tam Tạng rốt cục mở miệng, hán ngưng mắt nhìn chung quanh một chút, không chút hoang mang nói: "Ánh sáng màu xanh lục này có thể trong nháy mắt hồi phục đại gia thương thế, đồng thời có rất mạnh Tị Hỏa tác dụng. Tiếp đó, mời mọi người phụ trợ bản tăng, bản tăng đến độ hóa Lão Quân hòa điểm."

Không vội không từ lời nói, lại thêm thần kỳ lá xanh cùng độ hóa hoa, làm cho tất cả mọi người lòng tin bỗng dưng tăng vọt.

Cái gọi là một nhà hoan hỉ một nhà sầu, Thông Thiên Giáo Chủ lúc này dữ tợn dị thường. Hán nghĩ không ra ở cái này khản yếu quan đầu Đường Tam Tạng vậy mà lập địa thành Thánh, đáng lẽ cục diện giằng co tuy nhiên bởi vì tới tiếp viện Bạch Cốt Tinh đám người đã đánh vỡ, thế nhưng là khi đó cũng chỉ là không kém nhiều miễn cưỡng còn có thể nhất chiến, thế nhưng là Đường Tam Tạng bỗng nhiên Thành Thánh, thì ép Thông Thiên Giáo Chủ cũng không thể không liều mạng. Nếu không, Lão Quân Bát Quái Lô thì trắng trắng tự bạo.

Những lời này nói đến rườm rà, nhưng thực tế cũng chỉ bắt quá trong nháy mắt, ngay tại Thông Thiên chuẩn bị liều mạng thời điểm, bỗng nhiên cảm giác Bồ Đề Lão Tổ dùng đề trấn áp lực lượng của mình vậy mà nhỏ một chút. Thông Thiên là nhân vật bậc nào a, tuy nhiên cái này chăm chú chỉ có một phần mười cái nháy mắt, thế nhưng là Thông Thiên vẫn là nắm lấy thời cơ.

Quanh thân pháp lực khuấy động, vậy mà sinh sinh chấn động Bồ Đề Thụ một trận lắc lư, thừa dịp cái này lắc lư, Thông Thiên đã tránh ra khỏi.

Bồ Đề Lão Tổ sắc mặt một trận biến hóa, sau đó la lớn: "Đại gia nhanh mau ra tay, Ngộ Không gặp nạn."

Một tiếng này không khác cự thạch rơi vào mặt hồ, khuấy động tầng tầng gợn sóng.

Lớn nhất động thủ trước không phải Đường Tam Tạng, mà chính là Ngưu Ma Vương.

Chỉ thấy Ngưu Ma Vương nhất thời hai mắt đỏ bừng, pháp lực khuấy động. Nắm Hổ Thiết Côn hai tay nổi gân xanh, dưới chân phát lực, tiền đồng dạng phóng tới Thông Thiên Giáo Chủ. Ân chứa Ngưu Ma Vương toàn thân lực lượng Hổ Thiết Côn giờ lên cao cao, lấy muốn Bá Thiên khí thế đánh tới hướng Thông Thiên Giáo Chủ. Một cơn này nếu là đập thật, chỉ sợ Thái Sơn đều có thể nện thành bột mịn.

Thoáng chậm nửa nhịp cũng là Đường Tam Tạng lá xanh, cái này lá xanh lại không có bay về phía Lão Quân hóa diễm, mà chính là đứng ở độ hóa hoa bên cạnh. Độ hóa hoa phóng phát có cảm ứng một dạng, tươi đẹp dị thường cánh hoa một cái run run, đã nhìn thấy đêm không hết tươi đẹp cánh hoa từ độ hóa hoa tách ra đến, lấy vô cùng vô tận thái độ bao phủ hướng Lão Quân phụng hướng. Cái kia lá xanh, thì đứng ở bông hoa bên cạnh, nếu như nhìn kỹ, thì sẽ thấy cánh hoa đang kéo dài phát ra yếu ớt lục quang, tất cả cánh hoa đều là xuyên thấu qua lục quang mà bao phủ mà ra.

Tại Đường Tam Tạng xuất thủ về sau, còn sót lại mọi người cũng nhao nhao tỉnh ngộ lại, tất cả đều dùng ra uy lực lớn nhất chiêu thức.

Bách Nhân Ma Quân trên thân phút chốc mở ra vô số con mắt, cũng bắn ra quang mạng chói mắt đánh về phía Thông Thiên Giáo Chủ.

Hồng Hải Nhi một ngụm Tứ Muội Chân Hóa quán quanh lấy Hóa Tiêm Thương cũng bắn về phía Thông Thiên.

Bạch Cốt Tinh thương Bạch Khô Lâu đầu, Hoàng Phong Quái Tam Muội Thần Phong vân vân một mạch khuynh tả tại Thông Thiên Giáo Chủ trên thân.

Vì cái gì tất cả mọi người tại công kích Thông Thiên Giáo Chủ mà không để ý Thái Thượng Lão Quân

Đó là bởi vì Thái Thượng Lão Quân cùng phía sau hắn đầy trời bát quái hóa đã bị vô tận Hoa Vũ bao trùm, mà lại giữa kỳ còn có mơ hồ có thể nhìn thấy sáu đầu độ hóa sau Thiên Ma trên dưới tung bay.

Sau một lát, một tiếng hét thảm nương theo lấy một tiếng gầm thét còn có đỉnh tai nhức óc tiếng nổ tung, đồng thời vang lên.

Lúc này tập trung nhìn vào, phát ra tiếng kêu thảm lại là thân ở giữa không trung Mi Hầu Vương. Chỉ gặp Mi Hầu Vương trước ngực miệng cắm một cây đồ như máu châm dài, mà sau lưng lại là Ngưu Ma Vương. Ngưu Ma Vương tình cảnh cũng không dễ, hai cánh tay hấn huyết nhục văng tung tóe, gân mạch đứt đoạn, mơ hồ còn có thể nhìn thấy bạch cốt âm u.

Gầm thét, thì là Thông Thiên Giáo Chủ. Thông trời mặc dù trọng thương Ngưu Ma Vương cùng Mi Hầu Vương, có thể là mình cũng bị mọi người công kích làm cho có chút chật vật.

"A a a, Mi Hầu Vương. A. Thông Thiên lão đạo, ta cùng ngươi không đội trời chung a."

Nguyên lai, Ngưu Ma Vương một gây chẳng những không có làm bị thương Thông Thiên, ngược lại bị Thông Thiên Giáo Chủ pháp bảo cực phẩm Luân Hồi Kính ngăn trở đồng thời phản chấn về tất cả lực lượng. Nguyên có Ngưu Ma Vương tương đương một gây đã thương chính mình. Ngay tại Ngưu Ma Vương bị lực phản chấn tấn phế hai tay thời điểm, Thông Thiên lại vẫn không bỏ qua, sau đó bắn ra pháp bảo cực phẩm Huyết Ảnh Châm.

Huyết Ảnh Châm: Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo. Xuất từ U Minh Huyết Hải chi bảo vật. Cùng sở hữu 10 29,000 600 cây. Chính là cực kỳ âm độc bảo vật. Một khi bảo vật này tế ra, trúng chiêu người nhất thời hóa thành dòng máu.

Mất thấy Huyết Ảnh Châm liền muốn bắn trúng Ngưu Ma Vương, bỗng nhiên một bóng người lấy tốc độ cực nhanh ngăn tại Ngưu Ma Vương trước người.

Huyết Ảnh Châm, trùng điệp cắm ở ngực chỗ.

Yêu tộc thất thắng Mi Hầu Vương, bỏ mình. Thậm chí, chưa kịp nói một câu di ngôn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Bồ trận

Làm Mi Hầu Vương sinh mệnh tiêu tán trong tích tắc, Ngưu Ma Vương bỗng nhiên đình chỉ tất cả động tác, cứ như vậy ngơ ngác nhìn qua Mi Hầu Vương chậm rãi biến thành dòng máu thi thể, ánh mắt ngốc trệ.

Ngưu Ma Vương tuy nhiên không biết sao đình chỉ động tác, thế nhưng là những người khác cũng không có, ngược lại bởi vì Mi Hầu Vương bỏ mình, tất cả mọi người càng thêm điên cuồng. Tất cả mọi người biết đây là một cuộc chiến tranh, chiến tranh là cái gì chiến tranh cũng là nếu như ngươi không liều mạng, như vậy, ngươi liền không có lệnh.

Nguyên có bao quát Đường Tam Tạng ở bên trong phần lớn người, tất cả đều bạo phát cuộc đời công kích mạnh nhất.

Mà Thông Thiên Giáo Chủ một phương diện đâu?

Thông Thiên kỳ thực cũng thụ một số thương tổn, chỉ bất quá tình thế cực kỳ nghiêm trọng trước mặt hấn cường ép đè xuống thương thế. Dù sao cái kia mấy tên Yêu Vương đều không phải hạng người bình thường. Đặc biệt là cái kia tên giác quái Kim Cương Trắc cùng Bách Nhân Ma Quân bắn ra trăm đạo ánh sáng. Đều bị Thông Thiên thụ thương không nhẹ.

Chẳng qua nói đến thụ thương nặng nhất, vẫn là thao túng bát quái hóa tại Tam Tạng độ hóa Hoa Vũ liễu mạng nhất kích Thái Thượng Lão Quân thụ thương nặng nhất, chẳng những bát quái hóa tiêu tán hơn phân nửa, mà lại Lão Quân cũng là miệng phun máu tươi, sắc mặt uest oải suy sụp.

"Độ hóa Hoa Vũ, quả nhiên danh bất hư truyền a, vậy mà có thể chôn vùi ta bát quái hóa, khụ khụ, quả nhiên là thiên ngoại hữu thiên nhân ngoại hữu nhân a."

Nguyên lai, Tam Tạng thả ra độ hóa cánh hoa, đi qua cái kia phiến lá xanh gia trì, có thể cùng Lão Quân bát quái Hóa Kháng nhất định, mà lại một cánh hoa liền có thể chôn vùi một sợi hỏa diễm.

Nhìn một sợi hỏa diễm chôn vùi tựa hồ không có gì lớn không, thế nhưng là không nên quên, Lão Quân hỏa diễm tuy nhiều thế nhưng là cũng là có ít, mà độ hóa hoa cánh hoa thế nhưng là biến ảo mà ra vô cùng vô tận a. Từng cái đối ứng chôn vùi về sau, lập tức phân cao thấp.

Lão Quân hỏa diễm còn thừa lại không đủ một phần ba, mà lại bởi vì hỏa diễm chôn vùi dẫn đến Lão Quân càng là nguyên khí đại thương. Thế nhưng là Đường Tam Tạng độ hóa hoa trừ nhan sắc âm đậm một số bên ngoài, nhìn mây may không việc gì, mà Đường Tam Tạng càng là phép chia lực tiêu hao quá lớn bên ngoài, cũng không nó thương thế hấn.

Đây hết thảy, Thông Thiên đều nhìn ở trong mắt, không khỏi trầm than một tiếng: Sư huynh luyện đan thiên hạ vô song, thế nhưng là chiến đấu này, nhưng thủy chung hơi kém một bậc a.

Vòng thứ nhất thăm dò phía dưới, đều đối với thủ đoạn của đối phương thực lực có nhất định giải. Tiếp đó, chính là sinh tử nhất kích.

Nín thở Ngưng Thần, sắc mặt nghiêm túc.

"Sư huynh, người cẩn thận. Nếu là không địch thì mau lui, ta đến đoạn hậu." Thông Thiên hướng về phía Thái Thượng Lão Quân truyền âm nói.

Mà bên này, cũng bắt đầu thương lượng.

"Tam Tạng Đại Sư, một hồi Lão Quân vẫn là giao cho người. Chúng ta toàn lực ngăn chặn Thông Thiên Giáo Chủ, đại sư tranh thủ trọng thương Lão Quân sau đó chúng ta hợp lực đối phó Thông Thiên Giáo Chủ.

Đây là Bò Đe Lão Tổ đối với tất cả mọi người âm thầm truyền âm, đáng lẽ trong những người này Bò Đe Lão Tổ thực lực mạnh nhất, mà Thông Thiên cũng là một mực từ hấn áp chế, có thể là bởi vì Tôn Ngộ Không nơi đó xảy ra vấn đề mà lược vừa phân thần, mới khiến cho Thông Thiên Giáo Chủ có thể thoát thân. Đối với cái này Bò Đe Lão Tổ cũng tương đương áy náy. Vốn nên là từ hấn một mình đối phó Thái Thượng Lão Quân.

Thế nhưng là không nghĩ Đường Tam Tạng vậy mà thời điểm then chốt lập địa thành Thánh, thành trong mọi người người thực lực mạnh nhất, mà lại Lão Quân hỏa diễm cũng thực khắc chế Bò Đe Lão Tổ Bò Đe Thụ, nguyên cớ Thái Thượng Lão Quân, thì giao cho Đường Tam Tạng một người đối phó.

Sự thật chứng minh, độ hóa hoa quả thật có thể khắc chế bát quái hóa.

Lần thứ hai xuất thủ, vận sức chờ phát động.

Lần này xuất thủ trước nhất lại không phải Ngưu Ma Vương, mà chính là còn lại năm vị Đại Thánh lại thêm Sư Đà Linh Tam Yêu.

Giao Ma Vương hai tay chấn động, trên người chiến giáp vỡ nát tan tành, hiển lộ ra lại là một đôi Giao Long trảo. Sắc bén dị thường, mà lại mười phần to lớn.

Mà Bằng Ma Vương lần này không hề đơn độc công kích, lại là liên thủ với Kim Sí Đại Bằng Điều, hai người đồng đều biến hóa ra bản thể, chẳng qua lại là co lại nhỏ rất nhiều. Hai cái Đại Bằng Điều hai cánh một cái giao nhau, sau đó xoay quanh mà lên. Theo hai cái Đại Bằng bay lên, từng đợt phong lôi chỉ thanh vang lên, đùng đùng (*không dứt) điện quang tia lửa bắn ra bốn phía.

Đồng dạng, Sư Đà Vương cũng cùng Sư Đà Linh Thanh Sư liên thủ, huyền hóa ra thu nhỏ về sau bản thể, hai đầu hung sư song trảo một phát, nứt toác ra rực rỡ tia lửa, sau đó lẫn nhau giao thoa lấy hướng về không trung Thông Thiên chạy mà đi. Đúng vậy, cũng là lảng không mà chạy.

Cái này về sau, địa ngục nhưng Vương cùng Sư Đà Linh Bạch Trượng cũng bắt đầu liên thủ, che chở lấy hướng về Thông Thiên công sát mà đi.

Cái này ba đợt công kích về sau, lại không có động tĩnh.

Thế nhưng là thì bảy người này công kích, Thông Thiên Giáo Chủ cũng không dám khinh thường, Song Song liên thủ, uy lực cũng không phải một cộng một đơn giản như vậy.

Thông Thiên Giáo Chủ giơ tay đánh ra ba món pháp bảo.

Một kiện tên là Từ Điện Chùy, Từ Điện Chùy: Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo. Ở tại Lôi Điện Pháp Tắc Tiên Thiên Bảo Vật, chính là Thông Thiên Giáo

Chủ hàng yêu Lục Ma một kiện lợi khí.

Một kiện là vì Thái Tuế Tiên: Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo. Bảo vật này té ra, bị rút trứng người. Hồn phách tản tán, thịt nát xương tan, lòi kiếp tu hành đạo hạnh nhất thời hóa thành hư không.

Sau cùng một kiện chính là Tử Tiêu Phát Trần: Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo. Uy lực, công năng không rõ. Chính là Hồng Quân Lão Tổ cầm trong tay chi bảo vật, Hồng Quân Lão Tổ Phấn Bảo lúc đem bảo vật này ban cho Thông Thiên Giáo Chủ làm cầm trong tay chi bảo vật.

Té ra ba món pháp bảo về sau, Thông Thiên Giáo Chủ cũng sắc mặt lợt có chút tái nhợt.

Thế nhưng là Giao Ma Vương bọn người lại không có cho Thông Thiên thời gian thở dốc, sáu người liên thủ ba đợt công kích liền đã đến.

Hai cái Đại Bằng Phong Lôi Chi Dực đầu tiên đụng vào Thông Thiên té ra Tử Điện Chùy. Hai mặt đều là Lôi Điện Hệ công kích, chạm vào nhau phía dưới, đỉnh tai nhức óc Lôi Minh oanh minh mà tới, lại nhìn phía dưới, hai cái Đại Bằng Điều bay ngược mà ra, Tử Điện Chùy cũng trở về đến thông thiên trong tay, vẫn rung động không thôi.

Lập tức, hai cái mãnh sư công kích cũng đến, khí tức sắc bén đập vào mặt, giao nhau hai cái to lớn sư trào Chop vào Tử Tiêu Phát Trần phía trên.

Mà lần này, bay ngược mà ra cũng chỉ có hai đầu mãnh sư, lại hai cái Sư Tử dùng để công kích móng vuốt đầu ngón tay đứt đoạn không ngừng chảy máu. Mà cái kia phát trần không có chút nào lui lại.

Sau đó phát ra tiếng kêu thảm, cũng là địa ngục nhưng Vương cùng Sư Đà Lĩnh Bạch Tượng. Hai người này thực lực vốn là không tính cường, đối đầu Thái Tuế Tiên, chỉ rơi vào cái máu tươi chảy ngang bản thân bị trọng thương hậu quả.

Nhìn thấy như vậy kết quả, Thông Thiên thoáng buông lỏng một hơi, thế nhưng là khẩu khí này còn không có lỏng xong, chạm mặt tới một cái to lớn Long Trảo đã đến trước mắt.

Nguyện trước khi đến sáu người công kích, lại chỉ là vì một trào này làm yểm hộ Thông Thiên Nhân bên trong rò rỉ ra một tia kinh hãi.

Té ra pháp bảo đã tới không kịp, rơi vào đường cùng chỉ có thể miễn cưỡng lấy tay cái khác Tử Điện Chùy đón đỡ một kích này.

Một tiếng càn rỡ tiếng long ngâm vang vọng khắp nơi. Thanh âm bên trong để lộ ra chính là nồng đậm báo thù chi ý cùng đắc ý. Tuy nhiên Giao Ma Vương một trào này từ bởi vì Chop vào Tử Điện Chùy phía trên mà dẫn đến to lớn móng vuốt bấp thịt vòng lại mà ra, tuy nhiên lại cũng tại đánh trúng Tử Điện Chùy đồng thời bởi vì lực lượng khổng lồ, Tử Điện Chùy bên kia cũng hung hăng đánh vào Thông Thiên Giáo Chủ trên ngực.

Rốt cục, Thông Thiên áp chế không nổi thương thế, khoe miệng chảy ra máu tươi.

Trận này đại chiến, mạnh nhất Thông Thiên Giáo Chủ, rốt cục thụ thương.

Thế nhưng là, cái này vẫn chưa hết.

Thụ thương Thông Thiên Giáo Chủ một vòng vết máu ở khoe miệng, quay đầu nhìn một chút Thái Thượng Lão Quân, cái này vừa nhìn không sao cả, Thông Thiên nhất thời vãi cả linh hồn.

Lúc này, để Thông Thiên Giáo Chủ càng thêm kinh hãi muốn tuyệt sự tình phát sinh. Ngay tại hần xem hết Thái Thượng Lão Quân quay đầu thời điểm, hần phát hiện mình bị khốn tại một tòa trong đại trận. Mà lại đại trận này hần chỉ là giống như đã từng quen biết cũng không có gặp qua.

Một cái ý nghĩ xuất hiện, vừa mới tắt cả công kích, lại đều là che lấp a, chân chính sát chiêu, lại là tòa đại trận này.

Như vậy, đây rốt cuộc là cái gì đại trận

Muốn biết sao

Có lẽ ngươi đã đoán được.

Đây chính là Yêu tộc tiếng tăm lừng lẫy Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Từ Bạch Cốt Tinh, tề giác quái, Cửu Đầu Quái bọn người liên hợp sau lưng đông đảo Yêu tộc tinh nhuệ bố trí, Yêu tộc thứ nhất sát trận, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận. Thông Thiên Giáo Chủ một trận kinh hãi. Cái này Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, thế nhưng là hung danh bên ngoài đã lâu a, coi như mình là chơi Trận Pháp Tổng Sư, tuy nhiên lại cũng không có nắm chắc có thể phá trận này a.

Tuy nhiên kinh hãi, thế nhưng là Thông Thiên lại cũng chỉ có thể kiên trì dò xét đại trận này. Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, một khi hãm vào trong trận, làm theo phóng phạt tiến tình quang xán lạn tình không, bốn phía trừ đầy mắt ngôi sao bên ngoài, nhìn không đến bất luận cái gì sự vật, bên tai cũng không nghe thấy bất luận cái gì. Mà lại bất luận ngươi hướng bất kỳ một cái nào phương hướng bay, coi như bay đến dài đằng đẳng, cũng bay không đến cuối cùng.

Thông Thiên thay đổi lảng không mà làm, hai mắt nhắm lại, Tru Tiên Kiếm Trận bỗng dừng mà lộ ra. Phiêu phù ở thông thiên đỉnh đầu. Tuy nhiên không phải một cái trận pháp, thế nhưng là dù sao đều là Viễn Cổ Hung Trận, vẫn có một ít giống nhau địa phương. Mà Thông Thiên muốn làm, cũng là sử dụng

Tru Tiên Trận Đồ kỳ diệu đến xò xét Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận huyền bí.

Thật lâu, Thông Thiên mở ra sâu xa hai con người, khoe miệng hơi nhếch lên, lộ ra một tia rõ ràng về đắc ý. "Hừ, một đám người ô hợp, chỉ dựa vào một phần tàn khuyết không đầy đủ Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận, cũng nghĩ vậy khôn bốn tọa si tâm vọng tưởng."

Nói xong, Tru Tiên Trận Đồ quang mang đại thắng, đồng thời bắt đầu phi tốc xoay tròn, từ trận đồ bên trong phóng xạ ra ức vạn đạo sắc bén kiếm quang. Những thứ này kiếm quang hướng về Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận được vô số ngôi sao giận bắn đi.

Sau một lát, một trận không gian chấn động, nguyên bản hoàn mỹ vô khuyết ngôi sao không gian, vậy mà xuất hiện một cái nhỏ xíu trống rỗng, không thuộc về cái không gian này khí tức theo cái này trống rỗng phiêu đảng tiến đến.

"Ngâm nga, vẫn là lộ ra sơ hở, nhìn bốn tọa Tru Tiên Kiếm mang phá cái này hào nhoáng bên ngoài ngôi sao chính."

Lời còn chưa dứt, Tru Tiên Trận Đồ huyền hóa ra một thanh to lớn vô cùng Tru Tiên Kiếm, nhẹ nhàng kéo một cái kiếm hoa, ngẫu nhiên nổ bắn ra mà ra. Mục tiêu, cũng là cái kia như mũi kim lớn nhỏ trống rỗng.

Nháy mắt về sau, lại là một tiếng nổ vang rung trời.

Không gian rung chuyển, từ Hư Vô vạch đi ra một người mặc đạo bào lão đạo, lão đạo này một thân hoa lệ Đạo Phục, trong mắt đắc ý không che giấu chút nào.

Lão đạo này, cũng là phá trận mà ra Thông Thiên Giáo Chủ.

Cái kia bày trận Yêu tộc tình nhuệ đâu?

Theo đại trận vỡ tan, bày trận Yêu tộc tình nhuệ cùng đầu mục nhao nhao bay ngược mà ra đồng thời miệng phun máu tươi.

Cường ép bố trí một cái tàn khuyết Viễn Cổ Hung Trận, hơn nữa còn là dùng đại trận vây khốn một cái đắc đạo mấy vạn năm Thánh Nhân, ở trong đó độ khó khăn có thể nghĩ, chỉ là duy trì đại trận không phá liền đã dùng hết pháp lực, thậm chí mọi người không có có càng nhiều pháp lực đến khởi động đại trận sát chiêu.

Không phải vậy, coi như Thông Thiên có thể phá trận này, cũng quyết định không sẽ như thế nhẹ nhõm.

Bất quá,

Làm Thông Thiên bao hàm đắc ý hai mắt nhìn thấy cơ hồ hấp hối Thái Thượng Lão Quân thời điểm, đắc ý chỉ không, còn lại, thì là lửa giận ngập trời cùng sợ hãi.

Nguyên lai, thừa dịp về sau Yêu tộc đầu mục dùng đại trận vây khốn Thông Thiên Giáo Chủ thời điểm, Đường Tam Tạng làm theo liễu mạng giả toàn lực phát động độ hóa hoa, cử thể mà yên diệt Thái Thượng Lão Quân sau lưng sở hữu bát quái hóa. Mà đại giới, thì là Đường Tam Tạng pháp lực mất hết mà lại bởi vì cưỡng ép thôi động độ hóa hoa dẫn đến thương tổn Đạo Cơ.

Độ hóa tiêu tốn hai mảnh lá xanh, cũng chỉ thừa tàn khuyết không đầy đủ lá xanh Diệp Mạch. Cũng là lá cây màu xanh lục mạch lạc bộ phận. Còn lại, tất cả đều tiêu hao sạch sẽ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Dương Tiễn

Cái này còn không phải nghiêm trọng nhất, nghiêm trọng nhất là đã hôn mê bất tỉnh Trần Nguyên Từ.

Không biết có người hay không phát hiện, từ khi Đường Tam Tạng lập địa thành Thánh về sau, Trần Nguyên Từ thì không còn qua bất kỳ động tác gì, dường tưởng rằng hắn là e ngại.

Tại chúng yêu vây khốn Thông Thiên Giáo Chủ thời điểm, Trần Nguyên Từ thì xuất hiện, xuất hiện vị trí làm theo đúng lúc là Thái Thượng Lão Quân sau lưng. Tuy nhiên Lão Quân cũng lập tức liền phát giác, bất quá, vẫn là muộn.

Bát quái hóa bị độ hóa cánh hoa dây dưa, vô pháp trở lại bên người phòng thủ, lại thêm sáu đầu bị độ hóa Thiên Ma không để ý tánh mạng nhao nhao

dùng thân thể cùng hai tay ôm lấy Lão Quân, nguyên có Lão Quân lại chỉ có thể mắt thấy Trần Nguyên Từ biến thành Nhân Sâm Quả Thụ rễ cây tay trái hung hăng khắc ở Lão Quân trên lưng.

Sau đó, để Lão Quân hoảng sợ sự tình phát sinh, cái kia biến thành rễ cây tay trái, vậy mà chậm rãi từ Lão Quân phía sau luồn vào Lão Quân da thịt bên trong, cũng từ từ hướng về Lão Quân trái tim ăn mòn, tốc độ tuy nhiên không không nhanh bằng lại làm sao cũng không ngăn cản được.

Phải biết, Lão Quân tuy nhiên không phải chiến đấu trường phái Thánh Nhân, thế nhưng là dù sao cũng là Thành Thánh mấy cái vạn năm Thánh Nhân, lại thêm chính mình càng là luyện đan luyện dược Tổ Sư Gia, thân thể không biết bị bao nhiêu thiên tài Địa Bảo ngày đêm rèn luyện. Kỳ Nhục Thân độ cường hoành liền xem như cùng Thượng Cổ Đại Vu Thủy Thần Cộng Công cũng hướng không sai biệt lắm.

Thế nhưng là, cây này căn, làm thế nào cũng không ngăn cản được.

Sống còn thời khắc, Lão Quân cũng hạ nhãn tâm.

Một cái liên bản mệnh pháp bảo đều có thể tự bạo người, tại nhãn tâm từ bỏ sinh mệnh thời điểm, biết không bỏ đến mức nào, chỉ sợ chỉ có Trần Nguyên Từ rõ ràng nhất.

Tại người ngoài xem ra hết thấy cũng rất thuận lợi, Trần Nguyên Đại Tiên Nhân Tham Quả rễ cây đã ăn mòn rất lớn một bộ phận, tin tưởng rất nhanh Thái Thượng Lão Quân thì xong, thế nhưng là đúng lúc này Trần Nguyên Đại Tiên một tiếng hét thảm, tay phải trống không thành Chưởng Đạo hình, một đạo hạ xuống.

Tay trái cánh tay nơi bả vai tận gốc mà đứt, liền xem như đứt gãy chỗ, còn có là có một tia hỏa diễm thiêu đốt khét lẹt dấu vết.

Về sau, Trần Nguyên Từ thì từ không trung đến rơi xuống.

Đáng lẽ còn lại mọi người lấy vì lần này công kích như vậy kết thúc, thế nhưng là ai cũng không nghĩ tới từ khi Mi Hầu Vương sau khi chết lâm vào si ngốc Nguru Ma Vương bạo khởi, trong tay Hỗn Thiết Côn đã không biết tung tích. Nguyên có Nguru Ma Vương nắm trong tay lấy, lại là chính mình Nguru Giác.

Cái này Nguru Giác đen như mực, phóng phát liên thời gian không gian đều sẽ bị hắc đen nhánh phủ lên một dạng.

Vốn đã trọng thương Thái Thượng Lão Quân, không có tránh thoát lần này công kích.

Đen nhánh Nguru Giác hung hăng cắm ở Thái Thượng Lão Quân tim. Lúc này, dị biến lại sinh!

Một cổ tươi đẹp không thể nhìn thẳng dịch thể từ Lão Quân tim chảy ra, trong chớp mắt đen nhánh Nguru Giác liền bị chất lỏng này hoàn toàn che lấp. Nguru Ma Vương tay mất lạnh lẽo tại thời khắc sống còn buông tay ra, may mà dịch thể không có dính đến tay. Bất quá, cái kia Nguru Giác cũng đã phế.

Lúc này, Thông Thiên Giáo Chủ mới phá trận mà ra. Nguyên có Thông Thiên thứ nhất mắt liền thấy ở ngực cắm một cái to lớn Nguru Giác Thái Thượng Lão Quân.

Sau đó, sau đó tất cả mọi người chỉ cảm thấy một trận Thiên Bãng Địa Liệt, sau đó, từng đạo từng đạo kinh khủng đen nhánh vết rách tự thông thiên vị trí không gian lan tràn ra.

Sở hữu người tinh mắt đều biết, Thông Thiên bạo Tru Tiên Trận Đồ, nguyên có, không gian không chịu nổi, sụp đổ.

Giờ khắc này, từ đầu đến giờ một mực yên lặng không nghe thấy Bò Đề Lão Tổ, rốt cục biểu hiện ra cái kia vô hạn tới gần Thánh Nhân lực lượng.

Thông Thiên vì cứu sắp chết Thái Thượng Lão Quân, bạo Bát Quái Trận Đồ, nổ tung 22 Trọng thiên hơn phân nửa không gian. Cái này kinh khủng Không Gian Chỉ Lực, làm cho tất cả mọi người đều cảm thấy đại nạn lâm đầu.

Thế nhưng là, cái này cấp tốc lan tràn vết nứt không gian lại bị một người lấy sức một mình sinh sinh ngăn chặn. Đồng thời lấy vô thượng thần thông làm không gian lấy tốc độ mà mất thường cũng có thể thấy được tại khép lại.

Này người, cũng là một mực không lộ liễu Bò Đề Lão Tổ. Nguyên lai, Bò Đề cho tới nay không có tham dự vào công kích, vì chính là thời điểm then chốt dùng chính mình lớn lao pháp lực tới áp chế thông thiên tự bạo pháp bảo.

Tuy nhiên lúc mới bắt đầu không xác định Thông Thiên sẽ như thế nào, thế nhưng là không thể không phòng a. Vạn nhất Thông Thiên hạ nhãn tâm không tiếc tự bạo pháp bảo cũng muốn liều mạng, mà chính mình phương này lại không có chuẩn bị, chuyện kia coi như nghiêm trọng.

Tự bạo Tru Tiên Trận Đồ uy lực tuy lớn, lại cũng chỉ là miễn cưỡng vì Thông Thiên tranh thủ đến bay đến Lão Quân bên người, đồng thời triệu hồi sở hữu pháp bảo hộ thân thời gian.

Thông Thiên vừa mới phòng bị tốt, Chúng Yêu đầu lại vây quanh. Tất cả mọi người người người bị thương, cứ việc Thông Thiên thương thế không lớn, thế nhưng là tất cả mọi người vẫn là nghĩa vô phản cố vây quanh.

Chiến đấu đánh tới lúc này, tất cả mọi người ở đây hầu như đều là tình trạng kiệt sức. Trừ hai người!

Một cái thì là trước kia bị Đại Thánh đánh lên Nhị Lang Thần Dương Tiễn, một cái khác cũng là đến giúp đỡ Ngô Không Lục Nhĩ Mi Hầu. Tuy nhiên tại

Mi Hầu Vương chiến thời điểm chết, Lục Nhĩ Mi Hầu kém chút liền cầm lên bổng từ xông đi lên báo thù, chẳng qua hấn vẫn là khắc chế.

Bởi vì, Tôn Ngộ Không thời điểm ra đi bàn giao cho nhiệm vụ của hấn, cũng là coi chừng Nhị Lang Thần Dương Tiễn. Tuyệt không thể để Dương Tiễn thoát thân trở lại Lăng Tiêu Bảo Điện trợ giúp Ngọc Đế. Nguyên có, sau cùng thời điểm, cũng chỉ có hai người này còn có có lưu đại bộ phận pháp lực.

22 Trọng thiên nhất chiến, Thiên Đình không người bỏ mình, Thông Thiên Giáo Chủ vết thương nhẹ, tổn thất ba món pháp bảo. Thái Thượng Lão Quân trọng thương ngã gục, tổn thất tên thật pháp bảo Bát Quái Lô cùng trong lò bát quái hóa.

Yêu tộc Mi Hầu Vương bỏ mình, Nguru Ma Vương, Trần Nguyên Tử giữa Lão Quân máu độc trọng thương ngã gục; Đường Tam Tạng, Kim Sí Đại Bàng, Bồng Ma Vương, Sư Đà Lĩnh Bạch Tượng, Giao Ma Vương, Sư Ma Vương, Thanh Sư, trọng thương; Bạch Cốt Tinh, Hoàng Phong Quái, tề giác quái, Bách Nhân Ma Quân pháp lực hao hết. Còn lại Yêu tộc tinh nhuệ toàn bộ bỏ mình. Không một may mắn thoát khỏi.

Mà lúc này, hai phe nhân mã ý nghĩ lại hoàn toàn khác biệt. Bởi vì Lão Quân thương thế, Thông Thiên giờ phút này chiến ý hoàn toàn không có, nghĩ chỉ là mau trở về cứu chữa Thái Thượng Lão Quân. Còn những người này, về sau tùy thời đều có thể lại đến diệt sát.

Thế nhưng là Yêu tộc phương diện ý nghĩ lại là y nguyên chiến dịch đất đỏ, ý đồ lần nữa liên thủ ngăn chặn Thông Thiên. Nếu như có thể ngăn chặn Thông Thiên, nói không chừng, Thái Thượng Lão Quân thì thử thân vẫn cũng chưa biết chừng.

Bởi vậy, cục diện thì trở nên té nhị. Thông Thiên không thể để cho Yêu tộc nhìn ra hấn có rút đi suy nghĩ, bằng không hấn đối mặt liền có thể là Yêu tộc mọi người liều mình công kích.

Thế nhưng là Yêu tộc cũng không thể để thông qua thiên nhìn ra bọn họ muốn liều chết lưu lại Thông Thiên, nếu không Thông Thiên có thể sẽ kiệt lực chạy trốn. Một vị đắc đạo đã lâu Thánh Nhân muốn muốn chạy trốn, chỉ bằng Yêu tộc lúc này chiến lực, không có người cảm thấy có thể giữ lại được.

Tựa hồ, lại phải lâm vào cục diện bế tắc

Đáp án là phủ định, bởi vì Nhị Lang Thần rốt cục xuất thủ.

Mà lại là vừa ra tay thì toàn lực bạo phát, mục tiêu, là trọng thương Nguru Ma Vương.

Theo sát Nhị Lang Thần xuất thủ cũng là Lục Nhĩ Mi Hầu. Bất quá, nhưng vẫn là chậm hạng nhất.

Làm Nhị Lang Thần Tam Tiêm Lưỡng Nhận Dao đã cắm ở Nguru Ma Vương lồng ngực thời điểm, Lục Nhĩ Mi Hầu Kinh Thiên bổng mới miễn cưỡng chống đỡ tại Nhị Lang Thần trên mũi thương.

May mắn, bởi vì bị Lục Nhĩ Mi Hầu chỗ làm, Nguru Ma Vương giữ được tính mạng.

Lần này, chọc giận Yêu Tộc tất cả mọi người.

Mọi người nhao nhao quay đầu tròn mắt nhìn, đúng lúc này, Thông Thiên rốt cục tìm được một tia cơ hội, cả người hóa thành một đạo thanh quang, đào tẩu.

Lần này, mọi người ở đây phẫn nộ, đáng lẽ chuẩn bị kỹ càng dùng để công kích thông thiên thủ đoạn, tất cả đều khuynh tả tại Nhị Lang Thần trên thân.

Nhị Lang Thần tuy nhiên dừng mãnh, thế nhưng là bị Lục Nhĩ Mi Hầu cuốn lấy cũng vô pháp thoát thân, cuối cùng, cứ thế mà đón lấy tất cả công kích. Thế nhưng là mọi người ở đây coi là Nhị Lang Thần khẳng định hồi phi yên diệt thời điểm, khiến người ngoài ý tình hoảng xuất hiện.

Hoàn toàn chính xác có nhân chết, mà lại chết không thể chết lại.

Thế nhưng là này người không phải Nhị Lang Thần.

Lại là, cái kia Khiếu Thiên Thần Khuyển.

Một khác cuối cùng, Hao Thiên Khuyển là chủ nhân, ngăn lại tất cả công kích.

Nhìn đến nơi này, tất cả mọi người trầm mặc.

Nhị Lang Thần không nói gì thêm, chỉ là nhẹ nhàng ôm lấy Hao Thiên Khuyển thi thể, nguyên địa đứng thẳng bất động, tựa hồ, đang chờ chết.

Đây là, vẫn là Đường Tam Tạng mở miệng: "Nhị Lang Thần, người đi đi!" Không có quá nhiều lời nói, cái này hàm nghĩa trong đó, mọi người đều biết.

Nhị Lang Thần do dự một chút, ôm một cái quyền. Mang theo áy náy cùng tự trách ánh mắt. Thay đổi từng bước từng bước đi.

Một trận chiến này, cuối cùng kết thúc. Thông Thiên mang theo sắp chết Lão Quân bại trốn. Còn lại mọi người, làm theo nguyên địa tinh tọa hồi phục thương thế.

Đường Tam Tạng tay nâng lấy âm đạm độ hóa hoa, ngừng đầu nhìn về phía Lăng Tiêu Bảo Điện phương hướng.

Nửa khắc không đến, người ở chỗ này làm hai nhóm, một đợt thương thế hơi nhẹ lập tức chạy tới Lăng Tiêu Bảo Điện viện trợ Tôn Ngộ Không, một đạo khác nhân mạng theo thương thế rất nặng mấy người trở về Hoa Quả Sơn liệu thương.

Lúc này Lăng Tiêu Bảo Điện, lại phát sinh kinh người sự tình.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Chiến, chiến!

Lúc này Lăng Tiêu Bảo Điện, đã đánh hôn thiên âm địa.

Vốn là Ngộ Không sư huynh đệ ba người đối kháng bốn vị Thiên Đế, thế nhưng là hai phe vừa giao thủ một cái, Sa Tăng thì chẳng biết tại sao trốn ở sau cùng, mà lại ngồi xếp bằng.

Kết quả, cũng chỉ có thể Ngộ Không cùng Trư Bát Giới hai người đối kháng bốn người, nguyên cớ chiến đấu có thể nói là cực kỳ thảm liệt. Ngộ Không ngược lại còn tốt, ý vào chính mình Kim Cương Bất Phôi Chi Thể cùng Ngọc Hoàng Đại Đế cùng Trường Sinh Đại Đế đánh túi bụi, ba người các bị tổn thương, thế nhưng là Trư Bát Giới thì hoàn toàn ngược lại.

Tuy nhiên lúc này Trư Bát Giới pháp lực đã cùng Tôn Ngộ Không không kém bao nhiêu, thế nhưng là vận dụng thì giảm bớt đi nhiều. Chỉ có một thân cây mạnh, có thể là căn bản đánh không đến nhân, cái này khiến Lão Trư thế nhưng là chịu nhiều đau khổ a. May mà mỗi tại bước ngoặt nguy hiểm, Tôn Ngộ Không đều sẽ bứt ra giúp đỡ một đám, thế nhưng là thời gian lâu dài, Trư Bát Giới chỉ còn lại bị đánh.

Cũng may mà Trư Bát Giới da dày thịt béo, tuy nhiên thụ thương rất nhiều cũng không có cái gì trở ngại. Nhưng rõ ràng nhất kiên trì không bao lâu. Tình hình chiến đấu, theo thời gian trôi qua, thế yếu thì hướng về Tôn Ngộ Không bên này nghiêng.

"Lão Sa, ngươi còn chưa tốt a lại không nhanh chút ngươi liền không có nhị sư huynh." Dưới tình thế cấp bách, Trư Bát Giới không khỏi quay đầu thúc giục Sa Tăng một tiếng.

Nhưng chính là lần này đầu, liền để Huyền Vũ Đại Đế cùng Tử Vi Đại Đế nắm lấy cơ hội. Mưu đồ đã lâu liền thủ công kích toàn lực khuynh tả tại Trư Bát Giới trên thân. Nhất thời, Bát Giới bị đánh bay ngược mà ra.

Thế nhưng là hai người hoàn thành cái này sau một kích chẳng những không có dừng tay ngược lại ngưng tụ lại mạnh hơn pháp thuật, ý đồ thừa cơ cho Trư Bát Giới đã kích trí mạng.

Đây hết thấy Sa Tăng đều nhìn ở trong mắt, nhất thời mắt lộ ra hung quang, định gián đoạn trên tay cái nào đó từ vừa mới bắt đầu liền chuẩn bị đến bây giờ pháp thuật.

"Lão Sa tiếp tục, ta tới cứu ngươi từ."

Thanh âm còn không có tiêu tán, liền thấy Tôn Ngộ Không bỗng nhiên ném ra Kim Cô Bổng đầy ra triển đấu Ngọc Hoàng Đại Đế cùng Trường Sinh Đại Đế. Trở lại nhào về phía bay ngược bên trong Trư Bát Giới.

Sau đó, oanh một tiếng, một cổ phái nhiên Tinh Thần Chi Lực bành trướng mà ra. Lại nhìn mặt đất, một cái sâu không thấy đáy Đại Động thành linh xuất hiện tại trước mắt của tất cả mọi người.

Phải biết, nơi này chính là Ngọc Hoàng Đại Đế ngày thường thăng đường nghị sự địa phương Lăng Tiêu Bảo Điện a. Đây chính là toàn bộ Thiên Đình mặt mũi, đối với mặt mũi này Ngọc Hoàng Đại Đế có thể nói nhọc lòng a. Sở hữu kiến trúc dùng tài liệu đều là lớn nhất cực phẩm nhất Ngọc Thạch, phía trên to to nhỏ nhỏ cấm chế càng là đếm không hết. Huống chi cấm chế này thế nhưng là Ngọc Hoàng Đại Đế mấy ngàn năm tích lũy a. Nếu không bức này đại chiến cũng sẽ không định ở chỗ này.

Coi như như thế, nhưng vẫn là bị phá ra một cái ngấm đen Đại Động, có thể thấy được Tử Vi Đại Đế cùng Huyền Vũ Đại Đế một kích này, lớn bao nhiêu uy lực. Thậm chí bởi vì hai người mượn dùng ngôi sao đầy trời chi lực, toàn bộ Thiên Đình sở hữu Tinh Thần đều vì dừng tới sầm lại.

Bốn vị Đại Đế cẩn thận hướng về cái hang lớn này đi tới, tuy nhiên theo lý thuyết khẳng định trọng thương Hầu Tử, thế nhưng là không có tận mắt nhìn thấy người nào đều không có buông lỏng cảnh giác.

Xem thường đối thủ loại chuyện ngu xuẩn này là sẽ không phát sinh tại bốn vị Thiên Đế trên người. Huống chi đối thủ là Tam Giới nổi danh đánh không chết Tôn Hầu Tử đâu?

Trong góc Sa Ngô Tịnh gấp rắng đều khai ra máu. Nhìn tận mắt sư huynh của mình nhóm liều mạng chiến đấu, đến mức bị thương nặng sống chết không rõ, có thể là mình lại chỉ có thể nhìn không thể lên trước hỗ trợ. Bực này dày vò thậm chí để Sa Ngô Tịnh tức giận râu tóc đều dựng.

Chẳng qua coi như như thế, coi như tâm lý sát ý ngập trời, thế nhưng là Sa Ngô Tịnh vẫn không có động. Chỉ là khước mắt huyết lệ đầy đủ chứng minh Sa Ngô Tịnh phần nộ cùng đau lòng.

Yên lặng, ngửa một chút đầu, cái cổ ở giữa chín khóa to lớn Niệm Châu lặng yên không tiếng động trôi nổi mà lên, cũng rơi vào Sa Ngô Tịnh chấp tay trước ngực trên hai tay. Sau đó, từng khóa vô thanh vô tức bạo liệt ra. Thậm chí không có gây nên một tia sóng pháp lực.

Kỳ thực từ vừa mới bắt đầu bốn vị Thiên Đế thì chú ý tới Sa Ngô Tịnh, chỉ bất quá người nào cũng không có ở ý. Hạ giới trước Sa Ngô Tịnh nói thật dễ nghe gọi là Quyển Liêm Đại Tướng. Nói không dễ nghe cái kia chính là một cái giữ cửa. Chỉ bất quá nhìn môn hơi nhiều, toàn bộ Thiên Đình trừ bỏ những bí mật đó chỉ dựa tất cả đại môn tất cả thuộc về Sa Ngô Tịnh quản. Ngay cả Lăng Tiêu Bảo Điện đại môn nguyên lai cũng là từ Sa Ngô Tịnh phụ trách mở ra quan bế.

Tuy nhiên lấy kinh nghiệm về sau Sa Ngô Tịnh bị Phượng Vĩ Kim Thân La Hán, thế nhưng là chỉ là một cái La Hán cũng chính là Cự Linh Thần cấp bậc mà thôi. Đối với Thiên Đế tới nói đó là tùy thời có thể lấy bóp chết tồn tại, đương nhiên sẽ không quá mức để ý. Bọn họ chánh thức để ý chỉ có Tôn Ngô Không!

Bốn vị Thiên Đế một mặt phòng bị đứng tại hồ to biên giới, người nhìn ta, ta nhìn người. Đều muốn biết Tôn Ngô Không đến cùng như thế nào, tuy nhiên lại ai cũng không nghĩ tiếp. Tôn Ngô Không Cương Cẩn Thiết Cốt là nổi danh, đều không xác định Tôn Ngô Không thì nhất định thụ thương.

Cuối cùng, bốn người quyết định liên thủ lại đến nhất kích, coi như vừa mới công kích Tôn Ngô Không không có có thụ thương, như vậy lần này nhất định trốn không thoát. Sau đó bốn vị Thiên Đế nhao nhao ngưng tụ phát lực, chuẩn bị đến cái bốn ngày Đế hợp kích.

Đúng lúc này, một tiếng như dã thú nộ hồng từ Đại Động phía dưới truyền đến, tiếng rống giận này bao hàm vô tận phần nộ cùng tự trách. Chấn động đến bốn vị Thiên Đế sững sờ sững sờ. Như thế ngay người một lúc công phu, một đạo hắc ảnh đã từ đáy động thoát ra.

Bốn vị Thiên Đế lập tức lấy lại tinh thần, chuyển con người vừa nhìn, không khỏi đại hi! Nguyên lai, Tôn Ngô Không thụ thương. Trư Bát Giới lái Tôn Ngô Không một cánh tay đứng ở Sa Ngô Tịnh trước người. Tuy nhiên không biết thương thế như thế nào, thế nhưng là từ sau gáy vết máu đó có thể thấy được thương tổn cũng không nhẹ. Mà lại lúc này Trư Bát Giới cũng là một thân vết thương, thậm chí rất nhiều vết thương đều bây giờ còn đang không ngừng chảy máu.

"Các người, các người khinh người quá đáng a. Khi dễ ta Lão Trư tốc độ chậm có phải hay không khi dễ Lão Trư coi như, thậm chí ngay cả đại sư huynh của ta cũng đã thương. Xem ra, các người thật lấy vì sư huynh đệ chúng ta không người a" Trư Bát Giới gương mặt vết máu, nhìn qua hung ác dữ tợn dị thường.

"Hôm nay thì dễ cho các người biết heo, không phải dễ khi dễ như vậy!" Nói xong, đan tay khề vung, Cửu Xi Đình Ba bay đến Trư Bát Giới trong tay.

"Cửu Xi Đình Ba, hợp!" Một tiếng gầm thét, chỉ thấy Cửu Xi Đình Ba phóng phát nhịp tim đập đồng dạng nhảy lên (tham khảo Thiết Toái Nha biến thân), sau đó vậy mà thay đổi dung nhập trừ Bát Giới trong thân thể. Mà Trư Bát Giới, toàn thân đã nổi lên Đình Cấp Pháp Bảo mới có ánh sáng.

"Trư Bát Giới liều mạng thức thứ nhất thôn phệ!"

Sa Ngô Tịnh đã chấn kinh không ngậm miệng được! Tâm đạo: Nhị sư huynh lúc nào sẽ chiêu này chấn kinh thì chấn kinh, Sa Ngô Tịnh vẫn là nóng nảy nhìn về phía nghiêng dựa vào nơi hẻo lánh trên cây cột đại sư huynh. Thế nhưng là cái này vừa nhìn không sao cả, Sa Ngô Tịnh sững sờ nửa ngày: Ta làm sao, giống như nhìn đến đại sư huynh đối với ta nháy mắt đâu? Ngày bình thường chỉ có đại sư huynh chuẩn bị trên cột nhị sư huynh thời điểm mới có thể như vậy đó a! Quả nhiên, ngay tại Trư Bát Giới một mặt dữ tợn xông đi lên về sau, Tôn Ngô Không tại Sa Ngô Tịnh trợn mắt hốc mồm nhìn soi mói, dù bận vẫn ung dung đứng lên. Hướng về phía Sa Ngô Tịnh một cái cười xấu xa về sau, cũng nguyên địa ngồi xuống. "Lão Sa a, người cái này còn bao lâu nữa có thể làm được" Tôn Ngô Không vừa nhìn nhanh như thiểm điện Trư Bát Giới đại chiến Thiên Đình Tứ Đế một bên dùng ngón út chụp lấy lỗ tai. "Ách, đại khái, đại khái nhanh đi! Đại sư huynh, hai, nhị sư huynh không có sao chứ hần làm sao thay đổi nhanh như vậy "

Sa Ngô Tịnh thu hồi ánh mắt, cũng co lại rút cổ hỏi. "Hắc hắc, yên tâm yên tâm, cái này ngốc tử dung hợp Bàn Cổ lông mi bên trong ẩn chứa Thần Lực, thế nhưng là cái này ngốc tử vậy mà không biết vận dụng. Chỉ có một thân Thần Lực lại chỉ có thể bị đánh. Sau đó ta chỉ có thể dạng này, kích phát cái này ngốc tử phần nộ. Đáng lẽ chỉ tính toán để hần có thể trả mấy lần tay, không nghĩ tới a, cái này ngốc tử còn có loại thủ đoạn này. Chắc chắn, tốc độ này, so ta Căn Đầu Vân đều nhanh a." Tôn Ngô Không nói xong, vẫn không quên đem móc đi ra rảy tai hướng về phía Ngọc Hoàng Đại Đế bắn ra. Sau đó lắc đầu thờ dài nói: "Đáng tiếc, không có đánh trúng." Nói, là rảy tai! "Nhị sư huynh kia Đình Ba, làm sao, làm sao tan vào trong thân thể" "Ta đây cũng không biết, cái này ngốc tử tức giận lên, dữ dội gấp a, xem ra sau này không thể tùy tiện bóp cái này ngốc tử tai lợn rồi." Vừa dứt lời, ngồi bên cạnh Sa Ngô Tịnh đột nhiên hét lớn một tiếng: "Đại sư huynh, mau tránh ra! Nhị sư huynh, tới." Tôn Ngô Không lập tức bật lên mà lên, lách mình tránh ở một bên. Mà Trư Bát Giới cũng bắt thì giờ quay đầu nhìn một chút. Cái nhìn này, trước hết nhất nhìn thấy không phải Sa Ngô Tịnh, mà chính là một bên cười đùa tí tưng Tôn Ngô Không. Trư Bát Giới mặc dù có chút vụng về, thế nhưng là vẫn là trong nháy mắt thì biết mình mắc lừa. "Từ Hào Tử, lại gạt ta, ta và người không xong." Hai tay nắm tay, không gian bị kịch liệt áp súc, sau đó chấp tay trước ngực, nhất thời hình thành một đạo cùng loại vết nứt không gian vách tường, thừa cơ hội này, xoay người đến Tôn Ngô Không bên cạnh. Vừa hạ xuống mà Đình Ba thì xuất hiện tại Trư Bát Giới trong tay, làm bộ liền muốn cho Tôn Ngô Không một bữa cào. "Ngốc tử đừng đùa, chú ý bảo hộ Lão Sa!" "Hừ, một hồi tìm người tính sổ sách. Cả ngày liền biết lừa ta." Hai người còn chưa dứt lời, cũng cảm giác chấn động rung chuyển, sau đó liền thấy toàn bộ Lăng Tiêu Bảo Điện sở hữu môn hộ mở rộng, sau đó một đạo trần trề Thiên Hà từ động mở cửa hộ Bôn Lưu mà tới. Khuynh khắc ở giữa, toàn bộ Lăng Tiêu Bảo Điện đều bị lũ lụt bao phủ lại. Mà Tôn Ngô Không cùng Trư Bát Giới đã đứng sau lưng Sa Ngô Tịnh, ba người một mặt âm hiểm nhìn lấy lũ lụt bên trong bốn vị Thiên Đế, chỉ trỏ. "Lão Sa, người nhìn cái kia Ngọc Đế là không phải sẽ không bởi vì a làm sao không nổi lên được a" đây là Tôn Ngô Không. "Ai, đại sư huynh lời này của người thì không đúng, Ngọc Hoàng

Đại Đế làm sao có thể không biết bơi đâu? Chỉ bất quá nước này có vấn đề a." Nói xong, Sa Ngộ Tịnh còn có nhấn nhò mặt đỏ một chút. Ngay tại ba người nhìn chính cao hứng thời điểm, một đầu bóng trắng từ trong nước bơi tới, sau đó ba người trước người thêm một cái dị thường tuần mỷ thiếu niên. Tiểu Bạch Long, rốt cục xuất hiện."Đại sư huynh, nhị sư huynh, Tam sư huynh. Ta trở về."

"Ha-Ha, Tiểu Bạch Long lần này lập đại công a. Lão Sa Lưu Sa Hà tăng thêm người dẫn tới yếu biển chi thủy, lại thêm Lão Trư Thiên Hà Trọng Thủy. Ha-Ha, lần này còn có không đem Thiên Đình cho biến thành mênh mông biển lớn a." Tôn Ngộ Không vỗ vỗ Tiểu Bạch Long bả vai nói. Nhìn đến đây, tin tưởng mọi người đều hiểu đi trước đó Tiểu Bạch Long một mực chưa từng xuất hiện, cũng là bằng vào chính mình trời sinh đi ngược dòng Long Thế, xâm nhập đến U Minh A Tu La Giới, dùng pháp lực dẫn A Tu La Nhược Thủy chi hải theo chính mình Long thân bàn đề thi mà lên, đây là phát tín hiệu cho Sa Ngộ Tịnh, Sa Ngộ Tịnh dùng pháp lực tại Lăng Tiêu Bảo Điện dẫn dắt đồng thời cho Tiểu Bạch Long định vị. Sau đó Tiểu Bạch Long đã thông Ứng Sâu Giản, yếu biển chi thủy từ Ứng Sâu Giản một đường tập đề thi mà lên, lại từ thiên đáy sông dung nhập Thiên Hà Thủy giữa, về sau dung hợp Thiên Hà Nhược Thủy lần nữa dung hợp Lưu Sa Hà nước sông. Cuối cùng ba loại thủy dung hợp thành vì Cửu Thiên Từ Thủy. Phía trước nói, Sa Ngộ Tịnh đã từng là Quyền Liêm Đại Tướng, nguyên cố Sa Hòa Thượng tại vừa đánh lên thiên đình thời điểm thì thừa dịp Thiên Đình binh lực dốc toàn bộ lực lượng trống rỗng cơ hội, mở ra hắc có thể mở ra tất cả môn hộ. Hành động này tạo thành hậu quả, cũng là Cửu Thiên Từ Thủy ở trên trời bờ sông tuôn ra về sau, thì bao phủ toàn bộ Thiên Đình. Bất luận là Thần Tiên động phủ vẫn là linh đài cung điện, hết thảy bị Đại Thủy Yêm không có. Mà lại nước này còn không phải nước bình thường, chẳng những trọng lượng cực lớn, mà lại không có một tia sức nổi. Chẳng qua những thứ này đều không phải là đáng sợ nhất, đáng sợ nhất là nước này Hủ Thực Chi Lực. Gặp phải đồ vật toàn bộ từ từ bị ăn mòn hầu như không còn, có thể nghĩ, xuất chinh Thiên Binh Thiên cảnh tại sau khi trở về phát hiện Thiên Đình không thấy, còn lại chỉ là một vùng biển mênh mông, cái này nên biết đến cỡ nào tuyệt vọng a. Trong mắt người ngoài lớn nhất vô hại Sa Ngộ Tịnh, tại thời khắc mấu chốt, cho Thiên Đình tai họa ngập đầu! Mà giờ khắc này Sa Ngộ Tịnh, còn tại nhấn nhò hỏi Trư Bát Giới, muốn hay không đem Thông Thiên Hà nước sông cùng lấy tới. Mà Trư Bát Giới đâu? Tại cười mờ ám về sau, nói câu: Cái này không thích hợp đi ta nhìn, nếu không đem Quảng Hàn Cung lấy xuống đi. Sau đó, chúng ta tới cái Băng Hà Thế Ký!

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Phàm Hình

"Ngốc tử, người đem Quảng Hàn Cung lấy xuống, vậy người tiểu Hằng Nga nhưng làm sao bây giờ a. Ân" Tôn Ngộ Không nhò căn Hầu Mao, biến thành Hằng Nga bộ dáng, hướng về phía Trư Bát Giới làm điệu làm bộ.

"Từ Hầu Tử người tranh thủ thời gian cho ta thu cái này thối Hầu Mao, còn dám cầm ta nhà Hằng Nga giấu cột ta, ta Lão Trư thì liều mạng với người! Chuyện vừa rồi ta còn không có tìm người tính sổ sách đây." Nói xong, thị uy tính lắc lắc trong tay Đinh Ba.

"Tốt a, không nháo." Nói xong, thu Hầu Mao, quay đầu hỏi Sa Ngộ Tịnh: "Lão Sa, còn bao lâu nữa nước này ăn mòn hoàn chỉnh cái Thiên Cung chúng ta thời gian không nhiều!" Sa Ngộ Tịnh hơi trầm ngâm một chút nói; "Đại khái, còn muốn nửa canh giờ. Mà lại có mấy nơi Phòng Hộ Đại Trận quá lợi hại, liền xem như cái này chết nước trong thời gian ngắn cũng ăn mòn không xong."

"A đều có những địa phương nào có thể hay không đem địa phương khác nước điều tới "

"Khó khăn nhất ăn mòn cũng là Bàn Đào Viên. . ." Sa Ngộ Tịnh lời còn chưa nói hết, cũng cảm giác một trận gió thổi qua, sau đó Tôn Ngộ Không thì không thấy thân ảnh. Chỉ có giữa không trung truyền đến ung dung thanh âm "Ba người các người mau bỏ đi, qua tìm Na Tra bọn họ sẽ cùng. Đáng chết, Bàn Đào Thụ cũng không thể không có a."

"Hai, nhị sư huynh, người nói làm như vậy, đại sư huynh có tức giận hay không a" Sa Ngộ Tịnh có chút thấp thỏm hỏi Trư Bát Giới. "Hừ, ai bảo Từ Hầu Tử chúng quy trên cột ta mà lại người cũng không phải không biết đại sư huynh đối với tình cảm của nàng, chỉ bất quá. . . Ai. Đại sư huynh sinh hai ta giận, dù sao cũng tốt hơn bọn họ lại một lần nữa bỏ lỡ! Tốt, mình ba cái cũng rút lui đi, Ngọc Hoàng Đại Đế bọn họ lập tức liền muốn thoát khỏi cái này chết nước, đến lúc đó ba người chúng ta có thể đánh không lại."

"Được rồi, ta hóa thân thành Long, nhị sư huynh, Tam sư huynh, hai người ngồi tại trên người của ta, chúng ta đi." Nói xong một đạo to rõ tiếng long ngâm vang lên, sau đó một đầu trắng nõn như ngọc Thủy Long xuất hiện, phù phù một tiếng chui vào trong nước, sau đó lộ ra lưng rồng. Sa Ngộ Tịnh cùng Trư Bát Giới nhảy đem lên qua, ba người thong dong mà đi.

Ngọc Hoàng Đại Đế bốn người, tuy nhiên giận giận sôi lên, tuy nhiên lại làm sao bị Từ Thủy quán thân, chỉ có thể dùng đại pháp lực một tia một tia lột rồi đi. Đường đường Thiên Đình bốn vị Đại Đế, chương quân Vạn Thiên Sinh Linh cao cao tại thượng tồn tại, lại bị một cái nho nhỏ Kim Thân La Hán ám toán, mà lại, tựa hồ còn có bồi lên toàn bộ Thiên Đình. Có thể nghĩ, bốn vị Thiên Đế nên là như thế nào phẫn nộ, một khi để Tôn Ngộ Không bọn người rơi vào bốn vị Thiên Đế trong tay, chỉ sợ bốn vị Thiên Đế sẽ dùng tới thế gian ác độc nhất hình pháp để tiết trong lòng ngực chi khí.

Cái kia Tôn Ngộ Không tại Bàn Đào Viên đến cùng gặp được ai đây

Lại nói Tôn Ngộ Không nghe Sa Ngộ Tịnh, nhất thời trong lòng quýnh lên! Bàn Đào Viên, Bàn Đào Viên, làm sao quên Bàn Đào Viên a. Sau đó một cái

Cân Đầu Vân, cơ hồ là dùng đời này tốc độ nhanh nhất, đi vào Bàn Đào Viên. Thế nhưng là làm Tôn Ngộ Không rơi vào Bàn Đào Viên trên cửa chính thời điểm, tâm lý tựa hồ buông lỏng một hơi. Nguyên lai Sa Ngộ Tinh gọi đến Tử Thủy cũng không có ăn mòn đến Bàn Đào Viên, chỉ là tại Bàn Đào Viên cửa đi vòng qua. Bàn Đào Viên đại môn còn có thật chặt nhám.

"Cái này Lão Sa, cùng gốc tử học cái xấu, vậy mà cũng học hội lừa gạt ta." Nói xong cũng quay người muốn đi gấp, đây là một đạo như có như không thanh âm truyền đến: "Đến đều đến, làm sao đều không muốn liếc lấy ta một cái sao có phải hay không còn có cảm thấy có lỗi với ta

Nghe được cái thanh âm này, Tôn Ngộ Không như bị sét đánh, phóng ra chân ngừng giữa không trung, thật lâu không có rơi xuống. Nửa ngày, Tôn Ngộ Không trừng điệp thờ dài một tiếng nói: "Ngươi, ngươi vẫn tốt chứ lúc nào tỉnh lại ta. . ." "Muốn nói lại thôi!

Nếu có nhận biết Tôn Ngộ Không nhân ở đây, nhất định sẽ kinh hãi muốn tuyệt. Đường đường bá khí vô song Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không, vậy mà lại lộ ra như thế nhu tình cùng áy náy thần thái. Mà lại, đạo này nhu nhu thanh âm chủ nhân là ai đáng tiếc là, ở đây trừ Tôn Ngộ Không liền không có những người khác.

"Đi qua đều đi qua, ngươi vì cái gì vẫn là không bỏ xuống được đâu? Lúc trước bất luận ai đúng ai sai, đều trải qua nhiều năm như vậy, làm gì còn có nhớ mãi không quên đâu? Mà lại, bây giờ ta đã thương thế khỏi hẳn, rất nhanh liền có thể hóa thành hình người. Nhiều năm như vậy, ta đã sớm không trách ngươi! "

"Thế nhưng là ta không thể tha thứ chính ta. Là ta làm hại ngươi! Năm đó lấy kinh nghiệm trước đó, ta từng thề, kiếp này không lật đổ Thiên Đình, ta vĩnh viễn không bao giờ gặp ngươi! Phàm Hình, ta thì sắp thành công. Ngươi chờ một chút, thù này ta nhất định sẽ báo. Ngươi tại cái này Bàn Đào Viên thật tốt tu luyện, chờ ta thành công, ta tới đón ngươi về Hoa Quả Sơn!" Nói xong, Tôn Ngộ Không cũng không quay đầu lại dứt khoát rời đi.

Chỉ bất quá, Tôn Ngộ Không đứng yên mặt đất, đã sớm bị nước mắt ướt nhẹp.

Mà Bàn Đào Viên chỗ sâu nhất, một khóa phổ thông không thể lại phổ thông cây đào nhỏ, lác lác chạc cây. Tựa hồ, tại lác đầu. "Nhanh một ngàn năm, ngươi vẫn là cái này tính khí! Ai, ngươi chừng nào thì mới có thể hiểu được, ta quan tâm không phải hôm nay đình như thế nào, cũng không phải năm đó cừu hận như thế nào, ta quan tâm, chỉ có ngươi! Ngày xưa cái kia thân vì yêu tộc Chí Tôn nhưng dù sao cùng một đám tiểu hầu tử chơi đùa ngươi, ngày xưa cái kia vì ta không tiếc cùng Thiên Đình khai chiến ngươi, ngày xưa cái kia dám làm dám chịu đình thiên lập địa nam tử hán, ngày xưa, chỉ thích một mình ta ngươi. Tôn Ngộ Không, ngươi cái này dân đen!"

Nhu nhu thanh âm, phiêu đảng tại toàn bộ Bàn Đào Viên! Lập tức, một đoạn ký ức, nổi lên yên lặng đã lâu trái tim!

Năm đó, nàng vẫn chỉ là một gốc không có lớn lên cây đào nhỏ, ngây ngô điệp, kiêu nộ nhánh, theo xuân qua thu đến mà hoa nở hoa tàn, không buồn không lo! Duy nhất không được hoàn mỹ, cũng là cái này Bàn Đào Viên bên trong tuy nhiên cây đào vạn thiên, đáng tiếc lại không có một gốc chịu cùng hấn trò chuyện, giải buồn. Liền xem như cái này trong vườn chỗ sâu nhất chín ngàn năm mới nở hoa một lần cây đào cũng không thể, mà thân vì một gốc ấu tiểu cây đào, có thể làm chi là cùng ngẫu nhiên ngừng ở đây Tiểu Điều tâm sự.

Thời gian, thì tại dạng này không có chút rung động nào bên trong, qua cực kỳ lâu. Thẳng đến có một con khi lại tới đây, con khi này nhìn có thể uy phong, một thân chiến giáp, hất lên tinh hồng áo choàng, không nói ra được suất khí! Thế nhưng là để cây đào nhỏ không vui chính là, con khi này từ khi lại tới đây về sau, mỗi ngày chỉ là uống rượu, ngủ, hoặc là cũng là đi ra ngoài cùng bằng hữu du ngoạn, vậy mà một lần đều không có đến cùng hấn nói chuyện qua. Nguyên cớ, cái này gốc cây đào nhỏ thì vụng trộm làm một cái xấu, tại một lần con khi kia ra đi du ngoạn thời điểm, đem sở hữu cây đào trên Bàn Đào tất cả đều biến thành Thạch Đầu.

Sau đó. . . Con khi kia tại trở về thời điểm, thì hung hăng cắn một cái Thạch Đầu đào! Thế nhưng là không nghĩ tới, con khi kia vậy mà tức giận, vung trong tay thiết bồng liền muốn đánh gốc cây kia cây đào. Lần này, cây đào nhỏ có thể sợ hãi, sau đó lập tức mở miệng nói: "Dừng tay, dừng tay, ngươi cái này khi ngổ từ."

"A là ai tại cùng ta Lão Tôn nói chuyện mau chạy ra đây! Không phải vậy ta Lão Tôn một gậy đánh chết ngươi."

"Ai nha, cùng ngươi chỉ đùa một chút thôi, tức cái gì nha, ai bảo ngươi đến như vậy lâu đều không để ý người ta" cây đào nhỏ miệng bên trong nghĩ linh tinh đồng thời, nhánh cây run rẩy động một cái, khuynh khác ở giữa tất cả cây đào lại biến trở về nguyên trạng. Sau đó nhánh cây lại là bãi xuống, một khóa thật là tốt đẹp lớn quả đào bay đến con khi kia bên miệng.

"Cái này cho ngươi ăn, đây chính là toàn bộ trong vườn lớn nhất một khóa quả đào. Ngươi thì đừng nóng giận mà!" Cây đào nhỏ nói, kiêu nộ chạc cây lại lung lay.

Con khi kia hồ nghi nhìn cây đào nhất nhãn, sau đó thử thăm dò cắn một ngụm nhỏ. Quả nhiên ngon dị thường, so bình thường ăn vụng quả đào không biết tốt ăn bao nhiêu lần. Sau đó mặt mày hớn hờ nói với cây đào: "Nể mặt quả đào, Lão Tôn thì không cùng người so đo. Chẳng qua về sau còn dám trêu cợt ta Lão Tôn, ta thì lột sạch ngươi lá cây." Nói xong, làm một cái hung tợn biểu lộ.

"Hi hi, không có. Đúng, ngươi nói 'Ta Lão Tôn' là có ý gì nha" cây đào nhỏ hỏi.

"Ta họ Tôn, tên là Tôn Ngộ Không. Nguyên cớ cũng là ta Lão Tôn rồi. Ngươi đây ngươi tên gì" Hầu Tử một bên gặm đại quả đào vừa nói.

"Ta, ta không có có danh tự a, từ khi ta xuất sinh, trừ trên trời Tiểu Điều thì không có người cùng ta nói qua lời nói đây. Hoặc là, ngươi cho ta đặt tên được chứ "

"Ta ta tên chữ vẫn là sư phó cấp cho đây. Ta làm sao đặt tên nha." Không đợi nói cho hết lời, thì mấy ngụm nuốt mất còn lại quả đào.

"Người thì lên cho ta một cái nà! Có được hay không vậy, người phải cho ta đặt tên, ta thì ngày ngày cho người đại quả đào ăn!" Cây đào nhỏ còn có thị uy tính đuổi đuổi chặc cây.

"Ừm vậy được rồi, ta suy nghĩ một chút. Người cho ta lại chuẩn bị cái đại quả đào, ta thì nghĩ ra được. " Hẫu Tử dùng trên người áo choàng chà chà ăn xong hột đào. Xoa vô cùng cẩn thận rất sạch sẽ.

Chỉ chốc lát, lại một viên đại quả đào bay đến Hẫu Tử trước mặt, chẳng qua Hẫu Tử cũng không có nhúng tay đi lấy, mà là hướng về phía trời chiều vung tay lên, sau một khắc, một đầu sắc thái sắc sỡ Từ Hà dây thừng xuất hiện trong tay. Hẫu Tử lại từ trong lỗ tai móc ra Kim Cô Bông, biến thành một cây châm nhỏ, sau đó chui qua hột đào đỉnh đầu. Sau đó đem Từ Hà dây thừng xuyên thấu qua. Lúc này, Tôn Ngộ Không mới đưa tay tiếp nhận cái kia quả đào, hung hăng ăn một miếng nói: Ta vốn là Hoa Quả Sơn Thạch Hẫu, thế nhưng là về sau lên trên trời làm quan, thế nhưng là luôn luôn thường xuyên tưởng niệm nhân gian Hoa Quả Sơn, nguyên cớ, người thì họ bình thường đi."

Nói đến đây, Hẫu Tử lại cầm lấy châm nhỏ hình dáng Kim Cô Bông, tại hột đào trung gian chéch lên một điểm địa phương, khắc cái trước bình thường chữ. Tiếp tục nói: "Mà lại, từ khi ta nhìn thấy người, cũng cảm giác là nhìn thấy người nhà. Người mặc dù là trên trời cây đào, thế nhưng là cho ta cảm giác tựa như là ta Hoa Quả Sơn cây đào một dạng âm áp. Ân, người tựa Phàm Hình đi."

Hẫu Tử lại tiếp tục tại hột đào phía dưới khắc cái trước hình chữ. Khắc xong sau, Hẫu Tử đứng dậy, một bên găm trong tay Bàn Đào vừa đi về phía cây đào nhỏ. Đi đến cây đào bên người thời điểm, đem Bàn Đào cắn ở trong miệng, duỗi ra hai tay, đem hột đào dây chuyền thắt ở cây đào trên cành cây, cũng đánh một cái bẻ tặc.

Sau đó Hẫu Tử đi ra mấy bước, cái kia hạ trong miệng Bàn Đào, nhìn xem cây đào nhỏ: "Ừm, rất xứng nha. Hắc hắc. Phàm Hình, về sau người chính là cái này trong vườn đào duy nhất một gốc tên là Phàm Hình cây đào. Ha-Ha."

Cây đào nhỏ, a không, phải nói là Phàm Hình trong lòng, một bóng người, từ đó thật sâu tại chôn ở trong lòng.

Đầu kia từ Từ Hà làm dây thừng hột đào dây chuyền, cũng thành Phàm Hình đời này vật trân quý nhất!

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Tình Dã

Lần trước nói đến, Tôn Ngộ Không bởi vì Phàm Hình bị bôi linh trí một chuyện mà giận dữ, nguyên cớ nhắc lên Kim Cô Bông thì đánh về phía Thiên Đình. Mà đầu kia bị Tôn Ngộ Không dùng để làm dây chuyền Thái Hà dây thừng nhưng bởi vì ngoài ý muốn hấp thu Tôn Ngộ Không bao hàm linh vận một giọt máu, từ đó có tu luyện trưởng thành khả năng.

Lúc này, liền nói một chút cái kia Tôn Đại Thánh đại náo thiên cung a! Lúc ấy, Tôn Ngộ Không nổi giận bùng bùng, toàn thân Yêu Lực nổi giận, cực giống một đầu nhảm người mà phệ mãnh thú. Từ Bàn Đào Viên bắt đầu, một đường đánh tới Nam Thiên Môn, vốn định như vậy hạ giới qua, thế nhưng là nghĩ lại, giống như cứ như vậy trở về quá tiện nghi Thiên Đình. Sau đó, cầm trong tay Như Ý Kim Cô Bông, lại một đường từ Nam Thiên Môn đánh tới Vương Mẫu Nương Nương chuẩn bị cử hành Bàn Đào Thịnh Hội Dao Trì. Đoạn đường này, vô số thiên binh thiên tướng lại không ai đỡ nổi một hiệp.

Làm Tôn Đại Thánh đến Dao Trì trước cửa thời điểm, những thiên binh thiên tướng kia vậy mà không có người nào dám tiến lên đây, có thể làm chỉ có vây quanh ở Bàn Đào Viên bên ngoài, giữ cửa ra vào sau đó chờ Ngọc Đế điều động càng nhiều nhân đến đây. Tựa hồ cũng chỉ có nhiều người hơn mới có thể để cho bọn này Thiên Binh tăng thêm một chút điểm dũng khí. Thấy cảnh này, Tôn Đại Thánh cười ha ha lấy, thu Kim Cô Bông, đứng tại Dao Trì trước cửa đối với chúng Thiên Binh nói: "Các ngươi nhất gan cực điểm, ta Lão Tôn khinh thường xuất thủ. Mau mau qua thông báo nhà các ngươi Ngọc Đế biết, liền nói, Hoa Quả Sơn Mỹ Hầu Vương Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không, bởi vì không quen nhìn Thiên Đình diễn xuất, sau đó đơn thương độc mã tới khiêu chiến người to như vậy Thiên Đình. Nếu là Thiên Đình có nhân, thì tranh thủ thời gian phái cái có thể đánh thắng được đến, ta Lão Tôn tại Dao Trì bên trong nhậu nhẹt chờ hần. Nếu là không ai dám đến, cái kia ta Lão Tôn thì vén Ngọc Đế Long Ý!"

Nói xong, một cái tiêu sái cùng cực xoay người, sau lưng tinh hồng áo choàng bá một chút bày ra, uy phong dị thường. Sau đó cười lớn, dậm chân đi vào Bàn Đào Viên! Uy phong, bá khí, hào khí vượt mây! Đằng sau chúng Thiên Binh chỉ có hai mặt nhìn nhau.

Tiến Dao Trì, Tôn Đại Thánh lấy tay che nắng bốn phía nhìn sang, gặp Dao Trì bên trong trừ một số loay hoay loại rượu trái cây Tiên Nữ bên ngoài, thì không còn gì khác bóng người. Sau đó một cái định thân pháp đi xuống, sở hữu Tiên Nữ thì toàn bộ định tại nguyên chỗ. Tôn Đại Thánh tiện tay cầm quả bên cạnh một Tiên Nữ bầu rượu trong tay, ngửa đầu uống một hợp làm, sau đó vung tay vứt bỏ bầu rượu, hô to một tiếng: "Hảo tửu, hảo tửu, thống khoái, thống khoái." Về sau, Đại Thánh nhúng tay rút ra một thanh Hầu Mao, một hơi thổi xuống biến thành vô số Tiểu Hầu, mỗi cái Tiểu Hầu trong tay đều cầm một cái túi, không đến thời gian qua một lát, toàn bộ Dao Trì Bàn Đào Thịnh Hội trên đại bộ phận trái cây loại rượu đều bị vơ vét trống không.

"Ai ai, cho các ngươi lão đại lưu hai bình a." May mắn Đại Thánh nhanh tay, đoạt lấy một bình ôm vào trong ngực, nếu không đều bị tay mất lạnh Tiểu Hầu trang trong túi." Tốt, khác cảm khác cảm, các ngươi về Hoa Quả Sơn, đem trái cây cái gì phân phát đi xuống, để đại gia chờ lấy ta, cho ta ăn mừng! Đúng, nhớ kỹ kêu lên Hoa Quả Sơn 72 Động sở hữu Yêu Vương." Nói xong vung tay lên, Chúng Tiểu khi liền chuẩn bị hạ giới, thế nhưng là lúc này, lại có một cái Tiểu Hầu trông mong nhìn qua Đại Thánh trong tay này bầu rượu, đầy mắt hi vọng.

Tôn Đại Thánh bắt đầu đi trợn trắng mắt, nâng cốc ẩm tiện tay ném cho Tiểu Hầu. Tiểu Hầu lập tức hài lòng một cái bỏ nhào lật qua, thẳng đến Hoa Quả Sơn! Tôn Đại Thánh nhìn qua một mảnh hỗn độn cùng trống không hai tay, lắc đầu, sau đó lại rút ra một cây Hầu Mao, biến thành chính mình. Sau đó chính mình lại hóa thành một đạo lưu quang, không biết đi nơi nào

Sau đó, Thái Thượng Lão Quân Đầu Suất Cung cửa, lại thêm một người, này người, chính là từ Dao Trì thoát thân mà ra Tôn Đại Thánh. Thời khắc này Tôn Đại Thánh, một mặt cười xấu xa lấy đẩy ra Đầu Suất Cung đại môn. Nghênh ngang đi vào.

Chỉ chốc lát, Tôn Đại Thánh một mặt thỏa mãn đi tới."Đứa ngốc mới có thể tại Dao Trì chờ lấy đây. Vẫn là cái này lão quan viên trong nhà tốt, Tiên Đan đánh đem bó lớn, ta ăn đều chống đỡ, vậy mà mới ăn không được một nửa! Ăn cũng ăn xong, lần này, nên cho Thiên Đình một bài học." Một cái bỏ nhào, Tôn Đại Thánh, lại không thấy.

Lại sau đó, toàn bộ Thiên Đình chỗ có địa phương, đều nghe thấy một tiếng chấn động toàn bộ Tam Giới rống to: "Ta chính là Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không, bởi vì không quen nhìn Thiên Đình hành động, nguyên cớ, do đó hướng lên trời đình tuyên chiến. Trong tam giới chúng sinh, nếu như có ý người, sau ba ngày tề tụ Hoa Quả Sơn, cùng bàn thảo phạt Thiên Đình sự tình. Như không người, sau ba ngày, ta coi như độc thân, cũng nhất định phải dẹp yên Thiên Đình!"

Thanh âm còn chưa hơi thò, tiếp lấy một tiếng vang thật lớn truyền đến, nguyên lai là Tôn Ngộ Không một gậy, nện Lăng Tiêu Bảo Điện đại môn. Sau đó nghênh ngang rời đi.

Lần này, Thiên Đình tức giận, Tam Giới chấn động! Bao nhiêu năm vậy mà lại ra một cái dám cùng Thiên Đình đối nghịch nhân hán sẽ thành công sao muốn hay không qua tham gia nào nhiệt

Mà Tôn Đại Thánh đâu? Cũng đã trở lại Hoa Quả Sơn, lập tức không đáng Hộ Sơn Đại Trận, đồng thời chuẩn bị sau ba ngày Yêu tộc đại hội.

Ngay tại Tôn Ngộ Không chính đang nhớ lại đường khẩu, một tiếng la lên cất ngang Tôn Ngộ Không suy nghĩ, quay đầu nhìn lại, nguyên lai là đuổi tới người giúp đỡ Ngưu Ma Vương bọn người. Tôn Ngộ Không tập trung ý chí nói: "Nguyên lai là các ca ca, các ngươi bên kia đã kết thúc sao?" Ngưu Ma Vương đợi nhân thần sắc âm trầm, cúi đầu không nói. Tôn Ngộ Không lúc này phát giác xảy ra chuyện không đúng, sau đó một cái lắc mình đến Ngưu Ma Vương bên người, bắt lấy Ngưu Ma Vương hai tay hỏi: "Đại ca, đến cùng làm sao có phải hay không xảy ra chuyện?" Ngưu Ma Vương đón đến, cắn răng nghiêng lợi nói ra: "Mi Hầu Vương, chiến tử, vì cho ta sáng tạo cơ hội đánh bắt ngờ. Thế nhưng là, ta lại không có thể giết chết Thái Thượng Lão Quân. Chỉ là trọng thương hán."

Tôn Ngộ Không nghe xong nhất thời một cái lão đảo, may mắn Bằng Ma Vương tay mất lạnh, dùng một cái tay đỡ lấy hán. Thế nhưng là, Bằng Ma Vương trông rỗng cánh tay, cũng bị Tôn Ngộ Không nhìn thấy: "Bằng đại ca, tay của ngươi!" "Không cẩn thận, bị Thái Thượng Lão Quân bắt quái hóa cho đốt không có." Mặc dù nói rất bình thản, thế nhưng là trong mắt hận ý lại không ít mây mây. "Đại ca, những người khác đâu những người khác thế nào về sau cần phải có người đi viện binh giúp đỡ bọn ngươi đem "

"Chúng ta đánh giá thấp Thông Thiên lão đạo thủ đoạn. Tề giác huynh về sau mang theo Yêu tộc tinh nhuệ cùng Bạch Cốt Tinh đợi yêu đầu đến giúp, đáng tiếc, trừ mấy cái yêu đầu, những người khác, chết hết. Mà lại, sư phó ngươi Tam Tạng Đại Sư, Trần Nguyên Từ lão ca, tất cả đều trọng thương. Đúng, lúc ngươi tới bên người có một cô gái xinh đẹp, cũng chết." Lúc này Tôn Ngộ Không sớm đã hai mắt muốn nứt, hốc mắt hồng hồng, như muốn nhỏ máu đi xuống. Bên cạnh Bằng Ma Vương tiếp tục nói: "Về sau Thái Thượng Lão Quân trọng thương sắp chết, Nhị Lang Thần Dương Tiễn kém chút hi sinh chính mình, vì Thông Thiên lão đạo tranh thủ thời gian, nguyên cớ, hai người bọn hán chạy. Ngươi cùng Trần Nguyên Từ bọn người, đã về Hoa Quả Sơn đường thương qua. Chỉ có tề giác huynh cùng chúng ta mấy cái còn có dư lực, cho nên mới tới cho ngươi trợ trận. Hầu Tử, ngươi bên này thế nào "

Tôn Ngộ Không cúi đầu, dùng tay gạt đi khóe mắt huyết lệ nói: "Ta cùng ta ba vị sư đệ sẽ cùng, đã đem bốn vị Thiên Đế vây ở Lăng Tiêu Bảo Điện, bắt quả, hiện tại khả năng đã thoát khỏi mà ra đang ở thu phục đầy trời Từ Thủy. Chúng ta cũng đánh giá thấp Ngọc Đế mấy người thực lực. Từ Tử Vi Đại Đế cùng Trường Sinh Đại Đế hơi yếu, còn lại hai người thực lực đều không kém ta quá nhiều. Ta một người có thể đánh bại một cái, hai cái miễn cưỡng bắt phân thắng bại, ba cái, ta cũng chỉ có thể chạy trốn. Chẳng qua nếu như tăng thêm huynh đệ mấy cái cùng ta ba vị sư đệ, cần phải miễn cưỡng có thể nhất chiến." Chậm rãi, Tôn Ngộ Không tiếp tục nói: "Đáng lẽ ta dự định liên hợp còn lại yêu đầu hủy Lăng Tiêu Bảo Điện coi như, thế nhưng là, hiện tại ta quyết định, Giá Thiên Đình, nhất định phải triệt để bị tiêu diệt. Nếu không khó mà báo Mi Hầu Vương đại thù." Hai mắt dâng lên lấy mãnh liệt chiến ý cùng ngập trời hận ý.

"Tốt, mấy ca, chúng ta làm. Cho Mi Hầu báo thù, cho thiên hạ chúng sinh, một sạch sẽ Tam Giới."

"Chẳng qua các ca ca không cần phải gấp, hiện tại Yêu Tộc đại quân đã chiếm ưu thế tuyệt đối, Thiên Đình toàn diện tan tác, chúng ta tiếp đó, chỉ cần có thể đánh bại bốn vị Thiên Đình Thiên Đế, cái kia thắng lợi, cũng chỉ là vấn đề thời gian. Ta ba vị sư đệ, đã qua cùng với những cái khác đầu mục hội hợp. Chúng ta cũng đi đi. Sau đó tập hợp Chúng Nhân Chi Lực, trực tiếp cầm bốn vị Thiên Đế. Đến lúc đó quần long vô thủ, Thiên Đình Đại Quân, tự sẽ đầu hàng."

Nói xong, Tôn Ngộ Không, Ngưu Ma Vương, Bằng Ma Vương, Giao Ma Vương, Sư Đà Vương, tề giác quái sáu người, hóa thành Lục đạo bất đồng quang mang, lóe lên mà đi.

Cái này trận chiến cuối cùng, rốt cục tiến đến. Quan hệ này đến Yêu Tộc Thiên Đình sinh tử tồn vong sau cùng một trạm, sắp bày ra. Song phương bất luận phía kia chiến bại, đều sẽ đối với đại cục nổi lên tác dụng cực kỳ trọng yếu. Yêu tộc một phương, Tôn Ngộ Không bọn người cũng là toàn bộ Yêu

Tộc linh hồn, một khi Tôn Ngô Không bộn người chiến bại, cái kia Yêu Tộc đại quân tuyệt đối sẽ bị Thiên Đình Thiên Binh phản công, từ đó chạy tứ tán. Mà một khi bốn vị Thiên Đế chiến bại, cái kia Yêu tộc khẳng định sẽ nhất cổ tác khí trực tiếp bùng Thiên Đình hang ổ. Nguyên cớ, cái này trận chiến cuối cùng, người nào cũng không thể thua, ai cũng, thua không nổi!

Chính là:

Thần Yêu Nhân Quỷ từ khác đường, từ xưa chinh chiến không người phục.

Nếu muốn nhất thống Tam Thiên Giới, nhất định phải ngăn người vạn cốt khô.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngô Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Thiện ác

Thiên địa này, kỳ thực cũng không ai đúng ai sai phân chia. Chỉ cần tồn tại, thì có nó cần phải tồn tại đạo lý. Mà những cái được gọi là đúng và sai, thiện và ác, tốt hay xấu, bất quá là một số cường thế quần thể rêu rao đi ra. Bọn họ dùng đúng và sai để chứng minh chính mình giá trị tồn tại cùng sự tất yếu. Bởi vậy, thế gian này liền có chính nghĩa cùng tà ác, có miệng đầy nhân nghĩa thần tiên, cũng có cái gọi là thập ác bất xá yêu quái. Làm hai cái này đối lập phương diện phát triển đến trình độ nhất định về sau, cuối cùng, Chính và Tà, đem bạo phát một trận không thể tránh khỏi tranh chấp. Người thắng, trở thành mới chính nghĩa, Bại giả, biến thành mới tà ác.

Cái gọi là tà bất thắng chính, cũng là bởi vì chính, đều là người thắng lợi viết.

Nguyên cớ, Yêu tộc cùng Thiên Đình trận chiến tranh này, cũng không thể tránh né, sau cùng, cũng nhất định phải quyết ra thắng bại. Những đạo lý này, rất nhiều người đều hiểu, sau đó, ai cũng thua không nổi.

Thiên Đình phương này, lấy bốn vị Thiên Đế cầm đầu, phía sau là Thiên Đình rất nhiều Thiên Tướng. Mà Yêu tộc phương này, thì lại lấy Tôn Ngô Không cầm đầu, phía sau là thứ ba vị sự đệ cùng Yêu tộc đầu mục. Hai phe nhân mã tại triều hội trước điện giằng co. Lúc này Yêu Tộc đại quân đã dần dần hiện lên vây kín trạng thái thời gian dần trôi qua tại co vào, mà Thiên Đình Thiên Binh tuy nhiên lực chiến, nhưng vẫn như cũ đang không ngừng co vào. Tin tưởng muốn không bao lâu, Thiên Đình đại quân cơ hội bị áp súc tại Lăng Tiêu điện phụ cận. Khi đó, cũng là bị Yêu Tộc đại quân vây khốn thời điểm.

Đường đường Thiên Đình, lại bị một đám yêu nghiệt cho binh vây, cái này là bức nào si nhục bốn vị Thiên Đế là quyết định không có khả năng để xảy ra chuyện như vậy. Mà duy nhất có thể thay đổi cục thế trước mắt, cũng chỉ có bốn vị Thiên Đế xuất thủ lần nữa, tranh thủ đánh giết hoặc là bắt sống Yêu Tộc cao đoạn chiến lực, dạng này tại bốn vị Thiên Đế chỉ huy hạ, Thiên Đình mới có thể từ vây khốn trạng thái phản kích, từ đó nắm giữ quyền chủ động!

Sau đó. . . Ngọc Đế đứng ra: "Tôn Ngô Không, ngươi cùng trẫm ở giữa ân ân oán oán, trẫm đã không muốn nhiều lời, bây giờ ngươi cũng là cao quý một phương Thống Soái, mỗi tiếng nói cử động đại biểu đều là toàn bộ Yêu tộc, như vậy, trẫm hướng ngươi phát ra khiêu chiến. Trẫm cùng ngươi một đối một sinh tử quyết đấu, bất kỳ người nào không được nhúng tay, thẳng đến một người Từ Vong. Ngươi, có dám ứng chiến" nửa câu đầu Ngọc Đế nói coi như ôn hòa, thế nhưng là nửa câu sau lại sát khí nghiêm túc, bá khí bốn phía. Một cổ duy ngã độc tôn khí thế đột nhiên tăng vọt. Không nghĩ tới ngày thường ôn tồn lễ độ Ngọc Hoàng Đại Đế, cũng có như thế bá khí phách lối bộ dáng.

"Ha ha ha, Ngọc Đế lão nhi, ta Lão Tôn có thể náo ngươi một lần Thiên Cung, ta liền có thể náo lần thứ hai! Chỉ là một cái Ngọc Hoàng Đại Đế, ta có gì không dám ta Tôn Ngô Không, trời sinh chính là vì chiến đấu mà thành. Sinh không thôi, chiến không ngừng!" Một câu cuối cùng, tựa hồ là dẫn ra tất cả mọi người chiến hòa. "Sinh không thôi, chiến không thôi. Sinh không thôi, chiến không ngừng!" Đây là tất cả mọi người giận hô!

"Tốt, đã như vậy, vậy thì tới đi." Lời còn chưa dứt, Ngọc Hoàng Đại Đế đã hóa thành một đạo lưu quang, bay hướng Thiên Ngoại Thiên.

"Hầu ca cẩn thận, lão nhi này lớn lối như thế, chỉ sợ có trá." Đây là Sa Ngộ Tĩnh dặn dò.

"Không có việc gì, đừng quên, ta thế nhưng là Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngô Không, sinh ra không sợ! Ha ha ha." Một đường cuồng tiếu, cũng đuổi theo mà đi.

"Đã Ngọc Đế đã cùng Tôn Ngô Không đưa trước tay, như vậy, chúng ta cũng tới chơi đùa đi" nói xong, Câu Trần Đại Đế hướng về phía Trư Bát Giới ngoắc ngoắc ngón tay. Trư Bát Giới đáng lẽ không muốn ứng chiến, thế nhưng là đột nhiên trong tai tựa hồ nghe được cái gì thanh âm, Trư Bát Giới nhất thời sững sờ, sau đó, ngập trời chiến ý cùng sát ý nghiêm túc mà ra, để một bên Ngưu Ma Vương bộn người, kinh hãi không thôi. Đầu thầm nghĩ: "Cái này Trư Bát Giới, khi nào thay đổi lợi hại như vậy" mà lúc này, Trư Bát Giới đã xách ngược lấy Cửu Xi Đình Ba, ngang nhiên mà ra. Không nói hai lời, một bừa cào thì trúc đi lên. May mắn Câu Trần Đại Đế đã sớm chuẩn bị, nhất thời một cái sau tránh, miễn cưỡng tránh thoát. Lập tức nhân cũng hóa thành một đạo lưu quang mà đi. Trư Bát Giới quay đầu liếc mắt một cái, cũng đuổi theo.

Lúc này, Thiên Đình còn lại hai vị Thiên Đế, thế nhưng là Yêu tộc lại không có có thể cùng Thiên Đế so sánh hơn thua nhân vật, Nguru Ma Vương đang muốn liên hợp mọi người cùng nhau xuất thủ lúc, Sa Ngô Tịnh cúi đầu, chậm rãi tách mọi người đi ra. Sau đó đứng tại phía trước nhất, cùng trời đình hai vị Thiên Đế xa nhìn nhau từ xa. "Đã đại sư huynh cùng nhị sư huynh đều tuyên đối thủ, ta nếu là không chọn một, chẳng phải là cho đại sư huynh cùng nhị sư huynh mất mặt" nói xong, từ từ ngẩng đầu. Nhất thời, đối diện Trường Sinh Đại Đế cùng Từ Vi Đại Đế hít sâu một hơi. Trời ạ, cái này, cái này, cái này lại là Sa Ngô Tịnh như thế khuôn mặt dữ tợn, như thế nồng đậm sát khí, quý dị như vậy tà khí, còn có, cái này một thân thuần chính Yêu Lực, cái này, đây rốt cuộc là người nào

"Người, người là người phương nào lại ra về Sa Hòa Thượng bộ dáng "

"Ta hắc hắc, ta lúc đầu thật là Sa Hòa Thượng, thế nhưng là, hiện tại, ta là Yêu tộc đại yêu . Còn tên, ta vẫn là thói quen người khác gọi ta Sa Ngô Tịnh!" Sa Ngô Tịnh một bên nhẹ nhàng vuốt ve cái này trong tay nguyệt nha sạn, một bên mặt mũi tràn đầy tà dị nhìn qua Từ Vi Đại Đế.

"Không có khả năng, Sa Hòa Thượng làm sao lại biến thành người dạng này hắc chẳng qua Đại La Kim Tiên tu vị, thế nhưng là người bây giờ Yêu Lực đều nhanh vượt qua ta, cái này sao có thể "

"Trước kia hoàn toàn chính xác không có khả năng , bất quá, bây giờ ta giải khai phong ấn của nó về sau, hết thảy, thì cũng có thể." Nói, Sa Ngô Tịnh từ trên cổ cầm xuống một chuỗi Niệm Châu, chỉ bất quá cái này Niệm Châu, là dùng chín khóa đầu lâu xuyên thành."

"Người tại Lăng Tiêu điện triệu hoán Từ Thủy thời điểm, không phải đã tự bạo làm sao. . ."

"Làm sao còn sẽ có đúng không hắc hắc, bi ai của các người, cũng là sẽ chỉ dùng ánh mắt của mình để cân nhắc hết thảy, tựa như, các người vẫn cảm thấy, Sa Hòa Thượng chẳng qua là một cái trung thực thật thà si Ngốc Hòa Thượng một dạng. Ngu xuẩn a, Ha-Ha. Lăng Tiêu Bảo Điện tự bạo, chẳng qua là ta bình thường góp nhặt pháp lực biến ảo. Đầu này, mới thật sự là, thiên hạ tà khí trung tâm Tam Tạng đầu lâu Niệm Châu!"

Sa Ngô Tịnh cười quý dị, mà thực lực của hắn, cũng làm cho tất cả mọi người ở đây, hoảng sợ không thôi. Không đợi Từ Vi Đại Đế tiếp tục hỏi thăm, Sa Ngô Tịnh giống như có lẽ đã chờ không kiên nhẫn, chỉ gặp hắn đem này chuỗi khô lâu Niệm Châu đeo tại trên cổ về sau, này chuỗi khô lâu Niệm Châu bên trong, bỗng nhiên có một khóa sáng lên, sau đó liền nghe Sa Ngô Tịnh quát lớn nói: "Bình".

Sau đó, liền thấy Từ Vi Đại Đế bay ngược mà ra, trong chớp mắt, thì bay ra Thiên Đình đến Thiên Ngoại Thiên bên trong. Mà Sa Ngô Tịnh, hướng về phía Trường Sinh Đại Đế tà tà cười một tiếng về sau, chợt biến mất tại chỗ không thấy.

Chỉ để lại ở đây trợn mắt hốc mồm mọi người và cùng một cái ý nghĩ:

Nguyên lai, Sa Hòa Thượng, đã vậy còn quá lợi hại

Giữa sân, Thiên Đình một phương còn thừa lại một vị Thiên Đế. Yêu tộc một phương. . . Lại không có có thể cùng Thiên Đế nhất chiến nhân!

"Các người, người nào dám đánh với ta một trận a" Trường Sinh Thiên Đế Nhất mặt đắc ý nhìn lấy Yêu tộc mọi người. Có thể không đợi Trường Sinh Đại Đế nói thêm mấy câu nữa đắc ý lời nói, liền nghe Nguru Ma Vương quát lớn một câu: "Chiến đại gia người! Các huynh đệ, cùng tiến lên, quân ầu!" Sau đó, Trường Sinh Thiên Đế tại vội vàng không kịp chuẩn bị trạng thái, liền bị Nguru Ma Vương đám người các loại pháp bảo đập ở trên mặt. Tuy nhiên Trường Sinh Đại Đế không đến mức thụ thương, nhưng cũng chật vật một trận. Gậy chống vung lên, trước người dựng thẳng lên một đạo màu xanh biếc bình chương, mà Trường Sinh Đại Đế mượn cơ hội lui lại, chuẩn bị chấn chỉnh lại cho bọn này can rở yêu quái một bài học!

Thế nhưng là, bị kịch thường thường đều là liên tiếp. Tại bao quát Hòa Tiêm Thương, Càn Khôn Quyền vân vân một đồng lớn pháp bảo đánh trúng Trường Sinh Đại Đế phía sau lưng thời điểm, Trường Sinh Đại Đế mới hiểu được đạo lý này. Hắn, lại bị âm, mà lại là bày âm!

Lần nữa dựng thẳng lên một đạo xanh biếc bình chương về sau, Trường Sinh Đại Đế lần này học ngoan, trước chung quanh hết thảy dò xét một lần về sau, lúc này mới vuốt thuận tóc, thở dài ra một hơi nói: "Các người bọn chuột nhắt, dám. . ." Lời còn chưa nói hết, một tia sáng hiện lên, Trường Sinh Đại Đế một tiếng hét thảm, sau đó liền thấy một cái Lượng Bạch phạm vi trên không trung lao đảo, tựa hồ, đang cười nhạo lấy người nào.

"Hắc hắc, lão tề giác, người cái này Kim Cương Trạc dùng để đánh lên, là một kiện bảo bối tốt a. Đáng tiếc người lực đạo tựa hồ nhẹ chút." Đây là Nguru Ma Vương đang nói ngời châm chọc.

"Phụ vương, lời này của người thì không đúng, Thanh Nguru thúc thúc phạm vi vốn cũng không phải là dùng để nện khác đầu người đồ vật a." Nói lời này, cũng là đánh lên Trường Sinh Đại Đế phía sau lưng một đám người. Đám người này bao quát Hồng Hải Nhi, Na Tra, Hắc Hùng Tinh, Kim Tra, Mộc Tra, Thông Thiên Hà cả chép tinh còn có Thác Tháp Thiên Vương Lý Tinh! Đương nhiên, vừa mới đánh lên, Lý Tinh cũng không có xuất thủ, nói thế nào cũng là một phương Thông Soái, cần thiết mặt mũi vẫn là muốn.

"Ngâm nga, nguyên lai là Lý Tinh Lý đại tướng quân a, huynh đệ chúng ta đang chuẩn bị quân ầu cái này Đại Đế, không biết Lý Tinh Đại tướng quân có hứng thú hay không bố trí xuống cái Thiên La Địa Vồng để phòng đào thoát a" âm dương quái khí, là Bằng Ma Vương. Tuy nhiên không biết thân là Thiên Đình Thông Soái Lý Tinh là sao làm phản đến Yêu tộc, chẳng qua đã từng Lý Tinh dò sát Yêu Tộc cừu hận còn có là không thể nào tiêu trừ. Nhưng vì đại cục suy nghĩ, lại cũng không thể đao binh tương hướng. Cái này khiến Bằng Ma Vương sao có thể ôn tồn nói với hắn lời nói

Lý Tinh tuy nhiên tức giận, chẳng qua cũng không nói gì thêm, mà chính là vung tay lên, Nguyên Thiên đình Nhị Thập Bát Tinh Tú xuất hiện tại bên trên bầu trời đồng thời hiện lên Tinh Túc đại trận phân bố. Lý Tinh sau đó lại té ra bản thân Linh Lung Bảo Tháp, đồng thời hét lớn một tiếng: "Kết Thiên La Địa Vồng Tỏa Ma đại trận."

Sau đó, cũng là một trận thảm không nhìn quân ầu hành động, chỉ bất quá, là một đám ầu Trường Sinh Đại Đế một cái!

Tạm không nói Trường Sinh Đại Đế đối mặt rất nhiều cao thủ trong lòng làm cảm tưởng gì, lại nói lúc này đã cùng Ngọc Hoàng Đại Đế chiến làm một đoàn Tôn Ngộ Không, làm Tôn Ngộ Không một cái bổ nhào kết thúc thời điểm, đã đến Thiên Ngoại Thiên. Mà trước mặt hắn, cũng là dù bạn vẫn ủng hộ Ngọc Hoàng Đại Đế. Nhìn lấy Ngọc Hoàng Đại Đế một mặt hí ngược biểu lộ, Tôn Ngộ Không tựa hồ phát giác được cái gì.

"Tôn Ngộ Không, không nghĩ tới đã nhiều năm như vậy, ngươi lại không có gì tiến bộ a vẫn là như thế rất thích tàn nhẫn tranh đấu. Năm đó Như Lai một cái tát kia, đánh cho ngươi không đủ đau không "

"Hừ, Ngọc Đế lão nhi, ta để ngươi không đơn giản, dám một mình đem ta dẫn đến nơi đây, đã nói lên ngươi có nắm chắc tất thắng, hoặc là, có có thể lần nữa trấn áp thủ đoạn của ta. Ha-Ha , bất quá, thì tính sao Như Lai khoản tiền kia ta sớm mượn hội toán, không cần đến ngươi đến làm miệng."

"Hừ, không biết tốt xấu con khỉ ngang ngược, coi như ngươi lợi hại hơn nữa, cũng thủy chung là một cái Dã Hủu thôi, ta thiên đình vạn vạn năm góp nhặt, há lại ngươi có thể nói diệt thì diệt thật sự cho rằng ta chính là cái sẽ chỉ phê duyệt tấu chương lão đầu tử vậy ngươi thì mười phần sai. Hôm nay, liền để ngươi xem một chút, ta, Hạo Thiên Kim Khuyết Vô Thượng Chí Tôn tự nhiên diệu có Di La Chí Chân Ngọc Hoàng Thượng Đế. Đến cùng có thủ đoạn gì đi."

"Ha-Ha, ta Lão Tôn chính muốn kiến thức một chút. Trong thiên địa này, trừ ta sư phó, ta còn có chưa từng sợ qua bất luận kẻ nào đây."

Nên nói, đã nói xong, còn lại, chính là sinh tử tương bình.

"Cửu Long chân khí, ra!" Trong nháy mắt, tại Ngọc Đế phía sau thoát ra chín đầu Tử Kim Thần Long, nhất thời, một cỗ thiên địa uy áp bao phủ xuống. Chín đầu Tử Kim Thần Long xoay quanh tại Ngọc Đế bốn phía, đem Ngọc Đế hộ vệ cực kỳ chặt chẽ. "Một thủ tám ra." Theo Ngọc Đế thanh âm, tám đầu Tử Kim Thần Long giương nanh múa vuốt phóng tới Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không lúc mới bắt đầu còn có chút khinh thường, loại này lấy khí Hóa Long thủ đoạn tính không được cao minh, thế nhưng là làm tám đầu Thần Long hướng về chính mình xông tới thời điểm, Tôn Ngộ Không thì biết mình xem thường Ngọc Đế. Cái này chín đầu Tử Kim Thần Long, chỉ sợ không hề chỉ là Ngự Khí Hóa Long đơn giản như vậy a.

Chẳng qua Tôn Ngộ Không dù sao không phải cái gì mặc người chém giết thịt cá, ngược lại, khả năng vẫn là một đầu kinh khủng cá mập trắng lớn đây. Tại không đến trong nháy mắt, Tôn Ngộ Không thì điều chỉnh tốt tư thái. Thế nhưng là, tại hào quang màu tử kim lóe lên về sau, Tôn Ngộ Không vẫn là hồi hận. Bởi vì, hắn thụ thương.

Trên đầu mang Phượng Sí Tử Kim Quan từng mảnh vỡ vụn, một tia máu tươi theo Tôn Ngộ Không cái trán chảy xuống, Tôn Ngộ Không hai cánh tay trên tay áo cũng không cánh mà bay, hai tay đại vết thương nhỏ vô số kẻ. Tuy nhiên không tính là trọng thương, thế nhưng là cái này lần thứ nhất giao thủ Tôn Ngộ Không bởi vì chủ quan lại rơi xuống hạ phong.

Không có đi để ý tới cái trán máu tươi, Tôn Ngộ Không ngẩng đầu nhìn Ngọc Đế, khoe miệng hơi nhếch lên: "Xem ra, rốt cục có thể buông tay đánh cược một lần. Ha-Ha, Ha-Ha, kiếm chế nhiều năm như vậy, cũng rốt cục nên phóng thích thôi, ha ha ha."

Theo Tôn Ngộ Không gần như điên cuồng tiếng cười, một đầu diện mục dữ tợn, toàn thân Kim Cương giống như lông tóc chuẩn bị đứng thẳng Hầu Tử xuất hiện tại Tôn Ngộ Không bên cạnh, móng vuốt sắc bén, thô cuồng bấp thịt, bá khí thân thể, còn có nhện Lão Nha. Đầy trời yêu khí cùng tàn bạo Sát Lục Ý Chí tràn ngập tại toàn bộ không gian.

"Thác Thiên Cự Viên chi thân giải!"

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Sau cùng nhất chiến

Ngọc Đế thả ra Chí Tôn Cửu Long Chi Khí, tám đầu Tử Kim Thần Long vừa đối mặt liền để Tôn Ngộ Không thụ thương. Thương thế kia chẳng những không có để Tôn Ngộ Không lui bước mấy may, ngược lại kích thích Tôn Ngộ Không huyết tính. Sau đó, Tôn Ngộ Không ác niệm chi thân, Thác Thiên Cự Viên thì xuất hiện. Thấy cảnh này, Ngọc Đế đồng tử rụt lại một hồi, tâm lý thầm nghĩ: Không nghĩ tới cái con khỉ này chẳng những trăm ác niệm, mà lại vậy mà có thể biến hóa ra phân thân. Cái này ác niệm phân thân thực lực so với Tôn Ngộ Không bản thể không kém chút nào, thậm chí bởi vì phóng xuất ra trong lòng đã tính ngược lại càng mạnh ba phần. Cái này khiến Ngọc Đế đáng lẽ nắm vững thắng lợi tâm, không khỏi lạnh nửa phần.

Mà Trư Bát Giới bên này, cũng lâm vào khổ chiến, thậm chí, sự khốc liệt trình độ, viễn siêu Tôn Ngộ Không cùng Ngọc Hoàng Đại Đế tranh đấu. Trư Bát Giới tuy nhiên thực lực đã cùng Tử Vi Đại Đế không kém bao nhiêu, có thể là bởi vì tăng vọt thực lực từ đó vận dụng luôn có như vậy một tia ngốc trẻ. Thì cái này một tia ngốc trẻ, để Trư Bát Giới khổ không thể tả. Tử Vi Đại Đế cái kia là nhân vật cỡ nào, nó chiến đấu kinh nghiệm lại cùng nó phong

phủ nguyên có từ khi giao thủ một cái phát hiện Trư Bát Giới động tác ở giữa hoặc nhiều hoặc ít có như vậy một tia không ăn khớp về sau, nhằm vào cái này một không ăn khớp tính nhắm vào công kích thì bày ra. Từ Vi Đại Đế trên hai tay một mảnh tinh quang thời xán, vẩy tay một cái Vô Tận tinh quang huyền hóa ra các loại vũ khí thay nhau công kích, nhất thời đánh Trư Bát Giới luống cuống tay chân.

Chỉ chớp lát, Trư Bát Giới liền đã vết thương chằng chịt. Tuy nhiên vết thương cũng không lớn, thế nhưng là thời gian lâu dài, tích lũy, cũng sẽ trở thành trí mạng bị thương. Bất đắc dĩ, Trư Bát Giới chỉ có thể lấy thương đổi thương. Không hề phòng thủ, mà chính là vùng Cừu Xi Đình Ba, liều mạng tiến công. Thật đúng là đừng nói, tuy nhiên cứ như vậy bị thương càng nhiều, thế nhưng là tại Trư Bát Giới liều mạng tấn công mạnh phía dưới, Từ Vi Đại Đế không cẩn thận phía dưới cũng bị trúng hai bả. Nhất thời dọa đến Từ Vi Đại Đế vong hồn giai bốc lên a!

Đây chính là Cừu Xi Đình Ba a, năm đó vì đối phó Tôn Ngộ Không, Thái Thượng Lão Quân dùng thần Bồng sát tự mình rèn luyện, mượn Ngũ Phương Ngũ Đế, Lục Đinh Lục Giáp chỉ lực đoán tạo mà thành, trọng lượng có một chút số lượng, liền chuỗi 5,048 cân. Tên đầy đủ chính là trên bảo bối thám kim cái cào! Cái này ba Từ Hữu cái cường hãn vô cùng thuộc tính, có thể ba rời đi hỗn phách cùng tính khí. Coi như Tôn Ngộ Không cũng không dám để cái này ba từ nhiều ba mấy lần. Mà những đội đó nhân Kim Tiên hàng ngũ, chỉ cần ba ba, liền có thể từ Đại La Kim Tiên tiêu tan tới đất phủ vô danh quý. Có thể nghĩ, Từ Vi Đại Đế đã bị ba hai lần, nếu là lại không cẩn thận bị ba mấy lần, vậy coi như triệt để xong. Thần Quỷ khó cứu.

Bởi vậy, Từ Vi Đại Đế cũng chỉ có thể cùng Trư Bát Giới du đấu, không có có nắm chắc nhất định phía dưới, là không còn dám cận thân.

Cái kia sau cùng, lại đến xem Sa Ngộ Tĩnh chỗ Thiên Ngoại Thiên, chiến như thế nào đi!

Câu Trần Đại Đế, tên đầy đủ Câu Trần Thượng Cung Thiên Hoàng Đại Đế, chính là Thiên Giới thống ngự Vạn Lôi chi tôn. Một tay Lôi hệ đạo pháp xuất thần nhập hóa, Vạn Lôi khuấy động tại toàn bộ Thiên Ngoại Thiên, Câu Trần Đại Đế mỗi một lần phát tay, đều là một đạo chí cường Chí Liệt Thần Lôi bổ tới. Mà tại cái này Vạn Lôi trong hải dương, rõ ràng nhất thì là ở vào Lôi Hải vị trí trung ương nhất một con sông lớn. Đúng vậy, cũng là một con sông lớn.

Con sông này, nước sông đen như mực, tuôn trào không ngừng. Thế nhưng là kỳ quái là tại nước sông mặt ngoài lại không mấy may gọn sóng. Chỉ có thể từ sông lớn bốn phía gần như vụn vụn không gian mới có thể phát giác, con sông này là lấy cỡ nào tốc độ khủng khiếp chảy xuôi. Theo nước sông Bôn Lưu phương hướng nhìn lại, tại nước sông cuối cùng, là một cái dị thường to lớn đầu lâu. Đầu lâu hiện lên tinh anh bạch ngọc hình, há to miệng, Thôn Phệ Giả Bôn Lưu mà đến nước sông. Lại nhìn về phía bên kia, lại cũng là một cái đồng dạng to lớn đầu lâu, chỉ bất quá đầu lâu là tại phun ra đại lượng nước sông.

Dạng này, thì hình thành quái dị một màn Câu Trần Đại Đế trốn ở một cái dùng vạn chúng Thần Lôi tạo thành lồng ánh sáng bên trong, không ngừng phát tay chỉ huy Thần Lôi oanh kích đầu kia sông lớn. Mà Sa Ngộ Tĩnh cũng trốn ở sông lớn bên trong, không ngừng phát tay bắn ra vạn đạo Thủy Tiên. Lôi Đình đánh vào sông lớn trên thời điểm, liền phảng phất bắn tại một chiếc gương phía trên, sau đó lôi điện cơ hội bị Bôn Lưu nước sông hóa đi lực đạo, sau đó bám vào nước sông mặt ngoài chảy đến đầu lâu bên trong. Vốn nên là dẫn điện nước sông, giờ phút này phóng phát thành lôi điện khắc tinh. Chẳng qua sông lớn bên trong bắn ra Thủy Tiên Thủy Long cũng sẽ ở phi hành quá trình bên trong bị lôi điện tiêu hao, lớn nhất hộ dụng vào lôi trảo trên thời điểm, cũng không nhiều lắm thương tổn.

Cứ như vậy, hai người bởi vì lẫn nhau kiêng kỵ, từ đó hình thành cục diện giằng co. Thế nhưng là, Sa Ngộ Tĩnh tồn chính là ý quyết giết, mà không phải ở chỗ này cùng Câu Trần chơi đối xạ. Sau một khắc, Sa Ngộ Tĩnh ánh mắt lộ ra một tia quyết tuyệt cùng giám định quang mang.

Cứ như vậy, Tôn Ngộ Không sư huynh đệ ba người lực chiến ba vị Thiên Đế, mà Nguru Ma Vương mọi người liền cùng về sau trợ giúp Na Tra bọn người cùng nhau đối phó Trường Sinh Đại Đế. Cũng may mắn là Trường Sinh Đại Đế, am hiểu thì là sinh sôi không ngừng phòng ngự chỉ thuật, bởi vậy, cũng có thể tiếp tục chống đỡ. Hiện tại trong lòng của tất cả mọi người, đều chỉ có một cái ý niệm trong đầu, chính là mình một phương nhân có thể nhanh nhất giải quyết hết đối thủ, sau đó tới trợ giúp chính mình. Dạng này, thắng lợi Thiên Bình mới có thể nghiêng.

Thời gian, thì dưới tình huống như vậy, từ từ chảy xuôi. Rốt cục, ngay tại Nguru Ma Vương đám người đã nôn nóng không chịu nổi thời điểm, chân trời một đạo lưu quang bay gần. Nhất thời, lòng của mọi người đều nhắc lên. Rất nhanh, đạo lưu quang này thì đứng ở hai phe vị trí trung tâm, đợi quang hoa tán đi. Nhất thời một trận tiếng gọi âm ỉ bộc phát ra. Nguyên lai, đạo nhân ảnh này chính là Tôn Ngộ Không.

Chỉ gặp lúc này Tôn Ngộ Không toàn thân chiến giáp cơ hồ toàn bộ vỡ vụn, toàn thân vết máu loang lổ, to to nhỏ nhỏ vết thương vô số kể. Mà cái trán, còn có một tia máu tươi chảy ra. Bất quá, cái này đều không có Ngọc Đế thăm hại hơn, bởi vì Ngọc Đế lại bị Tôn Ngộ Không xách ngược lấy cổ áo kéo trên mặt đất. Từ Ngọc Đế tư thế đến xem lộ ra nhưng đã hôn mê mà lại thì thừa một hơi.

Giờ khắc này, Tôn Ngộ Không sắc mặt cương nghị, bá khí凛凛, toàn thân máu tươi chẳng những không có một tia chật vật chi dám ngược lại tăng thêm uy mãnh tuyệt luân dã tính!

"Hầu Tử, ngươi, ngươi vậy mà thật đánh bại Ngọc Đế ngươi, ngươi không sao chứ "

Tôn Ngộ Không cúi đầu nhìn một chút Ngọc Đế, thần nhiên nói: "Ta dùng hi sinh thiện niệm Đấu Chiến Thắng Phật chi thân cùng ác niệm Thác Thiên Cự Viên chi thân. Mới đánh bại Ngọc Đế."

Làm Nguru Ma Vương bọn người nhìn thấy Tôn Ngộ Không thời điểm, tâm lý có là cuồng hi. Mà Trường Sinh Đại Đế, làm theo hoàn toàn là tuyệt vọng. Tuy nhiên lúc này Tôn Ngộ Không có lẽ cũng không có bao nhiêu chiến đấu lực, thế nhưng là khi hắn đứng ở nơi đó thời điểm, hình thành, là một sự uy hiếp cùng một loại năm mới. Cứ kéo dài tình huống như thế, Trường Sinh Đại Đế thậm chí sinh ra từ bỏ ý niệm phản kháng. Nhìn qua Tôn Ngộ Không chiến thần đồng dạng uy phong bá khí, phóng phát thấy vĩnh viễn cũng không thể vượt qua khoảng cách một dạng vất ngang ở trong lòng. Hắn biết, Thiên Đình che bại, chỉ là vấn đề thời gian. Mà lo lắng duy nhất, cũng là trải qua sau trận chiến này Thiên Đình, còn có thể còn lại cái gì hoặc là, còn có hay không Thiên Đình

"Yêu Tộc đại quân nghe lệnh, toàn lực tiến công. Thiên Đình Chí Tôn Ngọc Hoàng Đại Đế đã bị ta bắt giữ, có thể hay không để cho Thiên Đình thuộc về Yêu tộc, thì nhìn các ngươi." Một thanh âm vang lên hoàn toàn Tam Giới nộ hồng, tựa hồ nhóm lửa Yêu Tộc đại quân sau cùng điên cuồng. Tất cả Yêu tộc binh lính, tất cả đều không sợ chết khỏi xương sau cùng tổng tiến công. Trái tim tất cả mọi người bên trong, đều chỉ còn lại một cái suy nghĩ: Tôn Ngộ Không Nguyên Soái liên Ngọc Hoàng Đại Đế đều có thể bắt được, thân là Nguyên Soái binh sĩ, sao có thể bị cái này không quan trọng Thiên Binh ngăn cản cước bộ

Cứ như vậy, đáng lẽ đã ở thế yếu Thiên Binh liền càng thêm không chịu nổi. Tại Yêu Tộc đại quân điên cuồng công kích phía dưới, rất nhanh, Thiên Binh liền bị đè ép tại Lăng Tiêu Bảo Điện bốn phía. Mà nhân số cũng từ lúc trước trùng trùng điệp điệp trăm vạn thiên binh, giảm mạnh đến không đủ hai mươi vạn. Tôn thất này, không thể bảo là không lớn! Toàn bộ Thiên Đình 36 cung, bảy mươi hai điện, trừ sau cùng Lăng Tiêu Bảo Điện bên ngoài, không một không khắp nơi trên đất máu tươi chảy ngang, chân cột tay đứt vô số. Ở trong đó chẳng những bao quát tám mươi vạn Thiên Binh thì thế, hơn nữa còn có gần hai mươi vạn Yêu tộc binh lính!

Tuy nhiên Yêu tộc cơ hồ nắm giữ ưu thế tuyệt đối, thế nhưng là Thiên Binh ngoan cố chống lại trình độ lại như cũ để Yêu tộc tổn thất gần hai mươi vạn. Đây chính là ứng câu nói kia, chỉ cần là chiến tranh, liền không có không chết người.

Làm Ngu Ma Vương bọn người bắt Trư Bát Giới cùng Sa Ngộ Tĩnh hai người chém giết chưa về, thế nhưng là cái này đã không quan trọng gì. Tại tuyệt đối nhân số phía dưới, người vũ lực đã bị xuống đến thấp nhất.

Tuy nhiên Thiên Đình còn có hai vị Thiên Đế cùng Trư Bát Giới cùng Sa Ngộ Tĩnh hai người chém giết chưa về, thế nhưng là cái này đã không quan trọng gì. Tại tuyệt đối nhân số phía dưới, người vũ lực đã bị xuống đến thấp nhất.

"Lão Ngu, các ngươi xử lý một chút chuyện sau đó. Nhớ kỹ, đầu hàng Thiên Binh không nên giết! Ta đi xem một chút Bát Giới cùng Lão Sa thế nào. Thời gian dài như vậy không có trở về, ta không yên lòng."

Không đợi Ngu Ma Vương đáp lời, Tôn Ngộ Không đột nhiên sắc mặt xiết chặt, quay đầu nhìn qua phía Tây bầu trời, dẫn theo Kim Cô Bồng tay phải, nổi gân xanh. Tựa hồ, thấy cái gì để hấn hận thấu xương nhân hoặc sự tình.

Ngu Ma Vương mấy người cũng phát hiện Tôn Ngộ Không dị trạng, thế nhưng là trừ đầy trời đám mây, không thấy gì cả. "Hầu Tù, ngươi nhìn. . ." "Im miệng. Tất cả mọi người, đề phòng. Thông báo đại quân, lập tức tiến vào trạng thái chiến đấu. Từ bỏ tù binh, tranh thủ thời gian chuẩn bị chiến đấu, nhanh, nhanh."

Ngay tại Ngu Ma Vương bọn người còn tại ngây người công phu, một đạo vô cùng uy nghiêm to thanh âm truyền đến: "Tôn Đại Thánh, không cần! Đã muộn."

Lời còn chưa dứt, bóng người đã tới!

Nhìn thấy xuất hiện người này, tất cả mọi người sùng sốt. Mà lại, trong nháy mắt thì minh bạch, vì Tôn Ngộ Không để đại gia chuẩn bị chiến đấu. Bởi vì người tới, chính là Tây Thiên Phật Tổ Thích Già Ma Ni Như Lai Phật!

Mà Như Lai sau lưng, thì là Tây Thiên không chênh lệch nhiều bộ phận nổi danh Phật Đà: Nhiên Đăng Cổ Phật, Di Lặc Phật, A Di Đà Phật, Dược Sư Phật. Bốn vị Phật Đà sau lưng, thì là đồng đạo Bồ Tát cùng Kim Cương La Hán: Quan Thế Âm Bồ Tát, Đại Thế Chí Bồ Tát, Nhật Quang Bồ Tát, Nguyệt Quang Bồ Tát, Ngũ Đài Sơn Bi Ma Nham thần thông quảng đại Bát Pháp Kim Cương, Nga Mi Sơn Hữu lạng động pháp lực vô lượng Thắng C Kim Cương, Tu Di Sơn ma tai sườn núi Bi Lô Sa Môn Đại Lực Kim Cương, Côn Lôn Sơn kim 犍 lĩnh không xấu Tôn Vương Vĩnh Trụ Kim Cương chờ. Mà những người này sau lưng, thì là trùng trùng điệp điệp vô biên vô tận Phật Binh. Thở sơ giản lược nhìn lại, chỉ ít tại ba trăm vạn trở lên!

Mà những Phật Binh đó đến về sau, làm theo nhanh chóng đối với sở hữu Yêu tộc binh lính tiến hành vây quanh. Yêu Tộc đại quân lúc trước tổng cộng tám mươi vạn, đại chiến tổn thất gần hai mươi vạn. Mà bây giờ, chỉ còn lại có chừng sáu mươi vạn Yêu tộc. Thế nhưng là, sáu mươi vạn chính là một môi chi sư. Sáu trăm ngàn người tối đa cũng thì phát huy ba mươi vạn chiến đấu lực. Ba mươi vạn đối đầu ba trăm vạn, sở hữu Yêu tộc đều biết, tựa hồ, chỉ có toàn diệt một con đường!

Đội Phật Binh hoàn thành vây khốn về sau, Như Lai ngồi tại Cửu Bảo trên đài sen bay tới Tôn Ngộ Không trước người. Giống như cười mà không phải cười đối với Tôn Ngộ Không nói: "Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không, thật là uy phong a. Liên Ngọc Hoàng Đại Đế đều đánh giống như chó chết xem ra trước kia còn là đánh giá thấp ngươi. Vừa mới ngươi không phải muốn đi tìm ngươi hai vị sư đệ sao ha ha, không cần đi. Ngươi tới, đem Trư Bát Giới mang lên!"

Nói xong, sau lưng mấy cái Phật Binh kéo lấy một sợi dây thừng đi lên phía trước, mà dây thừng một chỗ khác, làm theo cột Trư Bát Giới. Chỉ bắt quá, lúc này Trư Bát Giới từ chỉ đứt đoạn, đã cùng người chết không khác.

Nhìn lấy Tôn Ngộ Không cái bởi vì dị thường phần nộ cùng vụn vặt khuôn mặt, Như Lai lại nói: "Đáng tiếc, ngươi Sa Sư Đệ chúng ta không có bắt đến." Ngay tại Tôn Ngộ Không vừa mới buồn lòng một hồi thời điểm, Như Lai nói tiếp: "Bởi vì, hấn cùng Từ Vi Đại Đế, đồng quy vu tận. Mà lại, cái xác không hồn."

"Như Lai lão nhi, ngươi đáng chết!" Bởi vì cực kỳ tức giận, Tôn Ngộ Không toàn thân vết thương lần nữa nứt toác ra vô số máu tươi. Một tay nhấc lấy Kim Cô Bồng chỉ Như Lai, một tay vịn chặt ở ngực. Tôn Ngộ Không gầm nhẹ nói. "Há, đúng, hoa của ngươi quả núi, cũng không có. Chẳng qua để cho ta ngoài ý muốn chính là, ngươi Đường Tam Tạng vậy mà cũng tại Hoa Quả Sơn. Sau đó, ta thuận tiện đem hấn cũng cho cầm. Đáng tiếc ngươi cái kia Hoa Quả Sơn. Lúc này chỉ sợ đã là một mảnh tro tàn."

"Phốc." Một ngụm Nghịch Huyết phun ra. Tôn Ngộ Không, mặt như giấy vàng!

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Bại

Giờ khắc này, Tôn Ngộ Không lý trí đã bị cừu hận cùng phần nộ triệt để thôn phệ. Ngửa mặt lên trời một tiếng thê lương nộ hồng, sau đó Tôn Ngộ Không thân hình nhất động, sau một khắc, đã xuất hiện sau lưng Như Lai. Tay phải cầm Kim Cô Bổng làm bộ liền muốn nện xuống thời điểm, hai đạo kim quang phát sau mà đến trước, sau lưng Như Lai Phật hình thành một đóa kim quang long lánh liên hoa bộ dáng. Tuy nhiên nhìn như chỉ là quang mang hình thành liên hoa, tuy nhiên lại xác xác thật thật ngăn cản được Tôn Ngộ Không một gậy.

Hai người này, chính là Như Lai dưới tướng, Văn Thù, Phổ Hiền hai vị Bồ Tát. Không đợi Tôn Ngộ Không thu hồi Kim Cô Bổng, chỉ gặp Như Lai xoay tay lại cong ngón búng ra, Tôn Ngộ Không nhất thời bay ngược mà ra. Tuyên một tiếng niệm phật, Như Lai hướng về phía Tôn Ngộ Không nói: "Tôn Ngộ Không, ngươi thua. Ngươi thua triệt triệt để để, hiện tại, ngươi không có cái gì. Ngươi Yêu Tộc đại quân, ta một hồi cơ hội đem bọn hắn toàn bộ độ hóa vì ta Tây Thiên Linh Sơn Phật Binh. Từ bỏ đi, chỉ cần ngươi quy xuống, đồng thời quy y ngã phật, ta, thì không giết ngươi."

Tôn Ngộ Không cũng không trả lời, cũng không có nhục mạ, chỉ là chậm rãi đứng người lên, đột nhiên ngẩng đầu, căm tức nhìn Như Lai Phật Tổ. Sau đó, đem Kim Cô Bổng dùng lực cầm ở bên cạnh. Quay đầu nhìn một chút mặt đất sống chết không rõ Trư Bát Giới cùng bị Phật Binh một cùng một chỗ Ngưu Ma Vương bọn người, Tôn Ngộ Không song tay nắm lấy đỉnh đầu Kim Cô. "A a a a!" Kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng, đủ để chứng minh Tôn Ngộ Không lúc này thừa nhận nhiều mãi thống khổ to lớn. Vết thương trên người không ngừng chảy ra ra nóng hôi máu tươi, Tôn Ngộ Không hai tay bấp thịch thậm chí xuất hiện đứt gãy, đây là bởi vì lực lượng khổng lồ dẫn đến bấp thịch không thể thừa nhận.

Rốt cục, tại Tôn Ngộ Không hai tay bấp thịch sắp hoàn toàn vỡ vụn trước đó, hần rốt cục lấy xuống trên đầu Kim Cô. Làm Kim Cô rơi xuống đất trong nháy mắt, một cổ cực kỳ bạo ngược mà lại vô cùng sung mãn Vô Tận sát ý khí thể bao phủ mà ra. Theo khí thể không ngừng tăng lên, Tôn Ngộ Không toàn thân thương thế cũng tại từ từ khôi phục. Làm khí thể sôi trào đến đỉnh điểm thời điểm, Tôn Ngộ Không trước đó thương thế cùng pháp lực hao phí đã hoàn toàn khôi phục. Mà lại, lúc này Tôn Ngộ Không chiến đấu lực, trọn vẹn là trước kia gấp đôi.

"Như Lai lão nhì, đây là ngươi bức ta, đây là ngươi bức ta. Hôm nay coi như ta chết, ta cũng muốn giết ngươi, giết ngươi, giết, giết ngươi!" Lúc này Tôn Ngộ Không, đã giống như điên, trong lòng ý niệm duy nhất, cũng chỉ có một giết Như Lai.

"Không nghĩ tới, cái con khỉ này vậy mà còn có ngón này. Quái không được năm đó lấy kinh nghiệm về sau ta hái hần Kim Cô, thế nhưng là không lâu sau đó trên đầu của hắn lại xuất hiện một cái. Nguyên lai về sau cái này Kim Cô, là chính hần đeo lên qua. Thế nhưng là cái này Kim Cô dĩ nhiên thẳng đến đều đang áp chế lấy thực lực của hắn, hơn nữa còn đem gần một từ ngàn năm nay góp nhặt linh khí trong nháy mắt quán chú tiến cái con khỉ này thể nội, cũng coi là một kiện khó được bảo bối."

Như Lai Phật Tổ, cũng tên Đa Bảo Như Lai, đủ để thấy cho hắn đối với pháp bảo đến cỡ nào yêu thích. "Chúng Phật binh nghe lệnh, bày Vạn Phật Tru Ma đại trận!" Tuy nhiên rất nhớ biết rõ đạo cái kia Kim Cô đến cùng ra sao pháp bảo, thế nhưng là Như Lai cũng không có vãng đầu, mà chính là lập tức để sở hữu Phật Đà người nhẹ nhàng lui lại, đồng thời để trăm vạn Phật Binh tiến lên. Như Lai rất biết rõ, lúc này Tôn Ngộ Không thực lực tăng vọt, chỉ sợ muốn ở đây sở hữu Phật Đà cùng Bồ Tát đồng loạt ra tay mới có thể. Có thể là như thế này thế tất sẽ tạo thành rất lớn thương vong, những thứ này Phật Đà Bồ Tát tôn thất một cái thiếu một cái. Bất quá, để Phật Binh tiến lên tiêu hao, Như Lai làm theo không có chút nào đau lòng, Phật Binh có rất nhiều, từ quang lại độ hóa là được. Ngay tại trận Yêu tộc cùng Thiên Đình tàn binh bại tướng liền đặt tới hơn trăm vạn.

Nguyên cơ, chiến trường thì xuất hiện dạng này một màn. Theo Như Lai đến đây ba trăm vạn Phật Binh, phân ra một triệu kết Khốn Ma Phong Thần trận đến không chế gần trăm vạn Yêu Binh cùng Thiên Binh. Còn lại hai trăm vạn làm theo hiện lên một cái hình tròn vây khốn bạo tẩu Tôn Ngộ Không. Mà Tôn Ngộ Không nếu như muốn giết Như Lai, cũng chỉ có thể phá đại trận, hoặc là giết sạch hai trăm vạn Phật Binh.

Chỉ bất quá, Tôn Ngộ Không lúc này đã bạo tẩu nhập ma, trong lòng chỉ có giết chết như đến một cái ý niệm trong đầu, liền cảnh trí đều mất đi. Nguyên cơ, Tôn Ngộ Không lựa chọn, chỉ có một con đường, cái kia chính là giết. Giết sạch hết thầy trước mặt, sau đó báo thù, cho Bát Giới báo thù, cho Lão Sa báo thù, cho sư phó báo thù, cho Hoa Quả Sơn báo thù, cho chết đi Chúng Yêu binh báo thù. Không ngừng vung vẩy trong tay Kim Cô Bổng, mỗi một bổng đều sẽ đem đi một cái Phật Binh tánh mạng, thậm chí nhiều hơn. Giết Thiên Dã Hồng, mà cũng do, toàn bộ thế giới đều đỏ. Trước mắt chỉ có không giết xong Phật Binh cùng vô tận chân cụt tay đứt, trong tai cũng chỉ có như nước thủy triều tiếng la giết. Thân lực lượng trong cơ thể từng giờ từng phút tại xói mòn, thế nhưng là cản ở trước mắt Phật Binh lại không thấy chút nào thiếu. Giết bao nhiêu người một vạn 10 vạn vẫn là năm mươi vạn

Đây hết thầy, Tôn Ngộ Không cũng không biết. Hắn biết đến, thì tiếp tục vung vẩy trong tay Kim Cô Bổng, giết tiếp. Rốt cục, tại Tôn Ngộ Không giết trọn vẹn một trăm hai mươi vạn Phật Binh về sau, Tôn Ngộ Không rốt cục đổ xuống. Toàn thân máu tươi sền sệt cùng cực, gay mũi mũi máu tươi tràn ngập mắt thường đều có thể nhìn thấy. Vô kiên bất tội Kim Cô Bổng thậm chí đều xuất hiện mấy điểm vết khắc. Một người cường đại tới đâu, thế nhưng là cuối cùng cũng có lực tấn thời điểm, liền xem như thần cũng không ngoại lệ. Mạnh như Khai Thiên Tích Địa Bàn Cổ Đại Thần, không phải cũng là sau cùng lực tấn bỏ mình sao

Tôn Ngộ Không đã tuyệt vọng. Trong thân thể trống rỗng, may mắn khi lực đều không có. Một mệt quá mệt mỏi quá, thật mệt mỏi quá a. Ngay tại Tôn Ngộ Không sắp hai mắt nhắm lại thời điểm, một đạo ngũ thái quang mang lóe lên liền biến mất.

Sau đó, Tôn Ngộ Không đột nhiên toàn thân chấn động, sau đó, lại một cỗ huyễn thiên diệt địa khí thế, bạo ngược mà ra.

"Na Tra, Na Tra, ta Lão Tôn, vĩnh thế không quên đại ân của ngươi. Mối thù của ngươi, ta Lão Tôn sẽ thay ngươi cùng nhau kết." Đáng lẽ đã khí kinh lực tuyệt Tôn Ngộ Không, giờ phút này lại đứng lên. Mà lại khí thế càng thêm mạnh mẽ. Một màn này, nhất thời để Như Lai sắc mặt nhăn nhó lên. Đáng lẽ coi là có thể bọ ngựa bắt ve chim sẻ núp đằng sau, đợi Yêu tộc cùng Thiên Đình chiến lưỡng bại câu thương chính mình tới thu thập tàn cục, thế nhưng là không nghĩ tới, vèn vèn một cái Tôn Ngộ Không thì để cho mình tổn thất một trăm hai mươi vạn Phật Binh. Nếu như như vậy có thể bắt Tôn Ngộ Không từ đó đại hoạch toàn thắng, cái kia Như Lai cũng có thể tiếp nhận. Thế nhưng là ngay tại tất cả mọi người coi là Tôn Ngộ Không kiệt lực đổ xuống về sau, chẳng biết tại sao, Tôn Ngộ Không vậy mà lại đứng lên. Mà lại, tựa hồ so vừa mới càng thêm cường đại, thậm chí cường đại đến vượt qua Như Lai rất nhiều.

Lúc này nếu như cùng Tôn Ngộ Không đơn đả độc đấu, Như Lai cảm thấy, chính mình khả năng không tiếp nổi ba chiêu. Cái này khiến Như Lai mười phần phiền nộ. Năm đó chính mình tiện tay có thể lấy bóp chết trấn áp tiểu nhân vật, hôm nay vậy mà có thể cho chính mình sinh ra cảm giác sợ hãi, cái này khiến Như Lai Phật Tổ vô pháp tiếp nhận.

"Chúng Phật binh nghe lệnh, điều ba mươi vạn, vây khốn Tôn Ngộ Không đại trận. Coi như toàn bộ chiến tử, cũng phải cấp ta ngăn cản Tôn Ngộ Không. Còn lại Chúng Phật, toàn lực xuất thủ, đánh giết yêu nghiệt Tôn Ngộ Không!"

Lúc này, đã có thể từ Như Lai thanh âm bên trong nghe ra hân vội vàng xao động cùng bất an. Lần này vốn cho rằng nắm chắc thắng lợi trong tay, nguyên có hết thảy đem 5 triệu Phật Binh. Hết thảy chia binh hai đường, trong đó hai trăm vạn tiến công Hoa Quả Sơn. Chẳng qua để Như Lai không nghĩ tới chính là Bồ Đề Lão Tổ cùng Kim Thiên Tử vậy mà cũng tại Hoa Quả Sơn. Mà lại Kim Thiên Tử lại nhưng đã tấn cấp đến Thánh giả. Hai Đại Thánh Giả tọa trấn Hoa Quả Sơn, cái này không thể nghi ngờ để Hoa Quả Sơn thay đổi khó giải quyết rất nhiều.

Thế nhưng là việc đã đến nước này, coi như Hoa Quả Sơn có hai vị Thánh giả, Như Lai cũng chỉ có thể kiên trì lên. Chẳng qua theo Phật Binh tiến công, Như Lai phát hiện Kim Thiên Tử tựa hồ bị thương nặng, mà Bồ Đề Lão Tổ cũng là pháp lực đại tổn. Rốt cục, tại Như Lai bất kể tổn thất đoạt công phía dưới, Hoa Quả Sơn vẫn là bị công phá. Bồ Đề Lão Tổ bị phong, Kim Thiên Tử bị bắt. Chỉ bắt quá, tiến công Hoa Quả Sơn hai trăm vạn Phật Binh, cũng chỉ thừa bảy chừng mười vạn. Mà cái này bảy mươi vạn cũng không có theo Như Lai qua Thiên Đình, là lưu tại Hoa Quả Sơn xử lý khắc phục hậu quả sự tình.

Bởi vậy, lúc này có thể dùng tới, cũng chỉ có cái này một trăm mười vạn trái phải. Còn lại bảy mươi vạn thì phải duy trì đại trận. Nếu không Yêu Tộc đại quân nếu là đột phá đại trận, cái kia Như Lai coi như thật thất bại trong gang tấc.

Nguyên có, giờ khắc này, Như Lai vận dụng tất cả lực lượng, gắng đạt tới đánh giết Tôn Ngộ Không, hơn một trăm vạn Phật Binh lập tức tiến lên, cơ hồ cũng là dùng mệnh đến ngăn cản Tôn Ngộ Không bước chân. Thế nhưng là lúc này, tất cả mọi người lại phát hiện một màn kinh khủng.

Trước đó sở dĩ có thể sử dụng Phật Binh tiêu hao Tôn Ngộ Không lực lượng, đó là bởi vì Tôn Ngộ Không khi đó đã nhập ma, trừ sát niệm không còn gì khác. Cũng là một đầu chỉ thẳng đến sát lực hung thú. Thế nhưng là, lần này không giống nhau, ngay tại Phật Binh đại trận còn không có hình thành thời điểm, Tôn Ngộ Không một cái thuận di, đã biến mất tại nguyên chỗ. Sau một khắc, nhân làm theo xuất hiện sau lưng Như Lai.

Liền đầu cũng sẽ không, Tôn Ngộ Không chỉ là một lần tay, đã một gậy đánh ra. Lần này Như Lai thế nhưng là không dám khinh thường. Vội vàng thao túng Liên Đài hiện lên. Cái này Liên Đài cũng thật sự là một chuyện pháp bảo cực phẩm, Như Lai ngồi ở phía trên tốc độ, vậy mà cũng nhanh như thiểm điện, gấp nhất kích ra khẩu cung, Tôn Ngộ Không nhất thời cổ tay chuyển một cái, Kim Cô Bổng thuận thế quét ngang, hướng về hai bên Văn Thù cùng Phổ Hiền hai người đánh tới. Hai người này cũng không có Như Lai dưới trướng Liên Đài tốc độ, rơi vào đường cùng, chỉ có thể cứng rắn chống đỡ.

Thế nhưng là ngay tại Kim Cô Bổng sắp quét trúng Văn Thù liên hoa thuận thời điểm, Kim Cô Bổng đột nhiên biến mất. Tại Văn Thù còn có chưa kịp phản ứng thời điểm, chỉ nghe nơi xa một tiếng hét thảm, Văn Thù ngẩng đầu nhìn lại, đã thấy vừa dứt cánh tay bay lên, mà kêu thảm, lại là Dược Sư Phật phát ra. Quả hồng gánh mềm bóp, cái này được công nhận chí lý.

Mà mọi người ở đây vừa đem pháp bảo chuẩn bị xong thời điểm, trước mắt Tôn Ngộ Không lại biến mất, sau đó, lại là hét thảm một tiếng. Lần này, bay lên thì là Tứ Đại Kim Cương bốn người tám cánh tay. Tiếp theo, ở đây sở hữu Phật Đà, đều kiến thức cái gì là địa ngục nhân gian, cái gì gọi là không thể ngăn cản hoảng sợ. Chăm chú một cái nháy mắt công phu, ở đây Phật Đà, trừ Nhiên Đăng Cổ Phật, Như Lai Phật Tổ, Di Lặc Phật cùng Quan Thế Âm Bồ Tát bốn người nhân không hư hại bên ngoài, còn lại sở hữu Phật Đà Bồ Tát La Hán toàn bộ hoặc đoạn hai tay, hoặc đoạn hai chân. Tóm lại, thì không có một cái nào là hoàn chỉnh.

Làm Tôn Ngộ Không thân hình lại định thời điểm, tất cả mọi người nhìn về phía Tôn Ngộ Không trong ánh mắt, đều tràn ngập hoảng sợ. Cái này là bức nào cường đại a, loại tốc độ này, đã vượt qua ở đây tất cả mọi người lý giải, chỉ sợ tốc độ này, đã cùng tư duy tương xứng.

Chúng người biết, lúc này có thể làm, tựa hồ chỉ có chạy, tiếp tục đánh xuống, rất có thể thân vẫn nơi này. Mọi người ở đây bắt đầu sinh thoái ý thời điểm, Tôn Ngộ Không đột nhiên thẳng tắp ngã trên mặt đất. Tựa hồ, có một lần dùng hết tất cả khí lực. Thế nhưng là, tất cả mọi người không dám động, sợ sau một khắc tung bay thì là đầu lâu của mình.

Thế nhưng là, lẳng lặng qua thật lâu, tựa hồ, Tôn Ngộ Không, thật kiệt lực bỏ mình.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Tuy bại bất diệt

Tuy nhiên thấy thế nào, Tôn Ngộ Không đều đã là kiệt lực mà ngược lại, thế nhưng là Như Lai cũng là không yên lòng, luôn cảm thấy sau một khắc, cái con khi này sẽ còn đứng lên lần nữa! Sau đó, Như Lai lại cách dùng lực dò xét một lần. Kết quả cùng mấy lần trước đều như thế, nhân chưa chết, thế nhưng là khí tức trong người cực độ hỗn loạn mà lại nhân cũng đã hấp hối. Dạng này giằng co cũng không phải biện pháp, sau đó Như Lai gọi mấy cái Phật Bình tiến lên, kiểm tra một phen.

Mấy cái Phật Bình thận trọng đem Tôn Ngộ Không kéo lên, nửa quỳ tại Như Lai trước mặt. Giờ khắc này, Như Lai mới hoàn toàn yên tâm. Xem ra, cái con khi này, lúc này là thật dậy không nổi. Không chế lấy Liên Tọa chậm rãi tiến lên, lúc này, vốn đã hôn mê Tôn Ngộ Không đột nhiên mở hai mắt ra. Cái này là như thế nào một đôi đồng tử a, máu con người màu đỏ, toát ra nhắm người mà phê hung quang. Thế nhưng là trong đó lại xen lẫn hồi hận cùng cứu hận. "Như Lai, Như Lai, chỉ cần ta Lão Tôn không chết, ta định muốn giết ngươi, diệt ngươi Linh Sơn! "Tê tâm liệt phế hồ hết, thậm chí bởi vì quá mức dùng lực, khóe miệng đều tràn ra máu tươi.

Như Lai tại Tôn Ngộ Không mở hai mắt ra trong nháy mắt đã bay ngược mà đi. Giờ phút này gặp Tôn Ngộ Không chỉ là miệng cộp gan thỏ, liền lại khôi phục thành cao cao tại thượng Phật Tổ diễn xuất. Có trời mới biết hắn đã để Tôn Ngộ Không hạ thành bộ dáng gì. Đầu tiên là lực lượng một người giết hại chính một chút một trăm hai mươi vạn Phật Bình. Sau đó lại lần nữa bạo phát, một người nhất còn xâm nhập Chúng Phật bên trong, lấy tất cả mọi người vô pháp với tới tốc độ, gọt đi tất cả mọi người hai tay hoặc là hai chân. Có trời mới biết Tôn Ngộ Không này đến như vậy lớn Thần Thông, giết hại Phật Bình còn dễ nói, Chúng Phật còn có thể hiểu được. Thế nhưng là, để Chúng Phật không thể tiếp nhận chính là, Tôn Ngộ Không làm sao có thể nắm giữ tốc độ nhanh như vậy cùng lực công kích ở đây Phật Đà, đó cũng đều là Tây Thiên Linh Sơn trên cao thủ hàng đầu, cơ hồ có thể đại biểu Phật Môn Điện Phong Lực Lượng. Tuy nhiên lại bị một người cho đồ. Mà lại là tại tất cả mọi người không kịp phản kháng tình huống dưới. Tôn Ngộ Không tốc độ đã đạt tới không thể tưởng tượng tư tưởng tốc độ. Tức đọc lên thân động!

Mà lại càng dễ cho người hoảng sợ, là Tôn Ngộ Không phán đoán, lần thứ hai bạo phát Tôn Ngộ Không thực lực đại trưởng, thế nhưng là hắn cũng không có lựa chọn qua đánh chết một người, mà chính là đã thương tất cả mọi người. Đừng tưởng rằng Tôn Ngộ Không vền vẹn đoạn hai tay, cái kia gọt đi đồng thời cũng là linh hồn. Trừ phi về sau có thể tìm tới có thể bù đắp linh hồn Thiên Tài Địa Bảo, nếu không, cũng chỉ có thể vĩnh viễn làm Người tàn tật. Làm như vậy, tương đương với để Phật Môn thực lực, lập tức qua ba phần. Nếu như Tôn Ngộ Không lựa chọn đánh chết một người, cái kia không đến trong tích tắc thời gian nhiều nhất cũng chỉ có thể đánh giết một tên thực lực trung đẳng Phật Đà mà thôi. Chút tổn thất này đối với Phật môn tới nói, hoàn toàn có thể không quan tâm.

Sau khi nghĩ thông suốt điểm này, bao quát Như Lai ở bên trong sở hữu Phật Đà, đều một bộ tìm đập nhanh biểu lộ. Xem ra, còn có là xem thường Tôn Ngộ Không a. "Hầu Tử, không thể không thừa nhận, bây giờ ngươi, đã đủ để cho ta coi là Phật môn đại địch, đáng tiếc, ngươi cuối cùng chạy không khỏi bại vong vận mệnh. Ngươi yên tâm, ta không sẽ giết ngươi, mà lại cũng sẽ không lại trấn áp ngươi. Ta sẽ để cho Phật môn Chúng Phật đã hút khô ngươi linh vận, sau đó đem ngươi ném vào nhân gian. Ha-Ha, từ cao cao tại thượng thần rơi xuống thành con kiến hôi đồng dạng phàm nhân, cảm giác này, khẳng định giãy cực. Ha-Ha."

"Như Lai lão nhi, ta chỉ hỏi ngươi, ta đâu, ta đâu?"

"Ha-Ha, muốn gặp ngươi có thể a, Di Lặc Phật, đem Đường Tam Tạng cho ném ra. Ta muốn để Đường Tam Tạng tận mắt xem chúng ta là thế nào hút khô đại đồ đệ của hắn."

Sau đó, Di Lặc Phật vung tay lên, một cái kim quang bắn ra bốn phía Kim Nao thì xuất hiện tại Tôn Ngộ Không trước mặt. Sau đó Kim Nao mở ra, chỉ gặp Đường Tam Tạng một thân máu tươi mặt không còn chút máu đỏ vào Kim Nao bên trong. Hiện nhiên cũng là thu cực nặng thương tổn.

", ta là Ngộ Không, ta là Ngộ Không a."

Theo Tôn Ngộ Không la lên, Đường Tam Tạng ung dung tĩnh lại, chỉ là thương thế trên người quá nặng, liền đứng dậy cũng vô pháp làm đến.

"Ngộ Không, Ngộ Không ngươi ở đâu ngươi không sao chứ ngươi ba vị sư đệ đâu? Cũng còn tốt sao "

"Sư. . Ngài, ngài nhìn không thấy ta sao ta ngay tại ngài trước mắt a. Bát Giới bị Như Lai lão nhi cầm, sống chết không rõ. Mà Sa Sư Đệ, Sa Sư Đệ cùng Tử Vi Đại Đế đồng quy vu tận. Tiểu Bạch Long còn tốt, chỉ bất quá bị Như Lai bắt lại." Nói xong, Tôn Ngộ Không khóe mắt, chảy xuống hai hàng máu và nước mắt.

"Vi sư, vi sư không có việc gì. Chỉ bất quá hai mắt bị Như Lai cho chọc mù, không có gì đáng ngại. Ngộ Tịnh đã chết sao Ngộ Không, Ngộ Không, ngươi chạy mau, ngươi chạy mau, vi sư cho ngươi đoạn hậu, ngươi chạy mau."

Còn không đợi Đường Tam Tạng giấy dựa, Như Lai vừa bấm thủ ấn, một đạo liên hoa xuất hiện tại Đường Tam Tạng đỉnh đầu, sau đó liên hoa chui vào Đường Tam Tạng trong đầu.

"Chính mình cũng tự thân khó đảm bảo, còn muốn cho con khi ngang ngược đoạn hậu Đường Tam Tạng, năm đó người thân là ta dưới trướng đại đệ tử, thế nhưng là người lại dám phản đối kế hoạch của ta, Ha-Ha, thế nào, bây giờ bức này bộ đáng, người hối hận đi. Chúng Phật đã chuẩn bị, kết Hấp Linh trận, hút khô Tôn Ngộ Không Tiên Thiên linh vận."

Sau đó, sở hữu Bồ Tát, La Hán, Phật Đà, nhao nhao tứ tán ra, hiện lên Lục Mang Tinh đứng vững, trong tay đồng thời kết động pháp quyết. Sau một khắc, từ mỗi cái trên thân thể người kéo dài ra một cổ màu trắng bạc ánh sáng, tia sáng này sau cùng tại Như Lai trước người hội tụ thành một cái thu nhỏ Lục Mang Tinh. Sau đó Lục Mang Tinh bọc tại Tôn Ngộ Không trên đầu. Sau đó, một tiếng cực kỳ bi thảm kêu thảm từ Tôn Ngộ Không trong miệng phát ra. Đồng thời Tôn Ngộ Không thất khiếu chảy máu, một cổ màu ngà sữa linh vận từ trên đầu phiêu tán mà ra, bị Chúng Phật hút vào thể nội.

Đúng lúc này, vốn nên là bị hoàn toàn phong ấn Đường Tam Tạng đột nhiên một tiếng quát lớn: "Dám dẫm thương đồ nhi ta, đáng chết!" Sau đó, toàn bộ không gian trống rỗng xuất hiện vô số huyết sắc cánh hoa, rất nhanh, cánh hoa thì tràn ngập ra. Hai mắt thấy, tất cả đều là huyết sắc cánh hoa. Như Lai chỉ có gạt mình, nguyên lai Chúng Phật bố trí Hấp Linh trận vậy mà vô pháp vận chuyển. Cái này khiến Như Lai vừa kinh vừa sợ. Thế nhưng là ngay tại Như Lai chuẩn bị thi triển đại pháp lực xua tan cánh hoa thời điểm, phát hiện cánh hoa đã đang từ từ biến mất.

Rất nhanh, cánh hoa thì hư không tiêu thất, giống như chưa bao giờ xuất hiện qua một dạng. Thế nhưng là làm Như Lai nhìn về phía Hấp Linh trong trận thời điểm, bỗng nhiên một cổ Nghịch Huyết phun ra. Như Lai thậm chí không có đi xoa khô miệng máu tươi, mà ngửa mặt lên trời hô to: "Đường Tam Tạng, Tôn Ngộ Không. Coi như ta triệt để lục soát Tam Giới cũng phải tìm đến các ngươi, đem các ngươi nghiền xương thành tro!"

Nguyên lai, Đường Tam Tạng thừa dịp tất cả mọi người không chú ý, đột nhiên phát động độ hóa hoa, cũng thừa cơ cứu đi Tôn Ngộ Không.

Ngay tại Như Lai tức giận tới đỉnh thời điểm, chân trời một vết kim quang xẹt qua, nguyên lai là Như Lai truyền lệnh Phật Bình. Thế nhưng là làm Phật Bình hạ xuống xong, tất cả mọi người vô cùng không giải, nguyên lai cái này Phật Bình vậy mà một thân vết thương.

"Khẩn cấp Quân Báo, Linh Sơn lọt vào Tây Vương Mẫu suất lĩnh Thiên Đình cùng Yêu tộc liên quân công kích hai trăm ba mươi vạn nhân, đánh lên ta Linh Sơn. Bởi vì Linh Sơn đại bộ phận Phật Bình theo Phật Tổ xuất chinh, Linh Sơn chỉ có không đến năm mươi vạn Phật Bình trấn thủ. Hiện tại đã lập tức công phá Đại Hùng Bảo Điện. Thuộc hạ cứu tử nhất sinh trốn tới xin Phật Tổ lập tức rút quân về. Nếu không Linh Sơn khó giữ được!"

Nói xong, truyền lệnh Phật Bình đã chết.

Giờ khắc này, Như Lai chỉ cảm thấy trong lồng ngực phóng phát một cỗ liệt hỏa thiêu đốt."Phốc phốc phốc." Liên phun ba miệng Nghịch Huyết, sau đó, Phật môn Chí Tôn Thánh Nhân, Nam Mô Bản Sư Thích Ca Mâu Ni Phật, lại bị giận ngất đi.

Nguyên lai, Tôn Ngộ Không cũng không phải là không có phòng bị Như Lai, mà Thiên Đình cũng không phải là không có bất kỳ chuẩn bị nào. Làm Tôn Ngộ Không dẫn đầu đại quân tiến công Thiên Đình thời điểm, đã lệnh Xích Khảo Mã Hầu vì Nguyên Soái, suất lĩnh một triệu Yêu Tộc đại quân đường vòng đến Linh Sơn. Nếu như tại Tôn Ngộ Không tiến công Thiên Đình thời điểm Như Lai một khi có cái gì dị động, thì lập tức mệnh lệnh đại quân ngăn cản, phòng ngừa Như Lai Phật Tổ tại Yêu tộc cùng Thiên Đình lưỡng bại câu thương thời điểm đến đây chiếm lấy Thiên Đình. Thế nhưng là, Tôn Ngộ Không không nghĩ tới Như Lai vậy mà không phải tại Linh Sơn ra binh, mà là tại Yêu tộc cùng Thiên Đình không có lúc khai chiến, 5 trăm vạn đại quân liền đã giấu kín tại Thiên Đình phụ cận. Nguyên có Xích Khảo Mã Hầu mới không có thông báo Tôn Ngộ Không Như Lai Phật Bình đại quân cũng đi Thiên Đình.

Mà Thiên Đình mặt này đâu, kỳ thực đã sớm biết Yêu tộc chuẩn bị tiến công Thiên Đình, thế nhưng là Thiên Đình có tự tin có thể đánh lui Yêu tộc. Chẳng qua không yên lòng cũng là Tây Thiên Linh Sơn, cũng sợ Linh Sơn tại thời khắc mấu chốt đến một chân. Nguyên có cũng lệnh Tây Vương Mẫu dẫn đầu một trăm ba mươi vạn Thiên Bình, lặng lẽ tiềm phục tại Linh Sơn phụ cận, một khi Như Lai có xuất binh dấu hiệu, lập tức vây khốn đồng thời thông báo Thiên Đình. Đáng tiếc, giống như Yêu tộc. Đều bị Như Lai cho lừa qua qua. Cái này mới đưa đến thời khắc cuối cùng, Tây Vương Mẫu cùng Xích Khảo Mã Hầu mới biết được Như Lai đã xuất binh đồng thời Diệt Thiên đình cùng Yêu tộc. Sau đó hai người vừa thương lượng, liền liên thủ tiến công Linh Sơn. Ngươi không phải đánh lên ta thiên đình cùng Hoa Quả Sơn sao vậy ta thì liên thủ đánh lên ngươi Linh Sơn.

Nếu không, tự đồng quy vu tận.

Mọi người mắt thấy Như Lai vậy mà giận ngất đi, nhất thời một mảnh trợn mắt hốc mồm, đồng thời, trong lòng cũng đồng dạng chấn kinh và tức giận. Thế nhưng là coi như tâm lý tức giận nữa, cũng phải trước thu thập trước mắt tàn cục mới được. Sau đó, Quan Thế Âm Bồ Tát tiến lên, rút ra Ngọc Tịnh Bình bên trong Dương Liễu Chi, một giọt Cam Lộ từ Dương Liễu Chi nhỏ ra. Chỉ một thoáng, một mảnh âm áp quang mang dập dờn mờ, mà Như Lai, cũng tỉnh lại. Như Lai tỉnh lại chuyện thứ nhất, cũng là lập tức thi triển đại pháp lực, độ hóa từ binh Thiên Bình cùng Yêu Bình. Kỳ thực Như Lai tuy nhiên thực lực thông Thánh, thế nhưng là lập tức độ hóa hơn một triệu người, cũng không phải một chuyện dễ dàng. Huống hồ, vẫn là một triệu thực lực không tầm thường Thiên Bình Yêu Bình.

Chúng Phật đã vừa nhìn, không khỏi hai mặt nhìn nhau. Rơi vào đường cùng, chỉ có thể đành chỉ liệu thương, nhao nhao đứng dậy, thi triển pháp lực trợ giúp Như Lai. Cứ như vậy, tại hai trăm vạn Phật Bình cùng Chúng Phật đã liên dưới tay, trừ một số Thiên Tướng cùng Yêu tộc đầu mục, còn lại đều bị độ hóa. Cứ như vậy, Phật Bình lại hai trăm vạn, đến ba trăm vạn. Mà những vô pháp độ bị độ hóa Thiên Tướng, Như Lai toàn bộ phế Kỳ Pháp Lực, sau đó đánh vào Địa Ngục Luân Hồi. Còn Yêu tộc đầu mục, bao quát Ngưu Ma Vương, Bàng Ma Vương, tề giác quái, Sư Đà Vương vân vân, toàn bộ trở thành ở đây Phật Đà tọa kỵ.

Thu thập xong tàn binh tù binh, Như Lai phân ra một triệu Phật Bình thu thập chiến trường cùng chiếm lĩnh Thiên Đình. Còn lại hai trăm vạn Phật Bình, làm theo đi theo Như Lai, lập tức trở về quân. Làm Như Lai hai trăm vạn đại quân đến Linh Sơn thời điểm, Tây Vương Mẫu suất lĩnh Yêu Tộc Thiên Đình liên quân, đã chiếm lĩnh Linh Sơn. Tuy nhiên tổn thất nặng nề, hơn hai trăm vạn liên quân chỉ còn lại không tới sáu mươi vạn. Thế nhưng là, cùng Tàn Phá không chịu nổi Linh Sơn so sánh, tổn thất này vẫn là đáng giá.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Nguyên do

Bởi vì, Phật Môn Thánh Địa, Tây Thiên Linh Sơn, đã thành một vùng phé tích. Đình Đài Lâu Các, Phật Tháp chùa miếu, tất cả đều hủy. Mà lại nhất làm cho Như Lai phát điên là, cái này tràn ngập toàn bộ Tây Thiên huyết khí oan hồn. Đường đường Linh Sơn, giờ phút này quả thực cùng Quỷ Vực không có gì khác biệt. Đây chính là Phật Môn sào huyệt, là sở hữu Phật môn đệ tử Thánh Địa, cứ như vậy hủy. Muốn tái hiện đáng đáp ban đầu, tối thiểu phải bỏ ra ngàn năm. Mà lại, đây càng là một cái đề Phật môn không ngóc đầu lên được si nhục. Chính mình mang binh qua đánh lên người khác sào huyệt, kết quả nơi ở của mình bị người khác đánh lên cho hủy hoại chỉ trong chớp lát.

Một trận chiến này, Như Lai không biết thắng hay thua, là kiếm lời vẫn là thua thiệt. Tuy nhiên chiếm lĩnh Thiên Đình, từ đó Đồng Thắng Thần Châu, Nam Chiêm Bộ Châu đều thành Phật Môn địa bàn, lại thêm vốn là có Tây Ngưu Hạ Châu. Tứ Đại Châu thì chiếm ba cái, đối với Phật môn phát triển giáo nghĩa hấp thu tín đồ là phi thường có lợi. Thế nhưng là Linh Sơn lại bị hủy, dạng này Phật môn thì cần phải toàn thể di chuyển Chí Thiên đình. Mà lại lần này trọng yếu nhất mục tiêu, Tôn Ngộ Không, vậy mà tại thời khắc sống còn bị Đường Tam Tạng cứu đi. Chính mình chăm chú sách lược hai ngàn năm, vì chính là chiếm lấy Tôn Ngộ Không Ngũ Thái Thần Thạch linh vận. Thế nhưng là lần này cũng chỉ là miễn cưỡng hấp thụ không đến một phần mười, đối với ở hiện tại Như Lai tới nói, một phần mười linh vận, chẳng có tác dụng gì có, hạt cát trong sa mạc.

Như Lai một mặt u ám nhìn qua Linh Sơn, sau đó cắn răng một cái, đột nhiên phát tay. Nói: "Toàn thể Phật Binh nghe lệnh, bắt kẻ đại giới, diệt sát Yêu Binh. Không muốn tù binh, toàn bộ, giết!"

Hai trăm vạn Phật Binh, từng cái hai mắt đỏ bừng thẳng hướng Linh Sơn. Trùng trùng điệp điệp, khí thế như hồng. Đây là Phật Binh, là điên cuồng, coi như trước mắt là núi đao biển lửa, cũng sẽ không chút do dự xông đi vào. Đây chính là Phật môn kinh khủng tín ngưỡng lực lượng.

Hai trăm vạn đối với sáu mươi vạn, hai trăm vạn là Tinh Nhuệ Chi Quân, sáu mươi vạn là mỗi một chi sư. Hậu quả, rất rõ ràng. Tuy nhiên Yêu Tộc Thiên Đình liên quân biết rõ tất bại, tuy nhiên lại không một người lui lại. Mỗi người đều là ôm quyết tâm quyết tử chiến đấu.

Sau cùng, Phật Binh đương nhiên thắng lợi. Yêu tộc liên quân bao quát Yêu tộc đại yêu Xích Khảo Mã Hào ở bên trong, toàn quân bị diệt. Không một người còn sống, không một người đầu hàng, không một người hấn chạy. Thiên Đình Tây Vương Mẫu, bị Quan Thế Âm bắt được, nhốt lại.

Đến lần, Yêu Tộc Thiên Đình đại chiến, chính thức kết thúc.

Thiên Đình, Yêu tộc, cơ hồ toàn quân bị diệt. Yêu Tộc Thánh Địa Hoa Quả Sơn bị hủy, Thiên Đình toàn bộ bị Phật môn chiếm lĩnh. Tuy nhiên Phật môn cũng tổn thất nặng nề, Linh Sơn bị hủy, mà dù sao trận chiến tranh này, Phật môn là người thắng sau cùng. Toàn bộ Tam Giới duy nhất siêu cấp đại thể lực.

Bàn Ti lĩnh Bàn Ti Động

Lúc này Tôn Ngộ Không như trước đang hôn mê, nhìn trước khi đến Na Tra Ngũ Thái Thần Thạch cường ép xông vào Tôn Ngộ Không thể nội, tạo thành rất lớn thương tổn. Mà lại về sau Như Lai bọn người lại rút đi một phần mười linh vận, cái này càng là đối với Tôn Ngộ Không tạo thành trên căn bản thương tổn. Thương hại kia, cũng không phải thời gian ngắn liền có thể khôi phục.

Mà Đường Tam Tạng tình huống, cũng rất tồi tệ. Đáng lẽ tại cùng Thông Thiên thời điểm chiến đấu liền đã thụ thương, về sau Như Lai đánh lên Hoa Quả Sơn, Đường Tam Tạng lại mạnh mẽ thôi động độ hóa hoa, cái này thương tổn càng thêm thương tổn. Bằng không thì cũng sẽ không bị Như Lai cho bắt được.

Thế nhưng là sau cùng, khi thấy Tôn Ngộ Không tánh mạng đáng lo thời điểm, Đường Tam Tạng rốt cục điên cuồng. Hắn liều chết thôi động độ hóa hoa, có thể là do ở thương thế quá nặng mà lại pháp lực hao hết, vậy mà thôi phát không.

Sau cùng, Đường Tam Tạng đem độ hóa hoa tan vào trong cơ thể của mình. Lúc này mới đặc ý thôi phát độ hóa hoa, sử dụng Mạn Thiên Hoa Vũ tranh thủ chạy trốn thời gian.

Tuy nhiên hai người rốt cục trốn tới, thế nhưng là Đường Tam Tạng, đã nhiều lần sắp tử vong!

Không biết qua bao lâu, Tôn Ngộ Không rốt cục ung dung tỉnh lại. Làm mở hai mắt ra trong tích tắc, trước khi hôn mê sở hữu trí nhớ điên cuồng tràn vào, nhất thời Tôn Ngộ Không đầu đau muốn nứt. Đây là, điên cuồng tràn vào trong trí nhớ, có một đầu đề Tôn Ngộ Không tâm lý giật mình. Cố nén đau đầu, Tôn Ngộ Không lần nữa nhắm mắt lại. Đây là, cái kia đạo trí nhớ, hóa thành một đạo thanh âm. "Tôn Ngộ Không, ta là cái gì trá. Làm người nghe được đầu này trí nhớ thời điểm, vậy đã nói rõ người sống sót. Người không nên gấp gáp, nghe ta nói. Tuy nhiên ta biết người có rất nhiều nghi vấn, thế nhưng là thời gian không có nhiều như vậy, ta chỉ nói trọng yếu nhất. Đầu tiên, ta Na Tra bản thể cũng là một khối Ngũ Thái Thần Thạch, chỉ bất quá ta khối này

không có người khối kia đại mà thôi. Ngũ Thái Thần Thạch mới là năm đó Nữ Oa Nương Nương vì Bồ Thiên mà luyện, tổng cộng chia làm Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ năm loại thuộc tính. Nhưng mà năm đó Nữ Oa Nương Nương tại Luyện Thạch thời điểm trong lúc vô tình tính toán Yêu tộc ở đời sau sẽ có một trận tai họa ngập đầu, nguyên do vì tại tràng tai nạn này giữa vì yêu tộc lưu đến một đường sinh cơ, sau đó Nữ Oa Nương Nương tại Bồ Thiên thời điểm, cố ý lưu lại năm khối năm loại thuộc tính Ngũ Thái Thần Thạch. Đồng thời tại cái này năm khối Thần Thạch bên trong rót vào một tia thuộc về mình Nữ Oa chỉ lực, thậm chí trong đó Thổ thuộc tính Thần Thạch Nữ Oa còn có đánh vào một tia Bàn Cổ Đại Thần Hỗn Độn chỉ lực.

Bỏ xong ngày sau, Nữ Oa cảm giác chính mình bởi vì công đức vô lượng, sắp Di Thân Hóa Đạo. Nguyên do liền đem năm khối linh thạch phân tán đến toàn bộ trong tam giới, hi vọng Thần Thạch một ngày kia có thể biến hóa thành hình người tu thành đại lộ, tại Yêu tộc đại kiếp thời điểm trợ giúp Yêu tộc, không đến mức Yêu tộc tộc diệt. Mà ta Na Tra cũng là trong đó nhỏ nhất một khối Kim thuộc tính Thần Thạch, người Tôn Ngộ Không thì là lớn nhất một khối Thổ thuộc tính Thần Thạch. Chẳng qua bởi vì ta ra một số ngoài ý muốn, trời đất xui khiến ném đến mẩu thân của ta Ân thị trong bụng, bởi vậy trở thành năm khối Thần Thạch giữa sớm nhất tính lại, mà lại, vậy mà không phải Yêu tộc mà là nhân tộc chi thân. Nguyên do về sau ta lấy Nhân tộc chi thân tự vẫn, dùng cụ sen vì thế, cuối cùng thành vì yêu tộc.

Trước đó ta tuy nhiên sớm biết người chính là khối kia Thần Thạch, thế nhưng là ta không xác định người là có hay không lại trợ giúp Yêu tộc. Cho đến hôm nay ta mới biết được, người quả nhiên không sai. Đáng lẽ, là phải chờ năm khối Thần Thạch toàn bộ giác tỉnh chúng ta mới có thể kế thừa phần này trí nhớ, thế nhưng là chẳng biết tại sao đại kiếp tiên đến lại chỉ xuất hiện hai chúng ta khối Thần Thạch mà lại người không có truyền thừa đến trí nhớ. Điều này nói rõ bởi vì vì lúc quan hệ giữa khẳng định ngoài ý muốn nổi lên.

Bởi vậy, ta hóa thành Thần Thạch bản thể, dung nhập trong thân thể của người, tại thời khắc sống còn giúp người thoát đi. Ta biết hiện tại muốn làm đã gần như diệt tộc. Nguyên do người tiếp xuống nhiệm vụ, cũng là triệt để lục soát Tam Giới cũng phải tìm đến còn lại ba khối Thần Thạch, đồng thời đem năm khối Thần Thạch dung hợp vì Ngũ Thái Thần Thạch. Chỉ có dạng này, người mới có đầy đủ lực lượng đến ngăn cơn sóng dữ, đánh bại Như Lai Phật Tổ, trọng chấn ta Yêu tộc uy phong!

Còn lại ba khối Thần Thạch vị trí đã lạc ẩn tại trí nhớ của người. Tốt, không có thời gian. Ta cuối cùng này một sợi lực lượng cũng nên tán. Nhớ kỹ, Tôn Ngộ Không, người không thể bại, cũng sẽ không bại. Nhất định phải tìm tới còn lại ba khối Thần Thạch, sau đó đánh bại Phật môn, trọng chấn ta Yêu tộc Thượng Cổ thời kỳ Vô Thượng uy nghiêm. . ."

Rốt cục, đạo thanh âm này tiêu tán, mà Tôn Ngộ Không, lại lâm vào thật lâu trong trầm tư. Ngũ Thái Thần Thạch, Thổ thuộc tính Thần Thạch, Na Tra, Bàn Cổ Đại Thần, Hỗn Độn chỉ lực, Yêu tộc đại kiếp, còn lại ba khối thần, Lão Sa chết, Bát Giới sống chết không rõ, Tiểu Bạch Long cũng không biết làm sao, . . . Đúng ! Rốt cục, bởi vì đã kích cùng đại lượng trí nhớ lẫn vào, Tôn Ngộ Không ngốc trệ nửa ngày đại não rốt cục nhớ tới, ! Là thời khắc sống còn đem ta cứu ra.

Sau đó Tôn Ngộ Không cắn răng chịu đựng toàn thân kịch liệt đau nhức, đứng dậy xem xét."Hô, may mắn vẫn còn ở đó." Chặt vật cơ hồ là đi một bước nghỉ nửa ngày, đến Đường Tam Tạng bên người. Nhúng tay tìm tới Đường Tam Tạng hơi thở, tuy nhiên yếu ớt, chẳng qua còn sống. Tôn Ngộ Không phù phù một tiếng ngồi dưới đất, may mắn may mắn, không chết, chỉ là hôn mê. Nhưng sau đó, Tôn Ngộ Không thì khó khăn, muốn nói chiến đấu Tôn Ngộ Không may cũng không nhẫn một chút, thế nhưng là cứu người. . . Tôn Ngộ Không còn có thật không biết nên làm cái gì. Càng nghĩ, trừ dùng máu của mình, giống như không có biện pháp gì.

Từ từ nhúng tay tại trong lỗ tai móm móm, một cây kim quang long lánh Tiểu Châm ra hiện tại trong tay, thế nhưng là Tôn Ngộ Không bỗng nhiên nhường mây, ngón út tiếp tục móm một chút. Lúc này, một cái kim may lớn nhỏ tiểu ba từ xuất hiện tại Tôn Ngộ Không trong tay. "A gốc từ Cửu Xi Đình Ba làm sao tại lỗ tai ta bên trong" lập tức lắc đầu không quan tâm những chuyện đó, đem Kim Cô Bồng biến thành đao găm, dùng lực mở ra tay trái của mình thủ đoạn.

Một giọt như là Kim Tráp huyết dịch, từ vết thương chậm rãi thấm ra, sau đó nhỏ xuống tại Đường Tam Tạng cái trán. "Ừm làm sao máu của ta biến thành như vậy kim sắc mà lại như thế sền sệt nhỏ ra một giọt về sau lại giọt không ra giọt thứ hai cái này, vết thương này cũng qua trong giây lát thuận tiện" cái này liên tiếp quái sự, Tôn Ngộ Không không rảnh suy nghĩ. Nhìn lấy cái kia một giọt dòng máu màu vàng óng tan vào Đường Tam Tạng trong đầu, Tôn Ngộ Không cũng không nhìn được khăn trương vạn phần. Huyết dịch này có hiệu quả hay không, Tôn Ngộ Không cũng không biết. Chỉ là biết trong máu của mình có Tiên Thiên linh vận, mà lại nguyên lai thì Phạm Hinh thời điểm tựa hồ rất hữu hiệu, không biết cứu người có hữu dụng hay không.

Vừa nghĩ tới Phạm Hinh, Tôn Ngộ Không tâm chỉ có căng cứng, sau đó lại chậm rãi buông lỏng, cũng tự nhủ: "Thiên Đình coi như bị Như Lai chiếm lĩnh, thế nhưng là Bàn Đào dù sao cũng là thượng cổ linh căn, Như Lai hẳn là sẽ không hủy. Đúng, chắc chắn sẽ không hủy Bàn Đào Viên. Mà lại trừ Bát Giới Lão Sa mấy người, hẳn là không người biết Phạm Hinh sự tình. Không có việc gì, nhất định không có việc gì.

Ngay tại Tôn Ngộ Không cái đang cân nhắc, hôn mê đã lâu Đường Tam Tạng bỗng nhiên mở hai mắt ra. Mà lại từ song nghiêm trọng bắn ra một đạo sáng chói sắc bén kim quang, tuy nhiên lóe lên một cái rồi biến mất, thế nhưng là cổ này sắc bén, để Tôn Ngộ Không đều kiêng dè không thôi.

Đường Tam Tạng tỉnh lại câu nói đầu tiên, cũng là: "Ngộ Không, cách ta xa một chút, độ hóa hoa muốn tiến hóa."

Đây chính là:

Đại nạn không chết hồng trần sự tình, hao tổn tâm cơ Nữ Oa biết rõ.

Từ đó sư đồ sửa đổi đường, đợi đến Thành Thánh Linh Sơn đó.

Chương 20: Tiến hóa!

Nghe được Đường Tam Tạng thanh âm lo lắng, Tôn Ngộ Không lắng một chút, sau đó thì hiểu được, trong lòng một mảnh cuồng hí. Một bên chặt vật lui lại, một bên dùng còn sót lại pháp lực nhanh chóng dò xét tra một chút thân thể của mình. Đột nhiên, Tôn Ngộ Không chính đang lùi lại thân thể dừng lại, thì một trận này công phu, liền bị từ Đường Tam Tạng thể nội tràn ra khí thể cho lật tung ngã nhào một cái. Thế nhưng là đây hết thấy Tôn Ngộ Không đều giống như không có cảm giác. Bởi vì, hắn đã hoàn toàn bị trong cơ thể hắn ngạc kỳ quái bộ dáng khiếp sợ tư duy chập mạch.

Bởi vì Tôn Ngộ Không thể nội, lại có hai khóa tối sầm một vàng một lớn một nhỏ hai khối bất quy tắc hòn đá hiện lên Thái Cực hình dáng không ngừng xoay tròn nổi lơ lửng. Mà lại ở chung quanh, một đôi Phong Hỏa Luân, một đầu hỏa hồng Hồn Thiên Lăng, một cái kim lặc lư Càn Khôn Quyền, còn có một thanh đen nhánh Cửu Xi Đình Ba, lại thêm chính mình Như Ý Kim Cô Bổng, toàn bộ theo hai tầng đá xoay tròn mà Nghịch kim đồng hồ phương hướng xoay tròn. Cái này khiến Tôn Ngộ Không kinh ngạc nửa ngày nói không ra lời. Na Tra vũ khí còn có Lão Trư Đình Ba chạy thể nào đến trong cơ thể của mình cái kia vừa mới lộ tai tại bên trong Đình Ba là cái gì

Nghĩ tới đây, Tôn Ngộ Không không để ý chính mình nằm rạp trên mặt đất, thì tranh thủ thời gian tại trong lỗ tai sờ mó, một cây vàng rực Tiểu Châm, một thanh đen nhánh Đình Ba thỉnh linh ra hiện tại trong tay. Nhìn lấy trong tay hai kiện vũ khí, Tôn Ngộ Không thật lâu nói không ra lời. Chẳng lẽ lại, có hai cây Kim Cô Bổng, hai thanh Cửu Xi Đình Ba cái này sao có thể sau đó tại lòng hiểu kỳ thúc đẩy phía dưới, Tôn Ngộ Không đem trong tay Kim Cô Bổng ném đi, đồng thời miệng bên trong thì thầm "Lớn, lớn, lớn." Sau đó chỉ thấy Kim Cô Bổng chậm rãi biến lớn, rất nhanh, biến thành tầm thường sử dụng là bình thường lớn nhỏ. Sau đó, Tôn Ngộ Không lại đem Cửu Xi Đình Ba ném ra ngoài qua, cũng thì thầm: "Lớn, lớn." Chuyện kỳ quái phát sinh, Cửu Xi Đình Ba cũng thay đổi lớn. Thay đổi ngạc bình thường Trư Bát Giới dùng thời điểm một dạng lớn.

Tôn Ngộ Không lập tức thu hồi hai kiện vũ khí, tâm thần trầm nhập thể nội, hướng về phía trời nổi Kim Cô Bổng, tâm thần nhất động. Thể nội cây kia Kim Cô Bổng không phản ứng chút nào, vẫn là làm theo ý mình trời nổi xoay tròn lấy. Sau đó lại từng cái hướng về phía còn lại mấy món vũ khí bắt đầu câu thông, kết quả sở hữu vũ khí đều không ngoại lệ đều thờ ơ. Đối với Tôn Ngộ Không tâm thần dẫn đạo nhìn như không thấy.

Không có cách, Tôn Ngộ Không đành phải tạm thời mặc kệ những vật này, sau đó bắt đầu dò xét thương thể của mình. Lần này, Tôn Ngộ Không lại sưng sờ. Tựa hồ hôm nay gặp phải chuyện kỳ quái so cả đời này đều nhiều. Nguyên lai lúc này Tôn Ngộ Không thương thể bên trong cơ thể, lại nhưng đã không sai biệt lắm khỏi hẳn, mà lại bất luận gân cốt nội tạng vẫn là huyết dịch da thịt, toàn bộ rực rỡ hẳn lên. Rõ ràng nhất cũng là huyết dịch, nguyên lai màu đỏ tươi giờ phút này toàn bộ biến vàng óng ánh, như là hòa tan Kim Thủy.

Tôn Ngộ Không biết, chính mình nhân họa đắc phúc. Không nói còn lại, chỉ là cái kia dòng máu màu vàng óng giữa ản chứa lực lượng, cũng đã là lúc đầu nhiều gấp ba. Hướng chỉ Gân Cốt Bì Nhục tất cả đều tăng cường, thì phóng phát, chính mình kinh lịch một lần tiến hóa. Minh bây giờ tuy nhiên bởi vì pháp lực hao hết mà lại thể lực cũng tiêu hao hầu như không còn mà phi thường suy yếu. Thế nhưng là Tôn Ngộ Không tin tưởng, một khi chính mình hoàn toàn phục hồi như cũ, thực lực của mình tuyệt đối có thể tăng lên tới lúc đầu gấp hai thậm chí nhiều gấp ba.

Chẳng qua nghĩ lại, chính mình tân tân khổ khổ hao phí vô số tâm huyết tinh lực mới chém giết thiện niệm cùng ác niệm chi thân, tại cùng Ngọc Đế tranh đấu thời điểm vậy mà tổn thất hết. Cái này khiến Tôn Ngộ Không nhất thời mất hết can đảm. Không có thiện niệm cùng ác niệm chi thân, Tôn Ngộ Không chứng đạo liền thành chuyện không thể nào. Ai, chính mình vẫn là quá nóng nảy, nếu như có thể chờ lâu các loại, chờ mình Trăm Tam Thi Chứng Đạo Thành Thánh, đợi Yêu tộc lại tụ họp tập hợp càng nhiều lực lượng, chờ mình có càng lớn nắm chắc thời điểm, khả năng kết quả là hoàn toàn không giống.

Đáng tiếc, không có nếu như. Chính mình bại, triệt triệt để để bại. Hoa Quả Sơn không, Yêu tộc không, liền Lão Sa Bát Giới Tiểu Bạch Long đều không. Nghĩ tới đây, Tôn Ngộ Không chưa phát giác cái mùi chua chua, hai hàng nước mắt, từ hốc mắt chảy ra. Đúng lúc này, Tôn Ngộ Không cảm giác mình đang bị nhân đỡ dậy, quay đầu nhìn lại, lại đứng là mình, Đường Tam Tạng.

Lúc này Đường Tam Tạng một thân rách rưới đạo bào, mà lại toàn thân vết máu. Càng quan trọng hơn là, hai mắt, vậy mà mù! Vốn là đã bị thương dị thường Tôn Ngộ Không, nhất thời ngăn không được nước mắt, quay người bỏ nhào vào Đường Tam Tạng trong ngực, gào khóc. Khóc, như đứa bé con.

". Ô ô, ta sai, là ta sai. Ta hại chết Lão Trư, hại chết Lão Sa, hơn nữa còn hại chết toàn bộ Hoa Quả Sơn cùng vô số Yêu tộc. , ta còn có làm hại liền con mắt đều mù. Là ta không tốt, ô ô, là ta không tốt. , thật xin lỗi, thật xin lỗi!" Nói, Tôn Ngộ Không khóc càng thương tâm.

Đường Tam Tạng lực lợi, sờ đến Tôn Ngộ Không đầu. Nghe được Tôn Ngộ Không bị phản muốn tuyệt tiếng khóc, Đường Tam Tạng chỉ là an tĩnh vuốt ve Tôn Ngộ Không đầu, mặc cho Tôn Ngộ Không khóc lớn. Thật lâu, Tôn Ngộ Không khóc mệt mỏi, tại Đường Tam Tạng trong ngực chậm rãi thiếp đi. Lúc này, hai giọt nước mắt, mới từ Đường Tam Tạng khóe mắt chảy ra. Một tay vỗ nhẹ lấy Tôn Ngộ Không gáy, một cái tay khác lại thật chặt nắm chặt trong đất bùn, thậm chí, trên móng tay tất cả đều là máu cũng giặt mình chưa tỉnh.

"Nhu Lai, người sớm muộn biết trả giá thật lớn. Người Nhu Lai, đã không xứng trở thành Chúng Phật chi tổ. Một ngày nào đó, ta sẽ cho người biết, cái gì mới thật sự là Phật."

Tựa hồ nghe đến Đường Tam Tạng lời nói, Tôn Ngộ Không thể nội hai khối kỳ dị Thạch Đầu cùng đông đảo binh khí, vậy mà cùng một chỗ chấn động động một cái. Cùng lúc đó, một đóa huyết sắc Tiểu Hoa, quay tròn từ Đường Tam Tạng đỉnh đầu bay ra. Cũng vậy quanh sự phó hai người từ từ xoay tròn. Một bên xoay tròn, một bên vậy hạ một đạo đạo xanh biếc quang mang. Mà Tôn Ngộ Không thể nội khô kiệt linh khí, đang ở dùng tốc độ khó mà

tin nổi tăng trưởng.

Bất quá, nếu như chính người nhìn, thì sẽ phát hiện máu này đỏ Tiểu Hoa, lại hừ hừ thực thực không giống vật thật. Mà lại Đường Tam Tạng đáng lẽ đã mù hai mắt đôi mắt chỗ sâu, dường như có một loại giống như đóa hoa đồng tử tại lúc liên tục

! Làm Tôn Ngộ Không tỉnh lại, bên cạnh một đồng lửa chính đùng đùng (*không dứt) thiêu đốt lên, trần trần ẩm áp từ đồng lửa bức xạ ra. Tôn Ngộ Không thần niệm dò xét một lần chính mình, ngạc nhiên phát hiện tất cả thương thế đều tốt. Mà lại là triệt triệt đề đề tốt, liền nội thương cùng ứ thương tổn đều không có để lại một điểm. Không chỉ có như thế, thực lực của mình tựa hồ tiến rất nhiều. Tuy nhiên pháp lực không có gia tăng, thế nhưng là thân thể tứ chi cùng bắp thịt trong máu ẩn chứa lực lượng kinh khủng, thế nhưng là đích đích xác xác gia tăng.

Đứng dậy, hoạt động một chút tay chân. Đáng lẽ người cứng ngắc từ từ thay đổi mềm mại. Lúc này, Tôn Ngộ Không mới có cơ hội dò xét chỗ cái huyết động này. Chính mình vừa nhìn, Tôn Ngộ Không không khỏi cười khở. Làm sao đem chính mình đưa đến Bản Ti Động đến, chẳng qua nghĩ lại, Hoa Quả Sơn hủy, mà Phật Tổ khẳng định sẽ phái Phật Bình tìm kiếm chính mình sư đồ hai người. Trừ Bản Ti Động, xác thực không có gì nơi tốt hơn dùng để ẩn thân.

Tại đồng lửa trại lại lấp mấy cây khô nhánh cây, lúc này, Đường Tam Tạng ôm một đồng lớn quả đại đi tới. "Hắc hắc, lần này đến phiên người cho ta tìm trái cây để ăn." Tôn Ngộ Không cười đùa tí tưng từ Đường Tam Tạng trong ngực tiếp nhận quả đại, tùy ý chọn một khóa, hung hăng cắn một cái. "Ai bảo ta là người đây, cũng không thể để người chết đói. Thế nào, thân thể khá hơn chút sao "

"Hiện tại, ta có thể đánh ba cái Ngọc Hoàng Đại Đế. Cảm giác chưa bao giờ tốt như vậy qua. Người đây xem ra, thương thế cũng khỏi hẳn "

"Ừm, cái này còn nhiều hơn uống cho người giọt kia dòng máu màu vàng óng công lao. Chẳng những ta khỏi hẳn thương thế, mà lại độ hóa hoa đã triệt để cùng ta hòa làm một thể đồng thời còn có tấn công. Trở thành Hư Vô độ hóa hoa, trừ độ hóa bên ngoài, còn có thể liệu thương."

Còn chưa nói xong, Tôn Ngộ Không liền cướp lời nói: "Còn có trị tốt con mắt. Ha-Ha, cái này không biết có tính không nhân họa đắc phúc "

Đường Tam Tạng cười nhạt một tiếng, ngón tay búng một cái, một đóa huyết hồng Tiểu Hoa xuất hiện trên ngón tay lên. Đồng thời, Đường Tam Tạng song đồng quỹ dị bắt đầu xoay tròn, sau đó hai cái đồng tử cũng thay đổi thành huyết hồng Tiểu Hoa bộ dáng. Tôn Ngộ Không, không khỏi tám tấc lấy làm kỳ lạ: "Con mắt này, sợ là so ta Hóa Nhân Kim Tinh còn muốn lợi hại hơn đi lần này, người rốt cục không lại bởi vì ta lại đánh chết yêu quái mà trách cứ ta. Thiên hạ này chỉ sợ không có thay đổi gì có thể trốn qua một đôi mắt này."

"Người cái con khi này, lại bóc vì sư ngắn . Bất quá, đôi mắt này, thật là kỳ dị. Chẳng những có thể xuyên thủng hư không, trên nhưng nhìn hư vô thiên bên ngoài thiên, hạ có thể tra Minh Phủ Cửu U Giới. Mà lại tựa hồ con mắt này bên trong còn có có giấu Nhất Trung có chút kinh khủng hỏa diễm, chỉ bất quá ta còn không phải rất quen thuộc, không biết là cái gì hỏa diễm " Đường Tam Tạng nói xong, nhẹ nhàng đập Tôn Ngộ Không một chút.

"Nếu không, chúng ta thử một chút vạn nhất là cực kỳ bá đạo hỏa diễm, về sau đối địch cũng thêm một loại thủ đoạn a." Tôn Ngộ Không một bên vò đầu một bên giật giây nói. "Cũng tốt, thử một chút cũng được, tâm lý có cái cơ sở . Bất quá, muốn lấy cái gì thử" Tôn Ngộ Không nhìn Đường Tam Tạng đáp ứng, nhất thời nhếch miệng cười một tiếng, nhưng tay ngay tại trong lỗ tai móc ra Kim Cô Bổng, chẳng qua sau đó ngấm lại, lại đem Cửu Xi Đình Ba móc ra.

"A, Ngộ Không, cái này Bát Giới ba từ làm sao tại người trong lỗ tai" "Ta cũng không biết, ta khi tỉnh lại ngay tại lỗ tai ta bên trong. Cái này một hồi lại nói, ta còn có chuyện trọng yếu hơn muốn nói cho đây. Thử trước một chút ngọn lửa kia đi."

"Tốt a. Người cái con khi này, đau lòng dương vật của mình a." Đường Tam Tạng lắc đầu, sau đó hai tay bóp một cái kỳ dị pháp quyết. Nhất thời, Đường Tam Tạng hai mắt hồng quang bắn ra bốn phía, bốn phía gần làm nóng một chút từ liền lên thẳng mấy cái. Vẫn là Tôn Ngộ Không nhanh tay lẹ mắt vội vàng dùng pháp lực đem nhiệt lượng khống chế tại một cái phạm vi nhỏ bên trong.

Chương không chế xong sau, Tôn Ngộ Không chỉ thấy Đường Tam Tạng trong đôi mắt màu đỏ Tiểu Hoa kịch liệt xoay tròn, sau đó, hai cổ hỏa diễm từ trong đôi mắt bay ra. Sau đó lẳng lặng phiêu phù ở Đường Tam Tạng trên ngón tay cái kia đóa huyết hồng Tiểu Hoa chung quanh, đồng thời ngọn lửa này tựa hồ cũng đang cố gắng muốn ngưng tụ thành đóa hoa hình thái", tại nhiều thả ra viết hỏa diễm. Ngọn lửa này tựa hồ có linh trí, đang cố gắng hình thành chính mình bản nguyên hình thái.

Làm Đường Tam Tạng thôi động hai mắt, lại thả ra một sợi hỏa diễm về sau, tất cả hỏa diễm đều tụ tập trên ngón tay trên huyết hồng Tiểu Hoa bốn phía. Từ từ, tất cả hỏa diễm ngưng tụ hợp một chỗ. Sau một lát, Tôn Ngộ Không một mặt hoảng sợ nhìn qua Đường Tam Tạng, run rẩy nói: ", cái này, cái này, đây là Hồng Liên Nghiệp Hỏa mà lại, mà lại là có Hư Vô Chúc Tinh Hồng Liên Nghiệp Hỏa!" Đường Tam Tạng cũng gương mặt ngốc trệ, thần niệm phân nhất động, chỉ huy cái này Hồng Liên Nghiệp Hỏa phân ra một tia hỏa tinh, bám vào trên mặt đất Cửu Xi Đình Ba phía trên.

Tuy nhiên chỉ có một tia hỏa tinh, thế nhưng là lửa này ngôi sao vậy mà vượt đốt vượt liệt, rất nhanh, Cửu Xi Đình Ba cái cào đầu thì đỏ. Đường Tam Tạng biết lại đốt đi xuống khả năng Cửu Xi Đình Ba biết bị hao tổn, tại là chuẩn bị thu hồi hỏa diễm. Đây là, một tiếng kêu thảm như heo bị làm thịt từ ba từ bên trong truyền tới. "Ai u ai u, đốt chết ta, đốt chết ta. , Lão Trư không dám, ta chính là muốn trộm lười ngủ một hồi, cũng không thành dùng Hồng Liên Nghiệp Hỏa đốt ta à. Nhanh dừng tay."

Đường Tam Tạng vội vàng thu hồi hỏa diễm, thế nhưng là đột nhiên, sừng sột. "Bát Giới Bát Giới là người sao Bát Giới" sau đó, một bóng người từ Cửu Xi Đình Ba giữa bay ra. Bóng người này vừa ra tới, thì lập tức làm đến mặt đất, dùng cái móng không ngừng cạo chạm đất mặt. ", Hầu ca, là ta Lão Trư. Bỗng chết ta, lại đốt một hồi biến heo nướng."

"Ngốc tử, người, người chuyện gì xảy ra làm sao tại ba từ bên trong, mà lại, mà lại người như thế nào là linh hồn trạng thái" Trư Bát Giới một bên cạo lấy cái móng, vừa nói: "Ngày đó ta cùng Từ Vi Đại Đế đánh đến chính vui mừng, đột nhiên đến một món lớn hòa thượng, hơn nữa còn là Như Lai dẫn đầu.

Không nói hai lời liền đem ta cùng Tử Vi Đại Đế cho bắt. Về sau Như Lai nói hẳn đem 5 trăm vạn đại quân đến đây, muốn Diệt Yêu tộc cùng Thiên Đình, còn có uy hiếp ta cùng Tử Vi Đại Đế đánh lên. Ta Lão Trư mặc dù háo sắc lười biếng chút, có thể là thế nào có thể đánh lên Như Lai lão nhi ta không có đồng ý ngược lại mắng Như Lai một hồi. Như lại dưới cơn nóng giận thiếu chút nữa giết ta, đem ta đánh suýt nữa Hình Thần cụ diệt. Còn tốt ta Lão Trư thông minh, Thần Hồn tại một khắc cuối cùng tiến vào Cửu Xi Đình Ba bên trong. Như Lai cho là ta chết, liền không có lại kiểm tra. Mà cái kia Tử Vi Đại Đế vừa nhìn ta đều bị đánh chết, sau đó hẳn thì đầu hàng. Phi, còn có Thiên Đế, một điểm chừng đều không có."

"Cái kia, vậy cái này ba tử tại sao lại chạy đến lỗ tai ta bên trong "

"Còn không phải Như Lai lão già kia muốn cảm thí thể của ta uy hiếp ngươi, về sau đột nhiên phát uy từ Kim Nao bên trong đi ra đem ngươi cứu đi, ta chính là khi đó thao túng Cửu Xi Đình Ba chuyển tiến ngươi trong lỗ tai. Lúc ấy Như Lai bọn người bị Hoa Vũ che đậy, không có phát hiện ta."

"Cái kia, cái kia trong cơ thể ta ba tử là chuyện gì xảy ra "

Một nói đến đây, Trư Bát Giới nhất thời gương mặt không vui."Ngươi còn không biết xấu hổ nói, ngươi cái bị ôn Hầu Tử, ta tiến vào ngươi trong lỗ tai về sau, không biết vì cái gì trong cơ thể ngươi truyền đến một cỗ hấp lực, sừng sốt đem ta ba tử Khí Hồn cho hút đi. Hiện tại cái này ba tử, họ Tôn. Mà lại thành tạm thời ba tử khí linh. Không phải vậy linh hồn của ta đã sớm tán."

Tôn Ngộ Không đột nhiên mình, đây cũng là Na Tra khối kia Thần Thạch giờ trò quỷ. Na Tra vốn là muốn để cho mình trở thành Càn Khôn Quyển nhóm vũ khí tân chủ nhân, không ngờ ngoài ý muốn cũng thu lấy Cửu Xi Đình Ba. Nghĩ tới đây, Tôn Ngộ Không không biết nên cao hứng hay là tức giận. Cao hứng là Trư Bát Giới không có chết, thế nhưng là tức giận nói vậy mà biến thành vũ khí mình khí linh.

Lúc này, Đường Tam Tạng đột nhiên mở miệng: "Bát Giới, vì sư có lẽ có biện pháp để ngươi phục sinh."

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Hi vọng

Làm Đường Tam Tạng nói xong, Trư Bát Giới lập tức thì nhảy dựng lên, liền cái mông cũng không cọ. Lộn nhào đến Đường Tam Tạng bên cạnh, hắc hắc cười không ngừng.

Đường Tam Tạng hơi trầm ngâm một chút, nói: "Hi vọng tuy nhiên có , bất quá, Bát Giới ngươi muốn ăn rất lớn khổ. Nếu như ngươi có thể kiên trì, cái kia làm thành công thời điểm, ngươi sẽ nhận được một bộ thật không thể tin thần thể . Bất quá, nếu như không có kiên trì, như vậy, có thể sẽ hồi phi yên diệt. Triệt để biến mất."

Trư Bát Giới đặt mông ngồi dưới đất, gương mặt ngốc trệ. Cái lựa chọn này, không thể bảo là không trọng yếu. Một khi thất bại, cơ hội triệt để hồn phi phách tán, liền chuyển thể đều khó có khả năng. Trư Bát Giới cúi đầu yên lặng không nói, suy nghĩ cực kỳ lâu. Thẳng đến, Trư Bát Giới trong lòng, hiện lên một bóng người, giờ khắc này, heo tám nhà tâm, vô cùng kiên định.

", ngươi nói đi. Bất luận cái gì thống khổ, ta Lão Trư đều có thể tiếp nhận. Chỉ cần có thể trở lại thân người. Ta Lão Trư không thể dạng này thay đổi người không ra người quỷ không ra quỷ."

Đường Tam Tạng nhìn về mặt kiên định Trư Bát Giới, nhỏ bé không thể nhận ra lúc đầu. Sau đó nói: "Ta trước đó tại U Minh Tu La Giới trong lúc vô tình đạt được một đóa độ hóa hoa. . ." Sau đó, lại đem độ hóa hoa tồn tại cùng như thế nào cùng thiên chiến đấu, toàn bộ kỹ càng nói cùng hai người nghe. Chỉ bất quá Tây Lương Nữ Vương cái kia bộ phận, có một chút mơ hồ a. Nói xong những thứ này, Đường Tam Tạng ngừng một lát nói: "Cứ như vậy, độ hóa bao hoa Thái Thượng Lão Quân bát quái hóa một đốt, về sau lại cùng ta dung hợp, sau cùng lại thêm Ngộ Không giọt kia dòng máu vàng nguyên nhân, nguyên cơ cái này độ hóa hoa sinh ra biến dị. Trở thành Hư Vô Độ Hóa Hoa, Hư Vô Độ Hóa Hoa chẳng những có trước kia độ hóa hoa tất cả năng lực, mà lại càng nhiều liệu thương, khôi phục pháp lực, thậm chí là cường đại phòng ngự năng lực . Bất quá, trọng yếu nhất, còn có là ánh mắt của ta. Bởi vì Hư Vô Độ Hóa Hoa quan hệ, đem Thái Thượng Lão Quân bát quái hóa cùng ta Thập Thế chỗ góp nhặt Nghiệp Lực dung hợp, hình thành cái này Hồng Liên Nghiệp Hóa. Mà Bát Giới phục sinh, phải nhờ vào cái này Hồng Liên Nghiệp Hóa.

Bát Giới hiện tại là Linh Hồn Chi Thể, thế nhưng là ta cái này biến dị Hồng Liên Nghiệp Hóa, lại ẩn chứa cường đại Sinh Chi Lực. Đáng lẽ bình thường Hồng Liên Nghiệp Hóa là dựa vào ẩn chứa ở trong đó Nghiệp Lực đã thương người, khả năng bởi vì trên người ta Nghiệp Lực quá nặng từ đó lượng biến gây nên biến chất, Nghiệp Lực hóa thành Sinh Chi Lực.

Nếu như, Bát Giới làm cho cái này Hồng Liên Nghiệp Hóa liên tục đốt 77 - 49 ngày mà linh hồn không rời, như vậy Hồng Liên Nghiệp Hóa bên trong ẩn chứa Sinh Chi Lực cơ hội bám vào tại Bát Giới linh hồn phía trên. Từ đó dần sinh ra một bộ Hồng Liên hóa chi thể, thuần túy từ hỏa điểm tạo thành thân thể.

Chỉ bất quá, nếu như vậy, có chỗ tốt cũng có chỗ xấu. Chỗ tốt chính là, hòa chi thể, Bất Tử Bất Diệt, mà lại có thể hấp thu còn lại hòa điểm đến lớn mạnh chính mình. Chỗ xấu là Bát Giới phải kinh thụ 77 - 49 ngày liệt hỏa Đoán Thể nổi khổ, mà lại trước kia Thủy hệ đạo thuật muốn phế rơi từ tu Hòa hệ đạo thuật."

Một hơi nói nhiều như vậy, Đường Tam Tạng tựa hồ lại một tia mệt mỏi, nhắm mắt lại, thoáng nghỉ ngơi một chút. Mà tại Đường Tam Tạng nhắm mắt lại về sau, trên ngón tay huyết hồng Tiểu Hoa cũng chậm chậm biến mất. Phiêu phù ở phía trên Hồng Liên Nghiệp Hỏa cũng theo ngón tay biến mất không thấy gì nữa. Không đợi Đường Tam Tạng mở to mắt, Trư Bát Giới thì vô cùng kiên định mà nói: ", không có việc gì, ta chịu được. Năm đó Hầu ca có thể tại Bát Quái Lô bên trong luyện 77 - 49 ngày không chết, cái kia ta Lão Trư cũng có thể. Hầu ca có thể tu luyện ra Hỏa Nhân Kim Tinh, cái kia ta Lão Trư cũng có thể tu luyện thành tuyệt thể hòa thể. , thì từ hôm nay trở đi, tới đi. Ta Lão Trư sẽ không chết, chỉ ít, tại diệt Linh Sơn trước đó!"

Trư Bát Giới nói xong, linh hồn một trận phiêu đảng, thì trở lại Cửu Xi Đình Ba bên trong. Mà Đình Ba cũng cấp tốc thu nhỏ tới bàn tay lớn nhỏ. Đường Tam Tạng nghiêng đầu nhìn Tôn Ngộ Không nhất nhãn, phát hiện Tôn Ngộ Không tựa hồ đang ngăn người, sau đó nhúng tay nhặt lên trên đất Mini Cửu Xi Đình Ba cũng nói ra: "Ngộ Không, nghĩ gì thể "

", ta đang nghĩ, chúng ta sau này làm sao bây giờ. Bát Giới mặc dù biết hạ lạc, thể nhưng là Lão Sa cùng Tiểu Bạch Long còn có Lão Ngưu bọn họ thể nào ta không có chút nào biết. Như Lai lão nhĩ nói Lão Sa cùng Câu Trần Đại Đế đồng quy vu tận, thể nhưng là ta không tin. Mà lại ', thật chẳng lẽ muốn luyện Bát Giới 77 - 49 ngày Bát Giới hiện tại có thể là Linh Hồn Chi Thể a. Vạn nhất, vạn nhất không kiên trì nổi, thì, thì. . ."

"Ngộ Không, ngươi sợ bởi vì lần này thất bại, ngươi sợ "

", ta, ta không phải sợ, ta chỉ là không muốn để cho càng nhiều người vì ta mà chết đi. Ta tình nguyện không báo thù, ta tình nguyện không muốn Hoa Quả Sơn."

"Ngộ Không, ngươi cũng đã biết, Bát Giới vì cái gì kiên quyết như vậy đồng ý vì sư dùng Hồng Liên Nghiệp Hỏa luyện hấn sao "

"Bởi vì, bởi vì Bát Giới không muốn làm linh hồn đi."

"Không, Ngộ Không, ngươi sai. Ngươi rất giải Bát Giới không phải sao dựa theo Bát Giới trước kia như thể tham sống sợ chết tính cách, e là cho dù làm cả đời khí linh Bát Giới cũng sẽ không tiếp nhận liệt hỏa Đoán Thể. Nhưng là bây giờ, Bát Giới lại như cũ lựa chọn. Bởi vì, Bát Giới trong lòng, có một phần giám định cùng lo lắng. Còn có cái kia phần không muốn thỏa hiệp dừng cảm. Bởi vậy tại Như Lai uy hiếp phía dưới, Bát Giới có thể lựa chọn thả chết chứ không chịu khuất phục từ đó bị đánh thành linh hồn trạng thái."

", ta. . ."

"Ngươi, Tôn Ngộ Không. Bát Giới hiện tại có những thứ này, ngươi trước kia đều có. Là ngươi ảnh hưởng Bát Giới. Thể nhưng là, ngươi bây giờ đâu? Trong lòng ngươi lo lắng đâu? Sự kiêu ngạo của ngươi đâu? Ngươi mãi mãi không chịu thua dừng khí đâu? Ngươi nào dám cùng toàn bộ Thiên Đình chống lại quyết tâm đâu? Chúng ta còn không có triệt triệt để để thất bại. Chỉ ít, chúng ta còn sống không phải sao "

Tôn Ngộ Không cúi đầu xuống, cong lên đầu gối, đầu linh thật sâu chôn ở hai đầu gối ở giữa. Bỗng nhiên, cả sơn động thay đổi rất yên tĩnh, rất yên tĩnh. Trừ hỏa điểm thiêu đốt ngẫu nhiên truyền đến đom đóm âm thanh, chỉ có Tôn Ngộ Không nước mắt rơi trên mặt đất thanh âm. Như thế, bé không thể nghe.

Thật lâu, thật lâu. Tôn Ngộ Không lần nữa ngẩng đầu. Hướng về phía Đường Tam Tạng nói: ", ta hiểu. Đồ của ta, ta khẳng định phải cầm về. Bất luận, như thể nào gian nan."

Đường Tam Tạng cười, như một xuân phong.

"Được. Tiếp đó, vì sư phải dùng Hồng Liên Nghiệp Hỏa đến cho Bát Giới tái tạo thân thể. Đợi 77 - 49 ngày về sau, chúng ta thì lên đường, coi như đi khắp Thất Giới, cũng phải tìm đến mặt khác ba khối Ngũ Thái Thân Thạch. Đồng thời, cũng tìm hiểu một chút Ngộ Tịnh đám người hạ lạc còn có giờ phút này Thiên Đình cục thể. Mà tại ta vì Bát Giới tổ thể trong khoảng thời gian này, Ngộ Không ngươi tốt nhất cảm thụ hạ lực lượng bây giờ. Tiếp đó, sẽ là một trận gian khổ thử trình."

"Ừm." Giờ khắc này, Tôn Ngộ Không trong mắt, bá khí nghiêm túc. Như Lai, ngươi có thể trấn áp ta, ngươi có thể đánh bại ta, nhưng là, chỉ cần ta chưa chết, như vậy, ta thì biết chiến đấu tiếp. Thăng đến, diệt ngươi!

Ngày đầu tiên, Đường Tam Tạng lấy Hồng Liên Nghiệp Hỏa vì kết giới, đem chính mình cùng Cửu Xi Đình Ba kiện hàng tại một cái cự đại cầu trong cơ thể. Từ bên ngoài nhìn, chỉ có thể một cái trứng lớn giống như nhật long ánh sáng màu đỏ. Người bên trong ánh loáng thoáng nhìn không rõ ràng. Mà Tôn Ngộ Không thì là thay một cái sơn động, ngồi xếp bằng, bắt đầu quen thuộc mới lấy được lực lượng cùng lần này sinh từ chi chiến cảm ngộ.

Thời gian, cứ như vậy cực nhanh.

Ngày thứ bảy, Tôn Ngộ Không tĩnh tọa trong thạch thất. Theo một sợi như có như không từng cơn gió nhẹ thổi qua, nguyên địa ngồi bất động Tôn Ngộ Không đột nhiên mở hai mắt ra. Nhất thời, hai đạo kim quang nổ bắn ra mà ra, thẳng tắp bắn về phía Cửu U Chi Địa. Bỗng nhiên, Tôn Ngộ Không thân thể dừng lại, sau đó đột nhiên thêm đại pháp lực chuyển vận, liền thấy đáng lẽ đã sáng chói cùng cực kim quang cấp tốc tăng vọt. Chăng qua một cái hô hấp, từ Tôn Ngộ Không trong mắt bắn ra hai đạo kim quang liền đã xán lạn như mặt trời gay gắt, không thể nhìn thẳng. Thật lâu, thờ dài một tiếng truyền đến.

Chậm rãi đứng người lên, một thân cốt cách như rang đậu đùng đùng (*không dứt) giòn vang, mà lại nhìn Tôn Ngộ Không, cả người bảo quang như ả

như hiện, hiển nhiên là nhục thể đã đạt tới một loại cực hạn biểu hiện. Chỉ sợ hiện tại thân thể cường độ, đã không kém gì bình thường Tiên gia pháp khí đi. Từ từ lắc lắc cổ, hoạt động hơi có chút cứng ngắc thân thể, Tôn Ngộ Không tự lẩm bẩm: "Bây ngày, chẳng qua là dung hợp thể nội Na Tra Thần Thạch, thể nhưng là thực lực vậy mà tăng lên không bỏ như thế. Chỉ sợ lúc này chính mình, chỉ dùng bảy thành lực lượng, thì có thể đánh bại Ngọc Hoàng Đại Đế. Mà lại, tôi đa cũng chỉ là vết thương nhẹ. Bất quá, cái này y nguyên không đủ."

Nói xong, Tôn Ngộ Không ngẩng đầu nhìn phía Tây, thật chặt nắm chặt quyền đầu. Tôn Ngộ Không biết, địch nhân của mình, không là một người, mà chính là một cái Tây Phương Phật Giới. Có lẽ, không chỉ là phía Tây, Thiên Đình triệt để bị tiêu diệt, cái này Đông Phương Thế Giới, so sánh đã bị Phật môn chiếm lĩnh.

Lắc đầu, không để ý tới những thứ này. Tôn Ngộ Không trực tiếp hướng đi Đường Tam Tạng chỗ thạch thất. Đi qua quanh co khúc khuỷu không biết bao nhiêu cái ngoặt đường về sau, Tôn Ngộ Không nhìn thấy cái kia cái cự đại trướng hình dằng kết giới. Xem ra hết thảy bình thường, Bát Giới có thể hay không trọng sinh, thì nhìn hắn có thể hay không vượt đi qua. Nghĩ tới đây, Tôn Ngộ Không linh cơ nhất động, tựa hồ nghĩ đến cái gì.

Những tay từ trong lỗ tai móc ra Kim Cô Bồng, nhẹ nhàng vung lên, Kim Cô Bồng biến thành bình thường lớn nhỏ. Sau đó Tôn Ngộ Không ngón tay Kim Cô Bồng vòng quanh Đường Tam Tạng kết giới lại hóa một vòng. Xong việc về sau, tựa hồ vẫn là không yên lòng, sau đó nâng lên tay trái cũng làm kiểm chi, lẳng không vạch một cái, theo ngón tay huy động, một đạo hỏa hồng sắc tơ lụa bồng dừng mà ra. Nhìn kỹ, lại là Na Tra pháp bảo thành danh, Hồn Thiên Lăng.

Tiếp theo, Tôn Ngộ Không vung tay lên, Hồn Thiên Lăng hóa thành một đạo hồng quang, tan vào Kim Cô Bồng chỗ hoa trong hội. Nhìn lấy này song trùng bảo hộ, Tôn Ngộ Không mới hơi gật đầu. Lập tức hóa thành một đạo lưu quang, hướng lên trời đình Nam Thiên Môn mà đi.

Sau một lát, Nam Thiên Môn cách đó không xa Tôn Ngộ Không hiển lộ ra thân ảnh. Giấu ở một đóa mây đen đằng sau, Tôn Ngộ Không lăm vào trầm tư. Quả nhiên, nhìn lấy trấn giữ Nam Thiên Môn bốn vị La Hán thì đoán ra, ngăn ngại bảy ngày, Thiên Đình đã triệt để bị Phật môn nắm trong tay. Mà lại để Tôn Ngộ Không nghi ngờ là, cái này giữ cửa bốn vị La Hán, lại có chủng cảm giác đã từng quen biết.

Hồi tưởng một chút, xác định trong trí nhớ mình cũng không nhận ra cái này bốn cái La Hán. Sau đó, hai mắt nhắm lại vận chuyển pháp lực, sau một lát một đạo trong suốt quang mang từ trong mắt bắn ra, thẳng đến bốn vị giữ cửa La Hán. Cái này vừa nhìn phía dưới, Tôn Ngộ Không nhất thời vừa kinh vừa sợ. Thu hồi ánh mắt, nắm Kim Cô Bồng tay phải, nổi gân xanh. Nguyên lai, bốn vị này giữ cửa La Hán, không là người khác, chính là Nguyên Thiên đình Tứ Đại Kim Cương.

Chính là phía đông Trì Quốc Thiên Vương, Nam Phương Tăng Trưởng Thiên Vương, phía Tây Nghiễm Mục Thiên Vương, Bắc Phương Đa Văn Thiên Vương. Trước đó đại chiến giữa, bốn vị này Hộ Pháp Kim Cương bị Phật môn bắt, không nghĩ tới là, cái này Như Lai lại như vậy ngoan độc, lại đem bốn vị Hộ Pháp Kim Cương cho độ hóa thành bốn cỗ Phật môn khôi lỗi!

Phật môn khôi lỗi, là dùng Đại La Kim Tiên trở lên thần tiên thân thể làm cơ sở, dùng thủ đoạn đặc thù đem chết đi Phật môn La Hán trở lên thần hồn của cao thủ tan vào thần tiên thân thể. Cũng tăng thêm độ hóa, từ đó đem cả hai hợp nhất, biến thành chi biết là chiến đấu Phật môn khôi lỗi. Biến thành khôi lỗi về sau, sẽ không mỏi mệt, sẽ không hoảng sợ, mà lại đối với Như Lai trung thành tuyệt đối tuyệt sẽ không phản bội. Trọng yếu nhất chính là, luyện chế thành công khôi lỗi thực lực biết tăng vọt vì lúc đầu nhiều gấp đôi.

Mà để Tôn Ngộ Không tức giận là, hai quân giao chiến, mặc dù cảm tù binh. Hoặc giết hoặc róc thịt đều có thể, thế nhưng là lại đem người sống sờ sờ liền làm một bộ xác không hồn, đây là đối với người chết vũ nhục cực lớn. Bị làm thành khôi lỗi nhân, thậm chí ngay cả Luân Hồi đều khó có khả năng.

Nhìn qua trấn giữ Nam Thiên Môn bốn cỗ khôi lỗi, Tôn Ngộ Không đối với Như Lai hận ý lại tăng lên một tầng. Thế nhưng là, Tôn Ngộ Không cũng không có vọng động. Mà chính là cẩn thận ẩn tàng ở khí tức của mình về sau, lấy cơ hồ phá vỡ không gian tốc độ lách mình tiến Nam Thiên Môn. Mà giữ cửa bốn vị khôi lỗi, lại không phát giác gì.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Quế Thụ

Làm Tôn Ngộ Không thân ảnh xuất hiện lần nữa thời điểm, đã biến thành một cái phổ phổ thông thông La Hán. Một bên len lén đánh giá chung quanh, một bên hướng về Bàn Đào Viên đi đến. Tuy nhiên Tôn Ngộ Không không muốn thừa nhận, thế nhưng là tâm lý cái kia một phần lo lắng cùng bất an, lại quả thực làm không giả. Từ tính lại một cho tới giờ khắc này, trong lòng lo lắng càng ngày càng nặng.

Làm thận trọng xuyên qua tất cả thủ vệ về sau, Bàn Đào Viên rốt cục xuất hiện ở trước mắt. Nhất nhãn nhìn lên trên, toàn bộ Bàn Đào Viên tựa hồ cũng không mấy may dị dạng. Khác biệt duy nhất cũng là trấn giữ Thiên Binh đổi thành đầu trọc Phật Binh. Bất quá, Tôn Ngộ Không biết, cái này cũng chỉ là mặt ngoài nhìn qua mà thôi, lấy Như Lai tính cách, không có khả năng chỉ là phái chỉ là mấy cái phục binh đến xem thu Bàn Đào Viên trọng địa.

Nhớ ngày đó, Như Lai đối với Vương Mẫu Nương Nương Bàn Đào thế nhưng là tương đương thêm nhỏ dãi, bây giờ chiếm lấy Thiên Đình, rốt cục đã được như nguyện, có thể nào không thờ chỉ vị độc chiếm đầu? Tôn Ngộ Không không dám khinh thường, mặc dù mình giờ phút này thực lực tăng mạnh, thế nhưng là y nguyên không phải cái này ngàn vạn Phật Bình đối thủ. Hơi không cẩn thận, bị Phật Bình phát hiện, chỉ sợ lại là một trận huyết chiến. Tôn Ngộ Không không sợ chiến đấu, sợ chính là bị Như Lai phát hiện mình mục đích của chuyến này.

Tay phải kết kiếm chỉ, tại hai mắt trước nhẹ nhàng một vòng, nhất thời, hai mắt kim quang bắn ra bốn phía. Hướng về Bàn Đào Viên mạch nước ngầm không trung nhìn lại. Sau một lát, Tôn Ngộ Không trong mắt nhiều một tia ngưng trọng. Cái này Như Lai, thủ bút thật lớn a, vậy mà cho toà này Bàn Đào Viên, kết xuống Cửu Thiên chín giới Hư Vô đại trận.

Đại trận này, là Như Lai dùng vô thượng pháp lực, cũng tính cả thì vì Phật Đà, đem Phật Môn Chí Bảo Phật Cốt Xá Lợi luyện hóa thành một phương thế giới. Sau đó lại đem cái này chín cái thế giới dựa theo Cửu Cung phương vị biến mất cùng Bàn Đào Viên bốn phía hư không bên trong. Nhìn bằng mắt thường đi lên, cái này Bàn Đào Viên gần trong gang tấc, thế nhưng là một khi người đi qua, bất luận từ chỗ nào cái phương vị đi vào, đều sẽ lâm vào một phương thế giới bên trong.

Cái này Cửu Phương thế giới, đi vào dễ dàng, đi ra, thế nhưng là khó hơn lên trời. Làm người tiến vào cái này Cửu Phương trong thế giới mỗi một phương thế giới về sau, thì biết phát hiện mình phóng phát biến thành một kẻ phạm nhân. Nhân gian đủ loại gặp trắc trở, khó khăn, sinh lão bệnh tử nhao nhao theo nhau mà đến. Làm người rốt cục sống qua đây hết thảy về sau, lại biết phát hiện mình đi vào địa phủ Lục Đạo Luân Hồi, sinh sinh tử tử, từ từ sinh sinh. Từ đó lâm vào vô tận Luân Hồi.

Coi như, người có thông thiên ý chí lực cùng Mạc Đại Pháp Lực, từ đó phá vỡ Luân Hồi, tìm về chính mình, thế nhưng là đường cao húng quá sớm, đằng sau còn có chính chính tám cái thế giới đây.

Trọng yếu nhất, là cái này Cửu Phương thế giới hoàn toàn khác biệt, mỗi một cái thế giới đều là duy nhất lấy một loại trong nhân thể cực khổ hoặc là cảm tình làm chủ, còn lại tâm tình khó khăn làm phụ. Tỷ như người lâm vào Cực Hàn thế giới, vậy thế giới này cũng là cực độ giá lạnh, tuy nhiên lại lại đông không chết người. Chỉ là để người thời thời khắc khắc trải nghiệm Cực Hàn thấm thê nỗi khổ, thỉnh thoảng xen lẫn một số, bị thương, tuyệt vọng, hoảng sợ, cô độc vân vân cảm xúc tiêu cực.

Có thể nói, đây là Phật môn đệ nhất phòng ngự kết giới cũng không quá đáng chút nào. Cũng là như thế một tòa kinh khủng đại trận, đem Bàn Đào Viên vây gắt gao. Ngoại nhân, tuyệt đối không thể tiến vào được. Nguyên có, ngay cả Tôn Ngộ Không, cũng thật sâu nhủ mảy. Không tiến Bàn Đào Viên, thì không cách nào biết được tình huống bên trong, cũng liền không thể nào biết được an nguy của nàng. Thế nhưng là, đối mặt như thế một tòa đại trận, Tôn Ngộ Không cũng không có lòng tin liền có thể cứng rắn xông vào.

Ngay tại Tôn Ngộ Không vô kế khả thi đang suy nghĩ có phải hay không xông vào thời điểm, một đạo cực kỳ thanh âm rất nhỏ, tự tâm đầu vang lên: Ngộ Không, là người sao là người tìm đến ta sao

Tôn Ngộ Không nhất thời sửng sốt, thoáng qua ở giữa cũng là cuồng hỉ, bất quá, rất nhanh liền bị hấn nén ở trong lòng. Bốn phía nhìn sang, phát hiện không ai chú ý tới mình, sau đó một bên đi từ từ, một bên trong lòng nói: "Là ta, Phạm Hinh, là người sao "

"Ừm, là ta, Ngộ Không, là ta. Ngộ Không, người nghe ta nói, ta hiện tại rất tốt, ta biết người đem linh Yêu tộc cùng Thiên Đình đại chiến, kết quả bị Phật môn thừa lúc vắng mà vào. Hiện tại toàn bộ Thiên Đình đều thành Phật Môn lãnh địa. Bất quá ta cũng không có sự tình, mà lại hiện tại ta đã chứng không toàn bộ Bàn Đào Viên. Tin tưởng dùng không bao lâu ta liền có thể hóa thành nhân hình."

"Phạm Hinh, ta. . ."

"Ngộ Không, người không cần nhiều lời, ta biết người còn có sứ mệnh của người. Người yên tâm, ta ở chỗ này rất an toàn, không có việc gì. Ta lại ở chỗ này chờ người, chờ người Đông Sơn Tái Khởi, chờ người ngóc đầu trở lại, chờ người, mang ta về Hoa Quả Sơn. Tôn Ngộ Không, nhớ kỹ, người là bách chiến bách thắng, Tề Thiên Đại Thánh."

Nói xong, đạo thanh âm này thì biến mất. Mặc cho Tôn Ngộ Không như thế nào tại tâm lý la lên, đều không có nửa điểm hồi âm. Tôn Ngộ Không biết, có thể là Như Lai có phát giác, cho nên nàng mới không thể không biến mất. Ngẩng đầu nhìn về phía ngày xưa Lăng Tiêu Bảo Điện, Tôn Ngộ Không quyền đầu, càng phát nắm chặt.

Sau cùng quay đầu nhìn một chút Bàn Đào Viên, Tôn Ngộ Không hóa thành một đạo nhỏ bé không thể nhận ra lưu quang, hướng về ngày xưa Quảng Hàn Cung mà đi. Tôn Ngộ Không lần này mạo hiểm trở về Thiên Đình, trọng yếu nhất, chính là muốn cầm tới Quảng Hàn Cung trên Quế Thụ nhánh cây. Nguyệt Cung trên Quế Thụ bản sự Bàn Cổ lông mi biến thành, ẩn chứa Vô Thượng Đại Đạo, chỉ bất quá không có ai biết như thế nào mới có thể đem Quế Thụ nhánh cây tan ra, từ đó để cho mình hấp thu đại lộ.

Lúc trước Thiên Đình nhân tài đông đúc, các loại phương pháp tầng tầng lớp lớp. Ép thành phần pha trà, làm thành binh khí ngày đêm ôn dưỡng, thậm chí đem Quế Thụ nhánh cây tan vào trong thân thể của mình. Thế nhưng là, kết quả đều không ngoại lệ, toàn bộ không có chút nào đoạt được. Sau đó Ngọc Đế hạ lệnh, đem sở hữu Quế Thụ toàn bộ phong tại Quảng Hàn Cung bên trong, bất kỳ người nào không được đến gần cùng tự ý lấy.

Thế nhưng là về sau Hằng Nga phi thăng Nguyệt Cung về sau, mảnh này Quế Thụ lâm, thì quy vị Hằng Nga chương quản. Thời gian lâu dài, Hằng Nga vậy mà phát hiện Quế Thụ một cái khác diệu dụng, cũng là Quế Thụ bên trong có thể phong tồn pháp lực trí nhớ thậm chí linh hồn. Chẳng qua Hằng Nga cũng không có bẩm báo Ngọc Đế, mà là tại về sau vụng trộm nói cho ngay lúc đó Thiên Bồng Nguyên Soái.

Mà Thiên Bồng sau đó lại phát hiện Quế Thụ một cái khác diệu dụng, cũng là như đem Quế Thụ nhánh cây dùng liệt hỏa nung khô, nó phát ra hương khí có cùng cổ Thần Hồn, tâm bồ thân thể công hiệu thần kỳ. Về sau tại lấy kinh nghiệm trên đường, Trư Bát Giới trong lúc vô tình nói ra bí mật này. Mà Tôn Ngộ Không lúc này, cũng là muốn lấy một tiết cành cây quế, đến gia tăng Trư Bát Giới mạng sống tỷ lệ. Tuy nhiên không biết có hữu hiệu hay không dùng,

nhưng là chung quy không thể nhìn sự đệ chịu khổ.

Mặt khác, cũng mau mau đến xem Hằng Nga thế nào. Tôn Ngộ Không biết, Hằng Nga mới là Trư Bát Giới kiên trì đứng khí. Tại mấy lần suýt nữa gặp được đi đường Phật Đà Bồ Tát về sau, Tôn Ngộ Không rốt cục đến Quảng Hàn Cung.

Ở đây về sau, Tôn Ngộ Không vội vàng biến mất thân hình, bốn phía xem xét một phen, phát hiện cũng không có thực lực quá mạnh Phật Bình, sau đó hai mắt lần nữa bắn ra vạn đạo kim quang. Làm quang mang biến mất, Tôn Ngộ Không lần nữa thật sâu nhú mày. Lần này không phải là bởi vì nơi đây có cường đại kết giới, ngược lại, lúc này Quảng Hàn Cung trừ mấy cái trông coi Phật Bình bên ngoài, vậy mà không có một ai.

Trong lòng hơi suy nghĩ một chút, Tôn Ngộ Không Hóa Nhân Kim Tinh lại mở, lần này càng là tỉ mỉ dò xét một lần. Thế nhưng là kết quả vẫn là không có một ai. Tuy nhiên trong lòng vạn phần không giải, thế nhưng là Tôn Ngộ Không cũng không có gì biện pháp tốt hơn. Mấy cái bốc lên ở giữa, đã đến Quế Thụ lâm.

Lần nữa bốn phía xem xét một bên, Tôn Ngộ Không thận trọng đi đến lớn nhất một khóa Quế Thụ trước đó, từ trong tai móc ra Kim Cô Bồng, nhắm ngay một cái nhánh cây nhẹ nhàng đựng một cái, nhánh cây nhất thời cắt ra. Tôn Ngộ Không khẽ vươn tay, Quế Thụ nhánh cây tới tay.

Tôn Ngộ Không rút ra một cây lông khi, đặt ở Quế Thụ vỏ cây nếp uốn bên trong, lần này khẽ gạt đầu, lấy so lúc đến tốc độ nhanh hơn bỏ chạy. Thế nhưng là, Tôn Ngộ Không cũng không có như vậy trở về Bàn Ti Động, mà chính là cất kỹ cành cây quế về sau, bay về phía ngày xưa Lăng Tiêu Bảo Điện, cũng chính là hôm nay Đại Hùng Bảo Điện.

Thế nhưng là, làm Tôn Ngộ Không đi vào Lăng Tiêu Bảo Điện nơi khác thời điểm, đột nhiên dừng lại thân hình. Sau đó cấp tốc ẩn thân hình, lặng lẽ tới gần Đại Hùng Bảo Điện cửa. Bởi vì chạy nhanh đến Tôn Ngộ Không đột nhiên phát hiện Nguru Ma Vương đám người khí tức ngay tại Lăng Tiêu Bảo Điện bên trong. Trừ Nguru Ma Vương, còn lại Yêu tộc mỗi cái đầu mục lớn nhỏ đều ở bên trong. Cái này khiến Tôn Ngộ Không tâm lý kích động vạn phần. Thế nhưng là qua trong giây lát cũng là một trận hoảng sợ. Một khi vừa mới mình tại ban đêm như vậy trong tích tắc biến mất thân hình, khó tránh khỏi Lăng Tiêu Bảo Điện Chư Phật Đà phát hiện mình. Coi như những Phật Đà đó phát hiện không, thế nhưng là vạn nhất Nguru Ma Vương bọn người bởi vì phát giác được chính mình đến đây mà lộ ra một tia dị dạng, lấy Như Lai tâm cơ, chỉ sợ lập tức liền có thể đoán được chính mình liền tại phụ cận.

Chỉ muốn nói vì cái gì Nguru Ma Vương bọn người có thể sẽ so Phật Đà Phật Tổ còn muốn sớm phát hiện mình, đây là bởi vì làm Thời huynh đệ bảy người kết bái thời điểm uống vào cái kia một bát Huyết Tửu. Từ từ đó về sau, huynh đệ bảy người tối tăm ở giữa có một loại đến từ huyết mạch cảm ứng. Nguyên cớ, Tôn Ngộ Không mới kinh hải cháy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người. May mắn thực lực mình tiến nhanh trước thời gian phát giác, bằng không hậu quả thật khó liệu a.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: 7 Thánh

Làm Tôn Ngộ Không biến mất thân hình về sau, thì từ từ hướng về Lăng Tiêu Bảo Điện tới gần. Thế nhưng là hắn cũng không dám áp sát quá gần, tuy nhiên Tôn Ngộ Không đối với thực lực của mình cực có lòng tin, thế nhưng là cái này Lăng Tiêu Bảo Điện nhân đều không đơn giản a. Tuy nhiên lấy Tôn Ngộ Không thực lực bây giờ cho dù bị phát giác, chạy trốn vẫn là làm được. Thế nhưng là như thế cơ hội đã thảo kinh xà, nói không chừng sẽ còn bị Như Lai tra được cùng Nhị Sư Đệ chỗ. Như thế, thì không ổn thật to.

Nguyên cớ Tôn Ngộ Không chỉ là phát động Hóa Nhân Kim Tinh sơ lược dò xét tra một chút. Bằng hiện tại Hóa Nhân Kim Tinh, chỉ cần không phải tận lực dò xét Như Lai đối thực lực người, bình thường Phật Đà La Hán rất khó phát giác. Thế nhưng là làm Tôn Ngộ Không ánh mắt quét đến Lăng Tiêu Bảo Điện hai bên hoặc ngồi xếp bằng hoặc đứng sững Bồ Tát La Hán thời điểm, toàn thân đột nhiên run lên. Một cổ Lăng liệt sát ý dâng lên mà ra, tại không đến nửa cái nháy mắt thời gian bên trong, Tôn Ngộ Không thì biết không tốt. Vội vàng thu hồi ánh mắt. Thế nhưng là, vẫn là trễ.

Ngay tại Tôn Ngộ Không hai mắt sát ý tóe hiện thời điểm, Lăng Tiêu Bảo Điện nguyên Ngọc Đế trên long ý Như Lai lập tức liền phát giác. Mà cổ này sát ý lại là quen thuộc như vậy thậm chí để Như Lai trắng đêm khó ngủ. Tại tất cả mọi người không có phát giác xảy ra chuyện gì thời điểm, trên long ý Như Lai đã không thấy. Thời điểm xuất hiện lại, hắn vị trí đúng lúc là nguyên lai Tôn Ngộ Không nơi ở. Chỉ bất quá, Tôn Ngộ Không đã một cái bỏ nhào trốn đi thật xa.

Như Lai mặt trầm như nước, trong mắt hận ý cùng phẫn nộ rõ ràng "Thông báo sở hữu Thiên Đình Phật Bình, lập tức phong tỏa Thiên Đình. Cũng tại tứ đại Thiên Môn chỗ đều là Tu Di Tòa Linh Đại Trận. Tôn Ngộ Không, xuất hiện."

Tiếng nói chưa dứt, Như Lai lại không thấy thân ảnh. Rất rõ ràng, hắn tự mình đi bắt Tôn Ngộ Không.

Lần trước đại chiến, Như Lai hơn hai trăm vạn Phật Bình tăng thêm cơ hồ toàn bộ Phật Môn tăng cao nhất cao thủ, thế nhưng là sừng sốt để Tôn Ngộ Không chạy. Hơn nữa còn thương tổn rất nhiều Phật Đà La Hán. Những cái kia thụ thương, hiện tại cũng không có khôi hân. Loại này si nhục cùng cừu

hận, sao có thể không cho Như Lai như muốn phát cuồng hận không thể ăn sống Tôn Ngộ Không huyết nhục. Tuy nhiên, Phật môn không ăn ăn mặn.

Thế nhưng là không nghĩ tới, nhanh như vậy, Tôn Ngộ Không vậy mà xuất hiện lần nữa, hơn nữa còn không chút kiêng kỵ thăm dò Như Lai Đại Hùng Bảo Điện. Quả thực là xem Phật môn không không có gì. Lần này cần là để Tôn Ngộ Không lại chạy, cái kia Giá Thiên Đình, Như Lai cũng không ở lại được. Coi như hấn nghĩ, hấn cũng không có cái kia mặt. Mà lại, nói không chừng, cái này Phật Tổ vị trí, cũng khó giữ được.

Nguyên cớ, lần này bất luận như thế nào, cũng phải đem Tôn Ngộ Không ở lại đây Thiên Đình. Không phải vậy, cái này đại giới, hấn Như Lai không chịu đựng nổi. Chẳng qua còn tốt, rất nhanh, Như Lai thì cảm nhận được Tôn Ngộ Không khí tức. Nhất thời, Như Lai trên thân bộc phát ra một cỗ càn thêm khí thể kinh khủng, lấy so vừa mới càn thêm tốc độ nhanh, hướng về Tôn Ngộ Không khí tức ra mau chóng đuổi theo. Như Lai biết, coi như Thiên Đình Phật Bình có thể ngăn cản Tôn Ngộ Không một lát, thế nhưng là cũng tuyệt đối không thể có thể quá lâu. Mấy hơi thở, đã là cực hạn. Trừ phi phát hiện Tôn Ngộ Không chính là này mấy cái Phật Đà, thế nhưng là từ lần trước về sau, những thứ này Phật Đà đối với Tôn Ngộ Không chỉ sợ e sợ cho tránh không kịp.

Xem ra, lần này sự tình, cái này một nhóm Bồ Tát Phật Đà, cũng phải thay đổi nhân. Bị một cái Yêu Hầu sợ mất mặt Phật Đà, đã không có bao lớn ý nghĩa. Tư duy thật nhanh chuyển, mà Như Lai bản thân, cũng đã xuất hiện tại Bắc Thiên Môn chỗ.

Làm Như Lai hiện thân thời khắc đó, nhìn thấy cũng là Tôn Ngộ Không một gây, luân bay mấy tên Kim Thân La Hán về sau, đang muốn một cái bỏ nhào rời đi.

"Yêu Hầu chạy đâu, ngươi xuất nhập ta thiên đình như vào chỗ không người, quả thực quá mức làm càn. Hôm nay, ngươi thì ở lại đây đi." Vừa mới dứt lời, ở giữa Như Lai hai tay liền kết trăm mấy cái pháp quyết. Chăm chú nửa cái hô hấp về sau, một cái kim quang lóng lánh to lớn cánh tay bỗng dưng mà hiện. Sau đó càng là lấy vượt xa tốc độ âm thanh tốc độ hướng về Tôn Ngộ Không chớp tới. Chỉ một kích này, Như Lai liền dùng 8 phân lực, còn lại hai phần, là lưu làm ứng đối cái khác biến hóa.

"Như Lai lão nhi khẩu xuất cuồng ngôn, cũng dám nói Giá Thiên Đình là ngươi hôm nay liền để ngươi nhớ kỹ, Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không, lúc nào cũng có thể sẽ ngóc đầu trở lại."

Tại vì như đến phát ra vàng rực cự thủ muện một phần vạn cái hô hấp về sau, Tôn Ngộ Không cũng là nắm tay phải nắm chặt, sau đó một cái không thuộc về Như Lai hoàng kim cự thủ chút nào to lớn thô nắm đầm màu vàng, ngang nhiên đánh ra. Sau một khắc, một cỗ pháp nhiên cự lực ba động tan ra bốn phía. Trước đó bị Tôn Ngộ Không Kim Cô Bổng quét đến Chúng Phật binh, nhất thời hóa thành đầy trời bột mịn. Đường đường Kim Thân La Hán, vậy mà ngăn cản không nổi hai người công kích dư âm.

Chờ khí tức thoáng ổn định, lại nhìn hai người. Tôn Ngộ Không nguyên địa bất động, chỉ là vừa mới xuất kích tay phải ồng tay áo hơi tổn hại. Còn lại lại không có chút vết thương. Lại nhìn Như Lai lại là chính một chút lui tam đại bước, mà lại quần áo lộn xộn, thể nội khí huyết sôi trào. Một kích này, lập tức phân cao thấp.

Nhìn lấy vẫn như cũ bá khí lãng nhiên Tôn Ngộ Không, Như Lai trong lòng một trận hoảng sợ. Trước đó đại chiến thời điểm Tôn Ngộ Không thực lực tuy nhiên đột nhiên tăng vọt nhiều gấp mấy lần, từ đó mới có thể giết ra khỏi trùng vây. Thế nhưng là Như Lai biết cái kia bỗng nhiên tăng vọt lực lượng tuyệt đối không thể bền bỉ, mà lại khẳng định sẽ có rất mạnh hậu di chứng.

Nhưng là hôm nay một trận chiến này, Tôn Ngộ Không thực lực vậy mà mạnh hơn chính mình ra nhiều như vậy. Chính mình bảy phần lực nhất kích, mà lại dùng chính là mình trân tàng đã lâu bí pháp. Thế nhưng là, kết quả lại làm cho Như Lai vô pháp tiếp nhận. Nhà mình tình huống nhà mình biết rõ, chính mình tuy nhiên lui tam đại bước ở mức độ rất lớn làm dịu một kích này mang tới trùng kích lực. Thế nhưng là thể nội bốc lên không ngừng khí huyết rất rõ ràng là thụ thương. Tuy nhiên không nặng, thế nhưng là quả thật là thụ thương.

Đây quả thực so giết như đến còn phải làm hấn khổ chịu. Năm đó chính mình một cái tay liền có thể trấn áp nhỏ Yêu Hầu, hôm nay lại nhưng đã thành để cho mình khó mà chống lại tồn tại. Cái này, để Như Lai, gần như điên cuồng.

Ngay tại Như Lai nhắc lên toàn thân pháp lực, chuẩn bị cùng Tôn Ngộ Không đánh nhau chết sống thời điểm, đã thấy Tôn Ngộ Không vung tay lên, lại đem Kim Cô Bổng thu hồi đến trong tai phải. Còn có không đợi như đến nói cái gì, Tôn Ngộ Không đã lên tiếng: "Như Lai, hôm nay, cũng không phải là quyết chiến ngày. Bất quá, cũng sẽ không quá lâu. Ngươi ngay tại người Thiên Đình chờ xem. Chờ lấy, ta Lão Tôn, lại đến đại náo thiên cung!"

Nói xong, thi hóa thành một đạo nhỏ bé không thể nhận ra kim quang, phiêu nhiên mà đi. Chỉ còn lại có như tới một người lưu tại nguyên chỗ, ngơ ngác nhìn qua Tôn Ngộ Không rời đi thân ảnh, chậm rãi tán đi vừa mới tu lên pháp lực. Không phải hấn không muốn ngăn, mà chính là hấn căn bản ngăn không được. Ngay tại chính mình vừa mới chuẩn bị xuất thủ một khắc này, hấn đột nhiên phát hiện đối diện Tôn Ngộ Không khí tức vậy mà biến mất không thấy gì nữa. Cái này khiến Như Lai nhất thời giật mình, thế nhưng là làm Như Lai ngừng đầu nhìn lên lại trông thấy Tôn Ngộ Không rõ ràng đang ở trước mắt. Thế nhưng là, có thể là mình vậy mà cảm giác không đến Tôn Ngộ Không mấy may khí tức, phảng phất trước mắt cũng chỉ là một cái hư ảnh. Có thể, vừa mới chính mình bảy thành lực đều bị đánh lui ba bước. Thế gian này nào có cái gì hư ảnh vậy mà như vậy lợi hại

Như Lai không tin, cũng không thể tin được. Thế nhưng là sự thật cũng là như thế. Mà Như Lai có thể làm, cũng là trở mắt nhìn qua Tôn Ngộ Không, thông dong mà đi. Chính mình, lại không có một điểm biện pháp nào. Giờ khắc này, một cái đáng sợ suy nghĩ từ Như Lai trong lòng dâng lên: Nguyên lai Tôn Ngộ Không cũng không phải là chưa kịp chạy đi, mà là cố ý chờ đợi mình.

Cái này khiến Như Lai hít một hơi lãnh khí. Thế nhưng là, sau một lát, Như Lai lại là gương mặt sa sút tinh thần. Phảng phất mất đi tất cả khí lực một dạng, giờ khắc này Như Lai, không giống như là một cái Phật Tổ, giống như là một cái bại bại hòa thượng.

Lúc này Tôn Ngộ Không, cũng đã trở lại Bàn Ti Động được. Không một tiếng động đi đến cái kia cái cự đại hóa diễm trùng lớn bên cạnh, Tôn Ngộ Không lên tiếng hô: ", ta trở về. Đây là ta tại Quảng Hàn Cung cầm tới Quả Thụ nhánh cây, có thể trợ giúp Bát Giới giảm bớt chút thống khổ, nhiều gia

tăng một tia tỷ lệ." Nói xong, từ trong ngực móc ra cái kia một đoạn nhánh cây, đưa tới Đường Tam Tạng trước mặt.

Đường Tam Tạng khẽ gật đầu, hòa diễm trướng lớn lặng yên mở rộng một lỗ hổng. Tôn Ngộ Không nắm nhánh cây tay phải chấn động, nhánh cây nhất thời bị chấn động thành một đồng bột phấn. Sau đó toàn bộ theo cái kia trổng rỗng bay vào hòa diễm trướng lớn bên trong. Trong đó một phần nhỏ rơi vào quay tròn xoay tròn lấy Cửu Xi Đình Ba phía trên, còn lại đại bộ phận thì là rơi vào Đường Tam Tạng lòng bàn tay.

Theo Quế Thụ bột phấn rơi xuống, Cửu Xi Đình Ba giống như có cảm giác, bỗng nhiên phóng phát nhịp tim đập, Mini Cửu Xi Đình Ba lắc lư liên tục ở giữa, liền đem rơi xuống sở hữu bột phấn toàn bộ hấp thu đi vào. Sau đó liền an tĩnh lại. Nhìn đến nơi này, Tôn Ngộ Không biết Trư Bát Giới đã hấp thu Quế Thụ bột phấn, tạm thời không cần lo lắng.

Không còn dám này chờ lâu, không phải sợ cái kia Hồng Liên Nghiệp Hỏa, mà chính là sợ chính mình ảnh hưởng. Một tia nhỏ xíu sai lầm, đều muốn cho Trư Bát Giới tạo thành khó có thể tưởng tượng cự mầm họa lớn.

Giống lúc đến một dạng, Tôn Ngộ Không lại lặng yên không tiếng động rời đi. Chẳng qua Tôn Ngộ Không cũng không trở về đến hần tu luyện cái kia một gian thạch thất, mà chính là đi thẳng tới Bàn Ti Động động khẩu.

Lúc đầu Bàn Ti Động khắp nơi từng chồng bạch cốt, phương viên trăm dặm như chết địa. Thế nhưng là đã nhiều năm như vậy, Bàn Ti Động vậy mà thành một mảnh xanh um tươi tốt rừng rậm nguyên thủy. Nhân không tại, vật cũng không phải.

Tại động khẩu bỏ kệ tiếp huyễn trận, mấy cái trần trọc nhảy vọt ở giữa đã đi tới toàn bộ rừng rậm tối cao đạt một khóa Cổ trên cây. Đứng tại ngọn cây, lấy tay che nắng, đưa mắt trông về phía xa. Cái hướng kia, nguyên lai có nhà của hắn, tên là Hoa Quả Sơn.

Hoa Quả Sơn trên Tứ Quý thường thanh, các loại thuần hương Mỹ Vị hoa quả chỗ nào cũng có, mà lại cảnh sắc tuyệt mỹ, coi như cả một đời cũng không nhìn xong. Đáng tiếc, hết thảy, đều không tồn tại.

Dừng cảm lạnh lẽu chậm tay chậm buông xuống, sau đó Tôn Ngộ Không dứt khoát ngồi tại như Cái Dù đồng dạng Cổ trên cây. Mặc cho thanh gió lay động, phía sau tinh hồng áo choàng theo gió tùy ý đong đưa. Cứ như vậy, nhìn qua cái hướng kia, ngồi xuống cũng là ba ngày.

Ba ngày sau đó, Tôn Ngộ Không bỗng nhiên tay phải hướng về phía chân trời ánh bình minh một trào, rực rỡ mặt trời mới mọc rõ ràng quang mang nhoáng một cái, sau đó, chỉ thấy Tôn Ngộ Không trong tay nhiều một đỉnh kim chói Kim Cô. Tay phải nắm Kim Cô, tay phải nâng lên, đưa ngón trỏ ra. Đầu ngón tay một cây pháp lực ngưng tụ kim châm thành linh xuất hiện. Bả bả bả mấy lần, ngay tại giam cầm bên trong, khắc lên hai chữ. Sau đó, chậm rãi, đem giam cầm đội ở trên đầu.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Hồng Liên Hỏa Chi Thể Thành!

Chuyến này Thiên Cung chuyến đi, để Tôn Ngộ Không trên bờ vai gánh, lại nặng một phần. Tìm kiếm còn lại ba khối Ngũ Thái Thần Thạch, tìm kiếm Tiểu Bạch Long cùng Lão Sa. Trừ cái đó ra, còn có phải nghĩ biện pháp cứu ra Thiên Cung các vị Yêu tộc đầu mục. Sau cùng, còn muốn đi nhìn một chút Bồ Đề Tổ Sư cùng Ngũ Trang Quan Trấn Nguyên Tử. Dù sao bọn họ đều là bởi vì chính mình mà bị thương. Lấy Tôn Ngộ Không lúc này thực lực, chỉ cần không phải gặp được đồng đạo Phật Đà kết trận vây khốn chính mình, vậy mình thì không có gì phải sợ. Lúc trước bởi vì chính mình còn có hoa quả núi hầu tử hầu tôn nguyên cơ vẫn luôn là sợ đầu sợ đuôi, lần này, không có nỗi lo về sau, cái kia, còn có cái gì phải sợ

Sau đó, cũng là đợi Bát Giới thân thể mới.

Trong nháy mắt, đã qua bốn mươi ngày. Trong thời gian này, toàn bộ Thiên Đình náo động không chịu nổi, cơ hồ Thiên Đình sáu thành binh lực toàn bộ hạ giới tìm kiếm Tôn Ngộ Không tung tích. Cái này đủ đó có thể thấy được Như Lai đối với Tôn Ngộ Không đến cùng là như thế nào hận thấu xương. Theo lý mà nói, vừa mới đạt được Thiên Đình địa bàn, muốn làm chính là củng cố binh lực, đồng thời quen thuộc Thiên Đình hoàn cảnh. Thế nhưng là đây hết thảy Như Lai đều không có làm, mà là vừa vận tiền vào chiếm giữ Thiên Đình về sau thì lập tức phái binh hạ giới tìm kiếm Tôn Ngộ Không.

Cái này bốn thời gian mười ngày bên trong, Tôn Ngộ Không hết thảy giết bảy đợt đến đây dò xét Phật Binh. Thế nhưng là nói là bảy ngày một đợt, cái này khiến Tôn Ngộ Không biết, nơi đây đã không có khả năng ở lâu. Chẳng qua cách Bát Giới luyện thể kết thúc còn có bảy ngày. Bất luận như thế nào, cái này bảy ngày Tôn Ngộ Không cũng không thể để Trư Bát Giới thụ mấy may ảnh hưởng. Nếu không hậu quả khó mà lường được.

Ngày thứ tư mươi ba, lại một đợt đến đây dò xét Phật Binh bị Tôn Ngộ Không đánh giết, ở trong đó thậm chí còn có mấy vị đình cấp Phật Đà. Mà lại, tựa hồ cái này bên trong Phật môn, lập tức nhiều rất nhiều khuôn mặt xa lạ. Nghe những thứ này hạ giới Phật Binh nói, Thiên Đình chẳng biết lúc nào vậy mà thêm một cái Quang Minh Tự Tại Phật. Hơn nữa nhìn Kỳ Thực Lực, tỉ như đến cao hơn rất nhiều. Như Lai tại lên trước mặt, càng nhiều giống như là một cái cấp dưới.

Dạng này Tôn Ngộ Không rất không hiểu, Phật môn lúc nào lại nhiều như này một vị cường giả chỉ sợ thực lực còn cao hơn mình đi. Chẳng lẽ là Phật môn ẩn tàng cường giả cái này Phật môn lừa đảo nội tình đến cùng mạnh cỡ bao nhiêu phải biết như trước khi đến vẫn là Tiệt Giáo Đa Bảo Đạo Nhân thời điểm, cũng bắt quá chỉ là Kim Tiên Tu Vi. Thế nhưng là về sau Lão Tử Hóa Hồ vì Phật về sau, tu vi vậy mà lấy một cái tốc độ bất khả tư nghị tăng vọt. Cuối cùng vậy mà có thể chứng đạo, từ mà trở thành Phật Môn Thánh Nhân đồng dạng tồn tại. Bực này tu vi tốc độ, đừng nói là Phật môn, cũng là toàn bộ Tiên Giới cũng là nghe rợn cả người.

Chỉ sợ, Phật Môn nội tình không phải mình tưởng tượng đơn giản như vậy a. Xem ra, tiếp xuống làm việc, nhất định phải vạn thiên cẩn thận, không thể bởi vì chính mình thực lực đại trưởng thì xem thường Phật môn.

Không hề qua suy nghĩ nhiều, coi như nghĩ quá nhiều cũng không có ý nghĩa gì. Tôn Ngộ Không quay người hướng về Đường Tam Tạng chỗ thạch thất đi đến. Còn có ba ngày thời gian, hết thảy thì thấy rõ ràng. Là hồn phi phách tán vẫn là thực lực đại trưởng, thì nhìn ba ngày này. Chẳng qua căn cứ Tôn Ngộ Không quan sát, cái sau khả năng rõ ràng lớn hơn nhiều.

Đây chính là cái kia một đoạn Quế Thụ nhánh cây công lao. Bàn Cổ Đại Thần ra sao nó vĩ đại, chăm chú là nó lông mi biến thành một đoạn nhánh cây, đối với Trư Bát Giới tới nói, đó cũng là vô tận chỗ tốt. Nghĩ tới đây, Tôn Ngộ Không không khỏi trong lòng hơi hơi nóng lên. Bàn Cổ Đại Thần lông mi thì có uy năng như thế, cái kia cơ hồ cùng Bàn Cổ nổi danh Nữ Oa Nương Nương lưu lại Ngũ Thái Thần Thạch, sẽ có không lồ cỡ nào uy năng đâu? Nếu như mình thật có thể tìm được còn lại ba khối đồng thời thuận lợi dung hợp tiến trong thân thể, vậy mình đến thực lực sẽ tăng vọt tới trình độ nào a coi như không thể cùng một số Viễn Cổ Đại Thần so sánh, nhưng chỉ sợ cũng là khá là khủng bố. Cái kia đến lúc đó, cái gì thù không thể báo chỉ là Phật môn, lo gì không thể diệt

Giờ khắc này, Tôn Ngộ Không trong lòng chưa bao giờ có vội vàng. Đối với tìm kiếm Thần Thạch vội vàng, đối với tự thân thực lực tăng lên vội vàng.

Bất quá, coi như lại gấp, cũng phải đợi Bát Giới ba ngày. Ba ngày sau đó, cũng là xuất phát thời gian. Hết thảy, cuối cùng rồi sẽ có một cái kết. Nghĩ đến những thứ này, Tôn Ngộ Không đi đến Đường Tam Tạng chỗ thạch thất bên trong. Chỉ nhìn thấy lúc trước cái kia hỏa diễm trướng lớn bây giờ đã thành Krystal một dạng Cổ Thể hình thái. Từ bên ngoài nhìn không ra bên trong như thế nào. Thế nhưng là Tôn Ngộ Không lại không dám dùng Hòa Nhân Kim Tinh cường ép xem xét, sợ quấy rầy đến Đường Tam Tạng. Sau đó, Tôn Ngộ Không đành phải tại cách đó không xa khoanh chân ngồi xuống, yên tĩnh chờ đợi Trư Bát Giới trùng sinh chỉ ngày.

Khả năng Tôn Ngộ Không chính mình cũng không có phát hiện, từ khi lần này đại chiến thụ thương sau khi tỉnh lại, trên người hắn tựa hồ lặng yên phát sinh thay đổi nào đó. Trước kia cái chủng loại kia xúc động, nồng nặc chính đang từ từ biến mất, mà một loại ổn trọng, cẩn thận khí chất chính đang từ từ hình thành. Bất quá, lúc đầu cái kia phần bá khí cùng ngạo khí lại không có chút nào giảm bớt, mà lại, tựa hồ càng hơn lúc trước. Một cái ổn trọng, hiểu được suy nghĩ, suy tính là cùng là lại tràn ngập bá khí cùng chiến đấu cuồng thả Tôn Ngộ Không, đang ở hình thành. Mâu thuẫn nhưng lại đương nhiên!

Rốt cục, ngày thứ tư mươi chín, đến.

Thế nhưng là, cùng là đến không chỉ là Trư Bát Giới luyện thể kết thúc, còn có phổ thiên cái địa Phật Bình. Tôn Ngộ Không không biết Như Lai là thế nào phát hiện mình hành tung, bởi vì tuy nhiên đến đây dò xét Phật Bình có rất nhiều, thế nhưng là Tôn Ngộ Không có lòng tin tuyệt đối tại bọn họ trước khi chết là tuyệt đối không có khả năng đem tin tức để lộ ra qua, thậm chí coi như trước khi chết phát ra một đạo cứu mạng tin tức đều là không thể nào. Tất cả mọi người đều là tại không phát giác gì trong nháy mắt mất mạng, khả năng, bọn họ đều không biết mình chết như thế nào.

Tuy nhiên Tôn Ngộ Không nghĩ mãi mà không rõ, thế nhưng là nên tới vẫn là đến, ngay tại Trư Bát Giới sắp đại công cáo thành giai đoạn sau cùng. Nhìn qua đây trời Phật Bình Phật Đà, Tôn Ngộ Không không hề sợ hãi. Dùng Hỗn Thiên Lăng cho Đường Tam Tạng bỏ hạ một cái vòng phòng ngự về sau, Tôn Ngộ Không chậm rãi lên không.

Nhìn lấy đối mặt vạn thiên Phật Bình lại không sợ chút nào Tôn Ngộ Không, Như Lai mi đầu đã nhú chung một chỗ. "Tôn Ngộ Không, không nghĩ tới đi cứu việc ngươi giấu rất cẩn thận, bất quá vẫn là bị ta tìm tới. Tôn Ngộ Không, hôm nay là tử kỳ của ngươi."

"Ngâm nga, Như Lai lão nhi, không nghĩ tới ngươi vậy mà có thể tìm tới nơi này. Tính ngươi có mấy phần bản sự, cũng không biết ngươi là thế nào tìm đến đến đây dò xét Phật Bình ta đã toàn bộ chém giết, không có khả năng trở về thông phong báo tin."

Tôn Ngộ Không bây giờ có thể làm, cũng là tận lực trì hoãn thời gian, tốt nhất là trì hoãn đến Trư Bát Giới thuận lợi tổ thể thành công. Nguyên có chỉ có thể cùng Như Lai nói chút nói nhảm.

"Ha-Ha, Tôn Ngộ Không, cho tới nay ngươi thì tự cho là thông minh. Coi là giết ta thám tử ngươi thì an toàn, thật sự là vô cùng ngu xuẩn. Ngày đó ngươi thoát đi Thiên Đình, ta lập tức phái trăm vạn Phật Bình hạ giới truy tìm tung tích của ngươi. Thế nhưng là một tháng bên trong, qua địa phương còn lại thám tử toàn bộ yên ổn hồi báo, cho dù có hao tổn cũng bắt quá ba phần mà thôi. Chỉ có cái này Bàn Ti Động, bất luận phái nhiều ít Phật Bình đến đây, toàn bộ không có không tin tức. Ngươi lanh chanh giết thám tử, kết quả lại là lớn nhất bại lộ vị trí của ngươi a. Chỉ là một giới Yêu Hầu, hôm nay, nên ngươi đến tội nhận tru thời điểm"

Nghe ở đây, Tôn Ngộ Không đã minh bạch. Như Lai Phật Bình tựa như là một cái mạng, mà duy chỉ có Bàn Ti Động nơi này thiếu rất một khối to. Cái kia rất rõ ràng, nơi đây nhất định có cực kỳ lợi hại Yêu Vương tồn tại. Thế nhưng là trong thiên hạ này nổi danh Yêu Vương trừ thương vong thì toàn bộ đều tại Thiên Đình thành tọa kỵ. Vậy cái này Bàn Ti Động Yêu Vương cũng liền miêu tả sinh động.

"Coi như ngươi tìm tới ta, cái kia thì có ích lợi gì bằng chỉ là trăm vạn Phật Bình, có thể làm khó dễ được ta" một câu nói xong, Tôn Ngộ Không toàn thân khí thể tăng vọt, một cỗ bên trong Thiên Địa duy ngã độc tôn bá đạo khí tức bao phủ mà ra. Rất nhiều thực lực không cao Phật Bình thậm chí tại chỗ sắc mặt trắng bệch, miệng phun máu tươi. Tôn Ngộ Không vậy mà chỉ bằng khí thể liền để đông đảo Phật Bình bản thân bị trọng thương.

"Yêu Hầu không cần thiết cần rờ, không được coi là thiên hạ này không ai trị người. Phật môn đệ tử nghe lệnh, kết Vạn Phật một thần đại trận. Đứng cho Yêu Hầu chạy." Nói xong những thứ này, Như Lai lập tức quay người, rất cung kính hướng về phía sau lưng coi là Phật Đà nói: "Tự tại Phật đại nhân, tiếp đó, xin mời ngài xuất thủ hàng này Yêu Hầu."

"Hừ, một cái chi là Yêu Hầu, vậy mà đại động can qua như vậy. Xem ra các người thật là càng ngày càng phế vật." nói xong, không để ý Như Lai sắc mặt như thế nào khó coi, thì phất ống tay áo một cái, một đóa Kim Sắc Liên Thai từ tay áo bên trong bay ra, đón gió căng phồng lên. Sau đó cái này Quang Minh Tự Tại Phật thì đứng tại sen trên đài. Tiếp theo trong nháy mắt, Liên Đài đã xuất hiện tại Tôn Ngộ Không trước mắt.

Tôn Ngộ Không đáng lẽ đối với Như Lai bọn người có chút khinh thường, thế nhưng là làm cặp chân kia đạp Liên Đài Phật Đà vẫn xuất hiện ở trước mắt thời điểm, Tôn Ngộ Không tâm lý không khỏi nhảy một cái. Đây là cái gì tốc độ khủng khiếp, chính mình vậy mà không phát giác gì chỉ sợ so với chính mình dung hợp Na Tra Phong Hỏa Luân về sau Căn Đầu Vân còn nhanh hơn ba phần. Người tới tốc độ ánh sáng độ thì có kinh khủng như vậy, thực lực kia chỉ sợ nên cường đại cỡ nào

Mới đầu cái kia một phần khinh thị không còn sót lại chút gì, theo sát mà đến là như lâm đại địch khăn trương cùng coi trọng. Tôn Ngộ Không biết, tiếp xuống chính là một trận đại chiến, một cái không tra, chính mình rất có thể thì chết ở chỗ này. Trước mắt Phật Đà thực lực, siêu ra tưởng tượng của mình.

Thế nhưng là coi như như thế, Tôn Ngộ Không trong lòng cũng là không mảy may e ngại. Chiến đấu, Tôn Ngộ Không xưa nay không sợ. Coi như đối thủ cường đại tới đâu, Tôn Ngộ Không trong lòng cũng sẽ không có một chút sợ hãi. Duy nhất có, cũng là kích động, loại kia khiêu chiến một tòa núi cao hưng phấn cùng kích động.

"Người chính là Tôn Ngộ Không đem lần này Phật môn huyền náo gà chó không yên Tôn Ngộ Không"

"Hỏi người khác tên trước đó, có phải hay không muốn trước giới thiệu một chút chính mình"

"Ha ha, thú vị, thú vị. Bao nhiêu năm, không người nào dám nói như vậy với ta đã người muốn biết, vậy ta sẽ nói cho người biết, ta là Quang Minh Tự Tại Phật. Thực lực nha, thì là bên trên Thánh Nhân. Lần này xuống tới, thì là tới giết người. Ha ha. Không muốn vọng muốn chạy trốn hoặc là chống cự. Tuy nhiên thực lực của người rất mạnh, chẳng qua cũng chính là Trung Vị Thánh Nhân trình độ. Người là đánh không lại ta."

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Thánh Nhân

Quang Minh Tự Tại Phật nói xong, cười ha hả nhìn lấy Tôn Ngộ Không, một bộ chẳng hề để ý bộ dáng. Chẳng qua sự thật cũng đúng là như thế, hai cái hoàn toàn không người cùng cảnh giới, mà lại nó vị trí thế giới cũng hoàn toàn khác biệt. So sánh phía dưới, thật sự là hẳn có tư cách hoàn toàn có thể không đem Tôn Ngộ Không để vào mắt. Bên trên Thánh Nhân cùng Trung Vị Thánh Nhân ở giữa thực lực liền tựa như một đạo khoảng cách, trừ số rất ít thiên tư trác tuyệt hạng người có thể không nhìn đạo này khoảng cách từ đó vượt cấp chiến đấu, còn lại đại bộ phận vẫn không thể không nhìn. Mà Tôn Ngộ Không, rõ ràng không tại cái kia số người cực ít bên trong.

Tuy nhiên tại cái này một giới Tôn Ngộ Không hung danh hiển hách, thế nhưng là tại Quang Minh Tự Tại Phật Nhân bên trong, cái này giống một cái cường tráng một số tiểu hài tử tại một đám trẻ con bên trong xưng xưng bá bá. Tuy nhiên tại cái kia đám trẻ con bên trong xem như lợi hại, nhưng để ở Quang Minh Tự Tại Phật Nhân bên trong, quả thực cũng là nhà chòi.

Ngay tại Quang Minh Tự Tại Phật đầy mắt hí ngược dò xét Tôn Ngộ Không thời điểm, Tôn Ngộ Không cũng một mặt đề phòng nhìn lấy Quang Minh Phật (Quang Minh Tự Tại Phật thì tên gọi tắt Quang Minh Phật).

Làm Tôn Ngộ Không lần đầu tiên nhìn thấy Quang Minh Phật thời điểm, Tôn Ngộ Không thì biết mình gặp gỡ đại địch. Quang Minh Phật trong lúc lơ đãng tán ra khí thế liền đã mạnh hơn Như Lai quá nhiều, Tôn Ngộ Không tin tưởng coi như Như Lai liều toàn lực nhất kích cũng không bằng trước mắt Quang Minh Phật tiện tay nhất kích.

Đây chính là bên trên Thánh Nhân cùng hạ vị Thánh Nhân chênh lệch. Chính mình cùng hẳn ở giữa chênh lệch mặc dù không có lớn như vậy, thế nhưng là chênh lệch cũng không nhiều lắm. Bất quá, chính mình biết lùi bước sao coi như không muốn sau lưng Bàn Ti Động cùng Nhị Sư Đệ, chính mình cũng tất nhiên sẽ cùng đánh một trận.

Chính mình sớm đã cùng Phật môn kết xuống sinh tử đại thù, thù này sớm tối muốn báo, chỉ bất quá bây giờ thoảng sớm một số. Chính mình mới vèn vèn dung hợp một khối Kim hệ Thần Thạch, nếu như chờ chính mình thành công dung hợp năm khối Thần Thạch. . .

"Quang Minh Tự Tại Phật phải không nếu như người muốn bằng chỉ là mấy câu thì dọa lùi ta Lão Tôn, vậy người có thể cũng quá mức ấu trĩ. Nhiều lời vô ích, cái này Phật môn, ta Lão Tôn nhất định là muốn diệt."

"Ngâm nga, cuồng vọng! Liền để ngươi cái này hạ giới Hào Yêu mở mang tầm mắt, để ngươi biết cái gì là chân chính chênh lệch. Bất quá, coi như ngươi biết ngươi cũng không có thời gian đi hối hận. Bởi vì, hôm nay, ngươi hẳn phải chết."

Vừa dứt lời, chỉ thấy Quang Minh Phật chấp tay trước ngực, một đạo Hào Nhiên Phật Lực đột nhiên khuấy động mà ra. Sau đó, hai tay đột nhiên tách ra, chỉ thấy giữa song chường một tòa tầng mười hai tầng Linh Lung Bảo Tháp thỉnh thoảng xuất hiện. Bảo Tháp tinh xảo đặc sắc, rường cột chạm trổ, sinh động như thật. Đáy tháp bên phải, ngọn tháp ở bên trái. Sau đó, Quang Minh Phật tay phải hướng (về) sau hát lên, Linh Lung Tiểu Tháp thì kề sát tại bàn tay phải phía trên.

"Kim Thân Phật Tháp · đánh". Theo Quang Minh Phật quát to một tiếng, tay phải hướng về phía trước đại lực hát lên, Linh Lung Tiểu Tháp đã mất thường gần như không tốc độ rõ rệt bắn ra. Mục tiêu, cũng là Tôn Ngộ Không.

Mặt đối với Quang Minh Phật cái này tất sát nhất kích, Tôn Ngộ Không không dám có mảy may khinh thị. Trên đầu Kim Cô nhất thời vỡ tan, một cỗ cuồng khí tức bá đạo liên tục tăng lên. Phản tay nắm chặt Kim Cô Bồng, một cỗ tuyệt cường lực lượng quán chú tiến Kim Cô Bồng bên trong, Kim Cô Bồng nhất thời kim quang phóng đại, quang mang phảng phất nhip tim đập một nửa co rút lại vừa tăng. Đúng lúc này, Quang Minh Phật Linh Lung Tiểu Tháp đã đến trước mắt, Tôn Ngộ Không cánh tay phải bấp thịt phồng lên, phảng phất tiểu sơn đồng dạng.

Kế tiếp nháy mắt, Linh Lung Tiểu Tháp cùng Kim Cô Bồng đột nhiên chạm vào nhau. Một cỗ chấn thiên động địa tiếng vang truyền đến, mà khuấy động sóng pháp lực càng là truyền khắp toàn bộ thể giới. Chỉ cần là có chút đạo hạnh bất luận thần tiên Yêu Ma, toàn bộ đều cảm giác được cỗ này sóng pháp lực. Từng cái không khỏi sắc mặt kịch biến, thể gian này lúc nào ra khủng bố như thể cường giả

Đội thanh âm hơi yếu, lại nhìn hai người, Quang Minh Phật tay phải nâng Tiểu Tháp gương mặt ý cười, phảng phất vừa mới một kích kia căn bản không phải hấn cách làm một dạng. Mà lại nhìn Tôn Ngộ Không, nắm Kim Cô Bồng tay phải vẫn không ngừng rung động. Phảng phất thoáng buông lỏng Kim Cô Bồng liền có thể tuột tay mà như bay.

Hiển nhiên, Tôn Ngộ Không đã thụ thương, tuy nhiên không nặng, chẳng qua hai người lập tức phân cao thấp.

"Ha-Ha, Yêu Hào, cái này biết chuyện gì chênh lệch đi Ha-Ha "

Không để ý tới càn rỡ cười to quang minh Phật, Tôn Ngộ Không hít sâu một hơi, chậm rãi lắng lại một chút ở ngực bốc lên nội lực. Quay đầu nhìn về phía mình tay phải, hồ khẩu chỗ y nguyên vỡ ra, máu tươi chảy không ngừng.

Tôn Ngộ Không chậm rãi ngừng đầu, trong mắt sát khí tăng vọt, diện mục dữ tợn.

"Quang Minh Phật, không nên quá tự cho là đúng. Hôm nay thì dùng ngươi đi thử một chút đi, ha ha ha." Cuồng tiếu phía dưới, là Tôn Ngộ Không bấp thịt cả người tăng vọt. Đáng lẽ nhỏ gầy Tôn Ngộ Không, thân cao đột nhiên dài ba lần không thôi. Bấp thịt cả người càng là bàn cầu chặt chẽ, giống như đá cẩm thạch. Trên người Kim Giáp áo choàng toàn bộ bị chống đỡ vỡ nát tan tành, đồng thời trên thân lông tóc bắt đầu thành dài, che khuất Tôn Ngộ Không thân thể. Bất quá, nếu như ngươi nhìn kỹ, liền có thể nhìn ra những thứ này mao trên tóc pháp lực lưu chuyển, hiển nhiên cực kỳ cứng cỏi, coi như Thiên Giới tối đỉnh cấp phòng ngự pháp bảo so sánh cùng nhau cũng cường không đi nơi nào.

"Tề Thiên Đại Thánh Yêu Vương thể!" Giống như sấm rền nổ hống. Nguyên lai, hấp thu Na Tra Kim hệ Thần Thạch về sau, Tôn Ngộ Không thân thể phát sinh biến dị nào đó. Vậy mà có thể biến thành Yêu Vương thể, mà một khi biến thành loại trạng thái này, Tôn Ngộ Không thân thể lực công kích, phòng ngự lực thậm chí tốc độ đều cường hóa không chỉ gấp mười lần. Mà lại, cái này tựa hồ còn không phải cuối cùng biến hóa.

Ngẩng đầu liếc mắt một cái quang minh mạng, sau một khắc, Tôn Ngộ Không thân thể đã biến mất tại nguyên chỗ. Ngay tại ánh mắt mọi người còn chưa kịp chuyển dời thời điểm, chỉ nghe thấy Như Lai phát ra một đạo thanh âm hoảng sợ.

Mọi người nhao nhao quay đầu nhìn về phía Như Lai nơi đó, nhất thời dọa đến vài cái linh hồn. Nguyên lai Tôn Ngộ Không cái kia thân thể khổng lồ đã xuất hiện tại Như Lai trước mắt, mà mọi người xoay đầu lại nhìn thấy, thì là Tôn Ngộ Không một tay nhắc lấy Như Lai, một tay nắm tay.

"Yêu Hào ngươi dám nhanh mau buông tay." Quang Minh Phật nhanh hơn mọi người một cái nháy mắt thời gian phản ứng tới, có thể là bởi vì khoảng cách hơi có chút xa xôi, trước tới cứu viện đã không có khả năng. Dưới tình thế cấp bách chỉ có thể lần nữa bay vọt ra tay phải Linh Lung Tháp. Hiển nhiên là muốn thông qua vây Ngục cứu Triệu phương thức, giống như đến nhất mệnh.

Thế nhưng là để mọi người không nghĩ tới chính là, Tôn Ngộ Không vậy mà đối với phía sau bay tới Linh Lung Tháp hoàn toàn không quan tâm, chỉ là nhìn lấy Như Lai. Nắm nắm tay phải đột nhiên đánh xuống, trong nháy mắt, máu tươi bắn tung tóe. Lại nhìn lúc, Như Lai đã trở thành một bộ không đầu thi thể. Đúng lúc này, Linh Lung Tiểu Tháp đã xuất hiện tại Tôn Ngộ Không phía sau lưng, mắt thấy lập tức liền muốn đụng vào Tôn Ngộ Không. Quang Minh Phật tại lúc này thậm chí hơi khẽ thở phào một cái, chỉ cần có thể đánh giết Yêu Hào, coi như Như Lai chết cũng không có quan hệ gì. Đại không quay về nhiều nhất bị rầy một phen, cũng không lo ngại.

Thế nhưng là, tiếp đó, để Quang Minh Phật trực tiếp trợn mắt hốc mồm. Bởi vì hấn trợn mắt nhìn thấy, ngay tại Linh Lung Tiểu Tháp sắp đánh trúng Tôn Ngộ Không phía sau lưng thời điểm, Tôn Ngộ Không đột nhiên quay người, trống không tay trái vậy mà nắm chặt Linh Lung Tiểu Tháp. Nếu như chỉ là như vậy Quang Minh Phật còn có miễn cưỡng có thể tiếp nhận, thế nhưng là, để hấn kém chút trực tiếp điên cuồng là, Tôn Ngộ Không nắm chặt Linh Lung Tiểu Tháp về sau, vậy mà ngẩng đầu đối với mình tà tà cười một tiếng, sau đó, tay trái bấp thịt phồng lên."Oanh" một tiếng, Linh Lung Tiểu Tháp, nát. Bị Tôn Ngộ Không tay không bóp nát.

Quang minh Phật tính mệnh giao tu vô số năm Linh Lung Tiểu Tháp, cứ như vậy nát. Bị Tôn Ngộ Không phảng phất bóp rác rưởi một dạng tiện tay thì cho nắm nát.

Quang minh Phật nhắc tay chỉ Tôn Ngộ Không, một ngum máu tươi đột nhiên phun ra, nhất thời, mặt như giấy vàng. Hiển nhiên, thụ nội thương rất nặng. Cái này Linh Lung Tiểu Thập thế nhưng là hấn bản mệnh pháp bảo, cùng mình cùng một nhịp thở. Mà Tiểu Thập vừa vỡ, tâm thần dẫn dắt phía dưới làm sao có thể không bị thương

Ngay tại Quang Minh Phật còn không có tại trong lúc khiếp sợ lấy lại tinh thần thời điểm, bên tai chỉ nghe thấy Chúng Phật ã hô to một tiếng không muốn, hấn đột nhiên quay đầu, liền thấy hấn đòi này nhất làm cho hấn hoảng sợ sự tình. Tôn Ngộ Không cái kia không lồ tràn ngập dã tính cùng bạo tạc lực thân thể, thì xuất hiện sau lưng tự mình.

Quang minh Phật đột nhiên ngừng đầu, nhìn thấy là một đôi to lớn quyền đầu, đối với mình ngang nhiên nện xuống. Giờ khắc này, Quang Minh Phật ngược lại cảm giác được một trận nhẹ nhõm, nhìn lấy tại trong con mắt cấp tốc phóng đại quyền đầu, Quang Minh Phật hô lớn: "Tôn Ngộ Không, coi như ngươi giết ta cũng vô dụng. Ta chẳng qua là Phật môn cấp thấp nhất một cái Phật Bình. Ngươi chờ xem, sẽ có mạnh hơn nhân tới giết ngươi. Ngươi chờ xem. Ha-Ha. . ."

Vừa mới dứt lời, Tôn Ngộ Không quyền đầu đã nện xuống. Từng phách lối không ai bì nổi Quang Minh Tự Tại Phật, hóa thành một bãi thịt nát. Thậm chí, liền linh hồn đều bị nện nát.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Lữ trình

Nhất quyền đánh nát Quang Minh Tự Tại Phật về sau, Tôn Ngộ Không mang theo đầy người huyết tinh cùng vô biên sát khí, chậm rãi ngừng đầu, nhìn về phía còn lại Phật môn mọi người vị trí. Cái nhìn này, bao hàm giữa thiên địa lớn nhất lạnh thấu xương bá đạo cùng sát ý lạnh như băng. Chỉ một cái liếc mắt, liền để Phật môn mọi người cảm giác được tựa hồ rơi vào vô tận Cực Hạn thế giới. Không chỉ như vậy, ngay tại có nhân chịu không được cái kia khí tức bá đạo muốn quay người chạy trốn thời điểm, đột nhiên thân thể ngừng tại nguyên chỗ, một cử động nhỏ cũng không dám. Mặc cho cái kia cỗ bá đạo khí tức ép mọi người cơ hồ là quỳ trên mặt đất.

Bởi vì những cái kia quay người muốn chạy người, ngay tại suy nghĩ vừa mới dâng lên trong nháy mắt, thì có một cỗ nồng đậm sát ý vây quanh chính mình, cảm giác kia tựa như có vô số chuỗi sắc bén dị thường dao găm chống đỡ tại căn cổ, chỉ cần thoáng một cái dị động, liền sẽ lập tức đầu một nơi thân một nẻo. Nguyên cớ, không có một người dám động.

"Nhớ kỹ, tên của ta là Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không. Cái này vền vẹn vừa mới bắt đầu mà thôi. Ta biết các ngươi Thượng Giới còn sẽ tới nhân, bất quá, ta Lão Tôn không sợ." Sau cùng nhìn Phật môn mọi người nhất nhãn, Tôn Ngộ Không sau đó không chút do dự quay người rời đi.

Làm Tôn Ngộ Không thân ảnh biến mất ở phía dưới liên miên đại sơn thời điểm, toàn bộ nhân tài hung hăng buông lỏng một hơi. Loại kia bất cứ lúc nào cũng sẽ chết đi khủng bố, không phải người bình thường có thể thừa nhận được. Tuy nhiên không biết Tôn Ngộ Không là sao không có thừa cơ đánh giết nhóm người mình, chẳng qua mọi người sớm đã không tâm tình qua so đo. Tất cả mọi người không muốn lại ở chỗ này gây ngốc dù là một giây chùng, tất cả mọi người xuất ra cuộc đời tốc độ nhanh nhất rời đi.

Chỉ sợ tại cái này rất lâu sau đó, đều không có nhân còn dám theo đuổi giết Tôn Ngộ Không. Cho dù có lại cao thủ lợi hại đến cùng không dám. Bởi vì Tôn Ngộ Không cái này liên tiếp thủ đoạn đã để bọn họ sợ mất mật. Từ bọn họ thành Phật đến bây giờ, còn có chưa thấy qua lợi hại như thể nhân vật khủng bố. Tựa hồ người mãi mãi cũng vô pháp giết chết thậm chí đánh bại hấn, coi như đánh bại hấn nhất thời, chỉ cần hấn không chết, thì luôn có thể lấy càng cường đại hơn tư thái trở về. Sau đó lấy bề gãy nghiền nát thực lực để người biết cái gì là khủng bố.

Loại người này, không thể gây, thậm chí không thể cùng hấn có bất kỳ gặp nhau. Ý nghĩ này, thành tất cả mọi người thời khắc này tiếng lòng. Cho dù có nhân trở về lập tức hoàn tục từ đó ẩn ẩn sơn lâm cũng không phải là không thể.

Bàn Ti Động chỗ sâu nhất một chỗ thạch thất bên trong, Tôn Ngộ Không toàn thân máu tươi ngã trên mặt đất, còn sót lại một cỗ yếu ớt khí tức chứng minh hấn còn chưa chết. Cứ như vậy lẳng lặng nằm nửa ngày, rốt cục, Tôn Ngộ Không ngón tay nhỏ bé không thể nhận ra nhất động, sau đó, Tôn Ngộ Không cực kỳ chặt vật mở hai mắt ra.

"Nguy hiểm thật, kém một chút thì thân thể bạo liệt. Tuy nhiên bảo trụ một cái mạng, thể nhưng là thương thể kia cũng quá trọng, không biết ngày nào mới có thể khôi hấn." Nói xong, Tôn Ngộ Không mặt cười khổ. Sau đó, từng điểm từng điểm bắt đầu nếm thử khoan chân ngòi dầy. Tuy nhiên lần này diệt sát Phật môn hai vị Thánh Nhân, thể nhưng là Tôn Ngộ Không trong lòng cũng không có một tia buông lỏng, ngược lại bởi vì Quang Minh Tự Tại Phật xuất hiện, để Tôn Ngộ Không càng thêm gấp gáp.

Bởi vì năm đó lấy kinh nghiệm kết thúc, Tôn Ngộ Không một đoàn người nhao nhao bị phạt, Tôn Ngộ Không tức thì bị phong làm Đầu Chiến Thắng Phật. Sau đó mấy trăm năm, Tôn Ngộ Không thì lưu tại Phật môn tu hành. Mặt ngoài nhìn Tôn Ngộ Không là thành Phật Môn Phật Đà, nhân hạ

trăm năm. Tuy nhiên lại không có người biết, tại Linh Sơn mấy trăm năm, Tôn Ngộ Không âm thầm điều tra Phật môn cơ hồ tất cả bí văn.

Lúc này Tôn Ngộ Không có một cái cực kỳ kinh người thậm chí là kinh thiên động địa phát hiện. Nguyên lai Tôn Ngộ Không tại Như Lai bịt kín hồ sơ Mật Quyền giữa phát hiện, Tây Thiên lớn như vậy Phật môn cũng chỉ là một góc của băng sơn. Mà chính mình thế giới đang ở vậy mà cũng chỉ là Vạn Thiên Thế Giới giữa không chút nào thu hút một cái tiểu thế giới. Phát hiện này để Tôn Ngộ Không kinh hãi dị thường, không khỏi nhanh thì trấn định lại. Bởi vì từ Mật Quyền bên trong đôi câu vài lời Tôn Ngộ Không phát hiện không chỉ là Phật môn, ngay cả Thiên Đình Đạo gia cũng là như thế.

Nhất thời, Tôn Ngộ Không thì lâm vào tình cảnh lưỡng nan. Bất luận Phật môn vẫn là Đạo gia, nói cho cùng đều cùng mình lớn lao chơi hội. Thế nhưng là nguyên lai chỉ cho là trong mắt nhìn thấy cũng là toàn bộ, bây giờ mới biết chính mình thấy chẳng qua chín trâu mắt soi lông mà thôi. Thế nhưng là, nếu như cứ thế từ bỏ, Tôn Ngộ Không có làm không được. Càng nghĩ, Tôn Ngộ Không vẫn là quyết định tiếp tục xem tiếp, sau đó mới quyết định.

Phía sau, nói là Tôn Ngộ Không vị trí thế giới, tên là Bàn Cổ giới. Lúc đầu chính là một khối Hỗn Độn cự thạch, sau khi được ức vạn năm thai nghén, Bàn Cổ liên sinh vào trong đó. Bàn Cổ xuất sinh về sau, Xanh Thiên Đạp Địa, lại qua ức vạn năm mới có được hôm nay thế giới.

Cái vũ trụ này mỗi sinh ra một cái thế giới, ở vào trung tâm vũ trụ hoang vu Cổ Giới trên thế lực liền sẽ biết được. Làm Hồng Hoàng Cổ Giới trên thế lực biết được dân sinh ven vện một phương tiểu thế giới về sau, thì mỗi phe thế lực phải mấy người qua trong đó phát triển. Bởi vì thế giới quá mức nhỏ yếu, nguyên có thế lực khắp nơi phải đi mấy cái vị đệ tử về sau thì lại không có chú ý qua. Chỉ bất quá không có qua một vạn năm cơ hội phát qua một đạo tín tức hỏi thăm tiểu thế giới tình huống.

Làm cái thứ nhất sau 10,000 năm, truyền đến tin tức là cái thế giới này dân sinh cái thứ nhất sinh linh tên là Bàn Cổ, chẳng qua Bàn Cổ đã Dĩ Thân Hóa Đạo cùng toàn bộ thế giới hòa làm một thể. Nguyên có bọn họ quyết định đem vùng thế giới nhỏ này mệnh danh là Bàn Cổ giới. Tuy nhiên tại những thứ này đại thế lực trong mắt Bàn Cổ thực lực nhỏ yếu không thể nhỏ yếu đến đâu, thế nhưng là Dĩ Thân Hợp Đạo loại tinh thần này vẫn là thật vĩ đại. Cho nên mới sẽ lấy tên của hắn mệnh danh một cái thế giới.

Mà những thứ này đại thế lực phải đi nhân theo thứ tự là Yêu tộc Nữ Oa, Đạo gia Hồng Quân, Nhân Tộc Phục Hi, Phật môn Câu Lưu Tôn Phật. Còn lại một số thế lực nhỏ không đồng nhất vừa nhắc tới. Mấy vị này tại Bàn Cổ Thế Giới có thể xưng vì đại thần nhân vật, làm theo bắt đầu giáo hóa vạn vật sinh linh, đồng thời bắt đầu sáng tạo môn lập phái.

Cái này về sau lại qua một vạn bảy ngàn 500 kiếp, mới có hiện tại thế giới bộ cục. Mà lúc trước những đại thần đó hoặc là vẫn lạc, hoặc là Dĩ Thân Hợp Đạo, toàn bộ biến mất không thấy gì nữa. Đẳng sau tuy nhiên cũng đi ra một số pháp lực thông huyền nhân vật, lại cũng chỉ là phù dung sớm nở tối tàn.

Mà lại, còn có điểm trọng yếu nhất, cũng là bất luận Phật môn vẫn là Đạo gia, từ hoang vu Cổ Giới truyền xuống mật lệnh, thế lực khắp nơi có thể xa lánh, chiến tranh, nhưng là tuyệt đối không cho phép một phương hoàn toàn thôn phệ một phương khác hành vi tồn tại. Tuy nhiên Bàn Cổ giới là một phương tiểu thế giới, phía trên thế lực cũng sẽ không quá quan tâm, thế nhưng là một khi có nhất phương thế lực hoàn toàn bị tiêu diệt một phương khác, đây là hoang vu Cổ Giới trên đại thế lực tuyệt đối vô pháp dễ dàng tha thứ, chuyện này đối với bọn hắn tới nói không khác hung hăng đánh lên một bàn tay.

Tôn Ngộ Không còn phát hiện, lúc trước Thiên Đình cũng không phải là Đạo gia chương quản, mà chính là từ Yêu tộc thủ lĩnh Đông Hoàng Thái Nhất cùng Đế Tuấn chương quản Thiên Đình. Thủ hạ Yêu Sư Côn Bằng cùng thập đại Yêu tộc Đại Tướng không ai có thể ngăn cản. Thế nhưng là về sau chẳng biết tại sao phát sinh nội loạn, này mới khiến Đạo gia thừa lúc vắng mà vào, nhất cử chiếm lĩnh Thiên Đình. Từ đó Yêu tộc không gượng dậy nổi. Thế nhưng là coi như như thế, Đạo gia cũng không có đối với Yêu tộc đuổi tận giết tuyệt, chỉ là đánh giết một số Yêu tộc đầu mục. Còn lại Yêu tộc toàn bộ khu trục đến hạ giới Tứ Đại Châu.

Tuy nhiên cái này một số để Tôn Ngộ Không tức giận không thôi, chẳng qua hắn vẫn là bén nhạy phát giác ra một đầu tin tức hữu dụng. Cái kia chính là Phật Đạo Lương Gia không được diệt môn, nếu như một khi diệt môn, cái kia Thượng Giới khẳng định sẽ phái người hạ giới, thế nhưng là, vậy sẽ phải đợi đến sau 10,000 năm. Mà Bàn Cổ giới chỗ có thể chứa đựng lớn nhất Đại Năng Lượng giá trị cũng bất quá chỉ là đỉnh phong Thánh Nhân. Một vạn năm, Tôn Ngộ Không có lòng tin thành vì đỉnh cao nhất của thế giới này tồn tại.

Nguyên có, nếu như mình có thể sử dụng điểm này, trước cùng Phật môn Liên Minh, sau đó đánh bắt ngờ Thiên Đình, đợi chính mình diệt đi Thiên Đình Đạo gia về sau, tại cùng Phật môn địa vị ngang nhau. Đợi thực lực góp nhặt đầy đủ, lại một bộ cầm xuống Phật môn. Dạng này, phương thế giới này liền thành Yêu tộc nhất gia độc đại. Coi như về sau Thượng Giới phái người, đến lúc đó thực lực của mình cũng đầy đủ. Nếu như hết thấy thuận lợi, cái kia Yêu tộc tất hưng. Chỉ huy Yêu tộc trở lại Thượng Cổ thời kỳ tôn quý địa vị cũng chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

Bởi vậy, lúc này mới có Tôn Ngộ Không đằng sau một loạt cử động cùng hành vi. Thế nhưng là để Tôn Ngộ Không không nghĩ tới chính là, Phật môn vậy mà không để ý phía trên phát lệnh, sau cùng thu lấy ngư ông chi lợi. Tương đương nhất cử Diệt Yêu tộc cùng Đạo gia hai nhà sở hữu hữu sinh lực lượng, thành lớn nhất bên thắng.

Điểm ấy là Tôn Ngộ Không làm sao cũng nghĩ không thông. Nhưng là, bây giờ, cái này một số đều nghĩ thông suốt. Nguyên lai Như Lai phía sau còn có một vị Quang Minh Tự Tại Phật. Một vị bên trên Thánh Nhân cho Như Lai làm hậu thuẫn, nguyên có Như Lai mới có như thế dã tâm.

Bất quá, thiên tính toán không bằng người tính toán, cứ việc Như Lai tính toán an bài cái này hơn nghìn năm, thế nhưng là vẫn là thất bại trong gang tấc. Tuy nhiên tạm thời chiếm lĩnh Thiên Đình thế nhưng là hắn Linh Sơn nhưng cũng hủy hoại chỉ trong chớp mắt. Được chĩa bằng mắt. Hiện tại càng là rơi vào thần tử đạo tiêu hạ tràng.

Tôn Ngộ Không tiếp xuống nhiệm vụ liền là mau chóng hồi phục thương thế, sau đó tìm kiếm còn lại ba khối Nữ Oa Thần Thạch. Sau cùng dung hợp năm khối Thần Thạch chi lực, để cho mình đạt tới đỉnh phong Thánh Nhân. Khi đó, cũng là Yêu tộc ngóc đầu trở lại thời điểm.

Giả Thiên Đình, coi như tạm thời lưu cho Phật môn cũng không cái gọi là.

Ngay tại Tôn Ngộ Không suy tư, cảm thấy con đường phía trước một mảnh quang thời điểm, chỉ nghe thấy một tiếng vang thật lớn, sau đó một đạo âm thanh vang dội vang lên: "Ha-Ha, ta Lão Trư lại sống tới, ha ha ha."

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Hồng Liên hỏa thể

Nghe được tiếng vang, Tôn Ngộ Không biết là Trư Bát Giới luyện thể kết thúc. Đáng tiếc thương thể của mình quá nặng, liền đứng dậy đều không thể làm đến. Ngay tại Tôn Ngộ Không giây dựa lấy đứng dậy thời điểm. Trước mắt một đạo hồng quang thoáng hiện, sau đó, liền thấy trước mắt một đoàn hùng hực thiêu đốt lên hỏa điểm.

Tôn Ngộ Không biết, trước mắt hỏa điểm cũng là Trư Bát Giới. "Ngốc tử, không có sao chứ đâu?" "Hầu ca, ngươi làm sao người nào đem ngươi thương tổn nặng như vậy ta qua báo thù cho ngươi." "Ta, không có việc gì. Nghỉ ngơi một chút liền tốt. Đâu? Ta có lời cùng các ngươi nói."

"Tốt, Hầu ca ngươi chớ lộn xộn, ta đây chính là kêu đến." Nói xong, lại là một trận hỏa quang chớp động. Không đến một lát, Đường Tam Tạng ngồi tại một đóa hỏa điểm Hồng Liên trên bay tới. Chỉ bất quá Đường Tam Tạng giờ phút này sắc mặt tái nhợt, hiển nhiên là pháp lực tiêu hao quá độ.

"Sur, . Không có sao chứ" Đường Tam Tạng thay đổi mờ mắt ra nói: "Không ngại, chỉ bất quá pháp lực tiêu hao nhiều chút. Ngộ Không ngươi thể nào làm sao thụ thương nặng như vậy" ", Bát Giới, các ngươi nghe ta nói. Năm đó chúng ta sư đồ lấy kinh nghiệm về sau. . ."

Sau đó, Tôn Ngộ Không đem phát hiện của mình cùng suy luận toàn bộ nói cho Đường Tam Tạng cùng Trư Bát Giới nghe. Làm Tôn Ngộ Không nói xong, Đường Tam Tạng cùng Trư Bát Giới Song Song đứng chết trân tại chỗ. Tin tức này thực sự quá rung động, nếu như không phải từ Tôn Ngộ Không trong miệng nói ra, hai người làm sao cũng không thể nào tin nổi. Đây quả thực thì phá vỡ thể giới của bọn hắn. Bất quá, hai người cũng biết, Tôn Ngộ Không cho tới bây giờ sẽ không nói nhảm. Khẳng định là có chứng cứ xác thực mới sẽ nói như vậy. Thế nhưng là, cái này cũng thực sự. . .

"Ta biết tin tức này không phải thời gian ngắn có thể tiếp nhận. Chẳng qua không quan hệ, Phật môn tạm thời là không sẽ phái người đến. Nguyên có phía dưới một đoạn thời gian chúng ta là an toàn. Tiếp xuống chúng ta cần phải làm là củng cố thực lực cùng dưỡng thương. Chờ chúng ta toàn bộ đạt tới đỉnh phong trạng thái, cũng là lần nữa lên đường thời điểm. Bất quá, Bát Giới, chờ ta cùng thương thể khôi phục về sau, ngươi phải đi tìm Hằng Nga đi. Ta biết ngươi không tìm được nàng không cách nào yên lòng. Mà lại Quảng Hàn Cung bí mật cũng không thể để Phật Môn nhân phát hiện. Chờ ngươi tìm tới Hằng Nga về sau lại đến cùng ta cùng hiệp."

Nói xong, Tôn Ngộ Không thì nhắm mắt lại. Rất hiển nhiên, lập tức nói nhiều lời như vậy, vốn là thụ thương thân thể sớm đã không chịu nổi.

Nhìn thấy Tôn Ngộ Không thương thể nặng như vậy, Đường Tam Tạng tâm lý đau tích huyết. Vung tay lên, một đóa gần như trong suốt Tiểu Hoa xuất hiện tại Tôn Ngộ Không đỉnh đầu. Quay tròn không được xoay tròn, theo xoay tròn, một cỗ linh khí nồng nặc cùng huyết khí chi lực rót vào Tôn Ngộ Không thể nội. Tôn Ngộ Không thương thể cùng cơ hồ khô kiệt linh lực lấy tốc độ mà mất thương cũng có thể thấy được đang khôi phục.

Lúc này, Đường Tam Tạng hơi khê thở phào một cái, đồng thời một loại kiên định quang mang trong mắt hắn chợt lóe lên. Tựa hồ là hạ cái gì chật vật quyết định một dạng.

"Bát Giới, đi thôi. Không nên quấy rầy đến Đại sư huynh của ngươi. Thừa dịp trong khoảng thời gian này ngươi phải thật tốt làm quen một chút hiện tại thân thể cùng lực lượng. Nếu vì sư không nhìn lầm, ngươi hẳn là cũng có hạ vị Thánh Nhân thực lực. Thật tốt nỗ lực, tương lai mới có thể giúp sư huynh của ngươi một chút sức lực."

"Vâng. ."

Trải qua trận đại biến, tựa hồ tất cả mọi người tính cách đều tại trong lúc vô hình biến chuyển. Tôn Ngộ Không thay đổi cẩn thận, cơ trí. Đường Tam Tạng thay đổi kiên nghị, quả quyết. Trư Bát Giới thay đổi hiểu chuyện, dũng cảm. Mỗi người đều đang trưởng thành lấy, bất luận là thực lực hoặc là cái gì khác.

Sau bảy ngày, Bàn Ti Động. Đáng lẽ yên lặng như tờ dãy núi, bỗng nhiên một đạo hỏa hồng hào quang ngút trời mà lên, nó tốc độ quá nhanh quả thực không thể tưởng tượng. Sau đó, lại có hai cái ăn mặc đơn giản mặc mặc Hành Giả ở hiện tại trong quần sơn chi chít. Chỉ bất quá bên trong một cái hình dạng anh tuấn dị thường, một cái khác lại giống như một cái con khỉ trên nhay dưới tránh.

Lại là sau bảy ngày, Bắc Câu Lô Châu lớn nhất Bắc một cái thành nhỏ nghênh đón hai cái phong trần mệt mỏi vân du bốn phương tăng. Hai vị này vân du bốn phương Tăng Chính là Tôn Ngộ Không cùng Đường Tam Tạng hai người. Ngày đó rời đi Bàn Ti Động về sau, hai người lại không biết hướng phương hướng nào đi. Tìm kiếm còn lại ba khối Thần Thạch, nói đến đơn giản, thế nhưng là thiên hạ này to lớn tìm kiếm ba khối đá không khác mò kim đáy biển. Khó khăn kia có thể nghĩ, thế nhưng là lại không có quá nhiều thời gian qua chậm rãi tìm kiếm. Rơi vào đường cùng, chỉ có thể hướng phương bắc bước

đi. Bởi vì Tôn Ngộ Không từng nghe nói Bắc Câu Lô Châu cực điểm, sinh hoạt có tên là Băng Tộc một cái tộc quần tồn tại. Bọn họ là xinh đẹp chi thân, mong rằng đối với tại Thủy thuộc tính ngũ hành Thần Thạch khả năng có như vậy một chút tin tức.

Nguyên có hai người ngựa không ngừng vó chạy tới Bắc Câu Lô Châu. Rốt cục tại sau bảy ngày đi vào Bắc Câu Lô Châu cái cuối cùng Tiểu Thành. Lại hướng Bắc, cũng là không hề dấu chân người Cực Bắc Băng Nguyên. Truyền thuyết coi như Đại La Kim Tiên cũng không xa bước vào cái kia phiến Băng Nguyên, bởi vì Cực Bắc Băng Nguyên nhiệt độ không khí thực sự quá thấp. Đại La Kim Tiên tu vi trở xuống một khi đi vào chẳng mấy chốc sẽ toàn thân pháp lực đình trệ, sau cùng bị đông cứng thành một khối tảng băng.

Cực Bắc Băng Nguyên, thế nhưng là cái này Tam Giới ở giữa nổi danh Sinh Mệnh Cẩm Địa. Tôn Ngộ Không còn có là nằm đó tại Hoa Quả Sơn xưng Vương lúc, cùng người khác Ma Vương lúc uống rượu, Giao Ma Vương trong lúc vô tình lộ ra. Giao Ma Vương nói hắn năm đó từng có một lần ngộ nhập Cực Bắc Băng Nguyên chỗ sâu, lại bị một đám xinh đẹp cho vây quanh. Nếu không phải bằng vào Đông Hoàng Thái Nhất lưu lại Đông Hoàng Chung, hắn tuyệt đối là chắc chắn phải chết.

Đám kia Băng Linh thực lực có Đại La Kim Tiên trái phải, mà lại không sợ giá lạnh, tại Cực Lãnh Trung Hành động tự nhiên. Thế nhưng là đối lại tầm thường Đại La Kim Tiên nếu như không phải mỗi thời mỗi khắc dùng linh lực kiên hàng toàn thân, thậm chí hành động đều khó khăn. Chớ nói chi là chiến đấu.

Bởi vậy, cái này Cực Bắc Băng Nguyên, liền thành tuyệt đại đa số người nghe mà biến sắc địa phương. Thế nhưng là, bất luận nó như thế nào khủng bố, hôm nay, Tôn Ngộ Không đều muốn đi tới một lần. Thì như năm đó lấy kinh nghiệm một dạng, biết rất rõ ràng coi như đến Tây trời cũng sẽ không có kết quả gì, tuy nhiên lại vẫn là đạo nghĩa không thể chùn bước từng bước một đi qua.

Có một số việc, biết rõ nguy hiểm, biết rõ không có kết quả, thế nhưng là, nhưng vẫn là cần trải qua một lần mới có thể. Nếu như không đi kinh lịch không đi ném thử, hết thảy hết thảy chỉ là nghe người khác nói, cái kia sinh mệnh của người, còn có là sinh mệnh của mình sao mà lại, nhiều khi, chỉ có tự thể nghiệm về sau, mới sẽ phát hiện, nguyên lai, cũng không hoàn toàn giống nhau.

Trở lại chuyện chính, Ngộ Không hai người sau khi vào thành, trực tiếp qua một cái khách sạn, muốn hai gian thượng phòng. Sau đó liền bắt đầu khoan chân ngồi tĩnh tọa để khôi phục đoạn đường này chạy vội mỗi một. Mặt trời lặn thời gian, hai người cũng đã khôi phục lại trạng thái đỉnh cao nhất. Sau đó Tôn Ngộ Không xuống lầu muốn hai phần trai đồ ăn. Ăn nghỉ về sau, Tôn Ngộ Không suy nghĩ một chút, sau đó nói: ", con đường sau đó, liền để đồ nhi đi một mình đi. tuy nhiên bây giờ cũng là Thánh Nhân Chi Cảnh, thế nhưng là cái này Cực Bắc Băng Nguyên hung hiểm dị thường, vạn nhất có cái gì bất trắc, coi như hồng bét."

"A lại nguy hiểm như vậy thế nhưng là người đi một mình, vì sư cang là không yên lòng a."

"Người là có chỗ không biết. Thế gian này cùng chia Tứ Đại Bộ Châu, thế nhưng là cái này Tứ Đại Bộ Châu phía trên cũng không phải là vèn vèn chỉ có Phật môn, Thiên Đình cùng Yêu tộc cái này tam đại thế lực. Đi ra ngoài cái này tam đại thế lực bên ngoài, tại Tứ Đại Bộ Châu phía trên còn có nhiều vô số kể cường đại tộc quần. Tỷ như cái này Cực Bắc Băng Nguyên trên Thủy Linh tộc, Tây Ngưu Hạ Châu Cực Tây Hoang Nguyên trên Man tộc, Nam Chiêm Bộ Châu Cực Nam chi cảnh thượng cổ Ngũ Tổ vân vân, đều là không kém chút nào Thiên Đình hoặc là Phật Môn thế lực cường đại. Chỉ bất quá bởi vì vì một số nguyên nhân đặc biệt hai không xuất thế a. Nguyên có tuy nhiên có Thánh Nhân Chi Cảnh, mà dù sao không phải thiện ở chiến đấu, một khi gặp được những thứ này Cổ Lão Chủng Tộc bên trong Thánh Nhân cao thủ, chỉ sợ rất khó chống lại. Chẳng qua nếu như chỉ có đồ nhi một người, coi như đánh không lại, chạy trốn vẫn là cũng có thể. Nguyên có cắt không nên tức giận, đồ nhi hết thảy đều là vì sư phò tốt."

Sau khi nghe xong, Đường Tam Tạng khe khẽ thở dài, biết mình nếu như đi theo, rất có thể thật liên lụy Ngộ Không. Thế nhưng là, để Ngộ Không một người lạc vào hiểm địa, lại không yên lòng. Nghĩ tới đây, Đường Tam Tạng nhúng tay cong ngón búng ra, một đóa trong suốt Tiểu Hoa xuất hiện tại Đường Tam Tạng đầu ngón tay.

"Ngộ Không, vì sư biết lần này đi hung hiểm dị thường, nếu vì sư đi theo chỉ sợ liên lụy cùng người. Bất quá, cái này nhiều Hư Vô độ hóa hoa người cảm Thời khắc mấu chốt có thể bảo đảm người nhất mệnh. Như gặp nguy hiểm, vì sư cũng tốt biết phương vị, tiến đến nghĩ cách cứu viện cùng người."

Tôn Ngộ Không còn muốn nói điều gì, chẳng qua ngẩng đầu một cái, nhìn lấy Đường Tam Tạng kiên định dị thường ánh mắt, đành phải gật đầu. Thù hạ Hư Vô độ hóa hoa. Sau đó, quay người lại, hóa thành một đạo lưu quang tránh đi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Cực Bắc Băng Nguyên

Cùng ngày quang hơi sáng thời điểm, Tôn Ngộ Không dừng bước lại. Bốn phía dò xét một phen về sau, tìm một chỗ thấp bé khe núi chỗ, khoan chân ngồi xuống, bắt đầu khôi phục một đêm này tiêu hao linh khí. Đáng lẽ nếu là bình thường, Tôn Ngộ Không một cái bồ nhào thì có cách xa vạn dặm, thế nhưng là tại cái này Cực Bắc Băng Nguyên, một đêm thời gian cũng mới đi khoảng ba trăm dặm. Quả thực là ngày đêm khác biệt, thế nhưng là chỉ bằng

một đêm này ba trăm dặm, Tôn Ngộ Không cũng đủ để tự ngao. Như đôi thành còn lại tầm thường Thánh Nhân, chỉ sợ một trăm dặm cũng đã là cực hạn. Thực lực chưa tới Thánh Nhân Chi Cảnh, chỉ sợ một bước đều đi không ra.

Đáng tiếc, liền xem như Tôn Ngộ Không thực lực cùng sánh ngang xa Cổ Vu Tộc Đại Vu thân thể, cũng không chịu được cái này Cực Hàn thẩm thể. Một đêm thời gian, đã đem một thân linh lực hao phí bảy tám phần. Bất đắc dĩ, chỉ có thể nguyên địa tĩnh tọa, không phải vậy chỉ sợ chẳng mấy chốc sẽ bị đông cứng thành một khối tảng băng. Mà lại cái này Cực Bắc Băng Nguyên hung hiểm dị thường, cái này Cực Hàn hoàn cảnh chỉ là một cái trong số đó mà thôi.

Nguy hiểm hơn thì là không phải xuất hiện Tuyết Long đề thi cùng thành quần kết đội Băng Nguyên yêu thú, cái này yêu thú là tại thú cùng yêu ở giữa giống loài. Trí tuệ không cao, chỉ biết là bốn phía du dương bắt giết con mồi. Thế nhưng là nếu như người bởi vì bọn họ trí tuệ không cao thì khinh thị bọn hắn mà nói, vậy người thì xong. Chính là bởi vì chúng nó trí tuệ rất thấp, nguyên cốt toàn bộ đều là hung hãn không sợ chết, căn bản không biết cái gì gọi là hoảng sợ. Càng quan trọng hơn là những thứ này yêu thú thực lực thấp nhất cũng có Thiên Tiên thực lực, ngẫm lại xem, tại như vậy một cái bước đi liên tục khó khăn trong hoàn cảnh, bị một đám không sợ chết Thiên Tiên cấp yêu thú vây khốn, hậu quả kia không bỏ đến mức nào.

Nguyên cốt, tại Băng Nguyên hành tẩu, điểm trọng yếu nhất thì là tuyệt đối không nên đem linh lực của mình hao hết, ít nhất cũng phải giữ lại ba phần linh lực đề phòng ngoài ý muốn phát sinh. Nguyên cốt Tôn Ngộ Không tuy nhiên còn có dư lực, thế nhưng là cũng không dám ngừng cuồng khinh thường. Mà lại nơi này băng tuyết ngập trời, trừ Thủy hệ cùng Băng hệ bên ngoài, còn lại nguyên tố cực kỳ mỏng manh, nguyên cốt Tôn Ngộ Không càng là không dám đặt mình vào nguy hiểm. Trăm vạn Phật Bình đều không có thể lưu lại chính mình, thế nhưng là nếu như bởi vì nhất thời khinh thường mà mệnh tang cái này Cực Bắc Băng Nguyên, cái kia chỉ sợ là Tôn Ngộ Không tuyệt đối vô pháp tiếp nhận.

Ba khắc đồng hồ qua đi, Tôn Ngộ Không đứng lên. Mặc dù không có khôi phục lại đỉnh phong trạng thái, thế nhưng là cũng khôi phục có cửu thành linh lực, tiếp xuống chỉ cần không cần đại pháp lực tuyệt chiêu, chậm rãi đi cần phải có thể kiên trì đến mặt trời lặn thời gian. Cái này Băng Nguyên thực sự quá ác liệt, ở lâu một phút đồng hồ đều sẽ tăng thêm vô số hung hiểm.

Từng bước một, đỉnh lấy linh khí hộ trảo, Tôn Ngộ Không chậm chạp tiến lên. Đồng thời Hỏa Nhãn Kim Tinh mở đến cực hạn, không phải vậy tại Băng Nguyên hành tẩu thời gian dài, con mắt thì sẽ hình thành quáng tuyết, vạn nhất có yêu thú nào loại hình rất có thể chính mình phát hiện không. Làm tới hôm qua vừa mới bước vào Băng Nguyên thời điểm, Tôn Ngộ Không liền phát hiện ở chỗ này chính mình linh thức bị áp chế đến thấp nhất, chỉ có thể dò xét phương viên trăm mét. Lại xa thì cái gì đều cảm giác không đến. Đối với Tôn Ngộ Không cấp bậc này người mà nói, trăm mét cơ hồ thì giống như rất gần gần. Sau đó Tôn Ngộ Không dứt khoát quan bế linh thức, nương tựa thị lực bên tai lực dò xét. Đây là Hỏa Nhãn Kim Tinh tác dụng liền đạt được tăng lên cực lớn.

Bằng vào Hỏa Nhãn Kim Tinh Tôn Ngộ Không đã thành công né qua hai cái đàn yêu thú, bên trong một cái là một đám đại khái năm mươi cái trái phải Yêu Lang. Toàn thân trắng như tuyết da lông, nếu như không phải Hỏa Nhãn Kim Tinh, rất có thể coi như lấp đặt cũng không nhận ra được. Bọn này Yêu Lang thực lực cao nhất đạt tới Kim Tiên Điện Phong, thấp nhất thì là Thiên Tiên hạ vị. Tại bình thường, bọn này Yêu Lang đều không đủ Kim Cô Bông quét một chút. Đáng tiếc, ở chỗ này, Tôn Ngộ Không cần phải đường vòng đi. Tuy nhiên Tôn Ngộ Không cũng không ngại, thế nhưng là một khi chiến đấu rất có thể biết hao phí lượng lớn linh lực, còn có thể dẫn tới phụ cận đàn yêu thú. Tôn Ngộ Không lần này mục đích là tìm kiếm Băng Tộc hỏi thăm Thủy hệ Thần Thạch, không phải đến cùng yêu thú đại chiến.

Nghĩ đến chỗ này, tuy nhiên trong lòng hơi có không cam lòng, thế nhưng là Tôn Ngộ Không vẫn là lựa chọn vòng vèo mà tiến lên. Rất nhanh, Tôn Ngộ Không thì phát giác vừa mới quyết định của mình là đến cỡ nào sáng suốt. Bởi vì hần vèn vèn tiến lên ba mươi dặm không đến, liền phát hiện một đám băng sương Báo Tuyết. Bọn này băng sương Báo Tuyết vậy mà toàn bộ đều có Đại La Kim Tiên thực lực, dẫn đầu một cái lại nhưng đã là Bán Đế cấp yêu thú.

Nhất thời, Tôn Ngộ Không tâm lý liền may mắn không thôi, nếu như mình vừa mới hơi vừa xung động cùng Yêu Lang đại chiến, cái kia chiến đấu khí tức cùng huyết tính chi khí khẳng định sẽ đem bọn này Báo Tuyết hấp dẫn tới. Đến lúc đó, chỉ sợ cũng thật dữ nhiều lành ít. Tại cái địa phương quỷ quái này, chính mình tối đa cũng thì có thể phát huy ra năm phần thực lực mà thôi. Trừ phi mình hướng lên lần cùng Quang Minh Tự Tại Phật lúc đối chiến một dạng biến thân làm Cự Viên chi thân, thế nhưng là nghĩ lại đến cái kia kinh khủng hậu di chứng, Tôn Ngộ Không nhất thời trong lòng mát lạnh, tất cả suy nghĩ toàn bộ biến mất, chỉ là càng cẩn thận kỹ càng vòng qua Báo Tuyết bảy, chậm rãi tiến lên.

Không khác, bởi vì ngày đó Tôn Ngộ Không bởi vì trong lòng phần nộ mà hóa thân thành Cự Viên thời điểm, chẳng biết tại sao vậy mà dẫn động thể nội Kim hệ Thần Thạch, nhất thời, một cỗ mệnh môn không thể ngăn cản dồi dào Kim hệ linh lực dâng lên mà ra. Một phần trong đó theo kinh mạch chú ý tiến một thân bắp thịt cốt cách bên trong, một bộ phận khác nhưng từ lỗ chân lông lộ ra, tan vào da thịt cùng trên người lông tóc bên trong. Nguyên cốt, Tôn Ngộ Không mới có như vậy tốc độ khủng khiếp cùng lực lượng, còn có kinh người phòng ngự lực. Một vị bên trên Thánh nhân tính mệnh giao tu pháp bảo liền bị hần một cái tay sinh sinh bóp nát, bức này thân thể lực lượng quả thực không thể tưởng tượng. Như Lai càng là liền thời gian phản ứng đều không có liền bị một vòng đánh nát đầu lâu.

Bất quá, thế gian này là thẳng bằng, cái kia vốn cổ phần hệ linh lực tuy nhiên lúc đầu cho Tôn Ngộ Không kinh khủng lực công kích cùng phòng ngự lực, thế nhưng là rất nhanh Tôn Ngộ Không thì phát giác được không đúng, bởi vì cỗ lực lượng này tại đạt tới một cái đỉnh phong về sau, Tôn Ngộ Không thể nội vậy mà bắt đầu nhanh chóng vỡ tan. Ngay tại Tôn Ngộ Không đem Quang Minh Tự Tại Phật nện thành thịt vụn về sau, Tôn Ngộ Không hai tay bắp thịt thì đứt gãy, sau đó cũng là gân mạch, sau cùng liền xương cốt đều vỡ ra.

Chỗ lấy cuối cùng Tôn Ngộ Không vèn vèn nhìn Chứng Phật đã nhất nhãn, thậm chí không kịp đồ giết bọn hắn liền vội vàng bay đi, bởi vì Tôn Ngộ Không không biết sau một khắc chính mình có thể hay không toàn thân gân mạch đứt đoạn mà bị Phật môn mọi người cho oanh thành bột mịn. Làm Tôn Ngộ Không miễn cưỡng đến Bàn Ti Động thời điểm, vội vàng biến hóa vì bản thân, lúc này, thể nội đứt gãy chi thể mới đình chỉ, chẳng qua lại có một ít mụn. Lúc này Tôn Ngộ Không đã trọng thương ngã gục.

Tại thời khắc mấu chốt, thể nội khối kia Kim hệ Thần Thạch lại lặng lẽ phát ra một cỗ nhu hòa kim quang, bảo vệ Tôn Ngộ Không tâm mạch, khiến cho hắn không đến mức khí tuyệt thân vong.

Bây giờ suy nghĩ một chút, Tôn Ngộ Không đều là một trận hoảng sợ. Cổ lực lượng kia mặc dù tuyệt cường, thế nhưng là tựa hồ thân thể của mình vẫn là quá mức nhỏ yếu, căn bản không có cách nào tiếp nhận cổ lực lượng kia. Thế nhưng là, cái kia còn vền vẹn một khối lực lượng của thần thạch, Tôn Ngộ Không đã khổng chế không, chớ nói chi là dung hợp.

Thế nhưng là cái này còn có còn thiếu rất nhiều, Tôn Ngộ Không còn có muốn tìm Thủy hệ, mộc hệ cùng Hỏa hệ ba khối Thần Thạch cũng nhao nhao tan vào trong cơ thể mình. Thế nhưng là thì bằng mình bây giờ thân thể, rất hiển nhiên, đó là tự chịu diệt vong. Nếu như không nghĩ biện pháp cường hóa nhục thân của mình, coi như có thể tìm được còn lại Thần Thạch, nhưng là không cách nào dung hợp cũng là vô dụng.

Bởi vậy, lần này Cực Bắc Băng Nguyên chuyển đi, Tôn Ngộ Không chưa chắc không có rèn luyện một chút thân thể ý nghĩ. Tại như thế khắc nghiệt hoàn cảnh hạ đi bộ, mà lại nương tựa linh lực duy trì thể nội nhiệt độ, chỉ có thực sự không tiếp tục kiên trì được thời điểm, mới có thể dùng linh lực bao trùm toàn thân, không đến mức để thân thể đông cứng. Nếu như lần này có thể kiên trì tới cùng biết đi ra Băng Nguyên, cái kia nhục thân của mình khẳng định sẽ cường đại không chỉ một bậc.

Một bên suy tư vừa đi, bỗng nhiên, một cổ cực độ lạnh lẽo sát ý trực tiếp khóa chặt Tôn Ngộ Không. Tôn Ngộ Không nhất thời rung mình một cái, sau đó trong nháy mắt liền tiến vào chuẩn bị chiến đấu trạng thái, cổ này sát ý là mãnh liệt như vậy, quả thực như thực chất. Có thể nghĩ, cổ này sát ý chủ nhân thực lực tuyệt đối không thấp. Rất có thể là Đế Cấp, hơn nữa còn là Đế Cấp Trung Vị.

Ngay tại Tôn Ngộ Không mở ra Hóa Nhân Kim Tinh tìm kiếm khắp nơi thời điểm, một đạo dị thường giá rét khí tức từ phía sau đánh tới, tiếp theo trong nháy mắt, một đầu to lớn màu trắng cái đuôi lớn bỗng dưng đâm tới. Tôn Ngộ Không vội vàng xoay người, cánh tay phải một trận cổ động, bấp thập cấp tốc hờ ra. Toàn bộ cánh tay phải thay đổi cực kỳ trắng kiện, cùng tay trái so sánh mãnh liệt. Sau đó tay phải kéo lấy Kim Cô Bồng đột nhiên quay người vung mạnh, "Bang" một tiếng, phảng phất kim thiết giao kích thanh âm đình tại nhức óc. Tôn Ngộ Không chỉ cảm thấy tay phải Kim Cô Bồng rung động lợi hại, mà lại nhìn đầu kia cái đuôi lớn đã chệch hướng.

Tôn Ngộ Không vừa định buông lỏng một hơi, lúc này Tôn Ngộ Không phía sau lưng chỉ có một trận nhói nhói, hơi hơi một quay đầu, Tôn Ngộ Không tâm lý kinh hãi, nguyên lai, cái này lại là một đầu lạnh lùng Cự Mãng. Vừa mới đánh lên mình dùng chính là cái đuôi, mà tại chính mình xoay người một khắc này tại đột nhiên nhô ra bốn máu miệng lớn. Cái này Đại Mãng, thật cao trí tuệ.

Chẳng qua Tôn Ngộ Không tuy nhiên kinh hãi, tuy nhiên lại cũng không hoảng loạn. Mặc dù mình thời khắc này thực lực chỉ có thời kỳ toàn thịnh ba bốn phần mười, thế nhưng là nhưng cũng không phải cái này không quan trọng một đầu Đế Cấp Trung Vị yêu thú có thể thương, mặc dù là tại cái này cực đoan ác liệt dưới điều kiện.

Mắt thấy Đại Mãng miệng lớn liền muốn nuốt mất Tôn Ngộ Không thời điểm, bỗng nhiên một đạo hồng quang từ Tôn Ngộ Không phía sau lưng bay ra, mấy cái lấp lóe liền đem Đại Mãng cho khóa thành một cái bánh chưng.

"Hồn Thiên Lãng, gấp." Nhất thời, Hồn Thiên Lãng hồng quang càng hơn, trực tiếp tại Đại Mãng bảy tác chỗ cho sinh sinh xoắn đứt. Đế Cấp Trung Vị Hân Tuyết mừng, trực tiếp thân từ.

"Hừ, chỉ là một con đại xà, cũng dám mưu toan nuốt ta Lão Tôn, thật sự là không biết tự lượng sức mình. Bất quá, tới cũng coi như kịp thời. Vừa vặn ta Lão Tôn được một ngày một đêm đói bụng, liền lấy ngươi đại xà này cho ta đỡ đói đi."

Nói xong, nhanh gọn đem da rắn lột sạch, sau đó tìm nơi bị gió vị trí. Hai tay một túm, một đóa trong suốt Tiểu Hoa hiển hiện. Sau đó Tôn Ngộ Không vung tay lên, Tiểu Hoa ra tại cách đất một thước vị trí, sau đó bắt đầu cháy bùng rực. Chỉ bất quá, thiêu đốt lại chỉ là phổ thông Tam Muội Chân Hỏa. Thế nhưng là cái này lại đầy đủ, bởi vì Tôn Ngộ Không triệu hồi ra Hư Vô độ hóa hoa cũng không phải là vì khác, vền vẹn vì thịt rắn nướng mà thôi. Nếu để cho Đường Tam Tạng biết, khẳng định phải niệm trên mười lần Khẩn Cô Chú.

Một bên nướng thịt rắn, Tôn Ngộ Không một bên vuốt vuốt một khóa trắng như tuyết hạt châu. Hạt châu này, chính là cái này Đại Mãng Xà Châu. Mọi người đều biết, rắn, mãng, giao, rùa vân vân dễ sinh châu. Mà phổ thông yêu thú hoặc là yêu quái cũng chỉ có nội đan. Nội đan tuy nhiên cũng là trân quý bảo vật, đặc biệt là đến Đại La Kim Tiên trở lên nội đan càng là trân quý cùng cực. Thế nhưng là được châu lại càng thêm trân quý gấp trăm lần.

Không khác, bởi vì được châu ưng có thể cường hóa năng lực của thân thể. Thần tiên bên trong, trừ phi là loại kia Thể Tu, nếu không đều là thân thể lệch yếu pháp lực lệch cường. Nguyên có loại này có thể đề bạt nhục thân cường độ được châu, liền thành vô giá chi bảo.

"Vừa vặn, ta Lão Tôn chuẩn bị rèn luyện thân thể, ngươi đại xà này thì đưa tới một khóa nội đan. Ha ha, thật đúng là đưa than khi có tuyết a."

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Thủy tộc thủ lĩnh

Nóng hổi ăn xong một hồi Mỹ Vị thịt rắn, Tôn Ngộ Không vung tay lên, thu hồi Hư Vô Độ Hóa Hoa. Sau đó phân biệt một chút phương hướng, đứng dậy bay đi. Trong vòng mấy cái hít thở, Tôn Ngộ Không đã không thấy tăm hơi. Đây là, đại địa đột nhiên bắt đầu rung động, phóng phát có cái gì thể tích kinh khủng Cự Thủ đang ở hướng nơi này chạy vội. Sau một lát, chỉ gặp một đầu hình thể to lớn trắng như tuyết Cự Ngưu mang theo một đường Phi Tuyết đang hướng về vừa mới Tôn Ngộ Không nướng ăn thịt rắn địa phương chạy.

Làm Cự Ngưu đuổi tới về sau, nhìn qua đầy đất da rắn thịt rắn, nhất thời một tiếng chấn thiên rống to, trong thanh âm mang theo to lớn bi thương. Hiện nhiên, đầu này to lớn tuyết trâu cùng Đại Xà xác nhận quen biết, đáng tiếc vẫn là đến chậm một bước.

Kỳ thực Tôn Ngộ Không tại đánh giết Đại Xà về sau thì phát giác Đại Xà trước khi chết phát ra cầu cứu tin tức, chỉ bất quá cũng không để ý tới a. Làm ăn xong thịt rắn thời điểm, Tôn Ngộ Không cảm giác được không khí một trận rung động, đoán được có thể là Đại Xà trợ thủ đến. Cho nên mới không tiếc hao phí linh lực từ đó lách mình bay đi.

Nghe sau lưng rống to, Tôn Ngộ Không lắc đầu. Thực lực mình không đủ, lại vọng tưởng đoạt hãn tính mạng người. Đã muốn ăn ta Lão Tôn, cái kia ta Lão Tôn trước hết ăn ngươi.

Làm Tôn Ngộ Không rơi xuống đất thời điểm, đúng lúc là một tòa băng sơn dưới chân. Tôn Ngộ Không nhúng tay sờ sờ trong ngực Xà Châu, lâm vào suy tư. Minh rõ cuộc là hiện tại thì tìm một chỗ phục dụng cái này mai xà đan vẫn là trước tiếp tục Bắc Thượng đầu?

Nếu như ngay tại chỗ phục dụng viên này Xà Châu, nhục thân của mình khẳng định sẽ càng thêm cường đại, tuy nhiên lại muốn chậm trễ không thiếu thời gian. Nếu như tiếp tục Bắc Thượng hoàn toàn chính xác có thể tiết kiệm thời gian, thế nhưng là tại cái này hung hiểm dị thường Cực Bắc Băng Nguyên, nhiều một phần thực lực thì nhiều một phần tự vệ tỷ lệ.

Chỉ là một chút suy tư, Tôn Ngộ Không liền đã có quyết định. Tìm một nơi yên tĩnh, phục dụng Xà Châu. Dù cho chính mình lập tức Bắc Thượng, có thể là mình căn bản không biết cái kia Thủy tộc đến cùng ở nơi nào, chỉ có thể là dựa vào cảm giác một đường hướng bắc. Thế nhưng là cái này căn bản là không thể nào đoán trước lộ trình, ai cũng không biết chính mình lúc nào có thể tìm tới Thủy tộc. Nguyên cơ dù cho hiện tại trì hoãn một chút thời gian cũng không quan trọng, mà lại thực lực mình cường, đi cũng liền càng nhanh.

Hạ quyết định, Tôn Ngộ Không liền không do dự nữa. Vung tay lên, triệu hồi ra Hư Vô Độ Hóa Hoa, sau đó lại tại trong lỗ tai móc ra Kim Cô Bồng Thuận miệng thổi, Hư Vô Độ Hóa Hoa liền bay đến Kim Cô Bồng một mặt. Cứ như vậy, Tôn Ngộ Không đem Kim Cô Bồng kháng trên bờ vai, sau đó thì nghênh ngang hướng về băng sơn đi đến. Mắt thấy liền muốn đắm vào băng sơn trên thời điểm, độ hóa hoa hơi lóe lên, đã nhìn thấy Băng trên vách núi đã lặng yên không tiếng động tan mở nhân tính Đại Động.

Tôn Ngộ Không tuy nhưng đã tấn thăng làm Trung Vị Thánh Nhân, tuy nhiên lại y nguyên chơi tính không thay đổi. Lại đem đại danh鼎鼎 độ hóa hoa đầu tiên là dùng để thịt nướng, sau đó lại dùng để mở đường. Nếu để cho người khác trông thấy, chỉ sợ phải lớn Hô phung phí của trời a.

Đáng tiếc nơi này không có những người khác, cho dù có Tôn Ngộ Không cũng sẽ không hiểu. Khi đi đến trong lòng núi vị trí thời điểm, Tôn Ngộ Không dừng bước lại, sau đó thu hồi độ hóa hoa cùng Kim Cô Bồng. Quay người nhìn xem cái này thật dài hình người thông đạo, Tôn Ngộ Không cười hắc hắc. Sau đó hướng về phía bốn phía thổi, chỉ thấy trong lòng núi Băng cấp tốc hòa tan thành một cỗ Thanh Thủy, sau đó Tôn Ngộ Không tay nhất chỉ, cỗ này Thanh Thủy thì theo Tôn Ngộ Không lúc đến thông đạo dừng mãnh lao tới. Mấy cái trong chớp mắt, liền đem thông đạo hoàn toàn phong kín. Sau đó, thì đông thành băng đóng. Từ bên ngoài nhìn, tuyệt đối vô pháp nhìn ra mảy may dấu vết.

Tôn Ngộ Không hài lòng gật đầu, sau đó lại triệu ra Hỗn Thiên Lăng, vòng quanh chính mình vây thành một vòng tròn lớn. Lúc này mới khoanh chân ngồi xuống, nhắm mắt dưỡng thần. Tuy nhiên nơi này vắng vẻ dị thường, thế nhưng là vẫn là lo trước khỏi họa tốt. Vạn nhất mình tại nuốt Xà Châu thời khắc mấu chốt có yêu thú nào xông tới, khả năng cũng là một trận tai bay vạ gió.

Sau một canh giờ, Tôn Ngộ Không mở to mắt, hai đạo kim quang từ trong đôi mắt bắn ra, lại đem băng sơn đánh ra hai cái to bằng ngón tay chỗ trống. Xem ra cái này Hóa Nhân Kim Tinh, về sau ngược lại là có thể xem như xuất kỳ bất ý một cái công kích thủ đoạn. Nếu như tại giao đấu quá trình bên trong, cho đối phương hai mắt đến trên như thế một chút, cái kia việc vui coi như lớn. Dựa vào Tôn Ngộ Không tính cách, cái này không là chuyện không thể nào.

Đi qua một canh giờ điều dưỡng, Tôn Ngộ Không Tinh Khí Thần toàn bộ đều đánh tới đỉnh phong trạng thái. Là thời điểm nuốt Xà Châu đề bạt Nhục Thể Cường Độ.

Lúc này, Tôn Ngộ Không từ trong ngực xuất ra Xà Châu, hơi ngửa đầu, thì cả viên nuốt vào. Nhất thời, Tôn Ngộ Không cũng cảm giác phóng phát một con cự mãnh từ trong miệng xông vào, sau đó trong nháy mắt hóa thành vô số đầu tiểu xà, tại thể nội tán loạn. Chỉ là nửa cái thời gian hô hấp, thể nội bắt thịt thì vỡ vụn hơn phân nửa. Cái này khiến Tôn Ngộ Không vừa sợ vừa giận.

Nguyên lai làm Tôn Ngộ Không đánh giết Đại Xà thời điểm, Đại Xà một sợi oan hồn bay ra, sau đó tiến vào Xà Châu bên trong. Lúc ấy Tôn Ngộ Không bởi vì chủ quan cũng không có phát giác, thế nhưng là khi hãn nuốt Xà Châu về sau, cái này sợi oan hồn thì hỗn hợp Xà Châu linh lực cùng một chỗ tiến vào Tôn Ngộ Không ngũ tạng lục phủ cùng da thịt gân cốt bên trong, mưu toan từ nội bộ phá hư Tôn Ngộ Không sinh cơ.

Thế nhưng là Tôn Ngộ Không đường đường một vị Trung Vị Thánh Nhân, làm sao có thể dễ xảy ra chuyện như vậy. Tôn Ngộ Không toàn lực thôi động linh lực trong cơ thể, bắt đầu đối với bốn phía tán loạn Xà Châu linh lực tiến hành bao vây.

Rất cục, đi qua hơn một canh giờ bao vây, cuối cùng đem tất cả Xà Châu linh lực ngưng tụ trong đan điền. Thế nhưng là cái này Tôn Ngộ Không lại khó khăn, tuy nhiên sở hữu linh lực đã bị bắt lại, có thể là như thế nào mới có thể đem bên trong oan hồn lấy ra đâu? Nếu như không đem cái kia một sợi oan hồn lấy ra, những linh lực này thì vĩnh viễn không cách nào hấp thu. Mà một khi linh lực của mình có một tia lỗ thủng, cái này Xà Châu linh lực khẳng định sẽ lập tức tứ tán tiếp tục phá hư thân thể. Đúng lúc này, Tôn Ngộ Không cảm giác vùng đan điền một trận âm áp, cẩn thận nhìn lên, lại là một đóa nhỏ bé

Hur Vô Độ Hóa Hoa.

Làm đóa này Hur Vô Độ Hóa Hoa xuất hiện về sau, bị tụ tập cùng một chỗ Xà Châu linh lực bỗng nhiên bắt đầu bất an xao động, tựa hồ đối với đóa này mỉm cười Hur Vô Độ Hóa Hoa cực kỳ hoảng sợ.

"Ha-Ha, ta làm sao đem nó cấp quên. Độ hóa hoa thể nhưng là hết thầy quỷ hồn oan phách khắc tinh a. Lần sau, nhìn người chạy thể nào."

Nếu như không sai, ngay tại Hur Vô Độ Hóa Hoa bay tới đoàn kia linh lực phía dưới thời điểm, Xà Châu linh lực một trận vặn vẹo, sau đó một đầu màu xám đen tiêu xà từ đó bóc ra, cũng hung hăng vọt tới Tôn Ngộ Không dùng để kiện hàng Xà Châu linh lực linh lực phía trên. Chỉ là, lại chỉ là trắng trắng làm chuyện vô ích mà thôi.

Tiếp theo trong nháy mắt, Hur Vô Độ Hóa Hoa phân ra một sợi cực nhỏ Hòa Nhân tơ mòng quấn quanh ở xám đen tiêu xà phía trên, nhất thời, xám đen tiêu xà phát ra một trận thống khổ chi chi âm thanh. Sau đó liền bị Hur Vô Độ Hóa Hoa đốt cháy thành một mảnh hư vô.

Nhìn thấy này, Tôn Ngộ Không trong lòng không khỏi đại hi, đồng thời lại là một trận hoảng sợ. May mắn có đóa này độ hóa hoa, không phải vậy chẳng những phẳng mất không một khóa Đế Cấp Xà Châu, rất có thể chính mình sẽ còn trọng thương. Xem ra, chính mình vẫn là quá bất cẩn một số.

Oan hồn đã đi, còn lại cũng là hấp thu Xà Châu linh lực, cường hóa nhục thân. Đáng lẽ đây là cực kỳ chặt vật một bước, thể nhưng là làm Tôn Ngộ Không ý đồ hấp thu Xà Châu linh lực thời điểm, lại phát hiện những linh lực này phóng phát mười phần nhu thuận, mà lại cực kỳ dễ dàng hấp thu. Chẳng lẽ, là bởi vì bị độ hóa hoa đốt qua về sau, thì thay đổi dễ dàng hấp thu

Tôn Ngộ Không nghĩ mãi mà không rõ, dứt khoát thì không đi đang nghĩ, chờ sau này có cơ hội lại đi thí nghiệm một phen. Dưới mắt, vẫn là tranh thủ thời gian dùng đến linh lực cường hóa nhục thân đi.

Thời gian, cứ như vậy yên lặng đi qua. Sau ba ngày, tòa băng sơn này đỉnh núi âm vang vỡ vụn, một bóng người từ đó thoát ra.

Chính thức ba ngày trước tiến vào lòng núi nuốt Xà Châu Tôn Ngộ Không.

"Xem ra, thân thể cường độ cũng đã là bên trên Thánh Nhân trình độ. Ba ngày trước chính mình thân thể vẫn chỉ là Trung Vị Thánh Nhân cường độ, tuy nhiên so thánh nhân bình thường mạnh hơn rất nhiều, tuy nhiên lại cũng cường không nhiều lắm. Thể nhưng là bây giờ vậy mà chính một chút cao hơn một cái cấp bậc, cái này khiến Tôn Ngộ Không rất giật mình. Coi như Đế Cấp Xà Châu tại cường đại, thể nhưng là cũng không nên có khủng bố như vậy hiệu quả a. Thật chẳng lẽ chính là Hur Vô Độ Hóa Hoa giới trò quỷ

Lắc đầu, không đi nghĩ. Đúng lúc này, Tôn Ngộ Không đột nhiên quay đầu, Hòa Nhân Kim Tinh thúc đến cực hạn, ngóng nhìn mà đi. Chỉ gặp nơi xa Băng Nguyên một bóng người hướng về phương hướng của mình đi nhanh mà đến, mà lại nhìn sau người, lại có một đầu to lớn trắng như tuyết Cự Ngu đang truy đuổi.

Tôn Ngộ Không nhất thời cười khổ không thôi. Lại là trước đó Đại Xà đồng bạn, đây cũng quá xảo. Rất có thể là Cự Ngu tìm không thấy mình, liền đại khai sát giới. Chỉ bất quá cái này Cực Bắc Băng Nguyên lại còn có nhân, Tôn Ngộ Không không khỏi sinh ra một phần hiếu kỳ.

Đang cân nhắc, đạo nhân ảnh kia đã chạy đến Tôn Ngộ Không trước mắt. Lúc này Tôn Ngộ Không mới thấy rõ người tới dáng vẻ. Chỉ thấy người tới mái tóc dài màu đỏ rực, thân hình gầy gò, ăn mặc lam sắc bị giáp. Còn có không đội Tôn Ngộ Không chính mình quan sát, chỉ nghe thấy người kia đối với mình nói: "Băng hữu, chạy mau a. Đầu kia ngọc trâu nổi điên. Không nên bị nó đuổi kịp, không phải vậy nó biết tự bạo."

Tôn Ngộ Không nhất thời chơi tâm nổi lên, liền theo người kia cùng nhau chạy. "Đạo hữu, người vừa mới có ý tứ gì cái kia trâu tại sao lại tự bạo nhìn thực lực, đã có Đế Cấp Trung Vị đi"

"Băng hữu có chỗ không biết a, đó là cái này Cực Bắc Băng Nguyên có ít mấy loại không thể trâu chọc yêu thú. Tên đằng sau gọi là tuyết sắc bạo trâu. Loại này yêu thú ngày thường ôn hòa dị thường, thể nhưng là một khi có chuyện gì chọc giận nó, nó ngay lập tức sẽ nổi điên. Chỉ có ánh mắt trong vòng sinh vật đều sẽ công kích. Nếu như gặp phải đánh không lại, cơ hội không chút do dự tự bạo. Nguyên có không ai biết trâu chọc nó. Hôm nay không biết làm sao như vậy không may, vừa ra khỏi cửa thì gặp được một đầu nổi giận tuyết trâu."

"Ách, ha ha. Vậy liền nhanh chạy đi." Tôn Ngộ Không một trận xấu hổ, không biết nói cái gì.

"Đúng, băng hữu người tên gì a cái này Cực Bắc Băng Nguyên thể nhưng là cực ít có người tới."

"Tại hạ Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không."

"Cái gì cái gì, người gọi Tôn Ngộ Không Yêu Tộc Tôn Ngộ Không Thạch Hầu Tôn Ngộ Không"

"Ta Lão Tôn đi không đổi danh ngồi không đổi họ. Tôn Ngộ Không là."

Nhất thời, người kia đột nhiên dừng bước lại, đáng tiếc Băng Nguyên quá trơn, tuy nhiên dừng bước lại thể nhưng là vẫn là trượt ra qua rất xa. Nhìn thấy này người dừng lại, Tôn Ngộ Không cũng dẫm chân xuống, dừng lại.

Còn có không đội Tôn Ngộ Không nói chuyện, chỉ thấy người kia tiện tay vung lên, một đạo lam sắc Thủy Tiên bắn ra. Đầu kia tuyết trâu né tránh không kịp, bị lam sắc Thủy Tiên đánh trúng, sau một khắc, Tôn Ngộ Không khiếp sợ nói không ra lời. Bởi vì đầu kia to lớn tuyết trâu, lại bị cái kia đạo Thủy Tiên cho triệt để đóng băng, lại không một tia sinh mệnh khí tức.

"Đã ngại đến, vậy ta thì không chơi. Ha ha ha, rốt cục đợi đến. Tôn Ngộ Không."

"Người là ai là sao biết ta Lão Tôn danh hào" Tôn Ngộ Không cảnh giác nói.

"Ta Ha-Ha, nhớ kỹ, ta chính là Cực Bắc Băng Nguyên Thủy tộc thủ lĩnh. Thương Lam chi hỏa Bát Thần viêm!" Dứt lời, một đạo so vừa mới cự lớn rất nhiều Thủy Tiên bỗng dung sinh ra, hướng về Tôn Ngộ Không cấp tốc bay tới. Tôn Ngộ Không, nguy hiểm!

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Băng Cực nhóm lửa

Tôn Ngộ Không tuy nhiên không hiểu vì cái gì vừa mới còn có vừa nói vừa cười nhân lại đột nhiên ra tay với mình công kích, tuy nhiên lại không kịp nghĩ nhiều. Chân hạ một đạo hỏa quang hiện lên, Tôn Ngộ Không thân hình thoáng chốc biến mất, thời điểm xuất hiện lại đã xuất hiện trên không trung. Vừa mới chỉ bằng mượn như vậy một phần nhỏ Thủy Tiên là có thể đem một đầu Đế Cấp trung kỳ Cự Ngưu triệt để đóng băng, liên thể được bập thít cốt nhục đều đông thành một cái đại tảng băng, nước này tiền uy lực có thể nghĩ. Tuy nhiên Tôn Ngộ Không đối với nhục thân của mình rất có lòng tin, thế nhưng là có thể tránh thoát vì cái gì càng muốn đụng vào đâu?

"A tốc độ ngược lại còn có thể. Cũng không biết cái khác thủ đoạn thể nào." Nói xong, tay phải trong hư không một nắm, một cổ xanh thăm dòng nước trong tay chảy xuôi, không đến nửa cái thời gian hô hấp thì biến thành một thanh Phương Thiên Họa Kích. Tay run một cái, nhất thời hóa thành một thanh màu xanh thăm Băng kích!

"Nghe nói trong tay người dùng Như Ý Kim Cô Bổng không gì không phá, vậy hôm nay thì đi thử một chút ta thanh này Băng Lam lưu quang kích!" Vừa dứt lời, Bát Thần Viêm ươi chân đột nhiên phát lực, cả người như là như đạn pháo thẳng vọt lên. Trong tay Băng kích hàn mang lóe lên, khí tức sắc bén tựa hồ liền không khí đều muốn chém ra.

Tôn Ngộ Không không hề sợ hãi, trong mắt chiến ý dâng cao. "Ha-Ha, đến được tốt, ta Lão Tôn đang lo không có đối thủ đây. Nhìn còn."

Một Kim Nhất lam hai đạo lưu quang ăm vang đụng vào nhau. Một vòng pháp lực gọn sóng lấy hai người làm trung tâm khuấy động khai mở, lại nhìn hai người, chỉ gặp Bát Thần Viêm Băng Lam lưu quang kích kích thân lam sắc quang mang đại thịnh, mũi kích phía trước, cán kích ở phía sau, hung hăng đâm vào Tôn Ngộ Không hoành hồ sơ Kim Cô Bổng phía trên.

Đúng lúc này, Bát Thần Viêm phía sau bỗng nhiên phiêu khởi hai cổ lam sắc vụ khí. Cái này vụ khí ở sau lưng hai vai chỗ cấp tốc hóa thành hai đạo cánh hình dáng. Sau đó một trận từng cơn gió nhẹ thổi qua, lam vụ phiêu tán. Bát Thần Viêm phía sau đã xuất hiện hai đạo tạt Băng cánh. Sau một khắc, cánh đột nhiên một cái. Đáng lẽ thể lực ngang nhau hai người, thoáng chốc thì phát sinh biến hóa. Đáng lẽ đã ngăn trở Bát Thần Viêm trùng kích Tôn Ngộ Không cũng cảm giác phóng phát mình bị một cái to lớn quyền đầu hung hăng chính diện đánh trúng.

Mà Bát Thần Viêm thừa dịp cổ lực lượng này, lại dùng mũi kích cứ thế mà đỉnh lấy Tôn Ngộ Không xông về phía trước. Nó trùng kích lực thậm chí so vừa rồi cường lớn gấp ba không thôi. Mà Tôn Ngộ Không mắt thấy không tốt, hai chân lảo không một trận, dưới chân thỉnh linh thêm ra hai cái đốt hỏa điểm thiếu đốt Kim Luân. Chính là Tôn Ngộ Không được từ Na Tra Phong Hóa Luân. Có Phong Hóa Luân gia trì, Tôn Ngộ Không hai tay uốn éo, tính cả năm chiến kích Bát Thần Viêm cùng một chỗ tiếp tục xoay tròn. Nơi xa nhìn, liền muốn một lam một hồng hai cổ như gió lốc.

Lần này, Tôn Ngộ Không lại chiếm thượng phong. Bát Thần Viêm là dựa vào cánh sau lưng phát lực, thế nhưng là một khi xoay tròn cánh thì cơ hồ không được cái tác dụng gì. Mà Phong Hóa Luân khác biệt, hai cái Kim Luân phát hỏa Quang Đại bốc lên, trong nháy mắt liền đem Bát Thần Viêm hướng (về) sau hút bay.

Sau một khắc, oanh mà một tiếng vang thật lớn. Tôn Ngộ Không mấy cái bỏ nhào liền xoay người lui lại. Mà trước mắt, vậy mà xuất hiện một cái sâu không thấy đáy hố to. Đúng là Tôn Ngộ Không dựa vào Phong Hóa Luân tiến lên lực lượng đem Bát Thần Viêm đụng trên mặt đất, cái này cũng chưa tính, lại cứng rắn sinh tiền đụng vào lòng đất không biết bao sâu ra.

"Mau ra đây đi, ta biết thương thể kia không ngại."

Tôn Ngộ Không nói xong, đã nhìn thấy một đạo lam sắc lưu quang từ trong động sâu lóe ra. Phiêu nhiên ở giữa rơi trên mặt đất. "Không nghĩ tới người còn có có như thể pháp bảo. Trách không được trước đó có thể có tốc độ như thế, nguyên lai là có loại bảo vật này tại thân. Bất quá, tiếp xuống liệu có thể cũng không phải là tốc độ."

Vừa nói xong, Bát Thần Viêm xuôi hai tay, hét lớn một tiếng: "Băng Cực Cổ khai!" Theo tiếng quát, từ tay phải chỗ bắt đầu, một vệt sáng xanh hiển hiện, cũng cấp tốc lan tràn ra. Một cái hô hấp về sau, Bát Thần Viêm trên thân vậy mà xuất hiện một bộ uy phong lẫm lẫm sâu áo giáp màu xanh lam. Khai giáp

hai vai là hai đạo hỏa diễm hình dáng, giáp ngực trên một bộ Huyền Vũ đồ án sinh động như thật. Phía sau làm theo là đồng dạng màu xanh đậm áo choàng, phía trên thêu lên rất nhiều lam sắc hỏa diễm.

"Cái này khai giáp, là năm đó Thủy Thần Cộng Công cùng Hỏa Thần Chúc Dung đại chiến lúc, hai vị Đại Vu huyết dịch đồng thời bị một khối kỳ thạch hấp thu. Sau ta Thủy tộc đại năng hao phí trăm năm luyện thành bộ giáp này. Thánh Nhân phía dưới vô pháp thương tổn nó mấy may."

Giới thiệu xong về sau, Bát Thần Viêm nhìn qua Tôn Ngộ Không lại nói: "Người cũng mặc vào khai giáp đi, không phải vậy bị người khác biết, sẽ cảm thấy ta khinh người."

"Ha ha ha, khai giáp ta Lão Tôn không cần những cái kia. Muốn chiến liền chiến, từ đầu tới nói nhảm nhiều như vậy." Tôn Ngộ Không tâm lý y nguyên nổi giận. Đầu tiên là không phân tốt xấu thì xuất thủ công kích mình, sau đó lại làm ra như thế một bộ Ô Quy Xắc một dạng đồ vật. Mà lại tựa hồ cảm thấy hân cùng mình đánh là đang khi dễ chính mình. Cái này khiến Tôn Ngộ Không có thể nào không phát giận.

Nguyên cớ, lần này Tôn Ngộ Không ra tay trước. Dưới chân phát lực, thân thể hơi hơi uốn éo, tay phải cầm ngược Kim Cô Bổng đã vòng ra. Nó mang theo uy áp cùng khí thế vậy mà để mặt đất đều rạn nứt. Dốc hết toàn lực, Tôn Ngộ Không cho tới bây giờ dựa vào là cũng không phải là pháp thuật gì đạo thuật. Dựa vào là đều là tự thân lực lượng cường hãn.

Đối mặt Tôn Ngộ Không nén giận nhất kích, Bát Thần Viêm cho dù triệu hồi ra Băng Cực Cổ khải, thế nhưng là cũng không muốn cùng một cơn này ngạnh kháng. Đến bọn họ cấp độ này, chỉ nhất nhãn liền có thể nhìn ra đối diện công kích lớn bao nhiêu uy lực. Bát Thần Viêm cánh sau lưng đột nhiên kích động, người đã bay ngược mà đi.

Thế nhưng là Tôn Ngộ Không đặc thế không tha người, nhất cơn nhanh giống như nhất cơn, nhất cơn hung ác giống như nhất cơn. Mà Bát Thần Viêm đột nhiên phát hiện mình từ hiện lên Tôn Ngộ Không thứ nhất cơn về sau, vậy mà không có cách nào hoàn thủ, chỉ có thể một lần lại một lần lui lại cùng trốn tránh. Mà Tôn Ngộ Không mỗi một cơn nếu như đánh vào trống đi, cái kia một chỗ không gian sẽ xuất hiện một điểm đen. Hiển nhiên, đây là bởi vì cơn giữa ẩn chứa lực đạo quá mức cường đại, lại đem không gian đều cho đánh ra một cái trống rỗng. Tuy nhiên không lớn, nhưng là cũng đầy đủ nói rõ Tôn Ngộ Không công kích khủng bố cỡ nào.

Liền không gian đều không chịu nổi, vậy nếu như đánh vào trên thân thể người, hậu quả chỉ sợ sẽ không quá tốt. Mà nếu như Tôn Ngộ Không cây gậy đánh vào băng sơn thượng, bất luận băng sơn có không lỗ cỡ nào, đều sẽ trong nháy mắt biến thành bột mịn, tuyệt không ngoại lệ.

Thời gian dần trôi qua Bát Thần Viêm phát hiện mình vậy mà tránh né càng ngày càng khó khăn. Nhiều lần đều kém một chút bị cây gậy đánh trúng. Bỗng nhiên, Bát Thần Viêm minh bạch, chính mình phạm một cái sai lầm trí mạng. Hiệp Lộ Tương Phùng Dừng Giả Thắng, chính mình từ vừa mới bắt đầu liền bị Tôn Ngộ Không khí thế cấp trấn trụ. Tâm lý sinh ra một chút sợ hãi, nguyên cớ Tôn Ngộ Không thứ nhất cơn chính mình mới không có lựa chọn đón đỡ mà chính là lui lại, cái kia vừa lui, thì xong.

Một người một khi bị một người khác khí thế cho chấn nhiếp, vậy liền cách thất bại không xa. Nghĩ tới đây, Bát Thần Viêm kinh hãi ra một thân mồ hôi lạnh. Sau một khắc, gầm lên giận dữ từ Bát Thần Viêm trong miệng phát ra. "Băng Cực Cổ khải, phòng ngự mạnh nhất!" Sau đó, Bát Thần Viêm vậy mà không tiếp tục được né tránh, mà chính là cứ thế mà chịu đựng lấy Tôn Ngộ Không nhất cơn. Nhất thời, Bát Thần Viêm khoe miệng chảy máu, mà Băng Cực Cổ khải đầu vai chỗ lại vỡ ra một tia khe hở. Đau lòng nhìn một chút đầu vai vết rách, Bát Thần Viêm cường chế miệng bên trong Nghịch Huyết.

"Lục Thần Bát Thức thức thứ nhất! Cực Băng Ngưng Lôi Sát!" Sau một khắc, Bát Thần Viêm hai tay giơ cao, sau đó đột nhiên hạ lạc. Trong nháy mắt, vô số đạo màu xanh đậm Cực Lôi đánh xuống. Có thể là mình nhìn thời điểm, lại phát hiện cái này rơi xuống cũng không phải là Lôi, mà chính là Lôi hình dáng Băng Trụ. Mỗi một điều Băng Trụ đều là Phích Lịch hình dáng đến, giống như mưa rơi hạ lạc. Mà sở hữu đựng phải những thứ này Băng Lôi vật thể, bất luận cái gì đều sẽ bị đánh ra một cái trống rỗng.

Ba cái hô hấp về sau, Lôi Vũ đình chỉ. Lại trước mắt, khắp nơi đều là đen nhánh lỗ thủng, không biết sâu bao nhiêu. Thế nhưng là làm Bát Thần Viêm ánh mắt rơi vào cách đó không xa đứng yên nhân thời điểm, lập tức thì ngưng kết xuống tới. Tâm lý kinh hãi muốn tuyệt. Bởi vì trước mắt Tôn Ngộ Không vậy mà lông tóc không tổn hao gì.

Điều đó không có khả năng, cái này sao có thể coi như Tôn Ngộ Không có cường đại tới đâu phòng ngự, khả năng vậy mà lông tóc không tổn hao gì cái này cũng quá bất khả tư nghị. Hắn là làm sao làm được

Bát Thần Viêm nhìn lấy Tôn Ngộ Không, tâm lý rung động thật lâu không thôi. Bất quá, cái này không để cho Bát Thần Viêm lui bước, mà chính là lại một lần mạnh hơn công kích.

"Lục Thần Bát Thức thức thứ ba! Hủ Độc Thực Thủy Sát!" Bát Thần Viêm biết Tôn Ngộ Không có thể là hắn thấy qua, trừ người kia bên ngoài một người cường đại nhất. Nếu như mình lại không xuất toàn lực, sợ sợ thất bại rất có thể là chính mình. Nguyên cớ hắn trực tiếp nhảy qua thức thứ hai, trực tiếp dùng ra thức thứ ba.

Thức thứ ba dựa vào là không phải cường đại đóng băng năng lực cùng lực công kích, mà chính là dựa vào là nước ăn mòn lực. Tục ngữ nói đá Tịch Thủy xuyên, phổ thông nước là có thể đem Thạch Đầu giọt xuyên, cái kia huống chi chính mình cái này cường đại nhất tịch diệt Từ Thủy đâu?

Sau một khắc, thì Bát Thần Viêm bốn phía hiện ra vô số hạt mưa, những thứ này hạt mưa đen như mực, vừa nhìn liền biết khẳng định ẩn chứa lực lượng kinh khủng. Bát Thần Viêm hai tay như hồ điệp xuyên hoa đồng dạng cấp tốc chỉ vào, theo ngón tay hắn mỗi một lần chỉ vào, thì có một giọt mưa nước hướng về Tôn Ngộ Không kích bắn đi.

Trong vòng mấy cái hít thở, Bát Thần Viêm quanh thân trôi nổi hạt mưa đều bắn ra.

Lại nhìn đối diện Tôn Ngộ Không, nhìn qua đầy trời hạt mưa, cũng không nhìn được lộ ra một tia ngưng trọng. Không dám khinh thường, nắm Kim Cô Bổng tay phải chấn động, chỉ thấy Kim Cô Bổng một mặt tựa hồ sáng lên một ánh lửa. Sau đó, đầy trời hạt mưa đã đến.

Tôn Ngộ Không hai mắt kim quang đại thịnh, sau đó cả người dùng tốc độ khó mà tin nổi vung vẩy trong tay Kim Cô Bổng. Mỗi một lần huy động, Kim Cô Bổng một mặt đều sẽ điểm tại một giọt mưa nhỏ lên mặt, sau đó giọt này giọt mưa thì trong nháy mắt chôn vùi.

5 cái hô hấp về sau, Tôn Ngộ Không quanh thân trống không. Kim Cô Bổng đỉnh đầu hóa điểm dập tắt.

Thì thừa đối diện Bát Thần Viêm con người gắt gao trừng mắt Tôn Ngộ Không.

"Lục Thần Bát Thức thức thứ năm! Cực Hóa Xích Viêm Sát!"

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Lục Thần 8 thức

Lục Thần Bát Thức, nghe tên liền biết, hết thấy cũng chỉ có bát thức. Mà tên Bát Thần Viêm, cũng cũng là bởi vì hần tu luyện cái này Lục Thần Bát Thức. Lục Thần Bát Thức bốn thức đầu vì Băng Cực thức, uy lực lớn khái tương đương Đế Cấp bên trên. Sau đó Tứ Thức, thì làm Hóa Cực thức, uy lực thì tăng lên tới Thánh Nhân tầng thứ. Lúc trước Bát Thần Viêm là ôm thứ tâm lý, dùng Lục Thần Bát Thức thức thứ nhất cùng thức thứ ba, thế nhưng là vậy mà đối với Tôn Ngộ Không không có tạo thành một chút hiệu quả. Đây quả thực là đối với Bát Thần Viêm lớn nhất đã kích.

Muốn chính mình đường đường Thủy tộc thủ lĩnh, Trung Vị Thánh Nhân Chi Cảnh, toàn bộ Cực Bắc Băng Nguyên hiểm có địch thủ, bẻ vào tu luyện Lục Thần Bát Thức, lập nên uy danh hiển hách, nhưng là hôm nay tam thức đã xuất, thế nhưng là liền đối phương mao đầu đều không có đụng phải. Cái này khiến Bát Thần Viêm tâm lý lửa giận ngập trời, nguyên có thức thứ ba về sau, trực tiếp dùng ra thức thứ tư Cực Hóa Xích Viêm Sát!

Bát Thần Viêm mặc dù là Thủy tộc nhân, mà lại trời sinh nước lạnh Vương thể. Theo lý mà nói hần cần phải chỉ có thể tu luyện Thủy hệ hoặc là Băng Hệ pháp thuật. Thế nhưng là Bát Thần Viêm ngút trời dị bẩm, vậy mà sừng sốt đem Băng Hệ tu luyện tới cực hạn, sau cùng thành linh tu luyện ra Hỏa hệ. Dùng Bát Thần Viêm mà nói, cái kia chính là Băng Cực nhóm lửa. Nguyên có, về sau Bát Thần Viêm Băng Hệ pháp thuật liền thành lần tu, mà Hỏa hệ lại thành chủ tu. Thân kiếm Cực Hàn cùng Cực Nhiệt, đây chính là Thủy tộc vạn năm thấy một lần siêu cấp thiên tài, Thương Lam Chi Hóa, Bát Thần Viêm!

Lục Thần Bát Thức thức thứ năm vừa ra, Tôn Ngộ Không đột nhiên trong lòng run lên, đối phương lần này công kích, vậy mà để Tôn Ngộ Không trong lòng sinh ra một loại uy hiếp cực lớn cảm giác. Ngay sau đó, Tôn Ngộ Không không dám có chút chủ quan, đối diện xem ra đã đánh ra Chấn Hóa, nếu như chính mình có một tia chủ quan, rất có thể như vậy trọng thương. Đây là Tôn Ngộ Không không muốn.

Lục Thần Bát Thức thức thứ năm Cực Hóa Xích Viêm Sát đã xuất thủ. Thế nhưng là Tôn Ngộ Không lại đột nhiên sững sờ, bởi vì vừa mới rõ ràng nhìn thấy Bát Thần Viêm hai tay ngưng tụ lại cực kì khủng bố Hỏa hệ năng lượng, thế nhưng là phát ra về sau vậy mà không thấy. Chẳng lẽ, khó đạo pháp thuật thất bại không có khả năng a, đẳng cấp này người làm sao sẽ phạm thấp như vậy cấp sai lầm chẳng lẽ có lừa dối

Đúng lúc này, Tôn Ngộ Không bỗng nhiên cảm giác phía sau một trận nhói nhói, không kịp nghĩ nhiều, dưới chân Phong Hỏa Luân bất hết hỏa lực, tại một phần ngàn cái trong chớp lát phía bên trái một bên phi thân hiện lên. Tôn Ngộ Không miễn cưỡng né tránh ra đến, về sau chỉ thấy một đạo chói mắt hỏa tuyến từ chính mình vừa mới vị trí xuyên qua. Chỗ đi ngang qua không gian, thậm chí đều xuất hiện một số khét lẹt dấu vết. Ngọn lửa này, vậy mà khủng bố như vậy

Thế nhưng là làm Tôn Ngộ Không vừa mới hiện lên đạo thứ nhất công kích, thân thể tư thế còn không có điều chỉnh tốt thời điểm, khóe mắt liếc qua bỗng nhiên lại phát hiện mình phía bên phải một đạo hỏa quang thoáng hiện. Bởi vì vừa mới trốn tránh, hiện tại Tôn Ngộ Không tư thế mười phần khó chịu, cũng là Phong Hỏa Luân lần nữa bạo phát cũng vô pháp tránh thoát cái này đạo hỏa quang. Rơi vào đường cùng, Tôn Ngộ Không về sau miễn cưỡng xoay người, Kim Cô Bổng ở trước ngực quét qua.

"Xoẹt" cái kia đạo hỏa quang bị Tôn Ngộ Không Kim Cô Bổng quét trúng, từ đó lệch khỏi quỹ đạo, một đầu xông vào một ngòi trong núi băng, mà khi hỏa quang xông đi vào vẫn chưa tới một lát, toàn bộ băng sơn đột nhiên phát ra to lớn hơi nước bốc hơi thanh âm, lại nhìn lúc, băng sơn đã hoàn toàn biến mất, không có một tia dấu vết.

Tôn Ngộ Không cúi đầu nhìn về phía Kim Cô Bổng, phát hiện Kim Cô Bổng một mặt vậy mà xuất hiện một cái chấm đen nhỏ, rõ ràng là vừa mới đánh trúng cái kia đạo hỏa quang về sau lưu lại. Phải biết, cái này Kim Cô Bổng thế nhưng là Thái Thượng Lão Quân tại Bát Quái Lô bên trong luyện 77 - 49 ngày mới rốt cục thành hàng, nó Kháng Hỏa năng lực có thể nghĩ. Nhưng là hôm nay lại bị một đạo hỏa quang cho đốt ra một cái cháy đen nhỏ chút. Ngọn lửa này rốt cuộc mạnh cỡ nào hoành Hư Vô Độ Hóa Hoa Hồng Liên Nghiệp Hỏa chỉ sợ xa còn lâu mới có thể so sánh cùng nhau đi

"Cực Hóa Xích Viêm Sát Tam Hóa Đồng Sát" Bát Thần Viêm gặp một đạo hỏa quang tuy nhiên có thể cho Tôn Ngộ Không chật vật dị thường, thế

nhưng là tựa hồ cũng chỉ thế thôi. Tâm lý một phát hung ác, đã dùng ra thức thứ năm cực hạn, Tam Hóa Đồng Sát.

Tôn Ngộ Không đột nhiên trong lòng báo động. Kim Cô Bồng toàn lực ở sau lưng chặn lại, Tôn Ngộ Không cả người nhất thời bị đụng tiến lên mấy mét, thế nhưng là nhân còn không có đứng vững, lại một đạo hỏa quang từ dưới đất bắn ra, thẳng đến Tôn Ngộ Không đầu lâu mà đi. Tôn Ngộ Không đột nhiên một cái Thiết Bàn Kiềm, hiểm lại càng hiểm tránh đi. Lúc này hai đạo hỏa quang lúc lên lúc xuống một trước một sau lần nữa đánh tới, Tôn Ngộ Không lúc này đã tránh cũng không thể tránh.

"Khinh người quá đáng. Đã trốn không thoát, ta Lão Tôn thì không tránh. Hậu Thổ chỉ lực tay!" Tôn Ngộ Không là bức nào cao ngạo, bị nhân ba vạn 5 lần bức mà chột vật không chịu nổi, cái này khiến Tôn Ngộ Không sao có thể chịu được. Mà lúc này hai đạo hỏa quang đều tới, Tôn Ngộ Không đã không thể tránh né.

Trốn không thoát, vậy liền không tránh. Tôn Ngộ Không phần eo trầm xuống, người đã đứng thẳng lên, sau đó một cái nửa quay người, xuôi hai tay mà đi. Nhìn tư thế lại là định dùng hai tay cường tiếp hai đạo hỏa quang.

Xa xa Bát Thần Viêm nhìn thấy Tôn Ngộ Không tàn nhẫn như vậy, cũng không khỏi ngẩn ngơ, thế nhưng là sau đó một cỗ càng lớn phần nộ vọt tới. Vậy mà như thế đến xem thường ta sao tốt, vậy liền để ngươi xem một chút, ta Bát Thần Viêm Cực Hóa đến cùng khủng bố đến mức nào.

Ngay tại hai đạo hỏa quang sắp lấp đặt Tôn Ngộ Không hai tay thời điểm, xa xa Bát Thần Viêm mở trừng hai mắt, hai đạo hỏa quang vậy mà lần nữa sáng ngời một số, hiển nhiên là bị Bát Thần Viêm thôi động đến cực hạn.

Sau một khắc, hai đạo hỏa quang đã cùng Tôn Ngộ Không song chưởng, đột nhiên chạm vào nhau. "A. . ." Một chấm cực kỳ thống khổ kêu to từ Tôn Ngộ Không trong miệng truyền đến, sau đó Tôn Ngộ Không hai tay đột nhiên thu hồi, sau đó cả người quỵ gối ngồi xuống, tựa hồ là đang dùng toàn bộ lực lượng của thân thể áp chế hai đạo hỏa quang.

Nhìn thấy này, Bát Thần Viêm khoe miệng lộ ra vẻ mỉm cười. Ngâm nga, coi như ngươi thật có thể bắt lấy hai đạo hỏa quang lại như thế nào đừng quên, hỏa quang không chỉ có riêng chỉ có hai đạo.

Đúng vậy, ngay tại Tôn Ngộ Không ngồi xuống thời điểm, đạo thứ ba hỏa quang hướng về phía Tôn Ngộ Không cái ót kích bắn đi. Thế nhưng là ngay tại cách Tôn Ngộ Không cái ót không đủ ba trượng thời điểm, Tôn Ngộ Không Kim Cô Bồng đột nhiên xuất hiện. Bởi vì Kim Cô Bồng xuất hiện quá mức đột nhiên, hỏa quang căn bản không kịp chuyển hướng thì đâm vào Kim Cô Bồng một mặt. Sau đó, Kim Cô Bồng đến một chỗ khác một đóa cơ hồ trong suốt Tiểu Hoa đột nhiên xoay tròn. Theo Tiểu Hoa đến xoay tròn, một cỗ càng khủng bố hơn đến Hóa Năng từ nhỏ tiêu tổn dâng lên mà ra. Sau đó, Kim Cô Bồng thì lấy một loại căn bản là không có cách lý giải đến tốc độ, hướng nơi xa bay đi.

Cứ như vậy, Kim Cô Bồng lấy Hư Vô Độ Hóa Hoa vì động lực, thì đỉnh lấy đạo thứ ba hỏa quang, một mực hướng (về) sau bay đi. Thẳng đến, biến mất.

Bởi vì cực nhanh đến tốc độ tăng thêm Kim Cô Bồng đỉnh đầu hỏa quang đến cường đại, vậy mà phá vỡ hư không. Đi thẳng đến Bàn Cổ Giới Ngoại.

Mới vừa xuất hiện tại Bàn Cổ Giới Ngoại, Kim Cô Bồng đỉnh đầu cái kia đóa hỏa quang lại đột nhiên dập tắt. Mà Kim Cô Bồng lại lưu lại một nhân nhật hồ nhỏ. Làm cái kia đạo hỏa quang sau khi tắt, Hư Vô Độ Hóa Hoa tựa hồ có cảm ứng, dâng lên Hóa Năng trong nháy mắt dập tắt, sau đó Kim Cô Bồng đột nhiên rơi xuống. Đây là Hư Vô Độ Hóa Hoa lóe lên, Kim Cô Bồng lần nữa Xuyên Việt Không Gian hàng rào, trở lại Bàn Cổ giới. Cũng bay trở về chiến trường.

Thế nhưng là cái này cũng không có kết thúc, Kim Cô Bồng bay trở về về sau không có dừng lại, mà chính là đỉnh lấy Hư Vô Độ Hóa Hoa vọt thẳng lấy Bát Thần Viêm bay đi. Lần này nếu là đụng thực, Bát Thần Viêm tuyệt đối sẽ bị Hư Vô Độ Hóa Hoa cho tan vỡ một cái động lớn. Liền không gian đều có thể tùy ý tan vỡ đồ vật, cái kia là có thể tùy tiện đụng sao

Có thể là bởi vì đạo thứ ba hỏa quang dập tắt, Bát Thần Viêm đã bởi vì pháp thuật phản phệ thụ nội thương, lúc này lại có Hư Vô Độ Hóa Hoa đánh tới, Bát Thần Viêm nhìn như hẳn đã phải chết. Thế nhưng là sau một khắc "Lục Thần Bát Thức thức thứ bảy Băng Hóa Phá Thành Kiếm"

Dù sao cũng là đường đường Trung Vị Thánh Nhân, làm sao dễ dàng như thế mất mạng trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, Bát Thần Viêm toàn lực thôi động linh lực, đột nhiên phát động Lục Thần Bát Thức thức thứ bảy. Đã nhìn thấy một thanh nửa bên màu đỏ nửa bên kiếm lớn màu xanh lam từ hư không sơ thành được, theo Bát Thần Viêm vung tay lên, Phong Tri liệt xiết đồng dạng hướng về Kim Cô Bồng bay đi. Sau đó, mà cái này ngửa vô phân cổ đến đụng vào nhau.

Chạm vào nhau về sau, trong tưởng tượng tiếng vang cũng không có phát ra, mà chính là không có một tia tiếng vang. Giống như hai người công kích chỉ là ảo giác. Thế nhưng là làm người thấy không trung cảnh tượng thời điểm thì sẽ không như thế nghĩ. Bởi vì cái kia thanh to lớn Pháp Kiếm lại bị Hư Vô Độ Hóa Hoa từng chút từng chút đến tại thôn phệ hết, khả năng thôn phệ cái từ này cũng không chính xác, chính xác tới nói hẳn là tiêu hao hết. Bởi vì Pháp Kiếm tiêu hao đến đồng thời, Hư Vô Độ Hóa Hoa cũng tại không ở đến rung động.

Nhìn lấy không trung giằng co Pháp Kiếm cùng Kim Cô Bồng, Bát Thần Viêm trong lòng đến chán kinh tột đỉnh. Đã là thức thứ bảy, thế nhưng là Tôn Ngộ Không tựa hồ cũng không có bao nhiêu thương tổn. Lục Thần Bát Thức cũng chỉ thừa một thức sau cùng, thế nhưng là. . .

Phàm là uy lực càng lớn chiêu thức, sử dụng Đức mạo hiểm cũng lại càng lớn. Bát Thần Viêm Trung Vị Thánh Nhân thực lực, Lục Thần Bát Thức sáu thức phía dưới đồng đều có thể như cánh tay sai sử, thế nhưng là đến thức thứ bảy, sử dụng thì cực kỳ gian nan. Bởi vì thức thứ bảy là chỉ có bên trên Thánh Nhân sơ kỳ mới có thể vận dụng chiêu thức, cưỡng ép sử dụng, cũng chỉ có thể phát huy ra nguyên bản chiêu thức một nửa đến uy lực, không phải vậy chỉ bằng một đóa Hư Vô Độ Hóa Hoa là thế nào cũng vô pháp chống lại. Thế nhưng là thức thứ bảy sử dụng ra về sau, Bát Thần Viêm linh lực trong cơ thể liền đã tiếp cận khô cạn. Thế nhưng là, Lục Thần Bát Thức thức thứ bảy cũng chỉ là cùng đối diện giằng co không xong mà thôi.

Nếu như vậy thu tay lại, mình tuyệt đối là bại. Thế nhưng là thức thứ tám . .

Bát Thần Viêm kỳ thực còn có một lá bài tẩy không có sử dụng, cái kia chính là một loại có thể trong nháy mắt tăng gấp ba chiến lực đến bí pháp, thế nhưng là bí pháp này phải thay mặt giá quá khổng lồ. Không phải vạn bất đắc dĩ không thể sử dụng. Thế nhưng là bây giờ. .

Lúc này, Bát Thần Viêm đến trong đầu hiện lên một bóng người. Nhất thời, Bát Thần Viêm cắn răng một cái, liều.

"Thủy Linh Bảo!" Đây chính là Thủy Linh tộc đặc thù đến Cẩm Chiếu, trong nháy mắt tăng gấp ba chiến đấu lực.

"Lục Thần Bát Thức một thức sau cùng Thương Lam Chi Hóa "

Bát Thần Viêm, đã liều mạng! Mà Tôn Ngộ Không lúc này, cũng đứng lên. Thế nhưng là từ run rẩy hai tay có thể phát hiện, Tôn Ngộ Không thụ thương. Hai cánh tay đến lòng bàn tay, máu thịt be bét. Thậm chí thấy được xương cốt.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Thương Lan chi hỏa

Theo Bát Thần Viêm lộ hống, chỉ nhìn hấn mặc trên người khải giáp một trận quang mang chớp động, sau đó khải giáp vậy mà bắt đầu hòa tan. Sau đó liền hóa thành một đoàn ngọn lửa màu lam đậm, đối mặt cái này đoàn hỏa diễm, Tôn Ngộ Không chỉ cảm thấy như rớt vào hầm băng, một trận Cực Hàn đánh tới, tựa hồ muốn đem cả người đều đông cứng. Đây vẫn chỉ là Đoàn Hỏa diễm rò rỉ ra một tia khí tức thì có kinh khủng như vậy, vậy nếu như bị ngọn lửa này dính vào một diễm, chỉ sợ linh hồn đều sẽ bị đông thành băng đóng.

Thế nhưng là Tôn Ngộ Không hai tay nhưng bởi vì vừa mới sinh sinh nắm chặt hai đạo hỏa quang mà bị thương nặng, tuy nhiên hỏa quang bị dập tắt, chẳng qua Tôn Ngộ Không hai tay cũng cơ hồ phế bỏ. Chẳng những lòng bàn tay máu thịt be bét một trận cháy đen, mà lại hai cái cánh tay gân mạch cùng xương cốt cũng thụ thương. Kinh mạch bị ngọn lửa nóng rực chỉ lực ăn mòn, bây giờ căn bản vô pháp lưu chuyển pháp lực.

Tôn Ngộ Không hai mắt không hề nhắm mà trừng mắt đối diện Bát Thần Viêm. Lúc này Bát Thần Viêm Lục Thần Bát Thức một thức sau cùng Thương Lam Chi Hóa đã hoàn toàn phát ra. Cả người bị một đoàn như có như không lam sắc hỏa diễm bao trùm, mà trên hai tay hỏa diễm càng là cháy hừng hực.

Bỗng nhiên, Tôn Ngộ Không đồng tử mở to, tựa hồ chuyện bất khả tư nghị gì. Sau một khắc, một bóng người từ Tôn Ngộ Không bên cạnh thân thể trống rỗng xuất hiện. Tốc độ nhanh đến mức khó mà tin nổi, Tôn Ngộ Không chỉ tới kịp tại chính mình bên ngoài thân phụ trên một tầng đất hệ hộ giáp phòng ngự. Thế nhưng là, cái này tựa hồ không có lên đến bất cứ tác dụng gì. Bởi vì Bát Thần Viêm chỉ dùng nhất quyền, Tôn Ngộ Không liền bay ngược mà ra. Hộ thể thổ giáp trong nháy mắt băng liệt, mà Tôn Ngộ Không bụng cũng xuất hiện một cái cháy đen quyền ấn.

Tuy nhiên thương tổn không nặng, thế nhưng là lần này, lập tức phân cao thấp. Bởi vì Tôn Ngộ Không căn bản không có nhìn thấy hấn là như thế nào xuất hiện tại bên người mình, lại là như thế nào biến mất tại chỗ. Điều này nói rõ Bát Thần Viêm lúc này tốc độ đã nhanh đến Tôn Ngộ Không hai mắt bắt không đến cấp độ. Phải biết Tôn Ngộ Không Hóa Nhân Kim Tinh thế nhưng là vẫn luôn là trình độ lớn nhất tại mở, dạng này đều không cách nào thấy rõ đối diện động tác, có thể nghĩ, Bát Thần Viêm tốc độ đã đạt tới loại trình độ gì.

Bị nhất quyền đánh bay về sau, Tôn Ngộ Không liền biết, nếu như mình lại không hạ quyết tâm, rất có thể liền bị Bát Thần Viêm oanh sát. Bát Thần Viêm kinh khủng không chỉ là tốc độ của hấn, càng là hấn trên nắm tay cùng trên người lam sắc hỏa diễm.

Tôn Ngộ Không thân thể thế nhưng là bị Thái Thượng Lão Quân Bát Quái Lô luyện qua, về sau càng là dung hợp Na Tra Kim thuộc tính Thần Thạch cùng viên kia Xà Châu. Thân thể đã đạt tới bên trên Thánh Nhân trình độ, mấy cái có lẽ đã đạt tới cái thế giới này cực hạn. Thế nhưng là y nguyên bị Bát Thần Viêm nhất quyền gây thương tích, mà lại ngọn lửa màu xanh lam kia bổ sung Băng Hỏa Chi Lực lại cực kỳ cổ quái, từ bụng chui nhập thể nội về sau, vậy mà phảng phất có sinh mệnh, hai cổ lực lượng lặng yên tách ra. Băng Chi Lực trực tiếp hướng phía đan điền chui vào, Hỏa chi lực thì hướng về Tôn Ngộ Không trái tim tìm một đường phá hư mà đi.

May mắn Tôn Ngộ Không thể nội còn có một khối chưa hấp thu Kim thuộc tính Thần Thạch, kịp thời phân ra hai cổ Kim chi lực chia ra bao vây ở xâm nhập thể nội Thủy Hỏa Chi Lực. Cái này mới không có để Tôn Ngộ Không thương tổn càng thêm thương tổn, thế nhưng là điều này cũng làm cho Tôn Ngộ Không kinh hãi dị thường. Chỉ là nhất quyền mà thôi, nếu như lại nhiều mấy cái quyền, coi như mình Nội Thể Kim chi lực chỉ sợ cũng vô pháp ngăn cản cái kia xâm lấn Thủy Hỏa Chi Lực.

Tôn Ngộ Không biết, nếu như mình lại bỏ liều mạng, chỉ sợ, thì không có cơ hội. Sau đó nhân còn có trên không trung thời điểm, Tôn Ngộ Không dùng khước mắt liếc qua ngấm nhất nhãn Bát Thần Viêm, sau đó sử dụng thân thể trên không trung quán tính, ngưng tụ khí lực toàn thân, đem Kim Cô Bổng hướng về phía Bát Thần Viêm ném ra.

Làm Bát Thần Viêm nhìn lấy bị một quyền của mình đánh bay Tôn Ngộ Không đang chuẩn bị đứng dậy truy kích thời điểm, liền thấy một đạo như có như không kim quang hướng về chính mình cấp tốc bay tới. Bát Thần Viêm nhìn lấy bay tới kim quang khịt mũi coi thường, liền chuẩn bị dùng chính mình không gì so sánh nổi tốc độ né tránh, lúc này, dị biến đồ sinh.

Một đạo Hồng Lăng từ dưới đất khoan ra, sau đó thì chăm chú mà cuốn lấy Bát Thần Viêm hai chân. Rơi vào đường cùng, chỉ lựa chọn tốt ngạnh kháng. Tuy nhiên Bát Thần Viêm có nắm chắc trong nháy mắt thì xé rách Hồn Thiên Lăng, tuy nhiên lại không có nắm chắc né tránh bay tới kim quang.

Bát Thần Viêm hai tay hợp lại, lại kéo một phát mở, một mặt phong cách cổ xưa Quy Giáp Thuần bài liền xuất hiện tại Bát Thần Viêm trong tay. "Thương Hòa Kỳ Quy Viêm Thuần!"

Sau một khắc, bay tới kim quang hung hăng cắm ở cái kia mặt hỏa diễm Quy Giáp Thuần phía trên. Ngăn trở một kích này, Bát Thần Viêm thì muốn thu hồi rùa viêm thuần sau đó đuổi bắt Tôn Ngộ Không. Thế nhưng là Bát Thần Viêm đột nhiên cảm giác được trong tay rùa viêm thuần tại không ngừng run rẩy, nhìn kỹ, nguyên lai đạo kim quang này rõ ràng là Kim Cô Bồng, mà lại Kim Cô Bồng lúc này đang ở cấp tốc xoay tròn lấy. Theo Kim Cô Bồng xoay tròn, trong tay rùa viêm thuần cùng Kim Cô Bồng tiếp xúc một điểm chính đang nhanh chóng biến mỏng. Tin tưởng nhiều nhất ba cái hô hấp, Kim Cô Bồng liền có thể chui thấu rùa viêm thuần, từ đó đánh trúng chính mình.

Bát Thần Viêm đương nhiên sẽ không ngồi chờ chết, ngay sau đó thì đem trong tay rùa viêm thuần một nghiêng, đúng lúc này, Bát Thần Viêm nhìn thấy hấn trong cả đôi kinh khủng nhất một cái tràng cảnh.

Đáng lẽ bị một quyền của mình đánh bay Tôn Ngộ Không không thấy, tùy theo xuất hiện là một cái hình thể to lớn màu vàng óng Cự Viên. Mà lúc này, Cự Viên cũng đứng lúc ngẩng đầu nhìn đến chính mình. Cái kia là như thể nào một đôi trông mắt a, băng lãnh, tà ác, bạo ngược nhưng lại lộ ra một loại giữa thiên địa duy ngã độc tôn khí thế.

Bát Thần Viêm không kịp nghĩ nhiều, vèn vèn bị đối phương nhìn một chút, Bát Thần Viêm thì có một loại bị Viễn Cổ Hung Thú để mắt tới cảm giác, phóng phạt chính mình một có dị động, thì sẽ gặp phải Vô Tình sát lục.

"A a a, Thương Lam Chi Hóa Nguyên Hóa Giới!" Áp lực thực lớn phía dưới, Bát Thần Viêm không có lựa chọn đáng sợ, mà chính là lựa chọn bạo phát chính mình cuộc đời lực lượng lớn nhất đến chống lại.

Ngang nhiên phía dưới, Bát Thần Viêm tác dụng Lục Thần Bát Thức một thức sau cùng Thương Lam Chi Hóa hoàn toàn bạo phát trạng thái, Nguyên Hóa giới. Chiều này vừa ra, lấy Bát Thần Viêm làm trung tâm, một cái hỏa diễm thế giới đang ở hình thành. Toàn bộ hỏa diễm thế giới đỏ tủa sáng, dung nham, núi lửa, đủ loại Dị Hỏa, Hỏa Trì, Hỏa Linh Hỏa Thú vân vân, phạm là cùng hỏa diễm có liên quan đều có thể trong cái thế giới này phát hiện.

Mà hỏa diễm thế giới tiếp xúc đến hết thảy đều trong nháy mắt chôn vùi, bất luận là mặt đất vẫn là băng sơn, đều không cần phải suy nghĩ nhiều. Mà liền tại hỏa diễm thế giới vừa mới thành hàng thời điểm, Kim Cô Bồng cũng là bắt đầu càng không ngừng rung động, sau đó vèo một tiếng, lại là bị hỏa diễm thế giới bị hù chui vào hư không.

Làm Nguyên Hóa giới vẫn còn tiếp tục bành trướng thời điểm, Bát Thần Viêm đã chờ không nổi. Nguyên bản phía sau màu băng lam cánh, lúc này đã biến thành xích hồng sắc. Cảnh sau lưng một cái, Bát Thần Viêm lấy cơ hồ phá vỡ không gian tốc độ hướng về Tôn Ngộ Không bay đi. Hiển nhiên, là định đem Tôn Ngộ Không đặt vào tiến hoá diễm của chính mình thế giới, sau đó dùng bên trong hỏa diễm dị hướng đến công kích Tôn Ngộ Không. Cho dù đối với lúc này Tôn Ngộ Không trong lòng vẫn là có một số đáng sợ, thế nhưng là càng nhiều, là đối với mình Nguyên Hóa giới lớn lao tín nhiệm.

Từ khi tu luyện thành đến nay, bất luận cường đại cỡ nào đối thủ khó dây dưa, chỉ cần Nguyên Hóa giới vừa ra, thì bách chiến bách thắng. Giờ phút này, Bát Thần Viêm cũng cảm thấy không có bất luận cái gì ngoài ý muốn. Mặc dù đối thủ lần này rất cường đại, thế nhưng là, hạ tràng cũng không khá hơn chút nào. Mặc dù không thể giết hấn, nhưng trọng thương chung quy vẫn là có thể.

Trong lúc suy tư, Bát Thần Viêm cả người đã đến Tôn Ngộ Không trước mắt, không biết bị dọa sợ còn có là thế nào, Tôn Ngộ Không vậy mà không có một tia cử động. Bát Thần Viêm không khỏi cười lạnh, ngậm nga, liền xem như Tề Thiên Đại Thánh lại như thế nào còn không phải muốn thua ở chính mình mạnh nhất nhất kích phía dưới

Thế nhưng là lúc này, nguyên địa ngậy người bất động Tôn Ngộ Không, bỗng nhiên hơi hơi lay động một hạ thân, sau đó lại Bát Thần Viêm không thể tin trong ánh mắt, Tôn Ngộ Không thân thể khổng lồ kia một cái xoay một nửa, sau đó chỉ thấy một cái cự đại quyền đầu đối diện bay tới. Sau một khắc, ầm vang nổ tung.

Bạo liệt giữa, Tôn Ngộ Không sừng sững bất động, chỉ là một cái tay nắm chặt tại Bát Thần Viêm hỏa diễm thế giới phía trên, một cái tay khác càng không ngừng, nhất quyền lại nhất quyền đánh vào Bát Thần Viêm hỏa diễm thế giới phía trên. Quyền thứ nhất, hỏa diễm thế giới chỉ là hơi một chút lay động; đệ ngũ quyền, hỏa diễm thế giới được bắt đầu chấn động; thứ mười quyền, có một tia vết nứt; thứ ba mươi ba quyền về sau, hỏa diễm thế giới ầm vang vỡ vụn.

Về sau, Tôn Ngộ Không duỗi ra một đầu ngón tay, tại khinh miệt trong ánh mắt, một cái đầu ngón tay liền đem Bát Thần Viêm bắn bay.

Kỳ thực Tôn Ngộ Không đang thay đổi thân Cự Viên về sau, liền đã đối với Bát Thần Viêm hạ sát tâm, thế nhưng là lúc này một đạo xa xăm cổ lão thanh âm truyền vào Tôn Ngộ Không trong đầu, nguyên có Tôn Ngộ Không mới có thể ngăn người nửa ngày.

Cái này về sau. Tôn Ngộ Không đang dùng cây mạnh phá vỡ hỏa diễm thế giới về sau, cũng không có đánh giết Bát Thần Viêm, chỉ là đem hấn bắn bay mà thôi,

Bởi vì âm thanh kia nói cho Tôn Ngộ Không, Bát Thần Viêm là Tôn Ngộ Không Dẫn Đạo Giả, thế nhưng là trợ giúp hắn cảm tới Thủy hệ Thần Thạch!

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Dẫn Đạo Giả

Nhất chỉ bắn bay Bát Thần Viêm về sau, Tôn Ngộ Không liền thu hồi Cự Viên chi thân. Tam Giang các mạng bởi vì lúc này Tôn Ngộ Không đã nghĩ thông suốt, là sao chính mình vừa báo ra tính danh, Bát Thần Viêm liền lập tức công kích mình. Bởi vì từ chỗ nào tra trong trí nhớ Tôn Ngộ Không biết được, Ngũ Thái Thần Thạch, không có gì ngoài chính mình khối này Thổ hệ cùng Na Tra Kim hệ hóa thành hình người bên ngoài, còn lại ba khối phân biệt bị một số thượng cổ Đại Tộc bảo quản lấy.

Năm đó Nữ Oa Bỏ Thiên về sau, liền dự cảm chính mình sắp Dĩ Thân Hóa Đạo, cho nên liền dùng còn sót lại sinh mệnh sử dụng cái kia Cự Quy vô rùa tiến hành xem bói. Xem bói kết quả biểu hiện Yêu tộc Khí Số đã hết, trăm vạn năm về sau sắp có tai họa ngập đầu. Nữ Oa vì cho Yêu tộc lưu lại một hi vọng, đem một khối Ngũ Thái Thần Thạch chia thành năm phần, cũng tàn mất tại Cửu Châu Đại Địa các nơi. Mà lại bí mật điều khiển lúc ấy Yêu Tộc mấy cái Đại Tộc thủ hộ, cũng tại xem bói bên trong biết được, ngày sau sẽ có một vị tên là Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không nhân sẽ đi thu hồi ngũ hành Thần Thạch. Vị này gọi Tôn Ngộ Không nhân bách chiến bách thắng, vô cùng cường đại, chính là Yêu tộc hi vọng cuối cùng.

Đến tận đây, Nữ Oa đại thân Dĩ Thân Hóa Đạo. Tiêu tán ở trong thiên địa, thế nhưng là cái này 5 chi Đại Tộc lại tuân theo Nữ Oa Nương Nương di mệnh, thế sống chết thủ hộ ngũ hành Thần Thạch. Cái này về sau, Tam Giới bạo phát một trận Khoáng Cổ Thước Kim đại chiến, sau đại chiến ngàn vạn Yêu tộc chỉ còn lại ba bốn thành, mà lại tất cả đều là Lão Nhục Bệnh Tàn.

Từ đó Yêu tộc không gượng dậy nổi. Chẳng qua 5 chi Đại Tộc lại tại trước khi đại chiến, thì điều động trong tộc cao thủ mang theo năm khối Thần Thạch nhao nhao tìm kiếm địa phương ẩn cư. Coi như Yêu tộc diệt tộc, cũng không thể xuất hiện. Trừ phi chờ đến tên kia gọi Tôn Ngộ Không nhân đến đây.

Về sau lại trăm vạn năm trôi qua, trong đó thủ hộ Thổ hệ cùng Kim hệ Thần Thạch Dị Tộc xảy ra ngoài ý muốn, dẫn đến hai khối Thần Thạch lưu lạc nhân gian. Bởi vì lưu lạc nhân gian từ đó dính qua nhiều phạm nhân khí tức, nguyên cơ vậy mà phát sinh dị biến, Kim thuộc tính Thần Thạch hóa thân Na Tra, Thổ thuộc tính Thần Thạch cùng Hoa Quả Sơn đỉnh núi cảm giác cùng chung quanh bảy khí khí tức, từ đó sinh ra một Thạch Hầu.

Mà cái này trăm vạn năm ở giữa, còn lại ba khối Thần Thạch Thủ Hộ Giả cũng không yên tĩnh, mà chính là trước tiên gặp được mười mấy cái tên là Tôn Ngộ Không nhân đến đây thu lấy Thần Thạch. Chẳng qua nhưng bởi vì thực lực không đủ, nhao nhao bị Tam Tộc Thủ Hộ Giả đánh bại.

Nhìn đến đây nghĩ vẫn lại đi ra, tại sao lại có như thế nhiều tên gọi Tôn Ngộ Không nhân đến tìm kiếm Thần Thạch bởi vì làm khối kia Thổ thuộc tính Thần Thạch lưu lạc nhân gian cảm thụ nhân khí, từ đó biến hóa. Thế nhưng là khối này Thần Thạch lần thứ nhất biến hóa về sau, lại cũng không là hiện tại Tôn Ngộ Không, tuy nhiên cũng gọi Tôn Ngộ Không lại là thân người. Làm cái này nhân loại Tôn Ngộ Không sau khi lớn lên, liền kế thừa Nữ Oa năm đó lưu tại Thần Thạch bên trong trí nhớ, nguyên cơ nhân loại Tôn Ngộ Không liền bắt đầu tìm kiếm còn lại năm khối Thần Thạch.

Đáng tiếc, tại nhân loại Tôn Ngộ Không trăm cây nghìn đáng tìm được Hòa thuộc tính Thần Thạch về sau, nhưng bởi vì thực lực không đủ, bị Yêu Mộng tổ thủ lĩnh Mộng về một chiêu một giắc chiêm bao Tam Thiên Giới đánh bại. Từ đó không gượng dậy nổi, cho đến chết.

Nhân loại Tôn Ngộ Không sau khi chết, linh hồn cùng thân thể lẫn nửa trở về, hóa thành một tảng đá lớn. Cái này về sau, không ngừng trọng sinh, không ngừng chết đi. Đầu là bởi vì thực lực không đủ mà vô pháp thuận lợi cảm tới Thần Thạch. Mà Tam Tộc tổ trưởng cũng không ngăn cản loại hành vi này, bởi vì Nữ Oa Nương Nương nói qua, Yêu tộc chân chính hi vọng, là bách chiến bách thắng. Không ai có thể đánh bại hắn.

Bất quá, loại này Luân Hồi, có chỗ tốt cũng có chỗ xấu. Chỗ tốt cũng là mỗi một lần trọng sinh, Tôn Ngộ Không thực lực đều sẽ tăng cường, thế nhưng là chỗ xấu cũng đồng dạng to lớn, cái kia chính là Luân Hồi một lần, Thần Thạch giữa Nữ Oa ký ức truyền thừa thì nhạt một điểm.

Thẳng đến lần thứ bốn mươi chín trọng sinh, ngay tại lúc này Hầu Vương Tôn Ngộ Không. Vừa ra đời thực lực thì có Đại La Kim Tiên tu vi, tại Bồ Đề Tổ Sư khổ tu về sau, càng là đánh tới Trung Vị Đế Cấp trình độ. Đáng tiếc, nhưng bởi vì trọng sinh số lần đạt đến cực hạn, nguyên cơ trong trí nhớ liên quan tới Nữ Oa truyền thừa toàn bộ rơi mất. Nguyên cơ thẳng đến về sau cùng Na Tra Thần Thạch dung hợp mới thẳng đến sứ mạng của mình.

Mà Na Tra, lại là một cái khác cổ sự, tạm thời không đề cập tới.

Thời gian về đến bây giờ, nghĩ thông suốt hết thảy về sau, Tôn Ngộ Không đối với Bát Thần Viêm tự nhiên là không sát ý, thẳng đến đối diện chỉ là tại kiểm nghiệm thực lực của mình mà thôi. Tuy nhiên xuống sát thủ, chẳng qua cũng không trách hắn, mà chính là sứ mệnh cho phép. Ngũ hành Thần Thạch há lại ai đều có thể lấy

Sau một lát, một bóng người từ đằng xa bay tới, trực tiếp bay về phía Bát Thần Viêm vị trí. Tôn Ngộ Không biết đây là Thủy tộc nhân tới. Mặc dù đối phương làm có chút quá hỏa, chẳng qua dù sao không có ác ý, để người ta đã thương, dù sao vẫn là muốn đi qua nhìn một chút tốt. Bằng không thì cũng

quá không còn gì để nói, dù sao một hồi còn muốn đi lấy nước hệ Thần Thạch, quan hệ vẫn là không nên quá cương tốt. Sau đó, Tôn Ngộ Không hướng về người tới phương hướng chậm rãi đi đến.

Đi đến một nửa thời điểm, đã nhìn thấy Bát Thần Viêm bị một người khác lái, lao đảo nghiêng ngã đi tới. Tôn Ngộ Không còn chưa mở miệng, Bát Thần Viêm lại mở miệng nói ra: "Tôn Ngộ Không, ngươi rốt cục tới. Chúng ta đợi mấy triệu năm, ngươi rốt cục tới. Mà lại vậy mà không tốn sức chút nào thì đánh bại ta, cái này chứng minh ngươi là chúng ta Yêu tộc chân chính hi vọng. Hoan nghênh ngươi trở về."

Nói xong những thứ này, tựa hồ là khiến động thương thế, cả người lần nữa ngã đi. Lần này, coi như Tôn Ngộ Không da mặt dù dày cũng không chịu được đả thương. Người ta chinh một chút một cái tộc, vì Thủ Hộ Thần thạch cục cung tấn tụy, mấy triệu năm không có chút nào dao động. Có thể là mình lại để người ta thủ lĩnh đánh trọng thương ngã gục, cái này thật sự là không còn gì để nói.

Ngay tại Tôn Ngộ Không bởi vì áy náy mà tay chân luống cuống thời điểm, vị kia vị Bát Thần Viêm Thủy tộc nhân hướng về phía Tôn Ngộ Không khoát khoát tay tay nói: "Ngươi không cần cảm thấy áy náy, nếu là thật tính toán ra, chúng ta Thủy tộc hết thảy giết ngươi chinh một chút 15 lần. Tuy nhiên trong đó 14 lần là bởi vì ngươi bị chúng ta đánh bại mà đánh mất đầu chí, thế nhưng là chúng ta lại như cũ không thể trốn tránh. Nguyên cớ ngươi không cần tự trách, đây hết thảy, đều là vì Yêu tộc. Đi thôi, cùng ta biết yêu Băng Thành đi. Nơi đó mới là chúng ta Thủy tộc căn cứ."

Đã đối phương đều nói như vậy, Tôn Ngộ Không cũng không dễ dàng nói cái gì, nếu không cũng quá mức hư giả. Sau đó liền đi theo vị kia Thủy tộc nhân cùng một chỗ bay trở về Thủy tộc căn cứ yêu Băng Thành!

Làm Tôn Ngộ Không theo người kia tiếp tục hướng Bắc phi hành chinh một chút sau ba canh giờ, một tòa cự đại toàn bộ từ Hàn Băng xây dựng thành thị hình linh xuất hiện. Cả tòa Băng Thành bị một đạo cự đại vách tường chăm chú quay chung quanh. Nhìn ra vách tường chừng trăm mét cao, ba mươi mét dày. Quả thực cùng cự hình băng sơn một dạng.

Thế nhưng là, làm Tôn Ngộ Không cùng vị kia Thủy tộc nhân cùng một chỗ lái Bát Thần Viêm đi đến chỗ cửa thành thời điểm, Tôn Ngộ Không lần nữa chấn kinh. Trước đó chấn kinh là bởi vì Băng Thành to lớn, mà lần này, là bởi vì Băng Thành xa xỉ. Tại sao nói như vậy chứ đó là bởi vì Tôn Ngộ Không đi vào cổng thành lúc mới đột nhiên phát hiện, Băng Thành cái kia trăm mét cao hơn ba mươi mét dày to lớn thành tường, vậy mà toàn bộ là từ Linh Phong Băng xây dựng.

Hải Linh gió Băng, là chỉ có Cự Hàn chi địa mới có một loại tài liệu quý hiếm, lớn chừng bàn tay một khối, liền cần một tòa ở vào cực hàn cực âm chi địa băng sơn, bị một loại Linh Phong quét trăm năm phía trên, băng sơn liền sẽ co lại thành lớn chừng bàn tay một khối Băng, khối này Băng, cũng là Linh Phong Hàn Băng.

Mà cái này Linh Phong cũng không tầm thường, là một loại cực kỳ cổ quái gió, loại này gió thổi lên lúc, vạn vật đều là không cảm giác được. Bất luận cái gì đều sẽ trực tiếp xuyên việt mà qua. Chỉ có gặp gỡ Cự Hàn băng sơn thời điểm, mới có thể xuất hiện. Từ đó quay chung quanh một tòa băng sơn càng không ngừng xoay tròn. Biết cả tòa băng sơn hóa thành một khối Linh Phong Băng.

Có thể thấy được Linh Phong Băng có bao nhiêu khó được. Thế nhưng là, Thủy tộc nhân vậy mà dùng cái này Băng cấu trúc một tòa cự đại thành tường, cái này là bực nào to lớn thủ bút a

Vị kia Thủy tộc nhân nhìn thấy Tôn Ngộ Không trong mắt chấn kinh, nhếch miệng mỉm cười, cũng không tí mỉ nói. Chỉ là đứng ở nơi đó, chờ đợi Tôn Ngộ Không. Tựa hồ cũng không nóng nảy Bát Thần Viêm thương thế một dạng, bất quá, sự thật cũng đúng là như thế. Thủy tộc người, bất luận thụ nặng cỡ nào thương tổn, chỉ cần chưa chết đồng thời tại 12 canh giờ bên trong có thể trở lại yêu Băng Thành, lâu như vậy hoàn toàn không cần lo lắng.

Nguyên cớ vị kia Thủy tộc nhân chỉ là lẳng lặng chờ đợi Tôn Ngộ Không. sau một lát, Tôn Ngộ Không đột nhiên bừng tỉnh, nhất thời càng thêm xấu hổ. May mà đối phương cũng không nói gì thêm, chỉ là cười nhạt một tiếng về sau, lái Bát Thần Viêm trực tiếp vào thành. Tôn Ngộ Không vội vàng đuổi theo, tựa hồ cái này Thủy tộc nhân xuất hiện về sau, Tôn Ngộ Không không tự chủ nhiều rất nhiều xấu hổ.

Đi qua dài hơn ba mươi thước cổng thành, Tôn Ngộ Không nhãn tình sáng lên. Nguyên lai nội thành cùng ngoài thành hoàn toàn khác biệt, ngoài thành là một mảnh băng tuyết ngập trời, mà nội thành lại là một mảnh Thế Ngoại Đào Nguyên. Có hoa có thụ, có diệp có quả. Mà lại trận này trận mùi trái cây, đúng là như vậy quen thuộc. Tôn Ngộ Không nhất thời mặt đầy nước mắt, thế nhưng là lúc này, Tôn Ngộ Không hai mắt chợt thấy một nơi. Chỉ một thoáng, Tôn Ngộ Không như gặp quỷ mị, như bị sét đánh. Cả người đứng chết trân tại chỗ, nửa buổi không có động tĩnh.

Nếu như theo Tôn Ngộ Không ánh mắt nhìn, không ngờ là một tòa núi lớn, trên núi có một thác nước. Thác nước hai bên ngọn núi bị người dùng chớ lực sinh sinh tiêu diệt.

Thượng thư một đôi câu đối: Về trên là Hoa Quả Sơn Phúc Địa, về dưới là Thủy Liêm Động Động Thiên!

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Băng Yêu Tháp

Khi thấy cái này mười cái chữ về sau, Tôn Ngộ Không cả người như bị sét đánh. Tuy nhiên chỉ có chỉ là mười cái chữ, thế nhưng là cái này mười cái chữ cho Tôn Ngộ Không chấn kinh lại là không có gì sánh kịp. "Hoa Quả Sơn Phúc Địa, Thủy Liêm Động Động Thiên." Thiên hạ này, không có bất kỳ người nào có thể so sánh Tôn Ngộ Không quen thuộc hơn cái này mười cái chữ. Thậm chí Tôn Ngộ Không đối với cái này mười cái chữ quen thuộc trình độ, còn muốn vượt qua đối với mình quen thuộc.

Lúc trước cũng là Tôn Ngộ Không nhảy vào cái kia đạo thác nước, từ đó phát hiện Thủy Liêm Động. Từ đó, Hầu Tộc không nhận gió thổi, không bị đảm mưa. Nguyên cớ cái này mười cái chữ xuất hiện ở đây, có phải hay không nói đúng là, trước mắt ngọn núi lớn này, cũng là Hoa Quả Sơn cái kia đạo thác nước, cũng là Thủy Liêm Động

Thế nhưng là, sao lại có thể như thế đây Hoa Quả Sơn không phải là bị Như Lai cho hủy sao lúc ấy Như Lai cho là mình nắm chắc thắng lợi trong tay, nguyên cớ căn bản không có khả năng lừa gạt mình. Hắn nói đã đem Hoa Quả Sơn cho diệt, cái kia chính là diệt. Mà về sau, mình tại qua Thiên Đình cho Trư Bát Giới làm Quế Thụ nhánh cây thời điểm, trên đường trở về còn có cố ý qua Hoa Quả Sơn một lần nhìn, mặc dù biết Hoa Quả Sơn thật vô cùng có khả năng đã không còn tồn tại, chẳng qua không có tận mắt, tâm lý luôn luôn còn có như vậy một tia may mắn. Bất quá khi Tôn Ngộ Không trở lại Hoa Quả Sơn thời điểm, lại phát hiện lúc đầu Hoa Quả Sơn, lúc này chỉ còn một ngôi hồ sâu to lớn. Cháy đen mặt đất, rất rõ ràng đó có thể thấy được là bị đại pháp lực cho đánh văng ra ngoài.

Đây hết thảy, đều chứng minh, Hoa Quả Sơn đã không còn tồn tại. Đáng lẽ đã hết hy vọng Tôn Ngộ Không, giờ khắc này dấy lên to lớn hi vọng. Nếu như nơi này thật chính là mình Hoa Quả Sơn, cái kia con khi của mình Hầu Tôn thì có rất lớn khả năng không có chết. Chỉ cần Hoa Quả Sơn vẫn còn, chính mình ngọc đầu trở lại nắm chắc, lại hơn phân.

Khoảng chừng nửa ngày thời gian, Tôn Ngộ Không mới một cánh tay chỉ vào Hoa Quả Sơn, tuy nhiên lại hỏi không ra cái gì. Tôn Ngộ Không không dám hỏi, hắn sợ nếu như đáp án không là mình muốn, vậy mình phải chẳng có thể chịu được cái này lần thứ hai đã kích. Đây cũng là Tôn Ngộ Không không muốn dùng Hóa Nhân Kim Tinh qua dò xét nguyên nhân, một khi Hóa Nhân Kim Tinh nhìn thấy, chỉ là một mảnh giả tượng, cái kia, nên làm cái gì a.

Thế nhưng là không hỏi, Tôn Ngộ Không lại nhìn không được trong lòng bốc lên nghi vấn. Cho nên khi một cái tay nâng lên về sau, miệng bên trong làm thế nào cũng hỏi không ra một câu.

Cái kia Thủy tộc nhân gặp, lại chỉ là cười cười nói: "Đại Thánh, nơi này đích đích xác xác liền là của ngươi Hoa Quả Sơn. Còn nguyên, không thể giả được!"

Trong nháy mắt, Tôn Ngộ Không dùng cơ hồ phá vỡ thời gian tốc độ, lách mình đạo cái kia Thủy tộc nhân trước người, thuận tay dùng lực nắm chặt Thủy tộc cánh tay của người, âm thanh run rẩy nhưng lại kích động nói: "Ngươi nói cái gì cái này, đây quả thật là Hoa Quả Sơn của ta ta hầu tử hầu tôn đâu? Khắp núi yêu quái đâu? Ngươi nếu là dám gạt ta, liều mạng Thủy hệ Thần Thạch không muốn cũng định muốn giết ngươi."

Giờ khắc này, Tôn Ngộ Không hốc mắt đỏ bừng, kích động đến không kiềm chế được. Mặc cho ai, đổi lại là hắn, chỉ sợ biểu hiện so Tôn Ngộ Không còn muốn không chịu nổi. Đáng lẽ coi là đã chết hết tộc nhân, coi là đã san thành bình địa Hoa Quả Sơn, đã triệt để tâm muốn chết, giờ khắc này, đều hóa thành kích động cùng hi vọng, để Tôn Ngộ Không cơ hồ không chế không nổi tâm tình của mình.

"Đại Thánh đừng vội, hết thảy đều là thật. Ngươi hầu tử hầu tôn đều không có việc gì, chỉ là không ở nơi này mà thôi. Bất quá bọn hắn đều rất tốt. Chi tiết tình huống, mời theo ta đến đây. Trong tộc trưởng lão tự sẽ vì Đại Thánh giải đáp. Hiện tại còn mời an tâm chờ đợi, theo ta đi trước an trí ta tổ thủ lĩnh. Tất cả mọi chuyện, đều sẽ cho Đại Thánh một cái công đạo."

Tuy nhiên Tôn Ngộ Không lòng nóng như lửa đốt, chẳng qua nhưng cũng biết, Hoa Quả Sơn ngay ở chỗ này, cũng sẽ không không duyên cớ chạy mất. Đã Thủy tộc nhân nói con khi của mình Hầu Tôn nhóm không có việc gì, đó phải là không có việc gì. Đến giai đoạn này, bọn họ cũng không có khả năng lừa gạt lừa gạt mình. Hiện tại chuyện khẩn yếu là nhanh đưa Bát Thần Viêm sắp xếp cẩn thận, không phải vậy kéo lâu, thương thế sợ rằng sẽ ảnh hưởng sau này tu hành.

Nghĩ tới đây, Tôn Ngộ Không hít sâu một hơi, nhẹ nhàng chính mình kích động đến tâm tình. "Cũng tốt, là ta quá kích động. Trước đưa Bát Thần Viêm trở về đi. Việc đã đến nước này, ta lại như thế nào vội vàng xao động cũng là vô dụng."

Cái kia Thủy tộc nhân hơi gật đầu, thì thẳng cổng Bát Thần Viêm mấy cái lấp lóe trực tiếp thì vòng qua nửa cái Hoa Quả Sơn. Vốn là hai người cùng một chỗ lái Bát Thần Viêm, có thể là mình vừa mới quá kích động vậy mà vứt bỏ Bát Thần Viêm không để ý, lại là là có chút quá phận. Lắc đầu, Tôn Ngộ Không đuổi theo sát. Tòa này Băng Thành, bị Thủy tộc thủ hộ mấy triệu năm, khắp nơi là cường đại lại đáng sợ cấm chế, nguyên cớ Tôn Ngộ Không tuy nhiên không sợ, lại cũng không muốn tăng thêm phiền phức. Nguyên cớ đi sát đằng sau lấy Thủy tộc nhân bước chân, hướng về phía sau núi bỏ bớt đi.

Làm Tôn Ngộ Không vòng qua Hoa Quả Sơn về sau, chỉ cảm thấy hai mắt tòa sáng, sau đó chính mình vừa nhìn, nhất thời hít vào một ngụm khí lạnh. Bởi vì xuất hiện tại Tôn Ngộ Không trước mắt, lại là một tòa không sai biệt lắm giống như Hoa Quả Sơn cao to lớn Băng tháp. Toàn bộ Băng tháp hiện lên viên trụ hình, nhan sắc lam sắc biến thành màu đen, hiển nhiên là Băng Cực cực độ áp súc gây nên.

Phải biết, nhân gian phổ thông băng khối, nhan sắc hiện lên trong suốt hoặc là màu trắng, rét lạnh nhất Băng tối đa cũng cũng là màu ngà sữa sau đó đem một chút xám thanh sắc. Cái này cũng đã là nhân gian Thiên Niên Hàn Băng.

Mà Tiên Giới Băng, làm theo chia làm thanh sắc, màu xanh đậm, màu lam nhạt, màu xanh đậm sau đó là Tử Sắc cùng màu đen. Màu đen Băng, là Băng cực hạn. Đã là đến gần vô hạn cái thể giới này chỗ có thể chứa đựng lạnh lẽo cực hạn. Nếu như hàn khí nặng hơn nữa, vậy thì không phải là thuộc về cái thể giới này đồ vật, thì sẽ tự động phi thăng tới một cái thể giới khác.

Cho nên khi Tôn Ngộ Không nhìn thấy cả tòa Bồng tháp lại là màu tím sậm, ảm ảm có hướng màu đen chuyển hóa dấu hiệu thời điểm, sẽ có như vậy giật mình. Hàn khí nặng như vậy Bồng, vậy mà dùng để kiến tạo một tòa núi lớn một dạng Phật Tháp, cái này Thủy tộc, đến cùng khủng bố đến mức nào hoặc là nói, Thượng Cổ Yêu Tộc, khủng bố đến mức nào

Nhìn nhìn lại hiện tại Yêu tộc, chỉ cần có chút tu vi Yêu tộc Yêu Vương, không chết cũng bị thương. Còn sống, hơn phân nửa cũng là trở thành Phật Môn tọa kỵ. Toàn bộ Yêu Giới cũng chỉ còn lại có Tiểu Miêu hai ba con, kỳ thực, lúc này Yêu tộc, đã hoàn toàn có thể coi như là bị diệt tộc. Tôn Ngộ Không cơ hồ là chỉ có ở vào tự do chi thân Yêu Vương. Nguyên cố Tôn Ngộ Không trên người gánh nặng bao nhiêu, có thể nghĩ.

Chỉ muốn muốn khôi phục Thượng Cổ Yêu Tộc vinh quang, lại là gian nan đường nào một sự kiện. Bất quá, lại thế nào khó khăn, Tôn Ngộ Không cũng sẽ không lui bước. Cái này là sứ mạng của mình, cũng là một loại trách nhiệm.

Có ta Tôn Ngộ Không tại, Yêu tộc bắt diệt!

Nhất thời, một loại yếu ớt nhưng lại kiên định một trận khí thế trong lúc lơ đãng bộc lộ mà ra, một bên Thủy tộc nhân cũng sờ, nhìn về phía Tôn Ngộ Không trong ánh mắt, tựa hồ nhiều thứ gì.

Sau đó, Thủy tộc nhân bày cái dấu tay xin mời, sau đó cả người liền đi hướng đến Bồng tháp cửa chính. Không bao lâu, ba người đã đi vào cự tháp cửa chính. Ở giữa to lớn trên cửa chính, sách có một đôi câu đối:

Về trên là, thương Thủy Huyền Huyền giữa thiên địa. Về dưới là, tang Hóa Viêm viêm ảo tưởng 3000. Lội Tôn Ngộ Không ngẩng đầu nhìn về phía Hoành Phi thời điểm, lại phát hiện vốn phải là Hoành Phi địa phương lại rộng tuếch, chỉ có cao hơn một tầng ghi vài cái chữ to: Bồng Yêu Tháp âm lạnh điện.

Vị kia Thủy tộc nhân nhìn ra Tôn Ngộ Không nghi hoặc, quay đầu nói với Tôn Ngộ Không: "Này tám câu đối, là ta Thủy tộc ẩn cư ở đây về sau một vị Thủy tộc Thánh giả viết, chẳng qua cũng không có viết Hoành Phi. Hắn nói: Khi nào Yêu tộc quật khởi, hôm đó mới phát hiện Hoành Phi. Cái này về sau, vị này Thánh Nhân đã tọa hoá."

Tôn Ngộ Không không khỏi hỏi: "Thánh nhân kia sao lại đột nhiên tọa hóa Thánh Nhân cũng đã là đồng thọ cùng trời đất a."

"Bởi vì vị thánh nhân kia lúc trước đại chiến giữa thụ trí mạng bị thương. Biết mình không còn sống lâu nữa, nguyên cố dùng gấp thọ mệnh là yêu chiếm một tràng, kết quả quẻ tượng biểu hiện cũng là cái này một đôi câu đối.

Không đợi vị thánh nhân kia mở miệng giải thích, thì đã không có cơ hội." Nói xong, cái kia Thủy tộc nhân thần sắc tối sầm lại. Xem ra, cái này Thủy tộc làm thủ hộ Thủy hệ Thần Thạch, thật nỗ lực rất rất nhiều.

Tôn Ngộ Không im lặng gật đầu, lúc này, đã nói không nên lời còn lại.

Một lát, Thủy tộc nhân lại ngẩng đầu, đây là trong mắt bị thương đã không thấy, có, chỉ là nụ cười thản nhiên. "Tốt, đi vào đi. Sắp xếp cẩn thận Bát Thần Viêm, phải đi gặp Thủy tộc thủ hộ trưởng lão đi."

Tôn Ngộ Không nhẹ nhàng điểm một cái đầu. Sau đó, chỉ thấy Thủy tộc nhân nâng lên một cái tay, đối với lên trước mặt hư không nhẹ nhàng nhấn một cái, cả đại môn ồm ồm mở rộng. Thủy tộc nhân lại không chần chờ, trực tiếp đi vào. Tôn Ngộ Không lúc này nhưng lại quay đầu, nhìn một chút sau lưng Hoa Quả Sơn, trong lòng âm thầm quyết định, đợi đại thù đến báo, mình đã muốn đem Hoa Quả Sơn cho tế luyện thành một tòa pháp bảo, một tòa cự đại pháp bảo. Ngày thường nhưng làm trụ sở, thời gian chiến tranh có thể bay lên đả thương người. Dạng này, giống chuyện lần này, liền sẽ không lại phát sinh.

Nghĩ xong, Tôn Ngộ Không không do dự nữa, cũng dứt khoát đi vào.

Bồng Yêu Tháp, ta tới, hi vọng người có thể để cho ta biết hết thấy, đừng để ta thất vọng!

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Hồng Hoang Tịnh Thể Quang

Làm Tôn Ngộ Không bước vào Bồng Yêu Tháp trong nháy mắt, lần nữa bị cảnh tượng trước mắt rung động. Đạp vào mắt thấy toàn bộ không gian không biết có bao nhiêu vạn lý, mà lại toàn bộ thấp trung gian vị trí là trống rỗng, ngẩng đầu nhìn lên, đỉnh đầu ngàn dặm chỗ là một tầng nóc nhà, cái kia đại khái cũng là lầu hai. Thế nhưng là đây cũng quá đại đi Tôn Ngộ Không hoàn toàn tin tưởng cái này Bồng Yêu Tháp hoàn toàn có thể đem Hoa Quả Sơn cho che dậy lên.

Không để cho Tôn Ngộ Không giết mình quá lâu, cái kia Thủy tộc nhân vẫy tay một cái, ra hiệu Tôn Ngộ Không đuổi theo. Sau đó thì theo cửa bên cạnh một tòa Bồng bực thang được đi lên.

Cái này Bồng bực thang là khám tại Bồng Yêu Tháp tháp trên vách, gãy chồng chất xếp, không biết có mấy vạn vạn tiết. Đi ước chừng một cái canh giờ, Tôn Ngộ Không đếm thăm hạ, đây cũng là thứ bốn mươi chín tầng. Đến nơi đây, cái kia Thủy tộc nhân cũng không tiếp tục đi lên, mà chính là thẳng đi đến thứ bốn mươi chín tầng bên trong.

Sau đó tựa vào vách tường, đi đến một cánh cửa phía trước. Cánh cửa này toàn thân là từ Hóa Ngọc điêu khắc mà thành, phía trên các loại hóa điểm sinh động như thật. Tựa hồ khe dựa gần thì có một loại hóa điểm thiêu đốt cảm giác. Cái kia Thủy tộc nhân nhúng tay hướng về phía đại môn hư không nhấn một cái, đại môn này liền rò rỉ ra một cái khe hở. Đốt hỏa Thủy tộc nhân mới đưa tay đẩy.

Đẩy cửa ra trong nháy mắt, một luồng hơi lạnh đập vào mặt, nhất thời không tra phía dưới, Tôn Ngộ Không đều kém chút bị hàn khí nhập thể. Tôn Ngộ Không tranh thủ thời gian điều động toàn thân linh lực, phòng ngừa bị hàn khí gây thương tích. Mặc dù như thế, Tôn Ngộ Không vẫn là cảm giác thấy lạnh cả người dâng lên. Trong gian phòng đó đến cùng đến cỡ nào lạnh lẽo đồ vật a vền vền rò rỉ ra hàn khí chính mình thì lợi hại như vậy.

Rất nhanh, Tôn Ngộ Không liền biết. Theo Thủy tộc nhân đi vào trong phòng, Tôn Ngộ Không liền bị một vũng Hàn Đàm hấp dẫn ánh mắt, cái này Ưông Hàn đàm sâu không thấy đáy, trên đó từng tia từng sợi hàn khí tràn ra, giữa không trung hóa thành đủ loại sinh vật. Khi thì hóa thành cá bơi, khi thì hóa thành Linh Quy. Linh tính mười phần.

Đây hết thấy rơi vào Tôn Ngộ Không trong mắt, lại có bất đồng thật lớn. "Thậm chí ngay cả hàn khí đều có thể biến hóa, cái này Hàn Đàm linh tính mười phần, chỉ sợ đã nhanh muốn tu luyện thành hình."

"Đại Thánh, ở đây sau đó, ta đi một chút liền tới." Nói xong, thì lái Bát Thần Viêm, đi đến cái kia Hàn Đàm bên cạnh, sau đó vậy mà thuận thể đem Bát Thần Viêm nhét vào trong hàn đàm.

Nơi xa quan sát Tôn Ngộ Không vừa định lên tiếng, liền thấy Hàn Đàm bên trong Bát Thần Viêm toàn thân bốc lên một đạo hồng quang, lập tức hồng quang liền hóa thành tám đóa lớn nhỏ không đều kỳ dị hóa điểm. Đồng thời tám đóa hóa điểm bốn phía hàn khí lại bị hóa điểm hấp dẫn, từng tia từng sợi đi vào hóa điểm bên trong. Mà hấp thu hàn khí hóa điểm nhan sắc cũng tại từng chút từng chút sáng ngời.

Xem ra, Bát Thần Viêm lại là tiếp xúc Hàn Đàm tới tu dưỡng chính mình bản mệnh Dị Hóa, điều này thực có chút hiếm lạ. Người bình thường nếu như mình tu luyện Hóa thuộc tính công pháp, đều là tại Cực Hỏa chi địa tu luyện hoặc là liệu thương. Thế nhưng là Bát Thần Viêm vậy mà đi ngược lại con đường cũ, tiến vào Cực Hàn chi trong đầm hồ phục thương thể.

Xem ra Bát Thần Viêm đối với Bồng cùng lửa linh ngộ, đã đến cực kỳ trình độ đáng sợ, hoá tắng vì Bồng, Bồng chuyển làm lửa, đều chẳng qua là một ý niệm. Nếu như không là trong cơ thể mình Kim hệ Thần Thạch quá mức kỳ dị, chỉ sợ hôm nay trọng thương chính là mình.

Cái kia Thủy tộc nhân sắp xếp cẩn thận Bát Thần Viêm, thì hướng về Tôn Ngộ Không đi tới. Đi đến Tôn Ngộ Không trước mặt thời điểm, hướng về phía Tôn Ngộ Không hơi cong một chút eo nói: "Hiện tại chính thức giới thiệu, ta gọi Thủy Chiến. Thủy tộc Chiến Tướng, cũng là Bát Thần Viêm hảo huynh đệ. Hẳn tuy nhiên thụ thương rất nặng, chẳng qua cũng không lo ngại, có lẽ mượn lần này trọng thương, tu vi càng tiến một bước cũng khó nói. Hiện tại, chúng ta lên đi, hết thấy đáp án, ngay tại tầng cao nhất."

Tôn Ngộ Không không có nhiều lời, trong lòng vội vàng đã để Tôn Ngộ Không lòng nóng như lửa đốt.

Theo Thủy Chiến, Tôn Ngộ Không đi vào Thủy Yêu tháp trung tâm khu vực, cũng chính là cái kia một chỗ trống rỗng địa phương.

"Một sẽ ở đây biết hàng hạ một vệt kim quang, chúng ta muốn đỉnh lấy đạo kim quang này bay đi lên. Chẳng qua người phải chú ý, càng lên cao kim quang lực cản cơ hội càng lớn, bất quá phải đến chỗ tốt cũng liền càng nhiều. Còn là chỗ tốt gì, ta thì không bao nhiêu, người một hồi liền biết rõ. Nhớ kỹ, nhất định không thể buông tha, từ bỏ, liền không có lần thứ hai."

Tuy nhiên nghi vấn trong lòng càng nặng một phần, có thể là đối với Hoa Quả Sơn cùng hầu tử hầu tôn lo lắng hiển nhiên vượt qua hết thấy. Đúng lúc này, một cỗ còn như thực chất kim quang từ đỉnh đầu vương xuống tới. Liền phảng phất một cây kim sắc cây cột xuyên qua toàn bộ Bồng Yêu Tháp.

Tôn Ngộ Không không có một chút do dự, dứt khoát nhảy vào qua. Mới vừa vào qua kim quang phạm vi bên trong, một cỗ đại lực xuyên đến, bất ngờ không để phòng Tôn Ngộ Không lại bị kim quang đè xuống mấy trượng. Cái này khiến Tôn Ngộ Không nhất thời sắc mặt ửng hồng, ám đạo chính mình quá mức xem thường kim quang này, tuy nhiên Thủy tộc đã nhắc nhở qua chính mình, có thể là mình ý vào chính mình thân thể mạnh mẽ cũng không có quá để ý. Nguyên có mới vừa vào đến thì ăn thiệt thòi nhỏ.

Chẳng qua Tôn Ngộ Không dù sao có Trung Vị Thánh Nhân thực lực cùng thượng vị Thánh Nhân thân thể, điểm ấy áp lực cũng không tạo được cái uy hiếp gì. Tôn Ngộ Không dưới chân phát lực, nhất thời thì ổn định thân thể. Sau đó lăng không một cái bỏ nhào, thì hướng về kim quang chỗ sâu vọt tới. Trong chớp mắt thì không thấy tăm hơi, thế nhưng là lúc này Thủy Chiến cũng không có tiến vào đạo kim quang này bên trong, mà chính là đầy mắt chờ mong liếc mắt một cái, về sau lại quay người rời đi.

Lúc này Tôn Ngộ Không đã tiến vào kim quang vượt hai mươi cái hô hấp, cho đến lúc này, Tôn Ngộ Không mới phát giác được có chút phí sức, chính mình thật giống như một đuôi đi ngược dòng nước cá chép, vượt hướng lên nước lực cản càng lớn, có thể là mình không thể từ bỏ, chỉ có không ngừng tiến lên, nếu không, thì thất bại trong gang tấc.

Cảm thụ áp lực tăng thêm, Tôn Ngộ Không cắn răng một cái, bạo phát toàn thân linh lực, mệnh môn linh lực từ Tôn Ngộ Không dưới chân phun ra,

giống như là hai đạo linh khí như hỏa diễm, cho Tôn Ngộ Không mang đến càng lớn lực đẩy. Quanh thân áp lực nhẹ đi, Tôn Ngộ Không tốc độ lần nữa tăng vọt.

Thế nhưng là thứ bốn mươi cái hô hấp về sau, Tôn Ngộ Không cảm giác áp lực bỗng nhiên tăng cường hơn hai lần, luôn luôn linh lực toàn lực thôi động, thân ảnh cũng tại từng chút từng chút đến chậm lại, tin tưởng lại có 5 cái hô hấp cả người cơ hội hoàn toàn đình chỉ. Ngẩng đầu nhìn sang, tựa hồ y nguyên không nhìn thấy cuối cùng, Tôn Ngộ Không ngay sau đó té ra Phong Hỏa Luân, cái này đã không còn một chút cất giữ, Phong Hỏa Luân bật hết hỏa lực, lại thêm linh khí dâng lên, Tôn Ngộ Không tốc độ thậm chí đã vượt qua trước đó thời điểm.

Cứ như vậy, thứ năm mươi cái hô hấp, sáu mươi hô hấp, sáu mươi lăm hô hấp, sáu mươi chín cái hô hấp, rốt cục, Tôn Ngộ Không lần nữa cảm nhận được áp lực. Mà lại còn không phải bình thường to lớn, tại Tôn Ngộ Không cảm giác, quanh thân kim quang giống như có lẽ đã ngưng kết thành thực chất, hơn nữa còn là thể gian này kiên cố nhất đồ vật. Nguyên cớ tại biết có to lớn như vậy lực cản, chậm rãi, Tôn Ngộ Không linh lực bắt đầu kịch liệt giảm bớt.

Bảy mươi bốn cái hô hấp, linh lực chỉ còn một nửa. Bảy mươi tám cái hô hấp, linh lực còn có một phần ba. Tám mươi hai cái hô hấp, linh lực còn sót lại toàn thắng thời điểm một phần năm. Tôn Ngộ Không biết, tại dạng này buổi chiều, nhiều nhất ba cái hô hấp chính mình liền đem linh lực khô kiệt mà rơi xuống. Có thể là mình lại còn chưa tới nơi đỉnh cao nhất. Không đến đỉnh cao nhất, thì vô pháp biết được hầu tử hầu tôn hạ lạc, cũng không biết là sao Hoa Quả Sơn biết xuất hiện ở đây.

Mình không thể từ bỏ, không thể buông tha. Nếu không, nếu không liễu, dù sao cũng sẽ không chết, nhiều nhất trọng thương mà thôi. Chỉ cần không chết, đã hết thấy đã làm cho.

Nghĩ đến đây, Tôn Ngộ Không dứt khoát quyết nhiên bắt đầu thôi động thể nội Kim thuộc tính Thần Thạch. Nhất thời, một cỗ thật lớn Kim thuộc tính linh lực phun ra ngoài, thậm chí tại Tôn Ngộ Không bên ngoài thân hình thành một cái hình mũi nhọn linh khí hộ trảo. Mà nguyên bản sắp khô kiệt linh lực cũng cấp tốc bị Kim thuộc tính linh lực cho lấp đầy, thế nhưng là sau đó có bắt đầu kinh khủng chuyển vận. Cái này một vào một ra phía dưới, Tôn Ngộ Không vậy mà không có cảm giác được một tia khó chịu. Mà lại tựa hồ theo Kim thuộc tính linh lực tại thể nội lưu chuyển, cái này Kim thuộc tính Thần Thạch lại có ân ân với mình dung hợp dấu hiệu. Cái này khiến Tôn Ngộ Không nhất thời mừng rỡ như điên.

Từ khi đạt được Kim thuộc tính Thần Thạch, chính mình thì tìm kiếm nghĩ cách luyện hóa nó, thế nhưng là cái này Thần Thạch lại ngoan cố dị thường, lâu như vậy, vậy mà không có một chút xíu muốn dấu hiệu hòa tan. Chỉ có tại chính mình nguy cơ sinh tử thời khắc mới có thể tự chủ phun ra linh lực khổng lồ từ đó để cho mình biến nguy thành an. Về sau Tôn Ngộ Không từ từ đã có thể tự chủ thôi động Thần Thạch từ đó sử dụng bên trong ẩn chứa to lớn linh lực. Chỉ bất quá một khi linh lực phóng thích thời gian hơi lâu, Kim thuộc tính linh lực cơ hội đối với thân thể tạo thành thương tổn cực lớn. Bởi vậy, vừa mới Tôn Ngộ Không mới hạ rất lớn quyết tâm vận dụng cỗ lực lượng này.

Trong cõi u minh Tôn Ngộ Không cảm thấy Thần Thạch sẽ không để cho chính mình chết mất, không phải vậy liền sẽ không tại thời khắc mấu chốt luôn luôn cứu mình. Cho nên mới sẽ ôm trọng thương chuẩn bị thôi động nó, thế nhưng là không nghĩ tới bởi vì muốn hao phí linh lực phi hành, lại bởi vì cái này, làm Kim thuộc tính linh lực một vào một ra ở giữa bảo trì thăng bằng. Tôn Ngộ Không tựa như một cái chuyển hóa máy, tuy nhiên thời gian dài vận chuyển Kim thuộc tính linh lực sẽ đối với gân mạch tạo thành tổn hại, tuy nhiên lại cũng trong lúc vô tình hấp thu Kim thuộc tính Thần Thạch bản chất thạch nguyên.

Đang lúc Tôn Ngộ Không kinh hi cùng có thể dung hợp Thần Thạch thời điểm, cái này Thần Thạch dường như hồ có cảm ứng, lại đột nhiên đình chỉ linh lực chuyển vận. Cái này vừa dừng lại không sao cả, Tôn Ngộ Không đáng lẽ đột nhiên xông lên thân hình nhất thời trên không trung đột nhiên đình trệ. Ngay tại Tôn Ngộ Không cho là mình biết té xuống thời điểm, đầu đột nhiên một trận nhói nhói, lập tức, Tôn Ngộ Không liền mất đi ý thức, cả người đã hôn mê.

Lúc này, một gian mờ tối trong phòng chứa băng, một tòa dùng Băng tinh điêu khắc giường ngọc bên trên, bỗng nhiên bỗng dung thêm một người, người này sau khi xuất hiện xác thực không nhúc nhích nằm tại giường ngọc bên trên, hiển nhiên là đã đã hôn mê. Lúc này, một vị người mặc trường bào màu xám lão giả cũng theo không gian một con chấn động, hiện ra thân hình.

Nhìn kỹ, xuất hiện lão giả râu tóc bạc trắng, lại tinh thần sung mãn, hai mắt tinh quang toả sáng. Rõ ràng là một vị cao thủ cực kỳ lợi hại. Lão giả này sau khi xuất hiện thì một trận chạy chậm đến ngọc bên cạnh giường, vội vã nhúng tay tìm tới hơi thở, phát hiện chỉ là đã hôn mê, lúc này mới thở một hơi dài nhẹ nhõm, sau đó cả người không có hình tượng chút nào làm đến mặt đất.

Sau đó vậy mà muốn đưa bé một dạng gào khóc: "Thiên không phụ ta Yêu tộc a, ta Thủy tộc thủ hộ nơi đây cơ hồ ngàn vạn năm thời gian, cuối cùng không có uống phí a. Yêu Tộc hi vọng, thật xuất hiện, Ha-Ha. Mà lại vậy mà có thể tại Hồng Hoàng Tịnh Thổ Quang chi bên trong kiên trì phi hành trăm hơi thở, ha ha ha, chỉ sợ này nhân nhật hậu thành tựu, sẽ Siêu Thoát cái thế giới này. Ta Yêu tộc định sẽ rất hưng thịnh!"

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36: Thủy tộc tộc trưởng

Không biết qua bao lâu, Tôn Ngộ Không rốt cục thăm thăm tỉnh lại. Thế nhưng là Tôn Ngộ Không mở hai mắt ra trong nháy mắt, thì ngay người bất động phảng phất một tòa pho tượng!

Bởi vì, đó là bởi vì Tôn Ngộ Không sau khi tỉnh lại vốn nên muốn dò la xem một hạ tình huống trong cơ thể, bởi vì lúc trước bất chấp hậu quả thôi động Kim thuộc tính Thần Thạch, sợ rằng sẽ đối với thân thể của mình tạo thành rất lớn thương tổn. Thế nhưng là làm Tôn Ngộ Không nội thị về sau, lại phát hiện nguyên bản trôi nổi trong đan điền Kim thuộc tính Thần Thạch không thấy, chỉ còn lại có hết thấy tính khí trong đan điền một mình xoay tròn lấy.

Thấy cảnh này, Tôn Ngộ Không tỏ ra nghi hoặc. Thần Thạch đâu? Chính mình rất nhớ rõ, tuy nhiên hôn mê trước đó Thần Thạch có một chút dung hợp dấu hiệu, thế nhưng là vậy cũng vền vẹn dấu hiệu mà thôi, cũng không có thật dung hợp một tia. Nhưng là bây giờ xem ra, cái này Thần Thạch đúng là giống như hồ đã hoàn toàn cùng mình dung hợp lại cùng nhau, chỉ còn lại có hết thấy chí thuần tính khí nổi lơ lửng. Cái này chứng minh Tôn Ngộ Không từ đó nắm giữ Kim Chi Đại Đạo.

Thế gian này, Đại Đạo 3000, tiểu đạo vô số. Muốn Thành Thánh, nhất định phải chứng đạo, để thế gian này đại lộ thừa nhận ngươi là cái này một thành viên trong đó, chỉ có dạng này mới sẽ trở thành Bất Tử Bất Diệt Chí Tôn Thánh Nhân. Trước đó Tôn Ngộ Không là chuẩn bị chém tới Tam Thi Chứng Đạo, thế nhưng là về sau đại chiến, bị Ngọc Hoàng Đại Đế hủy đi Đầu Chiến Thắng Phật chi thân, nguyên có bắt đắc dĩ Tôn Ngộ Không chỉ có thể lấy Pháp Tắc Chứng Đạo.

Mà sau đó, Na Tra Kim thuộc tính Thần Thạch tan vào Tôn Ngộ Không thể nội, từ đó kích phát Tôn Ngộ Không bản mệnh Thổ thuộc tính pháp tắc lực lượng, lúc này mới nhất cử Thành Thánh. Mà lại trực tiếp từ Đề Cấp đỉnh phong tấn thăng làm Trung Vị Thánh Nhân. Đây chính là Ngũ Thái Thần Thạch ẩn chứa bằng đại Pháp Tắc chi Lực.

Mà bây giờ, Tôn Ngộ Không tuy chẳng biết tại sao, lại thật sự dung hợp Kim thuộc tính Thần Thạch, từ đó nắm giữ Kim thuộc tính pháp tắc, cũng chính là Ba Ngăn Đại Đạo bên trong Kim Chi Đại Đạo. Từ nay về sau, Tôn Ngộ Không liền có thể tùy thời tùy chỗ hóa thân Cự Viên chi thân, mà không cần lại sợ Kim thuộc tính linh lực đối với mình tạo thành thương tổn.

Tôn Ngộ Không chiến lược, tăng thêm không chỉ gấp mười lần. Đến tận đây, thiên hạ ngũ hành, Tôn Ngộ Không đã riêng có hai hàng. Mà lại, Thủy thuộc tính Thần Thạch, cũng sắp tới tay.

Trước đó Tôn Ngộ Không còn có lo lắng, chính mình vô pháp dung luyện Kim thuộc tính Thần Thạch từ đó biết đối với mình dung hợp Thủy thuộc tính Thần Thạch tạo thành ảnh hưởng, lúc này, chẳng những không có ảnh hưởng, phần mà trở thành một sự giúp đỡ lớn.

Thiên hạ Ngũ Hành tương Sinh tương Khắc, Tuần Hoàn Bất Tức. Thổ sinh Kim, Kim sinh Thủy, Thủy sinh Mộc, Mộc sinh Hỏa, Hỏa sinh Thổ. Tôn Ngộ Không chính mình vốn là Thổ thuộc tính, nguyên có hấp thu Kim thuộc tính Thần Thạch là dễ dàng nhất, mà nắm giữ Kim thuộc tính pháp tắc, lại đi hấp thu dung hợp Thủy thuộc tính Thần Thạch xem như làm ít công to.

Biết thành công dung hợp Kim thuộc tính Thần Thạch về sau, Tôn Ngộ Không sau đó liền bắt đầu dò xét nhục thân của mình, nắm giữ Kim Chi Đại Đạo, cũng là nắm giữ thiên hạ sắc bén nhất, cứng rắn nhất công kích cùng phòng ngự. Chắc hẳn nhục thân của mình khẳng định sẽ đạt tới một cái trình độ khủng bố đi!

Nếu như không sai, theo Tôn Ngộ Không ý thức dò xét, phát hiện mình thân thể da lông cùng bắp thịt cốt cách phòng ngự lực, trình độ chắc chắn tuyệt đối đề bạt gấp mười lần có thừa. Trong thế giới này có thể phá vỡ chính mình phòng ngự, chỉ sợ có thể đếm được trên đầu ngón tay. Đồng dạng, lực công kích của chính mình cũng nhận được tăng lên cực lớn. Tuy nhiên thân thể đẳng cấp không có gia tăng, vẫn là bên trên Thánh Nhân, thế nhưng là Tôn Ngộ Không có lòng tin, mình bây giờ tuyệt đối có thể đánh bại năm cái mình trước kia.

Chỉ sợ mình trước kia, cũng liền có thể miễn cưỡng đánh vỡ hiện tại phòng ngự mà thôi. Cái này khác biệt, không thể bảo là không lớn.

Lại qua hồi lâu, Tôn Ngộ Không mới mở hai mắt ra. Không nghĩ tới, vền vẹn một vệt kim quang, liền có thể để cho mình đạt được to lớn như vậy chỗ tốt.

Lúc này, một thanh âm từ chỗ hư không bay tới: "Ha ha, Đại Thánh, đi qua cái này Hồng Hoang Tịnh Thổ Quang cộ rửa, chắc hẳn thực lực lần nữa tiến nhanh đi."

Tôn Ngộ Không đột nhiên quay đầu, hai mắt kim quang sáng rực nhìn lấy chỗ hư không. Sau đó cười nhạt một tiếng: "Thủy tộc đại ân, Tôn Ngộ Không tự nhiên ghi khắc."

Không gian một con chấn động, một cái Hôi bào lão giả trống rỗng xuất hiện. Chính là Thủy tộc tộc trưởng đương nhiệm Thủy Hư không. Nước Hư Vô Nhất mặt ý cười nhìn qua Tôn Ngộ Không, không ngừng gật đầu: "Đại Thánh, hết thấy nhân duyên tự có Thiên Định. Đại Thánh không cần chú ý, nhìn Đại Thánh hiện tại, thân thể cường độ chỉ sợ đã đến một cái không thể tưởng tượng trình độ đi khuyến từ nếu là lại đánh với Đại Thánh một trận, chỉ sợ căn bản thương tổn không Đại Thánh mấy may đây."

Tôn Ngộ Không nghe xong, nhất thời từ giường ngọc bên trên nhảy đem xuống tới. Hai tay một cung, hướng về phía Thủy Hư không có đức hạnh một cái đại lễ: "Trước đó Ngộ Không không biết tình huống, quá mức lỗ mãng. Thương tổn cái kia Bát Thần Viêm, bây giờ lại nhận được Thủy tộc đại ân, thực lực đến nay tiến. Mong rằng Lão Trọng thụ Ngộ Không cái này cúi đầu."

Thủy Hư không có trốn tránh, mà chính là chính chính đương đương thụ cái này đại lễ. Không nói còn lại, chỉ nói Thủy tộc vì Thủy hệ Thần Thạch chờ đợi trăm ngàn năm lâu, lại không một phân dị tâm, phần này công lao, cũng đáng Tôn Ngộ Không cái này cúi đầu.

Lẽ thôi, Tôn Ngộ Không đứng người lên. Nhất thời sắc mặt xấu hổ, bởi vì Tôn Ngộ Không đột nhiên nghĩ đến, chính mình mục đích của chuyến này là tìm kiếm Thủy hệ Thần Thạch. Thế nhưng là cái này một loạt cử động đã để Tôn Ngộ Không vô pháp mở miệng yêu cầu Thủy hệ Thần Thạch. Tin tưởng bằng Thủy tộc thực lực, không có khả năng không biết Thủy hệ Thần Thạch ẩn chứa lực lượng khổng lồ. Mà bây giờ chính mình bỗng yêu cầu, bất luận là ai chỉ sợ cũng sẽ không có ý tốt mở miệng.

Tựa hồ nhìn ra Tôn Ngộ Không quần bách, nước Hư Vô khoát tay chặn lại nói: "Đại Thánh, đến, ngồi xuống. Thủy hệ Thần Thạch sự tình không nóng nảy, trễ một hồi sớm một hồi không có gì đáng ngại. Chẳng lẽ Đại Thánh không có vấn đề khác muốn hỏi sao?"

Tôn Ngộ Không chợt nhớ tới, đúng vậy a, mình còn có Hoa Quả Sơn sự tình muốn hỏi đây. Con khi của mình Hầu Tôn đến cùng đi nơi nào

Tôn Ngộ Không ba chân bốn cẳng nhanh chóng đi tới, tùy ý ngồi tại Thủy Hư không bên cạnh. "Lão Trượng, Ngộ Không có một chút nghi vấn, mong rằng Lão Trượng cáo tri. Ta cái kia Hoa Quả Sơn là sao tại cái này Cực Bắc Băng Nguyên trên núi hầu tử hầu tôn cùng Chúng Yêu đều qua nơi nào mặt khác hai khối Thần Thạch bây giờ người ở phương nào?"

"Ha ha, Đại Thánh đừng vội. Cho Lão Trượng một một đường tới. Chắc hẳn Đại Thánh trước đó khẳng định coi là Hoa Quả Sơn đã bị Tây Thiên Phật Môn cho hủy diệt đi chẳng qua nghĩ như vậy cũng không tệ, bởi vì Phật môn xác thực hủy diệt một tòa Hoa Quả Sơn. Chỉ bất quá toà kia Hoa Quả Sơn cũng không phải là thật, mà chính là Yêu Mộng tộc tộc trưởng Mộng về hợp toàn tộc chỉ lực chế tác một tòa huyền thuật Hoa Quả Sơn. Chỉ bất quá bởi vì huyền thuật quá mức cường đại, nguyên cố liền xem như Phật môn Phật Tổ Như Lai, cũng không có phát hiện đó là giả. Mà chân chính Hoa Quả Sơn, đã ở trước đó liền bị ta Thủy tộc sử dụng Đại Tu Di Truyền Tống Pháp Trận cho chuyển qua yêu tinh xưng bên trong. Chỉ bất quá ta Thủy tộc Đại Tu Di Truyền Tống Trận chỉ có thể truyền tống tử vật, nguyên cố Hoa Quả Sơn trên Chúng Yêu cùng hầu tử hầu tôn đành phải đơn độc rời đi. Không phải vậy toàn bộ đều sẽ chết tại không gian truyền tống bên trong."

Nói đến đây, Thủy Hư không ngừng một lát. Mà Tôn Ngộ Không cũng đại thở một hơi. Trước đó chính mình chỉ là suy đoán vừa mới đại sơn là Hoa Quả Sơn, thế nhưng là chưa có xác định trước đó tâm lý luôn luôn có một chút do dự. Bây giờ, nghe được Thủy tộc tộc trưởng chính miệng thừa nhận, lúc này mới buông lỏng một hơi.

Thủy Hư không tiếp tục nói: "Tại Hoa Quả Sơn bị chúng ta dời sau khi đi, Linh Mộc tộc tộc trưởng mộc cảnh tịch mở ra Mộc Linh tộc Chí Tôn Thần Khí Thế Giới Chi Thủ. Đem còn lại sở hữu Yêu tộc lấy đi. Hiện tại người những hầu tử hầu tôn đó ngay tại Cực Đông Chi Địa Tầng Mộc Sâm Lâm đây. Mà người hạ một cái mục đích, cũng là Tầng Mộc Sâm Lâm. Nơi đó có thứ mà người cần khỏi thứ bốn Thần Thạch, chẳng qua trước đó, người muốn trước đem ta Thủy tộc Thủy hệ Ngũ Thái Thần Thạch cho hấp thu dung hợp rồi. Không phải vậy, người không cách nào đạt được mộc hệ Thần Thạch."

Tôn Ngộ Không nghe xong, ngu ngơ nửa ngày. Nguyên lai, tại chính mình thời điểm không biết, lại phát sinh nhiều như vậy sự tình. Mà lại, những sự tình này không những mình không biết rõ tình hình, thậm chí tất cả mọi người không có phát giác. Thượng Cổ Yêu Tộc thật cường đại như thế sao. Thái Thiên Hoán Địa thủ đoạn cũng bá đạo. Nhưng mà năm đó cường đại như thế Yêu tộc đều kém chút bị diệt, cái kia Yêu Tộc địch nhân lại biết cường đại cỡ nào

Cái này liên tiếp nghi vấn, để Tôn Ngộ Không lòng tin đều dao động mấy phần. Thế nhưng là sau đó, dao động lòng tin nhất thời kiên định. Cho dù cường đại hơn nữa thì phải làm thế nào đây chẳng lẽ mình liền không thể mạnh mẽ hơn bọn họ sao dựa vào cái gì không phải mình đứng tại trên đầu của bọn hắn

"Nguyên lai, ở trong đó còn có như vậy khúc chiết. Thủy tộc chẳng những cùng ta có đại ân, càng là đối với toàn bộ Hoa Quả Sơn có ân. Lão Trượng, Tôn Ngộ Không thế, cho dù chết, cũng phải để Yêu tộc một lần nữa bày ra Thượng Cổ Yêu Tộc vinh diệu."

Vô cùng kiên định quyết tâm, tựa hồ kinh động trời xanh.

Cùng lúc đó, Phật môn, coi là hòa thượng đầu trọc, cười ngẩng đầu lên Hòa Ngưu, hạ giới. Mục tiêu của hắn chỉ có một cái giết Tôn Ngộ Không.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Thủy hệ Thần Thạch

Thủy Hư không lảng lảng nhìn Tôn Ngộ Không, đợi Tôn Ngộ Không tiêu hóa xong vừa mới mà nói về sau, vừa tiếp tục nói: "Đại Thánh, biết Hoa Quả Sơn cùng hầu tử hầu tôn sự tình, cái này tâm lý an tâm đi. Vậy liền nghe ta nói nói, Đại Thánh sau này đường muốn làm sao đi thôi."

Tôn Ngộ Không nghe xong việc quan hệ về sau phương hướng của mình, liền lập tức ngồi nghiêm chỉnh, rửa tai lắng nghe.

"Đại Thánh, người cũng đã biết hôm đó người bay lên lúc, cái kia thông thiên triệt địa kim quang là vật gì?"

Tôn Ngộ Không lắc đầu. Thủy Hư không cười nhạt một tiếng, nói tiếp: "Đạo kim quang kia, thật không đơn giản đây này. Đại Thánh nhưng biết Không

Tuyên tên sao "

Tôn Ngộ Không hơi suy nghĩ một chút nói: "Có phải hay không Phụng Hoàng Nhất Tộc tộc trưởng Nguyên Phụng con trai trưởng, giữa thiên địa cái thứ nhất Phụng Hoàng biến thành ngũ hành Không Tước, Không Tuyên "

"Xem ra Đại Thánh cũng là biết đây. Cái kia Đại Thánh có biết Không Tuyên thành danh tuyệt kỹ Ngũ Sắc Thần Quang sao "

Tôn Ngộ Không gật đầu.

"Ha ha, vừa mới đạo kim quang kia, cũng là Không Tuyên Ngũ Sắc Thần Quang bên trong một đạo. Danh xưng thiên địa Vô Vật Bất Xoa, quả nhiên là không ai địch nổi."

"Lại là Không Tuyên Ngũ Sắc Thần Quang khó trách, khó trách, ta phản quang bay tới lúc, cũng cảm giác kim quang này tại từng lần một cọ rửa trong cơ thể ta tạp chất, ta còn tưởng rằng là ảo giác của ta đây."

"Không sai, cái kia không phải là ảo giác. Ta Yêu tộc thượng cổ đại năng, tại Không Tuyên sau khi chết, tại hán Ngũ Sắc Thần Quang giữa đơn độc rút ra kim sắc thần quang, sẽ cùng Cực Bắc Chi Địa một lần tình cờ xuất hiện năm màu cực quang dung hợp, cuối cùng hình thành đạo này có thể Tịnh Hóa thân thể thần quang, đồng thời mệnh danh là Hồng Hoàng Tịnh Thể Quang. Chỉ bất quá bởi vì Ngũ Sắc Thần Quang cuối cùng không phải là phạm vật, cho dù dung năm màu cực quang dung hợp, uy lực vẫn là quá mức bá đạo. Thánh Nhân phía dưới ở trong đó nhiều nhất kiên trì 20 hơi thở, nếu không thân thể cơ hội bị hao tổn, được chữa bằng mất. Hạ vị Thánh Nhân cực hạn là 40 hơi thở, Trung Vị Thánh Nhân cực hạn sáu mươi hơi thở, bên trên Thánh Nhân bảy mươi hơi thở. Định phong Thánh cực hạn của con người cũng vèn tám mươi tám hơi thở thời gian. Từ khi cái này Hồng Hoàng Tịnh Thể Quang xuất hiện sau đó, ta Yêu tộc vô số kinh tài điểm điểm hạng người, lại không một có thể vượt qua 90 hơi thở."

Tôn Ngộ Không không khỏi tròn mắt lú lủi, sau đó không khỏi hỏi: "Lão Trượng, không biết ta ở trong đó kiên trì bao lâu "

Thủy Hư không ánh mắt sáng rực nhìn qua Tôn Ngộ Không, thật lâu, mới vô cùng trịnh trọng mà nói: "Đại Thánh, ngươi tại Hồng Hoàng Tịnh Thể Quang giữa, chinh một chút kiên trì trăm hơi thở. Tại ta Yêu tộc trong lịch sử, không bất kỳ người nào đạt tới. Đại Thánh ngày sau tiềm lực, không thể đo lường."

"Lại có lâu như vậy" tuy nhiên cảm thấy mình kiên trì thời gian sẽ không quá ngắn, thế nhưng là cũng không nghĩ tới lại có trăm hơi thở. Kim quang kia, càng đi về phía sau áp lực càng lớn, Tôn Ngộ Không không chút nghi ngờ coi như mình Kim Cô Bồng thả ở bên trong, cũng tuyệt đối sẽ bị ép thành một đoàn sắt vụn. Nếu như không phải mình sau cùng thôi động Cực Viên chi thần, chỉ sợ cũng tuyệt đối không thể kiên trì lâu như thế.

"Đại Thánh, nên nói, ta đã nói xong. Thời gian còn lại, Đại Thánh ngay ở chỗ này tu luyện đi, đợi triệt để củng cố thực lực của mình về sau, tiện tay dung hợp Thủy hệ Thần Thạch đi."

Nói xong, hóa thành một trận hơi nước, hư không tiêu thất không thấy.

Lưu lại Tôn Ngộ Không một người, xếp bằng ở hang đá bên trong, lẳng lặng suy tư sau này mình con đường. Qua nửa ngày, Tôn Ngộ Không vẫn là duy trì tư thế cũ, cũng chưa hề động tới.

Thẳng đến ba ngày sau, ngồi bất động Tôn Ngộ Không bỗng nhiên đứng lên, hai mắt tinh quang nổ bắn ra, lại không một tia mê mang. Sau đó đi đến Hàn Ngọc Băng Sàng phía trên, khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu tu luyện. Tuy nhưng đã thuận lợi dung hợp Kim hệ Thần Thạch, thế nhưng là đó cũng không phải nói Tôn Ngộ Không liền đã nắm giữ Kim hệ Thần Thông. Ở trong đó, còn cần một cái cực kỳ dài dòng buồn chán lĩnh ngộ quá trình. Chỉ có ngộ ra, mới có thể chân chính sử dụng kim lực lượng. Trong thiên địa này kiên cố nhất sắc bén lực lượng, mới sẽ trở thành Tôn Ngộ Không một bộ phận.

Kim, là cái gì là không gì không phá là phòng thủ kiên cố là thẳng tiến không lùi dừng khí, vẫn là cố thủ nguyên địa chấp nhất

Cứ như vậy khổ khổ suy tư, cái gì mới là kim lực lượng chân chính lúc này, giấu ở Tôn Ngộ Không trong lỗ tai Kim Cô Bồng bỗng nhiên bắt đầu nhịp tim đập loạn động, mỗi một lần loạn động, Tôn Ngộ Không thể nội Kim thuộc tính linh khí cùng lực lượng liền theo cổ động. Thời gian dần trôi qua, Kim Cô Bồng từ Tôn Ngộ Không lỗ tai, tiến vào Tôn Ngộ Không trên đầu huyệt Bách Hội bên trong.

Làm Tôn Ngộ Không kịp phản ứng thời điểm, nhất thời dọa đến vãi cả linh hồn. Huyệt Bách Hội là địa phương nào vậy nhưng là một người Tinh Thần Thức Hải chỗ, đối với Tôn Ngộ Không tới nói thậm chí càng trọng yếu hơn, bởi vì đó là Tôn Ngộ Không tự thân linh vận vị trí a.

Ngũ Thái Thần Thạch sở dĩ như vậy kỳ dị, cũng là bởi vì mỗi tảng đá giữa đều ẩn chứa có khai thiên tích địa mới bắt đầu một đoàn linh vận. Cái này linh vận cũng là khai thiên tích địa trước đó tồn tại ở Vũ Trụ Hồng Hoàng bên trong Hỗn Độn chi khí, cái này Hỗn Độn chi khí thế nhưng là cực kỳ trân quý, đạt được một tia thì đối với tự thân tu vi cùng đạo hạnh có tác dụng lớn lao.

Càng đừng đề cập là Hỗn Độn chi khí ngưng kết năm màu linh vận, coi như năm màu linh vận chia thành năm phần, thế nhưng là cái kia trong đó to lớn Thiên Địa Quy Tắc đại lộ, vẫn là trên đời khó cầu. Có thể nói, trừ giữa thiên địa mấy loại hiếm thấy Thiên Tài Địa Bảo, lại không một vật, lại là sinh ra thì ẩn chứa Thiên Đạo Quy Tắc.

Đáng tiếc là, Tôn Ngộ Không bản thể Thổ hệ Ngũ Thái Thần Thạch bởi vì bị nhân gian bình thường giận nhiễm lại thêm Luân Hồi quá nhiều lần, nguyên có mấy cái có lẽ đã bị hoàn toàn giam cầm tại Tôn Ngộ Không trong thức hải. Tôn Ngộ Không rõ ràng có thể cảm nhận được trong thức hải ẩn chứa Thiên Đạo Quy Tắc, chỉ cần mình có thể đạt được đồng thời linh ngộ, vậy mình chẳng khác nào nắm giữ Thổ chi Đại Đạo. Đáng tiếc, đã nhiều năm như vậy, đoàn kia linh vận bị hấp thu chẳng qua một phần vận. Mà lại đại đa số vẫn là lúc trước Như Lai cho mình đeo lên Kim Cô cho hút đi. Lại về sau, cũng là hồi trước đại chiến, bị Như Lai vây khốn, từ đó hút đi ước một phần trăm linh vận. Thế nhưng là coi như như thế, còn lại, đã có 99%.

Chỉ bất quá Tôn Ngộ Không khổ vì vô pháp, nguyên có đành phải mất nhìn bảo sơn mà không thể lấy. Ở trong đó thống khổ cùng dày vò, tuyệt không phải người bình thường có thể tiếp nhận.

Thế nhưng là lần này không nghĩ tới, chính mình sớm chiều làm bạn mấy ngàn năm Kim Cô Bồng, vậy mà lại đột nhiên tự chủ có dị động. Tại chính mình lĩnh ngộ Kim Chi Đại Đạo thời điểm, biết tự tiện tiến vào thức hải của mình, mà lại từ tiến vào Thức Hải về sau, chính mình đối với Kim Cô Bồng thì mất đi không chế quyền.

Nguyên có Tôn Ngộ Không biết rất rõ ràng tiếp tục như vậy chỉ sợ một cái không tra chính mình cơ hội Thức Hải hủy hết từ đó biến thành một tên phế nhân, có thể là mình lại không có một điểm biện pháp nào, chỉ có thể dùng thần thức xem xét Kim Cô Bồng. Đồng thời thận trọng một cử động cũng không dám. Sợ sợ ý một chút kích thích đến Kim Cô Bồng, từ đó ủ thành bi kịch.

May mà Kim Cô Bồng tiến vào trong thức hải cũng không có tự tiện vọng động, chỉ là vây quanh đoàn kia linh vận xoay tròn vài vòng, phát hiện đoàn kia linh vận liên phảng phất một khối đá đồng dạng đối với mình hồ hững, Kim Cô Bồng tựa hồ có chút phẫn nộ. Ngay tại Tôn Ngộ Không khản trương không thời thời điểm, để Tôn Ngộ Không càng thêm tuyệt vọng một màn xuất hiện.

Bởi vì Kim Cô Bồng trước là xa xa thối lui, ngay tại Tôn Ngộ Không coi là Kim Cô Bồng biết như vậy lúc đi ra, đã thấy Kim Cô Bồng bỗng nhiên hướng về phía đoàn kia linh vận hung hăng đụng tới.

Nhất thời, Tôn Ngộ Không như gặp phải trọng kích, cả người phảng phất bị Đại Chùy hung hăng nện một chút, mà lại từ Thức Hải truyền ra toàn tâm đắm đuối, thậm chí vượt xa Kim Cô đau đớn.

Kim Cô kỳ thực cũng không phải là nhất niệm Khẩn Cô Chủ cơ hội rút lại, mà là tại niệm Khẩn Cô Chủ thời điểm sẽ thông qua một loại phương pháp đặc thù qua kích thích Tôn Ngộ Không Thức Hải linh vận, sau đó tại linh vận bởi vì bị kích thích từ đó sẽ có một tia linh vận phiêu tán lúc đi ra, hấp thu những thứ này linh vận khí thể. Đây mới là Như Lai lừa gạt Tôn Ngộ Không mang Kim Cô nguyên nhân lớn nhất.

Thế nhưng là lần này, cũng không phải dựa vào Kim Cô kích thích, mà chính là Kim Cô Bồng thực sự hung hăng va vào bên trên. To lớn đau đớn thậm chí ngay cả Tôn Ngộ Không đều không chống đỡ được, rất nhanh liền ngất đi. Chẳng qua cũng may mắn ngất đi, không phải vậy sẽ còn tiếp nhận thống khổ càng lớn.

Ngay tại Tôn Ngộ Không sau khi hôn mê, Kim Cô Bồng chợt từ thức hải bên trong rời khỏi, mà chính là theo kinh mạch tiến vào trong đan điền.

Tiến đan điền về sau, Kim Cô Bồng bắt đầu phát ra một đoàn sương mù mông lung kim quang, kim quang này mới đầu cực kỳ âm đạm, thế nhưng là chỉ chớp lát, thì từ Tôn Ngộ Không kinh mạch, cốt cách, trong da thịt tán mát ra lâm ta lâm tâm kim quang sau đó bị Kim Cô Bồng sương mù mông lung kim quang hấp dẫn. Mỗi khi những điểm sáng kia tan vào Kim Cô Bồng tán phát ô quang về sau, Kim Cô Bồng quang mang cơ hội lấy mất thường khó mà phát giác trình độ sáng ngời một tia. Cứ như vậy, Kim Cô Bồng liền bắt đầu Cá Voi hút nước một dạng, bắt đầu "Ăn uống thả cửa "

Ngay tại Tôn Ngộ Không lúc hôn mê, một vị cười Hóa Ngưu hòa thượng đầu trọc, đã bước vào Cực Bắc Băng Nguyên bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Dung hợp

Rất cực, không biết qua bao lâu, Tôn Ngộ Không ung dung tỉnh lại, tỉnh lại trước tiên cũng là lập tức đi thăm dò nhìn trong thức hải Kim Cô Bồng. Cái này vừa nhìn, Tôn Ngộ Không lại lâm vào ngư ngư bên trong. Bởi vì Tôn Ngộ Không trong thức hải nguyên bản Thổ hệ linh vận, vậy mà biến mất không thấy gì nữa. Chỉ có óc trống rỗng, không đúng, còn có trong thức hải trên dưới phiêu động Kim Cô Bồng.

Tôn Ngộ Không không biết đến cùng phát sinh cái gì, chính mình nghĩ hết tất cả biện pháp đều không thể hấp thụ máy may Thổ hệ linh vận, giờ phút này vậy mà biến mất. Đến cùng đi đâu

Tôn Ngộ Không lập tức dò xét thân thể của mình, hi vọng là người một nhà phẩm bạo phát, Thổ hệ linh vận tự động cùng mình dung hợp. Đáng tiếc, Tôn Ngộ Không tỉ mỉ dò xét ba lần, toàn bộ đều là không thu hoạch được gì, thậm chí Tôn Ngộ Không phát hiện trong cơ thể mình Kim hệ lực lượng vậy mà cũng giảm giảm rất nhiều. Đến cùng chuyện gì xảy ra biến mất linh vận cùng Kim hệ linh lực đều đi nơi nào

Đột nhiên, Tôn Ngộ Không chỗ có ý thức toàn bộ thật chặt tiếp cận tại trong thức hải nhân nhả phiêu động Kim Cô Bồng. Nếu như nói trong cơ thể mình hiện tại kỳ quái nhất, cũng là căn này nương theo chính mình không biết bao nhiêu năm Kim Cô Bồng. Tuy nhiên khả năng không lớn, thế nhưng là Tôn Ngộ Không cũng không có những biện pháp khác, chỉ có thể lấy ngửa chết làm ngửa sống. Sau đó phân ra một sợi thần niệm tiến vào Kim Cô Bồng được.

Làm Tôn Ngộ Không ý thức xuất hiện về sau, bỗng nhiên trông thấy một khối dày đặc vô cùng mà lại kéo dài không biết mấy ngàn vạn dặm đen thui hắc thổ địa, phía trên lè tề tán lạc một số không cao lắm sơn phong. Hết thấy trước mắt, để Tôn Ngộ Không không chỉ là nên kinh hãi hay là nên vui.

Kinh hãi là Kim Cô Bồng bên trong lại nhưng đã phác họa ra một phương thể giới, phải biết, khí nội hóa giới, đây chính là chỉ có Viễn Cổ Siêu Thần khí mới có thể làm đến. Tỷ như Bàn Cổ Đại Thần dùng để Khai Thiên Tích Địa Bàn Cổ Phủ, Yêu tộc Chí Tôn Đông Hoàng Thái Nhất Đông Hoàng Chung chờ. Thế nhưng là, chính mình Kim Cô Bồng tuy nhiên cũng là một kiện lợi khí, tuy nhiên lại xa còn lâu mới có thể cùng những thượng cổ đó Siêu Thần khí so sánh.

Liên xem như cùng Tán Tiên Lục Áp Trảm Tiên Phi Dao, Dược Thánh Thần Nông Thị Thần Nông Xích, Đại Vu Hựu Nghệ Xạ Nhật Cung những thứ này Thần Khí so sánh, cũng là xa xa không kịp.

Chính mình Kim Cô Bồng, kỳ thực nói thật ra, cũng không phải là một món binh khí. Như Ý Kim Cô Bồng, vốn chỉ là thượng cổ Đại Vũ thị quản lý Hoàng Hà thời điểm dùng để dò xét nước sâu kim thăm dò mà thôi. Cũng không phải là chuyên môn vì chiến đấu mà đúc, nguyên có Kim Cô Bồng trừ có thể dài ngắn Mập Gầy tùy ý biến hóa bên ngoài, cũng không có những chức năng khác. Cường nói nếu như mà có, cũng chỉ là dị thượng kiên cố mà thôi.

Thế nhưng là, làm Tôn Ngộ Không trông thấy cái kia nhất phương thổ địa thời điểm, Tôn Ngộ Không liền biết, chính mình Kim Cô Bồng cũng không tiếp tục là một cây phổ thông dò xét biên châm. Tuy nhiên vẫn như cũ so ra kém Thượng Cổ Đại Thần binh khí, chẳng qua cùng so với trước kia cũng đã thật to tăng cường.

Binh khí, tổng cộng chia làm Phàm Binh, Tiên Binh, Thần Binh cùng Siêu Thần binh. Mỗi cái cấp bậc còn có phân là hạ phẩm, trung phẩm, thượng phẩm cùng cực phẩm.

Phàm Binh thì là phàm gian võ giả sử dụng binh khí, trừ sắc bén cùng kiên cố không có còn lại đặc điểm. Tiên Binh cũng là Kim Tiên một chút tu vi người sử dụng binh khí. Lúc này binh khí liền đã không chỉ là sắc bén kiên cố, mà chính là nhiều loại chủng Thần Thông. Tỷ như Lôi Chấn Tử Lôi Công Tạc là thuộc về thượng phẩm Tiên Binh, Mộc Tra sử dụng Ngộ Câu đồng dạng là Thượng Phẩm Tiên Khí.

Thần Binh, cũng là Đại La Kim Tiên cùng Đế Cấp cường giả sử dụng binh khí. Lục Áp Trảm Tiên Phi Dao, cũng là Cực Phẩm Thần Binh, Lý Tĩnh Trần Yêu Tháp Thượng Phẩm Thần Binh, Na Tra Càn Khôn Quyền Thượng Phẩm Thần Binh, Nguyên Thủy Thiên Tôn Bàn Cổ Phiến, Lưu Ly Bình đều là Cực Phẩm Thần Binh.

Mà Siêu Thần binh, là chỉ có Thánh Nhân mới có cơ hội có. Mỗi một kiện đều nắm giữ uy năng lớn lao, mà lại khí được tự thành thể giới.

Thời khắc này Kim Cô Bồng, thì xen vào Cực Phẩm Thần Binh cùng Siêu Thần binh ở giữa, bởi vì Kim Cô Bồng tuy nhưng đã dụng dục ra một phương thể giới, thế nhưng là thể giới cũng không hoàn chỉnh. Đợi Kim Cô Bồng được ngũ hành tề tụ, cũng là Kim Cô Bồng tấn thăng làm Siêu Thần binh thời điểm.

Coi như như thế, cái này cũng đầy đủ Tôn Ngộ Không kinh ngạc.

Tôn Ngộ Không thần thức tại Kim Cô Bồng được không gian dò xét, bỗng nhiên ở giữa, một khối ngăm đen bia đá xuất hiện tại Tôn Ngộ Không trong tầm mắt. Chỉ gặp tám bia đá này khoảng ba trượng, cứ như vậy đột ngột đứng ở hoang vu đất đai phía trên.

Tôn Ngộ Không không khỏi nhẹ "A" một tiếng, sau đó thần thức hội tụ thành một cái cùng mình bản thể đồng dạng bộ dáng bộ dáng. Xuất hiện tại trước tám bia đá.

Trên tám bia đá khắc họa lấy vô số kỳ dị phù văn, ngoắc ngoắc vẽ vờ, nhìn thần bí dị thường, thế nhưng là một khi cẩn thận qua quan sát thời điểm, thì sẽ phát hiện hết thấy trước mắt lại là như vậy mơ hồ. Bất đắc dĩ, Tôn Ngộ Không đành phải từ bỏ tiếp tục quan sát bia đá. Lập tức liền vây quanh bia đá làm cho một vòng tròn. Làm Tôn Ngộ Không đi đến bia đá phía sau thời điểm, chợt phát hiện bia đá mặt sau vậy mà khắc cái này một hàng chữ lớn.

"Trần Giới Thiên Bi hoàng thổ số ba" cứ như vậy tám chữ to, lại để lộ ra một cổ không gì sánh được dày đặc cùng hào hùng khí thế. Phóng phật cái này tám chữ cũng là thể giới tất cả lực lượng cội nguồn một dạng, chẳng qua là nhìn một chút, Tôn Ngộ Không thì cảm giác trong cơ thể mình lực lượng rục rịch, tựa hồ liền muốn sôi trào.

"Đây rốt cuộc là vật gì Trần Giới Thiên Bi hoàng thổ số ba chẳng lẽ còn có cái khác bia đá cái kia hết thấy có bao nhiêu đáng lẽ không có gì lạ Kim Cô Bồng, làm sao lại xuất hiện như thể kỳ quái một màn chính mình sau khi hôn mê, đến cùng phát sinh cái gì "

Nhưng vào lúc này, một cỗ cực độ cảm giác nguy cơ từ Tôn Ngộ Không dưới chân truyền đến. Cơ hồ không có chút gì do dự, Tôn Ngộ Không dưới chân đột nhiên phát lực, cả người trong phút chốc lướt ngang khai mở. Thừa dịp lách mình trong nháy mắt, Tôn Ngộ Không quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một bóng người từ chính mình vừa mới đứng yên địa phương theo trời mà đi. Chính mình nếu là lại rút đẩy một không có, chỉ sợ cũng sẽ bị đánh lên đắc thủ.

Cả người còn chưa rơi xuống đất, Tôn Ngộ Không song chân vừa đạp, Phong Hóa Luân trống rỗng xuất hiện, sau đó chân trái một sai, nhân lại phía bên phải vọt tới. Lúc này, cái kia phóng lên tận trời bóng người cũng đã phát hiện Tôn Ngộ Không thân ảnh. Cả người đầu dưới chân trên hướng về Tôn Ngộ Không đâm tới một quyền. Tôn Ngộ Không không cam lòng yếu thế, nắm tay phải một nắm, ngang nhiên công mà đi.

Sau một khắc, hai cái quyền đầu chạm vào nhau, một cỗ vô hình ba động khuấy động khai mở. Sau đó hai đạo nhân ảnh phân biệt lui về phía sau. Tôn Ngộ Không liền lùi lại bảy bước, đạo nhân ảnh kia lui lại năm bước.

Bởi vì giữa không trung vô pháp mượn lực, Tôn Ngộ Không vẫn là hơi ăn một điểm nhỏ thua thiệt. Đợi hai người đứng vững, Tôn Ngộ Không quát: "Người đến người nào là sao vô cớ đánh lên cùng ta "

Hỏi xong, Tôn Ngộ Không bỗng nhiên giật mình, nơi này là địa phương nào nơi này cũng không phải Tam Giới Cừu Châu, nơi này là chính mình Kim Cô Bồng được khí bên trong thế giới a. Trừ thần trí của mình bên ngoài, làm sao có thể còn sẽ có nhân tiến đến hơn nữa nhìn đối phương vậy mà cũng là Vô Hình Chi Thể, cái này có vẻ hơi quỷ dị.

Thế nhưng là đối diện tựa hồ cũng không có cùng Tôn Ngộ Không trao đổi ý nghĩ, cả người lần nữa hóa thành một đạo lưu quang, hướng về phía Tôn Ngộ Không công kích mà đi. Nhìn đối phương không có chút nào trả lời suy nghĩ, Tôn Ngộ Không cũng may mà coi như thôi, bất kể hấn là cái gì nhân, đánh trước đến lại nói. Nguyên cố nhìn trước mắt không ngừng phóng đại quyền đầu, Tôn Ngộ Không không lùi mà tiến tới, cả người cũng nhào thân mà lên.

Trong vòng mấy cái hít thở, hai người đã giao thủ trăm lần. Đây là Tôn Ngộ Không ánh mắt không khỏi ngưng trọng lên. Không nói trước đối diện là sao vô duyên vô cớ công kích mình, chỉ riêng là đối diện tốc độ cùng lực lượng, liền để Tôn Ngộ Không không thể coi thường lên.

Bởi vì trong chớp nhoáng này hơn trăm lần giao thủ, hai người lại là thế lực ngang nhau. Tôn Ngộ Không cố nhiên đánh đối diện nhất quyền, có thể là đối phương cũng thừa cơ cho mình nhất chương. Người này bất luận là trong nháy mắt trần trọc xê dịch vẫn là chiêu thức biến hóa, đều cùng mình không kém bao nhiêu.

Xem ra, muốn phân ra thắng bại, nhưng thời gian bên trong có lẽ là không thể nào. Mà lại thần thức biến hóa, cũng cũng không thể kiên trì quá lâu thời gian. Một khi thần thức tiêu hao quá độ, rất có thể cho mình tạo thành thương tổn nghiêm trọng. Nguyên cố, hình thức đối với Tôn Ngộ Không rất bất lợi.

Nguyên cố, biện pháp duy nhất, thì chỉ dùng của mình trước mắt có thể sử dụng sức mạnh lớn nhất, nhất cử đánh tan đối phương. Không phải vậy, chính mình chỉ có thể chạy trốn chết.

Ngay tại Tôn Ngộ Không đành dậm lực lượng chuẩn bị một kích cuối cùng thời điểm, đối phương tựa hồ cũng cùng Tôn Ngộ Không ý nghĩ không mưu mà hợp. Cũng tại nguyên chỗ lẳng lặng tích súc lực lượng. Xem ra cường độ cao đối diện, đối phương cũng không thoải mái.

Ba cái hô hấp về sau, Tôn Ngộ Không rốt cục cảm giác được chính mình có khả năng tích súc lực lượng đã đến một cái điểm tới hạn, lại tiếp tục, rất có thể biết không chế không nổi. Nguyên cố Tôn Ngộ Không ngừng đầu, nắm tay phải ở phía sau, cả người chạy vội hướng đối phương.

Đối diện người kia lực lượng cũng đến tới đỉnh phong, đồng dạng là nắm tay phải ở phía sau, sau đó phi thân lên.

Ngay tại hai người sắp đụng nhau trong nháy mắt, một đầu dữ tợn Cự Viên hư ảnh xuất hiện sau lưng Tôn Ngộ Không, cái kia Cự Viên hư ảnh đồng dạng một nắm đấm cực lớn giơ lên cao cao, hướng về phía đối diện người kia hung hăng đập tới.

Mà người kia cũng không cam chịu yếu thế, phía sau một người mặc chiến giáp hất lên tinh hồng áo choàng Phật Đà hư ảnh cũng ngang nhiên xuất hiện, đồng dạng nhất quyền nện giáng cái kia Cự Viên hư ảnh.

Tôn Ngộ Không đột nhiên cảm giác được đối phương sau lưng hư ảnh vậy mà có chút quen mắt, tựa hồ, cùng mình năm đó Đấu Chiến Thắng Phật chi thân có mấy phần giống nhau.

Sau một khắc, hai người quyền đầu đã hung hăng đụng vào nhau.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 39: Khí linh

Làm hai người quyền đầu đụng vào nhau về sau, Tôn Ngộ Không bỗng nhiên cảm giác được không thích hợp. Bởi đối diện cái kia rõ ràng là toàn lực nhất kích quyền đầu, kỳ thực cũng không có bao nhiêu lực công kích. Chỉ bất quá bởi vì từ cái này trên nắm tay phát ra một cổ hấp lực, cho nên mới không có bị Tôn Ngộ Không cho nhất quyền đánh bay.

Lược ngẩng đầu một cái, Tôn Ngộ Không phát hiện đỉnh đầu pháp tướng hư ảnh cũng là như thế. Người kia Kim Giáp Phật Đà chỉ là hai tay phát ra một cổ to lớn hấp lực, toàn bộ đỉnh vào Tôn Ngộ Không Cự Viên hư ảnh phía trên.

Chuyện gì xảy ra chẳng lẽ người kia chỉ là một cái giàn hoa để ngắm thế nhưng là cũng không đúng a, trước đó hơn trăm lần giao phong có thể cảm giác được người kia lực lượng tuyệt đối không phải hư giả. Thế nhưng là cái này một kích cuối cùng làm sao quỷ dị như vậy

Đúng lúc này, đột nhiên xảy ra dị biến. Tôn Ngộ Không đáng lẽ cùng người kia tương đối quyền đầu, bỗng nhiên cảm giác một trận ngứa ngáy, nhìn kỹ, Tôn Ngộ Không không khỏi vong hồn đại mạo. Nguyên lai người kia quyền đầu vậy mà theo nắm đấm của mình chui vào. Cảm giác kia tựa như, cánh tay

của mình tại nuốt đối phương một dạng.

Cái này, tại sao có thể như vậy chính mình lúc nào có năng lực như vậy lần nữa cẩn thận cảm thụ một chút, "Không. Không đúng, là người tại hướng trong thân thể ta chui! Người đến cùng là người phương nào "

Đối diện người kia lại như cũ vô thanh vô tức, chỉ là tốc độ càng tăng nhanh hơn, mấy hơi thở mấy người kia cả cánh tay đều đã không thấy. Thế nhưng là Tôn Ngộ Không nhưng không có biện pháp gì, bởi vì ngay tại Tôn Ngộ Không muốn hất ra người kia bỏ chạy thời điểm, bỗng nhiên cảm giác một cỗ thiên địa uy áp từ bia đá kia mà ra, trong nháy mắt thì để cho mình không thể động đậy. Đừng nói chạy trốn, cũng là động ra tay chỉ cũng khó khăn. Nguyên có chỉ có thể trơ mắt nhìn người kia lấy quả đấm mình vì lỗ hồng, tiến vào trong thân thể của mình.

Loại này hoảng sợ là to lớn. Thế nhưng là tại loại này to lớn trong sự sợ hãi, Tôn Ngộ Không ngược lại tỉnh táo lại. Bởi vì hắn đột nhiên nghĩ đến, nơi này cũng không phải là trong hiện thực, mà là tại Kim Cô Bồng khí nội thể giới. Kim Cô Bồng đi theo chính mình mấy ngàn năm, đã sớm bị chính mình tế luyện thành bản mệnh binh khí. Nguyên có muốn nói có ngoại vật tại chính mình bất tri giác tình huống dưới tiến vào Kim Cô Bồng khí bên trong thể giới, cái kia cơ hồ thì là không thể nào.

Nguyên có trước mắt cái ý thức này thể, rất có thể là Kim Cô Bồng khí bên trong thể giới tự hành đàn sinh ra. Nếu như vậy, cái kia cái ý thức này thể chẳng khác nào là Kim Cô Bồng khí linh

Thế nhưng là khí linh vì sao muốn công kích mình đâu? Chẳng lẽ là bởi vì tấm bia đá kia muốn đến nơi này, Tôn Ngộ Không ở đây giương mắt nhìn hướng tấm bia đá kia.

Cái nhìn này, Tôn Ngộ Không lại phát hiện mới đồ vật. Nguyên bản bia đá chính diện là rỗng tuếch, thế nhưng là lúc này bia đá kia trên vậy mà xuất hiện mấy dòng chữ. Hòa Nhân Kim Tinh mở ra, toàn bộ bia đá rõ ràng rành mạch.

"Trần Giới Thiên Bì, chung bảy khối. Đây là hoang thổ số ba, phong tồn tại Thổ hệ Ngũ Thái Thần Thạch bên trong. Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không Yêu tộc hầu loại, vì Thổ hệ Ngũ Thái Thần Thạch biến ảo mà sinh. Nay, Trần Giới Thiên Bì hiện thế, còn lại sáu khối đem lần lượt hiện thế. Tôn Ngộ Không tất tìm kiếm nghĩ cách tề tụ chi. Không phải vậy, Bàn Cổ giới đại họa sắp tới. Vì giúp người một tay, đặc biệt đem trước văn Đầu Chiến Thắng Phật chi thân phong tồn tại Kim Cô Bồng bên trong, làm Kim Cô Bồng khí linh. Đợi ngày sau hấp thu ngũ hành nguyên lực, Kim Cô Bồng chắc chắn tấn thăng Siêu Thần binh. Tôn Ngộ Không, Bàn Cổ giới là tồn tại diệt, liền dựa vào người. Nhìn, tự giải quyết cho tốt" Yêu tộc Nữ Oa.

Niệm xong, Tôn Ngộ Không đứng chết trân tại chỗ.

Nữ Oa lại là Nữ Oa đại thần nhấn lại chẳng lẽ Thượng Cổ thời kỳ Nữ Oa đại thần vậy mà có thể tính đến không biết đại thần ức vạn năm về sau hiện tại mà lại trả lại cho mình đưa dạng này một món lễ lớn

Thượng Cổ Đại Thần thủ đoạn thần thông, đến cùng biết mạnh mẽ cỡ nào a nguyên bản Tôn Ngộ Không coi là mình bây giờ đã rất lợi hại, ở cái này Bàn Cổ giới hẳn là không cái gì địch thủ, thế nhưng là nhìn thấy bây giờ một màn này, Tôn Ngộ Không biết, chính mình còn kém là quá xa.

Chính mình trước mắt chăm chú là hấp thu dung hợp hai khối thuộc tính Ngũ Thái Thần Thạch mà thôi, thì đặc chí. Phải biết Nữ Oa năm đó có thể sử dụng Kinh Hải Cự Quy vỏ rùa luyện trần đầy một vỏ rùa Ngũ Thái Thần Thạch dùng để Bỏ Thiên. Chính mình đây mới là dung hợp hai khối tàn khuyết Ngũ Thái Thần Thạch. Cùng Nữ Oa so sánh, quả thực cũng là đom đóm cùng Hạc Nguyệt, hoàn toàn không cách nào so sánh cùng nhau.

Xem ra, chính mình vẫn là từ lớn hơn một chút.

Xem hết trên tấm bia đá chữ, Tôn Ngộ Không cũng liền không đi ngăn cản cái kia chui nhập thể nội Ý Thức Thể, bởi vì Tôn Ngộ Không biết, trước mắt cái này có thể cùng mình đánh cái ngang tay Ý Thức Thể, cũng có thể kể chuyện Tinh Thần Thể, chính là mình cái kia đã từng bị Ngọc Hoàng Đại Đế chém giết Đầu Chiến Thắng Phật chi thân. Trách không được chính mình vừa mới nhìn qua cảm thấy có mấy phần quen mắt đây.

Hiện tại Đầu Chiến Thắng Phật chi thân thành Kim Cô Bồng khí linh, ngược lại là một cộc chuyện tốt. Giống nhau điểm này, trước đó cái này khí linh công kích mình cũng liền có thể hiểu được. Hiện tại khí linh vẹn vẹn chỉ có bảy tám tuổi hài tử linh trí, cho nên khi phát hiện mình tiến vào khí bên trong thể giới về sau, thì đem mình làm cường hãn đồ chơi người xấu, cho nên mới sẽ không chút do dự công kích mình.

Về sau hai người nhao nhao tích súc lực lượng chuẩn bị một kích cuối cùng thời điểm, khí linh đột nhiên từ chính mình tích súc lực lượng giữa cảm nhận được cảm giác quen thuộc. Cho nên mới sẽ tại thời khắc sống còn đem lực lượng toàn bộ hóa thành hấp lực, đồng thời sư đồ tiến vào trong thân thể mình.

Mà Trần Giới Thiên Bì trấn áp chính mình, cũng là bởi vì cảm nhận được chính mình đối với khí linh địch ý. Làm Tôn Ngộ Không nhìn thấy Thiên Bì phản trên chữ về sau liền đánh tan địch ý, nguyên có Thiên Bì chính mình cũng sẽ không trấn áp chính mình.

Lẳng lẳng nhìn khí linh tiến vào thân thể của mình, sau đó Tôn Ngộ Không ý thức liền từ Kim Cô Bồng khí bên trong thể giới lui ra ngoài. Sau đó thần thức trực tiếp lui về trong thức hải, trong thức hải, một cái Mini tiểu nhân lẳng lẳng xếp bằng ở trong thức hải. Tôn Ngộ Không tinh thần lực trong nháy mắt bao trùm tiểu nhân, theo loại sau cực kỳ cảm giác thần thiết truyền đến. Sau một lát, cái kia tiểu nhân đã trải qua biến mất, Tôn Ngộ Không ý thức cũng rời khỏi Thần Thức Hải.

Tôn Ngộ Không từ từ mở hai mắt ra, vung tay lên, từ Tôn Ngộ Không đầu ngón tay một vệt kim quang hiện lên. Sau đó đón gió căng phồng lên, trong chớp mắt Kim Cô Bồng thì trưởng thành một cây Thông Thiên Cự Trụ.

Cũng may chỗ này đây không gian đầy đủ to lớn, không phải vậy rất có thể sẽ đem thiên cho chọc ra một cái lỗ thủng. Chỉ gặp lúc này Kim Cô Bồng trên lít nha lít nhít in kỳ dị Thượng Cổ Thần Văn. Mà lại một đen một vàng hai con rồng nhỏ vây quanh Kim Cô Bồng càng không ngừng du tẩu.

Cái này hai con rồng nhỏ cũng là cái kia kim chi đạo làm theo cùng thổ chi Đạo Tắc. Bởi vì hai loại Đạo Tắc đã ngưng luyện đến cực hạn, cho nên mới hóa thành hai con rồng nhỏ.

Tôn Ngộ Không khòe miệng mỉm cười nhìn lấy Kim Cô Bồng, hài lòng gật đầu. Đứng dậy, đi đến Kim Cô Bồng bên cạnh, nhúng tay vào, Kim Cô Bồng đột nhiên thu nhỏ. Biến thành Tôn Ngộ Không bình thường sử dụng lúc lớn nhỏ, trên xuống hai con du long cũng phân biệt cuộn tại Kim Cô Bồng hai bên.

Tuy nhiên nhìn Kim Cô Bồng chỉ là so với ban đầu nhiều hai con rồng nhỏ cùng một số hoa văn, thế nhưng là chỗ có được thân thông tuyệt đối vượt qua trước kia. Hiện tại Kim Cô Bồng không chỉ có riêng chỉ là kiên cố mà thôi, chỗ có được thân thông càng là quý thần khó đoán.

Hiện tại Tôn Ngộ Không duy nhất ý nghĩ cũng là tìm người thật tốt tranh tài một trận, không phải vậy luôn cảm thấy có một cỗ lực lượng khác trong thân thể không chỗ phát tiết.

Đúng lúc này, Băng Yêu Tháp trên không truyền đến một tiếng hét lớn: "Tôn Ngộ Không ở đâu ta chính là Lưu Quang Vạn Thế Phật. Chuyên tới để lần tru người."

"Hắc hắc, tới thật đúng lúc đây. Ha-Ha "

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Kim Cô Bồng chi uy

Thật sự là trông mong mưa đến mưa, trông mong gió đến gió a. Tuy nhiên Tôn Ngộ Không đối với lúc này xuất hiện hòa thượng cảm giác có chút kỳ quặc, bởi vì theo lý mà nói Thượng Giới không có khả năng tại như thế ngắn ngủi thời gian liền hiểu sự kiện lần này từ đó lần nữa phái người hạ giới, thế nhưng là người đã đến trước mắt. Ở trong đó hẳn là có có biến cố gì.

Thế nhưng là trong lòng ngực mệnh mông chiến ý, đã để Tôn Ngộ Không không rảnh suy nghĩ nhiều. Vung tay lên, Kim Cô Bồng mấy cái xoay chuyển liền đến Tôn Ngộ Không trên vai. Mang theo Kim Cô Bồng, Tôn Ngộ Không trực tiếp phá không mà ra.

Kim quang về sau, Tôn Ngộ Không đã đứng ở cái kia hòa thượng đầu trục đối diện. Cúi đầu nhìn lấy bị chính mình đâm vào một cái động lớn Băng Yêu Tháp, Tôn Ngộ Không chỉ có thể tâm lý nói câu thật có lỗi. Thế nhưng là ngẩng đầu một cái, Tôn Ngộ Không ánh mắt nhưng lại phun ra lửa giận. Không khác, bởi vì Tôn Ngộ Không nhìn thấy cái kia hòa thượng đầu trục tọa kỵ, không là người khác, đúng là hắc kết bái đại ca, Bình Thiên Đại Thánh Ngưu Ma Vương. Chỉ là lúc này Ngưu Ma Vương không có một chút xú ngày thường uy phong, trên thân trùng điệp gông xiềng xiềng xích, đều thuyết minh Ngưu Ma Vương lúc này tình cảnh, chỉ sợ cực kỳ ác liệt.

"Đại, đại ca là người sao đại ca" đáng tiếc Tôn Ngộ Không gọi nhiều âm thanh, Ngưu Ma Vương lại không một trả lời.

"Đầu hỏi hòa thượng, người đến cùng đem ta đại ca làm sao là sao nghe không được ta kêu gọi hắc "

"A Di Đà Phật, bản tăng chính là Lưu Quang Vạn Thế Phật. Người chính là Tôn Ngộ Không đi "

"Không tệ, ta cũng là Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không. Mau nói đi, các người đem ta đại ca sao "

"Ha ha, không có vội hay không. Tôn Ngộ Không, bản tăng lại hỏi người một câu, có thể nguyện quy y ngã Phật nếu như người nguyện ý, ta chẳng những đem Ngưu Ma Vương trả lại người, còn có đem toàn bộ Thiên Đình đều đưa cho người, như thế nào "

"Cái này, vậy người nói cho ta biết trước, ta đại ca làm sao vẫn còn có yêu đầu đều thế nào "

"Cái này Ngưu Đầu sao, không có việc lớn gì, chỉ bất quá thần thức bị ta khóa tại sâu trong thức hải. Nguyên có hiện tại hẳn cũng là một đầu trâu ngốc mà thôi. Còn còn lại, cũng đều chưa chết, đều thành các Phật Đà tọa kỵ. Thế nào, ta đều nói cho người, người có thể nguyện quy y "

"Ta nhỏ vào, lão lừa trục. Muốn cho ta quy y, không có cửa đâu. Đã đều không có việc gì, cái kia người hôm nay thì chết chắc."

Nói xong, Tôn Ngộ Không tay phải hất lên, Kim Cô Bồng đã cơ hồ trốn vào hư không tốc độ hướng về kia Lưu Quang Vạn Thế Phật mà đi.

Cái kia Phật Đà không nghĩ tới trước một khắc Tôn Ngộ Không còn có lo lắng dị thường, thế nhưng là sau một khắc lại thống hạ sát thủ. Chẳng qua cái này Phật Đà cũng tương đương đến, gặp Kim Cô Bồng phóng tới, không chút nào lộ ra bối rối. Đưa tay một điểm, một cái điểm sáng năm màu xuất hiện tại Lưu Quang Vạn Thế Phật trước người. Kế tiếp, Kim Cô Bồng cùng điểm sáng năm màu âm vang chạm vào nhau.

Chẳng qua dù sao cũng là tâm tính thả lỏng, chỉ là một lát không đến, cái kia điểm sáng năm màu liền đã vỡ vụn. Tiếp tục hướng về Lưu Quang Vạn Thế Phật mi tâm bay đi.

"A cũng là có mấy phần thực lực." Kinh ngạc tại Kim Cô Bồng lực đạo, Lưu Quang Vạn Thế Phật đầu ngón tay liền chút, ba cái so vừa mới lớn hơn nhiều năm màu chùm sáng xuất hiện lần nữa, cũng thành một đầu dây hướng về phía Kim Cô Bồng đánh tới.

Đáng tiếc, đã chỉ là kiên trì nửa cái sát ba cái kia chùm sáng đã vỡ vụn. Kim Cô Bồng giống như Xâu mút quả đem ba cái chùm sáng mặc lên người.

Lúc này, Lưu Quang Vạn Thế Phật biểu lộ nghiêm túc, hiển nhiên là biết mình đánh giá thấp cái này Kim Cô Bồng. Tay phải ở đây điểm nhanh, liền tiếp 36 cái càng thêm ánh sáng sáng tỏ đoàn bay ra. Tiếp tục ngăn cản Kim Cô Bồng.

Thế nhưng là, sau một khắc, Lưu Quang Vạn Thế Phật mi đầu thật sâu nhũn chung một chỗ. Bởi vì 36 cái chùm sáng vậy mà chỉ kiên trì hai cái hô hấp liền đã bị đánh xuyên.

Lúc này Lưu Quang Vạn Thế Phật phát hiện mình chẳng những đánh giá thấp đối thủ, mà lại đánh giá thấp rất nghiêm trọng. Cúi đầu xuống, hai tay nâng lên, đầu ngón tay phi tốc điểm ra, liền tiếp bảy trăm hai mươi hai cái càng thêm to lớn càng thêm sáng ngời năm màu chùm sáng lít nha lít nhít xuất hiện tại Lưu Quang Vạn Thế Phật trước người.

Bởi vì bị trước mắt chùm sáng ngăn cản ánh mắt, Lưu Quang Vạn Thế Phật cũng không có chú ý tới, bị Kim Cô Bồng xuyên qua chùm sáng, toàn bộ đều biến mất không thấy gì nữa. Không phải vỡ vụn, mà chính là bị Kim Cô Bồng cho hấp thu.

Một bên phi tốc lui lại, một bên chỉ huy lấy to lớn chùm sáng ngăn cản tại trước người mình. Thế nhưng là Kim Cô Bồng tựa hồ nhận định Lưu Quang Vạn Thế Phật, không ngừng mà phá vỡ những chùm sáng kia, một đường truy kích. Mà lại tựa hồ tựa hồ càng lúc càng nhanh.

Rốt cục, Lưu Quang Vạn Thế Phật sắc mặt đại biến. Chính mình những thứ này chùm sáng nhìn lấy tựa hồ chỉ là một cái loáng thoáng ngũ sắc quang đoàn, có thể là chính hắn biết a, những thứ này chùm sáng đến cùng là cái gì. Thế nhưng là cứ như vậy bị một cây gậy cứ thế mà phá vỡ gần ngàn cái. Tồn thất này đã để hắn thịt đau vô cùng.

Thế nhưng là dù tiếc đến đâu, cũng chỉ có thể cắn răng chịu đựng. Bởi vì lúc trước điểm ra bảy trăm hai mươi hai cái chùm sáng lần nữa bị phá ra. Đã mơ hồ có thể thấy được Kim Cô Bồng kim quang kia đại phóng phong mang. Lưu Quang Vạn Thế Phật sắc mặt hung ác, song chương liên tục đánh ra, trong chớp lát chính một chút một ngàn hai trăm cái càng thêm to lớn chùm sáng một cái tiếp một cái xuất hiện. Đây là, Lưu Quang Vạn Thế Phật đã bay ngược đem gần trăm dặm.

Tựa hồ lần này chùm sáng so trước đó những cường độ trên không chỉ một bậc, Kim Cô Bồng tại phá vỡ ba trăm sáu mươi hai cái về sau, tốc độ rõ ràng bắt đầu chậm lại. Mỗi cái chùm sáng tựa như một cái có vỏ cứng trứng gà. Chẳng những muốn xuyên thủng cái kia vỏ cứng, còn muốn bị bên trong một loại kỳ quái lực lượng trói buộc.

Bảy trăm hai mươi hai cái về sau, Kim Cô Bồng tốc độ đã mất trần có thể thấy. Tuy nhiên còn tại gian nan tiến lên, thế nhưng là nhìn ra được Kim Cô Bồng khí thế đã hết. Chương một ngàn lẻ tám mươi hai, Kim Cô Bồng chung quy muốn đi thế đã hết. Bị một cái cự đại chùm sáng cho hoàn toàn bao trùm, không thể động đậy.

Nhìn thấy Kim Cô Bồng đã bị trói buộc, Lưu Quang Vạn Thế Phật buông lỏng một hơi. Lúc này, bên tai vừa đến thanh âm truyền đến: "Coi là an toàn Ha-Ha."

Thanh âm vừa lên, một khóa hiện ra hào quang màu vàng đất quyền đầu liền nghĩ Lưu Quang Vạn Thế Phật đầu lâu đánh tới. Chính là chờ đợi ở đây đã lâu Tôn Ngộ Không. Khẩn yếu quan đầu, Lưu Quang Vạn Thế Phật trên thân một con chân động, sau đó hai cái siêu cấp chùm sáng xuất hiện, một cái phía trước một cái ở phía sau. Phía sau vừa vận ngăn trở Tôn Ngộ Không quyền đầu, phía trước cái kia lại quang mang lóe lên, đem Lưu Quang Vạn Thế Phật cho kiện hàng đi vào.

Làm Tôn Ngộ Không tiếp xúc đến cái kia chùm sáng về sau, quyền đầu không có chút nào cách trở thì nện vào chùm sáng bên trong. Sau một khắc, Tôn Ngộ Không chỉ cảm thấy một cổ vô pháp ngăn cản hấp lực truyền đến, sau đó cả người thì biến mất không thấy gì nữa.

Thân ở chùm sáng bên trong Lưu Quang Vạn Thế Phật, đột nhiên cười ha ha, vừa cười vừa nói: "Ha-Ha, còn tưởng rằng ngươi có bao nhiêu lợi hại, bắt quá là ý vào binh khí chi lợi a. Đáng tiếc coi như ngươi binh khí như thế nào bá đạo, ngươi còn không phải bị ta vây khốn tại vô biên Thủy Giới cho là ta Lưu Quang Vạn Thế Phật là có tiếng không có miếng sao Ha-Ha. Lúc này, liền để ngươi ném thử phệ hồn Độc Thủy khủng bố đến mức nào."

Nguyên lai, Lưu Quang Vạn Thế Phật, tôn này hào cũng không phải là tùy tiện kêu. Người này tu luyện một loại cực kỳ cường đại thân thông, có thể bồng dung ngưng luyện Chư Phương Thế Giới. Nhiều nhất có thể ngưng luyện một vạn Đại Thế Giới, mỗi cái thế giới đều cùng thế giới chân thật không khác nhau chút nào. Mà Lưu Quang Vạn Thế Phật cũng là những thế giới này Chỉ Tôn.

Tuy nhiên Lưu Quang Vạn Thế Phật không thể ngưng luyện một vạn Đại Thế Giới, nhưng là cũng bằng vào đỉnh phong Thánh Nhân Chi Cảnh, ngưng luyện 3600 Đại Thế Giới, một ngàn hai trăm bên trong thế giới, 5,200 tiểu thế giới. Tổng cộng một vạn thế giới.

Mà cái này sở hữu thế giới bên trong, hẳn duy chỉ có hai phe thế giới tu luyện tới cực hạn. Một cái cũng là dùng để vây khốn Tôn Ngộ Không vô biên Thủy Giới. Thủy Giới bên trong các loại Độc Thủy, Từ Thủy khắp nơi đều là. Lắm vào trong đó, tuyệt không còn sống khả năng. Chỉ bằng mượn cái này vô biên Thủy Giới, Lưu Quang Vạn Thế Phật không biết độc chết nhiều ít so với chính mình lợi hại cường giả.

Mà một cái khác, cũng là lưu quang cực tốc giới. Cũng chính là bao trùm Lưu Quang Vạn Thế Phật thể giới kia. Chỉ cần thân ở tại thể này giới, ngoại giới mặc kệ mạnh mẽ đường nào công kích, đều không thể công kích đến lưu quang cực tốc giới được hẳn. Mà lại vạn nhất đối diện thực lực quá rất mạnh lớn, Lưu Quang Vạn Thế Phật còn có thể thao túng lưu quang cực tốc giới trong nháy mắt trốn vào hư không, từ đó tiến vào chính mình cái kia đếm không hết thể giới bên trong. Đợi an toàn, tại xuất hiện tại thể giới chân thật.

Có thể nói chỉ cần hẳn muốn đi, liền không có nhân có thể lưu được hẳn. Mà lần này hạ giới, cũng là bởi vì hẳn tại Thượng Giới đắc tội một cái hẳn không chọc nổi nhân, nguyên cố đang bị rất nhiều cao thủ vây khốn phía dưới, sừng sốt để hẳn cho chạy trốn tới Bàn Cổ giới.

Tới Bàn Cổ giới, hẳn lập tức liền tìm tới ở vào giới giới Phật môn. Khi hẳn hỏi thăm giới này tình huống thời điểm, vậy mà phát hiện cùng mình cùng một chỗ thoát đi Quang Minh Tự Tại Phật cũng tại lần này, ngay sau đó thì vui vô cùng. Thế nhưng là sau đó Phật môn đệ tử còn nói, Quang Minh Tự Tại Phật đã bị Tôn Ngộ Không diệt sát. Cái này khiến Lưu Quang Vạn Thế Phật nhất thời khó thở. Nguyên cố không nói hai lời, cười Ngưu Ma Vương thì một đường hướng bắc, định tìm Tôn Ngộ Không báo thù.

Tuy nhiên trong đó có một chút tiểu ba lan, chẳng qua không quan hệ, Tôn Ngộ Không vẫn là bị vây ở chính mình vô biên Thủy Giới bên trong. Vậy cũng là đại thù đến báo.

Lúc này vô biên Thủy Giới, Tôn Ngộ Không lâm vào sinh tử nguy hiểm.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 42: Phá!

Làm Tôn Ngộ Không hiện ra Cự Viên Chi Thân về sau, tại bên ngoài Kim Cô Bồng tựa hồ thụ cái gì kích thích, bỗng nhiên kim quang bắn ra bốn phía, mà lại kim quang bên trong còn kèm theo từng tia từng sợi hỏa hồng sắc nóng rực quang mang.

Đáng lẽ vây khốn Kim Cô Bồng Đại Tiểu Thế Giới, trong nháy mắt toàn bộ vỡ tan, sau đó hòa tan, sau cùng toàn bộ bị Kim Cô Bồng cho hấp thu. Làm hấp thu xong ngoại giới gần một ngàn cái Đại Tiểu Thế Giới về sau, Kim Cô Bồng phảng phất ăn cái gì thuốc đại bổ, vẫn rung động không ngừng, người sáng suốt liếc thấy đạt được, Kim Cô Bồng giờ này khắc này là cực kỳ hưng phấn.

Thu hồi ngoại phóng kim quang, Kim Cô Bồng đột nhiên hướng lên bầu trời bắn tới. Tốc độ kia thậm chí không thể so với Lưu Quang Vạn Thế Phật lưu quang cấp tốc giới chậm. Nguyên cố mấy cái trong chớp mắt, Kim Cô Bồng đã đến Vạn Trượng Cao Không. Sau đó, Kim Cô Bồng một đầu hướng xuống, dùng so vừa mới còn muốn tốc độ nhanh vội vã vọt xuống. Bởi vì qua tốc độ nhanh, Kim Cô Bồng thậm chí đem không gian đều xé mở một cái khe hở.

Sau một khắc, Kim Cô Bồng hung hăng cắm ở Vô Biên Thủy Giới phía trên. Sau đó Kim Cô Bồng phía trên kim quang xen lẫn hỏa quang lần nữa bắn ra. Kim quang chính là thể gian thuần túy nhất sắc bén Kim Chi Đại Đạo, ánh lửa kia dĩ nhiên chính là thượng cổ Thần Hoa Hư Vô Độ Hóa Hoa diễm sinh ra Hồng Liên Nghiệp Hỏa.

Kỳ thực, Kim Cô Bồng sở dĩ có thể hấp thu gần ngàn cái Đại Tiểu Thế Giới, cái này Hư Vô Độ Hóa Hoa không thể bỏ qua công lao. Độ hóa hoa, thể gian vạn vật đều có thể độ. Liền xem như đã rất có hình thức ban đầu thể giới, cũng bị độ hóa hoa cho độ hóa thành tinh khiết Thế Giới Pháp Tắc chi lực, từ đó bị Kim Cô Bồng nội bộ thể giới cho hấp thu, từ đó bổ sung lớn mạnh chính mình khí bên trong thể giới.

Trở lại chuyện chính, làm Kim Cô Bồng cắm vào Vô Biên Thủy Giới một khắc này, Lưu Quang Vạn Thế Phật liền đã phát giác. Thế nhưng là tuy nhiên phát giác, nhưng lại không có bất kỳ biện pháp nào ngăn cản. Kim Cô Bồng cái kia tụ tập thể gian tinh thuần nhất Kim Chi Đại Đạo lại thêm Hồng Liên Nghiệp Hỏa, trực tiếp thì cho Vô Biên Thủy Giới tạo thành to lớn bị thương. Mà nhất làm cho Lưu Quang Vạn Thế Phật hoảng sợ chính là, chính mình Vô Biên Thủy Giới vậy mà tại dần dần giảm bớt, giống như bị thứ gì cho từng miếng từng miếng thôn phệ.

Thế nhưng là bốn phía xem xét về sau lại không hề phát hiện thứ gì, chỉ là loại kia bị nuốt ăn cảm giác càng thêm mãnh liệt. Khi hẳn còn có muốn tiếp tục dò xét thời điểm, Tôn Ngộ Không lại sẽ không cho hẳn thời gian này. Không tiếc vận dụng chính mình bản nguyên linh thức càng là thôi động thể nội lực lượng lớn nhất đến hóa thân Cự Viên, làm sao có thể thì dễ dàng như vậy buông tha hẳn.

Nhìn thấy Kim Cô Bồng đã thuận lợi phá vỡ Vô Biên Thủy Giới, mà lại được sự giúp đỡ của Hư Vô Độ Hóa Hoa càng là trực tiếp thôn phệ lấy Vô Biên Thủy Giới về sau. Tôn Ngộ Không khuôn mặt dữ tợn lộ ra một cái càng thêm nụ cười dữ tợn.

Thân hình nhất động, người đã xuất hiện tại Lưu Quang Vạn Thế Phật trước người. Toàn thân cương châm giống như lông tóc cùng hờ ra như sườn núi nhỏ đồng dạng bấp bệch, rõ ràng phản chiếu ở trong mắt Lưu Quang Vạn Thế Phật.

Cho đến lúc này, Lưu Quang Vạn Thế Phật mới từ trong lúc kinh ngạc kịp phản ứng, sau đó thân hình lóc lên, đã bay ngược trăm trượng có hơn. Thế

nhưng là làm Lưu Quang Vận Thế Phật xuất hiện trong nháy mắt, Tôn Ngộ Không nhưng cũng đồng thời xuất hiện. Tựa hồ là không thể tin tưởng Tôn Ngộ Không như thế to lớn thân thể lại có tốc độ như vậy, Lưu Quang Vận Thế Phật Phật Lực toàn bộ khai hỏa, bị cả người bị một tầng nhật lồng ánh sáng màu xanh lam kiên hàng, sau đó bắt đầu liên tục lách mình. Thế nhưng là bất luận hắn làm sao tránh, Tôn Ngộ Không đều có thể tại một phần ngàn cái trong chốc lát ra hiện ở phía sau hắn. Bắt đầu mấy lần Lưu Quang Vận Thế Phật coi như trấn định, thế nhưng là sau đó coi như hắn thi triển tất cả vốn liếng, kết quả lại không chút nào cải biến về sau, Lưu Quang Vận Thế Phật rốt cục hoảng sợ!

Cái này gọi Tôn Ngộ Không, làm sao có như thế thực lực khủng bố ngay từ đầu chỉ dựa vào binh khí trong tay thì phá chính mình gần ngàn thế giới, sau đó tuy nhiên bị vây ở chính mình Vô Biên Thủy Giới, có thể là mình thậm chí nên chưa kịp thời động chính mình Vô Biên Thủy Giới Tuyệt Linh nước uy lực lớn nhất, mà Vô Biên Thủy Giới lại bị đánh vỡ.

Chính mình đây cũng không phải là một phương kết giới a, đây chính là một cái Đại Thế Giới. Cứ như vậy bị một cây gậy tùy tiện cho xuyên phá, thậm chí còn đang dùng không biết tên thủ đoạn thôn phệ lấy thế giới của mình.

Mà giờ khắc này chính mình, càng là chật vật, ngay cả dựa vào thành danh lưu quang cấp tốc giới đều không thể thoát khỏi đối phương cái kia tốc độ khủng khiếp. Giờ khắc này, Lưu Quang Vận Thế Phật coi như còn có muôn vàn thủ đoạn, thế nhưng là tâm lý đã sinh sinh sợ hãi cùng tuyệt vọng.

Nguyên cớ, bị thua, chỉ là chuyện sớm hay muộn.

Làm lại một lần bị Tôn Ngộ Không đuổi kịp về sau, Lưu Quang Vận Thế Phật bỗng nhiên không đang chạy. Mà chính là cứ như vậy dừng lại. Một mặt u ám nhìn qua Tôn Ngộ Không. Gần từng chữ một: "Tôn Ngộ Không, ta thừa nhận ngươi xác thực rất mạnh. Bất quá, muốn muốn giết ta, cũng không phải nhẹ nhàng như vậy. Dù sao ta cũng là bị Cổ Giới đuổi nhân, coi như hôm nay không chết ngay sau cũng phải tại vô cùng vô tận trong đuổi giết vượt qua. Cùng chết tại những nhân thủ đó giữa, còn không bằng hôm nay cùng ngươi đồng quy vu tận. Chí ít, vì Tự Tại Phật bảo thù.

Nói xong, toàn bộ Vô Biên Thủy Giới bỗng nhiên bắt đầu đổ sụp, cùng lúc đó, Lưu Quang Vận Thế Phật thân thể bắt đầu thay đổi Hư Vô lên. Chẳng qua cũng không có cứ thể biến mất. Mà chính là từ trong thân thể không ngừng bay ra đầu ngón tay lớn điểm điểm Quang Điện. Làm Vô Biên Thủy Giới hoàn toàn biến mất chỉ hòa, Tôn Ngộ Không cũng đã vô pháp nhìn thấy Lưu Quang Vận Thế Phật người. Nguyên bản lưu quang vị trí, giờ phút này chỉ có một cái cự đại chùm sáng. Nhìn kỹ, sẽ phát hiện cái này to lớn chùm sáng là từ vô số tiểu quang đoàn tụ cùng một chỗ hình thành.

Mà nếu như còn có thể thấy lại cẩn thận, còn có thể trông thấy những Tiểu Quang Điểm đó chính đang không ngừng dung hợp. Nháy mắt về sau, sở hữu ánh sáng toàn bộ dung hợp lại cùng nhau. Hình thành một cái như là như mặt trời chùm sáng. Tuy nhiên phát ra ánh sáng chói mắt, lại không có nửa phần nóng rực cảm giác.

Làm chùm sáng dung hợp về sau, Tôn Ngộ Không tự dưng dâng lên một cỗ lãnh ý. Cỗ này lãnh ý để Tôn Ngộ Không cảm giác đến tử vong uy hiếp. Rất có thể một cái sơ sẩy thì thật vẫn lạc nơi này.

Phát tay triệu hồi Kim Cô Bồng, Tôn Ngộ Không đã thu hồi tất cả lòng khinh thị. Cả người lấy trước nay chưa có trịnh trọng nhìn phía xa ánh sáng chói mắt đoàn.

Bỗng nhiên, Tôn Ngộ Không hai mắt tựa hồ bắt được một tia hiện lên, thế nhưng là nhân còn có chưa kịp phản ứng. Sau một khắc, toàn bộ người đã bị ngược lại oanh mà ra. Tại dụng ngã vô số băng son về sau, nhân mới dừng lại. May mắn tại một khắc cuối cùng chính mình dùng hai tay bảo vệ trước ngực, không phải vậy khẳng định trọng thương.

Coi như như thế, Tôn Ngộ Không hai tay cánh tay vị trí cũng đã khét lẹt một mảnh. Lúc này, Tôn Ngộ Không phía sau lưng lại truyền tới một trận nhói nhói, cả người không có một chút do dự dùng tốc độ nhanh nhất hướng về bên phải tránh đi. Mặc dù như thế, vẫn là bị một đạo bạch quang cho quẹt vào, trên vai trái da thịt đã cháy đen.

Hai lần công kích, chính mình thì hai lần bị thương này. Phải biết mình bây giờ thế nhưng là Cự Viên Chi Thân a, mà lại là từ trước tới nay cường đại nhất song thuộc tính Cự Viên. Thế nhưng là vẫn như cũ vô pháp hoàn toàn né tránh đạo bạch quang kia.

"Tôn Ngộ Không, vừa mới ngươi không phải rất đắc ý sao tốc độ của ngươi đâu? Ha-Ha. Vừa mới ta chỉ là thăm dò mà thôi, tiếp đó, liền để ngươi xem một chút, chân chính lưu quang là có ý gì đi."

Tôn Ngộ Không quay người, sau lưng ba mươi tượng, tia sáng kia đoàn thì yên tĩnh bỗng bành trong hư không. Mà vừa mới âm thanh kia cũng là chùm sáng giữa truyền tới.

Tôn Ngộ Không không nói gì. Chỉ là thôi động cực hạn pháp lực, quán chú tiến Hóa Nhân Kim Tinh bên trong. Sau đó hai chân dừng lại, Phong Hóa Luân xuất hiện tại dưới chân. Sau đó phần lưng ưỡn một cái, hai cái hỏa hồng sắc cánh vậy mà xuất hiện tại Tôn Ngộ Không trên lưng.

Phong Hóa Luân cũng là thôi, thế nhưng là Tôn Ngộ Không lúc nào có cánh kỳ thực, đó cũng không phải thật cánh, mà chính là Na Tra pháp bảo thành danh Hỗn Thiên Lăng. Chỉ bất quá giờ phút này bị Hồng Liên Nghiệp Hỏa kiên hàng về sau, hình thành cánh hình thái mà thôi. Tuy nhiên không phải thật sự cánh, thế nhưng là Hỗn Thiên Lăng bản thân liền là một kiện phi hành thuật vật, lại thêm Hồng Liên Nghiệp Hỏa làm trợ lực, cũng có thể cho Tôn Ngộ Không gia tăng ba phần tốc độ.

Trong thời gian này, cái kia chùm sáng cũng không có lại ra tay, xem bộ dáng là đang đợi Tôn Ngộ Không sau khi chuẩn bị xong, lại nhất cử phá hủy, xem ra Lưu Quang Vận Thế Phật đối với mình chiêu này, tương đương có tự tin.

Làm Tôn Ngộ Không chuẩn bị sẵn sàng, gắt gao tiếp cận đoàn kia quang mạng thời điểm. Bỗng nhiên, Hóa Nhân Kim Tinh bắt được đoàn kia quang mạng động tác. Ở giữa cái kia chùm sáng đầu tiên là một con chân động, sau đó chùm sáng mặt ngoài phóng phát sóng nước lưu động, mặt ngoài quang

tầng hội tụ đến hướng về phía Tôn Ngộ Không một điểm. Sau đó, chùm sáng lóe lên, một đạo lớn bằng cánh tay tia sáng thì hướng về chính mình bắn thẳng đến mà đến.

Tôn Ngộ Không Phong Hòa Luân bật hết hòa lực, cả người hướng lên không cất cao mười trượng, thế nhưng là lúc này Tôn Ngộ Không lại trông thấy cái kia chùm sáng bỗng nhiên biến mất tại chỗ, thời điểm xuất hiện lại đã đến đỉnh đầu của mình, về sau, lại là một tia sáng phóng tới.

Cái này chùm sáng, vậy mà có thể thuận gian đi động

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Khổ chiến

Làm Tôn Ngộ Không nhìn đến đỉnh đầu đoàn kia chùm sáng thời điểm, một đạo trắng lóa ánh sáng liền đã phóng tới. Tôn Ngộ Không không kịp lách mình, chỉ là miễn cưỡng vừa quay đầu sau đó nghiêng người. Mặc dù không có hoàn toàn tránh thoát, chẳng qua nhưng cũng là tránh đi tuyệt đại bộ phận. Chỉ là bị quẹt vào một chút mà thôi.

Thế nhưng là nguy cấp còn chưa kết thúc, sau một khắc lại một tia sáng từ chính mình phía bên phải phóng tới, mục tiêu nhìn thẳng vào chính mình Thái Dương huyết. Lúc này Tôn Ngộ Không cũng không có bất kỳ biện pháp nào tránh né. Rơi vào đường cùng, cổ tay khẽ đảo, Kim Cô Bổng xuất hiện tại bên người mình. Trong lúc ngàn cân treo sợi tóc ngăn trở cái kia phóng tới tia sáng.

Cái này về sau, Tôn Ngộ Không thì lâm vào tứ phía Bát Pháp đến ngàn vạn mà tính màu trắng ánh sáng. Đoàn kia chùm sáng không có ở một chỗ bắn ra ánh sáng, sau một khắc thì biết thuận gian đi động đến hoàn toàn ngược lại vị trí. Đây càng để Tôn Ngộ Không tránh né động tác càng phát gian nan.

Càng làm cho Tôn Ngộ Không hoảng sợ là, cái kia chùm sáng thuận đi tốc độ tựa hồ càng lúc càng nhanh. Bắt đầu thời điểm chính mình mười đạo ánh sáng còn có thể tránh thoát bảy tám điều, thế nhưng là về sau cũng chỉ có thể nhiều mở năm sáu điều. Hiện tại, cơ hồ mỗi điều ánh sáng đều sẽ sát thân thể của mình mà qua.

May mắn Tôn Ngộ Không nhục thân cường độ tại gần nhất đạt được rất đại trình độ đề bạt, nếu không chỉ sợ sớm đã trọng thương. Coi như như thế, Tôn Ngộ Không cũng thụ không nhẹ thương tổn. Toàn thân trên dưới không có một chỗ xong địa phương tốt.

Thế nhưng là, Tôn Ngộ Không không thể ngừng, chỉ cần hấn động tác thoáng chậm hơn một tia, cơ hội trong nháy mắt bị hơn trăm Đạo Quang dây đồng thời đánh trúng. Khi đó, tuyệt đối sẽ trọng thương.

Có thể là tiếp tục như vậy, Tôn Ngộ Không sớm muộn cũng lại bởi vì kiệt lực từ đó tốc độ chậm lại. Tốc độ một chậm, chỉ sợ hạ tràng có thể nghĩ. Xem ra, chỉ có dùng một chiêu kia. Nếu không mình có rất lớn có thể có thể không kiên trì nổi. Thế nhưng là vừa nghĩ tới cái kia to lớn hậu di chứng, Tôn Ngộ Không không khỏi lại do dự một chút. Cũng là này nháy mắt thời gian, Tôn Ngộ Không trên thân lại nhiều vô số đạo vết thương.

Đã không có thời gian, thật sự nếu không hạ quyết tâm, lại trải qua thêm một lát, chỉ sợ chính mình ngay cả dùng một chiêu kia khí lực đều không có. Nghĩ đến chỗ này, Tôn Ngộ Không hai mắt để lộ ra một cổ đứt khoát chí sắc.

"Tề Thiên Đại Thánh Bá Thế, tan." Hét lớn một tiếng, sừng sốt chấn động đến cái kia chùm sáng động tác chậm hơn nửa nhịp. Cũng là cái này nửa nhịp thời gian, Tôn Ngộ Không hai tay nắm Kim Cô Bổng sau đó ném đi, sau một khắc, Kim Cô Bổng bỗng nhiên thay đổi như có như không lên, sau đó một đầu hướng xuống, vậy mà từ Tôn Ngộ Không đỉnh đầu huyết Bách Hội trực tiếp tiến vào Tôn Ngộ Không thể nội.

Sau đó, một cổ Hồng Hoang Cự Thủ khí thế khủng bố bỗng nhiên lan tràn ra, trong đó xen lẫn thổ dày đặc cùng kim sắc bén, ba loại khí thế lẫn nhau hỗn hợp, lộ ra cực kỳ quái dị.

Thế nhưng là cổ khí thế này lại làm cho biến thành chùm sáng Lưu Quang Vạn Thế Phật cảm thấy một trận khủng hoảng, thậm chí, cảm giác được tử vong uy hiếp.

Trong nháy mắt về sau, Tôn Ngộ Không đã cùng Kim Cô Bổng dung hợp, chỉ gặp đây là Tôn Ngộ Không toàn thân bộ lông màu vàng óng, từng sợi tóc đứng thẳng, bắp thịt cả người càng thêm cổ trướng, mệnh môn lực lượng từng đợt vọt tới.

"A... A, con lừa trọc, chịu chết đi. Bạo Trùng Quyền!" Hiện ra thân hình Tôn Ngộ Không không có nửa phần bởi vì, hai chân dùng lực đạp một cái, toàn bộ mặt đất vậy mà trong nháy mắt sụp đổ xuống. Sử dụng cổ này phản xung lực, Tôn Ngộ Không cả người đạn pháo giống như phóng tới đoàn kia chùm sáng. Mà lại Tôn Ngộ Không trên tay phải Thổ hoàng sắc cùng màu vàng óng hai loại quang hoa lưu chuyển, tại vọt tới chùm sáng trước mặt thời điểm, toàn bộ tay phải đã bị một cái màu vàng óng mũi nhọn bao trùm.

Sau đó, nắm tay phải thì hung hăng đánh vào đoàn kia chùm sáng phía trên. Mà từ đầu đến cuối, chùm sáng đều không có mấy may phản ứng, liền giống bị định thân một dạng. Thẳng đến một quyền này đánh ra, cái kia trước nắm đấm mũi nhọn đã hoàn toàn chui vào chùm sáng bên trong.

"Bạo!" Quát khê một tiếng, sau đó Tôn Ngô Không dùng tốc độ nhanh hơn phi thân trở ra. Làm Tôn Ngô Không thối lui đến một nửa thời điểm "Oanh" một tiếng bạo hưởng, thì cái kia chùm sáng tựa hồ là từ nội bộ bạo liệt, toàn bộ chùm sáng bốn bắn đi.

Theo nỗ tung, truyền đến còn có Lưu Quang Vạn Thế Phật vạn phần hoảng sợ kêu to. Khả năng này là hẳn xuất sinh đến nay nhận được lớn nhất thương thể nghiêm trọng.

"Tôn Ngô Không, Tôn Ngô Không, ta muốn ngươi chết, ta muốn ngươi chết!" Bệnh tâm thần (sự cuồng loạn) kêu to, lộ ra nhưng đã triệt để mất lý trí. Tôn Ngô Không thoáng sững sờ một chút, không nghĩ tới chính mình cơ hồ quán chủ đại bộ phận linh lực nhất kích, cũng chỉ là trọng thương hẳn mà thôi. Xem ra, Thượng Giới người, bất luận tu vi cao thấp, đều không phải là dễ giết như vậy.

Lúc này, đầy trời điểm sáng màu trắng bỗng nhiên toàn bộ nguyên địa dừng lại, sau đó đột nhiên sở hữu tứ tán điểm sáng liên tục ba lần lấp lóe. "Vạn thế Diệt Không đánh, Tôn Ngô Không, ngươi chết chắc."

Nhìn lấy đầy trời điểm sáng hóa thành vô số đạo tia sáng, Tôn Ngô Không hai mắt không có một tia cảm tình ba động, không có hoảng sợ, không có phần nộ. Tôn Ngô Không chỉ là bình tĩnh nhìn qua tất cả ánh sáng đây tại đỉnh đầu của mình hội tụ thành một chùm to lớn tia sáng.

Sau một khắc, cái kia một chùm so Thái Dương càng thêm hùng hực tia sáng lóe lên một cái rồi biến mất. Tôn Ngô Không hai mắt kim quang như ẩn như hiện, làm chùm sáng đã đến trước mắt thời điểm, Tôn Ngô Không chỉ là giơ lên một nắm đấm, sau đó chân Phong Hóa Luân bật hết hỏa lực, cả người thẳng vọt lên. Đỉnh lấy chùm sáng kia, trong nháy mắt liền đến đoàn kia chùm sáng phía trước. Sau đó trên hai cánh tay hào quang màu vàng đất đại thịnh, Tôn Ngô Không hai tay bập thối hờ ra, hai tay đã đem cái kia một chùm sáng đoàn nắm. Sau đó Thổ hoàng sắc chùm sáng đại thịnh, trong nháy mắt, một cái so chùm sáng lớn hơn một vòng Thổ hoàng sắc lồng giam đã hình thành.

"Phong Hồn Thổ Giới Thành!"

Thành công phong ấn chặt chùm sáng, Tôn Ngô Không cũng không có như vậy dừng lại, mà chính là vừa quay đầu, nhìn qua sau lưng một chỗ không gian, lộ ra một tia hí ngược biểu lộ.

Thân hình nhất động, Tôn Ngô Không đã tan biến tại nguyên địa, thời điểm xuất hiện lại đã là cái kia một chỗ thoát nhìn không có mấy may dị dạng không gian, sau đó tay phải bóp, một cái bóng người nhàn nhạt bị Tôn Ngô Không từ chỗ hư không xách đi ra.

"Lưu Quang Vạn Thế Phật, là hảo thủ đoạn a. Kém một chút liền để ngươi cho lừa gạt, linh hồn thoát ra, thiêu đốt thân thể, thật đúng là bỏ được a. Chẳng qua đáng tiếc, hôm nay, ngươi hẳn phải chết!"

"Tôn, Tôn Ngô Không, ngươi, ngươi làm sao có thể nhìn thấy ta điều đó không có khả năng! Coi như ngươi Hỏa Nhân Kim Tinh lợi hại hơn nữa, thế nhưng là ta độn thuật chính là Thượng Giới kỳ thuật. Căn bản không phải Bàn Cổ Tiểu Giới nhân có thể xem thấu."

Nhìn qua một mặt hoảng sợ cùng thật không thể tin lưu quang, Tôn Ngô Không đã không có một chút xíu nói chuyện ý nghĩ. Đại thủ bóp, linh hồn bạo liệt, Lưu Quang Vạn Thế Phật, triệt để tiêu tán ở thế gian, coi như Luân Hồi, đều là không thể nào sự tình.

Lưu quang linh hồn bạo liệt trong nháy mắt, Tôn Ngô Không thể nội Kim Cô Bồng thì từ Tôn Ngô Không huyết Bách Hội chui ra. Sau đó mấy cái bốc lên, liền đem lưu quang vỡ vụn linh hồn thôn phệ trống không. Từ khi Kim Cô Bồng hình thành khí bên trong thế giới về sau, tựa hồ thay đổi rất tham ăn a. Hiện thực lưu quang gần ngàn thế giới, hiện tại còn nói lưu quang linh hồn, Kim Cô Bồng, có vẻ như rất ưa thích Lưu Quang Vạn Thế Phật a.

Nhìn lấy Kim Cô Bồng một bộ com nước no nê bộ dáng, Tôn Ngô Không lắc đầu cười khổ. Chính mình một mối gần chết, sau cùng lại làm cho Kim Cô Bồng chiếm tiện nghi lớn.

Cũng mặc kệ trên không trung lung tung bay múa Kim Cô Bồng, Tôn Ngô Không phiêu nhiên nhi lạc. Làm rơi vào Băng Yêu Tháp được trong nháy mắt, Tôn Ngô Không cả người thì cơ hồ là co quắp ngã trên mặt đất.

Cường ép dung hợp Kim Cô Bồng hậu di chứng, rốt cục tới.

Làm Tôn Ngô Không mấy lần ý đồ bàn ngồi xuống lại không có kết quả về sau, chợt cảm giác được thấy lạnh cả người từ đỉnh đầu của mình truyền đến.

Nỗ lực chuyển một chút con mắt, Tôn Ngô Không nhìn thấy tại đỉnh đầu của mình có một giọt nước, lam từ sắc giọt nước hiện ra ánh sáng yếu ớt hoa.

Chỉ nhất nhãn Tôn Ngô Không thì nhận ra cái này là vật gì Thủy thuộc tính Ngũ Thái Thần Thạch.

Chương 44: Tình thầy trò

Nhận ra trên đỉnh đầu cái kia giọt nước lại là viên thứ ba Ngũ Thái Thần Thạch, thế nhưng là Tôn Ngộ Không cũng không có bao nhiêu kinh hãi, chỉ có sợ hãi, bởi vì Tôn Ngộ Không lúc này thân thể, thể nội kinh mạch hỗn loạn tung bùng, đừng nói là Ngũ Thái Thần Thạch, liền xem như phổ thông đan dược, ăn hết cũng sẽ tạo thành kinh mạch ngăn chặn, viên này Ngũ Thái Thần Thạch đối với Tôn Ngộ Không tới nói quả thực cũng là trí mạng độc dược.

Đáng tiếc, sự tình khỏi này Thần Thạch lại phảng phát hết lần này tới lần khác muốn cùng Tôn Ngộ Không đối nghịch, tại Tôn Ngộ Không còn có chưa kịp phản ứng thời điểm, đã tiến vào Tôn Ngộ Không cái trán, Tôn Ngộ Không nhất thời toàn thân cứng đờ, một cỗ xâm nhập cốt tủy lạnh lẽo tùy thời truyền đến, trong chớp mắt, Tôn Ngộ Không thì biến thành đại tảng băng. Thế nhưng là hàn khí cũng không có như vậy dừng lại, mà chính là theo tảng băng hướng bốn phía lan tràn ra. Nửa ngày, toàn bộ Băng Yêu Tháp thì bị triệt để đóng băng.

Từ xa nhìn lại, Băng Yêu Tháp phóng phát giống một tòa thủy tinh chi tháp, xa xa nhìn lại, trong suốt sáng long lanh, dị thường mỹ lệ. Tuy nhiên lại không có một tia sinh mệnh khí tức, bên trong sở hữu Thủy tộc cũng toàn bộ bị đóng thành tượng băng. Giữa cả thiên địa yên tĩnh một mảnh, chỉ có hồ hồ phong thanh, xen lẫn tuyết hoa, lẳng lặng bay xuống lấy.

Cùng lúc đó, ở ngoài ngàn dặm yên tĩnh tĩnh tĩnh tọa Đường Tam Tạng, tâm lý không có từ trước đến nay giật mình. Một loại mạc danh tim đập nhanh, để Đường Tam Tạng trong nháy mắt mồ hôi đầm đìa, phóng phát ở ngực bị đâm một đao. Đường Tam Tạng đột nhiên mở ra hai mắt nhắm chặt, hai tròng mắt trong nháy mắt thu nhỏ, ba điểm cánh hoa bộ dáng đồng tử trong nháy mắt mở rộng. Xoay người, hai mắt thẳng tắp nhìn qua Bắc Phương. Đường Tam Tạng ánh mắt tựa hồ xuyên thấu hư không, nghịch chuyển thời gian, vượt qua ngàn dặm xa Cực Bắc Băng Nguyên, vậy mà nhìn thấy Thủy thuộc tính Ngũ Thái Thần Thạch chui vào Tôn Ngộ Không cái trán trong nháy mắt đó. Sau đó liền thấy Tôn Ngộ Không biến thành tảng băng một sát na kia.

Đường Tam Tạng đột nhiên đứng lên, thậm chí không kịp thu thập hành lý, hướng về Bắc Phương lao nhanh. Giờ phút này Đường Tam Tạng tâm lý thì một cái ý niệm trong đầu, Tôn Ngộ Không nguy hiểm! Nhưng là hần căn bản không có nghĩ tới bằng nhục thân của mình có thể hay không xuyên qua hung hiểm dị thường Cực Bắc Băng Nguyên, huống chi vừa mới thì triển "Hư Vô chi đồng tử" về sau, chính mình đã thụ nội thương không nhẹ.

"Hư Vô Chi Nhân" Đường Tam Tạng độ hóa hoa tấn thăng làm Hư Vô Độ Hóa Hoa về sau, giao phó cường đại nhân lực, thế nhưng là sử dụng đại giới cũng đồng dạng to lớn. Một phần ba tinh huyết cùng một nửa linh lực, lại thêm mười năm thọ mệnh, mới có thể miễn cưỡng thi triển. Mà lại theo muốn xem đến mục tiêu thực lực càng mạnh, khoảng cách càng xa, hao phí đại giới càng lớn. Vừa mới cái nhìn này, thì hao phí Đường Tam Tạng năm mươi năm thọ mệnh. Mà lại thời khắc này Đường Tam Tạng thân thể vô cùng suy yếu. Thậm chí một cái Đại La Kim Tiên liền có thể đem hắn tùy tiện đánh giết.

Thế nhưng là đây hết thảy Đường Tam Tạng đều không có qua để ý tới, hắn chỉ có một cái ý niệm trong đầu, cái kia chính là Tôn Ngộ Không không thể chết! Nhưng là Cực Bắc Băng Nguyên dù sao cũng là Cực Bắc Băng Nguyên, nó sẽ không để ý tới Đường Tam Tạng có phải hay không đi cứu người, chỉ cần đặt chân ở đây, thì phải kinh thụ tàn khốc ác liệt hoàn cảnh khảo nghiệm.

Không đến nửa ngày, Đường Tam Tạng liền đã linh lực hao hết, đi lại liên tục khó khăn! Mà lại cái kia áp lực cực lớn cùng có phải hay không thoải tới Cương Phong, đều bị Đường Tam Tạng chịu nhiều đau khổ. Mỗi một bước bước ra, Đường Tam Tạng đều muốn dùng hết khí lực toàn thân mới có thể. Nếu như không phải Đường Tam Tạng ý chí kiên định, chỉ sợ sớm đã chết tại cái này Vô Tận Băng Nguyên phía trên.

Mặc dù như thế, Đường Tam Tạng cũng đã đến mức đèn cạn dầu. Ý thức đã triệt để mơ hồ, chỉ là bản năng của thân thể cùng trong lòng cái kia một cỗ kiên định ý chí ủng hộ Đường Tam Tạng, không thể đổ hạ.

Thế nhưng là, coi như Đường Tam Tạng ý chí lại như thế nào kiên định, thế nhưng là cuối cùng đánh không lại Cực Bắc Băng Nguyên cái kia áp lực kinh khủng cùng hàn khí. Tại Đường Tam Tạng bước vào Cực Bắc Băng Nguyên Chương sau tám canh giờ, rốt cục đổ xuống.

Thế nhưng là coi như hôn mê đổ xuống, Đường Tam Tạng một cái tay, vẫn cố gắng duỗi hướng về phía trước. Thế nhưng là, còn lại cái kia một khoảng cách lớn, đối với Đường Tam Tạng tới nói, là vô luận như thế nào cũng không thể vượt qua.

Rất nhanh, Đường Tam Tạng liền bị một tảng tuyết động cho che đầy kín. Mấy lần Cương Phong thổi qua, ngã xuống Đường Tam Tạng, đồng dạng bị băng phong ờ.

Toàn bộ Cực Bắc Băng Nguyên lần nữa lâm vào tĩnh mịch, không có một tia dị dạng, không có một điểm sinh khí. Có chỉ là vô cùng vô tận Cương Phong cùng đầy trời triệt để Bạo Tuyết.

Thời gian cứ như vậy, từ từ chảy lững lờ trôi qua. Ba ngày, năm ngày, bảy ngày. Bất luận là Băng Yêu Tháp Tôn Ngộ Không vẫn là Cực Bắc Băng Nguyên Đường Tam Tạng, tất cả cũng không có một điểm phản ứng. Giống như chết đi như thế.

Ngày thứ mười, mười hai ngày, mãi cho đến ngày thứ mười lăm! Từ Tôn Ngộ Không bị băng phong, đã chinh một chút nửa tháng!

Rốt cục, tại chinh một chút hai mươi ngày sau đó, Cực Bắc Băng Nguyên Thủy tộc Thánh Địa Băng Yêu Tháp, bỗng nhiên phát sinh dị biến. Nguyên bản bởi vì Tôn Ngộ Không dung hợp Thủy thuộc tính Ngũ Thái Thần Thạch mà đưa tới đại đóng băng, tựa hồ có một tia buông lỏng dấu hiệu. Mà lại cái này dấu hiệu theo thời gian trôi qua, càng ngày càng nghiêm trọng! Sau một ngày, Nguyệt Vũ giữa trời!

Bị băng phong chinh một chút hai mươi ngày Băng Yêu Tháp, rốt cục tại một tiếng vang vọng đất trời rỗng to giữa, triệt để giải phong. Chỉ là gập lên giận dữ, dày đến hai trượng Cực Hàn chi Băng thì nhao nhao vỡ nát, mà lại sau đó thì hóa thành đầy trời bột mịn. Ánh trăng lạnh lẽo rơi xuống, toàn bộ Cực

Bắc Hoang Nguyên đều hạ lên một trận vụn băng Huyền Vũ.

Làm Băng phần rơi vào Đường Tam Tạng bị băng phong địa phương về sau, những thứ này Băng phần bỗng nhiên lấp lóe một chút. Sau đó một bóng người trong nháy mắt xuất hiện, không gian cách trở, tại người này trước mặt, tựa hồ căn bản không có không tồn tại!

Thế nhưng là làm này người còn chưa tới phải gấp phụ thân đào mở băng tuyết, một đóa chỉ có thể nhìn thấy nhàn nhạt hư ảnh Tiểu Hoa từ nơi này nhân cái trán bay ra. Sau đó trong nháy mắt hóa quang đại thịnh, trên đất băng tuyết nháy mắt thì toàn bộ tiêu tán. Lúc này, một cái đã bị đông cứng nhân xuất hiện tại thể lãnh dưới ánh trắng.

Cái kia đóa Tiểu Hoa một chỗ trên người, vậy mà bắt đầu không tự chủ rung động. Đồng thời, một cỗ không thể ngăn cản bi ai ý chí từ nhò hoa bên trên truyền đến. Cái kia cùng đi người căn bản không có bất kỳ phòng bị nào, liền bị cái này bi ai ý chí xâm nhập tâm thần. không khỏi lệ rơi đầy mặt, lòng tràn đầy bi thiết. Kỳ thực, coi như không có cái này Tiểu Hoa bi ai ý chí, này người khẳng định cũng sẽ không nhận được.

Này người chính là từ Băng Yêu Tháp Phá Phong mà ra Tôn Ngộ Không. Trên đất, dĩ nhiên chính là trước tới cứu viện Tôn Ngộ Không Đường Tam Tạng. Chỉ bất quá, lúc này Đường Tam Tạng, đã khí tức hoàn toàn không có!

Cái kia đóa Tiểu Hoa, cũng chính là Hư Vô Độ Hóa Hoa, đang phát ra cái kia cỗ không thể ngăn cản bi ai ý chí về sau, liền bắt đầu quay chung quanh Đường Tam Tạng thực thể càng không ngừng xoay tròn. Mỗi xoay đi một vòng, cái kia cỗ bi ai ý chí thì cường thịnh một điểm. Chỉ một lát sau, toàn bộ Cực Bắc Băng Nguyên đều bị cỗ này bi ai ý chí bao trùm kiện hàng.

Tất cả sinh vật, bất luận thực lực mạnh mẽ đến đâu, tại cỗ này không thể ngăn cản bi ai ý chí phía dưới, toàn bộ không tự chủ được khóc rờn rờn, một loại đến từ sâu trong nội tâm đau lòng cùng bi thương, thật lâu vung đi không được. Trong lúc nhất thời, toàn bộ Cực Bắc Băng Nguyên, tiếng khóc chấn thiên. Mà lại cái kia cỗ bi ai ý chí, còn có đang không ngừng truyền lại!

Lúc trước độ hóa hoa vừa mới hiện thể thời điểm, kia trường cảnh y nguyên rõ mồn một trước mắt. Mạn Thiên Hoa Vũ, cùng Phổ Thiên cùng buồn cường đại cảm nhiễm lực, đều hiện lộ rõ ràng độ hóa hoa bất phạm. Mà bây giờ, độ hóa hoa chẳng những dung hợp Tây Lương Nữ Vương linh hồn, càng là tấn cấp làm Hư Vô Độ Hóa Hoa. Loại kia Phổ Thiên cùng buồn cảm nhiễm lực càng thêm cường đại.

Tôn Ngộ Không chảy nước mắt, một cái tay che ở ngực. Nơi đó, rất đau, so toàn thân kinh mạch đều đoạn còn muốn đau nhức, đau Tôn Ngộ Không giống như có lẽ đã không thể thở nổi.

"A a a " khàn cả giọng kêu to, giống như chỉ có dạng này, mới có thể phát tiết tâm lý đau đớn.

"Phù phù " Tôn Ngộ Không hai đầu gối quỳ xuống đất, cứng rắn mặt băng nhất thời xuất hiện hai cái rạn nứt hỏ to.", ta Lão Tôn có lỗi với người a!"

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 45: Sắp chết

Ngay tại Tôn Ngộ Không cực kỳ bi thương thời điểm, vây quanh Đường Tam Tạng thân thể xoay tròn Hư Vô Độ Hóa Hoa bỗng nhiên truyền đến một cỗ kích động cùng tâm tình vui sướng! Thế nhưng là cái kia to lớn bi thương vẫn không có tán đi.

Tôn Ngộ Không giật mình, sau đó thần thức đều dâng lên mà ra. Toàn bộ tiến vào Đường Tam Tạng giật mình băng lãnh cứng ngắc trong thân thể. Một tác một tác, từng điểm từng điểm dò xét lấy, mưu toan tìm tới một tia sinh cơ. Bởi vì Tôn Ngộ Không tin tưởng Hư Vô Độ Hóa Hoa sẽ không vô duyên vô cớ lộ ra ngạc nhiên cảm tình. Nếu như không phải độ hóa hoa có ý hồ nháo, cái kia chính là Hư Vô Độ Hóa Hoa phát hiện cũng chưa chết tuyệt, cái kia nhất định còn có lấy một tia sinh cơ.

Nguyên cơ Tôn Ngộ Không muốn tìm tới cái kia một điểm hy vọng sống sót. Chỉ cần không có triệt để chết đi, chính mình thì có năng lực đem cho cứu trở về.

Một lần, lại một lần. Đây đã là lần thứ ba, thế nhưng là bất luận chính mình làm sao dò xét, trong thân thể chỉ có hoàn toàn tĩnh mịch, cảm giác không thấy dù là một chút xú sinh mệnh khí tức. Tôn Ngộ Không hoảng, chẳng lẽ là độ hóa hoa cảm giác sai cái này dù sao chỉ là một đóa hoa, coi như tại kỳ lạ cũng cuối cùng chỉ là một gốc thực vật một đóa hoa. Minh lúc này Thánh Nhân trung kỳ thần thức liên tục dò xét ba lần, thế nhưng là đều không có cảm giác được bất cứ dị thường nào. Trừ băng lãnh cứng ngắc thì là hoàn toàn tĩnh mịch.

Thế nhưng là Tôn Ngộ Không không cam tâm cũng không muốn tin tưởng. Hắn vô pháp tiếp nhận vậy mà liền chết như vậy, không phải chết tại Tây Hành trên đường, cũng không phải chết tại Thần Phật đầu âm oán, lại là chết tại cái này một mảnh Hoang không có dấu người Băng Nguyên bên trong. Cái này khiến Tôn Ngộ Không làm sao có thể tiếp nhận đường đường chính đạo Thánh Nhân, vậy mà liền chết như vậy qua

Bỗng nhiên, Tôn Ngộ Không tựa hồ nghĩ đến cái gì. Đã là Thánh Nhân, hồi tưởng lại, lập địa thành Thánh một khắc này, trên trời Tiên Âm trận trện, Địa Dũng Kim Liên, Phật Âm nổi lên bốn phía, cái kia là bức nào hùng vĩ. Theo lý mà nói, nếu quả như thật chết, vậy cũng nhất định sẽ gây nên thiên địa dị tượng.

Thế nhưng là tại mình bị đóng băng trong khoảng thời gian này, chính mình cũng không có cảm giác được bất kỳ thiên địa dị tượng. Cái kia chỉ nói rõ một sự kiện, cũng không có thật chết đi, mà chính là lâm vào trạng thái chết giả. Thần thức linh hồn nhất định tại thân thể một nơi nào đó.

Muốn đến nơi này, Tôn Ngộ Không vừa nghĩ tới tay lần nữa tra xét rõ ràng một phen, đây là trong đầu phóng phát một tia sáng xẹt qua!

Thánh Nhân, Từ Vong, thiên địa dị tượng! Là, lúc trước chính mình đánh giết Như Lai thời điểm, giữa thiên địa cũng là không có gây nên mây may dị hưởng. Theo lý thuyết, lấy Như Lai tu vi, một khi chánh thức vẫn lạc, vậy khẳng định là Thiên Địa Đồng Bi. Thế nhưng là ngày đó cũng không có phát sinh bất luận cái gì không tầm thường sự tình. Chẳng lẽ, Như Lai cũng không chết

Thế nhưng là, chính mình ngày đó xác xác thật thật bóp nát nhục thể của hắn cùng linh hồn a, làm sao có thể để hắn đào tẩu mà lại, chính mình đánh chết Lưu Quang Vận Thế Phật, Quang Minh Tự Tại Phật thời điểm, thiên địa cũng là đồng dạng không có bất kỳ cái gì dị tượng xuất hiện.

Nếu như không phải Thiên Đạo thất thường, cái kia chính là những người này đều không có thật từ vong!

Nghĩ tới đây, Tôn Ngộ Không không khỏi hít một hơi lạnh khi.

Phật môn, thật khủng bố như thế sao lác đầu, không suy nghĩ nhiều, những sự tình này suy nghĩ nhiều vô ích, vẫn là tranh thủ thời gian tiếp tục dò xét thần thức linh hồn đến cùng giấu ở nơi nào đi!

Kỳ thực, Tôn Ngộ Không suy đoán đã mười phần tiếp cận sự thật. Như Lai hoàn toàn chính xác không có chánh thức Từ Vong, mà Đường Tam Tạng cũng không có. Thế nhưng là Quang Minh Tự Tại Phật cùng Lưu Quang Vận Thế Phật lại là chân chân chính chính từ vong. Chỉ bất quá bởi vì bọn hắn bản thân cũng không phải là Bàn Cổ giới người, nguyên có thì coi như bọn họ vẫn lạc, phương thiên địa này cũng sẽ không có bất kỳ cảm giác gì. Chỉ bất quá Tôn Ngộ Không cũng không đáng đây hết thảy a.

Rốt cục, tại liên tục bảy lần dò xét về sau, một cỗ cuồng hi truyền đến. Bởi vì Tôn Ngộ Không rốt cục phát hiện Đường Tam Tạng thần thức cùng linh hồn đến cùng giấu ở nơi nào lại là trong hai mắt.

Mắt trái là chỗ có thần thức, mắt phải là linh hồn!

Nếu như không phải về sau độ hóa hoa có cảm giác, một mực đang Đường Tam Tạng hai mắt chỉ quanh quẩn ở giữa, Tôn Ngộ Không là vô luận như thế nào cũng không nghĩ ra Đường Tam Tạng thần thức cùng linh hồn vậy mà lại lựa chọn hai mắt làm dung thân chỗ.

Tìm tới thần thức liền dễ làm, chỉ cần đi thần thức cùng linh hồn từ trong hai mắt tách ra, sau đó phong ấn tại chính mình Kim Cô Bồng khí bên trong thế giới là được. Đợi ngày sau tìm được có thể tái tạo thân thể Thiên Tài Địa Bảo, lại vì một lần nữa tạo nên một bộ thân thể là được.

Thế nhưng là làm Tôn Ngộ Không đem linh hồn cùng thần thức phân biệt chia ra thời điểm, chợt gặp mắt đi không chế. Chỉ kiến thần biết cùng linh hồn cường ép thoát ly Tôn Ngộ Không khống chế, sau đó vòng quanh Đường Tam Tạng đã bị đóng cứng thân thể quấn ba vòng, về sau thì lập tức chui vào phiêu phù ở Đường Tam Tạng mi tâm Hư Vô Độ Hóa Hoa bên trong.

Tôn Ngộ Không không khỏi sửng sò một chút, cái này Hư Vô Độ Hóa Hoa đến cùng có bao thần kỳ liền thần thức cùng linh hồn cũng có thể chứa đựng, thượng cổ kỳ vật đều có uy năng như thế sao

Lác đầu, cúi người nhẹ nhàng ôm lấy Đường Tam Tạng thân thể. Tôn Ngộ Không sau đó dứt khoát quay người, hướng về lúc đến đường, từng bước từng bước đi tới. Không có sử dụng một tia pháp lực cũng không có Giá Vân, sáu một bước cận một bước kiên định đi tới.

Hoang vu Cực Bắc Băng Nguyên, một bóng người lẳng lặng đi tới. Ánh mắt rút ngắn, thì sẽ phát hiện này người lại còn gánh vác lấy một người khác, tại này danh xưng Tam Giới Hung Địa Cực Bắc Băng Nguyên, lại chỉ bằng mượn lực lượng của thân thể hành tẩu.

Chính một chút bảy ngày Thất Dạ, mới đi ra khỏi Cực Bắc Băng Nguyên. Chỉ bất quá lúc này Tôn Ngộ Không, toàn thân hoàn toàn bị một tầng thật dày băng sương nơi bao bọc lấy, thì phảng phất một cái bị băng phong một vạn năm người nguyên thủy từ đi ra một dạng. Mà lại trên thân nhiều chỗ bị đóng thương, nghiêm trọng hơn chính là đùi phải bắp chân một đạo sâu đủ thấy xương vết thương giờ phút này đã công đến tím xanh.

Thế nhưng là, Tôn Ngộ Không sau lưng công người, lại hoàn toàn nhìn không ra một điểm vết thương, quần áo sạch sẽ gọn gàng. Tại đầu người này đỉnh, một đoá trong suốt Tiểu Hoa đang không ngừng xoay tròn lấy, đồng thời từng đạo từng đạo Ngũ Thái Quang Hoa rơi xuống, làm dịu thân thể người này.

Hai người này, dĩ nhiên chính là Tôn Ngộ Không cùng Đường Tam Tạng.

Nguyên bản Tôn Ngộ Không phát hiện Đường Tam Tạng về sau, liền chuẩn bị công Đường Tam Tạng rồi đi Cực Bắc Băng Nguyên. Thế nhưng là lúc này đột nhiên một đạo hồng quang hướng về Tôn Ngộ Không cấp tốc chạy tới, mấy hơi thở liền đã đến trước mắt.

Không kịp buông xuống sau lưng Đường Tam Tạng, Tôn Ngộ Không đành phải trong phút chốc, chỗ ngoặt đầu gối, phần eo chìm xuống, chân trái lui lại một bước. Sau đó tay phải tại một phần ngàn giây bên trong, một tay theo tại chạy như bay đến đỏ trên ánh sáng.

Nhất thời, Tôn Ngộ Không dưới chân trong nhảy mất rạn nứt ngàn dặm, chẳng qua cái kia đạo hồng quang cũng đã dừng lại. Lúc này Tôn Ngộ Không mới lấy tí mĩ quan sát lấy hồng quang là vật gì. Thế nhưng là cái này vừa nhìn không sao cả, Tôn Ngộ Không không khỏi lên tiếng kinh hô: "Đại ca đại ca người không biết ta "

Cái này đạo hồng quang chính là vạch ra bản thể Nguru Ma Vương. Chỉ bất quá tựa hồ Nguru Ma Vương đã hoàn toàn mất đi tự mình ý thức, đối với Tôn Ngộ Không tra hỏi mất điếc tai ngoi!

Nhận ra là Nguru Ma Vương, Tôn Ngộ Không không khỏi thu hồi mấy phần lực đạo, thế nhưng là Tôn Ngộ Không thu lực, Nguru Ma Vương lại không có, ngược lại nhân cơ hội này đột nhiên lần nữa phát lực. Tôn Ngộ Không nhất thời chủ quan, thế nhưng là lúc này đã tới không kịp.

Thời khắc sống còn, Tôn Ngộ Không cũng chỉ là miễn cưỡng xoay người, đem Đường Tam Tạng ngăn ở phía sau. Thế nhưng là lại không nghĩ rằng Nguru Ma Vương cũng dị thường linh hoạt, tại Tôn Ngộ Không nghiêng người trong nhảy mất, Nguru Ma Vương cũng là trâu cưỡi đầu sau đó một bên, còn lại một con kia sắc bén như đao Nguru Giác thì hung hăng cắm ở Tôn Ngộ Không trái trên đùi.

Tôn Ngộ Không lập tức bị đau, đau đến kịch liệt kém chút để Tôn Ngộ Không hai tay buông lỏng. May mắn thời khắc sống còn Tôn Ngộ Không cắn chặt răng, mới chưa từng thất bại.

Thế nhưng là, Nguru Ma Vương lại không quan tâm những chuyện đó, Nguru Giác hướng lên vẩy một cái, một đạo sâu đủ thấy xương vết thương thình lình xuất hiện.

Nguru Ma Vương đắc thế không tha người, toàn bộ thân bò hướng về phía trước một đỉnh, sau đó to lớn Nguru Đầu thì hung hăng đâm vào Tôn Ngộ Không Tôn Ngộ Không bụng. Lực lượng khổng lồ lại thêm chân thương tổn, Tôn Ngộ Không kém chút bị đâm đến ngã xuống đất . Bất quá, cũng chỉ thế thôi.

Vừa mới cái kia một chút, chỉ là mình bởi vì quá giật mình hơn nữa đối với Nguru Ma Vương bản thân liền không có quá lớn phòng bị, cho nên mới sẽ bị Nguru Ma Vương sắc bén như đao Nguru Giác cho mở ra một đạo kinh khủng vết thương. Thế nhưng là làm Tôn Ngộ Không nghiêm túc về sau, chỉ thấy một cái hình bầu dục màn nước bỗng dưng ngưng tụ, đem Tôn Ngộ Không triệt để kiên hàng ở bên trong.

Mặc cho phía ngoài Nguru Ma Vương như thế nào đỉnh, như thế nào đụng, lại căn bản là không có cách cấp nước màn tạo thành dù là một chút xú thương tổn. Màn nước này phòng ngự lực, vậy mà khủng bố như vậy!

Đây chính là khối thứ ba Thủy hệ Thần Thạch uy năng, nói cho cùng, đây thật ra là Tôn Ngộ Không khối thứ nhất hoàn hoàn chinh chinh hấp thu Ngũ Thái Thần Thạch. Dù sao Thổ thuộc tính cùng Kim thuộc tính bởi vì hóa thành nhân hình bên trong linh vận bản nguyên đã không có bao nhiêu. Nguyên cơ tại dung hợp Kim thuộc tính Thần Thạch về sau Tôn Ngộ Không thực lực cũng không có cỡ nào to lớn tăng lên. Tuy nhiên tuyệt đại bộ phận nguyên nhân là bởi vì Kim Cô Bồng quan hệ 1

Thẳng đến lúc này, Ngũ Thái Thần Thạch năng lượng mới hoàn toàn phát huy ra. Nguyên cơ vẹn vẹn một đạo màn nước, thì có thể ngăn cản Nguru Ma Vương toàn lực chống đối.

Đứng tại màn nước bên trong Tôn Ngộ Không, hơi hơi thở dài một hơi. Hơi chuyển động ý nghĩ một chút, phiêu phù ở Đường Tam Tạng đỉnh đầu Hư Vô Độ Hóa Hoa lập tức tung bay mà đi, sau đó không có chút nào cách trở đột phá màn nước, quay tròn vòng quanh Nguru Ma Vương chuyển ba vòng. Sau đó yên lặng bay trở về Đường Tam Tạng đỉnh đầu, tiếp tục lẳng lặng trôi nổi.

Mà Nguru Ma Vương, lại ngốc đứng ở tại chỗ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46: Táng

Nhìn thấy Nguru Ma Vương không hề điên cuồng công kích mình, Tôn Ngộ Không liền triệt hồi tăng kia màn nước. Thế nhưng là trong lúc nhất thời, Tôn Ngộ Không vậy mà không biết cảm Nguru Ma Vương nên làm cái gì. Nhìn Nguru Ma Vương đáng vẻ, chỉ sợ là bị một loại cực kỳ lợi hại Nhiếp Hồn Đại Pháp cho Câu Hồn phách, thành một bộ mặc người thúc đẩy khôi lỗi. Có thể là mình bây giờ lại không có gì tốt phương pháp có thể cho Nguru Ma Vương khôi phục, một khi chính mình ngồng cuồng động thủ, rất có thể chẳng những không có cứu được Nguru Ma Vương, thậm chí còn có thể hại hấn!

Thế nhưng là cũng không thể đem Nguru Ma Vương để ở chỗ này mặc kệ, nếu như là mang theo Nguru Ma Vương đi ra ngoài, không nói về sau muốn làm sao, chỉ riêng là đoạn đường này, Tôn Ngộ Không cũng không thể cam đoan Nguru Ma Vương là hoàn toàn an toàn. Mặc dù mình hiện tại dung hợp Thủy hệ Ngũ Thái Thần Thạch, đối với cái này Cực Bắc Băng Nguyên có rất lớn sức chống cự, thế nhưng là chuyện nhà mình nhà mình biết rõ, hiện ở trong cơ thể mình linh lực chỉ sợ 10 không đủ một.

Đây hết thầy, đều là bởi vì chính mình tại dung hợp Thủy hệ Ngũ Thái Thần Thạch quá trình bên trong hao phí cơ hồ tất cả linh lực, mà tại dung hợp xong một khắc này, chính mình thì cảm nhận được đến từ Hư Vô Độ Hóa Hoa cảnh báo, nguyên có căn bản không có thời gian để Tôn Ngộ Không tính toạ khôi phục hao tổn linh lực.

Không phải vậy, chỉ dựa vào một cái đánh mất chính mình ý chí Ngưu Ma Vương, căn bản không có cách nào làm bị thương Tôn Ngộ Không. Dù sao lúc này Ngưu Ma Vương coi như toàn lực bạo phát trạng thái, cũng chẳng qua là bên trên Đệ Cấp mà thôi. Cùng Thánh Nhân thật sự là không kém biết rõ bao nhiêu.

Lúc này, Tôn Ngộ Không bỗng nhiên nghĩ đến một cái nơi đến tốt đẹp, cái kia chính là Thủy tộc! Dưới mắt, cũng chỉ có Thủy tộc mới có thể để cho Tôn Ngộ Không yên tâm đem Ngưu Ma Vương đặt ở chỗ đó.

Nghĩ đến phải đi, phân ra một đoàn linh lực, bao trùm y nguyên chờ dẫn Ngưu Ma Vương, Tôn Ngộ Không cũng Đường Tam Tạng hướng về Thủy tộc Băng Yêu Tháp mau chóng đuổi theo.

Nửa ngày sau, Tôn Ngộ Không lần nữa về tới đây. Trên lưng y nguyên cũng Đường Tam Tạng thi thệ, chỉ bắt quả lại không tại cứng nhắc. Ngược lại da thịt trong suốt sáng long lanh, nhìn qua, ngược lại giống ngủ.

Hết thầy đều cùng Tôn Ngộ Không nghĩ một dạng, Ngưu Ma Vương lưu tại Băng Yêu Tháp bên trong, từ Thủy tộc trưởng lão tự thân vì hắn khôi phục thần thức. Tin tưởng đợi một thời gian, Ngưu Ma Vương tất nhiên sẽ lần nữa cùng mình sống vai mà chiến.

Sau cùng quay đầu liếc mắt một cái Băng Yêu Tháp, sau đó liền không lưu luyến nữa. Nơi này, thủy chung chỉ là mình một cái đạp điểm, con đường của mình, còn có ở phương xa.

Rốt cục, tại Cực Bắc Băng Nguyên liên tục bốn tuần bảy ngày Thất Dạ về sau, Tôn Ngộ Không rốt cục đi ra mảnh này để Tôn Ngộ Không vừa yêu vừa hận địa phương. Nơi này cố nhiên để cho mình đạt được Thủy thuộc tính Ngũ Thái Thần Thạch, tuy nhiên lại cũng làm cho mất đi thân thể, mặc dù không có hoàn toàn chết đi, chỉ bắt quả lại cũng chỉ có thể đem linh hồn sống nhờ tại Hư Vô Độ Hóa Hoa bên trong. Ngẫm lại hồi trước mới vì đi ngược từ tổ thể thành công, có thể không ngờ sau đó lại hủy thân thể. Ai!

Bấp chân trái trên thương tổn đã không chảy máu nữa, có thể là mình cũng cơ hồ là đèn cạn dầu. Hiện tại cho dù là một cái phổ phổ thông thông Tiểu Yêu, đều có thể tùy tiện đem chính mình đánh tới, chỉ bắt quả không có cách nào giết chính mình mà thôi.

Liều mạng một điểm cuối cùng khí lực, Tôn Ngộ Không đi đến trước đó cùng Đường Tam Tạng ở cái kia khách sạn. Không để ý tới điểm tiêu nhị cùng trong tiệm khách nhân kinh hãi muốn tuyệt ánh mắt, Tôn Ngộ Không cắn chặt răng, rốt cục tại hôn mê trước đó, đi vào trong phòng, sau đó liền một đầu ngã chống vó ở trên giường, triệt để đã hôn mê.

Bởi vì lúc trước Tôn Ngộ Không thì giao trọn vẹn nửa năm lâu tiền phòng, bởi vậy tuy nhiên chủ cửa hàng cùng điểm tiêu nhị tâm lý đều sợ muốn chết, tuy nhiên lại cũng không có làm ra cái gì quá phận sự tình, chỉ là để tiêu nhị tùy thời chú ý gian kia khách phòng động tĩnh mà thôi.

Tôn Ngộ Không giấc ngủ này, thì trọn vẹn là nửa tháng. Trong thời gian này, Tôn Ngộ Không thương thế trên người cùng khô kiệt linh lực, thậm chí là bị hao tổn nghiêm trọng thần thức cùng linh hồn, đều triệt để khôi phục lại đỉnh phong. Xem ra nước này hệ Thần Thạch, chẳng những phòng ngự năng lực kinh người, mà lại đối với thương thế khôi phục, cũng có được không giống bình thường công hiệu.

Tuy nhiên trạng thái thân thể khôi phục lại đỉnh phong, thế nhưng là Tôn Ngộ Không cũng không có tỉnh lại.

Mặt trầm ngủ bên trong không gian ý thức, Tôn Ngộ Không thần thức chính đắm chìm trong Kim Cô Bồng khí trung thế giới.

Lúc này khí trung thế giới, đã hoàn toàn không phải Tôn Ngộ Không trước đó bộ dáng như vậy. Trước đó thế giới, có chỉ là một mảnh hoang nguyên cùng từng tòa đại sơn, thế nhưng là trên núi lại là trụi lủi.

Nhưng là bây giờ, tuy nhiên vẫn là rất hoang vu, chẳng qua lại nhiều vô số đầu dòng sông, hồ nước. Nguyên bản trụi lủi đại sơn có cũng nhiều mấy cái cái thác nước cùng sơn tuyền. Tựa hồ, nhiều rất nhiều sinh cơ.

Đáng tiếc duy nhất, là Tôn Ngộ Không tại toàn bộ thế giới dò xét một phen về sau, vẫn là không có phát sinh bất luận cái gì sinh mệnh dấu vết.

Xem ra, Kim Cô Bồng đang hấp thu Lưu Quang Vạn Thế Phật rất nhiều thế giới về sau, vậy mà tự động tiến hóa. Không phải vậy bằng vào Kim Cô Bồng bản thân chỉ sợ muốn hấp thu hơn mấy ngàn vạn năm Thủy hệ linh khí mới có thể ngưng kết thành như thế quy mô đại giang đại hà tại khí trung thế giới được bốc lên chảy xuôi.

Mà lại Tôn Ngộ Không còn phát hiện, cái này khí trung thế giới tựa như là đơn độc ở vào một cái không gian bên trong, mà Kim Cô Bồng chăm chú chỉ là một cái cửa vào mà thôi. Bởi vậy bất luận Kim Cô Bồng tiến hành cỡ nào kịch liệt vận động, một phương thế giới này đều sẽ không nhận bất kỳ ba động.

Thần niệm lần nữa nhanh chóng lướt qua toàn bộ không gian, Tôn Ngộ Không thần thức liền lui ra ngoài. Cái này Kim Cô Bồng xem ra cũng ẩn tàng không nhỏ bí mật nha. Cái này trước đó Tôn Ngộ Không coi là Kim Cô Bồng cùng những thượng cổ đó một dạng, là tự hành diễn hóa một phương thế giới, nhưng là bây giờ xem ra, lại không phải như thế. Bởi vì liền xem như lợi hại hơn nữa Thượng Cổ Thần Khí diễn hóa thế giới, cũng không có khả năng có Kim Cô Bồng cái này thật lớn. Kỳ Nội Bộ không gian, chỉ sợ chừng một phần ba cái Bàn Cổ giới lớn như vậy. Phải biết, liền xem như Thượng Cổ Yêu Hoàng Đông Hoàng Thái Nhất Đông Hoàng Chung, Kỳ Nội Bộ thế giới cũng không có lớn như vậy.

Làm thần thức rời khỏi Kim Cô Bồng về sau, Tôn Ngộ Không liền mở hai mắt ra. Mở mắt ra về sau, lần đầu tiên nhìn thấy, cũng là hoành nằm dưới đất Đường Tam Tạng. Tôn Ngộ Không không khỏi âm thầm trách tự trách mình một câu, lại đem thi thể cứ như vậy để dưới đất, thật sự là đáng chết.

Vội vàng đem Đường Tam Tạng ôm lấy, sau đó từ từ phẳng đặt lên giường. Sau đó, Tôn Ngộ Không lại là một trận cực kỳ bi thương. Nếu không phải mình quá mức tự phụ, nếu không phải mình lấy đi Hư Vô Độ Hóa Hoa, nếu không phải mình khư khư cố chấp, làm sao lại rơi vào bộ dáng này a.

Phù phù một tiếng, Tôn Ngộ Không hai đầu gối quỳ xuống đất, hướng về phía Đường Tam Tạng trùng điệp dập đầu liên tiếp chín lần.", ta nhất định sẽ vì người tái tạo thân thể, ta Lão Tôn lần này thề với trời!"

Thế nhưng là tiếp xuống Tôn Ngộ Không lại sầu muộn, mặc dù nói chính mình chuẩn bị cho tái tạo thân thể, thế nhưng là này tám thân thể cũng không thể tùy tiện thì vứt bỏ a. Bất quá dưới mắt lại không có cái gì nơi thích hợp an trí. Trước đó ngược lại là nghĩ qua đặt ở Thủy tộc nơi đó, thế nhưng là đi qua Ngưu Ma Vương một chuyện cùng thủy hệ Ngũ Thái Thần Thạch, Tôn Ngộ Không đã thực sự không có ý tứ lại mở miệng để người ta giúp nhục thân của mình.

Cũng là hiện tại nhớ tới, Tôn Ngộ Không trong lòng vẫn là mười phần áy náy. Bởi vì chính mình đang hấp thu Thủy hệ Ngũ Thái Thần Thạch thời điểm, từng dẫn động Cực Hàn Chi Lực đóng băng Băng Yêu Tháp, cũng tạo thành toàn bộ Thủy tộc tộc nhân toàn bộ biến thành băng điêu. Chỉ có cái kia Thủy tộc trưởng lão ngoại trừ. Chances qua may mắn Thủy tộc nguyên bản là Thủy Linh Chi Thể, là không có cái gì trở ngại, chỉ là muốn trở lại thân người, vẫn là cần phải hao phí một số thời gian cùng tâm lực.

Bỗng nhiên, một cái tuyệt địa phương tốt hiện lên Tôn Ngộ Không nào hải.

"Đúng a, nếu như là để ở chỗ này, ta Lão Tôn không liền có thể lấy triệt để phóng tâm ma!"

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 47: Gặp lại Phàm Hình

Suy nghĩ cùng một chỗ, Tôn Ngộ Không thì ức chế không nổi. May mà cũng không hề quá nhiều cân nhắc. Cúi người xông lên Đường Tam Tạng, sau đó một tầng màu lam nhạt chòm sáng hiển hiện, bao trùm Tôn Ngộ Không hai người. Sau một khắc, thân hình trong nháy mắt biến mất, thời điểm xuất hiện lại, đã là ở ngoài ngàn dặm.

Thực lực tăng mạnh về sau, Tôn Ngộ Không còn không có thống thống khoái khoái nhẹ nhàng vui vẻ làm ly toàn lực phi hành một lần. Lần này tuy nhiên xông Đường Tam Tạng, chẳng qua lại cũng không có bao nhiêu khác biệt. Thân hình như điện, lúc này Tôn Ngộ Không tốc độ đã đạt tới cái không gian này cực hạn, dù là lại nhanh trên một tia, Tôn Ngộ Không đều sẽ trong nháy mắt đột phá không gian hạn chế, xuất hiện tại càng cao hơn một cấp thế giới.

Thế nhưng là, Tôn Ngộ Không tuy nhiên toàn lực thôi động linh lực, chẳng qua tựa hồ cũng không dùng toàn lực. Chỉ ít Hồn Thiên Lãng biến thành cánh thì chưa từng xuất hiện tại Tôn Ngộ Không trên lưng.

Từ Cực Bắc Băng Nguyên đến Nam Thiên Môn, cũng bất quá là ba bốn canh giờ mà thôi. Không nói còn lại Thánh Nhân, liền xem như trước đó Tôn Ngộ Không, muốn từ Cực Bắc Băng Nguyên đến Nam Thiên Môn, tối thiểu cũng phải bay lên chính một chút một ngày!

Bởi vậy có thể thấy được, Tôn Ngộ Không chỉ là tốc độ thì đề bạt bao nhiêu. Kỳ thực Tôn Ngộ Không tốc độ đề bạt nhiều như thế, không hề chỉ là bởi vì linh lực tăng trưởng cùng thân thể tăng cường, càng nhiều, là mặt ngoài thân thể tầng kia lồng ánh sáng. Tầng này lồng ánh sáng không chỉ có vì Tôn Ngộ Không đề bạt phòng ngự lực, hơn nữa còn đề Tôn Ngộ Không cùng toàn bộ Bàn Cổ giới cơ hồ hòa làm một thể, dạng này, Tôn Ngộ Không phi hành thời điểm thì không cảm giác được bất kỳ lực cản, bất luận là không khí vẫn là không gian. Cho nên mới sẽ có như thế tốc độ khủng khiếp.

Làm Tôn Ngộ Không xuất hiện tại Nam Thiên Môn thời điểm, chợt phát hiện toàn bộ Thiên Cung lại bị một loại Trận Pháp cho toàn bộ nạp đi vào, trận pháp này không có bao nhiêu phòng ngự lực cùng lực công kích, nhưng là càng nhiều xác thực năng lực nhận biết. Tôn Ngộ Không dò xét mấy cái lần về sau, bắt đặc đi phát hiện, lấy mình lúc này thực lực, vậy mà không có cách nào né qua kết giới này từ mà tiến vào Thiên Đình.

Không có cách, Tôn Ngộ Không chỉ thật là mạnh mẽ xông vào. Làm bước vào kết giới trong nháy mắt, toàn bộ Thiên Đình trong nháy mắt tiếng chuông vang lớn. Hoàng cung đại lễ thanh âm vang vọng đất trời, sau đó lít nha lít nhít La Hán, Kim Cương, Bồ Tát, Phật Đà giống như thủy triều tuôn ra. Tuy nhiên lại không có phát ra một điểm tiếng vang, điều này nói rõ bọn này Phật Bình tuyệt đối không phải lần đầu tiên dạng này.

Hỏa Nhãn Kim Tinh trừng một cái, chỉ một thoáng toàn bộ Thiên Đình đều bị Tôn Ngộ Không thu hết vào mắt, thậm chí mỗi cái Phật Bình trên mặt biểu lộ Tôn Ngộ Không đều nhìn nhất thanh nhị sở.

Thế nhưng là sau khi xem xong, Tôn Ngộ Không sắc mặt thì thay đổi cực kỳ khó coi. Bởi vì những thứ này Phật Bình cũng không phải là tùy tiện bay vọt

mà ra, mà chính là hình thành một cái trận pháp, trận pháp này, Tôn Ngộ Không rất quen thuộc, thậm chí còn tự mình tham dự bố trận.

"Lại là Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận! Tuy nhiên đồng dạng cũng là tàn khuyết."

Thế nhưng là cái này Phật môn lúc nào sẽ bố cái này Yêu tộc đại trận chẳng lẽ là cưỡng ép đề xuống trong lòng nghi ngờ, Tôn Ngộ Không biết bây giờ không phải là cùng bọn này Phật Binh cùng chết thời điểm, hiện tại toàn bộ Thiên Đình khắp nơi đều là Phật Môn nhân, mặc dù mình thực lực tăng mạnh, thế nhưng là tại biên người chiến thuật phía dưới, cũng không chiếm được tiện nghi gì.

Bởi vậy, Tôn Ngộ Không chỉ là đem hộ thân nhạ lồng ánh sáng màu xanh lam dùng sức thêm dày, thời gian dần trôi qua màu lam nhạ thì chuyển biến thành lam sắc, màu xanh đậm. Từ bên ngoài nhìn, chỉ có thể nhìn thấy một cái màu xanh đậm Đại Quang Cầu.

Làm nhan sắc đứng ở màu xanh đậm về sau, toàn bộ Thủy Cầu bắt đầu không ngừng bành trướng. Kỳ thực ban đầu Tôn Ngộ Không là dự định đỉnh lấy nước này cầu trực tiếp xông vào, thế nhưng là về sau nghĩ lại chính mình lần này tới cũng không phải đến nháo thiên cung, mà là có chuyện trọng yếu hơn.

Nguyên có thì lâm thời cái biến chú ý. Làm Thủy Cầu bành trướng đến đường kính ước chừng chừng mười trượng thời điểm, toàn bộ Thủy Cầu mặt ngoài bỗng nhiên bắt đầu sóng gió nổi lên, tựa như là có một cái đại thủ đang không ngừng đè xuống toàn bộ Thủy Cầu.

Mà đáng lẽ dự định cùng nhau tiến lên Phật Binh nhóm, cũng tạm thời dừng bước. Cái này không biết quỷ dị tình huống để bọn hắn không dám vọng động. Bởi vì vì tất cả mọi người biết, Tôn Ngộ Không căn bản không biết bất kỳ đạo thuật hoặc là pháp thuật, thế nhưng là giờ này khắc này vậy mà làm ra một cái Đại Thủy Cầu, tuy nhiên nhìn không có uy lực gì, chẳng qua sự tình ra khác thường vì cái gì. Nguyên có mấy triệu Phật Binh cứ như vậy nhìn lấy Thủy Cầu không ngừng bành trướng, tại bành trướng, sau đó bắt đầu đề ép biến hình.

Rốt cục, tựa hồ là đến một cái cực hạn, Thủy Cầu không có dấu hiệu nào bỗng nhiên nổ tung, một tiếng trầm thấp tiếng vang, toàn bộ Thủy Cầu trong nháy mắt hóa thành ức vạn cái giọt nước hướng về bốn phía biểu bắn đi.

Vừa mới bắt đầu Phật Binh nhóm còn không có kịp phản ứng, tưởng rằng Tôn Ngộ Không pháp thuật thất bại, thế nhưng là làm những bay đó bắn giọt nước đánh vào đứng ở phía trước Phật Binh trên thân về sau, tất cả mọi người bỗng nhiên biến sắc. Bởi vì cái kia nhìn như vô hại phổ thông giọt nước, tại đụng phải người trong nháy mắt cơ hội hóa thành Cực Hàn hàn khí, mặc kệ người tu vi cao bao nhiêu, không ngoài dự tính toàn bộ đều biến hóa làm một cái tảng băng.

Mấy hơi thở về sau, thì có mười mấy vạn người biến thành lóc hàn quang băng điêu. Nhìn thấy cái này một màn kinh khủng, người phía sau rốt cục khiếp đảm. Mặc dù bây giờ cái tràng diện này bọn họ đã chuẩn bị đã lâu, trận hình cũng diễn luyện vô số lần, thế nhưng là đối mặt như thế một tên ma vương giết người, không có người biết không sợ. Cái này mới mấy hơi thở, thì có mười mấy vạn người bị chết. Mà lại cái này Ma Vương tại lần trước vây quét Yêu tộc cùng Thiên Đình thời điểm, sau cùng càng là dựa vào lực lượng một người giết hại mấy triệu Phật Binh.

Cái này căn bản là một cái giết người như ngóe Ma Đầu. Nguyên có, Phật Binh đáng lẽ kiên định đấu chí, tại thời khắc này triệt để tan rã. Thế nhưng là mấy triệu người, một khi hoảng loạn lên, cái kia tình cảnh cũng là tương đương kinh khủng.

Nhìn lấy đây hết thấy, Tôn Ngộ Không lắc đầu. Kỳ thực Phật Môn Phật Binh không có chút nào yếu, mà lại đối với Yêu tộc cùng Thiên Đình tới nói còn phải mạnh hơn một chút. Bởi vì mỗi cái Phật môn đệ tử đều là Phật giáo Cuồng Nhiệt Tín Đồ, loại kia tín ngưỡng trong chiến đấu biết hóa thành cực kỳ đáng sợ chiến đấu lực.

Đáng tiếc, đây chẳng qua là trước kia. Từ khi Phật môn lần trước vây quét Yêu Tộc Thiên Đình nhất chiến lại bởi phụ nhân lại gây binh về sau, loại tín ngưỡng này thì xuống đến một cái chưa bao giờ có trình độ. Lại thêm về sau Như Lai bị Tôn Ngộ Không bên trong tru sát, đây càng là đem Phật Môn tín ngưỡng cho hủy hoại chỉ trong chốc lát. Đang lúc Phật môn mọi người uể oải suy sụp thời điểm, một cái Thượng Giới tới Phật Tổ bỗng nhiên buông xuống, mà lại thực lực mạnh mẽ, về sau càng là đem Tôn Ngộ Không xem là đại địch.

Lúc này Phật môn tất cả mọi người không ai cảm thấy Tôn Ngộ Không có thể tại Thượng Giới Phật Tổ truy sát hạ chạy trốn. Nguyên có tất cả mọi người là một bộ đại thủ đến bảo đảm về.

Thế nhưng là làm vị kia Thượng Giới Phật Đà vậy mà chậm chạp chưa về về sau, rốt cục có nhân kim nén không được, lấy ngàn năm thọ mệnh làm đại giá tiến hành một lần tiên đoán, kết quả, kết quả lại là Tôn Ngộ Không lông tóc không thương mà cái kia Thượng Giới Phật Đà lại biến mất vô ảnh vô tung.

Làm này người muốn càng tiến một bước tiên đoán thời điểm, bỗng nhiên cả người trong nháy mắt uể oải, trong chớp mắt liền biến thành một đồng hải cốt. Cái này khiến một bên chờ đợi kết quả mọi người mao xương kinh người, rất nhanh, thì có người thông minh đoán được.

Phật môn Đại Dự Ngôn Thuật, là năm đó Phật môn người sáng lập đời đời truyền miệng bí thuật. Có thể báo trước tương lai lúc, biết rõ đi qua lúc. Chỉ bất quá muốn tiên đoán đối tượng thực lực càng cao muốn hao phí đại giới cũng chính là thọ mệnh thì càng cao.

Vị kia Phật Đà lấy Đế Cấp thực lực tiên đoán Thánh Nhân bên trên đỉnh phong Lưu Quang Vạn Thế Phật căn hao phí ngàn năm thọ mệnh, thế nhưng là khi hắn muốn tiên đoán Tôn Ngộ Không thời điểm, làm theo trong nháy mắt bị rút sạch thọ mệnh, nhưng mà này còn không đủ, thậm chí Thiên Địa Pháp Tắc còn có rút ra cái này Phật Đà tự thân thời gian, cho nên mới sẽ trong nháy mắt từ một người hóa thành một đồng hải cốt.

Cái này một màn kinh khủng, làm cho tất cả mọi người đều kinh hãi muốn tuyệt, Tôn Ngộ Không, rốt cuộc mạnh cỡ nào

Làm mấy triệu Phật Binh hồng loạn thời điểm, Tôn Ngộ Không đã cống Đường Tam Tạng xuất hiện tại Bàn Đào Viên bên trong.

Bàn Đào Viên chỗ sâu nhất, một khóa cây đào nhỏ trước, Tôn Ngộ Không ngờ ngác đứng đấy, bỗng nhiên đưa tay muốn vuốt ve gốc cây kia cây đào,

thể nhưng là do dự một chút nhưng lại buông xuống.

Chỉ còn một câu: "Phàm Hình, ngươi vẫn khỏe chứ "

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48: Một mình tiến lên

Thăm hỏi một câu, đã bao hàm rất rất nhiều. Lo lắng, tưởng niệm, lo lắng, thể nhưng là trừ câu này, lại nghĩ không ra nó lời của hắn.

Gốc cây kia cây đào nhỏ nhẹ nhàng lung lay, sau đó một trận hào quang dâng lên, sau đó một cái thân mặc phần áo màu đỏ thiếu nữ xuất hiện tại cây đào phía trước. Chỉ bất quá, như nhìn kỹ lại, thiếu nữ này thân hình lại lờ mờ, cũng không phải là như vậy rõ ràng.

"Phàm Hình, ta tới." Giờ phút này Tôn Ngộ Không lại cúi đầu xuống, đường đường Tề Thiên Đại Thánh cũng không dám nhìn thẳng một cái Tiểu Thụ Yêu.

"Đại Thánh, ngươi nhìn, ta đã có thể biến ảo thành hình người đây. Rất nhanh, ta liền có thể rời đi nơi này."

"Bình thường, Phàm Hình. Ta, đứng, đây là ta, hẳn vì cứu ta, thân thể chết mất. Thể nhưng là thần thức cùng linh hồn lại vẫn còn ở đó. Ngươi xem một chút có thể hay không để cho ta đem đặt ở người nơi này, ta lập tức thì muốn đi tìm Hỏa thuộc tính Ngũ Thái Thần Thạch. Chỉ sợ không thể một mực mang theo."

Đáng lẽ cúi đầu Tôn Ngộ Không, nói chuyện đến Đường Tam Tạng về sau, lập tức liền ngừng đầu, đồng thời ánh mắt sáng rực, không thấy chút nào trốn tránh.

Phàm Hình vội vàng mấy bước chạy đến Tôn Ngộ Không sau lưng, cũng giúp đỡ Tôn Ngộ Không đem Đường Tam Tạng đặt ở gốc cây kia cây đào nhỏ phía trước. Sau đó một sợi phần linh lực màu đỏ từ Phàm Hình đầu ngón tay chảy ra, hóa thành vô số cánh hoa đào, bao trùm tại Đường Tam Tạng thân thể.

Sau một lát, Phàm Hình quay đầu nói với Tôn Ngộ Không: "Đại Thánh, thân thể hoàn toàn chính xác đã chết đi, chẳng qua lại có một cỗ khí tức huyền ảo tại sự phụ thể nội không ngừng lưu chuyển, từ đó để thân thể y nguyên cùng lúc còn sống không khác. thần thức cùng linh hồn tại nơi đó "

Tôn Ngộ Không vội vàng đem thân thủ nhất chỉ vẫn tại Đường Tam Tạng cái trán xoay tròn Hư Vô Độ Hóa Hoa, nói: " thần thức cùng linh hồn đều tại đóa hoa này. Đóa hoa này chính là thượng cổ Kỳ Hoa độ hóa hoa tiến giai mà đến, nắm giữ rất nhiều Thần Thông, coi như ta cũng nhìn không thấu. Chẳng qua hoa này cùng không sai biệt lắm đã hòa làm một thể, chỉ cần hoa này không tạ, linh hồn liền sẽ không tiêu vong."

"Tốt, ta biết. Thi thả tại ta chỗ này đi, hiện tại thực lực của ta cũng có hạ vị Thánh Nhân. Thiên Đình những Phật Đà đó sẽ không làm gì ta, chỉ bất quá Đại Thánh ngươi, ngươi phải cẩn thận. Còn có, chuyện quá khứ, hãy để cho nó qua đi. Dù sao hiện tại Thiên Đình đã diệt, Phật môn đã tán. Những cái kia thù cũng đều xem như đến báo. Đại Thánh, cũng không cần lại chấp nhất."

Lặng lặng nghe Phàm Hình nói xong, Tôn Ngộ Không trùng điệp buông lỏng một hơi. Sau đó gật gật đầu."Yên tâm, ta hiện tại chỉ là muốn để Yêu tộc khôi phục Thượng Cổ thời kỳ phồn vinh mà thôi. Còn lại, ta đã sẽ không lại so đo. Phàm Hình, thi nhờ ngươi. Ta coi như triệt để lược soát Tam Giới, cũng sẽ tìm được để phương pháp khôi phục."

"Ân, Đại Thánh, ngươi phải cẩn thận. Phàm Hình ở chỗ này chờ ngươi."

Nói xong, Phàm Hình cả người thì hóa thành vô số cánh hoa, sau đó kiện hàng tại Đường Tam Tạng trên thân. Những thứ này cánh hoa đem Đường Tam Tạng bao trùm về sau, lại còn đang biến hóa, sau một lát thì hóa thành một đóa to lớn hoa đào. Hoa đào hoa tâm vị trí cũng là Đường Tam Tạng, chỉ bất quá lúc này Đường Tam Tạng đã bị cánh hoa cho toàn bộ bao trùm.

To lớn hoa đào sau đó thì một con chân động, sau đó thời gian dần trôi qua trăm đến dưới đất. Rất nhanh, trên mặt đất thì rồng tuếch, toàn đều biến mất không thấy gì nữa.

Hoa đào biến mất về sau, Tôn Ngộ Không rõ ràng sửng sờ một chút, sau đó một trận cười khổ. Sau đó, liền đi tới gốc cây kia cây đào trước mặt, nhẹ nhàng ôm ấp gốc cây kia cây đào một chút.

"Phàm Hình, ta đi, ngươi phải chờ ta."

Xoay người, Tôn Ngộ Không liền chuẩn bị rời đi. Thể nhưng là bỗng nhiên dừng lại, hơi suy nghĩ một chút, giống như có cái gì không yên lòng. Sau đó

vung tay lên, một đầu đỏ tươi ruy băng bay ra, tại gốc cây kia cây đào nhỏ bốn phía bàn thành một vòng tròn, sau đó biến mất tại đất đai bên trong.

Làm xong đây hết thảy, Tôn Ngộ Không mới yên tâm lược một điểm. Sau đó đã không còn do dự chút nào, dưới chân Phong Hỏa Luân xuất hiện, cả người hóa thành một đạo nhỏ bé không thể nhận ra lưu quang hướng về phía chân trời vạch tới.

Sắp xếp cẩn thận Đường Tam Tạng, lại nhìn một chút Phàm Hinh, Tôn Ngộ Không tâm lý đã không có cái gì lo lắng. Còn lại, chỉ là một đường đi về phía nam, tìm kiếm Hỏa thuộc tính Ngũ Thái Thần Thạch.

Thế nhưng là làm Tôn Ngộ Không sắp bay ra Thiên Đình trong nháy mắt, lại cảm ứng được một cổ quen thuộc sóng pháp lực. Ngay sau đó, Tôn Ngộ Không ngừng thân hình, cẩn thận một cảm giác, không khỏi về tươi cười hiện hiện.

"Nguyên lai là cái này gốc tử, chỉ là không biết cái này gốc tử giấu ở Thái Thượng Lão Quân Đầu Suất Cung làm gì. Chẳng qua tính toán, chỉ cần cái này gốc tử không phải gốc đến chính mình treu chọc những Phật Bình đó, bây giờ cái này to lớn Thiên Đình đã không có gì có thể lấy uy hiếp được gốc tử. Không nghĩ tới gốc tử tay chân còn có đỉnh mả lợi, lúc này mới bao lâu a, lại đem ta Yêu tộc mọi người toàn bộ giải cứu ra qua. Tính toán, liền để cái này gốc tử chính mình hồ nháo tính toán. Ta vẫn là nhanh đi tìm kiếm xuống một miếng Ngũ Thái Thần Thạch đi."

Nghĩ xong, Tôn Ngộ Không không còn lưu lại, tốc độ toàn lực bạo phát, trong chớp mắt thì biến mất tại nguyên chỗ. Ngũ Thái Thần Thạch, bây giờ đã coi như là đặt được ba khối.

Khối thứ nhất Thổ thuộc tính Thần Thạch, đã biến hóa vì mình Tôn Ngộ Không chi thân, đồng thời ước chừng hơn phân nửa linh vận lưu tại trong thức hải của mình. Mà khối thứ hai Kim thuộc tính Thần Thạch bởi vì cũng hóa thân thành Na Tra nguyên cơ chỉ có một nửa linh vận lưu lại. Thế nhưng là cái này hai khối Thần Thạch vậy mà đều bị Kim Cô Bồng cho hút đi linh vận, cái này thật để Tôn Ngộ Không dở khóc dở cười. May mà chính là cũng không tính là lãng phí, Kim Cô Bồng theo chính mình hơn nghìn năm, chính mình là vô luận như thế nào cũng không nở vứt.

Mà lại hai khối tàn khuyết Ngũ Thái Thần Thạch liền để Kim Cô Bồng tấn thẳng đến chính xác Chỉ Tôn Thần Khí, thật tính toán ra, kỳ thực Tôn Ngộ Không vẫn là kiếm lời. Ở sau đó, cũng là đi qua một loạt khó khăn trắc trở, rốt cục lấy được Thủy thuộc tính Ngũ Thái Thần Thạch. Khối này Thần Thạch thế nhưng là ẩn chứa hoàn chỉnh Thủy thuộc tính linh vận, nguyên cơ cũng là để Tôn Ngộ Không thu hoạch lớn nhất.

Kỳ thực lúc ấy Tôn Ngộ Không tại giết chết Lưu Quang Vạn Thế Phật trọng thương thời điểm, là Thủy thuộc tính Thần Thạch chính mình có cảm ứng, phá vỡ trùng điệp phong ấn, bay đến Tôn Ngộ Không bên người. Đây là cái kia Thủy tộc trưởng lão về sau đặc biệt nói cho Tôn Ngộ Không đây này, chính là sợ Tôn Ngộ Không làm sẽ tự mình.

Mà viên này Thủy thuộc tính Ngũ Thái Thần Thạch, Tôn Ngộ Không cũng vền vền nắm giữ nó một phần nhỏ uy năng, dù sao Tôn Ngộ Không từ trước đến nay liền không quen dài bất luận cái gì pháp thuật, cho tới nay dựa vào là đều là một thân lực lượng mạnh mẽ cùng Cương Cẩn Thiết Cốt. Cho nên khi dung hợp xong Thủy thuộc tính Thần Thạch, Tôn Ngộ Không cũng vền vền linh ngộ được nước Cực Hàn cùng cái kia mềm dẻo phòng ngự mà thôi. thì hai thứ này, còn có đều là lúc trước cùng cái kia Bát Thần Viêm đại chiến thời điểm, nhờ vào Bát Thần Viêm cái kia Băng Cực nhóm lửa mới linh ngộ. Không phải vậy, thật đúng là khó mà nói chúng ta Đại Thánh Gia có thể phát huy Thủy thuộc tính Ngũ Thái Thần Thạch mấy thành uy năng đây.

Một bên tiếp tục linh ngộ nước ảo nghĩa, một bên cực nhanh đến bay lên. Ước chừng có sau năm canh giờ, Tôn Ngộ Không trước mắt xuất hiện một cái cự đại hải đảo. Toàn bộ trên hải đảo rừng rậm dị thường rậm rạp, xanh um tươi tốt đều không nhìn thấy đất đai.

Nhắm mắt lại, cảm thụ một chút bốn phía linh lực ba động, sau đó lại liên tục so sánh trong đầu, được từ Băng thuộc tính Thần Thạch cái kia địa đồ, Tôn Ngộ Không rốt cục xác định, trước mắt, cũng là thượng cổ Di tộc Yêu Mộng tộc căn cứ Huyền Yêu đảo.

Yêu Mộng tộc, là Thượng Cổ Yêu Tộc một cái hơi đặc biệt chủng tộc. Cái này tộc tộc nhân tướng mạo cùng nhân loại cực kỳ tương tự, khác biệt duy nhất chỉ là Yêu Mộng tộc tộc nhân phía sau lưng có hai cái cùng loại cánh bộ dáng hình xấp xỉ. Trừ cái đó ra, lại không dừng. Mà lại Yêu Mộng tộc tộc nhân cực kỳ am hiểu huyền thuật cùng Không Gian Na Di chi thuật.

Tương truyền Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận cũng là Yêu Mộng tộc một vị đại năng dốc cả một đời chi lực nghiên cứu Chu Thiên Tinh Đấu vận hành, rốt cục tại lúc còn sống bố thành một cái Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận hình thức ban đầu. Thế nhưng là về sau cuối cùng bởi vì tâm lực lao lực quá độ, bắt đầu đi chết đi. Sau lại đi qua Yêu tộc vô số người tài ba tiếp tục phong phú hoàn thiện, mới cuối cùng có Yêu tộc thứ nhất sát trận, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận. Chỉ tiếc, đại trận này, bây giờ chỉ còn lại một cái Tàn Trận, uy lực không đủ thời kỳ toàn thịnh một hai phần mười.

"Rốt cục đến. May mắn có cái kia địa đồ, không phải vậy e là cho dù tìm tới ba năm bốn năm đều chưa hẳn có thể nhìn thấy a."

Hỏa thuộc tính Ngũ Thái Thần Thạch phong ấn chi địa, Huyền Yêu đảo, đến!

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Tiếp xúc

Nhìn trước mắt xanh um tươi tốt Huyền Yêu Đảo, Tôn Ngộ Không cũng không có lập tức liền đi xuống. Nếu như tùy tiện lên đảo, rất có thể lọt vào Yêu Mộng tộc công kích. Tuy nhiên Tôn Ngộ Không cũng không sợ, tuy nhiên lại cũng không muốn gặp vô cớ vô vị công kích.

"Ta chính là Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không, vì cầu Ngũ Thái Thần Thạch, chuyên tới để này tiếp!" Liên tục ba tiếng, rốt cục, Huyền Yêu Đảo vị trí trung tâm dâng lên một đoàn khói bụi, sau đó khói bụi dần dần hình thành một cái Cự Nhân giống

Người khổng lồ này lập tức mở miệng nói: "Người tới thế nhưng là Tôn Ngộ Không "

Tôn Ngộ Không cùng Cự Nhân xa xa tương đối nói: "Đúng vậy!"

"Còn mời Tề Thiên Đại Thánh đến ta Huyền Yêu Đảo Trung Ương một lần." Nói xong, khói bụi một trận vụn vụn, sau đó theo thanh phong mà tán.

"Xem ra, cửa này vẫn là muốn xông a." Hơi hơi lắc đầu, Tôn Ngộ Không liền một cái bỏ nhào đáp xuống trên đảo. Chánh thức rơi xuống trên đảo này thời điểm, mới có thể chân chân chính chính lãnh hội đến toà đảo này to lớn.

Từ không trung trên nhìn lại, cái này đảo vẫn chỉ là lộ ra đến mức dị thường rậm rạp. Nhưng là bây giờ đứng ở trên đảo, lại phát hiện trên đảo sở hữu cây cối đều mười phần to lớn, đây mới thật sự là Tham Thiên Cự Thụ. Hoa Quả Sơn trên tuy nhiên cũng không ít Tham Thiên Cỗ Thụ, thế nhưng là dù sao số lượng rất ít, nhìn cũng chỉ là hạch giữa bầy gà cảm giác. Thế nhưng là nơi này không giống nhau, tất cả cây cối đều là cái kia thật lớn, khiến người ta cảm thấy mình mười phần nhỏ bé.

Rõ ràng chỉ là Thụ, thế nhưng là cho Tôn Ngộ Không cảm giác lại phảng phất đối mặt cái này đầy trời Tinh Thần. Hỏa Nhãn Kim Tinh phát động, vào mắt, lại chỉ là phổ thông cây cối. Không nghĩ ra tại sao lại có loại cảm giác này, Tôn Ngộ Không cũng thì không suy nghĩ thêm nữa.

Ngón tay nhất động, Kim Cô Bồng trống rỗng xuất hiện, duỗi tay nắm chặt, sau đó vác lên vai. Lúc này, Tôn Ngộ Không mới thoáng buông lỏng một hơi. Từ khi song chân đáp lên cái này Huyền Yêu Đảo, Tôn Ngộ Không thì bỗng nhiên cảm nhận được một cỗ nhân nhật sát ý cùng mười phần mất tự nhiên cảm giác. Thật giống như chính mình là một con chuột sau đó bốn phía vô số mèo đang nhìn chăm chăm nhìn chăm chú lên chính mình, loại kia lúc nào cũng có thể mệnh tang ở đây cảm giác, để Tôn Ngộ Không mười phần chán ghét.

Làm Kim Cô Bồng nắm ở trong tay thời điểm, cảm giác này mới nhạt một số, thế nhưng là cái kia như có như không khiến người ta run sợ cảm giác, vẫn là đang không ngừng quanh quẩn.

Kiểm tra một chút tình trạng cơ thể, sau đó Tôn Ngộ Không liền bước vào vùng rừng rậm này. Đương nhiên, vùng rừng rậm này là có tên của mình, Huyền Yêu tộc đều gọi nó Quỷ Mộc Sâm Lâm!

Đạp mạnh tiến rừng rậm, không gian bốn phía bỗng nhiên thì âm đạm xuống. Tôn Ngộ Không biết, đây là bởi vì trên đảo cây cối quá khổng lồ, từ đó che khuất trên trời ánh sáng mặt trời. Dưới chân cành khô lá héo úa, thật dày chồng chất một tầng, cái này đảo cũng không biết bao nhiêu năm không có người đặt chân.

Tôn Ngộ Không nắm chặt Kim Cô Bồng, hộ thể Thủy Độn phát ra nhân nhật ánh sáng màu lam, vì mờ tối rừng rậm tăng thêm một tia quỷ dị sắc thái. Cẩn thận, từng bước từng bước bước ra. Kỳ thực Tôn Ngộ Không biết, lấy mình lúc này thực lực cùng thân thể phòng ngự lực, bên trong thế giới này có thể đối với mình tạo thành thương tổn nhân hoặc mưa, đã cơ bản không tồn tại, thế nhưng là coi như như thế, Tôn Ngộ Không vẫn là không có một chút xú chủ quan.

Lúc trước đối chiến Bát Thần Viêm cùng Lưu Quang Vạn Thế Phật thời điểm, Tôn Ngộ Không đã ăn rất bất cân vị đẳng, lần này, tuyệt đối sẽ không tái phạm đồng dạng sai lầm.

Thế nhưng là đã chinh một chút đi một canh giờ, nhưng vẫn là không phát hiện chút gì, tuy nhiên âm lãnh một số, nhưng cũng chỉ thế thôi.

Cái này khiến Tôn Ngộ Không không khỏi hơi nghi hoặc một chút, chẳng lẽ bọn họ chuyển tâm ý không lại làm khó chính mình nghĩ như vậy, Tôn Ngộ Không tâm thần không khỏi có một ít lỏng. Đúng lúc này, một vòng hàn quang từ nghiêng bên trong phóng tới, mục tiêu rõ ràng là Tôn Ngộ Không đầu bên cạnh Thái Dương huyệt. Tôn Ngộ Không tâm thần run lên, biết mình vẫn là có như vậy một tia chủ quan.

Nghìn cân treo sợi tóc ở giữa, Tôn Ngộ Không miễn cưỡng vừa quay đầu, một cây toàn thân hiện lên tối màu mũi tên từ Tôn Ngộ Không gương mặt một bên bay qua. Khí tức sắc bén để Tôn Ngộ Không cảm thấy từng đợt đâm nhói. Thế nhưng là không đợi Tôn Ngộ Không buông lỏng một hơi, khoeo mắt liếc qua lại liếc về bên trái hai mũi tên bắn nhanh mà đến, một cây phía trước một cây lại rơi phía sau cái tiền thân, nếu như vậy coi như Tôn Ngộ Không có thể nhiều mở cái thứ nhất cũng sẽ bị cái thứ hai bắn trúng, thế nhưng là mũi tên tốc độ quá nhanh, Tôn Ngộ Không căn bản không có thời gian tiến hành trên diện rộng xê dịch.

Chẳng qua Tôn Ngộ Không dù sao cũng là từ vô số trận trong chém giết ma luyện đi ra, cúi đầu, tránh thoát cái thứ nhất mũi tên, sau đó Kim Cô Bồng quét ngang, cái thứ hai mũi tên trực tiếp bị bắn tại Kim Cô Bồng phía trên, cọ sát ra mấy cái chút lửa. Nhân cơ hội này, Tôn Ngộ Không rốt cục một cái bỏ nhào lật đến một góc cổ thụ về sau, lúc này mới có thể thở dốc. Không phải vậy một khi bị đối phương không chế công kích tiết tấu, cái kia Tôn Ngộ Không có thể làm chỉ có không cho né tránh.

Hít sâu một hơi, Tôn Ngộ Không tâm lý không chỉ có hoảng sợ, hạnh phúc chính mình thần thức nhạy cảm kịp thời phát giác được tiền trên thân đặc thù lực lượng, nếu không mình vạn nhất khinh thường muốn băng vào màn nước ngăn cản, chỉ sợ mình lúc này đã trọng thương thậm chí thân tử. Bởi vì chính mình

ngạch màn nước vậy mà đối với cái kia mũi tên không hề có tác dụng, so giấy còn có vẻ không bằng. Bởi vậy có thể thấy được, cái kia tiến trên thân ẩn chứa lực lượng đến cùng khủng bố đến mức nào.

Hơi phiết đầu, nơi xa mặt đất ba cái đen nhánh Đại Động cũng chứng minh, lựa chọn của mình là chính xác.

Lúc này, một cỗ cảm giác nguy cơ đột nhiên đánh tới, Tôn Ngộ Không không chút do dự một cái nghiêng người nhảy ra Cổ sau cây, tuy nhiên lại không có dừng lại, thân hình chớp liên tục, trong chớp mắt thân ảnh đã lần nữa biến mất. Mà vừa mới Tôn Ngộ Không chổ đặt chân, lúc này thành linh thêm ra mấy cái ngấm đen chỗ trống, lần này cách gần đó, Tôn Ngộ Không mới nhìn rõ, cái kia bị mũi tên bắn tới mặt đất biết trong nháy mắt thì chôn vùi, sau đó hình thành một cái lớn bằng cánh tay chỗ trống.

Nhiu nhieu mầy mi đầu, Tôn Ngộ Không biết tiếp tục như vậy không được, một mực chỗ đang bị động bên trong rất dễ dàng bị đối phương bắt lấy sơ hở. Có thể là đối phương cũng hẳn là một cao thủ, chỉ ít cũng có hạ vị Thánh Nhân thực lực, mà lại cực kỳ giỏi về ẩn nặc hành tung cùng ẩn tàng khí tức. Bởi vì cho tới bây giờ Tôn Ngộ Không thậm chí đều không đáng đối phương đáng đáp ra sao, là người vẫn là yêu, hoặc là ở nơi nào đối với mình phát động công kích.

Cái này không thể nghi ngờ để Tôn Ngộ Không lâm vào cực đại bị động, dù sao nơi này là địa bàn của người ta, bất luận địa hình vẫn là cảnh vật chung quanh, chính mình cũng không sánh nổi đối phương, cho nên muốn muốn phản công, chỉ có thể muốn một cái xuất kỳ bất ý phương pháp.

Lúc này, lại là ba cái mũi tên từ Tôn Ngộ Không phía sau phóng tới, xem ra tựa hồ là muốn liên tiếp cổ thụ cùng một chỗ bắn thùng, chẳng qua cái này cũng không có gì không ổn, đừng nói là cổ thụ, liên xem như to bằng cái thớt đá xanh, cái kia mũi tên cũng có thể không tốn sức chút nào bắn ra một cái động lớn.

Thế nhưng là lần này, Tôn Ngộ Không tựa hồ là nghĩ có chút xuất thần, vậy mà không có ngay đầu tiên tới kịp né tránh, ngược lại là tại mũi tên khoảng cách cổ thụ chỉ có một thước khoảng cách thời điểm, mới chật vật chạy trốn mờ. Có thể rõ ràng nhất đã muộn, ba chi hiện lên xếp theo hình tam giác mũi tên đem cổ thụ bắn thành bột mịn, nổ tung thân cây hình thành vô số gỗ vụn mảnh phảng phất tuyết rơi đồng dạng bay xuống.

Khi tất cả mảnh gỗ vụn rơi xuống đất, nguyên địa đã không thấy Tôn Ngộ Không thân ảnh, chẳng qua một vũng máu lại hết sức rõ ràng. Hiển nhiên, Tôn Ngộ Không thụ thương.

Xa xa một gốc Cổ trên cây, một bóng người lộ ra khinh miệt nụ cười.

Nhưng mà sau một khắc, bóng người này đã biến mất. Xuất hiện lần nữa thời điểm, đã là một tảng đá lớn đằng sau. Bóng người này vênh lỗ tai lên nghe một chút, khoe miệng lộ ra một cái thắng lợi nụ cười. Sau đó gương cung lấp tên.

5 mũi tên nhanh chóng bắn ra, mà lại ẩn ẩn hình thành một cái trận pháp, hướng về một khóa cổ thụ tán cây vọt tới. Sau một khắc, một tiếng hét thảm truyền đến. Bóng người này nụ cười trên mặt càng là rực rỡ. Thế nhưng là sau một khắc, nụ cười lại ngưng kết ở trên mặt.

Bởi vì một cây toàn thân rét lạnh thiết côn, đã hoành trên vai của hắn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50: Thứ nhất quang, qua!

"Hừ, xem ra là xem thường người, Tôn Ngộ Không."

"Hạ vị Thánh Nhân thực lực Yêu Cung Thủ, xem ra các người Yêu Mộng tộc thật đúng là cao thủ như mây đây. Không biết phía sau mấy cái quan biết có cái gì người mạnh mẽ xuất hiện."

"Hừ, đừng tưởng rằng đánh bại ta có cái gì bất quá, tại cái này về sau hết thấy còn có Lục quang, thực lực của bọn hắn đều không phải là ta có thể sánh được."

"Không sao không sao, ta Lão Tôn thích nhất cũng là khiêu chiến." Tôn Ngộ Không cười hắc hắc, thu hồi Kim Cô Bổng sau đó đánh một cái búng tay. Sau đó một sợi lông từ đằng xa bay tới, bị Tôn Ngộ Không thu hồi trong tay. Tuy nhiên vừa mới người này mỗi một tiến đều ôm tất sát ý chí, thế nhưng là Tôn Ngộ Không cũng sẽ không bởi vì cái này thì đại khai sát giới. Tôn Ngộ Không biết, Yêu Cung Thủ cùng những nghề nghiệp khác khác biệt, những nghề nghiệp khác nếu như công kích thời điểm còn có thể lưu như vậy mấy phần lực đạo, thế nhưng là Yêu Cung Thủ thì hoàn toàn khác biệt, mỗi một tiến đều muốn ôm nhất định phải giết chết mục tiêu ý chí mới được, nếu không đến Tôn Ngộ Không bọn họ cảnh giới này, không có nhất định ý chí tiến căn bản là không có chút nào uy hiếp.

"Tôn Ngô Không, cửa này ngươi qua. Không nghĩ tới tại ta Yêu Mộng tộc địa bàn lại còn có nhân sử dụng huyền thuật, hắc hắc, liền để ta nhìn ngươi có thể đi bao xa đi."

Vừa mới nói xong, người kia mấy cái thời gian lập lòe thì không thấy tăm hơi. Mặc cho Tôn Ngô Không Hòa Nhân Kim Tinh như thế nào quan sát, nhưng cũng không cách nào phát hiện mảy may dấu vết. Thở dài trong lòng một tiếng, theo thực lực mình tăng lên, đối thủ cũng càng ngày càng cường đại, chính mình Hòa Nhân Kim Tinh rõ ràng không đủ dùng. Nhiều khi đối với đối phương ảm đạm cùng nhanh chóng công kích, Hòa Nhân Kim Tinh đều không thể làm gì. Xem ra việc nơi này, nên qua nghĩ biện pháp đề bạt Hòa Nhân Kim Tinh đẳng cấp thời điểm.

Đi qua cái này hơn nghìn năm tìm tòi, Tôn Ngô Không đã phát hiện cái này Hòa Nhân Kim Tinh hết thấy có thể chia làm chín cấp bậc, theo thứ tự là mắt sáng như đuốc, Hư Thất Sinh Bạch, động ảm như hơi, nhìn rõ mọi việc, phân thật phân biệt giả, bằng sinh tử điện, Động U nên xa, đập vào mắt như cũ, phóng nhãn Càn Khôn.

Năm đó từ Thái Thượng Lão Quân lò luyện đan lúc đi ra, Tôn Ngô Không Hòa Nhân Kim Tinh cũng chính là động ảm như hơi trình độ, trình độ này nhân lực, có thể khám phá kết giới, Trần Pháp đồng thời có thể tìm kiếm được nó yếu kém địa phương. Liếc nhìn lại ở ngoài ngàn dặm như ở trước mắt. Nguyên có khi đó Tôn Ngô Không mới có thể tại mấy chục vạn Lăng Tiêu Bảo Điện Thiên Đình thân vệ bố trí được nằm yên đại trận bên trong tuy tiện phá trận mà ra.

Về sau tại đại não thiên cung về sau, bởi vì dần dần tiêu hóa Thái Thượng Lão Quân nơi đó ăn vụng được lực, nguyên có hai mắt đã đánh tới nhìn rõ mọi việc trình độ, lúc này Tôn Ngô Không cùng nhân lúc đối địch có thể khám phá đối phương động tác kế tiếp, khoảng cách ba ngàn dặm, Tôn Ngô Không đều là có thể nhìn rõ ràng.

Về sau bị Như Lai Phật Tổ đặt ở Ngũ Hành Sơn hạ năm trăm năm, năm trăm năm đến mỗi ngày xa nhìn phương xa, trong lúc lơ đãng hai mắt thì tiến hóa đến phân thật phân biệt giả cấp độ, bất luận là yêu là Tiên vẫn là Phật, chỉ cần thực lực không cao tại Tôn Ngô Không ba cái cảnh giới, đều có thể nhìn thấu bản tướng. Nguyên có lấy kinh nghiệm trên đường, bất luận yêu ma quỷ quái như thế nào biến ảo, Tôn Ngô Không đều có thể nhất nhãn khám phá.

Thế nhưng là cái này về sau mấy trăm năm, Tôn Ngô Không Hòa Nhân Kim Tinh một mực không tiếp tục tấn cấp dấu hiệu, biết hồi trước hấp thu Thủy thuộc tính thân sĩ về sau, Tôn Ngô Không mới cảm giác được hai mắt tựa hồ có tiến hóa dấu hiệu, nếu như đến bằng sinh tử điện trình độ, cái kia Tôn Ngô Không thực lực tuyệt đối có thể đề bạt một mảng lớn.

Lắc đầu không nghĩ nhiều nữa, Tôn Ngô Không xách Kim Cô Bổng tiếp tục đi tới. Phía sau, sẽ chỉ càng ngày càng nguy hiểm càng ngày càng khó khăn, đối phương đối với mình không có chút nào thủ hạ lưu tình, nguyên có tuy nhiên qua ải thứ nhất, có thể Tôn Ngô Không vẫn là không dám xem thường.

Tôn Ngô Không suy nghĩ nhất động, trên thân lam sắc màn nước dâng lên. Thế nhưng là sau đó Tôn Ngô Không chợt nhớ tới, nước của mình màn ở chỗ này giống như cũng không có ích lợi gì, cái này Huyền Yêu Tộc hẳn là có một loại phương pháp đặc thù hoặc là năng lực, có thể không trở ngại chút nào phá vỡ phòng ngự pháp thuật.

Nghĩ tới đây, Tôn Ngô Không dứt khoát đem màn nước tiếp tục mở rộng, đã không có Phòng Hộ Năng Lực, vậy cũng chỉ có thể dùng để sung làm cảnh giới kết giới. Khuếch trương phạm vi lớn về sau, một khi có cái gì công kích hoặc là nhân tiến vào màn nước bên trong, chính mình liền có thể lập tức phát giác được.

Bố trí tốt cảnh giới màn nước, Tôn Ngô Không thì dừng bước lại. Mình bây giờ đối với bọn hắn tới nói, không khác là một cái kẻ xâm lược, nguyên có bọn họ khẳng định sẽ không giây phút nào nghĩ biện pháp đang âm thầm quan sát lấy chính mình, nguyên có, cứ như vậy, chính mình chẳng khác nào là một cái phi hành trong bóng đêm Đom Đóm, cái này đối với mình mười phần bất lợi. Mà lại một cửa một cửa tiêu hao, chính mình thật đúng là không có thể nói khẳng định, chính mình thì nhất định có thể đi đến sau cùng.

Những thứ này thượng cổ Di tộc, bất luận cái gì một chi đều không thể xem thường, ức vạn năm tích lũy, bọn họ nội tình thủ đoạn tuyệt đối siêu ra tưởng tượng của mình. Mà lại, khu rừng rậm này chủ nhân càng là lấy ảo thuật danh xưng Huyền Yêu Tộc. Muôn vạn pháp thuật, thì số huyền thuật khó khăn nhất phòng ngự, đặc biệt là cao cấp huyền thuật, thường thường tại ngời căn bản không có phát giác thời điểm, đã rơi vào đối phương huyền cảnh, trừ phi thần trí của ngời có thể cao hơn đối phương mấy cái cấp bậc, nếu không, cái kia chính là cái thớt gỗ trên thịt cá, chỉ có mặc người chém giết phần.

Nguyên có, mình tại đi tiếp như vậy, rất có thể thật không có cách nào đi đến cửa ải cuối cùng.

Trong lòng nghĩ định, Tôn Ngô Không bỗng nhiên nhúng tay nhỏ tràn đầy một tay lông khi, sau đó há mồm thổi, chỉ thấy vô số Tôn Ngô Không như là hạ như sùi cào nhao nhao rơi xuống đất, một chút đại lượng, ước chừng ba, bốn trăm người. Sau đó cái này hơn ba trăm Tôn Ngô Không một tiếng reo hò về sau, thì chạy tứ phía. Trong nháy mắt, nguyên địa cũng chỉ có thể kế tiếp Tôn Ngô Không.

Cười híp mắt thu về bàn tay, Tôn Ngô Không lần nữa tiến lên. Chỉ bất quá lần này, nếu như tỉ mỉ quan sát, liền có thể phát hiện Tôn Ngô Không trong mắt, nhiều một tia treu tức cùng tự tin. Sau nửa canh giờ, Tôn Ngô Không đứng ở một góc cổ thụ phía trước.

Bởi vì Tôn Ngô Không phía trước thêm một cái bắp thịt cả người trắng hán, trắng hán này chừng cao hơn hai mét, tay nắm một thanh Khai Sơn Cự Phủ, mặt rộng rãi tai lớn, côi trần, hướng về phía Tôn Ngô Không nhìn chăm chăm.

Chỗ vừa nhìn thấy cái này cự mô hôi, Tôn Ngô Không vậy mà sững sờ một chút, sau đó sắc mặt cổ quái cứ như vậy nhìn lấy cái kia cự mô hôi. Thắng đến đem cái kia cự mô hôi chăm chăm đến có chút Mao Mao.

"Này, ngộ cái kia Hắc Tử, nhìn cái gì vậy, chưa thấy qua nhân sao "

Hắn một tiếng gầm này, Tôn Ngô Không cũng liền không tốt chính mình nhìn chăm chăm người ta nhìn, chỉ bất quá nụ cười trên mặt lại càng đậm. "Hắc

hắc, cái kia hắc hắc từ, người tên gì con a nói đến cho ta Lão Tôn nghe một chút."

"Hừ, ta Khiếu Huyền Mãnh. Dừng mánh dích mánh. Người thế nhưng là cái kia Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không "

"Ừm người Khiếu Huyền Mãnh hắc hắc hắc, không sai, ta cũng là Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không."

"A ha ha, cái kia thì không có gì đáng nói, nhìn búa!"

Tôn Ngộ Không hai tay khẽ kéo Kim Cô Bổng, chống chọi bỏ tới Cự Phủ, sau đó cả người nhất chuyển, sau đó thấp người, Kim Cô Bổng theo cánh tay trượt đi, thì vòng thành một nửa hình tròn, sau đó hung hăng quất vào ảo tường đột nhiên bên hông.

Thế nhưng là Tôn Ngộ Không một cơn này từ đi xuống, cái kia ảo tường mãnh liệt thậm chí ngay cả lên tiếng đều không thốt một tiếng, chỉ là cúi đầu cười hắc hắc, sau đó đầu gối nhấc lên, liền đem Tôn Ngộ Không cho đình đi ra ngoài. Đương nhiên, là đề vào Tôn Ngộ Không hoành Kim Cô Bổng phía trên.

Tôn Ngộ Không một cái lộn ngược ra sau văng văng rơi xuống đất, trong mắt không khỏi ngưng trọng rất nhiều. Bởi vì vừa mới Tôn Ngộ Không nhìn người nọ thứ nhất mắt, kém chút đem hắn nhận thành năm đó Thiên Đình tiên phong Cự Linh Thần. Thế nhưng là sau đến chính mình vừa nhìn, lại phát hiện rất nhiều khác biệt. Nguyên cơ Tôn Ngộ Không mới cố ý hỏi một câu như vậy.

Về sau người kia nghe xong chính mình tên, không nói hai lời một búa thì nhìn qua, thế nhưng là Tôn Ngộ Không cũng không hề để ý, bởi vì từ động tác của hắn Tôn Ngộ Không nhìn ra được tốc độ của người này cũng không nhanh, nguyên cơ chính mình ngăn trở cái kia nhất phủ về sau, cúi người một cái cất bước liền thành công cho hắn một gậy.

Bất quá, nguyên bản lòng tin tràn đầy một gậy đi xuống, người kia vậy mà một chút việc đều không có. Tuy nhiên lúc này chính mình chỉ có bình thường đồng dạng lực lượng, thế nhưng là cũng không nên như thế a đáp án kia cũng chỉ có một, chính là cái này Khiếu Huyền Mãnh người, có một thân không có gì sánh kịp phòng ngự lực.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Phá phòng

Nhìn thấy chính mình nhất cơn không có kết quả về sau, Tôn Ngộ Không không có lựa chọn lui lại, mà chính là thân eo lần nữa trườn xuống, hai chân đạp một cái, tay trái chống đất thì xẹt qua Huyền Mãnh bên cạnh thân, xuất hiện sau lưng Huyền Mãnh. Lúc này Huyền Mãnh Đại Phủ mới vừa vận gió lên mà thời.

Sau một khắc, Tôn Ngộ Không song tay nắm chặt Kim Cô Bổng, đột nhiên bốc lên, nhất cơn theo theo đánh vào Huyền Mãnh bên trái cái cổ, thế nhưng là, vẫn không có hiệu quả gì. Chỉ đối đến Huyền Mãnh cười hắc hắc. Lúc này Tôn Ngộ Không Côn Thế đã hết, cả người rơi xuống mặt đất. Sau đó, cái kia Huyền Mãnh lại không có tính toán buông tha Tôn Ngộ Không, làm Tôn Ngộ Không hai chân vừa mới chạm đất một khắc này, Huyền Mãnh song tay nắm chặt Đại Phủ, sau đó thân eo vận một cái, chân phải trước đạp, cứ như vậy cứ thế mà quay tới.

Một cây búa to từ Tôn Ngộ Không bên trái thân eo chém ngang mà đến, Tôn Ngộ Không cái này là vừa vận rơi xuống đất, không kịp động tác tiến hành né tránh, đành phải đem Kim Cô Bổng nhất chuyển, sau đó hung hăng cắm trên mặt đất, đồng thời tay trái nắm chặt Kim Cô Bổng, tay phải tại Kim Cô Bổng đình đầu dùng lực nhấn một cái.

Kim Cô Bổng cắm trên mặt đất cái kia một đoạn bỗng nhiên duỗi dài, trong nháy mắt thì cắm vào lòng đất bảy tám trượng. Tôn Ngộ Không không kịp làm ra càng nhiều động tác, cái kia mặt trống một kích cỡ tương đương Cự Phủ đã đến bên cạnh thân. Thế nhưng là lúc này, cái kia Cự Phủ bỗng nhiên bỗng dừng một cái, từ cực nhanh đến trong nháy mắt đình chỉ vậy mà không có một tia số một đình trệ, phảng phất hết thảy đều như vậy tự nhiên. Lần này dừng lại, nhất thời liền đề đã tự lực chuẩn bị nghênh đón Lôi Đình nhất phủ Tôn Ngộ Không cảm thấy một trận ngốc tệ.

Cái này giống người nào đủ khí lực làm tốt tư thế chờ đợi người khác đụng người một chút, thế nhưng là người kia lại tại sắp đụng vào người thời điểm đột nhiên đứng im. Loại cảm giác này là cực kỳ khó chịu.

Chẳng qua đề Tôn Ngộ Không càng khó chịu hơn chính là, ngay tại Tôn Ngộ Không khí thế một tiết thời điểm, cái kia Cự Phủ đột nhiên lấy lực lượng mạnh hơn tiếp tục hoàn thành vừa mới không có hoàn thành chém ngang động tác. Thế nhưng là đây là Tôn Ngộ Không phòng ngự đã có thư giãn khe hở.

Nguyên cơ, cái này một búa, liền trực tiếp đề Tôn Ngộ Không lui ra phía sau cơ hồ có ba mươi trượng. Mà lại hai tay hồ khẩu toàn bộ băng liệt, máu tươi vẫn chảy không ngừng. Đáng lẽ thật sâu cắm vào lòng đất Kim Cô Bổng, hiện tại y nguyên cắm dưới đất, chỉ bất quá lại trực tiếp đem mặt đất đem cắt ra một đầu chừng ba mươi trượng sâu không thấy đáy vết nứt.

Tựa như người đem một cây châm cắm ở một khối bánh kem bên trong, sau đó nắm lấy châm không nhỏ người đến lại ngang kéo một phát một dạng. Rốt cục, Tôn Ngộ Không hít sâu một hơi, lắng lại một dưới đan điền Nội Phủ bốc lên linh lực. Không để ý hai tay máu tươi, thay đổi rút ra Kim Cô Bồng.

Kỳ thực, Tôn Ngộ Không lần này cũng không có thụ quá nặng thương tổn, chỉ bất quá bởi vì cái kia nhất phủ lực lượng xác thực lớn đến khủng khiếp, Tôn Ngộ Không căn bản là chống đỡ không được. Chẳng qua người kia rừ lại cũng không là cái gì cực kỳ lợi hại Thần Khí, chẳng qua Kim Cô Bồng thì khác biệt, Kim Cô Bồng lúc này đã là chính xác Chí Tôn Thần Khí. Nguyên có cái kia một búa lực lượng khổng lồ cùng búa bên trong phá hư ý chí, cơ hồ toàn bộ bị Kim Cô Bồng cho hấp thụ.

Tôn Ngộ Không cơ hồ có thể tưởng tượng đạt được, hiện tại Kim Cô Bồng khí trung thể giới khẳng định đã hỗn loạn tung bùng. Chẳng qua cũng may miễn như thế, không phải vậy chỉ sợ Tôn Ngộ Không bị thương, thì không chỉ như vậy.

Làm Tôn Ngộ Không vừa muốn lần nữa xông đi lên thời điểm, bỗng nhiên phát giác trong ngực có dị động, nguyên có vội vàng dừng thân hình. Lúc này, một đóa cơ hồ trong suốt Hư Vô Tiểu Hoa từ Tôn Ngộ Không trong ngực bay ra ngoài. Tiểu Hoa bay ra về sau, phân biệt vòng quanh Tôn Ngộ Không hai tay các đi một vòng. Sau đó chỉ thấy Tôn Ngộ Không bị đánh rách tả tơi hồ khẩu lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được tại phục hồi như cũ. Mấy hơi thở về sau liền đã hoàn hảo như lúc ban đầu. Mà khi lấy Tiểu Hoa vòng quanh Tôn Ngộ Không thân thể đi một vòng về sau, Tôn Ngộ Không chịu nội thương cũng toàn bộ hồi phục.

Đây thật là để Tôn Ngộ Không kinh ngạc không thôi. Không nghĩ tới Hư Vô Độ Hóa Hoa lại còn có thể tự chủ trị thương cho chính mình.

Cái này nhưng so sánh đem một đồng bình bình lọ lọ đan dược dùng tốt nhiều a.

Đội thương thể khôi hãn, Tôn Ngộ Không không khôi có chút khó khăn. Cái này Huyền Mãnh tuy nhiên tốc độ không nhanh, chẳng qua lại tương đương linh hoạt, mà lại tự thân phòng ngự lực mạnh càng là Tôn Ngộ Không chưa bao giờ nghe. Rất khó tưởng tượng chính mình toàn lực một gây, vậy mà không có nửa điểm hiệu quả. Giống như là con muỗi đốt người ta một chút.

Kỳ thực, còn không bằng con muỗi. Chỉ ít con muỗi cắn xong còn sẽ có cái bao lớn. Coi như mình có thể bằng vào tốc độ của mình công kích đến hãn, có thể là căn bản cũng không có thể phá vỡ phòng ngự của hãn, dạng này căn bản là không làm nên chuyện gì. Mà lại hãn còn có thể công kích mình hãn thời điểm dành thời gian đánh trả. Coi như mình đánh hãn mười lần hãn đánh chính mình một chút, cái kia coi như vẫn là được chả bằng mất.

Cái này khiến Tôn Ngộ Không cảm thấy một trận biệt khuất, chính mình đại tiểu chiến đấu kinh lịch vô số, nhưng từ chưa từng gặp qua phòng ngự lực mạnh như vậy người. Trước kia bất luận đối thủ là người nào, vậy cũng là chính mình ý vào một thân Đồng Bì Thiết Cốt không có gì bất lợi, thế nhưng là bây giờ nhân vật lại đổi tới.

Thế nhưng là việc đã đến nước này, muốn nhiều hơn nữa cũng vô ích, một trận là vô luận như thế nào đều muốn đánh, hơn nữa còn nhất định phải thắng. Nếu không sẽ không còn cơ hội tìm được cái kia Hóa thuộc tính Ngũ Thái Thần Thạch.

Tôn Ngộ Không phải tay nắm chặt Kim Cô Bồng, đến xách tại sau lưng, chậm rãi ngừng đầu. Sau đó chân trái bỗng nhiên phóng ra, theo một bước này, Tôn Ngộ Không cả cá nhân trên người bỗng dâng lên một cỗ không có gì sánh kịp khí thế, cỗ khí thế này bao hàm pháp tắc tuyệt thiên hạ ý chí cùng một loại ngoài ta còn ai tàn nhẫn.

Sau đó, chân phải bước ra, cỗ khí thế này lần nữa đề bạt. Sau đó, Tôn Ngộ Không mỗi bước ra một bước, cỗ khí thế này đều sẽ tăng lên một đoạn, làm Tôn Ngộ Không chậm rãi đi đến Huyền Mãnh trước người thời điểm, cỗ khí thế này đã tăng lên tới đỉnh điểm. Cái kia như vực sâu như ngục bằng bạc kinh khủng bá khí, để ảo tưởng mãnh liệt trở nên thất thần.

Thế nhưng là cái kia Huyền Mãnh cũng không phải tốt dễ dàng, rất nhanh liền lắc đầu tỉnh táo lại. Sau đó cả người cũng bỗng nhiên nổi giận, một loại vững như đại địa lại liệt như lửa cô quái khí thế từ trên người Huyền Mãnh dâng lên, chẳng qua cỗ khí thế này tuy nhiên quái, lại càng nhiều bao hàm là một loại phần nộ.

Bởi vì đường đường Huyền Yêu Tộc thứ nhất mãnh tướng, lại bị một cái Hủ Yêu khí thế cho chấn nhiếp. Đây quả thực là vô cùng nhục nhã. Nguyên có Huyền Mãnh khí thế giữa càng nhiều cũng là phần nộ.

Sau đó, Tôn Ngộ Không phải tay nắm lấy Kim Cô Bồng, cánh tay sau duỗi, hai chân uốn lượn, trọng tâm nghiêng về phía trước. Tư thế như vậy, nói rõ Tôn Ngộ Không đang đem lực lượng toàn thân toàn bộ rót vào trong một điểm. Tư thế như vậy vùng ra Kim Cô Bồng uy lực chính là lớn nhất.

Cái kia Huyền Mãnh cũng không cam chịu yếu thế, thân eo uốn éo, hai chân đạp mã bộ, song tay nắm chặt Chiến Phủ hoành cùng sau lưng. Nhìn bộ dạng này, hai người đúng là dự định đến một cái liều mạng. Không có chút nào sức tưởng tượng một cái liều mạng. Dựa vào là không phải kỹ xảo cũng không phải tốc độ, mà chính là toàn bằng tự thân lực lượng.

Hiệp Lộ Tương Phùng Dừng Giả Thắng, người nào lực lượng lớn, người nào cơ hội thắng. Nếu như nói là Huyền Mãnh chủ động xuất kích muốn bằng vào lực lượng đề thủ thắng, cái này còn có thể nói còn nghe được. Có thể rõ ràng nhất về mặt sức mạnh thua thiệt Tôn Ngộ Không lại chủ động khiêu khích, lại cùng đối diện thuận hợp lực lượng, cái này không còn gì để nói. Rõ ràng Dĩ Kỳ Chí Đoàn đánh Đế trưởng a.

Sau một khắc, hai người binh khí hung hăng đánh vào cùng một chỗ. Nhất thời một trận sắt thép va chạm to lớn thanh âm rung động truyền đến, ngay sau đó là Hồng Chung Đại Lữ oanh minh. Chẳng qua tại thanh âm trước đó, xác thực lại là một vòng khuấy động khí thế cùng sát ý hướng về bốn phía đột nhiên bắn ra. Lấy hai người làm tâm điểm, chung quanh mấy chục trọng trọng nháy mắt thanh không. Bất luận là cỗ thụ phù hợp cự thạch, toàn bộ bị chấn động thành đầy trời bột mịn.

Lại nhìn hai người, toàn bộ đều là bắp thịt cả người hở ra, nổi gân xanh, hai chân dưới đất đại đã hạ xuống đồng thời rạn nứt. Mặc cho ai cũng không nghĩ

đến, cái kia gây yếu Tôn Ngộ Không vậy mà có thể cùng cái kia giống như cột điện tráng hán liều mạng nhất kích lại lực lượng ngang nhau.

Lúc này, Tôn Ngộ Không khoe miệng lộ ra một tia mỉm cười thắng lợi.

Sau một khắc, Tôn Ngộ Không hai tay bắt thịt cấp tốc hờ ra, nháy mắt hai tay liền đã to lớn cùng Huyền Mãnh hai tay không khác nhau chút nào. Sau đó, đáng lẽ lực lượng ngang nhau Huyền Mãnh thì đột nhiên cảm thấy một cổ vô pháp ngăn cản cự lực từ Kim Cô Bồng bên trên truyền đến. Sau đó, Huyền Mãnh juice cảm giác được dưới chân đầy ánh sáng.

Nguyên lai, người đã bị Tôn Ngộ Không một gây cho quất bay.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 52: Tiếp tục đi tới

Tôn Ngộ Không lấy tay che nắng, nhìn lấy càng bay càng xa Huyền Mãnh, rốt cục buông lỏng một hơi. Hai tay chấn động, lập tức khôi phục nguyên hình. Sau đó Tôn Ngộ Không đặt móng thì làm đến mặt đất, tuy nhiên lại chỉ nghe bịch một tiếng, Tôn Ngộ Không vốn là dự định ngồi dưới đất nghỉ ngơi một chút, tuy nhiên lại quên mới vừa cùng Huyền Mãnh đối bính một cái về sau, đem dưới chân đại địa đã toàn bộ chấn động từng khúc rạn nứt. Cái này cũng chưa tính, hai tai đặt chân mặt đất tức thì bị chấn động thành dày một tầng dày mảnh thổ. Nguyên có Tôn Ngộ Không đặt móng làm xuống, nhất thời thì làm đến tro bụi trong đồng, cả người đều là mặt mày xám xịt.

Cùng Huyền Mãnh liều mạng, chính mình chỉ là nội tức hỗn loạn mà thôi, có thể là mình lần ngồi xuống này, lại đem chính mình biến thành một cái bùn khi. Nhìn lấy đầy trời tro bụi phát phối, Tôn Ngộ Không rơi vào đường cùng chỉ có thể đứng đây. Coi như Tôn Ngộ Không không quan tâm một thân bùn đất, nhưng cũng không nguyện ý tại một đoàn trong tro bụi nghỉ ngơi.

Mấy cái bỏ nhào về sau, Tôn Ngộ Không liền tới đến một cái bên hồ nhỏ. Tại cái này khắp nơi đều là Tham Thiên Cổ Thụ trong rừng rậm, có thể nhìn thấy một chỗ như thế trống trải hồ nước, cũng là rất khó được. Mà lại hồ này mặt sóng nước lấp lánh, bình tĩnh như gương, càng làm cho Tôn Ngộ Không cảm thấy hai mắt tỏa sáng, không khỏi tâm tình thật tốt.

Ngay sau đó liền chuẩn bị rút đi chiến giáp, qua trong hồ tẩy thống khoái. Vừa mới cùng Huyền Mãnh một trận chiến này, nhìn như đơn giản, ẩn chứa trong đó hung hiểm lại so ải thứ nhất không giảm chút nào. Nếu như không phải mình linh quang nhất thiết, từ bỏ cùng hắn tử chiến mà chính là đánh bay, chỉ sợ chính mình sau cùng coi như có thể thắng, đó cũng là thảm thắng.

Làm Tôn Ngộ Không phát hiện cái kia Huyền Mãnh chẳng những lực lượng tuyệt cường, mà lại một thân phòng ngự lực càng là khủng bố về sau, tâm lý liền đã có so đo. Chính mình chuyến này là vì đạt được Ngũ Thái Thần Thạch, cũng không phải tới giết người hoặc là kết thù. Nguyên có liền xem như địch nhân, nhưng cũng không nhất định nhất định phải tử chiến. Chỉ cần có thể thắng là được.

Bởi vậy Tôn Ngộ Không đang súc thế về sau, toàn lực vung ra một gây cùng Huyền Mãnh liều mạng nhất kích, chính là vì để Huyền Mãnh có thể chính diện mọn hạ. Làm hai người bính khí đụng vào nhau về sau, Tôn Ngộ Không liền phát hiện cái này Huyền Mãnh vậy mà không có dùng ra toàn lực, tối đa cũng cũng là sáu thành lực lượng. Vèn vèn chỉ là sáu thành lực lượng thì cùng mình toàn lực nhất kích bất phân cao thấp, cái này Huyền Mãnh thật đúng là cái dị loại.

Chẳng qua Tôn Ngộ Không cũng không có lui bước, mà là tại trong nháy mắt thôi động thể nội ba thuộc tính Thần Thạch chi lực, quán chú đến hai cánh tay của mình, tại Huyền Mãnh còn có không vội lần thứ hai phát lực thời điểm, hai tay từ dưới lên trên đem hết toàn lực lần nữa phát lực. Cái kia Huyền Mãnh bất ngờ không đề phòng, vừa lúc bị chính mình một gây cấp hiên phi.

Ở trong đó thì dính đến lực ảo diệu. Đánh cái so sánh, giống nhau lực lượng hai chiếc xe lửa đụng nhau, kết quả kia khẳng định là thể lực ngang nhau. Điều kiện tiên quyết là hai chiếc xe lửa đều cực kỳ kiên cố, chạm vào nhau phía dưới sẽ không nổ tung.

Thế nhưng là làm hai chiếc xe lửa đình chỉ về sau, một phương lại bỗng nhiên lấy càng lớn lực lượng tốc độ nhanh hơn đột nhiên gia tốc, kết quả kia thì không cần nói cũng biết.

Nguyên có Tôn Ngộ Không có thể bằng vào nhanh hơn Huyền Mãnh lần thứ hai bạo phát bắt hắn cho tung bay.

Nói về truyện chính, nhìn thấy cái này hồ nước trong veo, Tôn Ngộ Không vội vàng cời khôi giáp, chuẩn bị nhảy vào qua tẩy thống khoái. Thế nhưng là làm Tôn Ngộ Không vừa bỏ đi chiến giáp thời điểm, bỗng nhiên chưa kịp cảm giác được kinh sợ một hồi. Thì phảng phất bị mèo đề mất tới lão thử.

Tôn Ngộ Không trong nháy mắt thì minh bạch, chính mình khẳng định bị nhân cho đề mất tới. Có chút một cái sơ sẩy lộ ra sơ hở, cái kia chỗ tới địch nhân khẳng định sẽ cho chính mình như mưa giông gió bão đá kích. Thế nhưng là, mình bây giờ nếu như lộ ra cảnh giác, vậy khẳng định sẽ đá thảo kinh xà. Một

cái thời khắc trong bóng tối nhìn chăm chăm địch nhân của mình, tuyệt đối là kinh khủng nhất.

Sau đó, Tôn Ngộ Không bắt động thanh sắc, tiếp tục từ từ thoát lấy chiến váy, Chiến Ngao. Làm Tôn Ngộ Không trên thân thì thừa áo lót áo vải thời điểm, Tôn Ngộ Không bỗng nhiên không hề có điểm báo trước nhảy vào trong hồ. Lúc này từ Tôn Ngộ Không sau lưng một gốc Cỏ trên cây bỗng nhiên tránh hạ một đạo hắc ảnh.

Tôn Ngộ Không vừa mới vào nước, thì lập tức nhỏ dưới một cây lông khi biến thành bộ dáng của mình, sau đó chính mình làm theo biến thành một con cá bơi lội đi theo tại chính mình thể thân đằng sau. Cần thận chạy được vạn năm thuyền, tại còn không có thấy rõ địch người bộ dáng thời điểm, vẫn là núp trong bóng tối ôn hòa một số. Cái này trước đó Tôn Ngộ Không thể nhưng là ăn đủ địch nhân ở trong tối ta ở ngoài sáng thua thiệt.

Làm Tôn Ngộ Không thể thân cũng liền bơi ra ba bốn trượng thời điểm, bỗng nhiên từ thể thân đỉnh đầu xuất hiện một thanh cự kiếm, cái này cự kiếm toàn thân kim quang bốn phía, quả nhiên là uy phong凛冽. Sau đó nháy mắt sau đó, thanh này kim sắc cự kiếm thì lấy Lôi Đình Chi Thể lao xuống mà tới, mục tiêu, thỉnh linh chính là trong nước Tôn Ngộ Không, đương nhiên, là thể thân Tôn Ngộ Không.

Hóa thân cá bơi Tôn Ngộ Không không khỏi âm thầm kinh hãi, từ nơi này kiếm ẩn chứa uy thế cùng cái kia nhanh chóng như lôi điện tốc độ, Tôn Ngộ Không âm thầm nhất định đo một cái, liền xem như chính mình, trên đất bằng miễn cưỡng có thể né tránh được, thể nhưng là tại nước này bên trong, thật đúng là không nhất định. Chắc hẳn phải vậy, cái kia thể thân thì càng không khả năng né tránh.

Cơ hồ là tại một phần trăm cái trong nháy mắt, cự kiếm kia liền đã bỏ vào Tôn Ngộ Không thay trên khuôn mặt. Cái kia thể thân chỉ là kiên trì một cái hô hấp thì âm vang vỡ vụn. Tương ứng, cự kiếm kia cũng hóa thành đầy trời kim quang tứ tán.

Lúc này, một bóng người xuất hiện ở bên hồ. Chỉ gặp này người một thân đạo bào màu xám, nhìn bộ dáng cũng liền chừng hai mươi, hai tay chính kết một cái kỳ quái pháp quyết, rất rõ ràng, vừa mới một kích kia chính là người này phát ra tới.

"A lại là cái thể thân lần này Tôn Ngộ Không, ngược lại còn có mấy phần thủ đoạn." Nói xong thu hồi thủ quyết, chậm rãi nhắm mắt lại, tựa hồ là thoáng ập ù một chút, sau đó hai mắt đột nhiên mở ra "Âm Dương Pháp Nhãn, mở!" Cái này trẻ tuổi đạo sĩ hai mắt vậy mà hóa thành một trắng một đen hai cái nhan sắc.

Tuổi trẻ đạo sĩ mở pháp nhãn, cúi đầu bắt đầu dò xét hồ nhỏ. Khi thấy Tôn Ngộ Không biến thành cái kia cá bơi thời điểm, một vòng ý cười từ trẻ tuổi đạo sĩ khóe miệng rò rỉ ra.

"Hàn Băng Đạo Pháp, Đóng Kết!" Hai tay pháp quyết liên kết, theo thủ thế biến động, một cỗ hàn khí từ trẻ tuổi đạo sĩ trên thân rò rỉ ra. Làm hàn khí đến một cái đỉnh điểm thời điểm, đạo sĩ tay trái nhất chỉ, sở hữu hàn khí toàn bộ theo ngón tay bắn vào trong hồ. Thể nhưng là kỳ quái là, hàn khí này cũng không có đối với cái này hồ nhỏ tạo thành ảnh hưởng gì. Mà là tại tiến vào mặt hồ về sau, hóa thành một mặt sâm bạch sắc lưới đánh cá, hướng về Tôn Ngộ Không hóa thân cá bơi quay đầu trùm tới.

Tôn Ngộ Không lúc này cũng đã biết, biến hóa của mình chỉ thuật khẳng định đã bị đối phương nhìn thấu. Coi như lại tiếp tục biến hóa cũng không có ý nghĩa gì. Nguyên cơ trong nháy mắt thì biến trở về bản thể, sau đó Kim Cô Bồng hất lên, liền đem cái kia Hàn Băng lưới đánh cá đánh cho tới một bên.

Thể nhưng là sau một khắc, cái kia Hàn Băng lưới đánh cá vậy mà hóa thành từng tia từng sợi hàn khí quấn chặt lấy Kim Cô Bồng. Mặc cho Tôn Ngộ Không như thể nào vung vẩy cũng không thể thoát khỏi.

Roi vào đường cùng, Tôn Ngộ Không chỉ có thể hơi vung tay đem Kim Cô Bồng cho ném ra bên ngoài. Chẳng qua Tôn Ngộ Không cũng không phải là lung tung rút, Kim Cô Bồng lấy cực kỳ mau lẹ tốc độ bắn về phía bên bờ đạo sĩ kia.

Đạo sĩ kia nhìn Tôn Ngộ Không không chỉ có không có bối rối ngược lại có thể sử dụng lấy khoảng cách đến công kích mình, trong lòng trước đó khinh thị nhất thời toàn bộ biến mất.

Nhìn lấy phóng tới Kim Cô Bồng, đạo sĩ kia cũng không phải là quá mức bối rối, mà chính là tay phải bắt pháp quyết, trước người nhanh chóng hóa một vòng tròn hình. Làm họa xong sau, đạo sĩ kia miệng bên trong phun ra một cái "Thuần" chữ. Sau đó một mặt màu xanh đen Cổ Thuần trống rỗng xuất hiện, trong phút chốc ngăn trở phóng tới Kim Cô Bồng.

Mà lúc này tại dưới nước Tôn Ngộ Không, lại nhẹ nhàng buông lỏng một hơi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53: Huyền Yêu Tộc thiên tài đạo thuật sư

Nhìn thấy cái kia Kim Cô Bồng hung hăng đâm vào đạo sĩ kia thuần trên thời điểm, Tôn Ngộ Không biểu lộ buồn lòng, sau đó biến trở về bản thể, đột nhiên nháy ra mặt nước.

Lại nhìn đạo sĩ kia, đáng lẽ lòng tin tràn đầy tại ngăn cản được Kim Cô Bồng đồng thời, còn có dự định chuẩn bị xuống nhất kích đạo thuật công kích. Thế nhưng là đáng lẽ bị Cổ Thuần ngăn cản được Kim Cô Bồng, bỗng nhiên bắt đầu rung động, theo rung động kịch liệt, Kim Cô Bồng vậy mà vừa hóa thành hai, hai hóa thành bốn, bốn biến hóa tám, tám biến hóa mười sáu. Trong nháy mắt, thì hóa thành một mặt lồng giam, đem đạo sĩ kia cho nhốt ở bên trong.

Mắt thấy không tốt, đạo sĩ kia vội vàng biến hóa pháp quyết, thế nhưng là lúc này từ Kim Cô Bồng phía trên phiêu khởi một đạo thủy lam sắc dây thừng, hướng về đạo sĩ quấn qua. Đạo sĩ kia chẳng những có một thân mạnh mẽ đạo thuật, càng là có không kém thân pháp. Thủ quyết không ngừng ở giữa trần trọc xê dịch, thậm chí ngay cả tục tránh thoát cái kia sợi giây thừng buộc chặt.

Nhìn lấy đạo sĩ kia như thế khó chơi, Tôn Ngộ Không cũng không dám có một tia chủ quan. Hai tay liên tục huy động, từ đầu ngón tay bay vụt ra bảy tám đạo thủy lam sắc dây thừng bay vào Kim Cô Bồng lồng giam bên trong. Lần này, mặc cho đạo sĩ kia thân pháp như thế nào gọn gàng, cuối cùng không có phát toàn bộ né tránh. Làm thứ bốn mươi bảy cái pháp quyết kết thúc về sau, đạo sĩ kia đã bị trói không nhúc nhích.

Tôn Ngộ Không rốt cục buồn lòng một hồi. Còn kém hai cái pháp quyết! Tôn Ngộ Không biết, bình thường đại hình siêu cấp đạo thuật pháp quyết là có nghiêm khắc số lượng quy định. Bình thường chia làm Cửu, mười tám, hai mươi một, 36, bốn mươi chín cái này năm cái cấp bậc. 40 Cửu vi Số chi Cực, bốn mươi chín cái pháp quyết đạo thuật đã được xưng tụng kinh thiên động địa.

May mắn, đứng ở thứ bốn mươi bảy cái pháp quyết.

Tôn Ngộ Không vung tay lên, Kim Cô Bồng lồng giam tự hành giải trừ, sở hữu Kim Cô Bồng kết hợp một cây, bay trở về đến Tôn Ngộ Không trong tay.

"Người tên gì của thứ ba phải không "

"Huyền Pháp. Cửa thứ ba thủ quan nhân."

Nhìn về mặt không cam lòng nói sĩ, Tôn Ngộ Không cười hắc hắc. "Ta cái này có tính không quá quan đâu? Thăng nhóc con "

Tựa hồ là câu này thăng nhóc con chọc giận đạo sĩ kia, đạo sĩ kia giận quá thành cười, vậy mà bắt đầu kịch liệt giãy dụa.

Tuy nhiên đạo sĩ kia khí lực cũng không nhỏ, thế nhưng là muốn tránh thoát giá thăng tác buộc chặt, nhưng cũng tuyệt không đơn giản. Đây chính là Ngũ Thái Thần Thạch Thủy thuộc tính biến ảo dây thừng, đầy đủ bày ra nước nhận tính và nhu tính. Cũng không phải là bằng khí lực lớn liền có thể tránh thoát.

Mà sự thật cũng đúng là như thế, cứ việc đạo sĩ kia trên cổ đã nổi gân xanh, thế nhưng là trừ cánh tay thoáng di động một số về sau, dây thừng chẳng những chưa lỏng ngược lại càng ngày càng gần.

Thế nhưng là, đạo sĩ kia chợt quý dị lộ ra vẻ tươi cười. Tôn Ngộ Không đáng lẽ dù bận vẫn ung dung nhìn lấy đạo sĩ kia giãy dụa, chợt cảm thấy một trận mặt danh tim đập nhanh.

Loại này tìm đập nhanh, chỉ có tại sắp gặp được cực kì khủng bố nguy hiểm thời điểm, mới có thể xuất hiện. Trước lúc này, loại này dự cảnh đồng dạng cảm giác đã cứu Tôn Ngộ Không vô số lần.

Lần này cũng giống vậy, làm cảm giác mới vừa xuất hiện, Tôn Ngộ Không không chút do dự hai tay vung lên, lên đỉnh đầu bố trí một tầng thật dày Thổ Nguyên Tổ Độn Giáp. Sau đó cả người trong nháy mắt biến mất tại nguyên chỗ.

Sau một khắc, một đạo như thùng nước phẩm chất màu tím đen Lôi Đình đột nhiên đánh xuống. Cái kia đạo Thổ Nguyên Tổ Độn Giáp ven ven chống đỡ một cái hô hấp thì âm vang vỡ vụn. Sau đó Lôi Đình hung hăng bổ vào Tôn Ngộ Không biến mất địa phương.

Thế nhưng là làm đạo này Lôi Đình oanh kích trên mặt đất về sau, Lôi Đình cũng không có biến mất, mà chính là theo mặt đất trực tiếp đánh vào lòng đất.

Không có Tôn Ngộ Không pháp lực kiềm chế, quán quanh ở cái kia đến lúc đó trên người thủy lam sắc dây thừng cũng hóa thành một cái đầm nước trong giọt rơi trên mặt đất.

Đạo sĩ kia bữu môi, tựa hồ đối với mình bị Tôn Ngộ Không bắt được có chút bất mãn. Sửa sang một chút đạo bào, nhìn xem đã tiến vào mặt đất Lôi Đình, đạo sĩ kia lần nữa đánh ra đếm tới pháp quyết.

Lúc này Tôn Ngộ Không, cũng có chút chật vật. Làm Tôn Ngộ Không cảm giác được nguy hiểm về sau, trong nháy mắt lên đỉnh đầu bố trí xuống một mặt to lớn Thổ Thuần. Sau đó toàn lực thôi động toàn thân Thổ thuộc tính pháp lực, cả người hư không tiêu thất, làm xuất hiện lúc sau đã chui xuống đất.

Tôn Ngộ Không trước đó đã lãnh hội đạo sĩ kia tựa hồ có một môn không kém nhãn lực. Nguyên cớ nếu như mình thừa cơ biến hóa thành vật gì khác sẽ bị nhìn thấu, đến lúc đó ngược lại càng thêm nguy hiểm cùng bị động. Cho nên liền nghĩ đến chui xuống đất.

Thế nhưng là làm Tôn Ngộ Không vừa mới chui xuống đất ven ven tiềm hành không đủ trăm trượng thời điểm, bỗng nhiên cảm giác được sau lưng xuất hiện một cổ cực kì khủng bố sức mạnh sấm sét. Mà lại lấy tốc độ cực nhanh truy kích lấy chính mình. Tôn Ngộ Không vội vàng tại sau lưng bố trí xuống mấy chục đạo Thổ Thuần đến ngăn cản Lôi Đình.

Vừa mới bắt đầu cái kia mấy chục đạo Thổ Thuần xác thực tiêu hao Lôi Đình không nhỏ lực lượng, thế nhưng là về sau không biết sao cái kia Lôi Đình

giống như ăn thuốc đại bổ, vậy mà trong nháy mắt thì thay đổi thô lớn mấy lần, mà lại càng là hóa thành một đầu màu tím lẫn lẫn hung mãnh Cự Long.

Cái này Lôi Đình Từ Long mấy cái xoay chuyển ở giữa liền đã đuổi kịp chính mình. Tôn Ngộ Không bỏ trí Thổ Thuần lúc này đã hoàn toàn không có tác dụng. Nếu là đến đây chính là Thổ thuộc tính Ngũ Thái Thần Thạch chỉ lực xen lẫn Thổ hệ Đại Địa chỉ lực hình thành Thổ Thuần, tuy nhiên lại căn bản không có cách nào đối với cái kia Lôi Đình Từ Long tạo thành dù là một tia trở ngại cùng trì hoãn.

Roi vào đường cùng, Tôn Ngộ Không từ bỏ tiếp tục chạy trốn. Mà chính là quay người lại, Kim Cô Bồng quét ngang, hiển nhiên là dự định cùng cái này Lôi Long liều mạng.

Cái này Lôi Long tựa hồ cũng rất có linh tính, mắt thấy truy kích mục tiêu không chỉ dừng lại hơn nữa nhìn bộ dáng còn có dự định cùng mình cứng đối cứng, Lôi Long trong mắt nhất thời tràn ngập khinh thường.

Kỳ thực, dưới tình huống bình thường, Tôn Ngộ Không cùng cái này Lôi Long cứng đối cứng, đúng là không chiếm ưu thế mà lại có thể nói là thiệt thòi lớn. Cái này Lôi Long mặc dù có chút linh tính, mà dù sao chỉ là Lôi Hệ Nguyên Tố đại lượng tụ tập cùng một chỗ, bị một loại nào đó phương pháp cho cưỡng ép ngưng tụ thành Long hình.

Sinh vật như vậy, đều bị trở thành nguyên tố thể. Tên như ý nghĩa chính là không có thực thể sinh vật, nguyên tố thể sinh vật không sợ nhất đến cũng là vật lý công kích, trừ phi là người vật lý công kích bên trong đã ẩn chứa trình độ nhất định hủy diệt ý chí hoặc là phá hư ý chí, không phải vậy không có khả năng đối với nguyên tố thể sinh vật tạo thành bất kỳ thương tổn. Ngược lại, nguyên tố thể sinh vật lại đồng thời nắm giữ cường đại Lực Công Kích Vật Lý cùng pháp thuật công kích lực.

Nguyên cơ, Tôn Ngộ Không đối đầu cái này Lôi Long, có thể nói là tương đương ăn thiệt thòi. Điểm này Tôn Ngộ Không đương nhiên cũng biết, chỉ bất quá chính mình một chiêu sai, chiêu chiêu sai. Chính mình cố nhiên nghĩ đến đạo sĩ kia nhân lực bắt phạm, lại quên phạm là lợi hại một số nhân lực, đối với truy tung bắt ảnh đều có nhất định ưu thế. Nguyên cơ rất có thể đạo sĩ kia là nhìn thấy chính mình trốn vào trong đất, cho nên mới sẽ chỉ Lôi Long đối với mình tiến hành truy kích.

Nếu như sớm biết dạng này, Tôn Ngộ Không tuyệt sẽ không trốn vào trong đất. Thế nhưng là lúc này đã không có thời gian suy nghĩ nhiều. Nhìn lấy Lôi Long tràn ngập chế giễu con mắt, Tôn Ngộ Không tâm lý đột nhiên sinh ra một cỗ không thể ngăn chặn lửa giận.

Muốn chính mình đường đường Tề Thiên Đại Thánh, từ khi đi vào cái này phá đảo, thì khắp nơi thu đến cản tay. Đầu tiên là bị cung tiễn thủ ám toán, sau đó bị một cái phòng ngự gia hóa làm cho bạo phát thể nội Thần Thạch, hiện tại tức thì bị một đầu chỉ là Lôi Long truy kích cùng chế giễu, cái này khiến Tôn Ngộ Không sao có thể tiếp nhận đâu?

Nguyên cơ Tôn Ngộ Không toàn thân pháp lực khuấy động, Kim Cô Bồng phía trên tầng tầng kim quang quán quanh. Hướng về Lôi Long đối diện phóng đi.

Lôi Long cũng không cam chịu yếu thế, Từ Trảo ra sức vỗ một cái, cũng hướng về Tôn Ngộ Không vọt mạnh mà đi.

Nhưng mà, làm Tôn Ngộ Không Kim Cô Bồng cùng Lôi Long chạm vào nhau về sau, lại phát sinh một màn quỷ dị, này quỷ dị trắng cảnh để Tôn Ngộ Không đều đứng chết trân tại chỗ.

Bởi vì Tôn Ngộ Không vậy mà phát hiện, cái kia hung mãnh dị thường Lôi Long, lại bị Kim Cô Bồng hấp thu, không, chính xác mà nói, là chính đang hấp thu.

Cái này Kim Cô Bồng đến cùng làm sao làm sao cái gì đều có thể ăn

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Chấn nhiếp

Ngay tại Tôn Ngộ Không còn có chưa kịp phản ứng thời điểm, Kim Cô Bồng đã đem đầu kia Lôi Long cho ăn không còn một mảnh. Mạt, còn có phun ra một sợi thiểm điện, tựa như. . . Tựa như là ăn no đánh một ợ no nê.

Nhìn lấy cái này đã thoát cách mình khổng chế một màn, Tôn Ngộ Không không khỏi hai mắt nhìn nhau. Từ lần trước Kim Cô Bồng bỗng nhiên dị động hấp thu chính mình trong biến thần thức Thổ thuộc tính linh vận về sau, cái này Kim Cô Bồng thì càng ngày càng không nhận khổng chế của mình. Chẳng qua Kim Cô Bồng cùng tâm thần mình ở giữa liên hệ chẳng những không có yếu bớt ngược lại càng thêm tăng cường, cũng chính là điểm này, để Tôn Ngộ Không tin tưởng vững chắc Kim Cô Bồng vẫn là Kim Cô Bồng, mà không phải biến thành Yêu Bình Ma Bình. Dù sao chuyện như vậy cũng không phải số ít.

Tại Thượng Cổ thời kỳ, thì có mấy cái chuỗi Thần Bình bởi vì hấp thu thiên địa linh vận từ đó dân sinh Linh Trí, có thể là bởi vì bình khí chủ sát lục, tuyệt đại đa số dân sinh Linh Trí bình khí cuối cùng đều lại biến thành một thanh chỉ biết là sát lục Tà Bình, kẻ nhẹ vứt bỏ chủ nhân tự mình rời đi, Trọng giả thậm chí biết phản phệ chủ nhân đến gia tăng lực lượng của mình.

Tay khẽ vẫy, Kim Cô Bồng liền bay trở về trong tay mình, cảm thụ được Kim Cô Bồng cái kia cổ tim đập đồng dạng huyết mạch tương liên cùng truyền ra hết sức rõ ràng cảm giác hưng phấn, Tôn Ngộ Không tin tưởng, Kim Cô Bồng khoảng cách dân sinh Linh Trí, cũng sẽ không quá xa.

Xem ra chính mình trừ muốn tìm đề bạt Hóa Nhân Kim Tinh chỉ vật bên ngoài, còn có phải nhanh tìm tới một cái hoàn toàn không có sát lục địa phương, để cho Kim Cô Bồng sinh ra một sạch sẽ linh trí. Không phải vậy, chỉ sợ thật là một cái phiền phức ngập trời.

Đang cân nhắc, Tôn Ngộ Không đã theo Lôi Long khoan ra to lớn trống rỗng bay ra ngoài. Sờ đi không có chút nào phòng bị bay ra ngoài, là bởi vì Tôn Ngộ Không tại đem Kim Cô Bồng nắm ở trong tay thời điểm, từ Kim Cô Bồng được truyền đến một đạo tin tức.

Kim Cô Bồng nói, đầu này Lôi Long là đạo sĩ kia đòn sát thủ, mà chính mình ăn Lôi Long, cho đạo sĩ kia tạo thành nội thương rất nặng. Nguyên cớ, này nhân đã không có nguy hiểm.

Nguyên cớ Tôn Ngộ Không mới tùy tiện bay ra ngoài. Mà sự thật xác thực cùng Kim Cô Bồng truyền đạt ý niệm giống như đúc, đạo sĩ kia một mặt dờ dẫm ngồi tại nguyên chỗ, khỏe miệng tràn ra máu tươi chứng minh hẳn xác thực bị thương nặng.

Tôn Ngộ Không nhẹ nhàng mà lắc đầu, lập tức không để ý đạo sĩ kia, quay người rời đi.

Cái gì là thiên tài thiên tài chính là những một đó xuất sinh, thì có được xa siêu việt hơn xa người bình thường năng lực, bất luận là làm chuyện gì, đều còn mạnh hơn người bình thường hơn vài chục lần mấy trăm lần thậm chí mấy ngàn lần.

Không hề nghi ngờ, cái này Huyền Yêu Tộc tuổi trẻ đạo sĩ, cũng là loại kia thiên tài chân chính, mà lại là thiên tài trong thiên tài.

Huyền Yêu Tộc Huyền Pháp, năm nay năm trăm hai mươi một tuổi. Huyền Yêu Tộc tộc tuổi thọ của con người là cùng thực lực thành có quan hệ trực tiếp. Ra đời thời điểm, liền có hai trăm năm thọ mệnh, nếu như đời này thực lực không tiến một bước, vậy cũng chỉ có hai trăm tuổi. Thế nhưng là mỗi khi thực lực đề bạt một cái cấp bậc thời điểm, đều sẽ khác biệt trình độ gia tăng thọ mệnh.

Cái này không những ở toàn bộ Yêu tộc, cũng là toàn bộ Tu Chân Giới đều là dị thường hiếm thấy. Phổ thông tu chân tiên nhân làm thực lực tăng lên thời điểm, có nhiên cũng có thể gia tăng thọ mệnh, nhưng cũng tuyệt đối không có Huyền Yêu Tộc khoa trương như vậy.

Huyền Pháp năm nay năm trăm hai mươi một tuổi, cũng đã là Trung Vị Thánh Nhân thực lực. Nó thọ mệnh càng là đạt tới Dữ Thiên Đồng Thọ trình độ.

Năm trăm năm Thành Thánh, loại tư chất này có thể xưng vạn năm không gặp. Huống chi, cái này Huyền Yêu Tộc vốn là lấy ảo thuật danh xưng, trong tộc Thánh Nhân đều là lấy ảo Đạo Thành Thánh. Duy chỉ có cái này Huyền Pháp, vậy mà lấy Đạo Thành Thánh.

Bỏ qua bẩm sinh huyền thuật thiên phú, lại độc tu lực công kích cường đại Ngũ Hành Đạo thuật.

Nhưng là hôm nay, vị này trên đời khó tìm siêu cấp thiên tài, vậy mà bại. Từ đầu tới đuôi không có mãnh liệt đạo pháp va chạm, không có thâm liệt liều mạng chém giết, chính mình cứ như vậy mặc danh kỳ diệu thất bại.

Chính mình sau cùng phát ra dung hợp Ngũ Hành nguyên tố Hỗn Độn lôi long, vậy mà không có thương tổn đến đối phương mảy may thì biến mất không thấy gì nữa.

Trận này đối với Huyền Pháp tới nói mặc danh kỳ diệu thất bại, để hân vô pháp tiếp nhận.

Thế nhưng là Tôn Ngộ Không lại sẽ không để ý tới những thứ này, trên đời này thiên tài nhiều, thế nhưng là có thể đi đến sau cùng, chỉ có ý chí kiên định người. Coi như tư chất người lại xuất sắc, thế nhưng là liền một lần thất bại đều không thể thần nhiên đối mặt, cái kia thành tựu của người, tuyệt sẽ không quá cao.

Cái này, đều là tại Ngũ Hành Sơn hạ cái kia 500 năm, Tôn Ngộ Không nghĩ thông suốt.

Kỳ thực nói đến, từ bước vào toà đảo này cho tới bây giờ, chính mình xem như cùng xông qua đến ba cửa ải, thế nhưng là cái này ba cửa ải lại là chiếm nhất định vận khí thành phần.

Ải thứ nhất cái kia Thần Xạ Thủ, tuyệt đối là cao thủ. Đáng tiếc duy nhất chỗ không đủ chính là không có một môn tu luyện có thành tựu nhân lực. Thân làm một cái cung tiễn thủ tầm mắt của hắn có nhiên cực kỳ cường đại, tuy nhiên lại không có xuyên thấu thật giả sự vật đặc thù nhân lực. Nguyên cớ bị phân thân của mình lừa qua, từ đó để cho mình có thể cận thân. Một cái viễn trình cung tiễn thủ, một khi bị cận chiến người công kích cận thân, kết cục, không bỏ đều sẽ không quá tốt. Nếu như lúc ấy cái này cung tiễn thủ có thể xem thấu phân thân của mình, cái kia chỉ sợ ải thứ nhất liền sẽ có một trận ác chiến.

Cửa thứ hai cái kia phòng ngự mạnh đến mức không còn gì để nói gia hỏa, một thân kinh khủng phòng ngự lực thật là Tôn Ngộ Không cuộc đời ít thấy. Rất khó tưởng tượng một cái dựa vào huyền thuật Lập Tộc vì sao lại có như thế một cái thân thể mạnh mẽ như vậy dị loại. Lúc ấy nếu không phải Tôn Ngộ Không mưu lợi, tại đối bình thời điểm, thừa dịp đối phương chưa kịp lần thứ hai phát lực thời điểm, lại đột nhiên thôi động toàn lực bộ phận biến thân, chỉ sợ đây cũng là một cuộc ác chiến. Mà lại là thuần túy thân thể đối bình.

Kỳ thực lúc ấy Tôn Ngộ Không là cưỡng ép kèm chế trong lòng nghĩ còn sáng khoái hơn lâm ly đại chiến một trận, loại này thuần túy hệ sức mạnh đối thủ, Tôn Ngộ Không thể nhưng là thích nhất. Chẳng qua là Hòa Hệ Ngũ Thái Thần Thạch, Tôn Ngộ Không đành phải nhẫn nại. Vạn nhất tại cửa thứ hai không cẩn thận thụ thương, đối với con đường tiếp theo thể nhưng là rất bất lợi.

Tới cửa thứ ba, Tôn Ngộ Không càng là thanh nhàn. Trừ một lúc mới bắt đầu dùng thể thân ngăn lại sau một kích, cũng chỉ là dùng Kim Cô Bổng vây khốn đối phương sau đó thì chui xuống đất. Sau đó nhìn Kim Cô Bổng đại phát thần uy hấp thu kinh khủng Lô Long. Cửa thứ ba, Tôn Ngộ Không lại qua.

Ba cửa ải đã qua, Tôn Ngộ Không cũng không có hao tổn nhiều ít thể lực, chẳng qua Tôn Ngộ Không chẳng những không có chút nào may mắn, mà lại càng thêm cẩn thận. Mới cửa thứ ba, liền đã xuất hiện Trung Vị Thánh Nhân thực lực cường giả. Ở bên ngoài, liền xem như một cái hạ vị Thánh Nhân, cũng tuyệt đối là thể lực khắp nơi tranh đoạt cùng cung phụng hàng bán chạy. Thế nhưng là ở chỗ này, đường đường Thánh Nhân cũng chỉ là một cái thủ quan.

Xem ra thiên hạ này, cũng không có mình tướng tượng đơn giản như vậy. Mà lại cái này Huyền Yêu Tộc, cũng không phải là trước đó Thủy tộc có thể so sánh.

Suy nghĩ nhiều vô ích, nghĩ quá nhiều, sợ rằng sẽ cho mình khí thế một đi không trở lại tạo thành sơ hở. Bất luận trước đây đường có bao nhiêu long đong gian nan, chính mình thủy chung đều là muốn tiếp tục đi tới.

Sau đó, cũng là cửa thứ tư. Cửa này, rất có thể gặp được bên trên Thánh Nhân hoặc là Thánh Nhân đỉnh phong cường giả. Mà lại, có thể là chánh thức lấy ảo thuật Thành Thánh huyền thuật cường giả.

Đối với điểm này, Tôn Ngộ Không nhiều ít vẫn là có chút tâm hồng, từ khi phát hiện Hòa Nhân Kim Tinh đẳng cấp đã theo không kịp thực lực của đối thủ về sau, huyền thuật liền thành Tôn Ngộ Không khiêm khuyết.

Chỉ muốn thật sự là gặp được một vị huyền thuật đại sư nhi Hòa Nhân Kim Tinh lại không có cách nào phá giải, cái kia, coi như thật nguy hiểm.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 55: Như Thật như Ảo

Nghĩ đến chỗ này, Tôn Ngộ Không càng phát cẩn thận. Dần dần, trời đã đen xuống. Hơi suy nghĩ một chút, Tôn Ngộ Không liền dừng bước lại. Tại cái này hung hiểm khó lường địa phương, vẫn là cẩn thận một chút thì tốt hơn. Tuy nhiên ban đêm đối với mình Hòa Nhân Kim Tinh cũng không có quá nhiều ảnh hưởng. Thế nhưng là không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất, coi như lại gặp, cũng không kém cái này.

Bốn phía nhìn xem, Tôn Ngộ Không tuyển định một cây đại thụ. Thu hồi Kim Cô Bổng, dùng tối nguyên thủy phương thức leo đến Thụ đỉnh đầu. Thế nhưng là làm Tôn Ngộ Không đứng tại trên tán cây mặt về sau, lại phát hiện cũng không thể nhìn thấy nhiều khoảng cách xa. Xa xa nơi xa, xanh um tươi tốt tất cả đều là càng cao hơn lớn cây cối. Liếc nhìn lại chỉ sợ có mấy ngàn vạn dặm. Thế nhưng là lúc trước leo lên tòa đảo này thời điểm, Tôn Ngộ Không cũng đại khái nhìn ra một chút, tòa đảo này mặc dù lớn, thế nhưng là cũng không có khoa trương như vậy. Cái kia chứng minh một sự kiện, cái này đảo khẳng định bị bao phủ ở một tòa to lớn huyền trận bên trong. Lên đảo trước đó nhìn thấy không nhất định chính là thật, mà nhìn thấy trước mắt, cũng chưa chắc cũng là giả.

Thật thật giả giả, Giả Giả Thật Thật, đây mới thật sự là huyền thuật, một mực giả, đây chẳng qua là hạ đẳng huyền thuật. Gặp nhìn nữa cũng sẽ không có phát hiện gì, Tôn Ngộ Không cũng liền chết từ trên không bay qua tâm tư. Rất rõ ràng, trên tòa đảo này huyền trận, là mình Hòa Nhân Kim Tinh vô pháp khám phá. Tùy tiện phi hành, rất có thể sẽ trong khoảng cách càng ngày càng xa.

Tìm một cái trảng kiện nhánh cây, Tôn Ngộ Không đem hai tay gối ở sau ót, nhắm mắt lại.

Trên đảo này kỳ thực hoàn cảnh vẫn là rất tốt, chẳng những linh khí cao hơn ngoại giới ra gấp ba trái phải, thân ở bên trong vùng rừng rậm này, thậm chí ngay cả ngộ tính đều có thể đề bạt một số. Lúc này Tôn Ngộ Không, cũng cảm giác lực thức thông minh, đại não một mảnh rõ ràng.

Ngay cả đối với nước rửa pháp tắc cảm ngộ đều làm sâu sắc một số. Tôn Ngộ Không ngón tay nhất động, Hồn Thiên Lãng từ ngón tay chỗ bay ra, sau đó tại Tôn Ngộ Không chung quanh thân thể bố trí một cái cảnh giới vòng. Sau đó Tôn Ngộ Không liền vào nhập không minh cảnh giới.

Tựa hồ, liền đối phương, cũng đang nghỉ ngơi.

Không nói chuyện, cùng ngày té lộ ra một tia sáng thời điểm, Tôn Ngộ Không một cái lý ngư đá đỉnh thì đứng lên. Duỗi người một cái, Tôn Ngộ Không

trùng điệp đánh một cái a cắt. Đi qua nghi ngại, Tôn Ngộ Không tinh thần cùng trạng thái thân thể đều đạt tới một cái đỉnh phong trạng thái. Mà lại đối với Thủy Nguyên Tổ lĩnh ngộ cũng nâng cao một bước.

Dùng lực nhảy lên, từ mấy trăm mét trên đại thụ trực tiếp nhẹ nhàng rót xuống. Làm rơi xuống đất trong nháy mắt, Tôn Ngộ Không duỗi ra hai tay, mười ngón liên tục lật qua lật lại, như là hồ điệp xuyên hoa. Theo ngón tay múa, từng cây tóc trong suốt nước tia từ Tôn Ngộ Không ở giữa bay ra, sau đó lại không trung không ngừng mà bay múa. Nhìn kỹ, thì sẽ phát hiện lấy từng cây nhìn như mảnh khảnh nước tia, nhưng thật ra là có ba loại khác biệt nguyên tố tạo thành. Tận cùng bên trong nhất, là một sợi Kim Nguyên Tố tơ mỏng, sau đó là Thổ Nguyên Tố tơ mỏng bọc tại Kim Nguyên Tố bên ngoài, phía ngoài cùng, cũng là Thủy Nguyên Tố.

Mười cái tơ mỏng không ngừng bay múa, thế nhưng là Tôn Ngộ Không chợt nhú nhú mày mi đầu, tựa hồ có cái gì không hài lòng. Lúc này, Tôn Ngộ Không ngón tay bỗng nhiên bắt đầu lấy một cái cực kỳ nhanh tần suất rung động. Mà đầu ngón tay tơ mỏng nội bộ cũng phát sinh biến hóa. Đáng lẽ phân biệt rõ ràng ba loại nguyên tố bắt đầu lẫn nhau quấn quanh, cuối cùng, ba loại nguyên tố hoàn toàn hỗn hợp lại cùng nhau, hình thành một cây màu bạc nhạt tơ mỏng. Đương nhiên, cái này tơ mỏng cũng là cơ hồ cùng trong suốt không khác nhau chút nào. Nếu như không có đặc thù nhân lực, là căn bản là không có cách thấy rõ. Liền xem như Tôn Ngộ Không Hòa Nhân Kim Tinh, cũng chỉ có thôi động đến cực hạn mới có thể nhìn cái đại khái. Muốn triệt để thấy rõ là không thể nào.

Rốt cục, Tôn Ngộ Không trên mặt lộ ra hài lòng thần sắc. Ngón tay lại nhất động, tơ mỏng toàn bộ trở lại Tôn Ngộ Không thể nội.

Từ đó, lại thêm một cái thủ đoạn. Tôn Ngộ Không đối với cái này tơ mỏng trình độ bền bỉ, thế nhưng là rất có lòng tin.

Lúc này, Tôn Ngộ Không bỗng nhiên cảm giác sau lưng có chút không đúng, đột nhiên quay đầu, đồng thời Kim Cô Bồng trong nháy mắt ra hiện tại trong tay. Thế nhưng là làm Tôn Ngộ Không xoay người về sau, vậy mà nhìn thấy chính mình. Chuẩn xác mà nói, là nhìn thấy trong gương chính mình.

"Hô." Buông lỏng một hơi. Xem ra là trong khoảng thời gian này khản trương thái quá, liền chiếu cái tấm gương đều có thể giật mình. Đột nhiên, phảng phát một đạo linh quang từ trong đầu hiện lên! Tấm gương bên trong vùng rừng rậm này làm sao lại có một mặt to lớn như vậy tấm gương chẳng, chẳng lẽ. . .

Nghĩ đến đây, Tôn Ngộ Không Hòa Nhân Kim Tinh toàn lực thôi động. Hai mắt thậm chí bắn ra một đạo có như thực chất kim quang. Thế nhưng là thiếu không phát hiện chút gì. Phảng phát cái kia chính là một khối phổ phổ thông thông tấm gương, chẳng qua lúc này Tôn Ngộ Không đã tỉnh táo lại. Bên trong vùng rừng rậm này không có khả năng vô duyên vô cớ bỗng dưng thêm ra một khối tấm gương, mà lại tối hôm qua thời điểm vẫn là không có.

Cái kia, cũng chỉ có một kết quả. Cửa thứ tư thủ quan người đã xuất hiện, chỉ là không biết vì cái gì nơi này chỉ có một khối tấm gương nhưng không thấy Kỳ Nhân.

Chẳng qua Tôn Ngộ Không cũng cũng không tính la lên, đối phương nếu như là muốn cùng mình quang minh chính đại nhất chiến, khẳng định đã sớm hiện thân hình. Nhìn bây giờ tư thế, đối diện chỉ sợ lại là một vị tinh thông ám sát cao thủ.

Thế nhưng là làm Tôn Ngộ Không nín thở Ngưng Thần chừng nửa canh giờ thời điểm, đối phương lại vẫn là không có một điểm động tĩnh. Nhìn lấy trong gương chính mình, thấy thế nào đều cảm thấy lúc này chính mình quả thực quá buồn cười. Chỉ là một chiếc gương liền đem chính mình dọa đến như lâm đại địch. Đường đường Tề Thiên Đại Thánh làm sao như thế khiếp đảm

Nhìn lấy tấm gương, Tôn Ngộ Không muội tồn tại một trận nổi giận. Vòng đu Kim Cô Bồng, hướng về phía tấm gương này cũng là nhất cơn hung hăng nện xuống.

Lúc này, rốt cục đột nhiên xảy ra dị biến. Đáng lẽ trong gương Tôn Ngộ Không là giống như Tôn Ngộ Không động tác, vung Kim Cô Bồng liền muốn nện xuống, thế nhưng là Tôn Ngộ Không lại đột nhiên phát hiện trong gương chính mình, tựa hồ đối với cái này chính mình quý dị cười. Ngay tại Tôn Ngộ Không hoài nghi là không phải mình hoa mắt thời điểm, trong gương Tôn Ngộ Không vậy mà đột nhiên lấy nhanh hơn Tôn Ngộ Không tốc độ nện xuống Kim Cô Bồng.

Mà lại càng quý dị chính là, cái này Kim Cô Bồng vậy mà từ trong gương vọt ra, tại Tôn Ngộ Không Kim Cô Bồng khoảng cách tấm gương còn có nửa thước thời điểm, hung hăng nện ở Tôn Ngộ Không trên thân.

Nhất thời, Tôn Ngộ Không liền ngã bay mà ra.

Giữa không trung Tôn Ngộ Không thân thể uốn éo, ngã nhào một cái thì đứng trên mặt đất. Chỉ bất quá bị trong gương Tôn Ngộ Không Kim Cô Bồng rút trúng địa phương, vẫn mơ hồ làm đau.

Tôn Ngộ Không gương mặt ngưng trọng. Từ vừa rồi nhất kích đến xem, trong gương chính mình chẳng những hình dạng cùng mình hoàn toàn giống nhau, mà lại ngay cả tốc độ cùng lực lượng đều cùng mình không khác nhau chút nào. Chẳng lẽ lại muốn lên diễn vừa ra thật giả Tôn Ngộ Không hoặc là, chính mình vô ý ở giữa lâm vào huyền cảnh

Nếu như là cái trước cái kia còn dễ nói, rất khác nhau trận liều mạng cũng là có khả năng đánh bại đối phương, nhưng là muốn là mình đã lâm vào huyền thuật bên trong, vậy liền thật đáng sợ.

Không kịp nghĩ nhiều, trong gương Tôn Ngộ Không lúc này đã hoàn toàn trong gương đi tới. Lần này, Tôn Ngộ Không nhìn càng thêm cẩn thận. Đây người chẳng những hình dạng cùng mình không khác nhau chút nào, thậm chí ngay cả mỗi cái biểu lộ đều giống như đúc. Đây quả thực thì cùng năm đó Lục Nhĩ Mi Hầu không kém cạnh. Thậm chí còn ần ần vượt qua một phần. Bởi vì từ vừa mới nhất kích xem ra, đối phương vũ khí trong tay coi như không phải Kim Cô Bồng, nhưng cũng kém không nhiều lắm.

Xem ra, chân chính khổ chiến, rốt cục muốn bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Chân thực huyền thuật

Chăm chú trong tay Kim Cô Bồng, Tôn Ngộ Không toàn thân đề phòng, Hóa Nhân Kim Tinh thôi động đến cực hạn. Mà đối diện tấm gương bản Tôn Ngộ Không, cũng đồng dạng một mặt đề phòng, biểu lộ cùng tư thế cùng chân chính Tôn Ngộ Không hoàn toàn nhất trí. Chẳng lẽ lại muốn lên diễn một trận thật giả Mỹ Hầu Vương?

Hít sâu một hơi, Tôn Ngộ Không thân người cong lại, không nhúc nhích nhìn chăm chăm tấm gương bản Tôn Ngộ Không. Bốn phía, bỗng nhiên thì an tĩnh lại, không có gió âm thanh, không có dã thú gào thét, thậm chí ngay cả không khí đều muốn đình trệ. Đây là hai người khí thể thôi động đến cực hạn biểu hiện, cao thủ ở giữa độ sức, tuyệt đại đa số so đấu cũng là khí thể. Nếu như người tại khí thể so đấu giữa thắng, cái kia hoàn toàn có thể thừa lúc khí thể nhất cổ tác khí phá hủy đối phương.

Thế nhưng là lần này, Tôn Ngộ Không thật là gặp được lực lượng ngang nhau đối thủ. Trên khí thể, Tôn Ngộ Không vậy mà không có cách nào vượt trên đối phương, mà lại bởi vì đối với đối thủ không giải mà trong lòng còn có một tia lo lắng, còn có để Tôn Ngộ Không trên khí thể kém hơn một chút.

Không thể chờ, lại không ra tay, chờ đối phương khí thể tăng lên tới trình độ nhất định về sau, vậy mình cũng sẽ không cần lớn.

Gầm lên giận dữ, sau đó Tôn Ngộ Không tay phải đến xách Kim Cô Bồng, ngang nhiên xuất kích. Đối diện tấm gương bản Tôn Ngộ Không tuy nhiên khí thể trên thắng nửa phần, chẳng qua cũng không có chút nào chủ quan, tại Tôn Ngộ Không thân hình vừa động thời điểm, nhân cũng đột nhiên biến mất tại nguyên chỗ.

Sau một khắc, hai đạo nhân ảnh cực kỳ hung hãn đụng thẳng vào nhau. Tôn Ngộ Không Kim Cô Bồng từ trên xuống dưới đại lực nện xuống, mà tấm gương bản Tôn Ngộ Không cũng khom gối cánh cung, hai tay nắm Kim Cô Bồng nằm ngang ở trên đầu chống đỡ. Tại hai người bình khí đụng nhau trong nháy mắt, một cổ năng lượng ba động juice lấy hai người vì nguyên địa khuếch tán ra.

Nhất kích vô công, Tôn Ngộ Không một tay co lại, Kim Cô Bồng thì thu hồi lại, sau đó một cái nghiêng người, tay trái nhất chuyển, Kim Cô Bồng đã hướng về phía tấm gương bản Tôn Ngộ Không bên hông hung hăng rút đi. Tấm gương bản Tôn Ngộ Không cũng không cam chịu yếu thế, chỉ là một cái sai bước, Kim Cô Bồng đã dựng thẳng cắm trên mặt đất, ngăn trở Kim Cô Bồng quật.

Ngăn trở Kim Cô Bồng về sau, tấm gương bản Tôn Ngộ Không dưới chân bay lên, hai tay lấy dựng đứng Kim Cô Bồng vì chèo chống, trong chớp mắt đã bay ra mấy chục chân.

Vừa mới bắt đầu Tôn Ngộ Không còn có đang tránh né, nào biết được tấm gương này bản Tôn Ngộ Không một chân mãnh liệt giống như một chân, mà lại tốc độ càng lúc càng nhanh, đến sau cùng Tôn Ngộ Không chỉ có thể hai tay giao nhau cứng rắn chống đỡ.

Lại một chân qua đi, Tôn Ngộ Không nhìn đứng thời cơ, dùng thần thức thao túng Kim Cô Bồng, Kim Cô Bồng nhất thời giống như bị một cái bàn tay vô hình nắm, sau đó nhắm ngay tấm gương bản Tôn Ngộ Không chống đỡ trên mặt đất Kim Cô Bồng hung hăng đánh tới.

Lâm không bay đập tấm gương bản Tôn Ngộ Không bỗng nhiên cảm giác trong tay Kim Cô Bồng nghiêng, đành phải dừng lại tiếp tục công kích Tôn Ngộ Không, quay người lại vững vàng rơi trên mặt đất.

Lần này thăm dò, Tôn Ngộ Không rõ ràng ăn thiệt thòi. Chẳng những không có đụng phải đối phương một chút, hơn nữa còn bị đối phương đập hai tay một trận đau rất.

Chẳng qua lần này giao thủ, Tôn Ngộ Không cũng biết đối phương đại khái thực lực. Bất luận tốc độ cùng lực lượng, đối phương đều vững vàng vượt qua chính mình nửa phần. Mà lại đối với chiến đấu nắm chắc thời cơ cũng không kém chút nào. Duy nhất không đủ thì là đối phương vũ khí không bằng chính mình Kim Cô Bồng linh hoạt như vậy. Tuy nhiên cũng cực kỳ cứng rắn, chẳng qua cũng chỉ thế thôi.

Nếu như mình không thể muốn ra cái gì hữu hiệu biện pháp thắng vì đánh bất ngờ, cửa này, chỉ sợ rất khó chịu qua.

Tôn Ngộ Không tuy nhiên đang suy tư, thế nhưng là con mắt cũng vẫn còn đang chăm chú nhìn chăm chăm đối phương. Đối phương lúc này cũng là không nhúc nhích, cũng hẳn là đang nghĩ biện pháp đi không phải vậy dạng này thế lực ngang nhau tranh đấu, là không có chút ý nghĩa nào. Biện pháp duy nhất, cũng là sử dụng chính mình tối cường công kích, trong nháy mắt phá hủy đối phương.

Đột nhiên, Tôn Ngộ Không từ nơi sâu xa cảm thấy một loại nguy cơ vô hình cảm giác. Không kịp nghĩ nhiều, Tôn Ngộ Không chặt vật một cái lần, tại hiểm lại càng hiểm trong nháy mắt né tránh từ vừa mới vị trí của mình thăng lên một cái cự thủ.

Nhanh chóng đứng dậy, Tôn Ngộ Không lại vừa quay đầu lại, lại phát hiện vừa mới chính mình nhìn chăm chăm vào tấm gương bản Tôn Ngộ Không vậy mà thay đổi mờ đi. Sau đó, biến thành một sợi lông.

Lúc này, bàn tay không lồ kia cũng đã duỗi ra mặt đất, theo âm ầm tiếng vang, một cái Thổ hoàng sắc Cự Viên xuất hiện tại Tôn Ngộ Không trước mặt.

Tôn Ngộ Không tâm lý đã chấn kinh không biết nói cái gì, đối phương là lúc nào dùng thế thân chính mình vậy mà một chút cũng không có phát hiện. Nếu không phải thời khắc sống còn cảm giác nguy cơ, mình bây giờ đã bị Cự Viên cho chộp trong tay.

Nhìn lấy cái này như ngọn núi nhỏ Cự Viên, Tôn Ngộ Không biết nếu như mình không liều mạng, rất có thể cơ hội mất mạng. Hít sâu một hơi, Tôn Ngộ Không hét lớn một tiếng, theo thanh âm, Tôn Ngộ Không thân cao kịch liệt gia tăng, trong nháy mắt, cũng hóa thành một cái màu vàng óng Cự Viên, cùng cái kia Thổ hoàng sắc Cự Viên xa nhìn nhau từ xa.

Kỳ thực Tôn Ngộ Không trong lòng vẫn là hơi nghi hoặc một chút, nhìn trước đó tấm gương này bản chính mình, Tôn Ngộ Không biết đối phương khẳng định là dùng một loại cực kỳ cao minh Kính Tượng chi thuật, thế nhưng là đang thay đổi thành Cự Viên về sau, đối phương vậy mà thay đổi cùng mình có rõ ràng khác biệt.

Chính mình Cự Viên Chi Thân, nhiều một phần bá đạo cùng đại khí, mà đối phương lại càng nhiều hơn chính là bạo ngược cùng dày đặc. Hai loại hoàn toàn ngược lại khí tức lại xuất hiện tại cùng trên người một người, cái này khiến Tôn Ngộ Không trong lúc nhất thời có chút ăn không thấu.

Bất quá, cũng không có suy nghĩ nhiều. Bất kể như thế nào, trận này trận đánh ác liệt, khẳng định phải có một kết quả. Chính mình thắng, làm theo có thể ép hời đối phương chính mình muốn biết hết thảy. Nếu như bại, rất có thể cũng là chết.

Tôn Ngộ Không đem Kim Cô Bổng hướng lên bầu trời quăng ra, theo gầm lên giận dữ, cả người vậy mà lấy một loại tốc độ bất khả tư nghị hướng về Thổ hoàng sắc Cự Viên phóng đi. Nó vọt tới trước khí thế, lại đem không khí đều hướng về hai bên gạt ra, bởi vậy có thể thấy được, tốc độ này, đạt tới một loại cảnh giới cỡ nào.

Thế nhưng là lại nhìn cái kia Thổ hoàng sắc Cự Viên, tuy nhiên tốc độ so Tôn Ngộ Không thoáng chậm một tia, chẳng qua khí thế lại càng thêm cường đại. Hiển nhiên, Cự Viên biến hóa hai người, Tôn Ngộ Không đối với tốc độ am hiểu hơn, mà tấm gương Tôn Ngộ Không, lại là lực lượng càng hơn một bậc.

Phần trăm thời gian một hơi thở, hai con hung thú liền tựa như hai ngọn núi lớn đồng dạng hung hăng đụng thẳng vào nhau. Toàn bộ mặt đất trong nháy mắt rạn nứt sụp đổ. Sóng xung kích càng là trong nháy mắt quét ngang khai mở, Phòng Nguyên năm mươi dặm cây cỏ nhất thời trống không.

Lại nhìn hai con hung thú, Tôn Ngộ Không nhất quyền hung hăng đánh trúng lồng ngực của đối phương, mà đối phương nhất quyền đồng dạng trùng điệp đánh vào Tôn Ngộ Không trên bờ vai. Lần này, đến là Tôn Ngộ Không bằng vào nhanh hơn đối phương trên một số tốc độ thoáng dính một chút lợi lộc, tại thời khắc sống còn miễn cưỡng dôi một hạ thân, không phải vậy đối phương quyền đầu, cũng sẽ đánh vào bộ ngực của mình.

Làm quyền kinh mang hộ qua, hai người đồng thời quay người, sau đó hai đầu trắng kiện vô cùng chân lớn thì hung hăng đụng thẳng vào nhau, lần này, lại là một trận sóng xung kích khuấy động khai mở.

Sau đó, hai đầu hung hãn vô cùng Cự Thú, thì bày ra tới nguyên thủy vật lộn. Người nào đều không dùng binh khí, người nào đều không dùng pháp thuật, chỉ là bằng vào thân thể tiến hành trắng trợn công kích. Quyền quyền đến thịt, chân chân tấn công, không có rục rờ, không có mưu lợi, so, chính là của người đó thân thể cường hãn hơn.

Sơn Băng Địa Liệt, phong vân biến sắc, hai người theo trời sáng đánh tới trời tối, từ đảo một đầu đánh tới bên kia, mỗi cái trên thân thể người đều là vết thương chồng chất, thế nhưng là chiến ý lại càng ngày càng thịnh.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 57: Trời sinh chiến đấu giả

Kỳ thực, từ trước đây thật lâu, Tôn Ngộ Không chỉ hy vọng có thể gặp được đến một cái có thể cho chính mình liều mạng nhất chiến cường giả. Thế nhưng là nguyện vọng này nhưng vẫn không có thể thực hiện, đại náo thiên cung thời điểm, đối thủ hoặc là quá yếu hoặc là cường đại chính mình vô pháp rung chuyển.

Chỉ có một cái Nhị Lang Thần có thể cùng chính mình nhất chiến, nhưng lại bị Thái Thượng Lão Quân cùng Hao Thiên Khuyển đánh lên. Về sau Tây Khử, gặp phải yêu ma quỷ quái cũng đều không có ai đỡ nổi một hiệp.

Rốt cục, hôm nay Tôn Ngộ Không, đã được như nguyện. Tuy nhiên không biết là sao một cái Kinh Tượng huyền thuật có thể giống như thật như thế, chẳng qua Tôn Ngộ Không đã không quan tâm. Chỉ cần có thể thống thống khoái khoái đại chiến một trận, còn lại, Tôn Ngộ Không đã đều không để ý.

Có ít người, trời sinh chính là muốn chiến đấu. Không có chiến đấu sinh mệnh, là không có có bất kỳ ý nghĩa gì.

Nhất quyền, một chân, hai cái như ngọn núi nhỏ quá thú, càng đánh càng kịch liệt. Thắng đến về sau, hai cái người cũng đã từ bỏ đối với tự thân phòng ngự, chỉ là tìm kiếm nghĩ cách qua công kích, qua đá kích. Chỉ cần có thể so với đối phương nhiều đánh nhất quyền nhiều đá một chân, cái kia chính là thắng lợi. Chiến đấu như vậy, là cực kỳ thảm liệt. Tuy nhiên hóa thân thành Cự Viên Tôn Ngộ Không phòng ngự lực thật to tăng lên, thế nhưng là lực lượng nhưng cũng đồng dạng tăng lên tới một cảnh giới khủng bố. Tại cao cường như vậy liệt công kích đến, hai cá nhân trên người đều thu đến cực kỳ nghiêm trọng vết thương.

Rốt cục, lại một lần lấy thương đổi thương về sau, hai cái Cự Viên toàn bộ đồng thời phù phù một tiếng thẳng tấp ngã trên mặt đất. To khoẻ thở hào hển, chỉ là toàn thân trên dưới lại không có mảy may khí lực, thậm chí ngay cả đứng thẳng lên đều làm không được.

Cùng lúc đó, hai cái nhân thương thế trên người nhưng lại có khác biệt trình độ hồi phục. Tắm gương bản Tôn Ngộ Không tại ngã xuống một khắc này, trên thân thì lượn lờ lên từng tia từng sợi năng lượng màu vàng đất, cái này năng lượng tia nhao nhao chui xuống dưới đất, sau đó bắt đầu điên cuồng mà hấp thu lực lượng của đại địa đến vì tắm gương bản Tôn Ngộ Không cung cấp linh lực đồng thời hồi phục thương thế.

Mà Tôn Ngộ Không tại đổ xuống về sau, cái trán vị trí lại xuất hiện một đóa Tiểu Hoa. Cái này Tiểu Hoa quay tròn không ngừng xoay tròn, theo xoay tròn, một đạo ánh sáng rực rỡ màn bỗng dưng chụp xuống, đem Tôn Ngộ Không cho hoàn toàn gắn vào ngũ thải ban lan màn sáng bên trong.

Thời gian, cứ như vậy lẳng lặng chảy xuôi. Lúc này Huyền Yêu Đảo, đã có đại bộ phận biến thành một mảnh hoang địa, đồng thời khắp nơi có thể thấy được to lớn dấu chân cùng to lớn hăm động còn có vết máu loang lổ. Đây hết thảy, đều là cái này hai đầu siêu cấp Cự Viên đánh nhau chết sống tạo thành.

Rốt cục, một khắc đồng hồ về sau, Tôn Ngộ Không đầu tiên chậm rãi đứng dậy. Trên người ngũ thải quang tráo chậm rãi tiêu tán. Lúc này Tôn Ngộ Không toàn thân trên dưới không nhìn thấy một tia vết thương, mà lại linh lực khí thế càng là đạt tới đỉnh phong trạng thái.

Nhìn lấy lúc này chính mình, Tôn Ngộ Không tâm lý từng đợt kinh ngạc. Cái này Tiểu Hoa khôi phục năng lực cũng quá cường đại chẳng những thương thế đều hồi phục, càng là liên thể Lực Linh lực đều khôi phục lại đỉnh phong. Có đóa hoa này tại, lực chiến đấu của mình tuyệt đối dễ bại gặp mấy chục lần!

Lại nhìn cái kia Thổ hoàng sắc Cự Viên, tuy nhiên một thân thương thế cũng tốt cái bảy tám phần, có thể rõ ràng nhất thể lực cùng linh lực cũng không có khôi phục lại đỉnh phong. Chẳng qua cái này Thổ hoàng sắc Cự Viên cũng xác thực rất lợi hại, vèn vèn bằng năng lực của mình, liền có thể tại trong vòng một khắc đồng hồ đem một thân thương thế hồi phục cái bảy tám phần, tuyệt không đơn giản.

Cái kia Thổ hoàng sắc Cự Viên nhìn thấy Tôn Ngộ Không đứng lên, tuy nhiên trong mắt kinh ngạc rất rõ ràng, chẳng qua vẫn không có nửa phần lùi bước. Nổi giận gầm lên một tiếng, thì xông lại. Mà nguyên bản hóa thân Thổ hoàng sắc Cự Viên thì ném ở một bên Kim Cô Bồng, lúc này cũng phảng phất cái gì triệu hoán giống như bay tới. Đồng thời Kim Cô Bồng trên thân hào quang màu vàng đất đại thịnh. Làm bay đến Cự Viên bên người thời điểm, quang mang đã có như thực chất đồng dạng đem Thổ hoàng sắc Cự Viên cho kiện hàng ở bên trong.

Sau đó, Tôn Ngộ Không liền nghe đến một trận cơ giới tổ hợp tiếng tạch tạch. Sau một khắc, cuồng quét tán đi, chỉ thấy nguyên bản Thổ hoàng sắc Cự Viên lúc này vậy mà mặc vào một thân vàng óng ánh khải giáp. Trên đầu càng là mang một cái diện mục dữ tợn Cự Viên gào thét hình dáng đầu khôi. Cái này một thân Kim Giáp cực kỳ Tề Toàn, từ đầu nón trụ đến giáp ngực, chiến váy, bao cổ tay, hộ thủ, hộ thối, Chiến Ngoa lại đến sau lưng tinh hồng áo choàng. Nguyên bản có chút dữ tợn Cự Viên, giờ phút này vậy mà uy phong凛凛, không nói ra được uy vũ bá đạo.

Càng làm cho Tôn Ngộ Không ngạc nhiên là, nguyên bản chỉ khôi phục cái thất thất bát bát thương thế cùng thể lực, tại mặc vào cái này một thân khải giáp về sau, vậy mà trong nháy mắt thì đạt tới đỉnh phong trạng thái. Mà lại cái này Cự Viên quanh thân lượn lờ lấy một cỗ cực kỳ nồng đậm đích thổ nguyên tố lực lượng. Làm cái này Cự Viên khoảng cách Tôn Ngộ Không còn có chừng mười trượng thời điểm, bỗng nhiên Cự Viên hai tay vẫy một cái, bên người nồng đậm đích thổ nguyên tố vậy mà hóa thành một thanh vàng óng ánh Cự Phù, nói là Cự Phù, bởi vì cái này riu so Thổ hoàng sắc Cự Viên còn cao lớn hơn.

Nhìn trước khi đến cùng mình nhất chiến, này người căn vốn nên không có dùng ra toàn lực. Biến hóa vì mình bộ dáng sau đó đem binh khí biến thành Kim Cô Bồng, khả năng cũng chỉ là vì để cho mình sinh lòng nghi hoặc.

Kỳ thực, lúc này Tôn Ngộ Không đã nhìn ra, trước mắt đầu này người khoác Kim Giáp Cự Viên cũng không phải là cái gì huyền thuật, mà chính là cửa thứ tư này thủ quan nhân bản thể cũng là cái này Cự Viên, trước đó cái gì Kinh Tượng a biến thành chính mình a, chỉ là vì để cho mình khiếp đảm thủ đoạn mà thôi.

Đến lúc này, trừ liều chết, cũng không có biện pháp gì. Nhìn lấy gầm thét đồng thời kéo lấy to lớn Chiến Phù Thổ hoàng sắc Cự Viên, Tôn Ngộ Không trong lòng ngực chiến ý không có từ trước đến nay thiêu đốt sôi trào.

"Ta chính là Thác Thiên Cự Viên Tôn Ngộ Không, các ngươi người nào" tiếng hét giận dữ giữa, Tôn Ngộ Không phất tay khẽ vẫy Kim Cô Bồng trong nháy mắt ra hiện tại trong tay, sau đó biến thành một căn to lớn vô cùng, Kỳ Trường độ so Tôn Ngộ Không thân cao còn phải cao hơn không ít. Mà lại đủ có người thành niên eo như vậy phẩm chất. Làm Kim Cô Bồng biến lớn về sau, mới có thể thấy rõ ràng cái này Kim Cô Bồng phía trên, vậy mà cuộn lại một đầu đồng dạng màu vàng óng Kim Long, mà lại không chỉ như vậy, chính cùng Kim Cô Bồng phía trên nhiều như rừng điều khắc không biết trùng

Ngư Điều thú, đồng thời, toàn bộ đều là Thượng Cổ Hồng Hoàng dị chủng.

Hai đầu gối hơi cong, thân eo cong lên, trên hai tay bấp thịt trẻo nhánh sai tiết, song tay cầm thật chặt Kim Cô Bồng, đối mặt bạo xông mà đến Thổ hoàng sắc Cự Viên, Tôn Ngộ Không đã chuẩn bị kỹ càng nghênh đón lời đing một kích.

"Ta Hậu Thổ Thần Viên Đế Hoàng!" Một tiếng quả thực như là như sấm rền rống to, cái này Thổ hoàng sắc Cự Viên đạo ra tên của mình.

Nghe được cái này Cự Viên tự giới thiệu, Tôn Ngộ Không quả nhiên là bị kinh ngạc. Vậy mà, lại là Hậu Thổ Thần Viên

Không đợi Tôn Ngộ Không suy nghĩ nhiều, cái này Đế hoàng đã đan tay nắm lấy Cự Phủ một cái xoay người, Cự Phủ chém ngang mà đến. Tôn Ngộ Không cũng không cam chịu yếu thế, Kim Cô Bồng lúc này tại bên người chặn lại, nhất thời, Tôn Ngộ Không chỉ cảm thấy một cổ không thể địch nổi lực lượng khổng lồ truyền đến, nhất thời vô ý, lại bị cái này Cự Phủ đing lấy Kim Cô Bồng cứ thế mà đem Tôn Ngộ Không đẩy ra ba trượng có thừa.

Sau đó, cái này Đế hoàng một cái khác một tay chống đất, một cái to lớn bàn chân đã bay đập mà đến. Tốc độ này, đã cùng Tôn Ngộ Không không muốn lên hạ, mà lại cái này trình độ linh hoạt so Tôn Ngộ Không còn phải mạnh hơn một chút như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Biến thành áo giáp

Đáng lẽ cái này Thổ hoàng sắc Cự Viên khí lực liền đã rất khủng bố, không nghĩ tới mặc vào một thân khải giáp về sau lực lượng vậy mà lần nữa đề bạt. Cái này khải giáp, tuyệt đối không phải vên vẹn chỉ có phòng ngự năng lực mà thôi.

Nghiêng người, lui lại một bước, đồng thời Kim Cô Bồng thu hồi, sau đó tay phải bung ở Kim Cô Bồng một đầu, hướng về phía Đế Hoàng bùng hung hăng đâm tới. Cái này Đế Hoàng lúc này phản ứng tốc độ cũng tương đương đáng sợ, một chân không bên trong lập tức hung hăng một chân đập mạnh trên mặt đất. Mặt đất nhất thời băng liệt, Tôn Ngộ Không thấy tình thế không ổn nấy cái đứng dậy thì xa xa nhảy ra.

Sự thật chứng minh Tôn Ngộ Không lựa chọn là chính xác, bởi vì tại Tôn Ngộ Không lách mình về sau trong nháy mắt, lấy Đế Hoàng làm trung tâm phương viên vài chục trượng mặt đất tất cả đều trong nháy mắt sụp đổ, sau đó vô số bén nhọn Địa Thử phảng phất mọc lên như nấm đồng dạng xuất hiện. Nó tốc độ quá nhanh quả thực nghe rợn cả người. Mà lại mỗi cái Địa Thử lên đều bốc lên sáu kín tia sáng màu vàng, khiến người ta nhất nhãn nhìn qua liền biết gai đất này khẳng định là sắc bén dị thường mà lại cực kỳ kiên cố.

Tôn Ngộ Không còn không có đứng vững, thì lập tức cảm giác được dưới chân đích thổ nguyên tố năng lượng tại cấp tốc ngưng tụ, không chút nghĩ ngợi Tôn Ngộ Không thì lấy Kim Cô Bồng trụ, sau đó Kim Cô Bồng đột nhiên duỗi dài, mượn Kim Cô Bồng lực lượng, Tôn Ngộ Không mấy cái bốc lên thì rời khỏi trăm trượng có hơn.

Lúc này lại nhìn, cái kia Đế Hoàng quanh thân phạm vi trăm trượng đã không có một tia đất trống, tất cả đều là lít nha lít nhít trắng kiện bén nhọn Địa Thử.

Xem ra, cái này Đế Hoàng là không có ý định cùng mình liều mạng, mà chính là định dùng mình am hiểu Thổ Hành đạo thuật đến phân cao thấp.

Đúng lúc này, dị biến lại nổi lên, Đế Hoàng quanh thân trăm trượng bén nhọn Địa Thử bỗng nhiên bắt đầu điên cuồng lắc lư, cảm giác kia, tựa như là những thứ này Địa Thử đang cố gắng gãy dựa lấy thoát ly đại địa trời buộc. Nhìn đến nơi này, Tôn Ngộ Không hai tròng mắt co rụt lại, lộ ra nhưng đã ý thức được cái này Đế Hoàng dự định.

Tôn Ngộ Không vội vàng thu hồi Kim Cô Bồng, đồng thời hét lớn một tiếng, chỉ gặp Tôn Ngộ Không chung quanh thân thể bỗng dưng dâng lên một cái Thủy Lam màn ánh sáng, thế nhưng là cái này vẫn chưa xong, sau đó Kim Nguyên Tố cùng Thổ Nguyên Tố điên cuồng hội tụ tại quanh thân màn ánh sáng màu xanh lam phía trên, rất nhanh ba loại nguyên tố liền đã triệt để dung hợp lại cùng nhau, nhất thời, một cái hoàn toàn có thể đem Tôn Ngộ Không Cự Viên thân thể che lại to lớn thuẫn bài ngưng kết thành hình. Cái này thuẫn bài mặt ngoài hoa văn quanh co, nhìn kỹ, liền có thể phát hiện cái này hoa văn vậy mà cùng Huyền Vũ Thần Quy Quý Giáp trên đường văn cực kỳ tương tự.

Thế nhưng là, Tôn Ngộ Không lại còn không có chơi, dùng pháp lực đem to lớn thuẫn bài lơ lửng tại trước người mình, sau đó eo khê cong, hai tay thì bỗng nhiên cắm tại sau lưng dưới mặt đất, nhất thời, Tôn Ngộ Không toàn thân phát lực, trên hai tay bấp thịt hờ ra quả thực giống một tòa núi nhỏ bao, trên đầu càng là gân xanh hờ ra, rất hiển nhiên Tôn Ngộ Không lúc này tác dụng cuộc đời lực lượng lớn nhất.

Sau đó, Tôn Ngộ Không trong tiếng hít thở một trận nộ hồng, chỉ thấy Tôn Ngộ Không sau lưng một trận thanh thế to lớn.

Cái này Cự Viên biến hóa Tôn Ngộ Không, vậy mà tại lòng đất ôm ra một tòa núi nhỏ. Ngọn núi nhỏ này so Tôn Ngộ Không còn muốn lớn hơn chính một chút gấp ba.

Kế tiếp, Tôn Ngộ Không đột nhiên quay người, đem trong ngực cự Đại Thổ Sơn hướng về Đế Hoàng hung hăng ném ra bên ngoài. Tại ném ra Thổ Sơn về sau, Tôn Ngộ Không trên mặt hốt nhiên không sai lộ ra một cái nụ cười xấu xa.

"Kim Nguyên Tổ, bạo!"

Làm một tiếng gầm này rồi ra, chỉ thấy nguyên bản đánh tới hướng Đế Hoàng cự Đại Thổ Sơn đột nhiên kim quang đại thịnh, sau đó mang theo nồng đậm kim quang, tăng tốc độ thì vọt tới Đế Hoàng trước mắt.

Đáng lẽ cái này Đế Hoàng một chân bước ra đầy đất sắc bén Địa Thứ về sau, liền muốn dùng Thổ Nguyên Tổ bạo liệt phương pháp để cho phương viên trăm trượng Địa Thứ toàn bộ nổ bắn ra qua. Chẳng qua đây là lại nhìn thấy một đoàn to lớn kim quang hướng về chính mình đập tới. Đế Hoàng không nói hai lời thì phi tốc lui lại đồng thời vô số mặt dày đặc tường đất dâng lên, ngăn cản cái này bay tới Thổ Sơn.

Thế nhưng là để Đế Hoàng khó có thể tin chính là, chính mình bay ngược ở giữa bày ra tường đất vậy mà vô pháp ngăn cản cái này bay tới kim sắc Thổ Sơn. Mắt thấy chính mình lại lui mà nói tất nhiên khí thế đại suy, đó là Tôn Ngộ Không nhất cổ tác khí xông lên, chính mình rất có thể như vậy bị thua.

Trong lòng hung ác, Đế Hoàng đột nhiên đình chỉ lui lại, mà chính là quỳ gối chầm cái mã bộ, sau đó chấp tay trước ngực quát to: "Hậu Thổ chi nguyên, làm việc cho ta, đại địa Cự Tượng, phụ!" Thanh âm chưa dứt, chung quanh đại địa bỗng nhiên bắt đầu rung động, thật giống như gấp gờ cấp 12 động đất.

Sau đó bị đánh rách tả tơi đại toàn bộ bị một cổ mạc danh to lớn hấp lực lôi kéo lên, sau cùng đều bám vào Đế Hoàng trên thân. Đáng lẽ đã mười phần to lớn Đế Hoàng, giờ phút này thân hình càng là tăng vọt gấp năm lần nhiều, quả thực liền thành một tòa núi lớn. Lúc này, Tôn Ngộ Không ném ra Thổ Sơn đã đến Đế Hoàng trước mắt.

Đế Hoàng trong mắt một trận về mặt ngưng trọng, sau đó hai tay mở ra, cứ như vậy dùng chính mình kiên cố lồng ngực hung hăng đỉnh đang bay tới trên Thổ sơn.

Đáng lẽ giống như Thiên Ngoại Lưu Tinh bay tới Thổ Sơn, vậy mà trong nháy mắt đình chỉ ở. Cái này nhất Động nhất Tĩnh ở giữa chuyển hóa mười phần đột nhiên, xa xa Tôn Ngộ Không càng là từng đợt kinh ngạc. Mặc dù mình cũng không có trông cậy vào lần này cho đối phương tạo thành cái gì trọng thương, thế nhưng là chỉ ít cũng có thể để Đế Hoàng luống cuống tay chân một phen, mà thừa cơ hội này chính mình liền có thể tại Thổ Sơn về sau đột nhiên xuất hiện cấp cho Đế Hoàng nhất kích trí mệnh.

Thế nhưng là không nghĩ tới chính là, cái này Đế Hoàng lại còn có thủ đoạn như thế, vậy mà có thể cho đại địa biến thành thân thể của mình một bộ phận từ đó thật to tăng lên lực lượng của mình.

"Tôn Ngộ Không, ngươi cũng ăn ta một cái."

Ngay tại Tôn Ngộ Không đang cân nhắc, Đế Hoàng vậy mà ôm to lớn Thổ Sơn nhảy lên thật cao, sau đó hướng về phía Tôn Ngộ Không hung hăng ném hạ, Kỳ Thanh thể tuyệt đối so với Tôn Ngộ Không vừa mới cái kia một chút chỉ có hơn chứ không kém. Dù sao lúc này Đế Hoàng lực lượng đã vượt qua Tôn Ngộ Không quá nhiều.

Tôn Ngộ Không thỉnh linh phát hiện mình vậy mà đến không kịp trốn tránh. Đây thật là tự mình chuốc lấy cực khổ, chính mình làm gì nhất định phải ở chung như thế một cái biện pháp, không có thương tổn đến người ta không nói, ngược lại để người ta cho lợi dùng để công kích chính mình, mà lại tốc độ kia cùng lực lượng càng là vượt qua chính mình.

Tôn Ngộ Không từ giao thế nhưng là không có đột nhiên biến lớn năng lực, thế nhưng là lại trốn không thoát, rơi vào đường cùng, chỉ có vận khởi lực lượng toàn thân, đồng thời đem hết toàn lực tán đi bám vào tại Thổ Sơn mặt ngoài Kim Nguyên Tổ xác ngoài.

Sau một khắc, Tôn Ngộ Không đã cùng cái này Thổ Sơn hung hăng đụng vào nhau. Nhất thời mặt đất rung chuyển, Thổ Sơn tại đem mặt đất ném ra một cái hố to về sau, liền bắt đầu rạn nứt, rất nhanh liền tán thành vô số cục đá to lớn.

Mà tại cái này hố to chính giữa, Tôn Ngộ Không một thân đất đen quỳ một chân trên đất, toàn thân chặt vật không chịu nổi. Lúc này, một đạo lợi gió bỗng nhiên từ Tôn Ngộ Không phía sau truyền đến, thế nhưng là lúc này Tôn Ngộ Không đang đứng ở lực cũ đã đi tâm lực chưa sinh tình cảnh lúng túng, duy nhất có thể làm cũng là nhanh chóng tìm về Kim Cô Bồng sau đó miễn cưỡng quay đầu.

Mà nhìn thấy, cũng là một thanh to lớn Chiến Phủ tại trong mắt không ngừng mở rộng, ngay tại Cự Phủ đã nhìn ngay lập tức đến Tôn Ngộ Không phía sau lưng thời điểm, rốt cục Kim Cô Bồng tại trong lúc ngàn cân treo sợi tóc bay đến Tôn Ngộ Không trong tay.

Cơ hồ là dùng đời này tốc độ nhanh nhất trở tay một nắm Kim Cô Bồng, miễn cưỡng đem Kim Cô Bồng ngăn ở phía sau. Sau đó, Tôn Ngộ Không cũng cảm giác một cổ lực lượng khổng lồ cùng đau đớn truyền đến.

Sau một khắc, Tôn Ngộ Không đã bay ra ngoài.

Chương 59: Thắng bại

Tôn Ngộ Không bị Đế Hoàng một búa ném bay, đang bay ra qua nháy mắt, Tôn Ngộ Không miễn cưỡng xoay người một cái, cổ tay khê đảo, Kim Cô Bổng tựa như một mũi tên nhọn một dạng bắn về phía Đế Hoàng cái trán. Bởi vì khoảng cách quá gần, Đế Hoàng coi như tốc độ tại nhanh cũng không kịp trốn tránh, đành phải một cánh tay nâng lên, bảo vệ cái trán. Bỗng vào hiện tại biến thành áo giáp trạng thái, Đế Hoàng có lòng tin ngăn trở Tôn Ngộ Không cái này mười điểm vội vàng nhất kích.

Ngay tại Đế Hoàng một cánh tay nâng lên che khuất hai mắt thời điểm, Tôn Ngộ Không hai tay đột nhiên mười cái đầu ngón tay như hồ điệp xuyên hoa đồng dạng nhanh chóng lay động. Theo ngón tay bay múa, từng cây màu vàng kim nhạt sợi tơ từ Tôn Ngộ Không đầu ngón tay bay ra sau đó trên không trung xen lẫn thành một cái lưới lớn.

Cái này lưới lớn vừa vừa thành hình, cũng bởi vì Tôn Ngộ Không lúc này chính là phi tốc lui lại trạng thái, nguyên có lưới lớn lập tức quay đầu chụp xuống. Mà phía dưới, đúng lúc là vừa mới ngăn trở bắn về phía cái trán Kim Cô Bổng Đế Hoàng.

Bởi vì ngăn trở hai mắt, nguyên có Đế Hoàng cũng không nhìn thấy cái này nhát tầm vồng lớn màu vàng óng. Làm Đế Hoàng cảm giác được trên người dị dạng thời điểm, đã muộn. Trực tiếp bị Tôn Ngộ Không tầm vồng lớn màu vàng kim cho đem bay ra ngoài.

Lần này, Đế Hoàng thì khá chật vật. Tuy nhiên Tôn Ngộ Không là bị một búa tích bay, thế nhưng là tại thời khắc sống còn Tôn Ngộ Không dùng Kim Cô Bổng ngăn trở phía sau lưng, nguyên có bị thương cũng không nặng, chỉ bất quá bởi vì Đế Hoàng lực lượng thực sự quá lớn, Tôn Ngộ Không ngăn cản không nổi nguyên có Kim Cô Bổng hung hăng đâm vào phía sau lưng của mình.

Chẳng qua loại này đau đớn đối với ý chí kiên định Tôn Ngộ Không tới nói, đã không tính là gì. Cho nên mới có thể đang bay ra qua trong nháy mắt bố trí xuống tầm vồng lớn màu vàng kim. Mà lại một chiêu này còn có tương đương thành công.

Làm Tôn Ngộ Không tròn vẹn bay trăm trượng về sau, cổ lực lượng này mới dần dần suy yếu, cái này hay là bởi vì Tôn Ngộ Không trong tay hoàng kim lưới lớn kéo lấy Đế Hoàng quan hệ, nếu như chỉ có Tôn Ngộ Không chính mình, còn không biết bị đánh bay bao xa đây.

Thân thể xoay người giữa không trung, hai chân vững vàng đứng trên mặt đất. Quay đầu nhìn về phía sau lưng bị chính mình lưới lớn bao lấy Đế Hoàng, Tôn Ngộ Không không khỏi cười hắc hắc.

Tay khê vậy, Kim Cô Bổng thì bay đưa tới tay. Mang theo cây cột đồng dạng thô to Kim Cô Bổng, Tôn Ngộ Không một mặt cười xấu xa đi đến Đế Hoàng trước người. Lúc này Đế Hoàng toàn thân trên dưới không biết bị bao nhiêu cái kim sắc sợi tơ cuốn lấy, tuy nhiên Đế Hoàng lực lượng mạnh mẽ mà lại đang không ngừng gãy dựa, thế nhưng là để Đế Hoàng buồn bực là mỗi lần chính mình kéo đứt một số kim sắc sợi tơ về sau, cái này sợi tơ rất nhanh liền phân hóa ra càng nhiều sợi tơ sau đó xen lẫn quấn quanh ở cùng một chỗ.

Làm Tôn Ngộ Không đi đến Đế Hoàng trước mắt thời điểm, Đế Hoàng toàn thân trên dưới đã bị tơ vàng cho lít nha lít nhít quấn quanh thành một cái người Kim. Vừa mới bắt đầu còn có thể mãnh liệt gãy dựa Đế Hoàng giờ phút này đã liên động một cái ngón tay đều cực kỳ khó khăn.

"Hắc hắc, không nghĩ tới cái này kim sắc sợi tơ vậy mà như thế dùng tốt, quả thực so cái gì Khôn Tiên Tác lác Tiên dây thừng dùng tốt nhiều. Ngươi gọi Đế Hoàng đứng không, hắc hắc, hiện tại liền để ngươi ném thử bị đánh tư vị."

Vừa mới dứt lời, Tôn Ngộ Không hai tay vung Kim Cô Bổng thì chiếu trên mặt đất bị trói thành một đoàn Đế Hoàng mãnh liệt rút. Mà lại Tôn Ngộ Không một bên quát một bên gọi: "Bảo ngươi thay đổi cùng ta một dạng, bảo ngươi dùng búa lớn chặt ta, bảo ngươi cầm tảng đá lớn ném ta, ngươi không phải có thể biến lớn sao, tiếp tục biến a. Lại có so ta còn lớn hơn Hầu Tử, nhìn ta không đem ngươi đánh thành đầu heo."

Mặc cho ai cũng không nghĩ tới, đáng lẽ chiếm hết thượng phong Hậu Thổ Thần Viên Đế Hoàng, nhưng bởi vì một số không có ý nghĩa kim sắc sợi tơ trong nháy mắt bị nhốt, rơi vào cái đề Tôn Ngộ Không đầy đất quật cục diện. Một bước sai, từng bước sai. Bất quá, Tôn Ngộ Không cái này tầm vồng lớn màu vàng óng cũng xác thực quý dị, ngay cả biến thành áo giáp Đế Hoàng đều không có cách nào lập tức toàn bộ kéo đứt. Ngược lại bởi vì gãy dựa dẫn đến càng nhiều kim sắc sợi tơ quấn quanh.

Rốt cục, Tôn Ngộ Không tựa hồ là phát tiết xong trong lồng ngực nộ khí, đem Kim Cô Bổng quăng ra, đặt móng thì ngồi dưới đất, miệng lớn thở hỏn hển.

Đồng thời hai tay hư không xé ra, những cái kia quấn quanh ở Đế Hoàng trên người kim sắc sợi tơ phảng phất bị một đôi ngũ hành lại cực kỳ hữu lực đại thủ cho xé mở. Lộ ra bên trong nằm trên mặt đất không ngừng kêu rên Đế Hoàng. Lúc này Đế Hoàng trên người khai giáp đã biến mất, chuỗi này to lớn Chiến Phủ cũng đồng dạng biến mất, chẳng qua trước đó sử dụng Kim Cô Bổng lại xuất hiện tại Đế Hoàng bên cạnh.

Tôn Ngộ Không nhìn qua Đế Hoàng Kim Cô Bổng, như có điều suy nghĩ.

Thật lâu, Tôn Ngộ Không tựa hồ là nghỉ ngơi tốt, reo hò một tiếng liền biến thành nguyên bản lớn nhỏ. Chỉ bất quá lúc đầu một thân khai giáp đã biến mất không thấy gì nữa. Tôn Ngộ Không cũng không thèm để ý, tay phải hướng lên bầu trời kéo một cái, nhất thời một đạo bạch quang rơi xuống Tôn Ngộ Không trên thân. Làm bạch quang biến mất, một thân kim quang sắc chiến giáp lại xuất hiện tại Tôn Ngộ Không trên thân.

Dẫn theo Kim Cô Bồng, Tôn Ngộ Không đi đến còn có trên mặt đất nằm sấp Đế Hoàng to lớn đầu lâu bên cạnh. Không nói hai lời vung Kim Cô Bồng hướng về phía Đế Hoàng đầu to cũng là một gậy.

Nhất thời, đáng lẽ nằm rạp trên mặt đất Đế Hoàng gầm lên giận dữ: "Người nào người nào dám quấy rầy lão tử ngủ "

Nhìn lấy mờ mịt tứ phương Đế Hoàng, Tôn Ngộ Không không khỏi vừa bức mình vừa buồn cười. Cầm Kim Cô Bồng hướng về phía Kim Cô Bồng hướng về phía Đế Hoàng vừa hung ác đậm một chút.

"Tiểu tử nguoi không xong đi tranh thủ thời gian cho ta biến trở về tới. Cần thận ta còn có quất nguoi."

Đế Hoàng nghe được Tôn Ngộ Không thanh âm, nhất thời sững sờ, vậy mà liền thật như Tôn Ngộ Không nói, từ từ biến trở về đến cùng Tôn Ngộ Không một kích cỡ tương đương. Chỉ bất quá, hình dạng lại cùng Tôn Ngộ Không cũng không giống nhau. Đế Hoàng biến trở về bản thể, cũng là một thân, thể nhưng là hần vậy mà cũng giống như Tôn Ngộ Không, tay hướng về phía bầu trời vung lên, một đạo bạch quang bị lấy xuống, sau đó rơi vào Đế Hoàng trên thân hóa thành một bộ thổ áo giáp màu vàng.

"Tiểu tử nguoi làm sao còn tại dùng chiều này hái mây biến hóa khái loại này trò vật nguoi cũng không ngại mất mặt "

Cái này Đế Hoàng sửa sang một chút trên người khái giáp, sau đó dò xét Tôn Ngộ Không nhất nhãn, sau đó khinh thường nói: "Còn có mặt mũi nói ta nguoi không cũng giống vậy sao "

Nói xong, Đế Hoàng đột nhiên chăm chú nhìn chăm chăm Tôn Ngộ Không, mà Tôn Ngộ Không nhưng cũng đồng dạng thật chặt trừng mắt Đế Hoàng. Sau một khắc, hai người vậy mà hung hăng ôm nhau.

"Hầu ca, vậy mà thật là nguoi. Nguoi so trước kia càng mạnh."

"Xú tiểu tử, nguoi cũng không tệ. Ta còn tưởng rằng nguoi đã chết, không nghĩ tới nguoi lại thành trên đảo này thủ quan nhân. Nguoi so trước kia, cũng càng cường."

Lúc này, Đế Hoàng hơi hơi dao động một chút đầu, nếu có ngoại nhân nhìn đến, thì sẽ phát hiện, Đế Hoàng trên đầu nguyên bản một hai cái lỗ tai, vậy mà hóa thành tam đôi hết thấy Lục cái lỗ tai.

Nguyên lai, cái này Hậu Thổ Thần Viên Đế Hoàng, lại là năm đó Lục Nhĩ Mi Hầu!

Năm đó Tôn Ngộ Không sư đồ lấy kinh nghiệm, Lục Nhĩ Mi Hầu bị Như Lai xui khiến hóa thành Tôn Ngộ Không bộ dáng, cùng Tôn Ngộ Không sư đồ hảo hảo khó xử một phen.

Thật lâu, hai người mới tách ra, tiếp theo Tôn Ngộ Không trùng điệp chùy một chút Lục Nhĩ Mi Hầu lồng ngực.

Mà Lục Nhĩ Mi Hầu cũng một mặt cười ngây ngô về Tôn Ngộ Không một chút. Sau đó giống như là đột nhiên nhớ tới cái gì, đột nhiên đối với Tôn Ngộ Không hỏi: "Hầu ca, nguoi có phải hay không đã sớm nhận ra ta "

Tôn Ngộ Không bỗng nhiên nhăn nhó một chút nói: "Đúng vậy a, từ nguoi biến thân thời điểm liền phát hiện. Chẳng qua vì có thể đánh nguoi một chầu, ta sẽ giả bộ không có phát hiện."

"A a, Từ Hầu Tử, nguoi chơi ta!"

"Ha ha ha, Ha-Ha "

Toàn bộ Huyền Yêu Đảo, đều quanh quần Tôn Ngộ Không cái kia vui sướng tiếng cười

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: 6 Nhĩ Mi Hầu

Liên quan tới Lục Nhĩ Mi Hầu cùng Tôn Ngộ Không cổ sự, cái này muốn từ trước đây thật lâu nói lên.

Truyền thuyết Hầu Tộc có tứ đại Thần Hầu, mỗi khi loạn thế sắp tới, tứ đại Thần Hầu đều sẽ nhao nhao hiện thân, mà lại vì chỉ huy Hầu Tộc, tứ đại Thần Hầu ở giữa đem sẽ xuất hiện một tên Hầu Vương.

Lần này, Hào Tộc tử đại Thần Hào lại có chút quái dị. Trước hết nhất buông xuống chính là Xích Khào Mã Hào. Xích Khào Mã Hào, hiệu Âm Dương, biết nhân sự, thiện xuất nhập, tránh chết sinh trường. Làm Xích Khào Mã Hào hàng thế về sau, thì dẫn theo Hào Tộc thăm Danh Sơn thăm Linh Địa, cuối cùng, đến Đông Thắng Thần Châu Ngạo Lai Quốc Hoa Quả Sơn. Đồng thời Xích Khào Mã Hào bằng vào chính mình trời sinh Thần Thông tại Hoa Quả Sơn chiếm lĩnh một chỗ cắm dùi.

Sau đó, Hào Tộc liền ở đây phồn diễn sinh sống. Rốt cục, một trăm hai mươi năm về sau, Thông Bối Viên Hào hàng thế. Thông Bối Viên Hào, cảm Nhật Nguyệt, Súc Thiên Sơn, biện hư cửu, cân khôn ma lộng. Thế nhưng là Thông Bối Viên Hào lại không vừa lòng tại hiện trạng, cảm thấy Hào Tộc không nên trốn ở như thế vắng vẻ một chỗ, mà chính là cần phải có tốt hơn phát triển. Ở chỗ Xích Khào Mã Hào đại sáo một khung về sau, Thông Bối Viên Hào thì chỉ huy một bộ phận tộc nhân rời đi Hoa Quả Sơn.

Bởi vì hai vị Thần Hào không hợp, khả năng dẫn phát Thiên Đạo không vui, nguyên có Lục Nhĩ Mi Hào cùng Linh Minh Thạch Hào vậy mà một trước một sau nhao nhao hàng thế.

Lục Nhĩ Mi Hào, thiện Linh Âm, có thể xem xét để ý, biết rõ trước sau, Vạn Vật Giai Minh. Linh Minh Thạch Hào thông biến hóa, biết Thiên Thời, biết địa lợi, di tính hoán đầu.

Linh Minh Thạch Hào sinh ra về sau, cũng bởi vì Kỳ Thần Thông mà làm Hào Tộc tìm được Thủy Liêm Động Động Thiên. Vì Hào Tộc làm ra đại công hiến, tại Xích Khào Mã Hào lôi kéo dưới, sau đó toàn bộ Hào Tộc đồng đều phụng Linh Minh Thạch Hào vì Hào Vương, đặt tên xưng là Mỹ Hào Vương.

Cứ như vậy, xuân qua đông đến hoa nở hoa tàn, năm mươi năm xuân thu cứ như thế trôi qua. Rốt cục, Hào Tộc bên trong phát sinh một sự kiện, từ đó cải biến toàn bộ Hào Tộc vận mệnh. Cái kia chính là một cái Lão Hào tuổi tác quá cao, tại một buổi tối lặng lẽ qua đời.

Cái này khiến thân là Mỹ Hào Vương Linh Minh Thạch Hào đại thụ chấn kinh, lúc này hắn mới biết được, vạn sự vạn vật cũng có số mạng của hắn. Tất cả mọi người vật sở hữu đều sẽ có chết một ngày. Chết, thì cái gì cũng không biết, không thể vui cười, không thể chơi đùa, không thể cùng một chỗ ăn trái cây, không thể cùng một chỗ uống suối nước. Thậm chí còn có thể chậm rãi hư thối cuối cùng biến mất.

Cái này thực sự thật đáng sợ. Linh Minh Thạch Hào cùng Lục Nhĩ Mi Hào đều dọa sợ. Thế gian này làm sao còn sẽ có Từ Vong loại này đáng sợ sự tình bởi vì hoảng sợ, bởi vì không muốn chết, nguyên có Tôn Ngộ Không quyết định một người ra biển, qua thế giới bên ngoài tìm một loại có thể trường sinh bất lão pháp thuật.

Sau đó, tại một ngày nào đó trong đêm, Tôn Ngộ Không một người ngồi một cái bè trúc, cứ như vậy nghĩa vô phản cố Viễn Độ Trùng Dương, không biết phương hướng phiêu bạt.

Cùng một ngày trong đêm, tại Hoa Quả Sơn một phương hướng khác, Lục Nhĩ Mi Hào cũng đồng dạng công một số trái cây, một người thừa lúc một cái bè trúc, rời đi Hoa Quả Sơn. Mục đích của hắn cùng Tôn Ngộ Không một dạng, cũng muốn học tập một loại có thể trường sinh bất tử pháp thuật.

Cứ như vậy, tại cùng một cái trong đêm, hai cái có đồng dạng mơ ước Hào Tử, hướng về hai cái phương hướng, phân biệt đập vào thuộc về mình ngạch tương lai.

Về sau, Tôn Ngộ Không đến Tây Ngưu Hạ Châu, bái Bồ Đề Tổ Sư vì sư, học tập đạo thuật. Những thứ này đại gia đã biết rõ tạm thời không đề cập tới, lại nói cái kia Lục Nhĩ Mi Hào, ở trên biển chinh một chút phiêu bạt ba năm về sau, vậy mà cũng đến một chỗ khu vực. Cái này khu vực chính là cái kia thiên hạ ở giữa yêu ma quỷ quái nhiều nhất chỗ, Bắc Câu Lô Châu.

Thượng cổ thời gian, nhân ở thế giới, chính giữa có một Tu Di Sơn (lại làm tên mê Lô Sơn, dịch ý thì tốt hơn cao sơn, Diệu Quang Sơn), đứng thẳng nước chảy mặt 8 Vạn 4000 từ tuần, dưới mặt nước cũng sâu đạt 8 Vạn 4000 từ tuần, chung quanh có Cửu Sơn, tám biển vờn quanh, hình thành một cái Tu Di Thế Giới.

Cửu Sơn là: Tu Di Sơn, cầm song núi, cầm trực núi, gánh Mộc Sơn, thiện gặp núi, mã tai núi, vòi voi núi, cầm một bên núi, sắt vây núi. Nội bộ Thất Hải đều vì tám công đức nước thành, mà bên ngoài biển vì Hàm Thủy thành.

Thứ tám cầm một bên núi cùng thứ chín sắt vây núi ở giữa Hải Dương, tứ phương có Tứ Đại Châu, tên là Tu Di bốn châu, phía Đông là Đông Thắng Thần Châu, phía Nam là Nam Thiệm Bộ Châu, phía tây là Tây Ngưu Hạ Châu, phía Bắc là Bắc Câu Lô Châu.

Bắc Câu Lô Châu ở vào Tu Di Sơn Bắc Hàm Hải giữa, châu được tứ phương, mỗi một bên các dài hai ngàn từ tuần, hình dáng như nắp hộp, từ bảy Kim Sơn cùng đại sắt vây núi chỗ quay chung quanh, hoàng kim vì, ngày đêm Trường Minh.

Làm Lục Nhĩ Mi Hào đến Bắc Câu Lô Châu về sau, chỉ cảm thấy nơi này giống như Tiên Cảnh, các loại mỹ diệu sơn lâm, nước sông, còn có có rất nhiều chưa từng nghe thấy chưa từng nhìn thấy sinh vật cùng quả thực, Lục Nhĩ Mi Hào thậm chí cảm thấy mình đã đạt tới trong truyền thuyết các Tiên Nhân chỗ ở.

Thế nhưng là, tại cái này về sau năm năm bên trong, Lục Nhĩ Mi Hào triệt triệt để để minh bạch, nơi này cũng không phải là cái gì Tiên chỗ của người ở, ngược lại là so Hoa Quả Sơn tàn khốc hơn nhiều thế giới. Nơi này nhìn như mỹ hảo, kì thực khắp nơi hung hiểm, các loại cường đại hung thú tầng tầng lớp lớp, không cần thận cũng là cái mệnh tang tại chỗ hậu quả.

Thế nhưng là Lục Nhĩ Mi Hào không có lựa chọn, duy nhất tín niệm đó là sống tiếp, không chỉ có là chính mình phải sống sót, hơn nữa còn muốn để Hào Tộc toàn bộ sống sót. Không thể chết, người nào cũng không thể chết. Cứ như vậy, tại giữa sinh tử ma luyện chính mình, tại cô độc giữa rèn luyện chính

mình. Rốt cục, Lục Nhĩ Mi Hầu bằng vào chính mình trời sinh Thần Thông cùng trong lòng cái kia vô cùng kiên định tín niệm, vậy mà như kỳ tích tại chỗ này chỗ đều là nguy cơ Bắc Câu Lô Châu bên trong, chính một chút sinh hoạt năm năm.

Năm năm này, Lục Nhĩ Mi Hầu cơ hồ không có có một ngày là có thể yên tâm, trừ chém giết, cũng là chém giết. Dần dần, Lục Nhĩ Mi Hầu từ lúc mới bắt đầu vì sống sót mà chém giết chậm rãi càng về sau vì mạnh lên mà chém giết. Làm Lục Nhĩ Mi Hầu đã đầy đủ cường đại thời điểm, hắn vẫn không có dừng lại, mà là tiếp tục một đường hướng bắc. Bởi vì hắn từ khi số đông đảo hung thú miệng bên trong biết được, Bắc Câu Lô Châu lớn nhất Bắc Phương, có một vị nhân vật cực kỳ khủng bố. Hắn là toàn bộ Bắc Câu Lô Châu người mạnh mẽ nhất, cũng là bởi vì sự tồn tại của người này, trong thiên hạ mới không có bất kỳ cái gì nhất phương thế lực dám thăm dò cái này Bắc Câu Lô Châu.

Không phải vậy, cái này Bắc Câu Lô Châu tuy nhiên so sánh cái khác tam đại bộ châu cần cỗi một số, thế nhưng là cũng không kém bao nhiêu, như thế một khối vô chủ địa bàn, thế lực khắp nơi đây chính là cực kỳ đồ mắt. Bất luận này nhất phương thế lực có thể được đến cái này Bắc Câu Lô Châu, vậy tuyệt đối có thể trong thời gian cực ngắn thế lực lớn tăng.

Thế nhưng là cũng là như thế một khối ửng có vô hạn lực bộ châu, trăm ngàn vạn năm đến, vẫn như cũ bình yên vô sự. Đây hết thấy, đều là bởi vì tại Bắc Câu Lô Châu Cực Bắc Chi Địa, có một cái kinh khủng tồn tại. Chỉ cần hắn tại một ngày, cái này Bắc Câu Lô Châu là thuộc về Yêu tộc một ngày, mà lại là tự do nhất Yêu tộc quốc độ.

Làm Lục Nhĩ Mi Hầu biết được đây hết thấy về sau, trong lòng của hắn cũng chỉ có cái này một cái tín niệm. Đánh bại người này, sau đó thống nhất cái này Bắc Câu Lô Châu, để khối này bộ châu trở thành Hầu Tộc địa bàn.

Làm ý nghĩ này vừa vừa mọc lên, ngay tại Lục Nhĩ Mi Hầu tâm lý điên cuồng lan tràn. Mà lại cố ý niệm này càng ngày càng kiên định, sau cùng thậm chí trở thành Lục Nhĩ Mi Hầu còn sống duy nhất động lực.

Làm năm thứ năm đi qua về sau, Lục Nhĩ Mi Hầu đã trở thành Bắc Câu Lô Châu nhân vật mạnh nhất, bất luận là ở bên kia Yêu Ma rừng rậm vẫn là vạn ác sơn mạch, Lục Nhĩ Mi Hầu đều trở thành tối cường giả.

Tại đánh bại Mê Vụ Chiếu Trạch cường đại nhất một mực Long Giác cá sấu về sau, Lục Nhĩ Mi Hầu quyết định, qua khiêu chiến vị kia tồn tại cường đại nhất. Tìm tới hắn, sau đó đánh bại hắn.

Cái này về sau, Lục Nhĩ Mi Hầu hoa thời gian ba tháng, rốt cục đến Bắc Câu Lô Châu lớn nhất Bắc địa phương. Nơi này quanh năm rơi xuống tuyết lớn, mà lại cuồng phong gào thét. Thế nhưng là kỳ quái là trên mặt đất lại không có một chút tuyết hoa, có, chỉ là không thể nhìn thấy phần cuối hoang vu.

Lúc này Lục Nhĩ Mi Hầu, cũng đã cùng năm năm trước có cực lớn khác nhau. Một thân áo da thú Thường, nhìn bộ dáng hắn là một con cạp. Mà sự thật cũng đúng là như thế. Lục Nhĩ Mi Hầu khoác trên người, cũng là Yêu Ma trong rừng rậm cường đại nhất một cái ngàn năm Hồ Vương da hồ. Trận chiến kia, chính một chút đánh một ngày một đêm, lại lấy tàn phế một cánh tay đại giới về sau, Lục Nhĩ Mi Hầu rốt cục chém giết nó.

Lục Nhĩ Mi Hầu chẳng những khoác trên người lấy một thân da hồ, mà lại trên cổ còn mang theo một chuỗi hàm răng, cái này hàm răng cũng là mơ hồ đầm lầy Long Giác cá sấu. Lại nhìn Lục Nhĩ Mi Hầu trong tay, xách ngược lấy một cây so chính hắn còn dài hơn thủ đoạn thô cây gậy. Cái này cây gậy thoát nhìn thô ráp không chịu nổi, tựa hồ chỉ là một tiết phổ thông thân cây.

Thế nhưng là, cái này cây gậy xác thực Bắc Câu Lô Châu một gốc vạn năm Long Huyết Thiết Thụ Thụ Tâm, long huyết này Thiết Thụ tương truyền là thượng cổ Thanh Long Thần Thú cùng địch nhân tranh đấu lúc chảy ra huyết dịch nhỏ xuống tại một khóa sắt trên cây mới hình thành. Đi qua vạn năm trường thành, cái này Thiết Thụ thay đổi không thể phá vỡ, thậm chí so Tứ Đại Thánh Thú Huyền Vũ Thánh Thú Quy Giáp còn cứng rắn hơn.

Lục Nhĩ Mi Hầu, đã chuẩn bị kỹ càng. Vì Hầu Tộc tương lai, một trận chiến này, chỉ có thể thắng!

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Không chịu nổi một kích

Lục Nhĩ Mi Hầu tại nguyên chỗ ngồi xuống, hít sâu một hơi về sau, bắt đầu chậm rãi bình phục tâm cảnh của mình. Tuy nhiên năm năm này ngày đêm chém giết để Lục Nhĩ Mi Hầu tâm chí rèn luyện cực kỳ kiên định, thế nhưng là tại cái này tới hậu quan đầu, vẫn là khó tránh khỏi tâm lý sẽ có gọn sóng. Mà cái này gọn sóng, đối với loại này quyết chiến tới nói, rất có thể cũng là trí mạng.

Nguyên có Lục Nhĩ Mi Hầu mới có thể nguyên địa tĩnh tọa, làm tâm cảnh của mình lại không sợ thời điểm, đó mới là đại chiến lúc mới bắt đầu.

Rốt cục, chính một chút ba canh giờ. Lục Nhĩ Mi Hầu rốt cục đứng dậy mà đứng. Tuy nhiên chỉ có ngắn ngủi ba canh giờ, thế nhưng là cái này Lục Nhĩ Mi Hầu lại tựa hồ như kinh lịch một trận thuế biến. Nguyên bản tràn ngập tại quanh thân sát khí cùng sát khí, lúc này đều bị Lục Nhĩ Mi Hầu giấu trong lòng.

Cả người khí chất đều thay đổi nội liễm, dày đặc. Nếu như nói trước đó Lục Nhĩ Mi Hầu là một thanh kiếm sắc bén, vậy bây giờ Lục Nhĩ Mi Hầu thì là một thanh nỏ nang đao.

Ở trong đó không thể nói ai tốt ai xấu, chẳng qua duy nhất có thể khẳng định là, hiện tại Lục Nhĩ Mi Hầu thay đổi càng thêm trầm ổn.

Từ từ nhắm mắt lại, đem Long Huyết côn cầm ở bên cạnh, sau đó thật sâu hít một hơi, sau một khắc, chỉ nghe thấy một tiếng hét lên "Mạnh nhất gia hỏa, đi ra cho ta, ta đến đánh bại ngươi!"

...

Kỳ thực cái này cũng không trách Lục Nhĩ Mi Hầu, dù sao cái này Bắc Câu Lô Châu Thủ Hộ Thần, cũng chỉ là tồn tại trong truyền thuyết. Không có người nào thật gặp qua hắn, hết thấy tất cả đều là bôi phàn bôi phàn truyền thừa. Nguyên cớ Lục Nhĩ Mi Hầu trừ hô to bên ngoài, thật là không có gì biện pháp khác. Nếu là thật bằng vào chính mình đi tìm, chỉ sợ đời này cũng không tìm tới.

Hô xong sau, Lục Nhĩ Mi Hầu chính mình cũng nhịn không được cười ra tiếng. Suy nghĩ một chút chính mình cũng thật sự chính là hồ nháo. Nào có chính mình một tiếng hô người ta thì xuất hiện. Đang lúc Lục Nhĩ Mi Hầu muốn Đẳng Vân bay lên qua không trung nhìn xem chung quanh đây có cái gì đặc biệt chi địa thời điểm, bỗng nhiên cảm giác bá vai bị người nào vỗ một cái.

Mãnh liệt vừa quay đầu lại, Lục Nhĩ Mi Hầu lại nhìn thấy một người mặc một thân Thanh Sam, tướng mạo cực kỳ thanh niên tuấn lãng. Mây kiếm mắt sáng, khí chất bất phàm. Tại cái nào đó nhảy mất, Lục Nhĩ Mi Hầu cơ hồ cho là mình Thiên Thần. Đang lúc Lục Nhĩ Mi Hầu xuất thân thời điểm, người trẻ tuổi kia đi từ từ đến Lục Nhĩ Mi Hầu phía trước.

Mỗi khi người trẻ tuổi kia phóng ra bước chân thời điểm, treo ở bên hông hắn Tiểu Linh Đẳng đều sẽ truyền ra một trận thanh tịnh âm vang. Mà cũng chính là cái này âm thanh chuông, cắt ngang Lục Nhĩ Mi Hầu đồ dẫn trạng thái.

Làm Lục Nhĩ Mi Hầu lấy lại tinh thần thời điểm, không khỏi hà một thân mồ hôi lạnh. Lục Nhĩ Mi Hầu từ đặt tại cái này Bắc Câu Lô Châu chém giết chính mình một chút năm năm, từ bên bờ sinh tử rèn luyện ra được linh thức đây chính là dị thường nhạy bén. Bình thường một khi có sinh mệnh thể tiếp cận chính mình trăm mét phạm vi, bất luận có phải hay không có ác ý chính mình cũng biết trong nháy mắt giết mình. Cũng chính là dựa vào loại này dị thường bén nhạy linh thức, Lục Nhĩ Mi Hầu mới lấy Xu Cát Tị Hung, thậm chí là cứu Lục Nhĩ Mi Hầu nhiều lần.

Thế nhưng là ngay tại vừa rồi, Lục Nhĩ Mi Hầu một mực vẫn lấy làm kiêu ngạo linh thức vậy mà mất linh, trước người người trẻ tuổi kia chẳng những đi đến phía sau mình, thậm chí là xuất thủ tự chụp chính mình một chút. Mà chính mình nhưng vẫn không có phát giác. Nếu như vừa rồi này người không phải vô nhẹ chính mình, mà là công kích mình, cái kia giờ phút này, chỉ sợ mình đã chết.

Chết không thể chết, chính mình sao có thể chết đâu?

Trong nháy mắt, Lục Nhĩ Mi Hầu không biết nơi nào hiện ra dừng khí cùng lực lượng, lấy cuộc đời tốc độ nhanh nhất trở tay rút ra cầm trên mặt đất Long Huyết côn, thân thể uốn éo, thế tới hung mãnh nhất còn đã hướng về người trẻ tuổi kia phía sau lưng hăng rút đi.

Hừ, coi như thân người pháp lại quý dị, thế nhưng là người vậy mà như sau khinh thường, đem phía sau lưng lại như thế bạo lộ tại địch nhân trước mắt. Tại Lục Nhĩ Mi Hầu trong mắt, cái này Bắc Câu Lô Châu hết thấy sinh mệnh, đều là địch nhân của mình. Tuy nhiên không hiểu người tuổi trẻ trước mắt từ đâu mà đến, chẳng qua cái này tia không ảnh hưởng chút nào Lục Nhĩ Mi Hầu coi hắn là làm địch nhân. Tại mảnh này sát lục rừng cây, có thể tin nhiệm, chỉ có chính mình.

Mà lại Lục Nhĩ Mi Hầu có lòng tin, chính mình cái này thế đại lực trầm một giây, đối phương coi như không chết cũng sẽ thụ thương tổn. Thế nhưng là, làm Lục Nhĩ Mi Hầu cây gậy miễn cưỡng đến người trẻ tuổi kia phía sau thời điểm, Lục Nhĩ Mi Hầu chợt hoảng sợ phát hiện người trẻ tuổi kia vậy mà không biết lúc nào xoay người lại, hơn nữa còn là một mặt cười híp mắt duỗi ra một đầu ngón tay.

Sau đó, chính mình cái này cực có lòng tin một giây, thì cứ thế mà bị người trẻ tuổi kia dùng một đầu ngón tay cho đỡ được. Chính mình thậm chí cảm thấy đến vừa mới một cơn này từ không phải tại đánh một người, mà là tại công kích một tòa nguy nga đại sơn. Chính mình là cái kia một cây tinh tế nhánh cây, vô lực đập tại nguy nga trên ngọn núi lớn.

Không có khả năng, không có khả năng, làm sao có thể dùng một ngón tay thì ngăn lại chính mình, đây tuyệt đối không có khả năng. Miệng bên trong không ngừng mà tái diễn câu nói này, Lục Nhĩ Mi Hầu bỗng nhiên rút về Long Huyết côn, sau đó toàn thân sát khí đột nhiên bạo liệt, sát ý nồng nặc quá thực đùa hóa thành thực chất.

Tại cái này lạnh lùng trong sát ý, Lục Nhĩ Mi Hầu toàn thân một thịt phồng lên, phảng phất bỗng nhiên ở giữa đạt được một cỗ lực lượng khổng lồ. Làm sát ý ngưng tụ đạt tới cái nào đó cực đoạn thời điểm, Lục Nhĩ Mi Hầu bỗng nhiên tại biến mất tại chỗ.

Xuất hiện lần nữa thời điểm, đã là thân ở giữa không trung, đồng thời song tay nắm chặt Long Huyết côn cao cao giơ lên. Sau đó Long Huyết côn ngang nhiên nện xuống, mà người trẻ tuổi kia vẫn là một mặt ý cười giơ lên một ngón tay, tại Long Huyết côn sắp đụng phải cái trần thời điểm ngăn trở. Tại trong quá trình này, người trẻ tuổi kia thậm chí cũng không có động một hạ thân.

Lục Nhĩ Mi Hầu mắt thấy nhất kích không được, ngược lại rút về Kim Cô Bổng, thân thể trên không trung lấy một cái quỹ dị tư thế gãy đôi một lúc sau lần nữa biến mất.

Mà xuất hiện lần nữa thời điểm, đã đứng tại người tuổi trẻ bên trái, Long Huyết côn hướng về phía người tuổi trẻ chân phải hung hăng nện xuống. Thế nhưng là lần này còn không bằng lần trước, bởi vì Long Huyết côn mới vừa vịn hạ xuống xong liền bị người trẻ tuổi chỗ sâu ngón trở tay phải đầu ngón tay

chặn lại.

Sau đó thời gian bên trong, Lục Nhĩ Mi Hầu cơ hồ là dùng hết tất cả vốn liếng, không ngừng mà biến mất không ngừng xuất hiện, thế nhưng là bất luận làm sao xảo trá quái dị công kích, toàn bộ đều không ngoại lệ bị người tuổi trẻ một cây ngón trở chặn lại.

Rốt cục, tại chính mình lại một lần công kích bị ngay sau đó về sau, Lục Nhĩ Mi Hầu đột nhiên nhảy lùi lại mấy bước, sau đó đem Long Huyết côn cầm trên mặt đất miệng lớn thở hổn hển.

"Người đánh xong cái kia giờ đến phiên ta."

Ngay tại Lục Nhĩ Mi Hầu thở thư giãn trong nháy mắt, trước đó một mực đang chống đỡ công kích mình người trẻ tuổi bỗng nhiên hướng về chính mình đi tới. Lục Nhĩ Mi Hầu nhất thời kinh hãi không thôi, chẳng lẽ cái này khủng bố người trẻ tuổi rốt cục muốn xuất thủ sao có lẽ, hôm nay chính mình sẽ chết đi. Thế nhưng là không cam tâm a, chính mình thậm chí ngay cả Bắc Câu Lô Châu trong truyền thuyết người mạnh nhất đều không nhất nhàn lại muốn như vậy mất mạng. Xem ra, chính mình vẫn là quá ngây thơ.

Nhìn qua từng bước một đi tới người trẻ tuổi, Lục Nhĩ Mi Hầu bỗng nhiên cảm giác mình trong lòng cho tới nay sát ý cùng bạo ngược toàn bộ biến mất. Thậm chí ngay cả trường sinh bất tử chấp niệm đều giảm yếu rất nhiều. Trong lúc nhất thời, Lục Nhĩ Mi Hầu tiến vào một cái kỳ quái ý cảnh bên trong.

Tâm, là như thế bình tĩnh. Từ xuất sinh bắt đầu cho tới bây giờ từng màn bắt đầu ở trước mắt chiếu lại. Từ lúc trước một cái cái gì cũng không biết Tiểu Hầu, cho tới bây giờ hai tay không biết nhiệm nhiều ít sinh linh máu tươi, cái này cùng nhau đi tới, chính mình, đạt được rất nhiều, nhưng là giống như cùng mất đi rất nhiều.

Đột nhiên, Lục Nhĩ Mi Hầu tâm, run lên bần bật. Một chùm quang mang, xuyên qua vạn thiên che đậy mây đen, trực tiếp chiếu vào Lục Nhĩ Mi Hầu trong lòng.

Bỗng nhiên một trận thanh tịnh âm thanh chuông truyền đến, Lục Nhĩ Mi Hầu bừng tỉnh. Lại phát hiện mình vậy mà xuất hiện tại Hoa Quả Sơn!

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 62: Bái sư

Lục Nhĩ Mi Hầu một mặt mờ mịt đánh giá chung quanh, phát hiện nơi này vậy mà thật là Hoa Quả Sơn. Một ngọn cây cọng cỏ, Nhất Hoa một thạch đều là chân thực như thế. Chuyện này rốt cuộc là như thế nào chính mình không phải đi Bắc Câu Lô Châu sao chính mình không phải đang cùng Bắc Câu Lô Châu Thủ Hộ Thần giao chiến sao chuyện này rốt cuộc là như thế nào

Dùng lực bóp chính mình một chút, rất đau. Vậy liền chứng minh tất cả mọi thứ ở hiện tại là chân thật. Cái kia nếu như bây giờ là thật, cái kia chính là nói, trước đó là mình đang nằm mơ trong mộng chính mình qua Bắc Câu Lô Châu đồng thời ở nơi đó sinh hoạt năm năm hơn nữa còn cùng một vị cường đại dị thường nhân chiến đấu

Nếu quả như thật là nằm mơ, vậy cái này Mộng cũng quá chân thực thật đáng sợ. Cẩn thận hồi tưởng lại, tại Bắc Câu Lô Châu sinh hoạt cái kia năm năm sở hữu trí nhớ toàn bộ vô cùng rõ ràng. Không có một chút mơ hồ.

Tuy nhiên nghĩ mãi mà không rõ đến cùng bên kia mới là mộng cảnh, chẳng qua Lục Nhĩ Mi Hầu cũng quản không nhiều như vậy. Hiện tại hần tất cả tâm tư, đều là mau mau đến xem các tộc nhân của mình. Dù sao tại Lục Nhĩ Mi Hầu trong trí nhớ, mình đã chinh một chút có năm năm không có bọn họ.

Hồi bình phục một chút kích động tâm tình, Lục Nhĩ Mi Hầu bước nhanh hướng về Hầu Tộc chỗ ở chạy đi. Kỳ thực, cái này Hoa Quả Sơn, cũng không phải là chỉ có Hầu Tộc một chủng tộc ở lại. Dù sao Hoa Quả Sơn lớn như vậy, liền xem như Hầu Tộc người đồng thể mạnh cũng bắt quá chi là chiếm phía nam tới gần đỉnh núi một cái địa bàn mà thôi.

Lục Nhĩ Mi Hầu cơ hồ là dùng tốc độ nhanh nhất một đường chạy vội, trong thời gian này Lục Nhĩ Mi Hầu càng phát khẳng định tất cả mọi thứ ở hiện tại mới là chân thực, trước đó cái gì Bắc Câu Lô Châu cái gì Thủ Hộ Thần chẳng qua là tự mình làm một cái thật dài Mộng mà thôi. Ôm ý nghĩ thế này, Lục Nhĩ Mi Hầu tốc độ càng thêm nhanh.

Rốt cục, Lục Nhĩ Mi Hầu đi qua nửa canh giờ chạy, rốt cục dừng lại. Mang tâm tình kích động, Lục Nhĩ Mi Hầu đến Hầu Tộc lãnh địa.

Thế nhưng là thời khắc này Hầu Tộc lãnh địa, vậy mà không nhìn thấy một con khi. Lục Nhĩ Mi Hầu nhất thời sinh lòng cảnh giác, chẳng lẽ xảy ra chuyện gì làm sao một con khi cũng nhìn không thấy không có cách, Lục Nhĩ Mi Hầu đành phải vận khởi thiên phú thần thông, Lục cái lỗ tai chột nghe một trận mười phần âm thanh ồn ào, theo cái này phương hướng của thanh âm nhìn lại, Lục Nhĩ Mi Hầu vậy mà nhìn thấy chính là đầu kia không biết tồn tại bao

hiều năm thác nước. Mà tiếng động lớn thanh âm huyền ảo, chính là từ trong thác nước truyền đến.

Lục Nhĩ Mi Hầu càng phát mê hoặc, chuyện này rốt cuộc là như thế nào phía sau thác nước tại sao có thể có ồn ào âm thanh chính mình ngủ trong khoảng thời gian này, đến cùng xảy ra chuyện gì

Lục Nhĩ Mi Hầu không nghĩ ra, chẳng qua nhưng vẫn là đi đến thác nước phía trước, nhìn lấy cái này phở phở thông thông thác nước, Lục Nhĩ Mi Hầu lần nữa vận khởi thần thông, nhất thời cái kia ồn ào âm thanh càng thêm rõ ràng. Cái này phía sau thác nước nhất định có cái gì, nói không chừng Hầu Tộc Hầu Tử nhóm ngay tại mặt sau này, không phải vậy không khả năng sẽ có như vậy ồn ào.

Nghĩ đến chỗ này, Lục Nhĩ Mi Hầu cảm thấy hung ác, cũng không tiếp tục quản không cho phép nhiều, hai lỗ tai lần nữa cẩn thận phân rõ một chút thanh âm nơi phát ra, Lục Nhĩ Mi Hầu lấy dùng khí thả người nhảy lên, nguyên lai đã chuẩn bị xông đụng vào tường Lục Nhĩ Mi Hầu chợt phát hiện mình tại xuyên qua thác nước về sau vậy mà rơi vào một chỗ trong động phủ. Ngẩng đầu hơi đánh giá, lại phát hiện thạch động này hai bên trái phải các vách một hàng chữ lớn, chính là "Hoa Quả Sơn Phúc Địa, Thủy Liêm Động Động Thiên."

Mà lúc này ồn ào âm thanh đã 10 phần rõ ràng, không dựa vào thiên phú thần thông cũng có thể nghe được. Đề ép một khóa hiểu kỳ tâm, Lục Nhĩ Mi Hầu theo sơn động đi vào. Tại đi qua một cái thời điểm quẹo cua, tiếng động lớn thanh âm huyền ảo âm vang truyền đến, vậy mà để Lục Nhĩ Mi Hầu có trong nháy mắt thất thần.

Nguyên lai, hẳn vậy mà nhìn thấy chính mình trong mộng tưởng niệm chính một chút năm năm Hầu Tộc huynh đệ các bằng hữu vậy mà toàn ở chỗ này, đại gia chính cùng một chỗ vui vẻ ăn hoa quả uống rượu, tốt không vui.

"Ha-Ha, ta trở về, ta Lục Nhĩ Mi Hầu trở về, ha ha ha." Không có trải qua lâu dài người cô độc không cách nào trải nghiệm loại kia xa cách từ lâu trùng phùng tâm tình kích động. Tuy nhiên tại Lục Nhĩ Mi Hầu trong ý thức chính mình chỉ là làm một cái thật dài Mộng, chẳng qua cái này cũng không có thể ngăn cản Lục Nhĩ Mi Hầu lại lớn nhà kích động.

Thế nhưng là sau một khắc, Lục Nhĩ Mi Hầu lại cương đứng ở tại chỗ. Bởi vì vừa mới chính mình reo hò, vậy mà không có bất kỳ cái gì một con khi nghe được, mà lại mình đã chạy đến mọi người bên người, tuy nhiên lại giống như không có bất kỳ người nào nhìn thấy hẳn như vậy. Mà nhìn lấy đại gia ánh mắt lại không giống như là cùng mình đùa giỡn. Cảnh tượng như vậy, sao có thể không cho Lục Nhĩ Mi Hầu đứng chết trân tại chỗ đâu?

Lục Nhĩ Mi Hầu không tin tào, một bên kêu to một bên hướng về trung tâm nhất chạy tới. Thế nhưng là càng làm cho Lục Nhĩ Mi Hầu hoảng sợ sự tình xuất hiện, Lục Nhĩ Mi Hầu vậy mà xuyên qua vừa mới đụng phải sở hữu Hầu Tử thân thể. Đây hết thấy, đã để Lục Nhĩ Mi Hầu rung mình. Chuyện gì xảy ra, đến cùng làm sao, chẳng lẽ mình còn đang nằm mơ

Lúc này, một thanh âm đột nhiên truyền đến, thanh âm này mười phần hùng hậu, tuy nhiên lại cảm giác không thấy là nơi nào truyền đến, quả thực tựa như là trực tiếp xuất hiện ở trong lòng.

"Lục Nhĩ Mi Hầu, không cần lo lắng, đây hết thấy cũng không phải là Mộng, những con khi kia chỉ sờ dĩ nhìn không thấy người, chỉ là bởi vì người bây giờ cũng không phải là thực thể, chẳng qua là nguyên thần xuất khiếu mà thôi."

"Người là ai người đến cùng là ai làm sao người biết ta là Lục Nhĩ Mi Hầu "

"Ha ha, ta ta chính là người trước tại khiếu chiến nhân a, có nhân gọi ta Bắc Câu Lô Châu Thủ Hộ Thần!"

Lục Nhĩ Mi Hầu trong nháy mắt trùng to mắt, Bắc Câu Lô Châu Thủ Hộ Thần chẳng lẽ trước đó hết thấy, cũng không phải là nằm mơ chính mình thật qua Bắc Câu Lô Châu nguyên thần xuất khiếu chẳng lẽ mình chết

"Ta có phải hay không đã chết vì cái gì bọn họ không nhìn thấy ta đây rốt cuộc chuyện gì xảy ra trước đó hết thấy, ta không phải đang nằm mơ sao "

"Người không có chết, chỉ bất quá ta đem nguyên thần của người dùng một loại nào đó pháp thuật cho tháo rời ra, mục đích, chỉ là vì để người về Hoa Quả Sơn nhìn một chút mà thôi. Không tin, người có thể nhìn một chút người vết thương trên người còn ở đó hay không."

Thanh âm này vừa nói xong, Lục Nhĩ Mi Hầu lập tức thì kéo trên người da hổ, nhất thời, bên phải bên cạnh trước ngực một đạo cự đại vết sẹo, dữ tợn mà lộ ra sát ý.

Lục Nhĩ Mi Hầu khi nhìn đến vết thương này thời điểm, liền đã tin tưởng trong đầu đạo thanh âm này nói lời. Bởi vì bất luận là trước ngực mình vết thương còn có là trên người mình mặc da hổ áo, đều chứng minh, chính mình, là thật qua Bắc Câu Lô Châu. Mà lại, Lục Nhĩ Mi Hầu cũng đồng dạng nhớ tới, thạch động này, chính là năm đó cái kia Linh Minh Thạch Hầu và Hầu Tộc tìm được cái kia Động Thiên Phúc Địa. Chỉ bất quá đương sơ chính mình sinh ra về sau một mực đang Hoa Quả Sơn đỉnh núi tinh toạ hấp thu Nhật Nguyệt Tinh Hoa, chỉ là từng nghe qua vị kia lớn tuổi Xích Khảo Mã Hầu đề cập qua, nói Hoa Quả Sơn ra một vị Mỹ Hầu Vương. Chỉ bất quá chính mình bởi vì hàng thế thời cơ sớm mà dẫn đến nhất định phải tinh toạ năm mươi năm tiếp tục không ngừng hấp thu Nhật Nguyệt Tinh Hoa mới có thể, nếu không chính mình làm mất đi Lục Nhĩ Thần Thông. Về sau thật vất vả 5 mươi năm trôi qua, chính mình còn chưa kịp đi lấy Thủy Liêm Động nhìn một chút cũng bởi vì biết Từ Vong đáng sợ mà trong đêm ra biển.

Hít sâu một hơi, Lục Nhĩ Mi Hầu đã trấn định lại. Sau đó trong đầu hỏi lại "Vậy người để nguyên thần của ta về tới đây đến cùng là vì cái gì chỉ là để cho ta nhìn một chút bọn họ sao "

Âm thanh kia đáp: "Không chỉ có như thế, càng là vì để người buông xuống người chấp niệm trong lòng. Lúc trước người vì Hầu Tộc có thể trường sinh bất tử mà đạt tới Bắc Câu Lô Châu, đi qua chính một chút chém giết năm năm mới sống đến bây giờ. Bất quá, ta muốn cho người biết chính là, người khi đó chấp niệm, hiện tại đã thực hiện. Các người Hầu Tộc ra một vị nhân vật không tầm thường."

Nói xong, còn không đợi Lục Nhĩ Mi Hầu hỏi lại, chỉ thấy không gian một con chấn động, sau đó bỗng nhiên hiện ra một cái như chiếc gương màn hình, cái này trên màn hình bỗng nhiên xuất hiện một người thân ảnh. Lục Nhĩ Mi Hầu lập tức thì nhận ra, này người chính là Hầu Tộc tứ đại Thần Hầu bên trong Linh Minh Thạch Hầu. Lúc này hình ảnh bắt đầu chấn động, sau đó Lục Nhĩ Mi Hầu liền phảng phất xuyên việt thời điểm, cái này Linh Minh Thạch Hầu từ Hoa Quả Sơn xuất phát, về sau phiêu Dương quá Hải đến Tây Ngưu Hạ Châu, sau đó bá sư học nghệ về sau trở về, đầu tiên là đánh bại thừa dịp Hoa Quả Sơn không Vương mà xâm lấn Hoa Quả Sơn Hỗn Thế Ma Vương, sau đó nhập Long Cung vì Hoa Quả Sơn chúng khi tìm được rất nhiều binh khí, về sau thượng thiên cung, náo Địa Phủ, vì Hầu Tộc cường tiêu Sô Sinh Tử, đẩy hết thảy, đều bị Lục Nhĩ Mi Hầu nhiệt huyết sôi trào.

Rốt cục, xem hết hết thảy, Lục Nhĩ Mi Hầu không khỏi hỏi: "Cái kia Linh Minh Thạch Hầu Tôn Ngộ Không không phải tại Tây Ngưu Hạ Châu học nghệ bảy năm sao mà ta nhớ được ta tại Bắc Câu Lô Châu mới gốc năm năm, là sao, này thời gian "

"Ha ha, cái này không khó, bởi vì ta Bắc Câu Lô Châu chính là thế giới này bên ngoài tiểu thế giới, ta Bắc Câu Lô Châu một năm chừng Tây Ngưu Hạ Châu hai năm dài đằng đằng. Nguyên cớ, người tại Bắc Câu Lô Châu, trọn vẹn gốc mười năm. Mà cái kia Linh Minh Thạch Hầu tại Tây Ngưu Hạ Châu đích thật là học nghệ bảy năm, chẳng qua lại tại trên đại dương bao la trọn vẹn phiêu đảng ba năm. Nguyên cớ, cái này Thạch Hầu cũng chỉ so người buổi sáng một tháng mà thôi."

Lục Nhĩ Mi Hầu nhưng lại là ngốc. Đã, chính một chút mười năm

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: Bá sư (hai)

Lại nhưng đã có mười năm sao "Người nói cái này Bắc Câu Lô Châu là đơn độc tiểu thế giới "

Thanh âm kia tiếp tục hồi đáp: "Đúng vậy, kỳ thực cái này muốn từ Thượng Cổ thời đại nói lên. Kỳ thực, ta cũng là Yêu Tộc một viên, hơn nữa còn là Thượng Cổ Yêu Tộc chỉ có mấy vị thủ lĩnh một trong. Chỉ bất quá về sau Yêu tộc nội bộ phát sinh một trận nội loạn, mà Tiên tộc Đạo gia càng là thừa dịp Yêu tộc nội bộ tứ phân ngũ liệt, nguyên cớ toàn bộ Tiên tộc dốc toàn bộ lực lượng, cùng ngay lúc đó Yêu tộc bày ra một trận có một không hai đại chiến. Mà cái này Bắc Câu Lô Châu chính là vào lúc này đợi bị đánh nát, chỉ bất quá về sau ta dùng đại pháp lực đem Bắc Câu Lô Châu miễn cưỡng ghép lại với nhau, khi đó lên, cái này Bắc Câu Lô Châu liền trở thành một cái đơn độc tiểu thế giới."

Sau khi nghe xong, Lục Nhĩ Mi Hầu lại lâm vào trong lúc kinh ngạc, khoáng thế đại chiến thậm chí ngay cả Nhất Châu đều có thể đánh nát "Cái kia thượng cổ lúc sau Yêu tộc, có phải hay không rất lợi hại" "Ừ, đầu chỉ lợi hại, khi đó Yêu tộc thế nhưng là toàn bộ Tam Giới duy nhất Chúa Tể! Yêu Sư Côn Bằng, Yêu Hoàng Đế Tuấn, còn có Chúc Long, Ứng Long đợi rất nhiều đại yêu, nếu như không phải là bởi vì sự kiện kia, hiện tại Thiên Đình làm sao lại đến phiên cái này Đạo gia đến chưởng khống "

Nghe đến đó, Lục Nhĩ Mi Hầu tâm lẫn nửa sôi trào lên. Lúc này, lại một cái ý niệm trong đầu sinh sôi, mà lại, vô pháp ma diệt!"Ta nhất định phải làm cho Hầu Tộc, không, muốn làm cho cả Yêu tộc lại hiện ra Thượng Cổ thời kỳ phong thái. Cái này Tam Giới, vốn là yêu tộc ta!"

"Ha-Ha, tốt, có chí khí. Cũng không uổng công ta tự mình xuất thủ đưa nguyên thần của người về chuyển này Hoa Quả Sơn. Như vậy, Lục Nhĩ Mi Hầu, người có thể nguyện bá tể làm thầy "

"A bá sư "

"Đúng vậy, bá sư. Ta muốn thu người làm đồ, truyền người y bát của ta. Ngàn năm sau, Yêu tộc đem có đại kiếp, khi đó, cần lực lượng của người!"

Lục Nhĩ Mi Hầu chỉ là suy nghĩ một chút liền đáp ứng. Dù sao mình một mực tâm nguyện cũng là để Hầu Tộc có thể thoát ly Tam Giới bên ngoài, không ở trong ngũ hành. Hiện tại cái kia Linh Minh Thạch Hầu đã đem nguyện vọng này biến thành hiện thực, mà lại bằng vào Linh Minh Thạch Hầu cường đại, thủ hộ toàn bộ Hầu Tộc dư xài. Chính mình vừa vặn thừa cơ hội này cũng đi học thượng một thân bản sự, mặc kệ về sau Yêu tộc có phải hay không sẽ có đại kiếp, chỉ cần có thể có được lực lượng, vậy liền có thể vì thủ hộ Hầu Tộc chỉ trên một phần lực. Lý do này, đầy đủ.

Mà khi Lục Nhĩ Mi Hầu vừa định quỳ bá sư được bá sư lễ thời điểm, lại không một cổ lực lượng lồi ở. Ngẩng đầu nghi ngờ bốn phía nhìn sang, lúc này, thanh âm kia lại vang lên."Người cái con khi này, đều không ta đây là được bá sư chi lễ" vừa mới nói xong, Lục Nhĩ Mi Hầu chỉ cảm thấy không gian một con chấn động, đợi đến hần mở mắt lần nữa thời điểm, phát giác mình đã trở lại Bắc Câu Lô Châu.

Lưu loát ngã nhào một cái đứng lên, Lục Nhĩ Mi Hầu liền thấy trước mắt vị trẻ tuổi kia. Lục Nhĩ Mi Hầu không nói hai lời, mấy cái bước xa tiến lên. Bịch một tiếng hai đầu gối thì trùng điệp quỳ trên mặt đất, sau đó liên tục đập chín cái khấu đầu. Lần này, người trẻ tuổi kia lại là không tiếp tục ngăn cản, chỉ là ý cười đầy mặt không ngừng gật đầu. Hiển nhiên hướng về phía đồ đệ là mười phần hài lòng.

Tại cổ đại bái sư, đập đầu ba cái, đại biểu chỉ là cùng này người học một số bản sự, tuy nhiên cũng coi như sư đồ, chẳng qua sư phụ lại cũng không dốc túi dạy dỗ. Lúc này kêu là sư phụ.

Mà đập đầu liên tiếp sáu cái khấu đầu, đại biểu là muốn cùng này người học một số chân chính giữ nhà bản sự, lúc này sư phụ đối với đồ đệ liền đã rất dễ ý. Mà đập đầu liên tiếp chín cái khấu đầu, vậy đại biểu đã coi người này là Thành Phụ bởi một dạng trường bối đối đãi, lúc này xưng hô liền kêu là làm. Mà xem như làm theo sẽ đem mình cuộc đời sở học toàn bộ truyền thụ cho đồ đệ, cũng chính là cái gọi là truyền nhân hoặc là kế thừa y bát.

Rất hiển nhiên, cái này Lục Nhĩ Mi Hầu cùng nam tử thần bí, cũng là cuối cùng này một loại quan hệ.

Chín cái khấu đầu đập xong, Lục Nhĩ Mi Hầu còn muốn lại đập, cũng đã bị một cỗ nhu hòa lực lượng cho nâng lên tới."Chín cái khấu đầu là đủ, không lại dùng nhiều đập."

Lục Nhĩ Mi Hầu vội vàng đứng thẳng người, rất cung kính nói một tiếng là. Chẳng qua sau đó Lục Nhĩ Mi Hầu liền một mặt khát vọng nhìn lấy nam tử thần bí nói: ", đồ nhi bây giờ còn chưa có danh tự đâu, liền cái kia Linh Minh Thạch Hầu đều có danh tự, ta. . ."

"Ha ha, cái này dễ nói, vậy vì sư thi đưa ngươi một cái tên. Chỉ là không biết ngươi là muốn một cái dạng gì tên"

"Ngô. Tên đồ nhi này không biết, lên tên là gì đều tốt."

"Dạng này a, cái kia. . . Vậy liền gọi Đế Yêu Hoàng đi. Xem như năm nay vì sư cùng đã từng cái vị kia Yêu tộc thù lĩnh."

"Ha-Ha, a, Đế Yêu Hoàng, ta rốt cục cũng có danh tự a, về sau ta chính là Đế Yêu Hoàng a!"

Cái này về sau, Lục Nhĩ Mi Hầu liền đi theo thần bí người trẻ tuổi ẩn cư tại Bắc Câu Lô Châu Cực Bắc Chi Địa, dốc lòng học tập bản sự. Cái này Lục Nhĩ Mi Hầu vốn là thiên địa sinh ra Nhất Linh vật, thêm nữa nó cũng không phải phạm nhân, nguyên có bất luận là pháp thuật vẫn là Thể thuật, Lục Nhĩ Mi Hầu đều học dị thường nhanh.

Chỉ bất quá trong núi không nhật nguyệt, coi như cái này Lục Nhĩ Mi Hầu tại như thế nào thần dị, nhưng cũng là hoa chính một chút hai trăm năm mới đem thần bí nhân kia bản sự học cái bảy tám phần. Còn sót lại cũng không phải thần bí nhân kia keo kiệt, chỉ là con đường tu luyện, cuối cùng coi trọng cái đạo hạnh cùng cảm ngộ. Bất luận cỡ nào thiên túng kỳ tài, muốn tại con đường tu luyện trên có thành tựu, cái kia cũng phải cần thời gian đến lắng đọng.

Hai trăm năm, Lục Nhĩ Mi Hầu cũng đã đem có thể học toàn bộ đều học, còn lại, cũng chỉ còn lại có cảm ngộ. Mà Bắc Câu Lô Châu hai trăm năm, tại bên ngoài lại là chính một chút bốn trăm năm. Chẳng qua bởi vì Tôn Ngô Không lúc trước câu Sở Sinh Tử, nguyên có Hầu Tộc thân bằng hảo hữu nhóm cần phải cũng không cái đại sự gì. Đối với trường sinh bất lão Hầu Tộc tới nói, thời gian đã không có ý nghĩa.

Một ngày này, thần bí nhân kia đem Lục Nhĩ Mi Hầu gọi vào trước người. Đầu tiên là tỉ mỉ dò xét Lục Nhĩ Mi Hầu một phen, trong mắt là không cảm được ý cười. Chỉ là hai trăm mười năm, thì từ một cái vừa mới đản sinh Tiểu Hầu trưởng thành là hiện tại trình độ, hiện tại Lục Nhĩ Mi Hầu tu vi chỉ sợ đã đạt tới Đại La Kim Tiên đỉnh phong. Có chút cảm ngộ liền có thể lập tức tấn thăng Đế Cấp cường giả. Đế Cấp, đây chính là cùng Ngọc Hoàng Đại Đế bình khởi bình tọa tồn tại.

Loại này tốc độ phát triển, chỉ sợ sẽ là đồng vị tứ đại Thần Hầu Linh Minh Thạch Hầu cũng xa kém xa đi."Lục Nhĩ, bây giờ đã chính một chút hai trăm năm đi qua. Ngươi, cũng là thời điểm rời đi. Bất quá, trước lúc này, vì sư còn muốn vì ngươi làm một chuyện cuối cùng. Đem ngươi cây kia Long Huyết Côn lấy ra."

", đều nhiều năm như vậy, ngài làm sao còn có là ưa thích gọi ta Lục Nhĩ." Tuy nhiên miệng bên trong tại nghĩ linh tinh, chẳng qua Lục Nhĩ Mi Hầu Đế Yêu Hoàng vẫn là đem cây kia Long Huyết Côn lấy ra, đưa cho thần bí nhân. Nguyên bản này Long Huyết Côn liền đã rất có linh tính, đi qua cái này hai trăm năm Nhật Nguyệt ôn dưỡng, bây giờ Long Huyết Côn đã trở thành Lục Nhĩ Mi Hầu bản mệnh bình khí.

Thần bí nhân này tiếp nhận Long Huyết Côn, dò xét cẩn thận một phen, cũng là không nhìn được tâm lý lướt qua một tia khác biệt. Cái này Lục Nhĩ Mi Hầu xác thực thần dị, vẹn vẹn dựa vào bản thân ngày đêm tâm thần uẩn dưỡng, lại nhưng đã đem một cây Long Huyết Thụ Thụ Tâm tế luyện làm một đem uy lực không tầm thường pháp bảo, mà lại loại này tâm thần mình uẩn dưỡng pháp bảo, sử dụng càng thêm tùy tâm sở dục mà lại rất dễ sinh ra khí linh.

"Lục Nhĩ, này Long Huyết Côn, vì sư biết cầm đi cho ngươi tế luyện lật một cái, mấy ngày này, ngươi lại tự hành qua cái này Bắc Câu Lô Châu đi một lần. Bất quá, nhớ lấy, chuyện này ngươi không cần có bất kỳ chấp niệm, chỉ là tùy ý đi đi, đi đến nơi nào, ngày nào trở về, toàn bằng bản tâm. Không thể chấp vọng. Tốt, ngươi đi đi."

Nói xong, thần bí nhân cầm Long Huyết Côn hóa thành một sợi khói xanh biến mất không thấy gì nữa.

Mà Lục Nhĩ Mi Hầu lại không có cứ thế mà đi, mà chính là trực tiếp thì nằm trên mặt đất. Nhìn qua đỉnh đầu bầu trời đầy trời mây trắng, Lục Nhĩ Mi Hầu cứ như vậy ngủ. Ngủ được rất an tâm, rất dễ chịu.

Trong mộng, Lục Nhĩ Mi Hầu Mộng gặp chính mình lúc trước vừa mới bái sư thời điểm, ngày đó liền mang theo chính mình Giá Vân bay lên, ngẩng lại lần thứ nhất Giá Vân thời điểm chính mình ngạc nhiên bộ dáng, Lục Nhĩ Mi Hầu đã cảm thấy buồn cười.

Sau đó cứ như vậy bay thẳng đến, sau cùng lại nhưng đã bay đến trên chín tầng trời. Lúc này, Lục Nhĩ Mi Hầu là thật chấn kinh. Bởi vì trên chín tầng trời, vậy mà lơ lửng một chỗ cung điện to lớn. Toàn bộ cung điện Tiên Âm Miêu Miêu, Thái Văn lượn lờ, không nói ra được thần bí cùng uy nghiêm.

Mà lại nói với chính mình, cung điện này chỉ là hần bản danh pháp bảo khí trung thế giới dùng đại pháp lực cho hiển hóa ra ngoài mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 64: Mê hoặc (ba)

Chương 63 điểm 5 chương mê hoặc

Lúc đó, Lục Nhĩ Mi Hầu liền quyết định, bất luận ngày sau tu luyện có bao nhiêu gian nan, chính mình cũng nhất định phải kiên trì nổi. Nhất định phải học được một thân bản sự, chí ít, không thể thua cái kia Linh Minh Thạch Hầu. Mà lại chính mình vậy mà có thể đã lạy như thế thủ đoạn thông thiên, tuyệt đối là đã tu luyện mấy đời phúc khí, nhất định phải mười phần trăm quý mới thành.

Bây giờ, mới thoáng cái mấy trăm năm đi qua, chính mình cũng nên là thời điểm đi ra ngoài đi đi. Chính như nói, trước mắt mình đích thật ở vào một cái bình cảnh thời kỳ. Đại La Kim Tiên trước đó, dựa vào thiên tư chăm chỉ cùng phục dụng một số Thiên Tài Địa Bảo xác thực thể nhưng là đem thân thể của mình cho kích phát ra từ mà nhanh chóng tấn cấp, thể nhưng là làm một người muốn từ Đại La Kim Tiên đột phá đến Đế Cấp, vậy coi như không phải chỉ dựa vào lấy thiên tư cùng chăm chỉ liền có thể.

Khí vận, tư chất, linh ngộ, chăm chỉ thiếu một thứ cũng không được. Không có cái kia Đế Cấp cường giả là đơn giản nhân vật. Đáng lẽ đã ngủ thật say Lục Nhĩ Mi Hầu, chợt ở giữa một cái xoay người đứng lên. Bộ dáng kia giống như là đột nhiên nghĩ đến cái gì không dẫn nổi sự tỉnh.

Thế nhưng là đột nhiên ở giữa, nhưng lại nhẹ nhàng mà lắc đầu. Sau đó năng lượng này chậm rãi, từng bước từng bước đi xuống. Nếu như giờ phút này có thể có nhân nhìn đến, khẳng định sẽ kinh ngạc cái cảm đều rơi trên mặt đất. Bởi vì Lục Nhĩ Mi Hầu lại là từ trên Cửu Thiên chỗ hư không bỗng dưng đi tới, sau đó thì như thế như giẫm trên đất bằng đồng dạng tại hư không từng bước một hướng về mặt đất đi đến.

Phải biết, tuy nhiên bất luận là thần tiên yêu quái vẫn là Phật Đà La Hán, chỉ cần tu chưa tới cảnh giới nhất định liền có thể Giả Vân bay lên, thế nhưng là Giả Vân cùng lăng không dặm chân lại hoàn toàn không giống. Giả Vân chỉ là bằng vào tự thân pháp lực đồng thời đem pháp lực quán thâm tiến trong mây trắng, từ đó để mây trắng thay đổi kiên cố mà lại không nhận đại địa chế ước. Từ đó đạt tới ngự không phi hành cấp độ. Thế nhưng là lăng không dặm chân lại không giống nhau, điều này nói rõ Lục Nhĩ Mi Hầu vận vận bằng vào lực lượng của mình cũng đủ để kháng cự đại địa sức hấp dẫn.

Nếu như dùng trong chiến đấu, một cái Giả Vân một cái lăng không dặm chân, chiến đấu, có thể lăng không dặm chân nhân bất luận linh hoạt độ vẫn là thân pháp trần trọc xê dịch, tuyệt độ so Giả Vân mạnh lên không chỉ một bậc. Bởi vậy nhìn ra, Lục Nhĩ Mi Hầu lúc này thực lực cường hãn bao nhiêu.

Mà lại, điểm trọng yếu nhất là, chỉ có Đế Cấp cường giả mới có thể bằng vào thực lực bản thân Lăng Không Hư Độ. Thế nhưng là cái này Lục Nhĩ Mi Hầu cũng chỉ có Đại La Kim Tiên Điện Phong mà thôi.

Cứ như vậy, Lục Nhĩ Mi Hầu từng bước từng bước đi tới, xuyên qua Cửu Thiên Cương Phong, đi qua Phích Lịch Lôi Vân. Cảm thụ gió thổi vận động, trải nghiệm Nhật Thăng mặt trời lặn. Trọn vẹn trong hư không hành tẩu ba ngày ba đêm, Lục Nhĩ Mi Hầu hai chân mới đạp vào Bắc Cầu Lô Châu đất đai.

Làm Lục Nhĩ Mi Hầu vừa vừa xuống đất trong nháy mắt, cả người lại bỗng dưng lên một loại cảm giác kỳ quái, bởi vì Lục Nhĩ Mi Hầu tuy nhưng đã đứng trên mặt đất, thế nhưng là tại cảm giác của hần giữa, chính mình còn giống như là nổi bông bênh giữa không trung. Cảm giác không thấy cái gì quá lớn sức hấp dẫn cùng trọng lực.

Hai đầu gối hơi cong, Lục Nhĩ Mi Hầu dự định thử một chút, loại trạng thái này đến cùng là chuyện gì xảy ra. Hai chân đạp một cái, Lục Nhĩ Mi Hầu cả người trong nháy mắt tại biến mất tại chỗ không thấy, thời điểm xuất hiện lại, đã là ngoài ngàn mét. Lục Nhĩ Mi Hầu dừng lại về sau, chính mình vậy mà cũng sững sờ. Vừa mới cái kia một chút, chính mình cũng liền dùng năm phần lực mà thôi, thế nhưng là không đến nửa cái thời gian hô hấp chính mình thì xuất hiện tại ngoài ngàn mét, tốc độ này, đã nhanh ngược lại không cách nào hình dung cấp độ.

Thử qua về sau, Lục Nhĩ Mi Hầu lúc ấy liền ở tại chỗ ngồi xếp bằng. Bắt đầu linh ngộ vừa mới trong nháy mắt đó xuất hiện trong lòng mình một vòng linh quang. Thế nhưng là Lục Nhĩ Mi Hầu nào biết, cái này một bản ngồi, lại chính là chính một chút hai mươi năm.

Cái này thời gian hai mươi năm, bất luận phong sương mưa tuyết, vẫn là Đỉnh Sơn Lôi Minh, đều không thể đem Lục Nhĩ Mi Hầu đánh thức. Mà ngồi xếp bằng Lục Nhĩ Mi Hầu, trên thân cũng thời gian dần qua bị tro bụi che giấu. Ở trong đó, Lục Nhĩ Mi Hầu lực thức chỉ bé, đến sau cùng thậm chí ngay cả hô hấp đều biến mất. Cả người quả thực liền như là một đoạn Khô Mộc, không có không sức sống.

Tại hai mươi năm sau một ngày nào đó, một ngày này, nguyên bản phong khinh vân đậm, thế nhưng là đột nhiên, Bắc Cầu Lô Châu Cực Bắc Chi Địa cái nào đó thạch tượng chợt vỡ ra đến, sau đó từ đó bắn ra trăm ngàn đạo hào quang màu vàng đất. Sau đó, giữa cả thiên địa bỗng dưng lên một cỗ cực kỳ dày đặc đích thổ nguyên tố lực lượng, lực lượng này giữa ẩn chứa đại địa dày đặc cùng tha thứ, tuy nhiên lại vừa có không cho người coi nhẹ cùng chất vấn uy nghiêm.

Tại cái này uy nghiêm trung khí thể giữa, một cái chiều dài Lục cái lỗ tai toàn thân thổ bộ lông màu vàng Hầu Tử bỗng dựng thẳng lên. Chỉ là cái con khi này lại như cũ nhắm chặt hai mắt, xếp bằng ở hư không.

Đúng lúc này, tại Lục Nhĩ Mi Hầu đỉnh đầu trong hư không bỗng nhiên xuất hiện một cái to lớn vòng xoáy, sau đó từ vòng xoáy này giữa vậy mà nhô ra một cái Thác Thiên dòi to lớn bàn tay. Bàn tay này xuất hiện về sau, thì lập tức biến hóa chường vì chỉ, sau đó vô số đạo thần bí phù chú từ hư không ngưng tụ sau đó bám vào cái này một căn to lớn vô cùng trên ngón tay.

Vốn là khí thể kinh người nhất chỉ, tại vô số phù chú dán lên về sau, uy thế càng mạnh. Dù cho ngăn cách cực kỳ xa khoảng cách xa, thế nhưng là Lục Nhĩ Mi Hầu nhưng vẫn là cảm thấy một loại như phụ đôi núi áp lực khổng lồ. Thế nhưng là coi như như thế, Lục Nhĩ Mi Hầu lại vẫn là không có mở hai mắt ra cũng không có bất kỳ cái gì phản ứng, vẫn như cũ xếp bằng ở hư không bên trong.

Chỉ là cái trán toát ra mồ hôi lạnh cùng nắm đến trắng bệch ngón tay, rõ ràng có thể nhìn ra được Lục Nhĩ Mi Hầu tuyệt không thoải mái. Thế nhưng là cái kia trông rỗng xuất hiện ngón tay lại không có bất kỳ cái gì thương hại cùng do dự, ngược lại nhất chỉ rơi xuống tốc độ tăng thêm ba phần.

Mà lại bởi vì ngón tay chỉ dưới tốc độ quá nhanh, thậm chí toàn bộ đầu ngón tay đã bốc lên ngọn lửa rừng rực, rất nhanh, ngọn lửa này liền đã lan tràn tại toàn bộ trên cánh tay. Chẳng qua cánh tay này lại phảng phất không có một chút tri giác. Nhìn bộ dáng, cái này thiêu đốt hỏa diễm, căn bản chính là cái này cự thủ cố ý gây nên.

Rất nhanh, hư không ngồi xếp bằng Lục Nhĩ Mi Hầu cũng cảm giác tiếp nhận áp lực càng lúc càng lớn, thậm chí cả người đã trên không trung lung la lung lay. Bất quá, Lục Nhĩ Mi Hầu vẫn không có phản ứng chút nào thậm chí đều không có mở to mắt ngẩng đầu nhìn lên một cái.

Kỳ thực, đó cũng không phải Lục Nhĩ Mi Hầu khinh thường hoặc là như thế nào, mà chính là thật sự là Lục Nhĩ Mi Hầu đến vội vàng nhất quan trọng trước mắt. Hai mươi năm trước Lục Nhĩ Mi Hầu liền đã đạt tới Đại La Kim Tiên đỉnh phong, tăng thêm hai mươi năm ngồi xếp bằng lĩnh ngộ, rốt cục tại thành công ngày hôm nay đột phá Đại La Kim Tiên, sắp trở thành giữa thiên địa lại một là Đế Cấp cường giả.

Thế nhưng là, ngay tại Lục Nhĩ Mi Hầu sắp chuẩn bị toàn thân linh lực trùng kích sau cùng một cửa ải thời điểm, trong hư không lại đột nhiên xuất hiện một cây Cự Chi, khóa chặt chính mình về sau thì lấy một loại uy mãnh tuyệt luân Thể Thái diễm xuống.

Lúc này Lục Nhĩ Mi Hầu tình cảnh cực kỳ nguy hiểm, nếu là mình lúc này động, cái kia lần này đột phá tất nhiên thất bại, đây là không hề nghi ngờ, mà lại một thân linh lực tuyệt đối sẽ lui trở về Đại La Kim Tiên cảnh giới, thậm chí còn càng có không bằng. Lục Nhĩ Mi Hầu biện pháp duy nhất, cũng là tại cái này Cự Chi đến trước đó, đột phá đến Đế Cấp, khi đó có lẽ có một tia cơ hội thoát đi.

Thế nhưng là, Lục Nhĩ Mi Hầu càng là sốt ruột, cái kia sau cùng nhất đạo bình chương thì càng kiên cố, liên tục mấy lần linh lực trùng kích, cũng chỉ là xông mở một tia khe hở.

Mà cái kia cự cách Lục Nhĩ Mi Hầu đã gần trong gang tấc, nguy cơ, nguy cơ trước đó chưa từng có, tại sống chết trước mắt, Lục Nhĩ Mi Hầu đột nhiên ngưng tụ toàn thân tất cả linh lực, làm một lần cuối cùng trùng kích. Rốt cục, dài lâu như thế nỗ lực rốt cục có hồi báo, cái kia tầng cuối cùng bình chương rốt cục bắt đầu dao động. Lục Nhĩ Mi Hầu nhìn thấy hi vọng, sau đó càng thêm liều mạng, thế nhưng là đúng lúc này, cái kia Cự Chi đã đạt tới Lục Nhĩ Mi Hầu đỉnh đầu.

A, vẫn là không kịp sao không nghĩ tới chính mình nỗ lực tu luyện mấy trăm năm, còn chưa qua cái kia Tam Giới xông xáo một phen vậy mà liền này vẫn lạc, aii!

Tiếng thở dài vừa dứt, cái kia Cự Chi đã mang theo lửa cháy ngập trời ngang nhiên diễm xuống. Nhất thời, một trận hoàng chung đại ầm thanh vang dội truyền ra đến!

Giữa cả thiên địa, chỉ còn lại có tiếng chuông này, ung dung quanh quẩn!

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 65: Mê hoặc (bốn)

Tiếng chuông du dương quanh quẩn, mà hỏa diễm cũng đốt thành đầy trời biển lửa. Ngay tại cái này ngọn lửa rừng rực bên trong, nhất tôn cổ kính chuông lớn thỉnh linh ngồi xuống ở trong biển lửa van xin. Chuông lớn toàn bộ hiện ra một loại màu xanh đen, chuông trên khuôn mặt khắc hoạ lấy vô số hoa, chim, cá, sâu, Đinh Đài Lôu Các, đại sơn Giang Hà, Phong Vũ Lô Điện. . . Quả thực tựa như là đem một cái thế giới cho áp súc sau đó khắc vào cái này chuông lớn phía trên.

Lại nhìn chuông lớn phía trên, cái kia căn cứ đại hỏa điểm ngón tay gắt gao chống đỡ tại chuông lớn phía trên, tuy nhiên lại không thể phía trước tiến mây mây. Lúc này, chuông lớn lại là một trận dày đặc uy nghiêm chuông tiếng vang lên, theo thanh âm này truyền ra, không gian vậy mà nổi lên từng đợt ba động, mà chuông lớn phía trên hỏa điểm ngón tay cũng bắt đầu thời gian dần trôi qua vỡ tan, sau đó bộp một tiếng vỡ thành đầy trời quang ảnh toái phiến.

Đúng lúc này, cái này chuông lớn vậy mà lại truyền tới một trận thật lớn hấp lực, lại đem cái này vô số quang hoa toái phiến cho hút vào chuông lớn bên trong.

Một tiếng bao hàm tức giận hừ lạnh từ xa xói Thiên Ngoại truyền đến, mới đầu chỉ là hừ lạnh một tiếng, thế nhưng là theo thanh âm truyền lại, sau cùng vậy mà hóa thành thực chất âm ba công kích, làm cái này âm ba đến chuông lớn phía trên thời điểm, âm ba đã thực chất hóa làm một cái Đạo gia thần bí phù chú bộ dáng.

Thế nhưng là làm phù này chú đâm vào chuông lớn trên thời điểm, chẳng những không có lên đến bất kỳ tác dụng gì, thậm chí hóa thành một tiếng kinh khủng hơn âm ba bắn ngược Hồi Thiên không.

"Đường đường Ngọc Hoàng Đại Đế Thiên Giới Chí Tôn, vậy mà xuất thủ khó làm một cái hậu bối, các ngươi Đạo gia thật sự là càng ngày càng không muốn thể diện."

"Hừ, nghĩ không ra ngươi còn có có như thế lực lượng, bất quá, ngươi cái này Yêu tộc, sớm muộn sẽ bị ta thiên đình diệt. Một ngụm phá chuông mà thôi, thật sự cho rằng ta không làm gì ngươi được "

"Ha-Ha, ta Yêu tộc tuy nhiên xuống dốc, nhưng cũng không phải ai cũng có thể ức hiếp. Hạo Thiên, ngươi vẫn là bảo vệ tốt ngươi Thiên Đình đi. Ngàn năm sau, này Thiên Đình, có lẽ thì đổi chủ!"

"Ngâm nga."

Hừ lạnh một tiếng về sau, cái này Ngọc Hoàng Đại Đế thanh âm cùng khí tức dần dần tiêu tán. Mà trong hư không, coi là người mặc thanh sắc áo choàng người trẻ tuổi lại đi tới. Chỉ bất quá người trẻ tuổi kia giữa lông mày nhưng lại có lo âu nồng đậm. Một cái lác mình đến Lục Nhĩ Mi Hầu trước người, vung tay lên, toà kia kiên cố chuông lớn chợt bỗng dưng bay lên, sau đó một đạo quang mang hiện lên về sau, đã hóa thành một cái bình thường cùng cực Tiểu Linh Đàng, treo ở người trẻ tuổi kia bên hông.

Người trẻ tuổi kia lại gấp vội cúi người, ôm lấy mặt đất đã hôn mê Lục Nhĩ Mi Hầu, tay phải cũng làm kiếm chỉ, chống đỡ tại Lục Nhĩ Mi Hầu chỗ mi tâm.

Một lát sau, gầm lên giận dữ từ người trẻ tuổi kia trong miệng truyền ra "Đáng chết Thiên Đình, vậy mà hạ độc thủ như vậy. Ta định cùng các ngươi không đội trời chung."

Vô tận phần nộ cùng hối hận, để cái này vẫn luôn giếng cổ không cạn sóng người trẻ tuổi vậy mà phát ra như thế nộ hồng. Hiển nhiên, thần bí nhân này là thật giận.

Tiếng rống giận dữ chỉ, người trẻ tuổi ôm Lục Nhĩ Mi Hầu, mấy cái thời gian lập lòe biến mất tại Bắc Câu Lô Châu. Thời điểm xuất hiện lại, đã đặt tới trên chín tầng trời cung điện khổng lồ bên trong.

Chính một chút bảy ngày bảy đêm, hôn mê Lục Nhĩ Mi Hầu mới ung dung tỉnh lại, mà tỉnh lại thứ nhất mắt, liền thấy chính mình trước giường người tuổi trẻ kia. Lục Nhĩ Mi Hầu vừa định đứng dậy, chợt cảm giác ngược lại vùng đan điền đau đớn một hồi.

", ta. . ."

"Không cần nhiều lời, vì sư đều biết. Ngươi lại nghỉ ngơi thật tốt, hết thấy chờ ngươi thương thể tốt sau này hãy nói."

Lục Nhĩ Mi Hầu biết chuyện lần này không tầm thường, nhớ tới ngày đó lẳng không điểm tới Cự Chi, Lục Nhĩ Mi Hầu không khỏi một trận tim đập nhanh. Chẳng qua đã chính mình cũng chưa chết, vậy liền chứng minh sau cùng khẳng định là hiện thân cứu mình. Nghĩ đến đây, Lục Nhĩ Mi Hầu cũng thì không hỏi thêm nữa, gật đầu nói phải.

"Đến, vì sư trước giúp ngươi khai thông thể nội tắc linh lực, bất quá ta chỉ có thể trước giúp ngươi khai thông mở chủ yếu tám Đại Chủ Mạch, còn lại còn muốn dựa vào chính ngươi. Làm ngươi khai thông xong sở hữu kinh mạch về sau, đến Yêu Tôn Điện tìm ta!"

Nói xong, người trẻ tuổi kia phụ thân vịn Lục Nhĩ Mi Hầu ngồi dậy, sau đó cũng khoanh chân ngồi sau lưng Lục Nhĩ Mi Hầu, hai tay chống đỡ tại Lục Nhĩ Mi Hầu phía sau.

Lục Nhĩ Mi Hầu không dám suy nghĩ nhiều, vội vàng tập trung ý chí, thần thức nội thị. Cái này không nhìn còn khá, vừa nhìn phía dưới, lại đem chính mình giật mình. Lúc này trong cơ thể mình sở hữu kinh mạch chẳng biết tại sao toàn bộ bị một loại năng lượng cường đại cho hoàn toàn tắc ở. Thử một chút vận chuyển linh lực, tuy nhiên lại hoàn toàn không có một tia phản ứng. Chính mình nguyên bản một thân tu vi, vậy mà tất cả đều hóa thành bọt nước

"Không nên suy nghĩ nhiều, bảo nguyên thủ nhất. Ngươi chỉ là bởi vì đột phá lúc nhận ngoại giới ảnh hưởng, nguyên cơ bị thiên địa tạo hóa chi lực xâm nhập thể nội, cho nên mới trầm tích tại ngươi kinh mạch trong đan điền. Vì sư giúp ngươi phá vỡ tám tĩnh mạch chủ về sau, ngươi tất nhiên có thể khôi phục."

Nghe được răn dạy, Lục Nhĩ Mi Hầu tâm thần nhất động, vội vàng dựa theo nói bảo nguyên thủ nhất, không hề vọng tưởng.

Rất nhanh, Lục Nhĩ Mi Hầu cũng cảm giác được một cỗ hạo đại lại ảm áp linh lực từ phía sau lưng truyền vào thể nội, sau đó bắt đầu từng điểm từng điểm đồng hóa trong kinh mạch của mình tác thiên địa tạo hóa chi lực.

Thời gian, cứ như vậy chậm rãi qua đi. Rốt cục, tròn vẹn ba ngày sau đó, người tuổi trẻ kia mới nhẹ nhàng thư một hơi. Từ từ đứng dậy, sau đó nhẹ nhàng ra khỏi phòng. Mà Lục Nhĩ Mi Hầu nhưng như cũ ngồi xếp bằng trên giường, vậy mà đối với người tuổi trẻ rồi đi không hề hay biết.

Lui ra ngoài cửa phòng người trẻ tuổi đóng cửa thật kỹ về sau, an vị ở trước cửa, hiển nhiên là không yên lòng Lục Nhĩ Mi Hầu một người ở đây, nguyên có tự mình làm hộ pháp cho hắn.

Tại Lục Nhĩ Mi Hầu trong thức hải, Lục Nhĩ Mi Hầu thần thức hóa thành một đạo một cỗ thể như chạy cầu vòng dòng nước lũ, không ngừng tại thể nội to to nhỏ nhỏ trong kinh mạch cọ rửa, đồng hóa. Nguyên bản tắc ở trong kinh mạch thiên địa tạo hóa chi lực, tại người tuổi trẻ trợ giúp hạ lại bị Lục Nhĩ Mi Hầu từ từ cho hấp thu luyện hóa.

Có thể tưởng tượng, làm Lục Nhĩ Mi Hầu hoàn toàn luyện hóa cái này to lớn tạo hóa chi lực về sau, coi như không thể lập tức tấn thăng Đế Cấp, nhưng là cũng tuyệt đối sẽ không kém hơn quá nhiều.

Không biết qua bao lâu, Lục Nhĩ Mi Hầu bỗng nhiên thật dài thở ra một ngụm trọc khí. Sau đó bỗng nhiên mở hai mắt ra. Giờ khắc này, một cỗ to lớn Tạo Hóa Tái Sinh Chi Lực từ trên người Lục Nhĩ Mi Hầu bao phủ mà ra, không khỏi nhanh liền bị Lục Nhĩ Mi Hầu thu liễm sẽ đến, sau đó toàn bộ về ở thể nội.

Lúc này, người tuổi trẻ kia đẩy cửa vào, chuyện thứ nhất cũng là đánh giá cẩn thận Lục Nhĩ Mi Hầu một phen, bắt quá, sau một lát, người trẻ tuổi trên mặt vậy mà lộ ra một loại biểu tình quái dị. Lục Nhĩ Mi Hầu đang muốn hướng hỏi tốt, lại nhìn thấy biểu tình quái dị, phảng phất nhìn thấy chuyện bất khả tư nghị gì. Đáng lẽ đến miệng bên trong hỏi tốt lại biến thành hỏi thăm.

", chẳng lẽ đồ nhi có gì không ổn

"Thật là quái, Lục Nhĩ người trước là mình bởi vì cảm ngộ Thiên Đạo mà sắp đột phá đem "

Không có trả lời Lục Nhĩ Mi Hầu hỏi thăm, người trẻ tuổi lại là trực tiếp hỏi lên. Biết là tại hỏi mình trước đó tại Bắc Câu Lô Châu đột phá một chuyện. Lục Nhĩ Mi Hầu cung kính đáp: "Đúng vậy, . Trước đó đồ nhi ngồi bất động hai mươi năm, rốt cục cảm ngộ một tia Thiên Đạo, chính tại sắp đột phá thời điểm, lại. . ."

Người trẻ tuổi khoát tay chặn lại, ngăn cản Lục Nhĩ Mi Hầu nói tiếp. "Lục Nhĩ, người biết thực lực người bây giờ là cảnh giới gì sao "

Lục Nhĩ Mi Hầu sững sờ, sau đó cẩn thận cảm ngộ một phen, chẳng qua nhưng cũng là sững sờ sững sốt nói: "Đã vượt qua trước đó Đại La Kim Tiên Diên Phong, chẳng qua lại còn chưa đạt tới Đế Cấp "

Bởi vì không có tấn thăng làm Đế Cấp, nguyên có Lục Nhĩ Mi Hầu cũng không xác định Đế Cấp đến cùng cường đại tới trình độ nào. Chỉ bắt quá trong cội u minh có một loại cảm giác, Đế Cấp cường giả, tuyệt đối không phải là hiện tại chính mình trình độ như vậy.

"Bắt quá, người bây giờ ở vào một loại kỳ quái cảnh giới, nói đúng ra xen vào Đại La Kim Tiên Diên Phong cùng Đế Cấp sơ kỳ trung gian, nên tính là Bán Đế. Chỉ bắt quá, cái này toàn bộ Tam Giới trăm ngàn vạn năm đến nay, nhưng lại chưa bao giờ có người thực lực tấn thăng như thế chỉ quái, Bán Đế, đây là vì sự cuộc đời ít thấy."

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 66: Mê hoặc (ba)

Về sau, Lục Nhĩ Mi Hầu nghe nói mới biết được, nguyên lai Đế Cấp thực lực cường giả là vị Cửu Thiên Tiên Đế. Chính là chỗ có thần tiên bên trong Đế Vương. Mà từ Đạo gia cùng Yêu tộc đại chiến, Đạo gia chiếm lĩnh Thiên Đình về sau, trừ mấy vị kia sớm đã chứng đạo Thánh Nhân bên ngoài, cũng chỉ có năm vị Tiên Đế. Đông Nam Tây Bắc tăng thêm Trung Ương 5 cái phương vị đều có một vị Tiên Đế trấn thủ.

Mà lại, từ Đại La Kim Tiên đột phá đến Cửu Thiên Tiên Đế, đây là mười phần khó khăn, chẳng những muốn góp nhặt đủ nhiều linh lực, điểm trọng yếu nhất, cũng là đốn ngộ, tại đốn ngộ ở bên trong lấy được thiên địa tán thành.

Đại Đạo Chi Số, Cửu vị Số chi Cực, nguyên có Thiên Địa Đại Đạo quy tắc, cũng là giữa thiên địa chỉ cho phép sinh ra chín vị Tiên Đế. Cái số này chỉ có thể ít, nhưng là tuyệt đối không thể nhiều. Nếu như chín vị Tiên Đế đã đủ, như lại có cực kì mạnh mẽ nhân vật lấy thủ đoạn thông thiên đạt được thiên đạo tán thành, như vậy thì biết lúc trước chín vị Tiên Đế giữa loại bỏ một vị, mà vị này bị diệt trừ Tiên Đế, cơ hội bị Thiên Đạo an bài đến một trận không thể

tránh khỏi đại chiến giữa, từ đó vẫn lạc.

Dạng này, mới đản sinh Tiên Đế cơ hội kế thừa vẫn lạc người Đế nghiên cứu. Thành vì Thiên Địa Chí Tôn.

Nguyên cơ, làm Lục Nhĩ Mi Hầu cơ duyên xảo hợp đạt được thiên địa tán thành về sau, sắp đột phá làm Tiên Đế thời điểm, mới có nhân không giữ thể diện tới trước mặt ngăn cản Lục Nhĩ Mi Hầu đột phá.

Kỳ thực, đây hết thảy, cũng đều là rất nhiều trùng hợp đụng nhau kết quả. Theo bình thường tới nói, coi như Lục Nhĩ Mi Hầu lại như thế nào thần dị, cũng tuyệt đối không thể có thể trong thời gian ngắn ngủi như thế đạt được thiên đạo tán thành, từ đó chỉ là mấy trăm năm thì tấn thăng Tiên Đế.

Mà lại trước đó người tuổi trẻ kia là chuẩn bị đem Lục Nhĩ Mi Hầu Long Huyết Côn cho luyện hóa một phen, cho Lục Nhĩ Mi Hầu chế tạo một thanh tiện tay binh khí. Thế nhưng là người trẻ tuổi không nghĩ tới chính mình vậy mà tại luyện hóa Long Huyết Côn thời điểm, bỗng nhiên có cảm giác ngộ, sau đó liền bế quan cảm ngộ. Nào nghĩ tới cái này vừa bế quan cũng là hai mươi năm ,

Thứ ba kiện trùng hợp là, cũng là cái kia Ngọc Hoàng Đại Đế. Đáng lẽ Ngọc Hoàng Đại Đế cũng không phải không có việc gì khắp nơi đi dạo, chỉ bất quá ngày đó vừa lúc phát sinh một kiện Ngọc Hoàng Đại Đế cần phải hôn một cái giới đại sự, cái kia chính là năm trăm năm trước đại náo thiên cung Tôn Ngộ Không muốn phá vỡ Ngũ Chi Sơn phong ấn. Năm đó đại náo thiên cung, Tôn Ngộ Không kém chút đem Thiên Cung cho vén cái úp sập, bây giờ Tôn Ngộ Không sắp phá vỡ phong ấn, Ngọc Hoàng Đại Đế là vô luận như thế nào cũng muốn đích thân đi xem một chút.

Nguyên cơ cái này ba kiện trùng hợp đụng vào nhau thời điểm, thì phát sinh tình cảnh lúc trước. Chẳng qua thời khắc sống còn may mắn người tuổi trẻ kia kịp thời phá quan mà ra, đồng thời lợi sử dụng thủ đoạn đem Ngọc Hoàng Đại Đế pháp lực hiển hóa cự thủ linh lực cho đánh nát đồng thời hấp thu đến Lục Nhĩ Mi Hầu thể nội. Không phải vậy chỉ là đột phá thất bại điểm này, liền có thể để Lục Nhĩ Mi Hầu gặp không thể đo lường tổn thương.

Bất quá, bây giờ xem ra, Lục Nhĩ Mi Hầu mặc dù không có tấn thăng Tiên Đế, chẳng qua lại cũng không có cái gì quá lớn tổn thương. Một vị đạt được nhiều năm Tiên Đế linh lực ngưng tụ cự thủ, cái này trong đó năng lượng ẩn chứa, cũng không phải Đại La Kim Tiên có thể có được. Khả năng cũng là bởi vì cái này quan hệ, lại thêm Lục Nhĩ Mi Hầu hấp thu trong kinh mạch thiên địa tạo hóa chi lực, bởi vì thực lực này mới biến thành hiện tại cái dạng này đi.

Phải biết, trăm ngàn năm qua, trừ Tiên Đế tấn cấp làm Thánh Nhân thời điểm, có khả năng xuất hiện thực lực đầy đủ cảnh giới lại không đủ, từ mà trở thành Chuẩn Thánh tồn tại, nhưng là tấn cấp Tiên Đế thất bại trở thành Bán Đế, nhưng bây giờ là hiếm lạ.

Về sau, Lục Nhĩ Mi Hầu hỏi: "Vậy ngài hiện tại là thực lực gì nha "

Người trẻ tuổi không trải qua sương sỡ, sau đó tựa hồ là đang nhớ lại cái gì, nửa buổi nói: "Nếu như nói trước đó, thực lực của ta là Thánh Nhân Độn Phong. Bất quá bây giờ nha, cần phải chỉ có Thánh Nhân sơ kỳ thực lực."

Tuy nhiên người trẻ tuổi nói đến rất vô ý, chẳng qua Lục Nhĩ Mi Hầu cũng đã mười phần giật mình, Thánh Nhân sao Lục Nhĩ Mi Hầu không khỏi âm thầm thể, chính mình cũng một nhất định phải trở thành Thánh Nhân, muốn đứng tại tối đỉnh phong.

"Đúng, Lục Nhĩ, đã ngươi đã không có việc gì, vậy vì sư thì cùng ngươi nói một chút hiện ở trong thiên địa một số có thực lực cường giả. Sau đó, ngươi liền có thể đi ra ngoài. Qua trong thiên địa này thật tốt xống xảo một phen đi! Đồng thời, còn có sứ mệnh của ngươi đang chờ ngươi!"

Lục Nhĩ Mi Hầu tuy nhiên bởi vì muốn rời khỏi cuộc sống này mấy trăm năm địa phương tâm lý có rất lớn không muốn, chẳng qua vừa nghĩ đạo mình có thể qua cái này thế giới bao la xông xáo, tâm lý thì trở nên kích động.

"Lục Nhĩ, ngươi phải nhớ kỹ. Thực lực của ngươi hiện tại cũng liền ở vào trung thượng trình độ, tuy nhiên trong thiên địa này tuyệt đại đa số địa phương ngươi cũng có thể qua, bất quá vẫn là phải chú ý một số người cùng vài chỗ. Đầu tiên, cũng là Thiên Đình, trừ phi thực lực của ngươi đến Tiên Đế đỉnh phong, không phải vậy tuyệt đối đừng đi. Bởi vì người của thiên đình là sẽ không cho phép một tên sắp hình ảnh Tiên Đế Yêu tộc nhân tồn tại. Mặt khác, cũng là Tây Thiên Linh Sơn. Bọn họ tuy nhiên không sẽ nhắm vào Yêu tộc, nhưng là cũng sẽ không thích một cái Phật môn chi người bên ngoài đột phá đến Tiên Đế."

"Bây giờ thiên hạ, cùng sở hữu Yêu tộc, Thiên Đình cùng Phật môn tam đại thế lực. Nó bên trong Thiên Đình có Thánh Nhân ba vị, Tiên Đế năm tên, phía dưới Đại La Kim Tiên đại vô số. Phật Môn Thánh Nhân bốn tên, Phật Đà bảy tên, La Hán Bồ Tát vô số. Mà Yêu tộc là cái này sở hữu thế lực thực lực yếu nhất, ta biết hiện có Thánh Nhân, cùng sở hữu năm vị. Chẳng qua trong đó có hai vị thuộc về Thượng Cổ Di Tộc, trước mắt ở vào ẩn cư trạng thái. Hai vị khác Yêu Thánh thì là Chúc Long Chúc Cửu Âm, một vị khác cũng là Yêu Sư Côn Bằng. Chẳng qua hai vị này ngay cả ta cũng không biết bây giờ ở nơi nào, chỉ biết là hai người cũng không có tại thượng cổ một trận chiến bên trong vẫn lạc. Còn lại một vị, chính là vì sư. Chẳng qua bởi vì nguyên nhân nào đó, vì sư vô pháp rời đi Bắc Câu Lô Châu. Mặt khác, Yêu Đế hiện hữu năm người, theo thứ tự là Bạch Trạch, Nhại Tĩ, Lục Ngộ, Cùng Kỳ cùng đoạn thời gian trước tấn thăng Yêu Đế Tôn Ngộ Không. Cùng chính là Hủ Tộc tứ đại Thần Hầu bên trong Linh Minh Thạch Hầu."

"Cái, cái gì hán đã trở thành Đế Cấp hán, hán. . ."

"Đúng vậy, mà lại là tại năm trăm năm trước cũng đã là Yêu Đế. Con khi này, thật rất đặc biệt, ngay cả vì sư cũng vô pháp thôi diễn ra vận mệnh của hán. Chỉ có thể rất mơ hồ nhìn thấy, hán hán là một cái mười phần người trọng yếu, tựa hồ, là bị Thiên Đạo chọn trúng người."

", ngươi yên tâm, ta nhất định cũng sẽ tấn cấp làm Yêu Đế. Sẽ không cho ngài mất mặt."

"Ha ha, Lục Nhĩ, ngươi bây giờ trong lòng, nhiều một ít không nên có đồ vật. Ngươi nhớ kỹ, Tôn Ngộ Không, không phải địch nhân của ngươi, ngược lại, hán là ngươi huynh đệ tốt nhất. Ngươi phải nhớ kỹ. Coi như toàn thế giới đều thành địch nhân, Tôn Ngộ Không tuyệt đối sẽ không! Tương lai của ngươi. Nhất định cùng hán cùng một chỗ chiến đấu, Yêu Tộc tương lai, là thuộc tại hai người các ngươi."

"Vâng, đồ nhi biết."

"Tốt, nên nói đều đã nói. Lấy người Long Huyết Côn, đi xuống đi! Yêu tộc có thể hay không khôi phục Thượng Cổ thời kỳ vinh diệu, thì xem các người!"

Nói xong, người trẻ tuổi hóa thành một sợi khói xanh, chậm rãi tiêu tán. Lục Nhĩ Mi Hầu đứng người lên, ánh mắt bên trong để lộ ra trước nay chưa có kiên định.

Rốt cục, Lục Nhĩ Mi Hầu rời núi. Mang lòng tin cùng chiến ý, Lục Nhĩ Mi Hầu rời đi Bắc Câu Lô Châu. Chỉ bất quá, một trận âm mưu lại đang đợi hắn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Mê hoặc (bốn)

Từ một cái ngây thơ vô tri lại dị bẩm thiên phú Tiểu Hầu, đến bây giờ Bán Đế cấp cường giả, Lục Nhĩ Mi Hầu lại chỉ dùng không đủ năm trăm năm. Cái này tại Mãn Thiên Thần Phật bên trong, trừ những cái kia trời sinh thì nắm giữ mạnh mẽ thực lực đặc thù tồn tại, Lục Nhĩ Mi Hầu có thể xưng ngàn năm kỳ tài khó gặp. Thế nhưng là, đây hết thảy, tại cái kia Linh Minh Thạch Hầu Tôn Ngộ Không trước mặt, đều không đáng giá nhắc tới. Cơ hồ cùng mình là đồng thời sinh ra, thế nhưng là hắn vậy mà tại năm trăm năm trước liền đã tấn thăng làm Yêu Đế, Đế Cấp cường giả a, cái kia cơ hồ cũng là ở vào thế giới này đỉnh phong tồn tại.

Dựa theo trước đó nói tới đến, giữa thiên địa Cửu vị Số chi Cực, cái này người đại biểu, mỗi nhất phương thế lực hoặc là một chủng tộc hoặc là một cái thế hệ, đều chỉ có thể nhiều nhất sinh ra chín vị Đế Cấp cường giả. Mà Thiên Đạo phân chia, thiên hạ sở hữu yêu thuộc đồng đều vì yêu tộc, đây là giải thích toàn bộ Yêu tộc nhiều nhất chỉ có thể có chín vị Yêu Đế. Mà Thiên Đình cũng giống vậy, sở hữu tu luyện đạo thuật, lấy Đạo gia chi pháp thành Tiên, đồng đều là đạo gia Thiên Đình một mạch. Sau cùng cũng là Phật môn, phạm là tu tập Phật pháp, lấy Phật là tín ngưỡng tu luyện giả, đều là Phật Môn Thế Lực bên trong. Nhiều nhất, cũng chỉ có thể có chín vị Phật Đà. Mà Phật Môn Phật Đà thì cùng Tiên Đế hoặc là Yêu Đế là giống nhau, chỉ bất quá xưng hô khác biệt mà thôi.

Mà chính mình, hoa 5 thời gian trăm năm tu luyện, bây giờ lại chỉ có Bán Đế tu vị, Lục Nhĩ Mi Hầu tâm lý, quả thực có một cỗ không cam lòng cảm giác. Nguyên cớ, ra Bắc Câu Lô Châu về sau, Lục Nhĩ Mi Hầu không hề nghĩ ngợi thì một đường hướng về Đông Thắng Thần Châu mà đi. Lần này đi, lại là có hai cái mục đích, một là thăm hỏi Hoa Quả Sơn Hầu Tộc đồng bào, một cái khác, cũng là tìm tới cái kia Linh Minh Thạch Hầu Tôn Ngộ Không, sau đó đánh với hắn một trận.

Mặc dù nói Tôn Ngộ Không biết là mình lớn nhất kiên định huynh đệ, thế nhưng là cái này không thể ngăn cản Lục Nhĩ Mi Hầu trong lòng trận chiến kia quyết tâm.

Từ Bắc Câu Lô Châu đến Đông Thắng Thần Châu, năm đó chính mình không biết ở trên biển phiêu lưu cái mấy năm, mà bây giờ chỉ cần một tháng thời gian thì là đủ.

Lục Nhĩ Mi Hầu ngồi đang bay mây phía trên, không khỏi xuất ra đưa cùng mình Long Huyết Côn. Lúc trước Long Huyết Côn, Lục Nhĩ Mi Hầu chỉ là tại một gốc vạn năm Long Huyết mộc trên lấy được Thụ Tâm, cũng không có bất kỳ tế luyện. Nhưng là bây giờ trong tay căn này Long Huyết Côn cũng không đồng dạng, cả cây còn hiện ra một loại yêu dị đỏ như máu, còn trên thân một đầu toàn thân đỏ như máu Tiểu Long không ngừng mà du tẩu, thế nhưng là làm Lục Nhĩ Mi Hầu những tay qua sờ thời điểm, lại chỉ có thể sờ đến rét lạnh còn thân. Phảng phất cái kia Du Long cũng không tồn tại, thế nhưng là hai mắt lại đích đích xác xác có thể nhìn thấy.

Nắm lấy nửa ngày, Lục Nhĩ Mi Hầu lại không bắt được trọng điểm. Vừa định thu lúc thức dậy, đột nhiên nhớ tới từng dạy mình Tế Luyện Chi Pháp, sau đó Lục Nhĩ Mi Hầu đem Long Huyết Côn thả đang ngồi xếp bằng song trên đùi, hai cánh tay nắm thật chặt, sau đó hai mắt nhắm lại. Đồng thời thần thức tuôn ra, đồng thời đem Long Huyết Côn cho hoàn toàn kiện hàng. Ti ni trải nghiệm Long Huyết Côn hết thảy, mới đầu Lục Nhĩ Mi Hầu thần thức cũng không bất kỳ phản ứng nào, chỗ cảm giác được cũng chỉ là một cây có chút ỷ lạnh cây gỗ, thế nhưng là theo thời gian trôi qua, Lục Nhĩ Mi Hầu trên mặt càng phát kinh ngạc, phảng phất trong tay một cây nho nhỏ cây gỗ, lại ẩn chứa cái gì thiên đại bí mật.

Cứ như vậy, chính một chút một ngày một đêm, Lục Nhĩ Mi Hầu ngay tại cái này trải nghiệm giữa vượt qua.

Làm ngày thứ hai mặt trời lặn thời gian, Lục Nhĩ Mi Hầu đột nhiên mở hai mắt ra. Sau đó ném đi trong tay Long Huyết Côn, đồng thời trong miệng hét lớn một tiếng: "Xích Huyết Du Long Côn, biến hóa."

Thanh âm vừa lên, chỉ thấy cái kia bị cao cao quăng lên Long Huyết Côn phía trên, vậy mà phân hóa ra một đầu khoảng ba trượng đỏ như máu Thần Long. Cái này đỏ như máu Thần Long một thân Long Lân trong suốt sáng long lanh, quả thực tựa như là Hồng Thủy tinh điêu khắc thành. Nếu như người lại tinh tế nhìn, liền có thể phát hiện cái này ba tám trái phải xích hồng sắc Thần Long, vậy mà chừng năm cái móng vuốt. Lại là trong Long tộc chỉ cao tồn

tại, Ngũ Trảo Thần Long.

Cái này xích hồng sắc Thần Long vừa mới xuất hiện, thì lập tức bay thẳng mà xuống, sau đó vây quanh Lục Nhĩ Mi Hầu quanh thân càng không ngừng du tẩu.

Lục Nhĩ Mi Hầu nhìn tình cảnh này, chẳng những không có một tia kinh ngạc, mà lại rõ ràng mười phần nét mặt hưng phấn. Xem ra, Lục Nhĩ Mi Hầu đã bắt đầu từng bước nắm giữ căn này Long Huyết Côn, chẳng qua tên bây giờ, hẳn là Xích Huyết Du Long Côn!

Một tiếng vui sướng tiếng hô to, Lục Nhĩ Mi Hầu xách ngược lấy Xích Huyết Du Long Côn, Giá Vân tốc độ không khỏi lần nữa nhanh lên ba phần.

Đúng lúc này, Lục Nhĩ Mi Hầu Lục cái lỗ tai bỗng nhiên cùng một chỗ động một cái, nguyên bản lấy một cái tốc độ cực nhanh phi hành Lục Nhĩ Mi Hầu không khỏi chậm rãi chậm lại tốc độ, sau cùng thậm chí giữa không trung dừng lại. Thế nhưng là làm Lục Nhĩ Mi Hầu dừng lại về sau, lại phát hiện vừa mới nghe được thanh âm lại không thấy. Cái này khiến Lục Nhĩ Mi Hầu mười phần nghi hoặc, theo lý thuyết chính mình thiên phú thần thông, Lục cái lỗ tai có thể tra Thiên Âm, biện Vạn Lý, không có khả năng có tiếng gì đó thoát khỏi lỗ tai của mình. Như thế xem ra, không phải mình xuất hiện ảo giác, mà chính là từ một vị thực lực cao ra bản thân quá nhiều đại nhân vật tới.

Nghĩ đến chỗ này, Lục Nhĩ Mi Hầu cũng là dứt khoát, không chế Giá Vân chậm rãi rơi xuống đất. Lúc này Lục Nhĩ Mi Hầu đang đứng ở Tây Ngưu Hạ Châu biên giới, dưới đây chính là một cái mênh mông cự Đại Sâm Lâm. Lục Nhĩ Mi Hầu dứt khoát xua tan Giá Vân, thả người nhảy lên nhảy đến một gốc Tham Thiên Cổ Thụ phía trên.

Làm Lục Nhĩ Mi Hầu theo cổ thụ rơi xuống đất thời điểm, lại trông thấy dưới cây cổ thụ vậy mà ngồi xếp bằng một vị lão hòa thượng. Chỉ gặp lão hòa thượng này ngồi xếp bằng tại Cửu Phẩm Liên Thai phía trên, thế nhưng là trên thân lại cảm giác không thấy một tia khí tức mạnh mẽ, phảng phất cũng là một cái phổ phổ thông thông lão hòa thượng mà thôi.

Thế nhưng là, đây hết thảy lừa qua người khác, lại không gạt được Lục Nhĩ Mi Hầu. Chỉ bất quá lão hòa thượng này thực lực quá mức cường đại, dẫn đến Lục Nhĩ Mi Hầu cũng chỉ có thể miễn cưỡng phân biệt ra được người trước mắt này cũng không phải cái phổ thông hòa thượng mà thôi. Còn đến cùng là ai, Lục Nhĩ Mi Hầu lại chỉ có thể cảm giác được một trận thật lớn Phật Lực.

"Thí chủ, như vậy nhìn chăm chăm bản tăng nhìn hồi lâu, chẳng lẽ lại bản tăng có chỗ nào đặc tội thí chủ?" lão hòa thượng tựa hồ đối với Lục Nhĩ Mi Hầu ánh mắt có cảm giác, hoặc là nghe được Lục Nhĩ Mi Hầu từ trên cây rơi xuống đất thanh âm, bởi vậy liền lên tiếng hỏi thăm.

"Người hòa thượng này hảo hảo kỳ quái, rõ ràng có thông thiên thực lực, lại lại làm bộ một người bình thường, chẳng lẽ lại chuẩn bị lừa gạt người nào?" Lục Nhĩ Mi Hầu tuy nhiên không biết người trước mắt này sâu cạn, chẳng qua lại cũng không có quá nhiều sợ hãi. Dù sao, một cường giả, liền muốn có một người không biết sợ hãi sợ trái tim.

"Ha ha, thí chủ là tốt ánh mắt. Chẳng qua bản tăng như vậy làm, lại không phải muốn lừa gạt ai, chẳng qua là vì để người nào đó minh bạch trong lòng mình thật ta mà thôi."

"Hắc hắc, lấy giữa thiên địa, ta khác không dám nói, chẳng qua nếu là có ai muốn muốn gạt ta, thế nhưng là rất khó khăn. Người hòa thượng này ngồi ở chỗ này chẳng lẽ là vì bọn người "

Kỳ thực, Lục Nhĩ Mi Hầu sờ đi sẽ cùng hòa thượng này nói nhiều như vậy, chỉ là bởi vì Lục Nhĩ Mi Hầu từ khi ra đời cho tới bây giờ, trừ vừa lúc xuất thế cùng Hắc Tộc đồng bào nói chuyện qua, còn lại cũng chỉ có mình vị trẻ tuổi kia. Chẳng qua tựa hồ chính mình cái kia cũng không thích nói nhiều. Minh tại Cửu Thiên phía trên cung điện mấy trăm năm, tu luyện bên ngoài, cũng chỉ có thể hướng về phía không khí trò chuyện, đây đối với hiểu động Hắc Tộc tới nói, quả thực là có chút tịch mịch cùng buồn khổ.

Bây giờ rốt cục ra Cửu Thiên cung điện, lại gặp được một cái chưa từng thấy qua hòa thượng, Lục Nhĩ Mi Hầu trong lòng nổi lên hứng thú thật lớn.

Hòa thượng kia vẫn như cũ từ từ nhắm hai mắt, cũng không nhìn tới trước mắt cùng mình nói chuyện với nhau là ai, chỉ là hồi đáp: "Bản tăng đợi người, chính là ngươi."

"Ân chờ ta a ha ha, thật sự là buồn cười, ngươi liền ta là ai cũng không biết đi ngươi hòa thượng này làm thật thú vị."

"Thí chủ thế nhưng là Hắc Tộc tứ đại Thần Hắc một trong Lục Nhĩ Mi Hầu "

"A... Người thật đúng là biết vậy ngươi nói một chút ngươi là sao chờ ta "

"Ha ha, chỉ là bởi vì thí chủ trong lòng, có cục lớn không cam tâm. Nguyên có thí chủ muốn tìm một người, bất quá, người này lại cũng không tại ngươi muốn đi hướng chi địa."

"A ngươi biết ta muốn tìm ai cái kia hẳn ở đâu "

"Ngươi muốn tìm nhân, đã theo một tên gọi là Đường Tam Tạng hòa thượng qua Tây Thiên. Giờ phút này, chính trên đường."

"Ngươi là sao biết nhiều như vậy ngươi nói cho ta biết những thứ này, đến cùng muốn làm cái gì" đáng lẽ chỉ là bởi vì hiếu kỳ, thế nhưng là lúc này Lục Nhĩ Mi Hầu chợt phát hiện, lão hòa thượng này vậy mà thật là đang cố ý đợi chờ mình. Cái này khiến Lục Nhĩ Mi Hầu làm sao không kinh ngạc đâu?

"Bắc Câu Lô Châu năm trăm năm, đã để ngươi có đủ đầy đủ thực lực cường đại, có lẽ, ngươi mới là thích hợp nhất trở thành Hắc Tộc Đại Vương nhân

đi. Năm trăm năm, đã để Hàu Tộc đem người cấp quên mất. Trong lòng của bọn hắn, hiện tại chỉ có cái kia Linh Minh Thạch Hàu Tôn Ngộ Không, nhưng căn bản không vội có cái gì Lục Nhĩ Mi Hàu. Trong lòng bọn họ, người đã sớm chết."

"Thế nhưng là, người vì Hàu Tộc ở sau lưng yên lặng nỗ lực, đây hết thảy, có ai biết nguyên do, người cần một trận chiến đấu, đi thôi, qua đánh bại cái kia Linh Minh Thạch Hàu, từ đó, người mới là Hàu Tộc thậm chí Yêu Tộc quên. Mỹ Hàu Vương Tề Thiên Đại Thánh hẳn là người, Lục Nhĩ Mi Hàu!"

"Đi thôi, qua tìm hắn đi. Ngay tại qua hướng Tây thiên trên đường, một con khi, một con lợn cùng một cái nửa yêu, lại thêm một tên hòa thượng. Qua tìm tới hắn, sau đó, đánh bại hắn!"

Tiếng nói còn có tại không khí trở lại đằng, chỉ bắt quá lão hòa thượng kia nhưng không thấy. Còn lại, chỉ có hai mắt để lộ ra nồng đậm chiến ý Lục Nhĩ Mi Hàu. Chỉ bắt quá, thời khắc này Lục Nhĩ Mi Hàu trong hai mắt trừ chiến ý, vẫn còn có. . . Có một loại bị nhân khống chế cảm giác!

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 66: Thật giả Mỹ Hàu Vương

Nguyên bản Lục Nhĩ Mi Hàu rời đi Bắc Câu Lô Châu về sau, là dự định trực tiếp qua hướng Đông Thắng Thần Châu, không nghĩ tới khi đi ngang qua Tây Ngưu Hạ Châu thời điểm vậy mà gặp được một cái lão hòa thượng. Đáng lẽ Lục Nhĩ Mi Hàu chỉ là xuất phát từ hiếu kỳ cùng lão hòa thượng này trò chuyện, thế nhưng là Lục Nhĩ Mi Hàu làm sao biết, lão hòa thượng này lại là chuyên môn đang chờ đợi hắn, một phen xuống tới, vậy mà giữa bất tri bất giác dẫn xuất Lục Nhĩ Mi Hàu ở sâu trong nội tâm ẩn tàng tâm ma, mà lại tựa hồ còn có đối với Lục Nhĩ Mi Hàu làm thủ đoạn gì, chỉ bắt quá giờ phút này Lục Nhĩ Mi Hàu tâm lý chỉ có cái kia mãnh liệt chiến ý.

Hướng lên trời hét lớn một tiếng Tôn Ngộ Không về sau, Lục Nhĩ Mi Hàu vẫy tay, một mảnh Giá Vân liền xuất hiện ở trước mắt, sau đó xoay người nhảy lên, liền đã đứng tại Giá Vân phía trên. Đem Xích Huyết Du Long Côn vừa thu lại, toàn lực thúc giục Giá Vân hướng về Đông Thắng Thần Châu mà đi. Thời khắc này Lục Nhĩ Mi Hàu tuy nhiên bởi vì nghe lão hòa thượng kia, từ đó tâm lý sinh sôi tâm ma, chẳng qua Lục Nhĩ Mi Hàu cũng không có liệu lĩnh trực tiếp qua tìm tới Tôn Ngộ Không. Mà chính là đi trước Đông Thắng Thần Châu Ngao Lai Quốc cái khác Hoa Quả Sơn. Coi như lão hòa thượng kia nói lời đích thật là trong lòng mình suy nghĩ, chẳng qua chính mình nhưng vẫn là muốn đi tự mình chứng thực một phen. Như nếu là thật sự, cái kia lại tìm cái kia Tôn Ngộ Không tính sổ sách cũng không muộn, nếu là giả, bên kia qua tìm lão hòa thượng kia tính sổ sách.

Một đường không nói chuyện, nguyên vốn cần một tháng có thừa lộ trình, quả thực là bị Lục Nhĩ Mi Hàu hai mươi ngày thì cho đuổi tới. Cái này hai mươi ngày không ngừng đi đường, Lục Nhĩ Mi Hàu tâm lý nhưng dần dần bình tĩnh. Bởi vì Lục Nhĩ Mi Hàu nhớ tới trước khi đi, đối với cái kia mặc danh kỳ diệu lão hòa thượng, Lục Nhĩ Mi Hàu vẫn là càng thêm tin tưởng mình. Cho nên khi Lục Nhĩ Mi Hàu đến Hoa Quả Sơn thời điểm, tâm lý đã bình tĩnh rất nhiều.

Giá Vân đứng tại Hoa Quả Sơn trước núi, Lục Nhĩ Mi Hàu không khỏi một trận cảm thán, hạ qua đông đến mấy trăm năm đi qua, chính mình cũng trở thành Bán Đế cấp bậc cường giả, chỉ là không biết cái này Hoa Quả Sơn trên có thứ gì biến hóa. Hít sâu một hơi, Lục Nhĩ Mi Hàu tán Giá Vân, trực tiếp lẳng không mà rơi. Thế nhưng là làm Lục Nhĩ Mi Hàu rơi vào Hoa Quả Sơn Hàu Tộc lãnh địa, thứ nhất mắt nhìn thấy không phải khắp núi Hàu Từ, mà chính là cái kia một cây cao cao to to cỡ xí, thượng thư "Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không"! Quả nhiên là uy phong凛凛, bá khí um tùm.

Lúc này, Lục Nhĩ Mi Hàu lỗ tai nhất động, bỗng nhiên nghe thấy từng đợt trang bị vũ khí va chạm và chinh tề tiếng bước chân. Định chỉ dò xét, Lục Nhĩ Mi Hàu lập tức liền dù bận vẫn ung dung cùng đợi. Rất nhanh, thì có một đội áo giáp chinh tề Hàu Tộc binh lính xếp hàng xuất hiện tại Lục Nhĩ Mi Hàu trước mắt. Chỉ gặp cái này một đội Hàu Tộc binh lính nghiêm chỉnh huấn luyện, mỗi người đều là gương mặt cẩn thận đồng thời đồng dạng giữ vững một cây Lượng Ngân trường thương.

Chẳng qua Lục Nhĩ Mi Hàu vẫn như cũ là không có có động tác gì, chỉ là lẳng lặng nhìn này một đám Hàu Tộc binh sĩ. Mà cái này đội Hàu Tộc binh lính nhìn thấy người tới cũng là một con khi, không khỏi đều đưa một hơi, sau đó một cái đội trưởng bộ dáng Hàu Từ đi tới, đối với Lục Nhĩ Mi Hàu liền ôm quyền nói: "Các hạ cũng là Hàu Tộc sao"

Lục Nhĩ Mi Hàu nhìn về mặt cẩn thận Hàu Tộc đội trưởng, trong lòng không khỏi vừa bức mình vừa buồn cười, chẳng qua lại cũng không có làm bộ làm tịch làm gì. Trực tiếp hỏi đáp: "Không tề, ta cũng là Hàu Tộc, Lục Nhĩ Mi Hàu!"

Đáng lẽ Lục Nhĩ Mi Hàu là cảm thấy bọn này Hàu Tộc binh lính mặc dù không có nhận ra mình, đến một lần có thể là chính mình Ly Sơn quá lâu, nguyên do có chút không dám nhận nhau. Hơn nữa cũng có khả năng cái này đội binh lính là mình rời đi Hoa Quả Sơn về sau mới đàn sinh, nguyên do không biết mình cũng thuộc về bình thường.

Thế nhưng là Lục Nhĩ Mi Hàu không nghĩ tới, làm chính mình báo ra danh hào về sau, đội trưởng kia bộ dáng Hàu Từ vậy mà vẫn là không biết mình là người nào. Hơn nữa nhìn bộ dáng kia, tuyệt đối là liền nghe đều chưa nghe nói qua chính mình tên Lục Nhĩ Mi Hàu.

Nhất thời, Lục Nhĩ Mi Hầu tâm lý có chút không vui nói: "Người vậy mà không biết ta Lục Nhĩ Mi Hầu vậy ta hỏi người, người có biết Linh Minh Thạch Hầu "

Vừa nghe đến Linh Minh Thạch Hầu bốn chữ, đội trưởng kia bộ dáng Hầu Tử nhất thời một mặt kính ý mà nói: "Đương nhiên biết, đó chính là nhà ta Đại Vương. Ta khác không dám nói, cái này Linh Minh Thạch Hầu tại thế gian này thế nhưng là chỉ có nhà ta Đại Vương một vị a."

Nghe đến đó, Lục Nhĩ Mi Hầu tâm lý, đã ần ần có phần nộ. Lập tức nói: "Ta là nhà người bạn của Đại Vương. Tuy nhiên các người không biết ta, chẳng qua trên núi các trưởng bối khẳng định đều nhận ra. Dù sao, ta đều rời đi Hoa Quả Sơn có mấy trăm năm."

Nghe được cái này Lục Nhĩ Mi Hầu lại là bạn của Đại Vương, những thứ này Hầu Tộc binh lính nhất thời đều thu hồi binh khí, dẫn theo Lục Nhĩ Mi Hầu lên trên núi. Đoạn đường này, Lục Nhĩ Mi Hầu lại sinh ra rất nhiều cảm khái. Năm trăm năm, cái này Hoa Quả Sơn nhưng vẫn là chính mình lúc trước lúc rời đi bộ dáng như vậy, chưa từng có một tia cải biến. Cái kia đội Hầu Tộc binh lính nhìn thấy Lục Nhĩ Mi Hầu như thể hoài niệm thần thái, rốt cục khẳng định cái này Lục Nhĩ Mi Hầu khẳng định là thật lâu trước đó liền rời đi Hoa Quả Sơn ra ngoài Hầu Tử, không phải vậy sao có thể trở thành bạn của Đại Vương đây.

Rốt cục, tại Hầu Tộc binh lính chỉ huy hạ. Lục Nhĩ Mi Hầu đi vào Thủy Liêm Động cửa, lại nói Lục Nhĩ Mi Hầu còn có chưa bao giờ tiến vào cái này Thủy Liêm Động đâu, lần trước vẫn là lấy đại pháp lực để nguyên thần của mình xuất khiếu tới này Hoa Quả Sơn một chuyến, có thể là mình lại chưa từng đi vào.

Cũng mặc kệ bên người đám kia Hầu Tộc binh lính, Lục Nhĩ Mi Hầu thả người nhảy lên, liền đã xuyên qua Thủy Liêm thác nước, đến Thủy Liêm Động được.

Nhìn lấy trong động bàn đá ghế đá, giường đá Ghế đá, Lục Nhĩ Mi Hầu không khỏi hoan hỉ dị thường. Nơi này mặc dù không có chính mình trước đó tu luyện Cửu Thiên cung điện hoa lệ, chẳng qua lại thắng ở tự do tự tại. Đang đánh giá ở giữa, chợt có một con khí hương về phía Lục Nhĩ Mi Hầu hỏi: "A người là ai nha trước kia làm sao chưa thấy qua người người là mới tới sao "

Lục Nhĩ Mi Hầu cười ha ha một tiếng nói: "Nhanh đi gọi người lớn nhà người đi. Ta thời điểm ra đi người cũng còn chưa ra đời đây."

Con khí nhỏ này cũng làm thật nghe lời, thật thì lạnh lợi khu tìm cha mẹ hần. Chỉ chớp lát, hai cái trung niên bộ dáng Hầu Tử bị tiểu hầu tử lôi kéo đi tới. Nhìn thấy con khí nhỏ này thật tìm đến cha mẹ, Lục Nhĩ Mi Hầu không khỏi cảm thấy buồn cười.

"Cha mẹ, các người biết hần sao hần nói hần thời điểm ra đi ta đều không có xuất sinh đây." Tiểu Hầu một tay chỉ Lục Nhĩ Mi Hầu một bên dò hỏi. Cái kia đối với Hầu Tử phụ phụ tử mĩ dò xét Lục Nhĩ Mi Hầu một phen, tuy nhiên lại đồng thời lắc đầu, vậy mà cũng không biết!

"Các người lại nhìn kỹ một chút, là ta nha, ta là Lục Nhĩ Mi Hầu. Đúng, nhìn lỗ tai của ta, lỗ tai!"

Đôi phụ phụ kia lại nhìn kỹ một chút, đồng thời chăm chú ngắm lại, trong đó cái kia Công Hầu đối với Lục Nhĩ Mi Hầu nói: "Vợ chồng chúng ta hai người là thật không biết người, không bằng ta đi mời trong tộc trưởng lão đến nhận nhận "

Đối với đột nhiên xuất hiện mọc ra Lục cái lỗ tai Hầu Tử, đối với phụ phụ cũng rất tò mò, sau đó liền đi gọi Hầu Tộc bên trong tuổi tác lớn nhất trưởng lão đến nhận nhận Lục Nhĩ Mi Hầu. Dù sao một cái ở bên ngoài phiêu bạt mấy trăm năm nhân về nhà lúc phát hiện gia nhân vậy mà đều không biết mình, cái loại cảm giác này nhất định rất khó chịu.

Chỉ chớp lát, tại một bầy khí chen chúc hạ, một cái toàn thân lông tóc bạc trắng Lão Hầu Tử, chống một cây quải trượng chậm rãi đi tới. Khi đi đến Lục Nhĩ Mi Hầu bên người thời điểm, cái kia đối với vợ chồng trung niên thì đối với cái này Lão Hầu Tử nói: "Trưởng lão, cũng là hần, ngài đến xem, có biết hay không hần. Hần nói hần năm trăm năm trước liền rời đi Hoa Quả Sơn, hiện tại mới trở về. Đúng, hần nói hần gọi Lục Nhĩ Mi Hầu."

Cái này Lão Hầu Tử đi được gần, một bên dò xét một vừa hồi tưởng, mà Lục Nhĩ Mi Hầu cũng đứng ở nơi đó không nhúc nhích, sợ mình nhất động mà dẫn đến đối phương thấy không rõ lắm một dạng.

Nửa buổi thời gian trôi qua, lão hầu tử kia từ từ lui về đến, tựa hồ là sau cùng nỗ lực nghĩ một hồi, chẳng qua sau cùng nhưng vẫn là lắc đầu nói: "Không nhận ra, không nhận ra. Lão Hầu Tử ta sống có bảy trăm năm, cái này Hoa Quả Sơn trên sở hữu Hầu Tử bất luận to to nhỏ nhỏ ta toàn đều biết. Chẳng qua làm thế nào cũng nhớ không nổi, này con khí là có Lục cái lỗ tai!"

Cái này Lão Hầu nói xong, Lục Nhĩ Mi Hầu nhất thời lập tức thì ngồi dưới đất. Bọn họ, vậy mà thật không nhớ rõ ta liền xem như sống hơn 700 năm Lão Hầu Tử cũng không biết ta

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngô Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 67: Biến hóa

Kỳ thực, Lục Nhĩ Mi Hầu trong lòng vẫn là rất ưa thích Hoa Quả Sơn, dù sao nơi này là hẩn ra đòi địa phương. Thế nhưng là làm cái kia Lão Hầu vậy mà cũng nhận không ra Lục Nhĩ Mi Hầu sau đó, hẩn chỉ cảm thấy lòng tràn đầy ủy khuất cùng phẫn nộ, còn có có rất nhiều không hiểu. Chính mình năm đó vì làm cho Hầu Tộc trường sinh bất tử, cố ý ra biến tâm tiên phóng đạo, sau cùng càng là tại Bắc Câu Lô Châu Khổ Học mấy trăm năm, cho ăn đến, không đều là Hầu Tộc sao

Thế nhưng là, bọn họ lại chỉ nhớ rõ cái kia Linh Minh Thạch Hầu, chỉ biết là Linh Minh Thạch Hầu là Đại Vương, mà ta Lục Nhĩ Mi Hầu, lại chẳng phải là cái gì! Càng nghĩ càng khổ sở, càng nghĩ trong lòng thì vượt đau nhức. Mà tâm lý cái kia bị lão hòa thượng mê hoặc ra tâm ma, cũng bắt đầu vụng trộm quay phá.

Lục Nhĩ Mi Hầu bỗng nhiên hướng về phía bầu trời gầm lên giận dữ, sau đó liền phi thân mà thôi, thẳng tắp phóng tới trong mây. Cái khác Hầu Tộc nhóm chỉ cho là là cái lạc đường khi con, cũng quá nhiều chú ý, chỉ có cái kia lớn nhất cao tuổi Hầu Tộc trưởng lão, thật sâu liếc mắt một cái Lục Nhĩ Mi Hầu rồi đi phương hướng, sau đó lắc đầu, chống quai trọng đi từ từ trở về.

Thế nhưng là bây giờ này mới vừa vận tán đi không cũ, chỉ nghe thấy nơi xa truyền đến một tiếng hô to: "Các con, ta Lão Tôn trở về á!" Nghe cái này thanh âm quen thuộc, toàn bộ Hoa Quả Sơn đều sôi trào, tất cả Hầu Tộc nhóm tất cả đều từ các nơi tụ tập mà đến, cùng một chỗ hoan hô Mỹ Hầu Vương trở về.

Khi bầu trời đạo nhân ảnh kia sau khi rơi xuống đất, bây giờ này nhóm thấy rõ ràng, quả nhiên là Đại Vương, sau đó toàn bộ chen chúc đến Tôn Ngộ Không bên người.

"Khi con nhóm, qua thông báo đại gia, liền nói ta Lão Tôn trở về."

Khi con nhóm nghe lệnh, phản phật một chút tất cả đều tán đi, có lẫn nhau bồn tẩu bẩm báo, có chuẩn bị trái cây mỹ tửu. Phảng phất Tôn Ngộ Không trở về, cũng là bọn họ lớn nhất ngày lễ lớn một dạng. Mà cái kia Tôn Ngộ Không, đem đây hết thấy đều nhìn ở trong mắt, chỉ là lại vì nhiều tính cái gì. Giờ phút này trong lòng của hẩn nghĩ như thế nào, chỉ sợ chỉ có chính hẩn mới biết được!

Rất nhanh, Hoa Quả Sơn trên lớn nhỏ đầu khi tất cả đều tụ tập tại Thủy Liêm Động bên trong, cũng may mắn cái này Thủy Liêm Động đủ lớn, không phải vậy thật đúng là dung không được. Tôn Ngộ Không một tay nhắc lấy một bầu rượu ngon, ngồi nằm tại Thủy Liêm Động được vương tọa phía trên, cũng không nói cái gì, chỉ là nhìn lấy dưới đáy reo hò ăn mừng khi con nhóm, như có điều suy nghĩ.

Lúc này, vị kia Hầu Tộc trưởng lão tại mấy cái cường tráng Hầu Tử nâng đỡ đi đến Tôn Ngộ Không bên người. Hơi hơi xoay người làm vái chào, liền đối với Tôn Ngộ Không hỏi: "Đại Vương, ngài không phải theo cái kia Đường Tăng Tây đi lấy kinh sao nay sao đột nhiên trở về?"

"Ha ha, nguyên lai là Lão Hầu. Cái kia Đường Tăng nhục nhân phạm thai nhưng lại ngu dốt cố chấp, ta Lão Tôn theo hẩn Tây đi lấy kinh quả thực là mai một ta Lão Tôn tài hoa." Nói đến đây, Tôn Ngộ Không đón đến hướng về phía dưới đáy khi con nhóm nói: "Khi con nhóm, ai nguyện ý theo ta Lão Tôn qua Tây Thiên lấy kinh a đây chính là vô cùng lớn công đức."

"Ta qua, ta muốn đi!" "Người còn không có ta lợi hại, cần phải ta qua!"

Nhất thời, dưới đáy một trận ồn ào. Lúc này bỗng nhiên có cái Hầu Tử cao giọng hỏi: "Đại Vương, chúng ta chính mình đi lấy kinh, có phải hay không cũng phải làm chút hành lý cái gì nha lần trước Đại Vương trở về thời điểm, nói muốn cái gì thông quan Văn Điện cái gì, chúng ta đều không có a."

Tôn Ngộ Không vung tay lên, cười hắc hắc nói: "Vậy cũng là việc nhỏ, các người chờ lấy, ta cái này đi lấy cái kia thông quan văn thư qua."

Nói xong, một cái bồ nhào lật lên, lại nhìn lúc, đã hóa thành một đạo lưu quang mà đi.

Lại chuyện sau đó, đại gia cần phải đều đã biết. Tôn Ngộ Không đầu tiên là đánh lên Đường Tam Tạng cùng Trư Bát Giới, đồng thời đoạt hành lý văn thư, sau đó trở lại Hoa Quả Sơn về sau, gánh ba cái khi con biến thành Đường Tam Tạng, Trư Bát Giới cùng Sa Ngộ Tĩnh bộ dáng.

Mà lúc này, lại bị chân chính Sa Ngộ Tĩnh cho tìm tới cửa, về sau đi qua một loạt hiểu lầm về sau, rốt cục, hai cái Tôn Ngộ Không chạm mặt.

Khi thật sự Tôn Ngộ Không theo Sa Ngộ Tĩnh đi vào Hoa Quả Sơn về sau, vậy mà thật phát hiện có cái cùng mình giống nhau như đúc Tôn Ngộ Không. Tôn Ngộ Không không nói hai lời liền toàn lực thôi động Hóa Nhân Kim Tinh, thế nhưng là để Tôn Ngộ Không khiếp sợ là, tại chính mình Hóa Nhân Kim Tinh phía dưới, người trước mắt này vậy mà không có biến hóa chút nào, thậm chí ngay cả trên đầu Kim Cô vòng trong tay Kim Cô Bông, tại Hóa Nhân Kim Tinh phía dưới vậy mà cũng toàn đều là thật.

Cái này khiến Tôn Ngộ Không cảm thấy một trận mạc danh quỷ dị. Chân chính Tôn Ngộ Không dưới khiếp sợ xách cón liền đánh, thế nhưng là sau khi giao thủ, Tôn Ngộ Không lần nữa chấn kinh, người trước mắt này chẳng những cùng mình tương mạo giống như đúc, thậm chí ngay cả thân thủ cùng tu vi đều không có gì khác nhau.

Mấy trăm lần hợp xuống tới, vậy mà liều cái bất phân cao thấp. Sau đó Tôn Ngộ Không lợi dụng kẻ khích tướng kích này người, nói muốn đi Thiên Đình cùng hẩn biện cái thật giả. Thế nhưng là không nghĩ tới người này lại cũng đáp ứng, sau đó hai người vừa đánh vừa đi đến Nam Thiên Môn, tìm Lý Tinh xuất ra Kính Chiếu Yêu.

Thế nhưng là, tại Thiên Đình Chí Bảo Kính Chiếu Yêu phía dưới, hai người vậy mà toàn đều là thật. Liền Kính Chiếu Yêu đều không cách nào phân biệt

thật giả Tôn Ngộ Không lúc này tâm lý đã cảm giác sự tình không thích hợp. Dù sao nếu như cái này biến thành chính mình bộ dáng là cái yêu quái hoặc là cái gì còn lại, là không thể có đảm lượng cùng mình trên này Thiên Đình. Vậy nếu như không phải yêu quái, cái kia thì là ai là sao biến thành hình dạng của mình

Cái này về sau, hai người lại qua Quan Thế Âm chỗ, thế nhưng là lần này lại là người kia nói ra. Nhìn lấy bộ dáng, người kia tựa hồ so với chính mình còn muốn sót ruột qua phân cái thật giả đi ra

Đến cùng chuyện gì xảy ra này người là thật có kinh thiên Biến Hóa Chi Thuật hay là có mưu đồ khác thế nhưng là làm Quan Thế Âm Bồ Tát cũng không có cách nào phân biệt thời điểm, Tôn Ngộ Không rốt cục nghĩ được một tia âm mưu vị đạo.

Lại chiến gần ngàn hiệp, Tôn Ngộ Không là triệt để xác định. Người trước mắt này tuyệt đối có vấn đề, có thể là mình bất luận như thế nào thôi động Hòa Nhân Kim Tinh lại đều không thể nhìn ra cái nguyên cớ. Lúc này, Tôn Ngộ Không nghĩ đến một người, sau đó không nói hai lời quay đầu liền hướng về long đất bay đi. Quả nhiên, người kia cũng theo sát phía sau, sợ mình trốn.

Một khác đồng hồ về sau, Tôn Ngộ Không đã cùng người kia cùng một chỗ đến Cửu U Địa Phủ, Địa Tàng Vương Bồ Tát chỗ. Ngay tại vừa rồi, Tôn Ngộ Không tựa hồ nghĩ thông suốt cái gì. Từ đó nhớ tới trong địa phủ Chúa Tể, Địa Tàng Vương Bồ Tát. Nếu như chính mình suy đoán là thật, cái kia cũng chỉ có Địa Tàng Vương Bồ Tát mới có thể giúp chính mình.

Địa Tàng Vương Bồ Tát, Cửu U Địa Phủ chân chính Chúa Tể. Tuy là Bồ Tát Quả Vị, nhưng một thân công đức Phật Lực, đã sớm vượt qua Phật Đà, đạt tới Thánh Nhân trình độ. Chỉ bất quá Địa Tàng Vương từng phát hạ như vậy Đại Chí Nguyên "Địa Ngục Bất Không, Thế Bất Thành Phật!", nguyên cớ lại chậm chạp vô pháp được Bồ Đề Đạo Quả.

Làm Địa Tàng Vương Bồ Tát nghe hai người nói xong chuyện tiền căn hậu quả về sau, liền để cho mình dưới trướng Đế Thích Thần Thú tiến lên, cùng hai người phân cái thật giả. Cái này Đế Thích nguyên thân là một đầu chó trắng, có thể Phân Thiên hạ thật giả, biện thế gian thị phi.

Hai cái Tôn Ngộ Không tất cả đều riêng phần mình đứng vững, cái này Đế Thích Thần Thú đi từ từ đến hai người trước người, sau đó đem lỗ tai phụ tại bên trong một cái Tôn Ngộ Không trên trán, nghe một lát, sau đó lại đi đến một vị khác Tôn Ngộ Không trước người, đồng dạng đem lỗ tai bám vào Tôn Ngộ Không cái trán. Lúc này, một cái khác Tôn Ngộ Không nhất thời tâm lên, hai mắt đột nhiên trừng một cái, lại là cái kia Hòa Nhân Kim Tinh trước ra.

Thế nhưng là làm Hòa Nhân Kim Tinh chiếu vào cái thứ hai Tôn Ngộ Không trên người thời điểm, trước mặt Tôn Ngộ Không bỗng nhiên cả kinh kêu lên: "Sao, sao chính là người Lục Nhĩ Mi Hầu "

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Cục trong cục

Kỳ thực, làm Tôn Ngộ Không lần đầu tiên nhìn thấy cái này cùng mình giống nhau như đúc Tôn Ngộ Không thời điểm, Hòa Nhân Kim Tinh liền đã khám phá một số. Chỉ bất quá nhìn thấy cảnh tượng quá mức kinh người, Tôn Ngộ Không trong lúc nhất thời nghĩ mãi mà không rõ mà thôi. Sau đó Tôn Ngộ Không liền tương kế tựu kế, làm bộ Hòa Nhân Kim Tinh vô pháp xem thấu người này chân thực, theo chuyện này Tôn Ngộ Không đại náo.

Thế nhưng là về sau cùng chuyện này chính mình đánh lấy đánh lấy, Tôn Ngộ Không trong đầu bỗng nhiên hiện lên một cái ý niệm trong đầu, nguyên cớ vội vàng dẫn chuyện này Tôn Ngộ Không đi tới Địa Phủ, gặp mặt Địa Tàng Vương Bồ Tát. Mà địa phương Tàng Vương tọa hạ thần thú Đế Thích tại bên cạnh hai người phân rõ thật giả thời điểm, Tôn Ngộ Không thần niệm nhất động, Hòa Nhân Kim Tinh đột nhiên phát động. Mà nhìn thấy, trước mắt cái này biến thành chính mình bộ dáng Tôn Ngộ Không bản thể, vậy mà biến thành Lục Nhĩ Mi Hầu

Người khác có lẽ đối với cái này Lục Nhĩ Mi Hầu chưa quen thuộc, thế nhưng là Tôn Ngộ Không khác biệt. Hầu Tộc tứ đại Thần Hầu tương truyền chính là Yêu Tộc Cứu Thế Chủ, nguyên cớ từ đại Thần Hầu từ nơi sâu xa biết có một loại đặc thù cảm ứng. Mà lại tại Tôn Ngộ Không trí nhớ chỗ sâu, cũng có được cái này Lục Nhĩ Mi Hầu trí nhớ. Phần này trí nhớ là bẩm sinh, lại lâu dài thời gian đều không thể quên.

Ngay tại Tôn Ngộ Không lên tiếng kinh hô thời điểm, Địa Tàng Vương Bồ Tát lại là hai tay cấp tốc lật qua lật lại, năm thứ tư đại học tượng Kim Cương Tọa Ấn, Tam Sơn ấn, Đại Uy Đức Kim Cương Thủ ấn cuối cùng là Địa Tàng Bồ Tát thủ ấn. Thủ ấn xoay chuyển ở giữa, Tôn Ngộ Không chỉ cảm thấy bốn phía không gian bỗng nhiên bắt đầu chấn động, ba cái hô hấp về sau, Tôn Ngộ Không hoảng sợ phát hiện mình lại không sai người đã ở tại một thời không khác. Sở dĩ như vậy khẳng định, là bởi vì Tôn Ngộ Không ở chỗ này cảm giác được là hoàn toàn khác biệt không gian cảm thụ.

Lại quay đầu nhìn cái kia Lục Nhĩ Mi Hầu, lúc này đã hiện ra bản thể, đồng thời hôn mê trên mặt đất. Tôn Ngộ Không ngẩng đầu nhìn về phía Địa Tàng Vương, lại phát hiện Địa Tàng Vương tựa hồ tại lấy thần niệm dò xét thứ gì. Chỉ chớp lát, Địa Tàng Vương Bồ Tát hẳn là dò xét, tay một điểm, một đạo kim sắc quang hoa lưu chuyển tiến Lục Nhĩ Mi Hầu thể nội.

Khi tất cả quang hoa biến mất về sau, Lục Nhĩ Mi Hầu vậy mà ung dung tỉnh lại. Mà tỉnh lại Lục Nhĩ Mi Hầu câu nói đầu tiên là "Thả ta ra, mau buông ta ra."

Thế nhưng là gãy dựa một chút phát hiện mình cũng không có bị trói lại, vậy mà cũng sờ một chút, sau đó mới bắt đầu dò xét bốn phía. Mà lần đầu tiên nhìn thấy, cũng là ngồi ở trên vị liên hoa trên bảo tọa Địa Tạng Vương Bồ Tát, lúc này Lục Nhĩ Mi Hầu tựa hồ nghĩ đến cái gì, lại đột nhiên hướng về phía Địa Tạng Vương Bồ Tát quỳ xuống đến, đồng thời cung kính nói: "Đa tạ Bồ Tát giải cứu chi ân."

Địa Tạng Vương nhẹ nhàng vung tay lên, Lục Nhĩ Mi Hầu liền bị một cỗ nhu hòa lực lượng nâng lên tới. Lúc này mới quay về Tôn Ngộ Không nói: "Đại Thánh, ta biết trong lòng ngươi có thật nhiều hoang mang, bản tăng nguyện vì Đại Thánh từng cái giải hoặc!"

Lúc này Tôn Ngộ Không, trong lòng cũng có một tia minh ngộ, nhìn bộ dạng này, chính mình hẳn là bị nhân cho tính kế. Chẳng qua nhưng bởi vì cái này Địa Tạng Vương Bồ Tát nguyên nhân, từ đó có một ít biến số.

Tôn Ngộ Không đầu tiên là chấp tay trước ngực, xoay người hướng Địa Tạng Vương Bồ Tát cúi một cái cung, sau đó hỏi: "Bồ Tát, ta biết ta hẳn là lâm vào một cái bẫy giữa, chỉ bất quá ta có thể đoán được cũng chỉ có một ít dấu vết để lại mà thôi. Đầu tiên, nơi này là địa phương nào "

"Nơi này là Cửu U Minh Phủ giữa liên tiếp Vực Ngoại Không Gian, Đại Thánh xác thực đoán đúng, cục này liên lụy rất lớn, vì lấy phòng ngừa vạn nhất, ta cũng chỉ có dùng pháp lực đem Đại Thánh cùng Lục Nhĩ Mi Hầu chuyển qua cái này Vực Ngoại Không Gian. Chỉ có ở chỗ này, chúng ta mới không cần lo lắng bị người ta nhòm ngó."

"Đa tạ Bồ Tát. Vậy cái này cục đến cùng là chuyện gì xảy ra là sao ta lần đầu tiên nhìn thấy cái này Lục Nhĩ Mi Hầu thời điểm, ta Hóa Nhân Kim Tinh nhìn thấy lại là Như Lai hư ảnh ta còn tưởng rằng là Như Lai biến thành hình dạng của ta, phải cho ta nhóm gia tăng gặp rắc rối đây."

"Ha ha, trước đó Đại Thánh nhìn thấy, đích thật là cái kia Đại Nhật Như Lai, chỉ bất quá cái kia lại không phải phân thân của hắn, mà chính là tâm niệm hình chiếu." Nói đến đây, Địa Tạng Vương Bồ Tát hơi hơi quay đầu hướng Lục Nhĩ Mi Hầu nói: "Chắc hẳn ngươi trước cần phải có gặp được Như Lai đi hoặc là hắn hóa thân."

Lúc này Lục Nhĩ Mi Hầu đã sớm thanh tỉnh, đã biết tính cả mình tại được tất cả đều bị tính kế. "Đúng vậy, trước đó ta tại Tây Ngưu Hạ Châu biên giới chỗ gặp được một vị lão hòa thượng. Lão hòa thượng này nói là chuyên môn ở chỗ này chờ ta. Sau đó còn có nói cho ta biết nói, để cho ta qua tìm Tôn Ngộ Không sau đó đánh bại hắn."

"Đánh bại ta tại sao muốn đánh bại ta "

Một nói đến đây, Lục Nhĩ Mi Hầu rõ ràng tâm tình có chút kích động. "Ngươi còn hỏi vì cái gì vậy ta hỏi ngươi, là sao bây giờ Hoa Quả Sơn chúng Hầu Từ tất cả đều không nhớ rõ Lục Nhĩ Mi Hầu là người phương nào lại duy chỉ có nhớ kỹ ngươi Linh Minh Thạch Hầu năm đó vì để Hầu Tộc thoát khỏi Từ Vong, ta cũng lái thuyền ra biển tìm kiếm hỏi thăm Tiên Đạo, ta đau khổ tu luyện mấy trăm năm, vì cũng là Hầu Tộc a. Vì cái gì tất cả mọi người không nhớ rõ ta ta cũng là Hầu Tộc tứ đại Thần Hầu một trong a. Nguyên cớ ta muốn đánh bại ngươi, ta muốn chứng minh, ta Lục Nhĩ Mi Hầu cũng là Hoa Quả Sơn Đại Vương."

Nói một hơi tâm lý sở hữu ủy khuất, Tôn Ngộ Không lại nghe được cũng sờ. Sau đó bỗng nhiên lộ ra mặt mũi tràn đầy áy náy.

Chỗ ngồi Địa Tạng Vương Bồ Tát nghe xong, lại là minh bạch trong đó duyên cớ. "Lục Nhĩ Mi Hầu, ngươi thật sự là oan uổng Đại Thánh. Đại Thánh cũng không phải là có ý để Hầu Tộc quên ngươi. Chỉ bất quá là năm đó Đại Thánh đại náo thiên cung thời điểm, Thiên Đình Chúng Thần toàn đều không phải là đối thủ của Đại Thánh, về sau Thác Thập Thiên Vương Lý Tinh lấy Linh Lung Bảo Tháp lấy đi Hoa Quả Sơn sở hữu Hầu Tộc, dùng cái này uy hiếp Đại Thánh đi vào khuôn khổ. Đại Thánh đau lòng Hoa Quả Sơn chúng khi, chỉ có thể đầu hàng bị trói. Thế nhưng là lại không nghĩ rằng cái kia Thác Thập Thiên Vương tại Đại Thánh đầu hàng về sau, lại còn là dùng Linh Lung Bảo Tháp luyện qua trong tháp chúng khi trí nhớ, sau đó mới thả chúng khi trở lại. Nguyên cớ hiện tại Hoa Quả Sơn chúng khi chỉ nhớ rõ đại náo thiên cung chuyện sau đó, trước đó, xác thực đều quên."

"A sao, tại sao có thể như vậy Thiên Đình thật lẩn ta Hoa Quả Sơn không người sao" sau khi nghe xong, Lục Nhĩ Mi Hầu sớm đã khó thở, bỗng nhiên Lục Nhĩ Mi Hầu đột nhiên quay người, hướng về phía Tôn Ngộ Không mặt cũng là hung hăng nhất quyền. Mà Tôn Ngộ Không lại cũng không có trốn tránh, thực thật chịu một quyền này.

"Uổng cho ngươi vẫn là Hoa Quả Sơn Mỹ Hầu Vương, chúng khi bị này ức hiếp, ngươi cũng thờ ơ sao "

Tôn Ngộ Không lúc này ánh mắt âm trầm, cũng không có tranh luận, chỉ là chậm rãi đứng người lên, sau đó chậm rãi đi đến Lục Nhĩ Mi Hầu trước người. Ngay tại Lục Nhĩ Mi Hầu còn muốn nói cái gì thời điểm, Tôn Ngộ Không bỗng nhiên trùng điệp ôm lấy Lục Nhĩ Mi Hầu, đồng thời thấp giọng nói ra: "Huynh đệ, phần này si nhục, ta vẫn nhớ. Chỉ là ta một người thể đơn lực Vi, coi như báo thù đều làm không được. Hiện tại ngươi trở về, ta rốt cục không hề là một cá nhân chiến đấu lực!"

Vốn còn muốn chỉ trích Tôn Ngộ Không Lục Nhĩ Mi Hầu, nhưng cũng trầm mặc xuống. Đúng vậy a, Hầu Tộc tuy nhiên nhiều người, nhưng là cùng lớn như vậy Thiên Đình so sánh, chẳng phải là cái gì. Tôn Ngộ Không lợi hại hơn nữa, lại cũng chỉ có một người, một lực lượng cá nhân, rung chuyển không Thiên Đình. Bây giờ, Tôn Ngộ Không càng là muốn thu lên tất cả kiêu ngạo cùng tôn nghiêm, đường đường Tề Thiên Đại Thánh lại thành làm một cái Đả Thủ, mặc cho Mãn Thiên Thần Phật gây khó khăn đủ đường. Ở trong đó khuất nhục, lại chỉ có thể Tôn Ngộ Không một người mang theo.

Thấp giọng thờ dài, Lục Nhĩ Mi Hầu trở tay về ôm lấy Tôn Ngộ Không. Nói: "Tính toán, chuyện trước kia ta không truy cứu. Chỉ là Hầu Tộc phần này si nhục, sớm muộn muốn để Thiên Đình nợ máu trả bằng máu."

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 69: Cục trong cục (hai)

Chỗ ngồi Địa Tạng Vương Bồ Tát nhìn lấy giữa hai người khe hở tiêu hết, cũng không nhìn được khe gập đầu. Lúc này Tôn Ngộ Không buông ra Lục Nhĩ Mi Hầu, cũng trên bờ vai trùng điệp đập hai lần, nói: "Hào huynh đệ, còn lại mà nói về sau lại nói tiếp, trước mắt còn có chuyện không có giải quyết."

Lục Nhĩ Mi Hầu cũng là biết đại thể người, mà lại cái kia Như Lai lừa gạt lừa gạt mình thậm chí lấy thần niệm hình chiếu tại nội tâm của mình thế giới, về sau càng là đem thuộc tại ý chí của mình cho phong ấn. Nếu như không phải Địa Tạng Vương Bồ Tát cứu, chỉ sợ mình đời này thì biến thành một bộ xác không hồn.

"Bồ Tát, chuyện này rốt cuộc là như thế nào, mong rằng Bồ Tát chỉ điểm."

"Hai người các ngươi lại tỉnh tề nghe ta nói tới. Chuyện lần này, vốn là Như Lai Phật Tổ một cục đá hạ ba con chim kẻ sách, chỉ bắt quá trung gian ra chỗ sơ suất, nguyên cơ vấn này xem như thất bại."

"Một cục đá hạ ba con chim đứng, Bồ Tát, ngài là làm thế nào biết cái này rất nhiều chuyện mà lại, Bồ Tát ngài không phải cũng là Phật Môn sao là sao lại đến trợ giúp chúng ta hai người?"

Kỳ thực năm đó Tôn Ngộ Không đại náo Địa Phủ trắng trợn cướp đoạt Sở Sinh Tử thời điểm, liền phát hiện cái này Địa Tạng Vương Bồ Tát tựa hồ cùng Phật môn hoặc là Thiên Đình cũng không thân cận, mà lại ẩn ẩn có địch ý. Không phải vậy năm đó Tôn Ngộ Không vền vẹn Đế Cấp sơ kỳ thực lực, mà Địa Tạng Vương Bồ Tát đã có Thánh Nhân tu vi, muốn cầm Tôn Ngộ Không quả thực dễ như trở bàn tay. Chỉ là Địa Tạng Vương năm đó lại thả Tôn Ngộ Không một ngựa, mà lại Tôn Ngộ Không trước khi đi còn có đối với Tôn Ngộ Không truyền âm nói: "Về sau nếu có phiền phức có thể đến Cửu U chỗ tìm ta. Đại Thánh, bảo trọng!"

Tôn Ngộ Không thân là Linh Minh Thạch Hầu, đối với một người thiện hay ác cảm giác mười phần nhạy bén. Nguyên cơ Tôn Ngộ Không có thể cảm giác được Địa Tạng Vương đối với mình là thật tâm trợ giúp cũng không có cái gì tà niệm lòng xấu xa.

Tựa như lúc trước bái Đường Tam Tạng vì sư, Tôn Ngộ Không cũng là cảm giác được Đường Tam Tạng trong lòng thuần túy Đại Thiện, không phải vậy, Đường Tam Tạng nếu là ác nhân, Tôn Ngộ Không coi như trên lưng vong ân phụ nghĩa bêu danh cũng không muốn bái làm sư.

"Đại Thánh, bản tăng cố sự, nếu như nếu nói, vậy liền lâu dài. Chẳng qua Đại Thánh nếu là muốn nghe, bản tăng thì nói một cách đơn giản một cái đi."

Tôn Ngộ Không cùng Lục Nhĩ Mi Hầu rồi rít nói: "Nguyên ý nghe, nguyên ý nghe."

"Kỳ thực, bản tăng cũng không phải người của thế giới này, mà là đến từ Thượng Giới một cái tên là Hồng Hoang Cổ Giới, trong thế giới kia cũng có một cái Phật môn. Mà bản tăng, chính là cái kia trong nhà Phật một tên phổ thông tăng nhân. Chỉ bất quá có một ngày, tại hạ giới một chỗ mới sinh ra một cái tên là Bàn Cổ giới tiểu thế giới, nguyên cơ sư môn liền lệnh ta cùng mấy vị sư huynh qua tiểu thế giới này sáng lập Phật môn, Hoảng Dương Đạo Pháp."

"Làm bản tăng đi vào tiểu thế giới này về sau, mấy vị sư huynh đứng là thành lập mới Phật môn, đồng thời kinh lịch mấy cái vạn năm về sau, cái này Phật môn đã trải rộng đệ tử. Mấy vị sư huynh gặp nhiệm vụ hoàn thành, liền lưu lại ta đến trấn thủ thì trở lại Thượng Giới Hồng Hoang Cổ Giới phục mệnh qua."

"Thế nhưng là làm mấy vị sư huynh sau khi trở về, cái này Phật môn còn sót lại mấy vị Phật Đà cùng Thánh Nhân, vậy mà liên thủ hãm hại tại ta, chỉ vì không hài lòng cái này Phật môn nắm giữ trong tay ta. Mấy người liên dưới tay, đem ta đánh thành trọng thương. Chỉ bất quá ta chính là Hồng Hoang Cổ Giới Phật môn đệ tử, có nghiên cứu cao hơn ra bọn họ. Nguyên cơ bọn họ chỉ có thể đã thương ta lại không cách nào giết ta hoặc là trấn áp ta."

"Về sau, bọn họ dùng sở hữu Phật môn đệ tử tánh mạng áp chế ta, để cho ta lập hạ Địa Ngục Bất Không, Thế Bất Thành Phật chí nguyện. Bởi vì lúc ấy ta bị một loại đặc thù pháp khí gây thương tích, tu vi rút xuống Phật Đà đỉnh phong, cũng chính là Đế Cấp đỉnh phong. Nguyên cơ chỉ cần ta phát cái này thế, từ phi cái thế giới này hủy diệt, không phải vậy ta tuyệt đối không cách nào lại chứng Bồ Đề Đạo Quả."

"Một cái Phật Đà đỉnh phong, đối với bọn hắn là không có có ảnh hưởng gì, bởi vậy cũng liền mặc cho ta tại địa phủ tự do phát triển. Đây chính là chuyện xưa của ta."

Nghe xong Địa Tạng Vương Bồ Tát nói, Tôn Ngộ Không cùng Lục Nhĩ Mi Hầu đều là khiếp sợ không thôi, cái này Địa Tạng Vương Bồ Tát lại là Thượng Giới tới trách không được cái này Đế Thánh Thần Thủ liền Như Lai Pháp Thân đều có thể khám phá.

Mặt trầm lặng yên sau một lát, Tôn Ngộ Không hỏi: "Vậy lần này, có thể hay không cho Bồ Tát ngài mang đến phiền toái gì?"

"Ha-Ha, cái này từ không cần phải lo lắng. Cái kia Như Lai tuy biết là ta xấu tính toán của hần, chẳng qua hần cũng không dám cảm việc này tới tìm ta. Hiện Tại Phật Môn cùng Thiên Đình bầu không khí khẩn trương, hần sẽ không ở thời điểm này lại thụ cường địch. Mà lại, thân là Địa Tạng Vương ta, cũng không phải năm đó cái kia ta."

"Vây là tốt rồi, như chuyện như vậy liên lụy Bồ Tát, cái kia thật đúng là tội lỗi lớn. Cái kia Bồ Tát, lần này cục, đến cùng là cái gì "

"Muốn nói chuyện lần này, không thể không nói Như Lai thiết kế cục này, ngay cả ta đều là tổn hao cục trả giá lớn mới kham phá. Đầu tiên, Như Lai Phật Tổ hóa thân một cái lão hòa thượng, tại Lục Nhĩ Mi Hầu qua hướng Đông Thắng Thần Châu trên đường chờ đợi hần, sau đó lấy đại pháp lực câu lên Lục Nhĩ Mi Hầu tâm ma, sau cùng thừa dịp Lục Nhĩ Mi Hầu không chú ý thời điểm lấy thần niệm hình chiếu tiền Lục Nhĩ Mi Hầu Thức Hải, đặt tới trong tiềm thức không chế. Về sau Lục Nhĩ Mi Hầu tại Hoa Quả Sơn một hệ liệt tạo ngộ, triệt để kích phát tâm ma, Như Lai đây là thí thừa cơ cảm tử Lục Nhĩ Mi Hầu thần thức, sau đó lấy thần niệm không chế Lục Nhĩ thần thể."

"Làm Như Lai không chế Lục Nhĩ Mi Hầu về sau, thì Giá Vân bay đi Đường Tam Tạng vị trí. Như Lai Phật bản ý là không chế Lục Nhĩ thần thể biến thành Tôn Ngộ Không bộ dáng, sau đó đánh chết Trư Bát Giới Sa Hòa Thượng cùng Đường Tam Tạng ba người. Thế nhưng là lại không nghĩ rằng Lục Nhĩ Mi Hầu thần thức như thể ngoan cố, tại thời khắc sống còn Lục Nhĩ Mi Hầu thần niệm bạo phát, dẫn đến Như Lai không chế thân thể vậy mà vô pháp hạ sát thủ, sau cùng chỉ là đã thương Trư Bát Giới cùng Đường Tam Tạng, sau đó cướp đoạt hành lý cùng văn thư."

"Kỳ thực bản ý của ta cũng không phải giết người, chẳng qua là nuốt không trôi cái kia hơi thở, ta chỉ muốn thay thế người, chính mình đi lấy kinh. Nguyên cơ cái kia Như Lai không chế ta thời điểm, thần niệm của ta còn có thể cùng hần tranh đấu." Lục Nhĩ Mi Hầu hướng về phía Tôn Ngộ Không nói.

"Bồ Tát, Như Lai vì sao muốn như vậy tuy nhiên trước đó cũng có hơn trăm làm khó dễ, thế nhưng là Như Lai đều chưa từng tự mình xuất thủ a."

"Bởi vì hần Như Lai sợ. Hần Như Lai sợ Đường Tam Tạng, sợ Lục Nhĩ Mi Hầu càng sợ người hơn Tề Thiên Đại Thánh. Kỳ thực người Đường Tam Tạng đã có cứu thế chết tại lấy kinh nghiệm trên đường, nếu như lần này chết lại một lần, cái kia Đường Tam Tạng cơ hội triệt để mất đi Thần Cách, cũng đã không thể đến chứng Bồ Đề Đạo Quả. Thế nhưng là một thế này có các người mấy cái sư huynh đệ trợ giúp, Đường Tam Tạng rất có thể thật đến Tây Thiên chỗ. Lúc này Như Lai tuyệt đối không thể tiếp nhận. Mặt khác, Như Lai cũng không muốn để Lục Nhĩ Mi Hầu tấn thăng Yêu Đế, nếu như lần này cục thành công, Như Lai khẳng định sẽ tiếp tục không chế Lục Nhĩ Mi Hầu, sau cùng rất có thể Lục Nhĩ Mi Hầu thì biến thành Phật Môn có một cái La Hán hoặc là Bồ Tát. Còn Đại Thánh người, như Như Lai không chế Lục Nhĩ Mi Hầu thật đánh chết Đường Tam Tạng cùng Bát Giới bọn người, đến lúc đó Như Lai lại dùng đại pháp lực đem cái này sát nghiệt tái giá cùng người, đến lúc đó người liền thành giết huynh thí sư đại nghịch bất đạo người, một khi gánh lấy như thế tội nghiệt, cái kia Đại Thánh người chỉ sợ vĩnh viễn không chứng đạo ngày."

Lẳng lặng nghe xong, Lục Nhĩ Mi Hầu cùng Tôn Ngộ Không không khỏi đều ra một thân mồ hôi lạnh. Cái này Như Lai, thật là giỏi tính toán. Nếu không phải hần đánh giá thấp Lục Nhĩ Mi Hầu rất là cường độ, lại hoặc là không có Địa Tạng Vương Bồ Tát lấy Đế Thích Thần Thú xua tan Như Lai thần niệm, hậu quả kia thật thiết tưởng không chịu nổi a.

Mượn Lục Nhĩ Mi Hầu tay huyền hóa thành Tôn Ngộ Không bộ dáng sau đó đánh giết Đường Tam Tạng lại đem sát nghiệt tái giá cho Tôn Ngộ Không, cái này liên tiếp cục, thật là khiến người ta không rét mà run.

"Đúng, Như Lai cũng đã là Thánh Nhân đi thế nhưng là Lục Nhĩ tu vi cần phải vẫn chưa tới Yêu Đế a, cái kia là sao Lục Nhĩ thần niệm có thể cùng Như Lai thần niệm tranh đấu "

"Nó một là Như Lai cũng không có quá mức để ý Lục Nhĩ Mi Hầu, dù sao Đế Cấp phía dưới đối với sinh người mà nói cùng con kiến hôi không khác, nguyên cơ chỉ là phân ra một tia thần niệm. Thứ hai hần là Lục Nhĩ trên người có cái gì pháp khí có thể áp chế Như Lai thần niệm đi."

Lục Nhĩ Mi Hầu nghe được Địa Tạng Vương Bồ Tát nói xong, bỗng nhiên xoay tay phải lại, Xích Huyết Du Long Côn trống rỗng xuất hiện. "Hần là cái này cây gậy đi, trừ cái đó ra trên người của ta không có những vật khác."

Địa Tạng Vương Bồ Tát ngón tay nhất câu, Xích Huyết Du Long Côn thì bay đến Địa Tạng Vương Bồ Tát trong tay, cẩn thận dò xét một phen, Địa Tạng Vương Bồ Tát không khỏi liên tục gật đầu nói: "Quả nhiên là cái này cây gậy, cái này cây gậy bên trong chẳng những có Long Tổ Thanh Long một giọt Chân Huyết, còn có Ứng Long, Chúc Long, Cầu Long cùng Ly Long tứ đại Thần Long chân huyết. Hơn nữa còn có cái này khí tức của hần. Trách không được có thể áp chế Như Lai thần niệm. Chỉ tiếc Lục Nhĩ tu vi quá thấp, nếu là người có cái này Thánh Nhân tu vi, này còn nhất định nở rộ vô hạn uy lực."

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 70: Cục phá

Địa Tạng Vương Bồ Tát nói xong, liền cong ngón búng ra, Xích Huyết Du Long Côn liền rơi xuống Lục Nhĩ Mi Hầu trong tay. "Đại Thánh, cục này, Đại Thánh hai người cũng lấy biết được, Đại Thánh chuẩn bị như thế nào phá ván này "

"Bồ Tát, hiện nay đã ta hai người đã biết Như Lai tính kế, cái kia đương nhiên sẽ không để cái này Như Lai đạt được. Ta là dự định để Lục Nhĩ về ta Hoa Quả Sơn, sau đó ta dùng Phân Thân Chi Pháp lại biến ra một cái ta. Coi như Như Lai có thể khám phá, hẳn cũng sẽ không như thế nào làm, cái này thua thiệt, chỉ có thể chính hấn ăn. Dù sao, còn có Mãn Thiên Thần Phật đang nhìn đây."

"Vây cũng tốt, dựa theo ta đối với Như Lai giải, hẳn khẳng định sẽ tìm cách giúp ngươi tròn chuyện lần này, không phải vậy xấu mặt cũng là toàn bộ Phật môn. Chẳng qua Lục Nhĩ Mi Hầu không thể lại về Hoa Quả Sơn, không phải vậy nếu là bị Như Lai phát giác, định sẽ tìm cách thiết pháp giết ngươi."

Nói xong, Địa Tàng Vương Bồ Tát bỗng nhiên nhắm mắt lại, tay phải ngón tay liên tục kết động. Dường như tại thời điểm cái này cái gì.

"Lục Nhĩ Mi Hầu, một hồi ngươi ra Cửu U Địa Phủ, liền một mực hướng Tây Nam phương hướng mà đi, bên kia, tự có cơ duyên của ngươi. Hào Đại Thánh, ngươi cũng nên trở về. Cái này xuất điểm, vẫn là muốn điểm tiếp."

Lục Nhĩ Mi Hầu cùng Tôn Ngộ Không hai người nhao nhao xưng phải, sau đó lẫn nhau vỗ vỗ bả vai, liền nhao nhao hóa thành một đạo lưu quang bay đi. Đợi hai người rời đi, cái này Địa Tàng Vương Bồ Tát chợt sâu kín thở dài, thấp giọng nói: "Cái này Thiên Giới cùng Phật Giới một trận đại chiến, cuối cùng không thể tránh né. Như Lai ngươi cho rằng ngươi là phòng ngừa chu đáo, kỳ thực lại là tự chui đầu vào rọ a!"

Rời đi Cửu U Địa Phủ, Tôn Ngộ Không liền rút ra một cây lông khi, biến thành hình dạng của mình, sau đó một bên tranh đấu một bên bay về phía Tây Thiên Linh Sơn.

Làm Tôn Ngộ Không đến Linh Sơn về sau, hết thấy quả nhiên như là Địa Tàng Vương Bồ Tát nói, Như Lai tuy nhiên khó thở, nhưng y nguyên phối hợp với Tôn Ngộ Không diễn xong tuồng vui này. Mà Tôn Ngộ Không phân thân, cũng bị Như Lai Phật Tử Kim Bát cho chế trụ, đang bị chế trụ đồng thời, Tôn Ngộ Không làm theo thần niệm nhất động, cái kia theo lông khi lại biến thành Lục Nhĩ Mi Hầu đáng về.

Đến tận đây, thật giả Mỹ Hầu Vương một chuyện, xem như kết thúc. Tôn Ngộ Không trở lại hạ giới tìm Đường Tăng bọn người tiếp tục lên đường, mà Lục Nhĩ Mi Hầu, thì đi tới nơi này Huyền Yêu Đảo. Lúc này, Lục Nhĩ Mi Hầu cũng minh bạch năm đó Địa Tàng Vương Bồ Tát nói tới cơ duyên, cũng là cái này Huyền Yêu Đảo.

Thời gian lại trở lại hiện tại, đại chiến qua đi hai người, nhìn lấy bốn phía một mảnh hỗn độn Huyền Yêu Đảo, không khỏi nhao nhao cười khổ. Mà sau đó Tôn Ngộ Không cũng cùng Lục Nhĩ Mi Hầu nói năm đó hai người sau khi tách ra chuyện phát sinh. Mãi cho đến tự mình làm Đẩu Chiến Thắng Phật, về sau lại suất lĩnh Yêu tộc tấn công Thiên Đình, tuy nhiên lại bị Như Lai cho đánh lên, dẫn đến bây giờ Thiên Đình bị Phật môn chiếm lĩnh. Bất quá về sau Tôn Ngộ Không dung hợp Na Tra Kim thuộc tính Thần Thạch về sau, lại cùng Như Lai đại chiến một trận, đồng thời thành công đánh giết Như Lai, đồng thời về sau liên tục đánh giết Phật môn mấy vị Thánh Nhân, dẫn đến hiện tại Phật môn tuy nhiên chiếm lĩnh Thiên Đình, chẳng qua lại không có một vị đủ đầy đủ nhân vật cường đại trấn áp.

Nguyên có Tôn Ngộ Không mới yên tâm đi ra ngoài tìm tìm tán mát Ngũ Thái Thần Thạch, hẳn chính là muốn cho Phật môn một chút thời gian, để chính bọn hấn qua loạn. Phật môn Chỉ Tôn cái danh này, thế nhưng là có không ít người nhìn lấy đây. Như Lai Phật Tổ vừa chết, mà lại Thượng Giới tới Thánh Nhân cũng toàn bộ ngã xuống, cái kia Phật môn Chỉ Tôn ngại vàng, rất có thể cũng là còn lại những thứ này Phật Đà. Nguyên có, Phật môn nội bộ, tất nhiên sẽ lên phân tranh, thậm chí ra tay đánh nhau cũng không nhất định.

Làm Tôn Ngộ Không đem chính mình sự tình sau khi nói xong, Lục Nhĩ Mi Hầu nghe là một hồi hải hùng khiếp vía một hồi lại là nhiệt huyết sôi trào. Chỉ hận mình tại cái này xa xôi Huyền Yêu Đảo, vậy mà không có tham gia trận đại chiến kia, quả thực để Lục Nhĩ Mi Hầu hối hận oa oa kêu to.

Nếu không phải Tôn Ngộ Không nói về sau Thượng Giới còn có sẽ phái người tới, Lục Nhĩ Mi Hầu sợ rằng sẽ lập tức trở về Thiên Đình qua giết hại những Phật Đà đó. Tin tưởng lấy hiện tại Lục Nhĩ Mi Hầu thực lực, những Phật Đà đó hoàn toàn không phải là đối thủ.

"Đúng, ngươi trước nói thế nào chính mình gọi Đế Hoàng a mà lại ngươi làm sao không dùng ngươi Xích Huyết Du Long Côn a"

"Ngươi là không biết cây gậy kia hiện tại có bao nhiêu lợi hại a, nếu như không là sinh từ chi chiến ta cũng không dám dùng."

"A lúc ấy Địa Tàng Vương Bồ Tát xác thực nói cái kia Xích Huyết Du Long Côn không tầm thường, tuy nhiên lại cũng sẽ không cường đại đến để ngươi không dám sử dụng đi"

Lục Nhĩ Mi Hầu không có đang nói cái gì, chỉ là lộ ra một cái mười phần bất đắc dĩ cười khổ, sau đó hai tay hiện lên còi hình, đặt ở bên miệng: "Cô nãi nãi, mau ra đây đi. Ta hảo huynh đệ đến!"

Đang ở Tôn Ngộ Không nghỉ ngơi thời điểm, bỗng nhiên cảm giác bên cạnh không gian một con chấn động, vừa định nhắc lên Kim Cô Bồng tiến vào trạng thái chiến đấu thời điểm, Lục Nhĩ Mi Hầu lại là khẽ vươn tay ngăn trở Tôn Ngộ Không đồng thời cười khổ nói: "Đừng động thủ, là ta cây gậy kia."

Lục Nhĩ Mi Hầu vừa dứt lời, chỉ thấy cái kia ba động không gian bỗng nhiên giống như là bị cái gì cho vỡ ra, sau đó một người mặc hồng sắc Chiến Khái cô gái xinh đẹp thì từ cái kia xé rách không gian đi tới. Nữ tử này mới vừa xuất hiện, thì một cái lác mình đến Lục Nhĩ Mi Hầu bên người, tại Tôn Ngộ Không còn không có kịp phản ứng thời điểm thì bóp lấy Lục Nhĩ Mi Hầu lỗ tai, nói: "Ngươi nói lão nương là cây gậy ngươi lại nói một cái thử một chút"

Lục Nhĩ Mi Hầu bị bóp lấy lỗ tai, chẳng những không có phản kháng ngược lại một mặt nịnh nọt mà nói: "Ách, không phải cây gậy, không phải cây gậy, là đại mỹ nữ, trên đời này đẹp nhất mỹ nữ."

"Hừ, cái này còn tạm được." Nói xong liền buông ra Lục Nhĩ Mi Hầu lỗ tai, sau đó bỗng nhiên thì ôm lấy Lục Nhĩ Mi Hầu cánh tay, gương mặt cô gái

ngoan ngoan.

Bên cạnh vừa nhìn Tôn Ngộ Không kém chút thì hoá đá, gương mặt tròn mắt hốc mồm. Đây là vừa mới này bá khí nghiêm túc Lục Nhĩ Mi Hầu sao

Mà Lục Nhĩ Mi Hầu tựa hồ là sớm đã thành thói quen. "Kỳ thực ta gọi là Đế Yêu Hoàng, lúc này năm đó ta cho ta lấy. Chỉ bất quá là năm đó tại Địa Tạng Vương chỗ là tại quá vội vàng, chưa kịp nói cho người. Sau đi tới nơi này Huyền Yêu Đảo, ta biến cho mình cái danh tự gọi Đế Hoàng. Còn bên cạnh vị này, thì là năm đó cây kia Xích Huyết Du Long Côn, về sau dưới cơ duyên xảo hợp đản sinh Linh Trí, hiện nay đã có thể hóa thành nhân hình."

Tuy nhiên nghe Lục Nhĩ Mi Hầu giải thích, chẳng qua Tôn Ngộ Không vẫn là mặt mũi tràn đầy không tin. Tuy nhiên cái kia Long Huyết Côn xác thực thân đi, mà lại bình khí có thể đản sinh Linh Trí cái này cũng rất bình thường, chỉ bất quá đản sinh linh trí vậy mà có thể hóa thành nhân hình, cái này coi như quá nghe rộn cả người. Đây rốt cuộc là cơ duyên gì trùng hợp mới được a.

Mà lại cái này Xích Huyết Du Long Côn biến hóa về sau lại là cô gái, càng làm cho Tôn Ngộ Không kinh ngạc chính là cô bé này tính cách, chuyển biến chính là tại quá nhanh, trước một khắc vẫn là dữ dằn, sau một khắc thì chuyển biến làm ôn nhu cô gái ngoan ngoan.

"Lục Nhĩ, người cái này cây gậy, a, không, là, đúng, muốn xưng hô như thế nào" vốn là muốn gọi cây gậy, chẳng qua nhìn thấy cô bé kia trừng mắt đôi mắt đẹp, Tôn Ngộ Không vội vàng đổi giọng, thế nhưng là trong lúc nhất thời lại không biết gọi cái gì mới tốt, nguyên cơ không khỏi mở miệng hỏi thăm.

"Ta đều là bảo nàng Tiểu Long. Nàng tuy nhiên có đôi khi man hung, chẳng qua đại đa số thời điểm vẫn rất tốt." Nói đến đây, Lục Nhĩ Mi Hầu bỗng nhiên hướng về phía Tôn Ngộ Không lặng lẽ nói ra: "Người đừng nhìn nàng yếu đuối, thật đánh nhau, ta đều không phải là đối thủ của nàng. Mà lại nàng một khi huyền hóa thành bản thể, mỗi lần xuất thủ đều là Bách Long gào rít giận dữ, thực sự khủng bố."

Tôn Ngộ Không nghe xong, không khỏi nhớ tới chính mình Như Ý Kim Cô Bổng, bây giờ Như Ý Kim Cô Bổng cũng kém không nhiều là một kiện đỉnh cấp Chí Tôn binh khí, thế nhưng là cùng cái này có thể tự chủ biến ảo Xích Huyết Du Long Côn so sánh, quả thực kém không ít.

Lúc này cái kia Như Ý Kim Cô Bổng tựa hồ đối với Tôn Ngộ Không thờ dãi có cảm ứng, vậy mà vẫn chấn động. Tôn Ngộ Không dưới sự kinh hãi, lợi dụng thần thức bao trùm Kim Cô Bổng xem xét, thế nhưng là làm Tôn Ngộ Không thần thức cùng Kim Cô Bổng dung hợp về sau, lại đạt được một đoạn đề Tôn Ngộ Không chấn kinh cực điểm tin tức.

Thật lâu, Tôn Ngộ Không mới hồi phục tinh thần lại. Chẳng qua lại là nhẹ nhàng lắc đầu, sau đó hướng về phía Lục Nhĩ Mi Hầu nói: "Lục Nhĩ, người của này ta xem như qua đi, đằng sau còn có mấy cái quan ta muốn mau mau tìm đến Hỏa thuộc tính Ngũ Thái Thần Thạch."

Tôn Ngộ Không nói xong, Lục Nhĩ Mi Hầu bỗng nhiên lộ ra gương mặt xấu hổ cùng không có ý tứ, đồng thời vội phản nhãn nhỏ.

Tôn Ngộ Không nhìn kỳ quái, sau đó truy vấn, sau cùng Lục Nhĩ Mi Hầu nhìn là xác thực tránh không khỏi, mới một mặt ngượng ngùng nói: "Ách, cái này, cái này Hỏa thuộc tính Thần Thạch a, cái kia, bị chúng ta, mất. Hiện tại chúng ta cũng không biết tại nơi đó!"

Lục Nhĩ Mi Hầu mới vừa nói xong, Tôn Ngộ Không kém chút trong nháy mắt thì bạo tẩu, bỗng nhiên bắt lấy Lục Nhĩ Mi Hầu bả vai lớn tiếng hỏi: "Người nói cái gì ném Hỏa thuộc tính Thần Thạch ném đã ném các người còn tồn sức lộng lẫy cái gì vượt quan cố ý chơi ta "

"Không phải không phải, lão đại người nghe ta nói, cái kia Hỏa thuộc tính Thần Thạch xác thực không ở trên đảo, kỳ thực nói đúng ra, hẳn là hòn đá kia chính mình chạy. Về sau Huyền Yêu Tộc tộc trưởng hao phí mười phần giá cả to lớn mới thôi diễn đạt được, tảng đá kia vậy mà đản sinh Linh Trí, sau đó không chịu cô đơn chính mình chạy đến Đông Thắng Thần Châu. Đồng thời đầu nhập một nữ tính trong bụng, mượn nhờ Lục Đạo Luân Hồi chỉ lực lại trọng sinh làm một hài đồng."

"Vậy cái này hài đồng hiện ở nơi nào "

Cái này xác thực không biết, sau cùng thôi diễn kết quả, cũng là đứa bé kia trời sinh là Hỏa hệ Linh thể, đồng thời trời sinh thì biết phun lửa Tam Muội Chân Hỏa.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: Hồng Hải Nhi là 5 màu Thần Thạch

"Người, người là ai Hồng Hải Nhi là Hỏa thuộc tính Ngũ Thái Thần Thạch" Tôn Ngộ Không nghe được Lục Nhĩ Mi Hầu nói chơi, nhất thời kinh ngạc hô. Cái này không thể không để Tôn Ngộ Không giật mình, chính mình là Thổ thuộc tính Ngũ Thái Thần Thạch, Na Tra là Kim thuộc tính Ngũ Thái Thần Thạch, hiện tại, chẳng lẽ Hồng Hải Nhi lại là Hỏa thuộc tính

"Lão đại, người nói cái gì Hồng Hải Nhi "

"Há, cái này người khả năng còn không biết. Tại lấy kinh nghiệm trên đường, đi qua Hào Sơn Khô Tùng Giản Hòa Vân Động thời điểm, gặp được một vị Thánh Anh Đại Vương Hồng Hải Nhi. Về sau tại đất đai chỗ biết được tại Hồng Hải Nhi lại là ta kết bái đại ca con trai của Ngưu Ma Vương. Cái này Hồng Hải Nhi cũng là trời sinh hóa linh thể, có thể tùy ý phun ra Tam Muội Chân Hỏa, mười phần khó chơi."

"Cái kia lão đại, cái này Hồng Hải Nhi rất có thể cũng là khối kia Hỏa thuộc tính Thạch Đầu, dù sao loại này trời sinh hóa linh thể mười phần hiếm thấy. Đúng, cái kia Hồng Hải Nhi là năm nào tháng ra đời "

"Cái này cụ thể ta ngược lại không biết rõ, chẳng qua hẳn là ta đại náo thiên cung về sau, bị đặt ở Ngũ Hành Sơn hạ cái kia năm trăm năm trong lúc đó ra đời."

"Ân, cái kia hẳn là không sai biệt lắm cũng là hẳn. Ta lúc đầu lên đảo thời điểm, tảng đá kia liền đã không thấy."

"Ta cũng là càng nghĩ càng có khả năng. Bởi vì ta cái kia kết bái huynh đệ chính là Phá Thiên Ma Ngưu đắc đạo, mà Hồng Hải Nhi mẫu thân thì là La Sát Quốc công chúa, theo lý thuyết sinh ra hài tử cũng hẳn là Phá Thiên Ma Ngưu một mạch, coi như bởi vì vì mẫu thân La Sát thể có quấy nhiễu, vậy ít nhất cũng sẽ sinh ra một đôi Ngưu Giác. Thế nhưng là cái đứa bé kia ta gặp thời điểm, chẳng những trên đầu không có sừng, mà lại không có một chút xù Ma Ngưu huyết mạch. Nếu không phải ta biết ta cái kia tẩu tẩu tính liệt trung trinh, ta cũng hoài nghi là cho cái kia Lão Ngưu đem nón xanh. Hiện nay muốn đến, nguyên lai cái này Hồng Hải Nhi lại là Ngũ Thái Thần Thạch biến thành. Trách không được, trách không được a."

Nói một hồi, lại thêm hai người phân tích, sau cùng có thể khẳng định là, cái này Hồng Hải Nhi cũng là Hỏa thuộc tính Ngũ Thái Thần Thạch. Thế nhưng là, cái này Tôn Ngộ Không thì thật là khó khăn.

"Lão đại, người có biết hay không cái kia Hồng Hải Nhi hiện ở nơi nào "

"Nếu như không có ngoài ý muốn, hẳn hẳn là tại Quan Âm Bồ Tát chỗ làm Thiện Tài Đồng Tử."

"Quan Thế Âm Hồng Hải Nhi không phải yêu quái sao làm sao "

Nhất thời, Tôn Ngộ Không gương mặt xấu hổ."Cái kia Hồng Hải Nhi năm đó bắt ta Đường Tam Tạng, ngăn cản chúng ta lấy kinh nghiệm. Thế nhưng là hẳn lại là ta đại ca hài tử, ta thì không tốt tay độc ác, thế nhưng là không nghĩ tới cái đứa bé kia đối với ta thế nhưng là không lưu tình chút nào a. Về sau ta thật sự là ngại phiền phức, phải đi gọi Quan Âm Bồ Tát. Kết quả, hẳn liền bị Quan Âm Bồ Tát lấy đi."

"Mà ta vậy đại ca cũng bởi vì Hồng Hải Nhi sự tình cùng ta trở mặt, Hỏa Diệm Sơn thời điểm thậm chí ra tay đánh nhau đây. Ai, cái này lấy kinh nghiệm một đường, không biết đắc tội nhiều ít người đâu."

"Cái kia, hiện tại là trực tiếp qua Quan Thế Âm chỗ tìm Hồng Hải Nhi vẫn là "

"Không nói đến Phật môn bị này biến cố, cái kia Quan Âm Bồ Tát còn ở đó hay không Nam Hải, liền xem như thật tìm được, ta lại có thể nào hạ thủ được a. Chẳng lẽ muốn ta giết Hồng Hải Nhi "

"Ai, cũng xác thực khó làm."

"Bây giờ Ngưu Ma Vương tại Cực Bắc Băng Nguyên khổ tu, mà La Sát Nữ Thiết Phiến Công Chúa cũng không biết tung tích, ta nếu là lại giết Hồng Hải Nhi, vậy ta cũng không bằng để ta đại ca trực tiếp giết ta."

"Nếu không, chúng ta đi trước Tàng Mộc Sâm Lâm cảm Mộc thuộc tính Thần Thạch đi, về phần cái này Hồng Hải Nhi, đi một bước nhìn một bước đi."

"Cũng chỉ có thể như thế, ai. Người cùng ta cùng nhau tiến đến sao "

"Đương nhiên, kỳ thực, Huyền Yêu Tộc tộc trưởng Mộng Quy, đã tại hồi trước lên đường qua hướng Tàng Mộc Sâm Lâm, hẳn trước khi đi nói cho ta biết, nếu như lại tới người vượt ải đồng thời lại đánh bại ta, liền mang theo này người tiến về Tàng Mộc Sâm Lâm. Không phải sao, nói cũng là lão đại người sao."

"Vậy chúng ta cái này lên đường "

"Đương nhiên, hiện tại liền đi hiện tại liền đi." Lục Nhĩ Mi Hầu nói xong, dưới chân một phen, đã Giá Vân rồi đi. Tôn Ngộ Không không khỏi ngạc nhiên, cái này Lục Nhĩ Mi Hầu tựa hồ so với chính mình còn muốn sốt ruột a. Sau đó liền không dài dòng, Căn Đầu Vân một chiêu, cũng chạy tới.

Đứng tại Căn Đầu Vân thượng, Tôn Ngộ Không đột nhiên hỏi: "Lục Nhĩ, làm sao nhìn dáng vẻ của người, người so ta còn có gấp a "

Lúc này Lục Nhĩ Mi Hầu bỗng nhiên xấu xa quay đầu cười nói: "Hai ta đem cái này Huyền Yêu Đảo đánh thành cái dạng này, nếu không chạy chờ lấy người ta tới thu thập hai ta a."

"Người cái tên này. Kỳ thực tại ta tìm kiếm Thủy thuộc tính Thần Thạch thời điểm, cái kia Thủy tộc trưởng lão Thủy Hư không liền để ta đi trước Cực Đông Chi Địa Tàng Mộc Sâm Lâm đi đầu cảm lấy Mộc thuộc tính Thần Thạch, thế nhưng là về sau ta đồ thuận tiện trước hết tới này Huyền Yêu Đảo, nào biết phen này gãy vỡ về sau, vẫn là muốn qua Tàng Mộc Sâm Lâm. Người nói nam cái kia nước trưởng lão đã biết có thể như vậy "

"Ha-Ha, lão đại ngươi cái này gọi không nghe lão nhân nói ăn thiệt thòi ở trước mắt. Bất quá lời nói đi cũng phải nói lại, những thứ này Thượng Cổ Di Tộc tộc trưởng a trưởng lão a cái gì, xác thực đạo hạnh rất cao. Mà lại tựa hồ người người đều tinh thông Thôi Diễn Chi Pháp. Chẳng qua lão đại nếu là đi trước cái kia Tàng Mộc Sâm Lâm, vậy chúng ta còn không biết lúc nào mới có thể gặp mặt đây. Dù sao đều không khác mấy, hiện tại có ta bồi tiếp, cái này Mộc thuộc tính Thần Thạch còn có không dễ như trở bàn tay, ha ha ha."

Theo từng đợt vui sướng tiếng cười, Lục Nhĩ Mi Hầu giá vẫn lấy mắt thường gần như không tốc độ rõ rệt phi nhanh lấy. Mà cây kia Xích Huyết Du Long Côn, lại đã sớm bị Lục Nhĩ Mi Hầu thu lại.

"Lục Nhĩ, nếu không chúng ta tỷ thí một chút qua hướng Tàng Mộc Sâm Lâm ghi chép ngươi nhận ra đi "

"Tốt, chúng ta tỷ thí cái này Tàng Mộc Sâm Lâm ta mặc dù không có đi qua, bất quá vẫn là biết rõ nói sao đi."

"Vậy thì tốt, vậy chúng ta thì nhìn xem người nào tới trước Tàng Mộc Sâm Lâm đi!" Nói xong, một tiếng Lệ Khiếu, dưới chân Cân Đầu Vân chỉ có gia tốc. Lục Nhĩ Mi Hầu cũng cao quát một tiếng, không dám yếu thế, giá vẫn đuổi theo mà đi.

Lúc này hai tốc độ của con người đồng đều đã nhanh vượt qua mắt thường có thể bắt trình độ, có thể là đối với loại tốc độ này, hai người tựa hồ còn chưa đủ hài lòng.

Giẫm lên Cân Đầu Vân, Tôn Ngộ Không hai tay mấy cái thủ ấn đánh ra, sau đó chỉ thấy Tôn Ngộ Không trên lưng vậy mà sinh trưởng ra một đôi hoa mỹ màu lam nhạt Băng Dực. Làm cái này Băng Dực xuất hiện về sau, hai cái cánh khê vỗ, Tôn Ngộ Không tốc độ vậy mà càng thêm ba phần, trong nháy mắt thì vượt qua Lục Nhĩ Mi Hầu.

Đáng lẽ hai người Giá Vân tốc độ tương đương, thế nhưng là Tôn Ngộ Không Băng Dực vừa ra, nhất thời liền đem Lục Nhĩ híp mắt biết ra ở phía sau. Lục Nhĩ Mi Hầu vừa nhìn, phát hiện mình tiếp tục như vậy khẳng định sẽ thua, sau đó tay phải hướng về không trung vạch một cái, vừa đến vết nứt không gian xuất hiện, sau đó một đầu toàn thân đỏ như máu Tiểu Long trống rỗng xuất hiện.

"Ứng Long chi lực, liệng."

Con tiểu long này chiều dài ba trượng, phía sau sinh ra Lục Dực, chính là cái kia Thượng Cổ Thần Long bên trong dị chủng Ứng Long.

Tại thượng cổ, bình thường đem không có sinh ra góc Tiểu Long gọi là Cầu Long; không có góc hoàng sắc Long hoặc là không có sừng Thư Long trở thành ly (chì) Long; có thể phát hồng thủy có vây Long Thành Vi Giao Long; có góc Long xưng là Giác Long, giao ngàn năm hóa thành Long, Long năm trăm năm hóa thành Giác Long. Giác Long là long chi giữa so sánh tuổi tác lớn; có cánh Long vì Ứng Long, Giác Long ngàn năm có thể hóa thành Ứng Long, Ứng Long thường cao vu thiên, phủ thị cửu châu; một loại khác ngủ đông nằm trên đất Long vì Bàn Long, Bàn Long bất hủ phi, thuộc về lục địa Long; sau cùng, thì là chính thống Thần Long, Thanh Long, chính là Tứ Thánh Thú một trong, vì thượng cổ long chi tổ tiên.

Cầu Long, Ly Long, Giác Long, Ứng Long, Bàn Long đợi đều không phải là chính thống chi long, chẳng qua lại cũng có được Quỷ Thần khó lường uy năng. Thượng cổ chính thống Long trừ Thủy Tổ Thanh Long bên ngoài, cũng chỉ có Thanh Long đời sau Thương Long. Mà sở hữu Long tộc đều là lấy vây màu xanh Thanh Long Vi Tôn.

Lục Nhĩ Mi Hầu triệu hồi ra, cũng là thiện bay chi long, Ứng Long. Chẳng qua lại chỉ là Ứng Long Chân Huyết biến thành hư ảnh. Mặc dù chỉ là hư ảnh, nhưng lại cũng làm cho Lục Nhĩ Mi Hầu tốc độ trong nháy mắt gia tăng, mấy cái trong chớp mắt thì vượt qua Tôn Ngộ Không!

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 72: Linh Mộc tộc

Đáng lẽ Tôn Ngộ Không triệu ra Băng Dực gia tốc về sau, còn có lo lắng Lục Nhĩ Mi Hầu biết theo không kịp, thế nhưng là không đợi Tôn Ngộ Không quay đầu nhìn một chút, cũng cảm giác một trận hỏa hồng sắc lưu quang hiện lên. "Khá lắm, tốc độ này cũng quá nghịch thiên đi "

"Uy. Lục Nhĩ, ngươi cẩn thận một chút, khác tốc độ quá nhanh ngươi trực tiếp phá vỡ không gian chạy đến hư không bên trong. Ha-Ha."

"Lão đại, coi như ta bay đến thời không loạn lưu bên trong, ta cũng nhanh hơn ngươi."

"Vậy liền để ngươi xem một chút, ta gần nhất mới lĩnh ngộ tuyệt chiêu đi."

Nói xong, Tôn Ngộ Không hai tay liền tiếp pháp ấn, chỉ gấp quanh thân hào quang màu vàng đất cùng hào quang màu trắng bạc đại thịnh, kế tiếp, Tôn Ngộ Không phía sau lưng vậy mà lần nữa sinh ra hai đôi vũ dực, một đôi vì màu trắng bạc, một đôi vì Thổ hoàng sắc, chính là cái kia Thổ thuộc tính cùng

Kim thuộc tính Ngũ Thái Thần Thạch bản nguyên chỉ lực biến thành.

Phía sau Tam Đối nhan sắc không đồng nhất to lớn vũ dục đột nhiên một cái, Tôn Ngộ Không tốc độ vậy mà lần nữa bạo tăng gấp đôi, nó tốc độ quá nhanh, thậm chí ngay cả không gian đều mơ hồ. Trong chớp mắt, liền đã lần nữa phân siêu Lục Nhĩ Mi Hầu, hướng về Cực Đông Chi Địa bay nhanh mà đi.

Đáng lẽ mười phần đắc ý Lục Nhĩ Mi Hầu thấy một lần phía dưới, nhất thời không cười nổi. "Quả nhiên là, tốc độ này là nhân cần phải có sao "

Tuy nhiên lần nữa bị Tôn Ngộ Không cho ra ở phía sau, chẳng qua Lục Nhĩ Mi Hầu cũng không hề từ bỏ, mà chính là hét lớn một tiếng: "Thanh Long chi lực, hợp!"

Theo Lục Nhĩ Mi Hầu hét lớn, Xích Huyết Du Long còn lần nữa trống rỗng xuất hiện, mà lại sau đó cây gậy trên huyết quang đại thịnh, làm quang mang rơi xuống về sau, Lục Nhĩ Mi Hầu lại bị năm đầu nhan sắc lớn nhỏ không đều Tiểu Long cho vây quanh.

Phía ngoài nhất là một đầu chừng mười thước Thanh Long, sau đó là Ứng Long, Ly Long, Chúc Long, Cầu Long, Năm đầu Thần Long tuy nhiên đều là riêng phần mình Chân Huyết biến thành, chẳng qua trừ lớn nhỏ, còn lại lại cùng chân chính Chân Long không có một tia khác biệt, bất luận là lân giáp vẫn là thần thái, đều là sinh động như sinh, nhìn không ra một tia hư hình đáng.

Năm đầu Thần Long xuất hiện về sau, Lục Nhĩ Mi Hầu cũng không có đình chỉ, mà chính là chấp tay trước ngực, lần nữa hét lớn: "Hợp."

Thanh âm chưa dứt, trừ Ứng Long bên ngoài tứ đại Thần Long vậy mà toàn bộ dung hợp làm một điều thanh sắc Thần Long, sau đó đầu này thanh sắc Thần Long lần nữa cùng Ứng Long dung hợp, sau cùng dần sinh cũng là một đầu mọc ra cánh thanh sắc Thần Long, mà chiều dài chừng năm mươi mét.

Lúc này Lục Nhĩ Mi Hầu rốt cục buông lỏng một hơi, xếp bằng ở thanh sắc thần đỉnh đầu rồng, gương mặt ý cười. Mà cái này thanh sắc Thần Long cũng không có để Lục Nhĩ Mi Hầu thất vọng, Long Vĩ bãi xuống, Long Dực một cái, thanh sắc Thần Long dùng tốc độ khó mà tin nổi cấp tốc bay đi. Tốc độ này, lại nhưng đã không kém Tôn Ngộ Không.

Thế nhưng là tuy nhiên cái này thanh sắc Thần Long tốc độ cũng không tại Tôn Ngộ Không Lục Dực phía dưới, thế nhưng là dù sao trước đó đã kéo ra khoảng cách không nhỏ, muốn tại đuổi theo, lại cũng không dễ dàng.

Cứ như vậy, hai người cơ hồ đều là dùng đôi này tốc độ nhanh nhất một đường đuổi theo, chỉ không cần đến nửa ngày, thì đã đạt tới Đông Thắng Thần Châu Cực Đông Chi Địa, Tàng Mộc Sâm Lâm.

Mà hai người tỷ thí kết quả cuối cùng, lại là Tôn Ngộ Không so Lục Nhĩ Mi Hầu sớm 5 cái thời gian hô hấp. Đối với kết quả này, Lục Nhĩ Mi Hầu là tương đương không phục, công bố lần sau tại tỷ thí thời điểm, nhất định trực tiếp liền lấy ra tốc độ nhanh nhất.

Hai người cãi nhau âm ỉ nghỉ ngơi nửa canh giờ, đợi thể lực cùng linh lực đều khôi phục lại đỉnh phong trạng thái về sau, rốt cục, muốn đi vào cái này Tàng Mộc Sâm Lâm.

Xuất phát từ cẩn thận, Tôn Ngộ Không vẫn là lấy ra Kim Cô Bổng nắm ở trong tay, mà Lục Nhĩ Mi Hầu cũng dùng Thổ Nguyên Tổ ngưng tụ thành một thanh Đại Phủ Đầu.

"Lục Nhĩ, ngươi không phải Mi Hầu sao lúc nào biến thành Hậu Thổ Thần Viên mà lại ngươi cái này một thân Thổ Nguyên Tổ, đều nhanh vượt qua ta Ngũ Thái Thần Thạch!"

"Hắc hắc, ngoài ý muốn, ngoài ý muốn. Năm đó không cẩn thận xông vào Hậu Thổ Nương Nương Hậu Thổ Cung, Hậu Thổ Nương Nương nhìn ta trời sinh Linh Dĩ, liền ban thưởng ta một cái Thổ Linh đan, sau khi ăn xong, ta thì tiến hóa thành Hậu Thổ Thần Viên. Mà lại đối với Thổ Nguyên Tổ có không có gì sánh kịp lực tương tác. Không phải vậy bằng vào Mi Hầu chỉ thân, ta làm sao có thể đánh thắng được ngươi."

"Nói thật ra, ta đánh ngươi một chầu không có chút nào dư thừa. Ngươi xem một chút ngươi cũng biến thành cái dạng gì, nếu không phải ta Hòa Nhân Kim Tinh, ai có thể nhận ra ngươi là Lục Nhĩ Mi Hầu a. Không đúng, ngươi bây giờ Lục Nhĩ Hậu Thổ khi."

"Quên đi, khó nghe chết. Vẫn là gọi ta Lục Nhĩ Mi Hầu đi."

Hai người đang nói, đột nhiên Lục Nhĩ Mi Hầu hai lỗ tai nhất động, tựa hồ nghe được cái gì vang động, sau đó bỗng nhiên đẩy ra Tôn Ngộ Không, "Lão đại, Thổ hệ Thủy hệ phòng ngự, toàn lực."

Tuy nhiên Tôn Ngộ Không không có nghe được cái gì dị thường, chẳng qua lại tin tưởng Lục Nhĩ Mi Hầu Thần Linh cảm giác. Lại bị đẩy ra trong nháy mắt, Hòa Nhân Kim Tinh hiện ra, sau đó Thủy Nguyên Tổ ở bên trong, Thổ Nguyên Tổ bên ngoài, trong khoảnh khắc liền hình thành một mặt to lớn nguyên tố chỉ thuẫn.

Mà Lục Nhĩ Mi Hầu cũng đồng dạng hai tay nhấn một cái đại địa, một mặt to lớn Thổ hoàng sắc thuẫn bài từ dưới đất dâng lên, sau đó Lục Nhĩ Mi Hầu hai tay ở giữa Thổ hệ linh lực không ngừng mà quán chú tiến trước người thuẫn bài bên trong. Cái này thuẫn bài thu đến linh lực quán chú, đáng lẽ đã mười phần dày đặc thuẫn bài vậy mà lần nữa thêm dày, làm Lục Nhĩ Mi Hầu dừng lại thời điểm, cái này thuẫn bài vậy mà trọn vẹn dày có mười mét, sau đó bao quát thậm chí đạt tới hai mươi mét.

Nhìn lấy Lục Nhĩ Mi Hầu như thế khoa trương phòng ngự, Tôn Ngộ Không nhìn lại mình một chút trước người cao năm mét, độ dày chỉ có ba mét thuẫn bài, trong lúc nhất thời vậy mà không biết như thế nào cho phải.

Lục Nhĩ Mi Hầu sau khi hoàn thành, vừa quay đầu liền thấy Tôn Ngộ Không thuận bài, đột nhiên Lục Nhĩ Mi Hầu thì cười ra tiếng, đồng thời vừa cười vừa nói: "Lão đại, ngươi, ngươi phải ngã nằm mồm, Ha-Ha."

Ngay tại Tôn Ngộ Không không rõ ràng cho lắm thời điểm, đột nhiên, một cỗ không cách nào hình dung khủng bố sóng nhiệt đánh tới, ở tại thuận bài đằng sau Tôn Ngộ Không lập tức thì minh bạch, nguyên lai Lục Nhĩ Mi Hầu để cho mình kết Song Hệ phòng ngự là vì bảo vệ tốt cái này đại hỏa.

Thế nhưng là vì cái gì lại nói mình phải ngã nằm mồm

Sau đó, sau một khắc, Tôn Ngộ Không liền biết.

Bởi vì theo sóng nhiệt, về sau lại là phô thiên cái địa to lớn Long hình hỏa điểm. Thực lực đến Tôn Ngộ Không cùng Lục Nhĩ Mi Hầu cảnh giới này, nhiều khi linh giác so hai mắt càng dùng tốt hơn, thì giống bây giờ, tuy nhiên trốn ở thuận bài đằng sau, thế nhưng là hai người linh giác vẫn là bắt được chạm mặt tới hai đầu to lớn Long hình hỏa điểm.

Sở dĩ nói đây là hai cái hình rồng hỏa điểm mà không phải hỏa điểm Thần Long, là bởi vì cái này hai đạo rất rõ ràng chỉ là hỏa điểm ngưng tụ Thành Long hình dáng, chẳng qua coi như như thế, hai người chẳng những không có chút nào chủ quan ngược lại như lâm đại địch.

Tôn Ngộ Không lại bắt được Long hình hỏa điểm sau đó, liền đã hai tay chống đỡ tại trên tám chân, sau đó Thủy hệ linh lực hóa thành Băng Hệ, cùng Thổ hệ cùng một chỗ, quán chú tiến thuận bài bên trong.

Làm Tôn Ngộ Không trước người thuận bài lần nữa mở rộng vì mười mét phương viên thời điểm, Hỏa Long đã hung hăng đâm vào trên tám chân.

Một cái khác điều Hỏa Long cũng trực tiếp đâm vào Lục Nhĩ Mi Hầu bố trí xuống đích thổ nguyên tố Cự Thuận phía trên. Cái này hai đầu Hỏa Long tại đụng vào về sau, cũng không có như vậy tiêu tán, mà chính là bắt đầu điên cuồng xoay tròn, hai đầu Hỏa Long tựa như hai cái hỏa điểm mũi khoan, chính muốn phá vỡ thuận bài, nuốt sống phía sau Tôn Ngộ Không cùng Lục Nhĩ Mi Hầu.

Nhìn thấy hỏa long này như thế khó chơi, Lục Nhĩ Mi Hầu cũng là một tiếng kinh hô, bởi vì này nháy mắt không đến thời gian, chính mình bày ra thuận bài đã bị khoan thấu một nửa, tuy nhiên hỏa long này cũng đang không ngừng tiêu hao, nhưng là nhìn lấy Hỏa Long mấy chục mét thân thể, rất rõ ràng chính mình khẳng định kiên trì không đến hỏa long này tán loạn.

Sau đó Lục Nhĩ Mi Hầu thừa dịp Thổ Thuận ngăn trở thời gian, hai tay phát pháp quyết liền động, làm cái này thuận bài trọn vẹn bị phá ra bốn phần năm, lập tức Hỏa Long liền muốn phá thuận mà ra thời điểm, Lục Nhĩ Mi Hầu rốt cục hoàn thành pháp quyết.

Làm pháp quyết sau khi hoàn thành, Lục Nhĩ Mi Hầu cấp tốc lui lại, làm thối lui đến trăm mét có hơn thời điểm, cái này Hỏa Long đã phá vỡ Thổ Thuận, tru lên phóng tới Lục Nhĩ Mi Hầu.

"Hừ, chỉ là Hỏa Long, cũng dám như thế Thổ Linh Cự Nhân, hàng."

Đứng ở đằng xa, nhìn lấy cái này xông về phía mình Hỏa Long, Lục Nhĩ Mi Hầu không sợ chút nào. Làm tiếng hét roi xuống, thì thấy bầu trời giữa bỗng nhiên ra hạ một đạo to lớn bóng người. Bóng người này trực tiếp rơi vào Hỏa Long Long Đầu chỗ.

Một tiếng ầm vang tiếng vang về sau, một cái chừng cao hai mươi mét to lớn người đá xuất hiện tại Lục Nhĩ Mi Hầu phía trước, người đá này dưới chân, chính giẫm hỏa long Long Đầu, sau đó người đá dưới chân một lần phát lực, Long Đầu tán loạn.

Về sau người đá này quay người liền giẫm đem bắt, rất nhanh hỏa long này cứu hóa thành đầy trời Hỏa Nguyên Tố tứ tán ra.

Lục Nhĩ Mi Hầu cười đắc ý, ngón tay búng một cái, thì xua tan người đá này.

Mà lúc này, Tôn Ngộ Không cũng hai tay vỗ, giải quyết một cái khác điều Hỏa Long.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 73: Linh Mộc tộc (hai)

"Lão đại, ngươi đây cũng quá khoa trương đi "

Vốn nên đến giải quyết xong chính mình đầu kia Hỏa Long, Lục Nhĩ Mi Hầu còn có muốn nhìn một chút Tôn Ngộ Không xấu mặt bộ dáng, kết quả vừa

quay đầu lại, Lục Nhĩ Mi Hầu nhìn thấy lại là một đầu dài mấy chục mét Băng Long. Tôn Ngộ Không lại đem vừa mới đầu kia Hòa Long cho triệt để đóng băng liền hóa điểm đều có thể đóng băng đây chính là năm màu lực lượng của thần thạch sao

"Hắc hắc, cũng tạm được đi. Không nghĩ tới cái này Thủy thuộc tính Ngũ Thái Thần Thạch ẩn chứa lực lượng, đã vậy còn quá khủng bố, ngay cả ta đều giết mình. Đáng lẽ ta là dự định làm chút nước ra đến xem có thể hay không gọi tắt hỏa long này. Kết quả là thành cái dạng này."

Lục Nhĩ Mi Hầu đi được gần, một bên dò xét cái này Băng Long một bên tám tấc lấy làm kỳ lạ. Trong thiên địa này, có thể đóng băng hóa điểm hàn khí, chỉ sợ cũng chỉ có cái này Ngũ Thái Thần Thạch mới có cái này uy năng. Mà lại, còn không phải phổ thông hóa điểm

"Lão đại, ngươi nhìn ra không, ngọn lửa này không phổ thông a."

"Hoàn toàn chính xác, cái này đã xa siêu việt hơn xa Tam Muội Chân Hỏa. Nếu như ta đoán không được, đây cũng là còn tại Huyền Tật Thiên Hỏa phía trên Cửu Muội Xích Hỏa. Cách này Thái Dương Thần hỏa, cũng liền kém hơn một chút mà thôi."

"Ha-Ha, ngọn lửa này xác thực lợi hại, chẳng qua lão đại ngươi đóng băng lợi hại hơn a."

Tôn Ngộ Không cười ha ha một tiếng nói: "Đến mà không trả lễ thì không hay, Lục Nhĩ, có thể phân biệt phương vị không "

Nói, Tôn Ngộ Không lại đem cái này hai mét thô, dài mấy chục mét Băng Long cho ôm "Ân, cái phương hướng này, đúng, tại lệch trái một điểm, tốt, thì vị trí này."

Nhắm ngay phương hướng, Tôn Ngộ Không hai tay bập thít phồng lên, sau đó đột nhiên trong tiếng hít thở, theo hét lớn một tiếng, cái này mấy chục mét Băng Long lại bị Tôn Ngộ Không xem như tiêu thương cho ném bắn đi ra. Mà mục tiêu, chính là mới vừa rồi hỏa long này tới địa phương.

Vỗ vỗ tay, Tôn Ngộ Không cùng Lục Nhĩ Mi Hầu nhìn nhau cười một tiếng. Kỳ thực, từ khi cùng Lục Nhĩ Mi Hầu gặp nhau về sau, Tôn Ngộ Không tâm cảnh đang dần dần khai lãng. Phóng phật bất luận cái gì sự tình hoặc là có bao nhiêu gian nan, Tôn Ngộ Không đều có lòng tin qua khiêu chiến, qua chiến thắng. Đơn giản là, Tôn Ngộ Không có huynh đệ. Từ khi lấy kinh nghiệm về sau, Tôn Ngộ Không đã thật lâu không có loại cảm giác này, loại này cùng huynh đệ sống vai chiến đấu cảm giác.

Lúc này, nơi xa bỗng nhiên truyền đến một tiếng gầm thét, sau đó Tôn Ngộ Không hai người liền thấy vừa mới Băng Long bay đi phương hướng dâng lên một cái cự đại hỏa điểm Long Quyển Phong, chỉ bất quá cái này hỏa điểm Long Quyển Phong là nằm thẳng dưới đất, mà không phải dựng đứng, tựa như một cái há to miệng quái thú, tại nuốt ăn vừa mới Băng Long.

Tôn Ngộ Không nhắc lên Kim Cô Bồng nói: "Lục Nhĩ, chính chủ xuất hiện, lên."

Lục Nhĩ Mi Hầu cũng đem cái kia thanh Thổ Nguyên Tổ Cự Phủ vác lên vai, hướng về kia hỏa gió xoáy chỗ chạy vội.

Mấy hơi thở về sau, hai người đã đến hỏa gió xoáy mới bắt đầu, chỉ bất quá lúc này hỏa gió xoáy cùng Băng Long đều đã biến mất không thấy gì nữa, mà nguyên địa, lại xuất hiện một cái thân mặc hóa áo choàng màu đỏ người, cái này nhân thân cao chỉ tới Tôn Ngộ Không một nửa, mà lại mang trên mặt một bộ dữ tợn mặt nạ ác quỷ, hiển nhiên là không muốn để cho người khác nhận ra thân phận chân thật của hắn.

"Từ đâu tới tiểu quỷ, che che lấp lấp." Nói xong, Tôn Ngộ Không Hóa Nhân Kim Tinh phát động, bất quá khi Tôn Ngộ Không Hóa Nhân Kim Tinh nhìn thấy người này thời điểm, vậy mà vô pháp khám phá cái này trên mặt người đem mặt nạ. Hóa Nhân Kim Tinh có thể nhìn thấy, vậy mà cùng mặt thường không có không khác biệt.

Cái này nhưng để Tôn Ngộ Không có chút giết mình. Hóa Nhân Kim Tinh nhìn không thấu chỉ có ba loại tình huống, loại thứ nhất là thực lực của người kia viễn siêu chính mình một cái đại cảnh giới, loại thứ hai là có một loại mây vị lợi hại che đây đạo cụ, chỉ bất quá trong thiên hạ có thể che đây Hóa Nhân Kim Tinh đạo cụ thực sự thưa thớt, loại tình huống thứ ba, thì là đối phương biến ảo thủ đoạn đã đạt đến cực hạn, thế nhưng là từ không nói có trình độ.

Bất quá, nhìn thấy trước mắt người này, hắn là thuộc về loại tình huống thứ hai, cái này trên mặt người mặt nạ ác quỷ, rất có thể cũng là loại kia có thể triệt để che đây chính mình Hóa Nhân Kim Tinh hi hữu đạo cụ.

Đã Hóa Nhân Kim Tinh nhìn không ra, Tôn Ngộ Không cũng liền không lại qua so đo, bất luận người kia là ai, ngăn cản chính mình tiến vào Tàng Mộc Sâm Lâm, đều là địch nhân. Khác nhau chỉ ở sau đó đánh bại vẫn là tru sát.

"Ngươi là ai, là sao ngăn trở chúng ta đường."

Đáng lẽ chỉ là tượng trưng hỏi một câu, không nghĩ tới Quỷ Diện Nhân thật trả lời, chẳng qua thanh âm lại có vẻ mười phần khàn khàn. "Muốn qua hướng Tàng Mộc Sâm Lâm, liền phải đạp trên thi thể của ta đi qua. Còn có, cái kia Mộc Linh tộc, đã bị ta đồ, đến cho các ngươi thử muốn tìm, Ha-Ha, thì trong tay ta. Nếu như hai ngươi quỷ xuống đến đập ba mươi khẩu đầu, nói không chừng đại gia tâm tình tốt thì cho các ngươi, ha ha ha."

Cái này Quỷ Diện Nhân nói chuyện còn tốt, thế nhưng là một cười lộ lên, thanh âm kia quả thực là tra tấn nhân linh hồn. Tôn Ngộ Không sống mấy ngàn năm, còn có từ không nghe thấy qua như thế khó nghe thanh âm. Chẳng qua Tôn Ngộ Không lại cũng không có trực tiếp động thủ, mà chính là cùng Lục Nhĩ Mi Hầu thần niệm giao lưu. Xong cũng không biết này người nội tình cũng không biết hắn nói thật hay giả, nếu như tùy tiện động thủ, rất có thể thì chỗ tại hạ phong.

Nhìn thấy hai người cũng không có động thủ, mà chính là tựa hồ tại thần niệm trao đổi, cái này Quỷ Diện Nhân không khỏi mở miệng lần nữa: "Hai cái con khỉ, các ngươi thì chút can đảm này sao các ngươi là sợ đánh không lại ta đúng không yên tâm, ta không sẽ giết ngươi nhóm, đúng, quên nói cho các ngươi

biết, cái này Tàng Mộc Sâm Lâm bên trong chẳng biết tại sao vậy mà nhiều vô số Hàu Tử a. Chắc chắn, thật không có ý tứ, trước đó động thủ lúc không có chú ý, những thứ này Hàu Tử nhóm cũng không biết còn có mấy cái chỉ có thể sống.

Đáng lẽ thần niệm trao đổi hai người, nhất thời giật mình, vội vàng bày ra riêng phần mình Thần Thông, đi thăm dò nhìn cái này Tàng Mộc Sâm Lâm. Thế nhưng là cái này không xem xét còn tốt, tra một cái nhìn phía dưới, Tôn Ngộ Không cùng Lục Nhĩ Mi Hàu nhất thời mất thữ muốn nứt, chỉ cảm thấy trong lồng ngực phần nộ quả thực muốn đem chính mình thiêu đốt.

Đơn giản là Tôn Ngộ Không Hòa Nhân Kim Tinh nhìn thấy chính là khắp nơi trên đất thương vong hầu như không còn hàu tử hàu tôn cùng Hoa Quả Sơn còn lại Yêu tộc, trên mặt mỗi người đều mang tuyệt vọng cùng thần sắc thống khổ, mà lại trong đó còn có ần ần có chờ mong.

Lục Nhĩ Mi Hàu nghe được, là vô số kêu rên cùng la lên, kêu rên là sợ hãi tử vong, la lên chính là đối với sinh mạng khát vọng.

Trong chớp nhoáng này, Tôn Ngộ Không cùng Lục Nhĩ Mi Hàu toàn bộ bạo tẩu. Hai người nhao nhao gầm thét, sau đó Tôn Ngộ Không hóa thành một cái chùng cao năm mươi mét lớn Thác Thiên Cự Viên, mà lại cái này Cự Viên phía sau còn có sinh một đôi thủy lam sắc Băng Dực, toàn thân hiện lên Thổ hoàng sắc, sau đó hai tay xác thực kỳ dị lóe kim loại lộng lẫy.

Lục Nhĩ Mi Hàu đồng dạng huyền hóa thành chùng năm mươi mét Hậu Thổ Thần Viên, cái này Thần Viên người khoác một bộ cổ kính khải giáp, trong tay dẫn theo Xích Huyết Du Long côn, mà lại quanh thân càng có năm đầu lớn nhỏ không đều nhan sắc khác nhau Thần Long không được du tẩu xoay quanh.

Rất hiển nhiên, hai người này đã xuất ra toàn bộ thực lực. Phần nộ, thống khổ, bi thương, hối hận, để hai người chỉ muốn đem cái này Quỷ Điện Nhân triệt để đánh giết, hình thần đều diệt.

Đây hết thảy, đơn giản là Hàu Tộc bởi vì tại Sở Sinh Tử câu danh hào, cái này cố nhiên để Hàu Tộc thoát ly Tam Giới bên ngoài, không ở trong ngũ hành, từ đó đạt tới trường sinh bất tử mục đích. Bất quá, vạn nhất Hàu Tộc nhân bị người giết chết, cái kia chính là chết một cách triệt để, liên linh hồn lạc ần cũng sẽ không lưu lại. Là chân chính triệt để tiêu tán ở trong thiên địa. Cho nên nhìn thấy Tàng Mộc Sâm Lâm bên trong thì thể khắp nơi, Tôn Ngộ Không tìm như bị đao cắt.

Chính mình cái này trăm cay nghìn đắng, vì chính là Hàu Tộc hầu tử hầu tôn còn có hoa quả núi Chúng Yêu, nhưng là bây giờ, hết thảy nỗ lực tất cả đều uổng phí.

Năm đó đại náo thiên cung Hoa Quả Sơn Hàu Tộc bị xóa đi trí nhớ, sau đến chính mình lại đánh Thiên Đình Hoa Quả Sơn bị Như Lai đánh lén, hiện tại, Thiên Đình cùng Phật môn đều không đáng sợ, mình đã là cái này Bàn Cổ giới người mạnh nhất, thế nhưng là bọn họ lại đều chết.

Chính mình xin lỗi bọn họ a, từ khi chính mình làm Hàu Vương, mang cho bọn hắn chỉ có tai nạn.

Ta Tôn Ngộ Không, là tội nhân.

Một tiếng tê tâm liệt phế trong tiếng gầm rống tức giận, Tôn Ngộ Không thân ảnh giật mình biến mất, sau một khắc, năm mươi mét quái vật khổng lồ đã xuất hiện tại Quỷ Điện Nhân trước người, sau đó một cái nắm tay phải, mang theo kỳ dị như kim loại lộng lẫy, hung hăng đánh tới hướng Quỷ Điện Nhân.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 74: Quỷ Điện Nhân

Tôn Ngộ Không, đã lâm vào nỗi giận trạng thái, thậm chí ngay cả Kim Cô Bổng đều không cần. Nhìn lấy hóa thân thành Thác Thiên Cự Viên Tôn Ngộ Không cái kia to lớn quyền đầu đeo gào rít âm thanh nện xuống, Quỷ Điện nhân cũng không dám khinh thường cứng rắn chống đỡ, mà chính là dưới chân bỗng nhiên toát ra hai đám lửa, sau đó hóa diễm phun trào, cái này Quỷ Điện Nhân tại trong lúc ngàn cân treo sợi tóc né tránh Tôn Ngộ Không quyền đầu.

Lúc này, Lục Nhĩ Mi Hàu hai tay cầm càng thêm to lớn Đại Phù đã đuổi tới, hai tay phân khởi Thần Lực, hướng về phía vừa mới né tránh Tôn Ngộ Không quyền đầu Quỷ Điện Nhân, một búa thì chém đi xuống.

Đáng lẽ coi là cái này Quỷ Điện Nhân vội vàng tránh né Tôn Ngộ Không công kích, vậy mà cái này một búa nhất định có thể có hiệu quả, nào biết cái này Quỷ Điện Nhân dưới chân hỏa diễm lần nữa phun ra so vừa rồi còn muốn hùng hực hỏa diễm, từ đó khiến cho Quỷ Điện tốc độ của con người lần nữa bạo tăng, cực kỳ nguy cấp ở giữa lần nữa tránh thoát Lục Nhĩ Mi Hàu công kích.

Tránh thoát hai người lần đầu công kích về sau, cái này Quỷ Điện Nhân thân hình không ngừng, trong chớp mắt tránh ra ngoài ngàn mét. Tôn Ngộ Không

cùng Lục Nhĩ Mi Hầu không nói hai lời, đồng thời hơi nhún chân, hướng về đối diện nhân tiêu xạ mà ra. Lục Nhĩ Mi Hầu hai tay giơ cao Đại Phù, Tôn Ngộ Không nắm tay phải kim loại sáng bóng cơ hồ ngưng tụ thành thực chất, hai người cơ hồ đều dùng tới khí lực toàn thân, một kích này, tất nhiên thanh thế cực kỳ dọa người. Mà lại hai người cũng đồng thời dùng chính mình cái kia bằng bạc lực lượng thần thức khóa chặt lại Quý Diện Nhân, coi như tốc độ của hắn tại nhanh, hai người cũng có thể ngay đầu tiên biến chiêu.

Quý Diện nhân tựa hồ cũng biết lần này công kích vô pháp né tránh, dứt khoát cũng không hề dự định trốn tránh, mà chính là hai tay trong nháy mắt chấp tay trước ngực, tại kéo ra lúc, giữa song chương thì toát ra đỏ phóng phát máu tươi đồng dạng hỏa diễm. Làm hỏa diễm xuất hiện về sau, Quý Diện Nhân hai tay hất lên, cái này đỏ tươi hỏa diễm vậy mà vòng quanh Quý Diện Nhân hình thành lấp kín hỏa diễm chi tường.

Tôn Ngộ Không cùng Lục Nhĩ Mi Hầu nhìn thấy ngọn lửa này chỉ tưởng thời điểm, trong nháy mắt thì ngừng vọt tới trước thân hình. Hai người tuy nhiên nổi giận, chẳng qua lại không có mất lý trí. Mà lại cũng trong nháy mắt nhận ra cái này đỏ tươi ướt át hỏa diễm khát máu tà hóa.

Truyền thuyết ngọn lửa này là Tu La Địa Ngục Huyết Hải chỗ sâu ẩn sinh một đóa tà hỏa, chính là vạn năm oán hận chất chứa cùng cực ác người huyết dịch hóa thành. Bất luận người là Đại La Kim Tiên, Tiên Đế hoặc là Thánh Nhân, chỉ cần dính vào cái này tà hỏa, quanh thân huyết dịch cơ hội trong nháy mắt thiêu đốt không còn, mà lại càng là sẽ bị tà khí xâm lấn, ảnh hưởng tâm trí.

Nguyên cơ Tôn Ngộ Không cùng Lục Nhĩ Mi Hầu tuy nhiên hóa thân thành Cự Viên chi thân, chẳng qua cũng không dám đặt mình vào nguy hiểm, đành phải ngưng vọt tới trước thân hình.

Tôn Ngộ Không hai người nhân tuy nhiên ngưng, chẳng qua công kích lại không có đình chỉ, Lục Nhĩ Mi Hầu đem búa lớn hướng mặt đất cắm xuống, sau đó hai chân dùng lực đạp xuống, bốn phía đất đai nhất thời rạn nứt, sau đó hai tay hướng lên vùng lên, lại chỉ về phía trước, phương viên mười dặm thổ toàn bộ hóa thành từng khối tảng đá lớn, như mưa rơi đánh vào Quý Diện Nhân dùng để phòng ngự hỏa trên tường.

Nhìn thấy Lục Nhĩ Mi Hầu như thế, Tôn Ngộ Không cũng học theo, hai cánh tay phân biệt ngưng tụ Kim Nguyên Tố cùng Thủy Nguyên Tố, đồng thời không chế hai loại nguyên tố tại Lục Nhĩ Mi Hầu trước người hình thành hai cái nguyên tố nguyên tố tường. Chẳng qua cái này nguyên tố tường lại cũng không là thực chất, nguyên cơ Lục Nhĩ Mi Hầu Thạch Đầu đạn pháo có thể thuận lợi xuyên qua cái này hai đạo nguyên tố tường.

Làm Lục Nhĩ Mi Hầu Thạch Đầu đạn pháo xuyên qua nguyên tố tường về sau, cái này Thủy Nguyên Tố cùng Kim Nguyên Tố cơ hội bám vào ở phía trên, đồng thời trong nháy mắt ngưng kết. Hình thành tầng ngoài cùng là Kim Nguyên Tố, ở giữa là Thổ nguyên phù, cuối cùng là Thủy Nguyên Tố Tam Nguyên làm đạn pháo.

Bởi vì cũng có trước dung hợp ba loại nguyên tố hình thành kiên cố cơ sở mông kinh nghiệm, nguyên cơ lần này dung hợp được Tôn Ngộ Không thuận buồm xuôi gió. Mà đi qua hai loại nguyên tố phụ gia Thạch Đầu đạn pháo uy lực cường không chỉ một bậc. Đầu tiên là ngoại tầng Kim Nguyên Tố bị khát máu tà hỏa đốt nhiệt độ kịch liệt gia tăng, thế nhưng là trung gian tầng kia Thổ Nguyên Tố lại cứng cỏi dị thường, điều này sẽ đưa đến tận cùng bên trong nhất Thủy Nguyên Tố bắt đầu cấp tốc ấm lên, làm Thủy Nguyên Tố nhiệt độ đến một cái điểm tới hạn thời điểm, cơ hội âm ỉ nổ tung.

Mà nổ tung sau trùng kích lực cùng nồng đậm đích thổ nguyên tố cùng Thủy Nguyên Tố cơ hội đem phạm vi nổ được khát máu tà hỏa cho dập tắt một số, tuy nhiên mỗi lần nổ tung có thể dập tắt tà hỏa cũng không nhiều, bất quá khi loại này Tam Nguyên làm đạn pháo giống như mưa to rơi xuống về sau, cái này tà hỏa Hỏa Diễm Tường liền bắt đầu sáng tới chấp chôn.

Rất cực, tường lửa ngăn cản không nổi, tại một đợt Tam Nguyên làm đạn pháo oanh kích về sau, hỏa cường tán loạn.

Thế nhưng là Tôn Ngộ Không cùng Lục Nhĩ Mi Hầu còn đến không kịp cao hứng, chỉ thấy một đóa to bằng cái thớt màu đen như mực hiện ra một đóa liên hoa hình dáng hỏa diễm bay tới, mà lại tốc độ cực kỳ nhanh.

Trốn tránh đã tới không kịp, Tôn Ngộ Không quay đầu nhìn Lục Nhĩ Mi Hầu nhất nhãn, sau đó hai người ăn ý gạt đầu một cái. Sau một khắc, Lục Nhĩ Mi Hầu đạp mạnh bước thì đứng tại Tôn Ngộ Không phía trước, mà Tôn Ngộ Không cũng đồng thời đem hai tay chống đỡ tại Lục Nhĩ Mi Hầu trên lưng.

Lục Nhĩ Mi Hầu hai tay bóp Bất Động Minh Vương Ấn, sau đó hai tay tại kết thành một cái mười phần quái thủ ấn, lúc này, một cái phong cách cổ xưa phóng phát vô rùa thuẫn bài từ trong hư không ngưng tụ mà ra.

Làm Quy Giáp Thuần bài xuất hiện về sau, Lục Nhĩ Mi Hầu cùng Tôn Ngộ Không toàn thân linh lực phóng phát không cần tiền đồng dạng quán chú tiến Quy Giáp Thuần bài bên trong. Cái này thuần bài trong nháy mắt thì biến hóa Thành Phương Viên trăm mét lớn nhỏ. Mà lại Quy Giáp trên đường vân có thể thấy rõ ràng, nếu như nhìn kỹ, cái này Quy Giáp trên đường vân, lại là Hà Đồ cùng Lạc Thư hai loại đồ án.

"Phòng ngự mạnh nhất, Quy Giáp Thánh Thuần "

"Hắc Hỏa Bạo Liên, bạo "

Theo hai tiếng hét lớn, cái kia đóa đen như mực to lớn liên hoa mang theo Lôi Đình Chi Thế hung hăng đâm vào Lục Nhĩ Mi Hầu Quy Giáp Thánh Thuần phía trên.

Một tiếng vang vọng đất trời tiếng nổ mạnh cùng mất trần có thể thấy ẩn chứa uy lực đáng sợ sóng xung kích, đồng thời khuấy động ra. Thế nhưng là lúc này Tôn Ngộ Không lại bắt được một cái cảnh tượng kỳ quái, cái kia kinh khủng sóng xung kích đang khuếch tán đến một cái biên giới thời điểm, vậy mà giống như là đâm vào cái gì trên một dạng, trong nháy mắt phá tán.

Tôn Ngộ Không bức nào tu vi, liếc mắt liền nhìn ra, cái kia hẳn là là một loại cực kỳ cường đại kết giới. Lập tức, Tôn Ngộ Không không khỏi ra một thân mồ hôi lạnh, băng vào mình cùng Lục Nhĩ Mi Hầu thần thức, vậy mà không biết là lúc nào bị người nào bày ra kết giới cho vậy ở chỗ này

Mà lại kết giới này cường độ cũng làm cho Tôn Ngộ Không mười phần đề ý.

Thế nhưng là không kịp nghĩ nhiều, làm hạt bụi tán đi, Tôn Ngộ Không phát hiện Lục Nhĩ Mi Hầu trù trên người lông tóc bị đốt cháy khét một số bên ngoài, vậy mà một điểm vết thương đều không có, mà lại cái kia Quý Giáp Thánh Thuần cũng là không có một chút tổn thương, chỉ là phía trên lông lấy có chút ẩm đậm mà thôi.

Tôn Ngộ Không trong lòng hết sức kinh ngạc, vừa mới cái kia đoá Hòa Liên uy lực nổ tung, quả thực mạnh đến mức không còn gì để nói, nếu như là Tôn Ngộ Không chính mình, coi như có thể đón lấy, cũng tuyệt đối sẽ thụ thương. Bởi vì ngọn lửa màu đen kia chính là Hắc Liên bạo liệt hỏa. Ngọn lửa này Hòa Nguyên Tổ mười phần táo bạo, gặp được một điểm trùng kích cơ hội bạo liệt ra đáng sợ uy lực.

Cái này Quý Diện Nhân đến cùng là ai là sao có thể không chế nhiều như vậy kỳ dị hỏa điểm

"Lục Nhĩ, người cái này thuần hảo hảo kiên cố a, đánh xong muốn hay không cân nhắc đưa cho ta "

Lục Nhĩ Mi Hầu quay đầu trắng Tôn Ngộ Không nhất nhãn, không thêm đề ý hấn. Mà chính là ánh mắt sáng rực nhìn lấy trước người đạt được Quý Diện Nhân nói: "Lão đại, cái này Quý Diện Nhân tuyệt đối có kỳ quái. Cần thận một chút, một hồi chủ công phòng, người chủ công."

Nói xong, cả người bày biện ra một loại chuẩn bị xuất phát chạy tư thế, đồng thời miệng bên trong hét lớn: "Lão đại, xông."

Tôn Ngộ Không lúc này cũng thu hồi đùa giỡn tâm, theo sát lấy Lục Nhĩ Mi Hầu sau lưng, hướng về Quý Diện Nhân phóng đi.

Cái này Quý Diện Nhân cũng không dám khinh thường, hai tay bóp cái pháp quyết, sau đó toàn thân hỏa quang đại thịnh, sau cùng vậy mà ở sau lưng hấn hình thành một cái cơ hồ ngưng tụ thành thực chất cao hơn sáu mươi mét Hỏa Điểm Cự Nhân.

Cái này Hỏa Điểm Cự Nhân vừa vừa thành hình, thì xuôi hai tay, sau đó hai cánh tay lòng bàn tay toát ra hào quang rực rỡ, tại quang mang này giữa, một viên tiếp nối một viên Hỏa Đan bắn về phía Lục Nhĩ Mi Hầu hai người.

Cái này Hỏa Điểm Cự Nhân lòng bàn tay bắn ra Hỏa Đan, lại có một gian phòng như vậy lớn, mà lại màu gì đều có, Tử Sắc Cửu Thiên Thần Hóa, lam sắc Thủy Âm Hóa, thanh sắc Ất Mộc Dương Hóa, màu đen Hắc Liên bạo liệt hỏa, màu vàng sáng Cửu Muội Thần Hóa, thậm chí Tôn Ngộ Không còn chứng kiến màu vàng óng Thái Dương Kim Hóa.

Đây quả thực là trong thiên hạ tất cả chí cường hỏa điểm một cái thịnh hội. Chẳng qua may mắn cái này Quý Diện Nhân cũng chỉ là đem những ngọn lửa này xem như Hỏa Điểm Đan bắn ra, nếu là cái này tất cả hỏa điểm hấn đều có thể không chế như thường, cái kia Tôn Ngộ Không cùng Lục Nhĩ Mi Hầu cũng không cần đánh.

Thế gian này lại còn có như thế kỳ nhân trong lúc mơ hồ, tên của một người hiện lên ở Tôn Ngộ Không trong đầu.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 75: Lại 1 cái hỏa linh thể : Đại yêu Tôn Ngộ Không bi ca Đường Tam Tạng

Đối với cái này Quý Diện Nhân thân phận chân thật, Tôn Ngộ Không cùng Lục Nhĩ Mi Hầu đều mười phần hiểu kỳ, chẳng qua hiện ở loại tình huống này để hai người đã không kịp nghĩ nhiều. Cái này Quý Diện Nhân sau lưng Hỏa Điểm Cự Nhân lòng bàn tay phóng tới Phi Đan, quả thực là cực kỳ kinh khủng, liền xem như cầm trong tay Quý Giáp Thánh Thuần, Lục Nhĩ Mi Hầu vẫn là cảm giác được từng đợt áp lực.

Tôn Ngộ Không thấy tình thế không tốt, vội vàng song chưởng chống đỡ Lục Nhĩ Mi Hầu phía sau lưng, Thủy hệ linh lực chuyển hóa làm Băng Hệ, toàn bộ rót vào đạo Lục Nhĩ Mi Hầu thể nội. Đạt được Tôn Ngộ Không cái kia bàng bạc Băng Hệ linh lực, Lục Nhĩ Mi Hầu không khỏi đánh cái rùng mình. Chẳng qua Lục Nhĩ Mi Hầu cũng không dám thất lễ, vội vàng đem cổ này Băng Hệ linh lực lần nữa chú ý đến cầm trong tay Quý Giáp Thánh Thuần bên trong.

Quý Giáp Thánh Thuần vốn chính là Thủy thuộc tính linh vật, cái này đạt được thiên hạ chí thuần Băng Hệ lực lượng, nhất thời toàn bộ thuần bài tán mát ra một cỗ hào quang màu lam đậm, sau đó, tại Quý Giáp Thánh Thuần mặt ngoài lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được, cấp tốc lan tràn ra một tầng thật dày Băng Giáp, trong chớp mắt, tại Quý Giáp Thánh Thuần mặt ngoài thì bám vào trên mười phần dày đặc Băng Giáp, mà lại cái này Băng Giáp vậy mà ẩn ẩn thành hình một cái dữ tợn Huyền Vũ Thánh Thú hình tượng.

Đáng lẽ khó mà ngăn cản vô số Hóa Đạn, đột nhiên thay đổi không có chút nào uy hiếp. Bất luận là cái gì hóa, chỉ cần đâm vào tầng kia Băng Giáp thượng, đều sẽ lập tức tắt mất. Chỉ có cái kia màu vàng óng Thái Dương Kim Hỏa, còn có thể cho Lục Nhĩ Mi Hầu tạo thành một số áp lực, chẳng qua đem so với trước khắp thiên hỏa điểm, cái này đã tốt quá nhiều, chỉ ít, Lục Nhĩ Mi Hầu đã có thể đình lấy vô số Hóa Đạn, phóng tới Quỷ Diện nhân.

Quỷ Diện nhân đối với đây hết thảy cũng thấy rõ ràng, biết lửa này đánh đã vô pháp ngăn cản, sau đó hai tay pháp quyết liền động, một phương diện chỉ huy cái kia Hỏa Điểm Cự Nhân đem sở hữu Hóa Đạn toàn bộ đổi thành Thái Dương Kim Hỏa, một phương diện khác thì là đang chuẩn bị to lớn hơn Hỏa hệ đạo thuật.

Mà Lục Nhĩ Mi Hầu bên này, tuy nhiên áp lực không có trước đó lớn như vậy, chẳng qua Lục Nhĩ Mi Hầu lại kinh hãi phát hiện trong tay Quy Giáp Thánh Thuần vậy mà ần ần có hòa tan xu thế, không, nói đúng ra, là bên ngoài tầng kia Băng Giáp.

Không nghĩ tới cái này Thái Dương Kim Hỏa như thế khủng bố, thế nhưng là Lục Nhĩ Mi Hầu không chút nào không thể lui lại. Bởi vì hiện tại song phương đều tại đem hết toàn lực tranh thủ thời gian. Cái này Quỷ Diện Nhân vừa nhìn cũng là đạo thuật hệ cao thủ, bình thường tinh thông đạo thuật, Cận Thân Chiến Đấu phương diện khẳng định liền thành thạo điểm. Chỉ cần có thể tại cái này Quỷ Diện Nhân kế tiếp đạo thuật phát ra trước đó, chính mình hai người gần cho hắn thân, Lục Nhĩ Mi Hầu tin tưởng lại có chuẩn bị tình huống dưới tuyệt đối có thể cho cái này Quỷ Diện Nhân tạo thành thương tổn, coi như không thể đánh giết, chỉ ít cũng có thể đánh vỡ trước mắt loại này bị động tình trạng.

Mà Quỷ Diện Nhân cũng biết điểm này, nguyên cơ cũng đang liều mạng chỉ huy phía sau Hỏa Điểm Cự Nhân bắn ra như mưa rơi Thái Dương Kim Hỏa.

Dựa theo cái này Quỷ Diện Nhân thực lực, nếu như là muốn phát ra đủ để thương tổn đến thậm chí trọng thương hai người đạo thuật, coi như hắn lợi hại hơn nữa, cũng cần một đoạn ngắn thời gian chuẩn bị, mà thời gian này đại khái tại 10 cái hô hấp trái phải, thế nhưng là từ Quỷ Diện Nhân bóp gập pháp quyết đến bây giờ, đã qua 5 cái thời gian hô hấp. Có thể là mình hai người khoảng cách Quỷ Diện Nhân vẫn còn có chừng năm trăm mét.

Nếu là bình thường, cái này năm trăm mét bất quá là trong nháy mắt cho đến, thế nhưng là bây giờ đình lấy cái này đầy trời Thái Dương Kim Hỏa, hai người không khỏi cảm giác được một trận nửa bước cũng khó dời đi cảm giác.

Hai người cũng thử qua chạy nhanh, dựa theo hai người chừng năm mươi mét thân cao, năm trăm mét cũng bất quá chỉ là mấy cái cất bước lúc. Bất quá khi hai người vừa mới mở rộng bước chân thời điểm, cái kia đầy trời Thái Dương Kim Hỏa bỗng nhiên giống như là có linh tính đồng dạng vậy mà vòng qua đến Quy Giáp Thánh Thuần trực tiếp đánh vào hai trên thân thể người.

Thế nhưng là làm hai người chỉ là bước nhỏ tiến lên thời điểm, cái này Thái Dương Kim Hỏa lại khôi phục sinh đạo bước mục đích bắn thẳng đến.

Lục Nhĩ Mi Hầu phỏng đoán, nếu muốn để Thái Dương Kim Hỏa vòng qua Quy Giáp Thánh Thuần, đây nhất định muốn cảm Quỷ Diện Nhân tự mình không chế, thế nhưng là một khi phân thân không chế Thái Dương Kim Hỏa, cái kia đạo thuật của hắn nhất định cơ hội kéo dài thời gian chuẩn bị. Tuy nhiên đoán được điểm ấy, thế nhưng là hai người lại không dám lần nữa nếm thử, vừa mới cái kia một trận Hỏa Vũ, liền đã cho hai người tạo thành không nhỏ thương thế, nếu quả như thật không để ý phòng ngự thẳng đến Quỷ Diện Nhân, coi như có thể cận thân, chỉ sợ chính mình cũng sẽ trọng thương, đến lúc đó Quỷ Diện Nhân bằng vào tốc độ của mình, y nguyên có thể kéo dài khoảng cách.

Thế nhưng là nếu như tiếp tục như vậy đi xuống, hai người là vô luận như thế nào cũng vô pháp tại Quỷ Diện Nhân đạo thuật phát ra trước đó tới gần hắn. Mất thời gian lại qua hai cái hô hấp. Lục Nhĩ Mi Hầu thực sự nhìn không được, vừa mới chuẩn bị vận dụng quanh thân xoay quanh Ngũ Long chỉ lực thời điểm, lại cảm giác được sau lưng Tồn Ngộ Không nhấn một cái bờ vai của mình, sau đó một cái nghiêng người cất bước vậy mà đứng tại trước người mình.

"Lão đại, không muốn, ngươi không chịu nổi cái này Thái Dương Kim Hỏa."

Tồn Ngộ Không đối với Lục Nhĩ Mi Hầu kêu to lại mất điếc tai ngơ, ngược lại hai tay nắm chắc Kim Cô Bổng, hai tay càng là bắt thịt hờ ra, sau đó phần khỏi toàn thân Thân Lực, hướng về phía đối diện nhân, Kim Cô Bổng quét ngang mà đi.

Đáng lẽ đã duỗi dài đến dài hơn bảy mươi mét, hai mét phẩm chất Kim Cô Bổng, lần nữa đón gió căng phồng lên, trong nháy mắt thì duỗi dài đến sáu trăm mét dài ngắn. Mà lại Kim Cô Bổng bên kia, càng là tụ tập cực kỳ nồng nặc Băng thuộc tính lực lượng.

Trong chớp mắt, Kim Cô Bổng liền đã đến Quỷ Diện Nhân bên cạnh thân. Quỷ Diện Nhân hơi vừa quay đầu, tựa hồ cũng cảm giác được Kim Cô Bổng trên án chứa khủng bố năng lượng, vậy mà dứt khoát từ bỏ chính đang chuẩn bị sắp hoàn thành đạo thuật, mà chính là trong nháy mắt thủ quyết biến hóa, nguyên bản đứng sau lưng Quỷ Diện Nhân Hỏa Điểm Cự Nhân giả thoát mấy lần đột nhiên biến mất.

Sau một khắc, Kim Cô Bổng đã mang theo cực độ lạnh lẽo Băng Chi Lực nện vào Quỷ Diện trên thân thể người, thế nhưng là Lục Nhĩ Mi Hầu còn đến không kịp cao hứng, chỉ thấy Quỷ Diện trên thân thể người bỗng nhiên nổ tung một cây thông thiên hỏa trụ. Mà lại lửa này trụ lực lượng lại cũng mười phần khủng bố, trực tiếp liền đem ngang đập tới Kim Cô Bổng cho bắn ra qua.

Mà lại lửa này trụ nổ tung về sau chẳng những không có dập tắt, mà chính là lập tức khuếch tán, trong chớp mắt thì khuếch tán Thành Phương Viên trăm mét to lớn hỏa trụ.

Tồn Ngộ Không nhất kích không công mà lui, thu hồi Kim Cô Bổng, cùng Lục Nhĩ Mi Hầu đứng sóng vai. Lục Nhĩ Mi Hầu cũng thu hồi Quy Giáp Thánh Thuần, nhìn lấy cái này vẫn xoay tròn to lớn hỏa trụ, trong lúc nhất thời có chút im lặng.

"Lão đại, có chút không dễ làm a, xem ra lửa này trụ hẳn là chuyên môn dùng để phòng ngự. Mà lại bốn phía cũng bố có kết giới, chạy đều chạy không thoát."

Lục Nhĩ Mi Hầu vừa nói xong, cái kia xoay tròn lấy hỏa trụ bỗng nhiên quang mang đại thịnh, sau đó tại cái này trong cột lửa vậy mà chạy vội ra Cửu Đầu hỏa điểm dị thú.

Tù Ngưu, Trào Phong, Bồ Lao, Nhại Tĩ, Thao Thiết, Công Phúc, Bệ Ngạn, Toan Nghê, Tiêu Đồ. Chính là cái kia Long Sinh Cửu Từ Cửu Đầu Long tử.

Mặc dù chỉ là hỏa điểm biến ảo, chẳng qua nhưng cũng không phải tầm thường Hòa Linh, mỗi cái cơ hồ đều có Thánh Nhân sơ kỳ thực lực.

Cửu Đầu Long tử gầm thét, hoặc chạy hoặc bay lượn, mà mỗi một cái Long Tử đều có cao ba mươi, bốn mươi mét lớn, tuy nhiên không kịp Tôn Ngộ Không cùng Lục Nhĩ Mi Hầu, chẳng qua về số lượng lại chiếm có rất lớn ưu thế.

Tôn Ngộ Không cùng Lục Nhĩ Mi Hầu đều biết, nương tựa theo Cửu Đầu Hỏa Linh, không cách nào giết chết Tôn Ngộ Không hai người, cái này Quỷ Điện Nhân là định dùng Cửu Đầu Hỏa Linh cùng thông thiên hỏa trụ trì hoãn thời gian, sau đó lại lần chuẩn bị cái kia siêu cấp đạo thuật. Nếu biết Quỷ Điện tâm tư người, vậy liền đoạn không thể để cho hắn đạt được.

"Lão đại, ta ngăn chặn cái này Cửu Đầu súc sinh, ngươi nghĩ biện pháp phá vỡ cái kia hỏa trụ, không thể để cho Quỷ Điện nhân hoàn thành."

Một tiếng la lên, Lục Nhĩ Mi Hầu vung tay lên, Xích Huyết Du Long cơn đã từ trong hư không xuất hiện, đến cái này trước mắt, ai cũng không dám tại tư tàng.

Nắm chặt Xích Huyết Du Long cơn, đồng thời sẽ chỉ quanh thân xoay quanh năm đầu Thần Long bay ra, quay người ở giữa, Lục Nhĩ Mi Hầu đã cùng Cửu Đầu Hỏa Linh chiến tại một đoàn.

Mà Tôn Ngộ Không lại đan tay nắm lấy Kim Cô Bồng, hiện lên mã bộ tư thế, vậy mà liền này không nhúc nhích.

Tôn Ngộ Không tuy nhiên không nhúc nhích, chẳng qua Kim Cô Bồng lại bắt đầu càng không ngừng rung động, tựa hồ là bởi vì đạt được năng lượng khổng lồ từ đó hết sức hưng phấn.

Cứ như vậy, tám cái hồ hấp đi qua. Lục Nhĩ Mi Hầu bên kia vẫn cùng Cửu Đầu Hỏa Linh đại chiến, cái này Cửu Đầu Hỏa Linh tuy nhiên về sau Thánh Nhân sơ kỳ thực lực, chẳng qua phối hợp lại tương đương ả ý, mà lại còn có riêng phần mình đặc biệt Thần Thông, nếu như không phải dựa vào năm giọt Chân Long Huyết uy năng áp chế, Lục Nhĩ Mi Hầu chỉ sợ sớm đã suy tàn.

Một bên khác, đi qua tám cái hồ hấp tụ lực, Tôn Ngộ Không rốt cục mở hai mắt ra, sau đó, vung ra cái này ẩn chứa vô cùng lực lượng kinh khủng nhất cơn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 76: Đánh giết : Đại yêu Tôn Ngộ Không bi ca Đường Tam Tạng

Kỳ thực, thân ở hỏa trụ bên trong Quỷ Điện Nhân, đã thấy Tôn Ngộ Không tụ lực, thế nhưng là Quỷ Điện Nhân lại không có bất kỳ cái gì động tác, chỉ tiếp tục tại kết lấy thủ ấn. Bởi vì Quỷ Điện Nhân có cái này tự tin, bất luận là đối với Tôn Ngộ Không giải còn có là đối với cái này thông thiên hỏa trụ phòng ngự lực, cái này đều bị Quỷ Điện Nhân có thể không nhìn Tôn Ngộ Không công kích, từ đó yên ổn chuẩn bị cái này siêu cấp đạo thuật.

Rốt cục, tám cái hồ hấp về sau, Tôn Ngộ Không ngẩng đầu, nhìn qua cách đó không xa thông thiên hỏa trụ, Tôn Ngộ Không vung ra trong tay Kim Cô Bồng. Đồng dạng, Kim Cô Bồng cũng trong nháy mắt thành dài.

Đem đây hết thảy đều nhìn ở trong mắt Quỷ Điện Nhân, không khỏi lộ ra vẻ đắc ý cười. Chỉ cần chờ thông thiên hỏa trụ kháng qua một kích này, khi đó, cũng là hai người bọn họ hủy diệt thời khắc.

Bất quá, làm Quỷ Điện Nhân nhìn thấy Tôn Ngộ Không quét ngang mà đến Kim Cô Bồng đột nhiên biến mất trên không trung về sau, Quỷ Điện Nhân rốt cục cảm giác được một điểm không thích hợp. Kỳ thực chính xác tới nói, hẳn là Kim Cô Bồng nửa đoạn trước biến mất ở trong hư không, mà phần sau chặn, vẫn còn tại Tôn Ngộ Không trong tay.

Thế nhưng là đến lúc này, coi như biết Tôn Ngộ Không Kim Cô Bồng tuyệt đối có gì đó quái lạ, thế nhưng là Quỷ Điện Nhân lại cũng không kịp làm ra cái gì, bởi vì cái kia siêu cấp đạo thuật, chỉ còn cái cuối cùng thủ ấn thì hoàn thành. Quỷ Điện Nhân đang đánh cược, hẳn cược chính mình thông thiên hỏa trụ có thể ngăn cản Kim Cô Bồng dù là một giây, thậm chí một cái nháy mắt đều được.

Nhưng mà, sau một khắc, Quỷ Diện Nhân thì biết mình cực thua. "Không có khả năng, không có khả năng!" Theo Quỷ Diện Nhân không thể tin la lên giữa, Kim Cô Bồng vậy mà từ thông thiên hóa trụ được trống rỗng xuất hiện, sau đó, hung hăng một gây quất vào Quỷ Diện Nhân trên mặt.

"Lục Nhĩ Mi Hầu, xem nguoi!"

Lục Nhĩ Mi Hầu tuy nhiên cùng Cửu Đầu Hóa Linh hỗn chiến, chẳng qua nhưng cũng thời thời khắc khắc nhìn chăm chăm Tôn Ngộ Không cùng Quỷ Diện Nhân, mắt thấy Tôn Ngộ Không vậy mà thật phá vỡ hóa trụ phòng ngự đồng thời còn có cắt ngang Quỷ Diện Nhân đạo thuật, Lục Nhĩ Mi Hầu trong lòng không khỏi vui vẻ.

Thế nhưng là cái này còn chưa kết thúc, Tôn Ngộ Không Kim Cô Bồng quất vào Quỷ Diện Nhân trên mặt về sau, Tôn Ngộ Không cũng không có thu hồi Kim Cô Bồng, mà chính là lần nữa phát lực, trực tiếp đem Quỷ Diện Nhân cho đánh bay ra thông thiên hóa trụ.

Nghe được Tôn Ngộ Không la lên, Lục Nhĩ Mi Hầu cắn răng một cái, cả người toàn thân Thổ Nguyên Tổ bỗng nhiên nổ tung, chung quanh Cửu Đầu Hóa Linh bất ngờ không đề phòng nhao nhao lùi lại một bước, thừa dịp cái này khoảng cách, Lục Nhĩ Mi Hầu hai chân đột nhiên đập mạnh, cả người đã như là một phát như đạn pháo, thẳng tắp vọt tới từ trong cột lửa bay ra Quỷ Diện Nhân.

Phía dưới Cửu Đầu Hóa Linh cũng cấp tốc kịp phản ứng, nhao nhao phát ra gầm lên giận dữ dự định trở lại cứu người, chẳng qua lại bị năm đầu Thần Long không muốn mạng cuốn lấy, không thoát thân được.

Lúc này Lục Nhĩ Mi Hầu vừa vận phi thân mà thôi tại Quỷ Diện Nhân phía trên, sau đó hai tay giơ cao đồng thời nắm cùng một chỗ, hướng về phía giữa không trung Quỷ Diện Nhân toàn lực nện xuống. Lúc này Quỷ Diện Nhân lại tựa hồ bị trời lại, cũng không tránh né, rần rần chắc chắn chịu Lục Nhĩ Mi Hầu toàn lực nhất kích.

Phóng phạt một viên sao băng rơi xuống đất, Quỷ Diện Nhân bành một tiếng nện rơi xuống đất, đồng thời đem mặt đất ném ra một cái thật sâu hỏ to. Thế nhưng là, đây hết thấy, còn chưa kết thúc. Quỷ Diện Nhân mới vừa nện vào mặt đất, còn chưa kịp động một cái, chỉ thấy một đạo kim sắc quang mang rơi xuống từ trên không.

Sau đó, Quỷ Diện Nhân nhìn thấy một lần cuối cùng, cũng là Tôn Ngộ Không tràn đầy nước mắt hai mắt.

Nguyên lai, tại Lục Nhĩ Mi Hầu vọt lên trong nháy mắt, Tôn Ngộ Không thì khôi phục nguyên bản lớn nhỏ, sau đó nắm lấy Kim Cô Bồng cũng là một cái bỏ nhào bay lên. Làm Lục Nhĩ Mi Hầu đem Quỷ Diện Nhân nện vào lòng đất thời điểm, Tôn Ngộ Không nắm Kim Cô Bồng theo sát phía sau, kết quả cuối cùng chính là, Quỷ Diện Nhân chỉ tới kịp mở hai mắt ra, Tôn Ngộ Không Kim Cô Bồng liền đã trực tiếp cắm vào Quỷ Diện Nhân cái trán bên trong.

Thế nhưng là, không đợi Tôn Ngộ Không cùng Lục Nhĩ Mi Hầu buông lỏng một hơi, Quỷ Diện nhân bỗng nhiên toàn thân dấy lên hừng hực hỏa diễm, trực tiếp liền đem Tôn Ngộ Không cho kiện hàng đi vào. Nó tốc độ quá nhanh, để Tôn Ngộ Không căn bản không kịp phản ứng.

Mà Lục Nhĩ Mi Hầu nhưng cũng bị giết mình, còn chưa kịp thu hồi cái kia năm đầu Thần Long, liền đã bị cái này Quỷ Diện Nhân trên người liệt hỏa cho tịch cuốn vào.

Làm Quỷ Diện Nhân sau khi chết, cái kia Cửu Đầu Hóa Linh cũng liền biến mất, làm Lục Nhĩ Mi Hầu bị liệt hỏa bao phủ về sau, cái kia năm đầu Thần Long hộ chủ sốt ruột, theo Lục Nhĩ Mi Hầu vậy mà chính mình xông vào cái kia liệt hỏa hừng hực bên trong.

Bất luận là Tôn Ngộ Không vẫn là Lục Nhĩ Mi Hầu, toàn bộ không có tiếng vang, thậm chí đến la lên thanh âm đều không có. Làm liệt hỏa đốt hết, mặt đất, chỉ còn lại có một đồng tro tàn.

Lúc này, nơi xa một gốc Cổ sau cây, đi từ từ ra một bóng người. Bóng người này thấp giọng một câu thở dài, sau đó vung tay lên, trước đó bao phủ nơi đây kết giới, đã biến mất!

Vừa mới vẫn là dị thường đại chiến kịch liệt, trong nháy mắt lại toàn bộ biến mất không thấy gì nữa. Một trận gió nhẹ thổi tới, ngay cả đồng kia tro tàn, cũng không có thổi tan.

Không có ai biết phát sinh cái gì, đây hết thấy đều lộ ra như thế quỷ dị. Bỗng nhiên xuất hiện cường địch, một thân cường hãn Hỏa hệ đạo thuật, lại thêm phóng phạt dùng mãi không cạn linh lực, rõ ràng bị Kim Cô Bồng xuyên thủng đầu lâu chột hóa thân liệt hỏa. Đây hết thấy, chỉ sợ, chỉ có vừa mới phía sau cây thần bí người mới biết nhân quả đi.

Cùng lúc đó, Phật môn chiếm lĩnh Thiên Đình, chính phát sinh một trận đáng sợ tai nạn.

Nguyên lai Phật môn tại chiếm lĩnh Thiên Đình về sau, đã trở thành Tam Giới cường đại nhất một thế lực, thế nhưng là không nghĩ tới về sau truy sát Tôn Ngộ Không quá trình bên trong, liền tiếp thất bại. Chẳng những Phật Tổ Như Lai bị giết, từ Thượng Giới mà đến hai Đại Thánh Nhân càng là một trước một sau bị Tôn Ngộ Không chôn chôn, trong lúc nhất thời Phật môn thần hồn nát thần tính, bất luận là Phật môn đệ tử vẫn là Kim Cương La Hán, toàn bộ co đầu rút cổ tại Thiên Đình, một bước cũng không dám bước ra.

Bọn họ bị Tôn Ngộ Không đánh sợ, là thật sợ.

Thế nhưng là, làm Phật môn tại Thiên Đình co đầu rút cổ một đoạn về sau, phát hiện cái kia Tôn Ngộ Không cũng không có thừa cơ tiến công Thiên Đình, sau đó còn lại mấy vị Phật Đà tâm lý, nhao nhao phát sinh thuộc về mình tính toán nhỏ nhất.

Rốt cục, trọn vẹn ba tháng, Tôn Ngộ Không lại còn là không hề lộ diện, dạng này Thiên Đình Phật Đà La Hán không khỏi suy đoán liên tục, có nói Tôn

Ngộ Không cùng Thượng Giới Phật Tổ đồng quy vu tận, có nói Tôn Ngộ Không chỉ sợ là bị thương nặng, hiện tại cần phải nhân cơ hội này nhất cử đánh giết Tôn Ngộ Không, chẳng qua đề nghị này trong nháy mắt liền bị tất cả mọi người không nhìn.

Mặc kệ như thế nào, không có Tôn Ngộ Không cái này uy hiếp, mặc dù là tạm thời, cái kia Phật môn lại bắt đầu có động tác. Cái này cái động tác thứ nhất, cũng là tuyền ra một cái mới Phật Tổ, chỉ huy Phật môn đoàn kết nhất trí, chống lại Tôn Ngộ Không.

Đề nghị này tự nhiên bị tất cả mọi người vô điều kiện thông qua, thế nhưng là tiếp xuống nhưng lại xảy ra vấn đề, cái kia chính là, người nào làm Phật Tổ

Không Tước Đại Minh Vương Di Lặc Phật Dược Sư Phật hoặc là Nhiên Đăng Cổ Phật A Di Đà Phật

Mỗi người đều muốn tự mình làm Phật Tổ, tuy nhiên lại lại không nhân có thể phục chúng. Toàn bộ Phật môn, triệt để hỗn loạn, chỉ cần có chút danh vọng có chút bản lĩnh, toàn bộ kéo bè kéo cánh, vì chính mình gia tăng thế đánh bạc.

Hôm nay, cũng là Phật môn sở hữu Phật Đà quyết định, tuyền Phật đại hội. Mục đích, cũng là tuyền ra một vị Phật Tổ, trở thành Phật môn Chí Tôn.

Thế nhưng là ngay tại tất cả mọi người ngồi xuống, đại hội sắp lúc mới bắt đầu, chợt truyền ra một tiếng chấn động toàn bộ thiên giới đại bạo tạc.

Mà nổ tung ngọn nguồn, chính là nguyên bản Lăng Tiêu Bảo Điện, hiện tại Đại Hùng Bảo Điện.

Lập tức, Phật môn mọi người tất cả đều điên cuồng. Tuy nhiên trước đó vì Phật Tổ chỉ vị không khỏi Minh tranh Âm đấu, thế nhưng là một khi có vượt qua bọn họ giới hạn sự tình phát sinh, tất cả mọi người vẫn là rất đoàn kết.

Thế nhưng là không đợi mấy vị Phật Đà tiến đến xem xét, toàn bộ Thiên Đình bỗng nhiên thì dấy lên một trận đại hỏa. Mà lửa này, cũng không phải là phổ thông hỏa, toàn bộ đều là Thái Dương Kim Hỏa. Hơn nữa, còn là giữa thiên địa thuần chính nhất Thái Dương Kim Hỏa.

Phô thiên cái địa hỏa diễm trong chớp mắt thì bao phủ gần phân nửa Thiên Đình, bất luận là cây cối vẫn là kiến trúc, chỉ cần dính vào Thái Dương Kim Hỏa, thì toàn bộ thiêu đốt hầu như không còn. Chẳng qua cái này Thái Dương Kim Hỏa phóng phát có ý chí, hết lần này tới lần khác vòng qua Bàn Đào Viên.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yếu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 77: Thôn phệ Kim Ô

Mấy vị Phật Đà vừa nhìn ngọn lửa này hung mãnh như vậy, nhất thời thì loạn trận cước, lúc này, Không Tước Đại Minh Vương chợt bay lên, phía sau Ngũ Sắc Quang Mang lóe lên, nguyên bản hung mãnh đánh tới Thái Dương Kim Hỏa lại bị quang mang này cho xoát tán một khối.

Phía dưới Chúng Phật chỉ một thoáng vung tay hô to. Mà Không Tước Đại Minh Vương cũng mười phần đắc ý. Phía sau mình Ngũ Sắc Thần Quang mặc dù không có năm đó Không Tuyên Không Thánh Nhân như vậy thần kỳ, chẳng qua cũng kém không nhiều lắm. Chỉ cần mình có thể diệt lửa này, đến lúc đó nhân tâm sở hướng, cái này Phật Tổ ngại vàng, khẳng định chính là mình.

Ngay tại Không Tước Đại Minh Vương mừng khắp khắp dự định tiếp tục xoát thời điểm, cái này lửa cháy ngập trời bỗng nhiên cuốn ngược mà quay về. Nhìn bộ dạng này, giống như là bị người nào cho hút trở về. Vừa dự định xoát động Ngũ Sắc Thần Quang Không Tước Đại Minh Vương nhất thời sững sờ, sau đó liền nộ khí trùng thiên.

Cũng dám đoạt công lao của ta đây là ai không muốn sống không được. Vốn là muốn mượn nhờ trận này đại hỏa thu mua nhân tâm, nhưng không ngờ bị người đoạt trước. Không Tước Đại Minh Vương nhất thời thì giận từ trong lòng đến, nổi lòng ác độc. Phía sau hai cánh khê vũ, theo này cũng đề thi mà quay về hòa diễm thì đuổi theo.

Mà dưới đáy chúng hòa thượng không rõ ràng cho lắm, còn tưởng rằng là Không Tước Đại Minh Vương thi thủ đoạn gì từ đó lui ngọn lửa này. Cũng bắt chấp tất cả theo Không Tước Đại Minh Vương thì đuổi theo.

Thế nhưng là làm bọn này hòa thượng còn chưa đi qua một nửa thời điểm, bên tai bỗng nhiên truyền đến hét thảm một tiếng. Thính tai trong nháy mắt thì nghe được, cái này kêu thảm chính là cái kia Không Tước Đại Minh Vương.

Làm kêu thảm biến mất, chúng hòa thượng thì biết không tốt, vừa định quay người về chạy về chạy, bỗng nhiên lại nghe được một thanh âm truyền đến: "Đừng chạy, không kịp."

Thanh âm chưa dứt, đáng lẽ cuốn ngược mà quay về Thái Dương Kim Hỏa, bỗng nhiên lấy to lớn hơn thất thổ diễm cuồng đánh tới. Mà lại theo lên hỏa

điểm tới gần, vậy mà từ lửa cháy ngập trời giữa theo trời mà lên chín cái màu vàng óng Đại Diệu. Nhìn kỹ, sẽ phát hiện cái này chín cái chim toàn thân màu vàng óng vũ mao, thần tuần dị thường, chẳng qua lại mọc ra ba cái chân.

Cái này chín cái, chính là cái kia Hậu Nghệ năm đó lấy Hậu Nghệ Thần Cung bắn xuống chín cái Tam Túc Kim Ô. Chỉ bất quá rõ ràng sớm đã chết qua Tam Túc Kim Ô tại sao lại xuất hiện ở đây hơn nữa còn chỉ huy cái này vô tận Thái Dương Kim Hỏa truy sát Phật môn mọi người

Làm một bóng người xuất hiện giữa không trung thời điểm, đáp án rốt cục công bố.

"A ha ha, không nghĩ tới ta Lão Trư cũng sẽ có uy phong như vậy một ngày a, hà giận, quá hà giận.

Không sai, trận này Thái Dương Kim Hỏa bạo phát hậu trường hắc thủ, chính là nguyên Thiên Bồng Nguyên Soái, Trư Bát Giới. Nguyên lai, tự nhiên ngày tại Bàn Ti Động cùng Tôn Ngộ Không Đường Tam Tạng hai người phân biệt về sau, Trư Bát Giới chỉ có một người đi vào Nguyệt Cung tìm kiếm Hằng Nga. Bất quá khi Trư Bát Giới đến Nguyệt Cung thời điểm, lại phát hiện mất cả tháng cung rồng tuếch, vậy mà không thấy Hằng Nga thân ảnh.

Ti mi tìm nhiều lần, vẫn không có Hằng Nga một tia dấu vết. Trư Bát Giới thì đoán được Hằng Nga rất có thể đã không tại Nguyệt Cung. Thiên Đình bị này đại biến, lấy Hằng Nga tâm tính là chắc chắn sẽ không lại Nguyệt Cung nhập cư trái phép quãng đời còn lại. Thế nhưng là, cái kia Hằng Nga lại qua nơi nào

Roi vào đường cùng, Trư Bát Giới lại len lén lui về Thiên Đình, tuy nhiên Thiên Đình đã bị Phật môn triệt để chiếm lĩnh, chẳng qua Trư Bát Giới từng tại Thiên Đình làm mấy vạn năm Thiên Bồng Nguyên Soái, tránh đi Phật Môn tai mắt tiến vào Thiên Đình đối với Trư Bát Giới tới nói quả thực dễ như trở bàn tay.

Thế nhưng là tại ngày này cung, Trư Bát Giới chính một chút tìm tháng ba có thừa, lại vẫn không có phát hiện Hằng Nga tung tích. Hằng Nga đến cùng đi nơi nào

Thiên Đình không, vậy liền qua nhân gian. Cứ như vậy, Trư Bát Giới có hạ giới đến nhân gian, thế nhưng là làm Trư Bát Giới đem có thể nghĩ tới địa phương tất cả đều tìm một lần về sau, vẫn không thu hoạch được gì. Lúc này, Trư Bát Giới bỗng nhiên hoảng sợ. Chẳng lẽ Hằng Nga, xảy ra ngoài ý muốn

Nghĩ đến đây, Trư Bát Giới không khỏi toàn thân toát ra thấy lạnh cả người. Không kịp nghĩ nhiều, Trư Bát Giới đi thẳng tới Địa Phủ, tìm kiếm Diêm La Vương, xem xét Sổ Sinh Tử.

Khả năng lúc này nghĩ vấn lại tới, không ngớt đình đều bị Phật môn chiếm lĩnh, địa phủ này làm sao vẫn là Diêm La Vương nói tính toán

Kỳ thực, cái này không thể không nói Như Lai xác thực có thấy xa. Tấn công Thiên Đình đồng thời chiếm lĩnh, là bởi vì Thiên Đình chính là phía đông Long Mạch Chi Tổ, hội tụ vô tận thiên địa linh khí, chính là toàn bộ Bàn Cổ giới khiến cho nòng nặc nhất mấy nơi một trong.

Mà Địa Phủ, chẳng những không có một tia linh khí, mà lại Quý Khí âm u, vô cùng vô tận Nghiệp Lực khắp nơi đều là. Chỗ như vậy đối với Phật môn đến nói không có chút nào ý tứ.

Mà lại Địa Phủ cũng có Địa Tạng Vương trấn thủ, nguyên có có phải hay không chiếm lĩnh Địa Phủ, cũng không có bao nhiêu ý nghĩa, mà lại vạn nhất bởi vì tranh đấu là Địa Phủ oan hồn bỏ trốn, đến lúc đó Thiên Đạo tức giận, đó cũng không phải là đùa giỡn.

Sau đó Trư Bát Giới mới có thể thuận lợi kiên định Diêm La Vương. Thế nhưng là làm Trư Bát Giới xem xét Sổ Sinh Tử thời điểm, vậy mà không có tìm được tên Hằng Nga.

Địa Phủ Sổ Sinh Tử, chính là Thiên Đạo sơ thành là tự nhiên hình thành Thiên Địa Nhân Tam Thư một trong, Thiên Thư Phong Thần Bảng, Địa Thư Đại Địa Thai Mô, Nhân Thư Sổ Sinh Tử. Mà Sổ Sinh Tử lại phân làm sinh sổ ghi chép cùng chết sổ ghi chép, sinh bút toán lại thế gian toàn bộ sinh linh, bất luận già trẻ nam nữ đồng đều ở đây sổ ghi chép. Mà chết bút toán lại sở hữu Vong Linh. Chỉ cần thân tử, tên cơ hội tại sinh sổ ghi chép biến mất, chết sổ ghi chép xuất hiện. Đây là Thiên Đạo Luân Hồi.

Thế nhưng là, để Trư Bát Giới kinh hãi là, bất luận sinh sổ ghi chép chết sổ ghi chép, tất cả cũng không có tên Hằng Nga.

Thế gian này, có ba loại tên nhân không tại Sổ Sinh Tử bên trong, một chính là chứng đạo Thánh Nhân. Làm chứng được Thiên Địa Đại Đạo, liền trở thành tồn tại cùng trời đất tồn tại, tính danh từ không tại Sổ Sinh Tử bên trong.

Hai chính là cưỡng ép câu họa tiêu khử, liền như là Tôn Ngộ Không năm đó một khoản họa toàn bộ Hầu Tộc, từ đó Hầu Tộc sở thuộc đồng đều không tại Sổ Sinh Tử bên trong.

Ba chính là Thiên Đạo người. Thiên Đạo người, là Thiên Địa Đại Đạo thai nghén mà sinh, vì bảo trì Thiên Đạo thăng bằng, tiêu trừ Thiên Đạo tai họa ngầm. Cái này cũng không tại Sổ Sinh Tử bên trong.

Thế nhưng là, cái này Hằng Nga, đến cùng là nguyên nhân gì

Càng nghĩ, lại nghĩ không ra cái nguyên do, Trư Bát Giới đành phải quay người Hồi Thiên đình.

Kết quả Trư Bát Giới càng nghĩ trong lòng vượt chặn, càng nghĩ trong lòng lửa giận càng là khổng lồ không nổi, chẳng qua Trư Bát Giới cũng biết, bằng vào thực lực của mình, là vô luận như thế nào cũng đánh không lại cái này đầy trời Phật Đà. Chẳng qua Trư Bát Giới cũng không phải kẻ ngu dốt, công

khai đánh không lại, ta sẽ không tới lấy đến sao

Sau đó, tại Phật Môn tuyển Phật đại hội bắt đầu về sau, Trư Bát Giới thì vụng trộm tiến vào lúc đầu Lăng Tiêu Bảo Điện, hiện tại Đại Hùng Bảo Điện bên trong.

Đáng lẽ, Phật môn quy định, bắt luận phát sinh chuyện gì, Đại Hùng Bảo Điện cũng phải có chỉ ít ba vị Phật Đà trấn thủ. Bất quá hôm nay chính là tuyển Phật đại hội, sở hữu Phật Đà tất cả đều muốn đi tham gia náo nhiệt, mà lại không có Như Lai, những thứ này Phật Đà cũng liền không ở đó không quan tâm.

Cho nên mới dẫn đến cái này Đại Hùng Bảo Điện lại không có một ai.

Sau đó, Trư Bát Giới liền bắt đầu đại phát thần uy. Mang theo Cửu Xi Đình Ba, cái này một bùa cao, cái kia một bùa cao, chỉ đem Đại Hùng Bảo Điện cho bá loạn thất bát tao. Người không biết, tuyệt đối coi là đây là cái nào đó Hoang Sơn phá miếu.

Sau cùng, Trư Bát Giới đưa ánh mắt khóa chặt tại đã từng trên long ý. Cười hắc hắc, Trư Bát Giới đứng dậy bay vọt liền đã rơi vào cái kia trên long ý.

Kỳ thực, lúc ấy Như Lai chiếm lĩnh Thiên Đình về sau, là muốn rút đi Long Ý đổi thành chính mình Liên Đài bảo tọa. Chẳng qua tại dưới đáy Phật Đà thuyết phục về sau, Như Lai cũng không có qua đổi, mà chính là trực tiếp ngồi tại trên long ý.

Trư Bát Giới ngồi tại trên long ý, nhìn lấy phía dưới tràng cảnh, không khỏi nhớ tới chính mình năm đó cùng Hằng Nga luyện tình bị phát hiện, Ngọc Đế không để ý chính mình công lao cùng chủng thần thuyết phục, sừng sốt đem chính mình đánh nhập Địa Phủ Súc Sinh Đạo. Từ đó chính mình thì trên lưng cái này nửa heo nửa người Tỉ da.

Nghĩ đi nghĩ lại, Trư Bát Giới một cổ tà hỏa tuôn ra, gọi ra Cửu Xi Đình Ba, xoay người một cái liền đem Long Ý đập cho nát bét.

Sau đó, Trư Bát Giới liền thấy dưới ghế rồng mặt một cái hốc tối bên trong, để đó chín khóa kim quang lóng lánh hạt châu.

Lại sau đó, Trư Bát Giới liền đem cái này chín hạt châu xem như Kim Đan cho ăn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Trư 8 Giới Tiến Hóa

Trư Bát Giới cho tới nay thì mười phần tham ăn, từ lần trước chỉ huy Yêu tộc tấn công Thiên Đình thời điểm, qua trộm Thái Thượng Lão Quân Tiên Đan về sau, Trư Bát Giới thì đối với loại này vàng óng ánh đan được đồng dạng đồ vật hoàn toàn mất đi sức chống cự. Cho nên nhìn thấy cái này hốc tối bên trong chín viên kim đan, Trư Bát Giới không hề nghĩ ngợi thì cho nuốt vào bụng.

"Hắc hắc, ngọc này Đế lão nhi đồ tốt có thể thật không ít. Kim đan này vậy mà giấu ở dưới ghế rồng mặt. Hắc hắc hắc, bất quá hôm nay có thể liền tiện nghỉ ta Lão Trư."

Vừa nói xong, còn không đợi Trư Bát Giới đứng dậy, bỗng nhiên bụng một trận đau đớn kịch liệt chuyển đến, sau đó, Trư Bát Giới ngay tại một cổ cực kỳ nóng rực trong cảm giác, đã hôn mê.

Trư Bát Giới không biết là, cái này chín viên kim đan, đó là cái gì Thái Thượng Lão Quân Tiên Đan a, cái này nhưng mà năm đó Hậu Nghệ Đại Vu bắn xuống chín cái Kim Ô sau khi chết biến thành, bên trong ẩn chứa chính là thiên địa này ở giữa thuần chính nhất Thái Dương Kim Hòa.

Viễn Cổ Truyền Thuyết, Yêu Tộc Đại Đế Đế Tuấn cùng Hi Hòa sinh ra Thập Từ, bọn họ đã có thần cùng người đặc thù, lại là Kim Ô hóa thân, chính là chiều dài ba chân lại biết bay Thái Dương Thần chim. Có thể về sau bởi vì cái này mười cái Kim Ô không nghe Đế Tuấn khuyên bảo, Thập Từ cùng dạo cùng trên chín tầng trời, dẫn đến nhân gian đại địa đất khô cằn, nhân dân từ thương vô số.

Sau Vu Tộc Đại Vu Hậu Nghệ, cầm Xạ Nhật Thần Cung bắn giết chín cái Kim Ô cùng thiên thượng. Lúc này mới giải cứu nhân gian họa kiếp. Thế nhưng là bắn giết Đại Đế Đế Tuấn chỉ từ chính là là từ tội, chẳng qua Đế Tuấn xét thấy Hậu Nghệ là vì thiên hạ bách tính, xá Hậu Nghệ từ tội.

Chẳng qua Đế Tuấn dù sao liền tang Cửu Từ, bi thương không chịu nổi, sau đó động đại pháp lực đem chín cái Kim Ô hồn phách cùng cầm Thái Dương Kim Hòa hóa thành chín cái Vô Thượng Kim Đan.

Hi vọng một ngày kia chính mình có thể tìm được phương pháp phục sinh Cửu Từ. Chỉ bất quá không nghĩ tới về sau một trận đại chiến, cao quý như Đại Đế Đế Tuấn đều tới vẫn lạc.

Yêu tộc xuống dốc, Đạo gia Đại Hưng. Lâm Hạo Thiên lịch ức vạn kiếp chứng được Ngọc Hoàng Đại Đế chi vị về sau, triển chuyển chi hạ liền đạt được cái này chín vàng thái dương Kim Đan. Thế nhưng là này chín viên kim đan ẩn chứa Thái Dương Chân Hỏa quá mức to lớn, ngay cả Ngọc Hoàng Đại Đế cũng không dám tùy tiện ăn vào.

Phải biết, một cái Thái Dương tán phát năng lượng thì đầy đủ toàn bộ Bàn Cổ giới toàn bộ sinh linh cần thiết, chín cái năng lượng của mặt trời, cái kia trọn vẹn cũng là chín cái thế giới năng lượng.

Thế nhưng là, bởi vì Ngọc Hoàng Đại Đế bản thân chỗ có Đế Long chi khí, nếu như một khóa một khóa dung hợp thôn phệ, hiệu quả kia muốn giảm bớt đi nhiều, một vàng mặt trời Kim Đan có thể hấp thu một phần mười thế là tốt rồi. Trần quý như thế chi vật, Ngọc Hoàng Đại Đế như thế nào bỏ được phụng phí của trời a.

Sau đó, đem hắc phong tại Hàn Băng hộp giấu bên trong, hi vọng về sau có thể tìm được Chí Hàn chi vật tới trung hoà, khi đó, mới có thể nhất cử dung luyện chín vàng thái dương Kim Đan. Khi đó, giữa thiên địa chính mình đem lại vô địch thủ. Liền xem như Tây Thiên Như Lai, cũng là trong nháy mắt có thể phá.

Thế nhưng là ai có thể nghĩ đến, không đợi Ngọc Đế tìm được Chí Hàn chi vật, kết quả Thiên Đình liền bị Phật môn chiếm lĩnh, mà chính mình càng là vẫn lạc. Nguyên cơ cái này chín vàng thái dương Kim Đan vẫn tồn tại ở dưới ghế rồng, vậy mà không người biết được.

Hiện nay, lại bị Trư Bát Giới ăn nhầm, trong nháy mắt đó bạo phát Thái Dương Kim Hỏa, trực tiếp liền đem Trư Bát Giới cho đốt thành Hư Vô. Mà cái này bắn ra hỏa diễm, cũng chính là Phật môn mọi người lần thứ nhất nhìn thấy cái kia phô thiên cái địa hỏa diễm.

Thế nhưng là, kỳ tích thường thường thì phát sinh ở tuyệt đối không chịu phát sinh thời điểm, như thế, mới là kỳ tích. Mà Trư Bát Giới, cũng là sáng tạo dạng này một cái kỳ tích.

Cái kia chín vàng thái dương Kim Đan tuy nhiên trong nháy mắt liền đem Trư Bát Giới cho đốt thành Hư Vô, chẳng qua dừng quên Trư Bát Giới cũng không phải phổ thông thần tiên. Hắc hiện tại thân thể chính là Đường Tam Tạng dùng Hư Vô độ hóa hóa lấy Hồng Liên Nghiệp Hỏa ngưng tụ mà thành. Chi cần thể gian này Nghiệp Lực không hết, Trư Bát Giới cũng là Bát Tử chi thân.

Cho nên khi Thái Dương Kim Hỏa đem ngưng tụ Trư Bát Giới thân thể Hồng Liên Nghiệp Hỏa đốt sạch về sau, chuyện quý dị phát sinh, không biết là sao, một sợi Hồng Liên Nghiệp Hỏa vậy mà tại cái kia cháy hừng hực Thái Dương Kim Hỏa bên trong bốc cháy lên.

Dựa theo lẽ thường tới nói, cái này là tuyệt đối không có khả năng phát sinh. Giữa thiên địa kỳ dị hỏa diễm, đồng đều có khác biệt đẳng cấp, bất luận làm sao so, Thái Dương Kim Hỏa đều là so Hồng Liên Nghiệp Hỏa không ngừng cao hơn một cái cấp bậc. Có thể nói, Thái Dương Kim Hỏa cũng là Bàn Cổ giới chỗ có thể chứa đựng đẳng cấp cao nhất hỏa diễm.

Cho nên khi Thái Dương Kim Hỏa vừa mới bạo phát thời điểm, mới có thể trong nháy mắt thì đốt sạch Trư Bát Giới Hồng Liên hỏa thể.

Nguyên cơ đây tuyệt đối không hợp với lẽ thường một màn, thì cứ thế mà xuất hiện. So Thái Dương Kim Hỏa thấp rất nhiều đẳng cấp Hồng Liên Nghiệp Hỏa, cứ như vậy ngoan cường cố chấp tại đây trời Thái Dương Kim Hỏa bên trong lặng lẽ thiêu đốt lên.

Cũng may mắn lúc này Trư Bát Giới thần thức hôn mê, không phải vậy như thấy cảnh này, khẳng định sẽ hù chết.

Đồng thời, cũng không thể không nói Trư Bát Giới vận khí chuyện tốt, nếu như cái này chín viên kim đan Trư Bát Giới là tại Ngọc Đế đạt được trước đó nuốt vào, cái kia bất luận Hồng Liên Nghiệp Hỏa có thể có dạng gì kỳ tích, đều tuyệt đối vô pháp tồn lưu một lát, bởi vì khi đó chín vàng thái dương trong kim đan, thế nhưng là bao hàm chín cái Kim Ô hoàn chỉnh linh hồn.

Bất quá về sau bị Ngọc Hoàng Đại Đế đạt được về sau, vì thuận tiện chính mình dung hợp thôn phệ, Ngọc Hoàng Đại Đế thế nhưng là hóa mười phần giá cả to lớn mới xóa đi chín cái Kim Ô linh hồn cùng ý chí, chỉ để lại tinh thuần bản nguyên Thái Dương Kim Hỏa.

Nếu như Ngọc Hoàng Đại Đế biết mình tổn hao to lớn đại giới về sau lại vì Trư Bát Giới làm áo cưới, không biết có thể hay không trực tiếp tức giận sống lại.

Rất nhanh, Trư Bát Giới ý thức thì từ từ tỉnh táo lại. Làm tỉnh lại trong nháy mắt, vậy mà phát hiện mình cũng chỉ còn lại có một sợi ngọn lửa, nhất thời đem Trư Bát Giới dọa đến vãi cả linh hồn. Minh bây giờ cũng không so trước kia, chính mình tất cả linh hồn thần thức toàn bộ hóa thành Hồng Liên Nghiệp Hỏa, nếu như cuối cùng này một sợi ngọn lửa cũng dập tắt, vậy coi như thật là hình thần đều diệt. Triệt để tiêu tán.

Mà khi Trư Bát Giới thần thức một chút dò xét về sau, nhất thời há lại phải ngất đi. Bởi vì hắc chẳng những phát hiện mình thì thừa một sợi ngọn lửa, hơn nữa còn bị to lớn chẳng có chân trời Thái Dương Kim Hỏa cho bao bao ở trong đó, cái này, đây không phải trực tiếp phản tử hình sao. Thái Dương Kim Hỏa khủng bố, Trư Bát Giới thế nhưng là biết đến rất rõ ràng.

Không biết qua bao lâu, Trư Bát Giới tỉnh lại lần nữa, lần này tỉnh lại Trư Bát Giới đã trấn định rất nhiều. Chính mình cũng không phải không chết qua, sợ cái gì a.

Mà sau khi tỉnh lại, phát hiện mình vậy mà không chết, mà lại Hồng Liên Nghiệp Hỏa cái kia ngọn lửa còn tại ngoan cường thiêu đốt lên, mặt khác chung quanh cái kia kinh khủng Thái Dương Kim Hỏa vậy mà cũng chỉ là bao vây quanh mình Hồng Liên Nghiệp Hỏa, cũng không có thôn phệ hết.

Phát hiện này để Trư Bát Giới càng thêm trấn định. Kỳ thực Trư Bát Giới nghĩ rất đơn giản, chính mình vừa mới hôn mê thời gian tuyệt đối không ngắn, đã

khi đó Thái Dương Kim Hóa không có đốt đốt chính mình Hồng Liên Nghiệp Hóa, như vậy hiện tại cần phải cũng sẽ không có sự tình. Không phải vậy bằng vào lúc này yếu cực kì nhỏ Hồng Liên Nghiệp Hóa, làm sao có thể ngăn cản được.

Nghĩ tới đây, Trư Bát Giới thì triệt để yên lòng. Mà yên lòng sau chuyện thứ nhất, cũng là khống chế chính mình Hồng Liên Nghiệp Hóa, nhìn xem có thể trốn ra ngoài hay không. Tuy nhiên Thái Dương Kim Hóa không có công kích mình, chẳng qua loại cảm giác này có thể cũng không tốt đẹp gì. Quả thực tựa như là thân thể trần truồng đứng tại một bầy sói đối trung gian.

Thế nhưng là làm Trư Bát Giới thần thức nhất động, hần kinh ngạc phát hiện chẳng những là Hồng Liên Nghiệp Hóa, ngay cả xung quanh Thái Dương Kim Hóa đều mười phần nghe lời, tâm niệm nhất động, Thái Dương Kim Hóa lần nữa nghiêng hợp cái này Trư Bát Giới thần niệm, mà lại tựa hồ còn có hết sức hưng phấn

Cái này, cái này thật để Trư Bát Giới lộn xộn, đến cùng chuyện gì xảy ra chẳng lẽ mình đang nằm mơ chẳng qua cái này cũng không giống a

Xuất phát từ hiếu kỳ, Trư Bát Giới thử khống chế Hồng Liên Nghiệp Hóa hình thành thân thể của mình, lúc này, để Trư Bát Giới càng kinh hi hơn sự tình phát sinh. Đây trời Thái Dương Kim Hóa tựa hồ là được cái gì chỉ lệnh, toàn bộ cuốn ngược mà quay về, trong chớp mắt thì hình thành một cái Trư Đầu Nhân Thân thân thể.

Mà lại, toàn bộ là từ thuần túy nhất Thái Dương Kim Hóa hình thành thân thể.

Lúc này Trư Bát Giới đã hoàn toàn ngu ngơ, lẳng lặng nhìn thể nội chín khóa vàng óng ánh Kim Đan, không biết như thế nào cho phải.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 79: Gặp lại Hằng Nga

Cho dù đối với cái này phát sinh hết thảy Trư Bát Giới trong lòng vẫn là mười phần nghi hoặc cùng không giải, bất quá khi hắn cảm nhận được thể nội mệnh môn hòa diễm lực lượng thời điểm, Trư Bát Giới vẫn là hài lòng cười. Bất luận lực lượng này là như thế nào có được, chỉ cần có thể làm việc cho ta, vậy liền đầy đủ. Nắm giữ lực lượng cường đại, có chút cừu hận, mới có thể không chỉ là chôn ở trong lòng.

Mà khi Trư Bát Giới vừa định vận dụng phần này lực lượng thời điểm, bỗng nhiên từ thể nội chín viên kim đan bên trên truyền đến một cỗ tin tức, tin tức này đứt quãng chỉ là lặp đi lặp lại mang biểu đạt một cái ý niệm trong đầu: "Ta cần muốn năng lượng, ta cần thôn phệ!"

Đạt được tin tức này Trư Bát Giới cơ hồ là phản xạ có điều kiện đồng dạng trong nháy mắt thì phóng xuất ra tất cả Thái Dương Kim Hóa. Cùng lúc đó, Trư Bát Giới cũng chậm rãi lên không, hướng về Phật môn tổ chức tuyển Phật đại hội địa phương bay đi. Từ nơi sâu xa Trư Bát Giới có một loại cảm giác, chỉ sợ trên người mình phát sinh cái gì không thể lý giải sự tình. Cỗ này hỏa diễm, chỉ sợ không chỉ là đơn thuần Thái Dương Kim Hóa mà thôi.

Trư Bát Giới phóng thích ra đầy trời hỏa diễm, trên không trung tựa hồ là chuyển mấy cái vòng mấy lúc sau, thì toàn bộ một cỗ gió bay về phía tuyển Phật đại hội địa phương. Nơi đó. Tụ tập cơ hồ Phật môn tất cả hòa thượng.

Rất nhanh, che khuất bầu trời Thái Dương Kim Hóa thì xuất hiện tại sở hữu Phật môn đệ tử trước mặt. Khi nhìn đến nhiều người như vậy về sau, Thái Dương Kim Hóa tựa hồ là có ý thức, vô tận hỏa diễm bên trong dần dần ngưng tụ thành tựu chỉ to lớn Tam Túc Kim Ô. Cái này chín cái Tam Túc Kim Ô nhao nhao phát ra một tiếng to rõ gây gọi về sau, thì nhao nhao xông hướng phía dưới tức là Phật Đà.

Tại những thứ này Tam Túc Kim Ô trong cảm giác, những thứ này Phật Đà ẩn chứa năng lượng khổng lồ. Mà cái này năng lượng, nhìn thẳng vào chính mình cần thiết.

Còn lại hỏa diễm, cũng toàn bộ huyền hóa thành nhỏ một chút Tam Túc Kim Ô, tại tiếng rít chói tai âm thanh bên trong, đón lấy đã mất lộ vẻ hoảng sợ chúng hòa thượng.

Đối với Phật môn tới nói, đây quả thực là một tràng tai nạn. Những thực lực đó cao cường Phật Đà vừa mới bắt đầu còn có thể ngăn cản được chín cái Kim Ô công kích, thế nhưng là theo thời gian trôi qua, những thứ này Phật Đà Phật Lực cũng đang yếu bớt. Mà những thứ này Kim Ô lại càng ngày càng cường đại. Từ từ, bất luận là Phật Đà vẫn là còn lại mọi người, toàn bộ bắt đầu tán loạn.

Thế nhưng là cái này lít nha lít nhít quả thực đếm không hết to to nhỏ nhỏ Kim Ô, làm thế nào có thể khiến cái này nhân thuận lợi rút đi cái này nhưng đều là năng lượng a.

Tại chín cái Kim Ô tiếng kêu to giữa, những thứ này Vô Tình vô tận Tiểu Kim Ô vậy mà bỏ thành một tòa Vạn Nha đại trận. Bị vây ở trong trận Chúng Phật liền sau cùng chạy trốn hi vọng cũng đều sụp đổ.

Bất quá, Phật môn dù sao cũng là Phật môn. Tại cảm thấy chạy trốn vô vọng về sau, những thứ này Phật Đà La Hán cùng Phật Bình, toàn bộ bộc phát ra kinh khủng chiến đấu lực, không có người sợ hãi tử vong nữa. Phật Môn Chân Ý, ở thời điểm này, triệt triệt để để thể hiện ra.

Mà theo Phật Môn liễu chết bạo phát, những thứ này Kim Ô cũng có thương vong. Mới đầu thời điểm Phật môn mọi người đối với Kim Ô công kích cũng không có hiệu quả gì, dù sao cái này Kim Ô chính là Thái Dương Kim Hỏa biến ảo, cũng không có thực thể, coi như đánh tan, cũng có thể lập tức liền lần nữa ngưng tụ thành hình.

Nguyên có về sau Phật môn mọi người toàn bộ đối công kích thủ đoạn, không hề tiến hành vô vị công kích, mà chính là toàn đối thành phong ấn. Trong lúc nhất thời, đủ loại phong ấn tầng tầng lớp lớp. Cũng chính là ở thời điểm này, đầy trời Kim Ô rốt cục có tiêu hao.

Lúc này, Trư Bát Giới cũng cuối cùng từ Đại Hùng Bảo Điện chạy tới. Nhìn thấy Kim Ô nhóm tuy nhiên chiếm ưu thế, chẳng qua nhưng cũng đang không ngừng tiêu hao, Trư Bát Giới trong lúc nhất thời thật thương yêu không dứt. Phải biết mỗi tiêu hao một cái Kim Ô, Trư Bát Giới Thái Dương Kim Hỏa liền thiếu đi một phần.

Trư Bát Giới trong nháy mắt thì giận dữ, tiếp tục như vậy, coi như có thể diệt tất cả mọi người, chỉ sợ chính mình Thái Dương Kim Hỏa cũng thừa không bao nhiêu. Kỳ thực nổi giận bên trong Trư Bát Giới cũng không có phát giác được, tuy nhiên vào nhà số lượng giảm bớt, chẳng qua cái này đầy trời Kim Ô hình thể lại càng thêm ngưng thực.

Phải biết những thứ này Kim Ô có thể cũng không phải là giết chết cái kia viết hòa thượng thì xong việc, mà là tại giết sau khi chết, mấy cái Kim Ô cơ hội trong nháy mắt cùng nhau tiến lên, đem này người tất cả mọi thứ đều triệt để thôn phệ sạch sẽ. Mỗi thôn phệ một cái, Kim Ô đều sẽ càng thêm ngưng tụ một điểm.

Nhìn lấy Kim Ô đang không ngừng tiêu hao, Trư Bát Giới tuy nhiên tâm lý mười phần sốt ruột, thế nhưng là nhưng lại không biết như thế nào mới có thể khống chế những thứ này Kim Ô, từ bắt nguồn từ cuối cùng, những thứ này Kim Ô tựa hồ cũng là có ý thức của mình.

"Chẳng lẽ muốn như khống chế nguyên lai Hồng Liên Nghiệp Hòa như thế" cũng quản chẳng phải nhiều, lấy ngựa chết làm ngựa sống, dù sao cũng phải thử một chút, không phải vậy những thứ này Kim Ô từ quang, chính mình chẳng phải là lại muốn bị đánh về nguyên hình

Tâm niệm nhất động, Trư Bát Giới thì như khống chế thể nội chín viên kim đan sinh ra càng nhiều Thái Dương Kim Hỏa tới. Bất quá khi Trư Bát Giới thần niệm mới vừa tiến vào chín trong viên kim đan, cũng cảm giác một cỗ kích nhiệt thiêu đốt cảm giác, tựa hồ đem linh hồn đều cho nung khô một lần. Sau đó, cái này chín viên kim đan vẫn bắt đầu rung động, rung động qua đi, chín viên kim đan đột nhiên bay khỏi Trư Bát Giới thể nội, sau đó phân biệt tiến vào chín cái Kim Ô thể nội.

Đạt được chín viên kim đan bản nguyên lực lượng, cái này chín cái Kim Ô bỗng nhiên kim quang đại thịnh, nguyên bản vẫn chỉ là một cái Kim Ô hư ảnh, hiện tại không sai biệt lắm đã ngưng là thực thể, nơi xa nhìn lại, đây chính là chín cái sống sờ sờ Kim Ô Thần Điều, đâu còn có nửa điểm hư ảnh bộ dáng.

Nguyên bản cùng chín cái Kim Ô hư ảnh chiến lực lượng ngang nhau Phật môn Phật Đà, tại Kim Đan tiến vào Kim Ô thể nội về sau, trong nháy mắt cũng cảm giác một cỗ không thể ngăn cản Hạo Nhiên nhiệt lực, sau đó, Phật môn chín vị Phật Đà, trong nháy mắt liền bị chín cái Kim Ô thôn phệ. Bất luận thân thể vẫn là Phật Lực, toàn bộ đều thôn phệ không còn một mảnh.

Di Lặc Phật, Dược Sư Phật, A Di Đà Phật, Nhiên Đăng Phật, Bi Lô Già Na Phật, Lô Xá Na Phật, Ứng Thân Phật, lại thêm Văn Thù Bồ Tát cùng Phổ Hiền Bồ Tát. Chín vị Phật môn hiện tại tới cường giả, cứ như vậy vẫn lạc. Không có chết lần trước đại chiến giữa, cũng không có chết đang đuổi giết tại Tồn Ngộ Không trên đường, sau cùng, lại chết đang một mực không bị tất cả mọi người coi trọng Trư Bát Giới trong tay. Mà lại là lập tức thì vẫn lạc chín vị!

Cái này chín vị, có thể nói là Phật môn sau cùng chiến lực, là sở hữu Phật môn đệ tử hi vọng cùng trụ cột. Trong đó Nhiên Đăng Phật, A Di Đà Phật thậm chí đã là chứng đạo sơ kỳ Thánh Nhân. Thế nhưng là khi lấy được chín vàng thái dương Kim Đan Tam Túc Kim Ô trong tay, vẫn là không chịu nổi một kích!

Cái này chín cái Kim Ô, tuyệt đối có vấn đề! Liền xem như Thượng Cổ thời kỳ cái này chín cái Kim Ô cường đại nhất thời điểm, cũng bất quá chỉ là Đế Cấp đỉnh phong thực lực, cho nên mới sẽ bị Thánh Nhân Tu Vi Hậu Nghệ liên tiếp bắn giết chín cái.

Còn sống Kim Ô lại chỉ có Đế Cấp thực lực, huống chi là bây giờ linh hồn trạng thái thậm chí là không biết bị phong ấn bao nhiêu năm về sau linh hồn. Nhưng là bây giờ, cũng là cái này chín cái linh hồn trạng thái Kim Ô, chẳng những đánh giết thôn phệ cùng là Đế Cấp đỉnh phong Chứng Phật đà, càng là nhất cử tru sát thực lực viễn siêu mình A Di Đà Phật.

Tại Phật môn, A Di Đà Phật thế nhưng là gần với Như Lai Phật thứ hai cao thủ! Thế nhưng là, lại như cũ bù không được số mệnh phải chết đi!

Nhất cử thôn phệ hấp thu chín vị Phật Đà năng lượng, chín cái Kim Ô toàn bộ phát ra vui sướng kêu to. Sau đó chín cái Kim Ô nhao nhao thu nhỏ, hóa thành chín chỉ lớn chừng bàn tay Tiểu Điều bay trở về Trư Bát Giới trong thân thể.

Sau đó, Trư Bát Giới bỗng nhiên phát ra gầm lên giận dữ. Cái này trong tiếng gầm rống tức giận mang theo thật không thể tin cùng kinh ngạc, còn có không che giấu được cuồng hí!

Bởi vì, Trư Bát Giới, Thành Thánh!

Trong lúc nhất thời, thiên địa cùng vui, từ xa xôi trong hư không rơi xuống vô số nhan sắc khác nhau rực rỡ cánh hoa. Ngay sau đó, Tiên Âm hát vang,

trong hư không một đạo hào quang màu vàng óng phiêu nhiên rơi xuống, trực tiếp gắn vào Trư Bát Giới trên đầu.

Lúc này Trư Bát Giới đã hoàn toàn đắm chìm trong các loại Thiên Địa Đại Đạo cảm ngộ bên trong. Ở trong đó, Hòa hệ Đại Đạo cảm ngộ là khắc sâu nhất.

Thật lâu, Tiên Âm biến mất, Mạn Thiên Hoa Vũ cũng biến mất, Trư Bát Giới mở hai mắt ra. Mà dưới đáy Phật môn mọi người, ở thời điểm này lại không ai có chạy trốn dự định, tại Trư Bát Giới cảm ngộ Thiên Đạo thời điểm, tất cả mọi người ngẩng nhìn lấy Trư Bát Giới, ngày xưa cái kia ai cũng đáng tiếc ức hiếp Trư Ngộ Năng, bây giờ cũng là chứng đạo Thánh Nhân

Ngay tại Trư Bát Giới mở hai mắt ra thời điểm, giữa thiên địa bỗng nhiên buồn tiếng nổ lớn! Cái này khiến vừa mới nghĩ nói chút gì Trư Bát Giới nhất thời thì sững sờ, sau đó mới chợt nhớ tới, cái này định lại chính là vừa mới Phật môn hai vị Thánh Nhân đồng thời vẫn lạc, nguyên do dẫn đến Thiên Địa Đồng Bị đi.

Cổ này nhạc buồn vang lên trong nháy mắt, sở hữu Phật môn đệ tử không một không gào khóc. Chẳng những là bởi vì Phật môn Chí Tôn vẫn lạc, càng là vì Phật Môn tiền đồ mà khóc. Có thể nghĩ, sau này Phật môn, tất nhiên sẽ xuống dốc không phanh, thậm chí diệt vong.

Cúi đầu thán một tiếng, Trư Bát Giới trong lòng cũng là có rất nhiều bất đắc dĩ. Mà liền tại cái này Trư Bát Giới cúi đầu trong nháy mắt, một đạo tuyệt mỹ bóng người, phiêu nhiên rơi vào cách Trư Bát Giới chỗ không xa.

Chỉ gặp nữ tử này thân mang một thân màu trắng khinh sam, chỉ là trên mặt lại mang theo một cái màu trắng mạng che mặt. Tuy nhiên thấy không rõ nữ tử này khuôn mặt, chẳng qua lại có thể thấy rõ ràng nữ tử này chỗ trán một vàng loan nguyệt hình lạc ấn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80: Thiên Đạo thăng bằng

Ngay tại Trư Bát Giới cúi đầu thờ dài thời điểm, bỗng nhiên cảm giác một cỗ mười phần khí tức quen thuộc, nghi ngờ ngẩng đầu, Trư Bát Giới trong nháy mắt thì sững sờ. Một đôi mắt gât gao đứng vững cách đó không xa cái kia một bóng người, chẳng lẽ, chẳng lẽ là nàng

Nhất thời, Trư Bát Giới thì kích động, thậm chí kích động toàn thân đều đang run rẩy! Nhất định là nàng, sẽ không sai. Nguyên lai nàng không có việc gì, quá tốt quá tốt. Chỉ cần nàng không có việc gì, chính mình như thế nào cũng không đáng kể.

Đang lúc Trư Bát Giới muốn lên trước nhận nhau thời điểm, bỗng nhiên nghĩ đến chỗ này lúc chính mình. Mình bây giờ, coi như là một người sao chỉ sợ, dạng này chính mình nhiều nhất chỉ có thể coi là cái Linh thể đi liền thân thể đều không có.

Bộ này người không ra người quý không ra quý bộ dáng, còn thể nào đi gặp Hằng Nga từ vừa mới to lớn vui sướng trong nháy mắt thì biến thành to lớn hoảng sợ.

Rốt cục, đầy trời nhạc buồn đình chỉ, mà Trư Bát Giới lại như cũ sững sờ tại nguyên chỗ, đã không dám lên trước lại không đành lòng rời đi, thì như thế si ngốc nhìn qua Hằng Nga.

Làm nhạc buồn âm thanh dừng, bạch y nữ tử kia cũng nhẹ nhàng thờ dài một tiếng. Cái này âm thanh thờ dài ra ở phía dưới chúng hòa thượng trong tai, không thể nghi ngờ tăng thêm bi thương. Tiếng thờ dài ra, cô gái mặc áo trắng này hai tay vung lên, hai đạo như là nguyệt quang tâm lụa như là một tấm lụa mỏng đồng dạng ra ở phía dưới chúng hòa thượng trên thân.

Nhất thời, nguyên bản một số thụ thương, bất luận là trọng thương vẫn là vết thương nhẹ, toàn bộ tại trong chớp mắt thì khôi phục thương thể. Mà lại bi thống tâm tình tựa hồ cũng có chút làm dịu.

Đem đây hết thấy đều thấy rõ Trư Bát Giới, không khỏi lộ ra nghi hoặc. Hằng Nga, vì sao muốn cứu những thứ này hòa thượng tuy nhiên Hằng Nga bản tính thì mười phần thiện lương, thế nhưng là dù sao cái này Phật môn thế nhưng là Diệt Thiên đình hung thủ, coi như Hằng Nga tại thiện lương, nhưng cũng không có khả năng tới cứu trợ những thứ này hòa thượng đi

Mà lại, cái này Thái Dương Kim Hoa tạo thành thương tổn, làm sao có thể bị Hằng Nga vẫy tay một cái thì chữa cho tốt Hằng Nga lúc nào có loại thủ đoạn này

Nghi ngờ trong lòng càng ngày càng nặng, Trư Bát Giới đã không lo được thân thể của mình vấn đề, mấy cái lác mình liền đến Hằng Nga trước mặt, vừa định vươn tay lại lại nghĩ tới chính mình này tấm thân thể, đau lòng lại thả tay xuống.

"Hằng Nga là người sao "

Cứu chữa xong hòa thượng, cô gái mặc áo trắng này mi đầu hơi hơi một đám cũng ngẩng đầu nhìn về phía Trư Bát Giới. Thế nhưng là cái kia long lanh như thu thủy trong hai mắt, rò rỉ ra lại là nghi hoặc cùng phần nộ.

"Ta là Hằng Nga, người là ai Phật môn người đã mất đi chiến đấu lực, người là sao còn muốn đuổi tận giết tuyệt "

Nghe được Hằng Nga giận dữ mắng mỏ, Trư Bát Giới quả thực không thể tin tưởng hai lỗ tai của chính mình. Nàng, nàng hỏi ta là ai chẳng lẽ, chẳng lẽ Hằng Nga đã không biết ta làm sao có thể

Vừa mới siêu hơi bình tĩnh một số tâm, lần nữa kích động lên. Liều lĩnh, Trư Bát Giới hai tay thì nắm chặt Hằng Nga tay, thế nhưng là không đợi Trư Bát Giới mở miệng, lại nghênh đón Hằng Nga không lưu tình chút nào công kích.

"Người cái này ác nhân, buông tay."

Tay hất lên, thì tránh ra khỏi Trư Bát Giới, sau đó hai tay nhẹ nhàng hướng về phía trước đẩy, tại Trư Bát Giới ánh mắt không thể tin giữa, cái này nhẹ nhàng nhất chương lại hung hăng khắc ở Trư Bát Giới trên lồng ngực.

Ngay sau đó, Trư Bát Giới bỗng nhiên bay ngược mà đi, đồng thời cái kia từ Thái Dương Kim Hóa ngưng tụ thành Thái Dương Thần Hóa thể lồng ngực vậy mà hơi hơi lõm đi xuống. Bay ngược bên trong Trư Bát Giới chỉ cảm thấy phảng phất bị 10 tòa núi lớn đè tại trên lồng ngực.

Thế nhưng là so lồng ngực thương tổn càng nặng, xác thực Trư Bát Giới trái tim

"Hằng Nga, ta là Trư Bát Giới, ta là Thiên Bồng a." Buồn trong tiếng gào, Trư Bát Giới như là như đạn pháo trực tiếp đụng tại một tòa cung điện phía trên. Nguyên bản tráng lệ cung điện trực tiếp liền bị Trư Bát Giới đụng thành một tòa phế tích.

Cái này Hằng Nga thực lực lúc nào cường đại như vậy lại hoặc là nói, này người căn bản không phải Hằng Nga đúng, nếu như là Hằng Nga, như thế nào lại ra tay với mình hơn nữa còn là như thế không lưu tình chút nào coi như mình không có thân thể, thế nhưng là Thái Dương Kim Hóa biến ảo hình dạng thế nhưng là không có đối a. Nếu quả như thật là Hằng Nga, chung quy biết nhận ra mình.

Lúc này Trư Bát Giới đã từ lúc mới đầu cuồng hi thời gian dần trôi qua tỉnh táo lại, mà vừa nghĩ tới trước mắt Hằng Nga rất có thể là người khác giả mạo, Trư Bát Giới càng là bỗng nhiên toát ra một con lửa giận.

Cái kia bị Trư Bát Giới đụng thành một vùng phế tích cung điện, bỗng nhiên nổ tung một cỗ cực kỳ hùng hực ngọn lửa màu vàng. Mà cháy hùng hực hỏa diễm cũng thỉnh thoảng hiện ra mấy cái Tam Túc Kim Ô hư ảnh.

Ngay tại ngọn lửa này giữa, Trư Bát Giới một mặt nộ khí đi tới. Lúc này Trư Bát Giới quả thực cũng là một cái Hỏa Diễm Nhân, không phải vậy toàn thân thiêu đốt lên ngọn lửa màu vàng óng, mà lại phía sau càng là xuất hiện một đầu mười phân to lớn hỏa diễm cánh.

Ngọn lửa kia cánh khê vỗ, Trư Bát Giới đã bỗng dưng mà lên, lại một cái, Trư Bát Giới thì thẳng tắp phóng tới cái kia nghi là Hằng Nga bạch y nữ tử. Mà lại tại Trư Bát Giới xông tới thời điểm, đỉnh đầu càng là từ hỏa diễm ngưng tụ ra một cái kim sắc quạ đen đầu lâu, cái kia nhọn lóc kim loại quang mang sắc bén mở chim không hề nghi ngờ tuyệt đối có sức tấn công hết sức mạnh.

"Nói, người đến cùng là ai là sao biến thành Hằng Nga bộ dáng không nói ta thì giết người!" Hằng Nga tại Trư Bát Giới trong lòng tuyệt đối có không thể tưởng tượng trọng yếu địa vị, tại Trư Bát Giới tâm lý, là tuyệt đối vô pháp cho phép có nhân biến thành Hằng Nga bộ dáng đến lừa gạt mình.

Nguyên cơ tại xác định này người không phải Hằng Nga về sau, Trư Bát Giới trực tiếp thì xuất thủ công kích.

"Hừ, ta nói ta chính là Hằng Nga. Người cái này ác nhân, còn dám hướng ta xuất thủ không biết sống chết!"

Nhìn lấy Trư Bát Giới cái này kinh khủng nhất kích, bạch y nữ tử kia vậy mà không sợ hãi chút nào, mà lại trong mắt thậm chí lộ ra thần sắc khinh thường. Một vị Thánh Nhân sơ kỳ phát ra toàn lực nhất kích, hơn nữa còn là do thiên hạ ở giữa chí cường Thái Dương Kim Hóa ngưng tụ, thế nhưng là cô gái mặc áo trắng này lại còn là cảm thấy khinh thường, nếu như không phải cô gái mặc áo trắng này không có thấy qua việc đời vậy chính là có lấy tuyệt đối thực lực cường đại, cường đại đến, Thánh Nhân sơ kỳ đều có thể hoàn toàn không để vào mắt!

Bạch y nữ tử hừ lạnh một tiếng, hai tay trước người vung lên, một đạo vắng lặng như trăng quang màn ánh sáng tại bạch y nữ tử trước người dâng lên, mà lại trong nháy mắt thì khuếch tán ra, sau cùng liền phía dưới Phật môn đệ tử cũng toàn bộ chiếu ở bên trong.

"Nguyệt Quang Bình Chướng!" Làm bình chướng vừa mới dâng lên, Trư Bát Giới thì mang theo điều này vô cùng kinh khủng Thái Dương Kim Hóa đột nhiên đụng vào Nguyệt Quang Bình Chướng phía trên. Sau một khắc, làm cho tất cả mọi người giật mình không thôi thậm chí không thể tin được một màn xuất hiện.

Nguyên bản phía dưới chúng hòa thượng đang nhìn thấy Trư Bát Giới đánh tới thời điểm, tất cả mọi người đã cảm thấy mình xong đời, nhìn lấy uy thế, rõ ràng so trước đó Thái Dương Kim Hóa cường hãn nhiều. Lần này nếu như đụng thực, cái này Phật môn sau cùng một cỗ lực lượng, tuyệt đối sẽ trong nháy mắt toàn diệt.

Ngay tại rất nhiều hòa thượng đã nhắm mắt chờ chết về sau, lại chợt nghe một tiếng bi thương, mà lại thanh âm này, làm sao giống như vậy Trư Bát Giới

Sau đó tất cả mọi người trong nháy mắt đồng loạt ngừng đầu, sau đó liền thấy Trư Bát Giới đứng vào cái kia thật mỏng cơ hồ trong suốt bình chướng trên về sau, cái kia Thái Dương Kim Hỏa ngưng tụ cứng rắn mờ chìm trong nháy mắt bề gãy đồng thời vỡ tan thành hỏa diễm, sau đó cũng là Trư Bát Giới cũng hung hăng đứng ở phía trên.

Đồng dạng, nhìn như yếu ớt Nguyệt Quang Bình Chướng thậm chí ngay cả một tia gọn sóng đều không có, thế nhưng là Trư Bát Giới lại đứng mười phần thâm trầm. Chẳng những toàn thân hỏa diễm đều tán loạn, thậm chí Trư Bát Giới đang bị Nguyệt Quang Bình Chướng bắn bay thời điểm lại là miệng phun máu tươi.

Này người đến cùng là ai tại sao có thể có thực lực kinh khủng như thế thực lực này, sợ là đã vượt qua cảnh giới của thánh nhân đi

Tại Trư Bát Giới gánh bắn bay về sau, Trư Bát Giới trong lòng cũng là khiếp sợ không thôi, bởi vì vừa mới cái kia va chạm, vậy mà để cái kia chín vàng thái dương Kim Đan đều cảm thấy hoảng sợ, sau đó chín viên kim đan vậy mà đột nhiên yên tĩnh lại. Bất luận Trư Bát Giới làm sao triệu hoán, chín viên kim đan toàn bộ không có một tia phản ứng!

Cái này, đây rốt cuộc chuyện gì xảy ra

Mà bạch y nữ tử kia, nhìn lấy bị đẩy lùi Trư Bát Giới khinh thường nói: "Chỉ là Thánh Nhân sơ kỳ, thì vọng tưởng công kích Thiên Đạo nếu không phải xem ở các ngươi Yêu tộc Nữ Oa trên mặt mũi, vừa mới liền đã muốn mạng của ngươi!"

Nói xong, cô gái mặc áo trắng này vung tay lên, cái kia bình chướng biến mất. Sau đó hướng về phía Trư Bát Giới tiếp tục nói: "Hôm nay thì tha cho ngươi nhất mệnh, cái này Phật môn còn thừa ngươi, về sau không thể sẽ cùng khó xử. Thiên Đạo nhân từ, thế gian vạn vật đã tồn tại thì có nó chỗ tồn tại đạo lý. Phật môn làm nhiều chuyện bất nghĩa, kiếp nạn này tuy là gieo gió gặt bão, chẳng qua lại không thể diệt Kỳ Căn Bản."

"Ức vạn năm trước đó, Thiên Đình cùng Phật môn thả ngươi Yêu tộc một ngra, hôm nay, làm theo đến phiên các ngươi làm cho Phật môn nhất mệnh."

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 81: Ta chính là Thiên Đạo

Bị đẩy lùi Trư Bát Giới một vòng vết máu ở khoe miệng, chậm rãi đứng lên. "Ngươi đến cùng là ai là sao lại biến thành Hằng Nga bộ dáng "

Bạch y nữ tử kia nhìn lấy chặt vật không chịu nổi Trư Bát Giới, miệng bên trong lần nữa phát ra hừ lạnh một tiếng. "Nói cho ngươi cũng không sao, Tinh ngươi lòng có không phục!"

"Ta chính là Hằng Nga, Hằng Nga chính là ta. Ta là thiên đạo hóa thân, từ Bàn Cổ Khai Thiên Tích Địa về sau liền tồn tại. Ta tồn tại là vì cam đoan thiên đạo thẳng bằng, diệt sát hết thảy mưu toan đối kháng thiên đạo nhân."

"Hồng Hoàng thời kỳ, các ngươi Yêu tộc thế lớn, kém một chút thì diệt Bàn Cổ giới Trư Yêu tộc bên ngoài sở hữu chủng tộc. Nguyên có ta liền hiện thân, cảnh cáo lúc ấy Yêu tộc mấy vị thủ lĩnh, không nghĩ tới bọn họ lại không nghe khuyên, vậy mà mưu toan liên thủ đối phó ta. Hừ, sau cùng bị ta trừ Nữ Oa bên ngoài toàn bộ đã thương, về sau các ngươi Yêu tộc mấy vị thủ lĩnh mới biết thành thành thật thật ngốc tại Thiên Đình."

"Thượng Cổ thời kỳ, nhân loại Đạo gia bỗng nhiên phát triển, xuất hiện mấy vị thập phần cường đại Đạo gia cao thủ. Đồng thời liên hợp Phật môn, đối với Yêu tộc bày ra dài đến ngàn năm chiến tranh. Sau cùng Yêu tộc không địch lại, Đạo gia cùng Phật môn làm theo phân biệt chiếm lĩnh Thiên Đình cùng Tây Thiên Linh Sơn. Yêu tộc chiến bại về sau, Đạo gia cùng Phật môn cũng không định buông tha còn sót lại Yêu tộc, tại là chuẩn bị bày ra đại đồ sát. Nguyên có ta lần nữa hiện thân, đánh bại Phật môn Như Lai cùng Đạo gia Ngọc Đế. Nếu không nơi nào sẽ có hậu tới Yêu tộc."

"Bây giờ, Yêu tộc cùng Đạo gia lớn nhất không sai bị Phật môn cho ngồi thu ngư ông chi lợi, chẳng qua không nghĩ tới sau cùng Phật môn lại rơi kết quả như vậy. Các ngươi Yêu tộc cũng coi là đại thù đến báo. Nguyên có, lần này chiến tranh, thì đến đây là kết thúc đi."

"Thiên Đạo thẳng bằng, còn lại chúng sinh có thể sát lục lại không thể diệt Kỳ Căn Bản. Nguyên có những thứ này hòa thượng, ai cũng giết không được."

Nghe cô gái mặc áo trắng này, Trư Bát Giới mơ hồ trong đó bắt lấy một ít gì. Hơn nữa nhìn hiện tại bộ dáng, những thứ này hòa thượng chính mình khẳng định là không có cách nào giết. Không nói cô gái mặc áo trắng này thực lực khủng bố, ngay tại lúc này thật chính mình, tại chín viên kim đan yên lặng về sau, chính mình cũng thành chỉ có Thánh Nhân Chi Cảnh lại không có Thánh Nhân thực lực Ngụy Thánh.

Đang cân nhắc, Trư Bát Giới mở miệng lần nữa hỏi: "Vậy ngươi đến cùng chuyện gì xảy ra ta nguyên lai cũng là nhận ra Hằng Nga, thế nhưng là ngươi cùng nàng tuy dung mạo nhất trí, bất quá ta ngươi lại cũng không phải nàng. Có thể ngươi vừa mới lại nói mình quả thật là Hằng Nga, đây rốt cuộc chuyện gì xảy ra "

Đối với Trư Bát Giới vấn đề, cô gái mặc áo trắng này vậy mà thật chăm chú trả lời. Đối với điểm này, cô gái mặc áo trắng này tâm lý đều có chút mùi phần cảm giác quái dị. Tốt như chính mình cùng cái này Trư Bát Giới có cái gì không tầm thường quan hệ, cảm giác này để bạch y nữ từ từ tuy nhiên không đến mức thích Trư Bát Giới, chẳng qua nhưng cũng giảm rất nhiều địch ý.

"Người nhận biết Hằng Nga, hẳn là một cái khác Hằng Nga. Nói như vậy, kỳ thực ta là có hai cái linh hồn người. Tại Tam Giới hòa bình thời điểm, thì là một cái khác Hằng Nga không chế thân thể, mà một khi trong tam giới muốn phát sinh Diệt Chúng nguy cơ thời điểm, ta liền sẽ thức tỉnh, sau đó tiến đến ngăn lại. Còn lần này thức tỉnh, thứ nhất ta là vì Báo Chứng Đạo Gia cùng Phật môn sẽ không bị Diệt Đạo thống căn cơ, thứ hai, ta còn muốn qua mặt sát một người. Không phải vậy chỉ cần hẳn tại, cái này Phật môn cùng Đạo gia vẫn là sớm muộn biết diệt."

Nói đến đây, bạch y nữ từ ngữ khí lại lạnh xuống đến, mà lại bao hàm lấy sát khí.

"Người, người muốn mặt sát, chẳng lẽ là "

"Không sai, cũng là Yêu Tộc Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không. Hừ, chỉ là một cái con khỉ cũng dám nói xằng cùng trời đồng tề tốt, người cút nhanh lên đi. Nhớ kỹ, Thiên Đạo không thể nghịch, nghịch người tất tru!"

Nói xong, cái này trắng bạch y nữ từ vung tay lên, một đạo lụa trắng bay ra, sau đó cuốn lên phía dưới Phật môn còn lại Phật môn đệ tử, hóa thành một đạo lưu quang mà đi.

Nguyên bản vô cùng phồn hoa Thiên Đình, bây giờ lại nhưng đã trống tuếch, chỉ còn lại có Trư Bát Giới một người, ngồi yên ở trên mặt đất. Lúc này Trư Bát Giới tư duy đã mùi phần hỗn loạn. Tìm thật lâu nhân rốt cuộc tìm được, tuy nhiên lại đã không còn là chính mình quen thuộc năng, lúc mình biến hoá, vậy mà thành thiên đạo hóa thân.

Mà lại càng là có một thân mạnh mẽ lại kinh khủng tu vi. Đây hết thấy đều tới quá đột ngột, để không có chút nào chuẩn bị Trư Bát Giới y nguyên không thể tin được. Cứ như vậy, Trư Bát Giới như thế ngồi xuống cũng là nửa ngày.

Thẳng đến nửa ngày sau, Trư Bát Giới tại ung dung đứng dậy. Đi qua cái này nửa ngày suy nghĩ, Trư Bát Giới đã nghĩ thông suốt rất nhiều chuyện, bao quát trước kia rất nhiều sự tình, đều nghĩ thông suốt.

Trách không được, chính mình năm đó cùng Hằng Nga miễn nhau bị Ngọc Hoàng Đại Đế phát hiện về sau, chính mình vậy mà lại gặp lớn như vậy trừng phạt. Dựa theo dĩ vãng, tuy nhiên Thiên Đình Thiên Điều bên trong quy định không cho phép thần tiên một mình yêu đương, chẳng qua nếu như thật sự có, Ngọc Hoàng Đại Đế cùng Vương Mẫu Nương Nương đồng dạng cũng đều là mở một mắt, nhắm một mắt, chỉ cần không phải quá phạm, tất cả mọi người biết làm như không nhìn thấy.

Thế nhưng là làm Ngọc Hoàng Đại Đế phát hiện mình cùng Hằng Nga miễn nhau về sau, lại hết sức khác thường dị thường tức giận. Trực tiếp thì phái người rút lui chính mình quan vị, gột chính mình Tiên Tích sau đó đánh vào luân hồi. Càng là tại thời khắc sống còn, Ngọc Hoàng Đại Đế vậy mà tự mình xuất thủ, lấy chỉ tôn Cửu Long chỉ lực đem chính mình cưỡng ép đánh vào Súc Sinh Đạo, dẫn đến chính mình vĩnh viễn chỉ có thể gánh vác một bộ nửa heo nửa người thân thể.

Nếu như không phải Ngọc Hoàng Đại Đế sau cùng xuất thủ, chính mình tuy nhiên bị đánh ra nhân gian, chẳng qua bằng vào chính mình đã từng Tiên Tích, kém cỏi nhất cũng sẽ Luân Hồi Chuyển Thế tại Đế Vương Chi Gia, hưởng thụ nhân gian thân phận tôn quý. Bởi vì dù sao cũng là thần tiên, là không thể nào trực tiếp thì từ Tiên Giới rơi vào Súc Sinh Đạo.

Bởi vậy đó có thể thấy được Ngọc Hoàng Đại Đế đến cùng là đến cỡ nào sinh khí.

Thế nhưng là cái này về sau, Hằng Nga lại không có nhận nhất định điểm trách phạt hoặc là trừng phạt, dựa theo Thiên Điều, tư luyện nam nữ song phương đều lại nhận trừng phạt. Có thể Hằng Nga lại phảng phất chẳng có chuyện gì phát sinh, y nguyên một người yên ổn ở tại Mặt Trăng Nguyệt Cung bên trong.

Bây giờ nghĩ lại, khẳng định là Ngọc Hoàng Đại Đế đã sớm biết Hằng Nga là thân phận của Thiên Đạo hóa thân. Mình cùng Hằng Nga miễn nhau, chẳng phải là cùng thiên đạo cấu kết đây chính là trực tiếp thì cười tại Ngọc Hoàng Đại Đế trên cổ. Mà lại Hằng Nga chỉ có Kim Tiên Tu Vi, chẳng qua lại có thể một người độc chiếm Mặt Trăng, bậc này vinh hạnh đặc biệt, thế nhưng là Tam Giới gần như không tồn tại. Ngay cả Tây Thiên Phật Môn cũng chưa từng nói thêm cái gì.

Đây hết thấy, đều muốn quy công cùng Hằng Nga cái kia thân phận đặc thù.

Còn có, lúc trước Hầu ca đại náo thiên cung thời điểm, Ngọc Hoàng Đại Đế tu vi cùng Hầu ca không kém bao nhiêu, lại thêm Thiên Đình trăm vạn thiên binh cùng rất nhiều thần tiên, há có thể để Hầu ca một người thì đánh không hề có lực hoàn thủ

Nguyên lai còn nghĩ không ra, tưởng rằng Ngọc Hoàng Đại Đế khiếp đảm. Bây giờ xem ra cũng không phải là đơn giản như vậy, có thể khẳng định một điểm chính là, Ngọc Hoàng Đại Đế thà rằng chịu đựng Thiên Đình bị náo cái gà bay chó chạy cũng không xuất thủ, ngược lại tại sau cùng phái người xin Tây Thiên Phật Tổ Đại Nhật Như Lai xuất thủ, tất nhiên là ôm để Như Lai diệt Tôn Ngộ Không, đoạn Yêu tộc hi vọng cùng căn cơ về sau, gây nên Thiên Đạo hóa thân thức tỉnh. Thiên Đạo hóa thân nếu là thật thức tỉnh, nhìn thấy Yêu tộc căn cơ đã tuyệt, tất nhiên sẽ ra tay với Như Lai, nếu như vậy, Như Lai hoặc nhiều hoặc ít đều sẽ thụ thương, khi đó căn cứ Như Lai thương thế, Thiên Đình lại làm một số tiểu động tác thậm chí trực tiếp xuất binh, cũng không phải là không thể.

Chẳng qua đáng tiếc là Như Lai cũng không phải người ngu, cũng nhìn ra Ngọc Đế âm mưu, chỗ lấy cuối cùng cũng chỉ là trấn áp Tôn Ngộ Không năm

trăm năm. Năm trăm năm, đối với một cái Đế Cấp đỉnh phong cường giả chẳng qua trong nháy mắt liền qua. Cái này năm trăm năm, trừ gia tăng Tôn Ngộ Không đối với Thiên Đình cừu hận, cũng không có có tác dụng gì.

A, đúng, thừa cơ hấp thụ Tôn Ngộ Không trong đầu linh vận cũng là một trong những mục đích. Chỉ bất quá Như Lai không nghĩ tới chính là Tôn Ngộ Không trực tiếp liên Phật môn cũng đều hận lên.

Nghĩ thông suốt đây hết thảy, Trư Bát Giới bỗng nhiên tâm lý giật mình. Cô gái mặc áo trắng này thời điểm ra đi, cũng đã có nói muốn đi diệt sát Ngịch Đạo người Tôn Ngộ Không. Tuy nhiên không biết Hầu ca vì cái gì thành nghịch thiên đạo người, chẳng qua xem ra bạch y nữ tử cũng không phải đùa giỡn.

Nhìn như vậy đến, Hầu ca chẳng phải là nguy hiểm cô gái mặc áo trắng này thực lực tuyệt đối vượt qua cảnh giới của thánh nhân, coi như Hầu ca mạnh hơn, chỉ sợ gặp được nàng cũng là dữ nhiều lành ít. Không được, đến nhanh đi tìm Hầu ca, ít nhất phải để Hầu ca có cái phòng bị. Thực sự không được liền chạy, có thể trốn ở đâu là nơi nào.

Nghĩ tới đây, Trư Bát Giới đứng dậy Giá Vân định rời đi. Lúc này, vừa đến thanh âm lại truyền vào Trư Bát Giới trong đầu.

"Nhị sư huynh, Ngộ Không bây giờ đang ở Cực Đông Chi Địa. Chẳng qua lại tại hôm qua bỗng nhiên mất đi khí tức của hắn cảm ứng. Ngươi nhanh đi, nếu như tìm tới Ngộ Không, liền để hắn mau trốn, có thể trốn bao xa trốn bao xa. Cái này Thiên Đạo hóa thân không phải là các ngươi có thể chống đỡ."

"Ngươi, ngươi là Phạm Hình ngươi thế nào vẫn tốt chứ "

"Ta không sao, rất tốt. Đúng, ngươi ăn viên này Bàn Đào có thể giúp ngươi khôi phục thương thế, mặt khác một khóa cho Ngộ Không. Đi mau, muộn thì không kịp. Giúp ta chuyển cáo Ngộ Không, Phạm Hình biết một mực chờ lấy hắn."

Nói xong, Trư Bát Giới trước người không gian một cơn chấn động, sau đó hai khóa tươi đẹp ướt át Bàn Đào xuất hiện tại bộ mạch chủ cùng trước mắt. Duỗi tay cầm lên một cái đặt ở Tu Di trong túi, sau đó mấy ngụm ở giữa thì ăn hết một cái khác.

"Phạm Hình, ta đi, ngươi chiếu cố tốt chính mình. Bảo trọng."

Nói xong, Trư Bát Giới hóa thành một đạo lưu quang, hướng về Cực Đông Chi Địa mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: Hi sinh

Trư Bát Giới hướng về Cực Đông Chi Địa mau chóng đuổi theo, một đường điên cuồng đi đường, không để ý chút nào cùng linh lực hao tổn.

Mặt khác, bạch y nữ tử kia lấy lụa trắng cuốn lên Phật môn còn lại mọi người, lại hướng về Cực Tây Chi Địa bay đi, mục đích, hẳn là cái kia Tây Thiên Linh Sơn. Quả nhiên, đến mặt trời lặn thời gian, bạch y nữ tử mang theo Phật môn mọi người đem ngày xưa Phật Môn Thánh Địa, Tây Thiên Linh Sơn.

Nhìn lấy đây quả thực như là Hoang như núi Linh Sơn, chúng hòa thượng lại không biết nữ tử này là dụng ý gì. Chẳng qua lúc này Phật môn đã không có người đáng tin cậy, nhưng cũng không ai dám tiến lên hỏi thăm.

Bạch y nữ tử nhìn lấy hoang vu Linh Sơn, phảng phất nhìn thấy ngày đó trận kia đại chiến thảm liệt. Một tiếng trầm trầm thờ dài, sau đó bạch y nữ tử hai tay múa, theo bạch y nữ tử múa, từ xa xói trong hư không vậy mà hội tụ đến lắm ta lắm tấm quang mang, theo bạch y nữ tử càng múa vượt lên, cái kia lắm ta lắm tấm quang mang cũng chậm chậm càng tụ càng nhiều, chính một chút một canh giờ, bạch y nữ tử chính một chút múa một canh giờ.

Phía sau sở hữu Phật môn đệ tử đều thấy ngốc, bất luận tu vi cao thấp, lúc này toàn bộ sững sờ nhìn lấy quang mang bên trong Hằng Nga, kinh động như gặp thiên nhân. Bỗng nhiên hừ lạnh một tiếng, đáng lẽ đắm chìm trong Hằng Nga mỹ lệ đáng múa chúng hòa thượng mới bỗng nhiên thanh tỉnh, sau đó từng cái mặt đỏ tới mang tai.

"Hừ, một đám người vô dụng, Phật môn thì dạy các ngươi những thứ này" sau đó, bạch y nữ tử không để ý tới xấu hổ khó chống chọi các hòa thượng, chỉ là lại dùng thân hình. Mà đi qua chính một chút một canh giờ thu thập, nguyên bản lắm ta lắm tấm quang mang lúc này đã hình thành một cái đường kính chừng mười thước to lớn trắng tròn.

Lộng lẫy, quả thực không phải nhân gian nên cũng có vật."Ta lấy Vũ Trụ Tinh Thần chi lực tẩy đi khắp núi Ô Huyết, các ngươi sau đó nhưng tại cái này Linh Sơn khôi phục nguyên khí, không thể lại đối địch với Yêu tộc. Nếu không, Phật môn ôn hòa diệt môn."

Sau khi nói xong, bạch y nữ từ hai tay đẩy, cái kia to lớn trắng tròn thì thay đổi bay lên, một mực bay tới Linh Sơn đỉnh chóp. Sau đó, liền phảng phát một đóa thể gian đẹp nhất pháo hoa đồng dạng âm vang bạo liệt.

Sau đó, rực rỡ như bạc điểm sáng như là hạ lên một trận mỹ lệ điểm sáng mưa. Những thứ này đầy trời tản mát điểm sáng đang rơi xuống Linh Sơn Chi Thượng thời điểm, những cái kia đến từ A Tu La Giới thể gian bản thủ nhất tà uế Ô Huyết cùng trọc khí, trong nháy mắt liền bị Tịnh Hóa. Quả thực cũng là than lửa rơi vào trong đồng tuyết, làm ánh sáng biến mất, cái này Linh Sơn đã khôi phục ngày xưa linh khí.

Chỉ bất quá chết đi cây cối cùng sụp đổ kiến trúc lại cần một chút xíu bắt đầu lại từ đầu. Bất quá, đây đối với giống như chó mất chủ Phật môn đệ tử tới nói, đây hết thảy đã đầy đủ.

"Cái này Linh Sơn linh khí đã khôi phục, mà đại tự giải quyết cho tốt."

Nói xong, không giống nhau Phật môn đệ tử reo hò, bạch y nữ từ thì hóa thành một đạo lóe lên ánh bạc mà đi.

Đi qua ngắn ngủi yên tĩnh về sau, trong nháy mắt lần nữa bộc phát ra nhiệt liệt reo hò. Tuy nhiên Phật Môn Phật Đà cơ hồ tất cả đều chết, Phật môn đã chỉ còn trên danh nghĩa, chẳng qua chỉ cản trở lại cái này Linh Sơn, cái kia Phật môn thì còn có có hi vọng.

Mà bạch y nữ từ rời đi Linh Sơn về sau, lại trực tiếp hướng về Cực Đông Chi Địa bay đi. Chẳng qua mới bay một lát, cô gái mặc áo trắng này chợt nhướng mày nói: "Tiêu hao lại có lớn như vậy xem ra, chỉ có thể tạm thời ngủ say."

Nói xong, bạch y nữ từ trực tiếp hạ xuống, tại một tòa núi lớn sườn núi chỗ tìm một cái son động, liền đi vào. Mới vừa vào son động, cô gái mặc áo trắng này liền trực tiếp xếp bằng ngồi dưới đất. Từ nó nhíu chặt mi đầu cùng to khoé hồ hấp giữa có thể cảm giác được ra, bạch y nữ từ lúc này mười phần mệt.

Vừa mới ngồi xuống, bạch y nữ từ liền hai mắt nhắm lại tiến vào ngủ say bên trong, cùng lúc đó, đầu kia lụa trắng tự động bay ra, vờn quanh tại bạch y nữ từ quanh thân, tự động bảo vệ.

Sau một nén nhang, cô gái mặc áo trắng này ung dung tỉnh lại. Chẳng qua tỉnh lại câu nói đầu tiên lại là: "Đây là nơi nào ta làm sao tại cái này" mở hai mắt ra, bạch y nữ từ tựa hồ hơi có chút đau đầu, một bên lấy tay nhẹ nhẹ xoa Thái Dương huyệt, một bên cố gắng về đang suy nghĩ cái gì.

Muốn thật lâu, lấy được lại tất cả đều là linh linh toái toái trí nhớ. Chẳng qua cái này trí nhớ tại trước đây không lâu lại là hoàn chỉnh, mà ngày đó, chính là Yêu Tộc đại quân tiến công Thiên Đình ngày đó. Lại về sau, bạch y nữ từ chỉ có thể nhớ tới một số đoạn ngắn.

Mà những thứ này đoạn ngắn bên trong, lại chợt thấy một người. "Là Thiên Bồng, Thiên Bồng thụ thương ta muốn đi tìm Thiên Bồng." Bạch y nữ từ, không, chuẩn xác mà nói hẳn là Hằng Nga, thật nhanh đứng dậy, sau đó thẳng đến Cực Đông Chi Địa mà đi.

Cực Đông Chi Địa Tầng Mộc Sâm Lâm!

"Tộc trưởng, đã chinh một chút ba ngày, vẫn là một điểm mới huấn đều không có. Bọn họ sẽ không. . ."

"Im ngay, không cho phép nói bậy. Nữ Oa đại nhân từng nói qua, Yêu Tộc hi vọng chi từ là sẽ không thất bại. Mới ba ngày mà thôi, dù sao cũng là Hòa thuộc tính Ngũ Thái Thần Thạch, ba ngày, cái này rất bình thường."

Cái này nói chuyện, chính là Linh Mộc tộc tộc trưởng Mộc Cảnh Tịch.

Chỉ bất quá, lúc này Mộc Cảnh Tịch trong mắt, cũng nhiều một vòng lo lắng. Dù sao lần này hấp thu, thể nhưng là ngũ hành Thần Thạch bên trong nhất là bạo lệ Hòa thuộc tính, hơn nữa còn là dung hợp rất nhiều kỳ dị hỏa diễm về sau Ngũ Thái Thần Thạch. Hiện tại hy vọng duy nhất cũng là Tôn Ngộ Không có thể kiên trì đi. Chỉ có có thể thuận lợi dung hợp, sau đó lại đem chính mình cực gỗ này thuộc tính Ngũ Thái Thần Thạch cũng dung hợp rơi, đến lúc đó ngũ hành tề tụ, Yêu tộc, mới có thể chân chính khôi phục.

Đúng lúc này, Tầng Mộc Sâm Lâm lối vào không gian bỗng nhiên bắt đầu vận vẹo, sau đó liền bắt đầu xuất hiện vô số vết rách, sau cùng tại một tiếng như là pha lê tan vỡ thanh âm về sau, không gian, vậy mà cứ thế mà vỡ vụn ra, từ đó hiện ra một cái một người cao chỗ trống.

Tại cái này không gian phá toái trước tiên, thân ở Tầng Mộc Sâm Lâm Trung Ương Linh Mộc tộc tộc trưởng Mộc Cảnh Tịch cùng Huyền Yêu tộc tộc trưởng Mộng về liền đã phát giác. Sau đó hai người trên mặt đồng thời lộ ra vẻ mặt kinh hãi, sau một khắc, đã tại biến mất tại chỗ.

"Rốt cục đi ra, ông trời ơi, lão đại, cái này thật sự là quá kinh khủng." Cái này nói chuyện, chính là từ phá toái không gian giữa đi ra một người, chính xác tới nói là một cái mộc ra Lục cái lỗ tại Mi Hầu.

"Ai nói không phải đâu, kém chút liền đem ta cho đốt thành tro." Một bên hoạt động thân thể, Tôn Ngộ Không một bên không được cảm khái.

Đúng vậy, tại ba ngày trước cùng Lục Nhĩ Mi Hầu hai người hợp lực đánh bại cái kia thanh Quỷ Diện Nhân đồng thời giết hẳn về sau, Tôn Ngộ Không cùng Lục Nhĩ Mi Hầu liền bị Quỷ Diện Nhân trên thân cuốn lên hỏa diễm cho bao vây lại. Đang giây dựa ở giữa, hai người cảm giác được một trận không gian ba động, sau đó hỏa diễm đột nhiên biến mất, xuất hiện tại hai người trước mắt, lại là một người mặc màu đỏ Cái yếm tiểu hài tử.

"Người, người là Hồng Hải Nhi người tại sao lại ở chỗ này chẳng lẽ, chẳng lẽ Quỷ Diện nhân thật là người" nhìn thấy Hồng Hải Nhi, Tôn Ngộ Không thật là giật mình. Tuy nhiên trước đó cũng nghĩ qua cái này Quỷ Diện Nhân có khả năng lại là Hồng Hải Nhi, thế nhưng là làm tận mắt thấy thời điểm, lại là mặt khác một phen cảm thụ.

"Không tệ, Quỷ Diện nhân chính là ta. Đại Thánh, thật lâu không thấy. Vốn cho rằng lần này có thể đánh bại ngươi, không nghĩ tới đã nhiều năm như vậy, ngươi cũng không còn là kẻ lười một mình."

Tôn Ngộ Không tâm lý bỗng nhiên dâng lên một cỗ mười phần cảm giác khác thường, chính mình đối với Ngưu Ma Vương một nhà, thật là thua thiệt."

"Hong Hải Nhi, ngươi là sao xuất hiện ở đây còn có, ngươi vì sao muốn giết ta Hoa Quả Sơn chúng khi giữa chúng ta, không có cừ hận lớn như vậy đi "

Mặc dù là Hồng Hải Nhi, là mình kết bái con trai của đại ca, thế nhưng là vừa nghĩ tới cái kia Tăng Mộc Sâm Lâm được chết thảm hầu tử hầu tôn, Tôn Ngộ Không nhất thời lên cơn giận dữ. Còn bên cạnh Lục Nhĩ Mi Hầu cũng là tay khê vậy, theo hai người tiến đến năm đầu Thần Long cũng hóa thành Xích Huyết Du Long còn bị Lục Nhĩ Mi Hầu nhấc trong tay.

"Ha ha, Đại Thánh, Hoa Quả Sơn Hầu Tử nhóm, cũng chưa chết. Ngươi trước nhìn thấy cùng Lục Nhĩ Mi Hầu nghe được, toàn bộ đều là Huyền Yêu tộc tộc trưởng Mộng về cùng Linh Mộc tộc tộc trưởng Mộc Cảnh Tịch liên thủ bày ra huyền trận mà thôi. Vì, chỉ là kích thích ngươi sát ý trong lòng mà thôi."

"Ngươi vì sao muốn làm như vậy còn có, ta tại sao muốn tin tưởng ngươi "

"Bởi vì, ta chính là ngươi lại tìm, Hóa thuộc tính Ngũ Thái Thần Thạch!"

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Hồng Hải Nhi cố sự

Thời gian, muốn ngược dòng tìm hiểu đến cực kỳ lâu trước kia, lâu đến Hồng Hoang thời kỳ Vu Tộc Đại Vu Hóa Thần Chúc Dung cùng Thủy Thần Cộng Công cái kia một trận đại chiến.

Thượng Cổ Vu Tộc, có Thập Nhị Tổ Vu, cũng xưng Thập Nhị Ma Thần, trời sinh thân thể mạnh mẽ vô cùng, thôn phệ thiên địa, thao túng Phong Thủy lôi điện, Di Sơn Đảo Hải, thay trời đổi đất.

Mà Thập Nhị Tổ Vu theo thứ tự là: Đế Giang, nó hình dáng như Hoàng tui, đỏ như Đan Hóa, sáu chân Tứ Dực, Hồn Độn Vô Diện mắt, chính là Không Gian Tộc Độ Chi Tổ Vu; Cú Mang, thân chim mặt người, thừa Lương Long, phía đông Mộc Chi Tổ Vu; Nhục Thu, tai trái có rắn, thừa lưỡng long, phía Tây Kim Chi Tổ Vu; Cộng Công, Bắc Phương Thủy Chi Tổ Vu; Chúc Dung, thủ thân mặt người, Nam Phương Hỏa Chi Tổ Vu; Chúc Cửu Âm, mặt người Xà Thần mà đỏ, nó không ăn không ngủ không thôi, chính là Chúc Long, Thời Gian Chi Tổ Vu; Cừơng Lương, Hồ Đầu Nhân Thân, bốn vú đủ, Trường Thủ khuỷu tay, Lôi Chi Tổ Vu; Thiên Ngộ, là vì Thủy Bá, Phong Chi Tổ Vu; được (dục E) tư, Điện Chi Tổ Vu; Huyền Minh, là mưa sư vậy. Vũ Chi Tổ Vu; Hậu Thổ, Trung Ương Thổ Chi Tổ Vu.

Cái này Thập Nhị Tổ Vu giữa, không biết sao, Hóa Thần Chúc Dung cùng Thủy Thần Cộng Công nổi tranh chấp, đồng thời đại chiến, sau Thủy Thần Cộng Công không địch lại, dưới cơn nóng giận đụng ngã Thiên Trụ Bát Chu Sơn, gãy Thiên Trụ, tuyệt địa duy.

May mắn Yêu tộc chi tổ đại thần Nữ Oa luyện Ngũ Thái Thần Thạch Bồ Thiên, mới giải cứu dân chúng thương sinh. Mà Nữ Oa cũng bởi đó trước tạo nhân cùng Bồ Thiên hai Đại Công Đức, chứng được Thiên Địa Đại Đạo, rút đi thân rắn, từ đó đột phá Thánh Nhân Chi Cảnh, hóa thân thành Thiên Đạo.

Lúc này, Nữ Oa bỗng cảm thấy Yêu tộc thời điểm lúc có diệt tộc đại kiếp, nguyên cớ lưu Ngũ Thái Thần Thạch một khóa, đồng thời chia thành năm phần, giao cho Yêu tộc ngũ đại trên tộc thủ hộ. Chỉ vì ngày sau có thể cho Yêu tộc mang đến một tia hi vọng.

Trong đó Hòa thuộc tính Ngũ Thái Thần Thạch, thì là giao cho Huyền Yêu nhất tộc thủ hộ.

Thế nhưng là, cái này Hòa thuộc tính Thần Thạch sau đó tháng năm dài đằng đẳng giữa, vậy mà như kỳ tích sinh ra linh trí của mình, hơn nữa còn càng thêm thành thực. Rốt cục, có một ngày, viên này Ngũ Thái Thần Thạch không chịu cô đơn, tại cái nào đó ban đêm, vụng trộm thoát đi Huyền Yêu tộc ân cư chi địa, Huyền Yêu đảo.

Tuy nhiên khối này Ngũ Thái Thần Thạch đản sinh Linh Trí, chẳng qua lại cũng không có kinh nghiệm gì, đối với ngoại giới hết thấy đều cảm thấy mười phần mới mẻ. Đúng lúc này, Hòa Thạch đầu bỗng nhiên phát giác được một loại mười phần thân thiết Hòa thuộc tính lực lượng, cảm giác kia rất như là vô số hỏa diễm đang kêu gọi chính mình.

Sau đó, Hòa thuộc tính Ngũ Thái Thần Thạch thì theo cảm giác này một đường đi về phía nam, rốt cục, tại trải qua vô số gian nguy về sau, rốt cục đến Nam Thiệm Bộ Châu cái nào đó thâm uyên. Ở chỗ này, loại kia kêu gọi cảm giác 10 phần rõ ràng.

Làm Hỏa thuộc tính Ngũ Thái Thần Thạch đến thâm uyên dưới đáy thời điểm, nhìn thấy, là một tòa toàn thân đỏ choét cung điện khổng lồ. Cung điện của chính trên tám biển chữ khắc "Chúc Dung Thần Điện" bốn chữ lớn.

Nơi này, lại là Hỏa Thần Chúc Dung Chúc Dung Thần Điện cái này có thể không được. Thượng Cổ Truyền Thuyết Hỏa Thần Chúc Dung cùng Thủy Thần Cộng Công đồng quy vu tận, vậy cái này Chúc Dung đại điện há không liền thành vô chủ chi vật

Mà lại cái kia cổ trí mạng kêu gọi, càng ngày càng mạnh. Theo trực giác đi, Hỏa thuộc tính Ngũ Thái Thần Thạch lóe lên, liền tiến vào bên trong đại điện.

Mới vừa vào đại điện, Hỏa thuộc tính Thạch Đầu thì triệt để bị chấn động. Nơi này, nơi này quả thực cũng là thiên hạ Dĩ Hỏa căn cứ.

Trong đại điện trừ bảy mươi hai căn cao đại thạch trụ chỉ bên ngoài không có vật khác, mà lại mỗi cái thạch trụ phía trên đều có một sợi Dĩ Hỏa đang lẳng lẳng thiêu đốt lên. Nhìn thấy những thứ này, Hỏa thuộc tính Thần Thạch quả thực thì hạnh phúc sắp ngất đi. Đối với khắp thiên hạ hỏa điểm Chí Tôn, Hỏa thuộc tính Ngũ Thái Thần Thạch, còn có cái gì có thể so sánh gặp được vô số Dĩ Hỏa càng thêm hạnh phúc đâu?

Sau đó, chính một chút 10 vạn năm, Hỏa thuộc tính Ngũ Thái Thần Thạch ngay tại cái này Chúc Dung trong thần điện, dùng thời gian mười vạn năm, đem đại điện thạch trụ phía trên bảy mươi hai đóa Dĩ Hỏa toàn bộ hấp thu tại thể nội.

Khi lấy được cổ này cực kì mạnh mẽ hỏa điểm lực lượng về sau, Hỏa thuộc tính Thần Thạch vậy mà phá vỡ Nữ Oa đại thần lưu lại trí nhớ phong ấn. Nguyên cớ, Hỏa thuộc tính Thạch Đầu hoàn toàn biết mình là người nào, từ đâu mà đến vừa có dạng gì vận mệnh.

Tuy nhiên nhớ tới những thứ này về sau, tâm lý có chút không thoải mái, có thể là sinh mệnh của mình dù sao cũng là Nữ Oa đại nhân sở ban tặng, huống chi cái kia cái gọi là vận mệnh cũng không biết sẽ thêm lâu về sau mới trở về, nguyên cớ Hỏa thuộc tính Thần Thạch rất nhanh liền dứt bỏ đây hết thấy, rồi đi Chúc Dung Thần Điện, bắt đầu ở Tam Giới được du dương.

Lại quá ngàn năm, Hỏa thuộc tính Thần Thạch rốt cục chán ghét chính mình bộ này Thạch Đầu thân thể, trừ bay lượn, cái gì cũng không thể làm. Tại cái này ngàn năm bên trong, Hỏa thuộc tính Thần Thạch cơ hồ đem toàn bộ Tam Giới đều chơi một lần, nguyên cớ càng ngày cảm giác nhàm chán.

Lúc này, Hỏa thuộc tính muốn một ý kiến, cái kia chính là ngũ say, đồng thời dung hợp thể nội bảy mươi hai Dĩ Hỏa. Ban đầu ở Chúc Dung đại điện chẳng qua là hấp thu mà thôi, cũng không có dung hợp, nguyên cớ chỉ cần dung hợp những ngọn lửa này, vậy mình nói không chừng có thể phá vỡ thời không, qua một cái thể giới khác nhìn xem.

Sau đó, Hỏa thuộc tính Thần Thạch lại trở lại Huyền Yêu đảo, lâm vào ngũ say. Đáng nhắc tới chính là, lúc trước Hỏa thuộc tính Thần Thạch lên đi ra ngoài không lâu liền bị Huyền Yêu tộc nhân phát hiện, chẳng qua tại Huyền Yêu tộc phát động sở hữu tộc nhân chính một chút tìm ba ngàn năm về sau, thì từ từ từ bỏ. Bởi vì bọn hắn căn bản cũng không biết Ngũ Thái Thần Thạch là thể nào không có.

Thế nhưng là, tại Thần Thạch biến mất 10 vạn năm về sau, cái này Thần Thạch vậy mà chính mình trở về, hơn nữa còn là thành thành thật thật nằm tại ảo tưởng yêu bên trong thần điện. Cái này thật cho Huyền Yêu tộc mang tới to lớn kinh hi. Cũng chính là ở thời điểm này, Huyền Yêu tộc ngay lúc đó tộc trưởng liền phát hiện, Hỏa thuộc tính Thần Thạch vậy mà sớm đã sinh ra linh trí của mình.

Cứ như vậy, không biết bao nhiêu năm trôi qua, mấy vạn năm hoặc là mấy chục vạn năm mấy triệu năm. Một ngày này, Hỏa thuộc tính Thần Thạch lần nữa thức tỉnh. Mà lại sau khi tỉnh dậy chuyện thứ nhất, cũng là bay thẳng hướng Địa Phủ, sau đó một đường mạnh mẽ đâm tới chính mình đầu nhập Lục Đạo Luân Hồi bên trong.

Lúc này ảo tưởng Yêu Tộc tộc trưởng, đã là Mộng về. Mà Mộng về cũng cần tuân tổ tiên dạy bảo, đối với khối này kỳ dị Thạch Đầu, cũng không có quá nhiều hạn chế, mà chính là mặc cho chính hắn tự do hành động.

Cái này chuyện sau đó, đại gia cũng đã biết. Hỏa thuộc tính Ngũ Thái Thần Thạch đầu thai đến Ngưu Ma Vương lão bà Thiết Phiến Công Chúa trong bụng, hoài thai mười tháng sinh hạ một tử, đặt tên là Hồng Hải Nhi.

Kỷ thực lúc này Hồng Hải Nhi, liền đã biết mình sau cùng vận mệnh hẳn là bị vị kia Yêu Tộc hi vọng chi tử cho hấp thu dung hợp, nguyên cớ Hồng Hải Nhi xuất sinh về sau, lợi dụng bảy mươi hai Dĩ Hỏa lại thêm Hỏa thuộc tính Thần Thạch chỉ lực tiến hành thôi diễn, sau cùng biết được cái kia hi vọng chi tử cũng là Hầu Tộc Mỹ Hầu Vương Tề Thiên Đại Thánh.

Bởi vậy, Hồng Hải Nhi mới có thể tại Tôn Ngộ Không tiến về Tây Thiên lấy kinh trên đường bắt đi Đường Tam Tạng, cho Tôn Ngộ Không tạo thành không lớn không nhỏ đến phiền phức. Chỉ là không nghĩ tới Tôn Ngộ Không đang thử thăm dò một lần về sau, vậy mà lại không ra tay, mà chính là tìm Quan Âm Bồ Tát xuất thủ.

Bởi vì trải qua một lần đầu thai chuyển thế, nguyên cớ Hồng Hải Nhi thực lực giảm xuống rất nhiều, bảy mươi hai Dĩ Hỏa tuy nhiên nhưng có vận dụng Dĩ Hỏa chỉ lực, chẳng qua cũng chỉ có Tam Muội Chân Hóa mới có thể dùng để giết địch, còn lại hỏa điểm hoặc là uy lực quá đại yếu sao uy lực quá nhỏ, chỉ có thể dùng để phòng thân hộ thể.

Nhìn thấy cho Tôn Ngộ Không cũng tạo thành phiền phức, trong lòng không cam lòng chi ý cũng giảm đi rất nhiều, dù sao cái này là mình số mệnh, bởi vậy, Hồng Hải Nhi cũng sẽ giả bộ không địch lại Quan Âm Bồ Tát, làm nàng mấy năm Thiên Tài Đồng Tử.

Mà lại Hồng Hải Nhi còn có một phen cố kỵ, cái kia chính là sợ chính mình triển lộ thực lực về sau bị Thiên Đình hoặc là Phật môn phát hiện, từ đó gây nên Ngọc Hoàng Đại Đế cùng Đại Nhật Như Lai tham niệm. Dù sao mình bản thể thể nhưng là Ngũ Thái Thần Thạch, ẩn chứa lớn lao thiên đạo đồ vật.

Cứ như vậy, Hồng Hải Nhi thì vẫn giấu kín lấy chính mình, biết Tôn Ngộ Không chỉ huy Yêu tộc lần nữa phản công Thiên Đình. Đáng lẽ Hồng Hải Nhi

còn tại may mắn, nếu là Tôn Ngộ Không có thể thành công, vậy mình có lẽ có thể không cần hi sinh, chỉ là không nghĩ tới về sau bị Đại Nhật Như Lai cho bộ ngựa bắt ve, chim sẻ núp đằng sau. Dẫn đến Thiên Đình Yêu Tộc đại bại.

Không có cách, số mệnh cũng là số mệnh. Thế nhưng là Hồng Hải Nhi biết Tôn Ngộ Không đối với mình phụ thân Ngưu Ma Vương cảm tình, nếu để cho Tôn Ngộ Không biết mình cũng là Hỏa thuộc tính Thần Thạch, cái kia rất có thể sẽ buông tha cho hấp thu dung hợp khối này Thần Thạch, đến lúc đó ngũ hành không được đầy đủ, cái kia Nữ Oa Nương Nương đại kế, coi như kết thúc không thành.

Sau cùng, Hồng Hải Nhi trở lại Huyền Yêu đảo, đồng thời cùng Mộng về cùng đi Cực Đông Chi Địa Tàng Mộc Sâm Lâm, ba người mình tư khổ tương, cuối cùng vẫn là Hồng Hải Nhi muốn ra như thế một phen khổ nhục kế.

Chỉ có dạng này, Tôn Ngộ Không mới có thể thuận lợi hấp thu Hỏa thuộc tính Thần Thạch.

Mà hết thầy này, hiện tại Tôn Ngộ Không, đã toàn đều hiểu.

Nguyên cớ tại bước ra không gian kia về sau, Tôn Ngộ Không nhất thời hướng về Bắc Phương ảm vang quỳ xuống, liên tục ba cái khấu đầu, biểu đạt, là đối Ngưu Ma Vương thua thiệt cùng cảm kích.

Kỳ thực Tôn Ngộ Không cùng Lục Nhĩ Mi Hầu bị cuốn tiến chỗ kia không gian, cũng là Hỏa thuộc tính Thần Thạch cấu tạo một chỗ Dị Thời Không, tại nơi đó thời gian là phía ngoài gấp mười lần, nói cách khác, bên ngoài ba ngày, bên trong đã một tháng cả.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84: Thực lực đề bạt

Ở trong khoảng thời gian một tháng này, Tôn Ngộ Không đã triệt để dung hòa hấp thu Hỏa thuộc tính Thần Thạch. Chính xác tới nói, là Thần Thạch chủ động dung hợp tiến Tôn Ngộ Không trong thân thể. Chẳng qua có chút tiếc nuối là nguyên bản Ngũ Thái Thần Thạch hấp thu bảy mươi hai chủng Dị Hỏa, vậy mà đối với Tôn Ngộ Không thân thể có cực lớn bài xích, nguyên cớ tại dung hợp Hỏa thuộc tính Thần Thạch thời điểm, bảy mươi hai chủng Dị Hỏa, sau cùng lưu lại, vậy mà chỉ có chỉ là bảy đóa.

Theo thứ tự là Thái Dương Kim Hỏa, tịch diệt Chân Hỏa, Hắc Viêm bạo liệt hỏa, Cửu Minh U Viêm, bát quái Linh Hỏa, Huyền Tật Thiên Hỏa cùng Địa Ngục Luân Hồi hỏa.

Cái này Thất Trung Dị Hỏa, chính là giữa thiên địa bá đạo nhất thần dị hỏa điểm, Thái Dương Kim Hỏa chính là Tam Túc Kim Ô trời sinh mang theo chi hỏa điểm, nắm giữ Chí Dương Chí Cường uy lực.

Tịch diệt Chân Hỏa là Phật gia chí cường hỏa điểm, nắm giữ bài trừ hết thảy tà ác năng lực, có thể xưng quý mị khắc tính.

Hắc Viêm bạo liệt hỏa là một loại cực kỳ không ổn định hỏa điểm, gặp được chấn động cơ hội nổ tung, mà lại uy lực cực lớn.

Cửu Minh U Viêm, trong địa ngục kinh khủng nhất ma trời. Có thể đốt hết Tiên Phật thần thức, phạm là bị Cửu Minh U Viêm nhiễm người, đồng đều biết đánh mất lý trí, biến thành ác quỷ. Chính là là một loại tà hỏa.

Bát quái Linh Hỏa, chính là là một loại Tiên Thiên Linh Hỏa, là Dị Hỏa giữa mười phần hiểm thấy loại hình phòng ngự hỏa điểm. Tương truyền bát quái Linh Hỏa vừa ra, sẽ tự nhiên ngưng tụ Thiên Địa Đại Đạo hình thành Bát Quái Đồ Án, phòng ngự lực cực kỳ cường đại.

Huyền Tật Thiên Hỏa, vì trên chín tầng trời một loại bá đạo hỏa điểm, nắm giữ cường đại nhất vật lý công kích năng lực, chỉ cần nhiễm Huyền Tật Thiên Hỏa, không gì có thể diệt, chỉ có thể đãi hấn tự hành đốt hết.

Sau cùng Địa Ngục Luân Hồi hỏa, tương truyền là Lục Đạo Luân Hồi bên trong tự nhiên sinh thành một loại hỏa điểm, ngọn lửa này có được trực tiếp đem người đánh vào Lục Đạo Luân Hồi khủng bố năng lực. Nắm giữ này hỏa chỉ nhân, có thể tùy ý ra vào Lục Đạo Luân Hồi, xuyên việt hư không vô tận.

Cái này chín đóa Dị Hỏa tại theo Hỏa thuộc tính Thần Thạch tan vào Tôn Ngộ Không thân thể về sau, liền hiện lên Thất Tinh chi thể tại Tôn Ngộ Không vùng đan điền lẳng lẳng trôi nổi. Đáng nhắc tới chính là, tại dung hợp cái này bảy đóa hỏa điểm bên trong Thái Dương Kim Hỏa thời điểm, Kim Cô Bồng bồng nhiên hướng Tôn Ngộ Không truyền đến một trận khao khát thanh âm. Sau đó Tôn Ngộ Không linh cơ nhất động, liền phân ra một sợi Thái Dương Kim Hỏa tan vào Kim Cô Bồng bên trong.

Sau đó, Tôn Ngộ Không lấy thần thức dò xét phát hiện, Kim Cô Bồng khí bên trong thế giới bởi vì cái này một sợi Thái Dương Kim Hỏa, vậy mà phát

sinh biến hóa cực lớn. Đầu tiên, chính là cái này khí giữa phía trên thế giới treo lấy Thái Dương càng thêm chân thực, mà lại bắt đầu từ từ Đông thăng Tây lạc.

Sau đó trong thế giới này vậy mà ần ần có bốn mùa phân chia, tuy nhiên bởi vì lúc quan hệ giữa không nhìn thấy mùa vụ biến động, chẳng qua Tôn Ngộ Không cái loại cảm giác này là sẽ không sai.

Cái này Kim Cô Bồng, thật sự chính là thật không thể tin. Theo Tôn Ngộ Không hấp thu càng ngày càng nhiều Ngũ Thái Thần Thạch, cái này Kim Cô Bồng khí bên trong thế giới cũng tại càng ngày càng hoàn thiện.

Từ lúc đầu rồng tuếch đến hấp thu Thổ thuộc tính Thần Thạch linh vận, sau đó huyền hóa ra vô biên đại địa, về sau hấp thu Kim thuộc tính Thần Thạch, lần nữa huyền hóa ra vô số cao sơn. Hấp thu Thủy thuộc tính Thần Thạch về sau, huyền hóa ra Giang Hà Hồ Hải cùng đầy trời đám mây. Lần này, hấp thu Hỏa thuộc tính Thần Thạch về sau, càng là xuất hiện bốn mùa biến hóa, Nhật Thăng mặt trời lặn cùng từ Từ Thanh Phong.

Kém duy nhất, thì là sinh mệnh. Cái này khí bên trong thế giới, đã càng lúc càng giống một cái thế giới chân chính.

Ngay tại Tôn Ngộ Không thần thức rời khỏi khí bên trong thế giới thời điểm, thể nội Địa Ngục Luân Hồi hòa lại lại bắt đầu xao động bất an, sau cùng càng thực sự Tôn Ngộ Không trọn mất hốc mồm giữa, tự hành phân ra một sợi hỏa diễm tan vào Kim Cô Bồng bên trong. Sau đó, vậy mà tại Kim Cô Bồng khí bên trong thế giới, bắt đầu diễn biến hóa Lục Đạo Luân Hồi!

Đương nhiên, vẫn chỉ là cái tiểu nhân không thể lại nhỏ hình thức ban đầu. Nhưng là, cái này đã đầy đủ Tôn Ngộ Không giật mình! Thần thức lần nữa rời khỏi khí bên trong thế giới, lúc này, rốt cục an tĩnh lại.

Lại nói cái kia Lục Nhĩ Mi Hầu, tiến vào chỗ này không gian về sau, cũng là từng đợt kinh ngạc. Bất quá, sau đó một thanh âm truyền đến Lục Nhĩ Mi Hầu trong đầu thời điểm, Lục Nhĩ Mi Hầu kinh ngạc toàn bộ chuyển hóa thành cuồng hi.

Bởi vì, Quỷ Diện nhân, cũng chính là Hồng Hải Nhi vậy mà nói với Lục Nhĩ Mi Hầu, hắn có một giọt Hoàng Long chân huyết! Vậy làm sao có thể để Lục Nhĩ Mi Hầu không mừng rỡ như điên

Long, đó là thể gian tôn quý nhất một chủng tộc. Mà trong Long tộc cường đại nhất, theo thứ tự là Long Tổ Thanh Long, Hoàng Long, Hắc Long, Bạch Long cùng Hồng Long.

Thanh Long đồng thời cũng là Tứ Thánh Thú một trong, về sau tất cả Long tất cả đều là Thanh Long sở sinh, nguyên có xưng là Long Tổ, giống Ứng Long, Chúc Long, Giác Long vân vân, đều là Thanh Long đời sau.

Mà Hoàng Long, thì là Loại Long tổ tiên, Loại Long ý tứ nói đúng là những cái kia có Long đặc thù một số dị thú. Tương đối tên cũng là Long Sinh Cửu Tử bên trong Cửu Tử. Chẳng qua muốn nói rõ chính là, cái này Long Sinh Cửu Tử cũng không phải là nói Hoàng Long thì sinh chín con trai, số chín đại diện cho chính là số cực điểm, là vô số ý tứ.

Không qua tất cả Long Tử bên trong, thuộc về Tù Ngưu, Trào Phong, Bò Lao, Nhại Tí, Thao Thế, Phách Hạ, Bệ Ngạn, Toan Nghê, Tiêu Đồ cái này Cửu Tử nổi danh nhất.

Hắc Long, là thiên hạ tà ác Long tộc đứng đầu, Cùng Kỳ, Đào Ngột, Hồn Độn đời đời Thượng Cổ Hung Thú đều là Hắc Long chi tử.

Bạch Long tương truyền là Tây Phương Long Thủy Tổ, Kỳ Tử cùng Đông Phương Thần Long có khác nhau rất lớn, sau lưng mọc lên hai cánh, càng nhiều làm theo giống mọc ra cánh thần lân.

Hồng Long, là ngũ đại thủy tổ long giữa thần bí nhất, trời sinh sở hữu giả cực kì mạnh mẽ nhục thể, tương truyền là thượng cổ khủng long tổ tiên. Lúc đầu khủng long, chính là Bàn Cổ giới Bá Chủ, không khỏi thân thể cường đại mà lại càng là có mạnh mẽ Thần Thông. Chỉ bất quá về sau còn lại tứ long tổ cùng Hồng Long phát sinh đại chiến, Hồng Long đời sau càng là toàn bộ Diệt Tuyệt, vẫn luôn không dư thừa.

Ngũ đại Long Tổ, mỗi một cái đều có lớn lao Thần Thông, truyền thuyết chi cần tề tụ ngũ đại Long Tổ chân huyết, thì có thể mở ra một cái kinh thiên động địa đại bí mật.

Nguyên có lúc nghe Hồng Hải Nhi nắm giữ một giọt Hoàng Long Chân Huyết thời điểm, Lục Nhĩ Mi Hầu thật là chấn kinh chết. Trách không được, Quỷ Diện nhân có thể bằng vào linh lực huyền hóa ra chín cái Thánh Nhân sơ kỳ Hòa Linh, nguyên lai là mượn cái này Hoàng Long Chân Huyết nguyên nhân.

Nếu như mình có thể nắm giữ giọt này Chân Huyết, lại tan vào Xích Huyết Du Long côn bên trong, cái kia thật không biết thực lực sẽ tăng lên tới trình độ nào.

Ngay tại Lục Nhĩ Mi Hầu không dám tin trong ánh mắt, một giọt vàng óng ánh ngưng nhiều như thủy ngân huyết dịch bỗng dung bay ra, từ từ lơ lửng tại Lục Nhĩ Mi Hầu trước người.

"Chắc chắn, quả nhiên là Hoàng Long Chân Huyết, cổ này to lớn uy thế, quả thực khiến người ta kinh hãi."

Mặc dù nói Lục Nhĩ Mi Hầu Xích Huyết Du Long côn bên trong đã có một giọt Thanh Long Chân Huyết lại thêm còn lại mấy đầu Thần Long Chân Huyết, chẳng qua những sớm đó liền đã tan vào Xích Huyết Du Long côn bên trong, nguyên có cũng không có hôm nay trực tiếp như vậy cảm thụ.

Hai tay cơ hồ là run rẩy, Lục Nhĩ Mi Hầu xuất ra Xích Huyết Du Long côn, sau đó từ từ điểm tại một giọt này Hoàng Long Chân Huyết phía trên.

Sau đó, Xích Huyết Du Long côn phát ra một tiếng vui sướng chỉ nhớ rõ tiếng long ngâm, sau đó giống như cá voi hút nước liền đem một giọt này Hoàng Long Chân Huyết cho hút đi vào.

Thế nhưng là không đợi Lục Nhĩ Mi Hầu cao hứng, chỉ thấy Xích Huyết Du Long côn bỗng nhiên một trận rung động, sau đó, sau đó lại Lục Nhĩ Mi Hầu như là giống như gặp quỷ ánh mắt bên trong, Xích Huyết Du Long côn vậy mà nhỏ ra bốn giọt nhan sắc không đồng nhất chân huyết.

"Đây là Cầu Long, ngạch, đây là Ly Long, cái này, đây là Chúc Long a, liền Ứng Long cũng bị gạt ra "

Nguyên lai, làm Hoàng Long Chân Huyết tan vào Xích Huyết Du Long côn về sau, lại đem bên trong nguyên bản bốn giọt Thần Long máu cho cứ thế mà bức đi ra. Cái này Hoàng Long, cũng xác thực quá mức bá đạo.

Nhìn lấy phiêu phù ở giữa không trung bốn giọt huyết dịch, Lục Nhĩ Mi Hầu một trận thờ dài. Tuy nhiên lòng trước qua cái này Hoàng Long Chân Huyết chắc chắn sẽ không thuận lợi như vậy thì dung hợp, chẳng qua lại không nghĩ rằng phản ứng kịch liệt như vậy.

Roi vào đường cùng, Lục Nhĩ Mi Hầu đành phải đem bốn giọt huyết dịch lần nữa tan vào thân thể. Ứng Long Chân Huyết tan ở phía sau gáy, Cầu Long Chân Huyết tan ở bên trái cánh tay, ly long chi huyết bên phải cánh tay, sau đó Chúc Long giọt máu kia dịch tan vào cái trán trong thức hải.

Sau đó, Lục Nhĩ Mi Hầu thì nguyện ngồi xếp bằng, toàn lực luyện hóa bốn giọt Chân Long Huyết dịch. Mà Xích Huyết Du Long côn cũng đang cố gắng dung hợp cái này bá đạo Hoàng Long Chân Huyết.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: Huynh đệ

Cứ như vậy, tại chỗ này không gian hai người trọn vẹn đem cả một cái tháng. Rốt cục, vào hôm nay, hai người đi ra.

Ngay tại hai người đi ra một khắc này, Mộc Cảnh Tịch cùng Mộng về hai người cũng đã chạy tới, nhưng là nhìn lấy Tôn Ngộ Không cùng Lục Nhĩ Mi Hầu ánh mắt không có hảo ý, chợt ở giữa cảm giác hết sức xấu hổ.

"Hai vị chắc hẳn cũng là một Linh Tộc Tộc Trưởng Mộc Cảnh Tịch cùng Huyền Yêu tộc tộc trưởng Mộng về đi "

"Đúng vậy, Đại Thánh." Chung quy là Mộng về cùng Lục Nhĩ Mi Hầu quen một số, nguyên có xấu hổ về xấu hổ, nhưng vẫn là trả lời Tôn Ngộ Không vấn đề.

"Ta cái kia hầu tử hầu tôn, đều vô sự "

"Đều tại cái này Tàng Mộc Sâm Lâm bên trong đâu, chuyện mới vừa rồi, còn có hi vọng Đại Thánh không nên trách tội, chúng ta cũng không phải là có ý lừa gạt Đại Thánh."

"Ha ha, Hồng Hải Nhi mang mặt nạ, hẳn là ảo tưởng Yêu Tộc đồ vật đi thật đúng là lợi hại, ngay cả ta Hòa Nhân Kim Tinh đều nhìn không thấu."

Biết Tôn Ngộ Không trong lòng vẫn là có chút oán khí, nguyên có Mộng về chỉ là càng thêm lúng túng cười cười, không có nói tiếp.

"Tính toán, ta biết các ngươi cũng là tốt bụng, nếu như không dạng này, ta đúng là dự định từ bỏ tảng đá kia . Bất quá, bây giờ đã việc đã đến nước này, lại nói còn lại cũng vô dụng. Thôi thôi, thua thiệt Ngưu Ma Vương một nhà, chỉ có thể từ từ trả."

Một tiếng thờ dài bất đắc dĩ, gặp quá nhiều chết đi, Tôn Ngộ Không tâm đã đau chết lặng. Tôn Ngộ Không nói xong, bốn người đều lâm vào trong trầm mặc.

Nửa buổi, vẫn là Tôn Ngộ Không mở miệng nói: "Di thôi, mang ta đi cảm Mộc thuộc tính Thần Thạch. Liền để ta xem một chút, số mệnh cuối cùng, đến cùng là cái gì sao."

Mộng về vừa muốn trả lời, Lục Nhĩ Mi Hầu bỗng nhiên một tiếng nói ra: "Chậm rãi, có nhân đến, tốc độ rất nhanh, không phải người ta quen biết."

Lục Nhĩ Mi Hầu lời nói vừa mới nói xong, Tôn Ngộ Không ba người cũng cảm giác được có nhân đang nhanh chóng bay tới. Vừa quay đầu, Tôn Ngộ Không Hóa Nhân Kim Tinh trừng ra, sau đó liền bỗng nhiên ha ha cười nói: "Ngốc tử, người cái này là thể nào bị lừa thiếu mộng "

Nguyên lai người đến này, chính là từ Thiên Đình một đường chạy vội mà đến Trư Bát Giới. Xa xa nhìn thấy thật là Hầu ca, Trư Bát Giới thậm chí nhân còn chưa tới liền đã mở lời hô lớn: "Hầu ca chạy mau, có người muốn giết ngươi, chạy mau!"

Lúc này, Tôn Ngộ Không mới nhìn rõ Trư Bát Giới lúc này bộ dáng hết sức chật vật, chẳng những linh lực cơ hồ hao hết, mà lại trước ngực cang là có một vùng lớn vết máu. Tôn Ngộ Không nhất thời tâm lý giật mình.

Không nói hai lời, một cái bỏ nhào lật lên, hướng về Trư Bát Giới bay đi. Mấy cái trong chớp mắt liền tiếp vào Trư Bát Giới, sau đó nâng Bát Giới trở lại vừa mới đứng thẳng chi địa.

"Ngốc tử, đến cùng chuyện gì xảy ra làm sao thương tổn nặng như vậy ngươi nói có người muốn giết ta người nào muốn giết ta" liên tiếp vấn đề, có thể đủ nhìn ra được Tôn Ngộ Không lúc này tâm lý lo lắng. Năm đó lấy kinh nghiệm một đoàn người, Tiểu Bạch Long triệt để mất tích, tin tức hoàn toàn không có. Sa Hòa Thượng cũng không biết ven đường, chẳng qua Tôn Ngộ Không lần kia tại địa phủ lại mơ hồ trong đó nhìn thấy Sa Hòa Thượng hướng đi, chẳng qua nhưng cũng không xác định. Mà, vậy mà vì cứu mình, cũng chết, hiện tại chỉ có một sợi hồn phách tại Bàn Đào Viên Phạm Hình nơi đó.

Có thể nói, nếu như Trư Bát Giới lại xảy ra chuyện gì, cái kia Tôn Ngộ Không chỉ sợ cũng không muốn sống. Liền huynh đệ đều bảo hộ không. Mình còn có mặt mũi nào sống chui nhui ở thế gian

Một hơi hỏi xong nghi ngờ trong lòng, Tôn Ngộ Không vội vàng đỡ Trư Bát Giới nguyên địa dưới trường, sau đó cho Trư Bát Giới quán chú linh lực của mình, khôi phục thương thể.

Trư Bát Giới ngồi xuống về sau, thật dài thở một hơi, sau đó hướng về chung quanh nhìn xem. Nhìn thấy Trư Bát Giới lần này cử động, Tôn Ngộ Không tâm bỗng nhiên thì đau lên.

"Hầu ca, đâu? Làm sao không gặp "

", . . ." Nghe được Bát Giới nhắc lên, Tôn Ngộ Không bỗng nhiên thì không cảm được lệ rơi đầy mặt. Ngày đó lúc sắp chết từng màn lại xuất hiện tại Tôn Ngộ Không trước mắt. Nếu không phải là mình khẳng khẳng một người tiến về, nếu không phải là mình mang đi độ hóa hoa, nếu không phải là mình vô dụng, làm sao lại chết

Trư Bát Giới nhìn thấy Tôn Ngộ Không bộ dáng không đứng, nghĩ nghĩ lại, tâm lý có điểm xấu cảm giác.

"Hầu ca Hầu ca ngươi nói chuyện a, đi đâu không phải đi cùng ngươi sao đâu?"

"Ngốc tử, hần, hần. . ." Lời còn chưa dứt, Tôn Ngộ Không đã khóc không thành tiếng.

Mà Trư Bát Giới cang là đột nhiên thì sững sờ, đại não trong nháy mắt trống không.

"Bát Giới, là, là sư huynh vô dụng, không thể bảo hộ, ta, ta. . ."

Trư Bát Giới bỗng nhiên đẩy ra Tôn Ngộ Không, cũng không để ý thương thể của mình, tay khê vẫy, Cửu Xi Đình Ba đã ra hiện tại trong tay.

Một bên Lục Nhĩ Mi Hầu tay mát lạnh lẽ, một thanh liền tóm lấy Trư Bát Giới cao cao nâng lên Cửu Xi Đình Ba nói: "Bình tĩnh một chút, khác xúc động."

"Tĩnh táo ngươi để cho ta làm sao tĩnh táo năm đó Tây Thiên lấy kinh trải qua chín chín tám mươi mốt nạn, không chết. Lần trước đại cử tiến công Thiên Đình, không chết. Về sau bị Như Lai lão nhĩ đánh lên, đều không có chết. Thế nhưng là, hiện tại ngươi nói cho ta biết, chết không có Thiên Đình không có Phật môn, còn có ai sẽ đi hại làm sao lại chết "

Hai mắt đỏ thẫm, Trư Bát Giới Đại Thánh rống giận. Hồn nhiên không để ý trước đó thương thể lần nữa làm sâu sắc. Nước mắt, giọt giọt tuôn ra, ở ngực, đau quá thực muốn nổ tung.

"Tôn Ngộ Không, ngươi thật sự là nói xằng Tề Thiên Đại Thánh. Ta hôm nay đến, chỉ là để cho ngươi biết một sự kiện, Hằng Nga muốn giết ngươi, ngươi chạy được xa bao nhiêu thì hay bấy nhiêu. Một câu cuối cùng, cái này Hằng Nga thực lực, vượt qua Thánh Nhân."

Nói xong, Trư Bát Giới đi từ từ đến Tôn Ngộ Không trước mặt, Lục Nhĩ Mi Hầu cùng Mộng về bọn người vừa muốn ngăn cản, Tôn Ngộ Không lại là phát phát tay, ngăn cản Lục Nhĩ Mi Hầu bọn người.

"Ngốc tử, ta biết mình vô dụng, hại chết Bạch Long, hại chết Lão Sa hiện tại lại hại chết. Ta cũng không mặt mũi làm Đại sư huynh của ngươi. Ngươi nếu là muốn cho báo thù, muốn chém giết muốn róc thịt tùy ngươi, ta Lão Tôn tuyệt không một chút nhúu này."

Thế nhưng là Tôn Ngộ Không vừa nói xong, Trư Bát Giới chợt một cái bàn tay hung hăng quất vào Tôn Ngộ Không trên mặt đồng thời mười phần tức giận quát: "Đừng đem ta thấy như vậy ngu xuẩn, ta Lão Trư còn có phân rõ người nào mới thật sự là cứu nhân. Thù, ta một người báo, không cần ngươi nhúng tay."

Nói xong, Trư Bát Giới quay người Giá Vân liền rời đi. Không có một tia do dự.

Ai có thể nghĩ đến, nguyên bản sư huynh đệ gặp mặt lại thành kết quả như vậy. Bên cạnh Lục Nhĩ Mi Hầu hữu tâm thuyết phục, lại phát hiện căn bản không biết như thế nào mở miệng, mà Mộng về cùng Mộc Cảnh Tịch cang là không biết làm sao.

"Ha ha, hiện tại, liền Bát Giới cũng đi. Có lẽ, ta thật sai. Có lẽ lúc trước nên tại Hoa Quả Sơn làm một cái không buồn không lo tiểu hầu tử rất tốt, rất tốt."

"Các người đều đi thôi, Lục Nhị, người đi xem một chút hầu tử hầu tôn nhóm có phải hay không còn tốt, ta, ta muốn một người yên lặng một chút." Nói xong, Tôn Ngộ Không đứng dậy, dựng lên Cân Đầu Vân cũng không phân biệt nhận phương hướng cứ như vậy đi.

"Lục Nhị, nếu không, người theo đi lên xem một chút ta có chút bận tâm." Một Cảnh Tịch chung quy là không yên lòng, có lẽ nói, là không dám dùng Yêu Tộc tương lai đến cược."

"Tính toán, đã lão đại nói muốn một người yên tĩnh, vậy liền để hần qua yên lặng một chút đi. Đi thôi, ta đi xem một chút khi con nhóm."

Mà Tôn Ngộ Không, lại là mang theo vô tận đau lòng, một đường lao nhanh. Tại không biết rõ bay mấy ngày vài đêm về sau, rốt cục tại một chỗ đại sơn trước dừng lại Cân Đầu Vân.

Đơn giản là, Tôn Ngộ Không trước mắt xuất hiện một chỗ động phủ, động phủ phía trước có một bia đá, trên tấm bia đá chữ khắc: "Linh Thai Phương Thốn Sơn, Tà Nguyệt Tam Tinh Động!"

Nguyên lai, Tôn Ngộ Không trong lúc vô tình, vậy mà đi vào Tu Bồ Đề Tổ Sư động phủ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 86: Tôn Ngộ Không nguy cơ!

Ngay tại Tôn Ngộ Không do dự có nên đi vào hay không thời điểm, bên tai bỗng nhiên truyền đến một thanh âm."Đến đều đến, còn có không tiến vào nhìn xem chẳng lẽ là ngại vì sư động phủ cũ nát" nghe được thanh âm này, Tôn Ngộ Không nhất thời sững sờ, sau đó đủ loại cảm giác tất cả đều tràn vào trong lòng, không tự chủ buồn từ đó tới.

", bắt hiểu đồ nhi Tôn Ngộ Không lễ bái." Nói xong, Tôn Ngộ Không trực tiếp quỳ xuống, dập đầu liên tiếp chín cái khấu đầu. Dập đầu xong, Tôn Ngộ Không mới chậm rãi đi vào trong động.

Quen thuộc vòng qua ngày thường giảng bài địa phương, Tôn Ngộ Không trực tiếp đi vào Tu Bồ Đề Tổ Sư tu luyện một chỗ sơn động", ngài vẫn tốt chứ lần trước Thiên Giới đại chiến, đa tạ viện thủ."

"Ha ha, ngốc đồ nhi, cùng vì sư làm gì khách khí như vậy" nguyên bản xếp bằng ở trên bồ đoàn Tu Bồ Đề, cũng đứng lên, nhìn lấy Tôn Ngộ Không gương mặt hiền lành.

Nhìn thấy Tu Bồ Đề cái này quen thuộc nụ cười, Tôn Ngộ Không nhất thời thì bỏ nhào vào Tu Bồ Đề trong ngực, gào khóc. Tu Bồ Đề cũng biết Tôn Ngộ Không tất nhiên là gặp được cái gì không giải được kết, không phải vậy sao biết khổ sở như vậy

"Thật tốt, ngốc đồ nhi, cùng vì sư nói một chút, đến cùng xảy ra chuyện gì làm sao như vậy thống khổ "

", ta, ta thật thật là không có dùng. Tam Tạng, bị ta, bị ta hại chết! Hiện tại liền Bát Giới đều vứt bỏ ta mà đi."

"A Đường Tam Tạng hần, hần làm sao lại" Tu Bồ Đề lộ ra gương mặt kinh ngạc. Bởi vì Đường Tam Tạng cùng Tôn Ngộ Không đều đã chứng đạo thành Thánh, nguyên có liền xem như Tu Bồ Đề tu vi cũng vô pháp thôi toán ra đến cơ sở xảy ra chuyện gì. Tối đa cũng cũng là thôi toán ra một cái mơ hồ đại khái mà thôi.

Vừa khóc, Tôn Ngộ Không một mặt cùng Tu Bồ Đề Tổ Sư nói lúc ấy qua Cục Bắc Băng Nguyên lấy Thủy thuộc tính Ngũ Thái Thần Thạch thời điểm chuyện phát sinh, sau đó còn nói phía sau một ít chuyện.

"Cái kia Tam Tạng hồn phách người có thể nghĩ cách lưu lại "

"Ân, lưu lại, là bị Tam Tạng Hư Vô độ hóa hoa lưu lại. Hiện tại hồn phách cùng thân thể đều tại Bàn Đào Viên Phạm Hình chỗ. Có nàng tại, hần là sẽ không xảy ra chuyện gì!"

"May mắn, may mắn. Chỉ cần hồn phách vẫn còn, ngày sau thì có hi vọng khiến cho Tam Tạng sống lại. Cái này không thể không nói là Tam Tạng vận khởi a."

"Ngộ Không, kỳ thực người có chỗ không biết. Thánh Nhân Chi Cảnh phía dưới người, Từ Vong về sau hồn phách đều sẽ về ở địa phủ, sau đó nghe theo

Thập Điện Diêm La phán quyết, sau cùng quyết định hồn phách chỗ. Thế nhưng là một khi đến Thánh Nhân Chi Cảnh, là sẽ không tùy tiện Từ Vong. Mà nếu như một khi vẫn lạc, cái kia hồn phách làm theo sẽ trực tiếp phá vỡ không gian, tiến về Thượng Giới Hoàng Tuyền chi quốc. Nếu như tới đó, coi như phiền phức."

"Hoàng Tuyền chi quốc cái kia là địa phương nào "

"Hoàng Tuyền chi quốc là một chỗ cực kỳ kỳ dị trên thế giới, nơi đó là chỉ cho phép cao cấp hồn phách tồn tại thế giới. Sở hữu trong vũ trụ các cái thế giới, chỉ cần là Thánh Nhân Chi Cảnh trở lên người, sau khi chết hồn phách đều sẽ bị Hoàng Tuyền chi quốc tiếp dẫn. Từ đó lại sẽ không xuất hiện ở cái thế giới này."

"Lại còn có loại sự tình này ta chưa từng nghe nói qua. May mắn lưu lại hồn phách, không phải vậy chỉ sợ thật phiền phức!"

"Tốt, về phần chuyện khác, ta cũng không nhiều lời, hết thảy dựa vào chính người mình ngộ. Nhớ kỹ, thế gian này đúng và sai, đều là tương đối. Người tạm thời thì lưu ở ta nơi này Tà Nguyệt Tam Tinh Động đi, nghỉ ngơi một phen cũng tốt."

"Vâng, đệ tử tuân mệnh."

Sau đó, Tôn Ngộ Không ngay tại cái này Tà Nguyệt Tam Tinh Động bên trong, ngồi bất động chính một chút ba ngày.

Thế nhưng là ngay tại ngày thứ ba thời điểm, Tôn Ngộ Không cả người bỗng nhiên tâm thần bất an, luôn cảm thấy phải có đại chuyện phát sinh. Đáng lẽ Tôn Ngộ Không còn tưởng rằng là chính mình nghĩ quá nhiều, thế nhưng là sau đó loại cảm giác này càng ngày càng mãnh liệt, sau cùng, Tôn Ngộ Không thật sự là không thể chịu đựng được cái loại cảm giác này, trực tiếp đứng dậy một cái bỏ nhào thì hướng về Tầng Mộc Sâm Lâm mà đi.

Thậm chí, đều không có cùng Tu Bồ Đề Tổ Sư tạm biệt. Mà khi Tôn Ngộ Không rời đi về sau, Tu Bồ Đề cũng giống như có cảm giác, vội vàng bấm ngón tay tính toán, thế nhưng là cái này bấm đốt ngón tay kết quả, vậy mà cái này bấm đốt ngón tay kết quả vậy mà mười phần mơ hồ, thậm chí mơ hồ căn bản cái gì cũng nhìn không ra.

Thế nhưng là bởi vậy Tu Bồ Đề suy đoán ra, tất nhiên là muốn phát sinh đại sự kinh thiên động địa, không phải vậy không sẽ như thế khó mà thôi toán. Càng nghĩ càng không yên lòng, sau cùng Tu Bồ Đề tại hướng tọa hạ đệ tử phân phó vài câu về sau, lấy cái kia chỉ bảo Bồ Đề nhánh liền theo sát Tôn Ngộ Không mà đi.

Cùng lúc đó, Bắc Câu Lô Châu Cực Bắc Chi Địa, một người mặc đạo bào màu xanh tuần mỹ người trẻ tuổi bỗng nhiên trống rỗng xuất hiện, sau đó ngẩng đầu cứ như vậy nhìn lấy phía đông, tựa hồ tại thôi diễn cái gì. Sau một hồi lâu, người trẻ tuổi kia bỗng nhiên như rụng mảy, "Hồngбет, Lục Nhĩ gặp nạn, Yêu tộc gặp nạn!"

Nói xong, vẫy tay, trên chín tầng trời một tòa tinh mỹ tuyệt luân cung điện bỗng nhiên hư không tiêu thất, tựa hồ là giấu ở một chỗ không gian. Thế nhưng là nếu có ai có thể nhìn kỹ, thì sẽ phát hiện trên chín tầng trời chỗ kia cung điện biến mất thời điểm, người trẻ tuổi kia bên hông treo một cái Tiểu Linh Đang lại nhỏ bé không thể nhận ra lác động một cái. Sau đó, cái này tuần mỹ người trẻ tuổi cũng đứng dậy bay lên không trung, hướng về phía đông cực tốc bay đi.

Côn Lôn Sơn Kiến Mộc đình chớp!

Một người mặc một thân đạo bào màu trắng trung niên nhân nhẹ nhàng đong đưa Vũ Phiến, hơi có chút Tam Quốc Thời Kỳ Gia Cát Lượng phong phạm. Ở giữa cái này áo bào trắng đạo nhân sinh mảy kiếm mất sáng, chẳng qua lại luôn tại vô ý toát ra một cổ xấu xa cảm giác.

"Ai, vốn cho rằng cái này Yêu tộc biết thuận đại thế mà hưng, lại không nghĩ rằng cô gái nhỏ này biết chặn ngang một gạch, lần này, có hơi phiền toái rồi. Bất quá, vẫn là phải đi xem một chút a, dù sao, hẳn nhưng là Yêu Tộc hi vọng chi tử."

Vừa dứt lời, cái này áo bào trắng đạo nhân chậm rãi đi trở về Côn Lôn Thần Cung, tại một chỗ cơ quan trùng điệp đại điện bên trong, lấy ra hai loại sự vật thả cùng trong tay áo, sau cùng, đứng dậy Giá Vân mà đi. Bất quá, tuy nhiên đồng dạng là Giá Vân, cái này áo bào trắng đạo tốc độ của con người, lại quả là nhanh không thể tưởng tượng.

Tây Bắc biển bên ngoài, Xích Thủy chi Bắc, Chương Vĩ Sơn.

Một cái toàn thân chỉ hất lên một đầu da thú xích hồng sắc đại hán, đại hán này thoạt hơi làm theo Bắc Phong gào thét, hàn phong凛冽. Hơi thở làm theo Xích Nhật nóng bức, ánh sáng mặt trời sáng rực. Lại tay cầm hai thanh Khai Thiên Cự Phù, ánh mắt sáng rực nhìn qua phía đông."Xem ra, ta cũng nên đi ra ngoài đi vòng một chút, năm đó mấy cái chết thì chết thương thì thương, còn sống không sai biệt lắm cũng đều qua trên Yêu Giới, bây giờ không biết còn thừa lại mấy người. Mặc kệ, lại không ra tay, cái này Yêu tộc thì xong."

Nói xong, đại hán này đột nhiên nhảy lên, liền đã lập tại cửu thiên chi thượng, sau đó, cứ như vậy bỗng dưng mà bay. Mục đích, chính là Cực Đông Chi Địa.

33 Trọng Thiên phía trên cái nào đó hư vô thế giới.

"Linh Bảo Thiên Tôn, Đạo Đức Thiên Tôn. Chúng ta, nên đi. Lần trước nợ, nên thời điểm đòi lại. Diệt ta thiên đình, lần đệ tử ta, Kỳ Tội đáng chém."

"Vâng, căn tuân Nhất Khí hóa Tam Thanh Ngọc Thanh cư Thanh Vĩ Thiên Thánh đấng Ngọc Thanh Cảnh Thủy Khí thành Nhật Thiên bảo bối quân Nguyên Thủy Thiên Tôn diệu Vô Thượng Đế (ID quá dài, so Ngọc Đế còn rất dài) pháp chi".

Sau đó, ba người chân đạp ba đóa Thanh Vân, hướng về Cực Đông Chi Địa mà đi. Lúc này Thái Thượng Lão Quân một thân thương thể đã hoàn toàn khôi phục, mà lại đạo hạnh càng là ẩn có tinh tiến.

Các lộ nhân mã, lúc này toàn bộ đều tại hướng về Cực Đông Chi Địa mà đi, đương nhiên, còn có cái kia Thiên Đạo hóa thân Hằng Nga, cũng tại hướng về Tàng Mộc Sâm Lâm mau chóng đuổi theo.

Những người này đều có khác biệt mục đích, không xem qua đánh dấu, lại là giống nhau một người, cái kia chính là, Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87: Liều chết nhất chiến

Cơ hồ là liều mạng đi đường, phía sau bốn cặp nhan sắc khác nhau cánh toàn bộ mở ra, ngọn lửa màu đỏ chi dục, màu lam nhạt Huyền Băng chi dục, màu vàng trọng thổ chi cánh còn có kim sắc dữu kim chi dục. Bốn cặp cánh không lồ chớp động ở giữa, để Tôn Ngộ Không tốc độ đạt tới mức độ khó mà tin nổi. Cơ hồ đã gần đến đạt tới cái thế giới này mức cực hạn có thể chịu đựng, tại nhanh hơn một chút, chỉ sợ cũng biết phá vỡ không gian bích lũy, tiến vào hư không bên trong. Thế nhưng là nhìn Tôn Ngộ Không tuy nhiên lo lắng chẳng qua lại không loạn chút nào khí tức, có thể cảm giác được ra tốc độ như vậy, chỉ sợ tuyệt đối không phải Tôn Ngộ Không cực hạn.

Một đường chạy như bay, rốt cục tại mặt trời lặn thời gian đuổi tới Tàng Mộc Sâm Lâm. Bốn cặp vũ dục một tay, Tôn Ngộ Không trực tiếp rơi xuống. Mà hạ xuống về sau thứ nhất mắt liền thấy đứng tại Tàng Mộc Sâm Lâm lối vào Hằng Nga. Tới đối đầu, thì là canh giữ ở Tàng Mộc Sâm Lâm cửa vào Lục Nhĩ Mi Hầu, Linh Mộc tộc tộc trưởng Mộc Cảnh Tịch, Huyền Yêu tộc tộc trưởng Mộng Quy.

Nguyên bản giằng co lẫn nhau hai phe đội ngũ, nhìn thấy Tôn Ngộ Không bỗng nhiên xuất hiện ở giữa, cũng có chút hoảng hốt. Nơi này không có gì ngoài Tôn Ngộ Không bên ngoài bốn người, có thể tất cả đều là Thánh Nhân Chi Cảnh, có thể coi là như thế, lại người nào đều không có cảm giác được Tôn Ngộ Không là thế nào xuất hiện. Phảng phất cũng là nháy mắt đứng không, Tôn Ngộ Không cứ như vậy xuất hiện, cho người cảm giác mười phần quái dị.

Nhìn thấy Tôn Ngộ Không lại vào lúc này trở về, Lục Nhĩ Mi Hầu không khỏi gấp kêu to: "Lão đại, đi mau. Nữ nhân này quá kinh khủng." Tôn Ngộ Không vừa định trả lời, lại không nghĩ cái kia Hằng Nga vậy mà đột nhiên xuất thủ, tay phải chỉ về phía trước, một đầu lụa trắng từ bên hông quấn quanh mà ra, trực tiếp thì chạy về phía Tôn Ngộ Không bề ngoài.

Tôn Ngộ Không tuy nhiên có chút trở tay không kịp, chẳng qua nhưng cũng phản ứng tương đương thần tốc, nhìn thấy nữ tử này lụa trắng như là ra biển Giao Long một dạng muốn chính mình xoắn tới, Tôn Ngộ Không đồng dạng tay vừa lộn, một đạo xích hồng sắc Hồng Lăng nghênh tiếp. Đây chính là năm đó Na Tra thành danh binh khí, Hỗn Thiên Lăng.

Thế nhưng là để Tôn Ngộ Không không nghĩ tới chính là, Hỗn Thiên Lăng cũng chỉ là ngăn cản cái kia lụa trắng một lát, liền bị lụa trắng cho quấn lấy, sau đó tiếp tục hướng mình công tới. Cái này Tôn Ngộ Không không còn dám chủ quan, cổ tay khê đảo, Càn Khôn Quyền xuất hiện. Hướng về phía lụa trắng dùng lực ném một cái, thừa dịp cái này đứng không Tôn Ngộ Không vội vàng hướng phải bước ra một bước đồng thời né người sang một bên, ngay tại Càn Khôn Quyền cùng lụa trắng đụng nhau thời điểm, Kim Cô Bồng đã ra hiện tại trong tay.

Cùng dự liệu một dạng, Càn Khôn Quyền cũng vèn vèn ngăn cản một cái chớp mắt liền bị lụa trắng cuốn lên. Đi qua cái này hai lần ngăn cản, Tôn Ngộ Không đã có đầy đủ thời gian đến phản kích. Song tay nắm chặt Kim Cô Bồng, đồng thời thăm vận thể nội Huyền Tật Thiên Hòa, trong nháy mắt, Kim Cô Bồng liền bị Huyền Tật Thiên Hòa bao trùm lại, sau đó, quay người lại, Kim Cô Bồng liền hung hăng đánh tới hướng cái kia lụa trắng.

Khiến người ngoài ý chính là, nhìn yếu đuối vô cùng lụa trắng tại cùng Kim Cô Bồng đụng nhau thời điểm, phát ra thanh âm lại là loại kia kim thiết giao kích thanh âm, chẳng lẽ cái này lụa trắng lại có có khả năng cùng Kim Cô Bồng sánh ngang độ cứng?

Chẳng qua Tôn Ngộ Không cũng không có quá khuyết điểm nhìn, tại cùng lụa trắng giao kích trong nháy mắt, bám vào Kim Cô Bồng trên Huyền Tật Thiên Hòa đã toàn bộ bám vào lụa trắng phía trên. Chẳng qua Tôn Ngộ Không còn chưa kịp buông lỏng một hơi, Hằng Nga một tay chấn động, một đạo thanh lân như là nguyệt quang đồng dạng quang mang từ trên tay bắt đầu, hướng về lụa trắng lan tràn.

Làm bám vào lụa trắng phía trên Huyền Tật Thiên Hòa gặp được tháng này quang thời điểm, vậy mà nhanh chóng lui lại, nhìn bộ dáng đúng là cực kỳ e ngại tháng này quang.

"Hừ, chỉ là Huyền Tật Thiên Hòa cũng lấy ra bêu xấu" hừ lạnh một tiếng, thiên địa này Thất Đại Dị Hòa một trong Huyền Tật Thiên Hòa tại Hằng Nga trong mắt vậy mà như thế không chịu nổi.

Trong nháy mắt, Tôn Ngộ Không cũng tức giận giận. Sau lưng Lục Nhĩ Mi Hầu còn có muốn khuyên cái gì, mà Tôn Ngộ Không cũng đã xách Kim Cô

Bỗng phóng tới Hằng Nga. Chẳng qua Tôn Ngộ Không tuy nhiên phần nộ lại cũng không lỗ mắng. Vừa tới thời điểm Lục Nhĩ Mi Hầu nói nữ tử này mười phần khủng bố, đã liền Lục Nhĩ Mi Hầu đều cảm thấy người khủng bố, Kỳ Thực Lực cùng mình so sánh, chỉ cao hơn chứ không thấp hơn.

Mà lại vài ngày trước Trư Bát Giới, cũng làm cho Tôn Ngộ Không trong lòng báo động, cái này cùng Hằng Nga hình dạng nhất trí nữ tử, hẳn là gốc tử trong miệng Thiên Đạo hóa thân đi tựa hồ vẫn là chuyên môn đến diệt sát chính mình.

Vốn còn muốn lưu thủ Tôn Ngộ Không dứt khoát cũng không bắn khoãn nữa, vạn nhất bởi vì vì bắn khoãn của mình dẫn đến chính mình đánh bại thậm chí một chiêu bị giết, vậy coi như hối hận cũng không kịp.

Nguyên cớ tại xông đi lên thời điểm, Hắc Viêm bạo liệt hỏa cùng Cửu Minh U Viêm đã đồng thời bám vào Kim Cô Bồng phía trên, mà lại bát quái Linh Hỏa cũng đồng thời thôi động, hóa thành một bộ khôi giáp mặc ở Tôn Ngộ Không trên thân. Mà lại, phía sau trong nháy mắt hai đôi vũ dực mở ra, một đôi đỏ Hồng Sắc Hỏa vũ, một đôi nhạt Hoàng Sắc Thổ vũ.

Nói đến tựa hồ rất phiền phức, chẳng qua đây hết thảy đã tại không đến nửa cái thời gian hô hấp liền đã hoàn thành. Sau đó, Tôn Ngộ Không nhảy lên thật cao, hai tay nắm Kim Cô Bồng hướng về phía Hằng Nga đập xuống giữa đầu.

Đương nhiên, Tôn Ngộ Không sở hữu động tác, Hằng Nga đều nhìn ở trong mắt. Khi nhìn đến Tôn Ngộ Không vậy mà có thể đồng thời vận dụng tam đại Dịch Hóa thời điểm, trong mắt cũng lộ ra một tia ngưng trọng. Bất quá, cũng chỉ là hơi coi trọng hơn mà thôi, nhìn lấy Tôn Ngộ Không thế đại lực trầm nhất côn, Hằng Nga lại chỉ là triệu hồi lụa trắng, sau đó tay phải lên đỉnh đầu vung lên, lụa trắng liền đã tại trong chớp mắt hoành cùng Hằng Nga đỉnh đầu, ngăn trở Tôn Ngộ Không nhất kích.

Bất quá, Tôn Ngộ Không chẳng những không có bởi vì Hằng Nga ngăn trở chính mình nhất kích mà thất vọng, ngược lại lộ ra vẻ đắc ý. Bởi vì sau một khắc, tại Kim Cô Bồng cùng lụa trắng giao kích ra, âm vang bạo liệt. Cái này uy lực nổ tung, tuyệt đối có thể cùng một vị người sống trung kỳ nhân toàn lực nhất kích. Chẳng qua cái này nổ tung tất cả lực lượng tất cả đều là tuôn hướng Hằng Nga, Tôn Ngộ Không lại là không hư hao chút nào.

Một kích thành công, Tôn Ngộ Không xa xa nhảy ra. Kỳ thực tại Tôn Ngộ Không tâm lý, nữ tử này tuy nhiên cường, nhưng là cũng có một cái hạn độ. Tuyệt đối sẽ không như là Trư Bát Giới nói tới, siêu việt cảnh giới của thánh nhân. Bởi vì từ khi dung hợp Ngũ Thái Thần Thạch về sau, Tôn Ngộ Không đối với tại Thiên Đạo cảm ngộ càng nắn nắn. Tôn Ngộ Không biết rõ, cái này Bàn Cổ giới là tuyệt đối sẽ không cho phép cái kia siêu việt Thánh Nhân tồn tại.

Bởi vì Thánh Nhân Diên Phong đã là cái thể giới này cực hạn, siêu việt cực hạn này, Bàn Cổ giới thì vô pháp tại dung nạp, từ đó biết loại bỏ sập tiệm Cổ Giới, cũng chính là mọi người trong miệng phi thăng tới cao cấp hơn thời gian.

Mà lại Tôn Ngộ Không cũng nhìn ra được, Trư Bát Giới tuy nhiên cũng tấn thăng làm Thánh Nhân, chẳng qua lại chỉ là Thánh Nhân sơ kỳ. Đối với thánh nhân sơ kỳ người mà nói, Thánh Nhân trung kỳ hoặc là Thánh Nhân Diên Phong, cũng đã là vô pháp chống lại tồn tại. Nguyên cớ, nữ tử này hơn phân nửa là Thánh Nhân Diên Phong, chẳng qua nhưng lại có hết sức lợi hại binh khí.

Bởi vậy, mặc dù không cách nào thấy rõ nữ tử này thực lực chân chính, chẳng qua Tôn Ngộ Không vẫn là đạo nghĩa không thể chùn bước tới đại chiến. Dù sao, tại dung hợp Hỏa thuộc tính Ngũ Thái Thần Thạch về sau, Tôn Ngộ Không cũng có được Thánh Nhân Diên Phong thực lực.

Bất quá, lần này Tôn Ngộ Không lại muốn sai. Bởi vì hắn lọt mắt một cái chỗ mấu chốt, cái kia chính là Tôn Ngộ Không hiện tại chỉ dung hợp bốn khối Thần Thạch cũng đã là Thánh Nhân Diên Phong, đạt tới cái thể giới này cực hạn, vậy nếu như tại dung hợp một khối đầu? Có phải hay không thì trực tiếp phi thăng chẳng qua tại truyền thừa trong trí nhớ, Tôn Ngộ Không rất rõ ràng biết, dung hợp năm khối Thần Thạch, cũng sẽ không như vậy phi thăng, mà chính là biết thực lực đạt đến cực hạn, sau đó giải trừ rơi cái nào đó phong ấn. Còn đến cùng là cái gì cái phong ấn, lần trước đang cảm thán Lục Nhĩ Mi Hầu Xích Huyết Du Long còn thời điểm, Kim Cô Bồng đã vụng trộm báo cho Tôn Ngộ Không.

Nếu như vậy, nói đúng là, Thánh Nhân Diên Phong phía trên, còn có một cảnh giới!

Chẳng qua lúc này Tôn Ngộ Không đã không rảnh nghĩ những thứ này, bởi vì vừa mới Hắc Viêm bạo liệt lửa toàn lực nhất kích, Hằng Nga, vậy mà đồng dạng lông tóc không thương.

Tôn Ngộ Không bỗng nhiên đem cảm giác được thấy lạnh cả người, đó là một loại dã thú đối với nguy hiểm trí mạng trời sinh trực giác. Bất quá, Tôn Ngộ Không dù sao cũng là Tôn Ngộ Không, nổi giận gầm lên một tiếng, nhắc lên Kim Cô Bồng, Hắc Viêm bạo liệt hỏa cùng Cửu Minh U Viêm toàn lực phát động, như cuồng phong sâu vũ đồng dạng đánh úp về phía Hằng Nga.

Nhìn thấy Tôn Ngộ Không chẳng những không có chạy giặc mà toàn lực ứng chiến, Lục Nhĩ Mi Hầu cũng đuổi tới một trận áy náy. Chưa chiến trước e sợ, cái này là bức nào sĩ nhục. Không do dự nữa, Xích Huyết Du Long còn triệu ra, đồng thời một xanh một vàng hai đầu Thần Long phá không mà ra. Đang phát ra một tiếng rống gầm rung trời về sau, trực tiếp hướng về Hằng Nga công tới.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 88: Phong Vân Tế Hội

Hằng Nga tuy nhiên cùng Tôn Ngộ Không đánh chính khờ, chẳng qua khỏe mắt quét nhìn lại vẫn đang ngó chừng Lục Nhĩ Mi Hầu bọn người. Cái này nhìn thấy Lục Nhĩ Mi Hầu rút cục xuất thủ, mà lại vừa ra tay cũng là hai đầu uy lực bất phàm Chân Long biến hóa.

Hừ lạnh một tiếng, Hằng Nga chậm rãi giơ tay trái lên, kỳ thực, để Tôn Ngộ Không tức giận nhất, chính là Hằng Nga đối với Tôn Ngộ Không khinh thị cùng khinh thường. Từ Hằng Nga xuất thủ đến nay, một mực chỉ là dùng một tay! Bất luận công kích vẫn là phòng ngự, toàn bộ đều là tay phải tại thao túng cái kia lụa trắng, tay trái, thủy chung giấu tại trong tay áo.

Làm Lục Nhĩ Mi Hầu cũng xuất thủ thời điểm. Liền xem như Hằng Nga cũng không hề khinh thường, tay trái nâng lên, trong nháy mắt bỏ ra vô số đạo hình trắng khuyết quang hoa. Lục Nhĩ Mi Hầu hai đầu Thần Long mới miễn cưỡng bay đến một nửa thì gặp Hằng Nga cuồng phong sậu vũ đồng dạng Loan Nguyệt đá kích.

Nhìn thấy cái này hai đầu Thần Long còn chưa kịp phát uy liền bị Hằng Nga áp chế, Lục Nhĩ Mi Hầu nhất thời giận dữ. Nắm chặt Xích Huyết Du Long côn, liền muốn tiến lên Cận Thân Công Kích.

Lúc này, trong tai của mọi người, bỗng nhiên truyền đến một đạo cười mở miệng cười: "Ai nha nha, vậy mà tại nơi này khi dễ tiểu hầu tử tới tới tới, khi dễ khi dễ lão phu như thế nào "

Lời còn chưa dứt, chỉ gặp một vị thân mặc áo bào trắng cầm trong tay Vũ Phiến thoát nhìn như là văn sĩ trung niên nhân trong nháy mắt xuất hiện tại Lục Nhĩ Mi Hầu cùng Hằng Nga ở giữa. Bất luận là chính tại công kích Tôn Ngộ Không vẫn là vừa định chuẩn bị phản kích Hằng Nga, tất cả đều dừng lại động tác. Đồng thời mười phần đề phòng nhìn lấy cái này văn sĩ trung niên.

"Ha ha, chẳng lẽ lão phu hình dạng mười phần xấu xí làm sao đều để lọt làm ra một bộ đề phòng thần sắc" cái này văn sĩ trung niên sau khi rơi xuống đất, cũng không nói thêm cái gì, chỉ là nhẹ lay động Vũ Phiến, gương mặt cười ha ha.

"Người là ai chẳng lẽ là nữ tử này đồng bọn" vẫn là Lục Nhĩ Mi Hầu hỏi ra đại gia nghi hoặc. Dù sao ở cái này trước mắt, bỗng nhiên xuất hiện một cái địch ta không rõ mà lại khí thế người hết sức mạnh, mặc cho ai cũng sẽ không không nhìn.

"Ha ha, tiểu hầu tử, ngay cả ta cũng không nhận thức nên đánh nên đánh. Ai, thật chẳng lẽ chính là ẩn cư quá lâu" cái này văn sĩ trung niên nói xong, hướng về phía Lục Nhĩ Mi Hầu dùng Vũ Phiến cán quạt hừ không liền chút ba lần. Lục Nhĩ Mi Hầu vừa nhìn cái này văn sĩ trung niên tựa hồ muốn công kích mình, vội vàng triệu hồi hai đầu Thần Long hộ thể, thế nhưng là làm văn sĩ trung niên ba lần điểm xong, Lục Nhĩ Mi Hầu bỗng nhiên sững sờ tại nguyên chỗ, gương mặt ngốc trẻ cùng thật không thể tin.

Một bên Tôn Ngộ Không nhìn thấy Lục Nhĩ Mi Hầu bỗng nhiên lộ ra kỳ quái thần sắc, không khỏi phần nộ quát: "Người đến cùng là ai đem Lục Nhĩ làm sao như vậy xuất thủ ám toán, chẳng lẽ người không biết. . ." Không đợi Tôn Ngộ Không nói xong, Lục Nhĩ Mi Hầu bỗng nhiên nhúng tay che Tôn Ngộ Không miệng, vội vàng tại Tôn Ngộ Không tai một bên nói cái gì đó. Mà Tôn Ngộ Không càng nghe thần sắc càng kinh ngạc, sau cùng vậy mà cũng là gương mặt ngốc trẻ.

Nhìn thấy văn sĩ trung niên cử động, phía sau Hằng Nga cũng nhìn ra được này người là địch không phải bạn. Chẳng qua Hằng Nga lại không có vọng động. Đối với Tôn Ngộ Không cùng Lục Nhĩ Mi Hầu, Hằng Nga hoàn toàn có thể tùy ý xuất thủ lại không chút nào có điều cố kỵ, bởi vì Hằng Nga có thể liếc mắt liền nhìn ra Tôn Ngộ Không cùng Lục Nhĩ Mi Hầu tu vi. Trước đó sở dĩ không có nhất cử đánh giết Tôn Ngộ Không, Hằng Nga cũng chỉ là ôm tìm một chút Tôn Ngộ Không sâu cạn mục đích. Thậm chí trước đó một hệ liệt giao thủ, Hằng Nga chỉ dùng một phần ba thực lực mà thôi.

Có thể là đối với cái này văn sĩ trung niên, Hằng Nga lại một chút cũng nhìn không thấu tu vi. Nhìn không thấu địch nhân, mới là đáng sợ nhất.

"Nữ tử, không nên nóng lòng, còn có nhân không có tới đây." Ngay tại Hằng Nga đang cân nhắc, cái này văn sĩ trung niên lại nói một câu như vậy không giải thích được. Còn có nhân không có tới chẳng lẽ cái này văn sĩ trung niên còn có trợ thủ không được nếu thật là dạng này, vậy mình nhất định phải thừa dịp hiện tại đi đầu xuất thủ, không phải vậy vạn nhất thật tới người giúp đỡ, vậy coi như phiền phức. Dù sao mình cũng có được không nhỏ lo lắng. Tuy nhiên bởi vì vì một số nguyên nhân đặc biệt mình có thể sử dụng vượt qua cái thế giới này lực lượng, bất quá, nếu như không phải bị bắt đắ dĩ, Hằng Nga cũng không muốn sử dụng.

Mà một bên khác, Tôn Ngộ Không cùng Lục Nhĩ Mi Hầu cúi đầu nói nhỏ, sau cùng, phảng phất xác nhận chuyện gì, bỗng nhiên hai người đều? Đề đầu hướng về phía cái này văn sĩ trung niên hừ không cúi đầu nói: "Đa tạ tiên bối viện thủ, Tôn Ngộ Không (Đề Yêu Hoàng) vô cùng cảm kích!"

Mà cái này văn sĩ trung niên vậy mà liền thụ cái này cúi đầu, không có chút nào không ổn thần sắc, mà lại trong mắt càng nhiều hơn chính là vui mừng "Tốt, ha ha. Ta Yêu tộc có lần nhân tài, định sẽ rất hưng thịnh, cũng không uổng công ta cái này lão cốt đầu ngăn dậm xa xôi chạy tới nơi này a."

Rõ ràng chỉ có trung niên nhân bộ dáng, lại nói mình là đám xương già

Nghe đến nơi này, Hằng Nga đã mười phần khẳng định cái này văn sĩ trung niên cảm thấy là Tôn Ngộ Không trợ thủ. Không do dự nữa, Hằng Nga bỗng nhiên xuất thủ. Chắp tay trước ngực, thì hướng về trước người một bộ, sau đó một đạo loan nguyệt hình quang mang trong nháy mắt bắn ra. Văn sĩ trung niên cũng không trở về, chỉ là trong tay Vũ Phiến hướng về sau lưng một cái, một đạo thanh sắc phong bích xuất hiện. Nhìn như thật mỏng phong tường, vậy mà hoàn toàn ngăn trở cái này hình trắng khuyết quang mang chặt chém. Chẳng qua ngăn trở cái này chặt chém về sau, phong tường cũng biến mất không thấy gì nữa.

Một lần dò xét tính giao thủ, hai người bắt phân cao thấp.

Hằng Nga biến sắc, biết thực lực của người này, cần phải cùng mình không kém nhiều. Mang theo một tia không thể tin, Hằng Nga hai tay bỗng nhiên nhanh chóng chỉ vào, mỗi một lần chỉ vào, đều có một đạo tinh quang hướng về văn sĩ trung niên bắn ra. Thời gian một hơi thở, liền đã có ngàn vạn tinh quang bắn về phía văn sĩ trung niên.

Một kích này, Hằng Nga đã không còn là thăm dò, mà chính là dùng ra chiêu thức "Tinh Quang Trùng Kích". Trung niên nhân cũng không tại kinh thị, xoay người, Vũ Phiến vòng quanh thân một cái, sau đó một đạo màu xanh đậm cột nước từ lòng đất toát ra. Đem người trung gian kiện hàng tại trong cột nước.

Sau đó, cái này vạn thiên Tinh Điểm thì toàn bộ bắn vào trong cột nước. Chẳng qua lại toàn bộ bị cao tốc xoay tròn cột nước cho bắn ra đến một bên. Bị đẩy lùi không có một điểm tinh mang, rơi xuống mặt đất đều sẽ hình thành một cái lõm bằng cánh tay sâu không thấy đáy hàm động. Bởi vậy có thể thấy được cái này tinh mang xuyên thấu lực đều mạnh cỡ nào.

Lại nhất kích không có kết quả, Hằng Nga lộ ra nhưng đã triệt để tức giận. Ngay tại Hằng Nga vừa mới kết pháp ấn, chuẩn bị thi triển lợi hại hơn chiêu thức thời điểm, chân trời lần nữa truyền đến một trận tiếng cười. Chỉ bất quá tiếng cười kia lại hết sức thô cuồng bá đạo. Sau đó liền thấy chân trời một đạo hào quang màu đỏ thắm vội vàng xông đến.

"Yêu Sư, nghĩ không ra người vậy mà so ta tới trước a. Người cái kia Côn Lôn Sơn cách nơi này cũng không phải bình thường xa đây này." Vừa mới nói xong, một cái xích hồng sắc đại hán, trong tay dẫn theo hai thanh Cự Phủ âm vang rơi trên mặt đất. Theo đại hán này rơi xuống, không khí chung quanh bỗng nhiên một trận lạnh một trận nóng, mười phần quái dị.

"Ha ha, Chúc Cửu Âm đây này. Chúng ta cũng có mấy vạn năm không thấy đi "

"Đúng vậy a, chắc chắn, bây giờ đã không phải là chúng ta thời đại rồi." Sau đó, đại hán này liền quay đầu nhìn về phía Tôn Ngộ Không cùng Lục Nhĩ Mi Hầu. Cái nhìn này, để Tôn Ngộ Không cùng Lục Nhĩ Mi Hầu vậy mà cảm giác phảng phất rơi vào dung nham, thế nhưng là sau đó liền phảng phất đặt mình vào cùng Cực Hàn chi địa. Hai người đồng đều không tự chủ được đánh run một cái.

"Cái nào là hi vọng chi từ a con khi nhỏ này nhi thể nội lại có ta một giọt Chân Huyết, hơn nữa còn cho luyện hóa như thể triệt để ân, chẳng những có ta, còn có Cầu Long, Ly Long cùng Ứng Long Tiểu Hầu Nhi người rất là không đơn giản." Vốn là muốn nhìn một chút Yêu Tộc hi vọng chi từ là vị nào, bất quá khi nhìn thấy Lục Nhĩ Mi Hầu thời điểm, đại hán này lại rò rỉ ra mười phần thần sắc quái dị.

"A..., Thanh Long dữ Hoàng Long ta dựa vào. Tiểu tử người không sợ bị Long Khí quán thân a sáu giọt Thần Long Chân Huyết, mà lại càng có Thanh Long ngọc Hoàng Long, dựa vào."

"Ha-Ha, ta liền biết người biết giết mình. Chẳng qua vừa mới ta đã hóa giải con khi nhỏ này thể nội long chi lệ khí. Về sau chỉ phải chăm chỉ tu luyện, tương lai bất khả hạn lượng a. Nhiều năm như vậy, người có thể là cái thứ nhất dám dung hợp nhiều như vậy Long Huyết người."

Cái kia văn sĩ trung niên cũng không nhịn được cảm thán liên tục. Mà Lục Nhĩ Mi Hầu nghe được hai người này nói như thế, không khỏi trong lòng hơi động nói: "Tạ tiền bối điểm hóa chi ân. Vị tiền bối này, hẳn là Chúc Long Chúc Cửu Âm đi mong rằng tiền bối chỉ điểm nhiều hơn."

Bên này mấy người trò chuyện là hòa hợp, mà một bên Hằng Nga, cũng đã mặt lạnh như sương.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 89: Đại chiến bắt đầu!

Mặc kệ mấy người kia là không phải cố ý không nhìn chính mình, ở trước mặt mình lại đối với mình nhìn như không thấy, cái này đã đầy đủ Hằng Nga phần nộ. "Các người tu muốn không coi ai ra gì." Một tiếng khê kêu, Hằng Nga xuôi hai tay, cả người bỗng nhiên nguyên địa xoay tròn. Theo Hằng Nga xoay tròn, vô số cánh tay lớn nhỏ Loạn Nguyệt từ Hằng Nga giữa song chưởng bắn ra. Mà lại cái này bay vút Loạn Nguyệt, tựa hồ bị Hằng Nga khống chế, phân biệt bay về phía đối diện sáu người.

Ngay tại Tôn Ngộ Không cùng Lục Nhĩ Mi Hầu vừa định tiến lên ngăn cản thời điểm, cái kia xích hồng sắc đại hán cười ha ha một tiếng nói: "Để cho ta trước luyện tay một chút, ha ha ha." Sau đó, đại hán này hai tay trong nháy mắt biến thành hai cái Long Trảo, chỉ bất quá tay phải là xích hồng sắc, tay trái lại là màu xanh đậm.

Sau đó, cái kia bay vút tới vô số Loạn Nguyệt, vậy mà toàn bộ bị cái này một đôi Long Trảo đánh rớt. Cái này một đôi Long Trảo sẽ động tốc độ, thậm

chỉ đã vượt qua Lục Nhĩ Mi Hầu mất thường có thể bắt tốc độ cực hạn. Ở đây chỉ có cái kia vẫn sĩ trung niên cùng mờ Hòa Nhân Kim Tinh Tôn Ngô Không mới có thể thấy được rõ ràng.

Chính một chút 108 cái ngọt tháng, đều bị cái này Xích Sắc đại hán một đôi Long Trảo cho đánh rớt đến chung quanh. Bất quá, cái này Xích Sắc đại hán cũng không thoải mái, từ cái kia còn tại hai tay khẽ run cũng có thể thấy được, cái kia 108 cái ngọt tháng, tuyệt đối không phải tốt như vậy nhận. Bất quá, bất kể nói thế nào, một chiêu này, cũng coi là đón lấy.

"Hừ, xem ngươi một đôi Long Trảo, có thể có bao nhiêu lợi hại." Nói xong, Hằng Nga liền chuẩn bị thi triển lợi hại hơn chiêu số. Lúc này, nơi xa bỗng nhiên bay tới ba đóa Thanh Vân, cái này Thanh Vân thứ nhất mất nhìn thời điểm còn có ở chân trời, thế nhưng là nháy mắt về sau, cái này ba đóa Thanh Vân đã đến trước mắt.

Lúc này trong sân bảy người, Hằng Nga, từ không cần phải nói, chính là Thiên Đạo hóa thân sở hữu giả một thân cao thâm mật trức tu vi, mà xích hồng sắc đại hán Chúc Long Chúc Cửu Âm, cũng có được Thánh Nhân Điện Phong thực lực, hơn nữa còn là long chi nhất tộc người sống sót, càng là có rất nhiều thần thông bất khả tư nghị.

Văn sĩ trung niên, thì là Thượng Cổ Yêu Tộc Yêu Sư Côn Bằng. Côn Bằng, cơ hồ là Hồng Hoang thời kỳ thì tồn tại dị chủng, đi qua vô số năm tu luyện, ngay cả thân yêu đại chiến đều chưa từng vẫn lạc, người nào như là xem thường hắn, vậy tuyệt đối biết tiếp nhận không thể tưởng tượng hậu quả.

Mà Tôn Ngô Không lúc này cũng là có Thánh Nhân Điện Phong thực lực, tuy nhiên Tôn Ngô Không bởi vì một ít duyên cớ một mực không có chứng được Đại Đạo, thế nhưng là dung hợp bốn khối Ngũ Thái Thần Thạch, đó là ai cũng không dám khinh thường tồn tại.

Kỳ thực Tôn Ngô Không chính mình cũng một mực đang kỳ quái, lúc trước mình tại Linh Thái Phương Thốn Sơn Tu Bồ Đề Tổ Sư nơi đó học thành trở về thời điểm, là Đế Cấp đỉnh phong tu vi. Về sau ăn vụng Thái Thượng Lão Quân Vô Thượng Kim Đan về sau, thực lực càng là vượt xa Đế Cấp, đạt tới Thánh Nhân sơ kỳ thực lực, thế nhưng là, chính mình thế nhưng là chưa bao giờ chứng được Đại Đạo a.

Liên xem như lấy kinh nghiệm về sau thu hoạch được thân ngoại hóa thân Đẩu Chiến Thắng Phật, lại thêm chính mình Thác Thiên Cự Viên chi thân, Tôn Ngô Không là dự định chém nát Tam Thi đến chứng được Đại Đạo. Chưa từng nghĩ đánh với Ngọc Hoàng Đại Đế một trận, hai thi hủy hết, cái này khiến Tôn Ngô Không quả thực mê mang một lúc lâu. Dưới sự bất đắc dĩ, Tôn Ngô Không chỉ có thể lựa chọn lấy lực chứng đạo, tu luyện Vô Thượng Kim Thân.

Thế nhưng là từ khi thôn phệ dung hợp khối thứ nhất Ngũ Thái Thần Thạch về sau, chính mình phảng phất phát sinh một loại nào đó nói không rõ biến hóa. Mỗi dung hợp một khối Thần Thạch, thực lực của mình đều sẽ nhận được to lớn tăng lên, cái này tăng lên trình độ có thể là người khác tu luyện mấy vạn mấy chục vạn năm mới có thể có tới. Thế nhưng là, thực lực rõ ràng đang gia tăng, đan cũng không cách nào chứng được Đại Đạo. Vô pháp đạt được thiên địa tán thành.

Theo lý thuyết, chính mình dung hợp Thủy thuộc tính Thần Thạch thời điểm, đã ngộ Thủy chi Đại Đạo, mà lại Thổ hệ, Kim hệ thậm chí về sau Hỏa hệ, cũng đều ngộ một số tiểu đạo. Bình thường, chỉ cần ngộ bất luận một loại nào Đại Đạo, đều sẽ lập địa thành Thánh, đạt được Thiên Địa Pháp Tắc tán thành.

Đại Đạo 3000, tiểu đạo vô số. Duy chỉ có chính mình, Đại Đạo tiểu đạo tất cả đều ngộ, lại không cách nào chứng đạo. Có thể ngộ đạo không thể chứng đạo, sao mà khó quá

Nguyên cớ, loại tình huống này cũng liền bồi dưỡng hiện tại Tôn Ngô Không, có Thánh Nhân Điện Phong chiến đấu lực, lại không cách nào vận dụng Thiên Địa Đại Đạo. Đây cũng là Tôn Ngô Không cho tới nay chiến đấu, đều dựa vào nhục thân của mình tới Cận Thân Chiến Đấu nguyên nhân. Vô pháp vận dụng Đại Đạo Thánh Nhân, cũng chỉ có thể dựa vào sấp lá cà. Không phải vậy những tâm thường đó đạo pháp, tại Thánh trong mắt người, đều là trò đùa.

Bất quá, từ khi Hằng Nga một khắc này, Tôn Ngô Không tâm lý bỗng nhiên có chút minh ngộ, đối với mình là sao chậm chạp vô pháp chứng được Đại Đạo, có chút manh mối.

Không nói Tôn Ngô Không cũng có được Thánh Nhân Điện Phong thực lực, cũng là Lục Nhĩ Mi Hầu cùng Mộc Cảnh Tịch, Mộng Quy, cũng đều là Thánh Nhân Cường Giả. Nhưng là ở đây bảy vị Thánh Nhân, trừ Yêu Sư Côn Bằng, còn lại sáu người vậy mà toàn đều không cách nào thấy rõ cái này ba đóa Thanh Vân là như thế nào xuất hiện.

Quý dị như vậy tràng cảnh, để còn lại sáu người trong nháy mắt đề phòng.

"Đừng nóng vội đừng nóng vội, không cần lo lắng. Đường đường Nguyên Thủy Thiên Tôn đại nhân, chẳng lẽ còn sẽ có mặt đánh lên mấy cái này hậu sinh tiểu bối sao "Ba đóa Thanh Vân sau khi hạ xuống, Yêu Sư Côn Bằng trong nháy mắt tiến lên, đem Chúc Long cùng Tôn Ngô Không bọn người toàn bộ ngăn ở phía sau.

Nghe được Côn Bằng nói như thế, Thông Thiên Giáo Chủ nhất thời phần nộ quát: "Tu được chiếm chiếc kia lưỡi tiện nghi, hôm nay, mục đích của chúng ta cũng là diệt các ngươi."

Lúc này Tôn Ngô Không cũng nhận ra nhân lại là Thái Thượng Lão Quân cùng Thông Thiên Giáo Chủ, cái kia một người khác tất nhiên là Nguyên Thủy Thiên Tôn, mà lại vừa mới Côn Bằng tiền bối cũng đã nói cái này nhân thân phận.

Bây giờ, cái này Cực Đông Chi Địa Tàng Mộc Sâm Lâm lối vào, có thể nói là tụ tập Yêu tộc Đạo gia còn sót lại đỉnh phong cao thủ.

Yêu tộc, Thượng Cổ Yêu Tộc đỉnh tiêm cao thủ Yêu Sư Côn Bằng; Thượng Cổ Yêu Tộc Đế Tuấn thủ hạ số một Chiến Tướng Chúc Long Chúc Cửu

Âm; hiện tại Yêu tộc Vương Giả Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngô Không, dung hợp bốn khối Ngũ Thái Thần Thạch Thánh Nhân Điện Phong cường giả; nắm giữ sáu giọt Thần Long Chân Huyết Lục Nhĩ Mi Hầu Đế Yêu Hoàng, mà lại trong đó hai giọt vẫn là ngũ đại Tổ Long; thượng cổ Di tộc Linh Mộc tộc tộc trưởng Mộc Cảnh Tịch, một thân mộc hệ đạo thuật Quỷ Thần khó lường, mà lại nghe nói có có khả năng cùng Thái Thượng Lão Quân Vô Thượng Kim Đan cùng so sánh khôi phục năng lực; Thượng Cổ Yêu Tộc Huyền Yêu tộc tộc trưởng Mộng Quy, có có thể giấu giếm mạnh mẽ huyền thuật, Thượng Cổ thời kỳ, liên Thánh Nhân đều vô pháp kham phá huyền thuật Chí Tôn nhất tộc. Mà nó tộc trưởng đương nhiệm, càng là hậu sinh khả ư.

Mặt khác Đạo gia, Thiên Đạo hóa thân Hằng Nga, nghe nói Kỳ Thực Lực tu vi đã vượt qua Thánh Nhân Chi Cảnh, mà lại nếu là thiên đạo hóa thân, tất nhiên có cực kì mạnh mẽ Thần Thông; Đạo Gia Tam Thanh, Thánh Nhân Điện Phong Thông Thiên Giáo Chủ, tại lần trước Thiên Đình đại chiến bên trong lực chiến Yêu tộc đầu mục vô số lại chưa từng thụ một điểm thương tổn. Ngay cả Tu Bồ Đề Tổ Sư cũng chỉ có thể vận dụng chỉ bảo Bồ Đề nhánh mới có thể miễn cưỡng trấn áp. Thánh Nhân sơ kỳ Thái Thượng Lão Quân, Thiên Đình đại chiến giữa trọng thương chưa chết, tuy nhiên mất Bát Quái Bảo Lô, bất quá về sau tại Nguyên Thủy Thiên Tôn trợ giúp hạ chưởng những khối hắc thương thế, càng là nhân họa đắc phúc, thực lực nhất cử tăng lên tới Thánh Nhân trung kỳ.

Hai phe nhân mã nói không rõ ai mạnh ai yếu, bất quá, có thể khẳng định là, trận này đại chiến, là tuyệt đối không chịu tránh cho. Không nói đến Thông Thiên Giáo Chủ cùng Thái Thượng Lão Quân cùng Tôn Ngô Không có đại thù, chỉ nói Hằng Nga cái kia một bộ thể tất tru sát Tôn Ngô Không quyết tâm, thì nhất định một trận chiến này tính tất yếu.

Tuy nhiên Hằng Nga biết cái này Tam Thanh lúc này xuất hiện khẳng định là muốn mượn chính mình chỉ lực nhất cử diệt sát Yêu tộc còn sót lại cao đoạn chiến lực, mà lại chỉ cần cái này lần thành công, cái kia Yêu tộc về sau chẳng khác nào là phế. Chỉ cần Thánh Nhân Cảnh Giới chết, còn lại mấy cái Yêu Đế cũng lật không nổi cái gì sóng to gió lớn. Mà lại Phật môn, ha ha, Phật môn chính mình thế nhưng là rõ ràng nhất, nếu như không phải mình sau cùng xuất thủ, cái kia Trư Yêu khả năng liền đem Phật môn diệt môn.

A Trư Yêu là sao một nghĩ đến người này thời điểm, tâm lý sẽ có một tia dị dạng cảm thụ chính mình trước đó tuy nhiên bởi vì dùng đại pháp lực dẫn đến mê man, chẳng qua tại tình lại trước tiên liền đã đem một cái khác Hằng Nga thần thức hoàn toàn phong ấn. Kỳ quái nha.

Bất quá, liền xem như biết rõ bị lợi dụng, chẳng qua Hằng Nga lại không nói thêm gì. Bọn họ đang lợi dụng chính mình, chính mình không phải là không đang lợi dụng bọn họ chỉ cần Tam Thanh có thể kiềm chế lại những người còn lại, chính mình thì lấy tốc độ nhanh nhất diệt sát Tôn Ngô Không.

Muốn biết mình trước đó chẳng qua là thử nghiệm mà thôi. Nghĩ như vậy, Hằng Nga chậm rãi đưa tay, cảm xuống tai phải hai khóa bông tai.

Trong nháy mắt, Hằng Nga thực lực cùng khí thế bỗng nhiên bạo tăng chính một chút gấp hai! Trước đó thì đã có Thánh Nhân Điện Phong thực lực, cái này bạo tăng gấp hai về sau, nên là bức nào kinh người

Ngay tại Tôn Ngô Không sững sờ thời điểm, Hằng Nga đã tại biến mất tại chỗ, sau một khắc, thì xuất hiện sau lưng Tôn Ngô Không. Tại Tôn Ngô Không còn có chưa kịp phản ứng thời điểm, một cây lụa trắng đã quấn tại Tôn Ngô Không cái cổ ở giữa.

Tôn Ngô Không, nguy hiểm!

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngô Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 90: Đánh đi!

Hằng Nga tốc độ, vậy mà khủng bố như vậy liền Tôn Ngô Không Hòa Nhân Kim Tinh đều không thể bắt được động tác của nàng, thế nhưng là cũng là trong chớp nhoáng này, thiếu chút nữa muốn Tôn Ngô Không lệnh.

"Dừng tay!" Hét lớn một tiếng, Chúc Long Chúc Cửu Âm dưới chân liền động, nháy mắt thì lách mình đến Tôn Ngô Không sau lưng, một đôi Long Trảo đã nắm chắc đầu kia lụa trắng. Nếu như vừa mới Chúc Long chậm thêm một khắc trước, cái kia Tôn Ngô Không tất nhiên đầu lâu khó giữ được. Liền xem như Tôn Ngô Không có Kim Cương Bất Hoại Chi Thân thậm chí không sợ đao phách búa chặt, thế nhưng là cái này lụa trắng cũng không phải vật bình thường, coi như Tôn Ngô Không thân thể, cũng là không thể thừa nhận.

Bị Chúc Long như thế vừa quát, Tôn Ngô Không đã kịp phản ứng, tuy nhiên trong lòng còn tại hoảng sợ Hằng Nga tốc độ khủng khiếp, chẳng qua lại cũng không dám lại do dự một chút. Cô tay khê đao, Kim Cô Bồng từ dưới mà lên xuyên qua cái kia lụa trắng, sau đó Kim Cô Bồng một giao nộp lại thêm Chúc Long hai tay kéo một cái, rốt cục đem lụa trắng giật ra.

Mấy cái lắc mình, Tôn Ngô Không xuất hiện tại Côn Bằng bên người, gương mặt chưa tỉnh hồn. Mà lúc này, Hằng Nga cũng đã tại Chúc Long tranh tài, tuy nhiên Hằng Nga là muốn trực tiếp diệt sát Tôn Ngô Không, chẳng qua cái này Chúc Long quả thực thì chần chừ chết chính mình. Hằng Nga tâm lý biết, nếu như không giải quyết cái này Chúc Long, chỉ sợ khó làm thương tổn Tôn Ngô Không.

"Tam Thanh, còn có không xuất thủ chờ đến khi nào" một tiếng khẽ kêu, Hằng Nga liền không hề nhìn nhiều, mà chính là chuyên tâm tại Chúc Long giao chiến. Lúc này, Chúc Long mới phát giác cái này Hằng Nga thực lực thật mười phần khủng bố, cái này một nghiêm túc, Chúc Long áp lực tăng gấp bội. Sợ mình một cái sơ sẩy mà bị thua, Chúc Long lại trong tiếng rống giận dữ, đã hóa thành một đầu chừng dài trăm thước to lớn Xích Long.

Mà Hằng Nga hiển nhiên là tạm thời từ bỏ Tôn Ngộ Không, theo Chúc Long tiến vào trên chín tầng trời, trong lúc nhất thời, tiếng long ngâm tại Hằng Nga khẽ kêu âm thanh liên tiếp.

"Côn Bằng, hôm nay liền để lão phu nhìn xem, cái này ngàn vạn năm đi qua, ngươi có cái gì tiến bộ." Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn lấy Hằng Nga đã tại Chúc Long đại chiến, biết tại đây người kia đã không còn gì để nói, trực tiếp thì gánh lúc này giữa sân người mạnh nhất, nếu là Côn Bằng. Đồng thời, truyền âm tại Thông Thiên Giáo Chủ tại Thái Thượng Lão Quân trong tai: "Ta ngăn chặn Côn Bằng, hai người các ngươi nhanh chóng giải quyết cái kia còn thừa bốn người, không cần lưu thủ, tranh thủ thời gian ngắn nhất tru sát bốn người."

Tiếng nói vừa dứt, Nguyên Thủy Thiên Tôn trong tay phát trần một điểm, một đoàn Thanh Khí đã trong nháy mắt xuất hiện tại Côn Bằng trước mắt. Côn Bằng cũng không phải yếu ớt, nghiêng người tránh thoát cái này đoàn Thanh Khí, sau đó hai tay một huy, hai đoàn gió xoáy đã hướng về Nguyên Thủy Thiên Tôn bay tới.

"Côn Bằng, hôm nay ngươi Yêu tộc nếu là muốn sống, ngươi vẫn là xuất ra chút bản lĩnh thật sự đi! Ta tại Thiên Ngoại Thiên chờ ngươi." Nói xong, Nguyên Thủy Thiên Tôn trực tiếp xé rách không gian, bước ra một bước, trực tiếp biến mất tại nguyên chỗ.

Thế nhưng là lúc này Côn Bằng xác thực cười hắc hắc, sau đó vậy mà quay người lại, biến mất tại nguyên chỗ, thời điểm xuất hiện lại, vậy mà không phải Thiên Ngoại Thiên, mà chính là Thái Thượng Lão Quân sau lưng. Tại Thông Thiên Giáo Chủ tức giận trong tiếng hô, Côn Bằng tay phải nắm chảo, hung hăng đến chộp vào Thái Thượng Lão Quân trên lưng.

Thái Thượng Lão Quân bất ngờ không đề phòng, nhất thời thụ thương, chẳng qua lúc này cũng có thể thấy được Thái Thượng Lão Quân thực lực xác thực đề bạt, tại thụ Côn Bằng một chảo về sau, vậy mà cứ thế mà ngừng đánh ra trước thân hình, mà lại đồng thời tay khẽ vẫy, một bộ Thái Cực Bát Quái Đồ thì đánh về phía sau lưng Côn Bằng.

Thế nhưng là lúc này, Côn Bằng đã một bên cười ha ha, một bên xé rách không gian, trốn vào Thiên Ngoại Thiên bên trong. Quá trình này, tự thuật phức tạp, chẳng qua lại chỉ vền vẹn không đến thời gian một hơi thở, ngay cả trốn vào Thiên Ngoại Thiên Trung Nga Nguyên Thủy Thiên Tôn đều chưa kịp phản ứng, hoặc là, là hoàn toàn nghĩ không ra, thực lực đến bọn họ cấp độ này, vậy mà lại nhân lúc người ta không đề ý xuất thủ đánh lên. Cái này, đây chính là có nhục Thánh Nhân tên a.

Nguyên cớ tại Côn Bằng tiến vào Thiên Ngoại Thiên trước tiên, Nguyên Thủy Thiên Tôn liền nén giận xuất thủ, vừa ra tay, chính là mình công kích mạnh nhất, Tiên Thiên Thanh Khí!

Mà thụ nhất chảo Thái Thượng Lão Quân, lại là mặt mũi tràn đầy phẫn nộ, mặt âm trầm, quả thực muốn nhỏ xuống nước tới. Vốn là dự định báo thù, lại không nghĩ rằng còn chưa đụng phải Tôn Ngộ Không nửa điểm, chính mình liền đã bị thương nặng, đây quả thực là sỉ nhục!

Gầm thét giữa, Thái Thượng Lão Quân cùng Thông Thiên Giáo Chủ Song Song xuất thủ, Thái Thượng Lão Quân một dạng trong tay Thái Cực Bát Quái Đồ, bát quái này đồ đón gió căng phồng lên, đang bay ra Thái Thượng Lão Quân về sau trong nháy mắt biến lớn, trong chớp mắt, thì vòng qua Tôn Ngộ Không cùng Lục Nhĩ Mi Hầu, vậy mà thẳng tắp bay về phía phía sau hai người Mộc Cảnh Tịch cùng Mộng Quy.

Cái này đột nhiên một tay, để Mộc Cảnh Tịch cùng Mộng Quy thậm chí có chút hoảng hốt, chẳng qua hai người dù sao cũng là một phương Thánh giả, nhao nhao té ra bản thân mạnh nhất phòng ngự. Mộc Cảnh Tịch chính là tại mười ngón nhọn phi tốc sinh trường ra vô số dây leo, những thứ này dây leo cấp tốc tại Mộc Cảnh Tịch trước người kết thành một cái Đàng Giáp thuẫn. Bất quá, cái này có thể tuyệt đối không phải phổ thông Đàng Giáp thuẫn, không phải vậy, Mộc Cảnh Tịch làm sao lại dùng nó để ngăn cản một vị Thánh Nhân công kích

Mà Mộng Quy càng là từ trong hai mắt bắn ra một đạo quang hoa, cái này quang hoa trong nháy mắt Phá Toái Hư Không, mà Mộng Quy đã một bước bước vào trong hư không.

Thế nhưng là, sau một khắc, nhường một chút hai người cảnh tượng khó tin xuất hiện, cái kia bay tới Bát Quái Đồ vậy mà phóng xạ ra đầy trời mệnh mệnh hào quang, cái này hào quang nhìn như yếu ớt, tuy nhiên lại không có bất kỳ vật gì có thể ngăn cản. Cái kia Mộc Cảnh Tịch Đàng Giáp thuẫn không được, ngay cả Mộng Quy Dị Thời Không cũng không được. Nguyên cớ, hai người tại hoảng hốt cùng ánh mắt không thể tin giữa, hai người cứ như vậy bị Bát Quái Đồ cho bao trùm, biến mất tại nguyên chỗ.

Thái Thượng Lão Quân sau đó hung hăng trừng Tôn Ngộ Không nhất nhãn, sau đó nguyên địa một hồi, thì cách không chui vào Bát Quái Đồ giữa. Chỉ để lại trọn mắt hốc mồm Tôn Ngộ Không cùng Lục Nhĩ Mi Hầu.

"Thái Cực Bát Quái Đồ, chính là Tiên Thiên Hỗn Độn sơ khai lúc thiên địa sinh ra chí bảo, được thành thế giới. Bát Quái Đồ Chương Không Giả, cũng là phương thế giới này chí cao vô thượng thần. Ngươi hai vị kia tiểu bằng hữu, dữ nhiều lành ít. Rốt cục, đến phiên ta xuất thủ."

Nói chuyện, là Thông Thiên Giáo Chủ.

Lại là, Chúc Long cùng Hằng Nga trên chín tầng trời đại chiến, Côn Bằng cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn tiến vào Thiên Ngoại Thiên, Thái Thượng Lão Quân cùng Mộng Quy Mộc Cảnh Tịch tiến vào bát quái thế giới, nguyên cớ, trận này giữa, vậy mà chỉ còn lại có Thông Thiên Giáo Chủ cùng Tôn Ngộ Không Lục Nhĩ Mi Hầu hai người. Hơn nữa nhìn Thông Thiên Giáo Chủ cái này thần thái, cái này tựa hồ là bọn họ kế hoạch tốt

"Hừ, thì tính sao đợi ta hai diệt sát ngươi, lại đi tương trợ những người khác không muộn!"

"Ha ha ha, Tôn Ngộ Không a Tôn Ngộ Không, lần này, ngươi không có cơ hội. Biết vì cái gì lưu lại ta tới đối phó ngươi sao mà không phải cùng ngươi cừu hận lớn nhất Thái Thượng Lão Quân hoặc là thực lực mạnh nhất Nguyên Thủy Thiên Tôn sư tôn thậm chí đều không phải là Thiên Đạo hóa thân Hằng Nga ngươi còn không biết đâu? Đi chắc chắn, ngươi thế nhưng là cái này ngàn vạn năm đến, Thiên Đạo hóa thân cái thứ hai tự mình diệt sát nhân vật a. Ha-Ha "

Theo Thông Thiên Giáo Chủ càn rỡ cười to, từ trên người hấn vẩy mà tản mát ra từng đợt Ma khí. Đúng vậy, không phải Tiên Khí cùng yêu khí, mà chính là Ma khí.

Thế nhưng là, Ma. Loại này tồn tại đặc thù, đã sớm biến mất không biết mấy cái vạn năm, mà lại từ thiên địa sơ khai cho tới bây giờ, giữa thiên địa cũng chỉ hết thấy đi ra mười ba con được xưng là Ma tồn tại. Giữa thiên địa con thứ nhất Ma, cũng là từng cùng Viêm Đế Hoàng Đế cùng Trục Lộc Đại Chiến Ma Vương Xi Vưu. Chỉ bất quá về sau Xi Vưu chiến bại, bị Hoàng Đế chém giết cũng phân thân mười hai khối, cái này mười hai khối thân thể lại như cũ không chết, tại ma khí ngập trời giữa đào thoát khai mở.

Đồng thời sau tới tu luyện thành Thập Nhị Đầu Tổ Vu, thân có Xi Vưu Vô Thượng Ma Huyết, trời sinh liền nắm giữ một bộ cực kì mạnh mẽ thân thể. Mà lại Thập Nhị Đầu Tổ Vu, toàn bộ đều là trời sinh Thánh Nhân Điện Phong.

Trong đó Cộng Công cầm trong tay Đoạn Ngọc Câu; Chúc Dung cầm trong tay Thiên Ly Hóa Thần roi; Hình Thiên cầm trong tay Kiền Thích Thần Phủ; Đế Giang cầm trong tay Chi Xích Trượng; Hậu Nghệ cầm trong tay chân thiên thần cung, Xạ Nhật Thần Tiễn; Khoa Phụ cầm trong tay Đào Mộc Thần Trượng; Lôi Thần cầm trong tay Lôi Thần Chùy, Nhục Thu cầm trong tay thiên khánh; Cú Mang cầm trong tay Địa Mang; Huyền Minh cầm trong tay Huyền Minh Cốt Tiễn; Hậu Thổ cầm trong tay Cửu Thiên Túc Nhượng; Phong Bá Vũ Sư cầm trong tay Tái Càn Khôn, Thuận Phong Kỳ.

Cái này mười hai vị, cũng là Thập Nhị Đầu Thánh Nhân Điện Phong Tổ Vu.

Mà lúc này, cái này Thập Nhị Đầu Tổ Vu thì đứng tại Tôn Ngộ Không cùng Lục Nhị Mi Hầu trước mặt. Đúng vậy, không có nhìn lầm cũng không có nghe lầm, làm Thông Thiên Giáo Chủ ngập trời Ma khí tiêu tán về sau, xuất hiện, cũng là Thập Nhị Đầu cao hơn mười mét Thập Nhị Đầu Tổ Vu!

"Nói cho các ngươi biết đi, bởi vì ta Thông Thiên Giáo Chủ nắm giữ Thập Nhị Đầu Thiên Thần Sát Đại Trận, càng là có Thập Nhị Đầu Tổ Vu làm là trận nhãn, nguyên cố, bọn họ đều sẽ tránh đi ta."

Tôn Ngộ Không, hôm nay, ngươi hẳn phải chết.

Vừa mới nói xong, Thông Thiên Giáo Chủ hai tay vung lên, Thập Nhị chi đen nhánh Tiểu Kỳ xuất hiện tại Thông Thiên Giáo Chủ trong tay.

Trong đó một chi trên cột cờ có khắc Đế Giang hai chữ Tiểu Kỳ bỗng nhiên ra khỏi hàng, trực chỉ Tôn Ngộ Không. Cùng lúc đó, Thập Nhị Đầu Tổ Vu bên trong Đế Giang Đại Vu, đã xuất hiện tại Tôn Ngộ Không trước mặt.

"Ha ha ha, Thập Nhị Tổ Vu nơi tay, thiên hạ này ai có thể thắng ta ha ha ha."

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 91: 12 Tổ Vu

Cái này Đế Giang danh xưng Không Gian Chi Tổ Vu, nó tốc độ quá nhanh đã vô pháp tưởng tượng. Những người khác di động là tại cùng một cái không gian được di động, thế nhưng là Đế Giang hoàn toàn là dùng không gian gãy điểm tiến hành di động. Giống như là một trang giấy trên vẽ lấy hai cái điểm, người khác muốn từ một cái có một chút đạt một cái điểm khác cần trên giấy di động đi qua, mà Đế Giang, là trực tiếp đem giấy gãy đôi, làm hai cái điểm hoàn toàn trùng hợp. Nguyên cố, Đế Giang tốc độ, đã vượt qua thời không trôi buộc.

Một ngày này, để Tôn Ngộ Không giật mình sự tình quả thực là liên tiếp không ngừng phát sinh, hiện tại liền Thập Nhị Đầu Tổ Vu đều đi ra, cái này Đạo gia đến cùng còn có giấu có bao nhiêu kinh khủng thủ đoạn

Thế nhưng là lúc này đã không có thời gian để Tôn Ngộ Không suy nghĩ nhiều, làm Đế Giang xuất hiện tại Tôn Ngộ Không trước mắt thời điểm, trong tay Chi Xích Trượng đã nhanh nhanh điểm ra. Nếu như lần này điểm thực, Tôn Ngộ Không không chút nghi ngờ chính mình có lẽ cơ hội mệnh tang nơi này. Thế nhưng là, cái này Đế Giang tốc độ thật sự là quá nhanh, nhanh Tôn Ngộ Không căn bản không kịp phản ứng.

Ngay tại Chi Xích Trượng miễn cưỡng điểm tại Tôn Ngộ Không cái trán thời điểm, một đỉnh Thanh Đồng chuông lớn bỗng nhiên gắn vào Tôn Ngộ Không trên thân. Mà Chi Xích Trượng làm theo hung hăng đến điểm tại Thanh Đồng chuông lớn phía trên, nhất thời, từng đợt tiếng ông ông vang lên. Bị chuông lớn che đậy ở bên trong Tôn Ngộ Không lúc này mới hồi phục tinh thần lại, mà theo chuông lớn vù vù âm thanh, Tôn Ngộ Không bỗng nhiên cảm giác hai

mất một trận nhói nhói.

Thống khổ này tới vô cùng chân thực mà lại dễ Tôn Ngộ Không vô pháp chống cự, chỉ cảm thấy hai mắt muốn nứt, tựa hồ có vô số liệt hỏa tại thiêu đốt.

Lúc này Lục Nhĩ Mi Hầu lại lên tiếng kinh hô nói: " là người sao, "

Theo Lục Nhĩ Mi Hầu bỗng nhiên, một đạo người mặc đạo bào màu xanh thanh niên thân ảnh chậm rãi xuất hiện tại bảo bọc Tôn Ngộ Không chuồng lớn bên cạnh. Nhìn lấy cái này thân ảnh quen thuộc, Lục Nhĩ Mi Hầu nhất thời ngăn không được nước mắt, nhiều năm như vậy, trừ Hoa Quả Sơn chúng khi, nhất làm cho Lục Nhĩ Mi Hầu lo lắng, chính là mình vị này thần bí. Không nghĩ tới, vậy mà lại dạng này ra hiện trước mặt mình, mà lại vừa xuất hiện, thì cứu lão đại Tôn Ngộ Không.

"Lục Nhĩ, tình thế cực kỳ nghiêm trọng trước mặt, còn thể thống gì vì sư cũng là như thể dạy bảo người sao" nghe được răn dạy, Lục Nhĩ Mi Hầu nhất thời sững sờ, sau đó mình bạch cái này khả thi đợi có thể không phải mình sư đồ đoàn tụ thời điểm. Lau nước mắt, xách Xích Huyết Du Long côn, nhảy mấy cái đứng tại Tôn Ngộ Không khác một bên.

", đồ nhi cùng ngài sống vai nhất chiến."

"Tốt, đây mới là ta hảo đồ đệ. Chuẩn bị kỹ càng, bất luận như thế nào đều muốn cho Tôn Ngộ Không tranh thủ một khắc đồng hồ thời gian, không phải vậy, vì sư một phen khổ tâm thì uống phí."

Không có đi hỏi vì cái gì, Lục Nhĩ Mi Hầu chỉ là ánh mắt kiên định nhìn cách đó không xa Thông Thiên Giáo Chủ cùng Thập Nhị Đầu Tổ Vu. Vừa mới nhất kích chưa thành, Đề Giang đã trở lại Thông Thiên Giáo Chủ trước người.

"Ta còn tưởng rằng là người nào, nguyên lai chỉ là một cái chỉ là khí linh, Yêu tộc quả thật không người sao ha ha ha. Cũng tốt, liền để ta chậm rãi thử một chút, cái này Thập Nhị Đầu Tổ Vu đến cùng có năng lực gì đi. Kỳ thực, ta cũng là lần đầu tiên triệu hoán đây."

"Lục Nhĩ, ngàn vạn cẩn thận, Thập Nhị Tổ Vu mỗi người đều có lấy khác biệt Thần Thông. Tuy nhiên bởi vì bị triệu hoán nguyên nhân, thực lực xuống đến Thánh Nhân trung kỳ, chẳng qua cũng tuyệt đối cường hãn. Huống hồ, Thông Thiên hấn tựa hồ nắm giữ Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận a."

Nam tử mặc áo xanh này vừa nói xong, bên kia theo Thông Thiên Giáo Chủ cười ha ha, một mặt khắc lấy Chúc Dung hai chữ Tiểu Kỳ bỗng nhiên ra khỏi hàng. Sau đó, Thập Nhị Tổ Vu bên trong Hỏa Thần Chúc Dung tại nổ tung đầy trời liệt hỏa đồng thời, tay phải hát lên, Thiên Ly Hóa Thần roi đề thi ra, lửa này Thần Tiên trên bám vào hừng hực hỏa diễm, phảng phất muốn đem hư không cho thiêu huỷ.

Nhìn thấy mỗi lần xuất thủ lại là Hỏa Thần Chúc Dung, Lục Nhĩ Mi Hầu không dám khinh thường, tại Thập Nhị Tổ Vu bên trong, Chúc Dung có thể được công nhận chiến đấu cuồng, chiến đấu lực gần như chỉ ở Chiến Thần Hình Thiên phía dưới.

Mà lại Chúc Dung trời sinh có thể Thôn Phệ Thiên hạ Vạn Hóa, vạn đã qua vạn năm, không biết thôn phệ nhiều ít Dị Hóa, nguyên có thể nội hỏa diễm đã sớm đạt tới một loại cùng với trình độ khủng bố.

Cho nên nhìn thấy Thiên Ly Hóa Thần roi đánh tới, Lục Nhĩ Mi Hầu cũng không dám cứng rắn hồ sơ, nghiêng người tránh ra, Xích Huyết Du Long côn bắn ra, theo cây gậy bay vút, hai đầu Thần Long cũng mở to huyết bồn đại khẩu hơ lửa thần tấp tới.

Thế nhưng là lửa này Thần Căn vốn nên liền nhìn cũng không nhìn Lục Nhĩ Mi Hầu nhất nhãn, hướng về phía người áo xanh kia há mồm phun ra một cỗ cơ hồ trong suốt bạch sắc hỏa diễm.

Ngon lửa này bị phun ra về sau, vậy mà hóa thành một đầu dữ tợn Cự Thú, gầm thét xông Hướng Thanh Y nhân. Phát hiện Chúc Dung vậy mà không để ý đến chính mình mà chính là trực tiếp công kích, Lục Nhĩ Mi Hầu gầm thét giữa liền định trở lại chống đỡ.

"Lục Nhĩ, không cần quan ta. Mục tiêu của người là Thông Thiên lão đạo."

Nghe truyền âm, Lục Nhĩ Mi Hầu một chút do dự liền từ bỏ quay người, trực tiếp hướng về ở vào mười một con Tổ Vu về sau Thông Thiên Giáo Chủ công tới.

Rất hiển nhiên, Thông Thiên Giáo Chủ cũng nhìn ra Lục Nhĩ Mi Hầu ý nghĩ, chẳng qua lại không thêm để ý chút nào. Một cái Chúc Dung cũng đủ để kiềm chế lại cái kia khí linh, chính mình còn thừa lại mười một con Tổ Vu, coi như cái này Lục Nhĩ Mi Hầu lợi hại hơn nữa cũng vô pháp thương tổn đến chính mình, nguyên cớ, tuy nhiên bởi vì triệu hoán Thập Nhị Đầu Tổ Vu để cho mình linh lực không còn, hiện tại không có chút nào chiến đấu lực, bất quá, Thông Thiên đối với cái này Thập Nhị Đầu Tổ Vu có thể là có tự tin mãnh liệt, mà lại, coi như Lục Nhĩ Mi Hầu thật đột phá mười một con Tổ Vu phòng thủ, vậy cũng không quan hệ, chính mình, còn có Đô Thiên Đại Trận không có sử dụng đây.

Bởi vậy, nhìn lấy xông tới Lục Nhĩ Mi Hầu, Thông Thiên chỉ là chỉ huy Hậu Nghệ, Khoa Phụ cùng Lôi Thần tiến lên ngăn cản. Mà ba người này, lại là Khoa Phụ tại phía trước nhất, sau đó là Lôi Thần, Hậu Nghệ tại sau cùng. Thế nhưng là, làm cái này ba con Tổ Vu đứng vào vị trí về sau, Thông Thiên vậy mà phát hiện Lục Nhĩ Mi Hầu không thấy!

Chỉ còn lại có hai đầu Thần Long mang theo người hung ác bạo lệ Long Khí bay tới. Tuy nhiên Lục Nhĩ Mi Hầu không thấy, chẳng qua Thông Thiên lại cũng không có lo lắng, người chỉ huy ba con Tổ Vu công kích hai đầu Thần Long. Hai đầu Thần Long tuy nhiên chỉ có bản tôn một giọt Chân Huyết, chẳng qua lại cũng khó đối phó, dù sao Thanh Long dữ Hoàng Long chính là cùng thiên địa cùng một chỗ đản sinh Thần Vật.

Trong nháy mắt, ba con Tổ Vu thì cùng hai đầu Thần Long quần đấu. Bất quá, người sáng suốt lại nhìn ra được, ba cái đánh hai cái, Thần Long bị thua chỉ

là vấn đề thời gian mà thôi. Cái kia, Lục Nhĩ Mi Hầu đến cùng đi nơi nào

Thời gian muốn kéo về Tôn Ngộ Không vừa mới bị chuông lớn màu xanh bao lại thời điểm, làm Tôn Ngộ Không mất thấy Đế Giang Chi Xích Trượng liền muốn điểm tại trán mình thời điểm, lại không nghĩ rằng biết bỗng dung sinh ra một ngục chuông lớn. Tại chuông lớn bao lại Tôn Ngộ Không đồng thời, Tôn Ngộ Không bỗng nhiên cảm giác hai mắt tựa hồ tiến cái gì dị vật, trong nháy mắt kịch liệt đau nhức truyền đến, kém chút liền để Tôn Ngộ Không xem nhẹ trong đầu một đạo truyền âm

"Tôn Đại Thánh, ta là Lục Nhĩ Mi Hầu. Vừa mới tan vào người hai mắt, là Thượng Cổ Thần Thú Đương Hồ cùng Độc Cước Tắt Phương suốt đời tinh huyết tại pháp lực. Người nhanh chóng dùng thể nội Dịch Hóa luyện hóa hấp thu. Ta cùng Lục Nhĩ, vì người tranh thủ thời gian!"

Thanh âm tiêu tán, Tôn Ngộ Không đã xếp bằng ở chuông lớn màu xanh bên trong, chịu đựng kịch liệt đau nhức bắt đầu toàn lực luyện hóa. Nguyên bản tâm thường Thánh Nhân Điện Phong muốn hấp thu cái này hai đoàn tinh huyết cùng pháp lực đoàn năng lượng, coi như không tốn hơn vài chục năm cũng phải mấy năm, thế nhưng là, bởi vì Hóa thuộc tính Thần Thạch cùng Tôn Ngộ Không thể nội bảy loại Dịch Hóa, để Tôn Ngộ Không luyện hóa thời gian trực tiếp rút ngắn nghìn lần vạn lần không thôi. Mà lại người áo xanh kia vì Tôn Ngộ Không có thể nhanh chóng nhất hấp thu, thậm chí lúc trước liền đã khử trừ tất cả tạp chất cùng lệ khí, cái này khiến Tôn Ngộ Không hấp thu, chỉ có năng lượng tinh thuần.

Nguyên cơ, chỉ dùng ba phút, Tôn Ngộ Không thì triệt để hấp thu cái này hai đoàn to lớn lại năng lượng tinh thuần. Bất quá, cái này hai đoàn năng lượng, cũng không có để Tôn Ngộ Không tu vi tăng thêm một phần, bất quá, nhưng cũng không phải không có chút nào chỗ tốt.

Trong đó, trực tiếp nhất, cũng là Tôn Ngộ Không Hóa Nhân Kim Tinh rốt cục mượn nhờ cái này hai đoàn năng lượng, nhất cử đột phá phần thật biện giả tầng thứ, mà lại càng là một đường hất vang, tại đột phá phần thật biện giả đạt tới bằng sinh tử điện về sau, càng là nhất cử đạt tới Động U nên xa tầng thứ. Cái này, thật để Tôn Ngộ Không có chút bất ngờ kinh hi.

Kỳ thực, làm cái kia hai đoàn năng lượng tan vào hai mắt thời điểm Tôn Ngộ Không đã mơ hồ cảm giác được, chính mình Hóa Nhân Kim Tinh rốt cục đến đột phá thời điểm, thế nhưng là lại không nghĩ rằng vậy mà đạt tới Động U nên xa trình độ.

Nếu có thể ở làm đột phá, cái kia rất nhanh, chính mình liền có thể đạt tới Hóa Nhân Kim Tinh cực hạn. Đập vào mắt như cũ, phóng nhãn Càn Khôn, chỉ còn sau cùng hai cái cảnh giới.

Chẳng những Hóa Nhân Kim Tinh đột phá, cái này hai đoàn năng lượng càng là nhất cử đem Tôn Ngộ Không phía sau bốn đôi cánh cho dung hợp thành một đôi Thất Thái vũ dực. Để Tôn Ngộ Không tốc độ không biết bạo tăng nhiều ít, chẳng qua Tôn Ngộ Không từ nơi sâu xa có một loại cảm giác. Cái kia Không Gian Chi Tổ Vũ Đế Giang tốc độ, chỉ sợ cũng thì chỉ thế thôi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Tuyệt cảnh

Nguyên cơ, Tôn Ngộ Không chỉ dùng ba phút thì tỉnh lại. Mà người áo xanh kia cũng ngay đầu tiên thu chuông lớn màu xanh, đồng thời dùng để ngăn cản Hóa Thần Chúc Dung không bỏ Dịch Hóa. Nguyên bản hơi rơi xuống hạ phong người áo xanh khi lấy được chuông lớn màu xanh về sau, quả thực như hồ thêm cánh. Chẳng những hoàn toàn phòng ngự ở Chúc Dung đầy trời Dịch Hóa, thậm chí ngay cả ngày đó Ly Hóa Thần Tiên cũng không thể làm bị thương chuông lớn mây may.

Mà khi Tôn Ngộ Không rời đi chuông lớn trong nháy mắt, liền thấy không chế vô số hỏa diễm Chúc Dung, nhất thời trong lòng dâng lên một cổ cảm giác quái dị. Nếu để cho Chúc Dung biết mình Hóa Thần Điện bị chính mình dung hợp Hóa thuộc tính Thần Thạch cho trộm cắp không còn, mà lại bảy mươi hai chủng Dịch Hóa, chính mình chỉ dung hợp chín loại, còn lại tất cả đều trở lại thế gian. Không biết Chúc Dung có thể hay không nổi điên, tương truyền Tổ Vũ Chúc Dung đây chính là lừa tình như mạng, hơn nữa lúc trước đánh với Thủy Thần Cộng Công một trận, phảng phất chính là vì giữa thiên địa duy nhất một đóa Thủy Hóa Đồng Thể Dịch Hóa.

Bất quá, để Tôn Ngộ Không càng thêm chú ý cũng không phải là Chúc Dung cũng không phải người áo xanh chiếc kia kỳ lạ, mà chính là lúc này Lục Nhĩ Mi Hầu. Lục Nhĩ Mi Hầu biết nếu như mình không liều mạng, cái kia chỉ sợ về sau đều không lệnh có thể liều, nguyên cơ trừ để hai đầu Thần Long hộ thể bên ngoài, cũng không có bất kỳ phòng ngự, mà chính là đem toàn bộ linh lực đều tích súc tại một kích cuối cùng bên trong. Thế nhưng là, cũng tạo thành Lục Nhĩ Mi Hầu phòng ngự cực kỳ yếu kém.

Tại ba con Tổ Vũ trước mặt, loại này từ bỏ phòng ngự hành vi không khác muốn chết. Tôn Ngộ Không Hóa Nhân Kim Tinh mở ra, bằng vào Động U nên xa cảnh giới Hóa Nhân Kim Tinh, chỉ liếc mắt liền nhìn ra Lục Nhĩ Mi Hầu sau một khắc nếu như tại không né tránh, tuyệt đối sẽ mất mạng.

Ở chỗ này, không thể không nói Động U nên xa cảnh giới Hóa Nhân Kim Tinh đến cùng có bao nhiêu thần dị, chẳng những có thể lấy khám phá đối phương linh lực vận chuyển cùng động tác, thậm chí có thể thông qua chung quanh một số hoàn cảnh, cục thể cùng một số đặc thù đồ vật, dự phán đến

sau một khắc sẽ phát sinh sự tình, đây quả thực là khám phá thời gian năng lực.

Chẳng qua lúc này Tôn Ngộ Không mới tới cảnh giới này, cũng vèn vèn bằng vào nhân lực phân tích ra địch nhân có thể sẽ có động tác kế tiếp. Cho nên mới có thể nhìn ra tam đại Tổ Vu tức sẽ liên thủ nhất kích, mà lại căn cứ đối với Lục Nhĩ Mi Hầu giải, hẳn tuyệt đối vô pháp tránh thoát cái này một công đánh.

Không chút do dự, Tôn Ngộ Không triệu ra Kim Cô Bồng sau đó trong nháy mắt đem Kim Cô Bồng biến thành cọng tóc đồng dạng phẩm chất. Sau đó vung tay lên, Kim Cô Bồng đã trong nháy mắt xuất hiện tại Lục Nhĩ Mi Hầu bên cạnh thân, về sau Tôn Ngộ Không lấy thần thức khống chế Kim Cô Bồng mở ra khí bên trong thể giới, đem Lục Nhĩ Mi Hầu cho kiện hàng đi vào. Lúc này, tam đại Tổ Vu không có dấu hiệu nào bỗng nhiên xuất thủ, Hậu Nghệ đưa tay cây cung, Xạ Nhật Thần Tiễn mang theo vô cùng khí thế phóng tới Lục Nhĩ Mi Hầu vừa vừa biến mất địa phương, đồng thời Khoa Phụ Đào Mộc Trương cũng mang theo một mảng lớn tinh quang từ một hướng khác đánh ra. Sau cùng, một đạo đen như mực Thần Lôi phát sau mà đến trước, vậy mà so Hậu Nghệ Xạ Nhật Thần Tiễn còn muốn tốc độ nhanh đánh xuống.

Thế nhưng là, cái này ba đạo mạnh mẽ cùng cực công kích, tất cả đều rơi vào không trung. Xa xa Thông Thiên Giáo Chủ không khỏi hơi hơi kinh ngạc, lấy tu vi của hắn cái kia Kim Cô Bồng tuy nhiên biến thành cọng tóc phẩm chất, thế nhưng là cũng vô pháp giấu diếm được Thông Thiên Giáo Chủ thần thức cảm ứng, chỉ bất quá lại không nghĩ rằng Kim Cô Bồng vậy mà lại bỗng dưng sinh ra một cái không gian đem Lục Nhĩ Mi Hầu thu vào qua sau đó lấy tốc độ nhanh hơn đào tẩu.

Hừ lạnh một tiếng, sau đó chỉ huy Đế Giang đánh lên Tôn Ngộ Không, đồng thời Hậu Nghệ Thần Cung không ngừng, Xạ Nhật Thần Tiễn như là liên tiếp đồng dạng bắn về phía Tôn Ngộ Không. Vừa mới thu hồi Kim Cô Bồng, Tôn Ngộ Không còn đến không kịp nói cho Lục Nhĩ Mi Hầu một tiếng, Không Gian Chi Tổ Vu Đế Giang đã xuất hiện.

Trong tay Chi Xích Trượng quét ngang mà ra, Tôn Ngộ Không trong nháy mắt hạ lạc, trên không trung cùng Đế Giang đối chiến, đây không phải là tự đại đó là ngu xuẩn. Hạ lạc đồng thời, Tôn Ngộ Không khoe mắt liếc qua quét qua, nhất thời đem Tôn Ngộ Không giật mình, chẳng những sau lưng chín cái Xạ Nhật Thần Tiễn đuổi sát cái mông, nơi xa Thông Thiên Giáo Chủ bên người còn lại vài đầu Tổ Vu, vậy mà tất cả đều đem công kích nhắm ngay Tôn Ngộ Không.

Thủy Thần Cộng Công Đoạn Ngọc Câu vạch ra một đạo thanh sắc quang mang, một đạo loan nguyệt hình Bích Thanh sắc dòng nước hướng về chính mình kích xạ mà đến; Chiến Thần Hình Thiên tay cầm Kiền Thích Thần Phủ hướng về chính mình hư không một chặt, một đạo Cự Phủ hư ảnh từ bên trái đánh tới; Thu Thần Nhục Thu Thiên Khánh hát lên, chính mình phía dưới trong nháy mắt xuất hiện một cái ngăm đen Đại Động, cái này ngăm đen Đại Động một hình thành, một cỗ không có gì sánh kịp hấp lực truyền đến. Cái này, cái này Nhục Thu vậy mà có thể liên thông Thiên Ngoại hư không triệu hoán đến Vô Tận Hắc Động

Không có thời gian lại nhìn còn lại Tổ Vu, trong chớp nhoáng này Tôn Ngộ Không thì lâm vào tuyệt cảnh. Đằng sau có Xạ Nhật Thần Tiễn, bên trái đứng đúng Kiền Thích Thần Phủ, bên phải là thanh sắc dòng nước, phía dưới còn có cái này to lớn hấp lực truyền đến, phía trên, phía trên cái kia Đế Giang thế nhưng là đem Chi Xích Trượng nhắm ngay cái này đầu của mình.

Tiếp tục hướng phía trước ngẩng đầu nhìn lên, Tôn Ngộ Không triệt để tuyệt tránh né tâm tư. Bởi vì phía trước cái kia to lớn Tái Càn Khôn, đã đang đợi quân vào cuộc. Làm sao bây giờ tránh là trốn không thoát, thế nhưng là Tôn Ngộ Không cũng không có nắm chắc ngạnh hám cái này mấy đạo công kích, không nói Tổ Vu nguyên bản thì thực lực cường hãn không yếu hơn mình, lại thêm cơ hồ đều là dùng thành danh Thần Khí thực chiến công kích. Coi như mình có thể ngạnh kháng một cái phương hướng công kích, có thể là mình cũng tuyệt đối sẽ thụ thương, sau một khắc, còn lại công kích mình tuyệt đối trốn không thoát.

Đang cân nhắc, sở hữu công kích đã đến trước người, thậm chí cũng có thể cảm nhận được Xạ Nhật Thần Tiễn tại Kiền Thích Thần Phủ trên lâm liệt sát khí. Cẩn rằng một cái, Tôn Ngộ Không không do dự nữa, thần niệm nhất động, trước người không gian trong nháy mắt vỡ ra một cái khe, mà Tôn Ngộ Không liền hóa thành một đạo lưu quang chui vào. Đúng lúc này, phía trên một mực không nhúc nhích Đế Giang lại đồng thời biến mất thân ảnh.

Lần nữa hừ lạnh một tiếng, Thông Thiên Giáo Chủ đối với Tôn Ngộ Không gần đây giống như vô lại chiêu số cũng không có gì hữu hiệu biện pháp. Thông Thiên Giáo Chủ tuy nhiên cường đại, thế nhưng là cũng không có đạt tới có thể tùy ý phá vỡ người khác khí bên trong thể giới.

Trừ phi, người có cái này có thể phá hủy kiện thần khí này năng lực, mới có thể tại khí bên trong thể giới mở ra trong nháy mắt tính cả phương thể giới này cũng hủy đi. Không khỏi rõ ràng, Thông Thiên không có bản lĩnh này. Bất quá, Thông Thiên cũng không có quá để ý, bởi vì một khắc cuối cùng hẳn đã người chỉ huy Đế Giang lấy chồng chất không gian năng lực đi vào cái kia một chỗ không gian. Chỉ cần Đế Giang đi vào, sau đó đem không gian kia phá vỡ một cái điểm, chính mình liền có thể chỉ huy còn lại Tổ Vu cùng nhau tiến lên, phá không gian kia.

"Hắc hắc hắc, hiện tại thì thừa chính người. Ha ha ha,."

"Thông Thiên lão đạo, đừng muốn đắc ý."

"Ha ha ha, người nói người tội gì khổ như thế chứ không thành thành thật thật tìm bản thể của người, bằng người một cái chỉ là khí linh có thể lật ra bao nhiêu sóng gió hoa nếu là người bản thể vẫn còn, vậy ta khả năng sẽ còn kiêng kị ba phần, bây giờ, Ha-Ha, trong nháy mắt ở giữa liền có thể diệt người."

"Hừ, người cao hứng quá sớm. Người đạo nhà làm nhiều chuyện bất nghĩa, một kiếp này sau cùng người thắng, là thuộc về Yêu Tộc."

"Yêu tộc chỉ bằng hiện tại cái này mấy đầu tiểu tạp ngư Hỗn Độn Chung, nếu như người chủ nhân vẫn còn, nếu như người tìm về bản thể, cái kia một kiếp này đúng là người Yêu tộc thắng. Bất quá, hiện tại không có nếu như. Năm đó Đông Hoàng Thái Nhất cầm trong tay Hỗn Độn Chung hạng gì uy phong ta Đạo gia quả thực không kẻ địch nổi. Thế nhưng là kết quả đây mạnh như Đông Hoàng Thái Nhất, mạnh như Yêu Hoàng Đế Tuấn, không phải là bị Thiên Đạo diệt sát sao ngay cả Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung đều bị đánh đến bản thể sụp đổ, chỉ còn cái khí linh miễn cưỡng đào thoát."

"Nhớ kỹ, Thiên Đạo không thể trái. Ha-Ha, này thiên đạo, là khuynh hướng chúng ta."

Thông Thiên nói xong, phảng phất là ra một cổ giầu ở trong lòng đã lâu ác khí. Thế nhưng là người áo xanh kia, chính xác tới nói là Hỗn Độn Chung khí linh, lại âm thầm không nói. Thông Thiên nói đều đúng, coi như mạnh hơn, cũng cường không qua Thiên Đạo. Tuy nhiên năm đó Nữ Oa vì yêu tộc Dĩ Thân Hợp Đạo, tuy nhiên lại vẫn vô pháp thay đổi Thiên Đạo đối với Đạo gia thiên vị. Đơn giản là, cái kia Hồng Quân Lão Tổ, cái kia gần với Bàn Cổ Đại Thần Hồng Quân Lão Tổ.

Nếu không phải hẳn là cái thứ nhất Dĩ Thân Hợp Đạo người, đồng thời lấy chính mình Vô Thượng Ý Chí ảnh hưởng Thiên Đạo vận hành, cái kia đạo nhà làm sao như vậy can rờ thậm chí phải nói, Đạo gia căn bản liền sẽ không hưng khởi. Nếu không phải Thiên Đạo hóa thân lấy có lẽ có tội danh diệt sát ta Yêu tộc hai đại Hoàng giả cùng đại yêu vô số, hôm nay đình, làm sao đến phiên hẳn Đạo gia

Không cam tâm, không cam tâm a! Nữ Oa đại nhân, chúng ta không cam tâm a!

Thế nhưng là, bất luận tâm lý như thế nào không cam tâm, hiện thực cũng là hiện thực. Mà bây giờ hiện thực cũng là Tôn Ngộ Không cùng Lục Nhĩ Mi Hầu bị buộc đến Kim Cô Bồng khi nội thế giới trốn đi, Chúc Long bị Hằng Nga cuốn lấy, không rảnh phân thân, Côn Bằng cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn tại Thiên Ngoại Thiên đại chiến. Mà Hỗn Độn Chung khí linh, lại muốn chính mình đồng thời đối mặt cường hãn Thập Nhị Đầu Tổ Vu, trận chiến này, dù nhiều lành ít, hoặc là càng nói chính xác, là cửu tử nhất sinh.

Biết mình là không có khả năng địch nổi Thập Nhị Đầu Tổ Vu liên thủ, người áo xanh dứt khoát không hề phản công, chỉ là ngồi xếp bằng trên đất, Thanh Đồng chuông lớn che đầy ở trên người. Tất cả linh lực, giờ phút này toàn bộ điên cuồng quán chú đến Thanh Đồng chuông lớn bên trong, không cầu đã thương địch thủ, nhưng cầu tự vệ. Hẳn tin tưởng Lục Nhĩ Mi Hầu, cũng tin tưởng Tôn Ngộ Không, hẳn tin tưởng Nữ Oa đại nhân tuyển định hi vọng chỉ tử, sẽ không như vậy thất bại.

"Hừ hừ, coi là co đầu rút cổ tại Hỗn Độn Chung bên trong thì an toàn sao huống chi chỉ là mấy khối Hỗn Độn Chung mảnh vỡ cấu trúc nguy Chí Tôn Thần Khí."

Khinh thường hừ lạnh, Thông Thiên sau đó chỉ huy Hậu Nghệ cùng Lôi Thần hai người tiến lên, Lôi Thần trong tay Lôi Thần Chùy không ngừng bắn ra đen như mực hoặc là trắng bạch như quang Lôi Đình, mà Hậu Nghệ thì là chín đến Xạ Nhật Thần Tiễn thay nhau bắn ra, không ngừng mà công kích tới chuông lớn màu xanh.

Tuy nhiên tạm thời không cách nào phá mở, chẳng qua Thông Thiên Giáo Chủ cũng không nóng nảy. Bởi vì mục đích của hắn không phải giết Hỗn Độn Chung khí linh, mà chính là bức ra Tôn Ngộ Không cùng Lục Nhĩ Mi Hầu. Coi như mình giết Hỗn Độn Chung thế nhưng là Tôn Ngộ Không lại một mực tránh ở bên trong không ra cái kia cũng không có một chút tác dụng nào. Chính mình tổn hao lớn như vậy đại giới triệu hồi ra Thập Nhị Tổ Vu, cũng không phải vì diệt sát một cái chỉ là Tàn Phá khí linh.

Nếu như không sai. Ngay tại chuông lớn màu xanh phía trên đã vết nứt dày đặc sắp vỡ vụn thời điểm, Thông Thiên Giáo Chủ sau lưng không gian bỗng nhiên vỡ ra. Cảm giác được không gian ba động, Thông Thiên trong lòng vui vẻ. Thế nhưng là làm Thông Thiên vừa mới quay đầu thời điểm, lại phát hiện trong cái khe không gian xuất hiện cũng không phải là Tôn Ngộ Không cũng không phải Lục Nhĩ Mi Hầu, mà chính là hấp hối Không Gian Chí Tổ Vu Đế Giang.

Tâm lý bỗng nhiên sinh ra một cổ cảm giác nguy cơ, Thông Thiên liền đầu đều không quay lại đến, vội vàng chỉ huy Tổ Vu Hậu Thổ, tại chính mình dùng Cửu Thiên Tứ Nhượng bố trí xuống tầng chín mươi chín phòng ngự. Sau đó, Thông Thiên cũng cảm giác được một đạo đả kích cường liệt đánh tới, cả người đều bị cổ này trùng kích lực cho lật tung tốt lẫn lộn mấy vòng.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 93: 12 Tổ Vu chỉ uy

Tuy nhiên rất chật vật, chẳng qua tại Cửu Thiên Tứ Nhượng bảo vệ dưới, vậy mà không có thụ một chút xú thương tổn. Không thể không nói Cửu Thiên Tứ Nhượng làm mưa thêm trong đất Chí Tôn, hoàn toàn chính xác có nó thật không thể tin chỗ cường đại. Chỉ nói cái này phòng ngự, chỉ sợ trong thiên hạ không có mấy thứ bảo vật có thể cùng sánh vai.

Từ từ đứng dậy, đồng thời chỉ huy Hậu Thổ tiếp tục dùng Cửu Thiên Tứ Nhượng cho mình bố trí phòng ngự. Thông Thiên cái này không nhanh không chậm động tác, để nhất kích không được Tôn Ngộ Không hận đến nghiền răng. Thật vất vả mới kiến tạo một kích này, tuy nhiên lại bị Cửu Thiên Tứ Nhượng cho triệt để phòng ngự. Chẳng những Thông Thiên không có có nhận đến ảnh hưởng chút nào, thậm chí càng thêm cẩn thận. Lần này, muốn muốn công kích lần nữa đến hắn, chỉ sợ rất khó.

Mà Lục Nhĩ Mi Hầu từ khí nội thể giới vừa ra tới, thì thẳng đến Hướng Thanh Y nhân. Đồng thời đang chạy trốn, đã biến thành chùng cao sáu mươi mét lớn Thổ hoàng sắc Cự Viên. Mấy cái cất bước thì đứng tại chuồng lớn màu xanh phía trước, sau đó chấp tay trước ngực, một cổ nồng đậm Thổ hệ linh lực tuôn ra, tại chuồng lớn màu xanh chung quanh bố hạ một đạo lại một đạo phòng ngự.

Rốt cục, Thông Thiên mặt mũi tràn đầy âm trầm đứng lên. Nhìn phía xa cái kia to lớn Thổ hoàng sắc Cự Viên cùng Cự Viên sau lưng đã nhanh muốn hóa thành một tòa núi lớn Thổ hệ linh lực. Miệng bên trong chậm rãi phun ra một chữ: "Giết!"

Trừ Hậu Thổ cầm trong tay Cửu Thiên Tứ Nhưỡng đứng tại Thông Thiên Giáo Chủ bên người, cùng Không Gian Tổ Vu Đế Giang bản thân bị trọng thương ngồi xếp bằng nguyên địa dưỡng thương, còn lại Tổ Vu toàn bộ xong ra. Lần này, Thông Thiên Giáo Chủ là thật giận, không hề ôm lấy một tia khinh thị, mười đầu Ma Vương, bật hết hỏa lực.

Nhìn thấy khí thể hung hăng mười đầu Tổ Vu, Lục Nhĩ Mi Hầu hóa thân Cự Viên đột nhiên đứng lên, mà sau người, vậy mà khoảng chùng cao hơn ba mươi mét Thổ Sơn, Thổ Sơn trung tâm nhất, cũng là người áo xanh kia cùng sắp vỡ vụn Hỗn Độn Chung. Bởi vậy có thể thấy được Lục Nhĩ Mi Hầu đối nó coi trọng đến loại điều nào trình độ.

Tôn Ngộ Không cũng biết, hiện tại đến thời điểm mấu chốt nhất, sống hay chết tất cả đều nhìn cái này trận chiến cuối cùng. Không lưu tay nữa, tiếng hét phần nộ giữa Tôn Ngộ Không vậy mà hóa thân thành cao bảy mươi mét toàn thân thiêu đốt lên bảy loại hỏa diễm Cự Viên. Hiện ra bản thể, Tôn Ngộ Không tại Lục Nhĩ Mi Hầu thực lực, đã ẩn ẩn vượt qua Thánh Nhân tầng thứ.

Mà Thông Thiên càng là vùng tay lên, mười cái đen nhánh Tiểu Kỳ bỗng nhiên bay lên, trong nháy mắt chui vào Thạch Đầu Tổ Vu sau trong đầu. Sau đó, mười đầu Tổ Vu bỗng nhiên bộc phát ra kinh thiên Ma khí, cuộn cuộn Ma khí quả thực như là ngày tận thế đồng dạng. Bất quá, rất nhanh cái này Ma khí liền bị mười đầu Tổ Vu hấp thu trống không. Nguyên bản chỉ có cao hơn ba mét Tổ Vu, vậy mà cũng đột nhiên tăng trưởng đến hơn năm mươi mét.

Vu tộc, nguyên bản là như vậy cao lớn mạnh mẽ nhất tộc.

Bảy cái thân cao vượt qua năm mươi mét Cự Nhân, cảnh tượng như thế này là cực kỳ rung động. Chẳng qua người nào đều không có tâm tình cùng cảm thán cái này không nói Hậu Vô Lai Giả cũng tuyệt đối là xưa nay chưa từng có một trận đại chiến.

Phải biết, liền xem như tại Thượng Cổ Vu Tộc lớn nhất phồn thịnh thời kỳ, cũng chưa bao giờ Thập Nhị Đầu Tổ Vu cùng nhau xuất chiến tình huống. Thập Nhị Đầu Tổ Vu cường đại nhất định sự kiều ngạo của bọn họ, tại địch nhân cường đại, bọn họ cũng chỉ biết theo dựa vào lực lượng của mình. Lúc này các nàng kiều ngạo cũng là bị ai của bọn hắn. Không phải vậy Thập Nhị Đầu Tổ Vu liên thủ bố trí xuống mười hai đốc Thiên Thần sát đại trận, còn có ai có thể chống lại

Mười hai đốc Thiên Thần sát đại trận, thế nhưng là cùng Yêu tộc Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận cùng Đạo gia Cửu Khúc Hoàng Hà Trận nổi danh tam đại Tuyệt Trận.

Dung hợp đen nhánh Tiểu Kỳ về sau Tổ Vu, thực lực đã tăng lên tới lúc còn sống cảnh giới, toàn bộ đều là Thánh Nhân Điện Phong. Thập Đại Tổ Vu vs hai đại Yêu Thánh, từ nhân số trên nhìn, Tôn Ngộ Không tại Lục Nhĩ Mi Hầu, tình huống không ổn.

Không có quá nhiều bởi vì, mười đầu Tổ Vu bỗng nhiên cùng một chỗ phóng tới Tôn Ngộ Không cùng Lục Nhĩ Mi Hầu. Chẳng qua đang chạy trốn, mười đầu Tổ Vu bỗng nhiên làm ba cái phương trận, trong đó Huyền Minh cùng Cú Mang hai vị Tổ Vu bỗng nhiên một tà một hữu tách ra, sau đó Hóa Thần Chúc Dung, Lôi Thần, Phong Bá cùng Khoa Phụ bốn người chạy về phía Tôn Ngộ Không; Thủy Thần Cộng Công, Chiến Thần Hình Thiên, Hậu Nghệ cùng Nhục Thu bốn người làm theo chạy về phía Lục Nhĩ Mi Hầu.

Chúc Dung một thân tái nhợt gần như trong suốt hỏa diễm cháy hừng hực lấy, cách rất xa thì có thể cảm nhận được cái kia có thể bốc hơi không gian nhiệt độ, Lôi Thần thì là đầy người các loại màu sắc Bạo Lôi tại Phích Lịch, Phong Bá quanh thân quán quanh lấy vô số thanh sắc Phong Long, Khoa Phụ thì là sau lưng một mảnh tinh quang.

Bốn vị này Tổ Vu, tất cả đều xuất ra giữ nhà bản sự, thế muốn như vậy diệt sát Tôn Ngộ Không.

Một bên khác, Thủy Thần dưới chân giẫm lên một đầu màu xanh đậm rắn nước, nước này rắn tuy nhiên nhìn ra được là hoàn toàn từ Thủy Nguyên Tò tạo thành, chẳng qua nhìn Kỳ Linh Khí bức người, cũng tuyệt đối không thể so với vật sống kém bao nhiêu. Mà lại Thủy Thần Cộng Công nước, như thế nào phổ thông nước

Chiến Thần Hình Thiên kéo lại cái này Kiền Thích Thần Phù, toàn thân sát khí đã ở sau lưng hắn hình thành một cái địa ngục Tu La bộ dáng. Hậu Nghệ thì là rơi vào sau cùng, Chân Thiên Thần Cung trên dựng lấy Xạ Nhật Thần Tiễn, liền chờ Lục Nhĩ Mi Hầu lộ ra sơ hở cho nhất kích trí mệnh. Mà Nhục Thu, thì là một bên chạy một bên vung động trong tay Thiên Khánh, tuy nhiên nhìn không ra đang làm gì, nhưng là tuyệt đối không thể khinh thị.

Trước đó tại Kim Cô Bồng khí bên trong thế giới thời điểm, Tôn Ngộ Không tại Lục Nhĩ Mi Hầu đại khái thảo luận một chút, cho ra kết quả chính là không thể để cho Thập Nhị Đầu Tổ Vu tập hợp một chỗ, duy nhất có thể thắng lợi phương pháp, cũng là phân mà chiến chi.

Nguyên cớ, Lục Nhĩ Mi Hầu mới có thể không để ý pháp lực tiêu hao cho người áo xanh bố trí xuống núi nhỏ kia một dạng phòng ngự, mà lại càng là âm thầm đem Hoàng Long tinh huyết tan tại bên trong ngọn núi nhỏ. Có Hoàng Long tinh huyết trấn áp, liền xem như Thập Nhị Đầu Tổ Vu liên thủ, cũng tuyệt đối không thể nhẹ trong thời gian ngắn đánh vỡ. Chỉ có dạng này, Tôn Ngộ Không tại Lục Nhĩ Mi Hầu mới có thể không có tránh lo âu về sau toàn lực đối địch.

Nhìn lấy hướng mình chạy tới bốn đầu Tổ Vu, Tôn Ngộ Không không dám chút nào chủ quan, phía sau một đôi Thất Thái Vũ Dực trong nháy mắt mở ra. Không có không gian Tổ Vu Đế Giang phương diện tốc độ áp chế, Tôn Ngộ Không liền có thể hoàn toàn phát huy ra chính mình tiến hóa về sau ưu thế

tốc độ, mà lại càng là có thể sử dụng Động U nên xa cảnh giới Hòa Nhân Kim Tinh tìm kiếm bốn người sơ hở, tiến tới tùy thời phản kích.

Lục Nhĩ Mi Hầu bên này, lần nữa quay đầu nhìn một chút, Lục Nhĩ Mi Hầu cũng không bắn khoãn nữa. Một tay nhắc lấy Kim Cô Bổng, tay kia triệu ra Quy Giáp Thánh Thuần.

Lục Nhĩ Mi Hầu biết mình thực lực hơi kém, nguyên có chỉ có thể một mặt phòng ngự một bên chiến đấu. Mà sự thật chứng minh, triệu ra Quy Giáp Thánh Thuần là một cái cùng với quyết định chính xác, bởi vì sau một khắc, liên tục ba chỉ Xạ Nhật Thần Tiên liền đã đâm vào Quy Giáp Thánh Thuần phía trên. Cái này khiến Lục Nhĩ Mi Hầu âm thầm kinh hãi. Bằng vào thiên phú của mình Thần Thông, cũng vẹn vẹn chỉ là nghe được một tia hơi một chút tiếng xé gió, sau đó ba chỉ Xạ Nhật Tiên thì đụng tới. Tốc độ này, quả thực quá mức nghe rộn cả người.

Thế nhưng là không đợi Lục Nhĩ Mi Hầu đi thăm dò nhìn Quy Giáp Thuần tình huống, Chiến Thần Hình Thiên đã dẫn theo Đại Phủ giết tới, không có chút nào sức tương tượng nhất phủ trực tiếp chém vào Lục Nhĩ Mi Hầu giờ cao Quy Giáp Thuần phía trên. Lục Nhĩ Mi Hầu nhất thời cảm giác được một cỗ nặng như núi Nhạc áp lực thật lớn truyền đến, giờ Quy Giáp Thuần tay trái càng là tuôn ra vô số huyết vụ.

Thế nhưng là cái này vẫn chưa xong, nhất làm cho Lục Nhĩ Mi Hầu sợ hãi, là theo cái này nhất phủ mang tới loại kia chí cường sát ý. Thậm chí để Lục Nhĩ Mi Hầu dâng lên một loại không thể địch nổi cảm giác, mà lại sát khí kia như là như giòi trong xương, theo Quy Giáp Thuần vậy mà bám vào tại Lục Nhĩ Mi Hầu trên thân.

Cái này, cái này là kinh khủng bức nào sát ý đã thực chất hóa sát ý, thậm chí ngay cả Thánh Nhân Điện Phong Lục Nhĩ Mi Hầu đều trong lòng sinh ra sợ hãi.

Cũng là trong chớp nhoáng này, tại Lục Nhĩ Mi Hầu bị sát ý khiếp sợ trong nháy mắt, Thủy Thần Cộng Công đầu kia to lớn rắn nước trực tiếp vòng qua Quy Giáp Thuần, cắn một cái tại Lục Nhĩ Mi Hầu trên đùi phải.

Đau đớn kịch liệt để Lục Nhĩ Mi Hầu xua tan cái kia sát ý mang tới hoảng sợ, có thể là đồng thời cũng làm cho Lục Nhĩ Mi Hầu đùi phải trong nháy mắt mất đi tri giác. Duy nhất cảm giác, cũng là đau nhức, toàn tâm đau nhức.

Cỗ này đau đớn phía dưới Lục Nhĩ Mi Hầu bạo phát toàn chỗ không có lực lượng, tay trái ném một cái, Quy Giáp Thuần tuột tay mà đi, hung hăng đánh tới hướng Chiến Thần Hình Thiên, sau đó song tay nắm chặt Xích Huyết Du Long côn.

Trong nháy mắt quét ngang, quét gãy đầu kia rắn nước về sau, Côn Thế lăng không hư điểm, đinh đinh đinh ba tiếng giòn vang về sau, Hậu Nghệ Xạ Nhật Thần Tiên thất bại. Sau đó Lục Nhĩ Mi Hầu thả ra Thanh Long, hướng về bên trái Nhục Thu quán qua.

Có thể nói, cái này trong chớp mắt, Lục Nhĩ Mi Hầu thì bức lui tam đại Tổ Vu đồng thời cuốn lấy Nhục Thu. Thế nhưng là, không đợi Lục Nhĩ Mi Hầu thở một hơi, Hình Thiên tại né tránh Quy Giáp Thuần về sau lập tức động thân tiến lên, Kiền Thích Thần Phủ mang theo vô cùng uy thế quét ngang mà ra. Lục Nhĩ Mi Hầu bởi vì đùi phải mất đi tri giác vô pháp tránh né, đành phải lấy Xích Huyết Du Long côn trụ, ngăn trở cái này quét ngang mà đến nhất phủ. Thế nhưng là, vì chống đỡ Hình Thiên Đại Phủ lại trước người không môn mở rộng, Thủy Thần Cộng Công đã cầm trong tay Đoạn Ngọc Câu nghiêng bỏ mà đến.

"Quy Giáp Thánh Thuần, về!" Rống to một tiếng, bị ném ra Quy Giáp Thánh Thuần trống rỗng xuất hiện ngăn trở Cộng Công một kích này. Thế nhưng là, Lục Nhĩ Mi Hầu khóe mắt liếc qua lại nhìn thấy liên tục 5 chỉ Xạ Nhật Thần Tiên từ nghiêng bên trong phóng tới.

Răng rắc một tiếng, Lục Nhĩ Mi Hầu đùi phải lại bị bắn đoạn.

Về phần tại sao là tiếng tạch tạch, đó là bởi vì tại Thủy Thần Cộng Công rắn nước cắn trúng trong nháy mắt, Lục Nhĩ Mi Hầu toàn bộ đùi phải đã bị triệt để đóng băng.

Lục Nhĩ Mi Hầu lâm vào Tuyệt Tử nguy cơ!

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 94: Thông thiên kế sách

Lục Nhĩ Mi Hầu tâm lý rõ ràng, chính mình lần này, khả năng thật là có chết vô sinh. Tổ Vu, thật sự là quá mạnh, cường đại đến chính mình hoàn toàn không cách nào chống lại. Không, chuẩn xác mà nói, không cách nào đồng thời chống lại bốn đầu Tổ Vu, nếu như một đối một, Lục Nhĩ Mi Hầu có lòng tin coi như không thể đánh bại, nhưng là tự vệ lại đầy đủ.

Bên phải chân bị Hậu Nghệ bắn vỡ nát về sau, bởi vì mất đi chèo chống, nguyên có Lục Nhĩ Mi Hầu bỗng nhiên cả người hướng về phía bên phải ngã

xuống. Chiến Thần Hình Thiên nhìn đúng thời cơ, nghiêng người, cất bước, hai tay Luân tròn Kiền Thích Thần Phù hướng về Lục Nhĩ Mi Hầu ngã xuống thân thể thì một búa chém xuống.

Lục Nhĩ Mi Hầu rõ ràng đã thấy cái này nhất phủ, tuy nhiên lại hết lần này tới lần khác vô pháp né tránh, cái loại cảm giác này mười phần quỷ dị, thật giống như bất luận người làm sao tránh, đều là tại hướng cái kia riu đụng tới một dạng. Tâm lý bỗng nhiên một trận bi thương cùng tuyệt vọng, lại thêm đau mắt đùi phải, Lục Nhĩ Mi Hầu vậy mà mất nhắm lại, không hề chống cự.

Mà chính là, Lục Nhĩ Mi Hầu chờ đến không phải là bị chém ngang lưng kịch liệt đau nhức cũng không phải Tử Vong, mà chính là giọt ở trên mặt nóng hổi dịch thể. Đột nhiên mở to mắt, xuất hiện ở trong mắt Lục Nhĩ Mi Hầu, không là người khác, chính là cái kia Xích Huyết Du Long còn hóa thân nữ tử! Mà cái kia nóng hổi dịch thể, lại là hỗn hợp hiến máu nước mắt.

Nguyên lai, tại Lục Nhĩ Mi Hầu từ bỏ chống lại về sau, Xích Huyết Du Long còn lại cảm giác được Lục Nhĩ Mi Hầu tâm lý tuyệt vọng, tại thời khắc sống còn hóa thân trưởng thành, bỏ nhào vào Lục Nhĩ Mi Hầu trên thân, thay hấn cản cái này nhất phủ!

Nguyên bản bởi vì nàng bản thể là Xích Huyết Du Long còn, một thanh Thần Binh, cho nên nàng cần phải thuộc về khí linh, chẳng qua nhưng bởi vì hai giọt Chân Long Chi Huyết nguyên nhân, để cho nàng có cùng loại thân thể một dạng thân thể. Chỗ tốt như vậy là nàng có thể dùng nhân loại phương thức đi tu luyện mà lại nắm giữ càn khôn thực xúc cảm, chẳng qua khuyết điểm cũng đồng dạng rõ ràng, cái kia chính là một khi huyền hóa ra nhân tính, cái kia phòng ngự lực cơ hội yếu hơn rất nhiều, mà lại dịch nhân có thể trực tiếp đối với khí linh tạo thành thương tổn. Không giống Lục Nhĩ Mi Hầu Hỗn Độn Chung, chỉ cần Hỗn Độn Chung không hủy, liền không có nhân có thể tổn thương thậm chí giết chết hấn.

Thế nhưng là, hiện tại, vì cứu Lục Nhĩ Mi Hầu, nàng liều lĩnh nhào lên, dùng thân thể của mình qua cản cái kia thế như kinh thiên một búa. Kết quả của làm như vậy, cũng là liền câu nói sau cùng cũng không kịp nói, thì biến trở về một cây xích hồng sắc cây gậy. Trong nháy mắt, Lục Nhĩ Mi Hầu ngốc, trong đầu trống rỗng, hấn không nghĩ tới có thể như vậy, thật không nghĩ tới. Nếu như biết nàng biết thay mình cản lần này, cái kia mình tuyệt đối sẽ không như vậy từ bỏ mà không chống cự.

Lục Nhĩ Mi Hầu tình nguyện chính mình chết, cũng không muốn thấy được nàng nhận nhất định điểm tổn thương. Thế nhưng là, hết thảy đều xong, bị Kiền Thích Thần Phù trực tiếp chém trúng yếu ớt khí linh, đây là trí mạng thương tổn.

Thậm chí nói từ biệt lời nói đều cũng không nói ra miệng. Kiền Thích Thần Phù phía trên mang theo to lớn kinh thiên sát ý thì triệt để xóa đi Xích Huyết Du Long còn linh trí, nói cách khác, nàng, chết, mà lại là hình thần đều diệt!

"A a a, Hình Thiên, Hình Thiên, ta muốn giết ngươi, giết ngươi!" Tê tâm liệt phế nộ hồng tại Lục Nhĩ Mi Hầu trong miệng truyền đến, hai tay vỗ mặt đất, Lục Nhĩ Mi Hầu cả người phi thân lên, tay phải nắm vào trong hư không một cái, hào quang màu vàng đất ngưng tụ thành một cái cự đại quyền đầu, mang theo vô biên phản nộ hướng về Hình Thiên đập tới.

Thế nhưng là, cái này cừu hận ngập trời tuy nhiên để Lục Nhĩ Mi Hầu phần khởi phản kích, thế nhưng là dù sao lúc này đã bản thân bị trọng thương, ngưng tụ lực lượng toàn thân một kích cuối cùng, tại Lục Nhĩ Mi Hầu không cam lòng ánh mắt bên trong, bị Hình Thiên Kiền Thích Thần Phù ngăn trở.

Thế đi đã hết, lại bởi vì một chân đứng thẳng, nguyên cơ bị Hình Thiên ngăn trở một quyền này về sau, liền bị bên cạnh thân đầu kia to lớn rắn nước cho cắn trúng bên eo, đồng thời bị rắn nước cho cắn giờ lên giữa không trung.

"A a a. ." Thâm nhập cốt tủy đau đớn để Lục Nhĩ Mi Hầu nửa người đều mất đi tri giác. Sau đó, Lục Nhĩ Mi Hầu trở mắt nhìn Hậu Nghệ chấn thiên thần cung liền vang chín lần, sau đó chín đạo kim quang lóe lên, Lục Nhĩ Mi Hầu đã bị chín chi Xạ Nhật Thần Tiễn cho triệt để xuyên thủng, hung hăng đóng ở trên mặt đất.

Thế nhưng là, cái này còn chưa kết thúc. Chiến Thần Hình Thiên sau đó chạy vội tiến lên, hai tay giơ cao Đại Phù, sau đó hung hăng chém xuống, nhất thời, Lục Nhĩ Mi Hầu đầu một nơi thân một nẻo, mang theo mặt mũi tràn đầy không cam lòng đầu lâu tại mấy cái bắn ra về sau, rơi xuống Tôn Ngộ Không bên chân.

Lục Nhĩ Mi Hầu, thân vẫn! Tại tứ đại Tồ Vu liên thủ công kích phía dưới, đầu tiên là đùi phải bị băng phong, sau đó bị Hậu Nghệ bắn vỡ nát, sau đó bị Thủy Thần Cộng Công rắn nước cắn trúng, ngay sau đó liền bị Hậu Nghệ chín mũi tên thần xuyên thủng sau đó Hình Thiên vung búa chém tới đầu lâu.

Lục Nhĩ Mi Hầu Đế Yêu Hoàng, cứ như vậy chết.

Kỳ thực làm Lục Nhĩ Mi Hầu bị Hậu Nghệ bắn nát đùi phải thời điểm, Tôn Ngộ Không liền thấy, thế nhưng là, lại vẫn cứ vô pháp bứt ra viện thủ. Tôn Ngộ Không mặc dù biết cái này Tồ Vu tuyệt đối có thực lực mạnh mẽ, tuy nhiên lại làm sao cũng không nghĩ ra vậy mà mạnh mẽ như vậy, mà lại cái này bốn đầu Tồ Vu tại vọt tới trước người mình thời điểm, vậy mà cũng không phải là lập tức đánh, mà chính là phân bốn cái vị trí đứng vững đồng thời, kết một cái trận pháp. Cũng là cái này ngay người một lúc công phu, lại làm cho Tôn Ngộ Không hối hận không thôi.

Bởi vì cái này bốn đầu Tồ Vu, lại là trong nháy mắt kết cái Tứ Tượng Thần Sát đại trận, đó là Thập Nhị Đồ Thiên Thần Sát Đại Trận phiên bản thu nhỏ, mục đích chỉ có một cái, cái kia chính là diệt! Nguyên bản Tôn Ngộ Không còn tưởng rằng là Thông Thiên không dám cùng chính mình ngành chiến, thế nhưng là khi nhìn đến Lục Nhĩ Mi Hầu đùi phải bị phế sạch thời điểm, Tôn Ngộ Không đột nhiên minh bạch, từ vừa mới bắt đầu, Thông Thiên Giáo Chủ kế hoạch cũng không phải là phân mà chiến chi, mà chính là trước vây khốn chính mình, lại tập trung mạnh nhất công kích trước diệt sát Lục Nhĩ, một khi Lục Nhĩ chết, chẳng những cho mình tạo thành ảnh hưởng, hơn nữa còn có thể hợp sở hữu Tồ Vu Chi Lực, trừ bỏ Đế Giang về phía sau thổ, chính mình đem đồng thời cùng mười đầu Tồ Vu đại chiến.

Thế nhưng là tuy nhiên minh bạch, nhưng Tôn Ngộ Không lại hoảng sợ phát hiện, chính mình không phá nổi trận pháp này! Dùng tất cả thủ đoạn, sau cùng thậm chí đem bảy loại Dịch Hóa toàn bộ dẫn bạo, thế nhưng là trừ bỏ chính mình một thân thương tổn bên ngoài, trận pháp này cũng chỉ là không được ba

động, nhưng là, cũng không có phá.

Đề trở mắt nhìn Lục Nhĩ Mi Hầu bị chín chỉ Xạ Nhật Thần Tiên xuyên thủng về sau, Tôn Ngộ Không thật điên cuồng, lại cũng không lo được hết thầy, toàn thân tứ đại Thần Thạch tuôn ra nồng đậm bốn thuộc tính linh lực, sau đó toàn bộ hỗn hợp đến cùng một chỗ, sau cùng, bị Tôn Ngộ Không dẫn bạo.

Hỏa Thần Chúc Dung, Phong Bá, Lôi Thần, Khoa Phụ liên thủ bố trí Tứ Tượng Thần Sát đại trận, rốt cục phá vỡ. Thế nhưng là, làm Tôn Ngộ Không phá trận trong tích tắc, nhìn thấy, lại là hấn cả đời đều không muốn trảng cảnh.

Lục Nhĩ Mi Hầu bị trăm thủ!

Mà lại cái kia mặt mũi tràn đầy không cam lòng đầu lâu càng là may mắn thế nào rơi vào dưới chân của mình, cùng nói là mình phá trận mà ra, không bằng nói là cố ý thả chính mình đi ra, không phải vậy, làm sao lại trùng hợp như vậy, tại Lục Nhĩ Mi Hầu chết trong nháy mắt phá trận

Đây hết thầy, nguyên lai đều là Thông Thiên Giáo Chủ tính toán tốt!

Thấy lạnh cả người không tự chủ xông lên đầu, vốn cho là mình cùng Lục Nhĩ Mi Hầu dù cho không thể chiến thắng, nhưng là cũng có được sức liều mạng, thế nhưng là, hoàn toàn không nghĩ tới, Thông Thiên Giáo Chủ đối với Thập Nhị Tổ Vu chỉ huy, đã đến loại trình độ này, Thập Nhị Tổ Vu không chỉ có hoàn toàn khôi phục lúc còn sống thực lực, thậm chí bởi vì không có cảm tình mà lại càng dễ hợp tác.

Nguyên cố, vền vền mấy hơi thở, Lục Nhĩ Mi Hầu thì chết, mà chính mình, càng là muốn đồng thời đối mặt mười đầu Tổ Vu. Chính mình, còn có thể thừa sao coi như mình tại cường đại, chính mình có thể đồng thời đánh thắng được mười đầu Tổ Vu sao

Chính mình, thật là Sát Tinh đi sở hữu cùng mình quen biết người, kết quả cuối cùng vì cái gì đều là tử vong năm đó Yêu tộc Thất Thánh chết thì chết tàn thì tàn, cùng mình giao hảo Na Tra vì chính mình cũng chết, thậm chí Nguru Ma Vương con trai của đại ca đều là vì chính mình mà chết, sau đó chết, Sa Sư Đề chết, mặt trắng nhỏ mắt tích, Bát Giới cũng mang theo một thân thương tổn đi. Hiện tại, Lục Nhĩ Mi Hầu cũng chết!

Vì cái gì, vì cái gì tại sao muốn dạng này ta đến cùng làm gì sai ta đến cùng như thế nào làm mới sẽ không có người chết chính mình phản công Thiên Đình, vì không phải mình tâm lý cừu hận, mà chính là hy vọng có thể cho Yêu tộc một cái tốt hơn tương lai, thế nhưng là kết quả, lại làm hại Yêu tộc cơ hồ toàn diệt.

Xích Khảo Mã Hầu làm tập kích Linh Sơn chết, thậm chí chính mình còn có hại chết Lục Nhĩ Mi Hầu năm đó lưu lại phân thân. Nếu như, nếu như mình không phải như vậy tự đại, nếu như mình không đi phản công Thiên Đình, cái kia tất cả mọi người sẽ không chết. Lục Nhĩ Mi Hầu lưu lại phân thân cũng sẽ không chết, nói như vậy, coi như hôm nay sáu hai chết, vậy cũng còn có phục sinh khả năng. Thế nhưng là, chính mình chẳng những hại chết phân thân của hấn, thậm chí ngay cả hấn đều hại chết.

Lục Nhĩ, có phải hay không tại năm đó người liền biết sẽ có một ngày như vậy cho nên mới đem linh hồn của mình phân ra một hồn một phách hóa thành phân thân của mình cùng Hoa Quả Sơn Thủy Liêm Động tu luyện thậm chí ta còn có bởi vậy trò cười qua người, nói người làm sao như thế sợ chết.

Mà lại về sau phản công Thiên Đình người cũng không muốn xuất chiến, cũng là ta, là ta giật dây người, nói nhất định sẽ thắng, để người cái này phân thân so bản tôn đều lợi hại.

Lục Nhĩ Mi Hầu, là ta hại người!

Ngay tại Tôn Ngộ Không bị thống hai mắt nhỏ ra máu tươi thời điểm, một bóng người bỗng nhiên từ trời rơi xuống, đồng thời, một chân giẫm bạo Lục Nhĩ Mi Hầu đầu lâu.

Tôn Ngộ Không, trong nháy mắt bạo tẩu!

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 95: 5 màu Thần Thạch cùng thiên đạo

Tôn Ngộ Không bạo tẩu hậu quả trực tiếp, cũng là trên người bốn khối Ngũ Thái Thần Thạch toàn lực bạo phát, bốn loại màu sắc hào quang ngút trời mà lên. Đồng thời, từ Tôn Ngộ Không chỗ mi tâm, bốn khối Ngũ Thái Thần Thạch hư ảnh bỗng dưng dâng lên, phiêu phù ở Tôn Ngộ Không đầu chịu không được xoay tròn. Bất quá, cái này bốn tầng đá lại cũng không là hiện lên tứ phương phương vị, mà chính là phân biệt tọa lạc tại một cái Ngũ Mang Tinh Trận bốn cái góc, chỉ còn lại cái cuối cùng góc trống chỗ.

"Các người đều phải chết, đều phải chết, toàn đều phải chết!"

Tê tâm liệt phế, đau thấu tim gan trong tiếng gầm rống tức giận, đỉnh đầu bốn khối Thần Thạch hư ảnh bỗng nhiên bắt đầu cộng minh nào đó, theo cộng minh, bốn khối Thần Thạch lần nữa bắt đầu lay cùng một cái tần suất đang chấn động, phảng phất là đang triệu hoán lấy cái gì.

Đột nhiên, từ Tầng Mộc Sâm Lâm chỗ sâu nhất bay vút mà đến một đạo hào quang màu bích lục, quang mang này đằng sau chính cùng lấy Huyền Minh tại Cú Mang hai vị Tổ Vu. Nguyên lai, vừa mới hai người này đột nhiên một trái một phải tách ra, lại là qua Tầng Mộc Sâm Lâm tìm kiếm Mộc thuộc tính Ngũ Thái Thần Thạch chẳng lẽ cái này Thông Thiên cũng tại đánh lấy tìm kiếm Ngũ Thái Thần Thạch bản tính vẫn là, hẳn đang e sợ chính mình dung hợp năm khối lực lượng của thần thạch

Nguyên bản một bộ nắm chắc thắng lợi trong tay tại Thông Thiên Giáo Chủ, khi nhìn đến cái kia hào quang màu bích lục còn có đằng sau theo Huyền Minh ngọc Cú Mang, hiển nhiên là đoán được quang mang kia là cái gì. Sau một khắc, Thông Thiên Giáo Chủ trên mặt vậy mà lộ ra vẻ mặt sợ hãi.

"Hậu Nghệ, Chúc Dung, Hình Thiên, nhanh, nhanh tổ chức hấn, đáng chết, hấn vậy mà có thể kêu gọi Ngũ Thái Thần Thạch, đáng chết a." Tức hỗn hển gào thét, khi thấy cái kia Mộc thuộc tính Ngũ Thái Thần Thạch về sau, Thông Thiên Giáo Chủ không còn có vẻ rồi thông dong cùng đắc ý. Thế nhưng là, để Thông Thiên Giáo Chủ càng thêm hoảng sợ chính là, bất luận là Hậu Nghệ Xạ Nhật Thần Tiễn vẫn là Hình Thiên Kiền Thích Thần Phủ, toàn đều không thể đối với bốn đạo quang mang bao quanh Tôn Ngộ Không tạo thành dù là một chút xú thương tổn.

Sau đó, Thông Thiên cứ như vậy lơ đãng nhìn cái kia hào quang màu bích lục, lóe lên một cái rồi biến mất, tan vào Tôn Ngộ Không đỉnh đầu Ngũ Mang Tinh Trận giữa cái kia trống chỗ một góc. Từ đó, bốn khối Thần Thạch hư ảnh, một khối Thần Thạch thực thể, năm khối Ngũ Thái Thần Thạch, rốt cục tê tử!

Làm Mộc thuộc tính Thần Thạch quy vị trong nháy mắt, Tôn Ngộ Không trên thân một cổ ngũ thái quang mang lần nữa bạo phát. Mà lại cái này năm loại màu sắc quang hoa vậy mà thẳng ngút trời, sau cùng thậm chí cùng trời tiếp liền cùng một chỗ.

Năm đó Cộng Công đục gãy Bát Chu Sơn, Nữ Oa luyện Ngũ Thái Thần Thạch Bổ Thiên. Nguyên có vẻ sau Ngũ Thái Thần Thạch thì tan vào Thiên Đạo bên trong, có thể nói, Ngũ Thái Thần Thạch cũng là Thiên Đạo uy năng cùng lực lượng thể hiện.

Cho nên khi năm khối Ngũ Thái Thần Thạch lần nữa tê tử thời điểm, Thiên Đạo có cảm ứng, vậy mà liền trực tiếp như vậy tiếp nhận cái kia Ngũ Sắc Quang Hoa, mà Ngũ Sắc Quang Hoa bản thể, Tôn Ngộ Không, trong nháy mắt này càng là trực tiếp tiếp nhận thiên đạo tẩy lễ.

Một bên Thông Thiên Giáo Chủ nhìn thấy Tôn Ngộ Không vậy mà thật dung hợp năm khối Thần Thạch thậm chí càng là dẫn phát Thiên Đạo cảm ứng về sau, đã không lo được kinh hoàng hoặc là hoảng sợ, mà chính là trực tiếp chỉ huy Thập Nhị Đầu Tổ Vu bố trí xuống Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận!

Ngay tại Tôn Ngộ Không Ngũ Sắc Quang Hoa liên thông thiên đạo thời điểm, Thiên Ngoại Thiên một chỗ đại chiến hai người cũng đồng thời cảm ứng được, sau đó nhao nhao dừng tay, lấy tốc độ nhanh nhất trở lại Bàn Cổ giới. Bởi vì loại cảm giác này, để bọn hắn đồng thời nhớ tới một sự kiện.

Từ xưa tu chân giả đều lấy chứng được Đại Đạo vì cả đời mục tiêu, chứng được Đại Đạo mới có thể lập địa thành Thánh. Tuy nhiên lại không có người biết, Thánh Nhân, lại cũng không là điểm cuối, mà vẹn vẹn chỉ là cái khởi điểm.

Bởi vì chỉ có Thánh người mới có tư cách cùng thiên đạo câu thông, từ đó tại cái nào đó thời khắc đạt được thiên đạo tẩy lễ, sau đó, đột phá Thánh Nhân, đạt tới một loại khác cảnh giới Đại Đạo Thánh Nhân!

Nếu như nói Thánh Nhân là chứng đại đạo, đạt được thiên đạo tán thành, cái kia Đại Đạo Thánh Nhân, cũng là nắm giữ Thiên Đạo bên trên chính mình đạo. Cảnh giới này, đã có thể nói là cùng thiên đạo đồng tề, biết rõ trong đó người nổi bật càng là siêu việt Thiên Đạo.

Nhưng là đạt được thiên đạo tẩy lễ ra sao nó khó khăn từ Bàn Cổ Khai Thiên Tích Địa đến nay, chứng đạo người vô số, có thể là có tư cách đạt được Thiên Đạo tẩy lễ, cũng chỉ có chỉ là hơn mười vị!

Nhưng là mười mấy người này tuy nhiên đạt được thiên đạo tẩy lễ, nhưng lại không một người có thể đột phá đến Đại Đạo cảnh giới của thánh nhân, toàn bộ tại một bước cuối cùng thời điểm thất bại, từ mà trở thành nửa bước Đại Đạo Thánh Nhân.

Côn Bằng, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Tuấn, Nhân Hoàng Phục Hi, Nữ Oa, Xi Vương, Hoàng Đế, Thần Nông, Phổ Hiền Vương Như Lai đều là đạt được Thiên Đạo tẩy lễ lại không thể tấn thăng nửa bước Đại Đạo Thánh Nhân. Trong đó Phổ Hiền Vương Như Lai chính là Đại Nhật Như Lai chi sư, là cái thứ nhất thành Phật Vô Sắc Giới Thiên Nhân, thành Phật tại vô lượng đại kiếp trước đó.

Mà bây giờ toàn bộ Bàn Cổ giới, nửa bước Đại Đạo Thánh Nhân cường giả, vậy mà chỉ có Côn Bằng cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn hai người, cho nên đối với cái này cái thứ ba đang tiếp thụ Thiên Đạo tẩy lễ Tôn Ngộ Không, hai người trong lòng kinh ngạc là khẳng định. So sánh cùng nhau, hai người tranh đấu ngược lại không thành yếu.

Cùng lúc đó, đang ở tại Chúc Long đại chiến Hằng Nga cũng cảm giác được thiên đạo dị thường, thân vì Thiên Đạo hóa thân, Hằng Nga đối với tại Thiên Đạo biến hóa là miễn cảm. Nhìn một chút trước người bị chính mình đánh cho bản thân bị trọng thương Chúc Long, Hằng Nga không có chút một cái, hô nhỏ một tiếng không có khả năng về sau, thì trong nháy mắt hạ lạc. Mà Chúc Long cũng đồng dạng cảm giác được, nhưng hắn lại không có rơi xuống, lúc này chính mình bản thân bị trọng thương, hàng đầu sự tình vẫn là tranh thủ thời gian liệu thương, không phải vậy một hồi đại chiến lại nổi lên, mình tuyệt đối là trước hết nhất vẫn lạc người.

Ngay tại Thông Thiên Giáo Chủ chỉ huy Thập Nhị Đầu Tổ Vu bố trí Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận hoàn thành thời điểm, ngay tại Nguyên Thủy Thiên Tôn trong nháy mắt xuất hiện sau lưng Thông Thiên thời điểm, ngay tại Côn Bằng vùng tay lên ngăn trở Hằng Nga đánh lên Tôn Ngộ Không thời

điểm, đang tiếp thụ Thiên Đạo tẩy lễ Tôn Ngộ Không bỗng nhiên phát ra một tiếng buồn bực uống, sau đó, Ngũ Sắc Quang Hoa bỗng nhiên gián đoạn, ngay sau đó, trên trời cao Thiên Đạo bỗng nhiên truyền đến một loại nổi giận cảm giác.

Rất kỳ quái, Thiên Đạo theo lý thuyết cần phải chỉ là một loại quy tắc, một loại trật tự, thế nhưng là giờ phút này, tất cả mọi người có thể rõ ràng cảm giác được thiên đạo loại kia tức giận tâm tình, loại kia phảng phất bị lừa gạt một dạng tức giận.

Thiên Đạo giận dữ, thương sinh đều là sợ.

Toàn bộ Bàn Cổ giới được tất cả sinh linh tại cảm giác được cổ này vô biên phần nộ về sau, tất cả đều nằm rạp trên mặt đất, không dám có một tia dị động.

Liên xem như mạnh như Côn Bằng cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn, cũng là quỳ một chân trên đất, cổ uy áp này, không thể chống lại.

Sau đó, Thương Thiên phía trên bỗng nhiên bắt đầu mây đen dày đặc, một cổ thiên uy truyền đến, đó là một loại chí cường hủy diệt ý chí, hết thảy tất cả đều muốn hủy diệt!

Cảm nhận được cái này kiên định hủy diệt ý chí, Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng Côn Bằng tất cả đều biến sắc. Nguyên Thủy Thiên Tôn vận khởi khí lực toàn thân miễn cưỡng đứng lên, sau đó há mồm phun ra ba đóa Thanh Vân, sau cùng xếp bằng ở Thanh Vân phía trên hướng về nơi xa bỏ chạy. Đây thiên đạo hủy diệt khủng bố, thậm chí để Nguyên Thủy Thiên Tôn đều mất đi mạng theo Thông Thiên Giáo Chủ cùng nhau thoát đi đứng khí.

Mà Côn Bằng cũng là trong nháy mắt trước ra bản thể. Che khuất bầu trời thân thể khổng lồ để Côn Bằng nhất thời cảm giác áp lực nhẹ đi, sau đó cánh một huy, một đạo khí lưu cuốn lên mặt đất ngăn người Hằng Nga, Lục Nhĩ Mi Hầu thi thể cùng cái kia Tàn Phá chuông lớn màu xanh sau đó cấp tốc rời đi. Hơn nữa còn giữa không trung gặp được thoát đi Chúc Long, sau đó liền dẫn Chúc Long cùng nhau thoát đi mờ.

Tại Lục Nhĩ Mi Hầu sau khi chết, cái kia thổ ngọn núi nhỏ màu vàng thì biến mất, chỉ còn lại nguyên địa chuông lớn màu xanh.

Nháy mắt, Tàng Mộc Sâm Lâm lối vào, cũng chỉ còn lại có bị Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận Thông Thiên Giáo Chủ cùng ngồi xếp bằng trên đất trên Tôn Ngộ Không.

Ba cái hô hấp về sau, Tôn Ngộ Không đỉnh đầu trên bầu trời, mây đen bỗng nhiên bắt đầu xoay tròn, dần dần hình thành một cái mây đen vòng xoáy. Vòng xoáy này tại một cái hô hấp về sau, không có dấu hiệu nào đột nhiên bỏ hạ một đạo mười mét phẩm chất, đen nhánh Lôi Đình. Nếu như là Tỏ Vu bên trong Lôi Thần ý thức thanh tỉnh, nhất định có thể nhận ra, cái này Lôi Đình lại là Thiên Đạo Hủy Diệt Thần Lôi.

Là chỉ có Thiên Địa ở giữa xuất hiện cực ác chi nhân mới có thể xuất hiện Hủy Diệt Chi Lôi, đây là Thiên Đạo dùng để diệt sát những uy hiếp đó đến Thiên Đạo tồn tại cùng toàn bộ Bàn Cổ giới tồn tại mới có thể xuất hiện.

Thế nhưng là, hiện tại, cái này Hủy Diệt Thần Lôi, thì hướng về phía Tôn Ngộ Không, trong nháy mắt đánh xuống! Mà lại cái này Hủy Diệt Thần Lôi còn có vền vẹn chỉ là đạo thứ nhất!

Phải biết, chi cần là trên trời rơi xuống Thần Lôi bất luận là dùng đến trừng phạt, khảo nghiệm hoặc là hủy diệt, tất cả Lôi Đình đều là càng ngày càng mạnh. Thế nhưng là cái này dùng để hủy diệt Tôn Ngộ Không Thần Lôi, đạo thứ nhất cũng là Thiên Đạo Hủy Diệt Thần Lôi, vậy kể tiếp đầu? Lại là cái gì

Ngay tại Tôn Ngộ Không bị Hủy Diệt Thần Lôi bao phủ thời điểm, xa xa Thông Thiên Giáo Chủ đã ngóc, không chỉ là bị bị hù, mà chính là hấn phát hiện, Thập Nhị Đầu Ma Thần, vậy mà thoát cách khống chế của mình.

Chính mình từng giết hại một trăm hai mươi vạn sinh linh, dùng nó máu tươi tế luyện thành công mười hai cán đen nhánh Ma Thần lá cò, vậy mà cùng mình mất đi cảm ứng. Ý vị này, Thập Nhị Đầu Tỏ Vu, đem không nhận chính mình khống chế, chính mình, mất đi lớn nhất bình chương, thậm chí, thành một tên phế nhân.

Đạo Gia Thánh Nhân, nếu như muốn chuyển nhập Ma Đạo, chỉ có dùng sinh linh máu tươi tẩy lễ, xóa đi chính mình Thần Cách lạc ấn từ đó triệt để rơi xuống làm Ma!

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 96: Có vẻ như Độ Kiếp

Cho nên khi Thông Thiên Giáo Chủ phát hiện Thập Nhị Đầu Tỏ Vu mất đi khống chế về sau, cả người đã ngóc. Mặc cho hấn muốn vạn thiên loại khả năng, thế nhưng là cũng là không nghĩ ra, cái này Thập Nhị Đầu Tỏ Vu tại sao lại thoát cách khống chế của mình. Chẳng qua Thông Thiên Giáo Chủ dù

sao cũng là Thành Thánh đã lâu nhân vật, rất nhanh liền trấn định lại. Coi như mình sở hữu đạo gia pháp thuật đều bị phế, coi như Thập Nhị Tổ Vu không, coi như liền Nguyên Thủy Thiên Tôn đều vứt xuống đến chính mình chạy, thế nhưng là, hắn không muốn chết, coi như lại thế nào hồngбет, hắn Thông Thiên đều không muốn chết.

Nguyên có, tại cái kia đạo Hủy Diệt Thần Lôi bổ trúng Tôn Ngộ Không về sau, Thông Thiên Giáo Chủ ngược lại là nguyên ngồi xếp bằng, hấp thu lên cái này Hủy Diệt Thần Lôi tán phát hủy diệt ý chí cùng Thiên Đạo pháp tắc.

Tuy nhiên Thông Thiên không biết Tôn Ngộ Không là sao trước một khắc còn tại cùng thiên đạo câu thông, thế nhưng là sau một khắc lại hạ xuống Hủy Diệt Thần Lôi. Chẳng qua cái này tia không ảnh hưởng chút nào Thông Thiên qua hấp thu tán phát hủy diệt năng lượng. Phản chính tự mình trốn là trốn không thoát, Thông Thiên cũng là thần nhiên, dứt khoát liền ở tại chỗ tu luyện. Mà lại bởi vì Đạo Lạc Thành Ma về sau, hấp thu cái này hủy diệt ý chí tựa hồ mười phần thuận tiện.

Mà Tôn Ngộ Không lại không vận tốt như vậy, bởi vì cái này Hủy Diệt Thần Lôi là nhằm vào Tôn Ngộ Không, nguyên có xem ra đến cơ hồ có mười mét phương viên tổ lớn Lôi Đình, thế nhưng là tại đến Tôn Ngộ Không đỉnh đầu thời điểm lại biến thành lớn bằng cánh tay. Bất quá, tuy nhiên thay đổi mảnh, chẳng qua uy lực lại ngược lại tăng cường ba phần. Mà bổ vào Tôn Ngộ Không trên thân về sau, càng là bày ra Hủy Diệt Thần Lôi cái kia kinh khủng hủy diệt lực lượng.

Tại Tôn Ngộ Không hấp thu xong bốn khối Thần Thạch về sau, Tôn Ngộ Không nhục thân cường độ đã vượt qua Phật gia Trọng Lực Kim Thân, nếu như có thể lại dung hợp Mộc thuộc tính, cái kia Tôn Ngộ Không sẽ thành không bao giờ có ngũ hành Hỗn Độn thể, thế nhưng là cuối cùng này một khối Ngũ Thái Thần Thạch nhưng bởi vì ngoài ý muốn nổi lên, dẫn đến Tôn Ngộ Không cũng không có hấp thu dung hợp, mà chỉ là thế nhưng là vận dụng trong đó lực lượng. Cái này cũng thì dẫn đến Tôn Ngộ Không thân thể, không có đạt đến cực hạn, thế nhưng là coi như như thế, đó cũng là so Phật gia Kim Thân vượt xa khỏi không chỉ một bậc. Nếu quả như thật muốn so, cái kia chỉ có Tổ Vu bên trong thân thể cường đại nhất Hình Thiên mới có thể so sánh cùng nhau.

Phải biết, Thập Nhị Đầu Tổ Vu thế nhưng là Thượng Cổ thời kỳ thân thể nhân vật mạnh mẽ nhất, trong đó Cộng Công càng là có thể bằng vào sức một mình dựng gậy Bất Chu Sơn! Bất Chu Sơn thế nhưng là Thiên Trụ, đó là cái thế giới này rường cột, nhưng sinh sinh bị Cộng Công một đầu dựng gậy, có thể nghĩ Tổ Vu thân thể cường hãn đến loại trình độ nào, huống chi là trong đó đỉnh cấp Tổ Vu Hình Thiên

Nhưng, coi như như thế, tại thiên đạo giận dữ mà phát Hủy Diệt Thần Lôi đến hạ, Tôn Ngộ Không thân thể, vẫn còn đang một chút xiu sụp đổ, tán loạn. Tuy không sai cái tốc độ này rất chậm, thế nhưng là, lại là thật sự tại hủy diệt lấy. Đây hết thấy, Tôn Ngộ Không đều có thể cảm thụ được, nhưng là cũng không cách nào ngăn cản.

Bất luận là Ngũ Thái Thần Thạch chi lực còn có là mình thân lực bản nguyên, toàn đều không thể ngăn cản cái kia cổ hủy diệt lực lượng. Tôn Ngộ Không sợ hãi, là thật sợ hãi.

Bất luận là năm đó bị trấn áp Ngũ Hành Sơn, vẫn là về sau phản công Thiên Đình thất bại, thậm chí là Đường Tam Tạng thân vẫn, Tôn Ngộ Không đều chưa từng sợ qua, bởi vì bất kể thế nào thất bại, địch nhân như thế nào cường đại, Tôn Ngộ Không đều có thể nhìn thấy hi vọng, đều có thể tại trong tuyệt vọng tranh thủ một đường sinh cơ kia. Đại Đạo 50, Thiên Diễn 49, cái kia diễn qua nó một, cũng là một đường sinh cơ.

Thế nhưng là, lần này, Tôn Ngộ Không không nhìn thấy cái kia hạng nhất sinh cơ, bất luận thấy thế nào, đều chỉ có tử vong cùng hủy diệt. Thiên Đạo tức giận, Thiên Đạo thế muốn hủy diệt người, làm sao sẽ còn lưu cho hân sinh cơ

Nhưng, coi như thế, Thiên Đạo tựa hồ ý nguyên cảm thấy chưa đủ! Hắn không thể chịu đựng được chỉ có thể một chút xiu từng bước xâm chiếm, hân muốn, là triệt triệt để để hủy diệt!

Nguyên có, tại Tôn Ngộ Không còn có đang nghĩ biện pháp chống đỡ Hủy Diệt Thần Lôi thời điểm, trên chín tầng trời, một đạo phản hồng sắc, giống như một cây dây nhỏ một tia chớp, lần nữa đánh xuống.

Tuy nhiên Hủy Diệt Thần Lôi khủng bố, nhưng là Tôn Ngộ Không một mực coi như kiên định tại chống đỡ. Cái này tuy vô pháp ngăn cản nhưng là cũng có thể tranh thủ đến một chút thời gian. Thế nhưng là làm cái kia đạo phản hồng sắc mãnh sét đánh hạ thời điểm, Tôn Ngộ Không bỗng nhiên trong hai mắt thần sắc một trận tan rã, sau đó, liền sau cùng chống cự đều mất đi. Hủy Diệt Thần Lôi nhất thời như cá gặp nước, lấy mười phần tốc độ khủng khiếp hủy diệt lấy Tôn Ngộ Không thân thể.

Làm Tôn Ngộ Không thân thể triệt để bị hủy diệt về sau, thần hồn của hân cơ hội trần trụi bên ngoài, khi đó, Thiên Đạo tùy tiện hàng hạ một tia chớp, đều có thể đem Tôn Ngộ Không triệt để hủy diệt.

Từ xưa đến nay, Thành Tiên Đắc Đạo chi thân thể hoại tử, không nhất định biết thật chết đi, tuyệt đại đa số đều có thể ngay đầu tiên Thần Hồn Xuất Khiếu, hoặc là đoạt xá trọng sinh hoặc là chuyển tu Linh thể. Nhưng là, nếu như là Độ Kiếp hoặc là bởi vì làm lớn ác sự tình bị Thiên Đạo trừng phạt, cái kia một khi Từ Vong, sẽ là thân hình câu diệt, vĩnh viễn không bao giờ phục tồn. Liền xem như Thánh Nhân cũng không ngoại lệ!

Nguyên có, làm Tôn Ngộ Không thân thể hủy diệt, Thần Hồn tiêu tán thời điểm, cái kia chính là Tôn Ngộ Không chân chân chính chính triệt triệt để để Từ Vong thời điểm.

Cái kia Tôn Ngộ Không đến cùng xảy ra chuyện gì là sao đột nhiên hội thần biết tán loạn từ bỏ chống lại cái kia một đạo phản hồng sắc Lôi Đình đến cùng là vật gì

Chương một tia chớp, Thiên Đạo Hủy Diệt Thần Lôi, chuyên môn dùng để hủy diệt thân thể, coi như mạnh mẽ như Tổ Vu cũng vô dụng. Cái kia đạo thứ hai Thần Lôi thì là Thiên Đạo Kinh Tâm ảo tưởng Lôi, có thể kính bắn ra nhân sâu trong nội tâm thế giới, hơn nữa còn có thể trong lúc vô tình phục chế trí

nhớ của người, đồng thời sửa đổi thành người hy vọng nhất bộ đáng.

Đạo này Thần Lôi nếu như là bình thường hoặc là đơn độc sử dụng, tối đa cũng cũng là khiến người ta lâm vào huyền cảnh giữa, nhưng là rất dễ dàng bị ngoại lực quấy rầy từ đâu bài trừ huyền cảnh. Thế nhưng là, nếu như là dùng ở trong lôi kiếp, vậy coi như khủng bố.

Bất luận là ai, nếu như tại sinh cùng tử biên giới giây dựa thời điểm, bỗng nhiên đến trên như thế một đạo, để người trong nháy mắt lâm vào Thần Lôi biên chế phòng chế trong trí nhớ thế giới, kết quả kia chỉ có một cái, cái kia chính là sau cùng ngay cả căn cũng không còn.

Mà Tôn Ngộ Không trước mắt thì ở vào như thế cái tình huống, đang bị phản hồng sắc Kính Tâm ảo tưởng sét đánh trúng thời điểm, Tôn Ngộ Không chỉ cảm thấy trước mắt trở nên hoảng hốt, vậy vậy đầu về sau, Tôn Ngộ Không phát hiện trước mắt xuất hiện một người đầu trọc.

"Hầu ca, người lại phát cái gì lằng đâu? Bị Hồng Hải Nhi cháy hồng đầu đi "

Nghe được cái này thanh âm quen thuộc, Tôn Ngộ Không đột nhiên quay đầu, phát hiện nói chuyện, chính là Trư Bát Giới."Ngốc tử, người không hận ta" nguyên bản còn có chút choáng đầu, khi nhìn đến Trư Bát Giới trong nháy mắt thì thanh tỉnh, nguyên có vội vàng hỏi ra một câu như vậy.

"Tại sao muốn hận người Hầu ca, chẳng lẽ thật cháy hồng đầu "

"Ta, ta hại chết a, còn có hại chết Lão Sa, liền Bạch Long đều ném "

"Hầu ca người nói cái gì ngốc lời nói đâu? Còn tưởng rằng người là bị xấu đầu, nguyên lai là làm một giấc chiêm bao a, Ha-Ha. , cái con khi này quá không tưởng nổi, vậy mà nói ngài lão nhân gia chết."

Nghe Trư Bát Giới nói xong, Tôn Ngộ Không bỗng nhiên thì sững sờ, bởi vì nàng chợt nhớ tới mình vừa mới mở mắt thời điểm, nhìn thấy cái kia quen thuộc đầu trọc! Lần nữa đột nhiên quay tới, quả nhiên, nhìn thấy, là Đường Tam Tạng cái kia mỉm cười, quen thuộc bộ dáng.

", nguyên lai người không chết, quá tốt quá tốt, còn tưởng rằng sẽ không còn được gặp lại người." Nhìn thấy Đường Tam Tạng, Tôn Ngộ Không nhất thời thì bỏ nhào qua, ôm Đường Tam Tạng gào khóc. Tiếng khóc này giữa, có tự trách cùng không muốn, còn có cái này như thả phụ trọng ủy khuất.

"Ngộ Không, vì sư không chết, người Sa Sư Đề cũng không chết, Bạch Long Mã cũng tại. Người nhất định là hồi trước thụ thương, nguyên có lúc ngủ lâm ác mộng." Thế nhưng là Tôn Ngộ Không nhưng vẫn là khóc, khóc tất cả mọi người có thể cảm nhận được Tôn Ngộ Không cái kia cổ vui sướng bị thương.

"Đại sư huynh, đừng khóc, chúng ta đều tại. Chỉ là giấc mộng, không thể coi là thật." Cái này nói chuyện, là Lão Sa. Nghe Sa Tăng thuyết phục, Tôn Ngộ Không cái này mới đứng dậy, một bên sờ nước mắt vừa nhìn đại gia. Bộ dáng kia, quả thực muốn đem tất cả mọi người tì mị từ mới quen một lần.

"Hầu ca, ta Lão Trư lại không đẹp, có gì đáng xem muốn nhìn người cũng là nhìn a, nhiều xinh đẹp a."

"Người cái này ngốc tử, dám cầm giấu cột, nhìn ta không đánh người."

", Hầu Từ lại đánh người lung tung."

Đi qua Trư Bát Giới cái này nói một chút nhốn nháo, Tôn Ngộ Không rốt cục khôi phục lại. Dù sao Mộng cũng là Mộng, chỉ cần tỉnh qua, thì đều không còn tồn tại.

Chỉ bất quá, mơ hồ trong đó, Tôn Ngộ Không luôn cảm giác mình quên chuyện gì!

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97: Sinh mệnh đổi lấy lực lượng!

Chẳng qua loại cảm giác này sầu lo, cũng không có tiếp tục bao lâu. Vừa mới bắt đầu hoài nghi cùng cảnh giác, tại những tháng ngày tiếp theo bên trong từ từ nhạt, cho đến sau cùng biến mất không thấy gì nữa. Bởi vì đây hết thảy, để Tôn Ngộ Không quá quen thuộc, quen thuộc đến Tôn Ngộ Không để không nổi một chút xú cảnh giác. Phảng phất sinh mệnh của mình liền nên là như vậy, cùng sư đệ cùng một chỗ, từ từ, từng bước từng bước hướng về phía Tây đi đến.

Về phần tại sao hoặc là nơi đó có cái gì, những thứ này đều không trọng yếu. Chỉ cần có một cái phương hướng, vậy liền đầy đủ. Mỗi ngày khi mặt trời lên đi đường, mặt trời lên cao thời điểm nghỉ ngơi, ngày chênh lệch thời điểm lần nữa lên đường, sau cùng mặt trời xuống núi thời điểm, tìm một chỗ nghỉ

ngôi một đêm.

Thỉnh thoảng sẽ gặp được một số yêu quái muốn ăn, nhưng cũng có càng nhiều thiện lương nhân, hoặc là cúng trai tăng, hoặc là ngủ lại. Cứ như vậy đi tới, thời gian không có chút rung động nào đi qua, mà Tôn Ngộ Không lại hoàn toàn quên một ít sự tình, đắm chìm trong cái này Tây Hành thế giới bên trong, quên chính mình.

Thẳng đến có một ngày, bọn họ gặp được một cái cây. Cây này thật là tốt đẹp lớn, lớn đến Tôn Ngộ Không bay thật lâu đều không nhìn thấy Thụ cuối cùng. Thế nhưng là Tôn Ngộ Không tâm lý lại có một loại cảm giác kỳ quái, tựa hồ nhất định phải nhìn thấy cây này đỉnh đầu, nơi đó cần phải có cái gì vật rất trọng yếu.

Rốt cục, Tôn Ngộ Không bay đến cây này đỉnh đầu. Lúc này Tôn Ngộ Không mới biết được cây này đến cùng lớn đến mức nào, bởi vì cây này ngọn cây, đã dài đến hư không bên trong, nói đúng là cây này lớn vượt qua cái thế giới này!

Loại này theo một cái phương hướng bay, bay thẳng đến đến chân trời cảm giác, Tôn Ngộ Không rất quen thuộc. Tựa như, thì như năm đó cùng Như Lai Phật Tổ đánh cược thời điểm, chính mình còn tưởng rằng cái kia chính là chân trời, kết quả lại là Như Lai Phật Tổ nắm ngón tay.

Nghĩ tới đây, Tôn Ngộ Không cười hắc hắc, sau đó cỡi quần thì vung đi tiểu. Đang ở hấn nhắc lên quần chuẩn bị lại viết cái Tề Thiên Đại Thánh từng du lịch qua đây thời điểm, sau lưng bỗng nhiên lên vang một thanh âm.

"Người cái này đầu khi, tặc xấu này làm sao vẫn là đổi không. Lại đi tiểu, không sợ lại bị ép cái năm trăm năm "

Đáng lẽ đang ở đặc ý Tôn Ngộ Không đột nhiên quay đầu, lại phát hiện phía sau cũng không có nhân. Thế nhưng là quay đầu lại thời điểm, trước mắt lại nhiều một cái lão đầu. Tôn Ngộ Không bỗng nhiên nhảy ra ba trượng, chẳng qua lại lại đột nhiên cười hắc hắc nói: "Ngài lão nhân gia làm sao tới hắc hắc, hắc hắc."

Người tới, không là người khác, chính là cái kia Tu Bồ Đề Tổ Sư, Tôn Ngộ Không thụ nghiệp ân sư!

"Hừ, ta nếu là lại không đến, người liền bị Lôi cho đánh chết."

"Sét đánh lại đang nói cái gì mê sảng đầu? Hảo hảo mà nào có sét đánh a."

"Người a người a, không sợ trời không sợ đất, chính là sợ cái này tâm ma huyền ảo a. Còn không mau mau tỉnh lại "

Theo một câu cuối cùng, Tu Bồ Đề đã thôi động toàn thân không còn chút sức lực nào, mưu toan đánh vỡ cái này Hư Huyền Thế Giới. Mà Tôn Ngộ Không lại đột nhiên bắn ra Hỏa Nhân Kim Tinh nhìn về phía Tu Bồ Đề Tổ Sư.

"Cũng không phải yêu quái a ', đến cùng làm sao người đây là muốn làm gì a "

"Ngộ Không, người còn muốn trăm mê đến khi nào mất đi cũng là mất đi, có thể tìm về cố nhiên là tốt, thế nhưng là không tìm về được cũng thuộc về bình thường. Không thể lại ham này hư ảo thế giới. Hư ảo cuối cùng, là triệt để hủy diệt a." Cả đời than thở, Tu Bồ Đề pháp lực khuấy động, hai tay vung lên, một cây Bồ Đề nhánh bộ dáng làm cảnh cây khô hư không hiển hiện, sau đó liền cắm ở dưới chân trên đại thụ.

Sau đó cái này khô cạn Bồ Đề nhánh bỗng nhiên phảng phất nhịp tim đập đồng dạng nhảy lên mờ, mà theo mỗi một cái nhảy lên, cây đại thụ kia đều sẽ khô héo một điểm. Mà đại thụ khô héo một điểm, cái thế giới này thì nhiều một tia vết rách.

", người làm gì tiếp tục như vậy cái thế giới này biết hủy, bọn họ đều sẽ chết a! Mau dừng tay a!"

Thế nhưng là mặc cho Tôn Ngộ Không làm sao ngăn cản, Tu Bồ Đề chẳng những không có dừng chút nào tay, phát mà càng thêm thôi động pháp lực, mà cái thế giới này vỡ tan trình độ cũng liền càng tăng tốc.

"Không muốn, không muốn, không muốn, ta không muốn bọn họ chết, không muốn bọn họ chết, mau dừng tay!" Nhìn lấy dần dần vỡ vụn thế giới, Tôn Ngộ Không gấp. Cũng không để ý rất nhiều, mấy cái lác mình liền đến Tu Bồ Đề Tổ Sư trước người.

", thật xin lỗi, không thể để cho người hủy thế giới này."

Nói xong, Tôn Ngộ Không liền hóa thân cao năm mươi mét Cự Viên, đồng thời nhất quyền đánh phía Tu Bồ Đề Tổ Sư. Thế nhưng là Tu Bồ Đề

Chẳng những không có trốn tránh, ngược lại ngẩng đầu cười một tiếng, sau đó, Tu Bồ Đề vậy mà biến mất tại chỗ. Coi là Tu Bồ Đề là từ bỏ hủy diệt cái thế giới này, Tôn Ngộ Không vội vàng buông lỏng một hơi. Sau đó cũng không dám lại nhiều tri hoãn, khôi phục bản thể vội vàng hướng Thụ rơi xuống. Bởi vì cùng các sư đệ, còn có dưới tàng cây nghỉ ngơi đây.

Thế nhưng là làm Tôn Ngộ Không rơi xuống về sau, nhìn thấy lại là Trư Bát Giới, Sa Ngộ Tĩnh cùng Bạch Long Mã thì thế còn có cách đó không xa, vừa mới nhất chương chắn vỡ Đường Tam Tạng tâm mạch Tu Bồ Đề!

Tôn Ngộ Không đầu loạn, mà lại loạn cơ hồ muốn nổ tung. Vì cái gì, tại sao muốn giết bọn hắn

"A a a, vì cái gì, người tại sao muốn giết bọn hắn a người đã giết bọn hắn, vì cái gì không ngay cả ta cũng giết, đều giết đi, giết đi. Thừa chính ta còn sống còn có có ý gì "

Gào thét giữa, Tôn Ngộ Không nhìn thấy một mặt không đành lòng bi thống Tu Bồ Đề Tổ Sư, tay mang theo cây kia Bồ Đề nhánh, hướng về chính mình điểm tới. Sau đó, Tôn Ngộ Không liền cảm giác mắt tối sầm lại, nhân, đã chết!

Vô biên Hắc Ám bao trùm Tôn Ngộ Không, đây là một loại triệt để đen nhánh, không có một tia ánh sáng. Thế nhưng là đột nhiên, Tôn Ngộ Không liền cảm giác trong đầu một trận nhói nhói, sau đó bỗng nhiên mở hai mắt ra!

Làm Tôn Ngộ Không mở mắt trong tích tắc, hẳn hiểu được hết thảy. Nguyên lai, vừa mới mới là một giấc mộng, mà mình bây giờ mới thật sự là tỉnh lại. Bất quá, nếu như có thể, chính mình thật đúng là hy vọng có thể làm vào mộng cảnh kia bên trong, vĩnh viễn không muốn tỉnh lại.

Bất đắc dĩ cười khổ, cảm thụ một chút thân thể của mình, Tôn Ngộ Không càng thêm bất đắc dĩ. Tay trái đã không, chẳng những hai tay triệt để hủy diệt, thậm chí nội tạng cũng đã toàn bộ hủy diệt sạch sẽ. Thế nhưng là, chính mình lại vẫn cứ không chết. Dựa theo bình thường tới nói, thân thể hủy diệt đến trình độ này, chính mình cũng đã chết. Bất quá bây giờ chẳng những không chết, mà lại tựa hồ Thần Hồn còn có tăng cường, nói cách khác ý thức của mình càng thêm rõ ràng.

Rõ ràng đến có thể cảm giác được nhục thân của mình tại một chút xú phân giải tiêu tán. Tuy không sai cái tốc độ này tại chính mình khi tỉnh lại bị giảm yếu rất nhiều, tuy nhiên lại vẫn còn đang tiến hành. Nếu như còn không thể muốn ra biện pháp gì, vậy mình, thì thật sẽ chết. Vừa mới trong mộng cảnh bị một kích kia giết chết cảm giác, thật quá kinh khủng.

Đúng, đâu? Đã có thể ở trong mơ cứu mình, vậy nhất định ngay tại chính mình phụ cận.

"Đừng tìm, cúi đầu, ta hiện tại pháp lực hao tổn nghiêm trọng, đã bị Thiên Đạo đánh về nguyên hình."

Nghe được cái này thanh âm quen thuộc, Tôn Ngộ Không bỗng nhiên cúi đầu, lại nhìn thấy trước mắt mặt đất cắm một khóa Bồ Đề Thụ.

", người, người làm sao lại "

"Người cái con khi này, còn có lòng dạ thanh thản lo lắng ta vì sư cũng sống quá lâu thời gian, cũng nên nghỉ ngơi. Bất quá, nhưng vẫn là không yên lòng người a."

"Người có ý tứ gì ngài lão nhân gia khẳng định còn có thể sống cái bảy tám kiếp."

"Ngộ Không a, vì sư sau khi đi, hết thảy chỉ có thể dựa vào chính người. Nhớ kỹ, người là bị chọn trúng người, coi như Thiên Đạo cũng không thể hủy diệt người. cái thế giới này chỉ là bắt đầu, con đường của người, còn có rất xa!"

Nói xong, còn có không đợi Tôn Ngộ Không há miệng, viên kia Bồ Đề cây nhỏ bỗng nhiên hóa thành một đạo hào quang màu bích lục, sau đó trực tiếp phá vỡ Cửu Thiên đánh xuống Hủy Diệt Thần Lôi, tiến vào Tôn Ngộ Không thân thể.

Sau đó, Tôn Ngộ Không trên thân thể bỗng nhiên xông ra một đạo ánh sáng màu xanh lục, quang hoa ngút trời mà lên lại đem cái kia Hủy Diệt Thần Lôi đều cho đình bắt đầu lui lại.

Tựa hồ là cảm ứng được cổ này dám làm trái thiên đạo lực lượng, trên chín tầng trời bỗng nhiên lần nữa hạ xuống bốn đạo Hủy Diệt Thần Lôi, thế muốn đem Tôn Ngộ Không hủy diệt. Bất quá, cùng lúc đó, Tôn Ngộ Không thể nội lần nữa nổ bắn ra bốn đạo quang mang, hợp trước đó lục sắc quang mang hình thành một cái năm màu ngũ mang tinh đồ án, phiêu phù ở Tôn Ngộ Không đỉnh đầu, vì Tôn Ngộ Không ngăn cản trên chín tầng trời Hủy Diệt Thần Lôi.

"Ngộ Không, ta dùng ta bản mệnh Linh Thụ Bồ Đề tổ thụ tỉnh lại trong cơ thể người Mộc thuộc tính Thần Thạch, để người trở thành xưa nay chưa từng có ngũ hành Hồn Độn thể. Đây chính là chỉ có làm người Bản Cổ Đại Thần mới có thân thể. Về sau, tự giải quyết cho tốt!"

",,, người cũng phải bỏ lại ta sao, !"

Lệ rơi đầy mặt, ruột gan đứt từng khúc.

Cùng cái này cái gì ngũ hành Hồn Độn thể so sánh, Tôn Ngộ Không càng muốn nhìn thấy chính mình. Vì cái gì đều muốn vì chính mình hi sinh tất cả mọi người hảo hảo mà còn sống không được sao

Na Tra, Hồng Hải Nhi, sau cùng liên đều như vậy, chính mình thật giá trị được các người dạng này hi sinh sao các người phải chẳng có biết, các người dùng sinh mệnh đổi lấy lực lượng, với ta mà nói như thế nào thống khổ

Thế nhưng là, sự thật đã là dạng này, mà lại rất nhanh, Tôn Ngộ Không thì cảm nhận được, ngũ hành Hồn Độn thể mạnh mẽ chỗ!

Chương 98: Diệt thể

Ngũ Hành Hồn Động Thể, chính là Bàn Cổ Đại Thần đặc thù thể chất, dung hợp Ngũ Hành Bản Nguyên ở thể nội, cuối cùng bồi dưỡng Hồn Động chi thể. Trước lúc này, Tôn Ngộ Không chưa từng nghe nói thời gian còn có như thể một loại thể chất, bất quá bây giờ, Tôn Ngộ Không lại so bất luận kẻ nào đều muốn rõ ràng cảm nhận được, Ngũ Hành Hồn Động Thể chỗ cường đại.

Bởi vì vẹn vẹn một lát thời gian, Tôn Ngộ Không bị Hủy Diệt Thần Lôi phân giải thân thể chẳng những lại lần nữa mọc ra, mà lại thay đổi trước nay chưa có mạnh mẽ. Thậm chí Tôn Ngộ Không cảm thấy mình mới mọc ra thân thể cường độ đều muốn vượt qua Kim Cô Bồng! Mà lại cái này Ngũ Hành Hồn Động Thể lực lượng là nguồn gốc từ tại năm khối Ngũ Thái Thần Thạch, cho nên khi bị phân giải thân thể khôi phục về sau, cổ lực lượng này cũng không có đình chỉ, mà là tiếp tục cải tạo những cái kia xong địa phương tốt.

Không phải vậy, Tôn Ngộ Không thân thể coi như quá ngoan, một bộ phận cường một bộ phận yếu, cảm giác kia còn không bằng đi chết. Chẳng qua đây hết thảy, đều không phải là Tôn Ngộ Không kinh ngạc địa phương, để hấn kinh ngạc thì là cái kia ngút trời mà đã Ngũ Sắc Quang Hoa, lại đem năm đạo Hủy Diệt Thần Lôi cứ thế mà cho đình trở về, đây quả thực là tại cùng Thiên Đạo so đấu, Tôn Ngộ Không một người đang đối kháng với một cái thế giới!

Làm Tôn Ngộ Không thân thể triệt để cải tạo sau khi thành công, Ngũ Sắc Quang Hoa đã kéo dài tới chân trời. Cảm thụ được thể nội mệnh mạng lực lượng cùng loại kia có thể nhất quyền đánh Phá Thương Khung cảm giác, để Tôn Ngộ Không hết sức thoải mái, phần này lực lượng, cần phải đầy đủ hấn qua làm chút gì sự tình!

Bất quá, lúc này, trên chín tầng trời bỗng nhiên truyền đến hừ lạnh một tiếng, cái này hừ lạnh tới cực kỳ đột nhiên nhưng lại bao hàm lấy uy nghiêm vô thượng, nếu như không phải là bị Ngũ Sắc Quang Hoa bao trùm, Tôn Ngộ Không không chút nghi ngờ mình sẽ ở trong nháy mắt nằm rạp trên mặt đất!

Kỳ quái, tại sao có thể có hừ lạnh chẳng lẽ Thiên Đạo đã có nhân tính cái kia, coi như thật đáng sợ. Mà phiêu phù ở Tôn Ngộ Không đỉnh đầu năm khối Thần Thạch tựa hồ cũng cảm giác được cổ uy áp này, từ từ đình chỉ xoay tròn về sau, vậy mà bắt đầu dung hợp!

Ngũ Thái Thần Thạch, chỉ có năm loại thuộc tính Thần Thạch hợp lại làm một, đây mới thực sự là Ngũ Thái Thần Thạch. Chẳng qua bởi vì năm khối Thần Thạch có ba khối đã từng sinh ra linh trí của mình, nguyên cơ dung hợp được cũng không phải là rất thuận lợi, nhưng là, cái này cũng vẹn vẹn không thuận lợi mà thôi, dung hợp hoàn thành, cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Mà Tôn Ngộ Không thì là ở đây xếp bằng ngồi dưới đất, nhắm mắt lại cảm thụ được Ngũ Thái Thần Thạch bên trong ẩn chứa Vô Thượng Đạo Pháp cùng ý chí.

Ngũ Thái Thần Thạch, cũng không phải là Thiên Địa Tự Nhiên sinh ra đồ vật, mà là năm đó Bàn Cổ Đại Thần sau khi ngã xuống, nó Ngũ Hành Hồn Động Thể tán loạn, chỗ tán ra Ngũ Hành chi khí độ cao tụ hợp sinh ra tinh thể. Nói cho cùng, Ngũ Thái Thần Thạch cũng là Bàn Cổ Ngũ Hành chi lực kết tinh.

Mà lại Bàn Cổ sau khi chết, Kỳ Thân Thể càng là hóa thành vùng thế giới này, bởi vậy, Nữ Oa mới có thể dựa vào Ngũ Thái Thần Thạch đi vá trời, bởi vì đây vốn chính là giống nhau lực lượng. Không phải vậy dùng vật gì khác, làm sao có thể đem thiên cho bổ đủ

Nhưng là liền xem như Bàn Cổ Đại Thần Tiên Thiên hình thành Ngũ Hành Hồn Động Thể, sau khi chết tất cả Ngũ Hành Bản Nguyên cũng bất quá kết thành chỉ là ba khối Ngũ Thái Thần Thạch. Mà Nữ Oa Bồ Thiên dùng qua hai khối, nguyên cơ, lúc này Tôn Ngộ Không đỉnh đầu đang ở dung hợp, hấn là trên cái thế giới này sau cùng một khối Ngũ Thái Thần Thạch, mà lại là duy nhất có thể cùng thiên đạo chống lại lực lượng.

Nguyên cơ, bất luận lúc này Thiên Đạo thời điểm ứng có ý chí, Ngũ Thái Thần Thạch dung hợp đều không phải là Thiên Đạo chỗ có thể chịu được. Bởi vậy, hừ lạnh một tiếng về sau, trên chín tầng trời bắt đầu ngưng tụ một loại trước nay chưa có lực lượng kinh khủng. Đây tuyệt đối là từ Bàn Cổ Khai Thiên thời điểm cái kia nhất phủ về sau, xuất hiện qua lực lượng mạnh nhất, mạnh đến đã không cách nào hình dung.

Mà sở hữu Bàn Cổ giới sinh linh, tại thời khắc này, chỉ có một cái cảm giác, cái kia chính là thế giới muốn hủy diệt!

Chẳng lẽ, Thiên Đạo vì hủy diệt Ngũ Thái Thần Thạch, lại muốn liền cái thế giới này đều dựng vào

Bất luận là vụng trộm hấp thu Thiên Đạo tán phát hủy diệt ý chí Thông Thiên vẫn là cảm ngộ Ngũ Thái Thần Thạch Tôn Ngộ Không, thậm chí là thoát ly khống chế Thập Nhị Tổ Vu, lúc này toàn bộ một mặt hoảng sợ ngẩng đầu nhìn bầu trời. Thiên Đạo, là thật nổi giận. Trước đó Hủy Diệt Thần Lôi cùng lực lượng này so sánh, quả thực cũng là Xuân Phong Tể Vũ. Đây mới thật sự là hủy diệt, là diệt thể lực lượng.

Cảm nhận được cái này chân chính hủy diệt, Tôn Ngộ Không đỉnh đầu Ngũ Thái Thần Thạch cũng cảm nhận được nguy cơ, toàn lực thúc đẩy tại dung hợp, bất quá, căn cứ Tôn Ngộ Không cảm ngộ, coi như lại nhanh, cũng cần 10 cái hô hấp trái phải thế giới, mà lại, Tôn Ngộ Không cảm thấy, coi như Ngũ Thái Thần Thạch dung hợp thành công, tại cái này diệt thể lực lượng trước mặt, cũng là hạt cát trong sa mạc đi!

Chương một cái hô hấp về sau, bầu trời bỗng nhiên hiện lên một đạo thanh quang, sau đó dày đặc mây đen bên trong bỗng nhiên duỗi ra một bàn tay cực kỳ lớn. Bàn tay này to lớn đến, để Tôn Ngộ Không cảm thấy tựa hồ có thể một bàn tay bóp nát cái thế giới này!

"Vẫn là không cách nào nhẫn tâm liền thế giới đều hủy sao nguyên cơ trước dùng cái này hủy diệt phía dưới lực lượng mạnh nhất nhìn xem có thể hay không diệt sát ta "

Đến lúc này, Tôn Ngộ Không đã hoàn toàn tin tưởng, Thiên Đạo, tuyệt đối là có chính mình ý thức. Không phải vậy sẽ không ở diệt thể trước đó trước làm một lần cố gắng cuối cùng. Nếu như một chương này diệt sát chính mình, vậy mình cũng không cần tại hủy diệt phương thể giới này. Nếu như không thể diệt sát, cái kia tại hủy thể giới cũng không muộn. Cái này tính toán, làm sao có thể là chỉ là một loại quy tắc có thể muốn ra

Tuy nhiên nghĩ thông suốt đây hết thấy, nhưng là Tôn Ngộ Không lại cũng chỉ có thể cười khổ. Trước đó Hủy Diệt Thần Lôi liền đã để Tôn Ngộ Không không thể chống đỡ, nếu không phải dựa vào Ngũ Sắc Quang Hoa, cái kia mình bây giờ đã chết. Nhưng là bây giờ đối mặt cái này như thiên cự chương, Tôn Ngộ Không là thật cảm giác được một trận bất lực. Mà hồng bết, là Ngũ Thái Thần Thạch hiện tại vừa vận đến dung hợp trước mắt, lại không thể phân lực trợ giúp chính mình.

Chẳng lẽ, vẫn là thất bại sao hoảng sợ thiên uy, quả nhiên không phải mình có thể tùy tiện rung chuyển. Thánh Nhân Điện Phong thực lực, tại thiên đạo trước mặt, quả thực như là tiểu hải tử đồng dạng không chịu nổi một kích!

Tôn Ngộ Không không khỏi cúi đầu thở dài, tuy nhiên chỉ có một thân sức mạnh mạnh mẽ, nhưng lại đào thoát không từ vong kết cục sao

Nhưng lại tại Ngộ Không cúi đầu trong nháy mắt, trong tai nghe được liên tục mười hai âm thanh phá không thanh âm, bỗng nhiên ngừng đầu, Tôn Ngộ Không phát hiện mình lại bị Thập Nhị Đầu Tổ Vu cho vây quanh!

Ha ha, lúc này còn muốn giết chính mình, cái này Thông Thiên cùng mối thù của mình cũng quá lớn một chút. Lắc đầu, Tôn Ngộ Không thay đổi đứng lên. Tuy nhiên bất lực đối kháng Thiên Đạo, nhưng lại cũng không muốn bị Thông Thiên giết chết.

Tôn Ngộ Không đứng lên trong nháy mắt, Thập Nhị Đầu Tổ Vu cũng nhao nhao đứng vững, sau đó 12 Đạo hét lớn từ Thập Nhị Tổ Vu trong miệng truyền đến "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, kết!"

Thanh âm rơi xuống, Thập Nhị Đầu Tổ Vu trên thân riêng phần mình dâng lên vô số đạo đen nhánh Ma khí, những thứ này Ma khí lẫn nhau đan xen kẽ lẫn lộn cùng một chỗ, sau cùng vậy mà hình thành một cái lại Ma khí phác họa Thượng Cổ Đại Trận.

Cảm thụ được đại trận này truyền đến khủng bố Ma khí, Tôn Ngộ Không chau mày, sau đó liền chuẩn bị biến thành Cự Viên chi thân. Bất quá, ngay tại Tôn Ngộ Không ý niệm mới vừa nhuốm trong nháy mắt, bỗng nhiên cảm giác được cái gì, không khỏi đình chỉ động tác, tiếp theo nhìn qua bốn phía Tổ Vu.

Nghi hoặc giữa, Tôn Ngộ Không nhìn thấy theo Thập Nhị Tổ Vu không ngừng mà rót vào Ma Lực, cái này đại trận trên không vậy mà hình thành cả người cao tới ngàn mét to lớn bóng người. Rất nhanh, cái này hư ảnh thì chuyển là thực thể, nhất thời, một cái người sống sờ sờ thân Nguo Đê, bốn mắt Lục tay Ma Thần thì xuất hiện tại đại trận trên không.

Mà Tôn Ngộ Không, thì tròn mắt hốc mồm đứng tại đại trận Trung Ương!

Cái này, cái này Thập Nhị Tổ Vu, vậy mà lấy chính mình là trận nhãn, triệu hồi ra Thượng Cổ Ma Thần Xi Vưu đây cũng quá không thể tưởng tượng đi chính mình lúc nào lại cùng Xi Vưu dính líu quan hệ hơn nữa nhìn điệu bộ này, cái này Ma Thần Xi Vưu, rõ ràng là đang giúp mình chống cự cái kia Già Thiên cự chương

Kỳ thực từ Già Thiên cự thủ xuất hiện mãi cho đến Xi Vưu hiện thân, không vẹn vẹn chỉ có thời gian ba hơi thở, ba cái hô hấp, cái kia to lớn bàn tay vừa vận rơi vào Ma Thần Xi Vưu trên không.

Không có một tia u buồn, ngàn thước cao Xi Vưu một tiếng gầm thét, sau đó Lục Chích Thủ cánh tay hư không một nắm, một thanh không lồ Pháp Kiếm liền xuất hiện tại Xi Vưu trong tay.

Chẳng qua kiếm lớn này lại cũng chỉ là hư ảnh, cũng không phải là thực thể, nhưng coi như như thế, Tôn Ngộ Không bằng vào Hòa Nhân Kim Tinh vẫn là nhìn thấy cái kia Đại Kiếm trên thân kiếm có khắc ba cái huyết hồng chữ lớn: Ác Cự Kiếm.

Sau đó, Xi Vưu nắm lấy cự kiếm, hướng về phía bàn tay kia hung hăng một bổ!

Theo Ác Cự Kiếm đánh xuống, bầu trời xuất hiện một đạo vết rách to lớn, sau đó, cái kia cự thủ liền một phân thành hai, sau đó tiêu tán ở giữa thiên địa.

Xi Vưu nhất kích, khủng bố như vậy! Đây tuyệt đối vượt qua Thánh Nhân, đạt tới cái kia từ không có người đạt tới thực lực cảnh giới.

Lúc này, Tôn Ngộ Không đình đầu Ngũ Thái Thần Thạch, rút cục dung hợp hoàn thành.

Bất quá, thiên đạo diệt thể, cũng bắt đầu!

Chương 99: Chỗ dựa

Kỳ thực, làm Xi Vu hư ảnh xuất hiện thời điểm, Tôn Ngô Không thì biết mình tạm thời không chết. Bất quá, cũng vèn vèn tạm thời! Thập Nhị Tổ Vu tại Xi Vu sau một kích, liền đã tán đi đại trận, mà Xi Vu hư ảnh cũng dần dần tiêu tán. Nhưng Thập Nhị Tổ Vu nhưng vẫn là kiên định đứng tại Tôn Ngô Không bốn phía, toàn lực để phòng thủ hộ lấy Tôn Ngô Không.

Tôn Ngô Không không hiểu là sao trước đó còn có cùng mình vật lộn sống mái thậm chí còn giết Lục Nhĩ Mi Hầu Thập Nhị Tổ Vu lúc này vẫn đứng ở chính mình chung quanh bảo vệ mình, ngược lại không đi bảo hộ Thông Thiên! Ở trong đó, nhất định có duyên cớ gì, không phải vậy Thông Thiên làm sao lại cứu mình

Tuy nhiên có chút nghĩ không thông, nhưng là hiện tại đã không có thời gian để Tôn Ngô Không qua nghĩ rõ ràng. Bởi vì, thế giới hủy diệt, đã bắt đầu!

Đầu tiên cũng là bị liên lụy, cũng là Tôn Ngô Không vị trí địa phương. Đáng lẽ Cực Đông Chi Địa là một mảnh bình nguyên bát ngát, mà giờ khắc này, vùng bình nguyên này chợt bắt đầu vỡ ra vô số đạo khe nứt to lớn. Cái này vết nứt một mực nứt đến chỗ sâu trong lòng đất, sau đó, cuộn cuộn dung nham bắt đầu toát ra, rất nhanh liền hội tụ thành vô số đầu dòng nham thạch.

Đại địa hăm nứt về sau, bầu trời bắt đầu cuộn lên vô số gió lốc, thậm chí to lớn gió lốc trực tiếp kéo dài đến trong nham tương, sau đó, gió lốc thì bọc lấy đại lượng dung nham Tịch Quyên khai mở.

Một lát thời gian, thế giới này liền đã thành nhân gian luyện ngục.

Thiên Đạo, lần này là chơi một lần hận đến. Vì triệt để tiêu diệt Tôn Ngô Không, không tiếc liền cái thế giới này đều lấy ra chôn cùng. Bất quá, Tôn Ngô Không lại thật phiền muộn, bởi vì cho đến bây giờ, Tôn Ngô Không đều không hiểu chính mình vì sao như thế làm tức giận Thiên Đạo, mới có thể hạ xuống như thế trừng phạt, không tiếc Hủy Diệt Thế Giới cũng muốn hủy diệt chính mình!

Lúc này, vừa mới dung hợp thành công Ngũ Thái Thần Thạch lóe lên về sau, đã chạm vào Tôn Ngô Không cái trán trong thức hải! Sau đó, Tôn Ngô Không bỗng nhiên thì sững sờ, hai mắt thần thái liên xạ, tựa hồ là cảm nhận được mười phần chuyện bất khả tư nghị. Không khỏi nhanh, Tôn Ngô Không thần sắc trong mắt thì trấn định lại, cho đến sau cùng hít sâu một hơi lại thay đổi phun ra, tựa hồ đang tiêu hóa cái gì kinh thiên đại bí mật!

"Ha ha, thật sự chính là chơi đại a!" Bất đắc dĩ lắc đầu cười khổ, hiện tại, Tôn Ngô Không rút cuộc minh bạch, cái này tất cả mọi chuyện nguyên nhân, trong lòng mê hoặc cũng toàn bộ giải khai. Lần nữa lắc đầu, để cho mình không đi nghĩ còn lại, trước mắt trọng yếu nhất, là ngăn cản thiên đạo diệt thế!

Chậm rãi đứng lên, Tôn Ngô Không phải tay khẽ vẫy, Kim Cô Bồng trống rỗng xuất hiện, chăm chú nhìn chăm chăm Kim Cô Bồng, Tôn Ngô Không mở miệng nói: "Lân này là sống hay chết, thì xem ngươi."

Nói xong, đem Kim Cô Bồng hướng về đỉnh đầu quăng ra, sau đó chấp tay trước ngực quát to: "Trần Giới Thiên Bì, hoang thổ số thứ ba, hiện thế, trấn áp!"

Thanh âm rơi xuống, Tôn Ngô Không cái trán bỗng nhiên bắn ra một đạo Ngũ Thái Thần Quang, cái này thần quang trực tiếp bắn ở giữa không trung Kim Cô Bồng phía trên. Sau đó, Kim Cô Bồng một trận rung động về sau, tại hư không bên trong bỗng nhiên phá vỡ một cánh cửa, cánh cửa này thông hướng, chính là Kim Cô Bồng khí bên trong thế giới!

Môn hộ mở rộng về sau, từ Kim Cô Bồng khí giữa thế giới bên trong bỗng nhiên nổ bắn ra một đạo hắc ảnh, bóng đen này thoát ly khí bên trong thế giới về sau đón gió căng phồng lên, nháy mắt thì biến thành một tòa trăm thước cao cự đại thạch bia!

Bia đá chính diện có khắc: Trần Giới Thiên Bì, hoang thổ số thứ ba. Cái này chín chữ to. Theo cái này Trần Giới Thiên Bì xuất hiện, Thiên Đạo tựa hồ lần nữa bị kích thích đến. Lần này, chẳng những đại địa đình trệ tốc độ bạo tăng không chỉ gấp mười lần, thậm chí ngay cả không gian đều tại phá toái. Chẳng lẽ, cái này Trần Giới Thiên Bì, mới là Thiên Đạo chánh thức muốn hủy diệt

Tựa hồ là xác minh cái suy đoán này, trên chín tầng trời đột nhiên đánh xuống vô số Lôi Đình, Hủy Diệt Thần Lôi, thủy hỏa ân Lôi, Phích Lích Bạo Lôi vân vân, cơ hồ là tất cả Lôi Đình toàn bộ trong nháy mắt này xâm tiết mà xuống, mà mục đích, chỉ có một cái, bổ cái kia Trần Giới Thiên Bì!

Thế nhưng là, đây hết thảy, tại Trần Giới Thiên Bì sau khi rơi xuống đất phát ra một đạo hào quang màu vàng đất thời điểm, toàn bộ đều đình chỉ. Trên chín tầng trời vô số Thần Lôi ở giữa không trung tiêu tán, đại bắt đầu tự động khép lại, gió lốc bắt đầu dần dần dừng lại. Thiên đạo diệt thế lực lượng, lại bị cái này một tấm bia đá cho trấn áp

Nhìn thấy tấm bia đá này thật bởi vậy uy năng, Tôn Ngô Không không khỏi hồi tưởng lại, cái kia Ngũ Thái Thần Thạch truyền cho chính mình cái kia đoạn ký ức!

Tương truyền Bàn Cổ Khai Thiên Tích Địa về sau, thiên địa bởi vì là sơ khai, nguyên cơ cũng không ổn định, hơn nữa còn có khép lại xu thế. Sau đó Bàn Cổ liền Dĩ Thân Xanh Thiên, ngăn cản thiên địa quay về Hỗn Độn. Lúc này, không biết từ chỗ nào bay tới một tấm bia đá, phá vỡ không gian về sau liền đứng ở Bàn Cổ dưới chân. Làm tấm bia đá này cùng đại địa liên tiếp về sau, kỳ tích phát sinh, thiên địa vậy mà bắt đầu từ từ ổn định lại. Tựa hồ, tấm bia đá này có vững chắc thế giới năng lực. Chẳng qua bởi vì hao phí lực lượng khổng lồ, Bàn Cổ tuy nhiên không cần tiếp tục chống trời, lại cuối cùng vẫn là vẫn lạc.

Bàn Cổ sau khi ngã xuống, tấm bia đá này liền tự hành đột ngột từ mặt đất mọc lên, chẳng biết đi đâu.

Thẳng đến vô số năm về sau, Yêu tộc Chí Tôn Đế Tuấn nhân duyên tể ngộ đạt được khối đá này bia, đồng thời bằng vào khối đá này bia cấp tốc chỉ huy Yêu tộc trở thành Bàn Cổ giới người thống trị. Thiên hạ vạn vật đều là tại Yêu tộc phía dưới! Về sau Đế Tuấn càng là bằng vào bia đá chỉ lực, cùng trên chín tầng trời chú tạo Thiên Đình 33 Trọng Thiên vô số cung điện. Từ đó, Yêu tộc liền cư trú ở trên thiên cung.

Thẳng đến có một ngày, Đế Tuấn cảm ngộ Thiên Đạo, thực lực đạt tới Thánh Nhân cực hạn, đồng thời lấy chính mình Vô Thượng tư chất đạt được thiên đạo tây lễ. Thế nhưng là tại thiên đạo tây lễ sắp hoàn thành thời điểm, bỗng nhiên bị người âm toán, Thiên Đạo tây lễ thất bại không nói, Đế Tuấn tức thì bị Thiên Đạo phản phệ mà chết.

Từ đó Yêu tộc nội loạn, Trấn Giới Thiên Bi tung tích không rõ. Mà Đế Tuấn cái chết, càng là Thành Yêu tộc nhất đại bí ẩn chưa có lời đáp, đến nay cũng không người biết được Đế Tuấn đến cùng bị người nào âm toán.

Yêu tộc lâm vào nội loạn về sau, Đạo gia tại Tam Thanh chỉ huy hạ cấp tốc quật khởi, bằng vào tầng tầng lớp lớp pháp bảo cùng dị thường đáng sợ tu luyện tốc độ, sau cùng rốt cục đánh bại Yêu tộc, chiếm lĩnh Thiên Đình, thống lĩnh Bàn Cổ giới.

Cứ như vậy, thế giới lần nữa lui lại, biết Nhân tộc xuất hiện, đồng thời bắt đầu ở Cửu Châu phía trên thành lập quốc gia. Đạo gia mọi người thấy Nhân Tộc Đại Hưng, lo lắng ngay sau biết uy hiếp được Đạo gia, vì vậy nói nhà vô số cao thủ liên thủ bố trí xuống Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận, mưu toan lấy Hoàng Hà Chi Thủy chôn vùi nhân gian vạn dân.

Bất quá, Nhân tộc Đương Hưng, tại Hoàng Hà Chi Thủy tràn lan thời điểm, Nhân tộc Đại Vũ đứng ra. Kết hợp vạn dân chỉ lực phá giải Cửu Khúc Hoàn Hà đại trận, lúc này Đạo gia phát hiện Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận sắp bị phá, sau đó phái người hạ giới ý đồ đánh giết Đại Vũ. Ai ngờ, Đại Vũ vậy mà trong tay một phương bia đá, đem Đạo gia hạ giới mọi người toàn bộ chém giết.

Đạo gia nhất thời đáng sợ, liền từ bỏ đối với nhân tộc chèn ép mà chính là áp dụng hợp tác thái độ.

Về sau, Đại Vũ bằng vào bia đá, rất nhanh liền phá Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận, đồng thời lấy bia đá chỉ lực đúc Cửu Đỉnh, đem người ở giữa chia làm Kỳ Châu, Duyện Châu, Thanh Châu, Tử Châu, Dương Châu, Kinh Châu, Dự Châu, Lương Châu, Ung Châu Cửu Đại châu, từ Cửu Đỉnh trấn áp!

Sau thiên hạ Đại Đỉnh, Đại Vũ liền đem Trấn Giới Thiên Bi phong với hán cái kia dò xét Hải Thần châm bên trong, đồng thời đem dò xét Hải Thần châm phong ấn Vu Đông biển biển.

Mất đi Trấn Giới Thiên Bi, rất nhanh, Đại Vũ liền mạc danh chết đi.

Bất quá, cái kia Cửu Đỉnh lại như cũ phân trấn cùng Cửu Châu, người bảo lãnh ở giữa không mất!

Một cho tới hôm nay, Tôn Ngộ Không bằng vào Nữ Oa đại thần lưu lại Ngũ Thái Thần Thạch chỉ lực, phá vỡ Đại Vũ phong ấn, Trấn Giới Thiên Bi từ hiện nhân gian.

Nghe tới đây, Tôn Ngộ Không không khỏi thật sâu vì Nữ Oa cảm thấy từ đáy lòng mà kính nể. Vạn vạn năm trước đó, Nữ Oa đại nhân vậy mà liền đã tính tới Yêu tộc sẽ có này đại kiếp, đồng thời lấy chính mình sức mạnh vô thượng phân giải Ngũ Thái Thần Thạch, dùng để giấu diếm qua Thiên Đạo. Thậm chí còn đem ý chí của mình bóc ra mà ra, kèm ở Thổ thuộc tính Thần Thạch phía trên, lấy ngày rằm sau linh trí đại thành, thu thập Ngũ Thái Thần Thạch phá vỡ Đại Vũ phong ấn. Từ đó đạt được Trấn Giới Thiên Bi lực lượng, chỉ huy Yêu tộc đúc lại huy hoàng.

Thậm chí, Tôn Ngộ Không đều đang hoài nghi, năm đó Cộng Công giận tiếp xúc Bất Chu Sơn, có phải hay không vì Nữ Oa có lấy cơ qua thu thập Ngũ Thái Thần Thạch!

Thập Nhị Tỗ Vu là Xi Vưu thân thể, mà Xi Vưu, thì là Bàn Cổ Đại Thần trái tim! Nguyên cớ, Thập Nhị Tỗ Vu không phải là không có lý do trợ giúp Nữ Oa đối kháng thiên đạo.

Dù sao, Bàn Cổ chết, cùng thiên đạo thoát không ra quan hệ!

Về đến bây giờ, Trấn Giới Thiên Bi vừa ra, vô số hào quang màu vàng đất không ngừng tứ tán mà ra, rất nhanh, toàn bộ Bàn Cổ giới khắp nơi đều là cái này hào quang màu vàng đất. Theo quang mang chiếu rọi, vỡ vụn hư không cùng đình trệ đại địa, toàn bộ một chút xú chữa trị.

Trấn Giới Thiên Bi, trấn chính là cái thế giới này ổn định. Thiên Đạo tuy mạnh, lại như cũ nhìn Trấn Giới Thiên Bi không được!

Sau một canh giờ, Bàn Cổ giới đã triệt để khôi phục như lúc ban đầu. Mà Thiên Đạo, cũng không có một tia phản ứng. Nếu như không phải đứng tại chính mình quanh thân Thập Nhị Tỗ Vu, Tôn Ngộ Không thậm chí sẽ cảm thấy, cái gì cũng không có xảy ra.

Làm Bàn Cổ giới triệt để ổn định về sau, Trấn Giới Thiên Bi bỗng nhiên rung động hạ, sau đó liền thu nhỏ đến chỉ có một mét lớn nhỏ. Thế nhưng là, ai cũng không dám xem thường tấm bia đá này. Đây chính là có ngạnh hám cái thế giới này lực lượng.

Ngay tại Tôn Ngộ Không buông lỏng một hơi đồng thời, Trấn Giới Thiên Bi bên cạnh không gian bỗng nhiên một con chấn động, sau đó một bóng người trống rỗng xuất hiện, đồng thời vung tay áo một cái, thì ý đồ lấy đi cái này Trấn Giới Thiên Bi.

Đồng thời, Trấn Giới Thiên Bi hai bên trái phải không gian bỗng nhiên lần nữa ba động, sau đó hai đạo nhân ảnh xuất hiện lần nữa. Chẳng qua cái này hai

đạo nhân ảnh, lại là trực tiếp hướng cái kia ý đồ lấy đi Trần Giới Thiên Bì nhân xuất thủ.

Lúc trước người kia mất thấy chiếm lấy không được, hai tay vung lên, người đã phiêu nhiên lui lại. Lúc này Tôn Ngộ Không cũng cảm nhận được lại có nhân tại tranh đoạt chính mình Trần Giới Thiên Bì, sau đó không nói hai lời, tay khê vẩy, Kim Cô Bồng đã bay đến tay, sau đó Kim Cô Bồng một đầu điểm tại Trần Giới thiên trên tấm bia.

Không gian bỗng nhiên vỡ ra, Trần Giới Thiên Bì tự động bay vào Kim Cô Bồng khi bên trong thế giới.

"Các ngươi là ai là sao cướp ta bia đá "

Thế nhưng là không đợi Tôn Ngộ Không thoai âm rơi xuống, nơi chân trời xa bỗng nhiên bay tới mấy đạo nhân ảnh. Tôn Ngộ Không cảnh giác vừa quay đầu, Hòa Nhân Kim Tinh phát động, thế nhưng là khi thấy rõ những người này diện mục về sau, Tôn Ngộ Không hung hăng đến hít sâu một hơi.

Rất nhanh, đến người đã rơi xuống đất, chẳng qua lại toàn bộ ra lúc trước cướp đoạt Trần Giới Thiên Bì đạo nhân ảnh kia sau lưng. Lúc này, người tới hình dạng đã có thể thấy rõ ràng!

Đầu tiên là tái đi cần bạch mi lão giả, cầm trong tay một cây ngắn roi, gương mặt cười ha hả. Sau đó đứng bên cạnh một diện mục thanh niên tuấn lãng, trong tay bưng một cái vàng cam cam hồ lô. Hai người này về sau, thì là một cái lông mày kéo tới trên đất trung niên nhân.

Trừ bỏ ba người này, còn thừa lại hai người, Tôn Ngộ Không lại là nhận ra, chính là Thác Tháp Thiên Vương Lý Tĩnh cùng trước đó đào tẩu Nguyên Thủy Thiên Tôn. Tăng thêm trước đó người kia, cùng sở hữu năm người!

Bất quá, Tôn Ngộ Không tuy nhiên không biết ba người kia, nhưng là cách đó không xa Thông Thiên Giáo Chủ lại là nhận ra. Thấy rõ năm người này bộ dáng về sau, Thông Thiên thật cảm thấy hạnh tốt chính mình không nghĩ không ra, hạnh tốt chính mình sống sót.

Lúc này, chân trời lần nữa xẹt qua đếm tới lưu quang , bất quá, lần này người tới, lại toàn bộ đứng tại Tôn Ngộ Không trước người.

Khi tất cả nhân sau khi đứng vững, cái này về sau trong một đám người, có một người tách mọi người đi ra nói ra: "Làm sao lần ta Yêu tộc không người sao hôm nay ta Hồn Côn Tổ Sư ở đây, nhìn ai dám động đến Tôn Ngộ Không một cọng lông măng!"

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 100: Nghiêng tộc chi chiến

Có chút ngoài ý muốn nhìn lấy trước người những người này, Tôn Ngộ Không trong lòng không khỏi cảm động hết sức. Nguyên lai ta Yêu tộc cũng không phải là không người a , bất quá, Tôn Ngộ Không tâm lý đồng thời còn có cái này lo lắng. Những người này, có thể hay không, lại bởi vì chính mình mà chết đâu? Không được, lần này tuyệt đối không thể để cho bất luận kẻ nào chết đi.

"Nguyên lai là Hồn Côn sư huynh, thật lâu không thấy a, còn tưởng rằng ngươi đều sớm chết." Nói chuyện, là tay kia cầm một cái cam Hoàng Sắc Hồ Lô tuổi trẻ đạo nhân!

"Hừ, nhiều năm như vậy, nói chuyện vẫn là không lễ phép như vậy, xem ra năm đó dạy bảo, ngươi cũng không có nghe lọt nhiều ít a."

"Nghe không nghe lọt tai, đợi chút nữa thử một lần liền biết rồi!"

Nhìn lấy hai người này tranh cãi, Tôn Ngộ Không vội vàng đi đến nếu là Hồn Côn Tổ Sư bên người nói: "Đa tạ sư tổ đến đây viện thủ, Tôn Ngộ Không vô cùng cảm kích."

"Ha-Ha, không sao không sao, mấy vạn năm, cũng nên đi ra hoạt động tay chân một chút. Không phải vậy thể nhân đều đem ta Hồn Côn Tổ Sư quên đâu, ha ha ha. Đúng, tiểu hầu tử, ngươi có biết ta là người phương nào "

Nghe được Hồn Côn Tổ Sư hỏi thăm, Tôn Ngộ Không vội vàng nói: "Biết, biết. Ngộ Không bái Bò Đề Tổ Sư vi sư, mà Bò Đề Tổ Sư làm theo là đệ tử của ngài, vậy ngài dĩ nhiên chính là Ngộ Không sư tổ!"

"Ha-Ha, không tệ không tệ, xem ra Tu Bò Đề dạy cái hảo đồ đệ a."

"Sư tổ, Bò Đề sư tôn hần, hần, hần vì giúp ta luyện hóa Ngũ Thái Thần Thạch, hóa thân thành Bò Đề Thụ, đã, đã. . ."

Nói đến đây, Tôn Ngộ Không đã khóc không thành tiếng.

"Không sao, ngoan đồ tôn, Bò Đê tự có hấn kiếp số, không cần quá nhiều bi thương. Đến, Tỏ Sư ta giới thiệu cho ngươi một chút, chúng ta Yêu tộc lực lượng cuối cùng!"

Nói xong, lôi kéo Tôn Ngộ Không tay, chỉ một vị người mặc Long Lĩnh khải giáp, cầm trong tay một thanh Nháo Hải đỉnh ba đầu rồng thân người nhân đối với Tôn Ngộ Không nói: "Vị này là đại yêu Kế Mông, từng ẩn cư ở Chương Uyên, đi tất có cuồng phong bạo vũ. Một thân pháp lực, nhiều tại cái này trong mưa gió. Chính là nửa bước Đại Đạo cường giả."

Tôn Ngộ Không đối nó thì lễ, cái kia Kế Mông cũng không khinh thường, đỉnh ba hướng mặt đất cắm xuống nói: "Ta Kế Mông là người thô hào, không thích những lễ tiết đó, một hồi đánh nhau, ngươi thì cho ta hung hăng đến đánh, Ha-Ha."

Đội này người nói xong, Hồn Côn Tỏ Sư lại chỉ một vị cầm trong tay Hồn Thiết Côn, cây gậy bên trên khắc đầy lít nha lít nhít phù chú. Thân có Hồ Vĩ, sau lưng mọc lên cánh chim nhân đạo: "Đây người chính là đại yêu Anh Chiêu, nửa bước Đại Đạo cường giả. Vung lên ngươi nhìn kỹ hấn cây gậy kia, chắc chắn, liền Tỏ Sư ta có có chút kiêng kỵ a."

"Ha-Ha, ta cái này phá cây gậy có thể nhập không ngại pháp nhãn a."

Sau đó không giống nhau Hồn Côn mở chup, lại có lấy tay cầm Phương Thiên Họa Kích tướng mạo đường đường trung niên nhân không kịp chờ đợi nói: "Ta là Quỷ Xa, bản thể là Cửu Đầu Điều, nửa bước Đại Đạo."

"Ha ha, Quỷ Xa ngươi vẫn là gấp gáp như vậy."

"Đã Quỷ Xa lão huynh đều là tự giới thiệu, vậy ta cũng không cần làm phiền Hồn Côn Tỏ Sư. Ta là Bạch Trạch, thế nhưng là trong những người này thực lực kém nhất đây."

Thanh âm này, lại là một vị nhẹ lay động Vũ Phiến người trẻ tuổi phát ra.

"Ha ha, vậy còn dư lại hai người, là tự giới thiệu mình một chút vẫn là để ta tới nói a "

Câu nói này, lại là đối lấy trước đó từ trong hư không xuất hiện hai đạo nhân ảnh nói. Từ khi hai người này từ trong hư không xuất hiện bảo trụ Tôn Ngộ Không cái kia Trần Giới Thiên Bì về sau, vẫn đứng ở sau lưng mọi người, lại không mở miệng.

"Ai, tính toán, vẫn là ta tự mình tới đi. Ngộ Không, rốt cục ngươi, có lẽ, ngươi đã đoán được ta là ai!" Nghe thanh âm, rõ ràng là nữ tử. Nữ tử này nói xong, trên người ánh sáng bảy màu hà từ từ tán đi. Thu vào Tôn Ngộ Không hai mắt, thì là một cái mỹ lệ đến khiến người ta hít thở không thông nữ tử, nhưng là ngươi lại không phát sinh ra cái gì kinh ngạc chi ý, bất quá, đây không phải chủ yếu nhất, chủ yếu nhất là nữ tử này hạ thân, cũng không phải là người hai chân, mà chính là một cái đuôi rắn!

Thượng cổ, mình người đuôi rắn, mỹ mạo nữ tử, thân phận của người này, đã miêu tả sinh động!

"Ngươi là, Nữ Oa Nương Nương "

"Ân, là ta. Ngộ Không, ngươi quả nhiên là yêu tộc ta hi vọng chi tử."

Nói xong câu này, Nữ Oa liền không lên tiếng nữa, Tôn Ngộ Không mặc dù có rất nhiều nghi vấn, chẳng qua nhưng cũng biết, lúc này không phải hỏi ý kiến hỏi thật hay thời cơ. Liền đem sở hữu nghi vấn đều chôn dưới đáy lòng.

Nữ Oa Nương Nương nói xong, cái kia người cuối cùng cũng tán đi một thân quang hoa, lại là một cái uy vũ bất phàm đại hán: "Ta chính là Nhân Hoàng Phục Hi, thụ Nữ Oa tới yêu cầu chúc ngươi Yêu tộc, Tôn Ngộ Không, ngày sau, hi vọng ngươi có thể đối xử tử tế nhân gian bách tính!"

Tôn Ngộ Không vội vàng xưng là.

Nghe những thứ này như sấm bên tai đại danh, Tôn Ngộ Không trong lòng cái kia nhiệt huyết không phải vậy thì bốc cháy lên. Ta Yêu tộc có như thế cường giả, định sẽ rất hưng thịnh.

Lúc này, cái kia Bạch Trạch còn nói thêm: "Đến, ta giới thiệu cho ngươi đối diện, không phải vậy một hồi đánh nhau, không hiểu rõ nhưng là sẽ thua thiệt."

Chẳng qua Bạch Trạch vừa nói xong, đối diện trẻ tuổi đạo nhân lại mở miệng nói: "Vẫn là không cần làm phiền trí yêu Bạch Trạch, đã trận chiến đấu này nhân vật chính không biết chúng ta, vậy chúng ta thì tự giới thiệu mình một chút đi. Tại hạ Lục Ấp Đạo Quân, cùng sư tổ ngươi Hồn Côn Tỏ Sư chính là sư huynh đệ, lần này, là tới giết ngươi."

Này người sau khi nói xong, cái kia Trường Mi lão giả lại nói: "Ta, Dương Mi Đại Tiên."

"Ta sao, ha ha, ta chính là Hồng Quân Lão Tổ!"

Sau cùng, thì là tay kia cầm một đoạn ngắn roi Trường Mi lão giả. "Ta là Khương Tử Nha, hắc hắc, bối phận nhỏ nhất. Không đúng, Lý Tĩnh bối phận cần phải còn nhỏ hơn ta. Hắc hắc."

Này người nói xong, Lý Tinh cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn lại không lên tiếng nữa, bởi vì hai người này Tôn Ngộ Không sớm đã nhận ra.

Tán Tiên Lục Áp, thượng cổ Phong Thần Chi Chiến bên trong cường giả bí ẩn, cầm trong tay Trảm Tiên Phi Dao cùng Đinh Đầu Thụ, chính là Sáng Thế Nguyên Linh đệ tứ thứ tư. Chính là cái kia Hồng Quân Lão Tổ thứ nhất Tiên, đệ tứ Bàn Cổ sơ khai thiên. Trước có Hồng Quân sau có thiên, Lục Áp Dao Quân còn tại trước.

Dương Mi Đại Tiên, bản thể là một cái Không Tâm Dương Liễu Thụ, so Hồng Quân Lão Tổ đắc đạo còn phải sớm hơn trên ba ngàn năm. Tương truyền từng cùng Hồng Quân giao thủ, kết quả Hồng Quân Lão Tổ dùng hết pháp bảo lại không thể thương tổn nó mấy may.

Hồng Quân Lão Tổ, Sáng Thế Nguyên Linh đại đệ tứ, đồng thời cũng là Tam Thanh chi sư. Chính là nắm giữ khai thiên tích địa từ đôi thế giới uy năng.

Về phần Nguyên Thủy Thiên Tôn, Lý Tinh cùng Khương Tử Nha, làm theo không tại nhiều xách. Chẳng qua đáng nhắc tới chính là, không chỉ là đến kỳ ngộ gì còn có là vì sao, Phong Thần Thời Kỳ Khương Tử Nha cùng Lý Tinh, lúc này lại đều có nửa bước Đại Đạo thực lực. Khương Tử Nha còn có có thể hiểu được, thế nhưng là Lý Tinh cũng có chút kỳ quặc.

Lần trước công chiếm Thiên Đình lúc, Tôn Ngộ Không từng qua Lý Tinh một mặt, đó là thực lực của hắn tu vi cũng chỉ có Đệ Cấp sơ kỳ, hơn nữa còn không phải rất ổn định. Thế nhưng là cái này trong khoảng thời gian ngắn, lại nhưng đã đột phá Thánh Nhân đạt tới nửa bước Đại Đạo cảnh giới, đây quả thật là không thể tưởng tượng. Chẳng lẽ, cái này Lý Tinh vẫn giấu kín tu vi nếu là như vậy, vậy liền thật đáng sợ.

Nhìn lấy đối diện mọi người, Tôn Ngộ Không không khỏi lông mày cau chặt. Chính mình một phương này tuy nhiên cũng là cường giả tụ tập, nhưng đối diện hiển nhiên cũng không yếu, trận này đại chiến, liên lụy thật là quá rộng. Những thứ này cũng không phải người bình thường a, mỗi một cái đều là đạt được vô số năm cường giả, biết rõ trong đó Nữ Oa Nương Nương, Nhân Hoàng Phục Hi cùng Hồng Quân Lão Tổ đều là từng Di Thân Hợp Đạo đại năng, nhưng là bây giờ cũng xuất hiện.

Xem ra, cái này Trấn Giới Thiên Bì, thật đúng là có lấy vô tận sức hấp dẫn đây.

Lúc này, hai phe nhân mã lời nói cũng nói, nhân cũng giới thiệu, nhưng cũng không có vội vã khai triển, mà chính là toàn bộ dù bận vẫn ung dung tựa hồ đang đợi cái gì. Chẳng lẽ, song phương còn có viện quân

Đang ở Tôn Ngộ Không nghi ngờ thời điểm, nơi xa chân trời hai đạo lưu quang từ hai cái phương hướng xẹt qua, Tôn Ngộ Không một phương này nhân còn chưa tới, thanh âm lại đến: "Hoàng Long cùng Kỳ Lân đến đây trợ chiến!"

Giống như Cửu Thiên Kinh Lôi, thanh âm chưa tiêu, người đã đến. Một vị người mặc Hoàng Kim Long bào uy nghiêm trung niên nhân cùng một vị thân mang đỏ như máu chiến giáp uy mãnh đại hán.

"Rốt cục đến, lần này, người đều đến đông đủ đi đáng tiếc Ngũ Cực Thần Thú, bây giờ cũng chỉ thừa Kỳ Lân một người." Hồn Côn Lão Tổ tiến lên vỗ vỗ Hoàng Long cùng Kỳ Lân bả vai, sau đó thờ dài nói. Nếu như ta Yêu tộc Tứ Linh Thánh Thú Ngũ Cực Thần Thú đều tại, há lại cho Đạo gia cản trở

Mà một bên khác, quang mạng tán đi, người tới lại là Địa Tiên chi Tổ Trần Nguyên Từ cùng Tiếp Dẫn Đạo Nhân!

Nhìn thấy Đạo gia sau cùng viện quân lại là Trần Nguyên Từ Đại Tiên cùng Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Tôn Ngộ Không cùng Hồn Côn Tổ Sư tất cả đều sững sờ, Tôn Ngộ Không sững sờ là bởi vì hắn không nghĩ tới cái này sau cùng một trạm Trần Nguyên Từ vậy mà cũng sẽ nhúng tay, mà lại, thực lực của hắn cũng đến nửa bước Đại Đạo cảnh giới.

Hồn Côn Tổ Sư lẳng, là bởi vì hắn coi là Tiếp Dẫn Đạo Nhân đã sớm chết. Thượng cổ Phong Thần Đại Chiến về sau, Chuẩn Đề Đạo Nhân hóa thân Bồ Đề Lão Tổ, Tiếp Dẫn Đạo Nhân hóa thân A Di Đà Phật. Thế nhưng là không nghĩ tới, bây giờ Tiếp Dẫn Đạo Nhân vậy mà xuất hiện lần nữa mà lại cũng là nửa bước Đại Đạo tu vi cảnh giới, cái này, chuyện này rốt cuộc là như thế nào

Không chỉ là Tôn Ngộ Không cùng Hồn Côn Tổ Sư, Yêu tộc bên này rất nhiều người đều lộ ra một tia ngưng trọng. Cái này Đạo gia, xem ra cũng không có mặt ngoài nhìn thấy đơn giản như vậy, đột nhiên toát ra nhiều như vậy nửa bước Đại Đạo cường giả, cái này khiến mọi người có loại cảm giác không rét mà run.

Không có người biết Đạo gia hiện tại tới những người này có phải hay không đã là toàn bộ, vạn nhất, bọn họ còn có viện thủ, cái kia một trận chiến này hình thức không thể lạc quan, phải biết, hiện tại đứng ở chỗ này, thế nhưng là Yêu tộc tất cả nửa bước Đại Đạo cường giả. Có thể nói là Yêu tộc dốc hết tất cả lực lượng trận chiến cuối cùng.

"Ngộ Không hiền đệ, lão ca xin lỗi ngươi, tuy nhiên hai ta lấy gọi nhau huynh đệ, bất quá ta dù sao cũng là Đạo gia người, mà lại Dương Mi Đại Tiên càng là của ta, nguyên có một trận chiến này, ta cần phải tham gia."

Nói xong, Trần Nguyên Đại Tiên kiếm chỉ vung lên, trên thân đạo bào liền cắt lấy một đoạn."Hiền đệ, này bào đoạn, ngươi ta Ân Nghĩa tuyệt." Nhìn lấy chậm rãi tung bay rơi xuống đất một nửa đạo bào, Tôn Ngộ Không tâm lý mười phần khó chịu. Thế nhưng là, lại không có chút nào biện pháp.

Rốt cục, hai phe nhân mã đều đã đến kỳ, hoặc là nói, là tham dự sau cùng một trạm, đã toàn bộ đến đông đủ.

Yêu tộc một phương: Hồn Côn Tổ Sư, Nữ Oa Nương Nương, Nhân Hoàng Phục Hi, Hoàng Long, Kỳ Lân, Côn Bằng, Kế Mông, Anh Chiêu, Quý Xa, Bạch Trạch, Tôn Ngộ Không, chung Thập Nhất vị nửa bước Đại Đạo cường giả!

Đạo gia một phương: Dương Mi Đại Tiên, Hồng Quân Lão Tổ, Lục Áp Dao Quân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Trần Nguyên Từ,

Khương Tử Nha, Lý Tĩnh, chung tám vị nữa bước Đại Đạo cường giả.

Lúc này Tôn Ngộ Không chợt nhớ tới một người, cái kia chính là Thông Thiên Giáo Chủ! Thế nhưng là Tôn Ngộ Không bốn phía cẩn thận xem xét một phen về sau, vậy mà không nhìn thấy Thông Thiên Giáo Chủ, thậm chí ngay cả Thập Nhị Tổ Vụ cũng không thấy. Nhìn đến nơi này, Tôn Ngộ Không trong lòng ần ần dâng lên một cỗ cảm giác xấu, thế nhưng là nhìn xem bên cạnh các vị cường giả cái kia như vực sâu như ngục khí thế, Tôn Ngộ Không tâm lý lại trấn định.

Một cái đã phế người, lật không nổi cái gì bọt sóng.

Đang cân nhắc, đại chiến, đã bắt đầu!

Hỗn Côn Tổ Sư đối đầu Dương Mi Đại Tiên, Nữ Oa Nương Nương đối đầu Hồng Quân Lão Tổ, Nhân Hoàng Phục Hi cùng Hoàng Long đối đầu Lục Áp Đạo Quân, Kỳ Lân đối đầu Nguyên Thủy Thiên Tôn, Côn Bằng đối đầu Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Kế Mông cùng Anh Chiêu đối đầu Trấn Nguyên Đại Tiên, Quý Xa cùng Bạch Trạch đối đầu Khương Tử Nha, mà Tôn Ngộ Không, làm theo cùng Lý Tĩnh đứng chung một chỗ.

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người từng đôi chém giết, thực lực đến bọn họ cảnh giới này, tối đa cũng cũng là hai người hợp tác, lại nhiều rất có thể sẽ ảnh hưởng thực lực của mình phát huy. Trừ phi là vẫn ở cùng một chỗ tinh thông một loại nào đó Trận Pháp.

Kỳ thực, Tôn Ngộ Không mục tiêu, là Nguyên Thủy Thiên Tôn hoặc là Tiếp Dẫn Đạo Nhân, thế nhưng là vừa ngay từ đầu liền bị Lý Tĩnh cho quán lên, mà Lý Tĩnh cầm trong tay Linh Lung Bảo Tháp căn bản chính là một bộ lấy Mạng đối Mạng tư thái, cái này khiến Tôn Ngộ Không nhất thời liền có chút bó tay bó chân.

Mà những người khác, cũng toàn bộ nhao nhao phá vỡ hư không, qua Thiên Ngoại Thiên. Hai phe nhân mã ai cũng không muốn bởi vì nhất thời chủ quan mà phá hư Bàn Cổ giới. Mục tiêu của bọn hắn là Trấn Giới Thiên Bì mà không phải Hủy Diệt Thế Giới.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 101: Tôn Ngộ Không thực lực

Nguyên bản Tôn Ngộ Không đối với Lý Tĩnh cũng không có quá quá coi trọng, thế nhưng là làm đưa trước tay thời điểm, Tôn Ngộ Không mới phát hiện cái này Lý Tĩnh không chỉ là tu vi đến nửa bước Đại Đạo, thậm chí chiến đấu lực cũng đạt tới cấp độ này. Cái này khiến Tôn Ngộ Không kinh ngạc có thể cũng không phải là một điểm nửa điểm.

Nếu như một người tu vi muốn đột nhiên tăng mạnh, quả thật có mấy loại phương pháp, thứ nhất cũng là phục dùng thiên tài địa bảo gì, sử dụng Thiên Tài Địa Bảo bên trong to lớn linh lực để cho mình đột phá cảnh giới. Một loại khác phương pháp cũng là có cảnh giới tu vi cao hơn nhân, nguyện ý đem một thân tu vi cảnh giới toàn bộ quán chú cho người, nếu như vậy, thực lực cũng có thể trong khoảng thời gian ngắn cấp tốc đề bạt. Còn còn lại tà môn ngoại đạo hoặc là càn phương pháp đặc biệt, Tôn Ngộ Không thì không được biết.

Chẳng qua hai loại phương pháp, hoặc là nói tất cả có thể nhanh chóng tăng thực lực lên phương pháp, toàn đều có nhất định tai họa ngầm. Dù sao không phải mình từng giờ từng phút tu luyện tới thực lực, sử dụng tuyệt đối không có như vậy tùy tâm sở dục. Nhưng là, tại cùng Lý Tĩnh giao thủ một lát, Tôn Ngộ Không thì cảm giác được, Lý Tĩnh cái này một thân tu vi, tuyệt đối không phải thời gian ngắn có được. Bất luận là đối với lực lượng vận dụng vẫn là cấp độ này chiến đấu thủ đoạn, Lý Tĩnh tuyệt đối được cho một cao thủ. Một cái hoàn toàn có thể đánh với chính mình một trận cao thủ.

Cái này Lý Tĩnh, thật chẳng lẽ chính là một mực trần tâng không lọt siêu cấp cao thủ hán vẫn giấu kín thực lực tại Thiên Đình làm Nguyên Soái là dụng ý gì bằng thực lực của hắn, hoàn toàn có thể làm Thiên Đình chí cao tồn tại.

Đã không nghĩ ra, Tôn Ngộ Không cũng thì không suy nghĩ thêm nữa, mặc kệ Lý Tĩnh đến cùng đánh cho tính toán gì, hôm nay, hắn đều phải chết, coi như hắn là phụ thân của Na Tra cũng giống vậy. Không ngớt đạo ta đều phản, cái này Đạo gia, nhất định phải hắn triệt để diệt vong. Đã người muốn liều mạng, vậy ta liền phụng bồi tới cùng.

Nghĩ thông suốt đây hết thảy, Tôn Ngộ Không cũng thì không lưu tay nữa. Ngũ Thái Thần Thạch té ra, Ngũ Sắc Quang Mang bao phủ tại Tôn Ngộ Không quanh thân, vì hắn cung cấp lấy liên tục không ngừng lực lượng cường đại. Chỉ muốn cái thế giới này không hủy diệt, Ngũ Thái Thần Thạch liền có thể cung cấp cho mình vô hạn lượng to lớn linh lực. Chính mình, còn có có sợ gì

Gầm lên giận dữ, Tôn Ngộ Không liền chuẩn bị biến thân thành bản thể Thác Thiên Cự Viên. Thế nhưng là ngay tại Tôn Ngộ Không chính phải biến thân thời điểm, quanh thân Ngũ Sắc Quang Mang bỗng nhiên một con chấn động sau đó toàn bộ chui vào Tôn Ngộ Không thể nội. Mà lại cái này Ngũ Sắc Thần Quang cùng lúc trước cung cấp Tôn Ngộ Không Thiên Địa Linh Lực cũng không giống nhau. Trừ năm loại Nguyên Tổ Lực Lượng bên ngoài, càn nhiều, là một loại thuộc về Hỗn Độn lực lượng.

"Lực lượng này, lực lượng này. . ."

Cảm thụ được cái này lực lượng kỳ lạ, Tôn Ngộ Không tựa hồ lòng có cảm giác. Sau đó hai mắt bình thần liếc mắt một cái cách đó không xa toàn lực thời động Linh Lung Bảo Tháp Lý Tĩnh, Tôn Ngộ Không nhẹ nhàng phun ra một câu: "Ngũ Hành Hồn Độn Thể, thành!"

Sau đó, Tôn Ngộ Không trên thân lần nữa tuôn ra một đạo Hôi ánh sáng mờ mịt. Mà Tôn Ngộ Không, lại biến thành một cái cao ba mét, toàn thân mọc ra bộ lông màu xám, một thân bắp thịt rắn chắc lại tràn ngập bạo phát lực. Hai mắt hiện lên kim sắc đồng thời hai đạo kim quang không ngừng bắn ra, khóe miệng hai khóa dài hơn ba thước răng nanh, sắc bén mà cứng cỏi.

Cúi đầu nhìn lấy chính mình cái này hoàn toàn mới hình tượng, Tôn Ngộ Không bỗng nhiên tà mị cười. Đây mới là chính mình chân tướng bộ dáng, Thác Thiên Cự Viên Diệp Hạo, Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không cũng được, những chỉ đó bất quá là lực lượng của mình không có đạt đến cực hạn mà hiện ra không hoàn toàn chính mình. Thác Thiên Cự Viên là lực lượng hiển hóa, Tôn Ngộ Không là tu vi hiển hóa. Mà mình bây giờ, mới là hoàn chỉnh chính mình.

Hồn Độn, tất cả lực lượng tất cả đều hòa làm một thể từ đó để chân chính chính mình giác tỉnh. Loại cảm giác này rất kỳ diệu.

Sau đó, Hồn Độn thể Tôn Ngộ Không đột nhiên ngừng đầu, nhìn lấy Lý Tĩnh, cười hắc hắc, sau đó trong nháy mắt biến mất. Thời điểm xuất hiện lại, lại đang ở Lý Tĩnh đỉnh đầu. Cảm nhận được Tôn Ngộ Không lúc này như quý nị tốc độ, Lý Tĩnh không khỏi biến sắc. Đây chính là tại Thiên Ngoại Thiên a, đây chính là có thể áp chế 30% thực lực địa phương. Thế nhưng là hắn vẫn còn có thể nắm giữ như thể tốc độ khủng khiếp, cái này, chẳng lẽ Tôn Ngộ Không có thể không nhận Thiên Ngoại Thiên không gian áp chế

Tuy nhiên tâm lý có chút khủng hoảng, chẳng qua

Nghĩ lại chính mình tới đây mục đích, trong nháy mắt khủng hoảng toàn đều biến mất, còn lại, cũng là mãnh liệt giết chết Tôn Ngộ Không ý chí.

Hữu chương bên trong Linh Lung Bảo Tháp cảm nhận được cái kia sát ý vô biên, cũng trong nháy mắt bảo quang đại phóng. Đồng thời chỗ có quang mạng trong phút chốc ngay tại Lý Tĩnh đỉnh đầu huyền hóa ra một cái đồng dạng Bảo Tháp. Thế nhưng là, làm bảo tháp thành hình thời điểm, Tôn Ngộ Không sớm đã không thấy.

Biết Tôn Ngộ Không tốc độ viễn siêu chính mình, Lý Tĩnh cũng liền không có ý định cùng Tôn Ngộ Không qua cứng rắn đấu tốc độ. Mà chính là vào hư không ngồi xếp bằng, sau đó Linh Lung Bảo Tháp đứng ở trước người. Sau đó Lý Tĩnh bắt đầu Phạm Xương, vô số thần bí ký tự từ trên người Lý Tĩnh tràn ra đồng thời tràn vào trước người Linh Lung Bảo Tháp bên trong.

Lúc này, Tôn Ngộ Không lại lẳng lặng đứng tại Lý Tĩnh cách đó không xa, cứ như vậy nhìn lấy Lý Tĩnh đang chuẩn bị cái này rất có thể uy hiếp được sinh mệnh mình một chiêu.

"Lý Tĩnh, niệm tình ngươi từng là phụ thân của Na Tra, mà Na Tra chẳng những là ta hảo hữu càng là có cứu mạng thiên ân tình lớn. Nguyên cớ, ta cho ngươi thời gian, để ngươi chuẩn bị kỹ càng ngươi một chiêu cuối cùng này."

Đến nửa bước Đại Đạo cảnh giới này, rất nhiều chiêu thức đã không có tác dụng gì. Nếu như là muốn lấy Mệnh Tướng độ sức triệt để diệt sát đối phương, vậy chỉ có thể trực tiếp vận dụng chính mình công kích mạnh nhất. Không phải vậy vậy chỉ có thể là trì hoãn thời gian mà thôi. Điểm này Lý Tĩnh biết, Tôn Ngộ Không cũng tương tự biết.

Nguyên cớ hai người giao thủ trong nháy mắt, liền đến phân xuất sinh thời điểm chết. Tuy nhiên không biết Lý Tĩnh là sao đối với mình có mãnh liệt như thế sát ý, chẳng qua đã ngươi muốn giết ta, vậy sẽ phải làm tốt bị giết chuẩn bị.

Mà Lý Tĩnh nghe được Tôn Ngộ Không cái kia dường như thương hại lời nói, trong lòng không khỏi phần nộ. Hắn còn dám nhắc tới Na Tra, hắn lại còn dám nhắc tới Na Tra

Vô biên phần nộ kém chút liền để Lý Tĩnh mất lý trí, chẳng qua tuy nhiên tại thời khắc sống còn Lý Tĩnh vẫn là ngăn chặn phần nộ, nhưng lại cũng làm cho Lý Tĩnh hoàn toàn liều mình. Nguyên bản vàng óng ánh phủ chú giờ phút này tất cả đều biến thành màu huyết hồng, đây là bởi vì Lý Tĩnh đang thiêu đốt chính mình bản mệnh tinh huyết cùng nửa bước Đại Đạo tu vi.

Có thể nói, đây là Lý Tĩnh Tuyệt Từ nhất kích.

Đối với công kích như vậy, Tôn Ngộ Không hoàn toàn có thể lựa chọn tránh né. Bởi vì cái này sau một kích, Lý Tĩnh coi như không chết cũng hơn nửa thành một tên phế nhân. Đó là là giết là róc thịt, tất cả đều là Tôn Ngộ Không nói tính toán.

Nhưng là, Tôn Ngộ Không lại không có làm như thế. Bởi vì hắn tôn trọng Na Tra, đối với cái này Lý Tĩnh liều mình nhất kích, Tôn Ngộ Không sẽ không tránh né, coi như mình lại bởi vậy mà chết.

Làm vô số phù chú tràn vào Linh Lung Bảo Tháp bên trong, Linh Lung Bảo Tháp bỗng nhiên huyết quang đại thịnh. Sau đó Linh Lung Bảo Tháp một biến hóa hai, hai biến hóa bốn, bốn biến hóa tám, tám biến hóa mười sáu. . . Qua trong giây lát, ánh mắt chiếu tới chỗ, tất cả đều là hiện ra huyết quang Linh Lung Bảo Tháp. Mà lại, mỗi một cái đều là thực thể, chỉ ít Tôn Ngộ Không Hỏa Nhân Kim Tinh nhìn không thấu.

Chẳng qua tuy nhiên nhìn không thấu cái này Linh Lung Bảo Tháp hư thực, nhưng là cái kia cổ nồng đậm cảm giác nguy cơ lại dị thường rõ ràng. Mà lại cái này ức vạn cái Linh Lung Bảo Tháp ở giữa, vậy mà ẩn ẩn kết thành một cái đại trận. Đại trận này, Tôn Ngộ Không lại cảm giác hết sức quen thuộc.

"Chẳng lẽ, chẳng lẽ là Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận Lý Tinh, ngươi, ngươi làm sao lại trận pháp này" làm Tôn Ngộ Không trong đầu một cái đại trận cùng cảnh tượng trước mắt trọng hợp thời điểm, Tôn Ngộ Không triệt để chấn kinh.

Tôn Ngộ Không tuy nhiên dự định đón đỡ Lý Tinh liều mình nhất kích, nhưng cái này không có nghĩa là Tôn Ngộ Không liền muốn chết. Ngược lại, Tôn Ngộ Không là đối với thực lực của mình có tuyệt đối tự tin mới sẽ làm như vậy.

Thế nhưng là ngay trước đại trận bố cho tới khi nào xong thôi, Tôn Ngộ Không lại dao động. Đây chính là lấy lực lượng một người bố trí Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận a, uy lực này, tuyệt đối có thể miểu sát chính mình.

"Tôn Ngộ Không, nguyên lai ngươi cũng sẽ sợ a, Ha-Ha , bắt quá, đó cũng không phải các ngươi Yêu Tộc Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, mà chính là Chư Thiên Tinh Thần đại trận, chính là Đạo gia đại trận!"

Tuy nhiên không phải Chư Thiên Tinh Đấu đại trận, nhưng là uy lực cũng tuyệt đối sẽ không kém bao nhiêu. Dù sao cổ này Từ Vong trí mạng uy hiếp, cũng không phải giả.

Không chút do dự, Tôn Ngộ Không toàn thân Hồn Độn quang hoa đại thịnh, đồng thời hai tay bắt đầu kết lên mười phần cổ quái pháp ấn, có chút giống Đạo gia, có chút giống Phật gia, lại có chút giống Yêu Tộc phù chú.

Rốt cục, nguyên ngồi xếp bằng Lý Tinh mở hai mắt ra đồng thời nhẹ nhàng mà buông lỏng một hơi, 180 triệu cái Linh Lung Bảo Tháp, mà lại toàn bộ đều là thực thể, hao phí chính mình phần lớn bản mệnh tinh huyết cùng cơ hồ toàn bộ tu vi kết thành Chư Thiên Tinh Thần đại trận. Đừng nói Tôn Ngộ Không là nửa bước Đại Đạo, liền xem như thật Đại Đạo Cường Giả đến, cũng tuyệt đối là chắc chắn phải chết.

Có lẽ, cái này một kích cuối cùng về sau, chính mình cũng sẽ chết đi. Bắt quá, cho dù chết, cũng không có gì tiếc nuối. Na Tra, ta vẫn luôn không phải một người cha tốt, lần này, ta biết kết thúc một cái phụ thân trách nhiệm. Ta biết triệt để giết Tôn Ngộ Không, báo thù cho ngươi!

Lý Tinh trên mặt, từ từ hiện lên một loại như thả phụ trọng thỏa mãn mỉm cười. Chẳng qua sau đó, xác thực là một loại oán độc cùng âm ngoan. Tôn Ngộ Không, hôm nay, ngươi hẳn phải chết.

Cảm giác từ vong càng ngày càng mãnh liệt, thế nhưng là Tôn Ngộ Không tâm lý nghi hoặc lại càng thêm trọng. Đại trận này, tuyệt đối không phải cái thể giới này nên có, cái này đã siêu việt Chư Thiên Tinh Đấu đại trận. Bàn Cổ giới tam đại Tuyệt Trận bên trong tuyệt đối không có một trận này pháp, mà lại cũng không thể nào là cái gì thất lạc Trận Pháp. Uy thế như vậy loại cảm giác này, tuyệt đối không phải cái thể giới này có thể có. Chẳng lẽ, đây là. . .

Lúc này, đại trận, đã bắt đầu vận chuyển.

Mà Tôn Ngộ Không pháp ấn, cũng đứng lúc hoàn thành cái cuối cùng.

"Chư Thiên Tinh Thần đại trận, diệt sát."

"Hồn Độn 5 quyết thức thứ nhất, Khai Thiên Nhất Kích."

Rốt cục, hai người một kích cuối cùng, đồng dạng sinh tử nhất kích, đồng thời bạo phát.

Đầu tiên là vô số cao một thước Linh Lung Bảo Tháp bắt đầu điên cuồng xoay tròn, sau đó theo Lý Tinh chỉ huy, mấy trăm hoặc là mấy ngàn cái Linh Lung Bảo Tháp làm 1 tổ lấy cỡ nhỏ Chư Thiên Tinh Thần trận hướng về Tôn Ngộ Không đánh tới. Sau đó làm ngôi sao loại nhỏ trận đến đạt tới cái nào đó điểm tới hạn, cơ hội âm vang nổ tung. Mà lại nổ tung Linh Lung Bảo Tháp còn có đang nhanh chóng điệp gia. Vèn vèn ba cái hô hấp, đồng thời nổ tung Linh Lung Bảo Tháp đã đạt tới ngàn vạn cái. Những thứ này nổ tung mặc dù không có lan đến gần Tôn Ngộ Không, thế nhưng là sở hữu nổ tung lực lượng lại nhanh chóng hướng về một cái điểm tại tụ tập.

Nhìn đến nơi này, Tôn Ngộ Không đột nhiên minh bạch, cái này cái Tinh Thần Đại Trận, lại là đơn thể công kích Trận Pháp. Tập hợp sở hữu nổ tung lực lượng tại một điểm, nếu như sau cùng 180 triệu Linh Lung Bảo Tháp toàn bộ nổ tung mà lại lực lượng lại ngưng tụ tại một chút, lực lượng kia, chỉ sợ có thể trực tiếp nổ tung Bàn Cổ giới.

Bắt quá, đây là Tôn Ngộ Không công kích, cũng hình thành. Làm Tôn Ngộ Không hai tay rơi xuống về sau, một cái chừng trăm thước cao bóng người từ Tôn Ngộ Không trên thân dâng lên. Cái này trăm thước cao hư ảnh, bắp thịt cả người co lại, hai tay cầm một thanh to lớn Chiến Phủ.

Ngay trước bóng người xuất hiện thời điểm, toàn bộ Thiên Ngoại Thiên các nơi chiến đấu người người nhóm tất cả đều dừng sờ một chút, trong đó Hồng Quân, nương mây, Nữ Oa, Phục Hi, Lục Áp mấy người cảm thụ trực tiếp nhất. Trong chớp nhoáng này rung động, thậm chí làm cho tất cả mọi người đều dừng lại công kích.

"Này khí tức, cái này, đây là Bàn Cổ khí tức chẳng lẽ hẳn. . ."

"Làm sao có thể, Bàn Cổ làm sao lại xuất hiện"

Những người này, chỉ có Nữ Oa Nương Nương biết một số manh mối, chẳng qua nhưng cũng không nói ra, mà chính là cấp tốc tỉnh táo lại, chuyên tâm đối phó đối thủ trước mắt.

Lý Tinh cũng nhìn thấy bóng người này, cũng cảm giác được cái kia cổ thể lương bi trắng nhưng lại tựa như thiên đạo uy áp. Nhất thời một loại không thể

mạo phạm bóng người này cảm giác từ Lý Tĩnh trong lòng dâng lên. Mà cái kia ức vạn tinh thần nổ tung, cũng tùy thời một hồi. Cũng là trong chớp nhoáng này dừng lại, cái kia trăm thước cao hư ảnh đã hai tay hoành vùng, sau đó chỉ gặp một đạo đen nhánh hào quang loé lên.

Tiếp theo một cái chớp mắt, Lý Tĩnh 180 triệu ngời Linh Lung Bảo Tháp, toàn bộ trong nháy mắt vỡ vụn. Mà Lý Tĩnh, càng là trực tiếp bị chém ngang lưng.

Tôn Ngộ Không thực lực, đã khủng bố như vậy.

Thăng đến một khắc cuối cùng, Lý Tĩnh y nguyên ở vào trong rung động. Hắn không hiểu, vì cái gì chính mình thất bại thậm chí sẽ chết.

Chẳng qua trước khi chết cái cuối cùng suy nghĩ, lại là nhớ tới Na Tra vừa ra đời vào cái ngày đó, ngày ấy, là cái gì tra lần thứ nhất gọi cha mình, cũng là một lần cuối cùng!

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 102: Thắng lợi Thiên Bình

Nhất kích chém giết nửa bước Đại Đạo cường giả Lý Tĩnh, đồng thời phá Chư Thiên Tinh Thần đại trận! Phần này thực lực, đã làm cho tất cả mọi người đều không thể xem thường. Ngẩng đầu nhìn cái kia cao lớn cao ngạo thân ảnh, Tôn Ngộ Không không khỏi sinh lòng cảm thán. Vén vén một cái bóng mờ, liền có thể nhất kích chém giết nửa bước Đại Đạo cường giả, chẳng lẽ Bàn Cổ Đại Thần, đã phóng ra một bước cuối cùng

Lắc đầu, Bàn Cổ Đại Thần thực lực đã không phải là chính mình cái này cảnh giới có thể lý giải. Lần nữa nhìn một chút đã đang nhanh chóng tiêu tán Bàn Cổ Hư Ảnh, Tôn Ngộ Không không khỏi cảm thấy một trận đầu vầng mắt hoa.

Hư không ngồi xếp bằng mà xuống, Tôn Ngộ Không không khỏi có chút nghĩ mà sợ.

Một kích này, tuy nhiên nhìn như uy phong, thế nhưng là chuyện nhà mình nhà mình biết rõ, một kích này qua đi, Tôn Ngộ Không linh lực trong cơ thể cơ hồ tiêu hao sạch sẽ, mà lại không chỉ có như thế, đối với thể lực tiêu hao cũng có thể xưng khủng bố! Nhìn lấy rồng tuếch đan điền, cũng không có một chút khí lực thân thể, Tôn Ngộ Không liên tục cười khổ. Xem ra liền xem như thành cái này Ngũ Hành Hỗn Độn Thể, cũng không phải là vô địch đó a.

Khỏi cần phải nói, liền nói cái kia Ngũ Thái Thần Thạch truyền thừa cho mình Hỗn Độn 5 quyết, mình bây giờ linh lực vậy mà cũng liền chỉ đủ thi triển thức thứ nhất. May mắn là cùng Lý Tĩnh đơn đầu, nếu như bây giờ còn có người thứ ba, cái kia Tôn Ngộ Không sẽ không có chút nào năng lực chống cự.

Thức thứ nhất liền đã khủng bố như thế, cái kia phía sau Tứ Thức đem sẽ như thế nào mà lại, cái này Hỗn Độn 5 quyết, làm sao lại giấu ở Ngũ Thái Thần Thạch bên trong cái này Ngũ Thái Thần Thạch có thể nói là Nữ Oa Nương Nương cho mình, cái kia Nữ Oa Nương Nương có phải hay không cũng biết một chiêu này

Chẳng lẽ chiêu thức kia là Nữ Oa sáng tạo thế nhưng là nhìn uy lực này, tuyệt đối không phải Bàn Cổ giới cần phải có đó a. Tôn Ngộ Không tin tưởng, một chiêu này nếu như là tại Bàn Cổ giới, mình tuyệt đối vô pháp thi triển ra, cái loại cảm giác này huyền diệu khó giải thích thế nhưng là lại để cho Tôn Ngộ Không tin tưởng vững chắc không nghi ngờ.

Lần nữa thở dài, xem ra, chính mình không biết sự tình, còn có rất nhiều a. Bất quá, bây giờ thành cái này Bàn Cổ Đại Thần mới có Ngũ Hành Hỗn Độn Thể, hơn nữa còn có uy lực này thần bí khó lường Hỗn Độn 5 quyết lại thêm khối kia Trấn Giới Thiên Bì, thậm chí còn có sắp tiến hóa đến Chí Tôn Thần Khí Kim Cô Bồng, Tôn Ngộ Không tin tưởng, Bàn Cổ giới không có bất kỳ người nào biết so với chính mình càng có ưu thế.

Thời gian, Tôn Ngộ Không cần thời gian! Nắm giữ những thứ này tư bản Tôn Ngộ Không đã có tư cách đến hỏi đình đầu kia chung cực con đường, chỉ cần cho hắn thời gian, Tôn Ngộ Không có lòng tin siêu việt tất cả mọi người, sau đó đem tất cả nghi hoặc toàn bộ giải khai.

Hắn, cũng không tiếp tục nguyện làm một cái mặc hán nhân loay hoay công cụ. Bàn cờ này, hắn muốn làm chấp Tử Chi nhân!

Bất quá, việc cấp bách, vẫn là tranh thủ thời gian khôi phục thể lực cùng linh lực, trận chiến tranh này, vừa mới bắt đầu.

Hư không ngồi xếp bằng, thể nội Ngũ Thái Thần Thạch toàn lực vận chuyển, một cỗ năng lượng màu bích lục theo thần trên đá lưu chuyển tiến Tôn Ngộ Không thể nội, khôi phục cái này hán thể lực cùng linh lực. Yên tĩnh khôi phục lấy, lúc này Tôn Ngộ Không bỗng nhiên nghĩ đến một sự kiện. Cái kia chính là mình tại Bàn Cổ giới bị Hủy Diệt Thần Lôi bổ trúng thời điểm, Côn Bằng hắn là mang theo Lục Nhĩ Mi Hầu thi thể cùng Hằng Nga cùng nhau bay đi, thế nhưng là, về sau làm Tôn Ngộ Không khi tỉnh lại, cũng không có nhìn thấy Lục Nhĩ, cái kia một tòa chuông lớn màu xanh!

Theo lý thuyết, khi đó chuông lớn màu xanh đã sắp vỡ vụn, không có khả năng một mình đào tẩu a, mà lại cũng không giống là bị Thông Thiên lấy đi. Vung

lên nhìn thấy Côn Bằng nhất định phải hỏi thăm rõ ràng. Mà lại, còn có muốn hỏi một chút hắc đem Hằng Nga thả ở đâu. Tuy nhiên nữ nhân kia muốn giết mình, thế nhưng là dù sao cũng là Bát Giới nhân tình, cái này nếu là xảy ra chuyện, chính mình càng không mặt gặp Bát Giới.

Đang cân nhắc, Tôn Ngộ Không thể lực cùng linh lực cũng kém không nhiều khôi phục lại diện phong cảnh giới. Sau đó đứng dậy, nhìn một chút trôi nổi trong hư không Lý Tinh thi thể, tựa hồ lòng có không đành lòng. Sau đó tay phải nhất chỉ, Lý Tinh cắt thành hai mảnh thi thể trên đây lên rào rạt hỏa diễm. Không cần một lát cũng đã thiêu đốt trống không.

Lần này, Tôn Ngộ Không không do dự nữa, xách Kim Cô Bồng, hướng về còn lại mọi người bay đi.

Nơi này, thì không thể không nói một chút Bàn Cổ giới bên ngoài vô số Thiên Ngoại Thiên. Cái gọi là Thiên Ngoại Thiên, nói đúng ra cũng là trên trời chấm nhỏ tại bạo tạc về sau hình thành một cái cự đại vắng vẻ không gian. Cái không gian này có thể lý giải thành là chấm nhỏ nổ tung lực lượng khổng lồ đem hư không nổ ra một cái lỗ thủng. Mà những lỗ hổng này cũng là cái gọi là Thiên Ngoại Thiên. Về phần tại sao lại ở chỗ này chiến đấu, đó là bởi vì cái này Thiên Ngoại Thiên là duy nhất, so sánh ổn định mà lại không sợ bị phá hư không gian.

Không phải vậy người nào nếu là dám trong hư không, cũng chính là ngoài Vũ Trụ đại chiến, đây tuyệt đối là tự sát cử động. Không nói cái kia thỉnh thoảng vết nứt không gian, cũng là cái kia không gian phong bạo, cũng tuyệt đối không phải nửa bước Đại Đạo có thể chống cự.

Bởi vậy, Tôn Ngộ Không từ đánh giết Lý Tinh Thiên Ngoại Thiên sau khi đi ra, một đường chú ý cẩn thận tìm kiếm những người khác đại chiến Thiên Ngoại Thiên.

Rốt cục, đi qua một khắc đồng hồ thế giới, Tôn Ngộ Không rốt cục tìm được một chỗ có kịch liệt sóng pháp lực Thiên Ngoại Thiên, sau đó không chút do dự phi thân mà vào.

Tiến vào chỗ này Thiên Ngoại Thiên về sau, Tôn Ngộ Không nhất nhãn liền nhìn đến đại chiến ba người, chính là cái kia Kế Mông cùng Anh Chiêu đại chiến Trần Nguyên Đại Tiên! Ba người này tại Tôn Ngộ Không tiến đến trước tiên cũng nhìn thấy Tôn Ngộ Không, ba người không khỏi lộ ra khác biệt màu đậm. Kế Mông cùng Anh Chiêu là đại hỉ, Trần Nguyên Đại Tiên lại là gương mặt bất đắc dĩ.

Bởi vì ai cũng không nghĩ đến Tôn Ngộ Không vậy mà lại nhanh như vậy thì giải quyết đối thủ, nửa bước Đại Đạo cường giả, cũng không phải cái gì có thể tùy tiện chém giết nhân vật.

"Hầu Tử, mau tới, chúng ta ba người hợp lực giết lão đạo này, Ha-Ha. Một trận chiến này, chúng ta Yêu tộc thắng định!"

Tôn Ngộ Không bất đắc dĩ thở dài một tiếng, sau đó vung Kim Cô Bồng liền vòng chiến.

Có Tôn Ngộ Không, nguyên vốn đã ở vào hạ phong Trần Nguyên Từ nhất thời áp lực đại tăng. Thủ Trung Càn Khôn tay áo cùng một gốc tiểu hình Nhân Sâm Quả Thụ không ngừng vung vẩy. Bất quá, đảm nhiệm ai cũng biết, Trần Nguyên Từ nếu như không có cái gì áp đáy hòm đủ để lật bàn tuyệt chiêu, kết quả kia tất nhiên là mất mạng không thể nghi ngờ.

Trần Nguyên Từ cũng biết, tiếp tục như vậy, mình tuyệt đối là chắc chắn phải chết. Nguyên bản hóa thành bản thể Kế Mông cùng Anh Chiêu thực lực thì mười phần mạnh mẽ, chính mình cũng là dựa vào Tiên Thiên Linh Căn Nhân Sâm Quả Thụ mới là hơi chiếm hạ phong.

Thật sâu nhìn Tôn Ngộ Không nhất nhãn, Trần Nguyên Từ sau đó hung hăng đến cắn răng một cái, tựa hồ là hạ quyết định cái gì quyết tâm. Trên tay phải quả nhân sâm Thụ huy động liên tục phía dưới, tay trái lùi về đại trong tay áo, không khỏi nhanh, Trần Nguyên Từ thì từ đại trong tay áo móc ra lại một gốc tân ra hào quang bảy màu cây nhỏ!

"Thất Bảo Diệu Thụ Trần Nguyên Từ, ta Thất Bảo Diệu Thụ làm sao lại trong tay ngươi!"

"Ngộ Không hiền đệ, ngươi không biết sự tình, còn có có rất nhiều! Nếu như hôm nay ngươi có thể bại ta, có lẽ, ta sẽ nói cho ngươi biết trong đó một số! Bất quá bây giờ, thế nhưng là phân sinh thời điểm chết."

Thất Bảo Diệu Thụ, tên đầy đủ Thất Bảo diệu xoát Thụ, chính là Chuẩn Đề Đạo Nhân lấy bản thể phía Tây Canh Kim Bồ Đề kết hợp kim, bạc, Lưu Ly đới Thất Bảo luyện chế mà thành, danh xưng Vô Vật Bất Xoát, vì Chuẩn Đề Đạo Nhân Chứng Đạo Pháp Khí.

Năm đó Chuẩn Đề Đạo Nhân, cũng là về sau Tu Bồ Đề Tổ Sư. Thế nhưng là từ khi Tôn Ngộ Không bái Bồ Đề Lão Tổ đến nay, chưa bao giờ nhìn qua Bồ Đề Tổ Sư dùng qua cái này Thất Bảo Diệu Thụ. Thậm chí chưa từng nghe Bồ Đề Tổ Sư nhắc qua, Tôn Ngộ Không biết cái này Thất Bảo Diệu Thụ, vẫn là Na Tra nói cho hắn biết.

Cho tới nay, Tôn Ngộ Không đều tưởng rằng bởi vì Thất Bảo Diệu Thụ quá mức cường đại nguyên có một mực chưa từng sử dụng, thế nhưng là cho tới bây giờ, sau cùng biết chết cùng chưa từng xuất ra cái này Thất Bảo Diệu Thụ. Nguyên lai, nguyên lai Thất Bảo Diệu Thụ cũng không ở trong tay, mà là tại Trần Nguyên Từ nơi này!

Nghĩ đến chỗ này, Tôn Ngộ Không không khỏi nổi giận liên tục. Trên cái thế giới này, Tôn Ngộ Không người thân nhất người tôn kính nhất, cũng là Bồ Đề Tổ Sư.

Tức giận, Tôn Ngộ Không hóa thân Ngũ Hành Hỗn Độn Thể, trong hai mắt kim quang mãnh liệt bắn. Mà Anh Chiêu cùng Kế Mông hiển nhiên cũng biết Thất Bảo Diệu Thụ đại danh, cũng nhao nhao toàn lực bạo phát.

Cầm trong tay cái này hai đại bảo thụ, Trần Nguyên Từ hít sâu một hơi, sau đó hai tay đem hai cái bảo thụ hợp lại cùng nhau, hướng về phía đánh tới Anh

Chiều cũng là quét một cái.

Nhìn thấy Trần Nguyên Từ động tác, Anh Chiêu biết không tốt, thế nhưng là ý niệm mới vừa nhuốm, người đã bị một đạo cừu sắc thần quang xoát giữa. Nhất thời trên thân da tróc thịt bong, thụ thương không nhẹ.

Lúc này, Tôn Ngộ Không đã nắm chặt Kim Cô Bổng, xuất hiện sau lưng Trần Nguyên Từ. Rống giận, nhất cơn nện xuống. Thế nhưng là Trần Nguyên Từ tựa hồ sớm có cảm giác, Thất Bảo Diệu Thụ xoay tay lại quét một cái, thì đẩy ra Tôn Ngộ Không Kim Cô Bổng, sau đó tay phải vung lên, Nhân Sâm Quả Thụ trên bay vụt ra một khóa Nhân Tham Quả. Bất quá, cái này Nhân Sâm quả lại là toàn thân vàng rực. Dưới tình thế cấp bách Tôn Ngộ Không đến không kịp trốn tránh, hai tay giao tiếp bảo vệ ở ngực. Sau đó, Tôn Ngộ Không cũng cảm giác được một loại cùng với nặng nề va chạm từ ở ngực truyền đến, cả người không chế không nổi bay ngược mà ra.

Trần Nguyên Từ còn muốn lại đến nhất kích, chẳng qua Kế Mông cũng đã bay nhào mà lên, Trần Nguyên Từ bất đắc dĩ quay người chống đỡ. Bay ngược bên trong Tôn Ngộ Không hư không liền chút, ổn định thân hình, chẳng qua lại cảm thấy hai tay một trận tê dại. Trần Nguyên Từ lúc nào đem Nhân Tham Quả luyện đến lợi hại như vậy

Đây quả thực thì cùng Phiến Thiên Ân không kém cạnh.

Phát phát hai tay, Tôn Ngộ Không lần nữa bay nhanh tiến lên. May mắn là ba người đồng thời đối chiến Trần Nguyên Từ, mà lại cũng may mắn Tôn Ngộ Không không có trước khi đến Trần Nguyên Từ không biết ra tại nguyên nhân gì cũng không có sử dụng Thất Bảo Diệu Thụ, thậm chí ngay cả Nhân Tham Quả đều chưa từng xuất hiện.

Không phải vậy, chỉ sợ hai người đã sớm bại, nơi đó chờ đến đến Tôn Ngộ Không đến đây.

Chẳng qua liền xem như ba người chiến một người, lại như cũ chỉ là đánh cái ngang tay. Không thể không nói Thất Bảo Diệu Thụ cùng quả nhân sâm Thụ kết hợp sử dụng đã vậy còn quá khủng bố. bất luận cái gì công kích, Thất Sắc Thần Quang quét một cái, toàn cũng vô hiệu, mà đồng thời Nhân Sâm Quả Thụ vung lên, chẳng những có có thể công kích người linh hồn công hiệu mà lại cái kia nặng như núi Nhạc quả nhân sâm cũng mười phần khó giải quyết.

Lúc này Trần Nguyên Từ cho Tôn Ngộ Không cảm giác, tựa như một cái pháp bảo tập hợp thể. Thất Bảo Diệu Thụ thần quang phòng ngự, Nhân Tham Quả cũng là vô số Phiến Thiên Ân, Nhân Sâm Quả Thụ công kích cũng là Nhiếp Hồn Ma Âm

Thế nhưng là, dạng này cục diện giằng co, là ai đều không muốn nhìn thấy, dù sao trước mắt chính tại đại chiến, tranh liền là ai có thể càng nhanh giải quyết đối thủ sau đó qua trợ giúp những người khác.

Nguyên cớ, Tôn Ngộ Không ba người cùng Trần Nguyên Từ bỗng nhiên toàn đều không hện mà cùng dừng tay.

"Trần Nguyên lão ca, một chiều cuối cùng đi."

"Ngộ Không hiền đệ, cái kia lão ca thì xin lỗi!"

Nói xong, bốn người toàn bộ bắt đầu lui lại, sau đó đồng thời dừng lại, bắt đầu nhao nhao chuẩn bị chính mình một kích mạnh nhất.

Chỉ gặp Trần Nguyên Từ hai cánh tay nắm chặt hai khóa bảo thụ, sau đó, sau đó hai tay vậy mà đột nhiên hợp đến cùng một chỗ, xem ra, lại là muốn đem hai khóa bảo thụ dung hợp thành một khóa

Một bên khác, Anh Chiêu cái kia hóa thành bản thể về sau, là một cái cự đại thân ngựa mặt người. Lúc này quái thú này xác thực móng trước đứng lên, nửa người giờ lên, đồng thời miệng bên trong đang dành dụm lấy to lớn hủy diệt tính năng lượng.

Mà Kế Mông thì là quanh thân mưa gió khuấy động, mà mưa gió lại cấp tốc ngưng tụ thành vô số Kế Mông bộ dáng, nháy mắt liền đạt tới ngàn vạn Kế Mông, chẳng lẽ Kế Mông là dự định tới một lần đại xung phong

Tôn Ngộ Không, thì là triệu hồi ra Trần Giới Thiên Bì, hai tay nâng lên Trần Giới Thiên Bì, chuẩn bị hung hăng nện xuống!

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 103: Tình nghĩa cùng đạo nghĩa

Trần Nguyên Từ nhìn thấy đối diện ba người tới cường công kích đều sắp chuẩn bị, cũng không cam chịu yếu thế, hai tay dung hợp tốc độ lần nữa nhanh lên ba phần. Ba cái hồ hấp về sau, Trần Nguyên Từ trong tay bỗng nhiên bảo quang đại phóng, sau đó chỉ thấy hai khóa bảo thụ đã triệt để thành hợp

thành một cái chớp động lên mười hai ánh sáng màu hoa bích lục cây nhỏ.

Nhìn lấy cái này mười hai ánh sáng màu hoa lưu chuyển, Trần Nguyên Từ trên mặt một trận thịt đau cùng tức hận. Bất quá khi hắn ngẩng đầu nhìn đến Tôn Ngộ Không ba người thời điểm, lại lại lộ ra một loại như thả phụ trọng cảm giác.

"Ngộ Không hiền đệ, ngươi ta hôm nay từ biệt, ngày sau khả năng không ngày gặp lại, nếu có kiếp sau, ta Trần Nguyên Từ lễ tạ thần làm huynh đệ của ngươi!"

Cách đó không xa kéo lấy Trần Giới Thiên Bi Tôn Ngộ Không nghe được Trần Nguyên Từ cái này như là xa nhau một dạng lời nói, trong lòng bỗng nhiên hiện lên một tia cảm giác không ổn. Chẳng qua lúc này, suy nghĩ gì cũng không kịp. Bởi vì bốn người tối cường công kích, đều đã toàn bộ xuất thủ.

Trần Nguyên Từ cầm trong tay phát ra mười hai sắc quang mang bảo thụ hư không liên tục xoát động hai lần, bất quá chỉ là cái này hai lần, vậy mà để Trần Nguyên Từ thể nội sở hữu linh lực trong nháy mắt tiêu hao sạch sẽ. Nhưng là Trần Nguyên Từ chẳng những không có bối rối, ngược lại một mặt ý cười nhìn qua cái kia hai đạo Thế bất khả đàng mười hai ánh sáng màu hoa hướng về Tôn Ngộ Không ba người bay đi.

Tôn Ngộ Không ba người công kích, lúc này cũng nhao nhao rời tay. Anh Chiêu nguyên bản nâng lên móng trước giữa đầu, lúc này móng trước hung hăng rơi xuống, đồng thời miệng bên trong cái kia đạo hủy diệt tính cột sáng cũng trực tiếp bắn ra. Cái này quang trụ bay ra về sau, Anh Chiêu rõ ràng uể oải rất nhiều, nhìn đêm chiều này ra, Anh Chiêu cũng là liều mạng.

Kế Mông thì là phát ra một tiếng gào rít, sau đó hắn thân thể dưới ngàn vạn đầu Kế Mông, nhất thời phát ra một tiếng chinh tề nộ hồng. Sau đó vậy mà thật bắt đầu tập thể tấn công. Kế Mông một chiêu này, vậy mà thật bất chú ý cổ đại kỵ binh, tới một lần vạn nhân đại xung phong! Nhưng khi cái này hơn vạn nhân tấn công đến một phần ba thời điểm, nhân số vậy mà tại kịch liệt giảm bớt, làm đến một nửa thời điểm, hơn vạn người đã chỉ có một người. Nhưng là cái này trên người một người tán phát khí thế, lại so chân chính Kế Mông còn kinh khủng hơn.

Nhìn thấy hai người công kích đã rời tay, Tôn Ngộ Không cũng vội vàng tập trung ý chí, hai tay vận lực, sau đó nắm chặt Trần Giới Thiên Bi hướng về phía Trần Nguyên Từ trực tiếp vung ra. Kỳ thực Tôn Ngộ Không cũng không biết mình làm như vậy có hiệu quả hay không, hắn không biết cái này Trần Giới Thiên Bi đến cùng nên như thế nào vận dụng, chỉ bất quá trong tiềm thức có một cái ý niệm trong đầu, cũng là đem tám bia đá này hướng về địch nhân ném ra bên ngoài.

Làm Tôn Ngộ Không vung ra bia đá, trong mắt đồng thời nhìn thấy Trần Nguyên Từ hai đạo mười hai ánh sáng màu hoa công kích. Bất quá khi nhìn thấy quang hoa chỉ có hai đạo thời điểm, Tôn Ngộ Không đột nhiên minh bạch.

"Anh Chiêu, Kế Mông, mau lui lại, mau lui lại a." Tức hỗn hển giận hờn, đồng thời Tôn Ngộ Không hai chân đạp một cái, cả người đã theo sát Trần Giới Thiên Bi hướng về Trần Nguyên Từ bay đi. Mà đồng thời, Tôn Ngộ Không cơ thể và đầu óc toàn bộ bám vào tại Trần Giới thiên trên tám bia, mục đích chỉ có một cái, ngăn cản Thiên Bi nện xuống. Thế nhưng là đây hết thấy đều là phí công, bị quăng ra Trần Giới Thiên Bi phảng phất là bị một cỗ vô pháp ngăn cản lực lượng nắm kéo hướng về Trần Nguyên Từ rơi xuống, bất luận Tôn Ngộ Không thần thức như thế nào mệnh lệnh, đều không làm nên chuyện gì.

Rất nhanh, Trần Nguyên Từ hai đến quang hoa đã một trái một phải từ Tôn Ngộ Không thân thể hai bên bay qua, sau đó trực tiếp đâm vào Kế Mông cùng Anh Chiêu công kích phía trên. Sau một khắc, Kế Mông cùng Anh Chiêu đồng thời lộ ra không thể tin thần sắc. Bởi vì hai người toàn lực phát ra tới cường công kích, cũng chỉ là tiêu hao hết cái kia hai đạo quang hoa ước chừng một phần hai, còn lại một phần hai đang cày qua hai người công kích về sau, thẳng tắp hướng về hai người bay tới.

Hai nhân mã trên ý thức được không tốt, chẳng qua cũng đã muộn. Hai người chỉ tới kịp xoay người một cái, sau đó liền bị cái kia mười hai ánh sáng màu hoa xoát giữa. Nhất thời toàn thân huyết nhục văng tung tóe, nội tạng cùng cốt cách cơ hồ bị xoát vỡ nát. Càng đáng sợ chính là, cái này quang hoa không những đối với thân thể tạo thành thương tổn nghiêm trọng, càng là có thể trực tiếp thương tổn đến thần thức.

Cho nên khi hai đạo quang mang triệt để chui vào hai người thân thể về sau, Anh Chiêu cùng Kế Mông, toàn bộ hấp hối, nhiều lần sắp từ vong.

Một bên khác, Tôn Ngộ Không đã đuổi kịp Trần Giới Thiên Bi, nhưng là Tôn Ngộ Không lại vô luận như thế nào cũng vô pháp để Thiên Bi dừng lại, thậm chí ngay cả hơi chếch đi một chút đều làm không được. Làm Tôn Ngộ Không còn muốn bay đến Trần Giới Thiên Bi phía trước ngăn cản thời điểm, thời gian, đã không đủ.

Tại Trần Giới Thiên Bi phía sau Tôn Ngộ Không chỉ nghe được Trần Nguyên Từ câu nói sau cùng, sau đó Thiên Bi đã hung hăng nện ở Trần Nguyên Từ trên thân. Trong nháy mắt, Trần Nguyên Từ hơi phi yên diệt, chỉ còn lại có một gốc cây nhỏ, lẳng lẳng lơ lơ ở giữa không trung.

Trần Nguyên Từ câu nói sau cùng, nói là: "Ngộ Không hiền đệ, ta tại Ngũ Trang Quan còn vì ngươi sau cùng lưu năm viên Nhân Tham Quả. Đó là thể gian này, người cuối cùng nhân sâm. Chờ ngươi tìm tới Tam Tạng, cùng đại gia cùng nhau ăn đi. Vì huynh, đi trước một bước, cái này bảo thụ, đưa ngươi!"

Sau đó cũng là bành một tiếng, Trần Giới Thiên Bi đem Trần Nguyên Từ đập hình thần đều diệt.

Nửa bước Đại Đạo, Địa Tiên chi Tổ Ngũ Trang Quan chi chủ, Trần Nguyên Từ Đại Tiên, vẫn lạc.

Trong lúc nhất thời, Tôn Ngộ Không tâm lý không biết là tư vị gì. Khi nhìn đến Trần Nguyên Từ công kích phát ra thời điểm, Tôn Ngộ Không đã biết Trần Nguyên Từ ý nghĩ. Đem hết toàn lực công kích Anh Chiêu cùng Kế Mông, tranh thủ giết hai người bọn họ, nhưng lại không chút nào công kích mình, sau đó triệt hồi quanh thân sở hữu phòng ngự, cố ý bị chính mình Trần Giới Thiên Bi đập chết.

Trần Nguyên Từ từ khi nhìn thấy chính mình xuất hiện thời điểm, liền đã nảy sinh sinh tử ý. Kết quả như vậy, hẳn là phù hợp nhất Trần Nguyên Từ. Một

bên là mình kết bái huynh đệ, thậm chí còn tăng cùng một chỗ phản công hôm khác đình, đồng thời trọng thương Thái Thượng Lão Quân. Một bên khác lại là mình thụ nghiệp ân sư cùng Đạo gia Đạo Thống. Bất luận kết quả cuối cùng như thế nào, Trần Nguyên Tử tâm lý, tuyệt đối là mười phần khổ sở cùng dày vò.

Cho nên khi hắn nhìn thấy chính mình thời điểm, liền có ý nghĩ như vậy, đây cũng là hắn là sao vừa mới bắt đầu không hạ sát thủ mà cùng Kế Mông Anh Chiêu hai người giằng co nguyên nhân.

Trọng thương Kế Mông cùng Anh Chiêu, có thể nói đúng không phụ chính mình đạo nhà tên. Sau cùng chết ở trong tay chính mình, thậm chí còn đem cái kia dung hợp hai đại bảo thụ siêu cấp bảo bối đưa cho mình, cái này cũng không phụ mình cùng huynh đệ của hắn tên.

Trần Nguyên Tử, người nghĩ đến tất cả mọi người, lại duy chỉ có không nghĩ tới chính mình. Ta tình nguyện chết chính là mình, cũng không muốn người chết đi như thế.

Ngơ ngác nhìn trôi nổi ở hư không mười hai ánh sáng màu hoa bảo thụ, Tôn Ngộ Không thay đổi tiến lên. Vươn tay nâng ở cây nhỏ gốc rễ, sau đó đem cây nhỏ thả ở trước mặt mình. Nhìn lấy bảo thụ từng đợt quang hoa bốn phía, Tôn Ngộ Không bỗng nhiên cảm giác ngược lại một cổ to lớn bi thương cùng ừ rừ. Dạng này sát lục, thật đầy đủ.

Nhẹ nhàng phủ sờ một chút bảo thụ, Tôn Ngộ Không vậy mà cũng cảm nhận được cái này bảo thụ bên trên truyền đến bi thương chi ý."Về sau, bảo người Trần Nguyên Bồ Đề Thụ!

Trần trọng đem Trần Nguyên Bồ Đề Bảo Thụ thu vào Kim Cô Bồng khí bên trong thế giới, sau đó liền nhìn thấy đồng dạng phiêu phù ở giữa không trung Trần Giới Thiên Bì. Trong lúc nhất thời, Tôn Ngộ Không vậy mà không biết như thế nào đối mặt tấm bia đá này. Bởi vì vừa mới, Tôn Ngộ Không vậy mà cảm giác hôm nay bia đá Siêu Thoát không chế của mình, phảng phất là Thiên Bì ý chí của mình tại tiến hành công kích.

Nếu như hôm nay bia thật sự có ý chí của mình, đây tuyệt đối là một kiện chuyện kinh khủng. Nhưng khi Tôn Ngộ Không thần thức dò xét thời điểm, lại phát hiện hôm nay bia không có không dị dạng, chính mình không chế lại thì cùng không chế Kim Cô Bồng giống như đúc. Cái này thật để Tôn Ngộ Không nghi hoặc.

Bất quá, cuối cùng Tôn Ngộ Không vẫn là đem Trần Giới Thiên Bì thu vào Kim Cô Bồng bên trong. Tấm bia đá này bất luận như thế nào, đều liên lụy quá lớn. Coi như mình không cần, cũng không thể để hắn rơi vào tay người khác. Vừa mới cái kia một chút uy lực Tôn Ngộ Không cũng nhìn thấy, đây tuyệt đối là thật không thể tin lực lượng. Dem một cái nửa bước Đại Đạo cường giả nhất kích oanh hình thần đều diệt, coi như hắn đã bỏ đi phòng ngự, nhưng cái này cũng tuyệt đối không bình thường.

Liền xem như tay mình cầm Kim Cô Bồng toàn lực công kích, nhiều nhất là hủy nửa bước Đại Đạo cường giả thân thể, lại không cách nào liền linh hồn đều hủy diệt.

"Ai nha, không tốt."

Nguyên bản ngay người bên trong Tôn Ngộ Không bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, sau đó phi thân trở ra. Đi vào Anh Chiêu bên người, mà lúc này Anh Chiêu thật có thể dùng hơi thở mong manh để hình dung. Thân thể đã cơ bản triệt để hủy hoại, mà lại ngay cả linh hồn đều thu đến cực lớn bị thương, về sau coi như thân thể khôi phục, nhưng là nếu như không có thiên tài địa bảo gì, chỉ sợ Anh Chiêu rất khó triệt để khôi phục.

Dem Anh Chiêu thu vào Kim Cô Bồng bên trong, sau đó lại nhìn Kế Mông. Cùng Anh Chiêu không sai biệt lắm, cũng là thân thể hủy hết, linh hồn thụ trọng thương. Đồng dạng đem Kế Mông thu vào Kim Cô Bồng, Tôn Ngộ Không không khỏi cảm khái Trần Nguyên Bồ Đề Bảo Thụ uy lực cũng quá kinh khủng, tuyệt đối đạt tới Chí Tôn Thần Khí chiến lực, chỉ bất quá bởi vì là vừa mới đản sinh, chỉ sợ còn chưa kịp sinh thành khí trung thế giới.

Mà chỉ có sinh thành khí trung thế giới Thần Khí, mới có thể trở thành Chí Tôn Thần Khí. Lúc này, Tôn Ngộ Không trong lòng cũng có mình ngộ, trách không được Trần Giới Thiên Bì có thể nhất kích liền để một vị nửa bước Đại Đạo hình thần đều diệt, khẳng định là Trần Nguyên Tử vận dụng linh hồn lực lượng qua dung hợp hai đại Thần Thụ. Không phải vậy, hai đại tính chất khác biệt bảo thụ, làm sao lại dễ dàng như vậy thì dung hợp làm một khóa

Cắt kỹ hai người, Tôn Ngộ Không bốn phía nhìn sang, sau đó phi thân lên, hắn, còn muốn đi trợ giúp những người khác!

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 104: Khương Tử Nha

Ra cái này ra Thiên Ngoại Thiên, Tôn Ngộ Không vội vàng hướng về chỗ tiếp theo Thiên Ngoại Thiên bay đi. Hiện tại thời gian quý giá nhất, những gì mình biết, Đạo gia Trần Nguyên Tử cùng Lý Tinh thân vẫn, Yêu tộc cũng có Kế Mông cùng Anh Chiêu trọng thương ngã gục, triệt để đánh mất chiến đấu

lực. Vốn cho rằng dựa vào sự giúp đỡ của chính mình Yêu Tộc ưu thế biết khuếch trương lớn hơn một chút, không nghĩ tới Trần Nguyên Từ vậy mà lại đồng quy vu tận, kết quả hiện tại vẫn là chỉ nhiều tự mình một người, ưu thế không lớn!

Chẳng qua phi hành giữa, Tôn Ngộ Không cũng không có nhàn rỗi, mà chính là toàn lực thôi động thể nội Ngũ Thái Thần Thạch, khôi phục hao phí thể lực cùng linh lực. Mà lại Tôn Ngộ Không tại cùng Lý Tĩnh đại chiến thời điểm, cũng cảm giác được chính mình phảng phất không nhận cái này Thiên Ngoại Thiên thực lực áp chế! Người bình thường, trừ phi thật tấn cấp đến Đại Đạo Thánh Nhân, nếu không coi như nửa bước Đại Đạo cũng sẽ bị áp chế 30% thực lực. Mà Thánh Nhân Cảnh Giới bị áp chế 50%, Đế Cấp cảnh giới áp chế 70%. Đại La Kim Tiên, Đại La Kim Tiên căn bản vào không được cái này Thiên Ngoại Thiên!

Thế nhưng là Tôn Ngộ Không lại phát hiện mỗi khi chính mình vận dụng năm màu lực lượng của thần thạch thời điểm, loại kia áp chế đều sẽ biến mất, để mình có thể phát huy ra trăm phần trăm thực lực. Tuy nhiên không biết đây là vì cái gì, chẳng qua Tôn Ngộ Không cũng không muốn truy đến cùng. Vẫn là tranh thủ thời gian đến chỗ tiếp theo chiến trường đi. Thời gian lâu dài sợ sinh biến cố.

Rất nhanh, Tôn Ngộ Không cũng cảm giác được cách đó không xa một cái Thiên Ngoại Thiên đang đánh dấu, sau đó tăng thêm tốc độ, trong nháy mắt tiến cái kia một chỗ Thiên Ngoại Thiên.

Tiến vào trong nháy mắt, Tôn Ngộ Không liền thấy cái kia hóa thành bản thể lớn che khuất bầu trời Côn Bằng cùng đồng dạng hóa thân thành một cái cực lớn Phật Đà Tiếp Dẫn Đạo Nhân. Hai người bất luận là tu vi vẫn là chiến đấu lực, đều không kém bao nhiêu, nguyên có chiến đến bây giờ cũng là thể lực ngang nhau, không có có tương đương lớn lên một đoạn thời gian hoặc là viện thủ, chỉ sợ rất khó phân ra thắng bại.

Mà Tôn Ngộ Không đến, cũng là thắng lợi Thiên Bình nghiêng về đánh bạc.

Chẳng qua ngay tại Tôn Ngộ Không hóa thành Ngũ Hành Hỗ Độn Thể chuẩn bị tiến lên viện thủ thời điểm, nơi xa một đạo đen nhánh bóng roi nổ bắn ra mà đến. Nhìn thấy kẻ đến không thiện, Tôn Ngộ Không nghiêng người Kim Cô Bồng vung lên, ngăn trở cái này một roi.

Nguyên bản kịch chiến hai người, thấy có người đến đây cũng đồng loạt lui lại, toàn thân đề phòng. Tôn Ngộ Không đồng dạng Hóa Nhân Kim Tinh mở rộng, chậm rãi bay đến Côn Bằng bên người. Côn Bằng nhìn thấy Tôn Ngộ Không đã giải quyết đối thủ, tâm lý không khỏi hơi kinh ngạc, sau đó đối với Tôn Ngộ Không gật gật đầu, lại không có nói thêm cái gì.

Một bên khác, tiếp cận đạo nhân trong tay dẫn theo một chiếc phát ra vàng mênh mông quang mang Cổ Đăng nhìn phía xa bay tới một bóng người, khi thấy rõ khuôn mặt thời điểm, nhẹ nhàng buông lỏng một hơi. Nguyên lai cái này một roi ngăn trở Tôn Ngộ Không, chính là Khương Tử Nha!

Ở đây còn lại ba người, cũng không nghĩ tới, Khương Tử Nha vậy mà cũng có thể nhanh như vậy giải quyết đối thủ. Hơn nữa còn là Quỷ Xà cùng Bạch Trạch hai người. Tuy nói trong đó Bạch Trạch thực lực hơi thấp, miễn cưỡng đạt tới nửa bước Đại Đạo, chẳng qua quỷ kia xe thực lực lại không thấp. Hai cái đánh một cái, lại còn bị nhanh như vậy giải quyết.

Cái này Khương Tử Nha không đơn giản, hoặc là trong tay hắn có Chí Tôn Thần Khí, hoặc là thì là có tuyệt đối kinh khủng sát chiêu, chẳng những coi như hấn lợi hại hơn nữa, cũng vô pháp nhanh như vậy giải quyết cùng cảnh giới hai tên cường giả!

Bất quá, cũng không cần suy nghĩ nhiều, bởi vì tiếp đó, cần phải liền có thể biết, cái này Khương Tử Nha, là sao có thể tại thời gian ngắn đánh giết Quỷ Xà cùng Bạch Trạch.

Bốn người nhìn nhau, cũng không nói gì thêm nữa, mà chính là trực tiếp khai chiến. Côn Bằng tiếp tục cùng Tiếp Dẫn Đạo Nhân đại chiến, mà Tôn Ngộ Không làm theo đối đầu Khương Tử Nha.

Lúc này Tôn Ngộ Không đã hóa thành Ngũ Hành Hỗ Độn Thể, bất luận là tốc độ vẫn là lực lượng tất cả đều đề bạt mấy lần, hơn nữa còn có cái này Trần Nguyên Bồ Đề Bảo Thụ cùng Trần Giới Thiên Bì hai đại pháp bảo, nguyên có rất có lòng tin có thể cầm xuống Khương Tử Nha. Chỉ cần mình bại Khương Tử Nha, sau đó lại giúp Côn Bằng chém giết Tiếp Dẫn Đạo Nhân, nếu như vậy, Yêu tộc cơ bản có thể nói đại cục đã định, nhưng là điều kiện tiên quyết là những người khác không muốn bại quá nhiều. Không phải vậy coi như Tôn Ngộ Không liều mạng cũng vô lực hồi thiên.

Không nghĩ nhiều nữa, xách Kim Cô Bồng, Tôn Ngộ Không thì cùng Khương Tử Nha triển đấu cùng một chỗ!

Khi thật sự cùng Khương Tử Nha sau khi giao thủ, Tôn Ngộ Không mới biết được, Quỷ Xà cùng Bạch Trạch hai người, bị bại không oan! Bởi vì Khương Tử Nha trong tay Đà Thần Tiên, vậy mà thật là Chí Tôn Thần Khí.

Đà Thần Tiên, chính là là năm đó Phong Thần Chi Chiến giữa, Nguyên Thủy Thiên Tôn ban cho Khương Tử Nha bảo vật. Hiện lên bạch ngọc sắc, vì roi gỗ hình. Roi dài ba xích sáu tấc năm phân, có hai mươi một tiết, mỗi một tiết có bốn đạo ấn phù, chung tám mươi bốn Đạo Phù ấn. Nhưng ở lúc ấy, Đà Thần Tiên đối với Phong Thần Bảng chỉ người bên ngoài là không có tác dụng.

Nhưng là hiện tại xem ra, Đà Thần Tiên trên phong ấn khẳng định đã toàn bộ giải khai, mà lại tựa hồ có một loại nào đó biến hóa. Bởi vì cái kia Đà Thần Tiên mỗi lần quét vào Kim Cô Bồng trên thời điểm, Tôn Ngộ Không chẳng những cảm giác được lực lượng cực kỳ lớn, hơn nữa còn có một loại thuộc về lôi điện đặc thù tê liệt cảm giác. Nếu không phải thể nội Ngũ Thái Thần Thạch toàn lực vận chuyển, chỉ sợ dùng không vài roi Tôn Ngộ Không liền đã vô pháp động đây. Trách không được, có như thế Thần Khí nơi tay, Quỷ Xà cùng Bạch Trạch không địch lại, cũng hợp tình hợp lý.

Đúng lúc này, một thanh âm tại Tôn Ngộ Không trong đầu vang lên: "Đại Thánh, ta là Côn Bằng. Cái kia Khương Tử Nha trong tay Đà Thần Tiên có gì đó quái lạ, trong mắt của ta, hắn là Khương Tử Nha đem Đà Thần Tiên cùng Lôi Công Tiên cho luyện hóa cùng một chỗ, không phải vậy đơn thuần Đà Thần Tiên không có khả năng có mạnh như vậy Lôi hệ lực lượng."

Côn Bằng, chính là Phong Hệ cùng Thủy hệ đại đạo đích đỉnh phong lĩnh ngộ người, bất quá đối với Lôi hệ lực lượng, cũng có được rất mạnh cảm ngộ. Nguyên có ngay đầu tiên cũng cảm giác được Đà Thần Tiên bên trong ẩn chứa khủng bố Lôi Điện Lực Lượng.

Đà Thần Tiên, Tôn Ngộ Không biết, đó là Phong Thần Thời Kỳ Thân Công Báo binh khí, bên trong ẩn chứa Đại Đạo Vô Thượng Lôi Đình, chính là so Lôi Chấn Tử trong tay Lôi Công Tạc lợi hại hơn bảo bối. Không nghĩ tới bây giờ lại bị Khương Tử Nha cho tan vào Đà Thần Tiên bên trong. Xem ra, mình tuyệt đối không thể bị Đà Thần Tiên đánh trúng. Không nói cái kia kinh khủng lực công kích, cũng là cái kia vô pháp ngăn cản tê liệt lực lượng, cũng làm cho Tôn Ngộ Không không dám xem thường.

Loại này đẳng cấp chiến đấu, có lẽ người một cái lơ là bất cẩn, cái kia chỉ sợ cũng đã phân ra sinh tử.

Lúc này, Tôn Ngộ Không trong lòng bỗng nhiên sinh ra một cái ý niệm trong đầu. Cái này Đạo gia, chỉ sợ có chút kỳ quái.

Chẳng những mấy người kia thực lực đột nhiên tăng lên điên cuồng đến nửa bước Đại Đạo cảnh giới, mà lại bất luận là trong tay Thần Khí vẫn là sử dụng công kích thủ đoạn, đều là nghe rợn cả người. Liền nói Lý Tĩnh, nguyên bản một cái bình thường Thiên Đình Nguyên Soái, chợt thành nửa bước Đại Đạo chí cường cường giả, mà lại càng là có thể lấy sức một mình bố trí xuống không kém gì Yêu tộc Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận Chư Thiên Tinh Thần đại trận. Nếu không phải là mình Ngũ Hành Hỗ Độn Thể đại thành, thắng bại thật đúng là nói không chừng.

Còn có Trần Nguyên Tử, nếu như nói Lý Tĩnh còn có thể là vẫn giấu kín tu vi của mình, cái kia Trần Nguyên Tử thì tuyệt đối là đột nhiên tăng lên thực lực.

Bởi vì bất luận là năm đó lấy kinh nghiệm vẫn là hồi trước phản công Thiên Đình, Trần Nguyên Tử biểu hiện ra thực lực đều rất bình thường. Thậm chí lần trước phản công Thiên Đình thời điểm, bị Thông Thiên Giáo Chủ cùng Thái Thượng Lão Quân đánh cho kém chút thân vẫn, nếu như khi đó Trần Nguyên Tử có nửa bước Đại Đạo thực lực, coi như không hoàn thủ, đoán chừng Thái Thượng Lão Quân đều không thể phá phòng ngự của hắn.

Mà lại Trần Nguyên Tử chẳng những thực lực đề cao, thậm chí còn có không biết từ nơi nào đạt được Thất Bảo Diệu Thụ, càng là tại sau cùng có thể cứ thế mà băng vào linh hồn lực lượng đem hai đại bảo thụ dung hợp làm một khối, ở trong đó độ khó khăn không thua gì lại lần nữa chú tạo một kiện Chí Tôn Thần Khí.

Hiện tại, trước mắt Khương Tử Nha, đồng dạng là thực lực đột nhiên tăng mạnh, mà lại trong tay Đà Thần Tiên cũng là đi qua dung hợp về sau Chí Tôn Thần Khí, chẳng qua cần phải cùng trong tay mình Trần Nguyên Bồ Đề Bảo Thụ một dạng, là không có sinh ra khí bên trong thể giới nguy Chí Tôn Thần Khí.

Nói đến đây, Tôn Ngộ Không bỗng nhiên cười khổ. Chính mình Kim Cô Bồng làm sao không phải cũng là một kiện nguy Chí Tôn Thần Khí tuy nhiên sinh ra khí bên trong thể giới, nhưng không có Chí Tôn Thần Khí nên có Thần Thông. Phản giống như là một kiện mười phần cứng rắn không gian pháp bảo.

Lại là cười khổ lắc đầu, mặc dù có chút sự tình rất bất đắc dĩ, nhưng là cũng chỉ có thể tiếp nhận. Bất quá lần này Đạo gia, tuyệt đối có gì đó quái lạ.

Tâm lý nghĩ như vậy, Tôn Ngộ Không cũng không dám tại chủ quan. Vung tay lên, Trần Nguyên Bồ Đề Bảo Thụ xuất hiện. Chẳng qua cái này bảo thụ cũng không có bị Tôn Ngộ Không xách trong tay, mà chính là tự hành vòng quanh Tôn Ngộ Không xoay tròn.

Khương Tử Nha nhìn thấy Tôn Ngộ Không vậy mà té ra một gốc chưa từng thấy qua bảo thụ, cũng không dám khinh thường, nhất thời Đà Thần Tiên vung vẩy như gió, màu trắng trường tiên tại xẹt qua hư không về sau hiện ra một loại màu sắc đen nhánh, phảng phất từng cái từng cái màu đen Ác Long, mà lại là bao hàm khủng bố Lôi Đình Ác Long.

Thế nhưng là làm cái kia bảo thụ xuất hiện về sau, liền bắt đầu trên dưới tung bay, mà mỗi một lần đều sẽ xoát ra một đạo mười hai sắc quang hoa. Khương Tử Nha mỗi một roi tuy nhiên lực công kích mười phần có thể là đụng phải mười hai ánh sáng màu hoa về sau, tất cả đều bị quét xuống, trong lúc nhất thời vậy mà không đủ thương được Tôn Ngộ Không một phân một hào.

Nhìn thấy cái này Trần Nguyên Bồ Đề Bảo Thụ như thế thần dị, Khương Tử Nha trong đầu xuất hiện một cái tên: Thất Bảo Diệu Xoát Thụ. Thế nhưng là nhìn kỹ có khác biệt, Thất Bảo Diệu Xoát Thụ là Thất Sắc Thần Quang, thế nhưng là cây này lại có thể xoát ra mười hai ánh sáng màu hoa.

Một bên khác cùng Côn Bằng đại chiến Tiếp Dẫn Đạo Nhân cũng nhìn thấy cái này thần dị, chẳng qua hắn lại nhất nhãn thì nhận ra: "Khương Tử Nha, đây không phải Thất Bảo Diệu Thụ, hắn là Thất Bảo Diệu Thụ dung hợp Trần Nguyên Tử quả nhân sâm Thụ. Người cẩn thận!"

Mà Tôn Ngộ Không, lúc này đã dẫn theo Kim Cô Bồng, đến Khương Tử Nha trước người!

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 105: Tuyệt đối phòng ngự

Trước đó liền nói, ở đây đợi tu vi cảnh giới trong chiến đấu, hơi một chút mất tập trung vậy liền rất có thể thân tử đạo tiêu. Mà Khương Tử Nha, lúc này thì phạm như thế sai lầm! Nhưng là Khương Tử Nha tuy nhiên bởi vì phân thân mà bị Tôn Ngộ Không cận thân, chẳng qua Khương Tử Nha lại cũng không bối rối.

Mất thấy Tôn Ngộ Không quét ngang mà đến Kim Cô Bồng, Khương Tử Nha trong tay Đả Thần Tiên vôi vàng huy động. Mà theo Đả Thần Tiên trở về thủ, một đầu đen nhánh toàn thân lóe lói điện Hắc Long theo Đả Thần Tiên quay quanh mà ra, ý đồ cuốn lên Tôn Ngộ Không Kim Cô Bồng, từ đó tránh thoát một kích này.

Bất quá, đối với này cũng cuốn tới Hắc Long, Tôn Ngộ Không căn bản liền nhìn cũng không nhìn nhất nhãn. Hai tay lần nữa nắm chặt, trong nháy mắt, từ Tôn Ngộ Không trên hai tay truyền đến một đạo đỏ ngọn lửa màu vàng Thái Dương Kim Hóa! Nguyên bản lực công kích thì mười phần cường hãn Kim Cô Bồng tại bám vào trên xuyên thấu lực cực mạnh Thái Dương Kim Hóa, một cơn này từ nếu là đánh thực, Khương Tử Nha tuyệt đối sẽ thụ thương, mà lại rất có thể là trọng thương.

Nguyên bản trông cậy vào cái kia Hắc Long cuốn lên Tôn Ngộ Không Kim Cô Bồng, bất quá khi Tôn Ngộ Không bên cạnh thân cái kia cây nhỏ trên thân bảo quang lóe lên, mười hai ánh sáng màu hoa xoát ra, Khương Tử Nha thì biết không tốt. Gấp vôi vàng hai tay nắm chặt Đả Thần Tiên, coi cây roi là làm Đoán Côn, chống đỡ Tôn Ngộ Không một kích này.

Nếu như không sai, làm mười hai ánh sáng màu hoa xoát qua, đầu kia Hắc Long liền đã tiêu tán không thấy. Đồng thời, Kim Cô Bồng đã hung hăng nện ở Khương Tử Nha Đả Thần Tiên phía trên. Sau một khắc, Khương Tử Nha trực tiếp thổ huyết bay ngược mà ra. Chẳng qua bay ngược thời điểm, Khương Tử Nha vậy mà cứ thế mà bày ngay ngắn thân thể, sau đó Đả Thần Tiên xa xa nhất chỉ, sau đó hướng (về) sau vạch một cái. Làm xong động tác này, Khương Tử Nha liền đã đắm vào hóa thân thành Kim Thân Cự Phật Tiếp Dẫn Đạo Nhân trên thân.

Đây cũng là Khương Tử Nha vận khí tốt, nếu như là đắm vào Côn Bằng trên thân, chi sợ rất có thể nghênh đón hấn, là Côn Bằng móng vuốt sắc bén.

Một gây đánh bay Khương Tử Nha, Tôn Ngộ Không vừa định truy kích, chợt cảm giác được sau lưng truyền đến một cỗ to lớn Lôi hệ lực lượng. Mà lại lực lượng này đang ở dừng tốc độ khó mà tin nổi hướng về chính mình bay tới. Lúc này Tôn Ngộ Không liền tưởng đến Khương Tử Nha bay ngược thời điểm cổ quái động tác, đã phỏng đoán đến khả năng này là Khương Tử Nha lại một đường công kích.

Tôn Ngộ Không không dám khinh thường. Trấn Nguyên Bồ Đề Bảo Thụ tại Tôn Ngộ Không toàn lực thôi động phía dưới bỗng nhiên bắt đầu tăng vọt, trong chớp mắt thì trường thành một góc cao ba mươi mét đại thụ, trên đại thụ mười hai sắc bảo quang lưu chuyển, nhìn rất đẹp.

Chẳng qua Tôn Ngộ Không không có thời gian qua thưởng thức, bởi vì cái kia đạo công kích, đã đến. Phảng phất là từ Bàn Cổ giới lao nhanh mà đến một chỉ cao hai mươi mét lớn màu bạc trắng từ lồi điện tạo thành Kỳ Lân, rít lên một tiếng về sau, hướng về Tôn Ngộ Không đánh tới.

"Ha-Ha, Khương Tử Nha, xem ra ngươi là kỷ cùng. Chân chính Kỳ Lân chính hôm đó bên ngoài Thiên Chiến đấu, mà ngươi lại còn dám triệu hồi ra Kỳ Lân hư ảnh Ha-Ha, chết cười ta."

Nói vừa xong, Tôn Ngộ Không thì vung đã biến thành dài hơn ba mươi thước Kim Cô Bồng chuẩn bị một gây nện tán cái này Lôi Đình Kỳ Lân. Bất quá khi Tôn Ngộ Không vừa giơ lên Kim Cô Bồng thời điểm, chợt nghe bên tai truyền đến một tiếng mười phần nóng nảy tiếng la: "Đại Thánh, không thể, dùng bảo thụ."

Đang ở phát lực Tôn Ngộ Không nghe được thanh âm này là Côn Bằng, hơn nữa nhìn bộ dáng hấn còn mười phần sốt ruột, chẳng lẽ cái này Lôi Đình Kỳ Lân có gì đó quái lạ tuy nhiên Tôn Ngộ Không tâm lý hơi nghi hoặc một chút, nhưng vẫn là dựa theo Côn Bằng nói làm. Dù sao Yêu Sư Côn Bằng tên tuổi, cũng không phải đến không, mà lại Côn Bằng chính là Thượng Cổ Đại Yêu, nó kiến thức cũng trong mắt đều không phải mình có thể so sánh được. Bởi vậy, Tôn Ngộ Không chỉ là một chút do dự, thì thu Kim Cô Bồng, sau đó chỉ huy cao hơn ba mươi mét lớn Trấn Nguyên Bồ Đề Bảo Thụ, hướng về phía cái này Lôi Đình Kỳ Lân hung hăng quét một cái.

Vốn là còn chút khinh thường Tôn Ngộ Không, khi thấy cái này Lôi Đình Kỳ Lân vậy mà có thể cùng mười hai ánh sáng màu hoa chống lại thời điểm, bỗng nhiên thì chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người. Hạnh tốt chính mình mới vừa rồi không có tự đại mà chính là nghe Côn Bằng, cái này Lôi Đình Kỳ Lân quả nhiên có gì đó quái lạ.

Lúc này cái kia Lôi Đình Kỳ Lân tại đụng vào mười hai ánh sáng màu hoa về sau, lại cũng chỉ là dừng một cái, sau đó dễ dàng cho quang hoa địa vị ngang nhau, mà chậm đã chậm còn có vượt trên quang hoa tình thế. Cái này cảnh tượng thấy Tôn Ngộ Không trong lòng khẩn trương, không dám trì hoãn, vôi vàng chạy đến Trấn Nguyên Bồ Đề sách bên cạnh, sau đó hai tay ôm lại ở bảo thụ thân cây, hướng về phía cái kia Lôi Đình Kỳ Lân liền xoát bay lần.

Dạng này, cái kia Lôi Đình Kỳ Lân sau cùng mới tại gầm lên giận dữ giữa không cam lòng tiêu tán. Làm Lôi Đình Kỳ Lân tiêu tán về sau, Tôn Ngộ Không lại cũng một môi thở hồng hộc.

Nguyên bản Trấn Nguyên Bồ Đề Bảo Thụ bình thường xoát ra mười hai ánh sáng màu hoa, cũng không cần Tôn Ngộ Không linh lực rót vào, tự hành hấp thu linh lực thì đầy đủ thì triển. Thế nhưng là nếu như là giống vừa rồi Lôi Đình Kỳ Lân khủng bố như vậy công kích, nhất định phải Tôn Ngộ Không tự mình không chế sau đó rót vào linh lực không lồ mới có thể.

Bây lần, vên vên liền xoát bảy lần, liền để Tôn Ngộ Không linh lực trong cơ thể tiêu hao hơn phân nửa, mà lại thể lực cũng tiêu hao mười phần nghiêm trọng.

Xa xa Côn Bằng nguyên bản định thừa dịp Khương Tử Nha thụ thương, liều mạng chính mình thụ chút thương tổn sau đó lại lần cho Khương Tử Nha một lần đả kích, tranh thủ chém giết hoặc là phế lực chiến đấu của hắn. Bất quá khi hắn cảm nhận được nơi xa cái kia cổ Lôi Đình chỉ lực thời điểm, thì bỗng nhiên từ bỏ công kích, mà là tại nhắc nhở xong Tôn Ngộ Không về sau, cấp tốc thối lui đến Tôn Ngộ Không bên người, đồng thời nhìn chòng chọc vào Tiếp Dẫn Đạo Nhân cùng Khương Tử Nha.

Vừa mới cái kia Lôi Đình, có lẽ Tôn Ngộ Không không biết, thế nhưng là Côn Bằng lại nhận biết. Tuy nhiên cái kia Lôi Đình nhìn hoặc là cảm thụ cùng phổ thông Lôi Đình cũng không có gì khác biệt, chẳng qua nếu như người thật hợp lý làm phổ thông Lôi Đình qua chống đỡ, kết quả kia, chỉ có một cái, triệt để biến hóa là Thiên Đạo một bộ phận.

Bởi vì cái kia Lôi, chính là Thiên Đạo biến hóa Lôi. Phạm là bị cái này Lôi Đình bổ trúng sinh linh, chỉ cần tại Đại Đạo Thánh Nhân cảnh giới phía dưới, cơ hội bị Thiên Đạo cho đồng hóa hấp thu, đồng thời xóa đi ý thức, thành vì Thiên Đạo Lực Lượng một bộ phận. Chẳng qua cái này Lôi Đình cũng có được nhất định hạn chế, cái kia chính là nhất định phải có nhân lấy hi sinh chính mình là điều kiện tiên quyết, câu thông Thiên Đạo, mới có thể dẫn đạo đạo này biến hóa Lôi hạ xuống.

Cho nên khi Côn Bằng nhận ra làm theo Lôi Đình trước tiên, liền vội vàng thông báo Tôn Ngộ Không, không phải vậy vạn nhất Tôn Ngộ Không xem thường cái này Lôi, vậy coi như xong. May mắn, Tôn Ngộ Không coi như cẩn thận, nghe mình, không phải vậy hậu quả khó mà lường được.

Khôi phục thành thân người, Côn Bằng vội Tôn Ngộ Không, cảnh giác nhìn lấy đối diện hai người. Mà đối diện hai người cũng không tốt gì, Tiếp Dẫn Đạo Nhân cũng tán đi Kim Thân Đại Phật, trở lại thân người, sau đó đỡ lấy đồng dạng thờ hồng hộc Khương Tử Nha, đồng dạng để phòng nhìn qua Tôn Ngộ Không cùng Côn Bằng.

Trong lúc nhất thời, bốn người cứ như vậy lúng túng giằng co. Tuy nhiên đều biết đối phương có một người thụ thương, nếu như lúc này công kích, khẳng định là thời cơ tốt nhất. Nhưng là đồng dạng, hai phe đội ngũ đều không xác định đối phương là thật thụ thương lại hoặc là trang, cũng đang chờ mình tiến công sau đó liền thủ diệt sát chính mình, bởi vậy hai phe nhân mã đều đang đợi, tại chờ đối phương lộ ra sơ hở tốt xác định là công kích vẫn là chạy trốn.

Đúng vậy, là chạy trốn. Bây giờ không phải là hai người, cũng không phải bốn người quyết chiến sinh tử. Chỉ cần không phải thật sự có thâm cừu đại hận gì, không cần thiết nhất định muốn ở chỗ này cùng chết. Mà nếu quả như thật có thể đào tẩu, sau đó tìm tới mặt khác một chỗ chiến đấu Thiên Ngoại Thiên, khi đó tại đến vòng chiến, cũng vẫn có thể xem là một biện pháp tốt.

Cứ như vậy, chính một chút qua một khắc đồng hồ. Đột nhiên, Tôn Ngộ Không đại thở một hơi, sau đó nhẹ nhõm đứng lên, nở nụ cười đối với Khương Tử Nha cùng Tiếp Dẫn Đạo Nhân nói: "Vừa mới, các ngươi bỏ lỡ một cái cơ hội tốt. Hơn nữa nhìn đến, Khương Tử Nha thật thụ thương. Ha ha, hiện tại, nên chúng ta chiếm thượng phong thời điểm."

Nói xong, Tôn Ngộ Không cùng Côn Bằng bỗng nhiên đồng thời thân hình nhất động, người đã tại biến mất tại chỗ. Tiếp Dẫn Đạo Nhân cùng Khương Tử Nha cũng đồng thời biến sắc, nói thầm một tiếng không tốt. Xem ra vừa rồi Tôn Ngộ Không coi như không phải thụ thương, cũng tuyệt đối là hao tổn nghiêm trọng. Bất quá bây giờ coi như mình bạch cũng đã muộn.

Cảm nhận được cái kia hai cổ uy hiếp trí mạng, Tiếp Dẫn Đạo Nhân trong tay phát ra hiện tia sáng màu vàng Cổ Đăng hướng lên ném đi, nhất thời một đạo vàng minh mông quang mang rơi xuống, đồng thời đem Tiếp Dẫn Đạo Nhân cùng Khương Tử Nha che đậy ở bên trong.

Cùng lúc đó, Tôn Ngộ Không Kim Cô Bồng cùng Côn Bằng móng vuốt cũng nhao nhao đánh vào cái kia cái lồng lên. Nửa cái hô hấp về sau, cái kia chiếu sáng ứng thanh mà phá.

Bất quá, có cái này nửa cái hô hấp ngăn cản, Tiếp Dẫn Đạo Nhân cùng Khương Tử Nha cũng đều phản ứng tới. Tiếp Dẫn Đạo Nhân tay một điểm, cái kia giữa không trung Cổ Đăng bỗng nhiên nổ bắn ra vạn thiên điểm sáng, đồng thời Khương Tử Nha cũng ném ra ngoài trong tay Đà Thần Tiên, Đà Thần Tiên sau đó cũng hóa thành đầy trời Hắc Long, cùng những điểm sáng kia cùng một chỗ hướng Tôn Ngộ Không hai người bay tới.

"Đại Thánh, cái này Cổ Đăng không đơn giản, chính là Tiếp Dẫn Đạo Nhân nguyên thân Bảo Tràng Quang Vương Phật Bảo Tràng cùng Nhiên Đăng Cổ Phật quang minh đèn dung hợp, đã đạt tới ngũ Chí Tôn Thần Khí trình độ. Ngần vạn cẩn thận." Tránh né đồng thời. Côn Bằng nhanh chóng nói những thứ này.

Thông đạo Côn Bằng, Tôn Ngộ Không cũng sợ, lại là một kiện dung hợp mà thành ngũ Chí Tôn Thần Khí! Bất quá trong lòng tuy nhiên kinh ngạc, nhưng Tôn Ngộ Không phản ứng lại không chậm. Làm Cổ Đăng bắn ra vạn thiên ánh sáng thời điểm, Tôn Ngộ Không bên cạnh Trần Nguyên Bò Đề Bảo Thụ cũng khôi phục thành nguyên bản lớn nhỏ, sau đó vòng quanh Tôn Ngộ Không quanh thân không ngừng xoay tròn đồng thời mười phần nhanh chóng xoát ra từng đạo từng đạo mười hai ánh sáng màu hoa.

Một bên Côn Bằng nhìn kinh ngạc, mà Tiếp Dẫn Đạo Nhân kinh ngạc hơn. Cái này bảo thụ, quả thực cũng là một kiện phòng ngự chí bảo. Bất luận là đơn thể công kích vẫn là quần thể công kích, toàn đều có thể xoát hạ. Có bảo vật này tại thân, liền như là có một thân tuyệt đối phòng ngự.

Công kích chí cường Trần Giới Thiên Bì tăng thêm phòng ngự chí bảo Trần Nguyên Bò Đề Thụ, Tôn Ngộ Không thực lực, trong bất tri bất giác đã đạt tới một cái trình độ đáng sợ!

Chương 106: 3 thắng

Rất nhanh, đầy trời điểm sáng cùng bay múa Hắc Long đều bị Trần Nguyên Bồ Đề Bảo Thụ xoát hạ. Một bên Côn Bằng tuy nhiên tránh né vất vả, nhưng là cũng không có gì đáng ngại. Nhìn thấy Tôn Ngộ Không cái kia bảo thụ bắt phạm như thế, nhất thời tâm lý hào khí tăng nhiều. Cùng Tôn Ngộ Không liếc nhau, hơi gật đầu một cái, hai người lần nữa phi thân công lên.

Nhìn lấy công kích của mình đều bị quét xuống, Tiếp Dẫn Đạo Nhân sắc mặt mười phần không tốt. Chẳng qua Tiếp Dẫn Đạo Nhân cũng không có như vậy đào tẩu, mà chính là nguyên ngồi xếp bằng đồng thời, toàn thân pháp lực khuấy động, toàn bộ rót vào cái kia Cổ Đăng bên trong. Trong lúc nhất thời, Cổ Đăng hào quang tỏa sáng. Bên cạnh Khương Tử Nha cũng là khê cần môi, sau đó hai tay nắm chắc Đả Thần Tiên, bắt đầu quán chú pháp lực.

Nguyên bản bay người lên trước Tôn Ngộ Không cùng Côn Bằng, cũng đều dừng lại. Hai người đều nhìn ra được, cái này Tiếp Dẫn Đạo Nhân rõ ràng là vận dụng toàn thân pháp lực thôi động Cổ Đăng tiến hành phòng ngự, sau đó Khương Tử Nha toàn lực công kích. Đã Tiếp Dẫn Đạo Nhân có lòng tin bằng vào Cổ Đăng phòng ngự chống đỡ hai người công kích, vậy đã nói rõ cái này Cổ Đăng quả thật có năng lực này.

Nguyên cốt Tôn Ngộ Không hai người lúc này muốn làm, không phải đi nghĩ biện pháp đánh vỡ Tiếp Dẫn Đạo Nhân phòng ngự, mà là chuẩn bị mạnh hơn công kích từ chính diện đánh tan Khương Tử Nha.

Hai người cũng đều không phải là đông dài người, liếc nhau sau đó nhao nhao lui ra phía sau. Côn Bằng phi thân trở ra về sau lập tức hóa thành bản thể, một con khổng lồ Đại Điều. Chẳng qua cũng không có che khuất bầu trời khủng bố như vậy, rất hiển nhiên là Côn Bằng cố ý không chế hình thể. Không phải vậy nếu như Côn Bằng hoàn toàn bày ra bản thể, chỉ sợ cái này toàn bộ Thiên Ngoại Thiên đều chứa không nổi. Hóa thành bản thể Đại Bằng về sau, Côn Bằng song trào bỗng nhiên bắt đầu không ngừng hư không nắm bắt loạn, mà theo Côn Bằng móng vuốt bắt động, nguyên vốn đã là Hư Vô không gian vậy mà có từng đạo vết rách!

Nhìn thấy Côn Bằng đã động thủ, Tôn Ngộ Không lại lâm vào đang do dự. Bởi vì Tôn Ngộ Không tình cảnh có thể nói có chút xấu hổ. Tuy nhiên trong tay Kim Cô Bồng là ngự Chi Tôn Thần Khí, thế nhưng là trừ cứng rắn chút cũng không có còn lại Thần Thông, bằng vào Kim Cô Bồng hiển nhiên không có khả năng cho chống đỡ Khương Tử Nha cái này một kích cuối cùng. Mà về phần thủ đoạn khác Tôn Ngộ Không là có không ít, có thể có phải hay không uy lực quá yếu cũng là Tôn Ngộ Không không dám đem ra mạo hiểm.

Nói thí dụ như thể nội bảy loại Dị Hòa, Tôn Ngộ Không tuy nhiên có thể đem bảy loại Dị Hòa dung hợp lại cùng nhau sau đó dẫn bạo, thế nhưng là tại cái này Hư Vô Thiên Ngoại Thiên, Tôn Ngộ Không không dám hứa chắc Dị Hòa biết sẽ không nhận ảnh hưởng. Trừ Dị Hòa, cũng là thể nội Ngũ Thái Thần Thạch. Thế nhưng là Ngũ Thái Thần Thạch trừ truyền thụ cho Tôn Ngộ Không một bộ Hồn Độn 5 quyết bên ngoài, cũng không có còn lại quá lớn biểu hiện, đúng, còn có giúp mình hoàn thành Ngũ Hành Hồn Độn Thể.

Thế nhưng là Hồn Độn 5 quyết uy lực quá mạnh, Tôn Ngộ Không bây giờ còn chưa biện pháp rất tốt mà khống chế, nếu quả như thật sử dụng, rất có thể biết liền Côn Bằng cùng một chỗ cho trầm. Nhưng là trừ Hồn Độn 5 quyết cùng bảy loại Dị Hòa, được xưng tụng cường hãn công kích, cũng chỉ có Trấn Giới Thiên Bi.

Bất quá đối với cùng Trấn Giới Thiên Bi, Tôn Ngộ Không trong lòng vẫn là có chút đề phòng. Cái này bỗng nhiên xuất hiện, có thể xưng toàn bộ Bàn Cổ giới thần bí nhất đồ vật, Tôn Ngộ Không đối với hần giải thực sự quá ít. Tuy nhiên bình thường vẫn như cũ có thể giống chỉ huy Kim Cô Bồng như thế chỉ huy, nhưng là đối với tám bia đá này, Tôn Ngộ Không y nguyên mười phần kiêng kỵ.

Nhưng là nghĩ lại, Khương Tử Nha cùng Tiếp Dẫn Đạo Nhân cùng mình cũng không có gì giao tình, vạn nhất Trấn Giới Thiên Bi còn muốn vừa mới như thế không bị khống chế trực tiếp diệt sát, cũng không có ảnh hưởng gì. Nếu không mình thật không có gì đem ra được công kích.

Như là đã cảm thấy, Tôn Ngộ Không liền không do dự nữa. Kim Cô Bồng lách một cái, Trấn Giới Thiên Bi từ trong hư không xuất hiện. Toàn thân pháp lực quán chú, Trấn Giới Thiên Bi cảm nhận được Tôn Ngộ Không lực lượng, bỗng nhiên phát ra một loại u ám quang mang.

Lúc này, thân ở tại Tiếp Dẫn Đạo Nhân lồng ánh sáng được Khương Tử Nha bỗng nhiên hướng Tiếp Dẫn Đạo Nhân nhẹ nhàng gạt đầu, Tiếp Dẫn Đạo Nhân biết Khương Tử Nha công kích đã chuẩn bị, sau đó hai tay vung lên, cái kia lồng ánh sáng chậm rãi tiêu tán. Làm lồng ánh sáng tiêu tán về sau, Tiếp Dẫn Đạo Nhân trực tiếp xếp bằng ở hư không, từ hần mặt mũi tràn đầy mồ hôi đó có thể thấy được, vừa mới cái kia ngăn ngừa một chút thời gian, hần hao tổn đến tốt cùng lớn đến bao nhiêu. Cũng bởi vậy nhìn ra, vừa mới cái kia lồng ánh sáng, tuyệt đối có thật không thể tin mạnh mẽ phòng ngự lực.

Khương Tử Nha nhìn thấy lồng ánh sáng tiêu tán, giận quát một tiếng, sau đó đem trong tay Đả Thần Tiên trực tiếp ném ra ngoài qua. Nguyên bản trong tay Khương Tử Nha còn có phổ phổ thông thông Đả Thần Tiên, vừa mới rời tay thì bỗng nhiên bắt đầu hư không múa, theo Đả Thần Tiên múa, xung quanh nhanh chóng che kín vô số đen nhánh Lôi Đình. Đồng thời những thứ này Lôi Đình theo Đả Thần Tiên múa, dần dần hình thành một cái tiếp tục xoay tròn lấy Lôi Đình phong bạo.

Lúc này, Côn Bằng công kích cũng đã hoàn thành. Chỉ gặp Côn Bằng lúc này song trào nắm lấy một cái đen nhánh viên cầu, một trào vung ra. Đồng thời, Tôn Ngộ Không cũng hai tay phụng lên Thần Lực, Trấn Giới Thiên Bi hướng về phía cái kia Lôi Đình phong bạo phía sau Khương Tử Nha cùng Tiếp Dẫn Đạo Nhân hung hăng ném qua. Đây là ngay từ đầu thì cùng Côn Bằng thương lượng xong, Côn Bằng đến ngăn cản Khương Tử Nha công kích, Tôn Ngộ Không làm theo dùng công kích mạnh nhất tranh thủ nhất cử diệt sát Khương Tử Nha cùng Tiếp Dẫn Đạo Nhân.

Làm Tôn Ngộ Không vừa mới ném ra Trấn Giới Thiên Bì, Côn Bằng đen nhánh viên cầu liền đã cùng Khương Tử Nha Lôi Đình phong bạo đụng vào nhau. Nguyên bản Tôn Ngộ Không còn có đang nghi ngờ, Côn Bằng là sao làm ra như vậy một cái không đáng chú ý viên cầu, thế nhưng là làm quả cầu này đụng phải Lôi Đình thời điểm, bỗng nhiên thì toàn bộ bạo liệt ra. Mà lại quả cầu này bạo liệt trong nháy mắt, lại đem hư không đều nổ ra một cái động lớn!

Phải biết nơi này chính là chỗ hư không Thiên Ngoại Thiên, nơi này không gian bích lý thế nhưng là so Bàn Cổ giới không biết mạnh bao nhiêu. Nhưng là y nguyên bị cái kia đen nhánh viên cầu nổ ra một cái động lớn, cái hang lớn này mới vừa xuất hiện, thì từ trong động truyền đến một cỗ không thể ngăn cản cường đại hấp lực. Cái này hấp lực cường đại đến vậy mà một chút xíu đem cái kia Lôi Đình phong bạo cho hút đi vào.

Nguyên lai, làm Côn Bằng nhìn thấy Khương Tử Nha công kích chuẩn bị thời điểm thì đã phát hiện, Khương Tử Nha một kích cuối cùng, lại còn là Thiên Đạo biến hóa Lôi. Tuy nhiên cái này khiến Côn Bằng tâm lý mười phần chấn kinh, chẳng qua Côn Bằng vẫn là rất nhanh muốn ra ứng đối chỉ pháp. Cái kia chính là tại hư không xử chế tạo một cái hắc động, đem Thiên Đạo biến hóa Lôi toàn bộ hút đi vào. Không phải vậy Khương Tử Nha biết rõ Tôn Ngộ Không bảo thụ có thể thoát Tán Thiên Đạo Hóa Lôi lại như cũ sử dụng chiêu này, đã nói lên lần này tuyệt đối không có dễ dàng như vậy phá mất.

Chẳng qua coi như Côn Bằng đã mười phần coi trọng Khương Tử Nha một kích này, nhưng khi cái kia Lôi Đình phong bạo xuất hiện thời điểm, Côn Bằng vẫn là biết mình xem thường. Tuy nhiên hắc động kia đang hấp thu lấy Thiên Đạo biến hóa Lôi, thế nhưng là y nguyên có rất lớn một bộ phận Thiên Đạo biến hóa Lôi hướng về mình cùng Tôn Ngộ Không cái này xoắn tới.

Bất đắc dĩ, Côn Bằng lần nữa thôi động lực lượng toàn thân, hi vọng có thể lần nữa đánh ra một cái hắc động. Mà Tôn Ngộ Không cũng nhìn cái này xoắn tới Lôi Đình, biết cái này Lôi Đình không thể chạm vào, sau đó hít sâu một hơi, đem Trấn Nguyên Bô Đề Bảo Thụ biến thành mười mét lớn nhỏ, sau đó bắt đầu không ngừng quét xuống.

Mười hai ánh sáng màu hoa mỗi xoát một chút, Thiên Đạo biến hóa Lôi phong bạo thì Tiểu Thượng một điểm. Nhưng là dựa theo tốc độ như vậy, cơn bão táp này cuối cùng vẫn là biết cuốn lên hai người.

Biết không tốt, Tôn Ngộ Không bỗng nhiên đối với Côn Bằng hô: "Tiền bối, đem pháp lực tất cả đều cho ta, ta đến ngăn cản nó." Thanh âm truyền đến Côn Bằng trong tai, Côn Bằng hơi suy nghĩ một chút thì lách mình đến Tôn Ngộ Không sau lưng, sau đó tụ tập còn lại pháp lực tất cả đều quán chú tiến Tôn Ngộ Không thể nội.

Nguyên bản tiêu hao hơn phân nửa linh lực, khi lấy được Côn Bằng pháp lực phía dưới, đang nhanh chóng khôi phục. Mà đồng thời Tôn Ngộ Không thể nội Ngũ Thái Thần Thạch càng là điên cuồng vận chuyển, từng đạo từng đạo linh lực khổng lồ lưu chuyển tại Tôn Ngộ Không toàn thân, vì hắn giảm bớt thể lực tiêu hao. Đạt được trợ giúp, Tôn Ngộ Không lần nữa huy động Trấn Nguyên Bô Đề Bảo Thụ, liên tục huy động hai mươi tám hạ. Sau đó thì triệt để ngồi liệt giữa không trung, một ngón tay đều không động dấy.

Mà phía sau hắn Côn Bằng tuy nhiên tình huống so Tôn Ngộ Không tốt, nhưng là cũng là linh lực hao tổn hơn phân nửa, gương mặt mờ hời. Tuy nhiên Tôn Ngộ Không thể lực cùng linh lực tiêu hao sạch sẽ, chẳng qua cái kia kinh khủng Thiên Đạo biến hóa Lôi phong bạo cũng đã tiêu tán. Suy nghĩ một chút Tôn Ngộ Không vẫn còn có chút nghĩ mà sợ, vừa rồi nếu không phải Côn Bằng cùng Ngũ Thái Thần Thạch không hề có kỵ hướng mình đưa vào linh lực, chỉ sợ mình bây giờ đã đang bị Thiên Đạo cho mật sát ý chí đây.

Đang ở nghĩ mà sợ. Mà Côn Bằng đã cúi người đem Tôn Ngộ Không nâng đỡ, nói: "Tiếp Dẫn Đạo Nhân cùng Khương Tử Nha, hẳn là chạy. Vừa mới ngươi không có chú ý tới, ngươi tâm bia đá kia bị Tiếp Dẫn Đạo Nhân đỡ được, chẳng qua hai người tất cả đều bị thương nặng, coi như không chết cũng tuyệt đối mất đi chiến đấu lực. Tuy nhiên không biết chạy đi nơi nào, nhưng là cần phải cầu bất thành uy hiếp. Ngươi ta nghỉ ngơi khôi phục thể lực, sau đó đi xem một chút những người khác đi."

Nói xong, Côn Bằng thì nguyên địa tĩnh tọa, bắt đầu khôi phục thể lực cùng linh lực. Mà Tôn Ngộ Không thì là hướng về bốn phía nhìn sang, tâm lý có chút kỳ quái. Cái này Tiếp Dẫn Đạo Nhân cùng Khương Tử Nha thụ Trấn Giới Thiên Bì nhất kích lại còn có thể đào tẩu, hai người này quả nhiên không đơn giản.

Lắc đầu, mặc dù Tôn Ngộ Không Hòa Nhân Kim Tinh đã tấn cấp đến thấy rõ Nhập Vi cảnh giới, lại vẫn là không có phát hiện một điểm dấu vết để lại.

Bất đắc dĩ thở dài, Tôn Ngộ Không cũng nguyên ngồi xếp bằng, Ngũ Thái Thần Thạch từ Tôn Ngộ Không cái trán bay ra, vòng quanh Côn Bằng cùng Tôn Ngộ Không hai người xoay tròn, vì hai người gia tốc khôi phục thể lực cùng linh lực.

Thời gian, cứ như vậy chậm chậm đi qua. Từ hai phe nhân mã nhao nhao tiến vào Thiên Ngoại Thiên cho tới bây giờ, đã chinh một chút đi qua một ngày. Lúc này Bàn Cổ giới đã màn đêm buông xuống, mà nguyên bản Tàng Mộc Sâm Lâm lồi vào, không gian bỗng nhiên một cơn chấn động. Sau đó hai đạo mười phần chặt vật bóng người từ không trung nhảy ra, chẳng qua lại tựa hồ như liền đứng yên khí lực đều không có. Lập tức thì lâm đến mặt đất.

Tuy nhiên hai người chặt vật dị thường, chẳng qua trong đó một vị mặc áo bào trắng người trẻ tuổi nhìn lấy trong tay một bộ Bát Quái Đồ, vẫn là lộ ra mỉm cười. Bất quá khi nhìn thấy bốn phía một mảnh hỗn độn thời điểm, lại đột nhiên dừng sờ.

Chương 107: Đạo gia không vẫn

Cái này đột nhiên xuất hiện hai người, chính là trước kia bị Thái Thượng Lão Quân dùng Bát Quái Đồ cho vòng đi vào Mộc Cảnh Tịch cùng Mộng Quy hai người. Ba người này trận chiến đầu này, không thể bảo là không kịch liệt, đến sau cùng ba người tất cả đều là liều mạng. Mộc Cảnh Tịch càng là vận dụng bản mệnh pháp thuật Vạn Mộc tù giới để ngăn cản Bát Quái Đồ thể giới ảnh hưởng, sau đó Mộng Quy phát động chính mình tới cường công kích một giắc chiếm bao 3000, lúc này mới tại sau cùng miễn cưỡng trọng thương Thái Thượng Lão Quân, từ đó phá bát quái này đồ.

Thế nhưng là duy nhất tiếc nuối, lại là tại thời khắc sống còn, bị Thái Thượng Lão Quân cho đào tẩu. Chỉ là trong nháy mắt, hai người bất luận như thế nào cũng không tìm tới Thái Thượng Lão Quân bóng dáng. Rơi vào đường cùng, hai người cũng thật sự là đến cực hạn, sau đó Mộng Quy thu hồi Thái Cực Đồ, hai người lẫn nhau đỡ lấy trở lại Tầng Mộc Sâm Lâm nghỉ ngơi.

Làm hai người sau khi đi, một đạo người mặc trường bào màu xanh nhạt nữ tử lại trống rỗng xuất hiện, một chút do dự, liền từ bỏ tiến đến đoạt lại Thái Cực Đồ dự định. Mà chính là ngẩng đầu nhìn một chút Thiên Ngoại, khóe miệng lộ ra nụ cười quái dị.

Thiên Ngoại Thiên, Tôn Ngộ Không cùng Côn Bằng chỗ!

Đánh bại Tiếp Dẫn Đạo Nhân cùng Khương Tử Nha, hai người được sự giúp đỡ của Ngũ Thái Thần Thạch, nhanh chóng khôi phục. Rớt cục, ước chừng qua nửa canh giờ, hai người khôi phục lại đỉnh phong trạng thái. Cảm nhận được Ngũ Thái Thần Thạch cái này cường đại khôi phục năng lực, Côn Bằng trong lòng thật chấn kinh. Có cái này Thần Thạch tại thân, Tôn Ngộ Không chiến đấu lực cùng sinh tồn năng lực tuyệt đối để bại không chỉ gấp đôi.

Nghỉ ngơi tốt về sau, hai người nhao nhao đứng dậy, lần nữa bốn phía dò xét một phen về sau, không có cảm nhận được dị dạng, xem ra hai người kia đúng là đào tẩu.

"Đại Thánh, chúng ta đi tìm một chút những người khác đi. Thời gian dài như vậy, chỉ sợ cần phải đều không khác mấy phân ra thắng bại."

Tôn Ngộ Không gật đầu một cái, hai người đứng dậy bay ra cái này ra Thiên Ngoại Thiên, sau đó đứng tại hư không chỗ cảm thụ một chút, Côn Bằng chỉ một cái phương hướng, hai người lẫn nữa hóa thành một đạo lưu quang, mau chóng đuổi theo.

Rất nhanh, tại hai người phi hành hết tốc lực phía dưới, đã đạt tới một chỗ vẫn tại kịch chiến Thiên Ngoại Thiên, hai người không chút do dự xông đi vào. Thế nhưng là làm hai người sau khi đi vào, đều sửng sốt một chút.

Nguyên lai chỗ này Thiên Ngoại Thiên chiến đấu, lại có mấy nhân. Theo thứ tự là Kỳ Lân cùng Nhân Hoàng Phục Hi còn có Hoàng Long ba người liên thủ đối chiến Lục Áp cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn. Nguyên bản lúc mới bắt đầu là Nhân Hoàng Phục Hi cùng Hoàng Long hai người đối chiến Lục Áp Đạo Quân, sau đó Kỳ Lân đối chiến Nguyên Thủy Thiên Tôn. Thế nhưng là về sau đánh lấy đánh lấy, hai nhóm người vậy mà tất cả đều theo Thiên Ngoại Thiên đánh tới trong hư không, sau đó hai nhóm nhân mã thi dụng vào nhau, sau đó liền bắt đầu năm người hỗn chiến, kết quả cuối cùng, cũng là năm người lẫn nữa đánh vào một chỗ Thiên Ngoại Thiên. Về sau mới cho đến Tôn Ngộ Không cùng Côn Bằng hai người đi tìm tới.

Nguyên bản kịch chiến năm người, nhìn thấy lại có nhân đến giúp, riêng phần mình lộ ra khác biệt biểu lộ. Kỳ Lân Hoàng Long Phục Hi ba người thì là trên mặt vui vẻ, mà Lục Áp cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn thì là lông mày cau chặt. Nhìn bộ dạng này, Đạo gia ít nhất là chết hai người. Cùng Tôn Ngộ Không đối chiến Lý Tĩnh, cùng Côn Bằng đối chiến Tiếp Dẫn Đạo Nhân!

Nghĩ tới đây, hai người vậy mà đồng thời lộ ra thần sắc khinh thường.

"Còn tưởng rằng Lý Tĩnh cùng Tiếp Dẫn Đạo Nhân chỉ ít hai người có thể thắng được một cái đầu, không nghĩ tới lại vô dụng như vậy, xem ra loại kia phương pháp tăng lên thực lực, vẫn là không đáng tin cậy a. Ai, cũng là lãng phí hai kiện nguyền Chí Tôn Thần Khí."

Cái này Lục Áp Đạo Quân cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn, tất cả đều là Thượng Cổ thời kỳ liền đã đắc đạo siêu cấp cao thủ, cho nên đối với Lý Tĩnh cùng Tiếp Dẫn Đạo Nhân loại này tiêu bối, đều là có chút khinh thường hoặc là không cam lòng. Đặc biệt là Nguyên Thủy Thiên Tôn. Cái này Tiếp Dẫn Đạo Nhân theo bối phận nói lời, chính là Nguyên Thủy Thiên Tôn sư huynh, có thể là bởi vì tu vi vấn đề một mực bị Nguyên Thủy Thiên Tôn đè ở phía dưới, về sau nhưng bởi vì trận chiến đầu này, bị cứ thế mà đem thực lực tăng lên tới giống như mình cảnh giới thậm chí còn được ban cho cho một cây nguyền Chí Tôn Thần Khí cấp bậc tiếp dẫn Cổ Đăng.

Bây giờ nhìn thấy Tôn Ngộ Không cùng Côn Bằng xuất hiện, liền biết hai người kia nhất định bại. Chỉ bất quá không biết là, Lý Tĩnh cái kia Linh Lung Bảo Tháp bị Tôn Ngộ Không Hỗn Độn 5 quyết trực tiếp đánh vỡ nát, cũng không có bị Tôn Ngộ Không đoạt được. Mà lại không ngừng hai người này, Đạo gia Trần Nguyên Từ cũng bại. Thậm chí Khương Tử Nha cũng thảm bại trọng thương. Chẳng qua những thứ này Tôn Ngộ Không đương nhiên sẽ không đối với hai người bọn họ nói.

Chẳng qua Tôn Ngộ Không lại nghe được đối thoại của bọn họ, cái này tại mặt bên chứng thực chính mình phỏng đoán, lần này Đạo gia, tuyệt đối có gì đó quái lạ. Bọn họ nói Lý Tĩnh Tiếp Dẫn Đạo Nhân quả nhiên là bị đột nhiên tăng lên thực lực, mà lại Tôn Ngộ Không còn có chú ý tới một chữ, ban thường, nói cái kia hai gian nguyền Chí Tôn Thần Khí là có người ban cho. Cái kia người này là ai có thể đem một người trực tiếp tăng lên tới nửa bước Đại Đạo, mà lại liền nguyền Chí Tôn Thần Khí đều có thể tùy tiện ban cho, cái này người tuyệt đối không đơn giản. Thế nhưng là Tôn Ngộ Không suy nghĩ nát óc cũng không nghĩ ra Đạo gia còn có cái gì đại năng biết có như thế thông thiên triệt địa năng lực.

Không nghĩ ra thì không đi nghĩ, sau đại chiến ép hồi liền tốt.

Đến tận đây, Tôn Ngộ Không cũng không nghĩ nhiều nữa, mà chính là cùng Côn Bằng trực tiếp vòng chiến. Năm đôi hai, hai người kia coi như hiện tại lập tức chạy trốn, chỉ sợ cũng không dễ dàng. Có Tôn Ngộ Không cùng Côn Bằng, Lục Áp Đạo Quân cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn bỗng cảm giác áp lực tăng gấp bội. Lục Áp Đạo Quân nguyên bản bình xét cấp bậc trong tay cái kia Trảm Tiên Phi Dao, cùng đối diện ba người bất luận là tiến công vẫn là phòng ngự đều lộ ra thành thạo, thế nhưng là làm Tôn Ngộ Không cảm trong tay Trảm Nguyên Bò Đẻ Bảo Thụ về sau, Lục Áp Đạo Quân Trảm Tiên Phi Dao tựa hồ gặp được khắc tinh. Mỗi lần chém ra đều sẽ bị mười hai ánh sáng màu hoa quét xuống.

Càng đánh Lục Áp Đạo Quân cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn tâm lý càng khiếp sợ hơn, không nói những người khác, cũng là cái này Tôn Ngộ Không lúc này chiến lực, đã tuyệt đối không kém cõi hai người bọn họ trong đó bất kỳ một cái nào. Lại thêm còn lại bốn người, hai người rất nhanh liền rơi vào hạ phong. Thật sự nếu không nghĩ biện pháp, hai người hôm nay khả năng thật sẽ vẫn lạc cùng này.

Hai người đều biết không ổn, cứng rắn tiếp tục đấu trừ thân vẫn không có khác kết quả. Sau đó trong lúc đánh nhau hai người nhỏ bé không thể nhận ra gậy đầu một cái, bỗng nhiên không có dấu hiệu nào, hai người đồng thời dừng ra bản thân công kích mạnh nhất.

Lục Áp Đạo Quân trong tay Hoàng Sắc Hồ Lô bỗng nhiên biến thành như một tòa núi nhỏ lớn nhỏ, sau đó Lục Áp Đạo Quân đối với cái này hồ lô cung kính được một cái lễ nói: "Xin bảo bối quay người." Vừa mới nói xong, Hoàng Hồ Lô bỗng nhiên bảo quang đại phóng, sau đó một thanh không lồ bay đến từ trong hồ lô bay ra, hướng về phía Côn Bằng mấy người chém ngang xuống.

Mà Nguyên Thủy Thiên Tôn đồng thời cũng là hai tay đẩy, ba đám Thanh Khí như thiểm điện bay ra, theo sát cái kia to lớn phi dao.

Nhìn thấy hai người này không hề có điềm báo trước đồng thời dừng ra liều mạng chiêu thức, Côn Bằng Kỳ Lân mấy cái người nhất thời có chút trở tay không kịp, chẳng qua lại cũng không thành bối rối, mà là đồng thời liên thủ chống cự cái này hai đạo công kích.

Mà Tôn Ngộ Không lúc này chợt trong lòng nhất động, sau đó cả người nhanh nhanh rồi đi Côn Bằng đợi bên người thân. Sau đó thừa dịp Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng Lục Áp Đạo Quân chỉ huy công kích mình thời điểm, hướng về phía hai người hung hăng đến ném ra Trảm Giới Thiên Bì. Nguyên lai Tôn Ngộ Không nhìn thấy hai người bỗng nhiên bạo phát tối cường công kích thời điểm, Tôn Ngộ Không trong lòng bỗng nhiên hiện lên một cái ý niệm trong đầu, hai người này không phải muốn liều mạng, mà chính là dự định chạy trốn.

Tại là mình vụng trộm lén thân, thừa dịp hai người không chú ý, ném ra Trảm Giới Thiên Bì. Nguyên bản đang định đào tẩu hai người, bỗng nhiên cảm giác được một trận nguy cơ rất trí mạng. Mãnh liệt vừa quay đầu, liền thấy Trảm Giới Thiên Bì tại trong con mắt nhanh chóng phóng đại. Tấm bia đá này tới quá nhanh, hai người lúc này căn bản là không có cách né tránh, thế nhưng là trốn đi thế giới lại không đủ.

Cuối cùng vẫn là Lục Áp Đạo Quân cắn răng một cái, vút ra chính mình cái kia pháp bảo thành danh, Đinh Đầu Thụ.

Thế nhưng là không đợi Lục Áp Đạo Quân thịt đầu, chính mình cái kia cũng tốt pháp bảo Đinh Đầu Thụ trực tiếp liền bị Trảm Giới Thiên Bì cho nện cái vỡ nát. Đinh Đầu Thụ chính là cùng Lục Áp Đạo Quân tâm thần chỗ hệ, Đinh Đầu Thụ bị hủy, Lục Áp Đạo Quân nhất thời thì một ngụm Nghịch Huyết phun ra, đồng thời sắc mặt uể oải. Thế nhưng là cái kia Trảm Giới Thiên Bì cũng không quản người có đứng hay không thở huyết, y nguyên đập xuống giữa đầu. Nhìn thấy tình cảnh này, nếu như tại không có cách nào ngăn cản, hai người đoán chừng đều sẽ chết. Cái này Trảm Giới Thiên Bì uy danh, Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng Lục Áp Đạo Quân thế nhưng là đang mở không được, thậm chí so Tôn Ngộ Không giải đều muốn nhiều.

Trảm Giới Thiên Bì, trấn áp chính là một cái thế giới. Theo Lục Áp Đạo Quân biết, Trảm Giới Thiên Bì tại đời thứ nhất chủ nhân Đế Tuấn trong tay thời điểm, Đế Tuấn từng dùng tấm bia đá này trực tiếp nện bạo một cái tinh cầu. Bực này uy lực, Tôn Ngộ Không mặc dù không cách nào toàn bộ phát huy, chẳng qua đập hai người trọng thương nếu là làm được.

Mà một khi hai người trọng thương, phía bên kia nhìn chăm chăm bốn người, tuyệt đối sẽ ngay đầu tiên muốn hai người lệnh.

Nguyên Thủy Thiên Tôn liếc mắt một cái Tôn Ngộ Không, lại nhìn xem thổ huyết Lục Áp Đạo Quân. Hai mắt trong nháy mắt huyết hồng, cúi đầu chia đôi nằm trên không trung Lục Áp Đạo Quân nói: "Lục Áp, nhớ kỹ, báo thù cho ta!"

Nói xong, tay phải đẩy, Lục Áp Đạo Quân bị Nguyên Thủy Thiên Tôn lấy vò lực tiến lên một đạo Thời Không Liệt Phùng. Lục Áp Đạo Quân bỗng nhiên thì mình bạch Nguyên Thủy Thiên Tôn ý nghĩ, thế nhưng là không đợi mở miệng, liền thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn đã phi thân lên, trực tiếp đâm vào nện xuống Trảm Giới thiên trên tấm bia. Trảm Giới Thiên Bì bị Nguyên Thủy Thiên Tôn một ngăn trở, toàn bộ thì dừng một cái. Thừa dịp thời cơ này, Lục Áp Đạo Quân đã tiến vào cái kia không biết khi nào mở ra vết nứt không gian, biến mất không thấy gì nữa.

Mà Lục Áp Đạo Quân cái kia bảo bối Trảm Tiên Phi Dao, vậy mà cũng đồng thời thu nhỏ, đột nhiên không có nhập không gian bên trong.

Lại nhìn cái kia Nguyên Thủy Thiên Tôn, đang bị Trảm Giới Thiên Bì đập trúng về sau, thân thể trực tiếp vỡ tan, lúc này Tôn Ngộ Không Hóa Nhân Kim Tinh bỗng nhiên bắt được một chi tiết. Cái kia chính là tại Trảm Giới Thiên Bì nện nứt Nguyên Thủy Thiên Tôn thân thể về sau, Thiên Bì thậm chí ngay cả tục tránh ba đạo hồng quang, sau đó từ Nguyên Thủy Thiên Tôn thân thể giữa phiêu khởi ba giọt Chân Huyết, sau đó trong nháy mắt bị Trảm Giới Thiên Bì hấp thu hết.

Nhìn thấy cái này về sau, Tôn Ngộ Không còn chưa kịp kinh ngạc, Trảm Giới Thiên Bì lần nữa bộc phát ra một đạo Hôi ánh sáng mờ mịt, sau đó, Nguyên Thủy Thiên Tôn linh hồn, vỡ tan.

Nửa bước Đại Đạo Nguyên Thủy Thiên Tôn, vẫn lạc! Vì cứu Lục Áp nhất mệnh, Nguyên Thủy Thiên Tôn dưng vào tính mạng của mình. Có lẽ Đạo gia, y nguyên có chân chính đạo nghĩa tồn tại đi.

Ai!

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 108: Hi vọng cùng tuyệt vọng

Nhìn thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn thật cứ như vậy vẫn lạc, hơn nữa còn là triệt triệt để để hình thần đều diệt, liên linh hồn tàn hồn đều không có để lại một tia. Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người không khỏi có chút Thổ tử Hồ bi cảm giác. Thậm chí có loại không thể tin cảm giác, tuy nhiên ở đây mấy người, mục đích hôm nay cũng là triệt để Diệt Đạo nhà, thế nhưng là nhìn tận mắt Nhất Đại Tông Sư Nguyên Thủy Thiên Tôn chết tại trước mắt mình, mỗi người đều hơi xúc động.

Mạnh như nửa bước Đại Đạo cảnh giới Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng vẫn lạc, vậy mình đâu? Kế tiếp vẫn lạc, biết không phải là chính mình ở cái này phân tranh loạn thế, đến cùng chết bao nhiêu người mới có thể kết thúc chiến tranh, chiến tranh, có nhân thì có chiến tranh, có chiến tranh thì có Tử Vong. Cái này chính là cái này thế giới chân lý vĩnh hằng không đổi. Liền xem như bọn họ bọn này sớm đã Siêu Thoát cái thế giới này chỉ người bên ngoài, y nguyên không thể trốn thoát cái này số mệnh.

Nguyên Thủy Thiên Tôn, đây chính là Nguyên Thủy Thiên Tôn. Đây chính là Đạo gia chí cao tồn tại Hư Vô tự nhiên Đại La Tam Thanh Tam Cảnh Tam Bảo Thiên Tôn bên trong tối cường giả a.

Ngọc Thanh Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thượng Thanh Linh Bảo Thiên Tôn, Thái Thanh Đạo Đức Thiên Tôn. Ba người này, có thể nói là Đạo gia trụ cột tinh thần cùng Tối Cao Lãnh Tụ. Mà Nguyên Thủy Thiên Tôn càng là có thượng cổ Bàn Cổ Thị tôn vị Nguyên Thủy Thiên Vương.

Thế nhưng là, cái này thì sao đâu? Liền đại thần Bàn Cổ Thị đều chạy không khỏi số mệnh phải chết đi, hắn Nguyên Thủy Thiên Tôn lại có thể thế nào đâu? Còn không phải sau cùng tại cái này vô danh chỗ, bị một tấm bia đá cho đập hình thần đều diệt

Có sinh thì có tử, coi như người trường sinh bất lão, coi như thực lực người Thông Thiên, sau cùng, cuối cùng khó thoát khỏi cái chết!

Yên lặng thu hồi Trần Giới Thiên Bì, Tôn Ngộ Không thậm chí đều không có tâm tình đi thăm dò nhìn ngày đó bia thế nào diệt sát Nguyên Thủy Thiên Tôn về sau tại sao lại hiện lên ba đạo hào quang màu đỏ, hơn nữa còn đem Nguyên Thủy Thiên Tôn bản mệnh tinh huyết cho hấp thụ.

Tuy nhiên trước đó đã từng thân thủ chém giết Lý Tinh cùng ngộ sát Trần Nguyên Từ, thế nhưng là đó là Tôn Ngộ Không cũng không có hiện tại trực tiếp như vậy mãnh liệt cảm xúc. Lý Tinh, nói trắng ra, đây chẳng qua là cái tiểu nhân vật. Coi như bởi vì nguyên nhân nào đó thực lực tăng lên tới nửa bước Đại Đạo cảnh giới, thế nhưng là trong mắt những người này, hắn vẫn như cũ là ban đầu ở Trần Đường Quan thân thủ bức tử chính mình thân sinh nhi tử nho nhỏ Trần Đường Quan Tổng Bình.

Coi như hắn sau cùng Đương Thiên Đình Đại Nguyên Suất, coi như tay hắn cầm chí bảo Linh Lung Bảo Tháp, thế nhưng là hắn vẫn như cũ là cái kia nhu nhược vô năng Lý Tinh. Nguyên cớ, hắn nhất định là cái tiểu nhân vật. Chỉ sợ, đây cũng là sao Lý Tinh lại ở cái này trận chiến cuối cùng giữa xuất hiện, có lẽ, hắn muốn vì nhi tử Na Tra làm một chuyện cuối cùng, lấy phụ thân danh nghĩa.

Nhưng bất kể nói thế nào, Lý Tinh chết, không có người để ở trong lòng.

Mà Trần Nguyên Từ chết, đối với Tôn Ngộ Không tới nói, càng nhiều hơn chính là một loại hảo hữu chết đi bị thương. Bởi vì Trần Nguyên Từ tình cảnh lại là thật khó khăn, đối với hắn dạng này một mực đem trung thần nghĩa sĩ coi là chính mình lệnh người, loại tình huống này, chết, là biện pháp tốt nhất.

Nguyên cớ, mãi cho đến Nguyên Thủy Thiên Tôn chết đi, Tôn Ngộ Không đánh tâm lý có cảm giác sợ hãi. Tôn Ngộ Không không muốn chết, điểm này từ hắn vừa ra đời bắt đầu, là hắn biết rất rõ ràng. Cùng nói Tôn Ngộ Không một mực đang phản kháng, không bằng nói hắn chỉ là không muốn chết mà thôi. Thậm chí tại cực kỳ lâu thời gian đến nay, Tôn Ngộ Không thật cảm thấy mình sẽ không chết, bởi vì chính mình là Tôn Ngộ Không, chính mình có một thân bản sự. Thế nhưng là khi nhìn đến Nguyên Thủy Thiên Tôn chết đi về sau, Tôn Ngộ Không lần thứ nhất cảm thấy, có lẽ, chính mình, trong tương lai một ngày nào đó, cũng sẽ chết qua. Có lẽ cũng là sau một khắc.

Tôn Ngộ Không, Côn Bằng, Nhân Hoàng Phục Hi, Hoàng Long cùng Kỳ Lân, năm người này giờ phút này tất cả đều im lặng không nói, sau đó dường như có ấn ý, tất cả đều nguyên ngồi xếp bằng, bắt đầu khôi phục hao tổn linh lực, hoặc là suy nghĩ một ít chuyện.

Thẳng đến sau nửa canh giờ Tôn Ngộ Không bỗng nhiên đứng lên. Có Ngũ Thái Thần Thạch trợ giúp Tôn Ngộ Không, lại thêm cơ hồ không bị thương tích gì Tôn Ngộ Không là năm người bên trong trước hết nhất khôi phục lại đỉnh phong trạng thái người. Chẳng qua mấy người còn lại cũng không chậm, rất nhanh liền nhao nhao đứng lên.

Hiện tại năm người này, thế nhưng là nói là Yêu tộc hiện tại cường đại nhất năm người, đương nhiên còn có Nữ Oa Nương Nương cùng Hỗn Côn Tổ Sư. Nguyên cớ cho dù đối với Nguyên Thủy Thiên Tôn chết đều lòng có bi thương, chẳng qua cũng đều không phải là mềm yếu hạng người. Biết hiện đang chiến đấu còn chưa kết thúc.

Bất quá khi năm người toàn bộ đứng lên thời điểm, bỗng nhiên cảm giác nơi xa truyền đến kịch liệt linh lực ba động. Rất hiển nhiên, là có người một bên tranh đấu một bên hướng về nơi này bay tới. Năm người liếc mắt nhìn nhau, gần như đồng thời phi thân lên, trước đi tiếp ứng. Không đến nhận biết người nào, chỉ cần là tranh đấu, vậy khẳng định có một phe là Yêu Tộc. Hiện tại Yêu tộc còn có bọn họ năm người may mắn còn sống sót, có thể nói bất luận đối với đối phương là ai đều có tuyệt đối phần thắng.

Năm người vừa bay lên, nơi xa bốn đạo lưu quang đã dây dưa bay xuống. Khi nhìn đến phía dưới năm người về sau, trong đó hai đạo lưu quang bỗng nhiên cùng mặt khác hai đến tách ra, hướng về năm người bay tới.

Lúc này Tôn Ngộ Không Hóa Nhân Kim Tinh mở rộng, đã thấy hai đạo lưu quang theo thứ tự là Hồn Côn Tổ Sư cùng Nữ Oa Nương Nương, mà lại Nữ Oa Nương Nương mà chính là bản thân bị trọng thương, đã cơ hồ hôn mê. Tôn Ngộ Không lập tức mấy cái lắc mình, giữa không trung tiếp được Nữ Oa Nương Nương, sau đó đỡ lấy trở lại trong năm người ở giữa.

Lúc này một đạo khác lưu quang cũng đã rơi xuống, chính là Hồn Côn Tổ Sư. Chẳng qua lúc này Hồn Côn Tổ Sư cũng là thụ bị thương, nhưng có phải hay không đặc biệt trọng.

Một bên khác hai đạo lưu quang cũng hiện ra thân hình, chính là Dương Mi Đại Tiên cùng Hồng Quân Lão Tổ. Hai người tuy nhiên cũng có chút chật vật, chẳng qua lại cũng không lo ngại. Nhưng khi nhìn thấy Yêu tộc lại còn có năm người thời điểm, vẫn là lộ ra một tia ngưng trọng.

Vừa mới bắt đầu đại chiến thời điểm, Đạo gia nhân liền thiếu đi, nguyên cố Lục Áp Đạo Quân, Trấn Nguyên Đại Tiên cùng Khương Tử Nha đều là lấy một địch hai. Chẳng qua hiện nay xem ra, Yêu Tộc nhân số ưu thế, quả nhiên trở thành thắng lợi sau cùng cơ hội. Tuy nhiên Đạo gia còn lại mọi người không nhất định toàn bộ thân tử, nhưng là so sánh cũng đã mất đi nhất chiến thực lực. Không phải vậy, Tôn Ngộ Không năm người không có khả năng lấy đỉnh phong trạng thái chờ ở chỗ này.

Khi nhìn đến đối phương trong nháy mắt, Hồng Quân Lão Tổ cùng Dương Mi Đại Tiên liền đã phân tích ra trước mắt hình thức. Tóm lại một câu, đối với hai người mười phần bất lợi.

Tuy nhiên hai người có thể thừa dịp hiện tại lập tức đào tẩu, thậm chí có thể tạm thời đào tẩu về sau, đợi cường giả yêu tộc phân tán về sau lại dần dần diệt sát, thế nhưng là hai người lại không có cách nào làm như thế. Hai người có thể chết, nhưng là Đạo gia không thể bại, không phải vậy hết thấy đều xong.

Nghĩ đến chỗ này, hai người bỗng nhiên hạ nhãn tâm, cũng không thêm quan tâm người của đối phương có phải hay không nhiều, cũng mặc kệ chính mình hai người đánh thắng được hay không, thậm chí đều không đi quản còn có hay không phương pháp khác. Cái gì đều mặc kệ về sau, hai người hiển lộ ra Yêu tộc chúng cường người hoàn toàn không tưởng tượng nổi hung hãn.

Hoàn toàn là lấy mạng đổi mạng, hoàn toàn là lấy thương đổi thương. Phải biết hai nhà này nhân thế nhưng là Đạo gia lực lượng cuối cùng, cũng là vẫn luôn cao cao tại thượng, chỉ tồn tại ở thần thoại nhân vật trong truyền thuyết. Nhưng là hôm nay, lại hoàn toàn lấy một loại du côn phương thức đang chiến đấu. Cái này tình cảnh quý dĩ, để Tôn Ngộ Không có một loại cảm giác, tựa hồ hai người này phía sau, có cái gì kinh khủng tồn tại đang bức bách bọn họ một dạng, để bọn hắn cần phải liều mạng.

Hoặc là chuẩn xác hơn tới nói, là bức bách tất cả Đạo gia người.

Lý Tinh là như thế này, Trấn Nguyên Tử là như thế này, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng là như thế này, hiện tại, ngay cả Dương Mi Đại Tiên cùng Hồng Quân Lão Tổ đều là như thế này. Nếu như chỉ có một người là như thế này lấy mệnh tương bác còn có nói còn nghe được, thế nhưng là làm tất cả mọi người dạng này, vậy liền thật có chút quý dĩ.

Mà lại trải qua vừa rồi tận mắt nhìn thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn vẫn lạc, Tôn Ngộ Không năm người đối với Hồng Quân Lão Tổ cùng Dương Mi Đại Tiên liều mạng tư thái, lại có chút cổ kỳ.

Nguyên cố, hiện tại thì hiện ra một loại quái dị tình huống, hai người, đè ép bảy người đánh. Hơn nữa còn có năm người sớm đã khôi phục đỉnh phong trạng thái! Trạng huống như vậy, sao có thể không cho Tôn Ngộ Không hoài nghi Tôn Ngộ Không đã đang hoài nghi, Nguyên Thủy Thiên Tôn có phải là cố ý hay không.

Nhưng là lúc này cũng không phải do Tôn Ngộ Không suy nghĩ nhiều. Trấn bình tĩnh tâm thần, một tiếng gầm thét, lần nữa biến thân làm Ngũ Hành Hồn Độn Thể, sau đó Trấn Giới Thiên Bì tế ra, Tôn Ngộ Không, cũng chuẩn bị liều mạng.

Có thể ngay lúc này, nguyên bản mười phần hung hãn Hồng Quân Lão Tổ cùng Dương Mi Đại Tiên bỗng nhiên dừng lại công kích. Sau đó nhanh chóng lui lại, cùng Tôn Ngộ Không bọn người kéo dài khoảng cách.

Ngay tại Tôn Ngộ Không bọn người nghi ngờ thời điểm, bảy người không gian xung quanh bỗng nhiên bắt đầu ba động. Sau đó, Tôn Ngộ Không bọn người nhìn thấy làm cho tất cả mọi người chấn kinh thậm chí hoảng sợ một màn.

Làm không gian ba động về sau, liền bắt đầu nhao nhao vỡ ra. Từ cái này vết nứt không gian bên trong, từng cái bóng người bắt đầu xuất hiện.

Ngọc Hoàng Đại Đế, Trường Sinh Đại Đế, Huyền Vũ Đại Đế, Tử Vi Đại Đế, Dương Tiễn, Tứ Đại Thiên Vương, Khổng Tước Đại Minh Vương, Di Lặc Phật, Nhiên Đăng Cổ Phật, Văn Thù Bồ Tát, Phổ Hiền Bồ Tát, sau cùng còn có Quan Thế Âm Bồ Tát. Chính một chút mười hai người, mà lại đều là đã chết đi mười hai người.

Nhưng là để mọi người hoảng sợ không phải cái này, mà chính là cái này mười hai người, toàn đều có nửa bước Đại Đạo thực lực!

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 109: Tuyệt cảnh

Nhìn đến đây, có thể sẽ có nhân hoài nghi, làm sao đem Tứ Đại Thiên Vương tính toán làm một người ha ha, đó cũng không phải sơ hở, mà chính là nguyên bản Thiên Đình Tứ Đại Thiên Vương, lại xưng hô thể Tứ Đại Thiên Vương hoặc là Tứ Đại Kim Cương.

Nam Phương Tăng Trưởng Thiên Vương, Ma Lễ Thanh, cầm trong tay Thanh Phong bảo kiếm, bên trên có ấn phù, giữa phân bốn chữ: 'Địa, Thủy, Hỏa, Phong', gió này chính là Hắc Phong, trong gió có vụn thiên qua mâu.

Bắc Phương Đa Văn Thiên Vương, Ma Lễ Hồng, cầm trong tay Hồn Nguyên Châu dù, lấy dù chỉ nghĩa hài "Mưa"; trên dù có ngọc lục bảo, tổ mẫu ẩn, tổ mẫu bích, có Dạ Minh Châu, bích Trần châu, Bích Hỏa châu, bích thủy châu, tiêu tan lạnh châu, Cửu Khúc châu, Định Nhan Châu, Định Phong Châu, còn có trần châu xuyên thành bốn chữ "Trang Tái Kiển Khôn".

Phía đông Trì Quốc Thiên Vương, Ma Lễ Hải, dùng một cây thương, trên lưng một mặt Bích Ngọc Tỳ Bà, bên trên có bốn đầu dây cung, cũng theo 'Địa, Thủy, Hỏa, Phong', kích thích dây cung âm thanh, Phong Hỏa đều tới.

Phía Tây Nghiễm Mục Thiên Vương, Ma Lễ Thọ, dùng hai cây roi. Trong túi có một vật, hình như Bạch Thử, tên là "Tứ Kim Hoa Hồ Điều", thả lên không trung, hiện thân giống như Bạch Tượng, sừng sinh bay cánh, ăn chỉ thể nhân.

Nguyên bản uy phong lẫm lẫm Thiên Đình Tứ Đại Thiên Vương, lại tại Yêu tộc phản công Thiên Đình chiến dịch về sau, bị Phật môn Như Lai Phật Tổ cho độ hóa thành bốn vị Hộ Pháp La Hán. Cái này nguyên vốn đã mười phần thâm, nhưng là bây giờ xuất hiện tại Tôn Ngộ Không trước mắt Tứ Đại Thiên Vương, quả thực đã không thành hình người.

Một cái thân thể, tám cánh tay, bốn cái đầu. Tám cánh tay trên phân biệt cầm bốn đem bọn hắn thành danh binh khí, bốn cái đầu, lại là bốn cái đầu trọc. Mà Tôn Ngộ Không càng là từ trong mắt của bọn hắn, nhìn thấy chính là thống khổ cùng chết lặng.

Không chỉ là Tứ Đại Thiên Vương, mới vừa từ trong hư không xuất hiện tất cả mọi người, trong hai mắt đều là tràn ngập thống khổ cùng chết lặng. Đặc biệt là Nhị Lang Thần, tại Tôn Ngộ Không trong trí nhớ, Nhị Lang Thần hẳn không có chết, mà chính là mang theo Hao Thiên Khuyển rời đi Thiên Đình. Thế nhưng là không biết là sao, lúc này lại cũng xuất hiện ở đây, mà lại trong mắt có càng nhiều giãy dụa cùng thống khổ.

Không chỉ là Tôn Ngộ Không, Yêu tộc tất cả mọi người nhìn thấy cái này đột nhiên xuất hiện đồng thời bao vây quanh mình đám người mười hai người, đều là tức giận không thôi. Lường gạt người chết, đây là làm đất trời oán giận tới kỳ.

Nhưng là tất cả mọi người tuy nhiên phẫn nộ, nhưng lại không dám hành động thiếu suy nghĩ. Rất hiển nhiên, Đạo gia nhất định là dùng thủ đoạn gì, đem đã chết đi mười người cùng Nhị Lang Thần cùng Tứ Đại Thiên Vương thực lực nhất cử tăng lên tới nửa bước Đại Đạo, hơn nữa còn dùng một loại nào đó phương pháp tiến hành khống chế. Nguyên do trước mắt mười hai người này chuẩn xác mà nói là mười hai cái có nửa bước Đại Đạo thực lực khôi lỗi!

Địch nhân như vậy, rất đáng sợ. Tuy nhiên bọn họ có lẽ không có người sống linh xảo cùng năng lực suy tính, nhưng là bọn họ nhưng lại có không sợ hãi chút nào Tứ Vong cùng đau đớn năng lực. Khôi lỗi, kinh khủng nhất cũng là bọn họ sẽ không đau nhức cũng không sợ chết, một khi đánh nhau, trực tiếp cũng là liều mạng.

Tuy nhiên Yêu tộc còn lại trong bảy người, trừ Nữ Oa Nương Nương thụ thương nặng hơn cùng Hồn Côn Tổ Sư thụ bị thương bên ngoài, còn lại năm người có thể nói là bảo trì tại đỉnh phong trạng thái. Cho nên nhìn thấy Đạo gia cái này đột nhiên xuất hiện mười hai người, bọn họ cũng không có quá lớn bối rối. Mười hai người đối với sáu người (không tính Nữ Oa), cũng không phải là không thể nhất chiến. Thậm chí phối hợp tốt, diệt sát cái này mười hai cái khôi lỗi cũng không phải là không được.

Nhưng là xa xa Dương Mi Đại Tiên cùng Hồng Quân Lão Tổ lại một mực nhìn chăm chăm, tất cả mọi người tin tưởng, một khi hỗn chiến lên, hai người này tuyệt đối sẽ thừa dịp loạn vào tay, mười hai cái khôi lỗi tăng thêm hai cái thực lực thông thiên cường giả, đây mới là Yêu tộc mấy người một mực không có động thủ nguyên nhân.

Nguyên bản ở vào tuyệt đối thượng phong Yêu tộc, vậy mà kịch vui ở vào hạ phong. Tình cảnh như vậy, làm cho tất cả mọi người cần phải hoài nghi, Đạo gia, đến cùng còn có thủ đoạn gì nữa cái này mười hai cái nửa bước Đại Đạo khôi lỗi, lại là như thế nào làm ra

Mà lại cái này mười hai cái khôi lỗi giữa, không chỉ có có Đạo gia, thậm chí Phật Môn đều có. Chẳng lẽ đây là Đạo gia cùng Phật môn liên thủ chuẩn bị sau cùng lực lượng nhưng là coi như như thế, hai nhà cũng không thể lại dùng mình đã vẫn lạc người thi thể đến chế tác khôi lỗi a.

Chế tác chiến đấu khôi lỗi, loại thủ pháp này từ xưa thì có. Nhưng là ở trong đó lại có một cái cấm kỵ, cái kia chính là cảm thấy không thể dùng thi thể của

người mình chế tác khôi lỗi. Không phải vậy một khi bị phát hiện, nhất định tru diệt!

Nhưng là hôm nay, đầu này cắm kỹ lại công nhiên bị phá hư. Đạo gia, đã như thế không hề cố kỵ sao hoặc là, Đạo gia cùng Phật Môn sau lưng, còn có một thế lực

Ngay tại Yêu tộc mọi người một bên suy tư một bên chuẩn bị phản kích thời điểm, bỗng nhiên nơi xa lần nữa phóng tới vô số đạo lưu quang. Cảm nhận được cái này lưu quang khí tức về sau, Yêu tộc trên mặt tất cả mọi người tất cả đều lộ ra hoảng sợ cùng tuyệt vọng thần sắc. Đó là triệt để tuyệt vọng.

Sau đó, cái này bay vút mà đến lưu quang tán đi, Kim Tra, Mộc Tra, Thái Bạch Kim Tinh, Cự Linh Thần, sau đó là Đạo gia Bát Tiên. Lữ Đồng Tân, Hà Tiên Cô, Lam Thái Hòa, Trương Quả Lão, Hàn Tương Tử, Tào Quốc Cửu, Thiết Quải Lý, Hán Chung Ly.

Lại là mười hai người! Hơn nữa còn là mười hai vị nửa bước Đại Đạo! Cái kia phóng lên tận trời khí thế bàng bạc, để Yêu tộc mọi người tâm giật mình muốn tuyệt! Cái này Đạo gia, đến cùng làm sao nửa bước Đại Đạo cường giả, bây giờ như thế không đáng tiền sao tùy tiện thì đi ra hai mươi bốn vị

Phải biết, nửa bước Đại Đạo đã là Bàn Cổ giới chỗ có thể chứa đựng cực hạn. Siêu việt một điểm, lập tức phi thăng! Nguyên có từ Bàn Cổ Khai Thiên Tích Địa đến nay, thế giới này nửa bước Đại Đạo cường giả toàn bộ cộng lại chỉ sợ cũng chỉ có thể. Nhưng là mấy ngày, vậy mà thoáng cái xuất hiện chính một chút hai mươi bốn vị nửa bước Đại Đạo, cái này nếu là lại thêm trước đó những cái kia, Đạo gia lại có hơn ba mươi vị nửa bước Đại Đạo

Cái này, cái này Đạo gia chẳng lẽ có thể sản xuất hàng loạt nửa bước Đại Đạo cường giả

Hơn nữa nhìn mà đến cái này mười hai người, rõ ràng cũng là bị nhân không chế khôi lỗi.

Cuộc chiến này, không cần đánh xuống, bảy người đối với hai mươi bốn người, cái này còn có phần thắng sao mà lại người nào còn biết bọn họ vẫn sẽ hay không lại xuất hiện mười hai cái

Trong lúc nhất thời, Yêu tộc mọi người cứ như vậy sững sờ tại nguyên chỗ, không biết như thế nào cho phải. Đánh lại đánh không lại, trốn lại nhảy không xong. Chẳng lẽ chỉ có thể liều chết thế nhưng là, cái này liều mạng, rõ ràng là hành động tìm chết a.

Lúc này, hai mươi bốn vị nửa bước Đại Đạo cấp khôi lỗi khác, bỗng nhiên tách ra, trái phải các mười hai người, tại Yêu tộc mọi người trước người chừa lại một con đường. Mọi người ở đây nghi hoặc không hiểu thời điểm, một đạo thân mang màu xanh nhạt khinh sam mỹ lệ nữ tử bay tới. Mà theo nữ tử này đến, hai mươi bốn cổ khôi lỗi trên mặt tất cả đều lộ ra cung kính cùng một vòng hoảng sợ.

"Người, người là Hằng Nga "

"Ha ha, Đại Thánh hảo nhân lực a. Chẳng qua đáng tiếc, về sau, có thể thì sẽ không còn được gặp lại Đại Thánh Gia rồi."

Một tiếng nhỏ nhắn xinh xắn, nữ tử này thân nhiên thừa nhận thân phận của mình. Chính là Thiên Đạo hóa thân, Hằng Nga. Chỉ bất quá lúc này Hằng Nga hình dạng lại hơi có chút biến hóa. Nguyên bản điểm tĩnh lạnh nhạt biến mất, nhưng lại nhiều yêu mỹ cùng tà dị. Rất rõ ràng, cái này Hằng Nga cũng không phải nguyên bản Tôn Ngộ Không nhận biết cái kia Hằng Nga. Rất có thể chỉ là mượn nhờ Hằng Nga thân thể.

Thế nhưng là khi nhìn đến Hằng Nga trong nháy mắt, Tôn Ngộ Không lo lắng không phải mình bọn người hôm nay sẽ hay không toàn bộ ngã xuống cùng này, mà chính là Trư Bát Giới. Nếu là Trư Bát Giới biết Hằng Nga hiện tại biến thành cái dạng này, hẳn sẽ làm sao dựa theo cái kia gốc tử tính cách, sợ rằng sẽ cùng Hằng Nga liều chết đi hi vọng gốc tử không muốn gặp được cái này Hằng Nga a.

Hằng Nga nói xong, lại nhìn một chút bị vây nhốt Yêu tộc mọi người. Tiếp đó xoay người liền đi. Tựa hồ nàng hiện thân ý nghĩa, cũng là nói cho Yêu tộc mọi người, Hằng Nga mới là hậu trường Chúa Tể

Rời đi cái này vòng vây, Hằng Nga đi thẳng tới Dương Mi Đại Tiên cùng Hồng Quân Lão Tổ trước mặt. Nhìn lấy hai người, Hằng Nga lạnh hừ một tiếng nói: "Vốn cho là các ngươi có thể diệt đám người này, không nghĩ tới sau cùng kém chút bị diệt lại là các ngươi! Làm hại ta cuối cùng vẫn là xuất động khôi lỗi quân đoàn. Sớm biết dạng này, ngay từ đầu thì không nên chỉ nhìn các ngươi."

Đối mặt Hằng Nga cái này có thể nói được là mười phần phách lối lời nói, Dương Mi Đại Tiên cùng Hồng Quân Lão Tổ lại cũng không nói gì. Chỉ là cái kia thật sâu bất đắc dĩ, tại ánh mắt của hai người giữa lơ đãng bộc lộ mà ra.

"Thanh Nguyệt khôi lỗi quân, đệ tam đại đội nghe lệnh, Yêu tộc bảy người, diệt sát!"

Ra lệnh một tiếng, hai mươi bốn vị nửa bước Đại Đạo khôi lỗi, đột nhiên toàn bộ điều động. Trong nháy mắt liền cùng Yêu tộc bảy người đưa trước tay. Mà lần giao thủ này Tôn Ngộ Không mới phát hiện, cái này khôi lỗi thực lực, tuyệt đối là chân chính nửa bước Đại Đạo. Mà lại công kích ở giữa tất cả mọi người phối hợp hết sức ăn ý. Cứ việc Côn Bằng, Kỳ Lân, Hoàng Long, Hồn Côn Tổ Sư cùng Nữ Oa Nương Nương tất cả đều hiện ra bản thể, mà Tôn Ngộ Không càng thực ngay đầu tiên hóa thân Ngũ Hành Hồn Độn Thể, đồng thời triệu hồi ra Trần Giới Thiên Bi cùng Trần Nguyên Bô Đề Bảo Thủ, thế nhưng là y nguyên rất nhanh liền ở vào hạ phong.

Mỗi người đều muốn đối mặt ba vị khôi lỗi, mà Tôn Ngộ Không, Hồn Côn, Kỳ Lân càng là một người đối chiến bốn người. Cứ việc Tôn Ngộ Không Trần Giới Thiên Bi không ngừng nện xuống, thế nhưng là bốn vị này khôi lỗi vậy mà có thể liên thủ sử dụng một loại Trận Pháp. Cái kia trận pháp kết thành về sau cơ hội tại hư không hiện ra một cái Huyền Quy hư ảnh, Trần Giới Thiên Bi nện vào phía trên, mỗi lần chỉ có thể đem hư ảnh đập nát lại không thể thương được cái kia bốn vị khôi lỗi.

Rất nhanh, Tôn Ngộ Không trên thân thì thụ thương. Tuy nhiên được sự giúp đỡ của Ngũ Thái Thần Thạch đang nhanh chóng khôi phục, thế nhưng là cái

kia phi tốc hao tổn linh lực lại không có cách nào trong khoảng thời gian ngắn khôi phục.

Ngũ Thái Thần Thạch tuy nhiên thần kỳ, nhưng là cũng không chịu nổi Tôn Ngộ Không tuôn trào ra linh lực. Trấn Giới Thiên Bì mỗi nện một chút, đều sẽ hao tổn một phần năm linh lực, Trấn Nguyên Bồ Đề Bảo Thụ không có xoát một chút, đại khái hao tổn một phần tám. Nếu như tại bình thường, Ngũ Thái Thần Thạch bổ sung hoàn toàn có thể chèo chống Tôn Ngộ Không chiến đấu không ngừng. Nhưng là hiện tại, Ngũ Thái Thần Thạch cũng bất lực. Bởi vì Tôn Ngộ Không cơ hồ là không ngừng nghỉ chút nào ném ra Thiên Bì hoặc là xoát động cổ thụ. Không phải vậy, trên người mình vết thương cơ hội không ngừng gia tăng.

Tôn Ngộ Không còn như vậy, những người khác càng là không chịu nổi. Thời gian ngắn ngủi, mỗi người đều thụ hoặc lớn hoặc nhỏ thương tổn. Đặc biệt là Nữ Oa Nương Nương, miệng lớn máu tươi không ngừng phun ra.

"Đại gia nhanh nghĩ một chút biện pháp, cái này khôi lỗi cảm thấy có gì đó quái lạ. Mặc dù có nửa bước Đại Đạo tu vi, thế nhưng là thực tế chiến đấu lực cảm thấy vượt xa nửa bước Đại Đạo. Lại không nghĩ biện pháp, chúng ta hôm nay khẳng định sẽ toàn diệt."

Cái này nói chuyện chính là Hỗn Côn Tổ Sư, vừa giao thủ một cái hấn liền phát hiện khôi lỗi chiến đấu lực cao hơn tu vi ra rất nhiều. Mà cái này vừa lên tiếng nhắc nhở nhất thời phân thần, cái này vừa phân thần công phu liền để Hỗn Côn Tổ Sư bị thương nặng. Bị Lữ Đồng Tân nhất kiếm bổ trúng phía sau lưng, sau đó trong miệng phun máu tươi đánh tới hướng Tôn Ngộ Không.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 110: Sinh tử

Mất thấy Hỗn Côn thổ huyết hướng về chính mình bay tới, Tôn Ngộ Không vội vàng ném ra vài cái Thiên Bì, bức lui bốn cái khôi lỗi nửa bước, sau đó phi thân lên tiếp được Hỗn Côn Tổ Sư. Thế nhưng là cũng là thời gian một cái nháy mắt, Tôn Ngộ Không cùng Hỗn Côn hai người liền bị tám cái khôi lỗi vây. Mà cái này khôi lỗi cũng không quản người có đứng hay không không tiện, ngược lại là đem thừa dịp người bệnh đòi mạng người phát huy đến phát huy vô cùng tinh tế.

Tôn Ngộ Không một mặt muốn vịn Hỗn Côn, mặt khác đồng thời ứng phó tám cái khôi lỗi công kích, vèn vèn ba cái hô hấp trên thân thì nhiều không xuống hơn mười đạo vết thương. Đi qua như thế dừng một chút, Hỗn Côn Tổ Sư cũng thông thả lại sức. Đứng dậy cùng Tôn Ngộ Không cộng đồng đối địch. Nhưng là dù sao song quyền nan địch tứ thủ, Hỗn Côn Tổ Sư cũng chẳng qua là giảm bớt thụ thương tàn sát.

"Các vị, tiếp tục như vậy chỉ có thể toàn diệt, chúng ta hợp lực bảo đảm một người ra ngoài đi. Không phải vậy Yêu tộc thật thì diệt tộc."

"Tốt, đại trượng phu dù có vừa chết. Ta Lão Long không sợ." Cười ha ha lấy, Hoàng Long một cái đuôi quất bay một cái khôi lỗi, thế nhưng là sau một khắc liền bị mặt khác hai cái khôi lỗi cho một kích nặng nề đánh Hoàng Long da tróc thịt bong.

"Ta cũng đồng ý, chúng ta đám này lão cốt đầu, cũng nên vì yêu tộc người trẻ tuổi, làm chút chuyện." Cái này nói chuyện, là Kỳ Lân. Kỳ Lân mặc dù không có Hoàng Long chặt vật như vậy, nhưng là cũng là thụ thương không nhẹ.

Còn lại mọi người thậm chí chỉ tới kịp gạt đầu biểu thị đồng ý, lại lần nữa bị khôi lỗi cho cuốn vào vòng chiến. Chẳng qua tuy nhiên đồng dạng là vẫn như cũ ở vào tuyệt đối thế yếu, nhưng là mọi người cũng đều có ý thức bắt đầu tập hợp một chỗ. Tuy nhiên bảy người đối mặt hai mươi bốn người áp lực càng lớn, nhưng là lúc này đại gia nghĩ cũng đều không phải là mạng sống, mà chính là chỉ cần để một người đào tẩu, vậy liền đầy đủ.

Bởi vậy đại gia cũng đều không tại đoán chừng biết thụ nhiều ít thương tổn, mà chính là cân nhắc tại sao có thể đánh ra một đầu sinh lộ. Nhưng là hai mươi bốn vị khôi lỗi giống như có lẽ đã hiểu rõ những người này tâm tư, hoặc là nói là chỉ huy bọn họ Hằng Nga đã biết tính toán của bọn hắn.

Hai mươi bốn vị khôi lỗi thật chặt đem bọn hắn bao vây tại một chỗ, không lọt ra một điểm khe hở. Mất thấy tiếp tục như vậy khi mọi người linh lực tiêu hao quá độ về sau, chỉ có tử vong một con đường. Hoàng Long bỗng nhiên niệm lớn một tiếng, sau đó hơn trăm mét lớn lên Long Khu vậy mà lần nữa tăng vọt, một mực dài đến hơn hai trăm mét. Sau đó tại Yêu tộc mấy người la lên giữa, cuồng tiếu Long thân cuốn một cái, lại đem hai mươi bốn vị khôi lỗi cho đồng thời cuốn tới cùng một chỗ.

"Lão Long đi trước một bước, Ha-Ha. Các ngươi như có thể sống, nhớ kỹ nói cho ta biết Long Tử Long Tôn, ta Lão Long là chết như thế nào. Ha-Ha."

Nói xong, vòng quanh hai mươi bốn vị khôi lỗi liền trực tiếp hướng về phía dưới cấp tốc rơi xuống. Một mặt bay thấp, một mặt cuồng thổ lấy máu tươi. Dù sao đây là hai mươi bốn vị nửa bước Đại Đạo mà không phải hai mươi bốn người bình thường. Tuy nhiên một cái không tra bị Hoàng Long cho cuốn lại, nhưng là rất nhanh liền tại Hằng Nga mệnh lệnh dưới công kích Hoàng Long Long Khu.

Hai mươi bốn nửa bước Đại Đạo đồng thời công kích uy lực cường đại cỡ nào, vèn vèn hai cái hô hấp, Hoàng Long liền đã mình đầy thương tích, to lớn

Long Khu trên Long Lân Long Huyết buru bay. Thế nhưng là Hoàng Long lại như cũ căn răng nâng cao. Bởi vì cái này khoảng cách còn chưa đủ, nếu như ở chỗ này tự bạo, tuyệt đối sẽ lan đến gần những người khác.

Còn muốn đi xuống một điểm, không đủ, vẫn chưa được. Thế nhưng là, đã không có thời gian, hạ lạc Hoàng Long bỗng nhiên phát ra một tiếng mười phần tiếng kêu thảm thiết đau đớn, sau đó một đạo cự đại kiếm quang, lại đem Hoàng Long cho trực tiếp chém ngang lưng.

Từ Hoàng Long cuốn lên mọi người mãi cho đến Hoàng Long bị chém ngang lưng, cũng vền vền chỉ có 5 cái thời gian hô hấp. Thế nhưng là Yêu tộc mọi người lại người nào đều không có chạy, bởi vì bọn hắn bị chấn kinh. Người nào cũng không nghĩ tới Hoàng Long vậy mà lại lựa chọn loại phương thức này để mọi người chạy trốn. Trong nháy mắt, trên mặt của mỗi người đều tuôn ra cuộn cuộn nhiệt lệ.

Thế nhưng là cũng là như thế ngay người một lúc công phu, Hoàng Long đã bị một đạo kiếm quang cho một chém làm hai. Cái kia thê lương tiếng kêu to để mọi người lập tức thì lấy lại tinh thần. Nhìn thấy Hoàng Long liêu tánh mạng lại vẫn là không có ngăn cản những khôi lỗi kia, Kỳ Lân cùng Côn Bằng trong nháy mắt hai mắt đỏ thẫm.

"Hỗn Côn Tổ Sư, Tôn Ngộ Không, Phục Hi, ba người các ngươi mang theo Nữ Oa đi mau. Hai ta qua ngăn cản những cái này khôi lỗi. Không nghĩ tới ta đường đường Thánh Thủ Kỳ Lân, lại bị những bọn tiểu bối này khôi lỗi cho vây công. Hừ hừ."

Nói xong, Kỳ Lân từ thân nhảy lên, đã hướng về phía dưới cực tốc bay tới khôi lỗi đánh tới.

"Đại Thánh, bảo trọng."

Hỗn Bằng cũng không nhiều lời, khua tay cánh khổng lồ theo sát Kỳ Lân sau lưng. Nguyên bản chém ngang lưng Hoàng Long về sau, trốn tới hơn mười vị khôi lỗi, nhất thời lại bị Kỳ Lân cùng Côn Bằng thân thể khổng lồ kia cho vòng quanh hướng phía dưới đánh tới.

Tuy nhiên Hoàng Long đã có hai trăm mét dài, thế nhưng là Kỳ Lân kích cỡ càng lớn, chừng ba trăm mét cao. Mà Côn Bằng, hai cánh mở ra cũng là năm trăm mét. Đây là Côn Bằng có ý thu nhỏ thân hình, không phải vậy Côn Bằng nếu là hiện ra bản thể chân chính lớn nhỏ, chỉ sợ cái này Thiên Ngoại Thiên đều chứa không nổi.

Nguyên cơ Côn Bằng mở ra hai cánh, liền đem Kỳ Lân Hoàng Long còn có hai mươi bốn vị khôi lỗi cho kiện hàng đi vào. Sau đó tiếp tục hướng phía dưới bay thấp.

"Hai vị, khụ khụ, hôm nay phải bồi Lão Long, cùng một chỗ, cùng một chỗ chịu chết sao "

"Ai bảo ngươi yếu ớt như vậy a, còn không có tự bạo thì bị người ta chém thành hai đoạn." Vốn đang dự định trò cười Hoàng Long một phen, nhưng là không nghĩ tới những khôi lỗi kia vậy mà tập trung một điểm tại công kích mình. Nguyên cơ Kỳ Lân một câu nói xong, há miệng thì phun ra một ngụm lớn máu tươi.

"May mắn ta da dày thịt béo, Côn Bằng, nhanh lên nữa, ta sắp không kiên trì được nữa."

Tuy nhiên Kỳ Lân thân thể phòng ngự lực rất mạnh, nhưng là cũng không chịu nổi hơn hai mươi vị nửa bước Đại Đạo cường giả luân phiên oanh kích.

Rốt cục, ở phía sau Côn Bằng toàn lực bay lượn phía dưới, ba người lại thêm hai mươi bốn vị khôi lỗi rốt cục rời đi chỗ kia Thiên Ngoại Thiên. Sau đó Hoàng Long, Kỳ Lân cùng Côn Bằng, đồng thời tự bạo.

Tại tự bạo một khắc cuối cùng, trên mặt mỗi người lóe lên, đều là cực kỳ không cam lòng. Đường đường Yêu tộc Chí Tôn, vậy mà luân lạc tới cùng chiến đấu khôi lỗi đồng quy vu tận.

Cái cuối cùng suy nghĩ hiện lên, sau đó cũng là một đạo kịch liệt nổ tung! Ba vị nửa bước Đại Đạo cường giả ngạch tự bạo, cái kia uy lực đầy đủ đem nhỏ một chút ngôi sao trầm nổ thành phần vụn, hơn nữa còn không ngừng có thể nổ nát vụn một lần.

Thân ở tại cái này kịch liệt trung tâm vụ nổ hai mươi bốn vị khôi lỗi, không hề nghi ngờ trực tiếp bị tạc thành một mảnh hư vô. Bực này mãnh liệt nổ tung, đừng nói là nửa bước Đại Đạo, liền xem như thật Đại Đạo Thánh Nhân, chỉ sợ cũng phải thụ nhiều như vậy thương tổn.

Mà nổ tung năng lượng thật lớn ba động, trước tiên bao phủ phía trên cái kia một chỗ Thiên Ngoại Thiên. Nguyên bản Thiên Ngoại Thiên cũng là tình cầu nổ tung hình thành không gian vết lõm, đi qua cái này sắp vỡ, toàn bộ Thiên Ngoại Thiên lại có cái này vỡ tan xu thế.

Chẳng qua lúc này, Thiên Ngoại Thiên bên trong đã không có nhân. Tại Kỳ Lân cùng Côn Bằng dốc sức đi ra trong nháy mắt, Hỗn Côn Tổ Sư cùng Nhân Hoàng Phục Hi liền mang theo mặt không thay đổi Tôn Ngộ Không cùng trọng thương Nữ Oa cấp tốc bay lên trên qua. Mà Hằng Nga, Dương Mi Đại Tiên cùng Hồng Quân Lão Tổ cũng ngay đầu tiên thì bay lên trên qua, bởi vì bọn hắn cũng nhìn ra được, hai mươi bốn vị Khôi Lỗi Sư tuyệt đối vô pháp tại thời gian ngắn tại Kỳ Lân cùng Côn Bằng vây quanh hạ trốn tới, mà dạng này hạ tràng, cũng là Kỳ Lân bọn người có thể thuận lợi tự bạo.

Tình huống như vậy còn có không trốn đi, vậy thì chờ lấy chôn cùng đi.

Cho nên khi Kỳ Lân ba người đồng thời tự bạo thời điểm, Thiên Ngoại Thiên mọi người đã tất cả trốn đi. Chẳng qua cũng không có trốn xa, mà là tại vụ nổ tác động đến không đến địa phương, hai phe nhân mã đều dừng lại.

Hằng Nga nhìn lấy phía dưới lặng yên vỡ vụn Thiên Ngoại Thiên, sắc mặt âm trầm quả thực có thể chảy ra nước. Mà Hồng Quân Lão Tổ cùng Dương Mi Đại Tiên cũng là cau mày không nói lời nào.

Tôn Ngộ Không bọn người đồng dạng cúi đầu, nhìn lấy cái kia nổ tung từ từ Thôn Phệ Giả Thiên Ngoại Thiên. Hỗn Côn cùng Phục Hi đều là gương mặt trầm thống, mà Tôn Ngộ Không, thì là cúi đầu không nói!

"Tôn Ngộ Không, các ngươi hôm nay chạy không thoát. Hủy ta khỏi lỗ quân đoàn, các ngươi đều phải chết. Các ngươi biết vì cái này hai mươi bốn khôi lỗi, ta hao phí bao lớn tâm huyết sao vì để bọn hắn có thể thừa nhận được nửa bước Đại Đạo lực lượng, ta lại tổn hao bao nhiêu tư nguyên sao ngươi cho rằng hủy ta khỏi lỗ quân đoàn các ngươi hôm nay liền có thể sống lệnh hôm nay thì để cho các ngươi nhìn xem, cái gì là Thiên Đạo, cái gì gọi là Thiên Đạo không thể nghịch."

Nói xong, Hằng Nga một mặt nộ khí. Cái kia tức giận trên mặt Tôn Ngộ Không vậy mà nhìn thấy một tia tà khí.

Thế nhưng là ngay tại Tôn Ngộ Không mấy người vừa muốn xuất thủ thời điểm, là cảm giác được không gian một con chấn động. Sau đó Nữ Oa một tiếng hét thảm, Tôn Ngộ Không chỉ tới kịp vừa quay đầu, lại nhìn thấy Hằng Nga một cái tay phải, trực tiếp bắt vào Nữ Oa lồng ngực.

Trong nháy mắt, Tôn Ngộ Không kinh hãi muốn tuyệt. Đây là cái gì dạng tốc độ chính mình thậm chí ngay cả bóng dáng đều không có bắt được mà người đã đến bên cạnh mình.

Hằng Nga một mặt cười gằn, tay phải dùng lực một nắm. Nữ Oa trái tim bành một tiếng vỡ vụn, chẳng qua Nữ Oa tại trước khi chết, lại là thật sâu nhìn Tôn Ngộ Không nhất nhãn. Sau đó, Nữ Oa thân từ!

Hai hàng máu và nước mắt từ Tôn Ngộ Không hai mắt chảy xuống, Nữ Oa trước khi chết cái nhìn kia, truyền đạt cho Tôn Ngộ Không một đạo tin tức. Thế nhưng là Tôn Ngộ Không không kịp đi thăm dò nhìn, chỉ là đem đạo này tin tức thật sâu giấu trong đầu.

Sau đó, lại là một tiếng hét thảm truyền đến. Vịn Nữ Oa Nhân Hoàng Phục Hi, bị một đạo lụa trắng sinh sinh xuyên thủng đầu lâu. Đến chết, Phục Hi cũng không kịp nói một câu, chỉ bắt quá tại mất đi ý thức một khắc cuối cùng, Phục Hi hai mắt, một mực đang nhìn qua Nữ Oa, cặp mắt kia, bao hàm lấy yêu thương.

Nhìn lấy Phục Hi cũng đổ hạ, Tôn Ngộ Không bỗng nhiên cảm nhận được một cỗ to lớn hoảng sợ.

"Không, không, dừng tay, dừng tay. Ta cho ngươi Thiên Bì, ta cái gì cũng không cần, ngươi dừng tay a."

Giờ khắc này, Tôn Ngộ Không điên cuồng. Nhìn lấy đồng bạn từng cái từng cái chết trước mặt mình, Tôn Ngộ Không tâm, điên cuồng. Hiện tại hắn cái gì đều không muốn, cái gì Trấn Giới Thiên Bì cái gì Yêu tộc cái gì hi vọng, hắn cái gì đều không muốn. Hắn chỉ hy vọng không muốn lại có nhân chết.

Thế nhưng là, Hằng Nga phảng phất không có nghe thấy hắn nói chuyện, song tay vò một cái, Hỗn Côn Tổ Sư đầu lâu bạo liệt.

Đều chết, tất cả đều chết, lại là tất cả đều chết. Chỉ còn chính mình, lần này thật chỉ còn chính mình.

Trong nháy mắt, Tôn Ngộ Không mất hết can đảm. Cho tới nay đọng lại tại Tôn Ngộ Không trong lòng, đối từ vong sợ hãi, cùng sở hữu phụ diện, triệt để bạo phát.

Nhìn lấy Hỗn Côn Tổ Sư từ từ đổ xuống, nhìn lấy hắn hai mắt cái kia không cam lòng hối hận. Tôn Ngộ Không co quắp ngồi dưới đất, một mặt ngốc trệ.

Sau đó, một đạo lụa trắng quấn lên Tôn Ngộ Không cái cổ.

"Giao ra Trấn Giới Thiên Bì, nếu không, chết!"

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 111: Người thắng sau cùng

Cảm nhận được cái kia lụa trắng phía trên vượt quần càng chặt lực đạo, Tôn Ngộ Không chỉ cảm thấy trong đầu trống rỗng. Chẳng qua ngay tại Tôn Ngộ Không nhắm mắt lại đã nhận mệnh đợi thời điểm chết, lại cảm giác được trên cổ lụa trắng vậy mà lỏng.

Cái này lụa trắng buông lỏng, Tôn Ngộ Không liền không nhận được ho kịch liệt lên.

Nhìn lấy xoay người ho khan Tôn Ngộ Không, Hằng Nga bỗng nhiên cười khanh khách nói: "Tôn Ngộ Không, ngươi hà tất phải như vậy đâu? Dù sao ngươi cũng phải chết, Thiên Bì ngươi giữ lại cũng không có tác dụng gì. Ta đáp ứng ngươi, chỉ cần ngươi đem Thiên Bì cho ta, ta có thể bảo đảm ngươi

Hầu Tộc cả đời không lo. Ta biết cho bọn hán linh khí dồi dào nhất địa phương để bọn hán an an ổn ổn sinh hoạt."

Thế nhưng là Tôn Ngộ Không lại nhìn cũng không nhìn Hằng Nga nhất nhãn, chỉ là bỗng nhiên ngồi xếp bằng mà xuống, bắt đầu cầu xin 《 Địa Tàng Kinh 》 siêu độ vong hồn. Nguyên bản một mặt đắc ý Hằng Nga nhìn thấy Tôn Ngộ Không bộ dáng như vậy, liền biết Tôn Ngộ Không là quyết tâm. Chỉ sợ dù cho nói lại nhiều cũng vô dụng.

Hằng Nga nhất thời lửa cháy, nguyên bản không có trực tiếp giết Tôn Ngộ Không, Hằng Nga đã là nhịn xuống cực lớn hỏa khí, thế nhưng là cái này Tôn Ngộ Không như thế không biết tốt xấu. Dù sao đợi giết Tôn Ngộ Không, lại nghĩ biện pháp phá vỡ cái kia Kim Cô Bồng thế giới, đến lúc đó Trần Giới Thiên Bì một dạng còn có là mình, chẳng qua là thoáng phiên toái một chút mà thôi.

Trong tay lựa trắng cuốn một cái, lần nữa quán chặt lấy Tôn Ngộ Không cổ. Thế nhưng là Tôn Ngộ Không y nguyên bất vi sở động, chấp tay trước ngực, tiếp tục tại đọc lấy 《 Địa Tàng Kinh 》.

"Hắc hắc, Tôn Ngộ Không, xem ở ngươi tức đem chết đi phân thượng, ta sẽ nói cho ngươi biết một ít chuyện đi. Ngươi có phải hay không vẫn cho là cái này trận chiến cuối cùng, là Đạo gia cùng các ngươi Yêu Tộc ân oán Ha-Ha, hiện tại ta cho ngươi biết, một trận chiến này mục đích, chỉ là vì ngươi, ngươi biết không cũng bởi vì ngươi, Yêu tộc nhiều người như vậy chết."

"Vậy ngươi biết vì cái gì người này hết lần này tới lần khác là ngươi sao bởi vì, trên người của ngươi, có Đại Vũ huyết mạch a. Cái kia đáng chết Đại Vũ, thẳng đến chết cũng không chịu nói cho ta biết Trần Giới Thiên Bì hạ lạc. Chớ kinh ngạc, ngươi có phải hay không đang nghĩ ta là Ngũ Thái Thần Thạch hóa thành trời sinh Thạch Hầu, làm sao có thể có Đại Vũ huyết mạch ngươi nữ nhân này lại gạt ta ha ha ha ha, cho nên nói ngu xuẩn thế nhân a, các ngươi luôn cảm giác mình lấy vì cái gì chính là cái gì, quá ngu xuẩn."

"Từ khi Trần Giới Thiên Bì xuất hiện trên thế giới này, ta vẫn tại tìm kiếm nghĩ cách đạt được nó, đáng tiếc hôm nay bìa phẳng phát có ý tại né tránh ta cũng như thế. Đầu tiên là trợ giúp Bàn Cổ Trấn Áp Thế Giới, khi đó ta vẫn chỉ là một cái Thiên Đạo hình thức ban đầu, nguyên có không có năng lực qua đạt được nó. Thế nhưng là coi ta có đầy đủ lực lượng thời điểm, hôm nay bìa lại bị Đế Tuấn đạt được, sau đó ta không biết hao phí bao lớn tâm cơ, mới rốt cục hại chết Đế Tuấn."

"Nhưng là đáng chết, Thiên Bì vậy mà mất tích! Về sau ta cố động Đạo gia cùng Yêu tộc đại chiến, đồng thời vung trộm cho Đạo gia chế tạo vô số Thần Khí thậm chí ta còn có hủy bỏ một bộ phận người Thiên Đạo hạn chế. Về sau Yêu tộc kém một chút thì toàn diệt, nhưng là ta không thể nhận Yêu Tộc nhân chết sạch, không phải vậy liền không có nhân kiểm chế Đạo gia. Đáng tiếc là, ta đem toàn bộ Thiên Đình đều lật khắp nhưng vẫn là không tìm được Trần Giới Thiên Bì. Khi đó ta vẫn cho là Đế Tuấn trước khi chết đem Thiên Bì cho hủy."

"Về sau, mãi cho đến nhân tộc Đại Vũ, ta tìm vô số năm Thiên Bì, vậy mà mặc danh kỳ diệu ra hiện ở trong tay của hán. Mà lại hán vậy mà có thể hoàn toàn phát huy Thiên Bì trăm phần trăm thực lực. Sau đó ta phái xuất đạo nhà nhân trước đến cướp đoạt, nhưng đều bị Đại Vũ giết chết, sau cùng càng là liền Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận đều cho phá mất. Nhưng là không quan hệ, ta thế nhưng là Thiên Đạo, công khai không được ta liền đến tới."

"Ha ha ha, ngươi biết về sau làm sao sao về sau Đại Vũ bị ta hại chết, hừ, coi như hán cường đại tới đâu lại như thế nào bất quá là chỉ là phạm nhân mà thôi. Nhưng để cho ta điên cuồng là, Đại Vũ sau khi chết, Trần Giới Thiên Bì lần nữa mất tích! Khi đó ta tức giận đến kém chút thì điên cuồng, nếu không phải sau cùng phát hiện Đại Vũ đem một giọt máu mạch lưu tại trên một tảng đá, ta đều muốn hủy diệt toàn bộ nhân gian."

"Từ đó về sau, ta vẫn quan sát đến tảng đá kia, về sau mãi cho đến ngươi xuất thế. Ta biết, ngươi khẳng định cũng là kế tiếp Thiên Bì sở hữu giả. Nguyên có ta lần nữa thiết kế hại ngươi, buộc ngươi phản kháng Thiên Đình, buộc ngươi Tây Thiên lấy kinh. Đây hết thảy, đều tại nằm trong kế hoạch của ta. Mà lại a, năm đó Hậu Nghệ giết con trai của Đế Tuấn, Cộng Công đục gãy Bát Chu Sơn, Nữ Oa Bỏ Thiên, đều là ta kế hoạch đây. Ngươi nói một chút, vì cái này một khối Trần Giới Thiên Bì ta khổ cực như vậy, hiện tại có phải hay không nên để ta được đến đâu?"

Đáng tiếc, lúc này Tôn Ngộ Không đã bị lựa trắng cắt đứt cổ!

Hoa Quả Sơn Thủy Liêm Động Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không, chết.

Không có chết tại Tây Thiên trên đường, không có chết tại phản công Thiên Đình đại chiến, không có chết tại cùng Đạo gia trận chiến cuối cùng, mà chính là chết tại Hằng Nga lựa trắng phía dưới! Đối với Tôn Ngộ Không tới nói, quả thực là vô cùng nhục nhã. Thế nhưng là, hán lại không có cơ hội rửa sạch cái này sỉ nhục.

Không có oanh oanh liệt liệt lời nói hùng hồn, không có người biết ruột gan đứt từng khúc, bởi vì Tôn Ngộ Không chết thực sự quá tịch mịch. Đệ nhất Yêu Vương, cứ như vậy, yên lặng, bị một đạo lựa trắng siết chết.

"Ai nha, không cẩn thận khí lực dùng lớn một chút đâu? Thật là có lỗi với nha, người nào để người ta có Đại Đạo Thánh Nhân thực lực đâu? Ai, quá đáng tiếc, người ta không có nói cho ngươi ta là thế nào đản sinh đâu!"

Cái kia làm ra vẻ biểu lộ, cái kia tà khí lưu chuyển gương mặt, lúc này Hằng Nga, tuyệt đối so với ma quỷ còn muốn ma quỷ. Cúi người dò xét một chút Tôn Ngộ Không cái cổ, xác nhận Tôn Ngộ Không là thật chết. Nguyên bản cười duyên mặt bỗng nhiên biến thành âm trầm biểu lộ, sau đó dùng lựa trắng chà chà máu tươi trên tay. Chậm rãi hướng đi một bên, chẳng qua nhưng lại bỗng nhiên quay người lại, hướng về phía Tôn Ngộ Không thi thế đánh một cái búng tay.

Sau đó cái kia lựa trắng bỗng nhiên giống như Đại Xà đứng thẳng lên, sau đó bỗng nhiên hướng về phía Tôn Ngộ Không thi thế xuyên thủng xuống. Nháy mắt, Tôn Ngộ Không thi thể đã biến thành vô số khối vụn. Đây chính là Đại Đạo Thánh Nhân thực lực, dù cho nửa bước Đại Đạo cường giả, vẫn như cũ không chịu nổi một kích. Thậm chí Tôn Ngộ Không một mực vẫn lấy làm kiêu ngạo thân thể, đều không thể chống đỡ được lựa trắng nhất kích.

Không thể không nói Hằng Nga tâm vậy mà như vậy độc ác, cho dù chết, đều không cho Tôn Ngộ Không lưu lại toàn thây!

"Các ngươi hai cái, qua cho ta đem Tôn Ngộ Không Kim Cô Bồng còn có những bảo vật đó tìm ra tới." Mặt không biểu tình, thanh âm lại lạnh đến như là Cực Hàn chi địa Vạn Niên Huyền Băng.

"Đúng."

Dương Mi Đại Tiên cùng Hồng Quân Lão Tổ không dám thất lễ, vội vàng tiến lên tại Tôn Ngộ Không toái thi bên trong tìm tòi. Thế nhưng là đem Tôn Ngộ Không mỗi một chỗ tất cả đều lục soát một lần, hai người vậy mà không phát hiện chút gì! Chẳng những Kim Cô Bồng không, thậm chí ngay cả cái kia bảo thụ cũng không thấy.

"Nhìn lỗ tai của hắn, Tôn Ngộ Không Kim Cô Bồng tại trong lỗ tai!"

Hằng Nga nguyên bản thì bằng lãnh thanh âm, giờ khắc này càng là tràn ngập sát ý cùng âm lãnh.

Thế nhưng là Dương Mi Đại Tiên lại tỉ mỉ tìm kiếm Tôn Ngộ Không hai lỗ tai về sau, y nguyên không có chút nào đoạt được!

"Đồ vô dụng, đưa ta muốn đích thân tới."

Giận quát một tiếng, Hằng Nga hướng về phía Tôn Ngộ Không thi thể lần nữa đánh cái búng tay, sau đó Tôn Ngộ Không thi thể vậy mà không có dấu hiệu nào bốc cháy lên. Cái này Hằng Nga thực lực quả thực vô pháp tưởng tượng. Tôn Ngộ Không dung hợp Ngũ Thái Thần Thạch thân thể, thậm chí còn thôn phệ bảy loại Dị Hóa, nhưng lại y nguyên bị cái này vô danh hỏa diễm cho bốc cháy.

Bất quá khi cái kia vô danh hỏa diễm đem Tôn Ngộ Không thi thể toàn bộ đốt thành tro bụi thời điểm, lại như cũ không có cái gì. Kim Cô Bồng không, Trần Nguyên Bồ Đề Bảo Thụ không, thậm chí cái kia Ngũ Thái Thần Thạch cũng không có. Chỉ còn cái kia một đồng cháy đen than lửa!

Nhìn lấy tình cảnh này, Hằng Nga trên mặt cực độ vận vẹo. Phẫn nộ, đã không đủ hình dung Hằng Nga tâm tình bây giờ!

Bao nhiêu năm chính mình kế hoạch bao nhiêu năm vì hôm nay bìa chính mình lại giết bao nhiêu người cơ hồ là từ cái thế giới này sinh ra bắt đầu, chính mình thì từng điểm từng điểm kế hoạch, tốn sức tâm tư thiết kế từng cái âm mưu từng bước một bầy rập. Mà lại vì cái này trận chiến cuối cùng có thể nhất cử diệt đi Yêu tộc tất cả mọi người, chính mình càng là dùng lớn lao đại giới mới đổi lấy cái kia hai mươi bốn nửa bước Đại Đạo cường giả.

Sau cùng, sau cùng thậm chí không tiếc vận dụng chính mình bản thể lực lượng. Thế nhưng là, người đều giết sạch, cái kia Trần Giới Thiên Bì lại lần nữa biến mất. Thi giống như trước một dạng, lại tại thời khắc sống còn biến mất! Chuyện này rốt cuộc là như thế nào vì cái gì vô luận như thế nào cũng không cách nào đạt được Thiên Bì

Vặn vẹo khuôn mặt, Hằng Nga ngửa đầu phát ra thê lương nộ hồng. Sau đó đột nhiên cúi đầu, hai tay vung lên, cái kia vô danh hỏa diễm xuất hiện lần nữa, phân biệt đốt tại Nữ Oa, Phục Hi cùng Hỗn Côn Tổ Sư trên thi thể.

Thế nhưng là làm ba người này thi thể cũng đều đốt thành tro bụi về sau, nhưng vẫn là không có cái gì!

Nổi giận bên trong Hằng Nga hai tay lần nữa huy động, hai cổ to lớn vô pháp chống lại hấp lực truyền đến, Dương Mi Đại Tiên cùng Hồng Quân Lão Tổ lập tức liền bị Hằng Nga hút đi qua. Sau đó Hằng Nga hai tay chộp vào cổ hai người phía trên.

Nhưng là, Hằng Nga bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, lại lại buông hai tay ra. Vung tay áo, đem hai người đánh bay ra ngoài."Qua tìm cho ta, coi như đem Bàn Cổ giới lật mấy lần cũng phải tìm đến. Ta lần này tiêu hao có chút lớn, thì giao cho các ngươi hai, khác khiến ta thất vọng. Đúng, nếu là gặp được một cái gọi Trư Bát Giới, buông tha hắn!"

Nói xong câu đó, Hằng Nga tựa hồ hết sức thống khổ, lông mày nhíu chặt cùng một chỗ. Sau đó không đợi Hồng Quân hai người nói cái gì, thì hóa thành một đạo lưu quang biến mất.

Không lâu sau đó, trên mặt trăng Quảng Hàn Cung giữa, chợt xuất hiện một bóng người, chỉ bất quá bóng người này sắc mặt mười phần tái nhợt. Đến trong cung lương bị ghen miễn cưỡng đi đến trên giường, sau đó liền một ngủ không tỉnh.

Này người dĩ nhiên chính là Hằng Nga, chẳng qua lúc này nàng xác thực trạng thái rất kém cỏi, thậm chí đều không có phát hiện Quảng Hàn Cung giữa, bên trong tòa đại điện kia ngồi yên một bóng người.

"Hầu ca cũng chết, cũng chết, Lão Sa cũng chết, Tiểu Bạch Long mất tích. Xong, thật xong, tất cả đều chết! Ha ha, thì thừa ta Lão Trư, ha ha ha, thì thừa ta Trư Bát Giới. Hầu ca nhưng ngươi vẫn không vâng lời ta, thật tốt làm Hoa Quả Sơn Hầu Từ Đại Vương tốt bao nhiêu, hiện tại tốt a, đều chết, tất cả đều chết. Đúng, còn có cây đào nhỏ, không được, ta phải đi xem một chút cây đào nhỏ."

Nói một mình nói xong, Trư Bát Giới liền vội vàng đứng lên hướng lên trời cung Bàn Đào Viên bay đi.

Chỉ bất quá vừa mới đứng dậy thời điểm, chợt quay đầu nhìn một chút Quảng Hàn Cung bên trong Hằng Nga nằm cung."Hằng Nga, ngươi tốt nhất ngủ một giấc, ta rất nhanh liền trở về cùng ngươi!"

Sinh cũng chết này yêu vô hận, Thương Thiên Vô Đạo sinh linh phần. Có Nhân Dục nghịch số mệnh qua, máu và nước mắt chảy khô quân dùng hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 112: Thế giới mới

Làm Trư Bát Giới một đường phi nhanh đến Thiên Đình Bàn Đào Viên thời điểm, Trư Bát Giới chấn kinh! Bởi vì toàn bộ Bàn Đào Viên sở hữu Bàn Đào Thọ, vậy mà toàn bộ khô héo! Toàn bộ Bàn Đào Viên, tất cả đều là to to nhỏ nhỏ khô héo đến cây đào.

Trư Bát Giới tâm lý giật mình, vội vàng nhanh chóng bay đến Bàn Đào Viên chỗ sâu nhất. Mà lúc này đây, Trư Bát Giới phát hiện cũng không phải là tất cả cây đào đều khô héo, mà chính là chỉ có bên ngoài những 3000 đó năm vừa mới nở hoa, ba ngàn năm kết quả cây đào hoàn toàn chết héo. Mà trung gian 6000 năm nở hoa cùng phía sau cùng chín ngàn năm nở hoa cây đào cũng đều hoàn hảo không chút tổn hại. Bất quá, Trư Bát Giới lo âu trong lòng, cũng không có giảm bớt!

Rất nhanh, Trư Bát Giới liền đi tới cuối cùng, nhìn thấy gốc cây kia cây đào nhỏ.

"Phàm Hinh ngươi cái này là thế nào "

Nghe được Trư Bát Giới thanh âm, gốc cây kia cây đào nhỏ tựa hồ có cảm ứng. Nhẹ nhàng mà lung lay nhánh cây, một thanh âm nhẹ nhàng truyền đến: "Ta không sao, Bát Giới, Ngộ Không hẳn, là không đúng, có phải không xảy ra chuyện vì cái gì ta cảm giác không thấy khí tức của hẳn "

Tuy nhiên đoán được Phàm Hinh khả năng cũng đã biết Hầu ca chết, thế nhưng là làm Phàm Hinh ngay thẳng như vậy hỏi ra, Trư Bát Giới lại vẫn còn có chút không biết trả lời thế nào. Nhưng là cảm giác được Phàm Hinh trong giọng nói lo lắng cùng lo lắng, Trư Bát Giới vẫn là hồi đáp: "Đúng vậy, Hầu ca chết, tất cả mọi người chết."

Nghe được Trư Bát Giới như thế trả lời khẳng định, gốc cây kia cây đào nhỏ bỗng nhiên bắt đầu rung động, mà theo cây đào nhỏ rung động, toàn bộ Bàn Đào Viên cây đào đều truyền ra một loại bi khiêu. Thế nhưng là, Trư Bát Giới nhưng lại không biết nên nói cái gì. Có lẽ đến lúc này, nói cái gì đều vô dụng đi.

Rất nhanh, cây đào nhỏ ngừng run. Nhưng là thanh âm lại càng thêm phiêu hốt: "Bát Giới, là ai giết Ngộ Không?" Trư Bát Giới tâm lý hơi hồi hộp một chút, quả nhiên, vẫn là hỏi. Thế nhưng là, chính mình lại không thể nói cho nàng. Không phải vậy nàng khẳng định phải qua cho Hầu ca báo thù. Nhưng là, cổ lực lượng kia, không là Phàm Hinh có thể rung chuyển.

"Ta, ta không biết. Ta chỉ là cảm giác được Hầu ca Linh Hồn Chi Hòa dập tắt. Năm đó lấy kinh nghiệm thời điểm, thầy trò chúng ta năm người đều lẫn nhau có lưu đối phương Linh Hồn Chi Hòa. Bất quá, hiện tại chỉ có ta cùng mặt trắng nhỏ còn đang thiêu đốt. Nơi này, Trư Bát Giới vẫn là vung một cái káo. Có lẽ là vì Phàm Hinh, có lẽ, là vì Hằng Nga.

Trư Bát Giới nói xong, liền thật lâu không có tiếng âm. Cuối cùng vẫn là Trư Bát Giới thụ không dạng này bầu không khí, liền mở miệng hỏi: "Đúng, Phàm Hinh, ngươi không sao cả đi khi ta tới nhìn thấy trước mặt cây đào rất nhiều đều khô héo, ngươi có phải hay không xảy ra chuyện "

Nghe được Trư Bát Giới tra hỏi, Phàm Hinh miễn cưỡng cười nói: "Không, ta không sao. Mà lại ta rất nhanh liền có thể thôi lui cây đào chi thân, hóa thành nhân hình. Nguyên vốn còn muốn cho Ngộ Không một kinh hi, lại không nghĩ rằng. . ." Nói đến đây, Phàm Hinh thanh âm lần nữa rung động.

"Cái kia, vậy làm sao lại khô héo nhiều như vậy cây đào "

"Bởi vì ta nếu như biến hóa thành công, vậy những thứ này cây đào thì sẽ trở thành không có linh linh căn. Nguyên có ta nghĩ, cùng lãng phí ở nơi này, không bằng đem linh căn tất cả linh lực tất cả đều rót vào trong thân thể của ngươi. Dạng này chẳng những có thể lấy cam đoan nhục thể của ngươi Bất Hủ, hơn nữa còn có thể đem thân thể biến thành Mộc Linh chi thể. Mà lại bởi vì cái kia đóa thần kỳ Tiểu Hoa, ngươi có thể hoàn toàn hấp thu cái này Bàn Đào Thọ Tiên Thiên Linh Lực đây."

"A, vậy cái kia, vậy ta hẳn có thể hay không sống tới "

"Cái này ta không biết, bởi vì linh hồn của ngươi cũng không tại thân thể bên trong. Phương pháp của ta chỉ có thể đem thân thể cường hóa, nhưng lại không có cách nào phục sinh hẳn. Bất quá, nếu là ngươi có thể tìm tới Thượng Cổ Thần Khí Thất Bảo Diệu Thụ, ta nghĩ, vẫn là có rất lớn có thể có thể để ngươi phục sinh. Mà lại, khi đó khẳng định sẽ mạnh hơn hiện tại."

Nguyên bản lòng tràn đầy tuyệt vọng Trư Bát Giới, không nghĩ tới Phàm Hinh lại còn có phương pháp để phục sinh. Trong nháy mắt, Trư Bát Giới tâm lý dấy lên hưng hực ngọn lửa hi vọng. Chỉ cần có khả năng, chỉ cần có một phần vạn khả năng để phục sinh, coi như để cho mình lên núi đao xuống biển lửa chính mình cũng nguyện ý. Thất Bảo Diệu Thụ phải không, chỉ cần ngươi còn tại Bàn Cổ giới, ta thì có thể tìm tới ngươi. Sau đó phục sinh.

Trần ngập tuyệt vọng hai mắt, chậm rãi ngưng tụ lại hi vọng ánh sáng.

Phạm Hinh nhìn ra Trư Bát Giới lúc này vội vàng tâm tình, khe khẽ thở dài nói: "Bát Giới, ta không sao. Ta tin tưởng Ngô Không sẽ không chết dễ dàng như vậy. Hắn là anh hùng, anh hùng làm sao lại chết đâu? Nguyên có người đi đi, qua tìm Thất Bảo Diệu Thụ, ta lại ở chỗ này chờ người trở về."

Nói xong, cây đào nhỏ trên bỗng nhiên bay xuống hạ một chiếc lá, từ từ rơi xuống Trư Bát Giới trên trán của, sau đó tan vào Trư Bát Giới thần thức chỉ trong nước.

"Mang theo cái này cái lá cây, ta liền có thể cảm thụ chỗ ở của người. Người nếu là gặp được nguy hiểm, ta liền có thể cảm thụ được, liền sẽ đi cứu người. Bát Giới, người nhất định phải cẩn thận."

Gật đầu đáp ứng về sau, Trư Bát Giới liền trực tiếp rời đi, bay đi Tây Thiên Linh Sơn. Thất Bảo Diệu Thụ, Trư Bát Giới biết, chính là Thượng Cổ Linh Bảo, Chuẩn Đề Đạo Nhân chi vật. Nguyên có Trư Bát Giới suy đoán Thất Bảo Diệu Thụ Phật Môn nhân hân là sẽ biết một số.

Làm Trư Bát Giới khắp thế giới tìm Thất Bảo Diệu Thụ thời điểm, Dương Mi Đại Tiên cùng Hồng Quân Lão Tổ nhưng cũng trở lại Bàn Cổ giới. Sau đó hai người chia ra hành động, Hồng Quân Lão Tổ qua chinh hợp Đạo gia còn sót lại người, trở lại Thiên Đình đồng thời cùng một chỗ tìm kiếm Trần Giới Thiên Bì.

Mà Dương Mi Đại Tiên thì là qua Tây Thiên Linh Sơn, dự định lấy chính mình thủ đoạn thông thiên cường ép thu phục Phật môn mọi người, để bọn hắn vì chính mình tìm kiếm Trần Giới Thiên Bì. Hiện tại Bàn Cổ giới, nửa bước Đại Đạo cường giả, không tính Dương Mi Đại Tiên cùng Hồng Quân Lão Tổ, đoán chừng cũng chỉ có trận chiến cuối cùng thời điểm đào tẩu Khương Tử Nha, Tiếp Dẫn Đạo Nhân cùng Lục Áp Đạo Quân.

Bây giờ nghĩ lại, bọn họ khẳng định cũng là sử dụng thiên đạo lực lượng, mới có thể tại Thiên Ngoại Thiên bên trong nhanh chóng xé rách không gian, từ mà chạy trốn. Mà Thánh Nhân Cảnh Giới, trừ Trư Bát Giới, còn có trận chiến cuối cùng trước đó, tại Tôn Ngô Không tiếp nhận Cửu Thiên Hủy Diệt Thần Lô thời điểm bị Côn Bằng cứu đi Chúc Long, đúng, còn muốn tăng thêm ảo tưởng Yêu Tộc tộc trưởng Mộng Quy cùng Linh Mộc tộc tộc trưởng Mộc Cảnh Tịch. Nhưng là coi như lại nhiều Thánh Nhân Cảnh Giới, tại nửa bước Đại Đạo cường giả trước mặt, đều không chịu nổi một kích. Sở dĩ Dương Mi Đại Tiên cùng Hồng Quân Lão Tổ không có ngay đầu tiên qua diệt hai người này, chỉ sợ là căn bản cũng không có để vào mắt.

Cho nên nói, hiện tại Bàn Cổ giới cục thế, hoàn toàn là Đạo gia nhất gia độc đại. Năm vị nửa bước Đại Đạo cường giả, tuy nhiên trong đó ba người bị thương nặng không biết chạy đi nơi nào dưỡng thương, nhưng là chỉ cần bọn họ không chết, cái kia chính là Đạo gia chiến lực mạnh mẽ nhất.

Nguyên có tuy nhiên Đạo gia bị Tôn Ngô Không phản công Thiên Đình thời điểm đánh cho quân lính tan rã thương vong thảm trọng, nhưng là chỉ cần có mấy vị này nửa bước Đại Đạo cường giả tại, Đạo Gia thì vẫn chưa hết. Ngược lại, Yêu tộc cùng Phật môn, thì là triệt để chỉ còn trên danh nghĩa. Có lẽ, Địa Tàng Vương Bồ Tát, là Phật môn duy nhất Thánh Nhân.

Nhưng bất kể nói thế nào, một trận chiến này người thắng cuối cùng, là Đạo gia. Không có nửa bước Đại Đạo cường giả quản thúc, toàn bộ Bàn Cổ giới có thể nói hoàn toàn là Đạo gia nhất gia độc đại. Chỉ cần cho bọn hắn thời gian, vậy bọn hắn sau cùng tuyệt độ sẽ trưởng thành vì Bàn Cổ giới giữa tôn tại cường đại nhất. Còn lại bất kỳ thế lực nào đều không thể cùng sánh vai.

Mà lại bởi vì Hằng Nga cũng không có đem Phật môn cùng Yêu tộc triệt để Diệt Tuyệt, nguyên có Hồng Hoang Cổ Giới nhân cũng vô pháp cảm giác được Bàn Cổ giới biến động, bởi vậy cũng sẽ không phái người đến đây viện thủ. Có thể nói, Hằng Nga chiều này, đem Bàn Cổ giới triệt để nạp làm vật trong lòng bàn tay. Từ nay về sau, lại không người có thể uy hiếp được nàng, cũng không cách nào uy hiếp được Thiên Đạo.

Nhưng là đây hết thảy tiền đề, là tìm tới Trần Giới Thiên Bì!

Lúc này, Lục Đại Thần Quốc, Hoàng Tuyền quốc độ.

Hạo hân vũ trụ giữa, tất cả thế giới đều là chia làm ba loại! Tiểu thế giới, Trung Cấp Thế Giới cùng Cao Cấp Thế Giới! Bàn Cổ giới cũng là tiểu thế giới, mà Hồng Hoang Cổ Giới làm theo là Cao Cấp Thế Giới.

Trong vũ trụ, mỗi một cái Cao Cấp Thế Giới đều sẽ thống trị số lượng khác nhau Trung Cấp Thế Giới, sau đó Trung Cấp Thế Giới đồng thời thống trị số lượng khác nhau tiểu thế giới. Bình thường tới nói, Cao Cấp Thế Giới người, cực ít sẽ đi tiểu thế giới, trừ phi là loại kia mới đàn sinh hoặc là xuất hiện siêu cấp cường giả tình huống dưới, Cao Cấp Thế Giới mới sẽ phái người hạ giới. Đồng dạng tình huống, tiểu thế giới chỗ có biến, Trung Cấp Thế Giới thì hoàn toàn có thể chừng quản.

Nhưng là tại cái này ba đẳng cấp thế giới bên ngoài, còn có cái này Lục Đại thế giới đặc thù, được xưng Lục Đại Thần Quốc. Cái này Lục Đại Thần Quốc là thuộc về cái vũ trụ này đẳng cấp cao nhất thế giới, mà lại mỗi một cái thế giới đều sẽ bị một quốc gia hoàn toàn thống trị.

Cao Cấp Thế Giới cùng Lục Đại Thần Quốc không thuộc về lệ thuộc quan hệ, nhưng lại cũng từ trước tới giờ không sẽ vô có xâm phạm. Đáng nhắc tới chính là, toàn bộ trong vũ trụ, Cao Cấp Thế Giới số lượng rất ít, chỉ có chỉ là mười cái, mà Trung Cấp Thế Giới lại có gần vạn, tiểu thế giới làm theo nhiều nhiều vô số kể.

Lục Đại Thần Quốc trừ Hoàng Tuyền quốc độ, còn có một chỗ tên là Vạn Thần Điện thế giới. Mà còn lại tứ đại Thần Quốc làm theo một mực thập phần thần bí, ngoại nhân chỉ biết là có Lục Đại Thần Quốc, còn lại Tứ Quốc kêu cái gì, tại nơi đó, làm theo hoàn toàn không biết.

Mà chỉ có số rất ít thánh thức người cảm quyền mới sẽ biết, vì cái gì Lục Đại Thần Quốc địa vị biết cao như thế, thậm chí một cái thế giới lực lượng liền có thể chống lại thống lĩnh vô số tiểu thế giới cùng rất nhiều Trung Cấp Thế Giới Cao Cấp Thế Giới! Bởi vì, Lục Đại Thần Quốc, mỗi một cái thế giới hoặc là quốc độ bên trong, đều có một khối Trần Giới Thiên Bì!

Mà lúc này Lục Đại Thần Quốc một trong Hoàng Tuyền quốc độ bên trong, thì nghênh đón một vị mang theo Trần Giới Thiên Bì lạ lắm khách đến thăm.

Chỉ bất quá vị này xa lạ khách đến thăm, thực lực lại là cái thế giới này thấp nhất. Cao Cấp Thế Giới cùng Lục Đại Thần Quốc bên trong, tất cả mọi người thực lực đều dùng một loại tên là "Văn" phương thức đến biểu thị. Thực lực thấp nhất nhân, xưng là một văn, mà căn cứ Kỳ Chức Nghiệp phân chia, làm theo chia làm một văn đạo sĩ, cũng chính là dựa vào các loại pháp thuật đến công kích; một văn Huyền Sĩ, sử dụng đủ loại huyền thuật đến công kích hoặc là mê hoặc; một văn Đấu Sĩ, dựa vào quyền cước hoặc là binh khí tiến hành cận thân vật lộn người. Trừ cái này Tam Trung bên ngoài, còn có các loại muôn hình muôn vẻ nghề nghiệp, nhưng là đồng dạng thấp nhất đều là một văn, sau đó tối cao vì cửu văn.

Về phần như thế nào phân biệt một cá nhân thực lực cao thấp, có ba loại biện pháp, thứ nhất căn cứ đối phương tán phát khí thể đến cảm giác, đẳng cấp cao nhân có thể tùy tiện cảm giác được đẳng cấp thấp người thực lực cảnh giới. Loại phương pháp thứ hai, đại đa số người cũng sẽ ở trên quần áo từ người thống trị thành lập khảo nghiệm thực lực tổ chức cho thêu lên Đạo Văn. Một văn ngay tại trên quần áo văn trên từng đạo từng đạo văn, hai văn cũng là hai đạo, cứ thế mà suy ra.

Loại thứ ba phương pháp, thì là tại thời điểm chiến đấu, mỗi người bên người biết hiện ra cùng cái này cá nhân thực lực đem đối ứng Đạo Văn hư ảnh.

Chẳng qua loại này đẳng cấp tiêu chí, chỉ có Cao Cấp Thế Giới cùng Lục Đại Thần Quốc người mới có tư cách sử dụng. Trung Cấp Thế Giới cùng tiểu thế giới đẳng cấp tiêu chí, thì là cùng Bản Cổ giới không kém bao nhiêu. Chỉ bất quá Bản Cổ giới dạng này tiểu thế giới tối cường giả chỉ có thể là nửa bước Đại Đạo. Mà Trung Cấp Thế Giới tối cường giả, thì là Hóa Đạo Thánh Nhân.

Đế Cấp trở lên là Thánh Nhân, Thánh Nhân trở lên là nửa bước Đại Đạo, nửa bước Đại Đạo trở lên Đại Đạo Thánh Nhân, Đại Đạo Thánh Nhân trở lên thì là Hợp Đạo, Hợp Đạo trở lên cũng là Hóa Đạo. Chỉ có đột phá Hóa Đạo Cảnh giới, mới có tư cách tiến vào Cao Cấp Thế Giới, từ đó có Đạo Văn. Chăng qua Cao Cấp Thế Giới dân bản địa làm theo ngoại lệ.

Mà xuất hiện tại Hoàng Tuyền quốc độ người này, thực lực vậy mà chỉ có nửa bước Đại Đạo. Cái này, tuyệt đối là một kiện kỳ tích. Bởi vì tại tiểu thế giới trong truyền thuyết, Thánh Nhân Cảnh Giới sau khi chết, linh hồn sẽ đi một cái tên là Hoàng Tuyền quốc độ địa phương. Nhưng là loại thuyết pháp này là không chính xác, Hóa Đạo Cảnh giới trở xuống, Thánh Nhân Cảnh Giới trở lên, Từ Vong về sau linh hồn sẽ đi địa phương, là Tiểu Hoàng Tuyền. Là Hoàng Tuyền quốc độ phía dưới một cái Trung Cấp Thế Giới. Mà đây cũng là Lục Đại Thần Quốc bên trong duy nhất một cái Trung Cấp Thế Giới.

Nguyên cơ, một cái nửa bước Đại Đạo linh hồn xuất hiện tại Hoàng Tuyền quốc độ, đây tuyệt đối không bình thường!

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 113: Sát lục, thôn phệ, lại sát lục!

Nhưng là bất luận như thế nào, cái này Lục Đại Thần Quốc một trong Hoàng Tuyền quốc độ, xác xác thật thật xuất hiện như thế một cái nửa bước Đại Đạo người yếu. Không nói trước cái này nếu như bị Hoàng Tuyền quốc độ người thống trị phát hiện về sau sẽ đem hấn như thế nào, chỉ nói yếu như vậy tiểu nhân thực lực, liền không khả năng tại cái này Hoàng Tuyền trong quốc gia còn sống.

Hoàng Tuyền quốc độ, nói trực tiếp điểm, thì là linh hồn thế giới. Toàn bộ trong vũ trụ bất luận là cao cấp vẫn là Trung Cấp, thậm chí là còn lại ngu đại Thần Quốc, chỉ cần là Đạo Văn cường giả trở lên, Từ Vong về sau linh hồn đều sẽ thông qua một loại phương pháp đặc thù đến Hoàng Tuyền quốc độ. Sau đó cường đại linh hồn làm theo biết thôn phệ nhỏ yếu linh hồn, làm linh hồn cảm thấy mình cường đại đến trình độ nhất định thời điểm, liền có thể qua Hoàng Tuyền quốc độ người thống trị nơi đó xin trở thành Hoàng Tuyền quốc độ dân bản địa tư cách. Đương nhiên, người cũng có thể lựa chọn chuyển thế, nhưng là trí nhớ sẽ bị xóa đi.

Bất quá, trừ cái đó ra, người còn có một loại lựa chọn, cái kia chính là sống lại. Chỉ cần người cảm thấy mình đủ mạnh, liền có thể xin sống lại. Sau đó Giai Cấp Thống Trị sẽ cho người một số nhóm khiêu chiến, còn sống hoàn thành những thử này khiêu chiến, vậy người liền có thể tiến về Phục Sinh Các, đồng thời Phục Sinh Các sẽ cho người một bộ người chỉ định thân thể.

Nhưng là loại phương pháp này cực kỳ khó khăn, trừ những ngút trời đó anh tài hoặc là tuyệt thế Quý Tài, không ai chọn làm như vậy. Phương pháp kia thành công người biết sống lại, thất bại triệt để linh hồn tịch diệt. Nguyên cơ chỉ có số rất ít nhân bởi vì đặc biệt cường đại chấp niệm, mới chọn loại phương pháp này.

Nguyên cơ đại đa số linh hồn, đều là tại thôn phệ đầy đủ linh hồn về sau, lựa chọn trở thành Hoàng Tuyền chi quốc dân bản địa. Thậm chí càng có một ít kinh tài điểm điểm hạng người, bằng vào cường hấn thiên phú cùng thực lực, trở thành Hoàng Tuyền chi quốc Giai Cấp Thống Trị đây.

Mà những thứ này, đối với vị này mới vừa tới đến Hoàng Tuyền chi quốc Tôn Ngộ Không, còn có tạm thời thuộc về bí mật. Chính xác tới nói, là Tôn Ngộ Không đối với Hoàng Tuyền chi quốc hết thảy, đều là hoàn toàn không biết gì cả.

Bởi vậy, làm Tôn Ngộ Không khi tỉnh lại, cứ như vậy ngồi tại nguyên chỗ ước chừng ngốc chính một chút một ngày! Linh hồn thể giới, nhân cũng sẽ cảm thấy nghèo đói, nhưng là loại này nghèo đói chuẩn xác mà nói là đối với nó linh hồn hẳn thôn phệ. Nguyên có mãi cho đến Tôn Ngộ Không cảm giác được lúc đói bụng, mới hồi phục tinh thần lại.

Tuy nhiên cả người còn có là ở vào cực độ mê mang trạng thái, nhưng là sinh vật bản năng chỉ thị Tôn Ngộ Không qua tìm kiếm thức ăn. Nơi này không thể không nói đến Hoàng Tuyền chi quốc người, mặc dù là linh hồn trạng thái, nhưng là căn cứ cái thể giới này quy tắc, linh hồn này thoát nhìn là hoàn toàn cùng cái này nhân sinh trước là giống nhau như đúc. Mà lại nhìn bằng mắt thường đi lên, cơ hồ không có gì sai biệt. Nhưng là cường giả dùng thần thức quét qua thì sẽ phát hiện khác nhau.

Mà Tôn Ngộ Không cứ như vậy mở to trống rỗng hai mắt, chậm rãi đi tới. Lúc này Tôn Ngộ Không đại não vẫn như cũ là trống rỗng, đây cũng là bởi vì thực lực của hắn không đủ cường ép đi tới nơi này Hoàng Tuyền chi quốc, nguyên có đối với thần trí của hắn bản nguyên tạo thành thương tổn. Nếu không có một loại lực lượng thần bí bảo hộ lấy, Tôn Ngộ Không chỉ sợ sớm đã bị Xuyên Việt Không Gian thời điểm chấn động thành ngu ngốc.

Nhưng là hiện ở loại tình huống này cũng chẳng tốt hơn là bao, chỉ là so ngu ngốc nhiều sinh vật bản năng mà thôi.

Rất nhanh, phảng phất Cương Thi đồng dạng Tôn Ngộ Không thì gặp được một cái hình người linh hồn, chỉ bất quá linh hồn này tuy nhiên hình dạng hình thể cùng nhân loại không khác, nhưng là nó cái trán vậy mà mọc ra ba con mắt. Nếu như Tôn Ngộ Không còn có ý thức, vậy khẳng định cơ hội giết mình. Trên trán mọc ra con mắt thứ ba, Tôn Ngộ Không biết đến trừ Nhị Lang Thần liên không có người khác, chẳng lẽ này người là Nhị Lang Thần thân thích

Nhưng đáng tiếc là Tôn Ngộ Không lúc này ngay cả mình là ai cũng không biết, thì càng sẽ không đi quản này người là ba con mắt vẫn là sáu cái mắt. Nhìn thấy cái này ba mắt nhân về sau, Tôn Ngộ Không bỗng nhiên phát ra một trận còn như đã thú gạo thét. Nguyên bản trống rỗng hai mắt trong nháy mắt bị huyết hồng thay thế.

Mà cái kia ba mắt nhân tuy nhiên nhìn thấy Tôn Ngộ Không bày ra công kích tư thái, thế nhưng là hắn cũng không hề để ý. Bởi vì hắn đã đến nơi này thật lâu, mà lại cũng thôn phệ không ít linh hồn, hiện tại đã là một văn cường giả. Vừa mới nhìn đến Tôn Ngộ Không thời điểm, hắn thì lấy thần thức dò xét, kết quả phát hiện Tôn Ngộ Không thậm chí ngay cả Đạo Văn đều không có. Dạng này linh hồn, ba mắt nhân thậm chí đều không nổi thôn phệ hứng thú.

Đối với Tôn Ngộ Không mất lộ ra hung quang hướng về chính mình nhào tới, cái này ba mắt nhân thậm chí đều chẳng muốn phản kích, mà chính là vùng tay lên, một cỗ cường hân linh hồn phong bạo thì hướng về Tôn Ngộ Không bao trùm tới. Nói là cường hân, cái kia là đối với Tôn Ngộ Không tới nói. Đối với cái kia ba mắt nhân, thì thật giống như hai chúng ta tiện tay đuổi đi trước mắt con ruồi một dạng.

Mất thấy linh hồn này phong bạo sắp đụng vào Tôn Ngộ Không, thế nhưng là Tôn Ngộ Không y nguyên hai mắt đỏ bừng hướng về ba mắt nhân đánh tới, hoàn toàn mặc kệ con bão táp này.

Khỏe miệng rò rỉ ra khinh miệt ý cười. Thế nhưng là cái này ý cười còn không có tán đi lại vĩnh viễn ngưng kết tại ba mắt nhân trên mặt. Bởi vì làm cái kia linh hồn phong bạo sắp bao phủ Tôn Ngộ Không thời điểm, Tôn Ngộ Không trên thân bỗng nhiên Ngũ Sắc Quang Hoa lóe lên, sau đó cảm phong bạo vậy mà đột nhiên tiêu tán.

Sau đó tại ba mắt nhân cái kia ánh mắt không thể tin giữa, một đạo bìa đá hư ảnh bỗng nhiên trống rỗng xuất hiện, sau một khắc, trực tiếp nện ở ba mắt đỉnh đầu của người.

Lúc này, Tôn Ngộ Không cũng đứng lúc bỏ nhào vào ba mắt trên thân thể người. Không có chút gì do dự, Tôn Ngộ Không đột nhiên cúi người xuống, há miệng liền bắt đầu cắn xé ba mắt nhân linh hồn thi thể. Theo từng ngậm từng ngậm thôn phệ, Tôn Ngộ Không linh hồn khí tức ngày càng mạnh mẽ, làm Tôn Ngộ Không đem cái kia ba mắt nhân hoàn toàn ăn sạch sẽ về sau, Tôn Ngộ Không linh hồn khí tức đã tăng vọt đến Đại Đạo Thánh Nhân đỉnh phong. Còn kém một cơ hội, Tôn Ngộ Không liền bắt đầu lần nữa đột phá.

Bất quá, nếu như là những người khác, lấy nửa bước Đại Đạo linh hồn thôn phệ một văn linh hồn của cường giả, coi như không thể đạt tới một văn, nhưng là Hóa Đạo cũng tuyệt đối không có vấn đề. Thế nhưng là bây giờ Tôn Ngộ Không cái này quái thai, vậy mà chỉ tăng lên một giai, không biết là may mắn hay là bất hạnh.

Tại Hoàng Tuyền chi quốc, là không có cảnh giới hạn chế. Chỉ cần người có năng lực qua thôn phệ đầy đủ linh hồn, trên nguyên tắc người có thể vô hạn thăng cấp. Thậm chí có thể một mực lên tới cửu vân Chí Tôn, trở thành cái này Hoàng Tuyền chi quốc đỉnh cấp cường giả. Nguyên có đây cũng là vì cái gì rất nhiều linh hồn chọn lưu tại nơi này nguyên nhân.

Thôn phệ xong sau, Tôn Ngộ Không trực tiếp ngã trên mặt đất. Sau đó vậy mà liền như thế nằm ngáy o o lên. Đây cũng chính là Tôn Ngộ Không có thể làm ra việc này, nếu là hơi có chút thường thức hoặc là ý thức, đều sẽ không như thế làm. Cần muốn lúc nghỉ ngơi đều sẽ tìm tìm một cái nơi tương đối an toàn, nào giống Tôn Ngộ Không, ngã xuống đất thì ngủ.

Chẳng qua may mắn là, Tôn Ngộ Không ở chỗ này một ngủ hơn nửa ngày vậy mà không có một cái nào linh hồn đi qua. Không phải vậy, Tôn Ngộ Không chỉ sợ còn đang trong giấc mộng liền bị nhân cho ăn.

Ngủ một giấc say, Tôn Ngộ Không tỉnh lại. Mà sau khi tỉnh lại, Tôn Ngộ Không bỗng nhiên sững sờ. Chẳng qua sau một lát lại bỗng nhiên ôm đầu nguyên địa đánh lăn.

Nguyên lai tại thôn phệ một vị một văn linh hồn của cường giả về sau, Tôn Ngộ Không cái kia bị hao tổn thần thức bản nguyên đạt được một điểm chữa trị. Chẳng qua cũng chỉ có một chút, một chút, chỉ có thể để Tôn Ngộ Không miễn cưỡng nhớ từ bản thân gọi là Tôn Ngộ Không. Còn lại, chỉ cần vừa nghĩ liền đau đầu muốn nứt.

Ngồi trên mặt đất lần thật lâu, mãi cho đến Tôn Ngộ Không đau hôn mê. Không khỏi nhanh Tôn Ngộ Không liền tỉnh lại. Nhưng là lần này, Tôn Ngộ Không sau khi tỉnh lại miệng bên trong lại bắt đầu không ngừng nhắc tới "Ta là Tôn Ngộ Không, ta là Tôn Ngộ Không, ta là Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không."

Giống như điên!

Mà nằm trong loại trạng thái này Tôn Ngộ Không, nguyên thủy đã thú bản năng bị sử dụng tốt nhất kích phát ra tới. Đồng thời, trong lòng cái kia cổ sát lục cùng thôn phệ, cũng càng thêm đến mãnh liệt.

Ngửa mặt lên trời phát ra gầm lên giận dữ, Tôn Ngộ Không dùng cả tay chân, hướng về nơi xa chạy mà đi. Hấn hời linh hồn khí tức, mạnh mẽ hơn chính mình được nhiều linh hồn. Hấn cắn thôn phệ, thôn phệ càng nhiều linh hồn.

Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không, bị Hằng Nga giết sau khi chết, linh hồn cũng không có tiêu tán, mà chính là xuất hiện Lục Đại Thần Quốc bên trong Hoàng toàn thể giới. Bởi vì cưỡng ép Xuyên Việt Không Gian tạo thành Thần Thức bản nguyên bị hao tổn, hiện tại Tôn Ngộ Không, cũng là một đầu chỉ biết là chém giết cùng thôn phệ mãnh thú.

Tại nguyên bản thì mười phần tàn khốc máu tanh Hoàng Tuyền quốc độ, bắt đầu hấn vô tận chém giết!

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 114: Riêng phần mình cố sự

Ngay tại Tôn Ngộ Không lâm vào vô tận sát lục cùng thôn phệ bên trong thời điểm, Bàn Cổ Giới Ngoại vô hạn hư không bên trong, nhưng cũng lên một lượt diễn một trận sinh cùng tử độc súc.

Vô hạn hư không, là tất cả mọi người nghe mà biến sắc một chỗ. Nếu là cách mình tinh cầu gần một chút địa phương còn tốt, thế nhưng là một khi khoảng cách xa hơn một chút, vậy cái này hư không liền trở thành hung hiểm nhất địa phương.

Đếm không hết không gian loạn lưu, còn có hung mãnh không gian dị thú, chẳng qua kinh khủng nhất, vẫn là Thời Không Hắc Động cùng Thế Giới Chi Nguyên. Không gian loạn lưu, cũng là vô số phẳng phát dòng nước đồng dạng Không Gian Lực Lượng hướng sông lớn một dạng chảy xuôi. Cái này không gian loạn lưu vô hình vô sắc, căn bản là không có cách sớm phát giác. Chỉ có làm không gian loạn lưu đã đem người cắt chém thành toái phiến thời điểm, chỉ sợ người mới có thể phát giác.

Mà chỉ có những siêu cấp thế lực đó mới có có một loại Bá Không con thoi đồ vật đến không gian tránh né loạn lưu.

Không gian dị thú, không là một loại dị thú xưng hô, mà chính là một cái chủng loại dị thú. Loại này dị thú hình thái khác nhau, chủng tộc khác nhau, chẳng qua lại có một cái giống nhau điểm, cái kia chính là có thể tùy ý xuyên toa không gian, mà lại có thể khống chế không gian lực lượng.

Ngày bình thường những thứ này không gian thú thì đều trong hư không, nhắm người mà phệ.

Mà Thời Không Hắc Động chắc hẳn mọi người đều biết, cũng là loại kia ừng có vô cùng hấp lực cái hang lớn màu đen, người gặp được, trừ phi thực lực cực đoan mạnh mẽ hoặc là nắm giữ có thể cùng khắc chế Thần Khí, không phải vậy tuyệt không chạy trốn khả năng.

Về phần sau cùng Thế Giới Bồn Nguyên, chính là một cái thế giới sắp hình thành hình thức ban đầu. Đây là một cái mạo hiểm cùng kỳ ngộ cùng tồn tại địa phương. Nếu như người bất hạnh hoặc là may mắn gặp được, người có hai loại lựa chọn. Thứ nhất, làm như không thấy. Cái này Thế Giới Bồn Nguyên cũng không phải hắc động kia, không sẽ chủ động qua hút người, nguyên cơ người có thể trực tiếp đi ngang qua. Dạng này không có bất luận cái gì tồn thất.

Hình tượng một điểm nói cái này Thế Giới Bồn Nguyên tựa như một cái đại trứng gà, bên trong tại dựng dục thế giới mới.

Thứ hai, phá vỡ vỏ trứng đi vào ăn vụng Lòng đỏ trứng. Ý tứ cũng là nghĩ biện pháp đi vào cái thế giới này bản nguyên bên trong, sau đó thôn phệ Thế Giới Bồn Nguyên thuần túy nhất Thế Giới Chi Lực. Thế nhưng là cách làm này, cực độ nguy hiểm. Bởi vì tiến vào Thế Giới Bồn Nguyên trước đó, người không thể lại biết trong này là cái tình huống như thế nào.

Có lẽ người là Hóa thuộc tính thể chất, mà cái này Thế Giới Bồn Nguyên là cái Băng Tuyết Thế Giới, vậy người đi vào thì sẽ trực tiếp xong đời. Tuy nhiên có lẽ có ít người thực lực mạnh mẽ, thậm chí hoàn toàn có năng lực hủy diệt một cái hoàn chỉnh thế giới, thế nhưng là tại Thế Giới Bồn Nguyên trước mặt, vẫn như cũ không chịu nổi một kích.

Đây là bởi vì Thế Giới Bồn Nguyên là Vũ Trụ tối cao quy tắc thể hiện, không có người có thể cùng Vũ Trụ tối cao quy tắc đối nghịch chống lại. Nguyên có tiến vào Bồn Nguyên Thế Giới hoàn toàn là một trận sinh cùng tử đánh bạc. Mà lại coi như người ngay từ đầu thành công, cái thế giới này bản nguyên thuộc tính cùng người giống như đúc hoàn toàn phù hợp, nhưng đây chỉ là để người không sẽ lập tức chết đi điều kiện.

Về phần người có thể hay không hấp thu hoặc là có cũng không đủ cảnh giới qua hấp thu như thế lực lượng khổng lồ, cái kia mới là trọng yếu nhất. Hấp thu một khóa Thế Giới Bồn Nguyên, thì tương đương với người thành công dung hợp một tia Vũ Trụ tối cao pháp tắc. Vũ Trụ Pháp Tắc, đây chính là mạnh hơn Thế Giới Đại Đạo hoành vô số lần đồ vật a. Mỗi một cái dung hợp Vũ Trụ Pháp Tắc người, chẳng khác nào ừng có trở thành Tối Cường Chí Tôn tiền đồ tươi sáng. Làm người khác còn có đang cố gắng cảm ngộ vì đột phá cảnh giới thời điểm, dung hợp Vũ Trụ Pháp Tắc người, chỉ cần góp nhặt đầy đủ linh lực là được rồi.

Nguyên có, mỗi một cái thế giới bản nguyên, đều là một cái có thể trở thành Chí Tôn cơ hội. Nhưng là chính vì vậy, cơ hồ tất cả Thế Giới Bồn Nguyên đều ở đầu chút tối cao thống trị giả trong tay. Lực Đại Thần Quốc, mấy cái đại Cao Cấp Thế Giới, bọn họ mới là vũ trụ giai tầng cao nhất. Mà lại cũng không phải tất cả Thế Giới Bồn Nguyên đều có thể hấp thu, nói như vậy, vũ trụ này đem không có thế giới mới sinh ra.

Nói nhiều như vậy, kỳ thực chỉ là muốn nói, người nếu có thể gặp được một cái không có bị khống chế mà lại cùng mình thuộc tính tương hợp vũ trụ bản nguyên, cái kia hoàn toàn là vận khí của người, vô cùng lớn vận khí.

Mà bây giờ, Bàn Cổ giới cách đó không xa một cái tiểu hình hắc động bên cạnh, thì có như thế một cái nhạ thế giới màu xanh lam bản nguyên. Màu lam nhạ, rất có thể là Thủy hệ hoặc là Băng Hệ Thế Giới Bồn Nguyên. Nếu như cái thế giới này sinh ra về sau, cái kia chính là một cái cự đại Thủy Cầu. Bất quá, trong lòng, cái này Thế Giới Bồn Nguyên bên trong, đang có một người ở vào bản nguyên lớn nhất vị trí trung tâm, xem ra, đang ở rửa tay bản nguyên chỉ lực cùng cảm ngộ Vũ Trụ Pháp Tắc. Chẳng qua từ hần nhủ chặt mi đầu cùng về mặt thông khổ xem ra, cái này hấp thu cảm ngộ, so sánh cũng sẽ không quá dễ dàng.

Nếu như Tôn Ngộ Không hoặc là Trư Bát Giới ở đây, nhất định có thể nhận được, cái này Thế Giới Bồn Nguyên ở trung tâm người kia, chính là sự đệ của bọn hắn, mặt trắng nhỏ Bạch Long!

Nguyên lai, lúc ấy Tôn Ngộ Không phản công Thiên Đình thời điểm, thì tại sắp thắng lợi thời điểm bị Như Lai cho bộ ngựa bắt ve chim sẻ núp đằng sau, từ đó thất bại trong gang tấc. Mà Tiểu Bạch Long chính là khi đó bị một cái thần bí nhân cho bắt, đồng thời trực tiếp phá vỡ không gian, cho ném ra Bàn Cổ giới. Khi đó Tiểu Bạch Long thực lực cũng bất quá là Đệ Cấp mà thôi, rồi đi Bàn Cổ giới đến vô hạn hư không vậy đơn giản chết không có gì khác biệt, thậm chí không bằng trực tiếp chết.

Cái này cũng hẳn là người kia không có trực tiếp giết hắn mà chính là ném tới trong hư không nguyên nhân đi. Loại kia vô biên hắc ám cùng áp chế, quả thực khiến người ta sinh không như thế. Chẳng qua Tiểu Bạch Long không biết là vận khí tốt vẫn là vận khí bị, bị ném sau khi đi ra lại bị một chỗ tiểu hình hắc động hấp lực cho quán chặt lấy. Bằng vào Tiểu Bạch Long Đệ Cấp thực lực, căn bản không có bất luận cái gì phản kháng đường sống liền bị cỗ lực hút này cho cuốn qua qua.

Chẳng qua ngay tại Tiểu Bạch Long nhắm mắt lại đợi thời điểm chết, bỗng nhiên cảm giác ngược lại mặt khác một cỗ càng hấp lực cường đại truyền đến. Sau đó Tiểu Bạch Long thì cảm giác mình tiến vào một mảnh băng tuyết ngập trời. Loại này băng lãnh chẳng những không có để Tiểu Bạch Long cảm thấy thống khổ, ngược lại hết sức thoải mái. (cái này F E El vô cùng thoải mái! Sung sướng sung sướng thoải mái! Ha ha, trong đầu bỗng nhiên hiện lên bài hát này)

Sau đó, sau đó Tiểu Bạch Long thì ngất đi. Nhân tuy nhiên choáng, nhưng là thân thể lại đang không ngừng hấp thu luyện hóa cái này to lớn Thủy hệ lực lượng. Không, cùng nói là Tiểu Bạch Long đang hấp thu, không bằng nói là cái này bản nguyên lực lượng đang chủ động quán thấu tiến Tiểu Bạch Long thể nội. Mà cái kia Thế Giới Bồn Nguyên bên trong cái kia đạo Vũ Trụ Pháp Tắc, cũng đang không ngừng dung hợp tiến Tiểu Bạch Long trong thức hải, trong lúc ngủ mơ, đang bị Tiểu Bạch Long một chút xú cảm ngộ!

Cùng lúc đó, Bàn Cổ giới.

Vốn là muốn tiến về Tây Thiên Linh Sơn tìm những hòa thượng kia đi hỏi một chút phải chăng có Thất Bảo Diệu Thụ hạ lạc Trư Bát Giới bỗng nhiên cảm giác được chấn động trong lòng rung động, loại cảm giác này huyền diệu khó giải thích, cẩn thận trải nghiệm thời điểm lại lại biến mất không thấy gì nữa, thế nhưng là không thêm để ý thời điểm lại biết bỗng nhiên xuất hiện. Mà lại cảm giác này có một loại mười phần ý niệm mãnh liệt.

Cái kia chính là đến dưới đất qua, đồng thời một mực hướng phía dưới. Nơi đó tựa hồ có đồ vật gì đang hấp dẫn chính mình. Có thể là đối với Trư Bát Giới tới nói, tìm Thất Bảo Diệu Thụ cứu trở về mới là trọng yếu nhất, còn lại chuyện gì cũng không sánh nổi cái này một phần vận. Dứt khoát lắc đầu, cường ép dè xuống cái kia cỗ suy nghĩ cùng rung động.

Thế nhưng là không đợi Trư Bát Giới bay ra mấy bước, trong lòng cảm giác bỗng nhiên càng thêm mãnh liệt, giống như không dựa theo ý niệm này hành động, liền sẽ có chuyện gì đó không hay phát sinh một dạng. Tuy nhiên lại dạng này, Trư Bát Giới thì vượt không muốn dựa theo ý niệm này hành động. Đồng thời trong lòng nghĩ đến, tất cả mọi người chết, còn sẽ có cái gì so cái này chuyện càng đáng sợ

Hít sâu một hơi, trong đầu không ngừng hồi tưởng, cái này mới miễn cưỡng lại dè xuống một điểm. Thế nhưng là làm Trư Bát Giới vừa phóng ra một bước thời điểm, cái kia suy nghĩ bỗng nhiên bộc phát ra, Trư Bát Giới tùy theo phát ra gầm lên giận dữ. Thanh âm bên trong lộ ra phiền muộn cùng thống khổ. Bất quá khi thanh âm tán đi, Trư Bát Giới chợt bình tĩnh trở lại. Sau đó một đầu hướng về mặt đất bay đi.

Sau đó rơi xuống đất về sau, cảm giác kia ý nguyên chỉ dẫn lấy Trư Bát Giới hướng phía dưới, cẩn rắng một cái, Trư Bát Giới phá vỡ bùn đất, cấp tốc hướng về phía dưới bay đi. Cứ như vậy bay thẳng đến, mãi cho đến Trư Bát Giới vậy mà tại dưới đáy cảm giác được một cỗ nhiệt lượng thời điểm mới phát hiện mình lại nhưng đã tiếp cận Địa Tâm.

Lúc này, trong lòng cái kia cổ suy nghĩ bỗng nhiên phát ra một tiếng reo hò, sau đó ý niệm này càng thêm mãnh liệt. Trư Bát Giới bắt đầu đi, chịu đựng sóng nhiệt tiếp tục hướng xuống.

Một mực, mãi cho đến sau cùng, Trư Bát Giới vậy mà bay vào mà trong nội tâm! Lúc này Trư Bát Giới quanh thân bị chín cái Kim Ô vờn quanh, cũng may mắn là thời khắc sống còn cái này chín cái Kim Ô xuất hiện, không phải vậy Trư Bát Giới đã sớm biến thành một cái heo nướng.

Địa Tâm thân ở, Trư Bát Giới không biết hình dung như thế nào, chẳng qua cho Trư Bát Giới duy nhất cảm giác cũng là nóng khủng bố, đập vào mắt chỗ tất cả đều là trắng xóa hỏa hồng dung nham. Trư Bát Giới tin tưởng, liền xem như Hằng Nga đến đều sẽ bị nướng thành than cốc. Có thể là mình lại chẳng có chuyện gì. Xem ra cái này chín cái Kim Ô, thật không đơn giản.

Ngay tại Trư Bát Giới cảm thán thời điểm, chín cái Kim Ô bỗng nhiên bắt đầu kêu to, cái kia to rõ thanh âm tựa hồ tại hô hoán cái gì một dạng. Theo Kim Ô kêu to, rất nhanh, tại địa tâm trong nham tương, vậy mà từ từ hiện ra một đoạn màu vàng óng gỗ thô. Liếc mắt một cái, cái này gỗ thô phảng phất sử dụng độ tinh khiết cao nhất hoàng kim chú tạo mà thành, cái kia vàng óng ánh quang mang quay lại Trư Bát Giới một trận ngốc trệ.

"Lạc, Lạc Tang Thần Mộc mà lại là đang một mực hấp thu Địa Tâm Hỏa lực kim sắc Lạc Tang Thần Mộc trời ạ, thật nhột được bảo bối!"

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngô Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 115: Khôi phục

Có lẽ, đây chính là số mệnh đi. Yêu tộc thảm bại Ngô Không càng là mất thân thể chỉ còn linh hồn; Đường Tam Tạng thân thể Tử Vong, linh hồn bị Hư Vô độ hóa hoa phong tồn; Sa Tăng đến nay vẫn chẳng biết đi đâu; Trư Bát Giới nguyên bản bị Hằng Nga trọng thương, chẳng qua lại một lần tình cờ, không đúng, cũng không thể nói là ngẫu nhiên, phải nói là tại thể nội cái kia chín viên kim đan chỉ dẫn xuống đến đặt chỗ sâu trong lòng đất đạt được Lạc Tang Thần Mộc từ đó mượn nhờ Lạc Tang thần Mộc chi lực cùng Địa Tâm dung nham hỏa lực luyện Hóa Thể bên trong chín vàng thái dương Thần Đan; Tiểu Bạch Long tức thì bị một cái thế giới bản nguyên hấp dẫn tới, từ đó cảm ngộ so thế giới đạt tới cao cấp hơn Vũ Trụ Pháp Tắc.

Đúng là trong họa có phúc, trong phúc có họa. Cổ nhân tổng kết đạo lý, luôn là có đạo lý của hần.

Không nói đến Trư Bát Giới cùng Tiểu Bạch Long như thế nào đau nhức cũng khoái lạc lấy hấp thu cái kia lực lượng khổng lồ, thân ở Hoàng Tuyền quốc độ Tôn Ngô Không, cũng phát sinh biến hóa rất lớn.

Kể từ ngày đó gặp được cái kia một văn ba mắt nhân, đồng thời thành công đánh giết thôn phệ Kỳ Linh Hồn về sau, Tôn Ngô Không Linh Hồn Bản Nguyên tuy nhiên đạt được một điểm chữa trị, nhưng là cũng chỉ đủ để hần nhớ tới chính mình kêu cái gì mà thôi. Sau đó, nương tựa theo trời sinh như đã thú nguyên thủy điên cuồng cùng Trần Giới Thiên Bi cùng Ngũ Thái Thần Thạch thần kỳ, Tôn Ngô Không một đường điên cuồng sát lục cùng thôn phệ.

Nhưng phạm là gặp phải, bất luận thực lực như thế nào, bất luận cái gì chủng tộc, Tôn Ngô Không đều sẽ cùng nhau tiến lên, đồng thời Ngũ Thái Thần Thạch phát ra Ngũ Sắc Thần Quang giam cầm, sau đó Trần Giới Thiên Bi ngưng tụ ra một cái bóng mờ bỗng dung nện xuống. Gặp phải tất cả mọi người, đều không ngoại lệ toàn bộ miêu sát, sau đó bị Tôn Ngô Không nuốt ăn sạch sẽ.

Đây hết thảy đều chứng minh Trần Giới Thiên Bi cùng Ngũ Thái Thần Thạch bắt phạm, tuy nhiên Ngũ Thái Thần Thạch là Nữ Oa tại Bàn Cổ giới tìm tới, nhưng sự thật chứng minh hai thứ đồ này tuyệt đối không phải Bàn Cổ giới như vậy tiểu thế giới có thể có. Tại Bàn Cổ giới, Ngũ Thái Thần Thạch nhiều nhất cũng là truyền thụ cho Tôn Ngô Không một bộ Hỗn Độn 5 quyết cùng hoàn thiện hần Ngũ Hành Hỗn Độn Thể, sau đó tại hần thụ thương thời điểm có thể gia tăng linh lực cùng thương thể khôi phục tốc độ.

Thế nhưng là tại đến Hoàng Tuyền quốc độ về sau, Ngũ Thái Thần Thạch năng lực rõ ràng thêm ra rất nhiều, tuy nhiên tạm thời chỉ có một cái Ngũ Sắc Thần Quang giam cầm năng lực, nhưng là đây tuyệt đối không phải Ngũ Thái Thần Thạch tất cả năng lực.

Mà Tôn Ngô Không đang không ngừng Thôn Phệ Linh Hồn về sau, thực lực rốt cục đạt tới một văn cường giả. Có lẽ nhìn đạo văn này cường giả tăng lên tựa hồ mười phần dễ dàng, chẳng qua đây chính là tại Tôn Ngô Không cái kia có thể miêu sát tam văn cường giả thực lực điều kiện tiên quyết. Không có cảnh giới hạn chế, chỉ cần thôn phệ liền có thể đề bạt lực lượng, nơi này, tựa hồ phá lệ thích hợp Tôn Ngô Không.

Làm Tôn Ngô Không thực lực đề bạt đến một văn cường giả thời điểm, Hoàng Tuyền quốc độ cái kia nguyên bản vĩnh viễn mờ nhạt bầu trời bỗng nhiên vang lên vô số Tiên Nhạc, sau đó một đạo thiểm điện giống như quang mang về qua bầu trời, trực tiếp tiến vào Tôn Ngô Không cái trán trong thức hải!

Sau một khắc, Tôn Ngô Không bỗng nhiên hướng lên trời cười dài, sau đó lại hai đầu gối quỳ xuống ôm đầu khóc rống. Nguyên lai mỗi người tại thực lực tăng lên tới một văn cường giả thời điểm, đều sẽ nhận được một tia Vũ Trụ Pháp Tắc tẩy lễ. Đồng thời cùng lúc chữa trị người này chỗ có thương thể, bao quát trên tinh thần, trên linh hồn cùng thân thể.

Cho nên khi Tôn Ngộ Không Linh Hồn Bồn Nguyên bị triệt để chữa trị thời điểm, Tôn Ngộ Không cũng đồng thời nhớ tới hết thảy. Sờ đi ngửa mặt lên trời cười dài, đó là bởi vì trời không tuyệt ta, vậy mà để cho ta linh hồn đến cái này chỗ thần kỳ. Chỉ cần không có triệt để chết đi, vậy liền còn có hi vọng, báo thù hi vọng, trở về hi vọng.

Sau đó lại ôm đầu khóc rống, là bởi vì nghĩ đến những cái kia vì chính mình người đã chết. Tôn Ngộ Không đã không nhớ nổi có bao nhiêu người vì chính mình mà chết. Đặc biệt là Hoàng Long, Kỳ Lân ngọc Côn Bằng vì để nhóm người mình có cơ hội thoát đi, y nguyên cùng cái kia khôi lỗi đồng quy vu tận. Thế nhưng là, nhóm người mình lại có phụ bọn họ dùng sinh mệnh sáng tạo cơ hội.

Sau đó lại nghĩ tới Hồn Côn Tồ Sư cùng Nữ Oa Nương Nương trước khi chết cái kia không cam lòng ánh mắt cùng tuyệt vọng, Tôn Ngộ Không tìm như bị đao cắt. Hiện tại, Yêu tộc tối cường giả toàn đều chết hết, cái kia Bàn Cổ giới không còn có bất luận cái gì một cổ lực lượng có thể ngăn cản nói nhà! Mà lại, cái kia Hằng Nga, bây giờ nghĩ lại, cái kia Hằng Nga khẳng định đã có Đại Đạo Thánh Nhân thực lực, không phải vậy không có khả năng phát tay liền diệt sát chính mình mấy người. Loại kia bất lực tuyệt vọng cùng trước khi chết khủng bố, để Tôn Ngộ Không hiện tại vẫn lòng còn sợ hãi.

Buồn sau cơn đau, Tôn Ngộ Không tựa ở một khóa khô cạn Cổ trên cây, trong lúc nhất thời đầu mủi phần hỗn loạn. Mặc dù bây giờ chính mình sống sót, nhưng là Tôn Ngộ Không có thể cảm giác được chính mình chỉ là linh hồn trạng thái. Mặc dù mình từng nghe nói Thánh Nhân phía trên sau khi chết linh hồn sẽ đi hướng một cái tên là Hoàng Tuyền quốc độ địa phương, có thể cái kia dù sao chỉ là truyền thuyết, chính mình cũng không thể khẳng định nơi này chính là cái kia Hoàng Tuyền quốc độ.

Mà lại vừa rồi chính mình khôi phục trí nhớ cùng ý thức về sau, rất rõ ràng cảm giác được chính mình mạnh lên, mà lại rất mạnh, thế nhưng là đến tốt cùng là thực lực gì cảnh giới lại không thể nào biết được.

Càng nghĩ, hiện tại việc khẩn cấp trước mắt tranh thủ thời gian tìm một cái quen thuộc người nơi này qua hỏi ý kiến hỏi một chút, nhìn xem nơi này đến cùng là địa phương nào, sau đó có phương pháp gì không có thể rời đi. Nếu không mình hai mắt đen thui, sợ rằng sẽ một mực bị vây ở chỗ này.

Nghĩ thông suốt mục tiêu tiếp theo, Tôn Ngộ Không cũng liền không lại như vậy mê mang. Chậm rãi đứng dậy, duỗi cái lưng mệt mỏi về sau, theo thói quen tay khẽ vẫy, Kim Cô Bồng ra hiện tại trong tay. Chẳng qua sau đó Tôn Ngộ Không thì sửng sốt, chính mình nếu là lấy linh hồn trạng thái tồn tại, vậy đã nói rõ nơi này hẳn là một cái linh hồn thể giới. Thế nhưng là, thế nhưng là cái này Kim Cô Bồng lại là thực thể a.

Tựa hồ có chút không tin, Tôn Ngộ Không dùng lực cắn cắn Kim Cô Bồng sau cùng lại cắn trên người mình y phục một ngụm, sau đó lại, Tôn Ngộ Không lần nữa sửng sốt. Kim Cô Bồng cắn một cái đi xuống, rất rời rạc, mà y phục cắn một cái đi xuống, lại bị chính mình nuốt một lỗ hổng.

Trọng yếu là cái này cảm giác hoàn toàn không giống a, cái này, Tôn Ngộ Không đại não hỗn loạn. Không khôi phục nhanh Tôn Ngộ Không lại nghĩ tới một chuyện khác! Kim Cô Bồng khi bên trong thể giới, thế nhưng là còn có hai vị Yêu Tộc nửa bước Đại Đạo đâu? A. Đã Kim Cô Bồng không có việc gì, cái kia hai người này cũng sẽ không có chuyện gì đi

Chẳng qua Tôn Ngộ Không lại do dự. Hẳn có chút không dám trực tiếp mở ra thể giới kia. Hẳn rất sợ vừa mở ra, nhìn thấy lại là hai bộ thi thể, tuy nhiên Kim Cô Bồng hoàn hảo không chút tổn hại, nhưng Tôn Ngộ Không là thật không có lòng tin người ở bên trong cũng sẽ không có sự tình. Hoặc là, làm nguyên bản không có việc gì, mà chính mình vừa mở ra cơ hội bị cái này Linh Hồn Thể Giới một loại nào đó quy tắc trực tiếp biến thành linh hồn! Chuyện như vậy không phải là không được.

Do dự một chút, Tôn Ngộ Không vẫn là từ bỏ. Vẫn là tìm người hỏi trước một chút đi, không phải vậy vạn nhất bởi vì chính mình lỗ mãng mà xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, cái kia thật là không bằng đi chết tính toán.

Lúc này, Tôn Ngộ Không bỗng nhiên nghe thấy nơi xa tựa hồ có nhân tại kêu cứu. Nhất thời tâm lý vui vẻ, đang muốn tìm nhân hỏi đường đâu, cái này tốt, trực tiếp đưa tới cửa. Chờ mình cứu hẳn, hỏi lại hẳn vấn đề, hẳn chắc chắn sẽ không cự tuyệt.

Nghĩ đến chỗ này, Tôn Ngộ Không vội vàng dự định Giá Ván bay lên, thế nhưng là làm Tôn Ngộ Không một cái bổ nhào lật ra về sau, vậy mà lần nữa rơi xuống mặt đất. Bất đắc dĩ bĩu môi, Tôn Ngộ Không biết nơi này chỉ sợ là không thể bay lượn, hoặc là là bởi vì chính mình thực lực không đủ. Đã không bay được, Tôn Ngộ Không chỉ có căng chân lao nhanh.

Cái này một chạy, Tôn Ngộ Không lần nữa kinh ngạc. Lần này, là bị tốc độ của mình kinh ngạc đến. Chính mình còn không có sử dụng toàn lực, tốc độ này cũng đã là lúc đầu gấp ba có thừa, lấy chính mình nếu là dùng xuất toàn lực, cái kia, thật là kinh khủng bậc nào tuy nhiên cái thể giới trọng lực tựa hồ so Bàn Cổ giới lớn rất nhiều, nhưng là tốc độ gia tăng vẫn là rất rõ ràng.

Một bên chậm rãi quen thuộc cái này đột nhiên bạo tăng tốc độ, Tôn Ngộ Không một bên cẩn thận phân biệt cái này kêu cứu phương hướng âm thanh truyền tới.

Rất nhanh, Tôn Ngộ Không Hóa Nhân Kim Tinh đã thấy nơi xa một người dáng dấp mười phần giống nhân thể nhưng là phía sau lại một cặp cánh khổng lồ người, đang bị một khối đá lớn đè hạ hạ mặt. Tuy nhiên cái này vóc người có chút quái dị, nhưng là Tôn Ngộ Không cũng không để ý, coi như lại Bàn Cổ giới còn có có rất nhiều Sơn Tinh quý quái, này người lớn lên đã tính toán có thể.

Lần nữa tăng thêm tốc độ, Tôn Ngộ Không mấy bước liền đến bên cạnh người kia. Không nói hai lời Tôn Ngộ Không liền chuẩn bị đẩy ra mở cự thạch kia, đem này người cứu ra.

Thế nhưng là một lòng muốn cứu người Tôn Ngộ Không, lại không thấy được cự thạch kia người phía dưới khoe miệng lộ ra âm độc nụ cười.

Chương 116: Tê Chiếu

Ngay tại Tôn Ngộ Không sắp ôm lấy cự thạch kia thời điểm, chợt nghe một thanh âm: "Mau dừng tay, không thể đụng vào hòn đá kia, nhanh chóng lui lại!" Nghe được thanh âm này, Tôn Ngộ Không sửng sốt, mà động tác trên tay cũng theo đó một chậm. Cũng là cái này sửng sốt, cứu Tôn Ngộ Không một cái mạng!

Mà cự thạch kia phía dưới nhận nghe được lại có nhân đến đây ngăn cản này người cứu mình, nguyên bản thì rò rỉ ra âm độc thần sắc khuôn mặt càng thêm vận vẹo. Còn có không đợi Tôn Ngộ Không có phản ứng, người kia trên lưng đè ép cự thạch bỗng nhiên hướng hai bên vỡ ra, sau đó tựa như một cái Viên Cổ Cự Thủ, tại trên tảng đá vậy mà mở ra một cái miệng rộng. Miệng này mười phần to lớn mà lại lồi nhô lồi nhích che kín vô số sắc bén hàm răng, nhìn lấy trên hàm răng chảy xuôi sâu chất lỏng màu xanh lục, không hề nghi ngờ, cái này cái này sắc bén hàm răng tuyệt đối có kịch độc.

Thế nhưng là đến một lần cái này miệng lớn mở ra hết sức nhanh chóng, mà đến Tôn Ngộ Không cách thực sự quá gần, lại thêm Tôn Ngộ Không một điểm phòng bị đều không có mà lại cái này miệng lớn giữa phun ra khí thể tựa hồ có tê liệt linh hồn tác dụng. Nguyên có Tôn Ngộ Không sửng sốt phía dưới, vậy mà trở mắt nhìn cái kia huyết bồn đại khẩu hướng về chính mình cắn qua tới.

Nghìn cân treo sợi tóc thời điểm, tại Tôn Ngộ Không bên cạnh thân bỗng nhiên nhào tới một bóng người. Bóng người này trực tiếp thì bỏ nhào vào Tôn Ngộ Không trên thân, đồng thời ôm Tôn Ngộ Không eo một cái quay thân thì tránh thoát cái này miệng lớn công kích.

Nhưng là bóng người này tránh né cũng mười phần miễn cưỡng, tuy nhiên né tránh miệng lớn, Tôn Ngộ Không hai người lại hết sức chặt vật té lăn trên đất đồng thời liền lăn rất nhiều hạ mới dừng thân.

Đi qua này người bỏ nhào về phía trước một ném lại lăn một vòng, Tôn Ngộ Không cảm giác trên người tê liệt tựa hồ cũng biến mất. Sau đó liền vội vàng đứng lên, đồng thời đem cái kia cứu mình nhất mệnh nhân cũng nâng đỡ.

Chẳng qua lúc này Tôn Ngộ Không khỏe mắt liếc qua nhếch lên, lại nhìn thấy cái kia bị cự thạch đè ép người, giờ phút này vậy mà công cự thạch đứng lên, hơn nữa nhìn tư thế là dự định hướng về chính mình nhảy lên một cái. Nhưng là Tôn Ngộ Không lúc này cũng đã trấn định lại, vừa mới là nhất thời không có đề phòng nguyên có lấy nói. Hiện tại đã chính mình có chuẩn bị, tình huống kia coi như không giống nhau.

Nhìn lấy đã nhảy lên thật cao, sau đó cái kia huyết bồn đại khẩu đã nhắm ngay chính mình quái nhân, Tôn Ngộ Không lạnh hừ một tiếng, sau đó tay phải nhất chỉ, ngay tại đỉnh đầu của người kia, một tòa sơn tam bích đá màu đen hư ảnh bỗng nhiên xuất hiện, sau đó hướng về phía quái nhân kia âm vang rơi đập. Tuy nhiên quái nhân này trên lưng cự thạch nhìn mười phần kiên cố, chẳng qua y nguyên bị Trấn Giới Thiên Bì trực tiếp đập vỡ nát.

Lần đầu tiên, Tôn Ngộ Không không có đi thôn phệ người nào linh hồn, bởi vì Tôn Ngộ Không là tại không xác định người kia kịch độc có thể hay không thông qua Thôn Phệ Linh Hồn mà độc đến chính mình. Chẳng qua Tôn Ngộ Không không có nuốt cắn, không có nghĩa là cơ hội lãng phí. Tại Tôn Ngộ Không hơi kinh ngạc ánh mắt bên trong, Thiên Bì hư ảnh vậy mà giống như cá voi hút nước đem quái nhân kia linh hồn cho hút đi vào.

Đầu tiên là hút người ta Nguyên Thủy Thiên Tôn ba giọt Chân Huyết, bây giờ lại liền linh hồn cũng có thể hấp thu. Hôm nay bìa, là tại quá cổ quái. Chẳng qua lúc này Tôn Ngộ Không cũng không có rảnh quan Thiên Bì, bởi vì Tôn Ngộ Không đỡ dậy vị này cứu mạng người thời điểm, phát hiện người này bấp chần lại bị cái kia miệng lớn hàm răng cho phá qua một miếng thịt.

Lúc này Tôn Ngộ Không khẳng định cái kia miệng lớn cảm thấy có kịch độc, cái này thời gian ngắn ngủi, này người toàn bộ chân đều đã nổi lên màu xanh lá cây đậm. Thế nhưng là mặc dù biết cái này người trúng độc, nhưng là Tôn Ngộ Không phát hiện mình tựa hồ cũng sẽ không giải độc cũng sẽ không cứu người!

Dưới tình thế cấp bách, Tôn Ngộ Không trừ đem Ngũ Thái Thần Thạch cùng Trấn Nguyên Bô Đề Bảo Thụ lấy ra không ngừng chiếu rọi rửa sạch thân thể người này, cũng không có gì khác biện pháp. Tuy nhiên không biết có tác dụng hay không, nhưng là cũng không thể trở mắt nhìn hẳn bị độc chết.

Chẳng qua may mắn, tại cái này hai đại Thần Vật trợ giúp hạ, này người trên đùi kịch độc đang chậm rãi biến mất. Nhìn đến nơi này, Tôn Ngộ Không trong lòng không khỏi có chút nghĩ mà sợ, xem ra, mỗi chút thời gian Trấn Giới Thiên Bì cũng sẽ không chủ động hộ chủ, đặc biệt là chính mình không có chiến đấu ý thức thời điểm, coi như bỗng nhiên bị đánh lén, Trấn Giới Thiên Bì cũng sẽ không xuất hiện đồng thời trợ giúp chính mình. Mà lại lần này là gặp được người hảo tâm cứu mình đồng thời chính mình vừa lúc có thể giải cái kia kịch độc, nếu như lần sau đâu? Có thể hay không còn có biết may mắn như vậy đâu?

Âm thầm chờ dài một chút, xem ra chính mình vẫn là chủ quan. Trước đó gặp phải địch nhân bất luận cái gì chủng tộc, tất cả đều bù không được Trấn Giới Thiên Bì nhất kích, nguyên có chỉ làm thành chính mình trong tiềm thức cho rằng cái này Hoàng Tuyền thế giới cũng không thể nào đáng sợ ý nghĩ. Đi qua hôm nay lần này, Tôn Ngộ Không phát hiện mình vẫn là quá coi thường cái này Hoàng Tuyền thế giới thế giới.

Âm thầm khuyên bảo sau này mình vạn sự cẩn thận về sau, Tôn Ngộ Không phát hiện người này đã tỉnh lại. Chỉ bất quá tựa hồ bởi vì kịch độc quan hệ, này người còn có chút choáng váng.

"Đa tạ đạo hữu cứu mạng, Tôn Ngộ Không vô cùng cảm kích." Không biết này người xưng hô như thế nào, Tôn Ngộ Không cũng chỉ có thể gọi là đạo hữu.

"Ách, không có việc gì không có việc gì, tất cả mọi người là nhân tộc, giúp đỡ cho nhau cũng là nên. Vừa mới là người giúp ta trừ độc" lắc đầu, để cho mình thanh tỉnh một chút, sau đó này người cũng tại Tôn Ngộ Không nâng đỡ đứng lên.

"Đúng vậy, may mắn pháp bảo của ta có thể trùng hợp có thể khu độc này, không phải vậy, ta thật là áy náy muốn chết à."

"Ha-Ha, vậy thì thật là quá khéo, ta cứu người nhất mệnh, người lại cứu ta nhất mệnh. Cái này hòa nhau. Ta gọi Tê Chiếu, xin hỏi đạo hữu xưng hô như thế nào "

"Để nói, ta gọi Tôn Ngộ Không, Tê Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không!"

Lần nhau báo họ tên, lại bởi vì hai người đều cứu đối phương tánh mạng, nguyên có rất nhanh liền quen thuộc lên. Lúc này Tê Chiếu cũng nói cho Tôn Ngộ Không, vừa mới vật kia gọi là phụ thạch độc nhân, không phải nhân tộc. Trên lưng hấn vật kia thoát nhìn như là một khối to lớn thời điểm chẳng qua cái kia xác thực tên kia miệng. Ngay bình thường cái kia phụ thạch độc nhân cơ hội nằm rạp trên mặt đất làm bộ bị tảng đá lớn ngăn chặn sau đó lừa gạt những cái kia không rõ chân tướng người đi đường. Một khi có nhân tới gần hoặc là chạm đến khối cự thạch này, phía trên cơ hội truyền ra có thể gây tê liệt người linh hồn khí độc, sau đó cự thạch kia liền sẽ mở ra miệng rộng đem người tới nuốt ăn.

Chẳng qua đồng dạng chỉ cần tại Hoàng Tuyền quốc độ ngốc qua một đoạn thời gian, đều biết thứ này. Nguyên có hấn cũng chỉ có thể lừa gạt một chút mới tới hơn nữa còn là người hảo tâm.

Nghe Tê Chiếu nói xong, Tôn Ngộ Không không thắng thôn thức. Cái này Hoàng Tuyền thế giới, quả nhiên không phải đơn giản địa phương. Sau đó Tôn Ngộ Không lại hỏi một số cơ bản thường thức cùng nghi vấn, đặc biệt là như thế nào rời đi nơi này.

Mà Tê Chiếu giống như có lẽ đã ở chỗ này sinh hoạt thật lâu, đối với Tôn Ngộ Không vấn đề toàn đều nhất nhất giải đáp đồng thời còn có mười phần kỹ càng. Đặc biệt là liên quan tới cái này Hoàng Tuyền quốc độ ba loại sinh tồn phương pháp cùng rời đi phương pháp.

Làm Tê Chiếu nói xong, Tôn Ngộ Không lâm vào thật sâu trầm mặc. Xem ra, chính mình lúc trước suy đoán cũng không sai, nơi này quả nhiên là cái kia thần bí Hoàng Tuyền quốc độ. Mà lại cũng có thể rời đi, tuy nhiên phương pháp kia khẳng định mười phần khó khăn, nhưng là Tôn Ngộ Không vẫn là có ý định thử một chút, dù sao, Bàn Cổ giới, có quá nhiều đáng giá lo lắng đồ vật.

Chẳng qua để Tôn Ngộ Không vui mừng chính là, Nữ Oa Hồn Côn bọn người hấn là tại Tiểu Hoàng Tuyền, cái kia phụ thuộc vào Hoàng Tuyền quốc độ Trung Cấp Thế Giới.

Lúc này Tôn Ngộ Không bỗng nhiên nghĩ đến, chính mình Kim Cô Bồng bên trong còn có hai người, sau đó vội vàng đem tình huống nói một chút. Chẳng qua sau khi nói xong, Tê Chiếu cũng trầm mặc một chút. Tựa hồ đang nỗ lực suy tư, chẳng qua cũng không có có kết quả gì.

"Loại tình huống này, ta cũng không rõ lắm. Dù sao nơi này là linh hồn thế giới, người sống tiến vào, còn có chưa bao giờ phát sinh qua đây. Nguyên có người tốt nhất vẫn là đầu tiên chờ chút đã, về sau tìm những người khác hỏi một chút. Không phải vậy vạn nhất có cái bất trắc, người hai vị kia bằng hữu rất có thể sẽ gặp nguy hiểm. Mà lại tình huống của người cũng hết sức đặc thù a, sau khi chết vậy mà có thể mang theo binh khí của mình cùng pháp bảo cùng một chỗ đến cái này Hoàng Tuyền quốc độ, thật là kỳ quái a."

Tuy nhiên Tôn Ngộ Không cũng cảm thấy mình tình huống hết sức đặc thù, nhưng là hai người cũng đều không nghĩ tới tại sao lại dạng này. Bất quá, hai người nói chuyện với nhau về sau phát hiện hai người mục tiêu lại là mười phần nhất trí. Cái kia chính là tăng thực lực lên, sau đó tiếp nhận sau cùng khảo nghiệm, tranh thủ rời đi nơi này. Tuy nhiên Tôn Ngộ Không không hỏi, nhưng là có thể cảm giác được ra, cái này Tê Chiếu, tất nhiên cũng có được chính mình chấp nhất tại cố sự.

Đã có cùng chung mục tiêu, hai người kia vừa vận kết bạn mà đi. Tại hung hiểm dị thường Hoàng Tuyền quốc độ, có cái có thể tin cậy bằng hữu cuối cùng là một chuyện tốt. Mà lại Tê Chiếu thực lực cũng không yếu, cũng có được tam văn cường giả thực lực. Cái này lấy Đạo Văn đến phân chia thực lực đẳng cấp, Tôn Ngộ Không cũng là nghe Tê Chiếu nói.

Dựa theo Tê Chiếu thuyết pháp, một dòng đạo văn cũng là một đạo Vũ Trụ Pháp Tắc. Nguyên có đẳng cấp khác nhau ở giữa thực lực sai biệt cảm thấy là mười phần cự đại mà. Đối với câu nói này, Tôn Ngộ Không lại có chút không tin. Tâm trước khi nói ta giết tới nhân, thực lực đều so với ta mạnh hơn rất nhiều, đoán chừng làm sao cũng có hai văn hoặc là tam văn.

Nếu quả như thật để Tê Chiếu biết, vậy khẳng định sẽ há hán kêu to một tiếng. Có thể vượt cấp đánh giết so thực lực mình cường người, tuyệt đối là quái thai.

Chương 117: Cường giả

Sự thật chứng minh, tại địa phương nguy hiểm, kết bạn mà đi tuyệt đối là lựa chọn chính xác nhất. Bởi vì ngay tại Tôn Ngộ Không cùng Tề Chiêu hướng về Tề Chiêu trong ấn tượng người gần nhất thành thị đi đến thời điểm, Tôn Ngộ Không rốt cục gặp được một vị trước kia chưa bao giờ gặp qua cường giả một vị bốn văn Vũ Thánh.

Tề Chiêu nói cho Tôn Ngộ Không, sở dĩ Tôn Ngộ Không không có gặp phải quá mức địch nhân cường đại, đó là bởi vì hắn một mực đang bên ngoài du dương. Hoàng Tuyền quốc độ nắm giữ một trăm mười tám ngôi thành trì, càng đến gần thành trì linh hồn thực lực càng mạnh. Mà có tư cách ở tại thành trì bên trong, toàn bộ đều là bốn văn trở lên cường giả. Mà Thành Chủ, càng là lục văn Thánh cấp cường giả.

Cái này một trăm mười tám tòa thành trì, trong đó 108 ngôi là ngoại thành, phân bố tại toàn bộ Hoàng Tuyền thế giới. Mà Hoàng Tuyền thế giới trung tâm, lại có lấy mười toà nội thành. Ngoại thành Thành Chủ bảy văn thăng cấp, nội thành Thành Chủ cửu văn Chí Tôn!

Đồng thời, Tôn Ngộ Không cũng tại Tề Chiêu cái kia bên trong biết được càng thêm kỹ càng thực lực phân chia. Đạo Văn trở xuống, chính là Hoàng Tuyền quốc độ tầng dưới chót nhất tồn tại, thuộc về bản thổ nhân, bọn họ đồng dạng phụ trách tất cả tạp dịch công tác.

Một văn đến tam văn, thuộc về sĩ cấp cường giả. Trừ phi có cực kỳ núi dựa cường đại cùng bối cảnh, không phải vậy không cho phép xuất nhập bất luận cái gì một tòa thành thị.

Bốn văn đến lục văn, thuộc về Thánh cấp cường giả. Nắm giữ sở hữu ngoại thành tự do xuất nhập quyền lợi, đồng thời có thể hưởng thụ trong thành trì tất cả tư nguyên, nhưng là cần muốn đánh đổi khá nhiều. Cái giai tầng này đã thuộc về Hoàng Tuyền thế giới trung kiên lực lượng.

Bảy văn đến cửu văn, thuộc về Chí Tôn cường giả. Là cái thế giới này tối đỉnh cấp tồn tại, chuỗi Thực Vật tối cao tầng thứ. Nắm giữ ra vào mười toà nội thành quyền lợi! Đồng thời trọng yếu nhất chính là , có thể nắm giữ xin rời đi cái thế giới này quyền lợi. Chí cần tầng hoặc là hoàn thành sau cùng thí luyện, cái kia liền có thể nhận lấy một bộ chính mình chế định thân thể rời đi cái thế giới này!

Cho nên nói cái thế giới này là một cái cấp bậc sâm nghiêm nhọc nhằn cường thực thế giới, trừ tất cả mọi người là linh hồn thể bên ngoài, cùng với những cái khác bình thường Vật Chất Thế Giới cũng không có gì khác biệt.

Mà dựa theo Tề Chiêu thuyết pháp, Tôn Ngộ Không hiện tại chỉ là một Văn Sĩ cấp, bởi vì Tôn Ngộ Không một mực không có xuất thủ, nguyên cơ không tốt phân chia Tôn Ngộ Không nghề nghiệp. Mà Tề Chiêu, thì là một vị tam văn Băng thuộc tính võ sĩ, vũ khí trong tay vì Chí Tôn Thần Khí Vô Tướng tuyệt tung. (Vô Tướng tuyệt tung, cũng là hai thanh màu xanh đậm nửa vòng tròn hình dáng hình vòng vũ khí, mỗi cái vòng chính giữa đều có một khóa lam sắc lạnh Long Long Đầu, đồng thời vòng lưỡi đao dị thường sắc bén, mỗi lần huy động đều sẽ có vô số đạo lam sắc lãnh quang chớp động.)

Thế nhưng là coi như như thế, đối mặt với một vị bốn văn thăng cấp cường giả, Tề Chiêu vẫn là cảm giác áp lực lớn lao. Bởi vì tam văn cùng bốn văn, tuy nhiên chỉ có một văn chênh lệch, thế nhưng là thực lực so sánh hoàn toàn là trời cùng đất như vậy. Mà Tôn Ngộ Không, cũng đồng dạng cảm giác được cái kia cỗ có tính chấn động uy hiếp. Cảm giác này, chỉ có Tôn Ngộ Không vẫn là nửa bước Đại Đạo thời điểm, đối mặt Đại Đạo Thánh Nhân Hằng Nga thời điểm mới có, chẳng qua y nguyên vô pháp cùng hiện trạng so sánh.

Tôn Ngộ Không cùng Tề Chiêu như lâm đại địch, hai mắt thẳng tắp nhìn chăm chăm người kia, cũng không dám có chút dị động.

Vị này bốn văn Thánh giả, tay trái cầm một thanh cổ kính bảo kiếm, nhưng là bảo kiếm lại là cắm ở trong vỏ kiếm. Tuy nhiên kiếm chưa ra khỏi vỏ, nhưng là hai người y nguyên bị luồng sát khí này làm chấn kinh, kiếm này, tuyệt đối là một kiện Tuyệt Thế Hung Kiếm.

Nhưng là để Tôn Ngộ Không khiếp sợ, cũng không phải là người này trong tay bảo kiếm, mà chính là người này cái trán, vậy mà cũng có một con mắt! Chỉ bất quá con mắt này lại là nhắm!

Vậy mà cũng là tam nhãn quái nhân Tôn Ngộ Không tâm lý không khỏi có chút tâm hồng. Sau đó, Tôn Ngộ Không nhìn chăm chăm này người càng xem càng cảm thấy có điểm gì là lạ, bỗng nhiên, trong đầu hiện lên một cái ý niệm trong đầu.

Người này ăn mặc, vậy mà cùng mình mấy ngày trước đây giết chết cái kia ba mắt nhân một dạng! Chẳng lẽ, chẳng lẽ này người là tới tìm thù chính đang suy đoán ở giữa, vị kia bốn văn Vũ Thánh bỗng nhiên mở miệng nói: "Cũng chỉ là cái một văn võ sĩ chẳng qua bình khí trong tay lại là vật chất hình thái có gì đó quái lạ a, trách không được có thể giết cháu ta. Tiểu tử, ngươi có biết ngươi chọc tới người nào sao "

Mặc dù chỉ là tựa hồ đang làm bầm lâu bầu, chẳng qua cái kia một câu cuối cùng tra hỏi, lại là đối lấy Tôn Ngộ Không nói. Nhất thời, Tôn Ngộ Không tâm lý âm thầm kinh hãi, xem ra này người quả nhiên là tới tìm thù. Chỉ sợ hôm nay lại là một trận sinh tử chi chiến a.

Cũng không trả lời người kia, Tôn Ngộ Không vội vàng quay đầu nói với Tề Chiêu: "Tề Chiêu huynh, người đi mau. Ta giết người này chết từ, chỉ sợ hôm nay là không thể thiện. Chẳng qua việc này không có quan hệ gì với ngươi, ngươi đi nhanh đi!"

"Ngộ Không huynh đệ, hôm nay đi là đi không, đánh đi!" Cười khổ, Tề Chiêu lắc đầu.

"Hừ, hôm nay hai người các người người nào cũng đừng nghĩ trốn. Bằng hán một cái một văn võ sĩ sao có thể giết ta chất tử tất nhiên là người ở một bên viện thù. Hôm nay, để cho các người biết cái gì là nợ máu trả bằng máu!"

Cái này ba mắt Vũ Thánh cũng không dài dòng nữa, tay trái bảo kiếm trao đổi đến tay phải, liền vô kiếm đều không có nhỏ, trực tiếp nhất kiếm hướng về phía Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu thì đâm tới. Mặc dù chỉ là nhất kiếm, nhưng là tại Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu nhãn lực, một kiếm này vậy mà đều là tại đâm về phía mình.

Mà lại cái này ba mắt tốc độ của con người mười phần nhanh, Tôn Ngộ Không vừa nhìn thấy hán thân hình thoát một cái, người đã xuất hiện tại trước mắt mình. Trong lúc bối rối, Tôn Ngộ Không chỉ tới kịp đem trong tay Kim Cô Bồng hướng lên một khung, đồng thời, Tê Chiếu cũng là đem hai thanh vòng giao nhau tại trước người, đồng dạng ngăn trở một kiếm này.

Cái kia ba mắt nhân đối với một kiếm này không có thương tổn đến hai người tựa hồ có chút kinh ngạc, thủ đoạn chán động, bảo kiếm uốn éo, vô kiếm kia bồng nhiên hướng về phía Tê Chiếu nổ bắn ra mà ra. Sau đó Tôn Ngộ Không liền thấy một thanh toàn thân huyết hồng mảnh kiếm hướng về chính mình lần nữa đâm tới, cái kia tràn ngập tại thân kiếm huyết khí đã hóa thành một đầu Huyết Long kèm ở trên thân kiếm.

"Ngưng Sương giáp" quát khẽ một tiếng, Tê Chiếu trước người bỗng nhiên xuất hiện một bộ màu lam nhạt Băng Giáp, cái kia kích xạ vô kiếm đâm vào cái này Băng Giáp phía trên đột nhiên đình trệ, chẳng qua lại không có đình chỉ, mà chính là phá vỡ Băng Giáp chỉ sau tiếp tục bắn về phía Tê Chiếu. Có cái này Băng Giáp một ngăn trở, Tê Chiếu cũng có chuẩn bị, chân kế tiếp sai bước, thân thể đã để mở vô kiếm, sau đó trong tay Vô Tướng tuyệt tung hướng về phía vô kiếm nghiêng người cũng là hung hăng nhất kích.

Nhất kích qua đi, vô kiếm kia trên lại bị một tầng băng sương bao trùm, sau đó rơi trên mặt đất. Giải quyết vô kiếm này, Tê Chiếu vội vàng hướng Tôn Ngộ Không nhìn lại. Cái nhìn này, Tê Chiếu kém chút kêu lên sợ hãi.

Nguyên lai cái kia ba mắt Vũ Thánh đâm tới nhất kiếm, lại bị Tôn Ngộ Không Kim Cô Bồng một đoạn chặn lại. Bởi vì Kim Cô Bồng chính là vật chất binh khí, cho nên đối với cái này Hoàng Tuyền thế giới binh khí có nhất định chống cự. Nguyên cơ ba mắt Vũ Thánh rất có lòng tin nhất kiếm vậy mà đâm vào Kim Cô Bồng phía trên, chẳng qua cái này cũng không chính diện Tôn Ngộ Không như vậy an toàn. Từ Tôn Ngộ Không nổi gân xanh hai tay cùng Kim Cô Bồng trên không ngừng kích xạ tia lửa cũng có thể thấy được Tôn Ngộ Không tuyệt không thoái mái.

Một bên Tê Chiếu vừa nhìn phía dưới biết đây là một cái cơ hội, sau đó thân hình liền chuyển, dưới chân đạp trên một loại mười phần quý dị tốc độ, trong nháy mắt liền đến cái kia ba mắt Thánh Nhân sau lưng.

"Băng Ngưng Sương Hoa", tiếng quát qua đi, song hoàn kia trên chợt bộc phát ra một cỗ cực độ lạnh lẽo chùm sáng, trong nháy mắt liền đem cái kia ba mắt Vũ Thánh cho kẹt hàng ở bên trong.

Đồng thời, Tê Chiếu bỗng nhiên thân hình biến mất không thấy gì nữa. Mà Tôn Ngộ Không nhìn thấy cái này Tê Chiếu không biết là cái chiêu số gì, lại đem cái này Vũ Thánh cho đóng băng. Nắm lấy cơ hội, Tôn Ngộ Không xoay người nhảy lên thân hình nhanh lù lù, đồng thời tay phải nhất chỉ, cái kia ba mắt Vũ Thánh đỉnh đầu hư không xuất hiện một khối son tám bìa đá màu đen.

Chẳng qua đúng lúc này, theo một tiếng gầm thét, cái kia ba mắt Vũ Thánh đã phá băng mà ra. Sau đó cũng là nhất kiếm vạch ra, nguyên bản Tôn Ngộ Không không còn tưởng rằng này người là tức ngắt đầu vậy mà hướng về trong hư không vạch ra nhất kiếm, chẳng qua sau đó Tôn Ngộ Không liền nghe đến kêu đau một tiếng cùng cái kia bỗng dưng tiêu xạ ra Huyết Tiễn, Tôn Ngộ Không biết cái này ba mắt nhân tất nhiên là khám phá Tê Chiếu ẩn thân,

"Hừ, tại ta Tam Nhãn Tộc trước mặt cũng dám chơi bực này trò xiếc, không biết sống chết."

Một kiếm thương tổn Tê Chiếu, cái này ba mắt Vũ Thánh sau đó bỗng nhiên giật mình, đột nhiên ngừng đầu, lại nhìn đến đỉnh đầu một khối son tám bìa đá màu đen tại trong hai mắt không ngừng mà phóng đại.

"Ân tám bìa đá này "

Còn có đang nghi ngờ giữa, bìa đá kia đã ầm vang rơi đập. Chẳng qua tại một khắc cuối cùng, cái này ba mắt nhân tựa hồ nhận ra cái gì, vội vàng huy kiếm cách đỉnh đầu ngăn trở nện xuống bìa đá.

Nguyên bản không hướng mà không bắt lợi bìa đá, lần này cũng gặp phải đối thủ. Lại bị cái kia ba mắt Vũ Thánh huyết kiếm chặn lại. Bởi vậy cũng có thể nhìn ra được bốn văn Thánh giả thực lực mạnh mẽ đến đâu.

Chẳng qua không đợi cái này ba mắt Vũ Thánh cẩn thận xem xét tám bìa đá này, bỗng nhiên cũng cảm giác được quanh thân một trận tê dại, ngay tại ba mắt Vũ Thánh cảm giác được tê dại thời điểm, một thanh màu xanh da trời to lớn hình cái vòng vũ khí, đã đem cái này ba mắt Vũ Thánh trong nháy mắt chém ngang!

Tại ánh mắt không thể tin giữa, ba mắt Vũ Thánh thân thể một phân thành hai, sau đó liền ra phủ đỉnh Thiên Bì rơi đập.

Bốn văn Thánh giả, vẫn lạc!

Ngay tại cái này ba mắt nhân Từ Vong nháy mắt, Tê Chiếu sắc mặt tái nhợt từ trong hư không xuất hiện. Nhìn thấy Tê Chiếu xuất hiện, Tôn Ngộ Không vội vàng bước nhanh chạy tới. Nhìn thấy Tê Chiếu về sau, Tôn Ngộ Không hít một hơi lãnh khí. Nguyên lai lúc này Tê Chiếu phần eo lại có một đạo cự đại vết thương, cơ hồ chém ngang thân thể của hán hai phần ba. Nếu như lại sâu một điểm, chỉ sợ Tê Chiếu đã bị chém ngang lưng.

Nhìn lấy đã hôn mê Tê Chiếu, Tôn Ngộ Không tâm lý một trận bi thương. Chẳng qua sau đó lại nghĩ đến cái gì, vội vàng té ra Trần Nguyên Bò Đê Bảo

Thụ cùng Ngũ Thái Thần Thạch. Đồng thời không chút do dự chỉ huy Trần Nguyên Bồ Đề Bảo Thụ lấy mười hai sắc thần quang cuốn lên cái kia hai đoạn ba mắt nhân.

Sau đó Trần Nguyên Bồ Đề Bảo Thụ bắt đầu luyện hóa cái kia ba mắt nhân to lớn linh hồn lực lượng đồng thời thông qua Ngũ Thái Thần Thạch quán chú tiến Tê Chiếu trong thân thể.

Nhìn lấy dần dần khôi phục vết thương, Tôn Ngộ Không buông lỏng một hơi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 118: Đánh quái thăng cấp

Đại khái qua ba canh giờ, bởi vì nơi này không có cụ thể ngách thời gian, nguyên có Tôn Ngộ Không cũng không biết đến cùng là giờ nào. Chẳng qua trong khoảng thời gian này lại làm cho Tê Chiếu đã đem cái kia ba mắt Vũ Thánh linh hồn toàn bộ hấp thu. Làm một điểm cuối cùng linh hồn đi qua Trần Nguyên Bồ Đề Bảo Thụ cùng Ngũ Thái Thần Thạch chuyển hóa bị Tê Chiếu hấp thu về sau, lượng biến rất cực gây nên biến chất, bốn văn Vũ Thánh bằng đại linh hồn lực lượng rất cực để Tê Chiếu tấn cấp.

Theo một đạo Vũ Trụ Pháp Tắc buông xuống về sau, Tê Chiếu rất cực tỉnh lại. Mà tỉnh lại đến trước tiên Tê Chiếu liền tiếp tục nhắm mắt lại ngồi xếp bằng trên đất, bắt đầu linh ngộ vừa mới đạt được cái kia một tia Vũ Trụ Pháp Tắc.

Trước đó Tôn Ngộ Không liền nghe Tê Chiếu nói, mỗi một văn, đều là một đạo Vũ Trụ Pháp Tắc. Tại thăng cấp trước tiên liền muốn qua linh ngộ cái này pháp tắc, người có ngộ tính cao có thể trăm phần trăm triệt để linh ngộ, ngộ tính kém nhân lại chỉ có thể linh ngộ một bộ phận từ đó tạo thành pháp tắc lãng phí. Đây cũng là vì cái gì cùng một cảnh giới nhưng là có ít người thực lực ngày đêm khác biệt nguyên nhân.

Nhìn lấy Tê Chiếu nỗ lực Linh Ngộ Pháp Tắc, Tôn Ngộ Không lại buồn bực. Bởi vì chính mình lúc ấy tấn cấp đến một văn thời điểm, còn có là ở vào Cuồng Loạn trạng thái, căn bản không biết qua linh ngộ cái gì pháp tắc. Mà sau đó nghe Tê Chiếu nói, Tôn Ngộ Không thử cảm ngộ một chút, kết quả mông đều không có. Xem ra chính mình trong đời Đệ Nhất Đạo Pháp làm theo, cứ như vậy không có.

Chuyện như vậy quả thực cũng là bị kịch, mà lại là càng đi về phía sau bị kịch thì càng rõ lộ ra. Người khác coi như tư chất lại kém cũng tốt xấu có thể linh ngộ một số, tự mình ngã tốt, căn bản là biến mất. Kết quả như vậy, chính là mình coi như đi đến tối đỉnh phong, trở thành cửu văn Chí Tôn, có thể là mình linh ngộ pháp tắc lại vĩnh viễn so người khác thiếu một điều.

Nghĩ đến đây sự tình, Tôn Ngộ Không thì bị thương dị thường, cái này rõ ràng cũng là Tiên Thiên thiếu hụt nha. Thì vì chuyện này, Tôn Ngộ Không không biết âm thầm mắng ông trời nhiều ít câu.

Một bên bị thương nghĩ đến, Tôn Ngộ Không một bên xuất ra Trần Giới Thiên Bì tỉ mỉ quan sát lấy. Hôm nay một trận chiến này cho Tôn Ngộ Không rung động quả thật có chút lớn. Xem ra Trần Giới Thiên Bì cũng không phải vô địch nha, bốn văn liền có thể chống đỡ, cái kia lục văn bầy văn đâu? Có phải hay không một nhảy mũi là có thể đem Thiên Bì cho thổi đi

Không đợi Tôn Ngộ Không tiếp tục suy nghĩ, một bên Tê Chiếu đã tỉnh lại lần nữa.

"Thế nào không có gì đáng ngại đi" Tôn Ngộ Không liền vội vàng xoay người hỏi, nói thật, Tôn Ngộ Không là tại không nguyện ý tại có nhân chết.

"Cảm giác rất tốt, linh hồn thể chính là điểm này tốt, chỉ cần không có linh hồn triệt để tiêu tán, thụ lớn hơn nữa thương tổn đều có thể thông qua hấp thu linh hồn đến khôi phục. Mà lại, ta hiện tại đã là bốn văn Vũ Thánh. Đúng, lần này có thể phải cảm ơn ngươi, thiếu ngươi một cái mạng!"

"Hắc hắc hắc, dễ nói dễ nói, lần sau ta Lão Tôn bị người chém, thì đến phiên ngươi thì ta, Ha-Ha."

Hai người lần nữa nhìn nhau cười một tiếng, sau đó Tôn Ngộ Không đột nhiên hỏi: "Tê Chiếu đạo hữu, ngươi lần này linh ngộ cái gì pháp tắc ngươi cũng biết ta nắm Nhất Đạo Pháp Tắc, hiện tại đối với cái này vẫn là mạch rất mới đây."

"Một văn thời điểm ta linh ngộ là Băng Chi Pháp Tắc, hai văn thời điểm linh ngộ là sương chi pháp tắc, tam văn thời điểm là Ân Chi Pháp Tắc, vừa rồi, linh ngộ là bạo chi pháp tắc! Chi bất quá Ân Chi Pháp Tắc cùng bạo chi pháp tắc ta nắm giữ còn có quá ít."

"Không ngại không ngại, dù sao đều so với ta mạnh hơn nhiều. Đúng, hiện tại ngươi đã bốn văn, vậy chúng ta có hay không có thể vào thành"

"Đương nhiên có thể, không một lát nữa vào thành thời điểm, ta biết nói ngươi là nô bộc của ta, không phải vậy ngươi cấp bậc không đủ vào không được."

"Được rồi tốt, đi nhanh đi đi nhanh đi!"

Đối với vật mới mẻ, Tôn Ngộ Không còn có rất là hiếu kỳ. Cái này Tê Chiếu trong miệng chỉ có bốn văn Thánh giả mới có thể tiến vào thành thị, đến cùng biết là một bộ đồ đáng gì đâu?

Mang theo chờ mong, Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu lần nữa lên đường. Tuy nhiên Tê Chiếu trước đó chỉ có tam văn thực lực, bắt quá đối với cái này Hoàng Tuyền thế giới đã có nhất định giải, cho nên đối với cái kia 108 ngôi ngoại thành vị trí, đều dù sao quen thuộc.

Bởi vậy mang theo Tôn Ngộ Không nhanh chóng đi đường, rốt cục trước lúc trời tối đến đến một tòa thành trì cửa thành. Nơi này muốn nói một chút, Hoàng Tuyền thế giới cũng là phân ban ngày cùng trời tối, chỉ bất quá nơi này ban ngày cũng không có Thái Dương, mà lại bầu trời cũng là vàng mênh mông. Còn ban đêm thì là triệt để đen nhánh, không trăng không sao.

Đang lúc Tôn Ngộ Không hưng phấn mà chuẩn bị vào thành thời điểm, Tê Chiếu lại kéo lại Tôn Ngộ Không, chẳng những không có lập tức vào thành, ngược lại là đột nhiên hướng về ngược lại yên tâm chạy đi. Tôn Ngộ Không không rõ ràng cho lắm, nhưng vẫn là theo Tê Chiếu sau lưng chạy trốn. Cái này vừa chạy, cũng là chinh một chút ba canh giờ.

"Tê Chiếu lão huynh, chúng ta, chúng ta chạy cái gì a lập tức liền vào thành, làm gì đột nhiên chạy mất "

Thở dài ra một hơi, Tê Chiếu nhìn chung quanh một chút, lúc này đã ở vào hoàn toàn trong đêm tối."Vừa rồi tòa thành kia, không vào được a. Ngươi vừa tới nơi này đối với cái này chưa quen thuộc, mà ta cũng chỉ biết là nơi này có tòa thành trì nhưng là cái gì thành ta cũng có chút quên. Không qua vừa rồi nhìn thấy cổng thành tiêu chí ta liền nhớ lại đến, vừa rồi cái kia thành, là Tam Nhân Tộc thành trì. Hai ta đi vào, cái kia không phải là tìm chết sao "

Nghe Tê Chiếu nói xong, Tôn Ngộ Không xác thực nhớ tới cái kia thành trì cửa thành lầu trên ba khóa con mắt tiêu chí. May mắn a, không phải vậy thật đi vào, đến lúc đó phát hiện mình giết tộc nhân của bọn hắn, vậy coi như là tự tìm đường chết.

Chậm một hơi, Tê Chiếu tiếp tục nói: "Chúng ta đêm nay ngay tại cái này nghỉ ngơi một chút đi, Hoàng Tuyền thế giới ban đêm là tại quá tối, hơn nữa còn có rất nhiều Hồn Thú lại ở ban đêm xuất hiện. Rất nguy hiểm."

"Hồn Thú biết cái gì "

"Hồn Thú cũng là lấy linh hồn làm thức ăn Hoàng Tuyền thế giới mãnh thú, mỗi cái Hồn Thú đều sẽ có một loại đặc biệt năng lực có thể trực tiếp thương tổn đến linh hồn, mà lại đa số Hồn Thú đều là quần cư. Nếu là tại ban đêm đụng phải chúng nó, dữ nhiều lành ít."

Tôn Ngộ Không biết, nếu như đụng phải quần cư dã thú, đó là tương đương khó giải quyết một sự kiện. Ở chỗ này lại không thể bay, cho nên vẫn là tìm địa phương an toàn, chờ trời sáng lại đi thôi.

Sau đó hai người mượn nhờ Tôn Ngộ Không Ngũ Thái Thân Thạch quang mang, thì tìm một chỗ gò núi chỗ lõm xuống, sau đó Tê Chiếu đem hắn hai thanh vòng đặt ở chỗ lõm xuống bên ngoài, đồng thời hóa thành một mặt to lớn Băng Thuần.

Hai người cũng không nói thêm gì nữa, riêng phần mình tĩnh tọa khôi phục hoặc là cảm ngộ.

Trong thời gian này hai người đều tỉnh qua mấy lần, một lần là bỗng nhiên cảm giác ngã xuống đất mặt có chút chấn động, sau đó hai người nhô đầu ra, phát hiện gò núi một chỗ khác lại có mấy chục con to như Cự Tượng Hồn Thú đang phi nước đại. Chẳng qua bởi vì cũng không phải là hướng về hai người mà đến, ôm nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện tâm thái, hai người cũng không có quá nhiều để ý tới.

Lần thứ hai tỉnh lại, là hai người bị một trận tranh đấu bừng tỉnh, từ cái kia bắn ra bốn phía uy áp đến xem, tranh đấu hai người tuyệt đối có ngũ văn thậm chí thực lực mạnh hơn. Loại cường giả cấp bậc này, cũng không phải Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu có thể tham dự. Chẳng qua người may mắn cái kia tranh đấu hai người cũng không có phát hiện, không, chuẩn xác mà nói là không để ý đến Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu. Chỉ là tại hai người lúc rời đi, một người bỗng nhiên huy kiếm vạch ra một đạo khùng bố kiếm khí, đem Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu ẩn thân gò đất đều cho tiêu diệt, hiển nhiên, đây là cảnh cáo.

Về phần một lần cuối cùng tỉnh lại, đó là bởi vì hưng đồng!

Lần nhau nhìn một chút, bất đắc dĩ lắc đầu. Đi qua tối hôm qua hai lần bừng tỉnh, hai người đều phát hiện thực lực của mình vẫn là quá thấp. Đặc biệt là Tôn Ngộ Không, một văn thực lực ở cái thế giới này cũng là hạng chót tồn tại. Thuộc về chuỗi Thực Vật tầng dưới chót nhất, không có bất kỳ cái gì quyền lên tiếng, mà Tê Chiếu mặc dù là bốn văn Vũ Thánh, nhưng là cũng chẳng tốt hơn là bao.

Sau đó, trời mới vừa sáng thời điểm, hai người đồng thời đứng dậy, mà lại càng là đồng thời có ý tưởng giống nhau. Cái kia chính là tăng thực lực lên. Không phải vậy bằng vào thực lực bây giờ, đừng nói qua tìm còn lại thành trì, liền xem như tìm tới thì phải làm thế nào đây không có thực lực tới đó đều chỉ có mặc người chém giết phần.

Mà lại Tê Chiếu cũng biết, khác biệt thành trì ở giữa cách xa nhau khoảng cách mười phần xa xôi, nếu như không có cao thủ hộ vệ, bằng hai cá nhân thực lực, chỉ sợ sống không quá lâu. Mà Tê Chiếu trước đó một mực cũng là ở một tòa khác thành trì xung quanh hoạt động, biết hồi trước cái kia thành trì một lần đại quy mô xuất binh, Tê Chiếu mới theo người ta quân đội đục nước béo cò đến cái kia ba mắt thành phụ cận.

Nguyên cơ hai người quyết định, đi trước nghĩ biện pháp tăng thực lực lên, chỉ là đợi Tê Chiếu đến ngũ văn hoặc là Tôn Ngộ Không đến bốn văn thời điểm, lại đi tìm tiếp theo làm thành trì.

Có quyết định, hai người cũng liền không lại vội vã đi đường. Ngược lại hết sức cẩn thận hướng về nơi xa tiến lên. Muốn muốn tăng lên cấp tốc tăng thực lực lên, có ba loại biện pháp, một là giết người, hấp thu linh hồn. Mà chính là liệp sát Hồn Thú, hấp thu Hồn Châu. Ba là tìm kiếm Thiên Tài Địa Bảo, uống vào gia tăng thực lực.

Cái này ba loại phương pháp, loại thứ nhất mạo hiểm quá lớn, vận vừa gặp phải thực lực mạnh mẽ, chỉ sợ chính mình ngược lại trưởng thành nhà đồ ăn vật. Mà loại thứ ba tỷ lệ lại quá nhỏ, chỗ lấy cuối cùng chỉ có liệp sát Hồn Thú con đường này.

Nguyên cơ, Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu liền hướng về nơi xa toà kia nhìn mười phần um tùm rừng cây đi đến.

Tục ngữ nói đã ngoại đi đường, gặp rừng thì dừng vào. có thể là đồng dạng cũng có một câu gọi là cầu phủ quý trong nguy hiểm. Nguyên cơ, vì phú quý cũng chỉ có thể liều mạng.

Không nói chuyện tuy nói như vậy, nhưng là Tê Chiếu cùng Tôn Ngộ Không hai người đều đối với thực lực của mình có cực kỳ tự tin mãnh liệt, chỉ cần hai người phối hợp, liền xem như gặp được ngũ văn cường giả, cũng có thể nhất chiến, vận khí tốt nói không chừng còn có thể chiến thắng.

Nguyên cơ hai người một đường điên chạy về sau, đã tiến vào bên trong vùng rừng rậm kia. Sau đó, khu rừng rậm này bên trong Hồn Thú coi như bị ương.

Khu rừng rậm này, cũng không phải là cái gì vô danh rừng rậm, ngược lại, đối với ba mắt thành người mà nói, khu rừng rậm này có thể nói là mỗi người đều biết. Bởi vì rừng rậm này có chút đặc thù, bên trong bất luận là thực vật vẫn là động vật, tất cả đều làm ba bộ phận ngay ngắn trật tự sinh hoạt.

Nếu như đem rừng rậm so sánh một cái hình tròn, vậy cái này hình tròn phía ngoài nhất là một bộ phận, bên trong tất cả đều là một văn đến tam văn Hồn Thú. Trung gian bộ phận vì bốn văn đến lục văn, Hạch Tâm Bộ Phận là bảy văn đến cửu văn. Mà lại cái này ba cái khu vực Hồn Thú có nghiêm khắc địa vực hạn chế. Khu vực bên ngoài tuyệt đối sẽ không xuất hiện bốn văn hoặc là trở lên Hồn Thú, cứ thế mà suy ra.

Cho nên khi Tê Chiếu cùng Tôn Ngộ Không tiến vào rừng rậm này ngoại vì thời điểm, quả thực cũng là sói nhập bầy cừu, đặc biệt là Tôn Ngộ Không, cầm trong tay Trấn Giới Thiên Bì, bất luận là cái gì Hồn Thú, tất cả đều vừa đối mặt thì miểu sát.

Lúc này Tôn Ngộ Không cũng phát hiện Trấn Giới Thiên Bì đối với bốn văn trở xuống, nắm giữ hoàn toàn miểu sát năng lực. Đối với bốn văn liền sẽ có rất lớn độ khó khăn, nếu như đối phương có chuẩn bị, hoàn toàn có thể ngăn cản được.

Chẳng qua tại cái này khu vực bên ngoài, Tôn Ngộ Không vẫn là rất thoải mái. Quả thực thì có một loại cục gạch nơi tay thiên hạ ta có khí thế! (đoán chừng Tôn Ngộ Không cũng là cái thứ nhất đem Trấn Giới Thiên Bì xem như cục gạch dùng người.)

Bạn đang đọc truyện *Đại Yếu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 119: Thực lực đề bạt

Cứ như vậy, Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu hai người một đường như chém dưa thái rau đi tới. Rốt cục, ba ngày sau đó, trước mặt hai người xuất hiện một mảnh đất trống. Cái này không xuất hiện mười phần đột ngột, nhìn ra có chừng chừng năm mươi mét bao quát, đất trống đằng sau xem như là rừng rậm tươi tốt. Nguyên bản tươi tốt rừng cây đi tới đi tới chợt thấy như vậy một mảnh đất trống, là người đều sẽ lảng.

Cái gọi là sự tình ra khác thường tất có yêu, nguyên cơ hai người cũng không có tùy tiện thì đập vào cái kia phiến đất trống, mà chính là theo ven rừng rậm đi đến. Kết quả đi tới đi tới, hai người phát hiện mình đang ở vòng quanh một vòng tròn. Nguyên lai cái này đất trống chuẩn xác mà nói hẳn là một cái vòng tròn.

Đi tới đi tới, trước mắt bỗng nhiên xuất hiện một tòa dùng Thạch Đầu đắp lên tiểu sơn. Hai người bước nhanh chạy tới, phát hiện cái này Thạch Đầu tiểu sơn phía trước, đang đứng một tấm bia đá. Trên tấm bia đá lấy rất nhiều loại lời nói viết một hàng chữ.

Trong đó Tôn Ngộ Không phát hiện sử dụng tiếng Hoa viết: Trung Bộ khu vực, bốn văn một chút chớ nhập, kẻ tự tiện đi vào sinh tử tự gánh vác.

Nhìn thấy hàng chữ này, Tê Chiếu dĩ nhiên minh bạch. Trách không được chính mình hai người liên tục ba ngày gặp phải Hồn Thú mạnh nhất cũng chỉ có tam văn, nguyên lai rừng rậm này đã vậy còn quá cổ quái. Xem ra cái này trống không khu vực, chính là vì để vào rừng người phân chia địa vực. Không có lấy tương ứng thực lực vẫn là không cần loạn đi tới.

Đem suy đoán của chính mình nói cho Tôn Ngộ Không nghe, Tôn Ngộ Không bĩu môi, trực tiếp không chút do dự sai bước đi thẳng về phía trước.

"Ai, người làm gì a bên trong rất có thể có ngũ văn thậm chí lục văn cường đại Hồn Thú a."

"Hắc hắc, ta Lão Tôn thì ưa thích kích thích. Người tới hay không không đến chính ta qua a."

Tê Chiếu nhìn Tôn Ngộ Không tuy nhiên một mặt ý cười chẳng qua lại là ánh mắt kiên định, mà lại cái này khu vực bên ngoài Hồn Thú cũng xác thực quá yếu, coi như hấp thu cũng không nhiều lắm tác dụng. Thở dài một tiếng, mang theo gương mặt bất đắc dĩ theo Tôn Ngộ Không hướng về Trung Bộ khu vực đi đến.

Vừa mới bước vào cái này Trung Bộ khu vực, hai người đồng thời cảm giác được một cỗ áp lực. Nếu như nói khu vực bên ngoài bên trong Hồn Thú là Con cừu nhỏ, vậy cái này Trung Bộ khu vực tuyệt đối đều là hung ác Đại Hôi Lang. Loại áp lực này để Tôn Ngộ Không cũng thu hồi tâm tư, hai người thận trọng hướng về phía trước thăm dò. Bởi vì không biết cái này Trung Bộ khu vực đến cùng sẽ xuất hiện cấp bậc gì Hồn Thú, nhưng là cấp thấp nhất cũng đều là bốn văn. Nguyên có hai người cũng không có xâm nhập quá sâu, mà chính là thì tại ở gần cái kia đất trống khu vực vị trí tìm kiếm Hồn Thú.

Rất nhanh, hai người thì gặp được cái thứ nhất ngũ văn Hồn Thú, một cái mọc ra một đôi cánh Ban Lan Mãnh Hổ. Chẳng qua tại hai người thuần thực phổi hợp xuống, tuy nhiên đều thụ một số thương tổn, nhưng vẫn là hữu kinh vô hiểm thành công đánh giết, đồng thời một người một nửa đem cái kia ngũ văn Mãnh Hổ linh hồn hấp thu.

Sau đó, chinh một chút mười lăm ngày, hai người cơ hồ là không ngũ không nghỉ săn giết Hồn Thú, sau đó hấp thu. Mà vị trí cũng từ lúc đầu khu vực biên giới chậm rãi hướng về rừng rậm chỗ sâu bước đi.

Ngay từ đầu hai người hợp lực miễn cưỡng có thể đánh giết ngũ văn Hồn Thú, càng về sau Tôn Ngộ Không tăng lên tới hai văn cường giả đồng thời linh ngộ thể giá trị pháp tắc về sau, ngũ văn Hồn Thú thì đã không phải là đối thủ.

Tại lấy vết thương nhẹ đại giới đánh giết vài đầu ngũ văn Hồn Thú về sau, hai người mang theo một mặt cười xấu xa ngăn chặn một đầu lục văn thương nước ngạc.

Chẳng qua hai người vẫn là xem thường lục văn Hồn Thú thực lực, vừa lúc mới bắt đầu trên đất bằng đầu kia thương nước ngạc lại có phải hay không hai người đối thủ, bị hai người thay nhau công kích đánh chỉ có chống đỡ phần. Bất quá về sau tại Tôn Ngộ Không dưới sự khinh thường cái kia thương nước ngạc chạy đến một cái hồ sâu thăm thẳm đồng thời hai người đầu não nóng lên cũng theo nhảy sau khi đi vào, hình thức nhất thời thì trái lại.

Nguyên bản bị hai người đánh chạy trốn chết thương nước ngạc bỗng nhiên đại phát thần uy, mà lại tốc độ càng là nhanh hơn hai lần. Cái kia thương nước ngạc thân thể thay đổi phía dưới hai người công kích nhao nhao thất bại, thậm chí cái kia thương nước ngạc còn có thể không chế hồ nước ngưng tụ thành vô số Thủy Nguyên Tố cá sấu, mỗi cái cá sấu càng là có tam văn Hồn Thú thực lực.

Giận mắng giữa, Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu rất nhanh liền thụ không nhẹ thương tổn. Chủ yếu là cái kia trong nước Thủy Nguyên Tố cá sấu số lượng quá nhiều mà lại mười phần hung mãnh. Mắt thấy tại tiếp tục như vậy hai người rất có thể trở thành cái này thương nước ngạc bữa tối, sau đó hai người liền định lên trước bờ, thế nhưng là ngay tại Tê Chiếu vừa một lúc xoay người, bỗng nhiên trên móng truyền đến đau đớn một hồi. Sau đó đột nhiên quay đầu, phát hiện một cái đặc biệt tiêu nhân cá sấu vậy mà cắn lấy chính mình trên móng!

Nhìn thấy tình cảnh này, Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu đều sửng sốt. Chẳng qua sau đó Tôn Ngộ Không chính là cười vang, thậm chí cười đều đã quên muốn lên bờ, mà Tê Chiếu thì là gương mặt phẫn nộ.

Ngay tại Tôn Ngộ Không một bên cười một bên hướng về trên bờ bơi thời điểm, bỗng nhiên đánh rùng mình một cái. Sau đó cũng cảm giác chung quanh nhiệt độ không khí bỗng nhiên hạ xuống. Lúc này Tôn Ngộ Không tâm lý lướt qua một cái ý niệm trong đầu, chẳng qua lại chỉ tới kịp hô lên một câu: "Tê Chiếu huynh, đợi lát nữa. . ." Lời nói đều chưa nói xong, Tôn Ngộ Không thì hóa thành một ngôi tượng đá.

Chẳng qua cái này vẫn chưa xong, ngay tại Tê Chiếu tức giận trong tiếng hô, cả tòa hồ sâu thăm thẳm vậy mà tất cả đều bị đóng băng, mà lại là triệt để bị đóng băng thành một cái cự đại tảng băng, phải nói cảm ngược lấy băng sơn càng là thích hợp!

Làm xong đây hết thảy, Tê Chiếu tựa hồ đặc biệt giải hận, sau đó cơ hồ là tại trên mặt băng bò đến Tôn Ngộ Không bên cạnh, "Để người chê cười ta, chết công người." Sau đó tay phải một điểm, sau đó cả người ầm vang ngã xuống đất. Bị Tê Chiếu điểm một lúc sau, Tôn Ngộ Không hóa thành băng điều bỗng nhiên xuất hiện vết rách, sau đó lại Tôn Ngộ Không không biết nói cái gì đổ thành âm bên trong, phá băng mà ra.

Một chút thì đứng tại trên mặt băng, Tôn Ngộ Không gương mặt ảo não. "Người hẹp hòi, thì cười người vài câu lại đem ta đóng băng, chết công. Hừ, đáng đời người bị cắn cái móng. Chờ ta thu thập cái kia cá sấu lại tìm người tính sổ sách."

Nói xong, cũng mặc kệ đổ vào trên mặt băng Tê Chiếu, một tay nâng Trần Giới Thiên Bì liền đi tới cái kia một nửa người tại Băng nửa trên thân thể tại Băng dưới thương nước ngạc. Hung hăng đến đá một chân về sau, Tôn Ngộ Không hai chân dùng lực sau đó nhảy lên thật cao, một tay nâng Trần Giới Thiên Bì trực tiếp nện xuống.

Theo một tiếng mặt băng vỡ tan thanh âm, cái kia thương nước ngạc trực tiếp bị Thiên Bì cho nện thành hai đoạn. Sau đó Tôn Ngộ Không rơi xuống, thu hồi Trần Giới Thiên Bì, sau đó một tay nắm lấy ngạc đuôi cá, một tay nắm lấy cá sấu đầu, liền đem cái này thương nước ngạc kéo tới trên mặt băng.

"Nhìn người tại dùng sức quá độ vỡ nát, Hồn Châu cho người, cái này cá sấu quy ta. Hắc, còn là lần đầu tiên ăn đóng băng linh hồn đây."

Nói xong, thì đem bàn tay tiến cá sấu đầu, móc ra một cái nắm đấm lớn nhặt hạt châu màu xanh lam. Sau đó Ngũ Thái Thần Thạch té ra, liền bắt đầu luyện hóa ngạc xác cá bắt đầu hấp thu linh hồn.

Ngay tại Tôn Ngộ Không vừa mới hấp thu xong cá sấu linh hồn thời điểm, một bên Tê Chiếu cũng tỉnh lại. Thế nhưng là làm Tôn Ngộ Không nhìn thấy Tê Chiếu tỉnh lại chuẩn bị nói hần đôi câu thời điểm, chợt phát hiện Tê Chiếu thực lực, vậy mà hạ xuống nguyên bản đi qua trước đó cái kia điên cuồng hấp thu, Tê Chiếu đã đạt tới bốn văn đỉnh phong, sắp tiến vào ngũ văn. Nhưng là bây giờ, vậy mà thực lực tu vi lại trở lại bốn văn sơ cấp thời điểm. Nhìn qua, thật giống như một cái mới vừa tiến vào bốn văn nhân một dạng.

"Không cần kinh ngạc như vậy, người cho rằng phóng đại chiêu không cần đại giới a may mắn trước đó đã đạt tới bốn văn đỉnh phong, không phải vậy hiện tại ta cảm thấy đối với biết xuống đến tam văn."

Nghe Tê Chiếu nói như vậy, Tôn Ngộ Không cũng thoải mái. Nếu như khủng bố như vậy chiêu số không có gì đại giới, vậy đơn giản quá kinh khủng. Lục văn Hồn Thú đều có thể trong nháy mắt đồng băng, nếu như không phải đối với mình có đặc thù chiêu cô, chỉ sợ mình đã chết. Trước đó phát hiện Tê Chiếu té xỉu thời điểm, Tôn Ngộ Không thần thức dò xét phát hiện hần lúc này tiêu hao quá lớn, không có việc gì rất nhanh liền có thể tỉnh lại, cho nên mới đi giết này cá sấu đồng thời hấp thu linh hồn. Chẳng qua tuy nhiên Tê Chiếu cơ hồ là rơi cấp một tu vi, Tôn Ngộ Không vẫn có chút giật mình.

Cũng mặc kệ Tôn Ngộ Không biểu lộ, Tê Chiếu chậm rãi đứng người lên hoạt động một chút tay chân.

"Tiếp theo, mau ăn đi, cá sấu trứng, Ha-Ha."

Đưa tay kết quả Tôn Ngộ Không ném tới thương nước ngục Hồn Châu. Tê Chiếu lần nữa tọa hạ bắt đầu hấp thu nơi này năng lượng.

Cứ như vậy, hai người đi qua lục văn thương nước ngục một trận chiến này, phát hiện thực lực của hai người còn chưa đủ. Hấp thu cái kia thương nước ngục Hồn Châu về sau, Tê Chiếu cũng chỉ là đạt tới bốn văn đỉnh phong, vẫn là không có đột phá đến ngũ văn.

Nguyên có hai người cũng liền không lại cuồng vọng tìm lục văn Hồn Thú phiền phức, mà chính là chuyên môn đánh rơi đan ngữ văn Hồn Thú bắt giết.

Cứ như vậy gặp được lục văn trở lên thì tránh, lục văn phía dưới thì giết.

Hai người tại bên trong vùng rừng rậm này lại bắt đầu không biết ngày đêm bắt giết cùng thôn phệ. Rất cực, tại một tháng về sau, Tôn Ngộ Không đã đạt tới bốn văn đỉnh phong, Tê Chiếu cũng đạt tới ngũ văn đỉnh phong. Thực lực như vậy, để Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu tâm, lần nữa tảo động.

Có lẽ là thời điểm qua liệp sát lục văn Hồn Thú.

Sau đó hai người lần nữa xâm nhập, cái này vừa đi lại là một tháng. Trong một tháng này, hai người hợp lực đánh giết lục văn Hồn Thú mười sáu con, ngũ văn Hồn Thú hai mươi ba con.

Tôn Ngộ Không thực lực tăng lên tới ngũ văn trong phạm vi, Tê Chiếu lục văn trong phạm vi.

Nguyên có, hôm nay, hai người chuẩn bị qua khiêu chiến Trung Bộ khu vực mạnh nhất tồn tại, bảy văn Hồn Thú! (canh hai, không ID đồng học uy vũ. Còn có, hiện tại là ở vào quá độ giai đoạn, đối với nội dung cốt truyện không hài lòng, nhiều đảm đương)

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 120: Lần đầu gặp 8 văn Hồn Thú!

Chẳng qua trước đó, hai người lại là cần muốn nghỉ ngơi thật tốt một chút. Liên tục mấy tháng điên cuồng sát lục, để hai người đều hơi choáng. Chẳng qua đây hết thảy đều đáng giá, dùng Tê Chiếu mà nói tới nói, mấy tháng này tăng lên thực lực so với hần mấy năm nhanh hơn. Tê Chiếu là ba năm trước đây đi tới nơi này Hoàng Tuyền quốc độ. Lúc ấy vừa lúc đến nơi này hần là một văn võ sĩ, một người trốn trốn tránh tránh thận trọng sinh hoạt ba năm, mới rốt cục tăng lên tới tam văn cảnh giới. Thế nhưng là tại gặp được Tôn Ngộ Không về sau vèn vèn mấy tháng liền liên tục thăng tam văn, đến hiện tại lục văn Vũ Thánh.

Mà bây giờ, càng là lập tức liền muốn đi khiêu chiến bảy văn Chí Tôn! Bảy văn, đây chính là cái thế giới này đỉnh cấp cường giả a.

Ngay tại Tôn Ngộ Không cũng cảm thán ở cái thế giới này thực lực tăng lên vậy mà như thế dễ dàng thời điểm, Tê Chiếu bỗng nhiên một mặt trịnh trọng đối với Tôn Ngộ Không nói: "Hầu Tử, chúng ta hiện tại cũng coi là qua tên giao tình, nguyên có có mấy lời ta nhất định phải nói cho người."

Nhìn lấy Tê Chiếu bỗng nhiên vẻ mặt nghiêm túc, Tôn Ngộ Không cũng thu hồi chơi đùa biểu lộ. "Được, người nói đi, ta đều nhớ kỹ."

Đón đến, Tê Chiếu hít sâu một hơi thay đổi nói: "Người một mực đang sử dụng tám bìa đá kia, có phải hay không gọi Trấn Giới Thiên Bì "

Tôn Ngộ Không không nghĩ tới Tê Chiếu vừa lên đến cơ hội hỏi vấn đề này, mà lại cũng hơi kinh ngạc. Nguyên lai tưởng rằng cái này Trấn Giới Thiên Bì chỉ có Bàn Cổ giới nhân tài nhận biết, nguyên có đến nơi đây về sau Tôn Ngộ Không mới có thể không hề cố kỵ dùng để đối địch. Nhưng là hôm nay, Tê Chiếu vậy mà cũng nhận ra tấm bia đá này, xem ra, tấm bia đá này lại lịch, không đơn giản a.

Tay khẽ vẫy, Trấn Giới Thiên Bì xuất hiện, bất quá bây giờ không cần đối địch, nguyên có Trấn Giới Thiên Bì chỉ có chừng một mét. Đem Trấn Giới Thiên Bì phóng tới trước người, Tê Chiếu lần nữa cẩn thận nhìn xem nói: "Quả nhiên, đây chính là Trấn Giới Thiên Bì. Mà lại người khối này hẳn là số thứ ba đi "

Tôn Ngộ Không gật đầu. Lần thứ nhất nhìn thấy tấm bia đá này thời điểm, Tôn Ngộ Không liền thấy bia đá chính diện viết: Trấn Giới Thiên Bì, Hoang Thổ Đệ Tam Hào. Mà mặt sau thì là Yêu Tộc Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận. Chỉ bất quá Tôn Ngộ Không nhưng vẫn không thời gian qua lĩnh hội đại trận này. Không phải vậy thực lực của mình tuyệt đối so với hiện tại càng cường đại hơn.

Đạt được Tôn Ngộ Không khẳng định trả lời chắc chắn, Tê Chiếu bỗng nhiên thấp giọng thở dài một hơi. Cái kia thở dài giữa, Tôn Ngộ Không có thể cảm giác được vô hạn cô đơn cùng hoài niệm.

"Tê Chiếu tấm bia đá này làm sao ta chỉ biết là tại ta thể giới cũ, rất nhiều người đều tại đoạt tấm bia đá này. Nhưng là ta cảm thấy nó trừ lợi hại một số bên ngoài cũng không có gì khác biệt a."

"Hầu Tử a, người đây là người mang chí bảo mà không biết a. Người bây giờ cảm thấy tấm bia đá này không thể nào lợi hại, đó là bởi vì người thực lực còn có quá thấp, có thể phát huy uy năng thực sự là có hạn. Chờ người đến Chí Tôn phía trên cảnh giới kia, người thì sẽ biết, Trấn Giới Thiên Bì đến cùng không bỏ đến mức nào."

"Chí Tôn chí thượng Cửu Vãn Chí Tôn phía trên còn có lợi hại hơn đúng, người làm sao lại biết tấm bia đá này sự tình a "

"Ha ha, Cửu Vãn Chí Tôn cũng không phải là điểm cuối. Còn ta là sao biết tấm bia đá này sự tình, đó là bởi vì ta nguyên lai cũng có một khối. Mà lại ta vẫn là Phá Diệt Đệ Nhất Hào! Trấn Giới Thiên Bì, người nào cũng không biết bọn họ đến cùng là như thế nào xuất tuyến. Chỉ biết là từ khi Vũ Trụ đản sinh một khắc này, cái này Trấn Giới Thiên Bì liền đứng ở Cửu Đại Thần Quốc bên trong. Đương nhiên, Trấn Giới Thiên Bì cũng chỉ có chín khối."

"Cửu Đại Thần Quốc trước đó người không phải nói chỉ có Lục Đại Thần Quốc sao "

"Đó là bởi vì, còn lại tam đại Thần Quốc, đã biến mất. Cửu Đại Thần Quốc chín khối Trấn Giới Thiên Bì, nếu như một khi có Trấn Giới Thiên Bì rời đi cái kia Thần Quốc, cái kia Thần Quốc biến trở về gặp tai họa ngập đầu. Hoặc là phát sinh diệt thế tai nạn, hoặc là bị còn lại Thần Quốc tiến công. Tóm lại, Thiên Bì tại, thể giới ngay tại."

"Vậy theo người thuyết pháp cái này Hoàng Tuyền thể giới bên trong cũng có một khối vậy người khối kia đâu?"

"Đúng vậy, cái thể giới này cũng có một khối, nếu như ta cảm giác không sai, hẳn là Trấn Hồn Đệ Ngũ Hào. Mà lại hiện có Lục Đại Thần Quốc một trong Chúng Thần Điện khối kia Thiên Bì, là Đản Thần Đệ Nhị Hào. Ta khối kia Thiên Bì, bị người khác cướp đi, mà ta cũng chính bởi vì cái này mới Từ Vong."

"Vậy ý của người, có phải hay không muốn ta về sau tận lực ít dùng cái này Trấn Giới Thiên Bì "

"Ân, đúng thế. Hiện tại chúng ta ở vào bên trong vùng rừng rậm này, nguyên có không có việc lớn gì, nhưng là một khi đi ra bên ngoài, gặp được những người khác, người tuyệt đối không nên lại dùng hôm nay bia. Không phải vậy bị người có quyết tâm nhận ra, chỉ sợ hai người chúng ta rất có thể chết không có chỗ chôn. Kỳ thực ta trước đó liền muốn nói với người, nhưng là bởi vì về sau tiến vào người trong rừng rậm không có gì ngoại nhân mà lại hai ta cũng xác thực cần người hôm nay bia đến liên sát Hồn Thú. Chẳng qua sau khi đi ra ngoài, người ngàn vạn phải chú ý. Trừ phi là tại tuyệt đối an toàn mà hoàn cảnh hoặc là có nắm chắc triệt để diệt sát đối thủ thời điểm. Không phải vậy, tuyệt không muốn xuất ra tới."

Nghe Tê Chiếu, Tôn Ngộ Không cũng cảm giác được chính mình thật là chủ quan. Có thể miểu sát tam vân trở xuống cường giả đồ vật, như thế nào lại là vật bình thường mà lại Bàn Cổ giới bên trong, Thiên Đạo hóa thân Hằng Nga mưu đồ ức vạn năm lâu thì vì đạt được hôm nay bia, vật như vậy, làm sao lại phổ thông xem ra, không phải mình trăm cay nghìn đắng có được đồ vật, còn chưa đủ trân quý a.

Âm thầm đem Tê Chiếu mà nói toàn đều ghi tạc trong lòng. Chẳng qua Tôn Ngộ Không đồng thời đối với thân phận của Tê Chiếu cũng sinh ra điểm rất tốt kỳ. Lúc còn sống có thể nắm giữ Trấn Giới Thiên Bì người, tuyệt đối không phải cái người tầm thường a. Mà lại cái này Trấn Giới Thiên Bì càng là trấn áp một cái thể giới đồ vật, chỉ sợ trừ chính mình không biết đi cái gì vạn khi đạt được một khối bên ngoài, còn lại không có ngấp trời quyền thế cùng thực lực mạnh mẽ, là không thể nào có.

Phá Diệt Đệ Nhất Hào, Đản Thần Đệ Nhị Hào, Hoang Thổ Đệ Tam Hào, Trấn Hồn Đệ Ngũ Hào. Cái kia còn lại đây này đều tên gọi là gì lại có tác dụng gì đâu? Chính mình khối này, lại là trấn áp cái nào Thần Quốc đây này tại sao lại rơi xuống Bàn Cổ giới như thể tiêu thể giới hơn nữa còn một đường trần trọc đến trong tay mình đây chỉ là ngẫu nhiên vẫn là có người kẻ hoạch tốt

Những nghi vấn này, Tôn Ngộ Không trước đó đã hỏi Tê Chiếu, nhưng là đối với những sự tình này Tê Chiếu cũng không thể nào rõ ràng.

Hai người lần nữa nghỉ ngơi một chút, đem riêng phần mình trạng thái khôi phục lại đỉnh phong.

Dù sao sau đó phải săn giết, thế nhưng là bảy vạn Hồn Thú. Bảy vạn cùng lục vạn, đây chính là có bản chất khác biệt. Tuy nhiên Tê Chiếu bây giờ tăng lên tới lục vạn trong phạm vi, tại nguyên bản Băng, sương, âm, nổ bốn đạo pháp tắc bên ngoài, lại lĩnh ngộ phong chi pháp tắc cùng uy chi pháp tắc.

Phong chi pháp tắc, có thể tạm thời phong bế đối thủ động tác, nhưng là hiệu quả biết căn cứ so sánh thực lực mà khác biệt. Uy chi pháp tắc, là một loại đề bạt tự thân uy thế pháp tắc, chỉ cần thực lực không phải cao ra bản thân quá nhiều, đều lại nhận uy chi pháp tắc uy hiếp, từ đó ảnh hưởng thực lực phát

huy.

Mà Tôn Ngộ Không bởi vì một văn thời điểm mất đi Nhất Đạo Pháp Tắc, nguyên có tại hai văn thời điểm lĩnh ngộ thể chi pháp tắc về sau, tam văn thời điểm lĩnh ngộ nhanh chi pháp tắc, bốn văn lĩnh ngộ Lục Chi Pháp Tắc, ngũ văn thì là Ngự Chi Pháp Tắc.

Nhanh cùng lực rất dễ lý giải, mà ngự, cũng là phòng ngự. Kỳ thực một người lĩnh ngộ dạng gì pháp tắc là cùng năng lực của người này hoặc là đặc biệt có liên hệ. Bởi vì Tôn Ngộ Không từng nắm giữ Căn Đầu Văn cùng biến hóa bản thể Thác Thiên Cự Viên nguyên nhân, nguyên có đem đối ứng liền đạt được nhanh cùng lực pháp tắc, mà Ngự Chi Pháp Tắc, làm theo là hoàn toàn bởi vì cái kia Trấn Nguyên Bồ Đề Bảo Thụ nguyên nhân.

Mặc dù bây giờ cái này bảo thụ bởi vì cấp quang khác hệ, Tôn Ngộ Không đã không thể nào dùng, nhưng lại hay là bởi vì pháp bảo này quan hệ đạt được Ngự Chi Pháp Tắc.

Mà lại lại kinh lịch phía sau một số chiến đấu, hai người cũng đều đối với mình pháp tắc có một ít lĩnh ngộ cùng vận dụng.

Nhưng là, đối với bảy văn Hồn Thú trước mặt, còn chưa đủ nhìn. Nhưng là hai người lại không nhân lùi bước. Trong thế giới này, muốn đi đến đỉnh điểm nhất, khẳng định phải đánh đổi một số thứ.

Sau đó hai người lần nữa kiểm tra một chút, sau đó, thì sai bước đi tới đạo thứ hai đi vòng trống không khu vực. Nhìn lấy khối kia viết: Khu vực trung tâm, bảy văn Chí Tôn phía dưới người chớ tiến bìa đá càng ngày càng xa, Tôn Ngộ Không bỗng nhiên có loại cảm giác bất an.

Chẳng qua đã đến lúc này, coi như tâm lý bất an cũng chỉ có thể tiến lên. Không phải vậy loại này còn không có gặp được địch nhân thì khiếp đảm cảm giác, lại ở sau này tấn thăng giữa cho tâm lý lưu lại sơ hở. Mà lại Tôn Ngộ Không hai văn thời điểm lĩnh ngộ thể chi pháp tắc, muốn cũng là một cái khí thế, ngoài ta còn ai khí thế, không chết không thôi khí thế!

Nguyên có hai người thận trọng đi vào cái này thuộc về Chí Tôn cường giả trung tâm khu vực. Chẳng qua tiến nơi này về sau, hai người tuy nhiên không dám xâm nhập quá sâu nhưng lại cũng đi không ngừng khoảng cách, tuy nhiên lại một cái Hồn Thú đều không có gặp phải. Cái này khiến trong lòng hai người hơi nghi hoặc một chút, chẳng lẽ cái này khu vực trung tâm không có Hồn Thú vẫn là, quá ít

Mang theo nghi hoặc, hai người càng chạy càng sâu, thế nhưng là một cái đến thiên đã hoàn toàn đen nhánh thời điểm, vẫn là không có cái gì gặp được. Tại dưới một gốc cây cổ thụ, hai người dừng bước lại. Loại tình huống này tuyệt không tầm thường, nhưng là trời đã hắc, tại đây tuyệt đối trong bóng tối tốt nhất vẫn là không cần loạn đi, tuy nhiên Tôn Ngộ Không có Hóa Nhân Kim Tinh, thế nhưng là cũng không dám hứa chắc có thể để phòng ngừa có Hồn Thú đánh lén.

Sau đó hai người leo đến trên cây, liền chuẩn bị nghỉ ngơi một đêm. Đúng lúc này, hai người còn không có ngồi vững vàng, bỗng nhiên cảm giác được thanh thế to lớn, quả thực thì giống như động đất. Rất nhanh cái này chấn động càng lúc càng lớn, hai người mấy cái có lẽ đã vô pháp an toàn ngóc trên tàng cây. Sau đó hai người dứt khoát nhảy xuống. Thế nhưng là vừa mới nhảy xuống, hai người cũng cảm giác không đúng, Tôn Ngộ Không Hóa Nhân Kim Tinh mở rộng, đột nhiên cúi đầu, sau đó hai người đồng thời cao quát một tiếng, đồng thời nhảy lên chạy trốn.

Bởi vì Tôn Ngộ Không Hóa Nhân Kim Tinh quang mang hạ, hai người vậy mà phát hiện mình dưới chân, vậy mà giẫm tại một đầu, không, là hai đầu Đại Mãng trên thân, mà để cho hai người đồng thời làm ra chạy trốn ý nghĩ thời điểm, là cái này hai cái Đại Mãng trên đầu, riêng phần mình có tám đầu vàng óng ánh Đạo Văn.

Cái này hai đầu Đại Mãng, lại là tám văn Hồn Thú! Hồn Thú đến tam văn trở lên, cơ hội tại thân thể cái nào đó bộ phận hiện ra chính mình đẳng cấp Đạo Văn. Nguyên có mọi người mới có thể nhất nhãn thì nhận ra cái kia là cấp bậc gì Hồn Thú.

Làm phát hiện cái này lại là hai đầu tám văn Đại Mãng về sau, Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu trực tiếp quay đầu liền chạy. Nói đùa, hai đầu tám văn Hồn Thú, này làm sao đánh không chạy chẳng lẽ lưu lại cho người ta làm bữa ăn khuya không được

Bởi vì thực sự quá kinh hoàng cùng đen nhánh, thời gian dần trôi qua, Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu vậy mà chạy tán!

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 121: Đẳng cấp chênh lệch!

Một đường điên cuồng chạy trốn, Tôn Ngộ Không cơ hồ là dùng hết khí lực toàn thân. Rốt cục, tại cảm giác được sau lưng đã không có bất kỳ thanh âm gì về sau, Tôn Ngộ Không dừng lại. Thế nhưng là cái này dừng lại, Tôn Ngộ Không liền phát hiện vậy mà chỉ còn chính mình, bốn phía đen kịt một màu, cái gì đều không nhìn thấy.

Xem ra, vừa mới cái kia một đường lao nhanh, hai người đã tẩu tán. Đây quả thật là họa vô đơn chí a, tại cái này địa phương nguy hiểm một thân một mình quả thực quá kích thích. Mà lại trọng yếu là Tôn Ngộ Không hiện tại chỉ có ngũ văn Thánh giả thực lực, tại cái này thấp nhất đều là bảy văn Chí Tôn địa phương, thật là cùng muốn chết không có gì khác biệt.

Hỏa Nhân Kim Tinh toàn lực phát động, bốn phía dò xét một lần, bốn phía tựa hồ rất an toàn, không có thấy cái gì Hồn Thú. Loại tình huống này, Tôn Ngộ Không cũng không dám đi loạn, sau đó tìm cây đại thụ, cấp tốc leo đi lên.

Lúc này Tôn Ngộ Không bỗng nhiên nghĩ đến, cái kia hai con đại mãng xà, làm sao lại đột nhiên xuất hiện đâu? Hơn nữa còn là trệt cùng một chỗ, chẳng lẽ là đang đánh nhau thế nhưng là lại không giống, bởi vì cái kia hai con đại mãng xà tại phát hiện mình hai người về sau trực tiếp thì tách ra, nếu như là đang đánh nhau làm sao lại trong nháy mắt thì tách ra đâu?

Lắc đầu, không nghĩ ra vấn đề thì không đi nghĩ. Hít sâu một hơi, bình phục một hạ tâm tình. Tuy nhiên rất lo lắng Tề Chiếu, chẳng qua tại như thế đen nhánh hoàn cảnh, qua tìm hắc hiển nhiên là không khác muốn chết. Chỉ có thể chờ đợi hừng đông sau này hãy nói đi, ai, thực lực của mình, còn chưa đủ a.

Nguyên vốn cho là mình điên cuồng như vậy tăng thực lực lên, đã nắm giữ tại thế giới này năng lực tự bảo vệ mình, thế nhưng là lại không nghĩ rằng tùy tiện một cái trong rừng rậm sẽ xuất hiện tám văn Hồn Thú. Chẳng lẽ trên cái thế giới này Chí Tôn cường giả rất nhiều chẳng qua ngấm lại cũng liền thoải mái, chính mình cũng có thể trong thời gian ngắn như vậy đem thực lực đề bạt nhanh như vậy, cái kia những người khác khẳng định cũng có thể.

Mà lại ở chỗ này sinh hoạt thế giới càng dài thực lực khẳng định sẽ càng khủng bố hơn. Lúc này Tôn Ngộ Không đột nhiên cảm giác được, cái kia 108 ngôi ngoại thành Thành Chủ, thực lực cảm thấy không giống Tề Chiếu nói như vậy, chỉ sợ thực lực của mỗi người coi như không đạt được cửu văn nhưng cũng tại bảy văn đến tám văn ở giữa, nếu không thì vô pháp thống lĩnh lớn như vậy một tòa thành trì.

Hướng về hướng về, Tôn Ngộ Không từ từ tiến vào một trạng thái kỳ ảo. Nằm trong loại trạng thái này, nhân biết ở vào một loại ngủ nông trạng thái, chẳng những có thể lấy đạt được nghỉ ngơi mà lại một vang động cũng có thể trước tiên tỉnh lại.

Chẳng qua một đêm này lại là mười phần an ổn, không có cái gì phát sinh.

Làm luồng thứ nhất quang mang chiếu xạ tại Tôn Ngộ Không trên mặt thời điểm, Tôn Ngộ Không tỉnh lại. Chẳng qua tại mở hai mắt ra trong tích tắc, Tôn Ngộ Không trong nháy mắt ra một thân mồ hôi lạnh. Bởi vì ngay tại Tôn Ngộ Không trước mắt, không đến nửa mét khoảng cách, một cái cự đại xà đầu treo giữa không trung.

Nhìn lấy cái kia vô cùng rõ ràng tám đầu Đạo Văn, Tôn Ngộ Không động cũng không dám động. Tuy nhiên không biết cái này Đại Mãng là sao không có ở chính mình không có khi tỉnh lại công kích mình, nhưng là Tôn Ngộ Không cũng tuyệt đối sẽ không tin tưởng hắc sáng sớm tới là muốn cùng mình cùng một chỗ ăn điểm tâm. Ân, có thể là muốn lấy chính mình làm điểm tâm.

Cứ như vậy một đôi xà nhãn trừng mắt một đôi khi mất, một khi một rắn liền bắt đầu giằng co. Tôn Ngộ Không tuy nhiên muốn nhân cơ hội đập nó một búa đá, nhưng là nghĩ lại liền bốn văn Thánh giả đều có thể miễn cưỡng chống đỡ, vậy cái này tám văn Chí Tôn, chỉ sợ cái này một dưới tám búa đá qua, chơi xong chính là mình a.

Nhưng là, cũng không thể vẫn dạng này cương lấy a, ai biết đại mãng xà này đang có ý đồ gì a, chẳng lẽ là nó điểm tâm còn có cố định thời gian không được

Ngay tại Tôn Ngộ Không suy nghĩ lung tung thời điểm, bỗng nhiên cảm giác được sau lưng truyền đến một luồng kinh phong. Tại rừng rậm này chết chém giết thời gian dài như vậy, Tôn Ngộ Không trong nháy mắt liền biết đại mãng xà này vì cái gì cùng mình giằng co lại không có động thủ.

Nguyên lai trước mắt cái này con đại mãng xà lại là đang nhìn ở chính mình, sau đó một cái khác điều vậy quanh phía sau mình đánh lên. Giờ khắc này Tôn Ngộ Không thật khốc không ra nước mắt. Hai đầu tám văn Hồn Thú, đối phó chính mình một cái ngũ văn Thánh giả, lại còn muốn như vậy cẩn thận từng li từng tí. Thật là quá đề ý mình.

Trong lòng lược qua những ý nghĩ này, thế nhưng là trong hiện thực Tôn Ngộ Không chỉ tới kịp đem Kim Cô Bổng trong nháy mắt dựng đứng ở sau lưng, sau đó Tôn Ngộ Không cũng cảm giác bị một cổ vô pháp ngăn cản lực lượng khổng lồ đụng đến bay lên. Thế nhưng là tại Tôn Ngộ Không bị đụng bay về sau, còn chưa kịp đổi tư thế, chỉ thấy một đầu mười phần thô to đuôi rắn lần nữa quất tới.

Không chút huyền niệm Tôn Ngộ Không lại bị quất bay ngược mà đi, thế nhưng là, bị kích còn chưa kết thúc. Vừa mới phía sau đánh lên mình Đại Mãng, giờ phút này đã cuộn tại cây đại thụ kia phía trên, sau đó nhếch lên cái đuôi nóng lòng muốn thử!

Nhìn thấy tình cảnh này, Tôn Ngộ Không nhất thời một ngụm Nghịch Huyết phun ra. Một mặt là bị va chạm co lại Tôn Ngộ Không đã thu nội thương, một phương diện khác Tôn Ngộ Không đột nhiên minh bạch, cái này hai đầu Đại Mãng tại sao muốn một trước một sau vây quanh chính mình, cái này căn bản là lấy chính mình làm cầu đề đá đáp.

Nguyên lai người ta căn bản không có ý định lấy chính mình làm điểm tâm, mà chính là điểm tâm về sau vận động!

Tuy nhiên linh hồn thể không phải thân thể, nhưng là thụ thương cũng sẽ thổ huyết, chỉ bất quá máu này thế nhưng là cao độ ngưng tụ linh hồn chi lực, phun một ngụm liền thiếu đi một ngụm.

Chẳng qua tuy nhiên Tôn Ngộ Không tức giận muốn phát điên, tuy nhiên lại biện pháp gì đều không có. Mỗi một lần quật truyền đến lực lượng khổng lồ Tôn Ngộ Không căn bản không có cách nào chống cự, tuy nhiên tại vừa bị đánh lên lần thứ nhất Tôn Ngộ Không đã bốn đạo pháp tắc gia thân, nhưng là tại tuyệt đối lực lượng hạ, không có bất kỳ cái gì tác dụng.

Chẳng lẽ mình hôm nay muốn chết sao chẳng lẽ coi như ở cái thế giới này, chính mình cũng chạy không thoát vừa chết sao hơn nữa, còn là như thế khuất nhục kiểu chết

Bỗng nhiên, một cỗ cảm giác cực kì không cam lòng từ Tôn Ngộ Không trong lòng dâng lên. Cho dù chết, cũng không thể chết như thế khuất nhục. Ta thế nhưng là Tề Thiên Đại Thánh! Thừa dịp cỗ này không cam lòng cùng phần nộ, Tôn Ngộ Không tại lại một lần bị quất bay về sau, cổ nén toàn thân kịch thối ra Trần Giới Thiên Bì. Đồng thời đem Trần Giới Thiên Bì biến thành cao hơn ba mét lớn nhỏ.

Sau đó dùng hết khí lực toàn thân, miễn cưỡng đem Trần Giới Thiên Bì nằm ngang ở bên cạnh thân. Sau đó, Tôn Ngộ Không khóc mắt liếc qua đã thấy cái kia đuôi rắn không lồ lần nữa rút tới.

Tới đi, hung hăng đến quất tới. Nhìn xem là cái đuôi của người cứng rắn, bắt đầu ông trời của ta bìa cứng rắn.

Nếu như không sai, bởi vì Tôn Ngộ Không trên không trung tốc độ quá nhanh, nguyên có cái kia Đại Mãng căn bản không có kịp phản ứng, hung hăng một cái đuôi quất vào Trần Giới thiên trên tấm bia!

Tại Tôn Ngộ Không lại bay trở về đồng thời, cái kia Đại Mãng bỗng nhiên phát ra một tiếng thống khổ tê mình. Một cái khác điều Đại Mãng không biết chuyện gì xảy ra, coi là Tôn Ngộ Không tại công kích đầu kia Đại Mãng, sau đó đầu này Đại Mãng cái đuôi trên bỗng nhiên ngưng tụ lại một mảnh Thảm Lục quang mang. Tôn Ngộ Không hai mắt nhếch lên, liền biết xong. Cái kia Thảm Lục quang mang rõ ràng là kịch độc a, có thể là mình lại không cách nào không chế thân thể. Rơi vào đường cùng chỉ có thể tể ra Ngũ Thái Thần Thạch cùng Trần Nguyên Bồ Đề Bảo Thụ, tuy nhiên không biết có hữu dụng hay không, nhưng là dù sao cũng so chờ chết cường.

Sau đó, cái kia mang theo lục sắc quang mang cái đuôi thì quất vào Tôn Ngộ Không trên thân, bởi vì một kích này cái này Đại Mãng đã động sát tâm, nguyên có cho dù có Trần Giới Thiên Bì bảo hộ, Tôn Ngộ Không vẫn là kém chút bị một cái đuôi quất thành hai đoạn, chẳng qua bên eo cái kia to lớn vết thương liền giống bị một thanh Đại Phủ cho chặt.

Mà lại không chỉ như vậy, đập trên mặt đất về sau, Tôn Ngộ Không cảm giác hai chân cũng đều đoạn. Nằm dưới đất Tôn Ngộ Không, chỉ có thể trơ mắt nhìn đuôi rắn kia thì giống một thanh sắc bén trường thương hướng về đầu lâu của mình đâm tới.

Lần này, chỉ sợ muốn thật chết.

Bất quá, ngay tại sắc bén kia như trường thương đuôi rắn cách mình chỉ có một mét thời điểm, thậm chí Tôn Ngộ Không đã bị cái kia khí tức sắc bén đâm rách cái trán thời điểm, một cái đại thủ bỗng nhiên trống rỗng xuất hiện, sau đó trực tiếp nắm chặt cái kia đâm tới đuôi rắn.

"Chỉ là tám văn, cũng dám làm tổn thương ta Yêu tộc người "

Một tiếng uy nghiêm, khiến người ta không dám phản kháng bá đạo thanh âm, để Tôn Ngộ Không bỗng nhiên cảm giác được hết sức quen thuộc. Sau đó, chủ nhân của cái tay này bỗng nhiên nhảy lên một cái, cứ như vậy bắt lấy Đại Mãng cái đuôi, hai tay một lần phát lực, đã đem cái kia Đại Mãng cho vãi ra.

"Oanh" một tiếng, Đại Mãng trực tiếp nện ở mấy người ôm hết trên cây cự thụ. Lúc này, một cái khác điều Đại Mãng bỗng nhiên tới nhanh như điện chớp, sắc bén rắn rãnh trực tiếp chạy về phía người kia mặt.

Chẳng qua người kia lại là hừ lạnh một tiếng, sau đó một tay nhất chỉ, Tôn Ngộ Không liền thấy theo người kia một chỉ điểm ra, sau đó một cái cự đại ngón tay hư ảnh liền trực tiếp đâm vào cái kia Đại Mãng trên thân. Lại là một tiếng thống khổ tê mình, sau đó cái kia Đại Mãng trực tiếp Từ Vong.

Nhất chỉ, diệt sát tám văn Hồn Thú.

Người kia là ai thực lực này, tuyệt đối có Cửu Văn Chí Tôn tu vi!

Tám văn cùng Cửu văn, có tuyệt đối với không thể vượt qua khoảng cách!

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 122: Yêu Tộc tối cường giả

Nhìn cách đó không xa Đại Mãng thì thể cùng một bên khác thay đổi vận vẹo một cái khác điều Đại Mãng, Tôn Ngộ Không bỗng nhiên có chút hoảng hốt. Từ Sinh đến Tử, tại từ tử đến sinh, loại này thay đổi rất nhanh, không phải người bình thường có thể tiếp nhận. Ngay tại Tôn Ngộ Không có chút ngây người thời điểm, cái kia nguyên bản còn tại cơ gột Đại Mãng bên cạnh bỗng nhiên xuất hiện một người.

Tôn Ngộ Không thì nhìn này người áp ứng áp ứng dùng hai thanh màu lam nhạt hình cái vòng vũ khí không ngừng công kích cái kia trên mặt đất co giật Đại Mãng. Xoa xoa con mắt, Tôn Ngộ Không bỗng nhiên thấy rõ, cái kia đặc thù vũ khí cùng mỗi một kích thì tuôn ra đầy trời Băng Hoa, lại là Tê Chiếu. Nguyên lai hắn cũng không có việc gì, quá tốt, nhìn hắn lúc này xuất hiện, khẳng định là cũng bị này người cứu.

Nghĩ đến đây cứu mình người, Tôn Ngộ Không đột nhiên ngừng đầu, nhìn thấy, là một trương góc cạnh rõ ràng mười phần khuôn mặt anh tuấn. Nhìn tuổi tác, cần phải tại chừng ba mươi tuổi, chẳng qua càng xem, Tôn Ngộ Không lại vượt cảm thấy quen thuộc, tướng mạo này, tựa hồ tại chỗ nào qua. Tuấn mỹ bề ngoài, một thân áo xanh, một bên suy tư Tôn Ngộ Không ánh mắt một bên tiếp tục dò xét, bỗng nhiên, Tôn Ngộ Không ánh mắt định tại người kia bên hông.

Một cái Thanh Đồng Tiểu Linh Đàng! Sau đó một người xuất hiện tại Tôn Ngộ Không trong đầu! Tướng mạo này cùng áo xanh còn có chuông này, này người lại là Lục Nhĩ Mi Hầu

Trong nháy mắt, Tôn Ngộ Không thì mười phần kích động, cũng không để ý vết thương trên người, trực tiếp thì đứng lên sau đó nắm lấy người kia bả vai. Bởi vì thương thế thực sự quá nặng, Tôn Ngộ Không cơ hồ là toàn thân đều đang run rẩy, mà lại há miệng ra, lại là một ngụm Nghịch Huyết chảy ra.

"Lục Nhĩ, Lục Nhĩ Mi Hầu đâu? Đã người ở chỗ này, cái kia Lục Nhĩ đâu?"

Nghe được Tôn Ngộ Không thanh âm, bên kia đang ở ngược Đại Mãng Tê Chiếu cũng đi tới.

"Người chính là Tôn Ngộ Không "

Bình thân thanh âm lại mang theo uy nghiêm vô thượng, đây là một loại người ở vị trí cao lâu ngày mới có uy thế, đồng dạng cũng là một loại bá khí.

Tựa hồ cảm giác được cái gì, Tôn Ngộ Không buông ra nắm lấy người kia hai tay, thế nhưng là nhẹ buông tay, người đã ngã về phía sau. Lúc này Tê Chiếu vội vàng mấy bước tiến lên, tiếp được Tôn Ngộ Không.

"Đúng vậy, ta là Tôn Ngộ Không, người là ai người không phải Lục Nhĩ Mi Hầu!"

Đạt được Tôn Ngộ Không trả lời khẳng định, người kia tựa hồ buông lỏng một hơi. Sau đó nói: "Tê Chiếu, đem cái kia Đại Mãng Hồn Châu lấy ra, hai người các người một người một khóa, tranh thủ thời gian hấp thu."

Nói xong, căn bản không quản Tôn Ngộ Không hỏi thăm, sau đó bàn mà mà ngồi, nhắm mắt lại tựa hồ tại cảm giác cái gì. Nhìn lấy này người, Tôn Ngộ Không liền biết dù cho lại hỏi tiếp cũng không có kết quả gì. Sau đó được sự giúp đỡ của Tê Chiếu cũng chậm rãi ngồi xuống qua, sau đó Tê Chiếu chạy đến đầu kia đã chết Đại Mãng, ở tại bảy tám chỗ chạy ra một cái đầu người lớn Hồn Châu. Bất quá khi hắn đi đến một cái khác điều Đại Mãng bên người thời điểm, lại cười khổ nhìn hướng về kia thần bí Chí Tôn cường giả.

Cái kia Chí Tôn cường giả cũng không mở mắt, chỉ là lại là một chỉ điểm ra, cái kia còn đang gãy dựa Đại Mãng lập tức mất mạng. Sau đó Tê Chiếu theo vết thương lại mọc ra một khóa hơi lớn một chút Hồn Châu.

Sau đó đem viên kia hơi lớn một chút Hồn Châu phóng tới Tôn Ngộ Không ngồi xếp bằng trên đùi, chính mình cầm một viên khác đi đến một bên khác, ngồi xếp bằng bắt đầu hấp thu.

Nghĩ ngợi nhìn một chút cái kia Chí Tôn cường giả, Tôn Ngộ Không cũng không nghĩ nhiều, nắm chặt thời gian bắt đầu hấp thu Hồn Châu lực lượng. Tôn Ngộ Không giờ phút này chỉ có ngũ văn trong phạm vi, mà cái này Hồn Châu thế nhưng là tám văn Chí Tôn Hồn Thú, bên trong ẩn chứa bàng đại linh hồn lực lượng, để Tôn Ngộ Không rung động nhất thời không biết như thế nào ra tay.

Bất quá nghĩ đến cái này Linh Hồn Thế Giới không có tu vi gì hạn chế, chính mình cũng không sợ sẽ bị năng lượng no bạo, sau đó vừa ngoan tâm, trực tiếp cắn một cái tại cái kia to bằng đầu người Hồn Châu phía trên. Sau đó, Tôn Ngộ Không cũng cảm giác được một cỗ cuồng dã nhưng lại mười phần âm độc Linh Hồn Năng Lượng điên cuồng hướng về thân thể của mình đánh thẳng tới.

Rất nhanh, Tôn Ngộ Không cũng cảm giác được trong thân thể một trận đau đớn kịch liệt. Đúng lúc này, bên tai bỗng nhiên truyền đến một tiếng 10 phần uy nghiêm tiếng chuông. Kịch liệt đau nhức giữa, Tôn Ngộ Không miễn cưỡng ngừng đầu, nhìn thấy cái kia Chí Tôn cường giả bên cạnh, một tòa thanh sắc phong cách cổ xưa chuông lớn tựa hồ bị một cỗ lực lượng vô hình tại va chạm, không sai phía sau từng đợt tiếng chuông du dương.

Để Tôn Ngộ Không vui mừng chính là, theo tiếng chuông này, thể nội cái kia cỗ kịch liệt đau nhức từ từ biến mất. Cảm giác kia, tựa như tiếng chuông này tại Tịnh Hóa cái này Hồn Châu năng lượng.

"Toàn lực hấp thu, thời gian không nhiều." Tiếng chuông quanh quẩn bên trong, Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu nghe được cái kia Chí Tôn cường giả lời nói, sau đó hai người toàn bộ thu liễm tâm thần, điên cuồng thôn phệ lấy cái kia tinh khiết Linh Hồn Năng Lượng. Đi qua tiếng chuông gột rửa Tịnh Hóa, cái này Hồn Châu biến thành thuần túy năng lượng, không có một tia tạp chất, hút thu lại mười phần thuận tiện.

Rất nhanh, Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu thực lực đều tại tăng cường nhanh chóng, rốt cục, tại cái nào đó điểm tới hạn về sau, Tôn Ngộ Không đầu tiên hình ảnh đến lục văn. Từ vô tận chân trời xẹt qua một đạo quang mang trực tiếp chui vào Tôn Ngộ Không cái trán giữa.

Làm quang mang kia biến mất về sau, Tôn Ngộ Không lòng bàn tay phải lại lặng yên xuất hiện một cái phong cách cổ xưa "Trần" chữ, đương nhiên, hết sức chăm chú đang hấp thu năng lượng Tôn Ngộ Không cũng không có phát hiện.

Bất quá, làm hai người đem hai khóa Hồn Châu toàn bộ hấp thu xong về sau, Tê Chiếu cũng không có tấn cấp, mà lại dừng lại tại lục văn đỉnh phong trình độ. Lúc này Tôn Ngộ Không cũng đạt tới lục văn trong phạm vi.

Nhìn lấy Tê Chiếu tựa hồ có chút mê mang, cái kia Chí Tôn cường giả vung tay lên, cái kia chuông lớn màu xanh bỗng nhiên hóa thành một đạo lưu quang treo ở Chí Tôn cường giả bên hông.

"Lục văn đến bảy văn, không phải dễ dàng như vậy đột phá. Không có thời gian, nhanh theo ta đi."

Nói chuyện, trực tiếp phát ông tay áo một cái, cuốn lên Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu, sau đó ngút trời mà đi.

Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu còn không có kịp phản ứng, mà người đã bay đến không trung. Đương nhiên, là cái kia Chí Tôn cường giả lấy lực lượng mạnh mẽ bày lấy hai người bọn họ phi hành.

Nói đến, đây là Tôn Ngộ Không hai người lần thứ nhất ở cái thế giới này phi hành, chẳng qua cảm giác cũng không có gì khác biệt. Nhưng là loại này có thể ngự không phi hành cảm giác, lại càng thêm kích thích Tôn Ngộ Không phải trở nên mạnh hơn quyết tâm.

Mà liền tại ba người sau khi rời đi không đến một khắc đồng hồ thời gian, vừa mới ba người ngốc chỗ kia địa phương bỗng nhiên xuất hiện bốn đạo nhân ảnh. Không sai, cũng là bốn người, ba nam một nữ, hình dạng tất cả đều mười phần tuấn mỹ. Bốn người xuất hiện về sau, đầu tiên là nhìn xem mặt đất cái kia hai đầu Đại Mãng, sau đó bốn phía đi động một cái sau đó đồng thời ngừng đầu.

"Hừ, coi như hấn chạy nhanh. Mẹ nó, ta hai con đại xà cứ như vậy chết."

"Ai bảo ngươi không nhìn cho thật kỹ, hai đầu tám văn, đầy đủ người đau lòng một trận. Người đã chạy, các vị, đều tán đi." Nói chuyện, là cái kia ăn mặc một thân áo đỏ mỹ mạo nữ tử. Nói xong, cả người bỗng nhiên biến hóa vì một con Hồ Điệp, cánh vỗ ở giữa đã biến mất thân ảnh.

Nhìn lấy nữ tử kia bay đi, còn lại ba người liếc nhau, cũng đều ai đi đường nấy.

Mà theo cái kia Chí Tôn cường giả một đường phi hành, dĩ nhiên thẳng đến bay một ngày một đêm! Thẳng đến ngày thứ hai rạng sáng, cái kia Chí Tôn cường giả mới chậm lại tốc độ, Tôn Ngộ Không biết, hẳn là nhanh đến. Đoạn đường này, ba người cái gì cũng không nói. Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu cũng không có hỏi muốn đi đâu, người là ai, mà người kia tựa hồ cũng không có muốn giải thích muốn a.

Rất nhanh, lần nữa bay qua một tòa núi lớn về sau, Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu bỗng nhiên bị cảnh tượng trước mắt chấn kinh. Vừa bay qua ngọn núi lớn kia về sau, Tôn Ngộ Không coi là đằng sau còn sẽ có cái gì núi a Thụ, kết quả nhìn thấy, tuy nhiên cũng có núi, chẳng qua lại là một tòa một nửa núi.

Chuẩn xác mà nói, là một tòa ban đầu nên mười phần dốc đứng cao son, nhưng là bây giờ lại tại ở gần đỉnh núi bộ phận bị nhân cho gọt đi đỉnh núi. Mà tại cái kia bị gọt đi đỉnh núi một nửa trên núi, lại còn có một tòa vương ước cự Đại Thành Trì. Cái này thành trì ở trên không thể, là hiện lên một cái vẻ hình chữ, hẳn là chia làm ngoại thành cùng nội thành.

Cái này, thủ bút thật lớn a. Vậy mà gọt núi vì bảo, cái này thành trì chủ nhân, thực lực rất cuộc mạnh cỡ nào

Ngay tại Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu còn có đang kinh ngạc thời điểm, ba người đã chậm rãi đáp xuống giữa sườn núi to lớn cổ thành trì. Nơi xa nhìn thời điểm là chấn kinh, chỗ gần nhìn, thì là kinh hãi. Làm ba người hạ xuống ở cửa thành thời điểm, Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu mới phát hiện, cái này thành trì, thật là vô cùng to lớn.

Thành tường kia cao tới một trăm mét, mà cổng thành càng là mười phần to lớn. Nhìn tựa hồ là chuyên môn cho Cự Nhân kiến tạo. Nhìn ba người hạ xuống, trông coi cổng thành binh sĩ nhao nhao tự động hướng hai bên bày ra, đồng thời hô to: Cung nghênh Phó Thành Chủ trở về thành!

Cái kia chinh tề tiếng hô, cái kia chấn động khiến người sợ hãi khí thế, để hai người đều kinh hãi.

"Phái người thông báo Thành Chủ đại nhân, ta đem Tôn Ngộ Không trở về."

"Đúng!"

Một tên binh lính tuân lệnh, nhanh chóng hướng về nội thành chạy đi. Mà nhìn lấy tốc độ của người này, Tôn Ngộ Không phát hiện những thứ này binh lính thủ thành, toàn bộ đều là ngũ văn Thánh giả!

"Về sau, cái này Yêu Chiến Thành, chính là của các ngươi nhà. Theo ta vào thành đi!"

Chẳng biết tại sao, nguyên bản 10 phần uy nghiêm Chí Tôn cường giả, Tôn Ngộ Không lại tại trong giọng nói của hắn, cảm nhận được một cỗ bất đắc dĩ cùng tang thương, còn có một loại như thả phụ trọng!

Ngay tại Tôn Ngộ Không đang cân nhắc, bỗng nhiên một đạo mười phần ám khiến người ta không tự chủ được thì sinh ra một loại tín nhiệm cảm giác thanh âm truyền đến.

"Ha-Ha, vất vả Thái Nhất, quả nhiên không hổ là hảo huynh đệ của ta, quả nhiên tìm tới hắn. Ha-Ha. Tôn Ngộ Không đứng không, chờ ngươi thật lâu!"

Nghe được thanh âm này, Tôn Ngộ Không bỗng nhiên sững sờ, trong lòng nhất thời dâng lên vô biên sóng to gió lớn.

Thanh âm này vừa mới gọi hần Thái Nhất Thái Nhất chẳng lẽ hần là Yêu tộc Vương Giả, Đông Hoàng Thái Nhất cái kia chủ nhân của thanh âm này là ai có can đảm Đông Hoàng Thái Nhất xưng huynh gọi đệ, há không, chẳng phải là Yêu Hoàng Đế Tuấn

Cái này, này sao lại thế này bọn họ tại sao lại ở chỗ này

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 123: Phía sau

Ngay tại Tôn Ngộ Không ngậy người thời điểm, một vị người mặc màu vàng óng Long Bảo trung niên nhân xuất hiện ở trước mắt. Khi thấy người này trong nháy mắt, Tôn Ngộ Không kém một chút thì không chế không nổi quỹ xuống lay. Lúc này bức nào bá đạo cùng uy nghiêm a, vốn cho là Đông Hoàng Thái Nhất liền đầy đủ uy nghiêm, thế nhưng là tại Đế Tuấn về sau, Tôn Ngộ Không đột nhiên minh bạch cái gì gọi là trời sinh Vương Giả!

Tuy nhiên Đế Tuấn một mực là một mặt cười ha hả bộ dáng, thế nhưng là Tôn Ngộ Không không dám chút nào chủ quan. Mặc dù không có được quỹ bá chi lễ, nhưng lại xoay người được một cái vẫn bối chi lễ.

Chẳng qua Tôn Ngộ Không bị Đế Tuấn khí thế làm chấn kinh, không có phát hiện một bên Tê Chiếu tuy nhiên trong mắt hơi kinh ngạc, nhưng là lại không chút nào bối rối. Nhìn thấy Cửu Văn Chí Tôn cường giả Yêu Hoàng Đế Tuấn, cũng bất quá là chấp tay một cái mà thôi.

Trong lúc cười to, Đế Tuấn bước nhanh đi tới. Vung tay lên, lui bốn phía thị vệ. Sau đó tí mi dò xét Tôn Ngộ Không một phen, sau đó hải lòng gật đầu nói: "Lục văn trong phạm vi, không tệ a. Đến cái này Hoàng Tuyền thế giới còn có chưa tròn một năm thì đạt tới trình độ này, mặc dù có chút mưu lợi thành phần, chẳng qua cũng rất tốt. Đến, trước đến đại điện một tục, nơi này có thể không phải chỗ nói chuyện "

Nói xong, trực tiếp lôi kéo Tôn Ngộ Không liền đi. Chẳng qua vừa phóng ra một bước, nhưng lại bỗng nhiên quay đầu hướng về phía Tê Chiếu nói ra: "Tuy nhiên không biết ngươi có mục đích gì, nhưng là hần là cũng tính toán bạn của Ngộ Không, cũng cùng đi đi."

Sau đó cũng mặc kệ Tê Chiếu cùng Đông Hoàng Thái Nhất, trực tiếp lôi kéo Tôn Ngộ Không liền đi.

Tựa hồ đối với Tôn Ngộ Không đến, mười phần cao hứng! Đông Hoàng Thái Nhất đối với Đế Tuấn tính cách đã sớm hết sức quen thuộc, nguyên có cũng không thêm để ý, nhìn Tê Chiếu nhất nhãn, sau đó tự mình hướng đi nội thành phương hướng.

Tê Chiếu sờ mũi một cái, cười khổ một tiếng, nhưng là cũng sau đó theo Đông Hoàng Thái Nhất hướng đi nội thành.

Làm Tê Chiếu theo Đông Hoàng Thái Nhất đi đến đại điện thời điểm, phát hiện Đế Tuấn đã cùng Tôn Ngộ Không ngồi tại đại điện bên trong đang nói cái gì, tại là mình tiến đại điện, tại cửa ra vào ngồi xuống.

"Tốt, hiện tại người đã đến, có một số việc, rốt cục có thể nói. Tuy nhiên, chúng ta thắng mâu thuẫn, một phương diện hi vọng ngươi có thể đến tới nơi này, một phương diện khác lại vừa hy vọng ngươi vĩnh viễn đừng tới."

"Tiền bối, Ngộ Không cũng có rất nhiều nghi vấn, không biết tiền bối có thể hay không vì ta giải hoặc "

"Đương nhiên, hôm nay nguyên bản là dự định nói cho ngươi hết thảy. Nhưng là ta không biết ngươi giải nhiều ít, nguyên có, vẫn là ngươi hỏi đi!"

Mà Đông Hoàng Thái Nhất chỉ là ngồi tại Đế Tuấn dưới tay vị trí, nhắm mắt dưỡng thần. Tê Chiếu thì là ngồi tại cửa ra vào, vênh lỗ tai lên muốn nghe thứ gì.

Tôn Ngộ Không lúc này là ngồi tại Đông Hoàng Thái Nhất về sau, cho nên nhìn thấy Tê Chiếu cách xa như vậy, cảm giác có chút có lỗi với Tê Chiếu. Điểm này, Đế Tuấn tự nhiên nhìn ra được. Sau đó tay khẽ vẫy nói: "Ngồi lại đây đi, ngươi tuy nhiên không phải ta Yêu tộc người, nhưng thủy chung cũng là nhân tộc. Mà lại cần phải cùng Ngộ Không cũng là quá mệnh giao tình, muốn nghe thì cùng một chỗ nghe một chút đi. Hi vọng, về sau ngươi sẽ trở thành ta bạn của Yêu tộc!"

Nghe được Đế Tuấn nói như thế, Tê Chiếu lộ ra một cái cảm tạ biểu lộ, sau đó liền ngồi tại Tôn Ngộ Không vị trí đầu dưới.

Nhìn thấy Tê Chiếu đã ngồi lại đây, Tôn Ngộ Không sau đó sửa sang một chút mạch suy nghĩ sau đó hỏi: "Tiền bối, ngài cùng Đông Hoàng tiền bối tại sao lại xuất hiện ở đây truyền thuyết không là hai người các ngươi, đã, vẫn lạc sao "

"Ha-Ha, chúng ta xác thực đã chết, nhưng là ngươi quên nơi này là Hoàng Tuyền thế giới sao năm đó ta dưới cơ duyên đạt được Trấn Giới Thiên Bi, cũng chính là trong tay ngươi khối kia. Về sau băng vào Thiên Bi Vô Thượng uy năng cùng phía trên khắc họa Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận, ta chỉ huy Yêu tộc

trở thành Bàn Cổ giới Chí Tôn Vương Giả. Thiên hạ thương sinh đều lấy Yêu tộc vì tôn."

"Tiền bối kia. . ."

"Ai, đều do khi đó bị thắng lợi choáng váng đầu óc, cho là ta có Trần Giới Thiên Bi nơi tay, trên thế giới này thì không có đối thủ. Cho nên mới có hậu quả liên tiếp sự kiện, sau cùng thậm chí ta cùng Đông Hoàng trở mặt thành thù từ đó Song Song vẫn lạc!"

"A chẳng lẽ, chẳng lẽ, tiền bối các người "

"Đúng vậy, ta cùng Đông Hoàng đều là bị đối phương giết chết. Cái kia một trận đại chiến, ta cùng hắn đồng quy vu tận! Kỳ thực, ở trong đó, liên quan đến một cái rất lớn âm mưu, mà ta cũng là sau khi chết mới hiểu được. Lúc ấy ta cùng Đông Hoàng sau khi chết, bởi vì cánh giới không đủ, nguyên có linh hồn đến Tiểu Hoàng Tuyền. Về sau hai ta nghĩ thông suốt vấn đề nguyên cớ, nguyên cớ từ bỏ cửu hận đồng thời cùng một chỗ nỗ lực, rốt cục đi đến bây giờ trình độ này, trở thành Cửu Văn Chí Tôn đồng thời có được chính mình thành trì!"

"Tiền bối, cái kia âm mưu đến cùng là cái gì nói thật, trước khi tới nơi này, ta cũng vẫn cảm thấy thiên đạo phía sau cần phải có cái gì càng thế lực không lồ."

"A người cũng phát giác sao "

Sau đó, Tôn Ngộ Không đem cái kia trận chiến cuối cùng tình cảnh cùng mình là như thế nào Từ Vong, nói hết ra. Sau khi nói xong, ngay cả một bên nhắm mắt dưỡng thần Đông Hoàng Thái Nhất đều giật mình mở to mắt.

"Đều đã dạng này sao nhìn đến thời gian lâu như vậy, bọn họ cũng không phải là chẳng được gì a. Vậy mà có thể chế tạo ra nhiều như vậy nửa bước Đại Đạo, sự tình so với trong tưởng tượng nghiêm trọng a."

"Tiền bối, không cần lo lắng như vậy đi không nói tiền bối, chính là ta hiện tại cũng có lực vẫn thực lực, muốn đối phó những nửa bước Đại Đạo đó, rất nhẹ nhàng."

"Không, sự tình không có đơn giản như vậy. Mỗi cái thế giới có mỗi cái thế giới quy củ. Coi như người có thể thành công rồi đi nơi này, nhưng là người cũng vô pháp trở lại Bàn Cổ giới. Trừ phi người nguyện ý từ bỏ mình bây giờ thực lực. Không nói trước cái này, ta hỏi người, người hẳn là cũng biết cái kia Hằng Nga, nhưng thật ra là Thiên Đạo hóa thân đi "

Tôn Ngộ Không gật đầu.

"Bất quá, đó cũng không thuần túy là thiên đạo hóa thân. Hằng Nga người này, chuẩn xác mà nói là Thiên Đạo gửi thân. Bàn Cổ sơ khai thiên địa về sau, vạn vạn năm sau Hồng Quân Đạo Nhân chứng được Đại Đạo, đồng thời sau cùng vì đạt được đến tầng thứ cao hơn Di Thân Hợp Đạo. Hi vọng dùng loại phương thức này đột phá cực hạn. Thế nhưng là hắn không nghĩ tới chính mình chẳng những không có thành công đột phá, ngược lại bởi vì vì chấp niệm của mình vậy mà cảm nhiễm Thiên Đạo. Từ đó sai lầm để Thiên Đạo đàn sinh Linh Trí. Chẳng qua loại này linh trí là không bình thường, hoàn toàn là Hồng Quân Đạo Nhân tham niệm cùng chấp niệm hóa thân."

"Nguyên cớ, về sau Nữ Oa cùng Phục Hi mới có thể lần lượt Di Thân Hợp Đạo hi vọng có thể tiêu trừ cái này sai lầm đàn sinh linh trí. Nhưng là do ở cái kia chấp niệm cùng tham niệm quá mạnh, nguyên cớ Hằng Nga cùng Phục Hi cũng chỉ có thể ngăn chặn, cũng không thể hoàn toàn xóa đi. Mà cái gọi là Nữ Oa Bổ Thiên, cũng chỉ là Nữ Oa mượn dùng Ngũ Thái Thần Thạch chỉ lực đến tạm thời phong ấn Thiên Đạo linh trí mà thôi."

"Nhưng là theo thời gian trôi qua, vẫn là bị thiên đạo linh trí cho trốn tới sau đó ký sinh tại Hằng Nga trong thân thể. Nguyên cớ Hằng Nga bình thường đều là ý thức của mình, nhưng là một khi phát sinh nguy tại Thiên Đạo sự tình, thuộc tại Thiên Đạo ý chí cơ hội thức tỉnh. Mà Thiên Đạo Ý Chí lần thứ nhất thức tỉnh, chính là ta đạt được Trần Giới thiên cần phải bia thời điểm. Trần Giới Thiên Bi nguyện vốn cũng không phải là Bàn Cổ Thế Giới đồ vật, nguyên cớ thiên đạo không cách nào khống chế nó, mà lại Thiên Bi uy năng thực sự quá cường đại, nếu có người nào có thể phát huy nó thực lực chân chính, vậy tuyệt đối có thể nắm giữ diệt sát thiên đạo năng lực."

"Tiền bối, trong truyền thuyết, ngài liền có thể hoàn toàn phát huy Thiên Bi thực lực a. Thậm chí còn có người nói người đã từng dùng Thiên Bi đánh xuyên qua một khóa tinh cầu."

Nghe được Tôn Ngộ Không nhắc lên chuyện này, Đế Tuấn bỗng nhiên có chút xấu hổ lên. Lúc này Đông Hoàng Thái Nhất bỗng nhiên nói: "Truyền thuyết đều là giả, hẳn nhiên nhất cũng là đem bia đá kia trên Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận cho học xuống tới. Còn còn lại, Thiên Bi trong tay hẳn hoàn toàn cũng là làm tảng đá rớt. Chẳng qua hẳn lại là là đánh xuyên qua một khóa tinh cầu, chẳng qua tinh cầu kia nguyên bản là đã sắp vỡ vụn."

Không nghĩ tới Đông Hoàng vậy mà kiệt chính mình ngăn, Đế Tuấn bỗng nhiên ngẩng đầu, một mặt kiêu ngạo nói: "Hiện tại ta tuyệt đối có thể phát huy Thiên Bi trăm phần trăm thực lực. Mà lại ta làm tảng đá ném, vậy cũng là lợi hại nhất tảng đá. Không nói cái này, nói chính sự!"

Khiêu khích nhìn một chút Đông Hoàng, Đế Tuấn tiếp tục nói: "Thiên Đạo phát hiện ta vậy mà nắm giữ như thế một khối kinh khủng Thiên Bi về sau, tăng trực tiếp khống chế Hằng Nga thân thể trước đến cướp đoạt. Nhưng lúc ấy ta đã là nửa bước Đại Đạo tồn tại, nắm giữ Trần Giới Thiên Bi ta thậm chí hoàn toàn có thể cùng Đại Đạo Thánh Nhân nhất chiến. Nguyên cớ Hằng Nga bị ta đánh bại, nhưng là về sau lại bị nàng chạy."

"Ta vốn cho rằng sự tình cứ như vậy kết thúc, nhưng là không nghĩ tới, về sau Hằng Nga vậy mà xuất hiện lần nữa. Mà lại bên người còn có theo một người trẻ tuổi, người trẻ tuổi kia một thân tà khí, nhưng là thực lực cũng rất cao, chỉ ít khi đó ta là nhìn không thấu. Lúc ấy Hằng Nga xuất hiện thời điểm, ta cùng Đông Hoàng cũng không để ý. Thế nhưng là sau đó đại chiến giữa, chúng ta phát hiện cái kia tà khí người trẻ tuổi vậy mà có thể đồng thời cuốn lấy hai người chúng ta. Tại người trẻ tuổi cuốn lấy chúng ta thời điểm, Hằng Nga thì đối với Yêu Tộc phổ thông yêu quái bắt đầu đại đồ sát. Nhìn thấy cảnh

tượng này ta tức giận đến sắp điên, sau đó trực tiếp vận dụng Trấn Giới Thiên Bì. Tại xuất ra Thiên Bì về sau người tuổi trẻ kia không địch lại, cùng Hằng Nga bắt đầu chạy trốn. Thế nhưng là ta có thể nào để bọn hắn chạy mất cầm Trấn Giới Thiên Bì thì đuổi theo ra qua. Về sau một mực đuổi tới hư không vô tận một chỗ mười phần rách rưới tinh cầu phía trên."

"Ở chỗ này, chúng ta lại bày ra một trận đại chiến. Mà tinh cầu kia cũng là trong truyền thuyết bị ta đánh xuyên qua tinh cầu. Bất quá về sau ta mới phát hiện, tinh cầu kia sở dĩ không chịu nổi một kích, là bởi vì cả hành tinh không có chút nào linh khí, mà lại dù cho ta không đánh cái kia một chút, đoán chừng cũng chẳng mấy chốc sẽ nổ tung. Chẳng qua bởi vì ta cùng Đông Hoàng đối với vào hư không cũng chưa quen thuộc, cuối cùng vẫn là để bọn hắn hai chạy mất."

Nói đến đây, địch quân bỗng nhiên thân bí hề hề hỏi ta nói: "Ngô Không, ngươi đi qua Nguyệt Cung sao "

Tôn Ngô Không sững sờ, vấn đề này hỏi không có dấu hiệu nào, bất quá vẫn là theo bản năng đáp: "Đi qua."

"Vậy ngươi đi thời điểm, Nguyệt Cung chỗ tinh cầu, có phải hay không đã thành một cái hành tinh chết. Hành tinh chết cũng là không có chút nào linh khí không có thực vật không có nước, hoàn toàn không có sinh mệnh dấu hiệu hơn nữa còn rất nhỏ."

"Ngắm lại, cái kia trên mặt trăng tựa hồ trừ Quảng Hàn Cung, thật không có cái gì."

"Vậy liền đúng, ta cho ngươi biết, tại chúng ta thời đại kia, Mặt Trăng là cái Bàn Cổ giới một dạng thể giới, có thuộc tại tính mạng của bọn hắn. Mà hiện đang vì cái gì biến thành hành tinh chết, đều là bởi vì ta mới vừa nói cái kia tà khí người trẻ tuổi. Người trẻ tuổi này là một cái đặc thù trong chủng tộc, cái chủng tộc này năng lực, chính là có thể thôn phệ thành thực thể tinh cầu năng lượng. Nguyên có, Hằng Nga sau để chế tạo những nửa bước Đại Đạo đó khối lỗi, cũng là sử dụng tinh cầu năng lượng để bặt thực lực của bọn hắn."

"Nguyên có, tựa như ngươi nói, thiên đạo phía sau, còn có một cái mười phần thể lực khổng lồ, chỉ bất quá bởi vì một ít nguyên nhân, bọn họ chỉ có thể âm thầm trợ giúp Thiên Đạo đến đạt Thành mỗi chút mục đích của mình."

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngô Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 124: Chân tướng

Có thể là bởi vì thời gian qua quá lâu, cũng có thể là bởi vì một ít sự tình Đế Tuấn cũng không muốn nói, nguyên có càng đi về phía sau Tôn Ngô Không nghe được vượt hỗn loạn, chẳng qua cuối cùng vẫn được sự giúp đỡ của Đông Hoàng Thái Nhất, xem như miễn cưỡng làm rõ Đế Tuấn muốn truyền đạt sự tình. Chẳng qua có chút chi tiết hai người vẫn là nói có chút mơ hồ.

Nhưng là đại thể Tôn Ngô Không dĩ nhiên minh bạch. Nói một cách đơn giản, đầu tiên là bởi vì Hồng Quân Đạo Nhân bởi vì muốn đột phá Đại Đạo Cảnh Giới chấp niệm quá mạnh, nguyên có dẫn đến Thiên Đạo sai lầm tiến hóa ra linh trí, mà lại về sau rất có thể đồng thời bị cái kia tà khí người trẻ tuổi cũng có qua ảnh hưởng, nguyên có cuối cùng Thiên Đạo biến thành một cái tham niệm cùng tà niệm tập hợp thể, nhưng lại bởi vì Nữ Oa cùng Phục Hi áp chế, nguyên có Thiên Đạo tại tuyệt đại đa số thời gian vẫn là rất bình tĩnh.

Về sau Đế Tuấn đạt được Trấn Giới Thiên Bì, từ đó Thiên Đạo sinh lòng tham niệm muốn có được. Nguyên có cùng cái kia tà khí người trẻ tuổi cùng một chỗ thiết lập một cái bẫy, dẫn Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất đến hư không nhất chiến, kết quả Đế Tuấn tuy nhiên cùng Đông Hoàng đánh bại Hằng Nga hai người, nhưng là Đế Tuấn lại bị thiên đạo tham niệm cùng tà khí người trẻ tuổi tà khí cảm nhiễm.

Hoặc là có thể nói, Hằng Nga mục đích cũng không phải là đánh bại Đế Tuấn cùng Đông Hoàng, mà là thông qua cái kia tà khí người trẻ tuổi năng lực cảm nhiễm Đế Tuấn. Mà kết quả chứng minh, Hằng Nga một chiêu này rất thành công.

Nguyên có, về sau Đế Tuấn từ từ không cách nào khống chế trong lòng mình tà niệm cùng tham niệm, mưu toan giết sạch Bàn Cổ giới toàn bộ sinh linh chỉ lưu Yêu tộc. Nhưng là Đông Hoàng làm sao có thể để Đế Tuấn làm như thế, sau đó liền mở miệng ngăn cản. Nhưng là lúc này Đế Tuấn đã tà niệm thành Ma, sau đó hai người ra tay đánh nhau. Ai cũng không nghĩ tới, một trận chiến này lại thành hai người trận chiến cuối cùng.

Cái này đại chiến quá trình hai người cũng không có nói tí mề, chỉ nói là Đông Hoàng cũng tốt Chí Tôn Thần Khí Đông Hoàng Chung bủ không được Trấn Giới Thiên Bì bị nện thành vô số toái phiến. Về sau Đông Hoàng vừa ngoan tâm, mang theo Đế Tuấn đi vào hư không chỗ sau đó tự bạo. Sau đó, hai người đều chết.

Nhưng là Đế Tuấn sau khi chết, Trấn Giới Thiên Bì cũng không có giống như bây giờ theo linh hồn cùng một chỗ, mà là mình đột nhiên biến mất. Chẳng qua may mắn là, Đông Hoàng cùng Đế Tuấn tại tham dự trấn đường phổ thiên trên tấm bia Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận thời điểm, căn cứ Tinh Tượng đã dự cảm đến hợp có chuyện như vậy phát sinh. Sau đó xảo diệu thiết kế phía dưới thậm chí không tiếc hao tổn tự thân tu vi đến xuyên tạc số mệnh Luân Hồi, cái này mới đưa đến Trấn Giới Thiên Bì sau cùng trấn trọc đến Tôn Ngô Không trong tay.

Chẳng qua quá trình này hai người đồng dạng không có nói ti mi. Chẳng qua Tôn Ngộ Không cũng không muốn qua so đo, mặc dù mình có loại một mực bị người mưu hại cảm giác, nhưng là mình dù sao thân vì yêu tộc, bị lão tổ tông tính kế một thanh, cũng là chuyện không có cách nào khác!

Kỳ thực Tôn Ngộ Không càng nhiều kinh ngạc tại hai người có thể thông qua Tinh Tượng thì thôi diễn ra mấy cái vụn vặt năm chuyện sau đó, quả thực cùng Nữ Oa không kém cạnh, không, đây chính là Nữ Oa ba người bọn họ kế hoạch.

Đầu tiên là Nữ Oa lấy Ngũ Thái Thần Thạch Bồi Thiên để trấn áp Thiên Đạo, sau đó thừa cơ lưu lại một khối Ngũ Thái Thần Thạch sau cùng trong đó Thổ thuộc tính hóa thân thành chính mình. Sau đó Đế Tuấn cùng Đông Hoàng thiết kế, để Trấn Giới Thiên Bì đến trong tay của mình.

Không, không đúng, ở trong đó còn thiếu một trong. Đúng, là Đại Vũ! Rất có thể là Đại Vũ làm đến Trấn Giới Thiên Bì, nhưng là đang mở Trấn Giới Thiên Bì năng lực cùng Đế Tuấn cùng Đông Hoàng kế hoạch về sau, Đại Vũ đầu tiên là sử dụng Trấn Giới Thiên Bì phá Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận sau đó trấn Cửu Châu Phân Thiên hạ. Công thành về sau, Đại Vũ đem Trấn Giới Thiên Bì phong ấn tại Kim Cô Bồng bên trong, hơn nữa còn cố ý tìm tới vẫn là một khối đá chính mình, sau đó lưu lại bản mệnh tinh huyết từ đó để cho mình thuận lợi đạt được Kim Cô Bồng, cũng chính là Trấn Giới Thiên Bì!

Sâu thở ra một hơi, đây hết thảy, rốt cục nói thông được! Khó trách, chẳng trách mình lần thứ nhất Kim Cô Bồng thời điểm thì có một loại cảm giác kỳ dị.

Thế nhưng là lúc này Tôn Ngộ Không bỗng nhiên nghĩ đến, đã Ngũ Thái Thần Thạch là Nữ Oa lưu cho mình, cái kia Thần Thạch bên trong này bá đạo vô cùng Hỗn Độn 5 quyết đâu? Mà lại chính mình nếu là Ngũ Thái Thần Thạch biến thành, cái kia sau cùng làm thế nào lại thành Ngũ Hành Hỗn Độn Thể

Sau đó Tôn Ngộ Không đem việc này lại đối Đế Tuấn cùng Đông Hoàng nói rằng, mà hai người nghe về sau vậy mà sững sờ ngay tại chỗ!

Nhìn thấy hai người biểu lộ, Tôn Ngộ Không bỗng nhiên có chút kỳ quái.

"Làm sao chẳng lẽ có cái gì không đúng vẫn là nói cái này Hỗn Độn 5 quyết có vấn đề "

Sững sờ một lát, hai người mới tỉnh hồn lại, nghe được Tôn Ngộ Không hỏi, hai người liếc nhau vẫn là Đế Tuấn thờ dài nói ra: "Há lại chỉ có từng đó là có vấn đề a, quả thực là có vấn đề lớn! Nếu như ngươi nói là sự thật, cái kia chuyện của nơi này thì phức tạp. Chẳng qua muốn nói thanh ở cái này là trước kia, đầu tiên ngươi phải biết Bàn Cổ giới là thế nào đàn sinh!"

"Bàn Cổ giới đó không phải là Bàn Cổ Đại Thần khai mở sao "

"Lời nói nói như vậy tuy nhiên không sai, nhưng là vấn đề xuất hiện ở Bàn Cổ trên thân. Đối với Bàn Cổ giới truyền thuyết, là lúc ấy thiên địa một mảnh hỗn độn, tại một thời điểm nào đó Hỗn Độn bên trong sinh ra một người, cái kia chính là Bàn Cổ, mà Bàn Cổ mười phần không thích cái kia Hỗn Độn cảm giác, sau đó không biết từ nơi nào sờ tới một thanh Cự Phủ, vung búa một trăm, nhất thời Hỗn Độn thì một phân thành hai."

"Cái này truyền thuyết ở mức độ rất lớn vẫn là chính xác, cái thế giới này lại là Bàn Cổ khai mở, chẳng qua chính xác thuyết pháp, hẳn là Bàn Cổ đã sớm tồn tại. Bàn Cổ, chính là Vũ Trụ Lực đại thần quốc một trong Sang Thế Thần Quốc giữa cường hãn nhất Hỗn Độn tộc tộc nhân. Tuy nhiên chúng ta đối với Hỗn Độn tộc giải không nhiều, nhưng là bọn họ tộc mỗi cái tộc nhân đều nắm giữ Khai Ích Thế Giới năng lực. Nguyên cớ, liên quan tới Bàn Cổ giới khai mở, chân chính sự thật chính là Bàn Cổ giới tự hành sinh ra về sau, Bàn Cổ không biết nguyên nhân gì lại tới đây, có lẽ là vô ý có lẽ là cố ý, mà khi nhìn đến cái thế giới này đang ở hình thành thời điểm, Bàn Cổ hẳn là nhìn không được, nguyên cớ thì một búa đánh xuống, tăng tốc thế giới đàn sinh tốc độ! Về sau Bàn Cổ hẳn là lưu lại một bộ Pháp Thân."

"Cho nên nói, Bàn Cổ là Hỗn Độn tộc tộc nhân, Hỗn Độn tộc tiêu chí cũng là cái kia Hỗn Độn 5 quyết cùng Hỗn Độn thể! Bây giờ hai thứ đồ này ở trên người của ngươi, cái kia rất có thể đối với khối này Trấn Giới Thiên Bì, Bàn Cổ hoặc là nói Hỗn Độn tộc cũng thờ một chân vào tiền đến! Nếu như vậy, coi như phiền phức!"

Đế Tuấn nói xong, tất cả mọi người lâm vào trầm tư. Đối với đây hết thảy, Tôn Ngộ Không thật giật mình hết sức. Cái này đã có thể phá vỡ Tôn Ngộ Không trong đầu một mực có khái niệm.

Chẳng qua lúc này, một mực không lên tiếng Tê Chiếu bỗng nhiên mở miệng nói: "Hầu Tử trong tay Thiên Bì là Hoàng Thổ Tam Hào, Hoàng Thổ Tam Hào Thiên Bì chính là nguyên chín đại thần quốc bên trong Ngự Thổ giới Trấn Giới Thiên Bì. Bất quá về sau Ngự Thổ giới Thiên Bì chẳng biết tại sao rơi mất, không có Trấn Giới Thiên Bì Ngự Thổ giới bị Hỗn Độn tộc chỉ huy dưới Sang Thế Thần Quốc tiêu diệt. Chẳng qua bởi vì còn lại mấy cái đại thần quốc quấy nhiễu cùng trở ngại, đến nay Sang Thế Thần Quốc cũng không có đạt được Ngự Thổ giới Trấn Giới Thiên Bì!"

Đón đến, Tê Chiếu hít sâu một hơi, sau đó nói: "Bây giờ xem ra, vấn đề này thật không đơn giản. Rất có thể là Bàn Cổ đã sớm chui vào Ngự Thổ giới trộm Hoàng Thổ Tam Hào Trấn Giới Thiên Bì, sau đó mang theo Thiên Bì đến cho tới bây giờ Bàn Cổ giới vị trí. Dưới sự trùng hợp nhìn thấy vừa vặn có một phương tiêu thế giới tức sẽ sinh ra, sau đó Bàn Cổ lấy chính mình Sáng Thế thần lực trợ giúp thế giới sinh ra, sau đó lưu lại một bộ Pháp Thân cùng Trấn Giới Thiên Bì. Nếu như vậy, cái kia chỉ sợ đây là một cái đã sớm kế hoạch tốt cái bẫy. Hỗn Độn tộc cần phải đã sớm biết khối này Trấn Giới Thiên Bì hạ lạc, sờ đi một mực không có tới cảm, hẳn là sợ cái khác mấy cái đại thần quốc phát hiện."

"Chẳng lẽ nói chúng ta liều chết bảo vệ Trấn Giới Thiên Bì, lại là người ta vật trong bàn tay" Đế Tuấn sắc mặt hết sức khó coi. Vốn cho là chỉ là Bàn Cổ giới một số tranh chấp kết quả bây giờ lại liên lụy đến Sang Thế Thần Quốc cùng Hỗn Độn tộc. Tuy nhiên hẳn cùng Đông Hoàng hiện tại cũng đã là Cửu Văn Chí Tôn, mà lại cái này Yêu Chiến Thành bên trong có rất nhiều tám văn bảy văn cường giả, nhưng là chút thực lực ấy tại Hỗn Độn Chung thần lực, chỉ sợ căn bản không đáng giá nhắc tới!

Bởi vì cái này phát hiện quá mức kinh ngạc, nguyên cớ Đế Tuấn ba người đều không nghĩ tới, dạng này cực nhọc mệt, Tê Chiếu là làm sao mà biết được mấy người toàn bộ trăm mực, đặc biệt là Đế Tuấn cùng Đông Hoàng, thậm chí gương mặt sa sút tinh thần.

Bây giờ nghĩ lại, điều phỏng đoán này đã mười phần tiếp cận sự thật, chắc hẳn Thiên Đạo phía sau cái kia cổ thực lực, hẳn là đáng sợ cùng Hỗn Độn tộc uy hiếp lực, nguyên có chỉ có thể làm một số tiểu động tác cũng không dám trắng trợn cướp đoạt Trấn Giới Thiên Bì. Mà Thiên Đạo hoặc là nói Thiên Đạo hóa thân, cũng hẳn là bị người ta sử dụng.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 125: Yêu tộc không sợ!

Thời gian nhanh chóng, khoảng cách ngày đó nói chuyện với nhau đã qua ba ngày. Ba ngày này Tôn Ngộ Không thì ở tại Chiến Yêu Thành nội thành trong phủ thành chủ, Tôn Ngộ Không cần thời gian để tiêu hóa một chút những vật kia, đồng thời, cũng cần phải suy nghĩ thật kỹ một chút về sau phải đi đường.

Đi qua ba ngày suy nghĩ, Tôn Ngộ Không đại khái đã hiểu rõ. Đầu tiên, trọng yếu nhất chính là trước nghĩ biện pháp rời đi cái thế giới này. Sau đó lại nghĩ biện pháp trở lại Bàn Cổ giới, cứu sống tìm tới Bát Giới cùng Tiểu Bạch Long, sau đó nếu như có thể thì thuận tiện Diệt Thiên đường, nếu là không có thể hủy diệt vậy liền lưu lại một đạo phân thân. Làm sao cũng phải bảo đảm Bàn Cổ giới Yêu tộc không thể diệt căn cơ. Còn còn lại, hiện tại coi như muốn cũng không có tác dụng gì, chỉ có thể đi một bước nhìn một bước, cái này Trấn Giới Thiên Bì liên lụy thực sự quá lớn.

Sau đó, hôm nay Tôn Ngộ Không sáng sớm thì ra Phủ Thành Chủ, đọc theo Chiến Yêu Thành đường đi vừa đi vừa nhìn. Đi tới nơi này Hoàng Tuyền thế giới, Tôn Ngộ Không còn là lần đầu tiên tiến vào thành trì, nguyên có khẳng định có lấy hiệu kỳ.

Đọc theo đường đi chậm rãi đi tới, Tôn Ngộ Không bỗng nhiên cảm giác có lẽ chính mình càng thích hợp loại cuộc sống này, nhưng là ý niệm này cũng vèn vèn lóe lên một cái rồi biến mất.

Ngay tại Tôn Ngộ Không suy nghĩ lung tung thời điểm, chợt nghe một trận dồn dập lời tiếng trống. Đồng thời, toàn bộ Chiến Yêu Thành trong nháy mắt động. Sở hữu Chiến Đấu Nhân Viên tất cả đều cầm vũ khí lên ai vào chỗ nấy, mà trên đường Lái Buôn hoặc là còn lại một số không phải Chiến Đấu Nhân Viên cũng nhanh chóng đều tự tìm chỗ trốn lên.

Còn có chút mê hoặc Tôn Ngộ Không, bỗng nhiên cảm giác bị nhân giữ chặt, sau đó vừa quay đầu, phát hiện là Tê Chiếu!

"Đi mau, khả năng có nhân đến công thành. Chúng ta đi hỗ trợ!" Sau đó Tôn Ngộ Không liền theo Tê Chiếu thật nhanh hướng về nội thành Phủ Thành Chủ chỗ chạy tới. Trên đường, Tê Chiếu cũng nói cho Tôn Ngộ Không đến cùng xảy ra chuyện gì.

Nguyên lai, cái này Hoàng Tuyền thế giới các Đại Thành Trì quan hệ cũng không phải là rất hòa hài, mà lại có thể nói như nước với lửa. Tuy nhiên sở hữu thành trì ở giữa khoảng cách đều mười phần xa xôi, nhưng là cái này y nguyên không thể ngăn cản các Đại Thành Chủ dã tâm. Bởi vậy thường xuyên thì sẽ phát sinh công thành, mà lại Hoàng Tuyền thế giới tầng cao nhất đối với loại này chiến đấu tựa hồ cũng không ngăn cản.

Kỳ thực cái này Chiến Yêu Thành, tên nguyên lai gọi là Trảm Yêu thành, là một cái tên là Đạo Tộc chương quản. Cái này Đạo Tộc cũng không phải nhân tộc, nhưng lại cùng nhân tộc Đạo Gia giống nhau y hệt. Thậm chí có truyền nói đạo gia chính là cái này Đạo Tộc diễn sinh, Đạo Tộc người, trời sinh đạo thuật đại sư, mật dịch ngoại thương cùng nhân tộc không khác, chỉ bất quá đám bọn hắn trên thân sẽ có trời sinh Đạo Văn. Nguyên có Đạo Tộc nhân thực lực để bạt đặc biệt nhanh.

Nhưng là đạo này tộc vẫn là bị Đế Tuấn cùng Đông Hoàng liên thủ chỉ huy vô số Yêu tộc đánh bại, đồng thời đoạt cái này Trảm Yêu thành về sau đổi tên là Chiến Yêu Thành.

Về sau cũng có qua những thành trì khác dẫn binh đến đây tấn công, nhưng đều bị Đế Tuấn cùng Đông Hoàng từng cái đánh lui. Chiến Yêu Thành từ đó dương danh, Chiến Yêu Thành song Chí Tôn, cũng trở thành Yêu Tộc tiêu chí. Chẳng qua không nghĩ tới, hôm nay lại còn không người nào dám tới tấn công Chiến Yêu Thành.

Đương nhiên, đằng sau đây đều là thời điểm Đế Tuấn nói cho Tôn Ngộ Không. Mà giờ khắc này, Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu đang đứng tại Chiến Yêu Thành Yêu Tôn trong tiểu đội.

Chiến Yêu Thành Yêu Tôn tiểu đội, Đế Tuấn cùng Đông Hoàng trong tay sắc bén nhất một thanh lợi kiếm. Từ bảy mươi hai tên bảy văn trở lên Chí Tôn tạo thành, trong đó năm mươi bốn vị bảy văn Chí Tôn, mười tám vị tám văn Chí Tôn tạo thành. Cái này có thể nói là Chiến Yêu Thành mạnh nhất chiến lực.

Giờ phút này, cái này bảy mươi hai người lại thêm Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu, chung bảy mươi bốn người toàn bộ nửa quỳ tại Phủ Thành Chủ trước cửa, chờ đợi Đế Tuấn trước khi chiến đấu động viên. Chẳng qua lúc này, Đế Tuấn chợt tiếng nói nhất chuyển nói: "Hiện tại bắt đầu, lệnh Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu là yêu tôn tiểu đội Chính Phó Đội Trưởng, tất cả mọi người chờ đợi mệnh lệnh, không được sai sót. Mà nhiệm vụ của các người, cũng là

trảm thù!" Nói xong, cũng mặc kệ Tôn Ngộ Không cùng Tề Chiếu kinh ngạc ánh mắt, bay thẳng thân mà thôi. Chẳng qua nhìn thấy Tôn Ngộ Không lại là rất kinh ngạc thời điểm, vẫn là nói câu: "Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không, ta Yêu tộc không có e sợ chiến đàn ông. Cảm lấy dũng khí của ngươi, để kẻ xâm lấn nhìn xem, ta Yêu tộc có hay không có thể mặc người ức hiếp!"

Đế Tuấn âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống, cái kia 72 Vị Chí Tôn bỗng nhiên đồng nói: "Phạm ta Yêu tộc uy nghiêm, người đến tất tru!" Chính tề nộ hồng, để Tôn Ngộ Không nguyên vốn có chút do dự tâm trong nháy mắt sôi trào lên! Liên tiếp thất bại, đã để Tôn Ngộ Không đánh tan ngày xưa ngạo khí cùng dữ tợn.

Một cái có một cái âm mưu, một vị lại một vị địch nhân cường đại, để Tôn Ngộ Không biến đến không thể không cẩn thận cẩn thận, cần phải lo trước lo sau thậm chí nhân nhục sống tạm bợ. Thế nhưng là, đây không phải Tôn Ngộ Không, chân chính Tôn Ngộ Không là cái kia có thể tiêu ngạo Thương Thiên chẳng sợ hãi anh hùng, là cái kia chẳng cần biết người là ai ta Lão Tôn đều có thể nhất chiến cuồng nhân.

Nguyên cố, nghe đến mấy cái này nhân tức giận tiếng rống, Tôn Ngộ Không đột nhiên cảm giác được, tìm về chân chính chính mình. Chậm rãi đứng lên, sau đó chậm rãi đi đến trước mặt mọi người, sau đó một tiếng hét to: "Yêu tộc đàn ông, chiến, chiến, chiến!" Có là vô tận bành trướng chiến ý, có là trùng thiên khí thế.

Vụt một tiếng té ra Kim Cô Bồng, sau đó chân phải bỗng nhiên chấn động, Tôn Ngộ Không trên thân quang hoa đại thịnh. Sau đó quang hoa biến mất về sau, Tôn Ngộ Không cũng đã biến bộ dáng.

Một thân bá khí Long Lân Thương Vân giáp, phía sau hát lên tinh hồng nhuốm máu Phá Nguyệt ảo ảo, đầu đội Lưu Ly Phượng Sí Từ Kim Quan, hai tay Kim Cương Từ Vân cổ tay, trên chân Kỳ Lân đạp quý giày. Quả nhiên là uy phong bá khí, mười phần khí phái.

Tôn Ngộ Không nhìn lên trước mặt 72 Vị Chí Tôn cường giả cùng Tề Chiếu, không nói thêm gì nữa, mà chính là vung tay lên, tất cả mọi người bỗng nhiên đi tứ tán, đồng thời, Tề Chiếu cũng tiến vào ẩn thân trạng thái bên trong. Tiến vào ẩn thân trạng thái bên trong.

Lúc này, Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất hai người cũng là một thân chiến bào, Đế Tuấn làm một bộ Thanh Long giáp, Đông Hoàng Thái Nhất chính là một bộ Thái Cực Bát Quái giáp. Hai người bay thẳng đến không trung, độ cao này, đã có thể nhìn thấy cách đó không xa khói đặc cuộn cuộn. Dựa theo trước mắt khoảng cách cùng tốc độ của đối phương, chỉ sợ còn có một khắc đồng hồ thì có thể đến tới dưới núi.

Sau đó Đế Tuấn tiếp tục ở giữa không trung quan sát địch nhân tình thế, mà Đông Hoàng Thái Nhất đã hạ xuống Chiến Yêu Thành trên tường thành. Bởi vì lúc trước tòa thành trì này cũng là Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất suất lĩnh Yêu Tộc đại quân tấn công xong tới, nguyên cố trong lòng hai người rất rõ ràng, chỗ ngồi này ở giữa lưng núi cự Đại Thành Trì tất cả ưu điểm cùng khuyết điểm.

Ưu điểm rất rõ ràng, vị ở giữa lưng núi Chiến Yêu Thành khẳng định dễ thủ khó công, trừ phi đối phương tất cả đều là Cửu Vĩ Chí Tôn cường giả, không lại chỉ có thể ngoan ngoãn mà dưới chân núi bò lên. Nếu như vậy, đối với Thủ Thành có rất lớn ưu thế.

Chẳng qua khuyết điểm đồng dạng rõ ràng, thì là địch nhân có thể từ núi bốn phương tám hướng đồng thời tiến công, tuy nhiên thế núi rất dốc mà lại Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất còn đặc ý dùng đại pháp lực tiêu diệt ngọn núi sở hữu góc cạnh, làm ngọn núi lớn này quả thực cũng là một căn cứ đại cây cột. Chẳng qua coi như thế, cũng vô pháp đưa đến càng nhiều tác dụng. Bốn vãn trở lên cường giả liền có thể phá hư ngọn núi từ đó bò lên. Nguyên cố, chỉ cần số người của địch nhân so với chính mình phương này nhiều, dạng này địa thế cơ hội rất có áp lực.

Nguyên cố Đông Hoàng mới có thể rơi xuống, tự mình trấn thủ cửa nam, dạng này liền có thể đem binh lực tận lực tập trung ở còn lại ba cái trên cửa thành. Dùng Cửu Vĩ Chí Tôn cường giả Thủ Thành, chỉ sợ cũng chỉ có Yêu tộc mới có vốn liếng này. Người khác công phòng chiến giữa, Cửu Vĩ Chí Tôn cường giả đều là cấp chiến lược tư nguyên, ai cũng không nỡ dùng đến Thủ Thành môn.

Rất nhanh, bay ở giữa không trung Đế Tuấn đã có thể tình huống nhìn thấy xông lên phía trước nhất bộ dáng của địch nhân. Bề ngoài cùng nhân loại không thể nghi ngờ chẳng qua cái trán lại có ba con mắt, hiển nhiên đây là Tam Nhân Tộc!

Tam Nhân Tộc, cần phải được cho Hoàng Tuyền thế giới tương đối cường đại nhất phương thế lực, bản thân liền có mười phần cường hãn chiến đấu lực, mà lại đáng sợ nhất là mỗi cái Tam Nhân Tộc tộc nhân cái trán con mắt thứ ba đều sẽ có được một loại thiên phú thần thông. Có có thể Băng Phong Nhất Thiết, có có thể đốt cháy hết thảy, có làm theo có thể kham phá hết thảy huyền thuật.

Nhìn thấy lần này lại là Tam Nhân Tộc đại quân, Đế Tuấn tâm lý bỗng nhiên có loại cảm giác không ổn. Tam Nhân Tộc thành trì, cách nơi này mười phần xa xôi, cũng là Cửu Vĩ Chí Tôn cường giả toàn lực phi hành cũng cần một ngày một đêm, mà Phổ Thông Cường Giả đi bộ, tối thiểu đến nửa tháng. Huống chi là như thế một nhánh đại quân nhưng là mình một phương này dĩ nhiên thẳng đến đều không có phát giác, mãi cho đến người ta đều tiến vào chính mình phạm vi cảnh giới nhân mã của mình mới phát hiện.

Nhìn, Tam Nhân Tộc lần này là dự mưu thật lâu đó a. Thở dài một tiếng, trong mắt lược qua một tia không đành lòng.

Bất luận tại thế giới kia, còn sống vẫn là chết đi, đều không thể rời bỏ chiến tranh! Mà ở trong đó, chỉ muốn tử vong, thì thật là triệt triệt để để chết đi, hồn phi phách tán Tử Vong.

Bất quá, hẳn Đế Tuấn sẽ không đáng sợ. Yêu tộc, cũng sẽ không đáng sợ.

Nguyên cố, đã các ngươi muốn chiến, vậy liền chiến, tử chiến!

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 126: 3 tộc liên thủ

Cúi đầu nhìn xem phía dưới trận địa sẵn sàng đón quân địch Yêu tộc binh lính, Đế Tuấn bỗng nhiên cao giọng quát: "Người đến người nào là sao vô có phạm ta Thành Bang" tuy nhiên lời này nhìn không có ý nghĩa gì, nhưng lại là hai quân đối chọi không thể thiếu hụt một cái khâu. Trừ phi có một phe là đánh lén, không phải vậy không hội thoại đều không nói liên trực tiếp tranh tài.

Lúc này, cái kia bốn phương tám hướng vọt tới đại quân từ từ dừng bước lại, sau đó lấy một loại điển hình công thành trận thế gạt ra. Đế Tuấn bốn phía thoạt sơ giản lược nhìn một chút, cái này Tam Nhân Tộc trước mắt có thể nhìn thấy, cần phải có mười lăm vạn nhân. Mà chính mình nội thành có thể chiến đấu có mười vạn người. Nhân số nhiều hơn một nửa, nhưng là Thủ Thành so công thành lại là lớn hơn nhiều, trừ phi công thành địa phương nhân số vượt qua Thủ Thành địa phương gấp ba trở lên, nếu không thì sẽ không tạo thành áp lực quá lớn.

Xem ra, Tam Nhân Tộc hoặc là cũng là còn có viện quân hoặc là cũng là còn có hậu thủ.

Đang cân nhắc, chỉ thấy Nam hướng cửa thành chậm rãi bay lên một bóng người. Làm này người bay đến cùng Đế Tuấn cùng cao thời điểm, liền dừng lại. Sau đó hướng về Đế Tuấn chấp tay nói: "Tại hạ Tam Nhân Tộc diệt điểm thành Thành Chủ, Dương Hiền. Nghe qua Chiến Yêu Thành Thành Chủ Yêu Hoàng Đế Tuấn đại danh, hôm nay nhìn thấy, có phúc ba đời a."

"Không dám không dám, trong tâm mắt, hồi phi yên diệt, Dương thành chủ mới thật sự là uy phong. Không biết hôm nay Dương thành chủ chỉ huy đồng đạo tộc nhân đến đây cần làm chuyện gì a "

"Ha ha, cũng không phải cái đại sự gì. Nghe nói mấy ngày trước đây Đông Hoàng Thái Nhất các hạ tại ta diệt điểm thành phụ cận đục hõn rừng rậm từng cứu hai người không biết nhưng có việc này a "

Nghe cái này Dương Hiền nói chuyện, Đế Tuấn đã biết rõ đạo chuyện gì xảy ra. Đáng chết, khẳng định là Tôn Ngộ Không trước đó sử dụng Trần Giới Thiên Bị bị cái này Tam Nhân Tộc nhân phát giác. Bây giờ đại quân áp cảnh, Tam Nhân Tộc khẳng định là quyết tâm muốn đoạt đi Trần Giới Thiên Bị. Hừ, thật sự chính là lần ta Yêu tộc không người a.

Chẳng qua Đế Tuấn lại không có nổi giận, mà chính là cười ha ha nói: "Dương thành chủ khẳng định nhìn lầm. Ta Phó Thành Chủ Đông Hoàng Thái Nhất, gần đây một mực đang nội thành bế quan, cũng không từng qua đến cái gì đục hõn rừng rậm a."

Dương Hiền mi đầu hơi động một chút, sau đó cũng là cười nói: "Đế Tuấn Thành Chủ thật chẳng lẽ muốn cùng ta Tam Nhân Tộc khai chiến thì vì hai cái không biết tên tiểu quỷ "

"A tiểu quỷ ta còn thực sự không biết có cái gì tiểu quỷ, còn mời Dương thành chủ nói rõ ràng mới tốt!"

"Hừ, mấy tháng trước, người Yêu tộc một tên tiểu quỷ băng cùng nhân tộc một tên tiểu quỷ, giết ta Tam Nhân Tộc tộc nhân. Về sau chạy án đến đục hõn rừng rậm, mấy ngày trước đây nhưng lại bị Đông Hoàng Thái Nhất cứu đi, người dám nói không có việc này "

"Ha-Ha, không nghĩ tới ta Yêu tộc nhân phách lối như vậy a, Ha-Ha, dám ở ba mắt thành phụ cận giết Tam Nhân Tộc tộc nhân. Chắc chắn, đợi ta hỏi một chút a!"

Sau đó Đế Tuấn bỗng nhiên hướng về phía dưới đáy vô số đại quân nói: "Yêu tộc nghe lệnh, ba mắt thành Thành Chủ nói, mấy tháng trước, chúng ta Yêu tộc có cái một văn tiểu quỷ giết bọn họ hai vị bốn văn Thánh giả, việc này, đến cùng là ai làm a là ai thì tranh thủ thời gian đứng ra!"

Dưới đáy Yêu tộc sững sờ, có chút không hiểu Đế Tuấn là có ý gì. Chẳng qua Đế Tuấn sau đó lại nói: "Là ai nhanh lên thừa nhận, chỉ cần người đứng ra, ta lập tức phong người làm ta Yêu tộc Đại tướng quân. Ha ha ha, nhân tài như vậy, ta Yêu tộc định sẽ rất hưng thịnh, ha ha ha."

"Yêu tộc Đại Hưng, Yêu tộc Đại Hưng, phạm ta thần uy, tới tạt tru, tới tạt tru!"

Vốn cho là Đế Tuấn thật sợ, thế nhưng là không nghĩ tới Đế Tuấn lời nói xoay chuyển, nhất thời liền đem Yêu Tộc sĩ khí đẩy lên đỉnh phong, mà ngược lại, Tam Nhân Tộc làm theo sĩ khí giảm nhiều. Người ta một cái mới một văn tiểu quỷ thì có thể giết ta nhóm hai vị bốn văn Thánh giả, cái này, cuộc chiến này còn thể nào đánh

Diệt điểm thành Thành Chủ Dương Hiền tức giận đến xanh mặt, chẳng qua lại là nhịn xuống. Mà chính là hừ lạnh về sau phi thân trở về trong đại quân. Chẳng qua ngay tại hân một lúc xoay người, Đế Tuấn bỗng nhiên bay người lên trước, cổ tay khẽ đảo, một thanh trường kiếm trống rỗng xuất hiện. Sau đó nhất kiếm đánh xuống.

"Đã lên, cũng không cần đi xuống." Đế Tuấn dự định rất đơn giản, cái kia chính là cuốn lấy cái này Dương Hiền. Chỉ cần cuốn lấy hân, phía dưới Tam

Nhân Tộc đại quân quân long vô thủ mà lại lại là công thành, vậy khẳng định sẽ loạn phân tặc. Mà lại chính mình một phương này còn có một vị Cửu Văn Chí Tôn, coi như Tam Nhân Tộc Nhân số lại nhiều, không có thì Cửu Văn Chí Tôn, cũng vô pháp tạo thành quả lớn uy hiếp.

Hiển nhiên, ba mắt thành Thành Chủ cũng không ngờ rằng Đế Tuấn vậy mà lại trực tiếp xuất thủ. Nguyên có thoáng có chút không kịp phản ứng, chẳng qua lại cũng không có quá mức chật vật. Quay người, trong tay một cây trường thương xuất hiện, hoành nâng quá mức, ngăn trở Đế Tuấn một kiếm này. Chẳng qua Đế Tuấn cũng không có cho hắn thời gian nào, mà là tiếp tục nghiêng người, trường kiếm trong tay bổ chém không dứt.

Hai người cùng là Cửu Văn Chí Tôn, thực lực không kém bao nhiêu, nguyên có nếu như một người hữu tâm triển đấu, một người khác tại không có những người khác trợ giúp điều kiện tiên quyết là rất khó thoát thân. Nguyên có Dương Hiền mặc dù biết khẳng định như vậy gây bất lợi cho Tam Nhân Tộc, chẳng qua lại không có lo lắng quá mức. Mà chính là thừa dịp khe hở hướng về phía Tam Nhân Tộc bên dưới đại quân Lệnh nói: "Toàn thể, tiến công, thể muốn bắt lại Chiến Yêu Thành!"

Phát ra tiến công chỉ lệnh về sau, Dương Hiền lại quay đầu lại chuyên tâm cùng Đế Tuấn chiến khởi đến, tựa hồ cũng không lo lắng đại quân không người tọa trấn chỉ huy.

Dương Hiền ra lệnh một tiếng về sau, sở hữu Yêu Tộc đại quân nhất thời hóa thành mấy đạo dòng lũ sắt thép. Tam Nhân Tộc cùng sở hữu 10 sáu vạn người, vừa vặn chia làm bốn phương tám hướng, một cái phương hướng bốn vạn người. Mà Yêu tộc mười vạn người, chẳng qua bởi vì có Đông Hoàng Thái Nhất tồn tại, nguyên có chỉ ở Nam Môn lưu một vạn binh lính cùng Đông Hoàng Thái Nhất trấn thủ, còn lại ba cái công thành các ba vạn người.

Ba vạn đối với bốn vạn, nguyên bản chênh lệch liền không lớn, lại thêm một phương Thủ Thành một phương tiến công, ưu thế nhất thời thì nổi bật mà ra. Tuy nhiên Tam Nhân Tộc Nhân số rất mạnh thậm chí hoàn toàn không để ý sinh tử, thế nhưng là Yêu Tộc địa lý ưu thế thực sự quá rõ ràng. Không nói cái kia mấy trăm mét cao sơn, cũng là cái kia chừng một trăm mét thành tường đã để Tam Nhân Tộc khó mà vượt qua.

Yêu tộc thành tường chẳng những cao, mà lại mười phần bao quát, phía trên có thể đủ đứng lên mười mấy hàng binh sĩ. Những binh lính này lại phân làm Thuần Vệ cùng cường công, Thuần Vệ cũng là những cái kia trời sinh phòng ngự lực mạnh mẽ yêu quái, cường công cũng là có viễn trình công kích yêu quái. Hai loại binh chủng phối hợp với nhau, làm cái kia trăm thước cao thành tường trở thành Tam Nhân Tộc tử vong khu vực.

Chiến đấu như vậy, có thể bảo hoàn toàn là nghiêng về một bên. Thậm chí Tôn Ngộ Không chỉ huy Yêu Tôn tiểu đội đều không có phát huy được tác dụng. Dựa vào những binh lính kia thì đủ để ngăn chặn. Mà lại tựa hồ đối phương trong đại quân cũng không có phát hiện Chí Tôn trở lên cường giả.

Nguyên có tuy nhiên trước mắt tình thế chiếm thượng phong, chẳng qua Tôn Ngộ Không dám người cũng không có buông lỏng cảnh giác. Nếu như Tam Nhân Tộc Thành Chủ không phải người ngu, vậy khẳng định còn có hậu chiêu. Không có khả năng chỉ bằng những người này đến mưu toan tấn công một tòa thành trì. Lúc trước Đế Tuấn cùng Đông Hoàng, thế nhưng là khoảng chừng hai mươi lăm vạn Yêu tộc mới đánh xuống cái này tông thành trì, mà lúc đó Đạo Tộc nhân cũng mới miễn cưỡng 10 vạn. Cứ như vậy, Yêu tộc vẫn là tồn tại tiếp cận mười vạn người.

Nguyên có người sáng suốt đều biết, trận chiến đấu này, hiện tại vẹn vẹn cái làm nóng người.

Nếu như không sai, ngay tại cái này mười lăm vạn Tam Nhân Tộc Nhân số tổn thất gần nửa thời điểm, sở hữu Tam Nhân Tộc bỗng nhiên bắt đầu rút lui. Nhìn lấy không có dấu hiệu nào bắt đầu rút lui Tam Nhân Tộc Nhân, Tôn Ngộ Không biết, tiếp đó, mới thật sự là đại chiến.

Vừa rồi cái này mười lăm vạn Tam Nhân Tộc, chỉ là pháo hôi, vì tiêu hao Yêu Tộc Thủ Thành vật tư cùng tại ngọn núi cùng trên tường thành mở có thể cung cấp nhân leo bậc thang.

Nếu như không sai, ngay tại Yêu tộc binh lính nhìn chăm chú giữa, Tam Nhân Tộc đã đẩy lên một cái rất dựa vào sau vị trí. Sau đó, Chiến Yêu Thành Đông Nam Tây Bắc bốn phương tám hướng bỗng nhiên truyền đến một loại cực kỳ to lớn chấn động, cảm giác kia, tựa hồ có vô số chiến mã đang lao nhanh. Sau đó, sở hữu Yêu tộc binh lính trong mắt thì xuất hiện dạng này một màn,

Vô số tiếp cận cao mười mét Nham Thạch Cự Nhân gánh vác lấy một cái cùng nhân loại hình dạng cơ hồ không khác biệt nhân cấp tốc hướng về Chiến Yêu Thành chạy mà đến. Nhìn thấy cái này vô số to lớn người đá, thân giữa không trung cùng Dương Hiền triển đấu Đế Tuấn cùng cửa nam Đông Hoàng Thái Nhất bỗng nhiên đồng tử co rút lại, một loại cực độ cảm giác xấu truyền đến.

Cao Sơn Cự Nhân tộc cùng Đạo Tộc bọn họ làm sao lại đến cùng một chỗ chẳng lẽ lần này là Tam Tộc hợp mưu kỳ thực nhìn thấy cái kia gánh vác lấy Đạo Tộc người to lớn người đá, Đế Tuấn tâm lý đã biết. Xem ra, vì đạt được Trấn Giới Thiên Bì, bọn họ thật đúng là bỏ được a, Tam Tộc liên thủ, chỉ sợ Yêu tộc nguy hiểm.

Mà lại đã có ba cái chủng tộc, cái kia Cửu Văn Chí Tôn, chỉ sợ cũng không ngừng một vị

Mà trên tường thành Yêu tộc binh lính nhìn thấy cái này thế như Kinh Hồng cuộn cuộn mà tới thạch đầu cự nhân, trong lòng của mỗi người lại có chút chột dạ. Cao Sơn Cự Nhân, lấy cực kì khủng bố phòng ngự lực mà nổi danh. Một tên tam vân Cao Sơn Cự Nhân hoàn toàn có thể để phòng ngự rất nhiều chủng tộc bốn vạn Thánh giả công kích.

Khủng bố như thế phòng ngự lại thêm trên lưng Đạo Tộc người khủng bố đạo thuật công kích, cái này, cái này còn thế nào giữ công kích của mình phá không người ta phòng ngự, người ta công kích mình có không phòng được! Nhất thời, sở hữu Yêu tộc tâm lý đều có chút dao động.

Nhìn lấy đã gần trong gang tấc thậm chí có chút đã bắt đầu leo núi to lớn người đá, Tôn Ngộ Không mặt không thay đổi vung tay lên, đồng thời nói: "Yêu Tôn tiểu đội, nên chúng ta biểu diễn thời điểm!"

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 127: Không được cho phép tồn tại!

Theo Tôn Ngộ Không ra lệnh một tiếng, 72 Vị Yêu tộc Chí Tôn cường giả trong nháy mắt biến mất cùng nguyên địa. Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu hai người liếc nhau, sau đó mấy cái lên xuống cũng hướng về cửa nam phương hướng lao đi. Yêu Tôn tiểu đội, bảy mươi hai tên thành viên, mấy cái có lẽ đã là Yêu tộc toàn bộ đỉnh cấp chiến lực, Tôn Ngộ Không mục đích, cũng là trăm thủ. Đối phương đại quy mô như vậy công thành, khẳng định sẽ có rất nhiều Tướng Quân hoặc là Quân Sư loại hình nhân vật chỉ huy, chỉ muốn chém giết những người này, vậy cái này công thành đại quân cũng liền không đủ đáng sợ.

Ngay tại Tôn Ngộ Không chỉ huy Yêu Tôn tiểu đội đến cửa nam thời điểm, đáng lẽ tại cửa nam trấn thủ Đông Hoàng Thái Nhất bỗng nhiên một tiếng gầm thét, sau đó phóng lên tận trời. Đồng thời, có khác hai bóng người theo sát Đông Hoàng Thái Nhất bay lên. Giữa không trung triển đấu Đế Tuấn cùng Dương Hiền hai người cũng trong nháy mắt tách ra.

Nhìn người tới, Đế Tuấn là gương mặt âm trầm, mà Dương Hiền lại là mười phần đắc ý cùng phách lối. Chậm rãi cùng Đông Hoàng Thái Nhất dựa chung một chỗ, Đế Tuấn thấp giọng hỏi: "Thế nào còn có thể hay không chiến "

Đông Hoàng Thái Nhất một tay bưng bát lấy bên trái phần eo vị trí, một bên cấp tốc ăn vào mấy hạt khôi phục linh hồn đan dược. Lúc này mới thở một hơi thật dài nói: "Thời gian ngắn không có vấn đề, nhưng là không thể quá lâu. Vừa mới người kia bình khí vậy mà bởi phệ hồn ăn phách, bây giờ bị ta áp chế." Nghe Đông Hoàng nói xong, Đế Tuấn tâm lý giật mình. Xem ra cái này Tam Tộc, coi là thật đến có chuẩn bị a.

Ngay tại vừa rồi, Tôn Ngộ Không bọn người vừa mới đến đầu tường thời điểm, bởi vì là thứ nhất sóng Tam Nhãn Tộc lui bước mà Đông Hoàng buông lỏng một hơi thời điểm, mặt đất bỗng nhiên hai cỗ "Thi thể" bạo khởi, bắt loạn là tốc độ còn có là cường độ công kích, tất cả đều chứng minh cái này hai cỗ "Thi thể" tuyệt đối là Cửu Văn Chí Tôn.

Bất ngờ không đề phòng, Đông Hoàng Thái Nhất chỉ tới kịp lấy tay giữa Thanh Đồng chuông lớn đẩy ra một người công kích, sau đó cũng cảm giác phần eo đau đớn một hồi. Dưới sự phản nộ Thanh Đồng chuông lớn trong nháy mắt hoành nện xuống, chẳng qua người kia một kích thành công sớm đã cấp tốc lui lại, vì không cho hai người tiếp tục vây công cơ hội, Đông Hoàng đành phải bay lên. Mà lại rất nhanh Đông Hoàng liền phát hiện, người kia bình khí vậy mà bởi có kích độc phệ hồn ăn phách!

"Yêu Hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Ha-Ha, cũng không gì hơn cái này a! Hôm nay, ta Tam Tộc liên thủ, ngươi Yêu tộc, tất diệt!" Ngay tại ba người kia cười ha ha thời điểm, Đế Tuấn cùng Thái Nhất khẽ quát một tiếng, đồng thời một trái một phải xuất thủ. Đế Tuấn trong tay một thanh đại kiếm bỗng nhiên thả ra ngàn vạn đạo kim quang, mà khi kim quang tán đi về sau, thanh đại kiếm kia đã biến bộ dáng. Đầu tiên là thân kiếm thay đổi mười phần dày đặc, mà lại kiếm tích phía trên, cũng xuất hiện bốn chữ lớn. Chính diện sách: Hiền Viên. Mặt sau sách: Hoàng Đế.

Mà Đông Hoàng Thái Nhất chuông lớn màu xanh cũng là trong nháy mắt phát ra vạn đạo kim quang, kim quang tán đi, nguyên bản chuông lớn màu xanh cũng thay đổi thành một tòa vàng rực phong cách cổ xưa chuông lớn!

Sau đó, Yêu Hoàng Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất, mang theo vô cùng khí thế, hung hăng đến đâm vào cái kia ba trên thân thể người. Bất quá, dù sao đối phương cũng là Cửu Văn Chí Tôn, tuy nhiên kinh ngạc hai người này trước đó vậy mà ẩn giấu thực lực, chẳng qua lại cũng không thành một hiệp thì thụ thương, nhưng vẫn còn có chút chặt vật.

Thì ở trên trời năm vị Chí Tôn cường giả đại chiến thời điểm, phía dưới Yêu tộc cũng cùng địch nhân mới bắt đầu đưa trước hỏa. Song phương giao chiến trong nháy mắt, Yêu tộc cũng cảm giác được áp lực cực lớn.

Đạo Tộc, quả nhiên là Vũ Trụ Pháp Tắc chiếu cố người. Đồng dạng thực lực cảnh giới, Đạo Tộc có thể lĩnh ngộ pháp tắc cơ hội so rất nhiều chủng tộc cao cấp một số.

Trừ Đạo Tộc cùng những đặc thù đó chủng tộc bên ngoài, còn lại sở hữu chủng tộc, một vấn đề tam vân, có thể lĩnh ngộ là sơ cấp pháp tắc, bốn vấn đề lục vân là Cao Cấp Pháp Tắc, bảy vấn đề cửu vân, thì là pháp tắc chân lý. Đây cũng là ba cái giai đoạn thực lực sai biệt to lớn quan hệ. Chẳng qua Đạo Tộc, lại có thể tại một vấn đề thời điểm thì lĩnh ngộ Cao Cấp Pháp Tắc.

Chênh lệch như vậy, là rất khủng bố. Đặc biệt là Đạo Tộc phần lớn am hiểu cự ly xa công kích, nguyên bản dạng này đặc biệt cũng không thích hợp dùng trong công thành chiến, bởi vì Đạo Tộc phòng ngự rất yếu. Chẳng qua tại có Thạch Cự Nhân thủ hộ hạ, vậy đơn giản thì là có tính chất hủy diệt công kích.

Nhìn thấy Yêu Tộc binh lính không ngừng thương vong, Tôn Ngộ Không hai mắt đã bốc hỏa. Người chỉ huy bảy mươi hai Yêu Tôn, trực tiếp từ cửa nam đầu tường ra nhảy đi xuống. Chẳng qua lại không có trực tiếp rơi xuống mặt đất, mà chính là cứ như vậy hai chân đứng tại thành tường khía cạnh, cùng thành tường hiện lên 90 độ!

"Yêu Tôn tiểu đội nghe lệnh, theo ta, ta công kích người nào, các người thì toàn bộ tập trung sở hữu công kích công kích người kia. Chẳng qua đừng dùng toàn bộ lực lượng. Tề Chiếu, tiến vào ẩn thân, tập sát Đạo Tộc!"

Tuy nhiên bảy mươi hai Chỉ Tôn không hiểu Tôn Ngộ Không dụng ý, nhưng là mỗi người đều rất tốt chấp hành xuống tới. Sau đó, Tôn Ngộ Không sở hữu lĩnh ngộ pháp tắc trong nháy mắt nổ tung, đồng thời song chưởng hợp lại, sau đó lại tách ra thời điểm, hai bàn tay tâm đều có một cái chữ Trấn (镇压 \ trấn áp)! Đây chính là Tôn Ngộ Không mượn từ Trấn Giới Thiên Bi lĩnh ngộ lục văn pháp tắc, Trấn Hồn!

Sau đó, lấy Tôn Ngộ Không làm tiền đầu, sau lưng bảy mươi hai Chỉ Tôn lập tức hình thành một cái tam giác chiến trận. Theo sát Tôn Ngộ Không sau lưng. Rất nhanh, nhanh chóng hướng phía dưới chạy vội Tôn Ngộ Không thì gặp được cái thứ nhất Cự Thạch Nhân cùng Đạo Tộc người tổ hợp. Tuy nhiên Tôn Ngộ Không bọn người mới vừa xuất hiện, những thứ này Đạo Tộc nhận liền phát hiện, đồng thời khởi xướng đạo thuật công kích, chẳng qua đến một lần Tôn Ngộ Không bọn người nhận số ít, mà tới đây bảy mươi hai người thế nhưng là toàn bộ đều là Chỉ Tôn, nguyên có một bên trốn tránh một bên phòng ngự, trừ mấy cái không may điểm thụ thương, còn lại toàn bộ không tổn hao gì.

Nguyên có xông lên phía trước nhất Đạo Tộc nhân thì trở mắt nhìn Tôn Ngộ Không mang theo một mặt điên cuồng biểu lộ, sau đó nhất chưởng ấn dưới thân thể thạch đầu cự nhân trên thân. Sau đó Tôn Ngộ Không trong nháy mắt lướt ngang, nhìn lấy cái này mặc danh kỳ diệu nhất chưởng, Đạo Tộc nhân cảm thấy mặc danh kỳ diệu. Chẳng qua sau một khắc hấn thì tuyệt vọng, bởi vì dưới thân thạch đầu cự nhân chợt nhưng bất động, mà nên hấn muốn nhảy xuống thời điểm phát hiện thân thể của mình cũng không thể động. Lại sau đó, hấn điểm cuối của sinh mệnh một khắc nhìn thấy chính là vô số chói lọi công kích.

Lục văn pháp tắc Trấn Hồn, thế nhưng là chấn nhiếp linh hồn pháp tắc. Cùng mình cảnh giới giống nhau, chấn nhiếp ba giây, cũng chính là lục văn chấn nhiếp ba giây, bảy văn chấn nhiếp hai giây, tám văn chấn nhiếp một giây. Chấn nhiếp, có thể trực tiếp hiểu thành trấn áp phong ấn.

Bất quá khi Tôn Ngộ Không phát hiện bảy mươi hai người công kích toàn bộ dùng để công kích một người thời điểm, đột nhiên cảm giác được có chút lãng phí."Hiện tại bắt đầu, mười người 1 tổ. Tám người công kích thạch đầu cự nhân, hai người công kích Đạo Tộc, Tề Chiếu kiểm tra lần cuối chưa chết người cho một kích cuối cùng."

Nhìn thấy Tôn Ngộ Không công kích quý đệ kia, tất cả mọi người đều tâm lý run lên! Đó là cái gì công kích có thể phong bế địch nhân động tác mà lại căn cứ vừa rồi công kích tới nhìn, bị phong bế nhân thậm chí không thể tiến hành phòng ngự chỉ có thể bằng vào tự thân phòng ngự đến chống cự. Cái này, cái này quá kinh khủng. May mắn này người là Yêu Tộc, bằng không, ngấm lại đều không rét mà run.

Sau đó, trên chiến trường thì xuất hiện một màn quý đệ. Lấy Tôn Ngộ Không cầm đầu, sau lưng phân thất tổ theo 72 Vị Chỉ Tôn. Tôn Ngộ Không chỗ đến, tất cả mọi người trong nháy mắt bị phong ấn, bất luận là thực lực gì cảnh giới gì, chỉ cần một bị phong bế, đằng sau rồi đi có vô số đạo công kích đánh tới, liền xem như trời sinh phòng ngự cường hãn thạch đầu cự nhân, vẫn như cũ bị trong nháy mắt miêu sát. Mà Tôn Ngộ Không bằng vào Trấn Nguyên Bồ Đề Bảo Thụ cùng Ngự Chi Pháp Tắc lại thêm Ngũ Thái Thần Thạch giam cầm cùng khôi phục, quả thực như là hỏ vào bể dề.

Cái này cảnh tượng, nơi xa nhìn, Tôn Ngộ Không bọn người tựa như một dòng lũ lớn, bao phủ tới đó, nơi đó Đạo Tộc nhân thì nhao nhao rơi xuống. Trong lúc nhất thời, bảy mươi hai Yêu tộc Chỉ Tôn quả thực đem Tôn Ngộ Không phụng như Thiên Thần. Trước kia tuy nhiên cũng đánh qua Thủ Thành trận chiến, thế nhưng là không có bất kỳ cái gì một lần giống như bây giờ thống khoái cùng lưu loát.

Bất luận là lục văn vẫn là bảy văn thậm chí tám văn, bất luận là là một người vẫn là một tiểu đội, bất luận là công kích vẫn là phòng ngự, tất cả đều không chịu nổi một kích!

Vén vén một khắc đồng hồ thế giới, toàn bộ mặt phía nam ngọn núi cùng vách tường lại bị dọn dẹp sạch sẽ. Phía dưới còn có dự định tiếp tục leo lên nhìn thấy cái này kinh khủng tràng cảnh, trong lúc nhất thời toàn bộ do dự.

Thế nhưng là Tôn Ngộ Không lại không có để ý những thứ này, nhìn một chút trên trời chiến đấu, sau đó mang theo bảy mươi hai Chỉ Tôn trực tiếp rơi xuống thành tường dưới đây, sau đó đem Trấn Giới Thiên Bi tế ra đồng thời phóng đại, sau đó oanh một tiếng đứng ở cửa nam phía trước. To lớn bia đá, đem cửa nam hoàn toàn phong kín.

Sau đó Tôn Ngộ Không trực tiếp hướng về Cửa Đông chạy đi.

Cứ như vậy, một đường thế như chẻ tre, sau một canh giờ, Tôn Ngộ Không đã trở lại Nam thành chỗ cửa! Tuy nhiên thời khắc này Tôn Ngộ Không bọn người tất cả đều thở hồng hộc đồng thời sắc mặt tái nhợt, mà bảy mươi hai người cũng chỉ còn lại có bốn mươi mấy nhân, Tôn Ngộ Không càng là toàn thân trọng thương, thậm chí ngay cả Trấn Nguyên Bồ Đề Bảo Thụ đều bị đánh chỉ còn lại có một gốc rễ cây. nhưng là cùng Đạo Tộc tổn thất quả thực không đáng giá nhắc tới.

Lần này Tam Tộc liên thủ, Tam Nhân Tộc xuất binh mười lăm vạn, Đạo Tộc mười hai vạn, Cao Sơn Cự Nhân tộc 13 vạn, tổng cộng bốn trăm ngàn người. Nhưng là bây giờ, tính cả tàn tật, Tam Tộc chung vào một chỗ cũng liền miễn cưỡng mười lăm vạn nhân. Nói cách khác vừa mới cái này một canh giờ, Tôn Ngộ Không bọn người hết thấy diệt sát 10 khoảng năm vạn người. Bảy mươi hai người một canh giờ diệt sát mười lăm vạn, hơn nữa còn là thực lực cảnh giới xê xích không nhiều tình huống dưới, một trận chiến này, Tôn Ngộ Không dương danh Hoàng Tuyền thế giới!

Có thể nói, Tôn Ngộ Không một người thì tan rã Tam Tộc Liên Quân tiến công. Chỉ cần Tôn Ngộ Không không chết, phía dưới Đạo Tộc cùng Cao Sơn Cự Nhân tộc cũng không dám tiến công.

Mà giữa không trung năm vị Cửu Văn Chỉ Tôn, đem đây hết thấy đều nhìn ở trong mắt. Trái tim tất cả mọi người để ý toàn bộ là chấn kinh, khiếp sợ không gì sánh nổi! Tuy nhiên ở đây năm người, mỗi người đều có thực lực diệt sát mười lăm vạn cửu văn một chút cường giả, thế nhưng là cái kia Tôn Ngộ Không cũng chỉ có lục văn a, vượt cấp đánh giết đã rất thật không thể tin, thế nhưng là hấn chẳng những vượt cấp, mà lại là vượt cấp về sau càng là một canh giờ diệt sát mười lăm vạn!

Tôn Ngộ Không, đã đủ để uy hiếp được Hoàng Tuyền thế giới thăng bằng! Một cái vèn vèn lục vẫn nhưng là trên chiến trường lại có thể phát huy Cửu Văn Chí Tôn cường giả thực lực, dạng này người, là gian lận. Là sẽ không bị cho phép tồn tại.

Nguyên có cái kia Tam Tộc Cửu Văn Chí Tôn đồng thời vứt bỏ Đế Tuấn cùng Thái Nhất, sau đó trực tiếp nhào về phía Tôn Ngộ Không.

Có lẽ Yêu tộc có thể bắt diệt, Trần Giới Thiên Bì có thể không muốn, nhưng là Tôn Ngộ Không, nhất định phải chết!

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 128: Thắng!

Nhìn lấy ba người kia một mặt sát ý hướng mình xông lại, Tôn Ngộ Không lại một mặt nhẹ nhõm ngồi dưới đất, không có trốn tránh cùng phòng ngự ý nghĩ, chỉ bắt quá lại nhẹ nhàng mà hai mắt nhắm lại.

Mà Đế Tuấn tại sững sờ trong tích tắc về sau, đột nhiên chợt quát một tiếng, cùng Thái Nhất nhao nhao liều mạng hướng về kia ba người đuổi theo. Bất quá, Cửu Văn Chí Tôn cường giả tốc độ sao mà cấp tốc, Tôn Ngộ Không vừa mới nhắm mắt lại trong nháy mắt, đã có thể cảm giác được kinh phong đập vào mặt. Sau một khắc, khả năng thì là chân chính Từ Vong thời điểm.

Mà giờ khắc này Đế Tuấn cùng Thái Nhất cự ly này ba người còn có một đoạn ngắn khoảng cách, nhìn lấy ba người kia một trước hai về sau, Đế Tuấn biết cái kia thoáng đằng sau hai người là vì phòng ngừa mình tại phía sau công kích. Nguyên có coi như mình xuất thủ công kích cũng không có khả năng liền phải Tôn Ngộ Không, chẳng lẽ, ta Yêu tộc hi vọng thật như vậy đoạn tuyệt

Sau một khắc, cái kia đạo tộc nhân Cửu Văn Chí Tôn toàn lực phát ra một đạo công kích, đã trực tiếp đánh vào Tôn Ngộ Không vị trí. Trong lúc nhất thời bụi đất tung bay, ầm ầm tiếng vang bên tai không dứt.

Không khỏi nhanh, làm khói bụi tán đi, tất cả mọi người liền phát hiện vừa mới một vị Cửu Văn Chí Tôn toàn lực nhất kích, vậy mà không có thương tổn đến Tôn Ngộ Không mảy may. Nhưng là đối với điểm này tất cả mọi người không có một chút kinh ngạc, nhiều nhất, có một tia ngạc nhiên. Bởi vì Tôn Ngộ Không cùng còn lại Yêu Tôn tiểu đội thành viên đỉnh đầu, chính nỗi sợ lừng một mặt to lớn sơn tám bia đá màu đen. Nguyên lai tại công kích đến nơi một khắc cuối cùng, nguyên bản bị Tôn Ngộ Không đặt ở cửa nam nơi cửa Trần Giới Thiên Bì, bỗng nhiên biến mất tại chỗ, thời điểm xuất hiện lại đã nằm ngang ở Tôn Ngộ Không trên đầu, ngăn trở Đạo Tộc thành chủ toàn lực nhất kích.

Nhìn lấy không bị thương chút nào Tôn Ngộ Không, Tam Nhân Tộc, Đạo Tộc, Cao Sơn Cự Nhân tộc tộc nhân nhân lực sát ý lại biến mất, nhưng là cái kia cổ tham lam lại không có dấu hiệu nào hiển hiện. Thật là Trần Giới Thiên Bì, Cửu Văn Chí Tôn cường giả toàn lực nhất kích không thể gây tổn thương cho nó mảy may, đây tuyệt đối là hàng thật giá thật Trần Giới Thiên Bì.

Chỉ có chiếm được hôm nay bia, đừng nói là một cái ngoại thành, cũng là Hoàng Tuyền thế giới sở hữu ngoại thành chung vào một chỗ cũng không có một khối Trần Giới Thiên Bì có giá trị. Đạt được Trần Giới Thiên Bì, cái kia chính là đạt được thông hướng cái kia Cửu Văn Chí Tôn phía trên cảnh giới kia đường tắt, mà lại bằng vào cái này Trần Giới Thiên Bì, thật là có thể qua Hoàng Tuyền thế giới Giới Chủ nhất chiến! Coi như không thể Thánh, nhưng là lại đi cái thế giới này xác thực dư xài a.

Chỉ có chiếm được Thiên Bì, chỉ muốn lấy được, hết thảy cũng không thành vấn đề ! Bất quá, ngay tại ba vị Thành Chủ vừa muốn động thủ thời điểm, Đế Tuấn cùng Thái Nhất bỗng nhiên xuất hiện tại na thiên bì phía trước. Đồng thời Đế Tuấn tay khẽ vẫy, cái kia Trần Giới Thiên Bì thì từ từ nhỏ dần, sau đó biến thành cao một thước lớn, sau đó bay đến Đế Tuấn trên tay.

Nhìn lấy một màn này, Tam Tộc Thành Chủ con mắt đều muốn đột xuất đến!

Này sao lại thế này là sao Trần Giới Thiên Bì sẽ tự động bay đến Đế Tuấn trên tay chẳng lẽ hôm nay bia nguyên bản là Đế Tuấn muốn thật là như thế này, sợ lo sự tình liền phải bàn bạc kỹ hơn. Trần Giới Thiên Bì tại một cái lục văn Thánh giả trong tay cùng tại một cái Cửu Văn Chí Tôn trong tay có thể phát huy ra uy năng, có thể là hoàn toàn không thể so sánh nổi.

Nếu như Trần Giới Thiên Bì là Tôn Ngộ Không sử dụng, ba vị Thành Chủ mỗi người đều có lòng tin đoạt lấy, nhưng là bây giờ tại Đế Tuấn trong tay, vậy nếu như ba người còn muốn cùng rấn đoạt, chỉ sợ cũng cùng muốn chết không khác. Chẳng qua trong lòng ba người lại đều có một tia may mắn. Có lẽ Đế Tuấn cũng không thể sử dụng Trần Giới Thiên Bì, có lẽ chỉ là cái kia lục văn tiên quý giả vờ giả vịt đâu?

Nguyên có ba vị Thành Chủ mặc dù không có lập tức động thủ, nhưng lại cũng không có lập tức đào tẩu. Mà lại càng là đồng thời chỉ huy còn lại tộc nhân liều lĩnh tiến công. Hôm nay tới mục đích, cũng là Trần Giới Thiên Bì, có thể hay không cầm xuống Chiến Yêu Thành, cũng không trọng yếu. Mà lại hôm nay 40 Vạn Liên quân, chính xác tới nói, tất cả đều là vì có thể thuận lợi đoạt được Thiên Bì pháo đài. Nguyên bản ba vị thành chủ kế hoạch là dựa vào

nhân số ưu thế đánh hạ Chiến Yêu Thành, sau đó lại dùng những người còn lại tiêu hao Yêu Hoàng Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất thực lực, sau cùng ba người hợp lực, đánh giết Đế Tuấn cùng Thái Nhất, cướp đi Trấn Giới Thiên Bì.

Đáng lẽ kế hoạch này rất hoàn mỹ, mà lại Tam Tộc cũng bố trí tỉ mỉ thật lâu, quang Đạo Tộc cùng Cao Sơn Cự Nhân tộc phối hợp lẫn nhau cùng luyện tập leo lên thì hoa gần hai tháng, lại thêm vùng trộm vận binh, cơ hồ là tại Tam Nhân Tộc phát hiện Tôn Ngộ Không trong tay Trấn Giới Thiên Bì về sau thì lập tức Tam Tộc liên thủ.

Nếu như lúc này Tam Nhân Tộc Thành Chủ biết ngày đó Tôn Ngộ Không chỉ là cùng Tê Chiêu lời của hai người, chỉ sợ hiện tại Dương Hiền biết thổ huyết. Chẳng qua cũng may mắn Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiêu ngày đó lập tức tiến vào đức hồn rừng rậm, không phải vậy chỉ sợ sớm đã bị Dương Hiền phái người cho bắt.

Nhưng là hiện tại hết thảy đều muộn, thậm chí, ba vị Thành Chủ liền chạy trốn chết cơ hội đều muộn. Ngay tại ba người vừa mới cho tộc nhân mình hạ lệnh về sau. Đế Tuấn cùng Thái Nhất lần nữa bỗng nhiên xuất thủ.

Đông Hoàng Thái Nhất trong tay Hỗn Độn Chung quăng ra, sau đó hai tay pháp quyết liền động, chỉ gặp nguyên bản vàng óng ánh chuông lớn bỗng nhiên hóa thành một vụn tám ngàn ngời, đồng thời Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận đã lặng yên bố trí xuống. Lần này đại trận, không vì giết địch, chỉ là vì có thể ngăn cản ba vị Thành Chủ một lát.

Bởi vì một bên khác Yêu Hoàng Đế Tuấn, đã ném ra Trấn Giới Thiên Bì. Phía dưới Tôn Ngộ Không vốn cho là Trấn Giới Thiên Bì tại Yêu Hoàng Đế Tuấn trong tay biết có cái gì khác biệt Thần Thông, kết quả Tôn Ngộ Không im lặng phát hiện, Đế Tuấn vậy mà cũng là một tay vung ra liền đem Thiên Bì ném ra qua. Lúc này Tôn Ngộ Không đột nhiên cảm giác được, có lẽ Trấn Giới Thiên Bì, cũng là nên như thế dùng!

Chẳng qua Tôn Ngộ Không rất nhanh liền phát hiện, chính mình đập ra Trấn Giới Thiên Bì cùng Đế Tuấn nên đi ra, hoàn toàn là hai chuyện khác nhau. Minh bây giờ lục vấn, thế nào đi ra Trấn Giới Thiên Bì nhiều nhất có thể thương tổn đến bảy vấn, tám vấn cường giả hoàn toàn có thể tránh né hoặc là chống đỡ. Mà Đế Tuấn cái này một bia đá, trực tiếp liền đem Tam Nhân Tộc Thành Chủ tay phải tính cả cả cánh tay cùng nửa cái bả vai nện cái phần tủy. Đây là Dương Hiền phản ứng nhanh mà thôi tể ra một kiện phòng ngự tính Thần Khí về sau kết quả, không phải vậy, chỉ sợ hiện tại đã chết.

Tuy nhiên tạm thời không có chết, chẳng qua tiếp đó, ngày bình thường cao cao tại thượng ba vị Cửu Văn Chí Tôn Thành Chủ, giờ phút này lại quả thực như là chó mất chủ, đào tẩu chạy không thoát, đánh lại đánh không lại, chỉ có thể nhìn thân thể của mình bị Trấn Giới Thiên Bì một lần lại một lần xuyên thủng, đánh nát.

Nguyên bản đang chuẩn bị tiến công ba tổ liên quân, nhìn thấy chính mình Thành Chủ bị người ta đánh như là chó, tất cả đều ngây ngốc đứng tại chỗ, gương mặt thật không thể tin.

Bốn trăm ngàn người đánh người ta mười vạn người, kết quả Liên Thành đầu đầu không đi lên. Ba vị Cửu Văn Chí Tôn vây công hai vị, kết quả bây giờ bị người ta đại trận vây khốn, giết chỉ như đồ heo chó. Kết quả như vậy, tất cả mọi người vô pháp tiếp nhận!

Chẳng qua lại không có bất kỳ biện pháp nào, Cửu Văn Chí Tôn chiến đấu, không phải bọn họ có thể nhúng tay.

Nhìn lấy ba vị Thành Chủ sau cùng chỉ còn lại có Cao Sơn Cự Nhân tộc Thành Chủ về sau, không biết là ai đột nhiên hô to một câu tiếp đó xoay người liền chạy, sau đó phảng phất một cục đá rơi vào bình tĩnh mặt hồ, có một cái chạy trốn, liền sẽ có cái thứ hai cái thứ ba, rất nhanh, đối với sợ hãi tử vong thì chiến thắng thành chủ uy nghiêm, dù sao, Thành Chủ đã chết.

Bất quá khi vừa mới xuất hiện chạy trốn hiện tượng thời điểm, Đông Hoàng Thái Nhất đã hạ lệnh mở cửa thành ra, sở hữu Yêu tộc tướng sĩ toàn lực truy kích. Cứ như vậy, mười vạn người đối với mười lăm vạn người đại truy sát liền bắt đầu.

Diệt sát vị cuối cùng Cao Sơn Cự Nhân tộc Thành Chủ, thân giữa không trung Đế Tuấn bỗng nhiên không có dấu hiệu nào rút xuống, may mắn Đông Hoàng Thái Nhất tay mắt lanh lẹ, một cái lắc mình tiếp được Đế Tuấn, chẳng qua đồng thời cũng khiến động thương thể của mình, sắc mặt chỉ một thoáng trắng bệch như tờ giấy.

Bên cạnh mấy vị binh lính liền vội vàng tiến lên đỡ dậy Đế Tuấn cùng Thái Nhất, đồng thời đồng thời có nhân cũng đỡ dậy Tôn Ngộ Không bọn người hướng về nội thành đi đến. Một trận chiến này, thắng bại đã định. Nguyên có những người này nhiệm vụ cũng là nhanh nghỉ ngơi đồng thời khôi phục thương thế, bởi vì loại này Công Thành Chiến về sau, là những thành thị khác tốt nhất đánh lên cơ hội.

Nguyên có giờ phút này, một khóa Cửu Văn Chí Tôn cấp Linh Hồn Kết Tinh khác, đặt ở Tôn Ngộ Không trước mặt!

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 129: Đánh đi, ta Yêu tộc không sợ!

Sau đó ba ngày, tất cả mọi người đang dùng tốc độ nhanh nhất hấp thu trận chiến đấu này về sau có được chiến lợi phẩm đại lượng Linh Hồn Kết Tinh! Nguyên bản lần này ba tổ liên quân nhân số thì so Yêu tộc muốn nhiều, mà lại sau cùng truy sát càng là chém giết hơn năm vạn người. 40 vạn liên quân, sau cùng đào tẩu chỉ có năm sáu vạn, đây tuyệt đối là thảm bại!

Yêu tộc mười vạn người cũng gây tổn hại khoảng ba vạn người. Bất quá, kết quả như vậy tuyệt đối là đại thắng. Bảy vạn người, ba mươi vạn khóa Linh Hồn Kết Tinh. Cơ hồ mỗi người có thể phân đến bốn khối cùng mình đẳng cấp tương đương Linh Hồn Kết Tinh, nếu như có thể toàn bộ thôn phệ dung hợp cái này ba mươi vạn nhanh Linh Hồn Kết Tinh, cái kia Yêu Tộc thực lực tuyệt đối có thể tăng vọt mấy lần!

Chẳng qua Đế Tuấn cũng không có đem sở hữu Linh Hồn Kết Tinh toàn bộ tiêu hao hết, mà chính là mỗi người phân ba khối, còn lại gần mười vạn khối, làm theo lưu làm để dành tư nguyên. Dù sao về sau khẳng định còn sẽ có đại chiến, có cái này mười vạn khối Linh Hồn Kết Tinh, Yêu tộc liền có thể lần nữa gia tăng gấp đôi chiến đấu lực.

Nhìn bộ dạng này, Đế Tuấn là dự định đi tinh binh lộ tuyến.

Mà Tôn Ngộ Không bởi vì công lao to lớn, nguyên cơ vậy mà thu hoạch được một khối Cửu Văn Chí Tôn cấp Linh Hồn Kết Tinh khác! Trong lúc nhất thời, để sở hữu Yêu tộc đồng đều không ngừng hâm mộ, bất quá, cũng vền vẹn hâm mộ. Tất cả mọi người biết, lần này thắng lợi, có thể bảo hoàn toàn là Tôn Ngộ Không sáng tạo, nếu như không có hắn cái kia quỷ dị phong ấn năng lực, chỉ sợ giờ phút này Chiến Yêu Thành đã muốn đổi Tên đổi Tinh. Bởi vậy trên mặt của mỗi người đều tràn đầy một loại kiêu ngạo cùng tự hào.

Ta Yêu tộc chẳng những có hai đại Cửu Văn Chí Tôn, càng có như thể một vị mạnh mẽ tuyệt luân thiên tài, Yêu tộc, có thể nào không thể

Nguyên cơ ngày thứ hai, chẳng những Yêu tộc còn thừa tất cả Chí Tôn cường giả toàn bộ xuất hiện, thậm chí càng có hơn một vạn tướng sĩ tự phát quay chung quanh tại Tôn Ngộ Không nơi ở chung quanh, sau đó kết thành một cái thiên địa Tòa Linh Đại Trận vì Tôn Ngộ Không hộ pháp. Đem đầy hết thấy đều nhìn ở trong mắt, Tôn Ngộ Không đã lâu lần nữa dâng lên một loại gọi là cảm động tâm tình.

Mà Tê Chiếu, tại ngày đó đi theo Yêu Tôn tiểu đội tiến hành thanh lý về sau, bởi vì hắn chỉ cần tại sau cùng bỏ đao bảo đảm chân chính giết chết địch nhân, bởi vậy thể lực tương đối tốt hơn, chỗ lấy cuối cùng cũng tiếp tục tham gia cái kia một trận đại truy sát. Kết quả cuối cùng, cũng là Tê Chiếu một người một mình thu hoạch được hai mươi ba khóa tám văn Chí Tôn Cấp Bạc Linh Hồn Kết Tinh.

Đây đều là Tê Chiếu một thân một mình chém giết, cũng không phải là đi theo Tôn Ngộ Không bọn người sau lưng nhặt lấy. Chẳng qua Tê Chiếu cũng không ai độc hưởng, mà chính là chỉ để lại ba khóa, còn lại tất cả đều đưa cho Yêu Tôn tiểu đội thành viên.

Ba ngày sau đó, Tôn Ngộ Không đã tại Vạn Yêu bố trí thiên địa Tòa Linh Đại Trận trợ giúp hạ hấp thu xong cái kia Cửu Văn Chí Tôn cấp Linh Hồn Kết Tinh khác, đương nhiên, bởi vì Tôn Ngộ Không quan hệ, Tê Chiếu cũng hưởng thụ được đại trận chỗ tốt.

Chẳng qua để Tôn Ngộ Không thắng Tê Chiếu có chút kỳ quái là, hai người hấp thu to lớn Linh Hồn Năng Lượng, thể nhưng là vậy mà người nào đều không có đột phá đến bảy văn, toàn bộ kẹt tại lục văn đỉnh phong trạng thái. Mà lại hai người có thể rất rõ ràng cảm giác được Linh Hồn Năng Lượng đã đạt tới trạng thái bão hòa, thậm chí có tuyệt đại bộ phận năng lượng đều yên lặng tại thể nội vô pháp hấp thu.

Đối với loại tình huống này, Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu đều có chút không nghĩ ra. Nhưng là không thèm quan tâm đi, lại cảm thấy không ổn, sau đó, hai người đành phải qua hỏi thăm Đế Tuấn. Ba ngày thời gian, Đế Tuấn cùng Thái Nhất cũng toàn bộ hấp thu còn lại hai khóa Linh Hồn Kết Tinh. Giờ phút này hai người chính nhủ chặt lông mày không biết nói cái gì đó.

Gõ gõ đại điện cửa điện, Đế Tuấn quay đầu thấy là Tôn Ngộ Không hai người, sau đó vẫy tay, lại không nói gì. Đợi Tôn Ngộ Không hai người đi vào, Đế Tuấn trực tiếp mở miệng nói: "Lục văn thăng bảy văn, cần không chỉ là to lớn Linh Hồn Năng Lượng, trọng yếu nhất chính là nhất định phải qua một cái tên là Chí Tôn ao địa phương. Chỉ có đi qua Chí Tôn ao tẩy lễ người, mới có thể tấn thăng bảy văn Chí Tôn."

Đế Tuấn nói xong, Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu đều là sững sờ, không nghĩ tới muốn tấn thăng bảy văn còn muốn phiền toái như vậy chẳng qua không đợi Tôn Ngộ Không mở miệng, Đế Tuấn tiếp tục nói: "Ngộ Không, chúng ta Yêu tộc, hiện tại tình thế rất nguy hiểm. Ta cùng Đông Hoàng ý tứ, là người lập tức mang theo Trần Giới Thiên Bì rời đi."

Nhìn lấy Đế Tuấn nhủ chặt mi đầu, Tôn Ngộ Không biết chỉ sợ lại xảy ra chuyện. "Tiền bối, xảy ra chuyện gì"

Ta vốn cho là lần này chỉ là Tam Tộc liên quân, không nghĩ tới chính là, hôm qua thám tử đến báo, vậy mà phát hiện chính một chút tám tòa thành trì đồng thời tại Chính Quân chuẩn bị chiến đấu, theo tin tức đáng tin, mục tiêu của bọn hắn cũng là chúng ta Yêu tộc. Ta cùng Thái Nhất phỏng đoán, rất có thể là ba tổ liên quân trước đó tiết lộ tình báo, nguyên cơ cái kia tám tộc hẳn là cũng biết chúng ta Yêu tộc có một khối Trần Giới Thiên Bì. Lại thêm lần này ba tổ liên quân thảm bại, liền càng thêm khẳng định bọn họ phỏng đoán. Nguyên cơ. . ."

"Nguyên cơ chúng ta Yêu tộc rất có thể muốn sắp đổi mặt tám tòa thành trì tấn công"

"Không phải có khả năng, là nhất định sẽ. Nhiều nhất còn có ba ngày, tám tộc đại quân cơ hội đến Chiến Yêu Thành dưới thành. Đổi mặt Tam Tộc chúng ta có lẽ có thể chiến thắng thậm chí diệt sát ba vị Thành Chủ. Thế nhưng là đối mặt tám tộc hơn một triệu binh lực, Yêu tộc, tuyệt không khả năng chiến thắng."

Đúng vậy a, hiện tại Chiến Yêu Thành sở hữu tướng sĩ chung vào một chỗ cũng chỉ có hơn bảy vạn, bảy vạn đối với một triệu, đây là một trận tất bại chiến

đầu. Thế nhưng là bị, chính mình thật có thể muốn Đế Tuấn nói như vậy, mang theo Trần Giới Thiên Bì đào tẩu sao như cái chó mất chủ một dạng tại Yêu tộc sinh tử tồn vong thời điểm đào tẩu

Loại sự tình này, ta Tôn Ngô Không làm không được!

"Tiền bối, ta Tôn Ngô Không tuy nhiên thực lực thấp, nhưng là cũng không làm được loại này lâm trận chạy trốn chết sự tình. Ta cũng là Yêu Tộc một viên, Yêu Tộc sinh tử tồn vong, cần phải có ta tham dự. Huống chi bọn họ đều là vì ta Trần Giới Thiên Bì mà đến, ta lại càng không có lý do đào tẩu."

Hơi hơi thờ dài một hơi, Đế Tuấn cùng Thái Nhất trước đó cũng đã nghĩ đến, dựa theo Tôn Ngô Không tính cách, chỉ sợ thà rằng cùng Yêu tộc cùng một chỗ chiến tử cũng sẽ không một mình đào mệnh.

Lúc này, Đế Tuấn cùng Thái Nhất liếc mắt nhìn nhau, sau đó Thái Nhất Đạo: "Các ngươi hai cái, đi theo ta." Nói xong, liền trực tiếp hướng đi Phủ Thành Chủ hậu đường. Tôn Ngô Không nhìn Đế Tuấn nhất nhãn, Đế Tuấn gật đầu. Sau đó hai người liền đi theo Thái Nhất mà đi.

Tiến đại điện về sau, hai người một mực theo Đế Tuấn xuyên qua mấy chục đạo phức tạp hành lang, sau đó đến một cái tựa hồ là thư phòng địa phương. Nhẹ nhàng đẩy cửa ra, Thái Nhất thẳng đi vào. Tôn Ngô Không cùng Tê Chiếu cũng vội vàng đuổi theo.

Tiến thư phòng, Thái Nhất đi đến một cái mười phần lớn cái bàn phía trước, trên mặt bàn có rất nhiều quyển sách, thậm chí cái bàn góc trên bên phải còn có một Phương thành chủ Ấn Tỳ. Bất quá, Thái Nhất lại là cầm lấy hai cái tinh xảo Ngọc Thạch hộp. Một lớn một nhỏ, một lớp 10 bao quát. Sau đó Thái Nhất đem cái kia cao một chút Ngọc Thạch hộp đưa cho Tôn Ngô Không, bao quát một số đưa cho Tê Chiếu.

Sau đó thật sâu nhìn một chút Tôn Ngô Không cùng Tê Chiếu, nói: "Tê Chiếu, ta biết lai lịch không đơn giản. Nhưng là bây giờ, hi vọng ngươi có thể trở thành ta bạn của Yêu tộc. Ta tin tưởng Ngô Không lựa chọn không có sai. Ngô Không, đã ngươi không chịu rời đi, vậy liền làm tốt thế đánh một trận tử chiến chuẩn bị."

Nhìn thấy Đồng Hoàng Thái Nhất vẻ mặt nghiêm túc, Tôn Ngô Không cùng Tê Chiếu đồng thời trịnh trọng gật đầu.

"Mở hộp ra đi, trong này là ta Chiến Yêu Thành chỉ có hai gian linh hồn pháp bảo. Ngô Không ngươi, là một đôi Lưu Vân Kim Sí gậy, sau khi mặc vào, có thể đem tốc độ của ngươi gia tăng đến Cửu Văn Chí Tôn trình độ, nhưng là đối với linh hồn lực lượng tiêu hao rất lớn. Tê Chiếu, chuyện của ngươi một kiện Chiết Không Giáp, có thể thông qua đối không gian chôn cất đạt tới ẩn thân mục đích. Cửu Văn Chí Tôn một chút, tuyệt đối vô pháp khám phá. Đây là cho các ngươi bảo mệnh dùng. Mặt khác, mỗi người năm viên tám văn Linh Hồn Kết Tinh, dùng để khôi phục linh hồn lực lượng tiêu hao."

Mở hộp ra, Tôn Ngô Không nhìn thấy chính là một đôi màu trắng, thêu lên Lưu Vân hoa văn một đôi tinh mỹ gậy. Mà Tê Chiếu, thì là một kiện đen tuyền nửa người khai giáp.

Hai người biết đây là bởi vì tiếp xuống đại chiến, khả năng cần năng lực của mình, bởi vậy cũng không có khách khí, nhao nhao thay đổi mới trang phục chuẩn bị. Nhìn lấy mười phần suất khí phong cách gậy, Tôn Ngô Không mười phần ưa thích. Đừng nhìn Tôn Ngô Không nhiều khi cười toe toét, chẳng qua lại là mười phần thích chung điện, không phải vậy lúc trước cũng sẽ không xưng là Mỹ Hầu Vương, hơn nữa còn tại Long Vương nơi đó tìm tòi một thân xinh đẹp trang phục đây.

Chẳng qua đẹp mắt về đẹp mắt, làm Tôn Ngô Không mặc vào cái này Lưu Vân Kim Sí gậy về sau, lập tức cũng cảm giác được loại kia tựa hồ chỉ muốn hơi vừa dùng lực nhân liền có thể bay lên cảm giác. Đã quá lâu không có thể sẽ tự mình phi hành cảm giác, sau đó Tôn Ngô Không không kịp chờ đợi trong nháy mắt biến mất tại nguyên chỗ, chạy đi ra bên ngoài quen thuộc cái này Cửu Văn Chí Tôn cấp tốc độ khác qua.

Mà đồng thời, Tê Chiếu cũng từ biến mất tại chỗ. Chỉ bất quá Tôn Ngô Không là tốc độ quá nhanh, mà Tê Chiếu thì là triệt để ẩn thân. Chiết Không Giáp, không là đơn thuần biến mất thân hình, mà chính là chế tạo một cái không gian gây điểm, đem người bao trùm, hơn nữa còn có thể theo người hành động mà tiến hành không gian di động, cũng chính là bình thường trên ý nghĩa nói thuần đi!

Không gian cùng thời gian, đó là Vũ Trụ Chí Cao Pháp Tắc, đó là chỉ có Cửu Văn Chí Tôn mới có thể tiếp xúc đồ vật. Nguyên cớ tại Hoàng Tuyền thế giới, cũng chỉ có Cửu Văn Chí Tôn mới có thể ngự không phi hành.

Nhìn lấy hai người này, Đồng Hoàng Thái Nhất trên mặt, lộ ra đã lâu nụ cười.

Coi như liều roi Yêu tộc hết thấy mọi người, cũng không thể để Tôn Ngô Không thụ đến bất kỳ thương tổn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngô Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 130: 2 người chiến trường!

Rốt cục, tại ngày đó Tam Tộc Liên Quân Công Thành Chiến đi qua ngày thứ bảy, Chiến Yêu Thành sắp lặn nửa đứng trước một trận vượt mọi khó khăn gian khổ chiến đấu. Nếu như trận chiến đấu này Yêu tộc có thể thắng lợi, cái kia toàn bộ Hoàng Tuyền thế giới bên trong, Yêu tộc đem sẽ trở thành một cỗ không người có thể thử kỳ phong mang thế lực. Chẳng qua đây hết thấy tiền đề, đều là Yêu tộc phải sống sót.

Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu đi theo Đông Hoàng Thái Nhất cùng Yêu Hoàng Đế Tuấn, đứng tại cửa nam trên đầu thành. Nhìn trước mắt nhìn không thấy bờ đại quân, mỗi người đều là một trận nặng nề! Chinh một chút một triệu a, tám cái thành trì liên hợp, quả nhiên đại thủ bút. Tại Hoàng Tuyền thế giới, đã bao nhiêu năm chưa từng có không lồ như thế quân đội tác chiến bởi vì Hoàng Tuyền thế giới đặc thù tính, mỗi cái thành trì nhân khẩu cũng sẽ không quá nhiều, ngoại thành bên trong người miệng nhiều nhất cũng không đến hai mươi vạn, thậm chí có một ít thành trì chỉ có mấy vạn người.

Mà nội thành nhân số càng ít, thập đại nội thành bình quân xuống tới mỗi cái thành trì chỉ có đại khái một vạn người!

Nguyên có muốn gom góp một triệu quân đội, chỉ có liên quân! Mà muốn liên quân, trừ phi là có thập phần cường đại cơ hồ là khó mà chống lại địch nhân chung, dưới tình huống như vậy mới có thể xuất hiện liên quân. Mà lại Hoàng Tuyền thế giới Giới Chủ cũng đối với liên quân không chế tương đương nghiêm ngặt.

Hoàng Tuyền thế giới Thành Chủ chuẩn tắc, có thể tấn công người khác thành trì, nhưng là không thể thông qua liên quân diệt đi tất cả thành trì! Hoàng Tuyền thế giới Giới Chủ là hi vọng thông qua cạnh tranh mà càng ngày càng cường đại, cũng không phải để một ít chủng tộc thông qua liên hợp mà chiếm đoạt sở hữu thành trì.

Bởi vậy, Hoàng Tuyền thế giới Thành Chủ, nhiều nhất tối đa cũng chỉ là đồng thời nắm giữ ba tòa thành trì, lại nhiều, thì lại nhận thập đại nội thành can thiệp, thậm chí trực tiếp diệt tộc cũng có khả năng.

Nguyên có lần này tám tộc liên quân, thế nhưng là bốc lên cực đại nguy hiểm. Chẳng qua cầu phú quý trong nguy hiểm, tất cả mọi người ôm chí càn mình đạt được Trấn Giới Thiên Bì, cái kia coi như thập đại nội thành nhân thật đến cũng có thể nhất chiến tâm thái.

Nhìn đến phía dưới to lớn quân đội cùng đối phương đồng thời bay lên không tám vị Cửu Văn Chí Tôn, Tôn Ngộ Không bỗng nhiên nghĩ đến xem ra nghe đồn thật không đáng tin a. Trước đó Tôn Ngộ Không vừa tới Hoàng Tuyền thế giới thời điểm, nghe được là 108 ngôi nội thành Thành Chủ chỉ có bảy vạn hoặc là tám vạn, chỉ có thập đại nội thành Thành Chủ mới là Cửu Văn Chí Tôn.

Bây giờ xem ra, cái này 108 ngôi ngoại thành Thành Chủ cũng đã là Cửu Văn Chí Tôn, cái kia thập đại nội thành đâu? Chẳng lẽ bọn họ vẫn như cũ cũng là Cửu Văn Chí Tôn nhẹ nhàng lắc đầu, xem ra cái thế giới này còn có rất nhiều bí mật chính mình cần phải đi tìm kiếm a. Bất quá, dưới mắt vẫn là muốn muốn làm sao độ qua cửa ải này đi!

Bảy vạn Yêu tộc đối với một triệu liên quân, hai vị Cửu Văn Chí Tôn đối với tám vị Cửu Văn Chí Tôn.

Thấy thế nào, Yêu tộc tựa hồ chỉ có một con đường chết.

Vỗ vỗ Tôn Ngộ Không bả vai, Đế Tuấn cùng Thái Nhất cũng nhao nhao lên không. 5 ngày thời gian, hai người thương thế cũng sớm đã hoàn toàn khôi phục, mà lại Yêu tộc bảy vạn người thương thế cũng hoàn toàn khôi phục, thậm chí rất nhiều người thực lực đều chiếm được tăng lên rất nhiều. Chẳng qua bảy vạn trở lên Chí Tôn, lại không có gia tăng.

Nhìn lấy giữa không trung mười vị Chí Tôn, Tôn Ngộ Không trong lòng nổi lên một cỗ đối với thực lực cực độ khát vọng. Từng có lúc, Tôn Ngộ Không cũng là như thế cao cao tại thượng bao quát chúng sinh. Tê Chiếu tựa hồ cảm giác được Tôn Ngộ Không tâm tình, sau đó cũng vỗ vỗ Tôn Ngộ Không bả vai. Sau đó tiến đến Tôn Ngộ Không bên cạnh, đưa lỗ tai nói: "Hầu Tử, có dám hay không chơi một món lớn "

"Ân lớn lớn bao nhiêu" nghe được Tê Chiếu là lạ ngữ khí, Tôn Ngộ Không trong lòng không khỏi nhất động. Đối với Tê Chiếu, Tôn Ngộ Không tâm lý biết hẳn khẳng định có lấy chính mình không biết cố sự. Chẳng qua nếu là bằng hữu mà lại hẳn không muốn nói, Tôn Ngộ Không cũng không có hỏi. Mà lại Tôn Ngộ Không vẫn cảm thấy, Tê Chiếu thực lực tựa hồ cũng không có mặt ngoài nhìn qua đơn giản như vậy!

"Hắc hắc, hai người đối với một triệu, người có dám hay không "

"Người, người nói là hai ta qua đánh phía dưới một trăm vạn người "

Tê Chiếu không nói gì, mà chính là yên lặng xuất ra cái kia đối với kỳ quái binh khí, Vô Tướng tuyệt tung. Đồng thời, biến mất thân ảnh.

"Nếu là không muốn Yêu tộc từ đó diệt tộc, cũng chỉ có cái này một cái biện pháp. Thừa dịp lấy bọn hắn tám vị Thành Chủ giữa không trung cùng Đế Tuấn hai người giằng co, hai ta giết đi vào. Hai ta phối hợp, chỉ cần không phải Cửu Văn Chí Tôn đều có thể miêu sát, chỉ phải chú ý không bị vây quanh, sau đó giết bọn hắn tất cả Chí Tôn cường giả, đến lúc đó quân lòng vừa loạn, Yêu tộc thì còn có cơ hội!"

Tuy nhiên hoàn toàn cảm giác không thấy Tê Chiếu tồn tại, nhưng lại có thể nghe được Tê Chiếu thanh âm. Mà Tê Chiếu một lời nói, để Tôn Ngộ Không cũng mười phần động tâm.

Đúng vậy a, trước mắt loại tình huống này, nếu như không có kỳ tích, chỉ sợ Yêu tộc thì xong. Tuy nhiên Tôn Ngộ Không cảm thấy Đế Tuấn cùng quá một hai người hẳn là sẽ có hậu thủ gì, chẳng qua chính mình lại không thể ở chỗ này chết chờ. Có lẽ, Tê Chiếu phương pháp, thật có thể!

Hung hăng gật đầu, "Được, ta Lão Tôn lúc nào sợ qua ta trước trấn áp, sau đó người nhất kích trí mệnh. Chú ý, ngàn vạn muốn công kích đến đối diện Linh Hồn Kết Tinh. Nếu là nhất kích không chết, hai ta chỉ sợ cũng về không được!"

"Tốt, xuất phát. Để bọn hán nhìn xem, huynh đệ chúng ta hai, làm sao lấy hai người đối kháng một trăm vạn người!"

Sau đó, Tôn Ngộ Không trực tiếp nhảy xuống thành tường, dưới chân Lưu Vân Kim Sí giầy toàn lực phát động, đồng thời Hòa Nhân Kim Tinh cùng trên thân sở hữu pháp tắc toàn bộ vận dụng ngược lại ra, sau cùng Ngũ Thái Thần Thạch cùng Trấn Giới Thiên Bì cũng té ra. Chẳng qua Trấn Giới Thiên Bì lại hóa thành một cái lớn chừng bàn tay thiết bài. Tôn Ngộ Không không dám trực tiếp sử dụng Trấn Giới Thiên Bì thế nhưng là Trấn Nguyên Bò Đề Bảo Thụ lại không thể dùng, không có phòng ngự chi vật, chỉ sợ không đợi chính mình xông đi vào thì bị người ta đánh chết.

Nguyên cơ bây giờ không có biện pháp, cũng chỉ có thể mạo hiểm

Làm Tôn Ngộ Không theo vách núi hướng phía dưới chạy thời điểm, tất cả mọi người nhìn thấy. Giữa không trung mười vị Cửu Văn Chí Tôn, Chiến Yêu Thành được bảy vạn Yêu tộc, chân núi một triệu liên quân. Thế nhưng là trừ bảy vạn Yêu tộc đối với Tôn Ngộ Không không hiểu rõ, còn lại sở hữu phát hiện cái này lao xuống Yêu tộc chỉ có lục văn thực lực thời điểm, tất cả mọi người coi là Tôn Ngộ Không là điên.

Đối mặt một triệu địch quân, thụ không được chủng áp lực mà điên mất, chuyện này rất bình thường! Nguyên cơ mất thấy Tôn Ngộ Không hướng về một triệu trận địa sẵn sàng đón quân địch, dựa theo tám cái thành trì phân biệt rõ ràng quân đội xông lại, tất cả mọi người không để ý. Đừng nói là lục văn, coi như thì Cửu Văn Chí Tôn cường giả, đối mặt một triệu địch nhân, cũng sẽ không như thế tùy tiện vọt tới người ta trong chiến trận. Đây quả thực là muốn chết.

Thế nhưng là đối mặt một triệu tinh nhuệ chi sư, Tôn Ngộ Không không có một chút bối rối cục e ngại, ngược lại tốc độ dưới chân lần nữa gia tăng ba phần. Không khởi rất nhanh lại hạ, mà lại tựa hồ chọt trái chọt phải, có chút do dự.

Nhìn thấy Tôn Ngộ Không dạng này, cái kia trăm vạn liên quân coi là Tôn Ngộ Không gần như vậy nhìn thấy trăm vạn đại quân nguyên cơ sinh lòng khiếp đảm, nhưng là lại không có ý tứ trở về chạy, nguyên cơ đang do dự.

Chẳng qua Tôn Ngộ Không nơi này, lại là bởi vì nghe được Tê Chiếu đề hán chậm một chút, tốc độ quá nhanh Tê Chiếu theo không kịp!

Có chút im lặng, chẳng qua Tôn Ngộ Không cũng biết, không thể khinh thường. Bởi vậy hạ xuống tốc độ về sau đồng thời chọt trái chọt phải để đối diện không mò ra chính mình đường tấn công.

Mà giữa không trung tám vị Thành Chủ, đem đây hết thấy cũng đều nhìn ở trong mắt, bất quá bọn hán lại có thể trông thấy cái kia ẩn thân Tê Chiếu. Nhưng là coi như có một người ẩn thân, nhưng cũng là một cái lục văn tiểu quý. Không đáng giá nhắc tới. Ai cũng không có cảm thấy, hai cái lục văn Tiểu Yêu, có thể đối với mình trăm vạn đại quân tạo thành ảnh hưởng gì.

Nguyên cơ, Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu ngay tại tất cả mọi người khinh thị giữa, trực tiếp xông vào trăm vạn đại quân trong chiến trận. Sau đó, rất nhiều nhân thì hồi hận.

Bất luận là lục văn bảy văn vẫn là tám văn, bất luận là chủng tộc gì, Tôn Ngộ Không vừa đối mặt toàn bộ đều sẽ bị định trụ, mà lại một thân phòng ngự mất hết. Mất đi phòng ngự linh hồn, tại Tê Chiếu trước mặt, cơ hồ thì cùng đề đội làm thịt không có gì khác biệt. Trong tay Song Hoàn một giao nộp, đầu người bay lên sau đó nhất kích, Linh Hồn Kết Tinh vỡ vụn!

Hoàng Tuyền thế giới, trừ Hồn Thú còn lại sở hữu chủng tộc, cũng có một khóa Linh Hồn Kết Tinh, đại đa số Linh Hồn Kết Tinh vị trí đều tại đầu, số ít đặc dị chủng tộc kết tinh lại ở ở ngực hoặc là địa phương khác.

Chẳng qua một màn này, nhìn lấy trong mắt người khác, liền thành Tôn Ngộ Không dùng mắt thường khó phân biệt tốc độ lướt qua, sau lưng cũng là vô số đầu người bay lên, đồng thời biết trong nháy mắt vỡ vụn, triệt để Từ Vong!

Này người thật chỉ có lục văn

Ngay tại tất cả mọi người khác biệt trong ánh mắt, Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu, trình diễn một chỗ sát lục phong bạo. Chỗ đến, đầu người bay lên, bạo liệt, thần tử. Không có có dư thừa trình tự, không có người có thể chống cự. Lục văn Vũ Thánh như thế, bảy văn Chí Tôn như thế, tám văn Chí Tôn cũng giống như thế. Chẳng qua nói cũng có khác nhau, cái kia chính là rất nhiều tám văn Chí Tôn đầu lâu cũng không có bạo liệt, đây không phải là nhân tử, thế nhưng là Tê Chiếu giữ lại vùng lên đào qua Linh Hồn Kết Tinh.

Một trận hoàn toàn không ngang nhau chiến đấu, một trận hoàn toàn không cách nào lý giải chiến đấu, một trận hai người đối với một trăm vạn người chiến đấu, một trận, đơn phương đồ sát!

Nhìn thấy này quý dị tràng cảnh, giữa không trung tám vị Thành Chủ đồng thời nổi giận! Chẳng qua ngay tại tám người chuẩn bị xuống qua diệt sát Tôn Ngộ Không thời điểm, Đế Tuấn bỗng nhiên ném ra trong tay Hiền Viên Kiếm, cái kia thanh Hoàng Đế từng sử dụng binh khí.

Ném ra đồng thời, Đế Tuấn hét lớn một tiếng, sau đó Hiền Viên Kiếm bỗng nhiên vỡ vụn! Sau đó, tám vị Thành Chủ bỗng nhiên thì sững sờ, bởi vì bọn hán cảm giác được một cỗ làm cho người kinh hồn táng đảm khí thế, khí thế kia, là chỉ có Hoàng Tuyền thế giới Giới Chủ mới có!

Chẳng lẽ, Giới Chủ đến

Chương 131: Giết hại!

Nhưng là lập tức, tám vị Thành Chủ cũng cảm giác được không đúng. Cổ khí thể này tuy nhiên cùng Giới Chủ Đại Nhân vô cùng tương tự, chẳng qua lại cũng có được khác biệt rất lớn. Cảm giác tương tự, là bởi vì cổ khí thể này cường đại là cùng Giới Chủ cùng một cấp bậc. Đầu là loại kia siêu việt Cửu Văn Chí Tôn cảnh giới.

Mà lại tám vị Thành Chủ cũng rất nhanh liền nhìn thấy tại cái kia thanh Thần Khí cấp bảo kiếm khác vờ vụn về sau, những cái kia kiếm toái phiến hình thành một bóng người hư ảo. Bóng người này mấy người cũng không nhận thức, chẳng qua đây là nhưng cũng yên lòng. Bởi vì vừa rồi cổ khí thể này, rõ ràng là bóng người này phát ra, nói cách khác, đây là một cái có Giới Chủ Đại Nhân thực lực hư ảnh.

Nếu quả như thật là Giới Chủ Đại Nhân đến, mấy vị kia Thành Chủ chắc chắn sẽ không có bất kỳ do dự xoay người chạy. Bởi vì Hoàng Tuyền thế giới Giới Chủ Đại Nhân thực lực, đã tại mỗi vị thành chủ trong đầu có thật sâu lạc ấn. Loại kia cường đại, là một loại vô pháp chống lại cường đại. Liền như là một văn thực lực người đối mặt Cửu Văn Chí Tôn cảm giác.

Nhưng là trước mắt cái này hư ảnh, tuy nhiên cùng Giới Chủ Đại Nhân thực lực tương tự, chẳng qua dù sao cũng là hư ảnh, trọng yếu nhất chính là, bóng người này không có Trấn Giới Thiên Bì! Bởi vì vô tri, nguyên cố không sợ, bởi vì không sợ, nguyên cố, tám vị Thành Chủ cùng nhau tiến lên!

Tám người, lúc này tâm lý chỉ có một cái ý nghĩ, giải quyết hết người trước mắt ảnh, sau đó giết Yêu Hoàng Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất, sau cùng tìm tới khối kia Trấn Giới Thiên Bì.

Mà Yêu Hoàng Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất càng là nhất định phải liều mạng, trong lòng hai người rõ ràng, cái này hư huyền bóng người mặc dù có siêu việt Cửu Văn Chí Tôn khí thể, nhưng là nếu như muốn ngăn kháng tám vị Cửu Văn Chí Tôn, chỉ sợ kiên trì không bao lâu. Nguyên cố hai người cho dù chết, cũng phải ngăn chặn tám người này. Chỉ cần không cho cái này tám vị Thành Chủ những tay, sau đó cho Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu một chút thời gian, có lẽ, bại không nhất định là Yêu tộc!

Đem đây hết thảy đều nhìn ở trong mắt Tôn Ngộ Không, tuy nhiên tâm lý cực độ chấn kinh, nhưng là cũng không có ảnh hưởng tốc độ của mình, ngược lại bởi vì cái kia hư huyền bóng người xuất hiện, Tôn Ngộ Không thể nội bỗng nhiên bỗng dựng sinh ra một cỗ tựa hồ là dùng mãi không cạn lực lượng. Cổ lực lượng này để Tôn Ngộ Không tốc độ lần nữa gia tăng gấp đôi có thừa.

Bởi vì Tôn Ngộ Không bạo tăng tốc độ, thậm chí để Tê Chiếu đã tới không kịp công kích thì có nhân thoát khỏi trấn áp, chẳng qua lúc này Tôn Ngộ Không biết lần nữa trở lại, lại là nhất chương in vào, sau đó này người lần nữa bị trấn áp, chờ đợi lấy Tê Chiếu thu hoạch.

Bạo tăng tốc độ để Tôn Ngộ Không mỗi giây cơ hồ có thể định trụ chừng ba ngàn nhân. Tốc độ này đã siêu việt Cửu Văn Chí Tôn cường giả cần phải có. Về sau bởi vì tốc độ quá nhanh, Tôn Ngộ Không thân hình đã biến mất trong tầm mắt của mọi người. Chính một chút một trăm vạn người, vậy mà chỉ có bị đánh phân, vậy mà không có mấy may sức hoàn thủ.

Tê Chiếu bởi vì Chiết Không Giáp quan hệ, đến nay vẫn chưa có người nào có thể phát hiện nó tồn tại, mà Tôn Ngộ Không lại bởi vì tốc độ nhanh đến tất cả mọi người mắt thường đều không thể bắt. Nguyên cố trăm vạn đại quân, chỉ có thể trông mắt nhìn quân đội bạn hoặc là tộc nhân liên miên đổ xuống, nhưng là cũng là không nhìn thấy địch nhân!

Khủng hoảng, đối mặt loại tình cảnh này, tất cả mọi người tâm lý chỉ có một loại cảm giác, cái kia chính là khủng hoảng.

Nếu như địch nhân là loại kia thấy được sờ được, coi như thực lực mạnh hơn, mọi người cũng có lòng tin bằng vào biển người chiến thuật đem đánh bại. Coi như Cửu Văn Chí Tôn cường giả cũng vô pháp cùng một triệu binh sĩ chống lại. Nhưng là bây giờ không giống nhau, vừa mới bắt đầu còn có thể thấy là Tôn Ngộ Không tại công kích, thế nhưng là về sau đã không nhìn thấy địch nhân. Tuy nhiên không nhìn thấy ngược lại là địch nhân lại là chân chân chính chính tồn tại, mà lại càng là dùng một loại quỷ dị phương pháp mãnh lớn mãnh lớn đồ sát lấy người một nhà.

Mỗi một lần hô hấp, đều có ngàn vạn nhân đầu người bỗng nhiên bạo bay mà lên sau đó trong nháy mắt thân tử! Một trăm vạn người, vậy mà chỉ có bị tàn sát phần!

Cuộc chiến này phải đánh thế nào còn có thể đánh sao đây rốt cuộc là quái vật gì thực lực như vậy, chỉ sợ chỉ có Thành Chủ mới có thể ngăn cản. Sau đó, tất cả mọi người là một mặt chờ mong nhìn lấy giữa không trung tám vị Thành Chủ. Trái tim tất cả mọi người bên trong chỉ còn lại có cái cuối cùng suy nghĩ: Thành Chủ tranh thủ thời gian xuống tới, địch nhân như vậy quá kinh khủng.

Thế nhưng là bọn họ nhìn thấy, không phải tám vị Thành Chủ đem Yêu tộc hai vị Cửu Văn Chí Tôn đánh té cút té đại, ngược lại là tám vị Thành Chủ đang cùng một bóng người hư ảo đánh cho quên cả trời đất. Thành Chủ đến cùng đang làm gì vì cái gì không nhanh chút giải quyết địch nhân tới cứu chúng ta chẳng lẽ Thành Chủ là dự định vứt bỏ chúng ta sao

Ban đầu nguyên bản lòng tin tất thắng, dần dần biến thành kinh ngạc, chấn kinh, càng về sau Tôn Ngộ Không biến mất về sau sợ hãi, hoảng sợ. Làm phát hiện bên người tộc nhân càng ngày càng ít thời điểm, hoảng sợ biến thành khủng hoảng. Hiện tại, nhìn thấy Thành Chủ vậy mà vứt bỏ chính mình tại không

để ý thời điểm, khủng hoảng thì biến thành tuyệt vọng!

Sau đó, mang theo tuyệt vọng, bị Tề Chiếu gọt đi đầu lâu! Đồng thời, loại khủng hoảng này cùng tuyệt vọng đang nhanh chóng lan tràn. Tuy nhiên sớm đã có quân đội bắt đầu kết thành đủ loại phòng ngự trận thế, có thể là vô dụng. Bất luận là phương pháp gì, tất cả đều chẳng có tác dụng gì có. Bất kỳ phòng ngự chỉ cần bị cái kia vô hình bóng người đụng chạm lấy, thì sẽ lập tức tán loạn sau đó bị định trụ, lại sau đó cũng là bị mặc danh kỳ diệu giết chết.

Ma quỷ, đây tuyệt đối là ma quỷ.

Mà Chiến Yêu Thành trên Yêu tộc, đã sớm nhìn tròn mắt hốc mồm! Bất luận là khi còn sống tại thế giới cũ vẫn là sau khi chết đến cái thế giới này, người nào đều chưa từng gặp qua loại này quỷ dị tràng cảnh!

Hai người, chỉ dựa vào hai cái lực văn cảnh giới nhân, cũng dám chính diện ngạnh hám một triệu đại quân, mà lại hiện tại càng là lấy mỗi giây mấy ngàn tốc độ của con người đồ sát lấy! Một triệu a, đó là cái gì khái niệm đứng tại đầu tường, căn bản là không thể nhìn thấy phần cuối. Coi như một trăm vạn người đứng đầy bất động để Yêu Tộc bảy vạn người chém giết, chỉ sợ cũng có thể đem tuyệt đại bộ phận nhân mạng mỗi gần chết!

Nhưng là, đây hết thấy hết thấy thật không thể tin, lại chân thực tại trong mắt xuất hiện. Mỗi cái Yêu tộc nhìn qua không ngừng ngã xuống Dị Tộc Liên Quân, tâm lý không ngừng mà có một loại cuồng nhiệt tín ngưỡng tại sinh sôi!

Đồng thời loại này cuồng nhiệt cũng đang nhanh chóng lan tràn, làm đến cái nào đó điểm tới hạn thời điểm, bỗng nhiên thì có một người như vậy cao giọng hô lớn: "Tề Thiên Đại Thánh, Tề Thiên Đại Thánh!" Theo thanh âm của một người vang lên, rất nhanh, tất cả mọi người tại nhiệt huyết sôi trào dùng lực lượng lớn nhất hô lên câu nói này.

Đình tai nhức óc hò hét, Đế Tuấn đương nhiên nghe được. Nhìn thấy Yêu tộc mỗi cái chiến sĩ trong mắt kia chiến ý thiêu đốt cùng sôi trào kiêu ngạo, Đế Tuấn đang chiến đấu trống không hướng về phía phía dưới bảy vạn Yêu tộc hô: "Yêu Tộc bảy vạn Nhi Lang, các ngươi muốn làm gì "

"Chiến, chiến, chiến, chiến!" Chính tề thanh âm, xông hoàn toàn Văn Tiêu!

"Các ngươi chỉ có bảy vạn người, đối phương có một triệu, còn muốn chiến sao "

"Chiến, chiến, chiến, chiến!"

"Vậy thì tốt, toàn thể Yêu tộc nghe lệnh, ra khỏi thành, đồ sát trăm vạn địch quân!"

Đế Tuấn ra lệnh một tiếng, Yêu tộc bảy vạn chiến sĩ chợt bộc phát ra chấn thiên hô to, cảm giác kia, tựa hồ bọn họ không phải bảy vạn người, mà chính là chừng bảy trăm vạn! Cửa nam âm vang rơi xuống, sở hữu Yêu tộc toàn bộ cõng trần lấy nửa người trên, hai mắt đỏ ngầu, trực tiếp giẫm lên vách núi hướng về chày vôi.

Rõ ràng chỉ có bảy vạn người, thế nhưng là đối mặt gấp mười lần so với địch nhân của mình, y nguyên điên cuồng tấn công xuống.

Ngươi dù có trăm vạn đại quân như thế nào ta bảy vạn nhiệt huyết Nhi Lang cũng dám chiến chỉ!

Nguyên bản đã bị Tôn Ngộ Không dọa đến không có hồn tám tộc liên quân, nhìn lấy cuồng xông xuống Yêu tộc, vậy mà bắt đầu lui lại! Bảy vạn người tấn công, dọa lùi trăm vạn nhân!

Thế nhưng là khi bọn hắn muốn lui ra phía sau thời điểm, lại phát hiện đằng sau căn bản không có đường. Một triệu người, thực sự quá nhiều, tại không có một cái nào hữu hiệu người chỉ huy phát ra mệnh lệnh thời điểm, tất cả mọi người căn bản không làm rõ ràng được tình huống!

Người phía trước bị Tôn Ngộ Không giết sợ mất mật lại thêm nhìn thấy Thành Chủ đối với mình không quan tâm, sau đó liền bắt đầu rút lui. Thế nhưng là phía sau đại quân lại không phát giác gì, chỉ cảm thấy phía trước có chút rối loạn, nhưng là không có Thành Chủ phát ra mệnh lệnh lại không nhân có thể bay lên, nguyên cố căn bản không biết phía trước làm sao.

Sau đó, trước mặt Dị Tộc Liên Quân ngay tại cái kia bắt lực cùng tuyệt vọng ánh mắt bên trong, đầu tiên là bị Tôn Ngộ Không đánh vỡ trận hình sau đó lại bị bảy vạn người xông lên.

Nhất thời, quân lính tan rã!

Lúc này, điên cuồng bên trong Tôn Ngộ Không bỗng nhiên hơi vung tay, một khối tay cỡ bàn tay lệnh bài màu đen bỗng nhiên bay về phía giữa không trung Đế Tuấn!

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 132: Trấn Giới Thiên Bi uy năng

Đáng lẽ đã mười phần vội vàng xao động tám vị Thành Chủ, khi nhìn đến một triệu nhân mã lại bị bảy vạn người cái tách ra, nhất thời tức giận đến giận sôi lên. Cẩn rằng một cái, tám vị Thành Chủ biết nếu như không thể dùng tốc độ nhanh nhất giải quyết cái này hư ảnh, chỉ sợ lần này sẽ thảm bại. Trăm vạn nhân bị bảy vạn người đánh bại, tám vị Chí Tôn bị hai vị Chí Tôn đánh bại. Đây là vô cùng nhục nhã, thất bại như vậy, tuyệt đối có thể cho tám tộc không có bất kỳ cái gì thể diện sinh tồn ở thế giới này!

Thế nhưng là ngay tại tám vị Thành Chủ chuẩn bị thiêu đốt linh hồn bạo phát chiến lực mạnh nhất thời điểm, chợt thấy cái kia từ phía dưới bay bắn lên lớn chừng bàn tay đen nhánh lệnh bài. Tám vị Thành Chủ bức nào nhãn lực, liếc mắt liền nhìn ra cái kia không phải cái gì lệnh bài, rõ ràng cũng là Trấn Giới Thiên Bi. Thế nhưng là mặc dù biết Thiên Bi đang ở trước mắt, nhưng lại không kịp cướp đoạt.

Đế Tuấn tay vò lấy, liền đem thu nhỏ Trấn Giới Thiên Bi nắm ở trong tay. "Phạm ta Yêu tộc uy nghiêm người, tru diệt!" Nhìn thấy Đế Tuấn chuẩn bị dùng Thiên Bi đại khai sát giới, Đông Hoàng Thái Nhất trong mắt lộ ra một cỗ lo âu nồng đậm, chẳng qua cũng biết hiện tại là cơ hội tốt nhất. Sau đó cũng không dài dòng, hét lớn một tiếng, toàn thân bỗng nhiên quán nổi lên kim sắc quang mang. Đồng thời trong tay Hỗn Độn Chung quảng ra, Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận hình linh bày ra. Lần này, Hỗn Độn Chung trong nháy mắt phân hóa 180 triệu phân thân cùng nhau bố trí Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận.

"Đế Tuấn, nhanh lên, ta thiêu đốt linh hồn, kiên trì không bao lâu!"

Dù sao cũng là tám vị Cửu Vĩ Chí Tôn cường giả, muốn vây khốn bọn họ, không trả giá một chút là không được. Mà lại liền xem như Đông Hoàng Thái Nhất thiêu đốt linh hồn, cũng không có cách nào kiên trì quá lâu. Bởi vì ngay tại Đông Hoàng Thái Nhất toàn thân nổ tung ngọn lửa màu vàng đồng thời, cái kia tám vị thành chủ trên thân cũng đồng thời bốc cháy lên ngọn lửa màu vàng.

Người nào cũng không nghĩ tới, nguyên bản một trận tất thắng chiến đấu, bây giờ lại bức đến bọn hắn cần phải thiêu đốt linh hồn mới có thể miễn cưỡng nhất chiến. Loại khuất nhục này, để tám vị Thành Chủ toàn bộ điên cuồng.

Một vị cầm trong tay Trấn Giới Thiên Bi Cửu Vĩ Chí Tôn, loại kia cường hãn không phải phổ thông cửu vãn có thể lý giải.

Đông Hoàng Thái Nhất mang theo toàn thân ngọn lửa màu vàng trong nháy mắt bố trí xuống Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận, đồng thời, Đế Tuấn trong tay Trấn Giới Thiên Bi cũng rời khỏi tay. Trấn Giới Thiên Bi đón gió căng phồng lên, trong nháy mắt hóa thành một khối cao hơn mười mét cự đại thạch bìa, đồng thời đang bị Đế Tuấn vung ra về sau, lần này Thiên Bi vậy mà phát sinh một số biến hóa.

Dĩ vãng, bất luận là Tôn Ngô Không vẫn là Đế Tuấn, đều là coi Thiên Bi là thành một loại cứng rắn lợi khí trực tiếp ném ra. Bởi vì Thiên Bi đặc thù Thần Thông, bị đập trúng người, liền xem như Cửu Vĩ Chí Tôn cũng sẽ thu đến bị thương không nhẹ. Thế nhưng là lần này, đập ra Trấn Giới Thiên Bi đang bay đến giữa không trung thời điểm, bỗng nhiên theo trời trên tám bìa tuôn ra đại lượng đất cát!

Những thứ này đất cát nhìn, tựa hồ là Trấn Giới Thiên Bi mặt ngoài phân hóa đi ra, cảm giác kia, tựa như Trấn Giới Thiên Bi nguyên bản là từ đất cát tạo thành, mà bây giờ những đất cát đó đến rơi xuống.

Tuy nhiên nhìn có chút quái dị, nhưng là mọi người ở đây đối với Trấn Giới Thiên Bi người nào đều không hiểu, chỉ là biết Thiên Bi rất thần kỳ, nhưng là cụ thể có nào Thần Thông lại không phải rõ ràng như vậy. Mặc dù biết hôm nay trên tám bìa phân hóa ra đồ vật khẳng định không đơn giản, nhưng là cũng không có quá quá coi trọng. Bất quá là một số đất cát, đối với Cửu Vĩ Chí Tôn cường giả tới nói, liền xem như Thần Vật Cửu Thiên Tức Nhường đối với bọn hắn cũng bất quá phạm là thô mà thôi!

Nguyên có tám người đem càng nhiều chú ý lực vẫn là tập trung ở đập tới Trấn Giới thiên trên tám bìa, đối với những Kim Xán đó rục rở đất cát, chỉ là thoáng làm chút phòng ngự mà thôi.

Sau đó, to lớn Thiên Bi ầm vang rơi đập. Tại đụng chạm lấy Thiên Bi trong nháy mắt, tám vị Thành Chủ bỗng nhiên có có loại cảm giác không thật. Bởi vì nhìn như to lớn Trấn Giới Thiên Bi lại bị mấy người phòng ngự lồng ánh sáng cho trực tiếp bắn ra! Chẳng lẽ truyền thuyết này bên trong Trấn Giới Thiên Bi, vậy mà như thế trông thì ngon mà không dùng được vẫn là nói tám người phòng ngự đã cường hãn có thể ngăn kháng Trấn Giới Thiên Bi

Ngay tại tám vị Thành Chủ nghi hoặc cùng không dám tin thời điểm, bỗng nhiên có một vị thành chủ phát ra mười phần tiếng kêu thê thảm. Còn thừa mấy cái trong lòng người nhảy một cái, đột nhiên quay đầu, phát hiện vừa mới còn tại cùng mọi người cùng một chỗ bố trí phòng ngự vị thành chủ kia, giờ phút này lại bị một đoàn vàng óng ánh đất cát cho hoàn toàn bao trùm, liền thân trên thiêu đốt linh hồn sinh ra linh hồn chỉ điểm đều bị bao khóa tại tầng kia nhìn như thật mỏng trong đất cát.

Còn lại bảy vị Thành Chủ toàn bộ nhảy ra, nguyên vốn có chút khinh thường đất cát, bây giờ lại phát huy năng lực kinh khủng như vậy, cái này khiến mấy vị Thành Chủ cảm giác được có chút khó có thể tin thậm chí có loại hoảng sợ.

Bất luận là người bình thường vẫn là Cửu Vĩ Chí Tôn, đối mặt không biết sự vật, đều sẽ tâm tồn hoảng sợ, đặc biệt là loại vị trí này sự vật đang dùng một loại thật không thể tin phương pháp thôn phệ lấy tính mạng của bọn hắn. Tru lên, điên cuồng lấy, còn lại bảy vị Thành Chủ bắt đầu triệt để thiêu đốt linh hồn. Chẳng qua cái này triệt để thiêu đốt linh hồn có được lực lượng khổng lồ cũng không có dùng để tiến công Đế Tuấn hoặc là công kích cái kia quỷ dị đất cát, mà lại toàn bộ điên cuồng công kích chung quanh Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận.

Bảy vị Thành Chủ, sợ, là thật sợ. Tại Từ Vong trước mặt, cái gì Trấn Giới Thiên Bi, cái gì Chiến Yêu Thành, hết thảy không đáng giá nhắc tới. Chỉ có còn sống mới là trọng yếu nhất.

Thế nhưng là, khi bọn hán mình bạch đạo lý này thời điểm, lại hơi trễ! Vèn vèn ba cái hồ hấp, vị kia bị vàng óng ánh đất cát bao trùm Thành Chủ, hiện tại cũng chỉ còn lại có một khối Linh Hồn Kết Tinh. Sau đó, tại còn lại bảy vị Thành Chủ cơ hồ sụp đổ trong ánh mắt, cái kia đất cát lần nữa đề thi cái trước nhân. Một tiếng hét thảm, sau đó mất đi khí tức.

Liên tục hai người quỹ dị Tử Vong, để cái kia sáu vị Thành Chủ gần như sụp đổ. Bọn họ là ai bọn họ thế nhưng là cao cao tại thượng Cửu Văn Chí Tôn cường giả, là 108 ngôi ngoại thành Thành Chủ, là Hoàng Tuyền thế giới đỉnh cấp chiến đấu lực. Nhưng là bây giờ, lại bị người ta khốn tại một tòa đại trận bên trong chờ đợi bị cái kia kinh khủng đất cát thôn phệ.

Loại cảm giác này, mấy người vô pháp tiếp nhận cũng không thể thừa nhận. Nhìn lấy cùng thực lực mình tương tự Cửu Văn Chí Tôn không có năng lực phản kháng chút nào bị đất cát cuốn lên, thôn phệ, ba cái hồ hấp chỉ có cũng chỉ thừa một cái Linh Hồn Kết Tinh.

Thế nhưng là, đáng chết đại trận, đáng chết Đông Hoàng Thái Nhất. Cái này Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận vậy mà như thế khó chơi, tám vị Thành Chủ, còn lại năm người, ngay tại vừa rồi, lại có một người bị đất cát thôn phệ! Hoàng sợ, điên cuồng, hối hận, không cam lòng, đủ loại cảm xúc tiêu cực chồng chất cùng một chỗ, rốt cục, có nhân thụ không.

Sau đó tại một tiếng thê thảm gọi giữa, bành một tiếng, tự bạo.

Nguyên bản tại mấy người điên cuồng trong công kích Đông Hoàng Thái Nhất liền đã kiên trì mười phần miễn cưỡng, mà người này tự bạo, trở thành đề sập Lạc Đà sau cùng một cọng cỏ. Cửu Văn Chí Tôn cường giả tự bạo, cái kia uy lực quả thực vô pháp tưởng tượng.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận trong nhảy mắt bị tạc nứt, vô số Hồn Độn Chung phân thân bị dư âm nổ mạnh thôn phệ. Mà Đông Hoàng Thái Nhất càng là phun ra một miệng lớn linh hồn huyết dịch, sau đó trực tiếp từ giữa không trung rơi xuống, đã hôn mê. Mà Hồn Độn Chung tức thì bị nổ ra mấy đạo vết nứt, cũng theo Đông Hoàng Thái Nhất cùng nhau rơi xuống.

Thậm chí cái kia tự bạo uy lực, càng là đem cái kia quỹ dị đất cát cho nổ tung một chút, chẳng qua bên trong bao khóa Cửu Văn Chí Tôn cũng đã thân tử. Bởi vì có Trần Giới Thiên Bi trước người bảo hộ, nguyên cơ Đế Tuấn cũng không nhận được thương tổn, hơn nữa còn có dư lực không chế Trần Giới Thiên Bi ngăn cản người kia tự bạo uy lực. Không phải vậy dưới đáy Yêu tộc, sợ rằng sẽ thương vong hơn phân nửa.

Tuy nhiên Dị Tộc Liên Quân khẳng định so Yêu tộc bị chết nhiều, nhưng là Yêu tộc cũng chỉ có cái này bảy vạn chiến sĩ, mà lại đi qua vừa mới cái kia một vòng tấn công cùng đồ sát, bảy vạn Yêu tộc cũng chỉ có hơn năm vạn người. Nguyên cơ Đế Tuấn tổn thất không nổi.

Làm tự bạo dư âm tán đi, giữa không trung chỉ còn lại có cái kia một đoàn đất cát vòng quanh ba khóa Linh Hồn Kết Tinh lẳng lẳng nổi lơ lửng. Sâu thở một hơi, Đế Tuấn cố nén ngắt, từ từ rơi xuống cửa nam trên đầu thành. Đồng thời dùng một điểm cuối cùng lực lượng không chế Trần Giới Thiên Bi thu hồi đoàn kia đất cát đồng thời thu hồi ba khối Cửu Văn Chí Tôn Linh Hồn Kết Tinh. Sau đó, cũng ngắt đi.

Trông coi công thành binh sĩ nhanh chóng đỡ dậy Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất, sau đó mấy người hợp lực công hai người qua hướng nội thành Phủ Thành Chủ nghỉ ngơi. Bất luận trận đại chiến này kết cục như thế nào, hai người đều không có khí lực qua tham gia triển lãm. Thậm chí Đông Hoàng Thái Nhất đại lượng thiêu đốt linh hồn mà lại bị tự bạo phản phệ, đã uy hiếp được sinh mệnh. Chẳng qua cái này tự do Yêu Tộc bác sĩ đi cứu trị, tạm thời không đề cập tới.

Dưới cửa thành đại chiến, lúc này cũng đã chuẩn bị kết thúc. Tại bảy vạn như lang như hổ nhiệt huyết Yêu tộc tham chiến về sau, đồ sát càng thêm rõ ràng. Tuy nhiên Yêu tộc cũng gây tổn hại hai vạn người, nhưng là cái này hai vạn người đổi lấy, lại là trọn vẹn năm mươi vạn Dị Tộc Liên Quân tử vong.

Cùng nói cái này hai vạn người là chiến tử, không bằng nói là mệt chết. Tuy nhiên Dị Tộc Liên Quân không có dấu chỉ bắt đầu tán loạn, thế nhưng là dù sao nhân số quá nhiều mà lại không có Tôn Ngộ Không chấn nhiếp, nguyên cơ Dị Tộc Liên Quân là có nhất định phòng ngự năng lực. Mà bảy vạn Yêu tộc muốn đồ sát, thường thường cần công kích rất nhiều lần mới có thể giết chết. Nguyên cơ những cái kia xông quá gần phía trước rất nhiều đều là kiệt lực về sau bị Dị Tộc giết chết.

Bất quá, trận chiến đấu này đã không có bất kỳ huyền niệm gì.

Tám vị Thành Chủ, thân tử ba vị, năm vị trọng thương chạy trốn. Một trăm vạn đại quân bị tàn sát chỉ có năm mươi vạn, mà lại cái này năm mươi vạn là bởi vì là tại đứng quá mức dựa vào sau, truy giết rất khó khăn nguyên cơ bọn họ mới ý đào mệnh.

Nhìn lấy năm mươi vạn nhân cùng một chỗ tán loạn chạy trốn, hơn nữa còn là mang theo gương mặt hoảng sợ cùng tuyệt vọng, Tôn Ngộ Không cùng Tề Chiếu đứng tại Yêu tộc còn thừa năm vạn đại quân phía trước, càn rỡ cười.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 133: Kiếp nạn!

Thế nhưng là không đợi Tôn Ngộ Không cười xong, cả người đột nhiên thì hướng (về) sau thẳng tắp ngã xuống. May mắn một bên Tê Chiếu tay mắt lạnh lẽo tranh thủ thời gian đỡ lấy Tôn Ngộ Không, thế nhưng là Tê Chiếu vừa mới đụng phải Tôn Ngộ Không, bỗng nhiên cảm giác Tôn Ngộ Không thân thể mười phần nặng nề, bất ngờ không đề phòng lại bị Tôn Ngộ Không đè dưới thân thể.

Đáng lẽ Tê Chiếu cái này một trận điên cuồng sát lục, thân thể cũng có chút thoát lực, chính mình cũng chính là miễn cưỡng có thể đứng thẳng mà thôi. Bị Tôn Ngộ Không như thế một đập, nhất thời thì đứng không dậy nổi.

Sau lưng tướng sĩ nhìn thấy hai vị đại công thần bỗng nhiên ngã xuống, vội vàng tiến lên đem hai người nâng đỡ. Cũng may mắn lúc này Dị Tộc Liên Quân đã chạy đến rất xa, không phải vậy nhìn thấy Tôn Ngộ Không đổ xuống, sợ rằng sẽ lập tức giết trở lại tới. Không có Tôn Ngộ Không uy hiếp, năm mươi vạn đối với năm vạn người khẳng định không chút huyền niệm.

Tại binh lính nâng đỡ, Tê Chiếu miễn cưỡng đứng lên, nhìn lấy đã hoàn toàn ngắt Tôn Ngộ Không. Tê Chiếu không khỏi có chút khóc cười. Cái này Tôn Ngộ Không, quả nhiên không đơn giản a, vốn cho là hai người nhiều nhất thì giết cái mấy vạn người tạo thành một số khủng hoảng, không nghĩ tới cái này Tôn Ngộ Không chẳng biết tại sao bỗng nhiên bạo tẩu, vậy mà một bộ phá tan trăm vạn đại quân.

Chẳng những là sở hữu Yêu tộc, ngay cả Tê Chiếu tâm lý đều có chút không thể tin. Thậm chí Tê Chiếu đã làm tốt dùng một chiêu kia chuẩn bị, chẳng qua cũng nhiều thua thiệt Tôn Ngộ Không, nếu không mình cố nhiên có thể trong nháy mắt diệt đi trăm vạn đại quân, chẳng qua chính mình tồn tại khẳng định cũng sẽ bị phát giác, đến lúc đó sợ rằng sẽ phiền toái hơn.

Xem xét một chút Tôn Ngộ Không thân thể, phát hiện cũng chỉ là linh hồn lực lượng tiêu hao quá độ, chẳng qua ngay tại Tê Chiếu vừa định xoay người một khắc này, bỗng nhiên ồ một tiếng. Sau đó đi đến Tôn Ngộ Không trước người, lấy thần niệm cẩn thận dò xét tra một chút. Mà phía sau sắc bỗng nhiên thay đổi thập phần cổ quái. Tựa hồ là phát hiện vật gì không thể tin một dạng.

Không khỏi nhanh Tê Chiếu thì khôi phục bình thường, tốt giống không phát hiện chút gì một dạng, tại binh lính nâng đỡ hướng đi nội thành Phủ Thành Chủ, Tôn Ngộ Không đồng dạng bị binh lính quá gần trong thành chủ phủ.

Còn lại binh sĩ tuy nhiên đồng dạng mỗi một không chịu nổi, chẳng qua lại muốn đánh quét chiến trường. Đem Yêu tộc tử trận thì thể binh lính từng cái lựa đi ra sau đó chôn đến Chiến Yêu Thành một nơi đặc thù.

Mỗi một tòa thành thị, đều sẽ có một nơi đặc thù, cái kia chính là táng các! Bất luận là chủng tộc gì, đều sẽ có một chỗ như vậy. Nơi này là bản tộc hoặc là bản thành binh lính chết trận để đặt thi thể địa phương. Bởi vì Hoàng Tuyền thế giới tất cả mọi người kỳ thực đều là linh hồn thể, nguyên có chết về sau linh hồn thì sẽ từ từ tiêu tán, sau đó những linh hồn này năng lượng làm theo lại ở một nơi nào đó ngưng tụ thành Hồn Thú!

Nhưng là để đặt tại táng trong các linh hồn thi thể, Kỳ Linh Hồn tiêu tán về sau, linh hồn lực lượng không lại phát ra đến Hoàng Tuyền thế giới, mà chính là sẽ bị táng các cho hấp thu chuyển hóa thành một loại tinh khiết năng lượng, hoặc là cung cấp Hộ Thành Đại Trận, hoặc là dùng cho dụng ý khác. Tóm lại ở cái này thế giới đặc thù bên trong, mọi người cũng sớm đã học sẽ như thế nào mức độ lớn nhất lực lượng hết thấy năng lượng để cho mình tốt hơn sinh tồn được.

Mà Dị Tộc thi thể, đồng dạng biết bị thu tập, có làm theo sẽ đem thi thể của địch nhân chôn dưới đất, để thi thể của địch nhân biến thành cường đại linh hồn lực lượng tư nhuận đại địa. Cũng có sẽ đem thi thể của địch nhân dùng một loại phương pháp đặc thù luyện chế thành chiến đấu khôi lỗi, tuy nhiên thực lực sau đó hàng một cái cấp bậc, nhưng là thắng ở khôi lỗi không sợ bị thương không sợ tử vong. Đương nhiên, cũng có thành trì sẽ đem thi thể luyện chế thành có thể khôi phục Linh Hồn Năng Lượng đan dược.

Chẳng qua Chiến Yêu Thành cũng sẽ không như thế làm, mà chính là đem cái kia năm mươi vạn địch người thi thể, trong đó chừng hai mươi vạn vùi sâu vào Chiến Yêu Thành bốn phía, đem còn lại ba mươi vạn, dùng đại trận phong lên, chuẩn bị về sau toàn bộ luyện chế thành chiến đấu khôi lỗi.

Cái thế giới này bản chất cũng là sát lục, luyện chế chiến đấu khôi lỗi loại phương pháp này tại Bàn Cổ giới là tất cả mọi người ghét cay ghét đắng, thế nhưng là ở cái thế giới này đây cũng là mười phần bình thường.

Sở dĩ trước kia Chiến Yêu Thành không có luyện chế chiến đấu khôi lỗi, là bởi vì mỗi lần Thủ Thành chiến đều quá mức kịch liệt, mà lại công thành địa phương nhân số cũng không phải là đặc biệt nhiều, nguyên do sau mỗi lần chiến đấu thi thể của địch nhân hoặc là cũng là vỡ vụn mười phần nghiêm trọng yếu sao cũng là số lượng quá ít, dù cho luyện chế thành công cũng không có tác dụng gì, ngược lại sẽ lãng phí rất nhiều nhân lực vật lực.

Mà lần này không giống nhau, trọn vẹn năm mươi vạn thi thể, xuất ra trong đó ba mươi vạn, coi như tỉ lệ thất bại cao hơn một số, đoán chừng sau cùng cũng có thể đạt được hai 15 vạn khoảng chừng chiến đấu khôi lỗi quân đoàn. Cái này đem là một cỡ mười phần lực lượng khổng lồ. Có nhiều như vậy chiến đấu khôi lỗi nơi tay, Chiến Yêu Thành tuyệt đối sẽ nhảy lên trở thành ngoại thành bên trong chiến đấu lực mười vị trí đầu thành trì!

Ngày thứ hai, Đế Tuấn đầu tiên khôi phục lại! Kỳ thực một trận chiến này thụ thương nặng nhất là Đông Hoàng Thái Nhất, nhẹ nhất cũng là Tê Chiếu, mà Tôn Ngộ Không cùng Đế Tuấn đều là có chút thoát lực. Đang dùng thời gian một ngày hấp thu một khối Cửu Văn Chí Tôn Linh Hồn Kết Tinh về sau, Đế Tuấn đã khôi phục lại. Chẳng qua từ hấn vẫn như cũ mười phần mất tái nhợt trên cùng gây gổ rất nhiều thân hình thượng, vẫn là có thể nhìn ra Đế Tuấn cũng không có khôi phục như vậy triệt để.

Đầu tiên là chấn vỡ Hiến Viên Kiểm phóng xuất ra bên trong cái kia có lấy Giới Chủ thực lực cường đại hư ảnh, về sau lại thôi động Trấn Giới Thiên Bì diễn hóa xuất 3000 Hoang Thổ, tuy sau đó tới kịp thời thu hồi cái kia hư ảnh cùng 3000 Hoang Thổ, chẳng qua vẫn cho Đế Tuấn linh hồn tạo thành khó nói lên lời bị thương.

3000 Hoang Thổ, là Trấn Giới Thiên Bi Hoang Thổ Tam Hào đặc thù Thần Thông. Sở dĩ khối này Trấn Giới Thiên Bi được xưng là Hoang Thổ Tam Hào, cũng là bởi vì Thiên Bi bên trong ẩn chứa Vũ Trụ cấp Thần Vật, Hoang Thổ! Loại này thổ, chuẩn xác mà nói loại này Sa Thổ, là theo hạt phân! Nguyên có Đế Tuấn lấy lớn lao đại giới có thể không chế Trấn Giới Thiên Bi diễn hóa xuất 3000 Hoang Thổ, cũng chính là 3000 hạt Sa Thổ. Cũng là cái này 3000 hạt Sa Thổ, liền có thể tại ba cái hô hấp bên trong hòa tan hết một cái Cửu Văn Chí Tôn thân thể chỉ để lại một khối Linh Hồn Kết Tinh. Mà đây là Đế Tuấn cố ý không chế kết quả, không phải vậy chỉ sợ Linh Hồn Kết Tinh cũng sẽ không lưu lại.

Nhưng là, 3000 Hoang Thổ, chỉ là Trấn Giới Thiên Bi chỗ có thần thông bên trong bèo bọt nhất một cái! Bởi vậy đó có thể thấy được, mỗi một khối Trấn Giới Thiên Bi đến cùng khủng bố đến mức nào.

Mà cái kia từ Hiên Viên Kiếm bên trong xuất hiện linh hồn hư ảnh, đồng dạng cần Đế Tuấn lấy tiêu hao linh hồn làm đại giá mới có thể miễn cưỡng chi huy, mà lại bởi vì thực lực không đủ thậm chí vô pháp phát huy cái kia hư ảnh toàn bộ thực lực.

Tuy nhiên nhìn Đế Tuấn cũng không có thiêu đốt linh hồn, nhưng là linh hồn hao tổn cũng khá là nghiêm trọng. Chẳng qua cũng may Đế Tuấn không có ngắt đi, nguyên cơ còn có thể thông qua hấp thu Linh Hồn Kết Tinh đến khôi phục!

Đế Tuấn đầu tiên phải đi nhìn Đông Hoàng Thái Nhất cùng Tôn Ngộ Không, hai người đều tại Yêu Tôn tiểu đội thủ hộ hạ từ từ hấp thu Linh Hồn Kết Tinh lực lượng đồng thời còn đang từ từ hấp thu tắng các chuyển hóa tới tinh khiết Linh Hồn Năng Lượng. Hai người đều đang chậm rãi khôi phục bên trong.

Mà Tê Chiếu bởi vì cơ hồ không bị thương tích gì, nguyên cơ hiện tại cơ bản đã khôi phục lại.

Tại xem qua Thái Nhất cùng Ngộ Không về sau, Đế Tuấn phái người gọi Tê Chiếu đến thư phòng của mình.

Một lát sau, Tê Chiếu tại binh lính chỉ huy hạ đi tới.

"Lần này, đa tạ ngươi. Không phải vậy Yêu tộc, chỉ sợ đã bị diệt tộc!"

"Chủ yếu là Ngộ Không công lao, coi như không có ta cũng giống như nhau. Là ngươi, không nghĩ tới ngươi lại nhưng đã lĩnh ngộ ra Trấn Giới Thiên Bi một số thần uy."

"Ha ha, may mắn mà thôi. Không biết tiếp xuống ngươi có tính toán gì "

"Ta một cái thất bại giả, cái kia sẽ còn có tính toán gì a . Bất quá, tiếp xuống chỉ sợ Yêu tộc muốn đại nạn lâm đầu."

Giật mình, liên quan tới thân phận của Tê Chiếu, Đế Tuấn tâm lý tựa hồ lại có một ít suy đoán. Dùng ánh mắt quái dị nhìn Tê Chiếu nhất nhãn, sau đó Đế Tuấn thật sâu thở dài, nói: "Ngươi nói không sai, xem ra ngươi thật thật không đơn giản. Chẳng qua làm yêu tộc ta ân nhân, ta cũng không đi hỏi nhiều cái gì. Lần này gọi ngươi tới, là nhờ ngươi một sự kiện!"

"A chuyện gì "

"Trong lòng ngươi cũng đã biết. Mang theo Tôn Ngộ Không lập tức đào tẩu, lần này Yêu tộc chỉ sợ tai kiếp khó thoát. Coi như Yêu tộc toàn diệt, cũng không thể để Tôn Ngộ Không xảy ra chuyện. Thế nhưng là ta cùng Thái Nhất lại không thể rời đi nơi này, nguyên cơ chỉ có ngươi có thể dẫn hẩn đi!"

"Không cần ngươi nói, ta cũng sẽ dẫn hẩn đi. Ngươi Yêu Tộc sự tình, xem ở Ngộ Không trên mặt mũi ta đã coi như là hết lòng quan tâm giúp đỡ. Chẳng qua ngươi yên tâm, ta sẽ không để Tôn Ngộ Không chết!"

"Vậy liền nhờ ngươi, ta Yêu tộc thân vô trường vật, hiện tại duy nhất đem ra được, cũng chỉ có thanh này Hiên Viên Kiếm. Có lẽ thanh kiếm này đã không có tác dụng gì, nhưng là bên trong hư ảnh vẫn có một ít trợ giúp."

"Bóng người kia, cũng là hẩn đi bất quá vẫn là tính toán, kiếm này đối với ta vô dụng, ngươi vẫn là giữ lại phòng thân đi. Ta muốn Ngộ Không khẳng định không hi vọng các ngươi xảy ra chuyện!"

Nói xong, Tê Chiếu trực tiếp đứng dậy, cũng không quay đầu lại liền rời đi thư phòng. Trực tiếp hướng đi Tôn Ngộ Không nghỉ ngơi địa phương. Nhìn lấy Tê Chiếu lãnh ngạo bóng lưng, Đế Tuấn trong lòng từng đợt bất đắc dĩ.

Vào đêm, một bóng người công một đạo khác tựa hồ hôn mê bóng người, mấy cái lên xuống ở giữa, đã rời đi Chiến Yêu Thành!

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 134: Ngồi nổ

Trong bầu trời đêm, nhìn lấy đã đi xa hai người, Đế Tuấn trong mắt, lâu ra một cổ như thả phụ trọng cảm giác. Đế Tuấn cùng Tê Chiêu đều biết, lần này đánh lui tám tộc liên quân, đây không phải kẻ thắng lợi cuối cùng, mà chính là một tràng tai nạn bắt đầu.

Hoàng Tuyền thế giới 108 ngôi ngoại thành, mỗi cái thành thành trì đều có đại lượng thành trì khác tại mắt, cho nên khi lần thứ nhất Tam Tộc Liên Quân tấn công Yêu tộc Chiến Yêu Thành thời điểm, chỉ sợ toàn bộ Hoàng Tuyền thế giới sở hữu thành trì đều sẽ ngay đầu tiên nhận được tin tức. Chỉ bất quá vì nghiệm chứng tin tức này chân thực tính, nguyên cơ sở hồ tất cả thành trì đều tại án binh bất động. Trấn Giới Thiên Bì cố nhiên lớn, cần phải là tùy tiện xuất binh, cái này vạn nhất nếu là cái bẫy rập nguyên bộ, vậy coi như bồi phu nhân lại gây binh a.

Chẳng qua cũng không phải là sở hữu thành trì cũng không có động làm, trong đó có tám tòa thành trì bởi vì ở đâu ba ngôi thành trì bên trong có dù sao đáng tin trong đất đây, nguyên cơ lấy được tin tức muốn so cái khác thành trì muốn nhiều. Bởi vậy, tại ba tổ liên quân sau khi xuất phát, cái kia tám tộc liên bắt đầu âm thầm liên hợp thuận tiện xem chừng.

Nếu như Tam Nhân Tộc Tam Tộc Đại Quân có thể công phá Chiến Yêu Thành đồng thời đạt được Trấn Giới Thiên Bì, vậy cái này tám tộc liên có thể dùng tốc độ nhanh nhất xuất kích, thừa dịp cái kia Tam Tộc Đại Chiến qua đi mỗi một nhất cử tiêu diệt. Nếu như vậy chẳng những có thể lấy đạt được Trấn Giới Thiên Bì thậm chí có thể lại nhất cổ tác khí đoạt lấy cái kia Tam Tộc hai tòa thành trì!

Chẳng qua làm cho tất cả mọi người đều không nghĩ tới chính là, cái này Yêu tộc vậy mà có thể bằng vào mười vạn người cử thế mà đánh bại ba tổ liên quân bốn trăm ngàn người. Từ đó thành công giữ vững Chiến Yêu Thành.

Kết quả như vậy, hiển nhiên là tám tộc cũng không nguyên ý nhìn thấy. Chẳng qua cũng không quan hệ, chỉ bất quá lúc đầu chặn được biến thành công thành. Sau đó tám tộc Thành Chủ vừa thương lượng, liền suốt đêm gom góp quân đội, đại quân trực chỉ Chiến Yêu Thành.

Nhìn thấy ba tổ liên quân thất bại về sau vậy mà lập tức có xuất hiện một cái tám tộc liên quân, còn lại cái khác thành trì coi như ngồi không yên. Trấn Giới Thiên Bì cũng không phải thứ bình thường, thừa dịp hiện tại thập đại nội thành không có những tay, ngoại thành sở hữu Thành Chủ chỉ nếu là không có bế chết quan viên, toàn bộ bắt đầu phải người liên hợp xung quanh so sánh hữu hảo thành trì sau đó kết minh đồng thời liên quân!

Ngay tại còn lại chín mươi mấy tòa thành trì toàn bộ đều tìm tốt minh hữu của mình thời điểm, tất cả mọi người thán tử vậy mà lần nữa truyền tới một tin tức!

Yêu tộc bằng vào bảy vạn tàn binh, vậy mà đánh tan tám tộc liên quân trăm vạn đại quân! Mà lại Yêu tộc vẹn vẹn thương vong hai vạn người, tám tộc liên quân lại trọn vẹn tổn thất năm mươi vạn! Đồng thời, Tôn Ngộ Không đại danh cùng Đế Tuấn bằng vào Trấn Giới Thiên Bì nhất cử diệt sát sáu vị Cửu Văn Chí Tôn cường giả hành động vĩ đại cũng cấp tốc lan tràn ra!

Sau đó, nguyên vốn đã kết minh thành trì lại bắt đầu một lần đại quy mô hơn kết minh! Kết quả cuối cùng, cũng là đi ra ngoài tám tộc cùng Tam Nhân Tộc bên ngoài chín mươi hai tòa thành trì, đương nhiên, có một ít thành trì cũng không có tham dự cuộc hỗn chiến này.

Bảy mươi hai tòa thành trì, sau cùng làm ba cổ thế lực! Trong đó lớn nhất một cổ là từ ba mươi tòa thành trì tạo thành binh chiến Liên Minh. Liên Minh tổng cộng đại quân bốn trăm vạn, nó Minh Chủ vì Tần Vương, chính là Quý Bình tộc Thành Chủ, Cửu Văn Chí Tôn cường giả!

Cổ thứ hai thế lực là từ 22 tòa thành trì tạo thành quang minh quân, công kích ba trăm vạn nhân! Từ Quang Minh tộc Thành Chủ Điều Quang chỉ huy, Quang Minh tộc chính là là một loại chuyên môn tu luyện Thần Thánh Hệ pháp thuật chủng tộc kỳ lạ, sở hữu tộc nhân tất cả đều tại một đoàn thất thái quang mang kiện hàng phía dưới.

Sau cùng một thế lực, chỉ có 20 tòa thành trì, lấy Quý Vương thành Thương Minh Quý Vương vi tôn. Đại quân 240 vạn, trong đó đa số vì đủ loại Yêu Ma Tà Vật!

Ba cổ thế lực, chung 940 vạn đại quân, tiếp cận ngàn vạn!

Mà cái này đem gần 10 triệu đại quân, nó mục đích chỉ có một cái, Diệt Yêu tộc cướp đi Trấn Giới Thiên Bì! Đồng thời có có thể nói thuận tiện thu mấy cái tòa thành trì. Dù sao lớn như vậy quân sự hành vi, nếu như không có điểm thực tế lợi ích, là không nói được.

Nguyên cơ, tại Đế Tuấn khôi phục thương thế trước tiên thì tiếp vào tiềm phục tại các Đại Thành Trì bên trong thám tử đến báo. Nguyên cơ Đế Tuấn biết, lần này Yêu tộc tai kiếp khó thoát. Bảy vạn người đối mặt 10 triệu, cái này đã không cùng một đẳng cấp chiến đấu, tại không lồ như vậy quân lực trước mặt, Yêu tộc không có chút nào hi vọng.

Nguyên cơ Đế Tuấn mới có thể để Tê Chiêu mang theo Tôn Ngộ Không cấp tốc thoát đi, chỉ cần Tôn Ngộ Không không chết, Yêu tộc thì còn có có hi vọng!

Mà lại Đế Tuấn trong lòng cũng rõ ràng, chỉ sợ lần này, Hoàng Tuyền thế giới muốn có một lần đại thanh tẩy. Mà chính mình Yêu tộc, vừa lúc thành lần này đại thanh tẩy dây dẫn nổ. Không phải vậy Trấn Giới Thiên Bì tuy nhiên trân quý, nhưng là cũng không có khả năng để cơ sở gần trăm thành trì toàn bộ điên cuồng.

Huống chi, Hoàng Tuyền thế giới 108 ngôi ngoại thành lẫn nhau tranh đấu đã vô số năm, nếu như không có sớm kẻ hoạch, làm sao có thể trong thời gian ngắn như vậy liền có thể hoàn thành Liên Minh sau đó tập kết đại quân

Chỉ sợ tại Tôn Ngộ Không còn không có đi vào cái thế giới này thời điểm, bọn họ đã đang chuẩn bị. Chỉ bất quá một mực không có một cái nào tốt lấy có thể xuất binh, không phải vậy trực tiếp đánh lấy liên quân đồ thành diệt tộc chiêu bài, chỉ sợ còn không có xuất phát cơ hội bị nội thành nhân cho diệt đi!

Có lẽ người khác không biết mười tòa nội thành thực lực, thế nhưng là các đại ngoại thành Thành Chủ thế nhưng là biết được nhất thanh nhị sở. Thập đại nội thành, trong đó 5 tòa thành trì là từ trong vũ trụ cường đại nhất ngũ đại Cao Cấp Thế Giới nhân tạo thành. Cái này ngũ đại nội thành không còn là một chủng tộc khổng lồ chế mà chính là từ một cái Cao Cấp Thế Giới đến khổng lồ chế.

Mặt khác năm tòa, thì là từ 5 đại thần quốc trực tiếp chương quân. Tùy ý một tòa nội thành, đều có thể nhẹ nhõm diệt đi mười cái trở lên ngoại thành.

Bất quá lần này thì không giống nhau, tam đại thế lực đều đánh lấy hoặc là vì tám tộc liên quân báo thù, hoặc là vì ba tổ liên quân báo thù chiêu bài, đến thảo phạt Yêu tộc!

Mặc dù mọi người tâm lý đều rõ ràng, cái gì tám tộc cái gì Tam Tộc, người nào quân sống chết của các người a. Tuy nhiên lại người nào đều không có, thậm chí ngay cả thập đại nội thành đều không có cách nào xuất thủ.

Mà Đế Tuấn hiển nhiên đã sớm thấy rõ điểm ấy, nhưng là Đế Tuấn vẫn không có để tộc nhân chạy trốn! Yêu tộc có thể diệt tộc, Chiến Yêu Thành có thể diệt thành, nhưng là, Yêu tộc không thể trốn, Chiến Yêu Thành không thể trốn!

Phạm ta Yêu tộc người, tất tru. Cái này không chỉ là một câu khẩu hiệu, càng là một loại quyết tâm, một loại tín ngưỡng.

Tam Tộc bốn trăm ngàn người, ta Yêu tộc dám chiến!

Bát Tọa một trăm vạn người, ta Yêu tộc dám chiến!

Bách Tộc 10 triệu nhân, ta Yêu tộc y nguyên dám chiến!

Nguyên cơ tại Tê Chiếu mang theo Tôn Ngộ Không rời đi về sau, Đế Tuấn hạ lệnh toàn quân chuẩn bị chiến đấu. Nguyên bản năm mươi vạn địch nhân xuất ra 40 vạn chế tác bạo liệt khô lổ, còn thừa 10 vạn toàn bộ vũi sâu vào Chiến Yêu Thành bốn phía, lấy cung cấp Hộ Sơn Đại Trận năng lượng!

Bạo liệt khô lổ cùng chiến đấu khô lổ không thống, chế tác lên mười phần đơn giản. Chẳng qua bạo liệt khô lổ không thể chiến đấu, tác dụng duy nhất cũng là tự bạo. Chỉ cần gặp được hơi cường một điểm công kích cơ hội trong nháy mắt tự bạo. 40 vạn bạo liệt khô lổ, cũng là 40 vạn Nhân Hình Tạc Đan!

Mà Chiến Yêu Thành Hộ Sơn Đại Trận, là Đông Hoàng Thái Nhất căn cứ Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận cải tiến một loại chuyên môn dùng để bảo vệ đại trận. Phòng Hộ Năng Lực rất mạnh!

Sau cùng, Đế Tuấn cùng Thái Nhất vừa thương lượng, càng là đem năm đó tình cớ tới mười tám tòa Lôi Hỏa Chích Viêm Pháo cũng dời ra ngoài! Lôi Hỏa Chích Viêm Pháo, là đã tan biến tại trong dòng sông lịch sử ba đại thần quốc bên trong tòa nào đó Thần Quốc băng hiệu vũ khí. Mỗi lần nã pháo cần tiêu hao hết một khóa Chí Tôn cấp Linh Hồn Kết Tinh khác. Mà uy lực, là gấp ba tại Linh Hồn Kết Tinh nổ tung năng lực.

Chỉ bất quá cái này Lôi Hỏa Chích Viêm Pháo là đã từng minh lệnh cấm chỉ đồ vật, ở đâu cái Thần Quốc bị tiêu diệt về sau, sở hữu còn sót lại Lôi Hỏa Chích Viêm Pháo toàn bộ bị tiêu hủy. Bởi vì thứ này uy lực quá lớn, đã có thể tạo thành hủy diệt tính thương tổn.

Mà cái kia Thần Quốc, cũng chính bởi vì loại này Lôi Hỏa Chích Viêm Pháo uy lực quá mạnh uy hiếp được còn lại Thần Quốc, cho nên mới sẽ bị còn lại Thần Quốc liên hợp diệt đi.

Ngay tại tam đại thế lực phân ba phương hướng hướng về Chiến Yêu Thành mà đến thời điểm, Chiến Yêu Thành cũng tại toàn quân chuẩn bị chiến đấu lấy.

Mà Tôn Ngộ Không, lại tại Tê Chiếu gánh vác hạ, càng chạy càng xa! Chuyến đi này, rất có thể cũng là vĩnh biệt!

Đồng thời, Lục đại thần quốc một trong, Sang Thế Thần Quốc, Hỗn Độn tộc đại diện

"Thành Chủ, trước mấy ngày ta bỗng nhiên cảm giác cũng có nhân đang sử dụng ta trước kia lưu lại một đạo phân thân hư ảnh, chỉ sợ lúc trước ta lưu tại cái kia địa phương tiêu thế giới Trần Giới Thiên Bì ra biến cố, nguyên cơ có ta dự định đi một chuyến Hoàng Tuyền thế giới. Trần Giới Thiên Bì quyết không thể để Hoàng Tuyền thế giới mượn nhờ đạt được!"

"Đi thôi, ngày mai ta sẽ vì ngươi mở ra Sáng Thế chi môn. Nhưng là phải cẩn thận, chỉ sợ còn lại mấy cái đại thần quốc lão gia hỏa cũng đều phát giác được khối kia Thiên Bì khí tức. Hết thảy cẩn thận!"

Nói xong, một người dáng dấp mười phần bóng người cao lớn đi ra cung điện kia! Đây người hình dạng mười phần tuấn lãng, bấp thịt cả người hờ ra, phía sau, công một thanh một người cao to lớn Chiến Phủ!

Chương 135: Hoàng Tuyền loạn, Yêu tộc hãm!

Ba ngày sau, Chiến Yêu Thành nghênh đón Chương một thể lực, tại Tần Vương chỉ huy dưới binh chiến Liên Minh bốn trăm vạn đại quân! Lúc đầu tám tộc một triệu liên quân nhìn đã là trùng trùng điệp điệp vô biên vô hạn, thế nhưng là bây giờ nhìn thấy cái này bốn trăm vạn đại quân, mới biết được trước đó vậy cũng là tiểu đà tiểu nháo!

Mà lại trước đó tám tộc liên quân cũng không phải thật sự là tinh nhuệ, trong đó bảy vạn trở lên Chí Tôn cường giả rất ít. Dù sao còn muốn lưu lại phần lớn nhân mã lưu thủ thành trì. Không phải vậy tất cả mọi người dốc toàn bộ lực lượng rất có thể sẽ bị người bùng nhà.

Thế nhưng là lần này không giống nhau a, gần 100 cái thành trì, tất cả mọi người thành trì tất cả đều là tinh nhuệ ra hết. Đặc biệt là Tần Vương chỉ huy binh chiến Liên Minh trong đó cơ hồ liên không có bốn vạn một chút. Cho dù có, cái kia cũng là bởi vì có nó đặc biệt năng lực.

Cái này bốn trăm vạn đại quân gặp núi khai sơn, gặp nước lấp nước, vậy mà tại Chiến Yêu Thành Chính Nam địa phương mở ra một khối đủ có thể khiến bốn triệu người nghỉ ngơi đất trống. Phải biết cái chỗ kia nguyên bản thế nhưng là một tòa núi cao cùng một tòa rừng nhiệt đới a. Thế nhưng là trước thực lực tuyệt đối, những thứ này đều không chịu nổi một kích!

Dưới sự chỉ huy của Tần Vương, bốn trăm Vạn Thành hiện lên là cái phương trận gat ra. Trọn vẹn ba mươi vị Cửu Văn Chí Tôn cường giả cùng Tần Vương cùng nhau đứng tại chiến trận phía trước, xa xa nhìn qua cái kia tọa lạc tại chỗ giữa sườn núi Chiến Yêu Thành.

Kỳ thực tại Cửu Văn Chí Tôn bên trong, cũng có được rất lớn thực lực sai biệt. Cường hãn Cửu Văn Chí Tôn hoàn toàn có khả năng một chiêu thì diệt sát những nhỏ yếu đó Cửu Văn Chí Tôn. Mà cân nhắc Cửu Văn Chí Tôn cường nhược, cũng là xem bọn hắn chỗ dung hợp pháp tắc.

Tấn thẳng làm Đạo Văn cường giả về sau, không có đề bạt một văn đều sẽ lĩnh ngộ một đạo Vũ Trụ Pháp Tắc, những thứ này pháp tắc đủ loại, có cao cấp có hạ cấp, có thần bí có phổ thông. Trừ phi giống Tôn Ngộ Không như thế tình huống đặc biệt, nếu không tuyệt đại đa số người đến Cửu Văn Chí Tôn thời điểm đều sẽ lĩnh ngộ được chín đạo Vũ Trụ Pháp Tắc.

Mà lĩnh ngộ liền đến Vũ Trụ Pháp Tắc trở thành Cửu Văn Chí Tôn thời điểm, đó cũng không phải điểm cuối. Nếu muốn ở Cửu Văn Chí Tôn tiếp tục tăng thực lực lên, lúc này liền muốn Dung Hợp Pháp Tắc. Cũng là đem trước đó lĩnh ngộ được chín đạo Vũ Trụ Pháp Tắc toàn bộ dung hợp lại cùng nhau, không thành công dung hợp một đạo, thực lực thì biết tăng lên gấp bội. Làm đem chín đạo Vũ Trụ Pháp Tắc tan làm một đạo thời điểm, cơ hội tiến vào một tầng khác, cũng chính là Lục đại thần quốc Giới Chủ cảnh giới kia.

Thế nhưng là pháp tắc dung hợp cực kỳ khó khăn, liền xem như vạn năm khó gặp thiên tài cũng rất có thể dừng bước tại này. Liền xem như Yêu Hoàng Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất, cũng vẹn vẹn dung hợp Top 3 đạo Vũ Trụ Pháp Tắc. Chẳng qua coi như thế, bên ngoài thành 108 vị Thành Chủ bên trong, cũng thuộc về trung đẳng mức độ. Càng nhiều Thành Chủ thậm chí chỉ dung hợp một văn cùng hai văn thời điểm lấy được Vũ Trụ Pháp Tắc!

Mà Tần Vương, thì là dung hợp phía trước bảy đạo Vũ Trụ Pháp Tắc, chỉ cần lại đem đạo thứ tám đạo thứ chín dung hợp, vậy liền sẽ trở thành Hoàng Tuyền thế giới một cái khác năm giữ Giới Chủ thực lực cường giả. Bất quá, không có Trấn Giới Thiên Bì, vĩnh viễn cũng không phải là đối thủ của Giới Chủ!

Nguyên cố, Tần Vương mới có tư cách trở thành ba mươi tòa thành trì liên quân Minh Chủ, thống lĩnh bốn trăm vạn đại quân!

Ngay tại Tần Vương chỉ huy đại quân vừa mới gat ra trận thế, tại Chiến Yêu Thành phía Đông phương hướng, một cỗ thể lực khác cũng đã đạt tới. Ba trăm vạn nhân, đội ngũ chỉnh tề, trong đó càng có rất nhiều toàn thân tản ra thần thánh khí tức chủng tộc, chính là Diêu Quang chỉ huy quang minh quân!

Quang minh quân tuy nhiên nhân số so binh chiến Liên Minh ít có một trăm vạn người, thế nhưng là y nguyên không sợ hãi chút nào cùng binh chiến Liên Minh đối chọi gay gắt! Không vì cái gì khác, đơn giản là quang minh quân chính thể thực lực cùng cầm binh tác chiến năng lực so binh chiến Liên Minh mạnh lên không ngừng một điểm. Tuy nhiên chỉ có ba trăm vạn nhân, nhưng là nếu là thật đánh nhau, chỉ sợ kẻ thắng lợi cuối cùng rất có thể lại là quang minh quân!

Cái này chẳng những là bởi vì quang minh trong quân có đại lượng thần thánh chủng tộc, càng là bởi vì bọn hắn có một loại cuồng nhiệt tín ngưỡng, mỗi cái cùng bọn hắn chiến đấu qua người, bất luận thắng bại thời điểm đều sẽ lòng còn sợ hãi. Loại kia không sợ chết điên cuồng, không có bất kỳ người nào muốn cùng bọn hắn chiến đấu.

Chỉ bất quá thiếu sót duy nhất, cũng là Diêu Quang cá nhân thực lực. Bởi vì Diêu Quang tuy nhiên cũng là thiên túng kỳ tài, nhưng là chỉ dung hợp Lục đạo nửa Vũ Trụ Pháp Tắc. Thực lực so Tần Vương kém hơn như vậy một số.

Quang minh quân vừa mới đến không đạt được nửa khắc giữa, Chiến Yêu Thành phía Tây, ăn mặc một thân đen nhánh chiến giáp, giơ cao dũ tợn Quỷ Vương cờ Thương Minh Quỷ Vương cũng suất lĩnh 240 vạn đại quân đến!

Nếu như nói binh chiến Liên Minh là số người nhiều nhất mà lại năm giữ Hoàng Tuyền thế giới tối cường giả thể lực, cái kia quang minh quân cũng là chiến

đầu lực mạnh nhất, mà Thương Minh Quý Vương suất lĩnh Xích Quân, chỉ sợ sẽ là quý đệ nhất kinh khủng nhất một thế lực. Bởi vì lần này Thương Minh Quý Vương liên hợp hai mươi cái thành trì, tất cả đều là đủ loại Quý Thành cùng tà ma Ma Thành.

Đáng nhắc tới chính là, cùng Thương Minh Quý Vương có khắc cốt cừu hận, không phải Điều Quang thần thánh quang minh quân, ngược lại là Tần Vương binh chiến Liên Minh, hoặc là càng chuẩn xác mà nói pháp, là Tần Vương Quý Bình thành!

Bởi vì Tần Vương, đã từng thì là Quý Vương thành Thương Minh Quý Vương Phó Thành Chủ, một lần được xưng là U Minh Tần Vương! Chỉ bất quá về sau Hoàng Tuyền thế giới chẳng biết tại sao bỗng nhiên sinh ra một cái Ngự Quý Ân, vì đạt được một phương này Ngự Quý Ân, Thương Minh Quý Vương cùng U Minh Tần Vương ra tay đánh nhau! Mà kết quả cuối cùng cũng là U Minh Tần Vương đánh bại Thương Minh Quý Vương đạt được phía kia Ngự Quý Ân, sau đó chỉ huy thân binh của mình thoát ly Quý Vương thành, đồng thời nhiều hạ khác một tòa thành trì, tự xưng Quý Bình thành.

Mà đạt được Ngự Quý Ân về sau, mượn nhờ Kỳ Lực Lượng, Tần Vương tu vi bạo tăng, ngăn ngui vài chục năm liền trở thành Hoàng Tuyền đệ nhất thế giới cường giả, đồng thời nó thống lĩnh Quý Bình thành càng là trở thành 108 ngôi ngoại thành Đệ Nhất Thành!

Bất quá, Thương Minh Quý Vương cũng không phải là bị bại rồi tinh rồi mù, ngay tại Thương Minh Quý Vương chiến bại năm thứ hai, ngay tại tất cả mọi người coi là Thương Minh Quý Vương đã thời điểm chết, thậm chí đã có nhân chiếm cứ Quý Vương thành Thành Chủ vị trí thời điểm, Thương Minh Quý Vương chợt cường thế trở về!

Chẳng những thực lực tăng lên tới dung hợp lực văn pháp tắc cảnh giới, càng là không biết làm thế nào chiếm được một cái Trấn Ma Tỳ! Cái này Trấn Ma Tỳ là cùng cái kia Ngự Quý Ân đồng cấp bảo vật khác, mà Thương Minh Quý Vương cũng chính là bằng vào Trấn Ma Tỳ lần nữa trở thành Quý Vương thành Thành Chủ, đồng thời không ngừng mở rộng lãnh thổ, sau cùng Hoàng Tuyền thế giới sở hữu Quý Tộc cùng tà ma tộc toàn đều trở thành Thương Minh Quý Vương minh hữu hoặc là bộ hạ!

Chẳng qua nhiều năm như vậy, Thương Minh Quý Vương cùng U Minh Tần Vương lại chưa bao giờ có chính diện giao phong, tới đa cũng cũng là một số cỡ nhỏ ma sát. Cho tới bây giờ, hai phe thế lực rốt cục bắt đầu lần đầu tiên đối kháng chính diện!

Cứ như vậy, Yêu tộc Chiến Yêu Thành ba mặt, phân biệt bị Tần Vương chỉ huy binh chiến Liên Minh, Điều Quang chỉ huy hạ quang minh quân cùng Thương Minh Quý Vương Xích Quân gắt gao vây quanh!

Bất quá, ba phe thế lực lại tựa hồ như rất có ẩn ý một dạng người nào đều không có tiến công, mà chính là cứ như vậy vây khốn. Tựa hồ tại chờ đợi cái này cái gì!

Ngay tại ba phe thế lực đến nơi ban đêm hôm ấy, Yêu Hoàng Đế Tuấn phân biệt thu đến Tam Phong gần như giống nhau thư tín! Đều là nói để Đế Tuấn chỉ huy Yêu tộc chính mình một phương này đội ngũ, sau đó nội ứng ngoại hợp đến lúc đó nhìn tình huống công kích cái khác hai phe thế lực! Mà lại trong thư tất cả đều cho thấy chính mình sở tại thế lực binh lực cùng thực lực, đồng thời ngữ khí mười phần thành khẩn!

Chẳng qua Đế Tuấn bức nào nhận lực, chỉ là một cái ý niệm trong đầu chuyển động thì đoán được đây chỉ là ba phe thế lực không muốn bởi vì dẫn đầu công kích trước mà trở thành cái khác hai phe thế lực đánh cùng lúc chìm đầu đàn. Mà một khi chính mình chính mình đáp ứng trong đó một nhất phương thế lực, cái kia cái này nhất phương thế lực khẳng định thì sẽ lập tức Tuyên Thành chính mình là Yêu tộc mời tới viện thủ.

Nếu như vậy, cái này nhất phương thế lực thì rất có thể thủ lấy được trước Trấn Giới Thiên Bì. Bởi vì theo tam đại thế lực, Yêu tộc chỉ là bảy vạn người, là vô luận như thế nào cũng sẽ không cùng tam đại thế lực khai triển, đối với Yêu tộc tới nói, nếu như không muốn diệt tộc, biện pháp tốt nhất cũng là một Nhất Thế lực sau đó giao ra Trấn Giới Thiên Bì.

Chỉ cần có thể đạt được Trấn Giới Thiên Bì, bằng vào Trấn Giới Thiên Bì uy năng coi như mặt khác lưỡng đại thế lực liên thủ cũng không đáng sợ. Nếu như vận khí tốt thậm chí có thể diệt một cái trong đó thế lực từ đó đoạt lấy cái kia phe thế lực thành trì.

Kết quả như vậy, là tốt nhất, cũng là ba phe thế lực không có lập tức tiến công nguyên nhân. Yêu tộc tuy nhiên chỉ có bảy vạn người, bất quá vạn nhất thật bức gấp người ta dùng bảy vạn người huyết tề đến phát động Trấn Giới Thiên Bì, chỉ sợ đối với bất kỳ bên nào thế lực đều là một tràng tai nạn!

Thế nhưng là làm Đế Tuấn xem hết Tam Phong tin về sau, tại cùng Đông Hoàng Thái Nhất thương lượng một chút về sau, liền liên tục viết Tam Phong hồi âm, đồng thời phái người phân biệt đưa cho ba phe thế lực trong tay!

Cho Tần Vương trên thư, viết: Ta Yêu tộc nguyện ý nghe Tần Vương hiệu lệnh, trước cùng nhau Diệt Quý Vương, sau đó ta Yêu tộc giao ra Trấn Giới Thiên Bì trợ Tần Vương diệt Điều Quang!

Cho Thương Minh Quý Vương trên thư, viết: Ta Yêu tộc nguyện ý nghe Quý Vương hiệu lệnh, trước cùng nhau diệt Điều Quang, sau đó ta Yêu tộc giao ra Trấn Giới Thiên Bì trợ Quý Vương Diệt Tần Vương!

Cho Điều Quang trên thư, làm theo viết: Ta Yêu tộc nguyện ý nghe quang minh Vương hào lệnh, trước cùng nhau Diệt Tần Vương, sau đó ta Yêu tộc giao ra Trấn Giới Thiên Bì trợ quang minh Vương Diệt Quý Vương!

Chương 136: Yêu Tộc khùng bố!

Một đêm này, là hỗn loạn một đêm, ba phe thế lực thám báo, thám tử, tai mắt toàn bộ phát động. Thế nhưng là mãi cho đến hừng đông, đều không có đạt được tin tức hữu dụng gì!

Chẳng qua Tần Vương, Quý Vương cùng quang minh Vương Điều Quang cũng cũng không hề hoàn toàn tin tưởng Đế Tuấn lá thư này trên nói tới. Nhưng là đã oanh oanh liệt liệt đến, vậy làm sao nói cũng không có khả năng chỉ là ở chỗ này mọi người cùng nhau phôi nặc!

Cho nên khi hắc ám thối lui trước tiên, Tần Vương trận doanh thì thối lên tiến công kèn lệnh. Trọn vẹn bốn triệu người, trừ chừa lại một trăm vạn người đến phòng ngự phía đông quang minh quân, còn lại ba trăm vạn tướng sĩ tại Tần Vương chỉ huy hạ, hiện lên một cái tam giác hình mũi khoan chiến trận hướng về phía Tây Quý Vương chỗ quân đội phóng đi!

Suy tư một đêm, Tần Vương vẫn là quyết định dẫn đầu tiến công Quý Vương, dù sao mình cùng Thương Minh Quý Vương cừ hận đã đến vô pháp hóa giải cấp độ, cũng sớm đã là không chết không thôi cục diện. Sợ dĩ một mực không có động thủ, chẳng qua là sợ hãi hai phe giao chiến tổn thất quá mức nghiêm trọng mà để Điều Quang tay trái ngư ông chỉ lợi.

Bất quá hôm nay, quý này Vương là nhất định phải đánh. Bởi vì nếu như mình bất luận là công kích trước Điều Quang quang minh quân vẫn là tiến công chiến Yêu Thành, chỉ sợ đều cùng lúc gặp Điều Quang cùng Quý Vương liên thủ.

Mà chính mình trước không thêm quan tâm Yêu tộc, trước tấn công Quý Vương, nếu như vậy, Điều Quang có cực lớn có thể sẽ không nhúng tay mà chính là dùng tốc độ nhanh nhất đánh hạ Chiến Yêu Thành đoạt Trấn Giới Thiên Bì!

Bất quá, hắc hắc, cái này Yêu tộc cũng không phải dễ dàng như vậy đánh, mà Trấn Giới Thiên Bì cũng không phải dễ dàng như vậy cầm. Hoặc là nói, Tần Vương ban đầu không có ý định đạt được khối kia Trấn Giới Thiên Bì, độ cao khác nhau nhìn thấy đồ vật là khác biệt. Đối với Trấn Giới Thiên Bì Tần Vương tuy nhiên cực độ khát vọng, thế nhưng là hẳn biết, Thiên Bì, còn không phải bọn họ có thể nhúng chàm. Nguyên có ngay từ đầu Tần Vương mục đích, cũng là diệt đi Quý Vương Xích Quân, sau đó cướp đoạt Quý Vương trong tay Trấn Ma Tỳ.

Chỉ muốn lấy được Trấn Ma Tỳ lại thêm chính mình Ngự Quý Ân, cái này Hoàng Tuyền thế giới trừ vị giới chủ kia đại nhân cùng mười vị nội thành Thành Chủ, sợ rằng sẽ không người nào có thể đánh bại chính mình! Giới Chủ đương nhiên không cần phải nói, dùng có Trấn Giới Thiên Bì hẳn, là cái thế giới này chỉ cao vô thượng người thống trị. Mà cái kia mười vị nội thành Thành Chủ, nghe nói toàn bộ đều là dung hợp tám đạo pháp tắc cường giả, còn kém một bước liền có thể đạt tới cảnh giới kia.

Ngay tại Tần Vương đại quân vừa động thời điểm, Quý Vương Xích Quân cũng lập tức hành động lên. Mà lại mục tiêu vậy mà cũng không phải Yêu tộc mà chính là Tần Vương. Đương nhiên, Điều Quang quang minh quân cũng không lạc hậu, cơ hồ là cùng Thương Minh Quý Vương Xích Quân đồng thời hành động, mà mục tiêu, chính là giữa sườn núi Chiến Yêu Thành!

Trong lúc nhất thời, ba phe thế lực gần 10 triệu đại quân đồng thời thúc đẩy. Không đến nửa khắc giữa, Thương Minh Quý Vương Xích Quân cùng U Minh Tần Vương binh chiến Liên Minh đã chém giết đến cùng một chỗ. Mà Quý Vương cầm trong tay Trấn Ma Tỳ cũng đã cùng cầm trong tay Ngự Quý Ân Tần Vương đưa trước tay.

Tại hai người giao thủ thời điểm, Điều Quang quang minh quân cũng đã leo đến chỗ giữa sườn núi, bởi vì ba trăm vạn nhân thực sự quá to lớn, không chịu có thể tất cả mọi người đều leo đến sườn núi, nguyên có không sai biệt lắm chỉ có hơn một triệu người đứng tại dưới tường thành, còn lại hoặc là cũng là tại trên vách núi đá leo lên hoặc là cũng là tại chân núi chờ đợi.

Mà Đế Tuấn cũng đã sớm mệnh lệnh thủ hạ mở ra Hộ Sơn Đại Trận! Một cái toàn bộ từ ngôi sao trầm tạo thành to lớn màn sáng đem Chiến Yêu Thành hoàn toàn che phủ ở bên trong, chính là cái kia bị Đông Hoàng Thái Nhất thiếu lược sửa đổi Chu Thiên Tinh Đẩu Hộ Sơn Đại Trận!

Ba trăm vạn nhân đối với năm vạn người Công Thành Chiến, ngay tại Đế Tuấn gầm lên giận dữ giữa bắt đầu!

Mà Đế Tuấn mệnh lệnh thứ nhất, cũng là mệnh lệnh Yêu tộc đem cái kia ba mươi vạn cỗ bạo liệt khô lổ toàn bộ ném mạnh đi xuống! Bởi vì thời gian quá vội vàng, năm vạn người ngày đêm không ngừng cũng chỉ là chỉ làm ba mươi vạn cỗ bạo liệt khô lổ.

Địch quân ý nghĩ rất đơn giản, nhìn trước mắt hình thức ba phe thế lực bởi vì lẫn nhau có kỵ, cũng không cùng lúc công thành, mà chính là Điều Quang một phương quang minh quân tiến công. Tần Vương cùng Quý Vương làm theo bắt đầu hồ khắp. Nếu như vậy, Yêu tộc còn sẽ có một số đường sống. Không phải vậy ba phe thế lực nếu là vừa ngoan tâm trực tiếp công kích chiến Yêu Thành phía dưới đại sơn, chỉ sợ chính mình những thứ này Phòng Ngự Thủ Đoạn đều sẽ không có bất kỳ cái gì tác dụng.

Đế Tuấn trong lúc suy tư, chính một chút ba mươi vạn bạo liệt khô lổ đã toàn bộ ném xuống. Hậu quả như vậy, thì là trước kia trọn vẹn một triệu quang minh quân cơ hồ thương vong hầu như không còn!

Tuy nhiên cái này một triệu quân tiên phong thực lực là quang minh trong quân kém nhất, thế nhưng là liền xem như kém nhất cũng có được bốn vạn đến ngũ vạn thực lực. Thế nhưng là ai có thể nghĩ tới Yêu tộc vậy mà lại có nhiều như vậy bạo liệt khô lổ phải biết bạo liệt khô lổ chế tác thủ pháp mấy cái có

lẽ đã thất truyền, cái này Yêu tộc lại từ đâu bên trong lấy được

Sắc mặt tái nhợt nhìn lấy giữa sườn núi Chiến Yêu Thành, chính mình tổn thất gần một triệu thể nhưng là liền người ta một bên đều không có đụng phải. Ba trăm vạn đại quân trong nháy mắt cũng chỉ có hai trăm vạn, nguyên vốn có thể cùng Tần Vương tranh phong binh lực bây giờ lại thành hạng chót tồn tại.

"Chủ soái, làm sao bây giờ mới vừa đối mặt chúng ta thì tổn thất một phần ba binh lực. Cái này Yêu tộc, đã vậy còn quá khủng bố!"

"Ra lệnh tất cả mọi người, toàn bộ công kích ngọn núi. Chúng ta đem ngọn núi này phá hủy, nhìn hán thành tri có thể hay không đổ xuống tới!"

Ra lệnh một tiếng, quang minh quân toàn thể không sau đó rút lui, sau đó hai triệu người làm năm cái phương trận, tại Diêu Quang dẫn đạo hạ bắt đầu chuẩn bị một chiêu hợp kích quang minh Đại Đế ấn!

Đây là chỉ có Diêu Quang quang minh quân đặc hữu chiêu thức, tập hợp tất cả mọi người Quang Minh Lực Lượng hội tụ đến Diêu Quang một cái kỳ lạ thủ ấn bên trong, sau đó nhất cử đánh ra! Nếu như một kích này thuận lợi hoàn thành, đừng nói là một tòa núi lớn, chỉ sợ liền toàn bộ Chiến Yêu Thành đều sẽ trở thành tro bụi!

Chẳng qua cái này kinh khủng nhất kích đại giới cũng rất lớn, hai triệu người chỉ sợ sẽ có đồng dạng nhân thoát lực! Nhưng là hiện tại Diêu Quang đã không để ý tới những thứ này, trong nháy mắt bị diệt một triệu đại quân, đã để Diêu Quang mất lý trí! Thậm chí giờ này khắc này Diêu Quang đã không có ý định đoạt được Trấn Giới Thiên Bì!

Ngay tại hai trăm vạn quang minh quân vừa mới bắt đầu tụ lực thời điểm, chỗ giữa sườn núi Chiến Yêu Thành trên đầu thành, bỗng nhiên thêm ra mười tám cái đen nhánh động khẩu!

"Lôi Hỏa Chích Viêm Pháo, mục tiêu, quang minh quân, nã pháo!"

Đồng Hoàng Thái Nhất ra lệnh một tiếng, mười tám ngòi Lôi Hỏa Chích Viêm Pháo bỗng nhiên cùng nhau hiện lên một đạo hồng quang, sau đó mười tám đạo giống như giống như sao băng quang mang trực tiếp đánh vào hai trăm vạn quang minh đại quân chính giữa!

Sau đó, cũng là vang vọng chân trời kêu rên cùng nổ hồng. Thế nhưng là cái này vền vền cái khúc nhạc dạo, sau đó thời gian bên trong, mười tám tôn Lôi Hỏa Chích Viêm Pháo, mỗi một vị bắn ra 20 phát pháo đạn, mười tám tôn cũng là ba trăm sáu mươi phát!

Làm chấn thiên tiếng oanh minh tán đi về sau, nguyên bản hiện lên năm cái phương trận sắp hàng chỉnh tề hai trăm vạn quang minh quân, giờ phút này vậy mà không đủ một triệu! Mà lại liền xem như may mắn còn sống sót quang minh quân, cũng phần lớn đều là hoặc nhiều hoặc ít bị thương nặng!

Yêu tộc không hư hại một người, quang minh quân thương vong hai trăm vạn!

Ngay cả nguyên bản cùng chết Tần Vương cùng Quý Vương cũng đều dừng tay, ngơ ngác nhìn đầy đất bừa bộn cùng khắp nơi trên đất chân cụt tay đứt! Hai người liếc mắt nhìn nhau, không khỏi dâng lên vạn phần nghi mà sợ!

Lôi Hỏa Chích Viêm Pháo! Yêu tộc lại còn có thứ này cái này Yêu tộc đến cùng lai lịch ra sao phương nào Thần Thông chẳng những có Trấn Giới Thiên Bì, mà lại liền đã sớm thất truyền bạo liệt khôi lỗi phương pháp luyện chế đều có. Hiện tại, vậy mà lại khiêng ra mười tám tôn Lôi Hỏa Chích Viêm Pháo! Cái đồ chơi này thế nhưng là Lục đại thần quốc công nhiên cảm đoán đồ vật a.

Chẳng qua sau một khắc, Tần Vương cùng Quý Vương trên mặt đồng thời dâng lên một cổ tham lam! Sau đó hai người đồng thời hạ lệnh hai phe ngưng chiến, sau đó nhìn nhau gật đầu. Nguyên bản còn có đang chém giết lẫn nhau hai phe nhân mã trong nháy mắt biến thành hợp tác Liên Minh!

Lôi Hỏa Chích Viêm Pháo tuy nhiên khủng bố, chẳng qua tiêu hao càng khủng bố hơn. Hai người tin tưởng, trải qua vừa rồi cái này một đợt công kích, Yêu tộc khẳng định đã không có mấy khối tám văn Linh Hồn Kết Tinh! Thậm chí hai người còn phát hiện, Lôi Hỏa Chích Viêm Pháo phía sau hơn hai trăm phát pháo uy lực của đạn rõ ràng hạ xuống, vậy khẳng định là Yêu Tộc tám văn Linh Hồn Kết Tinh tiêu hao hết, nguyên có dùng bảy văn cùng lục văn. Thế nhưng là bảy văn cùng lục văn Linh Hồn Kết Tinh cũng không thể phát huy nhiều ít uy lực.

Lôi Hỏa Chích Viêm Pháo có cái kỳ quái đặc điểm, tám văn trở lên Linh Hồn Kết Tinh nó có thể phát huy ra gấp ba thậm chí uy lực lớn hơn, mà nếu như là bảy văn tối đa cũng chỉ phát huy hai phần ba uy lực, lục văn, chỉ có một nửa. Mà lục văn một chút, căn bản là không có cách thôi động Lôi Hỏa Chích Viêm Pháo nã pháo!

Để Tuấn đứng ở cửa thành thượng, Tần Vương cùng Quý Vương bỗng nhiên liên hợp, gần sáu triệu người đại quân rống giận hướng về Chiến Yêu Thành vọt tới. Để Tuấn trên mặt, lộ ra một cổ tuyệt vọng cùng bất đắc dĩ thần thái.

Bạo liệt khôi lỗi cùng Linh Hồn Kết Tinh toàn bộ tiêu hao, mà Hộ Sơn Đại Trận tuy nhiên cường, nhưng là tại đại quân trước mặt đoán chừng cũng kiên trì không bao lâu. Một khi Hộ Sơn Đại Trận bị phá, Yêu Tộc năm vạn người đều không đủ người ta nhét kê răng.

Thế nhưng là, ngay tại Quý Vương cùng Tần Vương đại quân vừa mới bò lên trên cái kia giữa sườn núi thời điểm, trên bầu trời bỗng nhiên vỡ ra một cái khe. Ngay tại tất cả mọi người sợ hãi cùng cái kia rò rỉ ra khí tức mạnh mẽ thời điểm, một khối màu cam cơ hồ có cao hơn mười mét lớn Thiên Bì bỗng nhiên từ cái kia trong cái khe xuất hiện đồng thời trực tiếp rơi vào Chiến Yêu Thành trước cửa thành.

Khối này Thiên Bì Đồng Thể hiện lên màu cam, nhìn mười phần mỹ lệ hoang tưởng. Mà hôm nay bia chính diện, lại viết: Trấn Giới Thiên Bì Trấn Hồn Ngũ Hào!

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 137: Phong hồi lộ chuyển

Nhìn qua khối này bỗng nhiên xuất hiện Thiên Bì, bất luận là Thương Minh Quý Vương vẫn là U Minh Tàn Vương, bất luận là Yêu Hoàng Đế Tuấn vẫn là cái kia vô số đại quân, tất cả đều sửng sờ nhìn lấy khối kia Thiên Bì, Thiên Bì trên tản ra uy áp, làm cho tất cả mọi người cũng không dám vọng động.

Sau đó, tại cái kia vết nứt dần dần biến mất thời điểm, tại vết nứt bên cạnh chỗ hư không bỗng nhiên xuất hiện một đạo chừng trăm mét cao lớn Thiên Quốc Chi Môn. Cả đại môn không biết là dùng tài liệu gì chế thành, chẳng qua mỗi người đều phát hiện, chỉ cần mình nhìn lên một cái phảng phất linh hồn đều muốn bị đại môn kia hút đi vào.

Cảm giác được đại môn này quý dị, tất cả mọi người nhao nhao không còn dám nhìn lên một cái. Mà giờ khắc này, trái tim tất cả mọi người bên trong đã rõ ràng, cái này Trần Hồn số ba Thiên Bì cùng đạo này Thiên Quốc Chi Môn, tất cả đều tiêu chí lấy đem có một người sẽ xuất hiện, này người cũng là Hoàng toàn thể giới Giới Chủ Bạo Quân Nguyệt Hoàng Tuyền!

Nếu như không sai, cái kia đạo Thiên Quốc Chi Môn xuất hiện về sau, Quý Vương cùng Tàn Vương bỗng nhiên đồng thời đăng không mà lên, sau đó một trái một phải, đồng thời phát lực, cái kia to lớn Thiên Quốc Chi Môn, liền bị hai người cho đẩy ra. Mở cửa lớn ra về sau, hai người liền vào hư không chỗ quỷ đi xuống.

Mà theo hai người quỷ xuống, ở đây tất cả mọi người, bất luận là Yêu tộc vẫn là Xích Quân, toàn bộ mảng lớn mảng lớn quỷ xuống. Thậm chí có chút còn tại treo leo thành tường nhân càng là trực tiếp nhảy rơi xuống, sau đó hai đầu gối quỷ xuống đất.

"Cung nghênh Giới Chủ Đại Nhân!"

"Cung nghênh Giới Chủ Đại Nhân!"

Khi tất cả nhân quỷ xuống về sau, trước là Quý Vương cùng Tàn Vương cao quát một tiếng, sau đó tất cả mọi người theo đồng thời hô to! Tiếng hô tán đi, cái kia Thiên Quốc Chi Môn được bỗng nhiên truyền đến trận trận Tiên Nhạc, mà theo Tiên Nhạc vang lên, cái kia trong cửa lớn vậy mà bay ra mười mấy cái mỹ mạo cực điểm Tiên Nữ.

Những thứ này Tiên Nữ có cầm trong tay cánh hoa, có cầm trong tay Ngọc Lộ, không ngừng mà gieo rắc đi xuống. Ngay tại tất cả Tiên Nữ cũng bay ra đại môn đồng thời phân lập cùng đại môn hai bên thời điểm, một vị thân mặc bạch y, tóc bạc Ngân Mâu Tuấn Mỹ Thiếu Niên. Gánh vác lấy tay, đi từ từ đi ra!

Làm cái này Tuấn Mỹ Thiếu Niên vừa đi ra khỏi Thiên Quốc Chi Môn thời điểm, tất cả mọi người nhất thời quần tình xúc động, nhao nhao dùng lớn nhất thanh âm hét to nói: "Cung nghênh Giới Chủ Đại Nhân, cung nghênh Giới Chủ Đại Nhân!"

Hoàng Tuyền thế giới đánh Giới Chủ, Bạo Quân, Nguyệt Hoàng Tuyền!

Hắn cũng là tất cả mọi người thần, chí cao vô thượng còn sống thần!

Nhìn thấy tất cả mọi người hô to, Nguyệt Hoàng Tuyền nhẹ nhàng ép một chút tay. Nhất thời thanh âm tán đi, không có người nào tái phát ra một điểm thanh âm. Sau đó Nguyệt Hoàng Tuyền đầu tiên là nhìn xem Chiến Yêu Thành được Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất hai người, sau đó lại nhìn xem chân núi cái kia đã biến thành đất khô cằn Điều Quang ba trăm vạn quang minh quân, sau đó lại nhìn một chút quỷ gỏi hai bên Quý Vương cùng Tàn Vương. Sau cùng, lại là ngẩng đầu nhìn một chút cái nào đó phương xa. Cuối cùng nói: "Thương Minh Quý Vương cùng U Minh Tàn Vương nghe lệnh, đình chỉ tiến công Yêu tộc Chiến Yêu Thành! Lập tức thu thập còn sót lại bộ đội, Điều Quang quang minh quân chỗ 22 ngôi ngoại thành, người hai nhân mỗi người mười toà. Yêu tộc Đế Tuấn nghe lệnh, lập tức phái người tiếp quản còn lại hai tòa ngoại thành! Chuyện lần này, cứ như vậy đi. Thương Minh Quý Vương cùng U Minh Tàn Vương nhớ kỹ, từ hôm nay trở đi, trong ngàn năm, không được xâm chiếm Yêu tộc mây may."

Nói xong, đón đến nói: "Sở hữu Hoàng Tuyền thế giới sinh linh nghe lệnh: Từ nay về sau đối với Yêu tộc mưu đồ làm loạn người, chém! Có nhục Yêu tộc uy nghiêm người, chém! Yêu tộc tộc nhân ý thể hiếp người người, chém! Tự mình tranh đoạt thành trì người, diệt nó thành! Yêu Hoàng Đế Tuấn, Thương Minh Quý Vương, U Minh Tàn Vương, toàn lực tăng thực lực lên, chuẩn bị năm mươi năm sau Lục Quốc chiến!"

"Mặt khác, tất cả mọi người từ bỏ Trần Giới Thiên Bì cướp đoạt. Như có gặp được một tên gọi là Tôn Ngộ Không Yêu tộc, cho hắn ủng hộ lớn nhất cùng viện trợ, không thể làm khó."

Nói xong, Nguyệt Hoàng Tuyền hướng về phía khối kia Trần Hồn số ba phát phát tay. Nguyên bản đứng ở Chiến Yêu Thành chỗ cửa thành Trần Giới Thiên Bì bỗng nhiên bỗng dưng bay lên, phiêu phù ở Chiến Yêu Thành trên cùng.

Sau đó, Nguyệt Hoàng Tuyền hướng về phía xa xa đánh một cái búng tay. Sau đó Trần Giới Thiên Bi bỗng nhiên quang mang hào phóng, màu cam quang hoa trong nháy mắt thì khuếch tán đến phạm vi ngàn dặm. Sở hữu tại cái phạm vi này được sinh linh, tất cả đều cảm giác được trước đó bị thương tại lấy một cái như bay tốc độ tại khỏi hẳn người, mà lại không có có thụ thương càng là cảm giác được thực lực đang thông thả tăng lên!

"Tất cả mọi người nguyện ngồi xếp bằng, các người đem đặt được Trần Giới Thiên Bi một khắc đồng hồ tẩy lễ!"

Nghe được Nguyệt Hoàng Tuyền, tất cả mọi người mừng rỡ như điên, ngay cả Tần Vương Quý Vương cùng Đế Tuấn Thái Nhất đều không ngoại lệ! Trần Giới Thiên Bi tẩy lễ, có thể để tiếp lễ rửa tội nhân trực tiếp ngộ đến càng cao tầng thứ Vũ Trụ Pháp Tắc. Hơn nữa còn có thể Tịnh Hóa chính mình linh hồn thể tạp chất.

Chỗ tốt như vậy, là liền dung hợp bảy đạo pháp tắc Tần Vương đều không thể coi nhẹ. Phải biết, trừ phi là dung hợp chín đạo pháp tắc, không phải vậy bất luận người làm sao tăng thực lực lên, linh hồn được đều sẽ có nhất định tạp chất. Cái này tạp chất có thể là tâm hồn sơ hở, tỷ như đối với người nào đó cảm hận cùng e ngại, đối với chuyện nào đó chấp nhất hoặc là tức giận, đối với một cái đồ vật tham lam hoặc là yêu cầu xa vời.

Hơn nữa còn có một số người tại cảm ngộ Vũ Trụ Pháp Tắc thời điểm từ nguyên nhân nào đó dẫn đến pháp tắc có thiếu hụt hoặc là hấp thu Linh Hồn Năng Lượng thời điểm hấp thu một số vô ích lại lại không cách nào Tịnh Hóa rơi đồ vật. Tình huống như vậy quả thực nhiều không kể xiết. Nguyên có đạt được Trần Giới Thiên Bi tẩy lễ, đó là sở hữu Hoàng Tuyền thế giới sinh linh lớn nhất khao khát.

Rất nhanh, tẩy lễ kết thúc. Tất cả mọi người đều có một loại thoát thai hoán cốt cảm giác. Mọi người ở đây còn có đang cảm thán tẩy lễ thần diệu thời điểm. Trên bầu trời bỗng nhiên truyền đến một tiếng hét lớn. Thanh âm này lẫn như lời đình, thực lực hơi kém một số người kém chút thì ngắt đi. Tất cả mọi người trong nháy mắt ngừng đầu, chỉ gặp giữa không trung vậy mà lại bị xé nứt một vết nứt. Mà lại cái này khe nứt mười phần to lớn, từ đó tràn ra Vũ Trụ Phong Bạo đồng dạng lực lượng làm cho tất cả mọi người cảm thấy tim đập nhanh.

"Về phần dạng này sao có muốn hay không ta giúp người một cái a "

"Hừ, Nguyệt Hoàng Tuyền, nói ít ngồi chiêm chọc, nếu không phải vừa mới gặp được Vũ Trụ Phong Bạo, ta làm sao lại chật vật như vậy "

Đang khi nói chuyện, một đạo chừng cao hơn mười mét to lớn bóng người thì xuất hiện. Bóng người này ăn mặc một thân áo vải phục, nhất chương mặt chữ quốc trên mày kiếm mắt sáng, một đầu có chút hơi tóc dài bị tùy ý buộc ở sau ót. Chẳng qua nhìn kỹ lại đó có thể thấy được người này quần áo có chút tổn hại, lộ ra nhân có chút chật vật.

"Có đang lúc đại môn người không đi, nhất định phải cậy mạnh xé rách không gian. Người cái này có thể quai đến người nào "

"Ta thà rằng để Vũ Trụ Phong Bạo thổi, cũng không đi người cái kia phá đại môn!"

"Ai mà thêm a, lần này tới, chuyện gì vì Trần Giới Thiên Bi đi "

"Không tệ, trước mấy ngày ta cảm giác được ta lưu tại Bàn Cổ Thế Giới cổ kia phân thân khí tức, nguyên có cảm giác được khối kia Thiên Bi khả năng ra chút vấn đề. Về sau ta đại ca thôi toán ra Thiên Bi vậy mà tại người nơi này. Nếu không phải hai ta quan hệ tốt, chỉ sợ ta đều cho là người là đem Thiên Bi cho đoạt."

"Ta có thể không có thêm, khối kia Thiên Bi cũng là khoai lang bông tay, ta cũng không muốn tự tìm phiền toái. Chẳng qua Thiên Bi đúng là tại ta chỗ này, nhưng là là tại một cái Yêu Tộc thiếu niên trong tay. Mà lại cái kia Yêu tộc thiếu niên, trên thân nhưng còn có lấy khí tức của người đây. Chắc chắn, không phải là người con riêng đi "

"Đánh rắm, ta liền lão bà đều không có, ở đâu ra con riêng. Tranh thủ thời gian mang ta đi tìm người kia, không phải vậy bị còn lại Thần Quốc nhân phát hiện, coi như phiền phức."

Nguyệt Hoàng Tuyền hiển nhiên cũng biết chuyện trình độ trọng yếu, cũng không nhiều lời, quay người liền muốn bay đi. Chẳng qua lúc này cái kia to lớn bóng người chợt ngăn trở Nguyệt Hoàng Tuyền, tiếp đó xoay người hướng về phía người phía dưới nói ra: "Là ai làm phân thân của ta a mau ra đây để ta xem một chút!"

Mặt trầm lặng yên một chút, Đế Tuấn cầm trong tay Hiên Viên Kiếm đằng không mà lên, sau đó nói: "Không biết tiền bối nói thế nhưng là ta" nói xong, vung tay lên, chấn vỡ Hiên Viên Kiếm, sau đó kiếm toái phiến hội tụ thành một cái đồng dạng chừng mười thước bóng người cao lớn. Mà lúc này Đế Tuấn mới phát hiện, kiếm này bên trong hư ảnh tướng mạo vậy mà cùng người kia giống như đúc, trừ sau lưng không có gánh vác cái kia thanh to lớn Chiến Phủ bên ngoài, liền quần áo trên người đều hoàn toàn tương tự!

Nhìn thấy cái này hư ảnh xuất hiện, người không lồ kia bỗng nhiên một tiếng than thở nói: "Nghĩ không ra người thật vẫn lạc, ai, chẳng qua may mắn, đây cũng là Hoàng Đế tiêu tử kia phong ấn a. Tính toán tiêu tử kia có ánh mắt, không phải vậy ta không phải đánh cho hắn một trận. Đúng, cái kia đoá Tiêu Hoa đâu?"

Sau đó Đế Tuấn nhìn thấy cái kia hư ảnh miệng khép khép mở mở nhưng lại không có âm thanh, liền biết cái này hư ảnh cần phải sử dụng một loại phương pháp đặc thù cùng người kia giao lưu, chẳng qua đột nhiên, một đạo thiểm điện lướt qua Đế Tuấn trong lòng.

Cái này hư ảnh, cái này hư ảnh nhưng mà năm đó Khai Thiên Tích Địa Bàn Cổ Đại Thần ý niệm thực thể a, năm đó bị Hoàng Đế lấy đại thần thông phong ấn tại trong kiếm. Bây giờ cái này cao lớn Cụ Nhân cùng cái này hư ảnh giống như đúc, đây chẳng phải là nói người không lồ này cũng là Bàn Cổ chính mình lão tổ tông Khai Thiên Tích Địa Bàn Cổ mà lại dựa theo lời nói của hắn, đạo hư ảnh này chỉ là phân thân của hắn một bộ phân thân thì có dạng này

uy năng cái kia Bàn Cổ thực lực

Nghĩ tới đây, Đế Tuấn bỗng nhiên cùng trong hư không hai đầu gối quỳ xuống, đồng thời hung hăng đập một cái đầu nói: "Yêu tộc Đế Tuấn gặp qua Bàn Cổ Đại Thần!"

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 138: Bàn Cổ!

"Ha-Ha, nguyên lai là Đế Tuấn tiểu quý này. Thái Nhất tiểu tử kia đầu còn không ra gặp ta cẩn thận ta đánh hai người một hồi!" Bàn Cổ âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống hạ, Đông Hoàng Thái Nhất vội vàng phi thân lên, sau đó cùng Đế Tuấn song song mà quỳ nói: "Thái Nhất gặp qua Bàn Cổ Đại Thần!"

"Cái này còn tạm được, đã ta cái này phân thân trong tay Đế Tuấn, vậy ta cũng sẽ không cần lo lắng. Chẳng qua người thanh kiếm này lại không được tốt lắm, không phải vậy ta cái này phân thân thực lực còn có thể mạnh hơn trên ba phần. Mặc dù chỉ là tàn hồn hư ảnh thực lực mười không còn một, chẳng qua khí thế lại là không có chút nào hạ xuống. Về sau dùng để chống đỡ giữ thế diện vẫn là có thể!"

Nói xong, tay khẽ vẫy, cái kia hư ảnh thì trở lại Hiên Viên Kiếm bên trong, mà cái kia vô số toái phiến cũng đều lại lần nữa hóa thành một thanh kiếm! Đem Hiên Viên Kiếm chiêu đưa tới tay, Bàn Cổ tay phải cầm kiếm, hơi chút suy nghĩ về sau, tay trái đột nhiên nâng lên, sau đó giữ tại chỗ chuôi kiếm, sau đó theo kiếm nhận một vòng, Bàn Cổ lòng bàn tay trái bỗng nhiên mở ra một đạo vết thương thật nhỏ. Sau đó cái này trong vết thương, thấm ra hai giọt máu tươi. Trong đó một giọt rơi vào cái này Hiên Viên Kiếm phía trên, một cái khác Địa Tắc bị Bàn Cổ tay nâng đến!

Làm cái này một Bàn Cổ huyết dịch rơi xuống trên thân kiếm về sau, Hiên Viên Kiếm bỗng nhiên rung động dữ dội lên. Lúc này Bàn Cổ lại vừa quay đầu nhìn về phía một bên Nguyệt Hoàng Tuyền! Nhìn thấy Bàn Cổ ánh mắt, Nguyệt Hoàng Tuyền bất đắc dĩ nhún nhún vai, sau đó một chỉ điểm ra. Chỉ gặp một đạo vàng cam cam quang mang rót vào Hiên Viên Kiếm bên trong, nguyên bản kịch liệt chấn động thân kiếm trong nháy mắt thì an tĩnh lại. Nguyên bản màu bạc trắng thân kiếm cũng thay đổi thành đỏ như máu, chỉ bất quá kiếm tích bộ phận nhưng lại có một đạo vàng cam cam tia sáng!

"Đế Tuấn tiểu tử, thanh kiếm này, hảo hảo chăm sóc. Có kiếm này tại, có thể bảo vệ người Yêu tộc không ngại!" Nói xong, còn có không đợi Đế Tuấn khấu tạ, Bàn Cổ cùng Nguyệt Hoàng Tuyền hai người trực tiếp thì lách mình tiến cái kia đạo Thiên Quốc Chi Môn!"

Chẳng qua tại Nguyệt Hoàng Tuyền thân ảnh sắp chui vào Thiên Quốc Chi Môn thời điểm, trong tai của mọi người lại truyền tới một thanh âm: "Quý Vương Tần Vương lập tức thu binh! Chiến Yêu Thành tấn thẳng làm chính xác nội thành! Đều tản đi đi, chuyện hôm nay, không được nhắc lại!" Thanh âm chưa dứt, người đã biến mất không thấy gì nữa. Mà cái kia đạo cự đại Thiên Quốc Chi Môn cũng trong nháy mắt ẩn vào không trung.

Đợi đến Thiên Quốc Chi Môn cùng Bàn Cổ, Nguyệt Hoàng Tuyền khí tức hoàn toàn biến mất về sau, Tần Vương Quý Vương cùng Đế Tuấn Thái Nhất bọn người mới chậm rãi ngẩng đầu, sau đó đứng lên. Đại gia lần nhau nhìn xem, Quý Vương trước nói: "Đông Hoàng cùng Yêu Hoàng, lần này đắc tội. Chờ ta trở về về sau, ôn hòa chuẩn bị hậu lễ lại tới bái phỏng!"

Nói xong, lại quay đầu nhìn về phía Tần Vương nói: "Tần Vương, ta cũng không muốn cùng người lại so đo, hi vọng về sau nước giếng không phạm nước sông. Đợi đến Lục Quốc chiến thời điểm, tại một phần thắng bại đi!"

Lần nữa hướng về Đế Tuấn chấp tay một cái, Quý Vương trực tiếp quay người rơi vào Xích Quân bên trong, sau đó chính bị quân đội, chuẩn bị đi tiếp thu quang minh quân thành trì!

Nhìn thấy Quý Vương như thế gọn gàng, Tần Vương cũng có chút lảng, chẳng qua dù sao cũng là nhất phương kiêu hùng, biết hôm nay việc này khẳng định không có kết quả gì, cùng thả cái gì ngoan ngoãn, không bằng hướng Quý Vương như thế dứt dứt khoát khoát.

Sau đó Tần Vương đồng dạng hướng về phía Đế Tuấn chấp tay một cái, nói: "Nhiều có đắc tội, ngày khác trở lại tiếp!" Nói xong cũng là trực tiếp hạ xuống, bắt đầu kiểm kê nhân số đồng dạng chuẩn bị tiếp thu một nửa khác thành trì.

20 ngoài thành, một người mười toà, về phần hai người làm sao chia, Tần Vương cùng Quý Vương đều là người thông minh, trong lòng sớm đã có kết luận! Nhìn lấy nguyên bản khí thế hung hăng ngàn vạn đại quân, bây giờ lại là không nói một lời thu thập tàn quân chuẩn bị rút đi, trong lúc nhất thời, Đế Tuấn cùng Thái Nhất đều có chút cảm giác không chân thật.

Nguyên vốn nên đã làm tốt tử chiến thậm chí diệt tộc chuẩn bị, hiện tại chẳng những may không hư hại, hơn nữa còn bị Giới Chủ cho đề thăng làm chính xác nội thành. Thậm chí còn lão tổ tông Bàn Cổ Đại Thần, Bàn Cổ Đại Thần càng là lại lần nữa tế luyện chính mình Hiên Viên Kiếm! Đây mới thật sự là nhân họa đắc phúc!

Chính xác nội thành, ý tứ cũng là chỉ có Chiến Yêu Thành xuất hiện một tên dung hợp chín đạo pháp tắc cường giả thì sẽ lập tức tấn thẳng làm nội thành!

Mà trong thời gian này, Chiến Yêu Thành hết thảy đều dựa theo nội thành tiêu chuẩn đến, cái này mang ý nghĩa Vô Thượng vinh dự cùng địa vị còn có to lớn tư nguyên cùng

Có thể nói, từ nay về sau Chiến Yêu Thành sẽ thành Hoàng Tuyền thế giới lại một phương bá chủ người. Mà thiếu hụt, chỉ là thời gian!

Một trận đại chiến, cứ như vậy kết thúc.

Mà phương xa Tê Chiêu cùng Tôn Ngộ Không, lại không biết chút nào! Chỉ bắt quả tại Nguyệt Hoàng Tuyền cùng Bàn Cổ xuất hiện thời điểm khí tức khủng bố, tựa hồ để Tê Chiêu có cảm giác. Chẳng qua Tê Chiêu lại nghĩ không ra hai vị Giới Chủ cấp bậc cường giả không phải đến hủy diệt Yêu Tộc, mà chính là đến bảo trụ Yêu Tộc!

Cũng Tôn Ngộ Không, Tê Chiêu một mực chạy vội ba ngày ba đêm. Tuy nhiên Tê Chiêu biết nếu như Hoàng Tuyền thế giới Giới Chủ xuất thủ, mình coi như chạy bao xa chỉ cần còn có ở cái thế giới này cái kia đều vô dụng, chẳng qua Tê Chiêu vẫn còn đang điên cuồng chạy trốn. Có lẽ trốn cũng vô dụng, tuy nhiên lại cũng không thể ngồi chờ chết. Mình không thể chết, mà Tôn Ngộ Không càng thêm không thể chết.

Chẳng qua liền xem như Tê Chiêu thể lực, cũng Tôn Ngộ Không điên cuồng chạy vội sau ba ngày ba đêm, cũng có chút không chịu đựng nổi. Tuy nhiên bởi vì trăm thành gần ngàn vạn đại quân đều qua tấn công Yêu Tộc quan hệ, dẫn đến Tê Chiêu không có gặp được cái gì địch nhân, chẳng qua Hoàng Tuyền thế giới một số Hồn Thú vẫn là có rất nhiều, hơn nữa còn đều rất cường đại. Nếu như đem lực lượng của mình tiêu hao quá nhiều, chỉ sợ đến lúc đó gặp gỡ lợi hại Hồn Thú thì nguy hiểm.

Nguyên cơ Tê Chiêu liền tìm một chỗ dựa vào nước địa phương dừng lại. Hoàng Tuyền thế giới tuy nhiên không cần ăn đồ vật, nhưng vẫn là muốn uống nước, mà lại nơi này nước cũng không phải là Bàn Cổ giới cái chủng loại kia nước, mà là một loại có thể vững chắc linh hồn trạng thái dịch thể. Nếu như Hoàng Tuyền thế giới nhân thời gian quá dài không uống nước, linh hồn thì sẽ từ từ tiêu tán tại thế giới bên trong.

Cho Tôn Ngộ Không cho ăn chút nước sau, phát hiện Tôn Ngộ Không tựa hồ vẫn là không có tỉnh lại dấu hiệu, Tê Chiêu không khỏi có chút bận tâm. Theo lý thuyết, Tôn Ngộ Không chẳng qua là tiêu hao quá lớn, thế nhưng là đã ba ngày, mà lại khối kia Cửu Văn Chí Tôn Linh Hồn Kết Tinh đều đã hoàn toàn hấp thu hết, thế nhưng là Tôn Ngộ Không lại không có chút nào chuyển biến tốt đẹp.

Nghĩ đến trước đó Tôn Ngộ Không bỗng nhiên bạo tử, Tê Chiêu lo lắng Tôn Ngộ Không là làm bị thương Linh Hồn Bồn Nguyên. Vạn nhất thật là dạng này, cái kia chỉ là hấp thu Linh Hồn Năng Lượng đã vụ sự vô bổ, chỉ có thể tìm kiếm một số Thiên Tài Địa Bảo cho Tôn Ngộ Không phục dụng. Đúng lúc này, Tê Chiêu bỗng nhiên cảm giác được giữa không trung có chút dị động.

Trong nháy mắt triệu ra Vô Tướng tuyệt tung, đồng thời đem Tôn Ngộ Không hộ tại sau lưng.

Sau đó, bầu trời thì không có dấu hiệu nào vỡ ra một khe hở khổng lồ, sau đó Tê Chiêu liền thấy một đạo cự đại đại môn từ trong cái khe xuất hiện. Cảm giác được loại này khí tức cường đại cùng uy thế, Tê Chiêu biết, rất có chịu có thể là Hoàng Tuyền thế giới Giới Chủ tìm tới mình cùng Tôn Ngộ Không.

Nhìn thấy đại môn kia thay đổi mở ra, Tê Chiêu trong lòng mười phần bất đắc dĩ cùng tuyệt vọng. Chính mình chăm chú sách lược lâu như vậy, lại cuối cùng muốn thất bại sao chẳng lẽ ta thật không có cơ hội sao

Rất nhanh, đại môn kia liền đã mở ra. Nhất thời, một cỗ phổ thiên cái địa cường hãn khí tức bao phủ xuống. Tê Chiêu có thể rất rõ ràng cảm giác được, đây tuyệt đối là Trấn Giới Thiên Bì khí tức, này người, thật là Hoàng Tuyền thế giới Giới Chủ Bạo Quân Nguyệt Hoàng Tuyền!

Liên quan tới Bạo Quân Nguyệt Hoàng Tuyền truyền thuyết, Tê Chiêu không chết trước kia liền biết rất nhiều. Cái này Nguyệt Hoàng Tuyền chính là Hoàng Tuyền thế giới Thiên Sinh Thiên Dưỡng linh hồn, người khác đều là sau khi chết mới đến Hoàng Tuyền thế giới, thế nhưng là Bạo Quân Nguyệt Hoàng Tuyền lại là vừa ra đời ngay tại Hoàng toàn thế giới.

Mà lại từ hần xuất sinh bắt đầu, thì bày ra kinh khủng thiên phú cùng thực lực. Tại hần lúc hai mươi hai tuổi, thì đã trở thành Cửu Văn Chí Tôn, đồng thời dùng thời gian hai năm thì toàn bộ dung hợp chín đạo Vũ Trụ Pháp Tắc, cũng chính là ở thời điểm này, Hoàng Tuyền thế giới Trấn Giới Thiên Bì hiện thế, đồng thời tự chủ bay đến Nguyệt Hoàng Tuyền trong tay. Từ nay về sau, hần liền trở thành Hoàng Tuyền thế giới thần.

Mà Bạo Quân cái danh xưng này, thì là tại một lần Lục Quốc chiến giữa, bằng vào một khối Trấn Giới Thiên Bì, Nguyệt Hoàng Tuyền tàn sát hết còn lại Tứ Quốc cường giả. Chỉ có Sang Thế Thần Quốc Hồn Độn Nhất Tộc không biết nguyên nhân gì có thể mạng sống. Mà sau đó cũng là bởi vì Sang Thế Thần Quốc trợ giúp, Hoàng Tuyền thế giới mới không có bị còn lại Thần Quốc liên hợp lại công kích.

Dạng này người, quả thực cũng là Trấn Giới Thiên Bì đặc biệt tuyển lựa Người thừa kế!

Nếu như là Tê Chiêu toàn thịnh thời kỳ, đối mặt Bạo Quân Nguyệt Hoàng Tuyền, Tê Chiêu hoàn toàn không sợ. Nhưng là bây giờ, chính mình chẳng những mất thân thể càng là liên Trấn Giới Thiên Bì đều không. Mà chính là thực lực càng là chỉ có lực văn mà thôi. Thực lực như vậy, đều không đủ Nguyệt Hoàng Tuyền một cái đầu ngón tay.

Cho nên khi nhìn thấy Nguyệt Hoàng Tuyền đi ra cái kia đạo đại môn thời điểm, Tê Chiêu không chút nghĩ ngợi thì phát động chính mình cái kia sau cùng tuyệt chiêu. Thế nhưng là không đợi Tê Chiêu làm ra động tác, cũng cảm giác trong đầu rung động, sau đó liền mất đi tri giác.

"Chẳng lẽ, ta cuối cùng khó thoát khỏi cái chết sao "

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 139: Tìm kiếm Chí Tôn Trì!

Làm Tê Chiêu ung dung chuyển lúc tỉnh, phát hiện mình cũng chưa chết. Xoa xoa còn có chút đau đớn đầu, Tê Chiêu miễn cưỡng ngẩng đầu bốn phía nhìn xem. Vừa vừa quay đầu, liền thấy ngồi ở một bên dù bận vẫn ung dung Tôn Ngộ Không. Lập tức Tê Chiêu có chút phản ứng không kịp, chính mình hẳn là bị Hoàng Tuyền thế giới vị giới chủ kia cho giết mới đúng a. Chẳng lẽ không những mình chết, liền Tôn Ngộ Không đều chết

Có thể là mình đã là tại Hoàng Tuyền thế giới linh hồn, cái kia nếu như mình chết lại, không phải là hồn phi phách tán sao làm sao, còn có thể cảm giác được linh hồn của mình đã có thể cảm giác được linh hồn, vậy đã nói rõ chính mình không có chết!

Lần nữa cảm giác một chút, phát hiện quả thật như thế. "Hầu Tử, ngươi cười cái gì" nguyên vốn nên hơi kinh ngạc Tê Chiêu, khi nhìn đến Tôn Ngộ Không một mặt bộ dáng cười mỉa, không khỏi hơi nghi hoặc một chút!

"Tại sao ta cảm giác ngươi thật giống như rất thật không thể tin đáng về, chẳng lẽ ngủ mơ tới chính mình chết" Tôn Ngộ Không nói đứng lên, tại sau lưng xuất ra một cái tảng đá cái chén đưa cho Tê Chiêu. Tiếp nhận tảng đá cái chén hơi ngửa đầu uống sạch bên trong nước, Tê Chiêu cảm giác thân thể tốt hơn nhiều.

"Ta có thể không nằm mơ. Đúng, thân thể ngươi thế nào "

"Ta rất tốt a, cảm giác có dùng không hết khí lực."

"Ngươi Trần Giới Thiên Bi đâu? Còn ở đó hay không "

Tay khẽ vẫy, Trần Giới Thiên Bi trống rỗng xuất hiện. Nhìn lấy lớn chừng bàn tay Trần Giới Thiên Bi phiêu phù ở Tôn Ngộ Không trên bàn tay địa phương, Tê Chiêu buông lỏng một hơi. Xem ra không biết là nguyên nhân gì, cái kia Bạo Quân Nguyệt Hoàng Tuyền cũng không có lấy đi Trần Giới Thiên Bi!

"Đúng, không biết vì cái gì ta tỉnh lại sau giấc ngủ, phát hiện ta đối với Trần Giới Thiên Bi không chế tăng cường rất nhiều. Trước kia ta chỉ có thể co lại đến lớn chừng bàn tay, hiện tại ta có thể đem nó co lại thành so móng tay còn muốn nhỏ một khối. Mà lại tối cao có thể cho nó biến thành ngàn mét cao. Mặt khác, ta Ngũ Hành Hồn Động Thể cũng phát sinh biến hóa, hiện tại ta có thể dùng linh hồn thể biến thành Ngũ Hành Hồn Động Thể. Thậm chí ta Hồn Động 5 quyết đã có thể vận dụng đến thứ ba quyết."

Hồn Động 5 quyết, chính là Sáng Thế Thần giới Hồn Động tộc tiêu chí chiêu số. Từ xưa đến nay chỉ có Hồn Động tộc tộc người mới có thể học tập sử dụng cái này Hồn Động 5 quyết. Mà lại Hồn Động 5 quyết cực kỳ khó học, liền xem như Hồn Động tộc tộc nhân, trừ phi là những thiên túng kỳ tài đó, không phải vậy thành viên bình thường trong tộc nhiều nhất cũng chỉ có thể học hội trước hai thức, mà thức thứ ba là chỉ có bảy văn Chí Tôn trở lên cường giả mới có thể học tập, thức thứ tư cần tám văn Chí Tôn, thức thứ năm cần Cửu Văn Chí Tôn. Chẳng qua truyền thuyết Hồn Động tộc tộc trưởng đồng thời cũng là Sáng Thế Thần giới Giới Chủ đã đem Ngũ Thức hợp nhất, uy lực quả thực Quỷ Thần khó lường.

Chẳng qua Tôn Ngộ Không nhưng lại không biết nguyên nhân gì, gần như chỉ ở lục văn thời điểm liền có thể học hội Hồn Động 5 quyết bên trong ba thức đầu, tuy nhiên Tê Chiêu cũng không biết chuyện gì xảy ra, nhưng hẳn không phải là chuyện gì xấu. Nếu có người nào dùng loại phương pháp này hại người, vậy đơn giản quá ngu xuẩn.

Chẳng qua nhất làm cho Tôn Ngộ Không để ý, không phải những thứ này, mà chính là một giọt máu tươi. Sau đó Tôn Ngộ Không ngón tay nhất động, một giọt tắn ra khùng bỏ năng lượng tươi đẹp ướt át máu tươi xuất hiện tại Tôn Ngộ Không đầu ngón tay!

"Cái này, giọt máu này ngươi ở đâu ra cái này năng lượng, quá kinh khủng!" Nhìn lấy cái này giọt máu tươi, Tê Chiêu có chút chấn kinh. Không phải là bởi vì cái này giọt máu tươi năng lượng nhiều to lớn, mà chính là Tê Chiêu cảm giác được, cái này giọt máu tươi tuyệt đối là Bàn Cổ Tộc mới có. Hơn nữa nhìn cái này tán phát uy áp, rất có thể là Hồn Động tộc tộc trưởng.

"Ta cũng không biết, ta khi tỉnh lại, cái này giọt máu tươi ngay tại đầu ta đỉnh nổi lơ lửng, mà lại ta cảm thấy là cái này giọt máu tươi mới có thể ta Hồn Động thể cùng Hồn Động 5 quyết sinh ra biến hóa, mà lại cái này giọt máu tươi còn có một mực đang truyền lại một thanh âm.

"Thanh âm gì "

"Ách, đại khái là đem ta ném ra bên ngoài!"

"Ném ra bên ngoài có ý tứ gì chẳng lẽ cái này giọt máu tươi còn có lưu lại ý chí của mình "

"Ta cũng không biết, mà cái này cảm giác này càng ngày càng mãnh liệt, ta cũng không biết làm sao bây giờ, cho nên mới chờ ngươi tỉnh lại hỏi một chút

ngươi. Trước đó chẳng qua là một thanh âm, hiện tại ta cảm giác cái này giọt máu tươi tựa hồ tại chính mình tránh ra khỏi tay của ta!"

"Tình huống này xác thực rất quái lạ, nếu không, ngươi cảm giác một chút nó hướng về phương hướng nào đang động, sau đó, ném ra thử một chút "

"Ngô. . . Tựa hồ là cái phương hướng này!" Thoảng cảm thụ một chút, phát hiện trên ngón tay cái kia giọt máu tươi là hướng về bên trái một cái phương hướng tại tránh thoát. Tôn Ngô Không nhìn Tê Chiếu nhất nhãn, tại Tê Chiếu gạt đầu ra hiệu trong ánh mắt, cong ngón búng ra, cái này giọt máu tươi vèo một tiếng bay ra ngoài. Sau đó trực tiếp xẹt qua hư không, chẳng biết đi đâu.

Chỉ để lại ngơ ngác Tôn Ngô Không cùng Tê Chiếu, nhìn qua cái kia máu tươi biến mất phương hướng, tựa hồ không tin cứ như vậy xong việc! Trọn vẹn sờ một khắc đồng hồ thời gian, Tôn Ngô Không bỗng nhiên quay đầu nói với Tê Chiếu: "A, cái kia, cứ như vậy không có "

Tê Chiếu tựa hồ cũng có chút không thể tin tưởng mà nói: "Tựa hồ, đại khái là vậy khả năng, thật không!"

"Tê Chiếu ngươi nói, cái này giọt máu tươi nếu như hai ta một người một nửa dung hợp, thực lực có thể hay không đề bạt a "

"Ta cảm thấy, khẳng định sẽ, chỉ ít có thể lấy tăng lên tới bảy vạn thậm chí tám vạn. Cái kia giọt máu tươi, thể nhưng là Giới Chủ cấp bậc nhân vật mới có a."

"Vậy ngươi quyết định, ta có phải hay không nên đánh ngươi một chầu "

"Không cần ngươi đến, ta đều muốn đánh chính ta một hồi, cơ hội tốt như vậy, vật trân quý như vậy, nói thể nào ném thì ném đây. Ngươi cái này phá sản Hầu Tử a!"

"Ngươi còn nói ta rõ ràng là ngươi để cho ta thử một chút!"

Nói, hai người liền rùm beng, không lẫn nhau phát tiết một chút, chỉ sợ hai người sẽ đau lòng chết. Sớm biết dạng này, trực tiếp một người một nửa nuốt, cái kia còn dùng qua tìm cái gì Chí Tôn Trì a!

Nguyên bản tại trước mặt người khác có chút lãnh ngạo Tê Chiếu, tại Tôn Ngô Không trước mặt hoàn toàn là một cái cùng Tôn Ngô Không không sai biệt lắm bộ dáng. Cãi nhau âm ỉ hi hi ha ha. Thật không biết, cái nào mới là chân thực Tê Chiếu.

Đùa giỡn một hồi, hai người kỳ thực cũng đều là người thông minh, biết có nhiều thứ nếu là qua, vậy liền chứng minh thứ này không phải là của mình, mà lại Tôn Ngô Không cũng xác thực đạt được rất nhiều chỗ tốt, tuy nhiên tiếc nuối, chẳng qua cũng không có quá nhiều để ý.

Nghỉ ngơi một chút, hai người liền tiếp tục lên đường.

Con đường tiếp theo còn có rất dài, bây giờ không phải là lúc nghỉ ngơi, mà lại hai người vừa mới kế hoạch một chút tiếp xuống hình thành. Bởi vì hai người cũng đã là lực văn đình phong thực lực, nguyên có việc cấp bách là tìm được trước cái kia cái gọi là Chí Tôn Trì, nghĩ biện pháp đạt được Chí Tôn Trì tẩy lễ từ đó tấn thăng đến bảy vạn Chí Tôn.

Chờ đến bảy vạn Chí Tôn thời điểm, lại đi tìm tương đối lớn trong rừng rậm liệp sát một số Hồn Thú đề bạt Linh Hồn Năng Lượng. Đợi tăng lên tới tám vạn thời điểm, liền có thể qua Hoàng Tuyền thế giới một ít cấm địa cùng tuyệt trong đất đi đi. Không phải vậy chỉ dựa vào thôn phệ năng lượng không cách nào tấn thăng đến Cửu Văn Chí Tôn. Chỉ có tại sinh cùng tử biên giới mới có thể lĩnh ngộ được Cửu Văn Chí Tôn chân lý.

Biết đến cửu văn, cũng chính là hai người chuẩn bị xong ra phương thế giới này thời điểm.

Có mục tiêu rõ rệt, hai người cũng có đầy đủ nghỉ ngơi, trạng thái cũng đều đạt tới đỉnh phong. Sau đó, liền không chút do dự đạp vào lỗ trình mới.

Chẳng qua hai người không biết là, tại Tôn Ngô Không vừa mới tỉnh lại mãi cho đến hai người lần nữa lên đường, đây hết thảy, đều bị không trung chỗ hai người nhìn ở trong mắt.

"Bàn Cổ huynh, ngươi đem cái kia giọt máu tươi làm đi đâu ta còn tưởng rằng ngươi muốn cho cái kia tiểu hầu tử sử dụng đây!"

"Ha ha, cái con khỉ này không đơn giản a, ta vốn cho là hắn cũng là Bàn Cổ giới một cái vận khí tương đối tốt một điểm yêu quái thôi, hiện tại xem ra, có thể không chỉ như vậy a. Nguyên có ta giọt kia Chân Huyết cũng liền không lãng phí ở trên người hắn."

"A chẳng lẽ hắn còn có cái gì liền Bàn Cổ huynh đều kinh ngạc thân phận không được "

"Bạo Quân a, ngươi ở tại Hoàng Tuyền thế giới quá lâu, cũng cần phải đi ra ngoài đi vòng một chút. Không biết ngươi có phải hay không còn nhớ rõ Lục đại thần quốc bên trong Vạn Yêu Quốc "

"Cái này đương nhiên biết, Vạn Yêu Quốc tương truyền là cái vũ trụ này người khai mở đời sau, mà lại Vạn Yêu Quốc Giới Chủ càng là có người khai mở huyết mạch! Chẳng lẽ "

"Ha-Ha, ta cũng không xác định, chỉ là ta nhớ kỹ, Vạn Yêu Quốc Giới Chủ, bản thể cũng là một con khỉ a, mà lại, là Lục đại thần quốc mạnh nhất Hầu Tử!"

"Nguyên có ngươi thì cho rằng Tôn Ngô Không cùng Vạn Yêu Quốc Giới Chủ có quan hệ, nguyên có cảm thấy hắn cần phải về sau biết có kỳ ngộ khác "

"Kỳ thực chủ yếu nhất, là ta so sánh lo lắng cái kia đóa Tiểu Hoa! Phần thân của ta nói cho ta biết, cái kia đóa Tiểu Hoa tại phần thân vẫn lạc thời điểm, thế nhưng là khóc Thiên Địa Đồng Bì đâu!"

"Cái gì Tiểu Hoa để người như thế quả niệm chẳng lẽ là người tiểu "

"Nhưng không cho nói lung tung a, này đóa hoa, là cùng ta cùng nhau xuất hiện tại Bàn Cổ Thế Giới, ta cho nó đặt tên, gọi là Độ Hóa Hoa!"

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 140: Lôi Vương thành!

Cũng không biết mình qua Tê Chiếu sở tác sở vi đều bị Bàn Cổ cùng Bạo Quân nhìn ở trong mắt, Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu một đường chạy vội, gặp được thành trì thì né tránh, gặp được Hồn Thú thì đánh giết, một mực hướng về một cái hướng khác mà đi.

Mà Bàn Cổ cùng Bạo Quân khi nhìn đến Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu không có việc gì về sau, cũng biến mất thân hình. Chỉ bất quá Bàn Cổ cũng không trở về đến Sáng Thế Thần giới, mà chính là đi theo Bạo Quân cùng đi giới Chủ Thần Điện. Tuy nhiên lần này sự tình giải, thế nhưng là chỉ cần Tôn Ngộ Không còn tại Hoàng Tuyền thế giới, cái kia còn lại mấy cái Thần Quốc nhân rất có thể biết tìm tới nơi này. Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu tuy nhiên cường đại, nhưng là một khi gặp được giống Tần Vương Quý Vương như thế nhân vật, vẫn như cũ không cách nào chiến thắng. Nguyên có Bàn Cổ mới có thể lưu tại Hoàng Tuyền thế giới, để phòng còn lại Thần Quốc nhân đến đây.

Thời gian thoáng một cái đã qua, chính một chút ba ngày, Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu rốt cục đi vào tiến về Chí Tôn Trì cái cuối cùng ngoại thành, Lôi Vương thành! Nếu như nói Hoàng Tuyền thế giới là một cái cự đại hình tròn, cái kia 108 ngôi ngoại thành thì chỗ ở cái này tròn biên giới chỗ, sau đó lại đi đến cùng là đủ loại rừng rậm, liên miên núi non chập chùng hoặc là thê lương sa mạc.

Nếu như đi qua những địa phương này, lại vào bên trong đi, vận khí tốt có lẽ liền có thể nhìn thấy mười toà nội thành. Mười toà nội thành, bất luận là quy mô vẫn là vị trí, tất cả đều là ngoại thành không cách nào so sánh. Không chỉ có Hoàng Tuyền thế giới tốt nhất tư nguyên, càng là thay phiên chương quản lý Hoàng Tuyền thế giới lớn nhất trên người địch nhân, Chí Tôn Trì!

Chí Tôn Trì, mười năm vừa mở. Từ mười toà nội thành thay phiên chương quản, mở ra thời gian là một năm! Mở ra thời điểm, chỉ cần là đến lục văn cấp bậc, bất luận người là ngoại thành vẫn là nội thành, bất luận người là Hồn Thú vẫn là tán tu, toàn đều có thể tự do tiến vào. Đồng thời Chí Tôn Trì được không cho phép động võ càng không cho phép sát lục, bất luận là ai đều phải ngoan ngoãn tuân thủ quy tắc này, không phải vậy sẽ có thập đại nội thành Thành Chủ liên thủ diệt sát.

Mà lại Chí Tôn Trì cũng không phải là chỉ có lục văn Thánh giả có thể tiến vào, chỉ cần người là Lưu Văn trở lên đều có thể, thậm chí có rất nhiều cửu văn Thành Chủ đều sẽ tiến vào qua cảm ngộ một phen. Chỉ bất quá khác biệt duy nhất thì là đẳng cấp càng cao lấy được chỗ tốt càng ít đi. Tương truyền Hoàng Tuyền thế giới Giới Chủ, Bạo Quân Nguyệt Hoàng Tuyền chính là do Chí Tôn Trì được đàn sinh. Mà lại Chí Tôn Trì nói là ao, kỳ thực bên trong cũng không có nước, mà chính là sở hữu giả ngưng tụ thành thực chất dịch thể một dạng Vũ Trụ Pháp Tắc.

Tại Chí Tôn Trì bên trong tu luyện cảm ngộ, là ngoại giới gấp trăm lần nghìn lần thậm chí vạn lần. Nhưng là Chí Tôn Trì bên trong cũng không phải là hết sức an toàn. Bởi vì trong hồ Vũ Trụ Pháp Tắc quá mức nồng đậm, nguyên có rất dễ dàng sinh ra một số hoàn toàn do pháp tắc tạo thành sinh linh. Những sinh linh này có thiện có ác, có mạnh có yếu. Bởi vì tiến vào Chí Tôn Trì suy tư của người khác biệt nguyên có đàn sinh sinh linh cũng khác biệt.

Mà đây cũng là nhất định phải mười năm mới mở ra một lần nguyên nhân, không phải vậy trong hồ sinh linh nếu như bị tiến vào bên trong một số ác nhân ảnh hưởng, chí tôn kia ao chỉ sợ cũng lại biến thành một ác ma nơi sinh ra. Liền xem như mười năm vừa mở thả, cách mỗi mấy lần cũng đều sẽ có nhân vật cường hãn tiến vào Chí Tôn Trì giữa đánh giết hoặc là bắt một số sinh ra ta ác tâm trí sinh linh.

Hiện tại, khoảng cách lần trước mở ra đã qua tám năm, nói cách khác còn có thời gian hai năm, Chí Tôn Trì sắp lần nữa mở ra. Thời gian hai năm nói dài cũng không dài, nói ngắn cũng không ngắn. Dựa theo Hoàng Tuyền thế giới quản lý, ngoại thành nhân nếu như muốn tiến vào Chí Tôn Trì đạt được tẩy lễ, nhất định phải xách ba năm trước xuất phát, cái này chẳng những là bởi vì lộ trình xa xôi quan hệ, càng là bởi vì phải xuyên qua cái kia một mảnh rộng lớn thật không thể tin cách ly khu vực. Cũng là ngoại thành cùng nội thành ở giữa một khu vực như vậy.

Những thứ này khu vực có là hoàn cảnh ác liệt, tỷ như vô biên sa mạc cùng mênh mông đầm lầy. Có khu vực là bởi vì có lấy số lượng rất nhiều mà lại thực lực cực mạnh Hồn Thú, tại những địa phương này, Hồn Thú thấp nhất đều là lục văn, bảy văn tám văn càng là khắp nơi có thể thấy được. Ngay cả Cửu Văn Chí Tôn Hồn Thú không bằng đầy đất đều là nhưng là cũng kém không nhiều lắm. Chỉ bất quá trong đó một số chân chính có thực lực Hồn Thú đều sẽ có chính mình địa bàn cố định. Mà chân chính có thực lực, chỉ là chỉ ít dung hợp ba đạo Đạo Văn trở lên cửu văn Hồn Thú.

Nguyên có xách ba năm trước thế giới xuất phát, cũng không phải là một cái quá thời gian lâu dài. Không đến cửu văn thì vô pháp phi hành, mà linh hồn

thế giới lại không có Vật Chất Giới những pháp bảo kia Thần Khí, cho dù có, cũng là nắm giữ tại những đỉnh cấp cường giả đó trong tay.

Hướng đi Chí Tôn con đường , đồng dạng cũng là một đầu hướng đi Từ Vong con đường.

Chẳng qua đây hết thảy, đối với Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiêu tới nói, đều không phải là vấn đề gì, cho dù có vấn đề, hai người cũng sẽ nghĩa vô phản cố tiến lên. Vì những đọi đó đọi mình người, cho dù là tuyệt lộ, cũng phải xông vào một lần.

Làm đến cuối cùng này một tòa ngoại thành, Lôi Vương thành thời điểm, Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiêu liền đã biết sắp thấp trên lầu trình, sẽ đến cỡ nào gian khổ!

Nhưng là hai người đều không sợ hãi chút nào, ngược lại tất cả đều hết sức hưng phấn. Nguyên có hai người không có nói thêm cái gì, tại Thủ Thành tướng sĩ đã kiểm tra thân phận về sau, hai người một trước một sau tiến Lôi Vương thành.

Cùng Chiến Yêu Thành so sánh, cái này Lôi Vương thành bất luận là thành trì diện tích hay là phồn hoa trình độ, đều xa xa vượt qua Chiến Yêu Thành. Mà lại nội thành các loại cửa hàng san sát, trên đường cái càng là các chủng tộc nhân tất cả đều có. Nhân tộc đạo sĩ, hòa thượng cùng một số tu chân giả, Yêu Tộc các loại yêu quái, còn có trên đầu mọc ra ba con mắt Tam Nhân Tộc cùng lúc trước thấy qua Cao Sơn Cự Nhân tộc. Có thể nói chỉ cần người muốn lấy được chủng tộc nơi này cơ hồ đều có. Tôn Ngộ Không thậm chí còn chứng kiến mấy cái mọc ra trắng nõn cánh nhân loại, hỏi qua Tê Chiêu về sau mới biết được cái kia vậy mà là Thiên Sư Tộc!

Cái này thật để Tôn Ngộ Không khai nhãn giới, nguyên lai Tôn Ngộ Không vẫn cho là trên thế giới này chỉ có nhân cùng yêu quái đây. Hắn đem Tam Nhân Tộc Đạo Tộc cũng làm trưởng thành, mà Cao Sơn Cự Nhân tộc A Chi lại không phải người bề ngoài hết thảy chia làm yêu quái. Nguyên có hôm nay thấy một lần phía dưới Tôn Ngộ Không đều có chút hoa mắt.

Trước đó tại Chiến Yêu Thành đại chiến thời điểm, tuy nhiên đối mặt cũng là Hoàng Tuyền thế giới gần trăm tòa thành trì sở hữu tộc nhân, thế nhưng là đến một lần đại gia tất cả đều ăn mặc khai giáp chiến nón trụ, thấy không rõ hình dạng, mà đến Tôn Ngộ Không một lòng chỉ vì giết địch, này có tâm tư qua quân người đáng đáp ra sao, mà sau đó bởi vì Bàn Cổ Hư Ảnh xuất hiện từ đó kích thích chính mình Ngũ Hành Hỗn Độn Thể, từ đó trong bất tri bất giác hóa thành Hỗn Độn thể bạo tẩu, càng là không kịp qua quan sát những người kia hình dạng.

Hôm nay khác biệt, tại cái này Lôi trong vương thành, bất luận là chủng tộc gì đều không có cái gì che lấp, đều là lấy nguyên bản diện mạo kỳ nhân.

Mang theo bốn phía nhìn một cái nhìn xem Tôn Ngộ Không, Tê Chiêu đi thẳng tới Lôi Vương thành một chỗ khách sạn. Tại lầu hai mở hai gian phòng, sau đó đối với Tôn Ngộ Không nói: "Chúng ta ở chỗ này nghỉ ngơi ba ngày, cần mua sắm một ít gì đó, không phải vậy chỉ bằng hai ta chỉ sợ không có cách nào đi qua phiên khu vực này. Mà lại cũng phải hỏi thăm một chút lần này mở ra thời gian cụ thể cùng chi tiết tình huống. Tốt, chúng ta trước ta cũng nên ăn đồ vật."

Nói xong, liền dẫn Tôn Ngộ Không đi trước phụ cận chủ quán ăn bữa tiệc. Linh Hồn Thể Giới cũng là có thức ăn, chỉ bất quá thực vật không phải nhu yếu phẩm. Một người có thể hoàn toàn cả một đời không ăn bất kỳ vật gì uống nước cùng hấp thu Linh Hồn Năng Lượng là được rồi. Chẳng qua có điều kiện tình huống dưới, rất nhiều người vẫn là chọn ăn một ít gì đó. Cái này đồ ăn ở bên trong tất cả đều là dùng loại nào Hồn Thú thịt làm, tuy nhiên trên bản chất cũng là Linh Hồn Năng Lượng, nhưng đi qua nấu nướng đại sư chế tác, chẳng những sẽ có Vật Chất Giới các loại cảm giác vị đạo càng là có thể có một ít kỳ diệu công năng. Tỷ như khứ trừ mọi mệt hoặc là để thần tỉnh nào.

Nguyên có bất luận là lý do gì, hai người vẫn là ăn như gió cuốn một hồi. Mà ở trong đó giao dịch phương pháp có hai loại, nó một là dùng một loại gọi là hồn tệ đồ vật giao dịch. Hồn tệ, là dùng một loại Hoàng Tuyền thế giới đặc thù lẫn lộn sắt chế tạo, chủ tạo phương pháp chỉ nắm giữ tại thập đại trong nội thành mỗi hai tòa.

Thứ hai cũng là dùng Linh Hồn Kết Tinh hoặc là Hồn Thú Hồn Châu đến giao dịch, đương nhiên cũng có một chút lấy vật đổi vật phương pháp.

Dùng một khóa lục văn Hồn Châu thanh toán, Tê Chiêu liền dẫn Tôn Ngộ Không qua Lôi Vương thành lớn nhất trung tâm giao dịch mua sắm vật tư. Muốn phải xuyên qua cái kia phiên Khu cách ly Vực, trong đó trọng yếu nhất chính là chuẩn bị một cái không gian vật chứa sau đó chứa đựng đại lượng nước cùng bổ sung Linh Hồn Năng Lượng Hồn Châu hoặc là Linh Hồn Kết Tinh. Sau đó còn có một số đặc thù vật tư.

Tuy nhiên Tôn Ngộ Không Kim Cô Bồng có khí bên trong thế giới, nhưng là bởi vì bên trong còn có hai người, Tôn Ngộ Không đến bây giờ cũng không dám mở ra không gian kia nhìn một chút. Mà bởi vì một mực có việc trì hoãn, nguyên có cũng chưa kịp hỏi, lần sau gặp được cường giả, nhất định phải hỏi thăm rõ ràng. Nếu như hai người bọn họ thật chết, chính mình làm sao cũng phải đem bọn họ thi thể mang về đến Bàn Cổ giới.

Mua sắm xong vật tư về sau, Tê Chiêu lại tìm người hỏi thăm một chút. Biết năm nay phụ trách mở ra nội thành là biến hóa Lôi Thành! Biến hóa Lôi Thành, thập đại nội thành bài danh thứ năm, chính là ngoại giới tứ đại Cao Cấp Thể Giới một trong biến hóa tổ Lôi giới khổng lồ chế thành trì. Bên trong cao thủ như mây, tuyệt đại đa số đều tu hành Lôi Pháp, mà Thành Chủ, càng là danh xưng cùng Vạn Lôi cùng tồn Lôi Hoàng hơi thở Phá Thiên!

Đồng thời, còn có thăm dò được năm nay nếu như tại Lôi Vương thành xuất phát, tiến vào khu vực chính là Diệt Hồn sơn mạch, sơn mạch liên miên gần trăm vạn dặm, sợ rằng sẽ là một trận cực kỳ gian khổ lưỡng trình. Chẳng qua lại không có biện pháp gì, trừ phi hai người nguyện ý tại tổn hao thời gian mấy tháng vây quanh một phương hướng khác tiến vào.

Đã không có cách nào, thì dứt khoát thân nhiên mặt độ. Biết muốn tin tức, hai người cũng liền dứt khoát không nghĩ nhiều nữa, mà chính là thống thống khoái khoái chơi ba ngày!

Chương 141: Cướp bóc

Rốt cục, ba ngày thời gian chợt lóe lên, Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiêu hai người, đã chuẩn bị lần nữa lên đường. Sau cùng lại kiểm tra một lần mang theo đồ vật, hai cái không gian giới chỉ, đều có ba mươi lập phương. Ba mươi lập phương giữa, một nửa địa phương dùng để chở nước, còn lại địa phương thì là lều vải cùng một số khăn cấp thực vật cùng quần áo.

Đáng nhắc tới chính là, hai cái này không gian giới chỉ thì hoa Tê Chiêu hai cái tám văn Linh Hồn Kết Tinh. Nếu như không phải tại Chiến Yêu Thành đại chiến thời điểm Tê Chiêu thừa cơ thu thập rất nhiều Linh Hồn Kết Tinh, chỉ sợ thật đúng là không có tiền mua sắm những vật tư này đây. Đáng nhắc tới chính là, Tôn Ngộ Không trong giới chỉ trang rất nhiều một chủng loại giống như quả đào hoa quả.

Đây chính là Tôn Ngộ Không cơ hồ đi dạo hết Lôi Vương thành mới tìm được, ném một khóa về sau, Tôn Ngộ Không không nói hai lời thì toàn bộ mua lại. Những thứ này cùng loại quả đào hoa quả bất luận là dài vẫn là vị đạo đều cùng Tôn Ngộ Không Hoa Quả Sơn quả đào không sai biệt lắm, chẳng qua khác biệt duy nhất cũng là so chân chính quả đào lớn hơn rất nhiều, mà lại ăn về sau có thể cực đại bổ sung trình độ từ đó vững chắc linh hồn trạng thái. Đồng dạng, giá cả cũng quý rất nhiều.

Chính một chút hơn hai trăm khóa loại nước này quả, hoa Tê Chiêu mười khóa tám văn Linh Hồn Kết Tinh. Để Tê Chiêu thẳng mang Tôn Ngộ Không lãng phí, chẳng qua Tôn Ngộ Không lại không thêm đề ý chút nào, chỉ là vui vẻ gặm so dưa hấu còn muốn lớn quả đào.

Trừ những thứ này bên ngoài, còn có một số cùng loại tín hiệu khói cùng bạo liệt khói lồi đồ vật. Tín hiệu khói là một loại màu đen viên cầu, sử dụng thời điểm dùng pháp lực phá vỡ, bên trong cơ hội bay ra nồng đậm màu đỏ khói bụi, vạn một hai người không cẩn thận tẩu tán hoặc là gặp được nguy hiểm gì, đều có thể dùng tín hiệu khói đến định vị hoặc là cầu cứu.

Mà loại kia cùng loại bạo liệt khói lồi đồ vật, là một loại lấy thủ pháp đặc biệt chế tác khói lồi nhân, cao chỉ có một mét không đến. Loại vật này có thể dùng đến cảnh giới, chỉ cần thả sau khi ra ngoài, cái này khói lồi liền sẽ cùng hoàn cảnh chung quanh hòa làm một thể, mà một khi có lực vẫn trở lên sinh linh đi qua nó cơ hội nổ tung. Uy lực nổ tung chẳng những nhưng là thanh âm cực vang. Có thể lại hai người mười phần mệt mỏi sử dụng dùng để gác đêm.

Đã kiểm tra tất cả mọi thứ về sau, hai người đồng thời quay đầu nhìn một chút Lôi Vương thành, sau đó kiên định bước ra truy tìm thực lực càng mạnh hơn con đường.

Mà đồng thời ra khỏi thành, không vền vẹn chỉ có Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiêu, hoặc là tốp năm tốp ba, hoặc là trên một người đường, có thể nói Lôi Vương thành mỗi ngày đều có vô số nhân ra ra vào vào, có là vì tiền về Chí Tôn Trì đạt được tẩy lễ, có là tiến vào Diệt Hồn sơn mạch lịch luyện, đương nhiên, cũng ít không được chút chuyên môn làm chút giết người cướp của câu đương cường đạo!

Mà lúc này đây tiến về Chí Tôn Trì người đã rất ít, bởi vì trừ phi là đối với mình có tự tin mãnh liệt có thể dùng thời gian hai năm vượt qua Diệt Hồn sơn mạch, không không sai lúc này xuất phát rõ ràng đã có chút không kịp. Nguyên có đại đa số người đều là qua lịch luyện vận khí tốt có thể chém giết một số Hồn Thú thu hoạch được Hồn Châu, giống Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiêu như thế bằng vào lực vẫn thực lực liền có thể chém giết tám văn Hồn Thú tồn tại xác thực quá ít. Mà lại lại đi qua mấy cái trận đại chiến, tuy nhiên Tôn Ngộ Không trên thân một khóa Hồn Châu hoặc là Linh Hồn Kết Tinh đều không có, nhưng là Tê Chiêu cũng rất có dự kiến trước. Nguyên có hai người tạm thời là không thiếu.

Mà lại Diệt Hồn sơn mạch nhiều nhất cũng là đủ loại Hồn Thú, chỉ cần có thực lực, không sợ không có Hồn Thú dùng để hấp thu. Nhưng là tại Lôi Vương thành mấy ngày nay trắng trợn mua sắm, Tê Chiêu cùng Tôn Ngộ Không đã sớm bị một số người trong lòng có quỷ để mắt tới. Tê Chiêu cùng Tôn Ngộ Không mặc dù có chút cảm giác, nhưng là cũng không có trực tiếp chứng cứ cũng không dễ trực tiếp ra thu.

Mà khi hai người ra Lôi Vương thành đồng thời đuổi cả ngày đường chuẩn bị ban đêm nghỉ ngơi một chút thời điểm, năm cái đáng người hình dạng khác nhau nhân không có hảo ý đi tới.

Tôn Ngộ Không hai người cùng nhau, liền phát hiện mấy người kia chính là tại Lôi Vương thành để mắt tới chính mình mấy cái kia. Chẳng qua hai người cũng không có cái gì ngoài ý muốn, bằng vào xa siêu việt hơn xa lực vẫn thực lực cảnh giới, kỳ thực vừa ra thành liền phát hiện có người sau lưng theo, nhưng là hai người cũng đều không để ý. Đường không phải là nhà mình, chính mình có thể đi người khác cũng có thể đi. Chẳng qua không nghĩ tới làm chính mình dừng lại, năm người này vậy mà trực tiếp đuổi theo.

Lúc này liền xem như ngu ngốc cũng có thể nhìn ra được, năm người này tuyệt đối là không có hảo ý.

Tê Chiêu dùng ánh mắt ra hiệu Tôn Ngộ Không một chút, ý tứ là tiểu nhân vật, ta liền không động thủ, sau đó nhúng tay chỉ chỉ Tôn Ngộ Không không gian giới chỉ.

Tại Tôn Ngộ Không một mặt không nguyện ý về mặt, Tê Chiêu tiếp nhận dưa hấu lớn quả đào, hung hăng cắn một cái!

Chậm rãi xoay người, Tôn Ngộ Không đem đối với quả đào thịt đầu đều chuyển hóa thành đôi năm người phần nộ. Nguyên lai mới ra thành thời điểm phát hiện đằng sau năm người này, Tôn Ngộ Không cảm giác đến bọn hắn khả năng chỉ là mượn đường, mà Tề Chiếu nói cái này năm cái tuyệt đối là ăn cướp cường đạo. Sau đó hai người liền đánh cược, nếu quả như thật chỉ là đi ngang qua, Tề Chiếu muốn dùng pháp lực nâng Tôn Ngộ Không bay một trăm dặm, mà nếu như là ăn cướp, cái kia Tôn Ngộ Không liền muốn bại bởi Tề Chiếu mười cái đại quả đào!

Nguyên có, khi thấy năm người này một mặt cười xấu xa đi tới thời điểm, Tôn Ngộ Không gọi thẳng hỏi hận.

Mà năm người kia nhìn thấy Tôn Ngộ Không cùng Tề Chiếu đi một ngày rồi cục dừng lại, trong lòng cũng có chút mừng rỡ. Đặc biệt là cầm đầu một vị ăn mặc một thân hắc bào trung niên đại hán.

Cái này trung niên đại hán tên là bạo đại lực, là một vị bảy văn đình phong Chí Tôn, là một vị Minh Tộc người. Minh Tộc, một cái không lớn không nhỏ chủng tộc, lệ thuộc vào Thương Minh Quý Vương Quý Vương thành. Bởi vì bạo đại lực không nguyện ý Quý Vương quân đội, nguyên có thì một mình trốn tới, đồng thời tại cái này Lôi Vương thành phụ cận làm một ít giết người cướp của hoạt động.

Mà phía sau hắn cái kia bốn thủ hạ, cũng là còn lại mấy cái tộc không muốn quân đội mà phản trốn tới, về sau một lần tình cờ gặp được bạo đại lực, năm người ngu ngốc ngu ngốc, mãi mãi, cho nên liền cùng một chỗ tại Lôi Vương thành phụ cận du dương.

"Tiểu quý, còn có nghĩ đến đám các người có thể đi bao xa đây. Nói cho các người biết, đại gia ta gọi bạo đại lực, bảy văn Chí Tôn đình phong. Chuyên môn cướp bóc, đằng sau cái này bốn cái là huynh đệ của ta. Các huynh đệ, đến, tự giới thiệu mình một chút, để tiểu quý này nhìn xem chúng ta cường đại cỡ nào."

"Hắc hắc, tiểu quý, nhớ kỹ, tiểu gia ta gọi Tàn Mộng, Mạnh Trùng Tộc, bảy văn Chí Tôn sơ kỳ. Một hồi ta sẽ đem người ăn đến sạch sẽ." Cái này nói chuyện, là một người đáng đáp cùng với xấu xí mọc ra một cái Đại Trùng Từ đầu người thân thể gia hòa. Hơn nữa còn tại vừa nói vừa giữ lại bản thủ nước bọt.

"Ta là. . ." Người thứ hai vừa nói xong, người thứ ba vừa mới mở miệng, bỗng nhiên liền bị một nắm đấm lớn hột đào cho đập trúng đầu. Một câu lời còn chưa nói hết thì ngã trên mặt đất bụng bị lấy cái trán thẳng hù hù.

Mấy người khác nhìn thấy hai cái lực văn tiểu quý chẳng những không có chạy trốn ngược lại dám xuất thủ trước, lập tức cũng không có tự giới thiệu tâm tình, nhao nhao dẫn theo binh khí xông lên.

Năm người này trừ bạo đại lực là bảy văn Chí Tôn đình phong, mấy người còn lại đều là bảy văn Chí Tôn sơ kỳ, thực lực như vậy đừng nói là lực văn, coi như gặp được phổ thông bảy văn thậm chí bảy văn đình phong cũng có thể nhất chiến.

Bất quá hôm nay bọn họ nhất định bị kích. Đặc biệt là cái kia gọi là Tàn Mộng mọc ra một cái Đại Trùng Từ đầu gia hòa, vừa mới bước ra một bước bỗng nhiên liền thấy trước mắt xuất hiện một điểm đen, tại còn có chưa kịp phản ứng thời điểm, cái kia điểm đen đột nhiên đâm chọt Tàn Mộng trên trán của.

Lực lượng khổng lồ trực tiếp để Tàn Mộng bay ngược mà ra, đâm vào cái kia trên mặt đất lau trán trên thân thể người. Nhanh chóng thu hồi Kim Cô Bổng, Tôn Ngộ Không cực kỳ ghét bỏ đem Kim Cô Bổng trên mặt đất vừa đi vừa về cạo lấy.

Lúc này cái kia bạo đại lực cũng dẫn theo một cây đại đao nhào lên, thế nhưng là còn không có đụng phải Tôn Ngộ Không, chỉ là bị Tôn Ngộ Không một ánh mắt thì đứng yên tại nguyên chỗ, không thể động đậy chút nào.

Lúc này, bạo đại lực mới phát hiện, chính mình lần này giống như đá trúng thiết bản, mà lại là đốt màu đỏ bùng đồng thời che kín gai nhọn tám sắt. Dem gọi là bạo đại lực trung niên đại hán định tại nguyên chỗ về sau, Tôn Ngộ Không giậm chân một cái, hai đạo tường đất bỗng nhiên từ dưới đất toát ra, trực tiếp thì ngăn tại hai gã khác cường đạo trước người.

Hai người kia cũng không ngu ngốc, nhìn thấy vừa đối mặt liền bị định trụ, biết đối thủ chỉ sợ rất khó đối phó, sau đó quay người liền muốn chạy. Chẳng qua tại Tôn Ngộ Không hừ lạnh một tiếng phía dưới, tại hai người kia bốn phía bỗng nhiên lại dâng lên mấy đạo tường đất, nhất thời thì hình thành một cái Thổ Độn lồng giam.

Vây khốn hai người này, Tôn Ngộ Không xoay người đi từ từ đến nửa nằm ở một bên Tề Chiếu trước người, ngồi xuống, sau đó trực tiếp triệt hạ Tề Chiếu quần áo vật áo. Tại Tề Chiếu ngạc nhiên trong ánh mắt, đem xé xuống y phục kiện hàng tại Kim Cô Bổng phía trên, sau đó đi đến ba người kia khác một bên, đón đến nói: "Bạo đại lực đứng không hai ta là người nghèo, ta đưa người đi người có tiền địa phương."

Nói chơi, hai tay bắt thịt hờ ra, sau đó hung hăng một gậy vung xuống. Chẳng qua một cơn này từ đánh vào bạo đại lực trên thân cũng không có cho hắn tạo thành bao lớn thương tổn chẳng qua lại có một cổ to lớn không thể ngăn cản lực lượng đem hắn trực tiếp đâm đến bay lên. Liền mang theo Thổ Độn lồng giam cùng đằng sau hai vị kia, cùng một chỗ hướng về một cái hướng khác bay qua.

"Người, đáng chết Hầu Từ, kéo y phục của ta làm gì ta có thể định tổ. Còn có, người đem cái này 5 người ném tới vậy đi"

Tôn Ngộ Không Bạch Tề Chiếu nhất nhãn, thay đổi nói ra: "Thương Minh Quý Vương Quý Vương thành, nghe nói vậy cũng là kẻ có tiền!"

Chương 142: Toại Nhân Thị

Đi qua cái này một khúc nhạc dạo ngắn về sau, Tôn Ngộ Không móc ra cái quả đào cũng bắt đầu ăn. Lúc này trời đã hắc, bốn phía cơ hồ là đưa tay không thấy được năm ngón. Tôn Ngộ Không đành phải một mực sử dụng Hỏa Nhân Kim Tinh, không phải vậy tại trong đêm tối này cơ hồ cũng là Người mù. Lại nói đối với Hỏa Nhân Kim Tinh Tôn Ngộ Không vẫn là rất đáng tiếc, bởi vì mất đi thân thể quan hệ, nguyên cơ dù cho Linh Hồn Năng Lượng đã bạo tăng đến lục văn cấp độ, thế nhưng là này đôi Hỏa Nhân Kim Tinh lại không có chút nào tiến hóa dấu hiệu. Xem ra chỉ có nghĩ biện pháp phục sinh về sau từ tổ thân thể, dạng này mới có thể tiếp tục tu luyện Hỏa Nhân Kim Tinh.

"Tê Chiêu, ngươi biết nếu như xông qua tất cả khảo nghiệm, cuối cùng là không phải biết thu hoạch được một cỗ nhục thân sau đó liền có thể trọng sinh "

Tê Chiêu suy nghĩ một chút nói: "Truyền thuyết là như vậy, bất quá ta cũng không biết có phải hay không là thật. Nhưng là bất kể thật giả, hai ta đều muốn đi thử một chút."

"Đúng vậy a, không phải vậy thì thật không có hi vọng. Chỉ bất quá hi vọng lấy được thân thể biết mạnh mẽ một số đi, ta lúc đầu thân thể thế nhưng là Ngũ Hành Hỗn Độn Thể."

"Ai nói không phải đâu, ta lúc đầu thân thể vẫn là hủy diệt Thần Thể đây. Nếu là sau khi trùng sinh đạt được một bộ rác rưởi thân thể, cái kia thật đúng là sống không bằng chết."

"Đúng, Tê Chiêu, ngươi nguyên lai là ai a ta cảm giác ngươi hẳn là cũng có một cái rất dài cổ sự đi! Mà lại không phải nói nắm giữ Trấn Giới Thiên Bì đều là chín đại thần quốc Giới Chủ sao ngươi có phải hay không cũng là Giới Chủ a ngươi biết không phải là kia cái gì Ngự Thổ giới Giới Chủ đi sau đó Trấn Giới Thiên Bì bị cướp hơn nữa còn không ai đánh chết "

"Ngươi này nhiều vấn đề như vậy ta không phải nói sao, ta lúc đầu Trấn Giới Thiên Bì là Phá Diệt Nhất Hào, làm sao có thể là Ngự Thổ giới Giới Chủ. Muốn thật là, ta đã sớm đoạt ngươi Thiên Bì. Tính toán, những đi qua đó sự tình chưa kể tới, nếu như chờ ngươi đủ cường đại thời điểm, những thứ này tự nhiên là sẽ biết!"

"Đủ cường đại ngươi nói là trở thành Cửu Văn Chí Tôn còn có là trở thành Giới Chủ thực lực như vậy "

"Đều không phải là, mà chính là đạt tới Giới Chủ phía trên cảnh giới. Chỉ có cảnh giới kia, mới thật sự là cường giả! Ngươi nếu là có thời gian, vẫn là tranh thủ thời gian tìm hiểu một chút ngươi khối kia Thiên Bì Thần Thông đi, những sự tình này biết cũng không có tác dụng gì!"

"Cái gì thần thông Trấn Giới Thiên Bì còn có thần thông khác sao "

Tê Chiêu bắt đầu nhìn Tôn Ngộ Không nhất nhãn, sau đó đập vỗ trán, sau đó trực tiếp ngã trên mặt đất. Sau đó nói: "Hầu Tử a, ngươi sẽ không coi là Trấn Giới Thiên Bì thật chỉ là dùng để đập người a có thể đem Trấn Giới Thiên Bì xem như Phiến Thiên Ấn đến dùng, đoán chừng chỉ có Đế Tuấn cùng ngươi. Ta hỏi ngươi, ngươi khối này Thiên Bì kêu cái gì "

"Trấn Giới Thiên Bì, Hoang Thổ Tam Hào!"

"Nếu biết tên, giấu lại, nó biết có cái gì thần thông đâu?"

"Hoang Thổ Tam Hào, hẳn là cùng thổ có liên quan đi "

"Còn có không ngu ngốc, như vậy đi, về sau mỗi lúc trời tối ta thì chỉ đạo ngươi lĩnh ngộ Thiên Bì Thần Thông đi, không phải vậy nhìn lấy ngươi ngày ngày dùng Thiên Bì đập người, ta đều đau lòng."

"Để nói dễ nói, hắc hắc hắc, về sau không nên chính là. Tới tới tới, nhanh bảo ta làm sao lĩnh ngộ Thần Thông!"

"Ngươi cái con khi này, tốt a, ngươi ngồi trước tốt, đem Thiên Bì phóng đại đến cao một thước. Dạng này lớn nhỏ mới là Thiên Bì nguyên trạng, sau đó đem linh hồn của ngươi bản nguyên bám vào ở trên trời trên tấm bia, từ đó cảm thụ Thiên Bì hoa văn, Thiên Bì hô hấp, Thiên Bì hết thảy!"

Tôn Ngộ Không lập tức ngồi nghiêm chỉnh, Linh Hồn Bồn Nguyên ra hết, sau đó từ từ bao trùm bao trùm Trấn Giới Thiên Bì. Kỳ thực nguyên lai Tôn Ngộ Không cũng dạng này thử qua, chẳng qua thiếu cái gì đều không cảm giác được, nhưng là hôm nay khác biệt, làm linh hồn vừa mới bao phủ thời điểm, Tôn Ngộ Không thì bỗng nhiên cảm giác được một cỗ mệnh môn đồng thời mười phân dày đặc đại địa khí tức.

Này khí tức để Tôn Ngộ Không cảm giác hết sức thoải mái cùng tự nhiên, hơn nữa còn có một loại có thể dựa vào cảm giác an toàn. Dần dần, Tôn Ngộ Không toàn bộ đắm chìm trong cái loại cảm giác này bên trong, tinh tế cảm ngộ thổ ảo nghĩa.

Mà một bên Tê Chiêu càng là gương mặt kinh ngạc, nghĩ không ra Tôn Ngộ Không đối với thổ cảm ngộ đã vậy còn quá khắc sâu, vậy mà trực tiếp liền đã

cùng trời bia hoàn mỹ dung hợp.

Ngay tại Tôn Ngộ Không cảm thụ Hoang Thổ Tam Hào Trấn Giới Thiên Bì thời điểm, tại Bàn Cổ giới Thiên Đình, nguyên bản chính đang lẳng lẳng tu luyện Phạm Hình, bỗng nhiên "Nhìn" hướng phía chân trời xa xôi.

Bởi vì hiện tại còn không thể biến hóa, nguyên có Phạm Hình cũng không thể dùng con mắt đi xem chỉ có thể dùng thần thức qua cảm giác. Chẳng qua Phạm Hình chính là Tiên Thiên Linh Căn, thần thức mấy cái có lẽ đã có thể kéo dài đến mấy trăm ngàn mét. Bình thường Phạm Hình thì lấy thần thức kiện hàng toàn bộ Thiên Đình, bất quá bây giờ, làm Phạm Hình thần thức cảm giác được chân trời dị động thời điểm, lại phát hiện thần trí của mình mất đi tác dụng. Duy nhất có thể cảm giác được cũng là có một cỗ mười phần năng lượng khổng lồ đang ở phá vỡ hư không, chẳng qua cỗ năng lượng này cũng không có cái gì ác ý tà niệm ngược lại mười phần bình thản.

Rất nhanh, cỗ năng lượng này liền đã phá vỡ hư không, trực tiếp hướng về Phạm Hình vị trí bay tới. Cái này có thể hả Phạm Hình nhảy một cái, cái này năng lượng mặc dù không có công kích ý niệm, thế nhưng là cũng quá mức to lớn, nếu là đâm vào trên người mình, khác nói mình, chỉ sợ toàn bộ Bàn Cổ giới đều muốn hủy diệt.

Không dám trì hoãn, Phạm Hình vội vàng vận dụng lên tất cả lực lượng chuẩn bị ngăn chặn cỗ năng lượng này, thế nhưng là lúc này, nguyên bản sinh trưởng ở chính mình dưới chân thổ địa bên trên cái kia đoá màu trắng Tiểu Hoa bỗng nhiên bắt đầu chấn động, tựa hồ là cảm giác được chuyện bất khả tư nghị gì. Sau đó cái này màu trắng Tiểu Hoa đột nhiên phát ra một cỗ vui sướng tâm tình.

Bởi vì cùng là một hệ, nguyên có Phạm Hình cảm giác 10 phần rõ ràng, cỗ này vui sướng là loại kia tuyệt vọng về sau chột thấy to lớn hi vọng một loại vui sướng, mà lại cái này vui sướng tâm tình vậy mà tản mát ra to lớn sinh mệnh lực, nguyên bản bởi vì Phạm Hình vì để Đường Tam Tạng thoát thai hoán cốt, nguyên có đem sinh mệnh lực của mình từ từ quán chú tiến Đường Tam Tạng thân thể bên trong.

Chính là bởi vì dạng này Đường Tam Tạng thân thể tuy nhiên chết, chẳng qua trạng thái lại càng ngày càng tốt, hiện tại càng là mấy cái có lẽ đã hoàn thành thoát thai hoán cốt, sắp trở thành thuần túy Mộc Linh thể.

Nhưng là như vậy đại giới cũng là Bàn Đào Viên cơ hồ hai phần ba Bàn Đào Thụ đều chết héo. Bất quá bây giờ, sở hữu chết héo Bàn Đào Thụ tất cả đều bởi vì Độ Hóa Hoa vui sướng thời điểm tán phát cực Đại Sinh Mệnh lực mà một lần nữa sống tới. Đây quả thực là cái từ hồi sinh lực lượng.

Jae Beom hình kinh ngạc thời điểm, Độ Hóa Hoa đã phóng lên tận trời, hướng về kia cỗ năng lượng to lớn đụng vào. Làm Độ Hóa Hoa tiếp xúc đến cái kia bay tới năng lượng thời điểm, Phạm Hình đã phát giác được, cái kia bay tới năng lượng lại là một giọt máu giữa phát ra! Đây là ai huyết dịch sẽ có như thế lực lượng khổng lồ

Đạt được giọt máu này, Độ Hóa Hoa lần nữa phát ra hưng phấn cực độ cùng vui sướng, đồng thời tán phát sinh mệnh lực cùng giọt máu kia dịch linh hồn lực lượng cùng Tạo Hóa lực lượng, vậy mà để Phạm Hình thực lực phi tốc đề bạt, tiếp tục như vậy, Phạm Hình tin tưởng tập kích lập tức liền có thể lấy biến hóa thành hình người!

Cùng lúc đó, tại địa tâm bên trong sử dụng Lạc Tang Thần Mộc luyện Hóa Thể bên trong chín khóa Kim Ô Thần Đan Trư Bát Giới, cũng mở to mắt. Chẳng qua hẳn cũng không phải là cảm nhận được giọt kia Thiên Ngoại bay tới huyết dịch lực lượng, mà chính là Trư Bát Giới đã luyện hóa xong một viên cuối cùng Kim Đan. Lúc này Trư Bát Giới tu vi, đã là Thánh Nhân Điền Phong, sắp bước vào đến nửa bước Đại Đạo cảnh giới.

Nhưng là chín viên kim đan lực lượng đã hoàn toàn luyện hóa, mà cái này Lạc Tang Thần Mộc hiển nhiên không có khả năng cũng luyện hóa, nguyên có Trư Bát Giới trong lúc nhất thời có chút mờ mịt. Chẳng lẽ thực lực của ta cũng chỉ có thể tăng lên tới dạng này sao có thể là thực lực như vậy rõ ràng không đủ, chẳng những cứu không bắt luận kẻ nào, thậm chí tự vệ đều không có cách nào.

Mờ mịt ở giữa, Trư Bát Giới rơi vào Lạc Tang Thần Mộc phía trên. Lạc Tang Thần Mộc kỳ thực cũng là một đoạn toàn thân kim sắc thân cây, nguyên có Trư Bát Giới đem Lạc Tang Thần Mộc một đoạn đứng ở dung nham phía trên, chính mình thì xếp bằng ở một chỗ khác.

Có thể là vừa mới ngồi xuống Trư Bát Giới chợt phát hiện chính mình ngồi Lạc Tang Thần Mộc phía trên lại có một hàng chữ, kiểu chữ là phi thường cổ lão Hồng Hoàng thời kỳ văn tự, chẳng qua dung hợp chín khóa Kim Ô Thần Đan Trư Bát Giới cũng kế thừa chín cái Kim Ô nhãn lực cùng tri thức. Bởi vậy vẫn có thể nhìn hiểu.

Chỉ gặp Lạc Tang Thần Mộc trên có khắc: "Địa Tâm tâm, Toại Nhân Toại Mộc!"

"Đây là ý gì Lão Trư ta ghét nhất giải đố. Ta bây giờ đang ở Địa Tâm a, Địa Tâm tâm, chẳng lẽ là cái này đoàn dung nham trung tâm Toại Nhân Toại Mộc, Toại Nhân Thị là nghe nói qua!"

Tương truyền Toại Nhân Thị lại xưng "Toại Hoàng", hoặc tên gọi tắt Toại Nhân, tên đồng ý xúc, Tam Hoàng đứng đầu, Thượng Cổ thời đại Toại Minh người trong nước, là Phục Hi cùng phụ thân của Nữ Oa.

"Mặc kệ, dù sao hiện tại cũng không có chuyện để làm, không bằng thì vào xem, nếu như không có cái gì, coi như là tẩy về tắm."

Nói xong, đem Lạc Tang Thần Mộc co lại đến lớn bằng cánh tay sau đó đứng ở dây lưng thượng, thì một cái lặn xuống nước nhảy vào nóng hổi dung nham bên trong.

Chương 143: 9 đuôi Bạch Hồ

Lần nữa trở lại Hoàng Tuyền thế giới, đi qua một đêm cảm ngộ, Tôn Ngộ Không không những đối với tại Trấn Giới Thiên Bì không chế càng thêm thuận buồm xuôi gió, hơn nữa còn có thể vận dụng một số Thiên Bì Thần Thông. Đương nhiên, Tôn Ngộ Không có thể vận dụng, còn có vền vện cấp thấp nhất Thần Thông, thậm chí liền xem như cấp thấp nhất Thần Thông, Tôn Ngộ Không cũng chỉ có thể vận dụng một bộ phận.

Lần trước đại chiến, Đế Tuấn không chế Trấn Giới Thiên Bì hóa thành 3000 Hoang Thổ nhất cử diệt sát ba vị Cửu Văn Chí Tôn cường giả, nếu không phải người kia tự bạo, chỉ sợ sở hữu Chí Tôn cường giả đều sẽ hóa thành một cái Linh Hồn Kết Tinh. 3000 Hoang Thổ, chính là Trấn Giới Thiên Bì Hoang Thổ Tam Hào cấp thấp nhất một cái Thần Thông.

Mà Tôn Ngộ Không lĩnh ngộ không có sâu như vậy, sau một đêm, cũng chỉ có thể để Trấn Giới Thiên Bì diễn hóa xuất 100 hạt hoang vu cát! Làm hoang vu cát đạt tới 3000 hạt thời điểm, mới có thể xưng là Hoang Thổ. Bất quá chỉ là cái này 100 hạt hoang vu cát, cũng đầy đủ diệt sát bảy văn thậm chí tám văn Chí Tôn. Bất quá đối với hiện tại Tôn Ngộ Không, cũng không có gì lớn dùng.

Nhưng là lúc này mới vền vện ngày đầu tiên, Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu tin tưởng, theo thời gian gia tăng Tôn Ngộ Không đối với Trấn Giới Thiên Bì cảm ngộ biết càng ngày càng sâu, 3000 Hoang Thổ khẳng định không là vấn đề, thậm chí chín ngàn Hoang nhượng đều có thể biến hóa ra. Mà lại một khi Tôn Ngộ Không thực lực tăng lên tới Cửu Văn Chí Tôn, có lẽ có thể thôi động Trấn Giới Thiên Bì diễn hóa hoang vu Sa Hải hoặc là Trấn Thế Linh Sơn!

Đương nhiên, đằng sau những tên này đều là Tê Chiếu nói cho Tôn Ngộ Không. Bằng vào Tôn Ngộ Không lúc này lĩnh ngộ, cũng chỉ có thể biết cái này 100 hạt hoang vu cát tên.

Mặc dù có chút hiếu kỳ Tê Chiếu đối với Hoang Thổ Tam Hào Thần Thông làm sao lại giải rõ ràng như vậy, nhưng là Tôn Ngộ Không biết Tê Chiếu không muốn nói, nguyên do cũng liền không có hỏi. Mặc kệ như thế nào, Tôn Ngộ Không tin tưởng Tê Chiếu sẽ không hại chính mình, loại này tín nhiệm tựa như là cùng Bát Giới Lão Sa ở giữa cái loại cảm giác này.

Nghĩ tới đây, Tôn Ngộ Không không khỏi có chút âm đạm. Chính mình đi tới nơi này Hoàng Tuyền thế giới đã là cái không ngắn thời gian, thật không biết Bát Giới thế nào, thân thể còn tại Phạm Hình nơi đó, mà lại Lão Sa cùng Tiểu Bạch Long cũng không biết tung tích. Chính mình nhất định phải nỗ lực, rời đi cái thế giới này, sau đó trở lại Bàn Cổ giới, kết hết thủy!

Theo tia ánh sáng mặt trời đầu tiên chiếu xạ tại Tôn Ngộ Không kiên nghị gương mặt, Tê Chiếu chợt phát hiện Tôn Ngộ Không tựa hồ lại thành thực một số. Từ Tôn Ngộ Không ánh mắt bên trong, Tê Chiếu nhìn ra lại kia chỉ có đối với Đại Đạo đối với thực lực cực độ khát vọng người mới sẽ có cái chủng loại kia đại nghị lực cùng đại dũng cảm!

Chỉ có dạng này người, mới có khả năng đạt tới cái kia đỉnh phong, mới có thể trở thành trận này trò chơi Chúa Tể Giả, mà không phải từng hạt quân cờ!

Mang theo tự tin mãnh liệt, hai người tiếp tục tiến lên. Con đường này còn rất dài, hiện tại, vừa mới bắt đầu!

Ra Lôi Vương thành, đi về phía trước Thượng Tam Thiên, cơ hội tiến vào Diệt Hồn sơn mạch khu vực. Mà giờ khắc này, Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu chính là một mặt đề phòng cùng một cái chủng cao hơn ba mét toàn thân trắng như tuyết Cửu Vĩ Hồ đang giăng co!

Tôn Ngộ Không hai người là hôm qua tiến vào Diệt Hồn sơn mạch, một lúc mới bắt đầu cũng không có gặp được cái gì Hồn Thú hoặc là cường đạo loại hình, chẳng qua hai người cũng không dám xem thường. Tại cái này bên trong dãy núi hết thấy cũng có thể là trí mạng, có lẽ sợ ý một chút thì bỏ mạng tại này.

Thực lực cường đại Hồn Thú, đủ loại độc trùng thậm chí còn có rất nhiều ăn người thực vật. Hai người cũng chỉ là vận khí tốt bình yên vô sự vượt qua ngày đầu tiên, mà ngày thứ hai trời vừa sáng hai người thì gặp được ba con tám văn Hồn Thú công kích, cái này ba con tám văn Hồn Thú dài đến rất giống Tê Giác, nhưng lại có ba cái đặc biệt dài mà lại mười phân sắc bén góc.

Mà lại càng là da dày thịt béo, Tôn Ngộ Không Kim Cô Bổng đập lên bọn họ cũng chỉ là lay động một cái liền tiếp tục như không có chuyện gì xảy ra xông lên. Sau tới vẫn là Tôn Ngộ Không té ra Trấn Giới Thiên Bì đem ba con Hồn Thú cho nện choáng, sau đó lấy ba khóa Hồn Châu, sau cùng Tê Chiếu thậm chí đem ba con Hồn Thú da lột bỏ tới.

Tại Tôn Ngộ Không ánh mắt khó hiểu giữa, Tê Chiếu nói ra "Thứ này gọi kiếm Giác Thuần tề, chẳng những lực công kích cùng lực lượng mười phần, kinh khủng nhất vẫn là phòng ngự của bọn hắn. Đây vẫn chỉ là tám văn, nếu là cửu văn thuần tề Vương, đoán chừng người Thiên Bì đều nên không chết. Nguyên do cái này ba tấm da nhưng so sánh cái kia ba khóa Hồn Châu trân quý nhiều."

Nói xong, Tê Chiếu đem ba tấm thuần tề da cầm tới một bên dòng suối nhỏ bên trong rửa sạch, sau đó trực tiếp liền đem trong đó một trương đắp lên người. Nhìn lấy Tôn Ngộ Không ánh mắt khó hiểu, Tê Chiếu bất đắc dĩ nói: "Tranh thủ thời gian phủ thêm a, có thân này da, thì không sợ một số tiểu đồ vật đánh lên. Làm sao ngại quá xấu a"

"Ách, không phải." Nói, Tôn Ngộ Không tiếp nhận thuận tê da, cũng học Tê Chiếu dáng vẻ vậy ở trên người. Sau đó Tôn Ngộ Không hoạt động một chút thân thể phát hiện cái này da mặc vào mười phần mềm mại, tia không ảnh hưởng chút nào hoạt động. Sau đó Tôn Ngộ Không quay người hướng về phía Tê Chiếu một mặt nghiêm chỉnh nói ra: "Người nói cái đồ chơi này là một loại Tê Giác đi "

"Ân, đúng a, làm sao "

"Ta đang nghĩ, người cùng họ tê, người theo ba con Tê Giác, sẽ có hay không có thân thích a cứ như vậy lột người ta da không quan hệ sao "

"Tôn Ngộ Không, người muốn chết đúng không người mới theo cái này Tê Giác có thân thích đâu!"

Vốn cho là Tôn Ngộ Không như vậy nghiêm túc biết có chuyện gì muốn nói, Tê Chiếu nào nghĩ tới Tôn Ngộ Không vậy mà lại nghĩ như vậy, thua thiệt trước mấy ngày Tê Chiếu còn có cảm thấy Tôn Ngộ Không thành thực.

Sau đó hai người thì một đường truy đánh, mãi cho đến gặp được trước mắt đầu này một thân tuyết bộ lông màu trắng Cửu Vĩ Hồ. Sở dĩ hai người dừng lại, cũng không phải là cái này Cửu Vĩ Hồ thực lực mạnh bao nhiêu, Tôn Ngộ Không có thể cảm giác được cái này Cửu Vĩ Hồ tu vi cũng liền tại lực vẫn đình phong dáng vẻ, còn không có đột phá đến bảy vạn, nguyên có Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu cũng không hề động thủ ý nghĩ.

Mà con hồ ly này tựa hồ cũng không có ác ý gì, chẳng những không có tiến công thậm chí cũng không có chạy trốn, chỉ là mở to mắt to như nước trong veo nhìn lấy Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu!

Lần đầu gặp được loại này không sợ người cũng không công kích người Hồn Thú, hơn nữa còn là một cái hết sức xinh đẹp Bạch Hồ, nguyên có Tôn Ngộ Không hai người cũng nhiều hứng thú nhìn lấy nàng, không biết nàng muốn làm à.

Cứ như vậy ba người mắt lớn trừng mắt nhỏ, tròn vẹn qua một khắc đồng hồ, sau tới vẫn là Tê Chiếu thụ không. Vô vô Tôn Ngộ Không bả vai nói: "Hầu Từ, đi đi, xem ra cũng chính là chỉ vừa đàn sinh Linh Trí tiểu hồ ly mà thôi. Chúng ta còn có chính sự đâu, lại không đi mau, chỉ sợ cũng không kịp."

Tôn Ngộ Không nghĩ cũng phải, tuy nhiên tại cái này con tiểu hồ ly nhãn lực Tôn Ngộ Không cảm nhận được Hoa Quả Sơn những hầu tử hầu tôn đó cảm giác thân thiết, chẳng qua cái này dù sao cũng là con hồ ly, nếu như là một con khi nhỏ, Tôn Ngộ Không chỉ sợ cũng biết mang theo đi.

Cùng Tê Chiếu từ từ lui ra phía sau, sau đó thay cái phương hướng thì chạy như bay.

Thế nhưng là hai người không nghĩ tới cái này Hồ Ly vậy mà cũng cùng lên đến, hơn nữa còn là một mặt hiếu kỳ dáng vẻ, ngập nước mắt to lộ ra ngây thơ tâm tình.

Nhìn thấy cái kia cái này Hồ Ly cũng cùng lên đến, Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu liếc nhau sau đó bỗng nhiên tăng thêm tốc độ đồng thời đổi một cái phương hướng, thế nhưng là không đợi ba cái hô hấp, cái kia Hồ Ly lại lại đuổi tới tới. Cứ như vậy tới tới lui lui nhiều lần, sau cùng Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu tuyệt vọng phát hiện, bất luận hai người làm sao cái biến phương hướng làm sao tăng thêm tốc độ đều không có cách nào thoát khỏi con hồ ly này, mà lại hai người cũng không dám trên diện rộng đối phương hướng, không phải vậy nếu là lạc đường vậy liền bị kịch.

Một mực cứ như vậy chạy đến mặt trời lên cao, hai người cũng đều có chút mỏi mệt, sau đó cũng liền không lại tiếp tục chạy. Tìm một cây đại thụ, hai người dừng lại bắt đầu nghỉ ngơi.

Mà cái kia trắng như tuyết Đại Hồ Ly cũng dừng lại, ngay tại hai người cách đó không xa khác trên một cây đại thụ nghỉ ngơi, nhìn ra được, con hồ ly này cũng có chút mệt mỏi.

Chạy lâu như vậy, kỳ thực cũng không có chạy ra bao xa, bởi vì vùng núi này thực sự quá to lớn mà lại các loại Cổ Mộc Đại Thụ dòng sông đầm lầy vô số kể, ở chỗ này chạy mười phần hao phí thể lực hơn nữa còn là thời khắc đem sức mạnh thần thức mở tới đa dùng để dò xét bốn phía phải chăng có cường đại Hồn Thú. nếu như là bảy vạn hoặc là bảy vạn trở xuống trực tiếp lược qua, mà nếu như là Cửu Vĩ Chí Tôn mà lại là tương đối cường đại thì né tránh.

Chỉ có gặp được một số lạc đàn tám vạn Hồn Thú hoặc là yếu một ít cửu vạn Hồn Thú hai người mới sẽ tiến đến đánh giết. Đây là sớm tại Lôi Vương thành thì kế hoạch tốt. Lúc nghỉ ngơi, Tôn Ngộ Không nhãn không ra móc ra một khóa đại quả đào, cùng Tê Chiếu một người một nửa ăn.

Lúc này Tôn Ngộ Không chợt thấy đối diện trên cây cái kia con hồ ly ánh mắt như nước long lanh tất cả đều là khát vọng, sau đó nhìn không được lại móc ra một khóa quả đào ném đi qua. Cái kia con hồ ly cùng với lưu loát một cái bay vọt cắn quả đào sau đó rơi xuống khác trên một thân cây.

"Hầu Từ người, ta còn không bằng cái kia con hồ ly đúng không ta cũng chỉ có nửa viên, người cho nó một khóa, ta. . ."

"Người cái gì người, cho người nửa cái ta đều đau lòng đâu!"

"Cám, cảm ơn người!"

"Ân người nào đang nói chuyện Tê Chiếu, có nhân!"

"Ngốc Hầu Từ, là cái kia con hồ ly!"

"Ân Hồ Ly người, người biết nói chuyện người là yêu quái "

Trong lúc nhất thời Tôn Ngộ Không có chút sững sờ, không nghĩ tới ở chỗ này cũng có thể gặp được Yêu Tộc, còn tưởng rằng đây là Hồn Thú đâu!

"Ta, ta gọi Lôi Lôi! Là, là yêu quái!"

Ngay tại Tôn Ngộ Không ngây người thời điểm, Tê Chiếu đoạt lấy Tôn Ngộ Không trong tay hơn phân nửa quả đào, mấy ngum ăn sạch sẽ!

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 144: Hóa Hình thảo

Nhìn cái này trắng như tuyết Đại Hồ Ly, Tôn Ngộ Không bỗng nhiên cảm giác rất vui vẻ mà lại rất buồn lòng, tuy nhiên trước đó đối với con hồ ly này, a, không đúng, hiện tại phải gọi Lôi Lôi. Tuy nhiên trước đó nhìn thấy Lôi Lôi thời điểm, thì có loại cảm giác quen thuộc, thế nhưng là làm phát hiện Lôi Lôi cũng là Yêu Tộc thời điểm, loại này quen thuộc bỗng nhiên thì biến thành một loại thân thiết.

Cũng không để ý Tê Chiếu đoạt chính mình quả đào, Tôn Ngộ Không đứng dậy nhảy đến Lôi Lôi chỗ cây đại thụ kia phía trên, nhìn cái này Đại Hồ Ly tại từng miếng từng miếng cắn quả đào, Tôn Ngộ Không bỗng nhiên một tay chỉ Lôi Lôi một bên hướng Tê Chiếu hô: "Uy, ta muốn dẫn nàng cùng đi! Người có ý kiến sao "

Tê Chiếu vội vàng hai cái gặm xong quả đào, đem hột đào hướng về Tôn Ngộ Không ném đi, sau đó nói: "Ta nếu là có ý kiến người biết nghe sao "

"Hắc hắc hắc, sẽ không, sẽ không!"

"Cái kia còn hỏi thăm mờng, chẳng qua người phải hỏi một chút người ta có nguyện ý hay không đi theo người, còn có, hai ta đoạn đường này thực sự quá nguy hiểm, người phải nói rõ ràng. Không phải vậy vậy liền hại người ta!" Nói xong, Tê Chiếu đứng dậy, nhảy mấy cái ở giữa cũng đi vào cây đại thụ này phía trên. Cừu Vĩ Hồ Lôi Lôi ngẩng đầu nhìn xem Tê Chiếu lại nhìn Tôn Ngộ Không, sau đó thấp giọng nói ra: "Không, không quan hệ, ta, ta nguyện ý đi theo người. Ta ở chỗ này, không, không có bằng hữu!"

"Hắc hắc, thấy không, Tê Chiếu, vẫn là ta Lão Tôn mị lực lớn. Cáo. . . Lôi Lôi người thật nguyện ý theo hai ta hai ta nhưng là muốn qua Chí Tôn Trì tiếp lễ rửa tội!"

Lúc này Cừu Vĩ Hồ Lôi Lôi đã ăn xong Tôn Ngộ Không cho nàng viên kia đại quả đào, hải lòng dùng móng vuốt sờ sờ miệng, nói ra: "Ta cũng muốn đi Chí Tôn Trì, bắt quả, cái này trước đó, ta muốn đi tìm Hóa Hình thảo!"

"A người cũng muốn đi Chí Tôn Trì đúng, cha mẹ của người đâu? Vì cái gì người biết một người tại cái này bên trong dãy núi" đây là Tôn Ngộ Không hỏi. Bởi vì lúc này Tôn Ngộ Không đã nhìn ra cái này Yêu Hồ chỉ sợ phát sinh qua chuyện gì, xem ra linh trí tựa hồ chỉ có mấy tuổi hài đồng như vậy. Mặc dù có chút Thiên Địa Linh Thú vừa ra đời liền có thực lực mạnh mẽ, thế nhưng là nơi này là Hoàng Tuyền thế giới, trừ Giới Chủ Nguyệt Hoàng Tuyền là thiên địa sinh ra, còn lại đều là sau khi chết linh hồn tới chỗ này.

Liền xem như những Hồn Thú đó, cũng là bởi vì nó linh hồn hấn tiêu tán về sau bị Hoàng Tuyền thế giới lực lượng nào đó đem cái kia phiêu tán linh hồn lực lượng cho ngưng tụ thành Hồn Thú. Tuy nhiên cái này Lôi Lôi cũng có thể là Hồn Thú, nhưng là khả năng rất nhỏ. Bởi vì Hồn Thú chỉ có đến Cửu Vĩ Chấn Tôn đồng thời dung hợp ba đạo Vũ Trụ Pháp Tắc về sau mới có thể hóa thành nhân hình. Mà Hồn Thú nếu là muốn nói chuyện, nhất định phải biến hóa thành hình người. Không có biến hóa thành hình người có thể mở miệng nói chuyện, thì nhất định là Yêu Tộc. Đây là Hoàng Tuyền thế giới dùng để phân chia Hồn Thú cùng rất nhiều chủng tộc điểm trọng yếu nhất.

Đương nhiên, tựa như Lôi Lôi nói tới, cũng có thể phục dụng một loại tên là Hóa Hình thảo Thiên Tài Địa Bảo, chỉ cần thực lực đến lục văn liền có thể trực tiếp biến hóa thành hình người.

Mà lại Tôn Ngộ Không tin tưởng cảm giác của mình, cảm giác này nói cho Tôn Ngộ Không, Lôi Lôi nhất định là Yêu Tộc.

"Ta không biết, ta rất nhiều chuyện đều nghĩ không ra, ta chỉ nhớ rõ ta gọi Lôi Lôi, là Yêu Tộc Cừu Vĩ Hồ! Mà lại ta muốn đi tìm Hóa Hình thảo sau đó qua Chí Tôn Trì!"

"Vậy người có nhớ hay không chính mình có phải hay không thụ cái gì trọng thương hoặc là, là lúc nào xuất hiện" đây là Tê Chiếu hỏi, hiển nhiên, đối với đây chỉ có khả năng mất trí nhớ nhưng lại có lấy hai người bọn họ đều không thể sánh ngang tốc độ xinh đẹp Bạch Hồ, Tê Chiếu cũng có chút hứng thú.

"Không nhớ rõ, bắt quả ta tựa như là tại một nơi rất đáng sợ trốn tới! Ô ô, thật đáng sợ, đau đau quá!" Thoáng một lần nghĩ, Lôi Lôi thì bỗng nhiên ôm đầu bắt đầu thút thít, phảng phất trí nhớ chỗ sâu có cái gì mười phần đáng sợ sự tình một dạng! Không còn dám để Lôi Lôi tiếp tục hồi ức, Tôn Ngộ Không

liền nhẹ nhàng mà vuốt ve Lôi Lôi đầu, tuy nhiên lại không có bất kỳ cái gì hiệu quả.

"Đàn độn, người dạng này không dùng. Con hồ ly này hẳn là kinh lịch thập cực kỳ đáng sợ kinh lịch tinh thần bị thương nặng. Người phải dùng linh hồn lực lượng qua trấn an."

Nói xong, Tê Chiêu bỗng nhiên Linh Hồn Bồn Nguyên lực lượng phóng xạ mà ra, đồng thời hỗn hợp có thần thức lực lượng bao trùm Yêu Hồ Lôi Lôi. Rất nhanh, Lôi Lôi liền từ từ ngủ mất!

Thờ một hơi dài nhẹ nhõm, Tôn Ngộ Không cũng dựa vào tại sau lưng trên cành cây, thừa cơ bắt đầu nghỉ ngơi.

"Hầu Tử, người thật đánh tính toán mang theo cái này Hồ Ly hai ta cũng không phải du sơn ngoạn thủy tới!"

"Ta biết chúng ta đoạn đường này biết vô cùng nguy hiểm, chẳng qua nếu là nàng mình, chỉ sợ càng thêm nguy hiểm. Mà lại tại trên người của nàng, ta cảm giác được cảm giác rất thân thiết. Đúng, người kiến thức rộng rãi, biết nơi nào có Hóa Hình thảo sao"

"Hóa Hình thảo, ai, khó được người lần này hạ lớn như vậy quyết tâm. Còn Hóa Hình thảo, là một loại mười phần trăm quý linh thảo, đoán chừng chỉ có Diệt Hồn sơn mạch thân ở mới có."

"A lần này người làm sao thông khoái như vậy thì nói cho ta biết"

"Hừ, người cho rằng hai ta chỉ là đi đường a hai ta đoạn đường này chẳng những muốn lập sát Hồn Thủ chứa đựng Hồn Châu, càng muốn tìm loại nào các dạng Thiên Tài Địa Bảo cùng một số linh vật. Cái kia Hóa Hình thảo chính là một cái trong số đó, chỉ cần hai ta có thể lại trong thân thể chứa đựng đại lượng linh hồn lực lượng, cái kia tại trải qua Chí Tôn Trì tẩy lễ về sau rất có thể sẽ trực tiếp đột phá đến tám vạn! Dạng này thì Tinh rất nhiều thời giờ. Nguyên cơ cái này Hóa Hình thảo, cũng chính là tiện đường."

"Ách, cái kia hai ta đoạn đường này, chỉ sợ thật vô cùng gian nan a. Có đôi khi thật muốn biết người lúc còn sống là ai, làm sao biết tất cả mọi chuyện!"

"Nguyên cơ ta mới nói mang theo cái này Hồ Ly có lẽ là cái vương vãi. Mà lại, bởi vì người trước một mực sống ở tiểu thế giới, rất nhiều chuyện người cũng không biết. Tựa như người không biết con hồ ly này chỉ sợ có rất lớn địa vị."

"Lại lịch gì ta nhìn cũng là một cái phổ thông Cửu Vĩ Yêu Hồ a. Thế giới cũ cũng có qua a!"

"Vậy người có nhớ hay không người biết cái kia bản thể là màu gì"

"Ta nhớ được, hẳn là hỏa hồng sắc a, đúng, hỏa hồng sắc Cửu Vĩ Hồ!"

"Vậy liền đúng, ta cho người biết, Yêu Hồ tộc là cái rất kỳ lạ chủng tộc, bọn họ sở hữu tộc nhân có một cái đặc thù hiện tượng, cũng là cửu vĩ không Bạch Hồ, Bạch Hồ không cửu vĩ! Ý tứ cũng là bất luận là trời sinh vẫn là Hậu Thiên tu luyện chỉ cần là màu trắng Yêu Hồ thì tuyệt đối với không có thể trở thành cửu vĩ tồn tại. Đồng dạng chỉ cần là cửu vĩ Yêu Hồ thì tuyệt đối với không thể lại là màu trắng, mà lại, tại tiểu thế giới có lẽ tu luyện tới Thánh Nhân hoặc là Đế Cấp liền có thể sinh ra cửu vĩ, nhưng là tại Trung Cấp Thế Giới nhất định phải tu luyện tới Hợp Đạo Cảnh Giới, Cao Cấp Thế Giới nhất định phải là tam vạn cảnh giới, mà tại Lục đại thần quốc, làm theo nhất định phải là Cửu Văn Chí Tôn mới có thể nắm giữ chín cái đuôi!"

Nói xong những thứ này, Tê Chiêu lực có thâm ý nhìn cái kia ngủ say Yêu Hồ nhất nhãn, mà nổi nghiệp rồi nói tiếp: "Nếu như thực lực không đạt được, như vậy cái đuôi số lượng cơ hội giảm bớt. Nguyên cơ cái này lục văn màu trắng Cửu Vĩ Hồ, khẳng định có vấn đề. Mà nằm hoài nghỉ, hẳn có thể là Vạn Yêu Quốc Yêu Hậu Cửu Vĩ Thiên Hồ đời sau."

"Vạn Yêu Quốc là cái gì cũng là Lục đại thần quốc sao"

"Đúng vậy, là trong vũ trụ này sở hữu Yêu Tộc nơi phát nguyên, mà lại, người hình dạng, cùng Vạn Yêu Quốc Giới Chủ cơ hồ giống như đúc!"

"Àn người không phải đang nói đùa chứ người nói ta đáng đáp cùng Lục đại thần quốc Vạn Yêu Quốc Giới Chủ giống như đúc chẳng lẽ người giới chủ kia cũng là một con khi"

"Ta nói là sự thật, ta cùng cái kia Vạn Yêu Vương giao thủ qua, mà lại bản thể của hắn, tên là Thác Thiên Cự Viên. Cái kia Thác Thiên Cự Viên cực kỳ cao lớn thậm chí đều có thể cứng rắn chịu ta Trấn Giới Thiên Bì hủy diệt Thần Thông. Coi ta người thứ nhất mất thời điểm, ta đã cảm thấy người cùng cái kia Vạn Yêu Vương Trường đến giống nhau y hệt. Bất quá về sau lại phát hiện trong cơ thể người còn có Hỗn Độn tộc năng lượng, sau đó tay bên trong càng là có nguyên Ngự Thổ giới Trấn Giới Thiên Bì! Ta hiện tại thật không biết người đến cùng là ai!"

"Đều là Hầu Tử, lớn lên giống rất bình thường. Ta nói Tê Chiêu có phải hay không là người quá miễn cảm ta chính là ta à, Tê Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không, Mỹ Hầu Vương Tôn Ngộ Không! Khác nghĩ nhiều như vậy, bất luận ta là ai, đều là hảo huynh đệ của người."

Cảm kích nhìn Tôn Ngộ Không nhất nhãn, sau đó Tê Chiêu liền xếp bằng ở trên cành cây bắt đầu nghỉ ngơi, chẳng qua nhìn như đang nghỉ ngơi, nhưng là Tôn Ngộ Không biết, Tê Chiêu trên thân khẳng định phát sinh qua chuyện gì, mà vừa rồi rõ ràng là để Tê Chiêu nhớ tới những sự tình kia, lúc này, Tê Chiêu cần một chút thời gian đến bình phục lại tâm tình.

Mà Tôn Ngộ Không cũng đang suy nghĩ, sau này đường đi như thế nào. Trong bát trí bát giác, Tôn Ngộ Không liền ngủ mất.

Không khỏi nhanh Tôn Ngộ Không thì tỉnh lại, mà lại Tôn Ngộ Không cũng không thể không tỉnh, bởi vì cái kia Bạch Hồ Lôi Lôi, đang dùng cái đuôi của

mình tại Tôn Ngộ Không trên mặt vừa đi vừa về hoạt động.

Ngồi dậy đánh một cái nhảy mũi, Tôn Ngộ Không nhìn thấy Tê Chiếu cùng Yêu Hồ Lôi Lôi đều ở trước mặt mình giống như cười mà không phải cười nhìn lấy chính mình.

"Làm sao trên mặt ta mọc hoa "

Nói, Tôn Ngộ Không thì vươn tay sờ sờ mặt, cái này vừa sờ không sao cả, Tôn Ngộ Không há kêu to một tiếng, trên mặt của mình, thật sự dài một đóa hoa

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 145: Mang lên Hồ Ly 1 lên đi!

Mang lên Hồ Ly cùng đi!

Làm Tôn Ngộ Không sờ đến trên mặt này đóa hoa về sau, thật là sưng sờ. Theo bản năng cho là mình còn đang ngủ, chẳng qua những tay bóp chính mình một chút phát hiện thẳng đau về sau, Tôn Ngộ Không biết đây không phải nằm mơ. Thế nhưng là trên mặt làm sao lại mọc hoa đâu?

Nắm lấy cái kia hoa, hơi dùng lực nắm chặt một chút, phát hiện trên mặt cũng sẽ cùng theo đau. Lúc này Tôn Ngộ Không là thật triệt để thanh tỉnh, biết hoa này là thật dài ở trên mặt. Ngẩng đầu nhìn về phía Tê Chiếu cùng Yêu Hồ Lôi Lôi, phát hiện hai người bọn hắn chẳng có chuyện gì.

"Tê Chiếu, này sao lại thế này trên mặt ta làm sao lại cái này vật này "

Thế nhưng là Tê Chiếu chẳng những không có để ý tới Tôn Ngộ Không, ngược lại một tay nâng cằm lên một bên ý cười đầy mặt đối với bên cạnh Yêu Hồ Lôi Lôi nói ra: "Thế nào, dạng này thoạt nhìn là không phải bá khí nhiều" không nghĩ tới Lôi Lôi lại là đồng ý gật đầu.

Lúc này coi như Tôn Ngộ Không có ngu đi nữa cũng minh bạch, cái này nhất định là Tê Chiếu giờ trò quỷ. Huống chi Tôn Ngộ Không nhưng không ngu ngược lại mười phần thông minh. Hung tợn rút ra Kim Cô Bổng, hướng về phía Tê Chiếu nói ra: "Tranh thủ thời gian cho ta làm không, không phải vậy hôm nay ta đem ngươi cho đánh thành hoa!"

"Hắc hắc, ta cảm thấy dạng này rất tốt, rất tốt! Ngươi nhìn Yêu Hồ Lôi Lôi cũng cảm thấy nhìn rất đẹp!"

"Tê Chiếu! ! !" Cơ hồ là trong kẽ răng gạt ra mấy chữ, nói xong Tôn Ngộ Không thì vung Kim Cô Bổng nhảy dựng lên. "Tiểu hồ ly ngươi mau tránh ra, nhìn ta không đem hắn đánh thành một đóa hoa!" Yêu Hồ Lôi Lôi cũng cực kỳ thông tuệ, hướng về phía Tôn Ngộ Không gật đầu một cái, trong nháy mắt thì nhảy cách cây đại thụ kia, tại một viên khác Thụ ngồi xuống tới.

Nhìn lấy Tôn Ngộ Không Kim Cô Bổng đã muốn nện vào trên đầu, Tê Chiếu vội vàng nói: "Hầu Tử dừng tay, ta chuẩn bị cho ngươi roi là được!" Mà lúc này Kim Cô Bổng vừa vịn đứng ở Tê Chiếu đỉnh đầu!

"Ta nói Hầu Tử ngươi thật hạ thủ được a, ta muốn không nói lời nào ngươi có phải thật vậy hay không muốn đánh ta "

"Đương nhiên đánh ngươi, rất khác nhau vung cho ngươi mấy khóa Hồn Châu bỏ một chút. Cái này nếu như bị ta hầu tử hầu tôn nhìn thấy, ta còn thể nào gặp người nhanh lên cho ta làm roi!" Nói, Tôn Ngộ Không đã thu hồi Kim Cô Bổng.

"Ta nói thật a, hoa này thật không phải là ta thu được qua. Mà lại ngươi dạng này , có thể gọi là Hoa Hầu Vương sao, Ha-Ha!"

"Ngươi còn nói thật muốn ăn đòn đúng không không phải ngươi làm cho người nào làm cho đây rốt cuộc thứ đồ gì "

"Tốt a tốt a, kỳ thực ta nói là sự thật, loại này hoa gọi là Tịnh Hồn hoa, là một loại có chính mình linh trí một loại Thiên Địa Linh Vật. Hiện tại ngươi trên mặt đóa hoa này vẫn là màu trắng, đã nói lên nó là vừa vịn mới bề trên qua."

"Tịnh Hồn hoa chẳng lẽ là muốn Tịnh Hóa roi ta vậy ngươi tranh thủ thời gian cứu ta a!"

"Ai, không có thấy qua việc đòi Hầu Tử a, nếu là đối với ngươi có hại ta sớm giúp ngươi. Cái này Tịnh Hồn hoa rất đặc thù, nó có một loại năng lực đặc thù cũng là Tịnh Hóa roi một số hiền lành trong linh hồn Oan Khí cùng bạo ngược, nếu như là Hoa Vương, còn có thể Tịnh Hóa roi ngươi tại sát lục quá trình bên trong nhiệm Nghiệp Lực cùng nghiệt chướng. Tóm lại, trăm lợi mà không có một hại!"

"Nói đúng là, hoa này là đang giúp ta rồi thế nhưng là vì sao lại sinh trưởng ở trên mặt của ta mà người trên mặt không có "

"Hai ta cảnh giới khác biệt, ta lúc còn sống thực lực rất cao, cao đến người vô pháp tưởng tượng, nguyên có điểm ấy sát lục đối với ta không có bất kỳ cái gì ảnh hưởng. Chẳng qua người khác biệt, của người linh hồn cảnh giới quá thấp, nếu không có Trần Giới Thiên Bi cùng trong cơ thể người Ngũ Thái Thần Thạch, chỉ sợ người sớm đã bị Oan Khí quán thân. Mà lại người rất may mắn, người trên mặt, là Hoa Vương."

"Hừ, nói hình như chính mình rất lợi hại một dạng. Có dám hay không để cho ta cảm Thiên Bi nên người một chút trách không được từ khi ta rời đi Chiến Yêu Thành một mực đã cảm thấy tâm thần bất an, nguyên lai là bị Oán Quỷ quán thân a. Chẳng qua cũng là kỳ quái, cái này Hoàng Tuyền thế giới đều là người chết, giết chết linh hồn cũng sẽ bị Quỷ Triền thân a "

"Nói người không kiến thức người còn không tin, người đây không phải là Oán Quỷ quán thân, cái kia là trước kia Chiến Yêu Thành đại chiến thời điểm, những bị độ người giết chết đánh bại người hoảng sợ cùng tâm tình tuyệt vọng, còn có một số oán hận cùng nguyên rủa. Ở cái thế giới này đều là Đạo Văn trở lên cao thủ, phóng tới người Bàn Cổ giới, bọn họ một cái đầu ngón tay cũng có thể diệt tiêu thế giới kia!"

"Ta làm sao không có cảm giác đâu, người nơi này tựa hồ cũng cường không đi nơi nào a!"

"Người còn có mặt mũi nói, người bình thường ai sẽ tại một vấn thời điểm liền cầm lấy Trần Giới Thiên Bi khắp nơi đập người a người biết Trần Giới Thiên Bi là cái gì không đó là cái vũ trụ này lớn nhất lực uy hiếp đồ vật, là cái vũ trụ này người khai mở sáng tạo chín khối dùng để trấn áp hoặc là giữ gìn cái vũ trụ này vận chuyển bình thường Chí Cao Thần Vật. Mỗi một khối Trần Giới Thiên Bi đều đại biểu cho cái vũ trụ này chí cao vô thượng một loại ý chí. Sáng tạo, hủy diệt, Tử Vong, Thần Đạo, Yêu Đạo, Nhân Đạo, Thỏ Đạo, Thủy Đạo, Hỏa Đạo! Cái này chín loại, là cấu thành cái vũ trụ này vận chuyển bình thường cơ bản nhất nguyên tố!"

"Không đúng, chín đại thần quốc, bây giờ không phải là chỉ có Lục đại thần quốc sao Trần Giới Thiên Bi đều thiếu ba khối, vì cái gì Vũ Trụ còn tại vận chuyển bình thường "

"Ai nói với người Trần Giới Thiên Bi thiếu trong tay người đó là cái gì Thần Quốc chỉ là thù hờ Trần Giới Thiên Bi đồng thời cũng bị Trần Giới Thiên Bi giữ gìn hoặc là trấn áp khống chế thế giới, cũng không phải là Thần Quốc hủy diệt Trần Giới Thiên Bi thì mất đi tác dụng. Cái kia ba đại thần quốc quả thật bị hủy diệt, chẳng qua lại có tam đại Cao Cấp Thế Giới sinh ra, theo một ý nghĩa nào đó nói, cái kia tam đại Cao Cấp Thế Giới cũng là thay thế cái kia ba đại thần quốc!"

"Trước đó đã nghe người nói Lục đại thần quốc cùng tứ đại Cao Cấp Thế Giới, hiện tại tại sao lại là ba cái "

Mười phần bắt đầu nhìn Tôn Ngộ Không nhất nhãn, Tề Chiếu thờ dài nói: "Tính toán, hôm nay thì đều cùng người nói tính toán, Tinh người về sau hỏi cái này hỏi cái kia. Tứ đại Cao Cấp Thế Giới, trước đó cùng người đã nói Hóa Lôi Tổ Giới còn có người biết đến Hồng Hoàng Cổ Giới, ngoài ra còn có Phương Thốn Linh Giới cùng Thương Lan Thủy Giới. Trong đó Hồng Hoàng Cổ Giới thay thế Ngự Thổ giới, Phương Thốn Linh Giới thay thế nguyên chín đại thần quốc Ly Hòa giới, Thương Lan Thủy Giới thay thế nguyên chín đại thần quốc Thương Thủy Giới! Mà Hóa Lôi Tổ Giới là một cái có chút đặc thù Cao Cấp Thế Giới, cùng cái kia ba Đại Thế Giới ngang hàng!"

"Cái kia ta chính là đoạt Hồng Hoàng Cổ Giới Trần Giới Thiên Bi rồi "

"Tuy là nói như vậy, chẳng qua cũng không phải đoạt, đã người đạt được, đã nói lên hôm nay bìa cần phải về người. Mà lại Phương Thốn Linh Giới cùng Thương Lan Thủy Giới cũng đều không có Trần Giới Thiên Bi. Nguyên cơ bọn họ chỉ là tứ đại Cao Cấp Thế Giới, mà không phải Thần Quốc!"

"Tề Chiếu, người nguyên lai là quốc gia nào người Trần Giới Thiên Bi là số một, cần phải rất lợi hại đi "

"Ha ha, chuyện của ta, ta không muốn nhắc lại. Tốt, hôm nay liền nói nhiều như vậy, còn lại về sau sẽ chậm chậm nói cho người. Mà lại người trên mặt đóa hoa này, nên lấy xuống!"

Nguyên lai, tại lúc nói chuyện, Tôn Ngộ Không trên mặt cái kia đóa Tiểu Hoa đã từ màu trắng tinh biến thành màu sắc đen nhánh. Tôn Ngộ Không lấy tay nhẹ nhàng hái một lần, này đóa hoa thì hái xuống. Lúc này Tôn Ngộ Không mới lấy chăm chú nhìn xem đóa hoa này.

Chỉ bất quá lúc này Tiểu Hoa đã hoàn toàn đen nhánh, nhìn qua chỉ là rất phổ thông chín cái cánh hoa Tiểu Hoa.

"Tĩnh Hồn hoa, Hoa Vương có chín cái cánh hoa, phổ thông chỉ có năm cái hoặc là sáu cái. Hiện tại ta càng thêm xác định, người về sau khẳng định sẽ là cái đại nhân vật! Bất quá bây giờ nha, người hảo cảm nhất cảm giác đem đóa hoa này ném, không phải vậy những vật kia sẽ còn trở lại thân thể người."

Tranh thủ thời gian vung tay đem đóa này đen nhánh Tiểu Hoa ném đi. Cái này Tĩnh Hồn hoa sau khi rơi xuống đất vậy mà lạnh lợi mấy cái lên xuống thì không thấy bóng dáng. Nhìn lấy hoa này, Tôn Ngộ Không trong lúc nhất thời có chút xuất thần.

"Tĩnh Hồn hoa hút xong người lệ khí cùng Oan Khí về sau, hẳn là sẽ qua tìm một cái linh khí nồng nặc nhất địa phương sau đó Tĩnh Hóa rơi những thứ này phụ diện đồ vật. Chắc chắn, thật đúng là thần kỳ a. Cái này Tĩnh Hồn Hoa Hoa Vương hẳn là cảm giác được người về sau khẳng định sẽ trở thành Nhất Phương Cường Giả, nguyên cơ lần này hành vi được cho dính người khí vận. Hôm nay nó độ người, ngày mai người độ nó. Nhân quả tuần hoàn, đều là Thiên Đạo a!"

Chẳng qua những lời này Tôn Ngộ Không cũng không có nghe lọt, bởi vì giờ khắc này Tôn Ngộ Không đầy trong đầu nghĩ, đều là, cũng có một đóa Tiểu Hoa, cùng cái này không sai biệt lắm! Đáng tiếc, đều là mình hại chết.

"Hầu Từ nghĩ gì thế nên đi. Chúng ta theo cái kia Tĩnh Hồn hoa, hẳn là sẽ có rất lớn thu hoạch ngoài ý muốn." Tề Chiếu biết Tôn Ngộ Không nhất định là

nghĩ đến lúc còn sống chuyện gì, nguyên cơ võ võ Tôn Ngộ Không bả vai.

Đi qua Tê Chiêu cái võ này, Tôn Ngộ Không cũng lấy lại tinh thần tới. Biết hiện tại muốn không có cái gì dùng, duy nhất có thể làm, cũng là để cho mình mạnh lên, thay đổi mạnh hơn, cường đại đến có thể bảo hộ tất cả mọi người!

Mà mạnh lên phương pháp duy nhất, cũng là đến Chí Tôn Trì!

Nguyên cơ Tôn Ngộ Không thu hồi tâm tình, hít sâu một hơi sau đó chậm rãi thở ra, lúc này, Tôn Ngộ Không tâm lý đã giằng cổ không gọn sóng. "Tốt, đi thôi, hi vọng người nói thu hoạch ngoài ý muốn, không là một đám Tê Giác!"

"Hầu Tử người không có chuyện kiếm chuyện chơi đúng không!"

"Ha ha ha, đi thôi đi thôi, đúng, mang lên cái kia con tiểu hồ ly!"

Trong tiếng cười, có thể cảm giác được ra Tôn Ngộ Không tâm lý cái kia phần tự tin cùng thoải mái, ta còn sống, cái này đầy đủ, chỉ cần ta sống, ta sớm muộn biết làm cho tất cả mọi người đều phục sinh!

Đây chính là:

Một khi đồn ngộ thiên địa không, thân phụ sinh từ chiến không cuối cùng.

Cửu Tắc chỉ tự Chí Tôn qua, chỉ có một người cười Hồng Mông.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 146: Sơn cốc!

Cứ như vậy, hai người một cáo theo cái kia đóa lan lợi màu đen Tiểu Hoa hướng về sơn mạch thân ở gấp rút chạy tới. Nói là sơn mạch chỗ sâu, kỳ thực cũng chẳng qua là tiếp tục hướng về bên trong xâm nhập mà thôi, cách chân chính chỗ sâu còn rất xa.

Nếu như có thể có một tấm bản đồ, thì sẽ phát hiện cái này Diệt Hồn sơn mạch cũng không phải là vắt ngang tại nội thành cùng ngoại thành ở giữa. Sơn mạch, cũng không phải là một tòa núi lớn, mà chính là rất nhiều tòa núi lớn liên miên cùng một chỗ, hình thành một đầu dây lưng một dạng dây núi.

Nguyên cơ cái này Diệt Hồn sơn mạch cũng là dựng đứng cùng nội thành cùng ngoại thành ở giữa, ý tứ cũng là Tôn Ngộ Không bọn người muốn tại ra Lôi Vương thành về sau theo một tòa núi lớn leo đến đỉnh núi, sau đó lại đỉnh núi một đi thẳng về phía trước, cuối cùng là từ sơn mạch cái này một đầu đi đến bên kia, sau đó xuống núi, tại đi qua một Đại Phiến Sâm Lâm về sau, cơ hội đến thập đại nội thành một trong biến hóa Lôi Thành.

Biến hóa Lôi Thành, cũng là tứ đại Cao Cấp Thế Giới một trong Hóa Lôi Tổ Giới nhân sau khi chết đi vào Hoàng Tuyền thế giới thành lập thành thị. Bên trong tất cả đều là Hóa Lôi Tổ Giới cao thủ, mà ngoại thành một trong Lôi Vương thành, kỳ thực cũng là thuộc về biến hóa Lôi Thành một cái chi nhánh.

Nguyên cơ Tê Chiêu mấy người cũng không sợ sẽ đi sai đường, bởi vì lúc mới bắt đầu cũng là một mực theo địa thế đi lên, làm đến đỉnh núi về sau, vẫn đi tại chỗ cao nhất, đợi đến cuối cùng trực tiếp xuống núi chính là.

Mà cái kia Tịnh Hồn hoa đã là nhún nhảy một cái hướng về thế núi cao địa phương mà đi, bởi vậy mấy người cũng không lo lắng biết lãng phí thời gian. Cứ như vậy Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiêu lại thêm Cửu Vĩ Bạch Hồ Lôi Lôi, vẫn đi theo Tịnh Hồn hoa sau lưng, để Tôn Ngộ Không có chút ngoài ý muốn chính là, cái này Tịnh Hồn hoa dừng nhìn là cái thực vật, tốc độ vẫn còn là thật mau.

Nếu không phải Tê Chiêu tại ngay từ đầu thì lưu một tia linh hồn ẩn ký, chỉ sợ mấy người đều sẽ mất dấu. Cứ như vậy một mực theo đến thiên đều muốn hắc, Tê Chiêu rốt cục khoát khoát tay, ba người (nơi này tạm thời đem Yêu Hồ Lôi Lôi cũng tính là nhân, không phải vậy viết có chút phiền phức.) đồng thời đứng ở một gốc cổ thụ trên nhánh cây.

Lúc này liền thấy cái kia Tịnh Hồn hoa lan lợi đi vào một cái sơn cốc. Chẳng qua lúc này thiên mấy cái hồ đã hoàn toàn hắc, Tôn Ngộ Không Hòa Nhân Kim Tinh đã sớm mở, mà Yêu Hồ Lôi Lôi cũng là hai mắt hiện ra ung dung ánh sáng màu lam, nhìn cực giống hai khỏa Lam Bảo Thạch! Mà Tê Chiêu cũng không biết dùng pháp thuật gì, hai mắt cũng ần ần có hồng quang lộ ra.

"Xem ra, Tịnh Hồn hoa sào huyết thì tại trong sơn cốc này. Mà sơn cốc này cũng đúng là vị trí thật tốt, bên trong linh khí đã ngưng trệ mà ra. Ta đoán không sai, bên trong khẳng định có lấy không ít Thiên Tài Địa Bảo."

"Vậy còn chờ gì dù sao ba người chúng ta đều có thể trong bóng tối thấy vật, trực tiếp đi vào vớ vết một phen nhiều dứt khoát!" Tôn Ngộ Không đứng là có điểm tâm gấp, sớm ngày đến Chí Tôn Trì liền có thể sớm ngày trở thành Chí Tôn, khoảng cách như vậy rồi đi cái thế giới này cũng liền sớm ngày.

"Người cái con khi này gấp cái gì không nói đến cái kia Tịnh Hồn hoa độ người có ân, chỉ nói như thế Linh Địa khẳng định có cường đại Hồn Thú trấn thủ. Tùy tiện đi vào người liền chết như thế nào cũng không biết! Đêm nay ngay ở chỗ này nghỉ ngơi, điều chỉnh tốt trạng thái, ngày mai vào xem!"

Nói xong, tại trong không gian giới chỉ xuất ra túi nước, đầu tiên là đưa cho Lôi Lôi một túi nước, sau đó chính mình xuất ra một cái khác túi nước uống mấy ngụm lại đưa cho Tôn Ngộ Không. Tiếp nhận túi nước Tôn Ngộ Không cũng uống mấy ngụm, sau đó liền ổn định lại tâm thần ngồi xếp bằng ở trên nhánh cây. Tôn Ngộ Không biết Tê Chiếu nói rất đúng, ở chỗ này hết thấy đều phải cẩn thận, đặc biệt là nơi này Hồn Thú. Bởi vì Hồn Thú chính là là thuần túy Linh Hồn Năng Lượng tụ tập mà thành, nguyên có thực lực tăng lên muốn so cái khác sinh linh dễ dàng rất nhiều. Bởi vậy rất nhiều Linh Sơn Bảo Địa, khẳng định có lấy thực lực mạnh mẽ Hồn Thú tồn tại.

Nhìn thấy Tê Chiếu cùng Tôn Ngộ Không đều ở trên nhánh cây ngồi xếp bằng, Yêu Hồ Lôi Lôi cũng mang theo hiếu kỳ học lấy bộ dáng của bọn hắn ngồi ở trên nhánh cây, chẳng qua một cái cao hơn ba mét trắng như tuyết Hồ Ly ngồi xếp bằng ở trên nhánh cây, thấy thế nào làm sao quái dị, cuối cùng vẫn là Tê Chiếu là tại là nhìn không được, mới khiến cho Lôi Lôi đi xuống chính mình chơi biết, chẳng qua không được chạy quá xa, muốn tại Tê Chiếu thần thức phạm vi bên trong.

Hướng về phía Tê Chiếu gật gật đầu, Yêu Hồ Lôi Lôi liền trực tiếp nhảy đi xuống. Đi qua một cái buổi chiều chạy, Tê Chiếu cùng Tôn Ngộ Không đều có chút mỏi mệt, thế nhưng là Yêu Hồ Lôi Lôi lại như cũ tinh lực dồi dào, giống như một chút việc đều không có. Điểm này để Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu càng thêm xác nhận Lôi Lôi lại đúng không là phổ thông Yêu Hồ.

Ngay sau đó một đêm không có chuyện gì xảy ra, mà Lôi Lôi cũng tại nửa đêm thời điểm chạy về đến, chẳng qua trở về thời điểm Lôi Lôi trên đầu lại mang theo một cái vòng hoa. Đem cái kia vòng hoa lặng lẽ đeo tại Tôn Ngộ Không trên đầu về sau, Lôi Lôi cũng ghé vào Tôn Ngộ Không bên cạnh ngủ mất.

Đi qua một đêm nghỉ ngơi, Tê Chiếu cùng Tôn Ngộ Không đều đạt tới đỉnh phong trạng thái, mà Yêu Hồ Lôi Lôi, tựa hồ một mực ở vào đỉnh phong trạng thái. Nguyên có, hừng đông về sau, tại Tê Chiếu chỉ huy hạ, ba người từ từ hướng về kia chỗ sơn cốc đi đến.

Nhất là Yêu Hồ Lôi Lôi, có thể là bị Tê Chiếu cùng Tôn Ngộ Không thận trọng bộ dáng cảm nhiễm, Lôi Lôi vậy mà cũng học Tôn Ngộ Không rón rén chậm rãi đi tới, mà lại sau lưng chín đầu cái đuôi to kéo căng thẳng tắp. Thấy thế nào thế nào cảm giác giống như là muốn vào thôn ăn trộm gà Hoàng Thử Lang. Chẳng qua Tê Chiếu cùng Tôn Ngộ Không cũng không tâm tư đi xem Lôi Lôi, bởi vì vừa mới đi vào đến bên trong thung lũng kia, Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu đồng thời cảm giác được một loại trên linh hồn uy áp. Đó là một loại cường đại làm cho không người nào có thể kháng cự áp bách lực, trong nháy mắt, hai người liền biết, trong sơn cốc này tuyệt đối có một cái thực lực cực kỳ kinh khủng Hồn Thú.

Hiện tại cái này mới mới vừa tiến vào sơn mạch, hẳn là nói còn có ở vào Diệt Hồn sơn mạch biên giới, thế nhưng là vậy mà liền đã có khủng bố như vậy Hồn Thú xuất hiện, còn có không gấp mặt vên vện phát tán ra khí thể liền để Tôn Ngộ Không hai người kinh hồn bạt vía. Cái này muốn là tiếp tục thâm nhập sâu, vùng núi này chỗ sâu nhất biết có cấp bậc gì Hồn Thú tám đạo hợp nhất vẫn là Giới Chủ thực lực

"Hầu Tử a, ta, ta khả năng đoán sai, trong sơn cốc này Hồn Thú, chỉ ít đều là bảy đạo pháp tắc hợp nhất nhân vật cường hãn a. Thi hai ta, đều không đủ người ta một cái đầu ngón tay. Còn có, đừng vọng tưởng người Thiên Bì, trước thực lực tuyệt đối, người không ngớt bia đều tể không ra."

Từ khi đi vào Hoàng Tuyền thế giới về sau, Tôn Ngộ Không liền có thể đem Trấn Giới Thiên Bì thu vào trong thân thể, cùng Ngũ Thái Thần Thạch cùng Trấn Nguyên Bỏ Đẻ Bảo Thụ cùng một chỗ lơ lửng trong đan điền. Nguyên có mỗi lần vận dụng Trấn Giới Thiên Bì đều muốn đầu tiên tại thể nội tể ra mới có thể, không phải vậy suốt ngày đem Thiên Bì bày trong tay, Tôn Ngộ Không có thể không làm được loại chuyện đó.

Chỗ tốt như vậy thì là mỗi ngày dùng Linh Hồn Bồn Nguyên tế luyện Thiên Bì, Thiên Bì biết càng ngày càng thuận buồm xuôi gió. Nhưng là khuyết điểm cũng là gặp được thực lực quá mạnh người, căn bản là không có cách tể ra Thiên Bì. Nhưng là cái này cũng không có cách nào, tại chưa có xác định câu trả lời thời điểm, Tôn Ngộ Không không dám tự tiện mở ra Kim Cô Bồng khí trung thế giới.

Tại trong lỗ tai rút ra Kim Cô Bồng, chăm chú mà nắm ở trong tay, Tôn Ngộ Không có chút khẩn trương mà nói: "Vậy làm sao bây giờ nếu không ta hiện tại đem Thiên Bì lấy ra vẫn là rút lui cái này uy áp quá kinh khủng, ta cảm giác hành động đều có chút khó khăn!"

"Cứ như vậy đi người cam tâm a, gặp được nguy hiểm liền chạy, dạng này còn thế nào thành tựu Chí Tôn chẳng qua Hầu Tử người có thể tuyệt đối đừng móc ra Trấn Giới Thiên Bì, như thế không khác muốn chết. Hai ta hiện tại chỉ có lực vẫn, ở đâu Hồn Thú trong mắt chỉ sợ cùng con kiến hôi không có gì khác nhau. Có lẽ cũng sẽ không để ý. Hai ta lặng lẽ tiến vào qua, vụng trộm lấy chút bảo bối liền đi. Dạng này cần phải không có vấn đề gì!"

"Ách, người xác định ta thế nào cảm giác so năm đó ta trộm Lão Quân Tiên Đan khủng bố nhiều!"

"Ta. . . Quả nhiên như vậy làm gì cầu phú quý trong nguy hiểm, người chết vì tiền chìm chết vì ăn. Sợ cái gì, có ta đây!" Nói xong, Tê Chiếu trong nháy mắt ẩn thân. Mà Tôn Ngộ Không lại ở phía sau sửng sốt!

"Tê Chiếu, người, người tại sao có thể dạng này, chính người ẩn thân tính là gì để ta Lão Tôn đơn đầu a "

"Người nhỏ giọng một chút, dù sao cũng so hai ta nghênh ngang đi vào mạnh hơn. Lại nói, ẩn thân về sau đột nhiên nhiều rất nhiều cảm giác an toàn, Ha-Ha!"

Có chút khóc không ra nước mắt, vẫn luôn là Tôn Ngộ Không đang đùa bốn người khác, lại nghĩ không ra từ khi đụng phải Tê Chiếu về sau, tựa hồ là mình bị lừa đùa tương đối nhiều! Quay đầu nhìn một chút Yêu Hồ Lôi Lôi, Tôn Ngộ Không phát hiện Lôi Lôi chẳng những không có một điểm bị áp chế

hoặc là cảm giác sợ hãi, ngược lại vẫn là bộ kia lén lút lút lút thận trọng bộ đáng.

Cười khò một tiếng, vỗ nhẹ đập Lôi Lôi đầu, sau đó tựa vào vách tường đi thẳng về phía trước. Tuy nhiên Tê Chiếu ẩn thân, nhưng là Tôn Ngộ Không như cũ có thể cảm giác được Tê Chiếu ngay tại trước mặt của mình, cũng không có thừa dịp ẩn thân liền đi xa.

Cứ như vậy đã đi một khắc đồng hồ thời gian, Tôn Ngộ Không phát hiện trừ cái kia uy áp càng ngày càng mãnh liệt bên ngoài, cũng không có phát hiện bất kỳ Hồn Thú, chẳng qua vào mắt tất cả đều là đủ loại linh dược cùng trân quý Thiên Tài Địa Bảo. Coi như lấy Tôn Ngộ Không kiến thức, đều nhận ra trong đó mấy dạng!

"Đây là cô hồn thảo, có thể vững chắc phá tán linh hồn, thánh dược chữa thương! Đây là ngưng hồn Ngộ Đạo Quả, có thể để linh hồn càng thêm tinh khiết đồng thời có tỷ lệ tại tấn thăng thời điểm linh ngộ cao cấp hơn Vũ Trụ Pháp Tắc!"

Chẳng qua lúc này, Tôn Ngộ Không chợt nghe hư không phía trước chỗ truyền đến một tiếng kinh ngạc tiếng hô: "Hầu Tử, mau tới đây, người nhìn, cái kia, cái kia một mảng lớn, tất cả đều là Hóa Hình thảo. Ông trời của ta, nơi này là chuyện gì xảy ra làm sao nhiều như vậy Hóa Hình thảo" nghe được Tê Chiếu kinh hô, Tôn Ngộ Không vội vàng nhanh đi mấy bước, liền phát hiện trước mặt vách núi một bên có một cái rõ ràng cùng địa phương khác khác biệt hơi có chút lõm địa phương.

Sở dĩ nói khác biệt, là bởi vì nơi này vậy mà dùng một loại gọi là Tỏa Linh hoa thực vật bố trí thành một cái Tứ Tượng Tỏa Linh Đại Trận, mà đại trận Trung Ương, cũng là một mảng lớn thành thực Hóa Hình thảo!

Chẳng qua ngay tại Tôn Ngộ Không vừa mới khiếp sợ thời điểm, bỗng nhiên cảm giác cánh tay bị người ta tóm lấy, thế nhưng là trước mắt lại là một phiến hư không. Biết là Tê Chiếu bắt lấy chính mình, sau đó thì muốn mở miệng hỏi thăm.

Nhưng là còn chưa mở miệng, Tê Chiếu bỗng nhiên nhúng tay che Tôn Ngộ Không miệng, đồng thời tại Tôn Ngộ Không bên tai nói ra: "Đừng lên tiếng, người nhìn sơn cốc Trung Ương!"

Nghe được Tê Chiếu, Tôn Ngộ Không quay đầu, chợt thấy sơn cốc này trung ương nhất có một chỗ tảng đá lớn chồng chất, chẳng qua cái này đồng đá lại hết sức tròn! Hơi nghiêng hoặc một chút chuyển qua ném nhìn về phía bên cạnh, lúc này Tê Chiếu thanh âm lại xuất hiện ở bên tai: "Nhìn kỹ, đó là Thánh Giáp Chí Tôn Quy! Tám đạo hợp nhất Cửu Văn Chí Tôn!"

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 147: Thánh Giáp Chí Tôn Quy

Nghe được Tê Chiếu, Tôn Ngộ Không giật mình. Không nghĩ tới đồng kia Thạch Đầu lại là cái hồn thú, mà lại là dung hợp tám đạo pháp tắc cửu văn Hồn Thú! Nhất thời Tôn Ngộ Không cảm giác thân thể có chút cứng ngắc, chớ nhìn hẳn cùng Tê Chiếu hai người có thể dễ dàng ngược sát tám văn Hồn Thú, thế nhưng là nếu như gặp phải cửu văn, nếu như là dung hợp ba đạo Đạo Văn trở xuống còn có thể đánh cái ngang tay hoặc là thừa cơ đánh giết, nhưng là ba đạo Đạo Văn trở lên, nghĩ cùng đừng nghĩ, trực tiếp chạy trốn chính là.

Vậy căn bản không phải một cấp bậc chiến đấu, nguyên cơ đối mặt cái này chồng chất Thạch Đầu, a không, là Thánh Giáp Chí Tôn Quy, Tôn Ngộ Không không có một chút muốn khiêu chiến suy nghĩ.

Không nói gì, mà chính là dùng ánh mắt hỏi thăm nhìn về phía Tê Chiếu! Tê Chiếu biết Tôn Ngộ Không đã chú ý tới đầu kia Hồn Thú, sau đó liền buông tay ra, tại Tôn Ngộ Không bên tai lần nữa thấp giọng nói ra: "Thánh Giáp Chí Tôn Quy phân hai chủng, một loại là Tiến Công Hình, một loại là loại hình phòng ngự. Nếu như cái này một đầu là Tiến Công Hình, hai ta nhất định phải lập tức rút lui. Nhưng là nếu như nó là một cái loại hình phòng ngự Thánh Giáp rùa, cái kia vấn đề không lớn!"

Nhìn thấy Tôn Ngộ Không muốn mở miệng hỏi thăm, Tê Chiếu từ từ hiện ra thân hình. Sau đó cùng Tôn Ngộ Không từ từ lui lại, hai người thậm chí đều không dám nhìn nữa cái kia Thánh Giáp Chí Tôn Quy. Bởi vì thực lực đến cấp bậc kia, chỉ cần người nhìn nhiều đều sẽ có cảm giác. Nguyên cơ hai người cúi đầu, từ từ thối lui đến sơn cốc hành lang chỗ.

Một mực đến nhìn không thấy đồng kia Thạch Đầu mới thôi, hai người mới chậm rãi thở một hơi!"Tê Chiếu, nơi này tại sao có thể có khủng bố như vậy đồ vật mà lại, người vừa mới nói rùa đen còn có phân tiến công cùng phòng ngự "

Trắng Tôn Ngộ Không nhất nhãn, Tê Chiếu nói ra: "Người hỏi ta ta đi hỏi ai đây có trời mới biết vùng núi này bên ngoài vậy mà lại xuất hiện mạnh mẽ như vậy Hồn Thú. Bất quá, loại này Thánh Giáp Chí Tôn Quy chia làm được cái hai loại, được phòng ngự lực cực kỳ mạnh mẽ nhưng là công kích lực rất thấp mà lại rất hữu hảo, sẽ không đối với những sinh vật khác tùy tiện khởi xướng tiến công. Còn mẹ rùa, mười phần hung hãn, mà lại lực công kích tuyệt luân, một khi bị mẹ rùa để mắt tới vậy thì đồng nghĩa với phán tử hình."

"Vậy con này người nhìn là đực vẫn là mẹ "

"Cái đồ chơi này ghé vào cái kia bất động, ta làm sao lại biết! Cái này cửu vân Chí Tôn mà lại dung hợp tám đạo pháp tắc Thánh Giáp rùa, nếu như là đực còn tốt, hai ta có thể hái một điểm linh thảo liền chạy, vậy nếu như là cái, một cái nổi giận mẹ rùa, lực công kích của nàng tuyệt đối có thể cùng Hoàng Tuyền thế giới Giới Chủ không kém cạnh!"

"Vậy làm sao bây giờ chẳng lẽ cứ như vậy tính toán nếu không, ta xa xa dùng Trấn Giới Thiên Bì nện nó một chút "

"Như thế cái biện pháp tốt, nếu như vậy, bất luận nó là đực là cái, hai ta đều chết chắc!"

"Người không phải nói đực lực công kích rất yếu sao "

"Yếu hơn nữa cũng so hai ta cường, mà lại thì núi nhỏ kia một dạng thể tích, nên người một chút người thì xong. Ngạch, đúng, Hầu Tử, hai ta có phải hay không quên thứ gì "

"Thứ gì ta Kim Cô Bồng trong tay a!" Chẳng qua đi qua Tê Chiếu hỏi lên như vậy, Tôn Ngộ Không cũng cảm thấy tựa hồ quên sự tình gì một dạng. Hai người lẫn nhau nhìn xem có bốn phía nhìn xem, bỗng nhiên đồng thời sùng sốt!

"Yêu Hồ Lôi Lôi đâu?" Cơ hồ là trăm miệng một lời mà hỏi. Nhất thời, trên thân hai người đều há ra một thân mồ hôi lạnh. Mới vừa rồi là Tê Chiếu phía trước Tôn Ngộ Không ở giữa mà Yêu Hồ Lôi Lôi tại sau cùng. Thế nhưng là làm Tê Chiếu phát hiện cái kia Thánh Giáp Chí Tôn Quy thời điểm, liền vội vàng cùng Tôn Ngộ Không chậm rãi lui lại lấy đi về tới. Thế nhưng là khi đó Yêu Hồ Lôi Lôi cũng đã không ở phía sau mặt!

Vậy rốt cuộc đi nơi nào

Hai người đồng thời quay đầu, một mặt thống khổ nhìn qua chỗ kia sơn cốc! Đã không có cùng một chỗ lui về đến, vậy khẳng định còn có lưu tại trong sơn cốc! Cơ hồ là không có chút gì do dự, hai người một trước một sau lần nữa dọc theo vách núi thận trọng đi vào! Liền xem như cửu vân Chí Tôn lại như thế nào liền xem như dung hợp tám đạo pháp tắc Chí Tôn lại như thế nào coi như bên trong tất cả đều là Giới Chủ cấp bậc cường giả, vậy cũng không thể từ bỏ đồng bạn một mình đào tẩu!

Đây là một loại tín niệm, đây là Tê Chiếu cùng Tôn Ngộ Không không hèn mà cùng tín niệm.

Bất quá, làm hai người lần nữa sờ lấy vách núi đi lên sơn cốc được thời điểm, khi thấy trong sơn cốc tình cảnh thời điểm, hai người kém chút dọa đến trái tim đều nhảy ra. Chẳng qua mặc dù không có nhảy ra, nhưng cũng kém không nhiều, bởi vì hai người phản ứng đầu tiên cũng là một cái tay che miệng của mình, một cái tay khác che một người khác miệng, sau đó con mắt từng đến so trâu con mắt còn muốn lớn.

Đây không phải hai người có ý khoa trương, mà là hai bọn hấn tiến vào sơn cốc về sau theo bản năng thì đem ánh mắt nhìn về phía trung gian khu vực cái kia một đồng Thạch Đầu, sau đó, sau đó hai người bọn hấn liền thấy kinh hồn táng đảm một màn cái kia tuyết bạch tuyết bạch Cửu Vĩ Hồ Lôi Lôi, chính thận trọng điểm lấy chân đứng tại đồng kia trên tảng đá, chín đầu xoắn tung xinh đẹp cái đuôi cao cao dựng thẳng lên.

Hơn nữa nhìn bộ dáng Yêu Hồ Lôi Lôi căn bản không biết xảy ra chuyện gì, có lẽ nàng coi là dưới chân cũng chỉ là một đồng đá bình thường! Không đúng, không phải một đồng đá bình thường, mà chính là phía trên có vô số huyền ảo hoa văn Thạch Đầu. Cũng do chính là bị những hoa văn kia hấp dẫn, nguyên có Lôi Lôi chính thận trọng chuyên môn giảm những hoa văn kia ở trung tâm.

Vốn cho là Lôi Lôi là sợ dùng quá sức đem Thánh Giáp rùa làm tỉnh lại, bây giờ mới biết nguyên lai cái này Yêu Hồ lại là đang chơi nhảy phương cách! Hơn nữa còn là một mặt vui vẻ hưng phấn bộ dáng. Thật tình không biết Yêu Hồ Lôi Lôi mỗi nhảy một chút, Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu tâm đều bạch một tiếng! Sợ Yêu Hồ dùng quá sức đem Thánh Giáp rùa làm tỉnh lại.

"Đây quả thực là cái kia lệnh đang chơi đùa! Hầu Tử, có biện pháp gì bảo nàng xuống tới không cái này thực sự quá kích thích, ta có chút thụ không!" Tê Chiếu một cái tay bụng bít lấy trái tim, vừa hướng Tôn Ngộ Không lạng lẽ nói ra!

"Ta có biện pháp gì chẳng lẽ ta hô to một tiếng để cho nàng xuống tới người tranh thủ thời gian dùng pháp lực khống chế cái thứ gì để tiểu hồ ly chú ý tới chúng ta a!"

"Chúng ta đã là linh hồn, này có pháp lực."

"Vậy chỉ dùng linh hồn lực lượng!"

"Người ngốc a, một khi linh hồn lực lượng rò rỉ ra đến, cái kia Thánh Giáp rùa tuyệt đối trước tiên phát hiện. Hai ta bị chết càng nhanh!"

"Vậy làm sao bây giờ hai ta cũng vẫn xem lấy tiểu hồ ly này tại cái kia Quy Bối trên nhảy tới nhảy lui ta cảm thấy ta khả năng không thể thừa nhận!"

Cứ như vậy, hai người cứ như vậy dựa vào vách tường, giống hai cái trứng kịch độc nhưng lại không chết người ở nơi nào hoa chân múa tay hy vọng có thể gây nên tiểu hồ ly kia chú ý! Thế nhưng là để cho hai người tuyệt vọng là, tiểu hồ ly kia tựa hồ vượt chơi vượt lên nghiện, đã từ cái kia rùa đen cái móng bên kia điều đến chính giữa! Mà lại để cho hai người kém chút bị điên là, lại một lần tiểu hồ ly tựa hồ gánh sai, vậy mà uốn éo cái móng chạy về qua từ bắt đầu mới nhảy!

Nếu không phải hai người tâm chí kiên định, chỉ sợ sớm đã đã sụp đổ!

Cứ như vậy, một khắc đồng hồ trôi qua, hai phút đồng hồ đi qua! Sau cùng trọn vẹn đợi một canh giờ, thậm chí về sau Tê Chiếu cùng Tôn Ngộ Không kém chút ngủ thời điểm, tiểu hồ ly rốt cục nhảy xong, tại Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu cơ hồ muốn khóc lên ánh mắt bên trong, tiểu hồ ly trực tiếp từ cái kia Thánh Giáp rùa trên đầu nhảy đến mặt đất.

Vốn cho rằng tiểu hồ ly chơi chán cơ hội trở về, thế nhưng là không nghĩ tới tiểu hồ ly kia nhảy xuống về sau, lắc lắc đầu, tựa hồ lại muốn lại chơi một lần! Nhìn lấy tiểu hồ ly xoay người ý đồ tại nhảy tới, Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu đột nhiên cảm giác được trái tim tại run rẩy, liền đại não đều có chút choáng váng!

Chẳng qua may mắn, tiểu hồ ly chỉ là ngẩng đầu nhìn một chút, cũng không có lần nữa nhảy tới! Ngay tại Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu buông lỏng một hơi thời điểm, để cho hai người trực tiếp thì nhắm mắt lại một màn xuất hiện!

Tiểu hồ ly kia mặc dù không có lần nữa nhảy tới, nhưng lại bắt đầu dùng chính mình chín cái cái đuôi to bắt đầu vừa đi vừa về quét cái kia Thánh Giáp Chỉ Tôn Quy lỗ mũi!

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương một lúc sau, cái kia Thánh Giáp rùa không có động tĩnh gì, cái thứ hai thời điểm, cũng không có phản ứng gì, cái

Nhìn thấy cái này chồng chất Thạch Đầu vậy mà chính mình động, tiểu hồ ly tựa hồ càng có hứng thú. Chín cái đuôi vậy mà thay nhau đảo qua tựa như một cái lông xù quạt điện!

"Hầu Tử, chạy mau, ta đi cứu tiểu hồ ly!"

Tại Tê Chiếu một tiếng tê tâm liệt phế tiếng la giữa, cái kia Thánh Giáp Chỉ Tôn Quy bỗng nhiên hung hăng đánh một nhảy mũi, sau đó như đồng linh đồng dạng lớn con mắt, mở ra đến!

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 148: Công, công, công!

Làm đầu kia Thánh Giáp Chỉ Tôn Quy mở hai mắt ra trong tích tắc, Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu lại có trong nháy mắt hoảng hốt! Tuy nhiên chỉ có trong nháy mắt, nhưng vẫn là để Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu kinh hãi ra một thân mồ hôi lạnh. Đừng nhìn chỉ là tinh thần hoảng hốt trong nháy mắt, thế nhưng là ngay tại cái này trong nháy mắt nếu là có cái lực vẫn trở lên cường giả muốn đánh giết bọn hắn hai, hắn hai hiện tại đã là hai bộ thi thể!

Xa xa liếc nhau, hai người đều từ đối phương trong mắt nhìn thấy kinh hãi. Đầu này rùa đen, tuyệt đối so với trong tưởng tượng càng mạnh! Chỉ dựa vào mượn khí thể cường đại đều có thể để cho hai người ngẩn ngơ tư duy dừng lại, cái này nếu là một khi nhằm vào hai bọn hắn, hai người bọn họ khả năng liền chết như thế nào cũng không biết!

Thế nhưng là lúc này đã không có thời gian do dự, nhìn thấy cái kia Thánh Giáp rùa mở hai mắt ra, Tê Chiếu vội vàng đem trong tay cái kia hai thanh màu xanh thăm thẳm hình cái vòng vũ khí ném đi qua, hi vọng có thể ngăn cản dù là nửa cái thời gian hô hấp. Đồng thời, Tôn Ngộ Không cũng là dùng đời này tốc độ nhanh nhất hướng về tiểu hồ ly chạy tới.

Mà lại cũng là đem trong tay Kim Cô Bổng cùng Trấn Giới Thiên Bì lộn xộn cái gì một mạch ném ra qua, lúc này đã không lo được Trấn Giới Thiên Bì có thể hay không để cái kia rùa đen nổi giận. Tôn Ngộ Không đẩy trong đầu nghĩ đều là ngăn cản cái này rùa đen, sau đó cứu ra tiểu hồ ly về sau lập tức đào

tàu.

Cái kia Thánh Giáp rùa tựa hồ bởi vì vừa mới tỉnh ngủ còn có chút không làm rõ ràng được tình huống, nhìn thấy vào đầu bay tới một đồng lớn đồ vật, chỉ là thoáng cúi đầu nhắm mắt lại. Trong mắt hắn những thứ này đập tới đồ vật thì cùng một trận hơi như gió, thậm chí hắn đều không muốn làm cái gì phòng ngự!

Cho nên khi Tê Chiếu cái kia màu xanh thăm thẳm Vô Tướng tuyệt tung nện trên đầu thời điểm, đầu kia Thánh Giáp rùa không có phản ứng, làm Kim Cô Bồng nện trên đầu thời điểm, vẫn là không có phản ứng, làm Kim Cương Quyển Hóa Tiêm Thương toàn bộ nện trên đầu thời điểm vẫn như cũ không có phản ứng.

Sau đó, làm khối kia ngấm đen Trần Giới Thiên Bì nện trên đầu thời điểm, Thánh Giáp rùa đột nhiên bộc phát ra một tiếng tiếng kêu thảm thiết đau đớn. Tiếng thét này mười phần khủng bố, tựa hồ muốn đem bầu trời đều xé rách! Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu nhất thời thì sửng sốt tại nguyên chỗ, sau đó đột nhiên thì ôm đầu ngã trên mặt đất. Biểu lộ mười phần dữ tợn cùng thống khổ!

"Hầu Tử, chúng ta, lần này, chọc tổ ong vò vẽ, cái đồ chơi này, quá kinh khủng. Đầu đều muốn bạo!" Tuy nhiên trước đó là Tê Chiếu đẩy ra Tôn Ngộ Không chạy trước hướng tiểu hồ ly, chẳng qua Tôn Ngộ Không chỉ là sửng sốt một chút thì lập tức đuổi theo. Nguyên có hai người bây giờ cách rất gần.

Mà giờ khắc này Tôn Ngộ Không đã liền nói chuyện tâm tư đều không có, cái này rùa đen thực lực quả thực trực tiếp Giới Chủ tăng thứ, chỉ là kêu rên liền để hai người thất khiếu chảy máu cơ hồ đều muốn bạo chết. May mắn cái này con rùa đen chỉ là kêu rên một chút thì đình chỉ, mà thừa cơ hội này, hai người lão đạo nghiêng ngã đã chạy đến tiểu hồ ly nơi đó.

Vốn cho là tiểu hồ ly khẳng định dữ nhiều lành ít, cách cái kia Đại Ô Quy gần như vậy, mà lại nòng thực lực cũng chỉ là phổ thông lực vẫn. Thế nhưng là làm Tê Chiếu nhìn thấy tiểu hồ ly ngay người bất động là bởi vì hà khắc thời điểm, Tê Chiếu trái tim lần nữa run rẩy một chút. Chẳng qua lúc này đã không kịp nghĩ nhiều, dùng tốc độ nhanh nhất đem tiểu hồ ly gánh ở trên lưng, sau đó Tôn Ngộ Không ở phía sau bảo hộ lấy, hai người lập tức bắt đầu chạy trốn!

Tuy nhiên làm Tê Chiếu trên lưng tiểu hồ ly lúc sau đã hoàn toàn không nhìn thấy Tê Chiếu người, hơn nữa thoát nhìn cũng rất buồn cười, nhưng là hiện tại Tôn Ngộ Không không có thời gian qua cười hắn. Mà lúc này cái kia Thánh Giáp rùa đang dùng cái kia ngắn ngủi móng vuốt tổn sức hướng xuống khuấy động lấy trên đầu khối kia ngấm đen Trần Giới Thiên Bì!

Tôn Ngộ Không đem Trần Giới Thiên Bì biến thành dài hơn ba mét lớn nhỏ, mà cái kia Thánh Giáp rùa có chừng dài hơn năm mươi mét, nguyên có Trần Giới Thiên Bì trực tiếp có một phần tư vị trí cắm vào Thánh Giáp rùa đầu lâu. Không, chuẩn xác mà nói, là Thánh Giáp sọ trên mũ giáp kia một dạng hộ giáp!

Tuy nhiên lúc này đã biết cái này Thánh Giáp rùa khẳng định là đực, thế nhưng là cũng đã muộn! Làm hai người vừa mới chạy ra vài chục bước, cách cách sơn cốc lối ra còn có một nửa khoảng cách thời điểm, nguyên bản tại phía sau hai người Thánh Giáp rùa đột nhiên biến mất. Tại hai người cái nào đó chớp mắt khe hở, cái kia Thánh Giáp rùa bỗng nhiên trống rỗng xuất hiện tại hai người phía trước, cũng chính là chỗ này sơn cốc lối ra duy nhất!

Nhìn lấy chừng cao hai mươi mét dài hơn năm mươi mét Đại Ô Quy trong nháy mắt xuất hiện, Tôn Ngộ Không hai người đều là hít vào một ngụm khí lạnh. Cái này Đại Ô Quy tuyệt đối đã chứng không không gian cùng thời gian pháp tắc. Không phải vậy vừa mới không có khả năng trống rỗng xuất hiện, mà lại xuất hiện trong nháy mắt, Tê Chiếu cảm giác được hơi một chút không gian ba động.

Sau đó, hai người một Hồ Ly thì cùng quái thú này một dạng Đại Ô Quy cứng lại ở đó! Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu là đoán không được cái này rùa đen muốn làm gì, nguyên có không dám tự tiện hành động. Hiện tại hai người là triệt để minh bạch, cái này Thánh Giáp Chỉ Tôn Quy là đực, hơn nữa còn là một cái cơ hồ có Giới Chủ thực lực Thánh Giáp rùa!

Thực lực như vậy, tuyệt đối có thể miêu sát Tôn Ngộ Không hai người. Mà lại giờ phút này trong lòng hai người hối hận ruột đã đều thanh. Bởi vì đây là một cái công Thánh Giáp rùa, công rùa tính cách mười phần ôn hòa, chỉ cần không phải thương tổn đến hắn, coi như người ở trên người hắn ngủ cũng không quan hệ. Mà lại coi như công kích hắn, giống vừa mới Kim Cô Bồng a Kim Cương Quyển những vật kia coi như đánh ở trên người hắn hắn cơ hồ đều cảm giác không thấy. Thế nhưng là xấu chính là ở chỗ cái kia Trần Giới thiên trên tám bia!

Coi như hiện tại, ngày đó bia còn có cắm ở Thánh Giáp nón trụ đồng dạng giáp xác phía trên!"Tê Chiếu, làm sao bây giờ a, ngươi nói chúng ta thương lượng với hắn thương lượng sau đó nói lời xin lỗi có tác dụng không "

"Ngươi có thể thử một chút, khi hắn giẫm chết ngươi thời điểm ta xem một chút có thể chạy hay không đi ra ngoài!"

Lúc này, cái kia Thánh Giáp rùa tựa hồ là một hơi rút cục thở đều đặn, sau đó tại Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu ánh mắt hoảng sợ giữa, cái kia Thánh Giáp rùa mở ra tràn đầy răng nanh miệng!

Xong, khẳng định chết chắc. Giới Chủ thực lực Hồn Thú, một kích này khẳng định hồn phi phách tán!

"Công, công, công, công, công. . ." Liên tục bảy tám âm thanh công chữ!

"Tê Chiếu, cái này rùa đen là muốn làm gì đây là cái gì công kích chẳng lẽ là âm ba công kích thế nhưng là ta giống như không có việc gì a ngươi thế nào "

Tê Chiếu cũng là nghi ngờ nhìn xem chính mình, sau đó lại nhìn xem Tôn Ngộ Không, sau cùng quay đầu nhìn xem sau lưng tiểu hồ ly, phát hiện ba người đứng là một chút việc đều không có!

"Ta nào biết được, cái này rùa đen quá kỳ quái!"

Lúc này, cái kia Đại Ô Quy phát ra như thế liên tiếp thanh âm về sau, đại khái là ngừng dừng một cái, sau đó nghẹn một hơi lại mở ra miệng rộng: "Công, công, công, công, công. . ."

Lấy vì lần này khẳng định là cường đại công kích, hai người đều làm tốt ngành kháng chuẩn bị, tuy nhiên lại phát hiện vẫn là ra công thanh âm bên ngoài, ba người chuyển gì đều không có!

"Cái này Đại Ô Quy đến cùng là muốn làm gì chẳng lẽ là muốn hù chết chúng ta quang phát ra tiếng không có công kích" Tôn Ngộ Không bơi một thanh trên mặt há đi ra mồ hôi lạnh, sau đó cùng Tề Chiếu liếc nhau về sau, lần nữa khẩn trương nhìn lấy cái kia Đại Ô Quy!

"Khả năng, là cái gì khủng bố đại chiêu khúc nhạc dạo đi người thử một chút có thể hay không đem Thiên Bì cầm trở về!"

"Ta thử qua, không có phản ứng. Cái kia Đại Ô Quy có thể ngăn cách linh hồn của ta lực lượng!"

Hai người lời nói còn không có ra, cái kia Thánh Giáp rửa miệng lần nữa, lại là liên tiếp "Công, công, công. . .", sau đó ba nhân còn có là chẳng có chuyện gì! Nếu như lần đầu tiên là tuyệt vọng, lần thứ hai là hoảng sợ, vậy bây giờ hai người lại có một điểm thói quen.

Lần nữa kiểm tra chính mình một lần phát hiện đúng là không có việc gì về sau, Tề Chiếu buông xuống tiểu hồ ly. Chẳng qua tiểu hồ ly lúc này đã ngắt đi, không phải dọa ngắt, mà chính là khóc mệt mỏi ngủ!

Bất đắc dĩ nhìn xem đang ngủ say tiểu hồ ly, Tôn Ngộ Không dứt khoát đặt mộng làm đến mặt đất. Tề Chiếu tựa hồ cũng là rất mệt mỏi, cũng theo Tôn Ngộ Không làm đến mặt đất. Tại một cái có Giới Chủ thực lực mà lại nắm giữ không gian pháp tắc Hỗn Thù trước mặt, hai người người nào đều không có chạy trốn tâm tư.

Lúc này, lần thứ tư âm thanh vang lên đến, đồng dạng liên tiếp công công công, đồng dạng chẳng có chuyện gì. Lúc này Tôn Ngộ Không đã triệt để bình tĩnh, thậm chí còn móc ra hai khóa đại quả đào cùng Tề Chiếu một người vừa mới bắt đầu gặm. Tôn Ngộ Không cũng nghĩ thông, coi như cái kia Đại Ô Quy đang nổi lên cái gì kinh khủng công kích, hai người cũng căn bản không có cách nào. Dứt khoát không bằng làm quỷ chết no, ăn trước no bụng lại nói!

Cứ như vậy, làm Tôn Ngộ Không ăn xong viên thứ tư quả đào thời điểm, cái kia Đại Ô Quy đã liên tục hô sắp có 20 lần công công công!

Làm Tôn Ngộ Không xuất ra thứ năm khóa quả đào thời điểm, cái kia Đại Ô Quy tựa hồ là thật khó thở, bỗng nhiên nâng lên chân trước hung hăng một phát hạ, nhất thời đất đai hết lần này tới lần khác rạn nứt, sau đó một đạo sâu không thấy đáy khe hở hướng về Tôn Ngộ Không cùng Tề Chiếu cuốn qua tới. Vội vàng công tiểu hồ ly né tránh qua, lúc này chợt nghe cái kia Đại Ô Quy thanh âm biến, nguyên bản công công công biến thành: "Công, công, công, công, công chúa!"

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 149: Thần Châu

Trong lúc vội vàng đột nhiên nghe được cái này Đại Ô Quy cái kia bao hàm giận một câu công chúa, Tôn Ngộ Không cùng Tề Chiếu toàn bộ đều sửng sốt. Mà lại cái kia Đại Ô Quy tại tựa hồ là dùng hết khí lực toàn thân nói ra cái này tại nó nhãn lực coi là một câu đầy đủ ngữ về sau, liền thu lại khí thế, mà lại cũng không làm cái gì động tác, chỉ là y nguyên ghé vào xuất cốc cái hướng kia, đầu to cũng nằm rạp trên mặt đất trừng mắt như chuông đồng mất to nhìn lấy Tôn Ngộ Không cùng Tề Chiếu, còn có tại Tôn Ngộ Không trên lưng tiểu hồ ly!

"Hầu Tử, người nữ danh gọi là công chúa sao cái này người nào cho người lên" Tề Chiếu lộ ra gương mặt kinh hãi, quay đầu hướng về phía Tôn Ngộ Không nói ra!

"Ta nữ danh là Hành Giả Tôn! Đây là nữ danh của người đi người còn có nhận biết cái này Đại Ô Quy" Tôn Ngộ Không đem tiểu hồ ly để dưới đất, hướng về phía Tề Chiếu trợn mắt trừng một cái cũng không cam chịu yếu thế nói. Chẳng qua sau khi nói xong hai người đồng thời ý thức được cái gì, bỗng nhiên đem ánh mắt tất cả đều tập trung ở vẫn như cũ ngủ tiểu hồ ly trên thân!

Đã hai người tên ai đều không phải là công chúa, cái kia rất hiển nhiên, ở đây chỉ có tiểu hồ ly một người có thể được xưng là công chúa! Hai người lần nữa nhìn một chút trước mặt Thánh Giáp rửa, phát hiện cái kia Đại Ô Quy giờ phút này vậy mà thành thành thật thật nằm rạp trên mặt đất không nhúc nhích. Nguyên bản phách lối bá khí giờ phút này nhìn tựa hồ có chút cẩn thận đáng về.

Cũng mặc kệ cái kia Thánh Giáp rửa, Tôn Ngộ Không cùng Tề Chiếu vội vàng đánh thức chính ngủ ngon tiểu hồ ly. Thật vất vả đem tiểu hồ ly đánh thức, cái kia Thánh Giáp rửa bỗng nhiên đột nhiên đứng lên, sau đó mở ra miệng lớn, một thanh âm tiểu xạ mà ra, kèm chút đánh xơ xác Tôn Ngộ Không linh

hòn!

"Công, công, công, công chúa!" Lần này mặc dù nói cũng mười phần cố hết sức, nhưng là so trước đó rõ ràng đã rất tốt hơn nhiều rất nhiều. Nhưng là đây quả thực cùng Lôi Đình giống nhau như đúc cự đại thanh âm, đem tiểu hồ ly chấn động đến mười phần không thoải mái!

"Người cái này Đại Ô Quy tốt nhao nhao, đúng, người chính là vừa mới cái kia một đồng lớn Thạch Đầu người lại là cái rùa đen" tiểu hồ ly trước đó là bởi vì đứng tại Đại Ô Quy phía trước, mà Đại Ô Quy lại là đem lại dựng trên mặt đất đang ngủ. Nguyên có tiểu hồ ly mắt thấy nhìn thấy đồng kia trên tảng đá lại có cái mơ hồ mặt hình dáng, sau đó liền chuẩn bị dùng cái đuôi quét ra phía trên tro bụi xem cho rõ ràng.

Không nghĩ tới quét lấy quét lấy hòn đá kia trên bỗng nhiên mở ra một đôi con mắt thật to. Nhất thời liền đem tiểu hồ ly dọa cho khóc, sau đó khóc khóc liền ngủ mất. Mà giấc ngủ này, liền trước đó cái kia Đại Ô Quy liên tục mấy chục âm thanh công, công, công đều không có đánh thức. Mà sau khi tỉnh lại liền bị cái kia Kinh Lôi đồng dạng thanh âm cho giật mình, nguyên có tiểu hồ ly trực tiếp thì bão nổi.

Kỳ quái là, bị tiểu hồ ly một hô, cái kia Thánh Giáp rùa vậy mà rõ ràng đem cổ co rút lại, nhìn tựa hồ rất sợ tiểu hồ ly! Nhìn thấy tiểu hồ ly đã tỉnh, mà lại cái này Thánh Giáp rùa tuy nhiên rất kỳ quái nhưng là cũng không có muốn công kích ba người dấu hiệu, sau đó Tê Chiếu liền cùng tiểu hồ ly nói cái này Thánh Giáp rùa bảo năng công chúa sự tình.

Nào biết được Tê Chiếu vừa mới nói xong, tiểu hồ ly bỗng nhiên ôm ngả trên mặt đất, mà trong miệng lại đang không ngừng tái diễn công chúa, công chúa hai chữ này. Nhìn bộ dạng này, tiểu hồ ly này tuyệt đối không phải trời sinh cứ như vậy, hẳn là kinh lịch chuyện gì dẫn đến mất trí nhớ. Mà công chúa hai chữ này, đối với tiểu hồ ly tới nói hiển nhiên hết sức trọng yếu.

Vội vàng dùng linh hồn lực lượng trấn an tiểu hồ ly, Tê Chiếu đầu đầu nhìn xem Tôn Ngộ Không. Tại phát hiện Tôn Ngộ Không cũng là gương mặt không hiểu thời điểm, Tê Chiếu biết Tôn Ngộ Không cũng là không rõ chân tướng a.

Nguyên bản lùi về cổ Thánh Giáp rùa nhìn thấy tiểu hồ ly tựa hồ rất thống khổ, đột nhiên liền đem cổ vươn ra, sau đó thân thể khổng lồ trong nháy mắt biến mất, sau một khắc thì biến vì một con đại khải dài hơn hai mét cao hơn một mét Tiểu Ô Quy xuất hiện tại Tôn Ngộ Không bên cạnh.

Nguyên bản nhìn lấy Thánh Giáp rùa Tôn Ngộ Không tại chớp mắt trước một khắc cái kia Thánh Giáp rùa vẫn còn, thế nhưng là chớp mắt sau một khắc thì biến mất, sau đó lại là một cái nháy mắt, cái kia Thánh Giáp rùa đã thu nhỏ về sau thuần gian di động đến bên cạnh mình. Trừ chân kinh vẫn là chân kinh, đây mới thật sự là thuần gian di động, đây là những chỉ đó có đối với không gian cùng thời gian độ cao nắm giữ đại năng mới có năng lực.

Liền xem như Tôn Ngộ Không cùng lúc này Tê Chiếu, cũng chỉ có thể làm di chuyển nhanh chóng, tuy nhiên cũng có thể đột phá tiểu thế giới không gian trôi buốc, nhưng không cách nào tiến hành không gian di động. Chớ nói chi là hiện tại cao hơn tiểu thế giới cấp vô số lần Thần Quốc.

Hiện tại Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu đã biết cái này Thánh Giáp rùa cần phải đối với mình không có ác ý gì, mà lại rất có thể cái này Thánh Giáp rùa cũng không phải là Hồn Thú mà chính là Yêu tộc! Tuy nhiên vừa mới cái kia mấy câu nói rất không hoàn chỉnh mà lại khiến người ta muốn điên, nhưng là cái kia đích đích xác xác là ngôn ngữ của nhân loại!

Tại cái vũ trụ này, nhưng phạm là có linh trí có thể mở miệng nói chuyện, trừ sẽ có chính mình bản tộc giao lưu phương thức bên ngoài, đều sẽ nói một loại đặc thù lời nói. Cái này giọng nói cũng là Tôn Ngộ Không tại tiểu thế giới Bàn Cổ giới lúc theo như lời nói. Nhưng là cái này giọng nói cũng không phải là Bàn Cổ giới đặc thù, mà là năm đó Vũ Trụ người khai mở lưu lại!

Loại ngôn ngữ này là thuộc về cái vũ trụ này lời nói, mà lại bất luận là cái gì thế giới hoặc là cái gì quốc độ, chỉ cần là hấp thu thiên địa linh khí cùng thế giới Thiên Đạo hoặc là vũ trụ pháp tắc mà tu luyện sinh linh, đều sẽ sử dụng loại ngôn ngữ này, cái này rất giống là giữa lời nói là dung hợp tại thiên đạo hoặc là pháp tắc bên trong.

Chẳng qua đó cũng không phải duy nhất lời nói, tỷ như Tôn Ngộ Không cùng mình Hầu Tộc người nói chuyện, trừ dùng loại này thông dụng lời nói, sẽ còn dùng Hầu Tộc đặc thù lời nói tiến hành giao lưu!

Nhưng là có một chút, nếu như muốn sử dụng những cái kia nhất định phải cần ngầm xướng mà lại vận dụng Thiên Đạo hoặc là pháp tắc chiêu số, phù chú, pháp thuật thời điểm, nhất định phải dùng loại này thông dụng Vũ Trụ lời nói, không phải vậy liền không chiếm được thiên đạo và pháp làm theo chiêu số.

Bởi vậy, vừa rồi cái này Thánh Giáp rùa nói cũng là loại này tại Bàn Cổ giới bị trở thành tiếng Hoa Vũ Trụ lời nói. Nguyên có Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu cũng hoài nghi, cái này Thánh Giáp rùa có phải hay không Yêu tộc. Chẳng qua nghĩ lại, cái này Thánh Giáp rùa thế nhưng là cửu vân Chí Tôn, cửu vân Chí Tôn Hồn Thú đã có thể biến ảo hình người, sở dĩ phải nói chuyện cũng không phải chuyện kỳ quái gì. Muốn nói qua suy nghĩ vì sao lại nói chuyện, còn không bằng ngầm lại cái này rùa đen vì cái gì có thể đem lại nói thành dạng này!

Làm Thánh Giáp rùa xuất hiện tại Tôn Ngộ Không bên cạnh thân thời điểm, Tôn Ngộ Không phản ứng đầu tiên không phải né tránh cũng không phải công kích, mà chính là trực tiếp duỗi tay nắm lấy Thánh Giáp đỉnh còn có cảm Trấn Giới Thiên Bì! Lúc này Trấn Giới Thiên Bì đã co lại nhỏ đến lớn khải chỉ có 20 cm cao, đây là Tôn Ngộ Không lần thứ nhất nhìn thấy Trấn Giới Thiên Bì bên ngoài lực tác dụng dưới thu nhỏ.

Chẳng qua Tôn Ngộ Không tay phải nắm lấy Thiên Bì dùng lực chành một chút phát hiện không có lời ra ngoài, có chút ngoài ý muốn cúi người nhìn xem, Tôn Ngộ Không phát hiện cái này Thánh Giáp rùa đầu dày đặc giáp xác tuy nhiên bị Thiên Bì cho ném ra một cái hố, nhưng là chỉ là nện xuyên đồng dạng sau đó bị những giáp xác đó thật chặt kẹp ở bên trong. Chẳng những không có làm bị thương Thánh Giáp rùa, hiện tại ngược lại Thiên Bì đều không bỏ ra nổi đến chết. Bởi vậy Tôn Ngộ Không cảm thấy, trước đó ngày đó bìa nện vào Thánh Giáp đỉnh thời điểm, cái kia Thánh Giáp rùa sở dĩ đột nhiên nổ hống, rất có thể là bị dọa đến, mà không phải làm bị thương!

Cái này giống người có một mặt tuyệt thể bảo bối thuần, cho tới nay không có bất kỳ vật gì có thể phá hư một phần một hào, thế nhưng là có ngày làm người cầm cái này thuần bài bước đi thời điểm bỗng nhiên bị tiểu hải tử ném Thạch Đầu cho đánh cái Đại Động, tin tưởng người cũng sẽ giết mình!

Lập tức không có rút ra, Tôn Ngộ Không không nói hai lời trực tiếp nhảy lên, một chân giẫm lên Thánh Giáp rồi gánh, sau đó hai tay cùng sử dụng nắm chặt Thiên Bì hung hăng hướng ra phía ngoài chảnh. Thế nhưng là mãi cho đến Tôn Ngộ Không mặt đều nghẹn đỏ, thế nhưng là Thiên Bì vẫn không có nảy may muốn xuất tới đầu vết.

Mà cái kia Thánh Giáp rồi không biết là phản ứng tri độn vẫn là như thế nào, vậy mà giống như là không có cảm giác được Tôn Ngộ Không một chân đạp nó. Chỉ là đưa đầu, nhìn lấy bị Tê Chiếu trấn an mà nằm rạp trên mặt đất tiểu hồ ly.

Nhìn lấy cái này Thánh Giáp rồi Tê Chiếu tuy nhiên cũng có một chút ngoài ý muốn, chẳng qua cũng không có quá mức kinh ngạc. Mà chính là từ từ thu hồi linh hồn của mình chỉ lực, tuy nhiên cái này Thánh Giáp rồi nhìn tựa hồ đối với hai người mình không có ác ý gì, chẳng qua Tê Chiếu cũng không có phốt lờ.

Thánh Giáp rồi cũng cũng không để ý tới Tê Chiếu, mà chính là đầu duỗi ra, sau đó từ miệng bên trong nhẹ nhàng mà phun ra một khóa nắm đầm lớn hạt châu màu bích lục. Cái khóa hạt châu này toàn thân tản ra nhàn nhạt hào quang màu xanh lục, dưới ánh mặt trời, giống như là một khóa thiên nhiên Dạ Minh Châu. cẩn thận không chế cái khóa hạt châu này, chậm rãi bay đến tiểu hồ ly đỉnh đầu, sau đó hạt châu kia lục quang thoáng sáng ngời một số. Tại hạt châu vòng quanh tiểu hồ ly đỉnh đầu bay một vòng mấy lúc sau, liền bị Thánh Giáp rồi một ngụm nuốt vào bụng được.

Mà giờ khắc này, Tôn Ngộ Không y nguyên mặt mũi tràn đầy tức giận hờn rút ra Trần Giới Thiên Bì, mà Tê Chiếu lại là hung hăng nuốt từng ngụm từng ngụm nước, khi thấy cái kia Thánh Giáp rồi phun ra hạt châu trong nháy mắt, Tê Chiếu trái tim hung hăng thu co rúm người lại, mà lại nhịp tim đập kịch liệt gia tốc. Cái kia Thánh Giáp rồi tựa hồ cũng có cảm giác, nguyên có chỉ là không chế hạt châu bay một vòng mấy lúc sau thì thu hồi qua. Bởi vì tại Tê Chiếu trong ánh mắt, Thánh Giáp rồi cảm thấy một loại uy hiếp, cái kia là đối với mình Hồn Châu tham lam.

Mặc dù nói mỗi cái Hồn Thú đều sẽ có một khóa Hồn Châu. Thế nhưng là phổ thông Hồn Châu chỉ là một loại Linh Hồn Năng Lượng tụ tập thể, trừ nắm giữ to lớn linh hồn lực lượng bên ngoài, cũng không có cái gì đặc điểm.

Mà một khi Hồn Thú tấn thăng đến cửu vân Chí Tôn về sau, viên kia Hồn Châu liền sẽ hấp thu Vũ Trụ Pháp Tắc ngưng luyện chính mình. Làm Hồn Thú thành công dung hợp chín đạo Vũ Trụ Pháp Tắc ngách về sau, cái này có thể Hồn Châu cơ hội hóa thành Thần Châu! Thần Châu, cũng là ủng có thần thông Hồn Châu, cái này Thần Thông lại bởi vì Hồn Thú đặc điểm của mình mà không giống nhau, nhưng đại đa số đều là không gian cùng thời gian Thần Thông!

Nếu như Hồn Thú có thể đem viên này Thần Châu lần nữa toàn bộ dung hợp, cái kia Hồn Thú thì sẽ lập tức trở thành siêu việt Chí Tôn, trở thành Giới Chủ như thế tăng thứ.

Nguyên có tu luyện, cũng là không ngừng mà hấp thu, dung hợp, ngưng luyện, lại hấp thu, lại dung hợp quá trình! Sau cùng mục đích, cũng là để cho mình trở thành cùng cái vũ trụ này bình đẳng tồn tại, chỉ có dạng này, mới có thể áp đảo Vũ Trụ chúng sinh phía trên!

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 150: Tê Chiếu suy đoán

Cho nên khi Tê Chiếu nhìn thấy cái này Thánh Giáp rồi lại nhưng đã ngưng kết xuất thần châu thời điểm, nói thật, Tê Chiếu tâm động. Chỉ cần có thể đoạt viên này Thần Châu, Tê Chiếu có lòng tin để thực lực của mình đột nhiên tăng mạnh, coi như không thể đạt tới Thánh Giáp rồi mức độ, nhưng là đạt tới dung hợp bảy đạo pháp tắc cửu vân Chí Tôn vẫn là không có vấn đề gì! Chẳng qua ý nghĩ này cũng vờn vờn lóe lên một cái rồi biến mất, nếu như là Tê Chiếu lúc còn sống, vậy khẳng định sẽ không chút do dự xuất thủ đánh giết sau đó cướp đi Thần Châu.

Bất quá bây giờ, chỉ là một phen tư lượng Tê Chiếu thì chán nản từ bỏ cái này có nhân mê người ý nghĩ. Thần Châu tuy tốt, cái kia cũng phải có lệnh qua hưởng thụ a. Hiện tại mình đã không phải cái kia cầm trong tay Trần Giới Thiên Bì, xem Cửu Đại Thần Quốc như không cái kia hán. Nhưng là bây giờ chỉ có lực vẫn thực lực, mặc dù mình còn có mạnh nhất một chiêu, thế nhưng là liền Trần Giới Thiên Bì đều không thể thương tổn Thánh Giáp rồi, Tê Chiếu cảm giác đến công kích của mình cần phải cũng sẽ không có tác dụng quá lớn.

Tuy nhiên thừa dịp Thánh Giáp rồi phun ra Thần Châu thời điểm, Tê Chiếu đoán chừng có thể trọng thương đến nó, nhưng là chỉ cần không thể nhất kích tất sát, cái kia sau cùng chết tuyệt đối là chính mình.

Hít sâu một hơi, Tê Chiếu biết Thánh Giáp rồi đối với mình đã có đề phòng. Dứt khoát cũng liền triệt để từ bỏ ý nghĩ này, bất quá khi nhìn thấy Thánh Giáp Quy Bối trên Tôn Ngộ Không thời điểm, Tê Chiếu vẫn là đau đầu xoa xoa Thái Dương huyệt!"Hầu Tử, người có thể hay không không mất mặt như vậy xuống đây đi, được hay không "

Nguyên vốn đã tức hỏn hỏn Tôn Ngộ Không, nghe được Tê Chiếu, biết Tê Chiếu khẳng định có biện pháp, nguyên có hung hăng giẫm Thánh Giáp rủa một chân về sau, thì nhảy xuống. Nhìn thấy tiểu hồ ly đã không có việc gì, Tôn Ngộ Không vầy vầy đau nhức bả vai hỏi: "Thế nào, ngươi có biện pháp cái này Đại Ô Quy tuy nhiên không có ác ý, chẳng qua làm sao cái dạng này, dùng Thiên Bì nện hấn xác thực là lỗi của ta, thế nhưng là cũng không thể không trả lại cho ta đi "

"Ta, ta, ta, ta. . ."

"Ngừng, Đại Ô Quy ngươi không cần nói được sao Thiên Bì ta không muốn, chỉ cầu ngươi đừng nói chuyện, hai anh em chúng ta còn muốn đi Chí Tôn Trì đây. Ngươi muốn là nói lời nói, ta sợ hai ta liền phải chết tại cái này!"

Nguyên vốn đã đầy đủ như đầu Tê Chiếu, nghe được Thánh Giáp rủa vậy mà lại phải mở miệng nói chuyện, vội vàng ngăn lại nó. Tuy nhiên cái này Thánh Giáp rủa hình thể thu nhỏ, thế nhưng là cái kia cả lăm một vạch nhỏ như sợi lông thế nhưng là một chút cũng không có cải thiện, mà lại bây giờ cách đến gần, thanh âm kia thật để Tê Chiếu có loại linh hồn tán loạn cảm giác.

Thánh Giáp rủa tựa hồ cũng biết mình lời nói năng lực xác thực có vấn đề, nguyên có chỉ là gật gật đầu, sau đó một mặt lo lắng nhìn trên mặt đất tiểu hồ ly. Không khỏi nhanh tựa hồ lại nghĩ đến cái gì một dạng, Thánh Giáp rủa toàn thân hiện lên một đạo lục quang, cái này lục quang mười phần nồng đậm.

Tại Tôn Ngộ Không hai người cẩn thận trong ánh mắt, lục quang kia tại đạt tới một cái đỉnh điểm thời điểm, thì từ từ tán đi. Sau đó một người mặc một thân màu xám áo vải phục mặt chữ quốc trung niên đại hấn liền xuất hiện tại trước mắt của hai người!

Cái này mặt chữ quốc đại hấn mới vừa xuất hiện, liền tay ném đi, Trần Giới Thiên Bì trực tiếp rơi xuống Tôn Ngộ Không trong tay! Thương yêu cảm Trần Giới Thiên Bì lại sờ lại nhìn, sợ cái kia Thánh Giáp rủa vô rủa quá cứng. Cẩn thận kiểm tra một lần phát hiện Thiên Bì không có việc gì, Tôn Ngộ Không vội vàng đem Thiên Bì thu vào thể nội.

"Ta, ta, ta, ta. . ."

Nghe xong thanh âm này, Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu đồng thời hai tay ôm đầu thống khổ ngồi chồm hỏm trên mặt đất. Cái này Thánh Giáp rủa cũng quá mạnh, bất luận là biến lớn vẫn là biến hình, hình người vẫn là bản thể, cái này cả lăm mao bệnh là một điểm cái biến đều không có!

"Cái kia, tiền bối, ngài cái này không tiện đừng nói là lời nói. Hai ta có chút việc muốn hỏi một chút ngài, ngài gật đầu hoặc là lắc đầu là được!" Tôn Ngộ Không thật sự là thụ không, đây quả thực thì cùng Khẩn Cô Chủ không kém cạnh. Thánh Giáp rủa cũng biết mình vấn đề, nguyên có cũng là một mặt xấu hổ gật đầu. Chẳng qua lại bỗng nhiên quay người, giữa ngón tay một điểm Lục Mang bay ra, rơi vào tiểu hồ ly cái trán.

Nhìn thấy đại hấn này đối với tiểu hồ ly tựa hồ làm trò gì, Tôn Ngộ Không tay khẽ vẩy Kim Cô Bồng thì ra hiện tại trong tay. Chẳng qua Tê Chiếu chợt ngăn lại Tôn Ngộ Không, nói: "Yên tâm, này người không là địch nhân. Lục quang kia có an thần cố hồn công hiệu, có lẽ có chút lời nói người kia không muốn để cho tiểu hồ ly biết!"

Tôn Ngộ Không đối với Tê Chiếu mà nói rất tin tưởng, mà lại Tê Chiếu bất luận là ánh mắt vẫn là kiến thức đều vượt xa chính mình, sau đó cũng liền coi như thôi. Lúc này Tê Chiếu lại mở miệng hỏi: "Ngươi biết tiểu hồ ly này lai lịch "

Cái kia Thánh Giáp rủa biến ảo đại hấn tựa hồ cũng biết Tê Chiếu lai lịch không đơn giản, đối với xưng hô Lôi Lôi vì tiểu hồ ly, cũng không có quá nhiều lưu ý, gật gật đầu, đại hấn kia liền nguyên địa ngồi xuống. Sau đó, liền bắt đầu một trận cực kỳ nhằm chán đối thoại!

"Tiểu hồ ly là Vạn Yêu Quốc Cửu Vĩ Thiên Hồ đòi sau "

Gật đầu!

"Nàng bởi vì một ít sự tình nguyên có mất trí nhớ, mà lại thân thể cũng chết, nguyên có linh hồn mới có thể đến nơi này "

Gật đầu!

"Ngươi là chuyên môn được phái tới tìm nàng mà lại nàng trước kia liền ở tại trong sơn cốc này ngươi là Vạn Yêu Quốc nhân "

Gật đầu!

"Bởi vì con khi này quan hệ, nguyên có ngươi để tiểu hồ ly tới tìm chúng ta "

Gật đầu!

"Trước đó ngươi là để tiểu hồ ly rời đi nơi này theo chúng ta đi, cho nên nàng mới có thể khóc mà lại ngươi biết ta là ai ngươi gặp qua ta "

Tiếp tục gật đầu!

Hỏi xong những vấn đề này, Tê Chiếu cơ bản đã rõ ràng, còn lại một số chi tiết vấn đề, Tê Chiếu cũng không muốn để ý tới. Vốn cho là là trong lúc vô tình phát hiện sơn cốc này, hiện tại xem ra đây hết thảy đều là cái này Thánh Giáp rủa ở sau lưng không chế. Để Tịnh Hồn hoa dẫn từ bản thân chú ý, sau đó bám theo một đoạn đi tới nơi này sơn cốc. Lại để cho tiểu hồ ly cố ý nhảy đến trên lưng của mình, từ đó để hai người mình cần phải trở về cứu tiểu hồ ly.

Nếu như vậy nó mới có thể thuận thể đem hai người mình nhốt ở bên trong! Mà lúc trước hán gọi tiểu hồ ly vì công chúa, hiển nhiên cũng là vì bởi vì Tôn Ngộ Không cùng hứng thú của mình đồng thời cho thấy mình bạch chính mình không có địch ý! Xem ra, cái này Thánh Giáp rửa tuy nhiên nhìn ngu dốt, nhưng kỳ thật tâm tư cẩn thận. Mà lại những thứ này tâm cơ phía sau, có phải là vì giấu diếm được một ít người chú ý, rất có thể cũng là Hoàng Tuyền thể giới Giới Chủ chú ý lực.

"Người muốn ta hai đem tiểu hồ ly mang ra Hoàng Tuyền thể giới sau đó qua Vạn Yêu Quốc "

Cái này một hồi Thánh Giáp rửa biến ảo đại hán đầu tiên là gật gật đầu sau đó lại lắc đầu! Sau đó nhúng tay chỉ chỉ Tôn Ngộ Không! Tê Chiếu biết Thánh Giáp rửa có ý tứ là rời đi Hoàng Tuyền thể giới về sau, để tiểu hồ ly không muốn về Vạn Yêu Quốc mà là theo chân Tôn Ngộ Không!

Cái này có ý tứ, từ Thánh Giáp rửa thái độ xem ra đây không phải đùa giỡn. Mà lại Tê Chiếu cũng có chính mình phán đoán, nguyên có thân phận của tiểu hồ ly khẳng định không sai. Thậm chí rất có thể tiểu hồ ly không chỉ là Vạn Yêu Quốc Cửu Vĩ Thiên Hồ đời sau, càng có khả năng cũng là Vạn Yêu Quốc Giới Chủ cùng Cửu Vĩ Thiên Hồ nữ nhi, là Vạn Yêu Quốc công chúa chân chính!

Chỉ bất quá không biết là xảy ra chuyện gì, nguyên có dẫn đến tiểu hồ ly thân tử, linh hồn đi vào Hoàng Tuyền thể giới. Mà cái này Thánh Giáp rửa rất có thể là tự sát, mục đích đúng là đến Hoàng Tuyền thể giới bảo hộ tiểu hồ ly. Cái kia hiện tại xem ra, cái này Thánh Giáp rửa phòng, có thể cũng không phải là Hoàng Tuyền thể giới Giới Chủ, hẳn là Vạn Yêu Quốc còn lại cao thủ!

Mà lại Tê Chiếu còn có suy đoán ra, đã tiểu hồ ly tại Hoàng Tuyền thể giới thời gian dài như vậy đều vô sự, cái kia chính là nói Vạn Yêu Vương chỉ là phái thủ hạ tự sát chỉ sau tiến nhập Hoàng Tuyền thể giới, mà cũng không có tự mình đến đây. Dù sao thân là Vạn Yêu Quốc Giới Chủ, là ắt có có thể qua lại Lục Đại Thần Quốc năng lực. Sở dĩ không có tự mình đến đến cái này Hoàng Tuyền thể giới, đến một lần có thể là bởi vì Vạn Yêu Vương có sự tình khác không để ý tới bên này, thứ hai là cảm thấy không cần thiết, ba nha, cũng là Hoàng Tuyền thể giới Giới Chủ Nguyệt Hoàng Tuyền ngăn cản Vạn Yêu Vương Việt giới mà đến!

Trước mắt hai điểm còn tốt, nếu như là một điểm cuối cùng, cái kia chính là nói Nguyệt Hoàng Tuyền là đứng tại tiểu hồ ly bên này

Căn cứ Tê Chiếu lúc còn sống chỗ giải tình thế lại thêm chuyện này, Tê Chiếu suy đoán rất có thể Lục Đại Thần Quốc đã làm hai phe cánh!

Chẳng những Giới Chủ trực tiếp là sẽ không phát sinh xung đột, mà lại Tê Chiếu chưa thời điểm chết, Lục Đại Thần Quốc thì ắt ắt có kết minh tình thế! Nghĩ tới đây, Tê Chiếu càng phát vội vàng. Bây giờ Lục Đại Thần Quốc không biết đang tiến hành cái gì động tác, nhưng có thể khẳng định là khẳng định sẽ có cái gì đại động tác.

Mà mình đã không có bao nhiêu thời gian bên trong!

Ngay tại Tê Chiếu suy tư thời điểm, Tôn Ngộ Không bỗng nhiên đi lên trước, vỗ vỗ đại hán kia bả vai nói: "Không nghĩ tới người cái này Đại Ô Quy vẫn là man có ánh mắt, yên tâm, theo ta Lão Tôn, nhất định khiến tiểu hồ ly rời đi cái thế giới này! Đúng, Đại Ô Quy, người sơn cốc này nhiều như vậy Hóa Hình thảo, vì sao không cho tiểu hồ ly ăn "

Tê chiếu khán Thánh Giáp rửa nhứ chặt mi đầu hai tay thì che mặt, Hừ Từ a Hừ Từ, người không biết Quy Loại yêu quái hoặc là Hồn Thú lớn nhất không thích người khác để bọ hán Đại Ô Quy sao

Nếu như không sai, sau một khắc, cái kia Thánh Giáp rửa trực tiếp nắm lấy Tôn Ngộ Không cánh tay, đem Tôn Ngộ Không vung một vòng mấy lúc sau thì vãi ra.

Sau đó, Tôn Ngộ Không kêu thảm, thì dán tại sơn cốc trên vách tường!

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 151: Hi sinh

Bất đắc dĩ lắc đầu, Tê Chiếu biết Thánh Giáp rửa cũng không định làm bị thương Tôn Ngộ Không, nguyên có cũng không có để ý tới. Mà cái kia Thánh Giáp rửa một tay ném ra Tôn Ngộ Không về sau, bỗng nhiên ánh mắt sáng rực nhìn lấy Tê Chiếu.

Tê Chiếu bị Thánh Giáp rửa nhìn có chút không được tự nhiên, tại là chuẩn bị đi xem một chút Tôn Ngộ Không. Nếu như không có chuyện gì vẫn là mau chóng rời đi tốt, sớm một chút đến Chí Tôn Trì, liền có thể sớm một chút rời đi cái thế giới này. Bên ngoài, còn có quá nhiều chuyện không có hoàn thành.

Chẳng qua đúng lúc này, Tê Chiếu vừa phóng ra một bước chợt sừng sốt, sau đó một mặt kinh ngạc nhìn qua Thánh Giáp rửa. Bởi vì tại vừa mới trong

nháy mắt đó, Tề Chiêu trong đầu vậy mà nhớ tới một thanh âm, thanh âm kia rất rõ ràng là Thánh Giáp rủa! Mặc dù biết cái này Thánh Giáp rủa thực lực siêu quần, thế nhưng là không nghĩ tới liền linh hồn lực lượng cũng cường hoành như vậy, có thể lại Tề Chiêu không hề hay biết thời điểm đột phá Tề Chiêu linh hồn phòng ngự từ đó trực tiếp lấy thần thức phản chiếu tại Tề Chiêu chỗ sâu trong óc!

"Chớ khần trương, ta chẳng qua là muốn cùng ngươi kể một ít lời nói, ngươi cũng biết tiếng nói của ta năng lực có vấn đề!" Nguyên bản nói chuyện mười phần khó khăn Thánh Giáp rủa, đang dùng ý thức trao đổi thời điểm lại hết sức trôi chảy. Tề Chiêu tuy nhiên trong lòng giận dữ, nhưng là hiện tại muốn thực lực không có thực lực muốn thể lực không có thể lực, cũng đành phải thôi. Đồng thời trong đầu đáp lại nói: "Nếu như là lúc đầu ta, hiện tại ngươi đã chết. Chẳng qua ngươi có chuyện cũng nhanh chút nói, cách làm như vậy đối với thần trí của ta gánh vác rất lớn!"

"Ta biết, ta từng gặp lúc đầu ngươi, khi đó ngươi đúng là cửu quốc đệ nhất nhân! Tốt, nói nhảm ta liền không nói, cái kia cái thân phận của tiểu hồ ly ngươi cũng đã biết, mà lại năng đã dùng qua Hóa Hình thảo, chỉ bất quá bởi vì một số nguyên nhân dẫn đến năng trong tiềm thức cho là mình chỉ là Hồ Ly, nếu là Hồ Ly nên bảo trì Hồ Ly dáng vẻ. Cho nên năng mới một mực chậm chạp không thể biến hóa. Hi vọng ngươi cùng cái kia Hầu Tử về sau có thể mở ra tâm kết của năng để cho năng thành công hóa hình!"

Nói xong, Thánh Giáp rủa ngừng ngừng, để cho Tề Chiêu thần thức có thể nghỉ ngơi một hồi. Không khỏi nhanh lại tiếp tục lấy thần thức nói: "Ngươi muốn đuổi đi mau, Vạn Yêu Quốc những tên kia cần phải rất nhanh liền có thể tìm tới nơi này. Bọn họ có ba tên dung hợp tám đạo Vũ Trụ Pháp Tắc cường giả, các ngươi phải cẩn thận. Mặt khác, làm tạ ơn, ta sẽ đem ta viên này Thần Châu một phân thành hai, tặng cho ngươi cùng con khi kia."

Nói xong, Thánh Giáp rủa vậy mà thật từ từ phun ra viên kia nhật hạt châu màu xanh lục.

Chẳng qua Tề Chiêu cũng không có lộ ra cái gì tham niệm. Bởi vì Tề Chiêu tâm lý rất rõ ràng, có thể để một vị có Giới Chủ thực lực nhân vật cường hân cam nguyện phụng hiến ra bản thân Thần Châu, cái này đã nói lên chuyện này đã đủ để cho một vị cửu vân Chí Tôn, mà lại là dung hợp chín đạo Vũ Trụ Pháp Tắc cửu vân Chí Tôn thúc thủ vô sách!

"Ngươi vì cái gì không chính mình mang năng đi ra ngoài hai ta chỉ có lực văn thực lực, mà lại, tiểu hồ ly là Vạn Yêu Quốc công chúa, vì sao lại có Vạn Yêu Quốc nhân theo đuổi giết nàng?" Tề Chiêu mặc dù không có lập tức đáp ứng, nhưng là cũng không có trực tiếp cự tuyệt. Bởi vì Tề Chiêu thật sự là quá cần viên này Thần Châu, dù là chỉ có thể đạt được nửa viên, đến lúc đó phục dụng về sau đi qua Chí Tôn Trì tây lễ, rất có thể trực tiếp đột phá đến tám vân Chí Tôn cảnh giới.

"Ta tuy nhưng đã dung hợp chín đạo Vũ Trụ Pháp Tắc, đạt tới Chí Tôn đỉnh phong tầng thứ, thế nhưng là ta lại không có cách nào rời đi sơn cốc này. Lúc trước ta vì tìm kiếm công chúa tự sát đi vào Hoàng Tuyền thế giới, vì không để thực lực của mình lui bước, nguyên có ta đem thân thể của mình cùng sơn cốc này hòa làm một thể. Ngươi bây giờ thấy được, chỉ không để ý là ta dùng linh hồn lực lượng huyền hóa ra tới! Nguyên có ta căn bản là không có cách nào rời đi nơi này, cũng liền không có cách nào bảo hộ công chúa thuận lợi đến Chí Tôn Trì!"

"Trách không được, sơn cốc này linh khí sẽ như thế nồng đậm. Nguyên có ngươi chỉ có thể đem tiểu hồ ly xin nhờ cho chúng ta mà lại ngươi còn nguyện ý hi sinh chính mình Thần Châu "

Thánh Giáp rủa bỗng nhiên thì cười, đó là một loại như thả phụ trọng cười, đó là một loại có thể giải thoát nụ cười!"Không sai, sứ mệnh của ta cũng là để tiểu công chúa có thể thuận lợi phục sinh. Nếu như có thể bày giao cho các ngươi, cái kia ta tồn tại thì không có ý nghĩa. Tốt, không cần nói nhiều, tiểu công chúa cùng cái kia Hầu Tử có lấy bọn hắn duyên phận. Chỉ là hi vọng, ta lần này lựa chọn không có sai, không phải vậy, ta sẽ thành Vạn Yêu Quốc Tội Nhân. Sau cùng cần dặn ngươi một câu, Vạn Yêu Quốc biến, đã không phải là lúc đầu Vạn Yêu Quốc!"

Sau khi nói xong, tựa hồ là sợ hãi Tề Chiêu không đáp ứng, vậy mà trực tiếp lấy cái kia cuộn cuộn vô cùng linh hồn lực lượng cầm cố lại Tề Chiêu cùng khám tại trên vách núi đá Tôn Ngộ Không. Sau đó Thánh Giáp rủa há mồm phun ra chính mình viên kia màu xanh nhật Thần Châu. Sau cùng nhìn một chút thần thái an tường tiểu hồ ly. Sau đó dứt khoát quyết nhiên thần thức nhất động, viên kia bản mệnh Thần Châu trong nháy mắt một phân thành hai.

Sau đó Thánh Giáp rủa lại nhìn Tề Chiêu cùng Tôn Ngộ Không nhất nhãn, sau đó cái kia một phân thành hai Thần Châu phân biệt chui vào Tôn Ngộ Không cùng Tề Chiêu cái trán thần thức bản nguyên bên trong. Không có Thần Châu Thánh Giáp rủa trong nháy mắt suy yếu gấp trăm lần, chẳng qua cũng không có xong.

Nhìn thấy hai cái rười rượi Thần Châu thuận lợi tan vào Tôn Ngộ Không cùng Tề Chiêu cái trán, Thánh Giáp rủa ngửa mặt lên trời thở dài, sau đó to như hạt đậu nước mắt từ hai mắt lăn xuống. Thở dài về sau, Thánh Giáp rủa toàn thân bỗng nhiên dấy lên ngọn lửa màu xanh biếc. Cái này ngọn lửa màu xanh biếc nhìn hòa thể hung mãnh không sai là lại cảm giác không thấy một tia nóng rực.

Ngọn lửa này tròn vẹn đốt một canh giờ, để hỏa diễm dập tắt thời điểm, Thánh Giáp rủa đã triệt để biến mất. Chẳng qua tại hỏa diễm dập tắt trong nháy mắt, một đạo hào quang màu bích lục lại là rơi vào tiểu hồ ly trên thân. Sau đó tiểu hồ ly trên thân hiện lên một đạo tựa hồ là Quy Giáp một dạng lồng ánh sáng màu xanh lục. Nhưng là vẹn vẹn chỉ có trong nháy mắt liền biến mất.

Lập tức, cả cái sơn cốc đều yên lặng lại. Tiểu hồ ly bởi vì đạt được Thánh Giáp rủa linh hồn trấn an cùng trước đó cái kia một điểm Lục Mang nguyên có còn cố đang ngủ say, mà Tôn Ngộ Không cùng Tề Chiêu tại cái kia nửa viên Thần Châu chui vào biết bản nguyên bên trong thời điểm, thì đã hôn mê. Tề Chiêu vẫn còn tốt bởi vì có chuẩn bị nguyên có giờ phút này là ngồi xếp bằng trên mặt đất, mà Tôn Ngộ Không, lại như cũ khám tại trên vách núi đá sau đó hôn mê.

Cứ như vậy mãi cho đến ngày thứ hai sáng sớm, đầu tiên tỉnh lại, là nguyên ngồi xếp bằng Tề Chiêu. Sau khi tỉnh lại, Tề Chiêu cũng không có động, mà chính là tỉ mỉ dùng linh hồn lực lượng kiểm tra một chút tự thân. Phát hiện tại thần thức chỉ hải bên trong, quả nhiên nhiều một cái to bằng móng tay màu xanh biếc Tiểu Ô Quy lẳng lẳng phiêu phù ở thần thức chỉ hải trên không.

Tề Chiêu biết cái này là bởi vì chính mình thực lực không đủ, nguyên có Thánh Giáp rủa chỉ là đem Thần Châu phong tồn đến thần thức chỉ hải, đợi đến lúc

đó đi qua Chí Tôn Trì tẩy lễ về sau, cái này nửa viên Thần Châu lực lượng cơ hội toàn bộ tan ra, khi đó tuyệt đối có thể trực tiếp đánh tới tám vạn Chí Tôn cấp độ. Mà lại bởi vì cái này Thánh Giáp rửa là tinh thông không gian pháp tắc mà lại có mạnh mẽ phòng ngự lực, làm chính mình tăng lên tới tám vạn Chí Tôn thời điểm, có cực lớn tỷ lệ sẽ lĩnh ngộ Không Gian Thân Thông cùng cường hóa phòng ngự. Lại thêm chính mình lúc còn sống đối với thời gian cùng không gian lĩnh ngộ, thực lực của mình tuyệt đối sẽ lại trên một bậc thang.

Biết lần này đến lợi ích to lớn, tuy nhiên nương theo lấy phiền toái càng lớn, nhưng là Tê Chiếu cũng không sợ. Từ từ đứng người lên hoạt động một chút thân thể, sau đó đi đến vẫn hôn mê Tôn Ngộ Không trước mặt, Tê Chiếu bỗng nhiên lộ ra nụ cười xấu xa.

Cũng không có trực tiếp đem Tôn Ngộ Không cứu được, Tê Chiếu ngược lại vòng quanh sơn cốc chạy một vòng. Khi đi đến sơn cốc khác một bên thời điểm, quả nhiên phát hiện một gốc đen nhánh Tiểu Ma Cô. Cái này Tiểu Ma Cô nhìn tựa như là một gốc hư thối thật lâu mục cây nấm mà lại một khi xích lại gần, một cỗ hôi thối vô cùng vị đạo truyền đến, ngay cả Tê Chiếu đều sặc đến cau mày một cái.

Chẳng qua Tê Chiếu vẫn là cố nén dùng hai đoạn nhánh cây kẹp lấy cái này cây nấm, sau đó trở lại Tôn Ngộ Không bên người. Sau đó, không sai cốc phía sau núi bên trong chợt bộc phát ra một tiếng mười phần tiếng kêu thảm thiết đau đớn, sau đó lại là khác một thanh âm phát ra vô cùng phẫn nộ hống!

Gốc cây kia tựa hồ hư thối cây nấm, tựa làm thối nấm, là Linh Hồn Thể Giới một loại độc có đồ vật. Loại này cây nấm quả thực cũng là trong vũ trụ lớn nhất thối đồ vật, chẳng qua tại không có bị hái thời điểm chỉ có dựa vào gần tam xích trong vòng mới có thể nghe được. mà lại cái này cây nấm kinh khủng nhất địa phương, không phải nó thối, mà chính là nó cường đại không thể tưởng tượng nhiễm năng lực.

Nói đúng là bất luận là cái gì chỉ cần đụng phải nó cơ hội nhiễm phải cái kia cỗ mùi thối, nếu như không có phương pháp đặc thù, cỗ này mùi thối có thể dài đến Vạn Niên lâu. Liền xem như linh hồn, thần thức thậm chí là pháp lực một khi đụng chạm lấy cái này cây nấm, đều sẽ nhiễm phải mùi thối. Nguyên có Tê Chiếu cũng chỉ dám dùng hai nhánh cây kẹp lấy cái kia cây nấm.

Mà lại nghe nói loại này thối nấm bên trong cây nấm Vương, thậm chí người nhìn nó nhất nhãn, liền tầm mắt của người đều sẽ nhiễm phải mùi thối. May mắn Tê Chiếu phát hiện cái này một gốc chỉ là phổ thông thối nấm, không phải vậy Tê Chiếu cũng không dám đụng.

Nguyên có Tê Chiếu liền định dùng loại này thối nấm đem Tôn Ngộ Không thối tỉnh. Cho nên khi Tê Chiếu dùng nhánh cây kẹp lấy thối nấm phóng tới Tôn Ngộ Không trước mũi thời điểm, Tôn Ngộ Không đột nhiên mở hai mắt ra, cái kia cỗ kinh khủng mùi thối để Tôn Ngộ Không kém chút trực tiếp bạo tử. Sau đó lại phát ra thể lương tiếng la về sau, Tôn Ngộ Không bỗng nhiên tay phải há lên, chỉ gặp một khối vách núi bị Tôn Ngộ Không cứng rắn giữ lại sau đó nện vào cái kia thối nấm phía trên.

Tê Chiếu nguyên bản một bộ xem kịch vui dáng vẻ, khi thấy Tôn Ngộ Không dùng Thạch Đầu đánh vào thối nấm trên người thời điểm, hai mắt vậy mà lộ ra một vẻ hoảng sợ. Thế nhưng là đến một lần Tê Chiếu cách Tôn Ngộ Không thực sự quá gần, mà đến Tê Chiếu căn bản không có kịp phản ứng. Nguyên có tuy nhiên Tê Chiếu đã đem hết toàn lực né tránh ra đến, nhưng vẫn là bị thối nấm bay ra chất lỏng ra trên mu bàn tay.

Tôn Ngộ Không cái kia một Thạch Đầu chẳng những đem thối nấm đánh bay, hơn nữa còn cho đánh nát. Chẳng qua bởi vì Tôn Ngộ Không bị cái này mùi thối hù đến, nguyên có ném ra Thạch Đầu trong nháy mắt Tôn Ngộ Không thì dùng tốc độ nhanh nhất tránh ra qua.

Nguyên có, kết quả cuối cùng, cũng là Tê Chiếu phát ra tức giận hống về sau, ngơ ngác đứng tại chỗ, vẻ mặt cứng đờ!

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 152: Truy kích giả!

Thời gian thoáng một cái đã qua, ba người rời đi chỗ kia sơn cốc đã chinh một chút bảy ngày! Cái này bảy ngày thời gian ba người không có gặp đến bất kỳ một cái Hồn Thú, mà lại coi như sau khi trời tối ba người phụ cận cũng chưa từng xuất hiện qua Hồn Thú.

Ngày đó Tê Chiếu ăn trộm gà bắt thành còn mất năm gạo, tuy nhiên đem Tôn Ngộ Không cho thối tỉnh, nhưng là mình thảm hại hơn, bị một giọt thối nấm chất lỏng tung tóe trên mu bàn tay. Tuy nhiên Tê Chiếu dùng hết các loại phương pháp, thế nhưng là cái kia một mùi thối lại không có chút nào yếu bớt! Thậm chí Tê Chiếu về sau quyết tâm, trực tiếp cắt đứt cánh tay của mình, thế nhưng là đang hấp thu một khóa tám vạn Hồn Châu khôi phục về sau, cái tay kia trên lưng y nguyên có một cỗ mùi thối.

Tuy nhiên Tê Chiếu hành hung Tôn Ngộ Không một hồi, thế nhưng là trong lòng y nguyên phiền muộn muốn chết! Mà lại tiểu hồ ly kia cái mũi mười phần nhạy bén, tại phát hiện Tê Chiếu tản mát ra mùi thối về sau, thì chưa bao giờ tới gần qua Tê Chiếu. Ngay cả Tôn Ngộ Không cũng là nghĩ hết biện pháp dùng các tròng linh dược chế tác túi thơm đặt ở tiểu hồ ly trên thân.

Mà lại bởi vì cỗ này mùi thối quan hệ, cũng dẫn đến ba người chinh một chút bảy ngày đều không có đụng phải một mực Hồn Thú. Hồn Thú khứu giác

một mực thì so với nhân loại miễn cảm, nguyên có rất xa liền có thể ngửi được cái kia cổ mùi thối. Đối với thói nắm tiếng xấu, toàn bộ Diệt Hồn rừng rậm liền không có không biết, ai cũng không muốn nhiễm phải mùi vị đó, nguyên có ba người một đường thông suốt.

"Hầu Tử, ngươi nếu là lại cười, ta thì dùng thói nắm rửa cho ngươi tắm!" Nhìn lấy ngồi tại cách mình chỗ rất xa cùng tiểu hồ ly xỉ xào bàn tán Tôn Ngộ Không, Tê Chiêu thì giận không đánh vừa ra tới. Thế nhưng là có biện pháp nào không, chỉ có thể hung tợn nói một câu, sau đó một mặt bí thống dựa vào một cây đại thụ. Đóng lại hai mắt.

Ngày đó tiểu hồ ly sau khi tỉnh lại, Tê Chiêu nói cho nàng Thánh Giáp rửa đã rồi đi Hoàng Tuyền thế giới. Nếu như muốn tìm tới hắn, thì muốn đi theo Tôn Ngộ Không cùng một chỗ tìm kiếm Chí Tôn Trì, đến cửa vãn Chí Tôn sau cùng cùng rồi đi nơi này mới có thể tìm được hắn. Nguyên có tiểu hồ ly tuy nhiên khổ sở nhưng là cũng không có quá bi thương, về sau làm tiểu hồ ly phát hiện Tê Chiêu trên thân cái kia thói nắm vị đạo về sau, thì cùng Tôn Ngộ Không càng ngày càng thân cận.

Tôn Ngộ Không khẳng định không tin, về sau hỏi Tê Chiêu, biết Thánh Giáp rửa vậy mà hi sinh chính mình, trong lòng cũng cảm giác khó chịu. Nguyên có thì đối với tiểu hồ ly càng tốt hơn, đồng phát thề nhất định phải đem tiểu hồ ly đem cách nơi này! Mà thời điểm ra đi, Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiêu càng là trong cốc trắng trộn vơ vét một phen, mặc kệ linh được gì chỉ muốn thành thực thì không chút khách khí thu tại trong không gian giới chỉ. Mà lại Tê Chiêu cũng nói tiểu hồ ly không thể biến hóa vấn đề, nguyên có mấy ngày nay Tôn Ngộ Không một mực đang khuyên bảo tiểu hồ ly, nhưng là hiệu quả quá mức bé nhỏ!

Một đêm không có chuyện gì xảy ra, vẫn là giống như ngày thường, Tôn Ngộ Không cùng tiểu hồ ly cùng một chỗ, mà Tê Chiêu đơn độc tại một bên khác nghỉ ngơi. Ngày thứ hai Thiên Cung mới vừa sáng thời điểm, Tôn Ngộ Không bỗng nhiên bị Tê Chiêu một tiếng kinh hô cho đánh thức. Chặng qua tỉnh lại trong nháy mắt liền tiến vào tình trạng giới bị, Kim Cô Bồng cùng Trấn Giới Thiên Bì té ra, chẳng qua nhìn chung quanh một chút phát hiện cũng không có địch nhân, chỉ có Tê Chiêu ở một bên cười ha ha.

"Uy, ngươi có phải hay không đem chính mình thói ngốc dọa ta một hồi!" Thu hồi Kim Cô Bồng, Tôn Ngộ Không cúi người đánh thức tiểu hồ ly, sau đó lại trong không gian giới chỉ xuất ra một túi nước tẩy cái quả đào chuẩn bị cho tiểu hồ ly ăn.

"Ha-Ha, Hầu Tử, ta nhớ tới, ta nhớ tới, Ha-Ha. Ta biết làm sao khử trừ cái này mùi thối!" Tê Chiêu một bên cười ha ha vừa nghĩ Tôn Ngộ Không chạy tới. Nguyên vốn có chút mơ hồ tiểu hồ ly bỗng nhiên ngửi được Tê Chiêu trên người mùi thối, bỗng nhiên mở hai mắt ra, sau đó một mặt giặt mình vội vàng nhảy ra.

Nhìn thấy tiểu hồ ly biểu hiện, Tôn Ngộ Không cười nghiêng nghiêng ngửa ngửa, mà Tê Chiêu thì là gương mặt phiền muộn. Chặng qua Tôn Ngộ Không cười một hồi, nhìn thấy Tê Chiêu xác thực mười phần phiền muộn, sau đó dừng nụ cười hỏi: "Biện pháp gì kỳ thực ngươi dạng này rất tốt, chỉ ít chúng ta trên đường đi không cần lo lắng gặp được Hồn Thú!"

"Hừ, ngươi thì cười đi, thói Hầu Tử. Ta sáng nay chợt nhớ tới, Hoàng Tuyền thế giới có một loại hoa gọi là Thấu Hồn Hương, là loại này thói nắm thiên địch, chỉ cần tìm được Thấu Hồn Hương, cái kia cái này không quan trọng mùi thối liền không thành vấn đề!" Sau khi nói xong, Tê Chiêu cố ý cất cao giọng nói: "Nếu như ăn loại này gọi là Thấu Hồn Hương hoa, vậy người này toàn thân đều lại phát ra một loại mùi thơm ngát, coi như phục sinh về sau loại mùi thơm này cũng sẽ không biến mất!"

Nếu như không sai, lời này đối với tiểu hồ ly mười phần hữu lực, nguyên bản xa xa nhảy ra tiểu hồ ly cũng cẩn thận tại một cây đại thụ về sau lộ ra đầu, sau đó một mặt khao khát nhìn qua Tôn Ngộ Không!

Tiểu hồ ly này từ khi lần thứ nhất gặp mặt nói một câu bên ngoài, thì chưa từng có lại nói qua bất luận cái gì một câu, chẳng qua Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiêu mà nói nàng hoàn toàn cũng có thể nghe hiểu được, hơn nữa còn có thể thông qua động tác biểu lộ biểu đạt ý nghĩ của mình. Tê Chiêu nói đây cũng là bởi vì tiểu hồ ly trong tiềm thức vẫn cho rằng chính mình là một cái phổ thông Hồ Ly, nguyên có không thể nói chuyện!

Nhìn thấy tiểu hồ ly khao khát cùng Tê Chiêu đắc ý, Tôn Ngộ Không đành phải buông tay nói: "Đã dạng này, mục tiêu kế tiếp cũng là Thấu Hồn Hương."

Chặng qua nói xong Tôn Ngộ Không lại hỏi: "Ngươi biết hoa này nơi nào có mà lại, sẽ không chậm trễ chúng ta hành trình đi"

Tê Chiêu suy nghĩ một chút nói: "Ta nhớ mang máng Diệt Hồn trong dãy núi có một ngọn núi gọi là linh hoa phong, cái kia trên núi cần phải có. Mà lại vừa lúc ở chúng ta phải đi ngang qua trên đường."

"Vậy thì tốt, chúng ta xuất phát! Coi như không vì ngươi, vì tiểu hồ ly cũng phải đi một chuyến, Ha-Ha ! Bất quá, Tê Chiêu ngươi thật đúng là vô cùng thối, so ta Nhị Sư Đệ Trư Bát Giới còn có thối!"

"Hầu Tử ngươi muốn chết!"

Nói xong, tiểu hồ ly phía trước, Tôn Ngộ Không ở phía sau mà Tê Chiêu tại sau cùng, ba người tiếp tục hướng về con đường phía trước chạy đi. Chỉ bất quá lần này mục đích, là đến linh hoa phong tìm kiếm Thấu Hồn Hương!

Cùng lúc đó, ba người trước đó chỗ sơn cốc, bỗng nhiên xuất hiện ba bóng người. Cái này ba đạo nhân ảnh ăn mặc giống nhau y hệt, đều là một thân màu đen trang phục, chẳng qua tại sau lưng gánh vác trên bình khí vẫn là có thể nhìn ra ba người khác nhau.

Ba người này đến sơn cốc về sau, đầu tiên là bốn phía dò xét một phen, phát hiện trừ một số chưa thành thực linh dược bên ngoài, thì chỉ có một ít tứ tán linh hồn lực lượng tràn ngập trên không trung, chẳng qua cái này linh hồn lực lượng đã mười phần yếu ớt.

Trong đó một vị công một thanh mảnh kiếm hắc y người nói: "Vô Mộng, chỉ sợ cái kia Lão Ô Quy là bị nhân cho giết, liền trong cốc linh dược đều bị vơ vét không còn!"

Sau đó một vị khác bên hông vác lấy một thanh cơ hồ trong suốt Bạc Kiếm hắc y người tiếp tục nói: "Chẳng qua người kia lại phạm một cái mười phần ngu xuẩn sai lầm, lại bị thôi nã cho dính vào. Chỉ cần mùi vị kia không rời, hẳn liền chạy không bao xa!"

Này người nói xong, vị cuối cùng gánh vác lấy một thanh mười phần nở nang trọng kiếm có người nói: "Xác thực, bất luận là trong lúc đánh nhau hay là vô tình ở giữa đụng phải, chẳng qua này người cũng coi như không may. Đi, sống phải thấy người chết phải thấy xác. Tìm lâu như vậy, rốt cục có dấu vết để lại!"

Nói xong, ba người mấy cái lên xuống ở giữa, thì theo Tôn Ngộ Không Tê Chiêu ba người biến mất phương hướng đuổi theo. Chẳng qua tại rời đi thời điểm, cái kia gánh vác lấy mảnh kiếm hắc y người bỗng nhiên thả ra một cái Linh Điều.

Ba người này, chính là Vạn Yêu Quốc quốc vương phái đến Hoàng Tuyền thế giới truy sát tiểu hồ ly ba người. Trong đó gánh vác một thanh mảnh kiếm, tên là Yêu Vô Huyết. Trên lưng thanh kiếm kia chính là đã từng cực thịnh một thời mảnh kiếm Ngự Trùng!

Mà cái kia eo vác lấy một thanh cơ hồ trong suốt Bạc Kiếm tên là Yêu Vô Tình, thanh kiếm kia chính là Bạc Kiếm Thiên Dực, cũng là một thanh Danh Kiếm.

Về phần cái kia công một thanh mười phần rộng thùng thình trọng kiếm, là ba người này thủ lĩnh, trên lưng kiếm kia chính là Bá Kiếm Cự Khuyết!

Cái này ba thanh kiếm, có thể nói đều là có ít Danh Kiếm, mà ba người này, càng là Vạn Yêu Quốc Top 3 kiếm khách! Mỗi người tuy nhiên chỉ có dung hợp tám đạo Đạo Văn thực lực, nhưng là một khi liên thủ, chỉ sợ có thể ngang hám Giới Chủ cấp bậc cường giả, nhưng là điều kiện tiên quyết là đối phương chỉ là có Giới Chủ thực lực mà không phải Giới Chủ, không phải vậy Trấn Giới Thiên Bì vừa ra, không ai dám cướp kỳ phong mang.

Mà cái kia Linh Điều, đang bị Yêu Vô Huyết thả ra về sau, bay thẳng đến Tôn Ngộ Không mấy người xuất phát toà kia Lôi Vương thành, sau đó rơi vào một cái khách sạn trên bệ cửa sổ. Lúc này, một vị mười phần thanh niên tuổi trẻ tiếp trống rỗng xuất hiện, sau đó xem Linh Điều trên đùi tờ giấy kia.

Chỉ gặp trên tờ giấy viết: "Diệt Hồn sơn mạch, phát hiện Thánh Giáp Chí Tôn Quy, chính đang truy tung!"

Cái này tuổi trẻ người trẻ tuổi nhìn cái này tờ giấy về sau, bỗng nhiên lộ ra một cái tà mị nụ cười. Ngón tay một túm, tờ giấy kia liền biến thành bột phấn biến mất không thấy gì nữa. Sau đó này người bỗng nhiên cao giọng nói: "Mặc Tàn, Sở Chiến, Tuyệt Sát, Hàn Lăng, chuẩn bị xuất phát! Yêu Vô Mộng bọn họ đã phát hiện dấu vết, đáng chết nhiệm vụ rốt cục có thể hoàn thành!"

Này người âm thanh âm tiết cứng rắn đi xuống, ở sau lưng hắn bỗng nhiên xuất hiện bốn người, bốn người này ăn mặc binh khí đều có đặc sắc, mà lại trong đó lại còn có một vị nữ tử!

"Phản Yên lão đại, hoàn thành nhiệm vụ, mình liền có thể phục sinh đi. Cái chỗ chết tiết này thật là là quá nhàm chán!"

Nói chuyện, là tên kia có một đầu tóc ngắn Sở Chiến. Sau khi nói xong song quyền hung hăng một cái đụng nhau, nhất thời kích thích mấy đạo tia lửa cùng năng lượng loạn lưu!

Rất hiển nhiên, cái này Sở Chiến là một cái Quyền Sư. Mà lại năm người này, toàn đều có thực lực cường hãn, chỉ ít đơn thể tác chiến, chỉ sợ đều có thể toàn thắng Hoàng Tuyền thế giới ngoại thành đệ nhất nhân U Minh Tần Vương!

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 153: Linh Hoa Phong Thấu Hồn Hương

Phản Yên khoe miệng lộ ra một cái nụ cười tự tin, sau đó tay vung lên nói: "Xuất phát, cho chúng ta phục sinh. Cho dù chết cũng phải đem tiểu công chúa linh hồn mang đi ra ngoài!"

Nói xong, năm người liền hóa thành 5 đạo bóng đen, hướng về Diệt Hồn sơn mạch lao đi.

Mà lúc này Tôn Ngộ Không ba người, còn có không biết mình hành tung đã bị người phát hiện. Tuy nhiên Tê Chiêu từ Thánh Giáp rửa trong miệng biết Vạn Yêu vương phái nhân tiến vào Hoàng Tuyền thế giới truy sát tiểu hồ ly, nhưng là Thánh Giáp rửa đã tránh lâu như vậy, dựa theo Tê Chiêu lý giải, coi như đối phương sẽ phát hiện, muốn đuổi kịp ba người cũng phải bỏ ra không ít thời gian.

Mà đây cũng là Tê Chiếu nóng lòng bỏ đi trên thân thối nắm vị đạo nguyên nhân, chỉ cần truy sát tiểu hồ ly nhân tìm tới Thánh Giáp rửa chỗ kia son cốt, hơi đối với Hoàng Tuyền thế giới có chút giải nhân đều có thể từ thối nắm mùi vị giữa truy xét đến nhóm người mình hướng đi. Nguyên có, Tê Chiếu quả thật có chút hối hận làm như thế một cái trò đùa quái đản. Đây quả thực chẳng khác nào tại bên trong thung lũng kia lập một cái thẻ bài nói cho người ta tiểu hồ ly chạy qua bên này.

Bất quá bây giờ nghĩ những thứ này đã không có dùng, dưới mắt trọng yếu nhất chính là tranh thủ thời gian đến Linh Hoa Phong, tìm tới Thấu Hồn Hương bỏ đi trên người mùi thối. Không phải vậy Tê Chiếu mấy người coi như chạy đến chân trời góc biển đều sao hữu dụng. Mà lại, mấy ngày nay Tê Chiếu trong lòng cũng ảm ảm có chút cảm giác không ổn, cái loại cảm giác này tựa như là bị một đầu kịch độc độc xà để mắt tới cảm giác.

Đây tuyệt đối không phải là ảo giác, đây là bởi vì Tê Chiếu đã từng đạt tới qua cái vũ trụ này lớn nhất cảnh giới đỉnh cao mà lấy được một loại đối với vận mệnh cảm ngộ. Mặc dù bây giờ Tê Chiếu bởi vì thực lực giảm xuống nguyên cố loại này cảm ngộ mấy cái có lẽ đã biến mất, nhưng là từ nơi sâu xa đối với tự thân an nguy vẫn là có một chút dự cảm.

Nguyên có tại Tê Chiếu thúc giục hạ, mấy người cơ hồ là không hề dừng lại một chút nào một đường lao nhanh. Một mồi thì ăn Hồn Châu, khát thì ăn quả đào. Lúc buổi tối Tôn Ngộ Không liền đem Ngũ Thái Thần Thạch té ra giữa đường đèn, mặc dù không có ban ngày như vậy sáng ngời chẳng qua dùng cho đi đường thì đầy đủ.

Mà lại bởi vì Tê Chiếu trên thân thối nắm nguyên nhân, ba người đến bây giờ vẫn không có gặp đến bất kỳ một cái Hồn Thú. Mà đây cũng là mấy người dám điên cuồng như vậy đi đường quan hệ.

Cứ như vậy một mực dùng tốc độ nhanh nhất liên tục đi một cái tháng, trong lúc đó chỉ có thực sự không kiên trì nổi thời điểm mới có thể dừng lại nghỉ ngơi, mà lại một khi khôi phục thể lực lập tức lên đường. Một tháng này ba người sừng sốt trực tiếp vượt qua ba ngọn núi, rút cục tại một ngày giữa trưa đến Linh Hoa Phong.

Khi thấy Linh Hoa Phong phía trên cái kia đập vào mắt thấy tất cả đều là đủ loại linh hoa thời điểm, Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu liếc nhau về sau, toàn bộ ngã trên mặt đất sau đó ngủ mất. Chỉ có tiểu hồ ly Lôi Lôi tựa hồ chẳng có chuyện gì, reo hò một tiếng về sau liền nhảy vào trong biển hoa.

Mà Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu một mực ngủ đến nửa đêm mới tại tiểu hồ ly quấy rối hạ tỉnh lại. Mà hai người mở mắt ra trong nháy mắt, bỗng nhiên thì sững sờ, sau đó bắt đầu điên cuồng địa đại cười. Bởi vì hai người sau khi tỉnh lại thứ nhất mắt, liền thấy tiểu hồ ly, chẳng qua thời khắc này tiểu hồ ly lại toàn thân đều là đủ loại hoa, đầy người đều là!

Mà lại tiểu hồ ly còn có ý nâng lên chân trước, bày một cái nàng tự nhận là rất đẹp bộ dáng. Thế nhưng là cái này tại Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu trong mắt coi như không giống nhau, một cái ba mét quá cao Đại Hồ Ly sau đó đầy người hoa tươi, đặc biệt là còn có đứng lên, hai người làm sao thấy thế nào một cái mọc đầy hoa tươi Đại Cầu Hùng.

Tiểu hồ ly nhìn thấy hai người lại cười chính mình, sau đó điên cuồng vứt bỏ trên người hoa, sau đó hung tợn cắn một cái vào Tê Chiếu bắp đùi, không khỏi nhanh thì một mặt thống khổ nhỏ ra. Mang theo gương mặt bị thương tiểu hồ ly lại lần tới đây trong biển hoa.

"Tê Chiếu, người mùi vị kia xác thực nên trị trị, không phải vậy ta sợ tiểu hồ ly thật thụ không!"

"Không có việc gì, không có việc gì, như là đã đến nơi đây, cái kia chỉ cần tìm được Thấu Hồn Hương liền không sao. Hầu Tử, tranh thủ thời gian hồi phục một chút thể lực, sau đó phải đi tìm cái kia hoa, ta dự cảm càng ngày càng mãnh liệt, chỉ sợ đám người kia rất nhanh liền có thể tìm được chúng ta."

"Ân. Ta cũng có chút cảm giác nguy cơ, tựa hồ bị cái gì người khủng bố cho để mắt tới!"

Nói xong, hai người lập tức bắt đầu hấp thu Hồn Châu lực lượng, chính một chút một canh giờ. Hai người bất luận là thể lực còn có là linh hồn lực lượng tất cả đều khôi phục lại đỉnh phong. Mà lại đi qua một tháng này điên cuồng chạy cùng hấp thu, thực lực của hai người đều có một ít đề bạt, nguyên bản phòng thủ kiên cố bảy vạn Chí Tôn hàng rào, cũng có một chút buông lỏng.

Đối với điểm này, hai người đều rất kích động, chẳng qua đồng thời tâm lý đối với cái kia Thánh Giáp rửa, cảm kích cũng trọng một điểm. Bất luận là ra tại nguyên nhân gì, một vị dung hợp chín đạo Vũ Trụ Pháp Tắc cứu vãn Chí Tôn cam nguyện tự sát đi tới nơi này Hoàng Tuyền thế giới, mà lại vì bảo vệ một người nguyện ý đem thân thể của mình cùng son cốt đồng hóa, chỉ vì chính mình có thể có đủ thực lực bảo hộ nàng. Mà sau cùng, càng là vì để nàng phục sinh thà rằng để cho mình hồn phi phách tán đem tính danh giao tu Thần Châu đều đưa cho người khác.

Chỉ vì có thể làm cho nàng có lớn nhất hi vọng phục sinh! Đối với dạng này người, coi như hẳn đối với mình hai người có một ít tính kế, cái này cũng vô pháp để cho hai người dâng lên bất kỳ bất mãn gì hoặc là oán hận. Có chỉ là tôn kính!

Đều chậm rãi phun ra một ngụm trọc khí, sau đó hai người liền một đầu đắm vào trong biển hoa, tuy nhiên Tê Chiếu nhớ mang máng Thấu Hồn Hương là tại cái này Linh Hoa Phong, thế nhưng là cụ thể tại nơi đó, Tê Chiếu lại không có gì ấn tượng.

Mà lại đối với Thấu Hồn Hương đáng vẻ, Tê Chiếu đều có chút mơ hồ, chỉ là nhớ kỹ hoa đáng vẻ rất kỳ lạ, chỉ cần mình vừa nhìn thấy thì sẽ nhận ra được, nhưng là muốn hình dung, nhưng lại hình dung không ra.

Nguyên có Tôn Ngộ Không thật có chút sục sạo, bởi vì Tê Chiếu chỉ nói cho hắn, tìm một loại đặc thù hoa, loại này hoa đặc thù đến người nhất nhãn liền biết nó đặc thù.

Thế nhưng là hai người từ nửa đêm một mực tìm tới hừng đông, lại không chút nào thu hoạch, chẳng qua tiểu hồ ly xác thực thu hoạch tương đối khá. Chỉ cần là xinh đẹp chút, toàn bộ tiểu hồ ly đem xuống sau đó phóng tới một đồng, nhìn thấy tiểu hồ ly hưng phấn bộ dáng, Tê Chiếu không khỏi cảm thán xem

ra hoa tươi xinh đẹp đối với nữ tính quả thật có kinh khủng lực sát thương.

Buổi sáng nghỉ ngơi một chút, hai người tiếp tục tìm, bất quá lần này Tê Chiếu nói cho Tôn Ngộ Không có chút linh hoa là có thể dùng để ăn, có chút hoa có thể giải độc. Tôn Ngộ Không lúc này mới phát hiện Tê Chiếu quả thực cũng là một bản Bách Khoa Toàn Thư, vậy mà cái gì đều biết. Làm một ngày này trời tối thời điểm, Tôn Ngộ Không trong không gian giới chỉ đã chất đầy các loại hiệu quả linh hoa.

Mà ba người bọn hắn cũng đã từ đỉnh núi đi đến giữa sườn núi. Cái này Linh Hoa Phong tuy nhiên cũng rất cao, chẳng qua cả tòa núi không có một cây đại thụ tất cả đều là các loại hoa cỏ. Nguyên có thời gian một ngày đã đem Linh Hoa Phong tìm một nửa, đương nhiên, chỉ có núi một mặt.

"Hầu Tử, chúng ta dạng này tìm đi xuống không phải biện pháp a, ta loại kia cảm giác nguy cơ càng ngày càng mạnh, chỉ sợ không có bao nhiêu thời gian!"

"Vậy làm sao bây giờ núi này cũng xác thực quá lớn. Nếu như là lúc còn sống ta còn có thể nhờ một thanh Hầu Mao biến thành vô số Tiểu Hầu, thế nhưng là cái này trong thế giới linh hồn, ta thì không có cách nào!"

"Ta ngược lại thật ra có một cái biện pháp, bất quá, thi triển xong về sau ta rất có thể sẽ hôn mê, nguyên có người muốn dẫn lấy ta cùng tiểu hồ ly tìm một chỗ giấu đi. Chờ ta khôi phục về sau lại đi tìm, mà lại người còn muốn dùng Trấn Giới Thiên Bì trấn ở linh hồn của ta, không phải vậy trên người ta mùi thối biết cho bọn hắn tiếp tục dẫn đường."

"Tốt, vậy người bắt đầu đi! Sau đó hết thấy đều giao cho ta!"

Nói xong, Tê Chiếu một mặt tịnh trọng tại chỗ khoan chân mà ngồi, đồng thời miệng bên trong không biết tại đọc lấy cái gì, Tôn Ngộ Không nghe có loại cái hiểu cái không cảm giác. Mà lại càng nghe Tôn Ngộ Không vượt cảm giác trong trí nhớ của mình, tựa hồ có đồ vật gì đang thức tỉnh một dạng.

Không khỏi nhanh Tê Chiếu thanh âm thì đình chỉ, đồng thời, tại Tôn Ngộ Không ánh mắt kinh ngạc giữa, Tê Chiếu thân thể vậy mà từ từ tản ra, tựa như là một khối thuốc màu rơi vào trong nước sau đó chậm rãi choáng mở một dạng. Rất nhanh, Tê Chiếu linh hồn đã triệt để tiêu tán, hoàn toàn không thấy tăm hơi.

Tôn Ngộ Không lập tức thì hoảng, chẳng lẽ Tê Chiếu pháp thuật thất bại

"Tê Chiếu Tê Chiếu người vẫn tốt chứ "

Thế nhưng là gọi vài tiếng Tôn Ngộ Không phát hiện không có bất kỳ cái gì hồi âm, ngay tại Tôn Ngộ Không vừa định lớn tiếng lại hô vài câu thời điểm, trong đầu bỗng nhiên truyền đến Tê Chiếu thanh âm.

"Khác hô, ta chẳng qua là đem linh hồn tản mất, dạng này có thể bao trùm cả tòa Linh Hoa Phong. Người đừng nhúc nhích, ta rất nhanh liền tốt!" Nghe được Tê Chiếu không có việc gì, Tôn Ngộ Không tâm lý buông lỏng một hơi. Sau đó Tôn Ngộ Không bỗng nhiên cảm giác được một cỗ mệnh môn Linh Hồn Năng Lượng trong nháy mắt bao phủ đi ra ngoài. Tại cỗ này linh hồn lực lượng trước mặt, Tôn Ngộ Không bỗng nhiên cảm giác ngược lại chính mình lại là như thể nhỏ bé.

Đặt mệnh môn dưới đất, tại thời khắc này, Tôn Ngộ Không mới biết được Tê Chiếu đến cùng mạnh cỡ bao nhiêu, cái này linh hồn lực lượng, quả thực để Tôn Ngộ Không kém chút thì thăng lên quý xuống cũng bất xúc động. Đó là một loại chí cao vô thượng không thể mạo phạm Chí Tôn uy nghiêm.

Tê Chiếu, đến cùng là ai

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 154: Tê Chiếu thực lực

Cảm thụ được cỗ này hạo hạo vô biên linh hồn lực lượng, Tôn Ngộ Không không khỏi một thân mồ hôi lạnh. Cảm giác mình tựa hồ cũng là một cái toàn thân đứng ở chỗ này, tại cái kia linh hồn trước mặt, không có chút nào giữ lại. Chẳng qua may mắn loại cảm giác này chỉ có trong nháy mắt, không phải vậy Tôn Ngộ Không không biết mình sau cùng sẽ trở nên nhiều chật vật!

Có chút kiêng kỵ bốn phía nhìn xem, phát hiện đã không cảm giác được Tê Chiếu linh hồn. Xem ra hắn đã đem linh hồn bao trùm đến cả tòa Linh Hoa Phong phía trên, chà chà mồ hôi lạnh trên trán, Tôn Ngộ Không khoan chân trên mặt đất ổn định lại tâm thần không làm hắn nghĩ.

Làm Tôn Ngộ Không thật vất vả mới đánh tan trong lòng đối với vừa mới cái kia khủng bố linh hồn lực lượng đáng sợ thời điểm, chợt nghe bên tai một tràng thốt lên. Tôn Ngộ Không đột nhiên mở hai mắt ra, phát hiện cái kia kinh hô là tiểu hồ ly, mà trước mắt, Tê Chiếu sắc mặt tái nhợt phát tay trong tay một góc tựa như một làn khói xanh bông hoa, sau đó liền ngắt đi.

Nhìn thấy Tê Chiếu cái dạng này, Tôn Ngộ Không biết Tê Chiếu là đặc thù, nhưng cùng lúc tiêu hao quá lớn, bây giờ nhìn đi lên Tê Chiếu linh hồn mấy cái có lẽ đã trong suốt.

Tôn Ngộ Không vội vàng một thanh công lên Tê Chiếu, đồng thời nói một tiếng tiểu hồ ly, sau đó thì công tiểu hồ ly hướng về đến thời điểm phương hướng chạy như điên. Cái này Linh Hoa Phong liền cây đại thụ đều không có, càng đừng nói cái gì sơn động, nguyên có nếu là muốn tìm cái chỗ ẩn thân, cùng tại cái này chưa quen thuộc Linh Hoa Phong tìm, còn không bằng đi trở về. Dù sao đến thời điểm ngọn núi nào vẫn là có rất nhiều nơi có thể ẩn thân.

Cứ như vậy một mực tìm đại khái hơn một canh giờ, rốt cục tại một chỗ cỏ thụ mười phần rậm rạp địa phương tìm được một cái sơn động. Tôn Ngộ Không tâm lý vui vẻ, liền vội vàng chui vào. Tiểu hồ ly cũng ở phía sau theo chui vào sơn động.

Tiến chỗ này sơn động, Tôn Ngộ Không vội vàng đem Ngũ Thái Thần Thạch tế ra để mà chiếu sáng. Sau đó lúc này mới có thời gian chính mình dò xét Tê Chiếu tình huống, kết quả không nhìn còn khá, cái này vừa nhìn, Tôn Ngộ Không tâm trực tiếp thì lạnh một nửa.

Mà tiểu hồ ly tâm tư thì là trong tay Tê Chiếu cái kia đóa tựa như là một sợi khói bụi Tiểu Hoa phía trên, cái này Thấu Hồn Hương, quả nhiên giống như Tê Chiếu nói như vậy, chỉ một cái liếc mắt nhìn qua thì cùng bông hoa khác hoàn toàn khác biệt. Cái này căn bản là một sợi khói xanh hóa thành hoa hình dáng nha, căn nay đã thoát ly thực vật sâu muộn.

Mặc kệ tiểu hồ ly dư thừa Thấu Hồn Hương hiểu kỳ, Tôn Ngộ Không thì là cả người toát mồ hôi lạnh thối động toàn thân linh hồn lực lượng đến luyện hóa trong tay hai khóa tám văn Hồn Châu, sau đó đem luyện hóa linh hồn lực lượng toàn bộ quán chú tiến Tê Chiếu thể nội.

Thế nhưng là làm hai cái Hồn Châu tiêu hao hầu như không còn thời điểm, Tê Chiếu lại không chút nào khởi sắc, duy nhất một điểm biến hóa cũng là Tê Chiếu thân thể thoáng ngưng tụ một số, nhưng lại cũng không tốt gì! Tôn Ngộ Không nhất thời cũng có chút hoảng, ngày bình thường coi như thụ thương hoặc là tiêu hao quá độ, lớn nhất hấp thụ nhiều hai khóa Hồn Châu cũng liền có thể triệt để khôi phục, nhưng là bây giờ, hai khóa Hồn Châu linh hồn lực lượng chỉ là để Tê Chiếu thân thể ngưng tụ một điểm!

Bất quá bây giờ Tôn Ngộ Không biết không phải nói ừ rừ lời nói thời điểm, sau đó cơ hồ là đỏ bừng hai mắt, đem chính mình trong giới chỉ cùng Tê Chiếu trong không gian giới chỉ sở hữu Hồn Châu còn có Linh Hồn Kết Tinh, thậm chí ngay cả vừa mới hái những linh hoa đó cũng một mạch lấy ra.

Lúc này Tôn Ngộ Không cũng quả chẳng phải nhiều, phân phó tiểu hồ ly một tiếng để cho nàng qua giữ cửa, sau đó Tôn Ngộ Không liền toàn lực thôi động Ngũ Thái Thần Thạch bên trong bản nguyên chi hóa, bởi vì lần này Tôn Ngộ Không liều mạng thôi động, cái kia Ngũ Thái Thần Thạch bản nguyên chi hóa thậm chí ngưng tụ thành một cái cao hơn một mét đan lò bộ dáng. Mà lại lò luyện đan này bên trong còn có một đám vàng óng ánh hóa điểm đang múa may, khi thì hóa thành một con chim nhỏ, thời điểm hóa thành một con du long.

Đây chính là cái kia Bàn Cổ giới thời điểm yên lặng tại Tôn Ngộ Không thể nội cái kia Thái Dương Kim Hòa, cũng chính là Tam Túc Kim Ô bản mệnh Thần Hỏa. Giờ phút này cảm nhận được Tôn Ngộ Không trước nay chưa có đối với lửa khát vọng, nguyên có lại lần nữa bốc cháy lên. Mà lại tựa hồ không biết nguyên nhân gì, còn có phát sinh có chút biến hóa.

Tiểu hồ ly lúc này cũng biết là khẩn yếu trước mắt, chẳng qua lại tại đi ra thời điểm, lặng lẽ đem Tê Chiếu trong tay cái kia nhiều Thấu Hồn Hương cho cắn ở trong miệng. Mà giờ khắc này Tôn Ngộ Không đang bế bộn tại luyện hóa Hồn Châu, cũng không có chú ý tới.

Chẳng qua tiểu hồ ly cũng không ngu ngốc, nàng chẳng qua là bị Thấu Hồn Hương mùi thơm hấp dẫn, muốn để trên người mình cũng nhiễm phải loại mùi thơm này, nguyên có đến cửa động thời điểm, tiểu hồ ly thì dùng cái đuôi cuốn lên Thấu Hồn Hương sau đó không ngừng lắc lư.

Cũng may mắn là tiểu hồ ly này ham chơi, dùng Thấu Hồn Hương mùi thơm che lại trong động Tê Chiếu trên người mùi thối. Từ đó vì Tôn Ngộ Không tranh thủ đến thời gian quý giá, bởi vì ngay tại Tê Chiếu hôn mê ngày thứ hai, yêu Vô Mộng ba người thì đã đạt tới Linh Hoa Phong. Chẳng qua ba người theo thói nếm vị đạo ăn lấy Tôn Ngộ Không ba người lúc ấy đi đường đi một lần về sau, lại không thu được gì.

Tuy nhiên thói nếm vị đạo cực kì khủng bố, nhưng đến một lần Tê Chiếu dính vào chỉ có một chút mà lại chính hấn cũng đang dùng linh hồn lực lượng cực lực kiên hàng, mà tới đây Linh Hoa Phong trên linh hoa thực sự quá nhiều, đủ loại hương khí đã đem thói nếm vị đạo che đầy cực kỳ chặt chẽ. Nguyên có ba người tìm một vòng mấy lúc sau lại không có cái gì tìm tới!

"Mộng lão đại, mùi vị đó ở chỗ này thì biến mất, cái này Linh Hoa Phong hương khí quá nặng, chỉ sợ đã đem thói nếm vị đạo che kín ở."

"Không sao, đã mùi vị đó đến bây giờ đều không có tán đi, vậy đã nói rõ người kia đặc biệt cũng là hôm qua mới đến nơi này, tối đa cũng cũng là hôm trước. Không phải vậy dần dần cái kia mùi thối cơ hội tiêu tán. Mà lại bọn họ đi tới nơi này Linh Hoa Phong, ta đoán bọn họ hẳn là hướng về phía cái kia Thấu Hồn Hương tới. Trong thế giới này, cũng chỉ có Thấu Hồn Hương mới có thể đánh tan thói nếm vị đạo!"

Mặt trầm ngâm một chút, yêu Vô Mộng tiếp tục nói: "Bọn họ hiện tại rất có thể ngay tại cái này Linh Hoa Phong phụ cận, dù sao luyện hóa cái kia Thấu Hồn Hương cũng không phải chuyện một sớm một chiều. Ba người chúng ta chia ra lục soát, phát hiện không muốn tự tiện hành động, chờ đợi hai người khác!"

"Đứng."

Sau đó ba người phân biệt hóa thành ba đạo bóng đen, hướng về ba phương hướng mà đi!

Mà trong sơn động Tôn Ngộ Không, giờ phút này cũng đến tới hậu quan đầu, không biết là Ngũ Thái Thần Thạch quan hệ vẫn là những linh hoa đó có tác dụng. Tôn Ngộ Không trong lúc vô tình lại đem tất cả linh hoa, Hồn Châu, Linh Hồn Kết Tinh đợi toàn bộ cho luyện hóa, mà lại sau cùng vậy mà hóa

thành một giọt nầm đầm lớn, u ám dịch thể!

Tuy nhiên không biết vì sao lại dạng này, chẳng qua Tôn Ngộ Không thần thức đang dò xét qua vô số lần về sau, phát hiện cái này đoàn u ám giọt nước, không đúng, hẳn là Thủy Cầu trừ to lớn tinh thuần Linh Hồn Năng Lượng bên ngoài cũng không có cái gì khác đồ vật, chỉ ít không có cái gì có hại tạp chất!

Thậm chí vì lý do an toàn Tôn Ngộ Không còn có dùng sức mạnh thần thức bóc ra một giọt lớn chừng ngón cái Hồn Độn dịch thể tan vào trong thân thể của mình. Làm cái kia dịch thể tan vào trong thân thể trong nháy mắt, Tôn Ngộ Không bỗng nhiên cảm giác ngược lại một cỗ to lớn sinh mệnh lực, cái này sinh mệnh lực càng làm cho Tôn Ngộ Không chỉ là linh hồn thân thể sinh ra sáu, bảy lần nhịp tim!

Cái này cũng không đến a, phải biết Hoàng Tuyền thể giới hết thấy đều là linh hồn lực lượng biến thành, liền xem như Tôn Ngộ Không đám người thân thể cũng chỉ là linh hồn lực lượng cao độ ngưng tụ mà thành. Nguyên có bất luận là nhịp tim đập a vẫn là huyết dịch cái gì, đều khó có khả năng tồn tại, thể nhưng là vừa rồi cái kia trong nháy mắt, Tôn Ngộ Không rõ ràng 10 phân cảm giác được rõ ràng lồng ngực chỗ này hữu lực nhảy lên!

Mà lại tim đập đồng thời, Tôn Ngộ Không thần thức càng trở nên hết sức rõ ràng cùng cường đại. Tôn Ngộ Không mười phần chắc chắn, nếu như đem cái này một đoàn Hồn Độn dịch thể tất cả đều tan vào thân thể của mình, có lẽ sẽ không thì này sinh ra thân thể, nhưng là thân thể tuyệt đối sẽ mạnh mẽ hơn hiện tại gấp trăm lần không thôi. Mà lại càng có có thể đột phá Chí Tôn cái kia đến hàng rào.

Chẳng qua Tôn Ngộ Không lại không có bất kỳ cái gì ý nghĩ, chỉ là tại bụng lỏng một hơi về sau, sau đó mặt sắc mặt ngưng trọng lại lần nữa tụ tập được toàn thân linh hồn lực lượng, không hề cái kia nhất đại đoàn Hồn Độn Sắc giọt nước, toàn bộ chui vào Tê Chiếu ở ngực!

Làm giọt cuối cùng cũng chui vào trong về sau, Tê Chiếu cả người bỗng nhiên đột nhiên gãy dựa một chút, sau đó Tôn Ngộ Không liền nhìn thấy Tê Chiếu lồng ngực vậy mà bắt đầu mười phần kịch liệt còn có lực nhảy lên mờ, đồng thời một cỗ to lớn sinh mệnh khí tức tại cả trong son động khuấy động ra. Sau cùng thậm chí từ từ thâm thấu son động vách đá, từ từ hướng về bốn phương tám hướng đang khuếch tán!

Sau đó Tê Chiếu nhịp tim, Tôn Ngộ Không nào hải thân ở tựa hồ lại xuất hiện một ít phân mảnh trí nhớ, mà lại những ký ức này cực kỳ vụn vặt, để Tôn Ngộ Không nhớ không nổi bất kỳ vật gì. Chẳng qua tại cái kia cự Đại Sinh Mệnh lực cảm nhiễm hạ, Tôn Ngộ Không thể nội Trần Nguyên Bồ Đề Bảo Thụ lại bắt đầu tham lam hấp thu phần này sinh mệnh lực lượng đồng thời đang nhanh chóng chữa trị trước đó bị thương hại.

Rất nhanh, nguyên bản nằm dưới đất Tê Chiếu, vậy mà từ từ trôi nổi lên, chẳng qua lồng ngực chỗ nhưng như cũ tại hữu lực nhảy lên, đến sau cùng, Tê Chiếu tựa hồ bị một cỗ lực lượng nắm kéo một dạng, vậy mà đứng lên. Làm Tê Chiếu triệt để đứng thẳng về sau, Tôn Ngộ Không bỗng nhiên lần nữa cảm nhận được cái kia cỗ cường đại, để tâm hồn vì sợ mà tâm rung động lực lượng!

Nguyên bản tại Linh Hoa Phong tìm kiếm Tôn Ngộ Không mấy người yêu Vô Mộng ba người, đồng dạng cảm nhận được cỗ này to lớn tràn ngập lực uy hiếp khí thế. Trong lòng ba người đột nhiên giật mình, biết nếu như cỗ khí thế này chủ nhân cũng là đánh giết Thánh Giáp rùa đồng thời mang đi tiêu công chúa, cái kia bằng ba người chỉ sợ căn bản cũng không phải là đối thủ.

Nguyên có ba người tại hiệp về sau, lần nữa phát ra một cái Linh Điếu sau đó liền tại Linh Hoa Phong hạ một cái ngọn núi tìm cái địa phương giấu đi.

Mà trong son động, Tê Chiếu tại lồng ngực lần nữa nhảy lên ba lần về sau, đột nhiên mở hai mắt ra. Cái kia một đôi mắt, phảng phất cũng là toàn bộ Vũ Trụ, cuộn cuộn, to lớn, thâm bất khả trắc.

Chẳng qua vền vền chỉ có trong nháy mắt, cỗ khí thế này thì tiêu tán thành vô hình. Nguyên bản nhìn lấy Tê Chiếu Tôn Ngộ Không trong lòng tràn ngập kính sợ, thể nhưng là làm khí thế biến mất về sau, Tôn Ngộ Không tâm lý, bỗng nhiên sinh ra một loại kỳ lạ cảm giác!

Loại khí thế này, ta đã từng nắm giữ qua!

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 155: Bá Kiếm Yêu Vô Mộng

Nhìn lấy Tôn Ngộ Không sững sờ ánh mắt, Tê Chiếu không khỏi có chút buồn cười. Chẳng qua cũng không nói gì thêm, chỉ là gật gật đầu ra hiệu mình đã không có việc gì. Tuy nhiên Tê Chiếu tâm lý rất nghi hoặc Tôn Ngộ Không là dùng biện pháp gì để cho mình khôi phục, chẳng qua Tê Chiếu cũng không hỏi ra miệng. Chẳng những là bởi vì Tê Chiếu biết mỗi người đều sẽ có một ít thuộc tại bí mật của mình, mà lại Tê Chiếu cũng biết Tôn Ngộ Không cũng không phải là người bình thường, hẳn là thuận theo đại thế mà ra đời, nhất định sẽ có không bình thường cả đời.

Chẳng qua trọng yếu nhất, vẫn là Tê Chiếu vừa mới mở hai mắt ra nháy mắt, nhìn thấy ở vào Linh Hoa Phong ba người kia. Tuy nhiên Tê Chiếu cũng không nhận ra, chẳng qua từ ba trên thân người tán phát yêu khí, Tê Chiếu có thể khẳng định ba người này là Vạn Yêu Quốc truy binh. Nguyên có mở

mất ra sau không có bất kỳ cái gì thêm lời thừa thãi, mà chính là trong nháy mắt liền bắt đầu dùng linh hồn dò xét ba người kia vị trí!

Vừa mới tại cái kia cổ khí thể cường đại quét hình hạ, Tê Chiêu cảm nhận được ba người kia tuyệt đối là cao thủ. Trong đó thực lực của hai người có thể cảm giác được ra, là tám văn đỉnh phong, chẳng qua còn có một cá nhân thực lực để Tê Chiêu mười phần lưu ý. Bởi vì người kia Tê Chiêu cảm giác đầu tiên cũng là tám văn đỉnh phong thực lực, bất quá khi Tê Chiêu khí thể rút về trong nháy mắt, vậy mà cảm giác được người nào linh hồn bản nguyên chỗ sâu tựa hồ ẩn giấu đi một cổ càng thêm lực lượng khổng lồ. Lực lượng kia, quả thực cùng Thánh Giáp rùa không kém cạnh!

Mà lại, ba người này gánh binh khí cũng làm cho Tê Chiêu rất kiêng kỵ, mặc dù không có dùng hai mắt nhìn thấy, nhưng là từ ba thanh trên binh khí tán phát khủng bố sát khí cùng uy áp, để Tê Chiêu có thể rõ ràng cảm ứng được, cái kia ba thanh binh khí, cảm thấy không phải là phàm vật. Mà lại, cái kia lại là ba thanh Vật Chất Giới binh khí. Cũng là cùng Tôn Ngộ Không Kim Cô Bổng cùng Trần Giới Thiên Bì, cũng không phải là Hoàng Tuyền thế giới đồ vật.

Có thể đột phá Hoàng Tuyền thế giới giải tỏa, từ đó lấy vật chất bản thể tới Hoàng Tuyền thế giới, binh khí như thế, cảm thấy là Thần Binh. Thậm chí có thể là Chí Tôn Thần Khí.

Thế nhưng là làm Tê Chiêu linh hồn lần nữa dò xét một lần về sau, vậy mà không có bất kỳ cái gì phát hiện. Có chút không cam lòng Tê Chiêu lần thứ hai dò xét, thế nhưng là kết quả vẫn là không thu hoạch được gì. Thật giống như vừa mới cái kia hết thấy đều là ảo giác. Nhưng là Tê Chiêu biết vậy tuyệt đối không phải ảo giác, khí thể kia có thể là có chính mình lúc còn sống một nửa thực lực, là không thể nào xuất hiện ảo giác. Khả năng duy nhất, cũng là ba người kia biết mình phát hiện bọn họ, nguyên có trốn đi!

Cái này coi như phiền phức, bởi vì cái gọi là mình thương dễ tránh, ám tiễn khó phòng, đặc biệt là cái này ám tiễn chẳng những uy lực lớn hơn nữa còn là bồi kích độc. Ba người sợ ý một chút chỉ sợ cũng bỏ mạng ở nơi này.

Nhìn lấy Tê Chiêu sau khi tỉnh lại vẫn cau mày không nói lời nào, Tôn Ngộ Không không khỏi hỏi: "Tê Chiêu, thân thể ngươi không có sao chứ cảm giác thế nào?" bị Tôn Ngộ Không tiếng hỏi dự định, Tê Chiêu liền lắc đầu nói: "Cảm giác rất tốt, mà lại tựa hồ thực lực tinh tiến rất nhiều. Bất quá, Hầu Tử, vừa mới ta khí thể bạo phát thời điểm, phát hiện chúng ta truy binh đã đến!"

"Truy binh bắt tiểu hồ ly mấy người thực lực gì"

"Ba cái, hai cái tám văn đỉnh phong, một cái, đoán chừng tính cả hắc ám tàng thực lực, cùng cái kia Thánh Giáp rùa không sai biệt lắm! Bất quá bọn hắc ám đáng sợ tại ta vừa mới tán phát khí thể, nguyên có đoán chừng tạm thời giấu đi. Nhưng là chúng ta vẫn là rất nguy hiểm, mà lại ta càng lo lắng chính là, bọn họ còn có đồng bọn!"

Nguyên bản bởi vì Tê Chiêu khôi phục tâm lý cao hứng Tôn Ngộ Không chợt phát hiện trong lúc bắt tri bắt giác mấy người tình cảnh đã nguy hiểm như vậy, nếu như là chỉ có tám văn đỉnh phong, cái kia còn có thể nhất chiến, thế nhưng là nếu như là Thánh Giáp rùa thực lực như vậy, căn bản cũng không cần đánh. Chính mình chỉ sợ liền xuất ra Trần Giới Thiên Bì cơ hội đều không có!

Hai người trong lúc nhất thời có chút im lặng, không khỏi đưa ánh mắt nhao nhao nhìn về phía tiểu hồ ly. Cảm nhận được ánh mắt hai người, tiểu hồ ly còn tại lay động cái đuôi to cũng chậm chậm dừng lại, sau đó một mặt hiểu kỳ nhìn chăm chăm Tôn Ngộ Không hai người.

Tôn Ngộ Không chợt thấy đuôi cáo nhỏ trên Thấu Hồn Hương, đột nhiên mở miệng hỏi: "Tê Chiêu, cái này Thấu Hồn Hương ngươi mau ăn đi, trước tiên đem mùi vị đó bỏ đi!"

Chẳng qua Tôn Ngộ Không vừa nói xong, Tê Chiêu liền cười cười nói: "Không cần, cái kia thói nếm vị đạo đã không có. Cái kia Thấu Hồn Hương, thì cho tiểu hồ ly đi. Mà lại một đại nam nhân làm thẹn như vậy cũng quá quái dị."

Tê Chiêu nói xong, tiểu hồ ly đi đầu phản ứng tới, cái đuôi duỗi ra, trực tiếp một ngụm liền đem Thấu Hồn Hương nuốt vào. Đồng thời Tôn Ngộ Không cũng cảm Tê Chiêu tay cần thận nghe, phát hiện vị đạo thật không có! Tâm lý hơi kinh ngạc, không biết Tê Chiêu đến cùng là phát sinh biến hóa gì.

"Nghỉ ngơi một chút đi, đợi tiểu hồ ly luyện hóa xong Thấu Hồn Hương, chúng ta nghĩ biện pháp tránh đi ba người kia, sau đó nắm chặt thời gian đi đường! Đứng, Hầu Tử, ngươi làm như thế nào vậy mà có thể cho ta trong thời gian ngắn như vậy khôi phục. Mà lại thực lực so trước kia còn có cường!"

"Ta chính là đem tất cả linh hoa Hồn Châu cùng Linh Hồn Kết Tinh toàn bộ đặt chung một chỗ, sau đó dùng Ngũ Thái Thần Thạch bên trong hòa điểm luyện hóa, sau cùng ta cũng không biết vì cái gì thì biến thành một đoàn nắm đấm lớn Hồn Độn dịch thể. Chính ta dung hợp một giọt phát hiện hiệu quả rất tốt, sau đó thì đều dung hợp tiến trong thân thể của ngươi!"

Nghe được Tôn Ngộ Không nói xong, Tê Chiêu đã sửng sốt. Chỉ cảm thấy từng đợt nghĩ mà sợ cùng kinh hồn bạt vía! Sau đó bắt đầu không ngừng dò xét thân thể của mình, trọn vẹn nửa canh giờ Tê Chiêu mới về mặt vô cùng nghi hoặc dừng lại. Sau đó dùng ánh mắt nhìn quái vật nhìn lấy Tôn Ngộ Không!

"Làm sao ngươi dạng này nhìn ta làm gì chẳng lẽ có cái gì không đúng"

"Hầu Tử a, không đúng, là Hoa Quả Sơn Thủy Liêm Động Tê Thiên Đại Thánh Mỹ Hầu Vương Tôn Ngộ Không a, Đại Vương a, ngươi kém chút liền đem ta đùa chơi chết ngươi biết không"

"A tuy nhiên ngươi xưng hô thế này để cho ta rất thoải mái, nhưng là ta cũng chỉ là vì cứu ngươi, ta Lão Tôn có thể không từng có hại ngươi tâm a!"

"Ta hiện tại trình trọng nói cho ngươi, tại Hoàng Tuyền thế giới, không đồng loại hình đồ vật tuyệt đối không thể dung hợp một chỗ. Liền xem như cùng loại

hình, không đồng tính chất cũng không thể dung hợp. Cũng tỷ như đem Linh Hồn Kết Tinh cùng Hồn Châu dung hợp lại cùng nhau, đây chính là Đại Cầm Kỵ. Chẳng những vô pháp dung hợp thành công mà lại coi như thành công, sau cùng có được đồ vật cũng không nhất định là cái thứ đồ gì, rất có thể là một đoàn oán niệm! Ở chỗ này, tất cả mọi thứ người cũng có thể dựa vào hấp thu, nhưng là thì là không thể dung hợp!"

"Vì sao lại dạng này thế nhưng là ta dung hợp nhiều đồ như vậy, chẳng có chuyện gì a, hơn nữa còn cứu người a!"

"Cái thế giới này tất cả mọi thứ đều là linh hồn, linh hồn là cái vũ trụ này nhất là vật kỳ lạ. Mỗi cái linh hồn đều là thần thánh, mà lại coi như người hấp thu, cũng chỉ là hấp thu linh hồn năng lượng, mà không phải linh hồn ý chí. Làm hoàn toàn thế giới đích người chết đi về sau, linh hồn biến hóa thành Linh Hồn Kết Tinh, nhưng là cái này Linh Hồn Kết Tinh bên trong là ẩn chứa Linh Hồn Năng Lượng cùng linh hồn ý chí hai loại đồ vật ở bên trong. Mọi người hấp thu thời điểm linh hồn ý chí sẽ bị bài trừ sau đó tiêu tán, nguyên cố sẽ chỉ hấp thu năng lượng. Thế nhưng là người dùng hòa lực dung hợp thời điểm, linh hồn ý chí cũng sẽ bị dung hợp đi vào, như thế kết quả cuối cùng, cũng là nhất đại đoàn oán niệm cùng tà niệm tập hợp thể. Vật như vậy đối với thân là linh hồn chúng ta, quả thực cũng là kịch độc!"

Một hơi giải thích rõ ràng, Tê Chiếu y nguyên có chút nghĩ mà sợ. Tuy nhiên không biết vì cái gì Tôn Ngộ Không dung hợp về sau đồ vật không có đối với mình tạo thành tổn thương gì, thế nhưng là Tê Chiếu y nguyên không dám hoàn toàn yên tâm. Đối với linh hồn, hẳn quá giải, vạn nhất ở cái thế giới này linh hồn xảy ra vấn đề, thì là lúc sau phục sinh, cũng sẽ là một cái cự đại tai họa ngầm!

"Ách, vậy người không sao chứ "

"Hiện tại là không có phát hiện vấn đề gì, mà lại không biết nguyên nhân gì cái kia thối nắm vị đạo đều không!"

"Ân thối nắm vị đạo không phải người làm không có sao "

"Dĩ nhiên không phải, nếu như là ta, ta đã sớm làm không, làm gì chờ tới bây giờ. Hẳn là người cái kia nhất đại đoàn đồ vật có tác dụng. Tính toán, mặc kệ, vẫn là thương lượng một chút chuyện trước mắt đi!"

"Người có biện pháp gì tốt không có ta cảm thấy đánh khả năng đánh không lại."

"Ta cũng nghĩ như vậy, nguyên cố chỉ có chờ tiểu hồ ly sau khi tỉnh lại, nghĩ biện pháp vòng qua bọn họ. Bọn họ đã phát hiện chúng ta, cái kia hẳn là sẽ không đi xa, ta đoán rất có thể ngay tại Linh Hoa Phong phía trước ngọn núi nào lên."

"Tốt, đợi tiểu hồ ly tỉnh lại, chúng ta liền xuống núi, sau đó tại núi dạy dỗ đi vòng qua!"

Thế nhưng là làm Tôn Ngộ Không vừa nói xong, Tê Chiếu bỗng nhiên đột nhiên biến sắc, sau đó hai tay vừa dùng lực, đem Tôn Ngộ Không đẩy hướng một bên, mà chính mình cũng mượn cổ lực lượng này lui về phía sau. Chỉ bất quá son động quá mức chật hẹp, hai người cũng chỉ là miễn cưỡng thối lui một khoảng cách.

Hai người vừa mới tách ra, Tôn Ngộ Không liền thấy một thanh toàn thân màu đen như mực, phía trên có mấy đạo huyết hồng đường vân cự kiếm trực tiếp lên đỉnh đầu trên son động xuyên thẳng xuống. Thân kiếm không lồ đem phía trên son động đều cho phá vỡ một cái động lớn. Nếu như vừa mới không phải Tê Chiếu đẩy chính mình một thanh, chỉ sợ cái này cự kiếm vừa vọt bỏ vào trên đầu mình.

Làm cái này cự kiếm cắm vào trong hang trên mặt đất về sau, ba đạo bóng đen từ phía trên động khẩu nhảy vào tới. Ba người này trang phục gần như giống nhau, đều là màu đen trang phục, bất quá phía trên lại phân biệt thêu lên ba thanh khác biệt bảo kiếm.

Trong đó một vị trên quần áo thêu lên một thanh cự kiếm người, vừa vọt đứng tại cắm trên mặt đất cự kiếm trên chuôi kiếm!

"Mấy vị tốt, tự giới thiệu hạ, ta gọi Yêu Vô Mộng, là đến giết các người!"

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 156: Tái chiến cường địch!

Ngay tại người kia lời còn chưa dứt thời điểm, Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu đồng thời cảm giác được sau lưng bỗng nhiên truyền đến một trận kinh phong. Nương tựa theo hai người nhiều năm chiến đấu kinh nghiệm, trong nháy mắt liền biết có người sau lưng. Hơn nữa còn là người rất lợi hại, bởi vì lúc này đã có thể cảm nhận được sau lưng kinh phong giữa truyền đến bén nhọn đồng thời sắc bén sát khí.

Cơ hồ cũng là cùng tư duy đồng thời làm ra phản ứng, Tôn Ngộ Không là trong tay Kim Cô Bổng tức thì dựng đứng tại phía sau mình, đồng thời cả người đều tiến vào trạng thái chiến đấu, cũng chính là bỗng nhiên sở hữu linh ngộ pháp tắc toàn bộ vận chuyển tự nhiên, càng là tại một khắc cuối cùng bởi vì Từ

Vong kích thích, để Tôn Ngộ Không trong lúc vô tình lấy linh hồn trạng thái hóa thành ngũ hành Hỗn Độn thể.

Mà Tê Chiêu cũng là không chậm, trong tay trong nháy mắt xuất hiện hai thanh hình bán nguyệt màu xanh thăm thẳm vòng tròn, sau đó giao nhau tại phía sau. Đồng thời tại Tê Chiêu trên thân tản mát ra một loại đến vị người mới có uy áp!

Ngay tại hai người miễn cưỡng làm ra phản ứng thời điểm, hai tiếng sắt thép va chạm thanh âm đồng thời vang lên. Tôn Ngộ Không sau lưng, một thanh cơ hồ trong suốt trường kiếm chém ngang ở phía sau gáy Kim Cô Bồng phía trên, cái kia chém ngang lực lượng mười phần to lớn, chẳng qua lúc này Tôn Ngộ Không mới là Hỗn Độn thể trạng thái, khí lực cũng là cực kỳ mạnh mẽ, nguyên có một kích này hai người có thể nói là bất phân cao thấp.

Mà Tê Chiêu cũng cảm giác được một thanh cực nhỏ trường kiếm đâm vào giao hội tại phía sau Vô Tướng tuyệt tung phía trên, bởi vì vừa mới cái kia lập tức uy áp tác dụng, nguyên có một kiếm này đâm tới lực lượng có chút yếu bớt, mà lại loại kia nhất kích tất sát quyết tuyệt cũng ít ba phần, bởi vậy Tê Chiêu cũng không bị đến tổn thương gì.

Lúc này đứng thẳng ở cái kia cấm trên mặt đất cự trên thân kiếm hắc y người bỗng nhiên khế đi một tiếng, tựa hồ đối với hai người vậy mà có thể hoàn toàn phòng bị ở cái này hai đạo công kích hơi kinh ngạc. Mà lại hắn cũng cảm nhận được Tê Chiêu trong nháy mắt đó phát ra Vô Tướng uy áp, cái kia cổ quân lâm thiên hạ khí thế, vậy mà để hắn cũng cảm giác được một cỗ tim đập nhanh. Chẳng qua hắn cũng không có một tia số một e ngại, ngược lại thể nội tựa hồ có thứ gì tại rục rịch!

Mà hai người kia nhất kích không đắc thủ cũng là lập tức người nhẹ nhàng lui lại, tại Tôn Ngộ Không Kim Cô Bồng trở tay quét ngang cùng Tê Chiêu Vô Tướng tuyệt tung cùng là chuyển tay vạch một cái trong nháy mắt, hai người đã đẩy lên cái kia Yêu Vô Mộng bên cạnh.

"Người chính là Vạn Yêu Quốc phải tới sát thủ đi còn có nghĩ đến đám các người đào tẩu đâu!" Tê Chiêu từ từ xoay người, trong tay hai thanh hình bán nguyệt Đại Hoàn giao nhau tại trước người, hiển nhiên mười phần đề phòng. Mà Tôn Ngộ Không cũng là đồng dạng phải tay mang theo Kim Cô Bồng một mặt, một chỗ khác kéo lại trên mặt đất, cũng là gương mặt cẩn thận.

Chẳng qua hai người đều là vô tình hay cố ý xích lại gần chút, hi vọng dùng thân thể của mình có thể ngăn trở chỗ động khẩu tiểu hồ ly. Chẳng qua hai người nhìn thấy cái kia đứng ở bên trên cự kiếm Yêu Vô Mộng khoe miệng lộ ra khinh miệt ý cười, cảm thấy không khỏi một trận ý lạnh, giống như quả mùa đông khắc nghiệt bị một gáo nước lạnh vào đầu dội xuống.

Đi qua vừa mới cái này thăm dò tính giao thủ, Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiêu đều biết, cái kia Yêu Vô Mộng bên cạnh hai người tuyệt đối là nhất đẳng cao thủ, tuy nhiên cảm giác tu vi chỉ là tám văn đỉnh phong, thế nhưng là nếu muốn thật đánh nhau, tầm thường cứu vãn Chí Tôn cường giả đều không phải là nó đối thủ.

Loại người này, bình thường xưng là thiên tài. Mà thiên tài thường thường sở trường nhất, cũng là vượt cấp khiêu chiến. Lại thêm cái kia hai nhân binh khí trong tay cũng không phải tầm thường vật, chính mình Kim Cô Bồng đã là nửa Chí Tôn Thần Khí, mà Tê Chiêu cái kia một thanh càng là thực sự Chí Tôn Thần Khí. Có thể là vừa vận cái kia một chút lại là căn sức ngang tài, vậy liền mang ý nghĩa, cái kia hai nhân binh khí trong tay, cũng hẳn là Chí Tôn Thần Khí.

Chí Tôn Thần Khí, cũng chia là rất nhiều loại. Có chút là bởi vì có to lớn khí bên trong thế giới thậm chí bên trong thế giới sau cùng có thể diễn hóa xuất sinh mệnh. Cũng tỷ như là Đông Hoàng Thái Nhất Đông Hoàng Chung, chẳng những có uy lực khó lường Thần Thông, bên trong khí trung thế giới càng là vô biên vô hạn. Bất quá nghĩ đến nơi này, Tôn Ngộ Không trong lòng bỗng nhiên lướt qua một tia nghi vấn, tại Bàn Cổ giới cái kia địa phương tiểu thế giới, ai sẽ có năng lực cái kia một kiện Chí Tôn Thần Khí cho đánh thành toái phến thậm chí là khí linh cùng khí thân đều tách đi ra.

Tuy nhiên Đông Hoàng Thái Nhất nói cái chết của mình là bởi vì cùng Đế Tuấn đại chiến, thế nhưng là thì mềm như thế cũng không có khả năng đem một kiện Chí Tôn thần kỳ cho đánh nát a, chẳng lẽ Đế Tuấn vận dụng Trấn Giới Thiên Bì

Lắc đầu, Tôn Ngộ Không biết bây giờ không phải là lúc nghĩ những thứ này, thu hồi tâm tư, chẳng qua thần niệm cũng đã ngưng tụ tại thể nội Trấn Giới thiên trên tâm bìa. Chỉ có đối phương một khi đối với tiểu hồ ly xuất thủ, chính mình lại đột nhiên té ra Trấn Giới Thiên Bì.

Những thứ này nói rất dài dòng, chẳng qua tại Tôn Ngộ Không trong đầu chỉ là trong nháy mắt sự tình. Nghe được Tê Chiêu tra hỏi, cái kia Yêu Vô Mộng nhẹ nhàng nhảy xuống, không đứng, chuẩn xác mà nói từng bước từng bước đi xuống, trong hư không như là đi bộ nhàn nhã đồng dạng đi tới trên mặt đất.

"Đoán không sai, đáng lẽ chúng ta lần này chỉ là muốn mang về tiểu công chúa, không nghĩ tới lại còn có thu hoạch ngoài ý muốn. Hiện tại ta đối với ngươi, hứng thú lớn hơn một chút! Lần trước cái kia cổ uy áp cũng là ngươi phát ra đi, thật đúng là cường đại, nếu không phải ta cảm giác dị thường nhạy bén, chi sợ cũng bị ngươi lừa qua qua! Để ta đoán một chút đi, ngươi lúc còn sống đến cùng là ai "

"Ngộ Không, một hồi ta bộc hậu, ngăn chặn ba người bọn họ, ngươi đem tiểu hồ ly đi mau." Nguyên vốn nên hơi kinh ngạc tại Yêu Vô Mộng mà nói Tôn Ngộ Không, trong đầu bỗng nhiên vang lên Tê Chiêu thần thức truyền âm. Có chút giật mình tại Tê Chiêu quyết tâm, chẳng qua Tôn Ngộ Không cũng không định nói lời nào cũng không có đồng ý hoặc là cự tuyệt, chỉ là nắm Kim Cô Bồng tay phải càng thêm dùng lực, mà lại biểu lộ càng là chưa bao giờ có kiên định!

"Không nói lời nào không nói lời nào vậy ta thì chính mình đoán. Dùng hình bán nguyệt vòng làm làm vũ khí, thật sự chính là tương đương hiếm thấy, mà lại ngươi binh khí này ta còn là lần đầu tiên nhìn thấy, nguyên có vô pháp tại trên binh khí đoán ra ngươi là ai ! Bất quá, ngươi trước tán phát uy áp, hẳn là chỉ có đã từng có được qua Trấn Giới Thiên Bì Giới Chủ mới có, loại kia quân lâm thiên hạ bá đạo, thật đúng là khiến người ta kính sợ a. Đã khẳng định ngươi là Giới Chủ, vậy liền dễ làm. Đã từng Cửu Đại Thần Quốc vẫn lạc ba cái, chẳng lẽ ngươi chính là cái kia tam đại Thần Quốc cái nào đó Giới Chủ Ngự Thổ giới vẫn là. . ."

Cái kia Yêu Vô Mộng lời còn chưa nói hết, Tê Chiếu bỗng nhiên không có không một tiếng động cả người bạo khởi, trong nháy mắt đó tốc độ vậy mà để Tôn Ngộ Không Hòa Nhân Kim Tinh đều không thể bắt, chỉ là trước một khắc Tôn Ngộ Không còn có đang nhìn Yêu Vô Mộng tại độc tự suy đoán, sau một khắc Tê Chiếu đã xuất hiện tại Yêu Vô Mộng trước mắt.

Trong tay hai thanh màu xanh thăm thẳm Đại Hoàn bỗng nhiên hung hăng đánh xuống, cái kia Yêu Vô Mộng tuy nhiên nhìn như không để ý một mực đang cười cười nói nói, chẳng qua lại một mực đang chú ý Tê Chiếu. Tại Tê Chiếu biến mất đồng thời hắn đã rút ra cắm trên mặt đất cái kia thanh cự kiếm. Sau đó lại Tê Chiếu xuất hiện về sau Song Hoàn đánh xuống thời điểm, Yêu Vô Mộng trong tay Bá Kiếm Cự Khuyết đã hoành cách đỉnh đầu, ngăn trở Tê Chiếu nhất kích.

Chẳng qua này cũng chưa xong, Tê Chiếu nguyên bản màu xanh thăm thẳm Song Hoàn bỗng nhiên từ lam sắc nhanh chóng biến là màu trắng. Mà ở phía dưới ngân căn Yêu Vô Mộng thấy lại càng rõ ràng hơn, song hoàn kia sở dĩ biến sắc, là bởi vì phía trên kia ngưng tụ đại lượng Hàn Băng. Những thứ này băng hàn khí cực trọng, nhưng lại chỉ là hội tụ tại Song Hoàn phía trên cũng không bên ngoài tán, nguyên cố Tôn Ngộ Không cùng hai người kia càng vốn nên không cảm giác được.

Chẳng qua Yêu Vô Mộng lại cảm thụ cực kỳ rõ ràng, hai tay trầm xuống, Yêu Vô Mộng liền chuẩn bị đẩy ra này đôi vòng, dù sao cái kia cổ hàn khí đã bắt đầu theo Cự Khuyết thân kiếm hướng về Yêu Vô Mộng hai tay truyền lại mà đến. Thế nhưng là làm Yêu Vô Mộng vừa định dùng lực thời điểm, bỗng nhiên cảm giác trên thân kiếm đầy ánh sáng, nguyên lai Tê Chiếu đã ở giữa không trung rơi xuống đất, mà lại Song Hoàn đã rời đi Cự Khuyết.

Thế nhưng là không đợi Yêu Vô Mộng lại lần nữa tụ lực, Tê Chiếu bỗng nhiên nhẹ khẽ quát một tiếng: "Toái Tinh!" Sau đó Tê Chiếu cả người cơ hồ thì hóa thành một đoàn hàn khí tạo thành gió xoáy, hai thanh Đại Hoàn như gió tấp mưa rào liên tiếp chém thẳng tại Yêu Vô Mộng bên trên cự kiếm. Trong lúc nhất thời Yêu Vô Mộng vậy mà chỉ có ngăn cản phần mà cũng không nửa phần lực phản kích, coi như như thế, Yêu Vô Mộng cũng cảm giác được có hết sức, bởi vì đem Song Hoàn chẳng những tốc độ càng lúc càng nhanh hàn khí càng ngày càng nặng, mà lại mỗi một lần Song Hoàn cùng Cự Khuyết giao kích đều sẽ sinh ra kịch liệt Băng Bạo.

Nguyên bản cực kỳ phách lối Yêu Vô Mộng, vậy mà trong nháy mắt thì rơi vào hạ phong.

Mà Yêu Vô Mộng bên cạnh hai người kia nhìn thấy Yêu Vô Mộng đã cùng người kia đưa trước tay, cũng là không chần chờ nữa, một trái một phải hướng về Tôn Ngộ Không bỏ bớt đi.

"Ta gọi Yêu Vô Tinh!"

"Ta gọi Yêu Vô Huyết!"

"Hi vọng người có thể nhớ kỹ, hôm nay, là ai giết người!"

Hai người kia báo ra danh hào của mình về sau, liền đã xuất hiện tại Tôn Ngộ Không hai bên, tốc độ như vậy, thậm chí nhanh hơn thanh âm. Mà lại hai người tràn đầy tự tin, chẳng những là đối với tại tự tin của mình, càng là đối với tại Yêu Vô Mộng tự tin. Tuy nhiên ngay từ đầu giao thủ Yêu Vô Mộng thì rơi vào hạ phong, nhưng là hai người không lo lắng chút nào thậm chí không định viện thủ, mà chính là dự định hai người liên thủ đi đầu đánh giết Tôn Ngộ Không!

Cảm nhận được hai người cái kia cực kỳ kinh khủng tốc độ cùng hai thanh kiếm bên trên truyền đến sắc bén sát khí, Tôn Ngộ Không trong lòng, bỗng nhiên dâng lên sôi trào không ngừng chiến ý!

Đó là một loại cùng loại với con nào đó Hồng Hoang mãnh thú dần dần thức tỉnh cảm giác, Yêu Vô Tinh cùng Yêu Vô Huyết bỗng nhiên có loại ảo giác, tựa hồ sau một khắc, chính mình cơ hội bị một cái mãnh thú cho ăn sống nuốt tươi!

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 157: Yêu Vô Mộng khủng bố!

Cảm nhận được cái kia cổ đến từ sâu trong linh hồn hoảng sợ, Yêu Vô Tinh cùng Yêu Vô Huyết bỗng nhiên phát ra một tiếng gầm thét. Thanh âm kia giữa bao hàm chính là tức giận cùng một loại điên cuồng, nếu như không thể đem người trước mắt tru sát, tựa hồ hai người đều sẽ không mặt mũi nào tiếp tục còn sống, mặc dù là lấy linh hồn trạng thái.

Mảnh kiếm Yêu Vô Huyết, Bạc Kiếm Yêu Vô Tinh, lại thêm Bá Kiếm Yêu Vô Mộng, ba người này lúc còn sống, thế nhưng là Vạn Yêu Quốc số một số hai đỉnh cấp cường giả. Ba người tuy nhiên chỉ có tám vạn thực lực, nhưng là tuyệt đối có thể đánh giết tầm thường cửu vạn Chí Tôn, ba người hợp lực, liền xem như phổ thông Giới Chủ cấp bậc cường giả cũng có thể nhất chiến. Ba người, mỗi người đều là ngàn năm khó gặp thiên tài, liền xem như Vạn Yêu Quốc Giới Chủ cũng đối ba người rất khách khí.

Mà ba người chính là vì báo đáp Giới Chủ Đại Nhân ơn tri ngộ, nguyên có tự nguyện tự sát, sau đó tới Hoàng Tuyền thế giới đợi chút nữa tiểu công chúa. Thế nhưng là chính là như vậy cấp độ bá chủ một phương nhân vật khác, giờ phút này lại bị một cái chỉ là lực văn thực lực gia hòa bị dọa cho phát sợ, cái này khiến hai người làm sao không vạn phần xấu hổ cùng phần nộ

Phải biết liền xem như đối mặt Vạn Yêu Vương đại nhân, hai người cũng là chỗ chỉ nếu như. Bởi vì hai người này tiếng hét phần nộ ra, một trái một phải nén giận xuất thủ. Mà Tôn Ngộ Không cũng không dám khinh thường, biết hai người này tuyệt đối không lúc trước gặp phải địch nhân có thể so sánh, sau đó thần niệm nhất động, Ngũ Thái Thần Thạch tế ra.

Ngay tại Ngũ Thái Thần Thạch vừa mới xuất hiện về sau, Tôn Ngộ Không hai bên hai thanh Thần Binh cũng đã đến. Tôn Ngộ Không hít sâu một hơi, Kim Cô Bổng nâng lên, hướng về bên phải một khung, ngăn trở Yêu Vô Huyết cái kia thanh cực nhỏ trường kiếm. Chẳng qua bởi vì Kim Cô Bổng ngăn trở phía bên phải Ngự Trường Kiếm, nguyên có bên trái liền không môn mở rộng.

Yêu Vô Tình chỗ nào chịu bỏ lỡ cái này thời cơ tốt, gần nhất hiện lên một tia khinh miệt cười lạnh, sau đó trong tay Thiên Dực kiếm bỗng nhiên triệt để biến mất thân kiếm. Bạc Kiếm Thiên Dực, chính là nổi danh Chí Tôn Thần Khí, mỏng như cánh ve lại không thể phá vỡ, mặc dù không có khí bên trong thế giới, chẳng qua lại có thể thao túng không gian, có thể tiếp tục công kích nháy mắt biến mất tại không gian bên trong, sau đó lại trống rỗng xuất hiện muốn công kích vị trí. Mà lại, cái này còn có vẻ vẻ chỉ là Thiên Dực kiếm một cái Thần Thông mà thôi, Chí Tôn Thần Khí, mỗi một kiện đều là hiếm có chỉ bảo, uy lực của nó, đủ có thể khiến người thực lực tăng lên gấp đôi thậm chí mấy lần!

Chẳng qua Tôn Ngộ Không lại không thêm đề ý cái kia bên trái đã ẩn vào hư không Thiên Dực kiếm, mà chính là tay trái vẫy một cái, gác ở Kim Cô Bổng phía trên Ngự Trường Kiếm đã bị bốc lên đến, thừa dịp cái này quay người, Tôn Ngộ Không hai tay nắm Kim Cô Bổng một cái quét ngang, nhưng này Yêu Vô Huyết cũng không phải người yếu, tại Ngự Trường Kiếm bị đánh bay trong nháy mắt thì xoay người một cái, trường kiếm trong tay thuận thế mũi kiếm hướng phía dưới, dừng đứng tại trước người, ngăn trở Kim Cô Bổng quét ngang.

Lúc này, Tôn Ngộ Không bên trái liền tiếp vang lên mấy chục âm thanh đinh đinh đương đương thanh âm, chẳng qua Tôn Ngộ Không vẫn không có quay đầu, mà chính là Kim Cô Bổng lần nữa xoay tròn hướng về phía Yêu Vô Huyết đập xuống giữa đầu. Nhìn lấy cái này thế đại lực trầm một gậy, Yêu Vô Huyết không có lựa chọn liều mạng, mà chính là chân đạp liên hoa bước, nghiêng người nhiều khai mở.

Lúc này, cái kia đinh đinh đương đương thanh âm đã chừng trên trăm âm thanh. "Vô Tình, làm sao" cùng Tôn Ngộ Không trải qua sau khi giao thủ Yêu Vô Huyết phát hiện Yêu Vô Tình cũng không có thừa cơ mà lên, mà là tại một bên mặt mũi tràn đầy không thể tin đồng thời không ngừng mà khua tay tay phải. Bởi vì Thiên Dực kiếm đã ẩn vào hư không nguyên có chỉ có thể nhìn thấy Yêu Vô Tình tay phải.

Yêu Vô Huyết biết hẳn khẳng định gặp được chuyện gì, không phải vậy bằng vào hai người hợp tác nhiều năm ăn ý, hẳn không thể lại lãng phí như thế cơ hội.

"Này người có ý kiến mấy vị lợi hại hộ thân bảo vật, vậy mà có thể phát giác được ta Thiên Dực kiếm Hư Không Trảm, hơn nữa còn có thể hoàn toàn phòng ngự, ta căn bản công kích không đến cái con khi này!"

Nguyên bản nghe được cái con khi này lại có bảo vật có thể phát giác Hư Không Trảm thời điểm, Yêu Vô Huyết chỉ là có chút kinh ngạc, thế nhưng là nghe tới Yêu Vô Tình nói có thể hoàn toàn phòng ngự thời điểm, hẳn thật giật mình. Phát giác được cùng hoàn toàn phòng ngự, cái kia có thể hai cái khái niệm bất đồng. Chính mình cũng có thể phát giác được Thiên Dực kiếm Hư Không Trảm, thế nhưng là nhiều nhất chỉ có thể bằng vào mảnh kiếm Ngự Trảm tốc độ phòng ngự ở chừng phân nửa công kích.

Tuy nhiên giật mình, nhưng Yêu Vô Huyết biết cái kia bảo vật khẳng định không có khả năng một mực phòng ngự đi xuống, Thiên Dực kiếm cũng là Chí Tôn Thần Khí, mà lại là lấy sắc bén danh xưng Chí Tôn Thần Khí, nếu là đan luận sắc bén độ, chính mình Ngự Trường Kiếm cũng không là đối thủ, nguyên có cái kia bảo vật khẳng định cũng đang không ngừng bị hao tổn, chỉ cần mình có thể ngăn chặn hẳn, sau đó để Vô Tình phá cái kia bảo vật, đến lúc đó hai người hợp lực, cái con khi này nhất định là chắc chắn phải chết.

Yêu Vô Huyết nghĩ tới những thứ này, Yêu Vô Tình khẳng định cũng nghĩ đến, nguyên có hai người xa xa nhìn nhau gật đầu, sau đó đồng thời chủ động phát động công kích.

"Ngự Trường Kiếm, Kiếm Khuynh Thiên Hạ!" Quát khẽ một tiếng, sau đó Yêu Vô Huyết trong tay mảnh kiếm Ngự Trảm, bỗng nhiên giống như Không Tước Khai Bình, một thanh kiếm hóa thành trăm ngàn đem, mà lại mỗi một thanh kiếm đều là đồng dạng Địa Sát giận lãng nhiên. Mà lại mỗi một thanh kiếm đều tựa hồ có một bàn tay vô hình tại khua tay, nhất thời, Tôn Ngộ Không cũng cảm giác được bốn phương tám hướng tất cả đều là kiếm.

Tôn Ngộ Không cũng không có một tia e ngại, trong tay Kim Cô Bổng quả thực múa như là Long Quyển Phong một dạng, cơ hồ mỗi một cái nháy mắt đều ít nhất phải nghênh đón mấy chục thanh mảnh kiếm đồng thời công kích, mà lại tần suất công kích đang ở càng lúc càng nhanh. Dần dần, Tôn Ngộ Không trên thân bắt đầu xuất hiện từng đạo từng đạo, hoặc cạn hoặc sâu vết thương, nhưng những thứ này vết thương đều là vết thương da thịt, cũng không lớn ngại. Nhưng là nếu như tình huống không chiếm được đối mới, tiếp tục như vậy đi xuống, cái kia Tôn Ngộ Không khẳng định sẽ bị thua!

Nhìn lấy tình thế gây bất lợi cho chính mình, Tôn Ngộ Không cũng không lo được tư tàng, Kim Cô Bổng rung động, cứng rắn chịu mười mấy kiếm đồng thời, tại thể nội đã tế ra Trấn Giới Thiên Bì. Trấn Giới Thiên Bì vừa ra, Tôn Ngộ Không không chần chờ chút nào vung tay cũng là một đập. Yêu Vô Huyết tại trong lúc tình thế cấp bách chỉ thấy một khối đen nhánh vật bay tới, cũng không biết là cái gì, chẳng qua hẳn cũng không có chủ quan.

Tay làm kiếm chỉ, nhẹ nhàng nhất câu, nhất thời bảy mươi hai thanh trường kiếm trong nháy mắt ra hiện tại thân trước đồng thời cấu thành một cái không ngừng du động cá lớn bộ dáng. Sau đó, cái kia đen nhánh Thiên Bì mang theo gào rít thì nện ở cái kia bảy mươi hai thanh trường kiếm biến ảo cả bơi phía trên.

Cái kia cá bơi vèn vèn chống đỡ một cái hô hấp thì đột nhiên tán loạn, bảy mươi hai thanh trường kiếm toàn bộ đứt đoạn. Khí tức liên hệ phía dưới Yêu Vô Huyết cũng bị thương nhẹ. Chẳng qua có trong nháy mắt ngăn cản, Yêu Vô Huyết đã có đầy đủ thời gian để né tránh hoặc là tổ chức cường đại hơn phòng ngự.

Yêu Vô Huyết lựa chọn cái sau, trên tay kiếm chỉ liền chút, còn lại trăm ngàn đem mảnh kiếm toàn bộ hóa thành một đuôi dài mười mét cá bơi, hướng về Tôn Ngộ Không hung hăng đánh tới. Đồng thời, trong tay cái kia thanh Ngự Trường Kiếm bỗng nhiên bắt đầu lấy một cái kỳ quái quỹ tích đang không ngừng múa.

Hai cái hô hấp về sau, Tôn Ngộ Không đập ra Trấn Giới Thiên Bì đụng vào Yêu Vô Huyết trước người cái kia quỹ dị dùng Ngự Trường Kiếm múa ra đồ án. Mà cái kia một đuôi to lớn Kiếm Ngự cũng đâm vào Tôn Ngộ Không biến thành hơn ba mét thô Kim Cô Bồng phía trên.

Trấn Giới Thiên Bì bị bức đồ án kia chặn lại, mà cái kia to lớn Kiếm Ngự cũng bị Tôn Ngộ Không dùng Kim Cô Bồng cho đỡ được. Nguyên bản hai người tin tâm tràn đầy nhất kích, vậy mà tất cả đều bị đối phương cho đỡ được. Một kẻ không được, hai người đồng thời biến chiêu.

Trấn Giới Thiên Bì đứng ở người kia múa ra đồ trên bàn, nhưng lại bắt đầu khác biệt rung động. Cái kia to lớn Kiếm Ngự đang phát ra một tiếng tê mình về sau, cũng bắt đầu nhanh chóng thu nhỏ.

Lại là ba cái hô hấp, Trấn Giới thiên trên tám bia bỗng nhiên trôi nổi lên một sợi cát vàng, cái này một sợi cát vàng vàng óng ánh phảng phất là từng hạt Kim Sa đá sỏi, nhưng là phía trên truyền lại ra cái kia không khí tức kinh khủng, để Yêu Vô Huyết trong nháy mắt thì sắc mặt thay đổi. Mà lại đồng thời, Yêu Vô Huyết cũng thấy rõ trước mắt khối này đen nhánh vật phía trên viết chữ: Trấn Giới Thiên Bì Hoang Thổ Tam Hào!

Cái này, thứ này lại là Trấn Giới Thiên Bì đáng chết, đáng chết, đáng chết! Nơi này làm sao lại xuất hiện thứ này vèn vèn nửa cái nháy mắt, Yêu Vô Huyết tâm lý giật mình có quyết đoán. Tại cái kia một sợi cát vàng bắt đầu trôi nổi lúc thức dậy, Yêu Vô Huyết thần thức đột nhiên khuấy động, nguyên bản Tôn Ngộ Không trước người đã hóa thành lớn chừng bàn tay Kiếm Ngự trong nháy mắt chui vào hư không sau đó xuất hiện lần nữa tại Yêu Vô Huyết trước người. Ngăn tại cái kia múa ra quỹ dị đồ án về sau!

Tôn Ngộ Không biết đối phương nhận ra Trấn Giới Thiên Bì, mà lại Tôn Ngộ Không đối với cái này 3000 hoang thổ cực kỳ có lòng tin. Cho nên nhìn thấy Yêu Vô Huyết thu hồi cái kia một đuôi Kiếm Ngự, Tôn Ngộ Không trực tiếp quay người, xách ngược lấy Kim Cô Bồng hung hăng một gậy hướng về còn có tại công kích Ngũ Thái Thần Thạch Yêu Vô Tình luân qua.

Nguyên bản vẫn tại chú ý đến Tôn Ngộ Không Yêu Vô Tình ngay đầu tiên phi thân lui lại, từ đó né tránh Tôn Ngộ Không một cơn này tử. Thế nhưng là Tôn Ngộ Không lại đắc thế không tha người, cùng Ngũ Thái Thần Thạch một trước một sau liền nghì Yêu Vô Tình tiến lên. Nhìn thấy Tôn Ngộ Không vậy mà quay đầu công hướng mình, Yêu Vô Tình không khỏi nhưng có quên Yêu Vô Huyết nhất nhãn, mà như vậy nhất nhãn, Yêu Vô Tình bỗng nhiên khóe mắt phiệt đến một tia cực nhỏ ngũ thái quang mạng chui vào đến trong cơ thể mình.

Sau đó Yêu Vô Tình hoảng sợ phát hiện, thân thể của mình không thể động. Đúng lúc này, Tôn Ngộ Không Kim Cô Bồng, đã nện vào Yêu Vô Tình bên hông. Chẳng qua tại một khắc cuối cùng, Bạc Kiếm Thiên Dực lại tự động bảo vệ, ngăn tại Yêu Vô Tình trước người, cứng rắn chịu Kim Cô Bồng nhất kích.

Chẳng qua Yêu Vô Tình nguyên bị Tôn Ngộ Không đánh bay ngược mà ra sau đó đâm vào son động một bên trên vách núi đá, nện vào qua một cái to lớn hố. Tôn Ngộ Không cười hắc hắc, liền chuẩn bị tiếp tục truy kích, nhưng là đột nhiên, Tôn Ngộ Không tâm lý một trận rung động, sau đó hấn đột nhiên quay đầu, liền thấy nguyên bản cùng Yêu Vô Mộng chiến đấu Tề Chiêu chính quỳ một chân trên đất, đồng thời sắc mặt tái nhợt. Mà Yêu Vô Mộng lúc này chợt từ thể nội chậm rãi rút ra một thanh đồng dạng to lớn Đại Kiếm. Tôn Ngộ Không Hòa Nhãn Kim Tinh thị lực vô cùng tốt, vừa hay nhìn thấy trên thân kiếm kia khắc lấy "Phản Tịch" hai cái chữ viết cổ!

Đồng thời, Yêu Vô Mộng toàn thân khí thế bắt đầu không ngừng mà tăng vọt, mà lại ngoại hình cũng đang thay đổi, chẳng những tóc dài trở nên đỏ như máu, mà lại bắp thịt cả người cấp tốc nở ra, tại chỗ khớp nối càng có sắc bén Cốt Thử thấu thể mà ra.

Sau cùng, cả người vậy mà dài đến cao hơn bốn mét!

Hai cái to lớn đại thủ, tay phải chính nắm cái kia thanh tại thể nội rút ra Diệt Kiếm Phản Tịch, tay trái ngược lại nắm trước đó cái kia thanh Bá Kiếm Cự Khuyết. "Tốt, hình thái thứ hai hoàn thành. Tới đi, chúng ta tiếp tục!"

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 158: Trốn!

Yêu Vô Mộng vừa dứt lời, Tôn Ngộ Không cũng cảm giác được một cổ không thể ngăn cản cự lực tại bụng truyền đến, sau đó cả người đã bay ngược

mà ra, trực tiếp ngay tại son động động khẩu bay ra ngoài. Hơn nữa còn đem bởi vì hoảng sợ mà một mực nằm rạp trên mặt đất tiểu hồ ly cũng cùng một chỗ mang đi ra ngoài. Nhất kiếm ném bay Tôn Ngộ Không, Yêu Vô Mộng lần nữa thân hình nhất động, xuất hiện lúc sau đã là Tê Chiêu trước người. Nhìn lấy Tê Chiêu một loại lộ ra hoảng sợ, Yêu Vô Mộng tà tà cười, sau đó một chân vừa vịn đá vào Tê Chiêu trước ngực.

Tại Tôn Ngộ Không cùng tiểu hồ ly về sau, Tê Chiêu cũng đồng dạng bay ra ngoài. Hai đánh thì đem hai người đánh bay, Yêu Vô Mộng chậm rãi đi đến bị Yêu Vô Tình thế nào ra hô to phía trước, sau đó tay phải cái kia thanh Diệt Kiếm Phần Tịch thì giống như là cắt đậu phụ đem vách núi cắt ra một cái hố to, sau đó Yêu Vô Tình một bên nhẹ nhàng mà khục lấy một bên ở bên trong đi tới.

Tôn Ngộ Không một kích này thế nhưng là dùng tới Hồn Độn thể toàn lực nhất kích, tuy nhiên bị Thiên Dực kiếm chặn lại, chẳng qua Yêu Vô Tình y nguyên thụ không nhẹ thương tổn. Cứu ra Yêu Vô Tình, Yêu Vô Mộng một cái lắc mình xuất hiện tại Yêu Vô Huyết bên cạnh.

Cùng Yêu Vô Tình so sánh, Yêu Vô Huyết thế nhưng là thế thâm nhiều, tuy nhiên cái kia đuôi Kiếm Ngư kịp thời trở về thủ, chẳng qua Yêu Vô Huyết vẫn như cũ bị 3000 hoang thổ hoang vu cát nuốt chừng lấy roi nguyên một con cánh tay, mà lại cái kia đuôi Kiếm Ngư cũng vỡ vụn thành đầy đất toái phiến. Nếu như Yêu Vô Mộng lại không chạy đến, Yêu Vô Huyết rất có thể sẽ bị 3000 hoang thổ nuốt chừng lấy không còn một mảnh.

Tuy nhiên lúc này Yêu Vô Mộng thực lực đạt được tăng lên cực lớn, đã hoàn toàn đạt tới Giới Chủ cấp bậc, chẳng qua vẫn không dám xem thường cái kia một sợi cát vàng. Chẳng qua lại cũng không có quá nhiều sợ hãi, tay phải Diệt Kiếm Phần Tịch lật một cái, trực tiếp thì chém thẳng tại phiêu phù ở giữa không trung Trần Giới thiên trên tấm bia. Không có Tôn Ngộ Không chỉ huy Trần Giới Thiên Bì chỉ là nỗi lo lắng, cũng không có bao nhiêu lực lượng, trừ 3000 hoang thổ tại tự chủ hấp thu năng lượng bên ngoài, đây chính là một khối phổ thông bia đá.

Nguyên cơ Thiên Bì đồng dạng bị Yêu Vô Mộng nhất kiếm đánh bay ra son động, Trần Giới Thiên Bì bay sau khi đi, bám vào tại Yêu Vô Huyết cánh tay trên 3000 hoang thổ cũng nhận dẫn dắt, toàn bộ theo Trần Giới Thiên Bì bay ra ngoài.

Chỉ bất quá Yêu Vô Huyết tuy nhiên nhặt cái mạng, nhưng là lúc sau chỉ sợ chỉ có thể làm Độc Tí người, thì là phục sinh về sau cũng giống vậy. Duyệt nhất may mắn chính là mới vừa rồi bị thôn phệ chính là tay trái, mà tay phải vẫn như cũ có thể dùng kiếm, không phải vậy, Yêu Vô Huyết còn không bằng trực tiếp chết tốt lắm.

Yêu Vô Huyết vội vàng móc ra mấy khóa Hồn Châu sau đó ăn vào, khôi phục Linh Hồn Năng Lượng, tuy nhiên cánh tay sẽ không từ lúc mới sinh ra dài, nhưng là vẫn có thể khôi phục hạ thương thế.

"Hai người các ngươi lập tức khôi phục, một hồi cùng lên đến, ba người kia, muốn chạy!"

Tôn Ngộ Không bị Yêu Vô Mộng nhất kiếm đánh bay thời điểm, kỳ thực cũng không có thu đến cái gì thương tổn quá lớn, chỉ bất quá Kim Cô Bồng phía trên nhưng lưu lại đến một đạo vết thương. Chẳng qua cái kia cổ lực lượng không hề để Tôn Ngộ Không vẫn như cũ vô pháp ngăn cản, chẳng qua đang bay đến cửa động thời điểm, Tôn Ngộ Không vẫn là có thể miễn cưỡng quay người sau đó ôm lấy nằm rạp trên mặt đất tiểu hồ ly.

Nguyên cơ nhìn Tôn Ngộ Không là mười phần chật vật bay ngược mà ra, kỳ thực càng là Tôn Ngộ Không sử dụng cơ hội này chạy đi. Mà Tê Chiêu cũng giống như vậy, tại Tôn Ngộ Không bay ra ngoài thời điểm hắn thì đã làm tốt chuẩn bị, nguyên cơ tại Yêu Vô Mộng một chân đá tới thời điểm, Tê Chiêu lồng ngực chỗ bỗng nhiên phát ra một đoàn màu tím. Yêu Vô Mộng một chân vừa vịn đá vào cái này đoàn Tử trên ánh sáng, mượn cổ lực lượng này, Tê Chiêu cũng trong nháy mắt chạy ra son động.

Làm hai người cơ hồ là dùng lẫn xuống phương thức đến chân núi chỗ thời điểm, hai người nhanh chóng hướng về Linh Hoa Phong phương hướng lao nhanh, hơn nữa còn ở một bên chạy trước một bên từ từ dựa sát vào. Đặc biệt là Tôn Ngộ Không, nguyên bản bị dọa sợ tiểu hồ ly lúc này tựa như biến một người, tại Tôn Ngộ Không lăn rơi xuống đất về sau đây miệng ngậm lên Tôn Ngộ Không sau đó vung ra trên lưng mình về sau, liền bắt đầu lấy Tôn Ngộ Không gấp ba tốc độ lao nhanh lấy.

Cảm nhận được tiểu hồ ly loại kia kiên định tín niệm, Tôn Ngộ Không đột nhiên cảm giác được một trận bị ai. Tiểu hồ ly đích thật là mất đi trí nhớ, chẳng qua tại mất đi trí nhớ đồng thời, một phần khác trí nhớ lại thật sâu cắm rễ trong đầu, cái kia chính là chạy trốn. Chỉ cần gặp được nguy hiểm liền chạy chạy, dùng tốc độ nhanh nhất liều mạng trốn. Nguyên cơ giờ phút này né ra chỗ hang núi kia về sau, tiểu hồ ly chỗ sâu trong óc cái thanh âm kia bỗng nhiên vang lên, trốn, mau trốn!

Rất nhanh, ghé vào tiểu hồ ly trên lưng Tôn Ngộ Không liền thấy Tê Chiêu, hướng về phía Tê Chiêu hô một tiếng, Tê Chiêu hiểu ý, mấy cái lên xuống về sau cũng nhảy đến tiểu hồ ly trên lưng. Dài hơn ba mét tiểu hồ ly chở hai người mười phần nhẹ nhõm, mà lại cũng không có bởi vì Tê Chiêu trên mà ảnh hưởng tốc độ, thậm chí còn đang chậm rãi tăng tốc.

Nếu như nói ban đầu tốc độ cơ hồ là Tôn Ngộ Không gấp ba thời điểm, vậy bây giờ đã là gấp năm lần, mà lại tốc độ vẫn còn đang gia tăng.

"Tê Chiêu, tên kia đến cùng chuyện gì xảy ra làm sao đột nhiên thay đổi mạnh như vậy ta thậm chí ngay cả chiến đấu tâm tư đều không có!" Nằm ở tiểu hồ ly trên lưng, Tôn Ngộ Không thừa cơ quay đầu hỏi sau lưng Tê Chiêu.

Tê Chiêu đang nhảy trên tiểu hồ ly trên thân về sau, liền bắt đầu toàn thân tìm tòi sau đó lại nhìn xem chính mình không gian giới chỉ, phát hiện bên trong không có cái gì thời điểm, không khỏi sửng sốt, nghe được Tôn Ngộ Không tra hỏi cũng không trả lời mà chính là hỏi: "Hầu Từ, ngươi cái kia còn có Hồn Châu sao "

"Ta đã sớm không, tại son động cứu ngươi thời điểm, ta đem hai ta tất cả mọi thứ tất cả đều cho luyện. Ta trong không gian giới chỉ thì thừa 20 khóa quả đào!" Nói, Tôn Ngộ Không xuất ra hai khóa quả đào, đưa cho Tê Chiêu một khóa!

"Ai, thật sự là không may! Ta hiện tại thật hối hận, lúc trước làm gì dùng thói nắm trên cột người, không phải vậy làm sao có hiện tại chật vật như vậy."

Thật sâu thẳm dài, Tê Chiếu phát tiết giống như bắt đầu từng ngưng từng ngưng găm quả đào.

"Đi qua đừng nói là, người vẫn chưa trả lời ta, người kia đến cùng chuyện gì xảy ra a, đúng, ta Trần Giới Thiên Bi còn không có cảm về! Tiểu hồ ly, tiểu hồ ly nhanh ngừng!"

Vốn là muốn hỏi thăm cái kia Yêu Vô Mộng là tình huống như thế nào, vừa định nói ta kém chút thì dừng Trần Giới Thiên Bi giết chết một cái, lúc này chợt nhớ tới Trần Giới Thiên Bi còn có lưu trong sơn động, sau đó vội vàng thì hô hào để tiểu hồ ly dừng lại. Thế nhưng là tiểu hồ ly giống như là làm như không nghe thấy, vẫn như cũ hướng về phía trước lao nhanh, lúc này tốc độ đã là Tồn Ngộ Không gấp bảy!

"Hầu Tử, coi như vậy đi, không có quan hệ. Tiểu hồ ly hiện tại không cách nào dừng lại, năng cái dạng này, khẳng định là thụ cái gì kích thích, hẳn là tại nàng gặp được cực kỳ nguy hiểm hoặc là chuyện kinh khủng thời điểm có nhân nói cho nàng để cho nàng chạy mau, liều mạng chạy. Nguyên cớ tại nàng mất đi trí nhớ về sau câu nói này liền thành tiềm thức trí nhớ, đoán chừng chỉ có đến nàng cho rằng địa phương an toàn mới có thể nghe xuống tới!"

"Vậy làm sao bây giờ, ông trời của ta bìa còn có trong sơn động đâu!"

"Không sao, Trần Giới Thiên Bi đã nhận người làm chủ nhân, chỉ cần người Linh Hồn Bất Diệt vậy liền không ai có thể sử dụng! Mà lại một khi Thiên Bi cùng người khoảng cách vượt qua nhất định phạm vi, Trần Giới Thiên Bi thì sẽ tự động trở lại nó dân sinh địa phương."

"Dân sinh địa phương ta nào biết được Thiên Bi dân sinh địa phương là nơi nào a "

"Không, người khẳng định biết. Trần Giới Thiên Bi mỗi một lần lựa chọn chủ nhân thời điểm, đều sẽ lại lần nữa sinh ra một lần. Tựa như ta khối kia Thiên Bi, là sinh ra tại thần trí của ta chỉ hải bên trong, người khẳng định cũng là như thế này!"

Kiểu nói này, Tồn Ngộ Không chợt nhớ tới, lần thứ nhất Trần Giới Thiên Bi, nó là xuất hiện ở chính mình khí bên trong thế giới bên trong, cũng chính là Kim Cô Bồng bên trong. Vậy có phải hay không nói Kim Cô Bồng cũng là nó sinh ra chỉ địa chẳng lẽ Thiên Bi sẽ tự động bay trở về đến Kim Cô Bồng bên trong

Đem nghi vấn cùng Tê Chiếu nói, Tê Chiếu ngẫm lại, thì khẳng định nói cho Tồn Ngộ Không, Trần Giới Thiên Bi khẳng định sẽ tự động trở lại Kim Cô Bồng bên trong, cái này không cần lo lắng. Hiện tại lo lắng nhất, hẳn là cái kia Yêu Vô Mộng có thể hay không đuổi tới!

"Yêu Vô Mộng sở dĩ bỗng nhiên mạnh lên, tất cả đều là bởi vì cái kia trong thân thể rút ra thanh kiếm kia, thanh kiếm kia ta biết, tên là Phần Tịch, là một thanh đặc thù Yêu Kiếm. Ngày bình thường đem nó ôn dưỡng tại thể nội, nó cơ hội hấp thu người này hết thảy năng lượng, bất luận là linh hồn vẫn là thần thức tất cả đều biết hấp thu. Làm như vậy chỗ tốt cũng là khi thanh này kiếm đào lúc đi ra, cầm kiếm người thực lực sẽ nhận được mười phần cự đại mà đề bạt, mà khuyết điểm cũng là Dưỡng Kiếm người thực lực đề bạt mười phần khó khăn."

Nói xong, Tê Chiếu mấy ngưng cái kia quả đào ăn sạch, thờ phào tiếp tục nói: "Bất quá, nếu như có thể hoàn mỹ cùng kiếm dung hợp, vậy người này thì có tư cách đến trong vũ trụ cao nhất cảnh giới kia, đó là siêu việt Giới Chủ cảnh giới. Có thể xưng cùng Vũ Trụ người khai mở giống nhau tồn tại. Mà lại cái kia cầm kiếm người thực lực lại so với tầm thường giống nhau cảnh giới cường nửa trên trở lên. Nói cách khác, hiện tại Yêu Vô Mộng nếu như nghiêm túc, hoàn toàn có thể miếu sát hai ta!"

Nghe Tê Chiếu nói xong, Tồn Ngộ Không không khỏi cảm thấy một trận may mắn. Vừa mới cái kia Yêu Vô Mộng rõ ràng cũng cũng không dùng hết toàn lực, chẳng qua là muốn đem hai bọn họ làm ra sơn động, sau đó tại trống trải địa phương đang từ từ đánh giết chính mình hai người, dù sao hang núi kia đối với sau khi biến thân Tê Chiếu lộ ra mười phần chen chúc.

Coi như thế, người kia nhất kiếm vẫn là đem Kim Cô Bồng cho chém ra một đạo vết thương, cái này nếu là toàn lực nhất kích, sợ rằng sẽ đem Kim Cô Bồng trực tiếp một đao cắt đứt.

Đúng lúc này, Tê Chiếu bỗng nhiên biến sắc, đồng thời hô lớn nói: "Tiểu hồ ly, mau trốn, liều mạng trốn!"

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tồn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 159: Đại đao!

Nguyên bản thì ở vào lao nhanh trạng thái tiểu hồ ly nghe được Tê Chiếu, tựa hồ là nhớ tới cái gì dị thường chuyện kinh khủng, nguyên bản đã là như bay tốc độ, giờ phút này vậy mà lần nữa gia tốc. Đã trọn vẹn là Tồn Ngộ Không tốc độ gấp mười lần, nhưng mà này còn không có đạt đến cực hạn, ngay tại Tồn Ngộ Không hai người coi là tiểu hồ ly tốc độ đã đạt tới nhanh nhất thời điểm, tiểu hồ ly bốn cái cáo trên vuốt bỗng nhiên toát ra một đoàn trắng bệch cáo hỏa.

Mà lại cái này bốn đám cáo hóa mới vừa xuất hiện liền nhanh chóng lan tràn đến tiểu hồ ly toàn thân, chẳng qua cái này đoàn cáo hóa tuy nhưng đã đem tiểu hồ ly tính cả Tê Chiếu cùng Tôn Ngộ Không đều bao bọc ở bên trong, thế nhưng là Tôn Ngộ Không hai người lại không có cảm giác được một tia nóng rực, ngược lại còn có một loại thấu đến thực chất bên trong mát lạnh.

Tại cái này đoàn cáo hóa xuất hiện về sau, tiểu hồ ly tốc độ vậy mà bắt đầu lần nữa gia tăng, tại vượt qua tốc độ âm thanh về sau, thời gian dần trôi qua đạt tới gấp đôi tốc độ âm thanh, gấp mười lần tốc độ âm thanh, ba mươi lần tốc độ âm thanh, mãi cho đến 50 lần tốc độ âm thanh mới dừng lại! Thanh âm tại bình thường dưới điều kiện, tốc độ đại khái là mỗi giây 340m truyền bá tốc độ, gấp mười lần cũng là mỗi giây 3 400 mét, ba mươi lần cũng là hơn một vạn mét, 50 lần đại khái cũng là mỗi giây hơn một vạn mét.

Kỳ thực cái tốc độ này tại địa phương khác cũng không tính đặc biệt nhanh, thế nhưng là nơi này không giống nhau a, nơi này chính là Hoàng Tuyền thế giới, là một cái linh hồn thế giới. Linh hồn sở dĩ tại thế giới khác là vô hình vô ảnh, mà chỉ có ở cái thế giới này mới có thể hiển hóa thành hình, thì là bởi vì thế giới này trọng lực hoặc là nói là mật độ xa lớn xa hơn thế giới khác, liền xem như còn lại mấy cái đại thần nước cũng là kém xa tít tắp.

Trong cái thế giới này chạy, chẳng khác nào tại thế giới khác người tại đại trong đất chạy một dạng. Nguyên có ở bên ngoài tốc độ đến nơi đây đều sẽ gấp trăm lần nghìn lần bị hạn chế. Tiểu thế giới Đại La Kim Tiên trở lên có thể hoàn toàn phi hành, Trung Cấp Thế Giới Hợp Đạo Thánh Nhân trở lên có thể hoàn toàn phi hành, Cao Cấp Thế Giới chỉ có Đạo Văn trở lên mới có thể phi hành, mà Lục Đại Thần Quốc, chỉ có bốn vị trở lên mới có thể hoàn toàn phi hành, đến Hoàng Tuyền thế giới, phi hành, là chỉ có cửu vân Chí Tôn mới có năng lực.

Bởi vậy đó có thể thấy được Hoàng Tuyền thế giới chất lượng là khủng bố cỡ nào, nguyên có liền xem như tầm thường cửu vân Chí Tôn, tốc độ nhanh nhất cũng chính là 50 lần tốc độ âm thanh trái phải, cho đến trước mặt, chỉ có nắm giữ Trần Giới Thiên Bì Giới Chủ Nguyệt Hoàng Tuyền mới có thể hoàn toàn không nhìn Hoàng Tuyền thế giới quy tắc, có thể đem tốc độ phát huy đến cực hạn.

Nguyên có tiểu hồ ly lúc này tốc độ đã đạt tới cửu vân Chí Tôn tầng thứ, chẳng qua Tê Chiếu mi đầu lại cũng không có bởi vì tiểu hồ ly tốc độ gia tăng mà triển khai. Tại đoàn kia cáo lừa bọc vào, ta cùng Tê Chiếu căn bản không cần lo lắng tốc độ quá nhanh mà ảnh hưởng hai chúng ta, ta vừa muốn mở miệng hỏi, Tê Chiếu bỗng nhiên nặng nề mà nói: "Cái kia Yêu Vô Mộng còn có theo ở phía sau, mà lại càng ngày càng gần!"

Nói xong, Tê Chiếu bỗng nhiên cúi người, vòng qua ta đem đầu tựa tại tiểu hồ ly trên đầu, đối nàng la lớn: "Còn có thể hay không nhanh lên nữa không phải vậy chúng ta thật sẽ chết!"

Không biết có phải hay không là lao nhanh bên trong tiểu hồ ly nghe được Tê Chiếu, ngồi tại tiểu hồ ly trên lưng ta bỗng nhiên cũng cảm giác cả người ngửa về sau một cái, nếu không có Tê Chiếu đã sớm chuẩn bị một thanh ngăn chặn ta, chỉ sợ ta đều sẽ bị bỏ rơi qua. Tranh thủ thời gian ngồi xuống, kỳ thực lúc này đã là hoàn toàn ghé vào tiểu hồ ly trên lưng.

"Quả nhiên, 50 lần tốc độ âm thanh, cũng không phải là cực hạn của nàng. Chỉ là không biết tốc độ như vậy có thể bảo trì bao lâu, hôm nay sống hay chết, thì đều xem nàng!"

Tê Chiếu nói xong, Tôn Ngộ Không cẩn thận cảm thụ một chút, phát hiện lúc này tiểu hồ ly tốc độ đã đạt tới kinh khủng nửa tốc độ ánh sáng, bình thường tốc độ ánh sáng đại khái là mỗi giây 30 vạn cây số! Nửa tốc độ ánh sáng cũng chính là mỗi giây 15 vạn cây số trái phải, cái này đã không biết vượt qua Tôn Ngộ Không Căn Đầu Vân nhiều ít lần.

Cũng may mắn cái này Hoàng Tuyền thế giới quả thực lớn vô biên, nếu là lại Bàn Cổ giới, chỉ sợ tiểu hồ ly vừa mới cất bước liền trực tiếp vọt tới hư không. Lúc này, Tê Chiếu mới chậm rãi thở phào, bởi vì hẳn cảm giác cái kia Yêu Vô Mộng khí tức, đã càng ngày càng xa, hiển nhiên liền xem như Yêu Vô Mộng tại cường đại, cũng không có khả năng đạt tới cái tốc độ này, chỉ sợ chỉ có người giới chủ kia Nguyệt Hoàng Tuyền tự mình xuất thủ, mới có thể đuổi theo kịp tiểu hồ ly đi!

Nhìn thấy Tê Chiếu thở phào, Tôn Ngộ Không biết lần này hẳn là trốn qua một kiếp. Không phải vậy thật muốn đối mặt cái kia Yêu Vô Mộng, đây tuyệt đối là chắc chắn phải chết, đó đã không phải là dựa vào bảo vật hoặc là cường đại chiêu thức liền có thể chống lại. Âm thầm cảm thán một chút, thực lực của mình vẫn là quá yếu, chính mình rất sớm trước kia cũng đã nói, đời này tuyệt đối sẽ không tại chạy trốn, sẽ không bao giờ lại bị nhân truy như cái chó mất chủ, thế nhưng là cái này một lần, ài!

Nhìn thấy Tôn Ngộ Không thở dài, Tê Chiếu thì muốn an ủi hai câu, thế nhưng là lúc này tiểu hồ ly tựa hồ đột nhiên đụng vào thứ gì, hai người một cáo nhất thời liền bị xa xa bắn ra. Mà Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu càng là trong nháy mắt thì thụ cực kỳ thương nặng, nếu không phải hai người ý chí kiên định chỉ sợ cũng đã ngất đi. Chẳng qua coi như không có lập tức hôn mê nhưng là cũng tốt không bao nhiêu, Tôn Ngộ Không càng là cảm giác được xương cốt toàn thân đều đã nát, đau đớn kịch liệt bên ngoài, liền động một cái ngón tay đều làm không được!

Mà Tê Chiếu cũng giống vậy, toàn thân cốt cách cơ hồ tất cả đều vỡ vụn, cũng chính là linh hồn trạng thái kỳ lạ, để cho hai người vẫn như cũ không chết, cái này nếu là tại Vật Chất Thế Giới, lần này chỉ sợ hai người thì sẽ lập tức chết!

Mà lại Tê Chiếu cường đại linh hồn càng là cảm giác được rất nhiều Tôn Ngộ Không không có phát giác đồ vật, cũng tỷ như vừa mới cũng không phải tiểu hồ ly trong lúc vô tình đụng vào thứ gì, mà là tại trong nháy mắt không gian một con chấn động, sau đó Tê Chiếu cũng cảm giác được tựa hồ có một trận kiếm ý gào thét, bất quá thời gian quá ngắn, vô pháp cẩn thận cảm giác được cái gì, nhưng là chỉ ít có thể lấy khẳng định, nhất định là có người đến đây ngăn chặn.

Tuy nhiên tư duy coi như rõ ràng, thế nhưng là bắt đầu dĩ thân thể căn bản là không có cách động đậy, ngay tại Tôn Ngộ Không thử nghiệm té ra Ngũ Thái Thần Thạch chữa thương thời điểm, bỗng nhiên nghĩ đến tiểu hồ ly. Mình cùng Tê Chiếu hai người tại trên lưng của nàng đều bị đụng thành dạng này, cái kia đứng mũi chịu sào tiểu hồ ly đâu?

Tốc độ của nàng mặc dù nhanh, thế nhưng là thực lực lại không mạnh, mạnh như vậy nhóm va chạm, chỉ sợ tiểu hồ ly rất có thể biết tại chỗ thì hồn phi

phách tán! Nghĩ đến chỗ này, Tôn Ngộ Không tâm lý không ngừng hiện lên từng đợt sợ hãi. Chẳng qua toàn thân cốt cách đứt đoạn, chỉ cần hơi lấy động cơ hội toàn tâm đau, phí rất lớn kinh, Tôn Ngộ Không cũng chỉ là trước mặt quay đầu.

Thế nhưng là quay đầu về sau nhìn thấy, không phải tiểu hồ ly, mà chính là cách đó không xa đồng dạng nằm rạp trên mặt đất vô pháp động đậy Tê Chiếu, còn có đứng tại Tê Chiếu bên cạnh một người!

Bởi vì đầu là bên cạnh nằm dưới đất, mà lại người kia lại rất cao, nguyên có Tê Chiếu thấy không rõ người kia hình dạng, nhưng là coi như như thế, Tôn Ngộ Không vẫn là lập tức liền nhận ra, đây là Yêu Vô Mộng!

Trong tay hai thanh cự kiếm, toàn thân hở ra bắp thịt còn có tại chỗ khớp nối đột xuất sắc bén Cốt Thử, không phải Yêu Vô Mộng còn có ai làm sao lại tiểu hồ ly không phải đã đem hán cho hất ra sao hán tại sao có thể có tốc độ nhanh như vậy chẳng lẽ vừa mới tiểu hồ ly dụng vào, cũng là hán vẫn là nói hán là cố ý để cho mình mấy người chạy trốn, sau đó lại đột nhiên xuất hiện

Lập tức Tôn Ngộ Không trong đầu quả thực loạn thành một bầy, nỗ lực muốn quay đầu đầu lâu đi tìm một chút tiểu hồ ly, thế nhưng là cổ đã đoạn, căn bản không thể nào đầu lĩnh chuyển hướng địa phương khác.

Lúc này, cái kia Yêu Vô Mộng bỗng nhiên mở miệng, "Các ngươi coi là thật có thể đào tẩu sao ta Yêu Vô Mộng coi trọng con mồi, còn có chưa từng có đào tẩu qua! Mặc kệ ngươi lúc còn sống là cái dạng gì tồn tại, hiện tại, ngươi chính là ta Yêu Vô Mộng tù nhân. Hắc hắc, để ngươi vì cái gì không chết sao không phải mệnh của ngươi lớn, mà là ta muốn tại trong thân thể ngươi tìm một vật, nếu như tìm tới, vậy coi như có ý tứ, ha ha ha!"

Bởi vì Tê Chiếu đầu là đưa lưng về phía Tôn Ngộ Không, mà lại Tôn Ngộ Không suy đoán Tê Chiếu cũng hẳn là cả người xương cốt đứt đoạn, nguyên có cũng không nhìn thấy Tê Chiếu lúc này biểu lộ. Nhưng là Tôn Ngộ Không biết, cái kia Yêu Vô Mộng, chỉ sợ muốn gây bất lợi cho Tê Chiếu.

"Uy, cái kia gọi Yêu Vô Mộng gia hỏa, đến, ngươi Tôn gia gia trong thân thể có thứ càng tốt đâu, ngươi cần phải trước tiên ở ngươi Tôn gia gia trong thân thể tìm xem nhìn!"

Nói xong mấy câu nói đó, Tôn Ngộ Không đã đau đến sắp ngất đi. Chẳng qua cường hãn ý chí lại chống đỡ lấy, để Tôn Ngộ Không còn có thể bảo trì thanh tỉnh.

"A đúng, ngươi không nói ta đều quên, ngươi cái con khi này thế nhưng là còn có khối Trần Giới Thiên Bi đây. Chắc chắn, thật là đồ tốt a, xem ra ta hôm nay thật nhặt được bảo bối. Chẳng những bắt lấy tiểu công chúa, còn có thu hoạch ngoài ý muốn đâu!"

Tuy nhiên nói như vậy, chẳng qua Yêu Vô Mộng cũng không có chuyển di chú ý lực, mà chính là y nguyên nhìn chăm chăm Tê Chiếu thân thể, tựa hồ muốn xem thấu cái gì.

"Ngươi quái vật này, ngươi Tôn gia gia gọi ngươi đấy, ngươi nghe không được sao đừng để ngươi Tôn gia gia tức giận! Thì ngươi cái này quái bộ dáng, Tôn gia gia nói chuyện với ngươi là để mắt ngươi!"

Nhìn thấy cái kia Yêu Vô Mộng cũng không để ý tới chính mình, Tôn Ngộ Không không khỏi gấp, sau đó vội vàng nhện đau mắng vài câu. Mấy câu nói đó nói xong Tôn Ngộ Không chỉ còn lại có há mồm thở dốc khí lực.

Nghe được Tôn Ngộ Không năm lần bảy lượt nhục mạ mình, Yêu Vô Mộng tính khí cho dù tốt cũng không nhịn được giận, mà lại hẳn vốn cũng không phải là cái gì thiện nam tín nữ, sau đó dữ tợn cười một tiếng, sau đó Tôn Ngộ Không chỉ cảm thấy bên người một trận kinh phong đánh tới, sau đó liền thấy Yêu Vô Mộng cái kia thanh Bá Kiếm Cự Khuyết, đã hướng về hai chân của mình xem tiếp đi!

Yêu Vô Mộng cũng không dần, biết nếu như Tôn Ngộ Không chết, Trần Giới Thiên Bi chỉ sợ cũng biết tuyền cái khác chủ nhân, đến lúc đó khẳng định rất phiền phức. Nguyên có chỉ là dự định chém tới Tôn Ngộ Không hai chân, cho hẳn cái giáo huấn.

Chẳng qua ngay tại cái kia thanh Cự Khuyết Đại Kiếm sắp rơi vào Tôn Ngộ Không trên hai chân thời điểm, từ trong hư không bỗng nhiên duỗi ra một thanh trường đao, cái này trường đao trắng như tuyết thân đao, mười phần rộng thùng thình, sóng đao chỗ ngâm lấy ba cái đại Thiết Hoàn, tại chuôi đao bên cạnh, khắc lấy một cái Cổ Triện thể chữ Vương!

Chuôi này trường đao vừa xuất hiện thì gác ở cái kia Cự Khuyết phía dưới, mặc cho Yêu Vô Mộng dùng lực như thế nào, đều không thể rung chuyển mấy may. Sau đó, một bóng người liền trong hư không hiện ra thân hình.

Này người là cái trung niên đại hán, một thân Thổ Bối Y Phục, mặt chữ điền tóc ngắn, thân cao ước chừng tại chừng hai mét, một thân bắp thịt lộ ra cao to mạnh mẽ. Mà lại này người vừa xuất hiện, thì không tự chủ được tán mát ra một loại uy mãnh bá đạo khí thế!

"Người đến người nào là sao ngăn trở ta!"

Chương 160: Phần Tịch!

Ngay tại Yêu Vô Mộng Cự Khuyết Đại Kiếm sắp chặt đứt Tôn Ngộ Không hai chân thời điểm, bỗng nhiên trống rỗng xuất hiện một thanh trắng như tuyết dài dao kê vào Yêu Vô Mộng Cự Khuyết. Sau đó liền từ trong hư không xuất hiện một bóng người, này người tuy nhiên hình dạng đoan chính, nhưng là cái kia vô biên bá đạo khí tức lại chứng minh này người cũng không phải tầm thường nhân vật.

"Người hỏi ta là ai Ha-Ha, vô tri tiểu nhi, nhập Hoàng Tuyền thế giới thậm chí vẫn không biết ta là ai ha ha ha, chẳng qua không quan hệ, không biết ta, người dù sao cũng nên nhận biết cây đao này đi "

Nói, này bá đạo đại hán thủ đoạn chấn động, liền đem mang lấy Cự Khuyết cho bắn ra. Yêu Vô Mộng giờ phút này cũng biết cái này bỗng nhiên người xuất hiện, tuyệt đối là cái khó chơi cao thủ, chỉ bằng vừa mới cái kia nãy lần, Yêu Vô Mộng liền biết này người ít nhất là cùng mình không muốn lên dưới.

Cẩn thận lui ra phía sau mấy bước, đồng thời trong đầu bắt đầu phi tốc suy nghĩ. Trắng như tuyết trường đao, phách lối khí tức bá đạo, trên sông đao ba cái Thiết Hoàn, chuỗi đao chỗ chữ Vương!

"Chẳng, chẳng lẽ thanh này đến cũng là Vương đao "

"Ha-Ha, cho là người tiểu bối này thật một điểm kiến thức cũng không có chứ! Đã nhận ra cây đao này, vậy người hẳn phải biết nên làm sao bây giờ "

Cái kia cầm đao đại hán nói xong, liền dù vẫn ung dung nhìn lấy Yêu Vô Mộng, chẳng qua bỗng nhiên lại giống như nghĩ đến cái gì, vội vàng từ trong ngực móc ra một vật, đó là một chỉ do dự mờ dề đồng dạng bình ngọc, đại hán này thận trọng tại trong bình ngọc đổ ra ba giọt chất lỏng màu bích lục, sau đó một mặt thịt đau nhò tại Tôn Ngộ Không miệng bên trong.

Lúc này Tôn Ngộ Không ý thức vẫn là rất rõ ràng, tuy nhiên không biết đại hán này, nhưng lại biết này người khẳng định là bạn không phải địch, nguyên cớ cũng liền đứt khoát thoát mái há mồm nuốt cái kia ba giọt chất lỏng màu bích lục.

"Người có thể gọi ta Lão Vương, thương thế tốt lên, mang theo tiểu công chúa đi mau!" Đại hán này đang dứt cho Tôn Ngộ Không đem dịch thể thời điểm, nhẹ nhàng tại Tôn Ngộ Không bên tai nói ra, thanh âm kia rất thấp, nếu như không phải Tôn Ngộ Không nỗ lực tập trung tinh thần, chỉ sợ đều sẽ tưởng rằng ảo giác của mình.

Cái này tự xưng Lão Vương người nói xong, liền trực tiếp đứng dậy, cũng mặc kệ vẫn sững sờ tại nguyên chỗ Yêu Vô Mộng, trực tiếp đi đến Tê Chiếu trước người, vịn qua hẳn đầu, tại trong miệng hẳn cũng cho ăn ba giọt. Sau đó càng thêm thịt đau vội vàng cất kỹ cái kia bình ngọc. Lúc này cái này tự xưng Lão Vương nhân phát hiện Tê Chiếu chẳng những toàn thân cốt cách vỡ vụn, thậm chí ngay cả xương sọ đều vỡ ra, mà toàn bộ cái cầm càng là nát không còn hình dáng.

Nhìn thấy tình cảnh này, cái này tự xưng Lão Vương trong lòng người run lên. Có thể đem một người làm bị thương toàn thân cốt cách vỡ vụn, liền cái cầm cùng xương sọ đều vỡ vụn nhưng lại không chết, đây tuyệt đối không phải ngẫu nhiên. Này người đối với kiếm đạo lĩnh ngộ cùng lực đạo nắm chắc tuyệt đối đã đạt tới trình độ đăng phong tạo cực, tuyệt đối không thể khinh thị, không phải vậy chỉ sợ hôm nay chính mình cũng có khả năng ngã quỵ nơi này!

Cứu Tê Chiếu về sau, cái này gọi Lão Vương nhân nhìn như mười phần nhẹ nhõm đem trắng như tuyết trường đao vác lên vai, sau đó vô tình hay cố ý đứng tại tiểu hồ ly té xỉu cái hướng kia, nhưng là từ đầu đến cuối hẳn đều không có nhìn qua trên đất tiểu hồ ly nhất nhãn, tựa hồ đối với nàng căn bản không quan tâm!

"Tiền bối, mời người, mời người mau cứu, mau cứu tiểu hồ ly!" Phục cái kia ba giọt chất lỏng màu bích lục, Tôn Ngộ Không thương tổn lấy một cái thật không thể tin tốc độ đang khôi phục, hiện tại đã có thể từ từ ngồi dậy. Cho nên khi Tôn Ngộ Không ngồi sau khi thức dậy trước tiên tìm tìm tiểu hồ ly, rất nhanh liền nhìn thấy tại càng xa xôi ngã trên mặt đất tiểu hồ ly, sau đó vội vàng đỡ cái kia Lão Vương đi cứu nàng.

"Đừng lo lắng, tiểu hồ ly không có việc gì."

Nói xong, Lão Vương ánh mắt sáng rực nhìn chăm chăm Yêu Vô Mộng, đồng thời trên thân này bá đạo vô cùng khí thế lần nữa chậm rãi tản mát."Tiểu bối còn không đi chẳng lẽ muốn cho ta động thủ sao" một tiếng quát chói tai, quả thực liền như là thảng ba bên trong một tiếng sấm nổ, lại thêm cái kia cổ uy nghiêm bá khí khí thế, để Tôn Ngộ Không tâm lý không tự chủ sinh ra một loại kính sợ.

Cái kia Yêu Vô Mộng rõ ràng cũng là chấn động, sau đó dẫn theo hai thanh cự kiếm hai tay làm ôm quyền đáng vẻ, sau đó hơi hơi cong người lên, chậm rãi lui về phía sau.

Chẳng qua cái kia gọi Lão Vương đao khách cũng không có buông lỏng cảnh giác, y nguyên chăm chú nhìn chăm chăm cái kia Yêu Vô Mộng. Mãi cho đến cái kia Yêu Vô Mộng đã lui cách tầm mắt mọi người! Lại quá lớn ước một khắc đồng hồ thời gian, Lão Vương dùng thần thức quét quét, phát hiện Yêu Vô Mộng thật là rút đi, sau đó nhẹ nhàng thở phào. Đối mặt cái kia Yêu Vô Mộng, Lão Vương cũng không thoải mái.

Lúc này Tê Chiếu thương tổn cũng khôi phục rất nhiều, từ từ đứng lên, xa xa đối với Lão Vương chấp tay một cái, chẳng qua Tôn Ngộ Không lại có thể nhìn ra được Tê Chiếu trong hai mắt một màn kia khuất nhục cùng không một tiếng động phản nộ! Tuy nhiên phát giác, nhưng là Tôn Ngộ Không cũng không có gì biện pháp tốt hơn. Hỏi thăm Tê Chiếu một tiếng, Tê Chiếu khoát khoát tay nói mình không có việc lớn gì.

Sau đó, Tôn Ngộ Không vội vàng mấy bước chạy đến tiểu hồ ly bên người, khi đi đến tiểu hồ ly bên người thời điểm, Tôn Ngộ Không phát hiện tiểu hồ ly chỉ là bị lực lượng khổng lồ chấn động phải ngã đi, nhưng là cũng không có bị thương gì, bất quá vẫn là dùng thần thức dò xét một lần, phát hiện đúng là không tổn thương chút nào. Sau đó tại trong không gian giới chỉ xuất ra một túi nước sạch, từ từ ngược lại một điểm tại tiểu hồ ly miệng bên trong.

Đúng lúc này, đạo khách kia Lão Vương cùng Tê Chiếu đột nhiên nhìn về phía Tôn Ngộ Không, mà Tôn Ngộ Không cũng là sửng sốt, bởi vì ba người bỗng nhiên đồng thời cảm nhận được một trận không gian ba động. Tôn Ngộ Không cùng Lão Vương còn tốt, chẳng qua Tê Chiếu lại là đột nhiên biến sắc, bởi vì cái này không gian ba động, Tê Chiếu hết sức quen thuộc.

"Hầu Tử, chạy mau!" Tuy nhiên Tê Chiếu trước tiên thì biết không tốt, chẳng qua cũng đã muộn. Ngay tại Tôn Ngộ Không ngậy người trong nháy mắt, tại Tôn Ngộ Không đối diện, cũng chính là tiểu hồ ly khác một bên, không gian bỗng nhiên xé rách, sau đó Yêu Vô Mộng cầm trong tay cái kia thanh Diệt Kiếm Phần Tịch đã nháy ra.

Nhìn thấy không gian vỡ ra thời điểm, Lão Vương đã xách ngược lấy trắng như tuyết trường đao cuồng chạy tới, thế nhưng là cái kia Yêu Vô Mộng tốc độ thực sự quá nhanh, hơn nữa còn là tâm tình thả lỏng tình huống dưới, liền xem như bên cạnh Tôn Ngộ Không cũng vèn vèn chỉ là giờ cánh tay lên, theo bản năng qua ngăn cản.

Thế nhưng là cái này lại không có bất kỳ cái gì tác dụng, đừng nói là linh hồn trạng thái cánh tay, liền xem như Kim Cô Bồng, chỉ sợ cũng sẽ ở cái kia Diệt Tịch một bộ phía dưới đứt gãy. Nguyên cơ Tôn Ngộ Không cánh tay không hề nghi ngờ, trực tiếp nơi tay khuỷu tay chỗ bị chính tề cắt đứt. Sau đó cái kia Diệt Tịch Đại Kiếm không có không đình trệ, hung hăng đâm tại tiểu hồ ly trên lưng.

Trong nháy mắt đó bạo phát khí lãng đem Tôn Ngộ Không đè thi ra tốt lẫn lộn mấy vòng, thế nhưng là Tôn Ngộ Không thậm chí ngay cả tay cụt kịch liệt đau nhức đều cảm giác không thấy, đừng nói là lẫn lộn mấy vòng. Làm dừng thân thời điểm, chỉ còn lại có ánh mắt đỏ dần, sửng sốt nhìn lấy cái kia khí lãng trung tâm tiểu hồ ly, chẳng qua cũng không có thấy rõ.

Lúc này Tê Chiếu cũng nghĩ lên, Diệt Kiếm Phần Tịch, không chỉ có có thể trong nháy mắt đề cao cảm kiếm nhân mấy lần thực lực, hơn nữa còn nắm giữ khó được nhất không gian định vị cùng Không Gian Xuyên Toa năng lực. Cũng là phạm là bị Phần Tịch chém trúng, bình khí cũng tốt, còn có là linh hồn cũng được, đều sẽ bị Phần Tịch cho thêm trên một cái không gian tọa độ.

Chỉ có cái mục tiêu này còn tại cùng một cái thế giới bên trong, cảm kiếm nhân đều có thể bằng vào Phần Tịch Thần Thông trực tiếp phá vỡ không gian sau đó xuất hiện tại chỗ này Không Gian Tọa Tiêu bên trong. Đây cũng là Yêu Vô Mộng trước đó nói hần nhìn trúng con mồi, chưa từng có trốn đi qua nguyên nhân. Tại loại năng lực này phía dưới, căn bản tránh cũng không thể tránh.

Trước đó khẳng định cũng là Yêu Vô Mộng bằng vào Không Gian Xuyên Toa năng lực trống rỗng xuất hiện, sau đó trực tiếp nhất kiếm chém vào tiểu hồ ly trên thân, đồng thời sử dụng dùng tốc độ nhanh hơn dùng thân kiếm đập mình cùng Tôn Ngộ Không thân thể, từ đó triệt để phế bỏ hai người năng lực hành động. Cái này Yêu Vô Mộng, thật quá kinh khủng.

Mà lại vừa rồi hần giả ý rút đi, vì chính là tại mọi người thư giãn thời điểm đột nhiên xuất hiện, sau đó nhất cử đánh giết mọi người bảo vệ đối tượng tiểu hồ ly! Bực này tâm kế, quả nhiên đáng sợ!

Lúc này, đạo khách Lão Vương cũng đã nổi giận xuất thủ, trong tay trắng như tuyết trường đao xẹt qua một đạo lãnh quang về sau liền trực tiếp hoành chặt, dự định bức đi Yêu Vô Mộng. Yêu Vô Mộng cũng không kịp nhìn tiểu hồ ly như thế nào, kỳ thực căn bản không cần nhìn, Yêu Vô Mộng đối với mình cái kia một đạo có lòng tin, mà lại bằng vào vừa mới chém trúng trong nháy mắt cảm giác, Yêu Vô Mộng biết tiểu hồ ly kia cảm thấy đã bị chính mình chém ngang lưng.

Có lẽ bị bình khí khác chém ngang lưng cũng không nhất định sẽ chết, nhưng là bị Phần Tịch chém ngang lưng, tuyệt đối hần phải chết không nghi ngờ. Nguyên cơ một cái tay khác Cự Khuyết vung ra, ngăn trở đạo khách Lão Vương một đạo, đồng thời mượn lực đạo người nhẹ nhàng lui ra phía sau mấy bước.

"Tiểu bối, quá mức can rờ, tại ta Vương mặt đao trước cũng dám đùa nghịch bực này tâm kế, hôm nay không trăm người, ta Lão Vương còn có mặt mũi nào "

"Ha ha ha, Vương đao, xác thực rất khủng bố. Tương truyền mỗi một thời đại vương đạo truyền nhân đều nắm giữ đỉnh cấp Giới Chủ thực lực, bất quá, ta Yêu Vô Mộng cũng không phải người yếu. Hôm nay thì nhìn xem là vua của người Đao Bá đường, hay là của ta Phần Tịch sắc bén!"

Nói xong, hai đại tuyệt thế cường giả thì đánh nhau, mà Tê Chiếu cũng đã ôm Tôn Ngộ Không, chạy đến tiểu hồ ly nơi đó. Nhìn lấy trong bụi mù đứt thành hai đoạn tiểu hồ ly, Tôn Ngộ Không tim như bị đao cắt!

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 161: Tuyệt Bạch Trường Dao!

Trong bí thống, Tôn Ngộ Không chỉ cảm thấy một cổ vô biên phần nộ bay thẳng não hải, phảng phất muốn trong nháy mắt liền đem chính mình thần trí cho đốt cháy không còn một mảnh. Mà lại trong cõi u minh, Tôn Ngộ Không có một loại cảm giác, nếu quả như thật để phần nộ đốt cháy thần trí, chính mình đem sẽ nhận được lực lượng cường đại. Ngay tại Tôn Ngộ Không cân nhắc nên sử dụng hay không phần này lực lượng cho tiểu hồ ly lúc báo thù, chợt nghe Tê Chiếu một tiếng kinh hô: "Hầu Tử, tiểu hồ ly không chết, nàng không có việc gì!"

Tôn Ngộ Không đột nhiên mở hai mắt ra, sau đó cưỡng ép đè xuống trong lòng đối với cái kia phần lực lượng khát vọng. Tranh thủ thời gian nhìn về phía tiểu hồ ly, cái này vừa nhìn, Tôn Ngộ Không lúc ấy thì vui đến phát khóc! Đó là một loại to lớn mắt mà được lại vui sướng, Tôn Ngộ Không đã bị Từ Vong tra tấn quá nhiều lần, một lần lại một lần nhìn lấy huynh đệ, bằng hữu, chết trước mặt mình, cái kia một lần lại một lần kịch liệt đau nhức, đã để Tôn Ngộ Không sắp không thể thừa nhận.

Nếu như lần này tiểu hồ ly thật chết, chỉ sợ Tôn Ngộ Không lập tức cơ hội bị tâm ma chiếm lấy tâm thần, từ đó hóa thân thành Ma. Mặc dù sẽ đạt được lực lượng cường đại nhưng này đã không còn là hãn Tôn Ngộ Không.

Cho nên khi nhìn thấy tiểu hồ ly vẫn như cũ là hoàn hoàn chính chính nằm dưới đất thời điểm, Tôn Ngộ Không trong nháy mắt thay lòng đổi dạ Ma rút đi, chỉ bắt quả tâm ma tuy qua, nhưng đã tại Tôn Ngộ Không ở sâu trong nội tâm lưu lại Ma dấu vết.

Những tay tìm kiếm tiểu hồ ly hơi thở, phát hiện hồ hấp bình thường, mà lại toàn thân trên dưới cũng không có bị thương gì. Lúc này Tôn Ngộ Không cũng nhìn thấy tiểu hồ ly bên cạnh có một bộ đã biến thành hai đoạn trung niên nhân thi thể!

Cái này hai đoạn thi thể là nằm rạp trên mặt đất, nguyên có Tôn Ngộ Không không có nhận ra đây là ai, nhưng là rất rõ ràng, tại tối hậu quan đầu là người này đẩy ra tiểu hồ ly, dùng chính mình thay thế nàng thụ một kiếm kia, từ đó bị trực tiếp chém ngang lưng! Cũng chỉ có dạng này, mới có thể lừa qua Yêu Vô Mộng.

Không phải vậy như thế cao thủ sử dụng kiếm, nếu như nhất kiếm đi xuống không có cái gì chém tới, khẳng định sẽ phát giác. Cũng chính là này người dùng chính mình thay thế tiểu hồ ly, mới khiến cho Yêu Vô Mộng coi là tiểu hồ ly đã chết từ đó tại Lão Vương dẫn theo trường đao giết tới thời điểm xoay người trở ra sau đó cùng Lão Vương yên tâm đánh nhau.

Vậy người này đến cùng là ai tại sao lại cứu tiểu hồ ly đâu?

Nghĩ đến, Tôn Ngộ Không tựa như đem thi thể của người kia lật qua, nhìn xem rốt cục là ai. Chẳng qua vừa mới vươn tay, Tê Chiếu thì ngăn lại hãn, đồng thời nói ra: "Không cần nhìn, đây là chúng ta gặp phải cái kia Thánh Giáp rùa! Nguyên lai hãn lúc ấy là đem thân thể của mình phong ấn tại tiểu hồ ly thể nội, từ đó có thể lại thời khắc mấu chốt hi sinh chính mình cứu tiểu hồ ly nhất mệnh."

Tê Chiếu nói xong, Tôn Ngộ Không toàn thân chấn động! Lại là cái kia Thánh Giáp rùa hãn, hãn vậy mà có thể làm được loại tình trạng này có thể vì một người, đem chính mình hi sinh đến loại trình độ này!

Còn không đợi Tôn Ngộ Không trong khiếp sợ thanh tỉnh, Tê Chiếu đã kéo lại Tôn Ngộ Không tay kia dẫn theo tiểu hồ ly bắt đầu hướng về nơi xa lao nhanh. Tê Chiếu một tay nhắc lấy Tôn Ngộ Không một tay nhắc lấy tiểu hồ ly, nhìn mười phần buồn cười, chẳng qua lúc này ba người đều không có tâm tư cười cái gì.

Bởi vì tuy nhiên cái kia đao khách Lão Vương cùng Yêu Vô Mộng đánh nhau, từ cái kia kinh thiên trong chiến đấu đó có thể thấy được hai người thể lực ngang nhau, nhưng là, Tê Chiếu dám người cũng không có như vậy an toàn. Vạn Yêu Quốc, sẽ không vền vẹn chỉ phái ra ba người theo đuổi giết tiểu hồ ly, khẳng định còn có viện quân.

Hoặc là nói ba người này chỉ sợ chỉ là dò đường hoặc là nói là tiên phong, đằng sau, nhất định còn có lợi hại hơn nhân. So Yêu Vô Mộng lợi hại hơn, cái kia đã là đỉnh cấp Giới Chủ thực lực. Là cái vũ trụ này trừ nắm giữ Trấn Giới Thiên Bì Giới Chủ bên ngoài, người mạnh nhất.

Nguyên có Tê Chiếu biết không thời gian dừng lại cũng không có thời gian uể oải, muốn sống chỉ có không ngừng trốn. Lần này vận khí tốt có nhân tới cứu mình, thế nhưng là lần tiếp theo hạ hạ lần chẳng lẽ mỗi một lần đều sẽ có vận khí tốt như vậy sao

Tê Chiếu không dám khẳng định. Nguyên có hãn không có đem tính mạng của mình ký thác vào những may mắn đó trên. Bất quá, Tê Chiếu càng chạy tâm lý vượt giết mình, càng chạy tâm vượt lạnh. Rốt cục, đang phi nước đại sau một canh giờ, Tê Chiếu dừng lại. Bởi vì hãn phát hiện mình lạc đường! Mặc dù mình đi tới nơi này Hoàng Tuyền thế giới thời gian cũng không ngắn, thế nhưng là cái này Hoàng Tuyền thế giới thực sự quá lớn, hãn biết cũng có hạn, càng nhiều, còn có là khi còn sống thời điểm nghe nói.

Trước đó tiểu hồ ly vì đi dạo mệnh một đường lao nhanh, tuy nhiên chỉ có thời gian rất ngắn chẳng qua tiểu hồ ly tốc độ thực sự quá nhanh, cứ như vậy một hồi thời gian đã không biết chạy vội bao xa. Hiện ở cái địa phương này, đưa mắt tứ phương tất cả đều là che trời đại thụ, thoạt nhìn như là một tòa rừng rậm nguyên thủy.

Chẳng qua Hoàng Tuyền thế giới các loại rừng rậm sao mà nhiều, Tê Chiếu căn bản không có khả năng toàn bộ nhận ra. Nguyên có tại bên trong vùng rừng rậm này, Tê Chiếu đã hoàn toàn chết đi phương hướng, chỉ biết là phía sau là Yêu Vô Mộng cùng đao khách kia Lão Vương đại chiến địa phương. Nhưng là phía trước là địa phương nào hoàn toàn không biết gì cả. Mà lại Tê Chiếu biết mình mấy người đã không có thời gian, nếu như là bình thường, cái kia coi như lạc đường cũng không quan hệ, chỉ cần có thể cách cái kia Yêu Vô Mộng là được. Nhưng là hiện tại khác biệt a, mấy người mục tiêu là Chí Tôn Trì, nếu như tùy tiện tuyền cái phương hướng, vạn nhất sai, từ đó cách Chí Tôn Trì càng ngày càng xa vậy coi như hồng bét.

Điểm chết người là, là Tê Chiếu căn bản không biết lúc ấy tiểu hồ ly là hướng về phương hướng nào chạy. Chỉ biết là mấy người là rơi xuống Diệt Hồn son mạch một tòa núi lớn dưới chân, sau đó tiểu hồ ly liền mang theo hai người chạy vội. Trong lúc vội vàng cũng không có cho tiểu hồ ly chỉ ra chỗ sai phương hướng.

Tê Chiếu dừng lại, Tôn Ngộ Không cũng lấy lại tinh thần tới. Sâu thở một hơi, Tôn Ngộ Không đã khôi phục như thường. Mà tiểu hồ ly lại vẫn còn đang hôn mê, nhìn thấy Tôn Ngộ Không đã không có việc gì, Tê Chiếu vỗ vỗ Tôn Ngộ Không bả vai, mà Tôn Ngộ Không cũng không nói thêm gì. Chẳng qua nhìn thấy tiểu hồ ly thời điểm, Tôn Ngộ Không bỗng nhiên cảm thán nói: "Tiểu hồ ly này từ khi theo hai chúng ta, cơ hồ hơn phân nửa thời gian đều tại hôn mê, thật không biết đây là vận may của nàng vẫn là bất hạnh!"

"Trước mặt kẻ hèn, chỉ cần không bị thương tổn còn sống cũng là may mắn. Hầu Tử, chúng ta, lạc đường!" Nói, Tê Chiếu liền đem trước đó nghĩ tới cùng Tôn Ngộ Không nói một lần. Sau khi nói xong, Tôn Ngộ Không cũng là chau mày, đây đúng là phiền phức sự tình.

Sau cùng hai người lại thương lượng vung lên, sau cùng quyết định, mặc kệ những cái kia, tiếp tục hướng phía trước đi. Đã không có cách nào biết được hiện nay ở nơi nào, cũng chỉ đành kiên trì tiếp tục hướng phía trước đi. Ở cái này to lớn trong rừng rậm, liền Đông Nam Tây Bắc cũng không tốt phân biệt.

Nếu như là tại cái khác Vật Chất Thế Giới, coi như không có Thái Dương, cũng có thể dựa theo trong rừng rậm cây cối sinh trưởng phương hướng để phán đoán cơ bản nhất đại khái phương hướng. Thế nhưng là cái này Hoàng Tuyền thế giới bên trong sở hữu thực vật sinh trưởng, dựa vào là cũng không phải là ánh sáng mặt trời, mà chính là trong không khí rời rạc Linh Hồn Năng Lượng cùng khắp mặt đất năng lượng.

Cho nên muốn dựa vào cây cối sinh trưởng phân rõ phương hướng cũng không có khả năng, mà lại cái này Hoàng Tuyền thế giới mười ngày có Cửu Thiên đều là Âm Thiên, không nhìn thấy Thái Dương, nguyên cơ cơ hồ liền không khả năng phân rõ phương hướng.

Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu hai người thay phiên lấy công tiểu hồ ly, thì bắt đầu tiếp tục chân phát lao nhanh.

Mà lưu tại nguyên chỗ đạo khách Lão Vương cùng Yêu Vô Mộng chiến đấu, cũng tiến vào gay cấn. Kỳ thực Yêu Vô Mộng trước đó liền thấy Tê Chiếu một tay một cái dẫn theo Tôn Ngộ Không cùng tiểu hồ ly chạy đi, chẳng qua Yêu Vô Mộng cũng không có lo lắng, bởi vì hắn có Phần Tịch. Chỉ cần Phần Tịch nơi tay, bất luận bọn họ chạy ra bao xa, hắn đều có thể trong nháy mắt phá vỡ không gian đuổi theo. Nguyên cơ cũng liền không làm hắn nghĩ, đem tất cả tâm tư, đều đặt ở chiến đấu phía trên.

Cái này đạo khách Lão Vương, đúng là cái khó giải quyết cao thủ. Tuy nhiên lần đầu tiên thời điểm Tê Chiếu cũng không có nhận ra thanh này trắng như tuyết trường đao, nhưng là sau đó đi qua đạo khách Lão Vương nhắc nhở, hắn đã triệt để nhớ tới!

Tương truyền tại Hoàng Tuyền thế giới, Giới Chủ Nguyệt Hoàng Tuyền thủ hạ, có năm người! Năm người này là Nguyệt Hoàng Tuyền phía dưới mạnh nhất năm người, nhưng là không có người thấy bọn họ. Ngay cả thập đại nội thành Thành Chủ, cũng không phải năm người kia đối thủ.

Năm người này, rất ít xuất hiện, một lần cuối cùng tại tầm mắt của mọi người giữa đi lại, vẫn là lần trước Lục Quốc chiến, bọn họ năm cái tùy tùng Nguyệt Hoàng Tuyền cùng một chỗ, làm Nguyệt Hoàng Tuyền hộ vệ, tại tầm mắt của mọi người giữa xuất hiện qua một lần!

Chẳng qua lại không người biết bọn họ tướng mạo cùng tên, duy nhất có thể phân biệt, cũng là bọn họ năm người binh khí. Một người trong đó binh khí, thì là một thanh trắng như tuyết trường đao. Cái này trường đao tròn vẹn so phổ thông đại đao bao quát trên gấp hai, bề trên gấp hai, trắng noãn như tuyết thân đao tựa hồ có thể chấn nhiếp người hồn phách.

Nếu như vẹn vẹn dạng này, cái kia cùng sẽ không dễ cho rất nhiều người đều nhớ kỹ cây đao này. Sở dĩ thanh này Tuyết Bạch Trường Đao nổi danh, là bởi vì người đó từng dùng cây đao này nhất kích chém giết một vị Diệt Thế Ma Quốc Giới Chủ cấp bậc cường giả, đương nhiên, người kia chỉ là dung hợp chín đạo Vũ Trụ Pháp Tắc cường giả, cũng không phải là nắm giữ Trần Giới Thiên Bì Giới Chủ.

Hắn nhất đao trăm giết như thế một vị cường giả, Diệt Thế Ma Quốc người nhất thời giật dử, sau đó đồng thời xuất hiện 20 vị cửu vân đỉnh phong cường giả vây quanh vị kia cầm trong tay Tuyết Bạch Trường Đao người. Chẳng qua cái này hai mươi người xuất thủ trong nháy mắt, Nguyệt Hoàng Tuyền thủ hạ còn lại bốn người cũng đồng thời xuất thủ. Sau đó, năm người, đem hai mươi cái đem người cùng cảnh giới, đánh quân lính tan rã. Nếu không phải lúc ấy tình huống không thích hợp, chỉ sợ cái kia hai mươi người đã chết.

Trận chiến này, Hoàng Tuyền thế giới năm vị Tướng Quân tên không ai không biết. Mà cái kia một ngụm Tuyết Bạch Trường Đao, càng là thành một sự uy hiếp.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 162: Vạn Yêu Quốc viện quân!

Tuy nhưng đã nhớ tới thanh này Tuyệt Bạch Trường Dao lai lịch, nguyên cơ Yêu Vô Mộng càng thêm cẩn thận. Cùng loại cao thủ này chiến đấu, thắng bại thường thường thì trong nháy mắt. Mà lại cái kia Tuyệt Bạch Trường Dao cố nhiên lợi hại, có thể là trong tay mình hai thanh đại kiếm cũng không phải phạm phạm, đặc biệt là Diệt Kiếm Phần Tịch, tâm huyết của mình ôn dưỡng tế luyện không biết bao nhiêu năm, đã sớm cùng linh hồn của mình dung hợp làm một thể.

Hai người đều là loại kia nhất đẳng tuyệt đỉnh cao thủ, nhất đao nhất kiếm, nhất thời đánh chính là Thiên Bãng Địa Liệt. Yêu Vô Mộng hai thanh cự kiếm một công một thủ, ngay ngắn trật tự. Đao khách Lão Vương một thanh trường đao chém thẳng trăm cắt chiều thức tinh diệu, mà lại cái kia Tuyệt Bạch Trường Dao còn có cái này cực kỳ mạnh mẽ linh hồn công kích, mỗi một lần vung đao đều có thể ảnh hưởng đến Yêu Vô Mộng tâm thần.

Nguyên cơ hai người tranh đấu quả nhiên là hung hiểm dị thường, triển đấu trọn vẹn một canh giờ, hai người vẫn như cũ bất phân cao thấp, ai cũng không làm gì được người nào. Hai người cũng phát hiện, nếu như tại dạng này đánh xuống, chỉ sợ không có cái mấy ngày mấy đêm cần bản phân không ra thắng bại. Mà hiện ở loại tình huống này cần bản dung không được bọn họ thật đánh nhau chết sống cái mấy ngày mấy đêm.

Đao khách Lão Vương cố nhiên là lo lắng Yêu Vô Mộng còn có đồng bọn, bởi vì hắn biết Vạn Yêu Quốc phái tới tuyệt đối không chỉ một người này. Mà Yêu Vô Mộng cũng là có chút không muốn chiến, không vì cái gì khác, trạng thái của hắn bây giờ đã bảo trì không bao lâu.

Tuy nhiên vận dụng Phần Tịch lực lượng có thể cho thực lực của hắn bạo tăng, từ đó đạt đến đỉnh cấp cửu vân Chí Tôn cường giả, thế nhưng là thời gian này lại là có hạn chế. Hiện tại, loại trạng thái này nhiều nhất còn có thể duy trì một canh giờ, lại nhiều, vậy liền sẽ đối với thân thể của hắn tạo thành rất lớn thương tổn cùng gánh vác.

Nhưng là cứ như vậy dừng tay, Yêu Vô Mộng trong lòng cũng mười phần không cam lòng, nếu như mình có thể đánh bại cái này Vương đao chủ nhân, đạt được thanh này Tuyệt Bạch Trường Dao, đến lúc đó cùng mình Bá Kiếm Cự Khuyết dung hợp, cái kia thực lực của mình tuyệt đối sẽ có một cái tăng lên cực lớn. Nguyên cơ tại hai người tách ra không đến ba cái hô hấp về sau, Yêu Vô Mộng lần nữa lần người mà lên.

Lần này, Yêu Vô Mộng chẳng những trong tay hai thanh cự kiếm tất cả đều dùng để công kích, mà lại càng bắt đầu sử dụng trên thân chỗ khớp nối sắc bén Cốt Thứ. Cứ như vậy, Yêu Vô Mộng quả thực liền thành một thanh Tuyệt Thế Hung Khí hóa thân. Hung hãn không muốn mạng điên cuồng tấn công, liền xem như đao khách Lão Vương cũng không thể không tạm thời tránh mũi nhọn, chỉ có thể kéo lấy trường đao không ngừng chống đỡ.

Vốn cho là Yêu Vô Mộng trên người Cốt Thứ cũng không có cái gì lực công kích, nhưng là bây giờ phát hiện những sắc bén đó Cốt Thứ quả thực thì cùng cái kia đem Cự Khuyết kiếm một dạng cứng cỏi sắc bén, chính mình vừa mới bắt đầu còn có ý đồ dùng bàn tay chống đỡ kết quả lập tức liền bị đâm xuyên. Đây cũng là hai người giao thủ đến nay lần thứ nhất thụ thương.

Tuy nhiên ngăn cản mười phần chặt vật, nhưng là đao khách Lão Vương cũng không có lộ ra bại thế. Đánh lâu không xong, Yêu Vô Mộng không khỏi trong lòng có chút vội vàng xao động, tại lại một lần dùng song kiếm ngăn Lão Vương trường đao về sau, đột nhiên nâng lên đùi phải đầu gối, chỗ đầu gối duỗi ra lóe hàn quang Cốt Thứ trực tiếp hướng về đao khách Lão Vương đâm tới.

Chẳng qua lúc này, Lão Vương trong tay Tuyệt Bạch Trường Dao chợt bộc phát ra một trận bạch quang, sau đó nguyên bản đã rất to lớn trường đao vậy mà biến thành chừng dài hơn năm thước rộng nửa mét cự đao. Nguyên bản bị đẩy ra trường đao giờ phút này bỗng nhiên nằm ngang ở trước người, Yêu Vô Mộng trên đầu gối Cốt Thứ trực tiếp đâm vào trường đao thân đao, cọ sát ra liên tiếp tia lửa.

Ngăn trở cái này một cái công kích về sau, Lão Vương hai tay bỗng nhiên bắt thối hờ ra, nhưng là thân thể lại không có có bất kỳ biến hóa nào. Hai cánh tay cánh tay trọn vẹn thô lớn gấp ba có thừa, Đá Hoa Cương đồng dạng hờ ra bắt thối chứng minh đôi tay này cánh tay ẩn chứa lực lượng khổng lồ. Không chút do dự, hai tay nắm chắc to lớn chuôi đao, Lão Vương miệng bên trong phát ra một tiếng gầm thét về sau, đã đem dài năm mét đại đao múa lên.

"Hồn Động tộc người là Hồn Động tộc" thấy lão Vương biến hóa, Yêu Vô Mộng trực tiếp thốt ra. Chẳng qua cũng không có đạt được Lão Vương hồi đáp gì, nghiêng tiếp, là mang theo vô cùng kinh phong to lớn đao nhận hoành chặt mà đến.

Mất thấy trốn tránh đã tới không kịp, mà cái này loại tình huống này, một khi lên trốn tránh tâm, cái kia chỉ sợ trong nháy mắt cơ hội rơi vào hạ phong, đối mặt liền miễn bất tuyệt Đao Thức chỉ sợ chẳng mấy chốc sẽ bị thua.

Nguyên cơ Yêu Vô Mộng cắn răng một cái, cảm thấy quyết tâm. Phụng lên lực lượng toàn thân, ngược lại nắm hai thanh cự kiếm đứng ở trước người. Vừa mới chuẩn bị tốt, cái kia to lớn trường đao đã chém vào trên song kiếm. Tia lửa bay vút, Yêu Vô Mộng hiện tại cảm giác cũng là bị vô số tinh cầu hung hăng va vào trên người.

Không nghĩ tới cái này trường đao chẳng qua là dài ba mét, thế nhưng là trọng lượng cùng lực đạo lại lớn hơn gấp trăm lần không ngừng a. Vén vén kiên trì ba cái hô hấp, tại đao khách Lão Vương trong tiếng hít thở về sau, Yêu Vô Mộng hai chân tuy nhưng đã cắm trong đất, lại như cũ bị trường đao lực lượng khổng lồ ép lui lại.

Lão Vương lần nữa quát ra một tiếng, chân phải đột nhiên đạp mạnh, toàn thân lực lượng lần nữa đề bạt ba phần, mà Yêu Vô Mộng nguyên bản liền bị trường đao ép hai chân trong đất cây ra rất dài một khoảng cách, lần này, nhất thời cảm giác vô pháp chống đỡ, cả người đều bị cỗ lực lượng kia đánh bay ngược mà ra. Tình cảnh này, hơi có chút lúc trước trong sơn động nhất kiếm đánh bay Tôn Ngộ Không đáng về.

Tại Yêu Vô Mộng bay ngược mà ra trong nháy mắt, Lão Vương hít sâu một hơi, người đã biến mất tại nguyên chỗ, thời điểm xuất hiện lại, chính là ở giữa không trung Yêu Vô Mộng đỉnh đầu. Yêu Vô Mộng thấy lão Vương xách đao truy kích mà đến, cường ép đề xuống có chút hỗn loạn linh hồn lực lượng, hai tay nâng lên hai thanh kiếm giao nhau tại trên thân.

Lão Vương lạnh hừ một tiếng, hai tay cầm đao từ đỉnh đầu hung hăng đánh xuống. Không có chút nào sức tưởng tượng một đao đem Yêu Vô Mộng đánh

cho trực tiếp hướng phía dưới rơi đập, nguyên bản đã lĩnh hồn lực lượng bắt đầu hỗn loạn Yêu Vô Mộng lần này chỉ cảm thấy ở ngực giống như là ép một tòa núi lớn. Nhưng là cái này vẫn chưa hết, tại Yêu Vô Mộng còn chưa rơi xuống đất thời điểm, đao khách Lão Vương đã xuất hiện tại Yêu Vô Mộng dưới thân, đồng thời cây trường đao bày ở phía sau, chuẩn bị đợi Yêu Vô Mộng rơi xuống thời điểm lại đến một đao.

Yêu Vô Mộng cấp tốc rơi xuống lúc tuy nhiên thấy lão Vương, nhưng là bất đắc dĩ loại kia nhanh chóng rơi xuống trọng lực để hắn chỉ có thể miễn cưỡng đem song kiếm thân kiếm nằm ngang ở bên cạnh thân. Lúc này hắn đã không dám dùng kiếm nhận để ngăn cản, bởi vì Lão Vương lực lượng quá khổng lồ, một đao chặt đến chính mình rất có thể bị lưỡi kiếm của chính mình làm bị thương.

Vừa mới đem song kiếm hộ tại trước người, Lão Vương một đao chém ngang đã tới. Một đao hạ xuống, Yêu Vô Mộng lấy một cái càng thêm tốc độ khùng khiếp hướng về hậu phương bay đi. Lúc này Yêu Vô Mộng chỉ cảm thấy hai tay cốt cách đứt đoạn, chỉ có thể miễn cưỡng nắm hai thanh kiếm không đến mức mất đi.

Cảm giác thân thể của mình không bị khống chế hướng về hậu phương bay lượn, Yêu Vô Mộng không khỏi cuối cùng dâng lên một trận cười khổ. Chính mình vẫn là chủ quan, xem ra năm đó cái kia nhất chiến thành danh Tuyệt Bạch Trường Đao cũng không phải là hư ảo tên a. Vốn cho là coi như không thể thắng nhưng rút đi cũng là dễ như trở bàn tay, mà chính là bây giờ liền thi triển Diệt Tịch kiếm Không Gian Xuyên Toa cơ hội đều không có.

Vừa nghĩ tới đây, Yêu Vô Mộng bỗng nhiên cảm giác phía sau lưng truyền đến đau đớn một hồi, sau đó cả người trong nháy mắt ngã đi. Tại hôn mê một khắc cuối cùng, Yêu Vô Mộng trong lòng có một ít hối hận. Bất quá, đã muộn.

Nguyên bản liền bị Lão Vương lực lượng khổng lồ chấn động đến lĩnh hồn đều có chút tán loạn Yêu Vô Mộng lần này lại hung hăng đụng tại một ngọn núi đá phía trên, trong nháy mắt liền trọng thương hôn mê. Cách đó không xa đao khách Lão Vương thở dài ra một hơi, sau đó đặt mông ngồi dưới đất. Hai tay hờ ra bấp thính nhanh chóng co vào, mà thanh trường đao kia cũng tại một trận quang mang về sau khôi phục nguyên bản lớn nhỏ.

Vội vàng trong ngực móc ra cái kia bình ngọc, sau đó đổ ra nửa giọt chất lỏng màu bích lục, vội vàng nuốt vào. Sau đó bắt đầu hấp thu dịch thể năng lượng.

Kỳ thực Lão Vương cũng không phải là Hỗn Độn tộc tộc nhân, hắn sở dĩ có thể vận dụng Hỗn Độn tộc biến thân, đó là bởi vì Lão Vương nhân duyên dưới sự trùng hợp từng chiếm được nửa cuốn Hỗn Độn 5 quyết. Mà lại là hậu bán quyển Hỗn Độn 5 quyết, chẳng qua Lão Vương thiên phú dị bẩm, vậy mà bằng vào nửa cuốn tàn quyển quả thực là học hội Hỗn Độn tộc Hỗn Độn 5 quyết bên trong thứ tư quyết, Hỗn Độn Cự Người Biển!

Chẳng qua thứ năm quyết thực sự rất khó khăn, mà thứ ba quyết chỉ có khẩu quyết không có chiêu thức, nguyên cớ chỉ học như thế nhất quyết. Nhưng chính là cái này nhất quyết, mà lại bởi vì không phải Hỗn Độn tộc nguyên cớ thi triển ra còn có rất nhiều hạn chế, coi như như thế, cái này nhất quyết cũng cứu Lão Vương vô số lần tánh mạng!

Lần này đồng dạng cũng là, nếu như không phải có cái này nhất quyết Hỗn Độn Quyết, chỉ sợ hôm nay ngã xuống đất, cũng là hắn.

Nghỉ ngơi một lát, sử dụng Hỗn Độn Quyết đối với thân thể sẽ tạo thành rất lớn gánh vác, nhưng may mắn có một bình Nguyên Thần Thủy, có thể nhanh chóng đánh tan đối với thân thể thương tổn. Bất quá bây giờ cũng vãn vãn chỉ còn lại có non nửa bình, mỗi dùng một giọt Lão Vương đều mười phần thịt đau.

Từ từ đứng người lên, mang theo đại đao, Lão Vương đi từ từ đến vẫn như cũ hôn mê Yêu Vô Mộng bên người. Nhìn lấy hai tay cốt cách vỡ vụn đồng thời trên thân nhiều chỗ trọng thương Yêu Vô Mộng, Lão Vương lắc đầu.

Có lẽ, đây cũng là kết quả của mình. Đáng tiếc, vận mệnh này, không phải mình có thể lựa chọn, từ khi chính mình cảm thấy nắm lấy cây đao này thời điểm, vận mệnh của mình, liền đã nhất định. Hoặc là giết địch, hoặc là chiến tử.

Thở dài, Lão Vương liền chuẩn bị một đao kết liễu này người. Dù sao này người là Vạn Yêu Quốc, cùng mình được cho địch nhân. Giết, cũng liền giết!

Sau đó, Lão Vương hai tay cầm đao, nguyên bản vác lên vai trường đao đột nhiên chặt xuống. Thế nhưng là bỗng nhiên Lão Vương ồ một tiếng, đợi mặt đất bụi đất tán đi, Lão Vương phát hiện dưới đao trừ nứt ra một đao thật dài khe hở, đầu còn có nửa cái bóng người!

Trong lòng hơi động, Lão Vương cảnh giác ngẩng đầu. Phát hiện trước người Thạch Sơn một chỗ nhô lên chỗ, đứng đấy năm người. Bên trong một cái người trên bờ vai, thì mang theo hôn mê Yêu Vô Mộng!

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngô Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 163: Hoàng Tuyền 5 Chiến Tướng!

Trong lòng thẳm thẳm một tiếng không tốt, nhìn lấy chỗ cao những người kia, đao khách Lão Vương trong lòng hồi hận không thôi. Chính mình vẫn là quá không quả quyết, bỏ lỡ lần này cơ hội, về sau muốn lại giết Yêu Vô Mộng, chỉ sợ cũng rất khó khăn. Mà lại trải qua trận này, cái kia Yêu Vô Mộng tu vi tuyệt đối sẽ đạt được một cái cự đại tăng lên. Nếu như lần tiếp theo tái chiến, Lão Vương thế nhưng là không có một chút xiu lòng tin.

Bất quá bây giờ cũng không có thời gian suy nghĩ khác, chỗ cao năm người này, bốn nam một nữ, mỗi cái trên thân thể người đều tản ra cường đại cùng cực khí thế nguy hiểm. Lão Vương biết, đây là Vạn Yêu Quốc viện quân đến. Năm người này, đao khách Lão Vương đều biết, mà lại gặp qua không chỉ một lần! Mỗi một giới Lục Quốc chiến, năm người này đều sẽ chen chúc tại Vạn Yêu Vương bên người. Tuy nhiên nhận biết, chẳng qua nhưng chưa bao giờ có giao thủ, tuy nhiên Hoàng Tuyền thế giới cùng Vạn Yêu Quốc cũng không hữu hảo, nhưng là cũng không có đạt tới trở mặt trình độ!

Năm người này, theo thứ tự là lão đại Phần Yên, Mặc Tàn, Sở Chiến, Tuyệt Sát cùng Hàn Lăng. Mà mang theo Yêu Vô Mộng, cũng là Tuyệt Sát! Năm người này, là Vạn Yêu Quốc 5 Đại Yêu Thần, mỗi người đều có đỉnh cấp Giới Chủ thực lực, tại Vạn Yêu Quốc, quả nhiên là dưới một người trên vạn người tồn tại.

Hiện có Lục Đại Thần Quốc, mỗi một cái Thần Quốc đều sẽ có một chi bên ngoài cường hãn tiểu đội dùng để chấn nhiếp. Cũng tỷ như Hoàng Tuyền thế giới là ngũ đại tướng quân, cũng chính là đao khách Lão Vương chính là một cái trong số đó. Vạn Yêu Quốc chính là 5 Đại Yêu Thần, cũng chính là cái này tới năm người. Còn lại mấy cái đại thần thủ đô có năm tên hoặc là sáu tên đỉnh cấp Giới Chủ thực lực nhân tạo thành tiểu đội.

Nói đến đây, thì không thể không nói một chút Lục Đại Thần Quốc thống trị hệ thống. Đầu tiên ở vào tầng cao nhất, khẳng định cũng là nắm giữ Trấn Giới Thiên Bì sáu vị Giới Chủ. Mỗi một vị Giới Chủ đều là từ Trấn Giới Thiên Bì tự hành tuyển định, thực lực vượt xa Lục Đại Thần Quốc tất cả mọi người.

Chỉ có không có đạt được Trấn Giới Thiên Bì thừa nhận, coi như người Thiên Phú Tư Chất lại yêu nghiệt, nắm giữ tư nguyên nhiều hơn nữa cùng thời gian, cũng không thể nào là Lục Đại Giới Chủ đối thủ. Nguyên có Lục Đại Giới Chủ cũng là sáu vị còn sống thần, bọn họ sở hữu giả tuyệt đối Thống Trị Lực Lượng.

Mà Giới Chủ phía dưới, thì là sáu vị Thủ Hộ Giả! Cái này sáu vị Thủ Hộ Giả, có thể nói là Giới Chủ phía dưới đệ nhất nhân. Mặc dù không có Trấn Giới Thiên Bì, nhưng là nó chiến đấu lực lại đúng không là phổ thông cấp Giới Chủ thực lực nhân có thể chống lại. Nơi này nói tới nắm giữ Giới Chủ thực lực, chỉ là những thành công đó dung hợp chín đạo pháp tắc cứu vãn Chí Tôn. Bởi vì mỗi một lần Thiên Bì lựa chọn Giới Chủ đều là tại trong những người này lựa chọn, lại thêm thực lực của bọn hắn đã vượt qua cứu vãn Chí Tôn quá nhiều, nguyên có liền được xưng hô vì cấp Giới Chủ cường giả.

Mà đồng dạng cấp bậc, thực lực chênh lệch cũng là ngày đêm khác biệt. Cũng tỷ như đao khách Lão Vương thực lực cũng là cấp Giới Chủ bên trong đỉnh cấp cường giả, nhưng là cùng sáu vị Thủ Hộ Giả so sánh nhưng lại kém rất nhiều.

Cho nên khi nhìn thấy phía trên năm người này thời điểm, đao khách Lão Vương tuy nhiên kinh hãi nhưng coi như trấn định, bởi vì nơi này dù sao cũng là Hoàng Tuyền thế giới, mà lại, đối phương 5 Đại Yêu Thần đều đi ra, cái kia Hoàng Tuyền thế giới 5 đại chiến tướng, khẳng định cũng sẽ ra tay. Không phải vậy chỉ sợ bình thường cứu vãn Chí Tôn ở trong tay bọn họ, cũng là bị miểu sát hạ tràng!

Nghĩ đến chỗ này, Lão Vương cây trường đao cắm trên mặt đất, sau đó chấp tay một cái ngẩng đầu lên nói: "Ta tưởng là ai, nguyên lai là Vạn Yêu Quốc lừng lẫy nổi danh năm vị Yêu Thần a. Không biết năm vị tới đây, có gì muốn làm a "

Năm người kia nhìn thấy cái này Lão Vương chẳng những không có lập tức đảo tảo ngược lại cùng nhóm người mình đáp lời, sau đó lẫn nhau liếc mắt một cái, trong đó Phần Yên đối với vị kia gọi là Mặc Tàn nhún gật gật đầu. Cái này Mặc Tàn nhìn như một vị thư sinh yếu đuối, mà lại bên hông cái lấy binh khí cũng là một cây cánh tay dài bút lông. Toàn thân áo trắng phía trên có lấm tã lấm tã mài ngắn, không nói ra được nho nhã!

Này người tiến lên một bước, đồng dạng chấp tay một cái nói: "Tuyệt Bạch Trường Đao Lão Vương, các người Hoàng Tuyền thế giới 5 đại chiến tướng uy danh càng hơn a. Còn chúng ta hôm nay là sao tới đây, chỉ sợ người cũng tâm lý nắm chắc, những cái kia hư liền không nói. Nguyên bản chúng ta năm vị Yêu Thần cùng các người cũng không có thâm cừ đại hận gì, chẳng qua hôm nay người thương Yêu Vô Mộng, thân là Yêu Vô Mộng sư thúc, làm sao cũng phải hướng người lãnh giáo một chút. Mà lại người cái này Tuyệt Bạch Trường Đao nguyên bản là trưởng bối, lấy lớn hiếp nhỏ, chúng ta toà này sư thúc, cũng không thể nhìn như không thấy a!"

Mặc Tàn những lời này, nói giọt nước không lọt, mà lại trong nháy mắt liền đem Lão Vương về phần ý lớn hiếp nhỏ tình trạng. Nếu như vậy, về tình về lý, Lão Vương đều là nhất định phải tiếp nhận cái này Mặc Tàn khiêu chiến. Không phải vậy đường đường Hoàng Tuyền thế giới 5 đại chiến tướng một trong khi để người ta tiểu bối nhưng lại không dám nhận bị người ta trưởng bối khiêu chiến, nói ra, chỉ sợ Lão Vương cũng không mặt mũi gặp người!

Mà lại, cái này Mặc Tàn mà nói cũng không giả. Yêu Vô Mộng Diệt Kiếm Phần Tịch, chính là năm đó Phần Yên thành danh binh khí, về sau nhìn Yêu Vô Mộng đối với kiếm đạo có mười phần yêu nghiệt thiên phú, sau đó liền đem thanh này Phần Tịch truyền cho hắn, nói đến, cũng coi là nửa cái. Dạng này tính đến, cái này Mặc Tàn tự nhiên cũng chính là Yêu Vô Mộng sư thúc.

Nhưng là nếu như người cho rằng Phần Yên không có Phần Tịch kiếm thì thực lực đại giảm, vậy người coi như sai. Năm đó không ít người nghe nói Phần Yên không có Phần Tịch kiếm nguyên có thừa cơ tìm hắn quyết đấu, thế nhưng là những người kia, tất cả đều chết. Bởi vì Phần Yên mặc dù không có Phần Tịch kiếm, nhưng là hắn lại đạt được một kiện binh khí càng thêm lợi hại!

Đao khách Lão Vương trong lòng một phen tư lượng, liền nâng lên cầm trên mặt đất trường đao, sau đó cấp tốc lui lại một khoảng cách. Sau đó hít sâu một hơi, hướng về phía cái kia Mặc Tàn nói: "Tới đi, hôm nay liền để ta cái này Vương đao, thử một chút người tuyệt mệnh bút! Nghe nói Thư Sinh Mặc Tàn, không gặp sinh tử không ra bút. Ta Lão Vương thế nhưng là một mực hảo hảo hiếu kỳ a!"

"Ha ha, quá khen. Tại hạ cũng vẫn muốn nhìn xem năm đó nhất chiến thành danh Tuyệt Bạch Trường Đao, có phải hay không vẫn như cũ sắc bén đâu!" Nói xong, nguyên bản đứng tại tảng đá núi nhô lên chỗ Mặc Tàn, cả người đột nhiên biến mất, đồng thời, ở phía dưới Lão Vương đột nhiên nâng lên trường đao trong tay, dùng nở nang thân đao cản trước người.

Sau đó chỉ gặp ba bốn giọt tri thức bỗng dừng bay tới, sau đó hung hăng đâm vào Lão Vương nâng lên trên thân đao. Tuy nhiên nhìn như vô hại mấy giọt tri thức, bất quá khi đâm vào trên trường đao thời điểm Lão Vương hai tay một trận, không nghĩ tới cái này mấy giọt tri thức lực va đập lại to lớn như thế.

Lúc này, Lão Vương cảm giác được bên cạnh thân mình phong đánh tới, không chút nghĩ ngợi vung đao chém ngang, đồng thời nhân cũng là phía bên phải ba bước dịch ra nguyên bản vị trí. Cái này chém ngang một đao chém vào ba chỉ từ tri thức tạo thành mũi tên trên thân, ba mũi tên ứng thanh mà đứt, chẳng qua cắt ra về sau nhưng như cũ hóa thành ba giọt tri thức xuyên qua Lão Vương vừa mới đứng yên địa phương.

Nếu như không phải chiến đấu trực giác dị thường nhạy bén, chỉ sợ vừa mới liền trúng chiêu. Nhìn thấy cái này Mặc Tàn phương thức công kích quỷ dị như vậy, Lão Vương không khỏi trong lòng trầm xuống. Nếu như mình là toàn thịnh trạng thái, thắng bại cần phải tại năm năm số lượng, nhưng là bây giờ chính mình mười phần thực lực cũng liền có thể phát huy cái sáu bảy phần, tại cùng cao thủ như vậy quyết đấu thời điểm tự nhiên rất nhanh liền rơi vào hạ phong, nhưng là còn không đến mức lập tức chiến bại!

Chặt đứt cái này ba chỉ mặc nước hình thành mũi tên về sau, Lão Vương cũng nhìn thấy Mặc Tàn thân ảnh. Nhưng là cái nhìn này liền để Lão Vương lòng tự dụng thẳng, cảm thấy run lên. Bởi vì vừa mới cái nhìn kia, Lão Vương nhìn thấy Mặc Tàn đang đứng tại chỗ kia Thạch Sơn chân núi chỗ, gương cung lấp tên, nhắm chuẩn chính mình.

Cái kia cung cùng tiễn đều là từ tri thức tạo thành, chẳng qua Lão Vương lại không có kinh thị chút nào ngược lại càng phát thận trọng. Vừa mới ba giọt tri thức lực lượng liền đã rất mạnh, nếu như bị cái này cung tiễn bắn trúng, coi như mình có thể dùng Vương đạo ngăn cản được nhưng là lực lượng kinh khủng kia chỉ sợ cũng phải để cho mình luống cuống tay chân.

Nghĩ đến chỗ này, Lão Vương bỗng nhiên trong ngực móc ra cái kia bình ngọc, sau đó ngược lại ba giọt chất lỏng màu bích lục ở trong miệng. Cổ họng nhất động, đã nuốt nuốt xuống. Ngay tại Lão Vương cúi đầu thả lại bình ngọc trong nháy mắt, xa xa Mặc Tàn ngón tay liền động, ba cái mũi tên dài hiện lên xếp theo hình tam giác phi tốc bắn ra.

Tiến như lời đình, một tiếng ầm vang đem Lão Vương nguyên lai đứng địa phương oanh ra một cái động lớn. Thế nhưng là nguyên địa đã không thấy Lão Vương thân ảnh, Mặc Tàn gương cung lấp tên, lại là ba chỉ mặc tiễn chuẩn bị sẵn sàng. Thế nhưng là trong tâm mắt lại mất đi Lão Vương bóng dáng. Không dám thất lễ, Mặc Tàn lực lượng thần thức đột nhiên tuôn ra, tựa như một cái lưới lớn mở ra, để mà bắt Lão Vương tung tích.

Đột nhiên, Mặc Tàn phát ra một tiếng buồn bực uống, tựa hồ là thụ thương. Cũng là như thế một cái nháy mắt, Lão Vương sau lưng Mặc Tàn trống rỗng xuất hiện. Chẳng qua lúc này Lão Vương thân hình mười phần gầy gò, mà lại liền trong tay trường đao cũng thay đổi thành một thanh Tế Đao.

Lão Vương xuất hiện về sau không chậm trễ chút nào một đao vẽ hướng Mặc Tàn bên hông, cảm giác được phía sau sát ý cùng gió lạnh, Mặc Tàn đã tới không kịp trốn tránh. Cấp tốc buông tay ra bên trong cung tiễn, tay phải tại bên hông một vòng sau đó cánh tay kia lớn lên tuyệt mệnh bút đã ngược lại nắm ở trong tay. Miễn cưỡng ngăn trở cắt ngang mà đến Tế Đao.

Bởi vì cái gọi là nhất thốn Trường nhất thốn Cường, một tắc ngắn một tắc hiểm. Vừa mới nếu không phải là bởi vì cái kia tuyệt mệnh bút chỉ có cánh tay dài ngắn nguyên cơ vừa vận tới lấy rút ra ngăn trở, nếu như đổi những binh khí khác, cái kia Mặc Tàn giờ phút này đã bị một phân thành hai.

Tay phải ngược lại nắm tuyệt mệnh bút ngăn trở Lão Vương trường đao, Mặc Tàn tay trái một quyền một phen, một thanh từ tri thức tạo thành búa đã nắm ở trong tay. Đồng thời tuyệt mệnh bút vậy một cái, thừa cơ xoay người một cái, trái phải búa hung hăng hướng về Lão Vương cổ chém tới.

Lão Vương lúc này chẳng biết tại sao, bất luận là tốc độ vẫn là năng lực phản ứng đều thật to tăng lên, ngay tại Mặc Tàn đẩy ra trường đao đồng thời người đã khẽ cong eo, sau đó tay trái chống đất, cả người đầu dưới chân trên dựng ngược mà lên đồng thời hai chân bình thân. Lần này chẳng những né tránh Mặc Tàn búa, mà lại trong nháy mắt trường đao nghiêng bỏ, một đao kia nếu là chém chuẩn, Mặc Tàn cảm thấy chắc chắn phải chết.

Mà Mặc Tàn lúc này lực cũ vừa qua lực mới chưa sinh, bất luận là trốn tránh vẫn là tránh né đều khó có khả năng. Chẳng qua hắn cũng không hoảng loạn, mà chính là đột nhiên hai mắt nổ bắn ra một đạo hắc quang, tại trên người mình trong nháy mắt xuất hiện một bộ đen nhánh, hình như có tranh Thủy Mặc thành khai giáp. Lão Vương một đao trực tiếp chém vào trên khai giáp mặt. Nhưng là chỉ nhìn ra một đạo Đạo Ngăn, cũng không có đã thương được Mặc Tàn mây may.

Ngay tại Mặc Tàn vừa định thừa cơ phản kích thời điểm, bỗng nhiên cảm giác ngược lại bốn cổ khí thế cường đại cuốn tới, cứ thế mà đem Mặc Tàn đánh lui lại mấy bước. Nhìn người tới, trên núi đá bốn người đồng thời nhướng mày, mà đao khách Lão Vương lại là buông lỏng một hơi.

Hoàng Tuyền thế giới 5 đại chiến tướng, đến đông đủ!

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngô Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 164: Tử chiến!

Cái này chạy tới bốn người, chính là Hoàng Tuyền thế giới 5 đại chiến tướng còn lại bốn người. Mà đạo khách Lão Vương sở dĩ không có ở nhìn thấy Vạn Yêu Quốc năm người thì lập tức đảo tẩu nguyên nhân, cũng là bởi vì hắn biết mình viện quân cũng sẽ rất nhanh chạy tới. Mà chính mình muốn làm, cũng là tại bọn họ trước khi đến, ngăn chặn năm người này. Cho nên khi Mặc Tàn nói muốn khiêu chiến hắn cho Yêu Vô Mộng lấy lại danh dự thời điểm, Lão Vương tâm lý nhưng thật ra là buống lỏng một hơi. Nếu không mình còn muốn chủ động qua khiêu khích, khi đó Lão Vương có thể không có nắm chắc đối diện còn có là biết một đôi với một đơn đầu.

Nhanh chóng lui lại mấy bước, cùng tới bốn người đứng chung một chỗ, lúc này, Lão Vương mới là thật an tâm. Lúc này, vừa tới trong bốn người, một vị đầu vai mang theo một cây Tử Sắc cây gậy, ước chừng cũng liền hai mươi tuổi ra mặt thiếu niên đi tới, trong ngực móc ra một cái hộp ngọc nhỏ, mở ra về sau, bên trong chứa năm viên vàng óng ánh đan dược. Xuất ra trong đó một hạt, đưa cho Lão Vương. Lão Vương vươn tay nhận lấy, lại cầm ở trong tay do dự không nguyện ý ăn vào.

"Lão Vương, không đến mức đi ngươi không nỡ ăn chính mình, ta đem ta cho ngươi ngươi còn có không nỡ ta thật sự là phục ngươi, ngươi nếu là không nỡ ăn, một hồi đánh nhau ngươi liền đợi đến bị đánh đi!" Nói chuyện, chính là đưa cho Lão Vương đan dược thiếu niên kia.

Nghe thiếu năm, Lão Vương ngẫm lại, sau đó cắn răng một cái, há mồm đem viên thuốc kia nuốt vào qua. Rất nhanh, một cỗ uy mãnh tuyệt luân khí thế từ Lão Vương trong thân thể truyền ra.

"Không hổ là Tử Kim Huyết Long Đan, thật là đồ tốt a. Nếu không phải lần này tình thế cực kỳ nghiêm trọng trước mặt, ta là thật không nỡ ăn. Cái này một khóa chẳng những ta thương thế toàn tốt, mà lại càng hơn lúc trước a!" Lão Vương cười ha ha, đồng thời thân thể từ từ khôi phục bình thường bộ dáng, mà trong tay đại đạo cũng tại một trận quang mang về sau khôi phục nguyên dạng.

Nguyên lai vừa rồi Lão Vương tốc độ sở dĩ đột nhiên biến nhanh, đó là bởi vì Lão Vương cưỡng ép ép trong thân thể linh hồn lực lượng đồng thời toàn bộ tập trung ở đại não, bởi vậy bất luận là Phản Xạ Thần Kinh vẫn là tốc độ di chuyển tất cả đều trên diện rộng tăng trưởng. Mà đem Tuyết Bạch Trường Dao biến nhỏ, cũng là vì có thể càng nhanh xuất dao. Loại này chiêu số, là Lão Vương một mình sáng tạo.

Làm Lão Vương khôi phục lại đỉnh phong thời điểm, Vạn Yêu Quốc năm người, cũng tất cả đều nhảy xuống Thạch Sơn. Chẳng qua Yêu Vô Mộng lại bị đặt ở thạch trên núi. Dù sao hiện tại song phương đều biết gặp được cường địch, đại chiến cùng một chỗ, người nào đều không có tâm tư lại đi chiêu khán Yêu Vô Mộng.

Đồng dạng, Mặc Tàn cũng nuốt một hạt đan dược khôi phục vừa mới hao tổn. Vừa rồi một phen giao thủ tuy nhiên hao tổn không lớn, nhưng là dù sao không phải toàn thịnh trạng thái, chỉ sợ đại chiến thời điểm sẽ ảnh hưởng phát huy.

"Hoàng Tuyền Ngũ Chiến Tướng, cửu ngưỡng đại danh a, hôm nay rốt cục có thể thưởng thức tâm nguyện!" Cái này nói chuyện, là Vạn Yêu Quốc 5 Đại Yêu Thần một trong Phần Yên, cũng là năm người này lão đại.

Cái này Phần Yên thoát nhìn là cái chừng ba mươi tuổi tuổi trung niên nhân, tóc dài, mày kiếm mắt sáng, đáng vẻ đường đường. Mà lại hai tay không, trên thân cũng nhìn không ra có cái gì binh khí.

"Vạn Yêu Quốc 5 Đại Yêu Thần, cũng là nổi tiếng nhân vật a, chúng ta sao lại không phải một mực hi vọng có thể cùng các ngươi nhất tuyệt cao thấp đâu?" Trả lời, tự nhiên cũng là Ngũ Chiến Tướng lão đại, đây là một người mặc một thân màu mực trường bào trung niên nhân, tướng mạo phổ phổ thông thông, nhìn không ra chút nào đặc điểm. Dạng này người nhìn qua nhất nhãn người cảm thấy sẽ không nhớ kỹ hắn hình dạng!

Đây chính là người này địa phương đáng sợ. Hoàng Tuyền Ngũ Chiến Tướng, theo thứ tự là lão đại Tà Quân, cũng chính là vừa mới trả lời này người, là một vị cực kỳ khủng bố thích khách, từng thả ra hào ngôn, cái này thương sinh chư linh, trừ bỏ Trần Giới Thiên Bì, những người còn lại, đều là tại có thể giết liệt kê. Mà sự thật chứng minh đó cũng không phải hư ảo lời tuyên bố.

Mà lão nhị thì là một vị gọi Đỗ Thiên Dương ước chừng hai mươi bảy hai mươi tám tuổi người trẻ tuổi, trong tay dẫn theo một thanh Độc Giác Ma Long Thương. Cái này thương lai lịch rất lớn, chính là đã từng Diệt Thế Ma Quốc ba Đại Ma Đầu một trong diệt thế tham Long Long Giác chế thành. Thương động làm theo Ma khí bốc lên, thương ra làm theo Ma Long diệt thế!

Lão tam đồng dạng là một vị thiếu niên, gọi là Thương Thắng, mười phần gầy yếu. Tuy nhiên hình dạng thanh tú thân cao gầy, thể nhưng là binh khí của hắn lại là một đôi toái quang chủy thương chùy! Cái này một đôi búa lớn không biết đập nát nhiều ít đầu người sợ, hủy nhiều ít người binh khí, quả nhiên là dụng chi tức tử đánh chi tức vong.

Mà lão tứ thì là vị này cứu Tôn Ngô Không bọn người nhất mệnh đạo khách Lão Vương, nơi này thì bất quá nhiều lắm lời. Còn người cuối cùng, cũng chính là đưa cho Lão Vương đan dược người kia, tên là Chiến Vân Nghĩa, tay làm một cây Phá Đạo Trụy Tiên Côn, Côn Thế sắc bén, chiêu thức hung ác.

Năm người này xếp thành một hàng, nhất thời một cỗ trùng trùng vân tiêu bá khí cùng hào khí đập vào mặt, từ từ vậy mà cuốn lên một đạo cuồng phong. Cái này lúc cuồng phong mà hiện lên đã thủ hình dáng khi thì hiện lên thiên quân vạn mã bộ dáng, trong lúc nhất thời năm người khí thế đạt tới đỉnh phong.

Mà một bên khác năm người cũng không yếu.

Vạn Yêu Quốc 5 Yêu Thần, lão đại Phần Yên, hai tay trống không rất tùy ý đứng tại phía trước nhất, sắc mặt nhẹ nhõm nhìn chăm chăm đối diện năm người. Mà lão nhị thì là một vị gọi là Sở Chiến cuồng nhân, bấp thập cả người hờ ra, một hai bàn tay to nắm tay, căn cây xương ngón tay đột xuất, người

sáng suốt liếc thấy đạt được đây là một cái quyền thuật cao thủ. Mà giờ khắc này, cái này Sở Chiến chính là một mặt hưng phấn từ từ mang theo hai cái ngăm đen nguyên bộ.

Mà lão tam thì là một vị bên hông vác lấy hai thanh trường kiếm người trẻ tuổi, người trẻ tuổi kia mặc dù chỉ là đứng ở nơi đó, nhưng là cho người cảm giác lại là một thanh sắc bén dị thường bảo kiếm đứng ở đó, đồng thời, tại kiếm khí bắn tứ tung đồng thời lại có một loại mịt mờ kiếm ý đang không ngừng lưu chuyển. Người này gọi là Tuyệt Sát, kiếm đạo cao thủ.

Về phần lão tứ thì là vừa vận xuất thủ Mặc Tàn. Vị cuối cùng thì là một vị hình dạng tuyệt mỹ nữ tử, tên là Hàn Lăng, tạm thời nhìn không ra nàng làm dùng binh khí gì. Chỉ bất quá từ nàng gương mặt ý cười xem ra, cũng tuyệt đối là cái không thể trâu nhân vật.

Hai đội nhân mã, xa xa tương đối, bầu không khí trong lúc nhất thời một vị ngưng trọng. Cái này hai đội nhân mã mười người tâm lý đều rất rõ ràng, hôm nay một trận chiến này, là đã sớm nhất định, ai cũng không có cách nào trốn tránh. Mà lại, lần này, tuyệt đối là sinh tử chi chiến. Hai phe nhân mã chỉ có một phương toàn diệt, trận chiến đấu này, mới có thể kết thúc!

Đúng lúc này, bỗng nhiên tự dung nổi lên một trận Thanh Phong, gió này lên không có dấu hiệu nào, nhưng lại vì hai phe kịch chiến, mở màn. Bất quá, chỉ có cái kia Tà Quân cùng Phần Yên, tựa hồ lược có cảm giác nghi ngờ nhìn nhìn một cái, nhưng lại không thấy gì cả. Sau đó, hai phe nhân mã bỗng nhiên đụng thẳng vào nhau.

Có thể là đại nam tử chủ nghĩa quấy phá, Tà Quân năm người nhân lại đồng thời vô tình hay cố ý tránh đi cùng cái kia Hàn Lăng giao thủ, mà chính là rồi rút lựa chọn còn lại bốn người sáng sáng từng đôi chém giết.

Chẳng qua bởi vì nghề nghiệp quan hệ, Tà Quân ngay đầu tiên liền đã biến mất thân ảnh. Chẳng qua Phần Yên biết, Tà Quân mục tiêu khẳng định là mình, nguyên có hấn cũng không có chọn lựa những người khác, ngược lại, lại nhanh chóng chạy về phía một chỗ trống trải khu vực. Tuy nhiên làm như vậy có nhất định mạo hiểm, bởi vì có lẽ Tà Quân biết thừa cơ qua ám sát người khác, nhưng là Phần Yên tin tưởng, đến bọn họ cấp bậc này, chỉ có cùng cấp bậc đồng dạng đối thủ cường đại mới có thể để bọn hắn có xuất thủ.

Cứ như vậy, đã đeo lên một đôi ngăm đen nguyên bộ Sở Chiến gánh xách Song Chùy Thương Thắng. Không khác, đơn giản là Thương Thắng vừa nhìn cũng là cái lực lớn vô cùng người, mà Sở Chiến thích nhất chính là như vậy đối thủ. Đồng dạng, Thương Thắng cũng là một mặt cả người lẫn vật nụ cười vô hại đón lấy Sở Chiến một đôi Thiết Quyền. Sau đó hai người liền bắt đầu thuận tủy lực lượng cùng chiêu thức so đấu, nhìn giống như là hai cái võ phu.

Mà dẫn theo trường côn Chiến Vân Nghĩa thì là cùng cái kia kiếm đạo cao thủ Tuyệt Sát đối đầu, hai người này cũng không phải cố ý chọn lựa cái gì, chỉ là bởi vì vừa vận gặp được cũng liền trực tiếp chiến khởi đến!

Còn lại Đỗ Thiên Dương cùng Lão Vương liếc mắt nhìn nhau phát hiện đối thủ thì thừa hai người, hơn nữa còn có một nữ, hai người đều không muốn cùng nữ tử kia giao thủ, nguyên có đồng thời hướng về kia Mặc Tàn chạy tới. Chẳng qua Đỗ Thiên Dương khoảng cách lân cận, cho nên khi trước cùng Mặc Tàn chiến khởi.

Lần này, thì thừa một người, Lão Vương hưng hăng nhìn Đỗ Thiên Dương nhất nhãn, sau đó đi từ từ đến cái kia Hàn Lăng trước mặt. "Cái kia, hai ta đánh đi. Tuy nhiên người là nữ, nhưng ta cũng làm sao đây pháp!" Không được, vừa nói xong, Lão Vương tâm lý giật mình, bởi vì ngay tại hấn vừa mới sau khi nói xong liền thấy trước mặt một đạo bạch quang hiện lên, sau đó trên gương mặt thì đau rát.

"Không nên xem thường nữ nhân, cái này là đối ngại cảnh cáo. Một hồi nếu như ngươi còn có không chăm chú, cái kia sau một khắc cũng là ngươi thời điểm chết!" Nói xong, hai tay vung lên, lại là một đạo bạch quang hiện lên.

Cảm giác được đau đớn trên mặt, Lão Vương vội vàng thu hồi kinh thị trong lòng. Sau đó trường đao một hồ sơ, đã đập bay cái kia phóng tới lưu quang. Lúc này, Lão Vương dùng khước mắt quét nhìn phát hiện, cái kia bạch quang, lại là một cây hiện ra Ngân Quang Trâm Cài

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 165: Phần Chúc Lệnh

Tuy nhiên Lão Vương đã biết nữ tử này không đơn giản, nhưng hấn vẫn là đánh giá thấp. Bởi vì tiếp xuống một trận tẩy lễ, để Lão Vương triệt để biết, xem thường nữ nhân đại giới là to lớn bao nhiêu.

Tại Lão Vương một đao đập bay đạo bạch quang kia đồng thời phát hiện cái kia bạch quang lại là một cây Ngân Trâm thời điểm, Lão Vương tâm lý đồng thời thẳng lên một trận nguy hồ sinh tử cảm giác nguy cơ. Loại nguy cơ này cảm giác là tu luyện Hỗn Độn 5 quyết thức thứ tư Hỗn Độn Cự Người Biến về sau, Lão Vương lấy được một loại năng lực đặc thù.

Cái này cùng loại với một loại thăm dò , có thể để Lão Vương tại từ nơi sâu xa phát giác được địch nhân hoặc là đối thủ đối với mình trình độ uy hiếp. Cho nên khi Lão Vương đối mặt Mặc Tàn thời điểm hẳn không có chút nào e ngại, cái kia cũng là bởi vì loại này thăm dò nói cho Lão Vương, Mặc Tàn sẽ không đối với mình tạo thành cái gì quá lớn uy hiếp. Mà đối mặt Yêu Vô Mộng thời điểm đồng dạng, cái kia dò thám biết kết quả biểu hiện tuy nhiên gặp nguy hiểm nhưng là không nguy hiểm đến tính mạng.

Nhưng là bây giờ cái này gọi Hàn Lăng nữ tử cho Lão Vương cảm giác, thì là một loại uy hiếp trí mạng. Lão Vương tâm lý hết sức rõ ràng, nữ nhân này tuyệt đối so với nhìn qua muốn kinh khủng hơn nhiều, chính mình chỉ cần một cái chủ quan, vậy hôm nay, thì là từ kỳ của mình.

Tư duy nhanh chóng vận chuyển, Lão Vương trực tiếp hai chân hơi hơi uốn lượn liền chuẩn bị lần người tiến lên. Nhiều năm thời khắc sinh tử chiến đấu đến phong phú kinh nghiệm nói cho Lão Vương, nữ tử này là sử dụng cái kia Ngân Trâm xem như phi tiêu viên trình bắn giết cao thủ. Một khi kéo dài khoảng cách vậy mình chỉ có đón đỡ tránh né phần, như thế chẳng những vô pháp đánh bại đối thủ thậm chí chính mình rất có thể biết chết ở chỗ này.

Đối phó địch nhân như vậy biện pháp duy nhất cũng là tới cận chiến, bằng vào chính mình trường đao cùng lực lượng bức bách nữ tử kia cùng mình đánh giáp lá cà. Chỉ có dạng này mới có hy vọng thắng lợi. Chẳng qua ngay tại Lão Vương vừa mới chuẩn bị vọt lên thời điểm, nữ tử kia bỗng nhiên hai chân nhất động vậy mà hướng phía Lão Vương chạy tới.

Trong nháy mắt có chút hoảng hốt, nữ tử này làm sao bất an thói quen ra bài bởi vì Lão Vương bất luận là tư thế vẫn là động tác đều là chuẩn bị tiến lên, cho nên khi Hàn Lăng bỗng nhiên xông lại, Lão Vương theo bản năng liền định cái biến tư thế. Thế nhưng là cũng là cái này trong nháy mắt, Hàn Lăng lấy một cái tốc độ cực nhanh đã đến trước mặt lão Vương.

Lúc này Lão Vương vịn vịn hai tay cầm đao, chuyển đổi tư thế mới làm đến một nửa. Nguyên cơ chỉ có thể nâng lên trường đao, miễn cưỡng dùng thân đao ngăn trở mặt của chính mình. Thế nhưng là vừa giờ lên trường đao, Lão Vương phát hiện nữ tử trước mắt đã không thấy. May mắn Lão Vương chiến đấu kinh nghiệm phong phú, cơ hồ là không có đi qua suy nghĩ, hai tay trường đao trực tiếp hướng (về) sau hất lên, đồng thời chân trái làm trục thân thể đã chuyển tới đằng sau. Quả nhiên, Lão Vương một đao kia hoành vung vừa vận bức lui dự định tập kích Lão Vương phía sau lưng Hàn Lăng.

Chẳng qua Hàn Lăng đang lui lại né tránh trường đao đồng thời, trong tay cũng không có nhàn rỗi, bốn cái lóe hàn quang Ngân Trâm đã vô thanh vô tức bắn về phía Lão Vương hai mắt cùng ở ngực. Cái này Ngân Trâm tốc độ cực nhanh, Lão Vương tốc độ so sánh cùng nhau cũng có chút chậm chạp, nguyên cơ chỉ tới kịp cúi đầu xuống tránh thoát bắn về phía hai mắt hai chi Ngân Trâm, mà bắn về phía ở ngực hai chi, làm thế nào cũng trốn không thoát.

Nhưng Lão Vương cũng không có ngồi chờ chết, tuy nhiên trường đao bởi vì vừa mới hoành vung thời điểm thân đao bên ngoài giờ phút này vô pháp trở về thủ, chẳng qua Lão Vương đối với đao vận dụng đã sớm đăng phong tạo cực, quả thực so đối với mình giải còn nhiều hơn. Nguyên cơ thân đao bên ngoài nhưng là chuỗi đao lại tại bên trong, nguyên cơ Lão Vương cánh tay co rút lại, hai tay hợp nắm còn nhiều hơn ra rất nhiều trường đao chuỗi đã nằm ngang ở ở ngực, vừa vận ngăn trở cái kia hai chi Ngân Trâm.

Thế nhưng là Lão Vương còn đến không kịp chậm khẩu khí, cái kia Hàn Lăng trong tay hất lên, lại là Lục chi Ngân Trâm nắm bắn mà đến. Tiếp đó, Lão Vương triệt triệt để để hồi hận, không chỉ là hồi hận chính mình gánh nữ tử làm đối thủ, càng hồi hận nữ tử này đã vậy còn quá khủng bố, trong tay Ngân Trâm vậy mà vô cùng vô tận, mà lại Lão Vương loại này đao khách am hiểu là đánh nhau tay đôi, thế nhưng là nữ tử này trừ tại lúc đầu cái kia một chút bên ngoài, toàn bộ đều là vừa đánh vừa lui, căn bản không cho Lão Vương có bất kỳ tới gần cơ hội.

Nguyên cơ Lão Vương cả người hoàn toàn ở vào bị đánh cấp độ, cái kia liên miên bất tuyệt nhưng lại lực đạo vô cùng lớn Ngân Trâm mưa to giống như trút xuống mà đến, rất nhanh, Lão Vương liền đã bị thương, mà lại quần áo trên người càng là vết nứt liên tục, cơ hồ cùng khát cái không khác. Thế nhưng là, Lão Vương lại không có biện pháp nào, nữ tử này chiêu thức, hoàn toàn đem Lão Vương khắc chế gắt gao.

Bên này Lão Vương khổ không thể tả, mà một bên khác Đỗ Thiên Dương lại càng đánh càng thuận tay. Cái này Mặc Tàn tuy nhiên cũng là một phương tuyệt đỉnh cao thủ, nhưng là tại Vạn Yêu Quốc năm vị Yêu Thần giữa, thực lực nên tính là kém nhất, chẳng qua hẳn lại là tất cả mọi người lớn nhất không dám chọc một người. Bởi vì Mặc Tàn dưới trạng thái bình thường thực lực xác thực thoáng lệch yếu, nhưng là một khi hẳn mặc vào cái kia thân Mặc Giáp, vậy đơn giản thì hoàn toàn biến một người, từ thư sinh yếu đuối trong nháy mắt biến thành khát máu cuồng bạo chiến sĩ.

Mà giờ khắc này, tại Đỗ Thiên Dương liên tục đánh mấy lần Mặc Tàn trên thân đã thụ thương, tại lại một lần bị Đỗ Thiên Dương nhất thương đánh bay về sau, Mặc Tàn hai mắt bỗng nhiên nổ bắn ra một đạo hắc quang, sau đó một bộ tựa hồ là tranh Thủy Mặc thành khải giáp đã mặc lên người. Nhất thời, một cổ còn như là Ma thần khí thế bốn tán mát.

Mà Đỗ Thiên Dương nhìn thấy Mặc Tàn biến hóa, chẳng những không sợ, ngược lại cười hắc hắc lên. Sau đó Đỗ Thiên Dương trường thương một hồi, Cường Thân vậy mà bắt đầu tản mát ra cuộn cuộn Ma khí. Cái này Ma khí tựa hồ có sinh mệnh, toàn bộ bám vào tại Đỗ Thiên Dương trên thân. Làm Ma khí tán đi về sau, Đỗ Thiên Dương trong tay Độc Giác Ma Long Thương đã biến thành một cây Lượng Ngân Long Giác thương. Mà lại Đỗ Thiên Dương trên thân cũng xuất hiện một bộ Ngân Nguyệt gọi Tinh Giáp. Bạc trường thương màu trắng tăng thêm màu bạc trắng chiến giáp, Đỗ Thiên Dương trong nháy mắt biến thành một vị kinh nghiệm sa trường Chiến Tướng. Sau đó, hai người lần nữa khai chiến.

Nếu như nói Đỗ Thiên Dương cùng Mặc Tàn chiến đấu giống như là cổ đại hai vị Tướng Quân giao thủ, cái kia Sở Chiến cùng Thương Thắng chiến đấu thì tuyệt đối là hai cái bạo lực cuồng chỉ thấy đối oanh. Thương Thắng nhìn thân thể gầy yếu bên trong lại ẩn chứa kinh khủng cự lực, nếu không phải hẳn đáng người thực sự quá gầy yếu, chỉ nhìn một cách đơn thuần lực lượng quả thực cũng là Hỗn Độn Nhất Tộc.

Mà lại trong tay hẳn Toái Quang Lưu Thương Chùy cũng không tầm thường, hai thanh chùy thân tựa như là hai khóa đang ở bạo liệt Tinh Thần, mỗi một lần huy động đều sẽ vạch ra hai đạo tinh quang, quả nhiên là xinh đẹp dị thường. Tại mỗi một lần đối oanh bên trong, đều sẽ chọt tán ra vô số ngôi sao mảnh. Chẳng qua đó cũng không phải Toái Quang Lưu Thương Chùy bị hư hao, mà chính là cái kia khuấy động linh hồn lực lượng bị hai người sức mạnh cường hãn cho cưỡng ép đã kích thành phần hình dáng năng lượng kết tinh.

Bạo lực cùng mỹ lệ, đây chính là Sở Chiến cùng Thương Thắng chiến đấu.

Nhưng là như thế này đẹp mắt chiến đấu, đồng dạng còn có Chiến Vân Nghĩa cùng cái kia kiếm đạo cao thủ Tuyệt Sát. Hai người đều là mười phần chú trọng chiêu thức Vô Học Tông Sư, mỗi một chiêu mỗi một thức đều hoàn mỹ không có thể bắt bẻ nhưng là lại không sẽ có vẻ cứng nhắc ngốc trệ. Lúc nào dùng chiêu thức gì, nên dùng cái gì tư thế để hoàn thành một chiêu này, đây hết thảy phóng phạt đều đi qua cực kỳ tinh vi tính toán một dạng. Hai người chiến đấu, quả thực có thể ghi vào sách giáo khoa bên trong. Vô học ảo nghĩa tại cái này trên người của hai người bày ra phát huy vô cùng tinh tế.

Chẳng qua nếu như có cao thủ quan sát lời nói, vẫn là có thể tại chiêu thức biến hóa cùng khí tức lưu chuyển ở giữa nhìn ra được, cảm trong tay Phá Đạo Truy Tiên Côn Chiến Vân Nghĩa vẫn là hơi chiếm thượng phong. Nhưng là ưu thế cũng không phải là hết sức rõ ràng, hai người muốn phân ra thắng bại, chỉ sợ muốn tương đối dài một đoạn thời gian.

Bên này bốn đội nhân mã đánh khí thế ngất trời, thế nhưng là Phần Yên cùng Tà Quân bên này thì tương đối yên tĩnh rất nhiều. Không, phải nói là yên tĩnh. Phần Yên nhắm chặt hai mắt, thân thể duy trì một cái hết sức cẩn thận tư thế, đồng thời chung quanh thân thể một cái giống như là núi thiếu ngọn nên đồng dạng lớn chừng bàn tay lệnh bài đang không ngừng vòng quanh hần xoay tròn.

Mà giờ khắc này Tà Quân, đã triệt để mất đi tung tích. Bất luận Phần Yên dùng biện pháp gì đều không thể cảm giác hoặc là dò xét đến Tà Quân tồn tại, tựa hồ căn bản cũng không có người này. Chẳng qua Phần Yên có thể cái kia tánh mạng đảm bảo, Tà Quân khẳng định thì tiềm phục tại chung quanh một nơi nào đó, chỉ bất quá hần tiềm hành quá lợi hại, chính mình không thể nhận ra cảm giác.

Thế nhưng là Phần Yên biết, chỉ có chính mình thoáng rò rỉ ra một điểm sơ hở, cái kia ngêhên đón cảm thấy là Tà Quân nhất kích trí mệnh, mà lại, rất có thể là chính mình vô pháp tránh thoát nhất kích. Dù sao cái này Tà Quân được xưng là Lục Đại Thần Quốc đệ nhất thích khách, chính mình tuy nhiên tự phụ, nhưng là cũng không có trăm phần trăm lòng tin có thể ngăn trở cái kia Tà Quân tất sát nhất kích.

Đối với Tà Quân, Phần Yên quá rõ ràng. Có bao nhiêu cao thủ cũng là bởi vì đối với mình quá mức tin tưởng nguyên có bị Tà Quân nhất kích đánh giết, liền sức hoàn thủ đều không có. Mà lại càng quan trọng hơn, Phần Yên đối với bốn người kia có so với chính mình còn có muốn tự tin mãnh liệt. Đã Tà Quân không xuất thủ, vậy cứ như thế hao tổn đi. Chờ mình bốn người diệt đối phương bốn cái, đến lúc đó năm người vây kín ở Tà Quân, mặc hần mạnh hơn cũng phải nằm tại chỗ này.

Đúng lúc này, bởi vì Phần Yên nghĩ đến chính mình phương này thắng lợi mà gần nhất vô ý lộ ra vẻ mỉm cười thời điểm, vẫn giấu kín lấy Tà Quân, xuất thủ. Đồng thời Phần Yên trong lòng hơi động, không khỏi có chút ảo não, chính mình vẫn là chủ quan. Chẳng qua lại cũng không bối rối, tại cảm giác được cái kia cổ kinh thiên sát ý đồng thời, Phần Yên chỉ tới kịp nhất câu ngón tay, căn bản là không kịp làm ra càng nhiều mà phản ứng.

Bất quá chỉ là cái này động một cái ngón tay, cứu Phần Yên nhất mệnh. Bởi vì Tà Quân trong tay ngược lại cầm Tất Hắc Chủy Thủ, tại sắp đâm đến Phần Yên cái cổ thời điểm, bị cái kia lớn chừng bàn tay lệnh bài ngăn trở!

"Phần Chúc Lệnh, đốt!"

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 166: Kịch chiến! Hỗn Động Cự Nhân Biến.

Phần Yên lời vừa ra khỏi miệng, cái kia nguyên bản chỉ lớn cỡ lòng bàn tay giống như là một cây thiếu đốt ngọn nên lệnh bài bỗng nhiên dâng một tiếng bốc cháy lên một tầng ngọn lửa màu xanh. Ngọn lửa này nhìn cực kỳ phổ thông mà lại cũng không mãnh liệt, nhưng là Tà Quân lại là mười phần kiêng kỵ, nhìn thấy hỏa diễm bốc lên mà thôi, Tà Quân không chậm trễ chút nào bay thẳng thân trở ra đồng thời lần nữa biến mất thân hình.

Lúc này Phần Yên nhưng cũng không dám thu Phần Chúc Lệnh trên ngọn lửa màu xanh, thậm trọng lần nữa bày ra một cái phòng ngự tư thế, Phần Yên tâm lý có chút nghĩ mà sợ. Vừa mới Tà Quân một kích này nắm bắt thời cơ quá tốt, nếu không phải mình đạt được Thượng Cổ Thần Khí Phần Chúc Lệnh, chỉ sợ mình bây giờ đã thành một cỗ thi thể.

Chẳng qua coi như thế, Phần Yên cũng không dám lại có chút phớt lờ, ngay sau đó trong lòng hoàn toàn yên tĩnh, cái gì đều không đi nghĩ. Cứ như vậy, bốn phía lần nữa yên tĩnh, không có một chút xú âm thanh, ngay cả cái kia Phần Chúc Lệnh trên ngọn lửa màu xanh bốc cháy lên đều không có một chút tiếng vang.

Mà Tà Quân giờ phút này cũng là có chút nghĩ mà sợ, không nghĩ tới cái này Phần Yên phản ứng nhanh như vậy, mà lại cái kia không đáng chú ý tiểu lệnh bài, lại là Thượng Cổ Thần Vật Phần Chúc Lệnh. Cái này khiến Tà Quân cảm giác mười phần khó giải quyết, vừa mới cũng chính là mình ngay đầu tiên thì nhận ra ngọn lửa kia, không phải vậy một khi bị ngọn lửa kia dính vào người, mình coi như không chết cũng bại.

Phần Chúc Lệnh, chính là Vạn Yêu Quốc Thượng Cổ thời kỳ thì nổi danh Thần Vật, tuy nhiên bề ngoài xấu xí chỉ là cái lớn chừng bàn tay tiểu lệnh bài, nhưng là một khi thành công dung hợp tế luyện về sau, sử dụng lên là đến uy lực cực lớn. Không nhưng có thể coi như một kiện phòng ngự lực cực mạnh

Phòng Ngự Thần Khí càng có thể coi như một món binh khí. Đặc biệt là trên lệnh bài kia dấy lên ngọn lửa màu xanh, lai lịch rất lớn.

Ngọn lửa màu xanh kia, gọi là Lưu Ly Thanh Chúc Hỏa, chuyên môn đốt Nhân Hồn phách. Một khi bị nhiễm, đầu tiên là một thân linh lực bị thiêu đốt không còn sau đó chính là thần thức sau cùng liên linh hồn đều sẽ bị thiêu đến không còn một mảnh. Bây giờ đang ở cái này Linh Hồn Thế Giới, ngọn lửa này có thể trực tiếp thiêu đốt linh hồn, một khi đụng phải, hậu quả kia không dám tưởng tượng a.

Bất quá, vừa mới một kích này cũng đại khái đó có thể thấy được cái này Phần Yên thực lực. Tuy nhiên Phần Chúc Lệnh bá đạo dị thường, nhưng có phải thế không không thể thủ thắng. Nghĩ đến chỗ này, Tà Quân thận trọng bắt đầu từ từ lui lại. Làm thối lui đến một cái cách Phần Yên đã có chút xa khoảng cách xa về sau, Tà Quân dừng lại. Sau đó đem cái kia Tất Hắc Chủy Thủ cần ở trong miệng đồng thời hai đầu gối ngồi xếp bằng trên đất, hai tay bắt đầu kết động pháp quyết, xem bộ dáng là đang chuẩn bị một cái tuyệt sát!

Đồng thời, một chỗ khác trong chiến trường đao khách Lão Vương cùng cái kia Hàn Lăng chiến đấu cũng tiến vào một cái khác giai đoạn. Trước đó bởi vì hai người nghề nghiệp quan hệ, đao khách Lão Vương một mực ở vào bị động bị đánh trạng thái, toàn thân trên dưới thương thế đang không ngừng tăng thêm. Khi hấn trong lúc vô tình nhìn thấy còn lại mấy người có chiếm thượng phong kém nhất cũng bất quá là ngang tài ngang sức, chỉ có chính mình một mực đang bị đánh mà lại rất có thể biết cái thứ nhất bị thua.

Lúc này, Lão Vương cảm thấy hung ác, cây trường đao trực tiếp cầm trước người, cũng mặc kệ biết sẽ không thụ thương, trực tiếp móc ra trong ngực bình ngọc, đem bên trong chất lỏng màu bích lục một hơi uống sạch sành sanh, sau đó đem bình ngọc hung hăng ngã trên mặt đất, tựa hồ là thoát khí phát tiết một chút nội tâm thịnh dau.

Ngay tại Lão Vương uống xong cái kia bình ngọc chất lỏng màu bích lục thời điểm, Hàn Lăng nắm lấy cơ hội trong tay Ngân Trâm không ngừng bắn chụm, chỉ là mấy cái như vậy hô hấp thế giới Lão Vương hai chân cùng trên hai tay đã cầm mười mấy cây Ngân Trâm. Cũng may mắn cái này Hàn Lăng tự phụ thân phận không có ở Ngân Trâm trên Ngâm độc, không phải vậy coi như Lão Vương có lợi hại hơn nữa hậu chiêu hiện tại cũng đã độc phát thân vong.

Chẳng qua lúc này Lão Vương trạng thái hết sức kỳ quái, cũng mặc kệ trên thân những Ngân Trâm đó, đang quát hạ cái kia địch thủ về sau giống như điên cuồng ngửa mặt lên trời gào thét. Cái kia thế như lôi đình tiếng rống thậm chí đem mây trên trời đều chấn động.

Tiếng rống còn không có ngừng, chỉ gặp Lão Vương quần áo trên người từng khúc rạn nứt, sau đó toàn thân bấp thịt tăng vọt, lần này không chỉ là hai tay, mà chính là toàn thân bấp thịt đều tại tăng vọt, trong tiếng gầm rống tức giận, Lão Vương nguyên bản thì tiếp cận người cao hai mét đang nhanh chóng biến lớn, ba mét, bốn mét, năm mét, tám mét, một mực dài đến mười mét mới dừng lại.

Không chỉ là chi có thân cao dài, Lão Vương giờ phút này toàn thân bấp thịt càng là từng khối hờ ra, vừa nhìn liền biết bên trong khẳng định ẩn chứa bạo tạc tính lực lượng. Mà lại không chỉ có như thế, tại Lão Vương đạt tới mười mét độ cao về sau, trên người hấn vậy mà loáng thoáng xuất hiện nhất kiếm phong cách cổ xưa khải giáp, hơn nữa còn là loại kia toàn thân khải giáp, chẳng những che lại thân thể khổng lồ mà lại nên tăng thêm quang hoa lưu chuyển, tựa hồ có cường đại phòng ngự năng lực.

Thấy lão Vương vậy mà biến thành cao mười mét Cự Nhân, Hàn Lăng biết đây nhất định là Lão Vương áp đáy hòm sát chiêu, sau đó làm nũng quát một tiếng cũng không hề tư tàng. Nhanh chóng lui ra phía sau mấy bước, sau đó hai tay kết Liên Hoa Ấn, đồng thời trong miệng nói lầm bầm

Biến hóa, Lão Vương cũng đình chỉ nội hống, sau đó tay một chiêu, cái kia thanh Tuyệt Bạch Trường Đao đồng thời hiện lên một đạo bạch quang về sau cũng thay đổi thành một thanh chừng dài hơn mười mét Cự Nhân. Dẫn theo cái này cây đại đao, Lão Vương vền vẹn thanh đao thân để dưới đất, mặt đất thì trong nháy mắt vỡ ra một đầu sâu không thấy đáy cái khe to lớn. Vốn là muốn nâng đao chạy tới kết quả mới nhớ tới trường đao phân lượng đã gia tăng nghìn lần. Trực tiếp nâng lên cự đao, Lão Vương bước dài mở, hướng về Hàn Lăng đột tiến.

Tuy nhiên giờ phút này Hàn Lăng nhắm hai mắt, nhưng là thần thức lại có thể rất rõ ràng bắt được Lão Vương thân hình. Nhìn thấy giống như Viễn Cổ Chiến Thân đồng dạng chạy tới Lão Vương, Hàn Lăng trong lòng vẫn còn có chút khẩn trương. Chẳng qua khẩn trương thì khẩn trương, trong tay chuẩn bị chiêu số thế nhưng là một điểm không chậm. Ngay tại Lão Vương vừa mới bước ra bước thứ hai thời điểm, Hàn Lăng khẽ kêu âm thanh bên trong, trông rống xuất hiện liền tiếp bảy chi dài tới hơn 3m Ngân Trâm.

Lúc này đã không thể xưng là Ngân Trâm, hấn là Tam Thất chi căn màu bạc mũi tên. Cái này bảy mũi tên hiện lên Bắc Đẩu Thất Tinh hình dáng sắp xếp, tại xuất hiện về sau, liền trực tiếp hướng về Lão Vương đánh tới. Cái kia kịch liệt trùng kích lực vậy mà hình thành một cỗ gió xoáy, gió xoáy này rất nhanh liền hóa thành một đạo Long Quyển Phong bao vây lấy cái này bảy mũi tên, hướng về Lão Vương đánh tới.

Nhìn thấy cái này rõ ràng so trước đó cường đại không biết gấp bao nhiêu lần Ngân Trâm, Lão Vương giờ phút này lại là lòng tin mười phần, song tay nắm thật chặt kháng trên bờ vai cự đao, tại cái kia mũi tên cách cách mình chỉ có chừng mười thước thời điểm, hai tay vừa dùng lực, cái kia đại đao trực tiếp chặt xuống, không lưu tình chút nào.

Một đao kia, thế như Kinh Hồng, quả thực tựa như là Thái Sơn sụp đổ đồng dạng thanh thế cực lớn, trực tiếp liền đem cái kia Long Quyển Phong bao quanh bảy mũi tên cho chặt rơi xuống đất, đồng thời đem mặt đất cang là bở ra một đạo thâm uyên giống như vết nứt, mà lại cái này vết nứt trực tiếp hướng về Hàn Lăng chậm rãi lan tràn ra.

Nhìn thấy cái kia bảy chi Thất Tinh tiến vậy mà không có đưa đến một chút tác dụng, Hàn Lăng trong lòng rung mạnh, nhưng là dưới chân động tác lại không bị ảnh hưởng chút nào, mấy cái lên xuống liền đã hoành rời khỏi rất xa, né tránh cái kia vết nứt lan tràn phạm vi.

Chẳng qua Hàn Lăng tuy nhiên né tránh, nhưng là nguyên bản kích đánh nhau Sở Chiến cùng Thương Thắng nhưng bởi vì đánh quá mức kịch liệt căn bản không có chú ý tới, hai người trước một khắc còn tại đối bính sau một khắc đồng thời rơi vào cái kia trong cái khe.

Chẳng qua hai người quả nhiên là hung hãn, coi như rơi vào trong cái khe, hai người nhưng như cũ đánh cái không ngừng, làm ra vết nứt trong nháy mắt, hai người đồng thời hai chân dùng lực đem song kiếm cắm vào vết nứt khe hở trên vách đá. Dạng này hai người người nào cũng không thể di động, nguyên có đôi oanh càng thêm hung hiểm.

Tuy nhiên bởi vì chém ra vết nứt không cẩn thận đem Thương Thắng cho bị rơi vào, nhưng là Lão Vương lúc này căn bản không có thời gian qua để ý tới, bởi vì tuy nhiên sớm uống non nửa bình Nguyên Thần Thủy, nhưng là cái này Hỗn Độn Cự Nhân Biến tiêu hao năng lượng quá khổng lồ, chính mình cũng không có quá nhiều thời gian. Cho nên nhìn thấy Hàn Lăng ngang né tránh về sau, Lão Vương trong tay Tuyết Bạch Trường Dao thân đao bỗng nhiên nổi lên bạch quang.

Đồng thời Lão Vương cây trường đao hát lên, cái kia đến trên người bạch quang vậy mà bắn đi ra, mục tiêu chính là Hàn Lăng. Nhìn thấy cái này bạch quang phi tốc lướt qua đến, Hàn Lăng vội vàng dùng suốt đời tốc độ nhanh nhất né tránh. Tại Hàn Lăng vừa mới né tránh về sau, nguyên lai đứng địa phương đã bị bạch quang oanh ra một cái hố to.

Nhưng là, ngay tại Hàn Lăng vừa mới chuẩn bị buông lỏng một hơi thời điểm, xa xa Lão Vương đột nhiên biến mất, sau đó đột nhiên thì xuất hiện tại cái này giữa bạch quang. Lúc này Hàn Lăng vừa mới thối lui chừng năm mét, tại Lão Vương xuất hiện về sau lại lui hai bước, nhưng là khoảng cách Lão Vương cũng chỉ có mười bước.

Lão Vương tại trong bạch quang xuất hiện về sau không chút do dự trực tiếp phóng ra một bước vung đao chém liền, Hàn Lăng lúc này lui không thể lui, đành phải cắn răng một cái, toàn thân bốc lên một cỗ hào quang màu trắng bạc, sau cùng tại cái kia cự đao sắp chặt tới

Thời điểm hóa thành một mặt phải vô số Ngân Trâm tạo thành thuẫn bài.

Cái này thuẫn bài rất kỳ lạ, là từ rất nhiều dài hơn hai mét Ngân Trâm đem nhọn một đoạn hướng ra ngoài sau đó giao nhau cùng một chỗ, nhìn từ xa tựa như một cái Nhím Không Lỗ.

Sau đó Lão Vương trường đao mang theo lôi đình vạn quân chi thế liền đã chém vào cái này trên tấm chắn, để Lão Vương kinh ngạc chính là, một đao kia vậy mà thật bị ngăn trở. Tuy nhiên Hàn Lăng ngăn cản cố hết sức, nhưng xác xác thật thật bị ngăn trở.

Lúc này Lão Vương đã cảm giác được từng đợt suy yếu, biết Hỗn Độn Cự Nhân Biến thời gian, nhanh đến!

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 167: Chiến tử sa trường!

Cảm giác được Hỗn Độn Cự Nhân Biến thời gian nhanh đến, nhưng là mình một đao kia lại bị ngăn trở, dưới tình thế cấp bách, Lão Vương hai mắt bỗng nhiên bắn ra hai đạo u ám cột sáng, cái này quang trụ trực tiếp rơi xuống đè ép Hàn Lăng thuẫn bài trên trường đao. Nguyên bản thể lực ngang nhau tình huống nhất thời đánh vỡ, cái kia to lớn trường đao đột nhiên phóng xạ ra vạn đạo hào quang, chỉ bất quá cái này quang cũng là u ám.

Hai mắt cột sáng lóe lên một cái rồi biến mất, thế nhưng là Tuyết Bạch Trường Dao lại giống như là ăn cái gì thuốc đại bổ, bỗng nhiên lực đạo lần nữa gia tăng hơn mười lần. Nguyên bản thì ngăn cản cố hết sức Hàn Lăng triệt để không kiên trì nổi, cái kia Ngân Trâm tạo thành thuẫn bài bị Lão Vương trường đao một phân thành hai, sau đó mang theo ức vạn đạo quang mang, trực tiếp trảm tại Hàn Lăng trên thân.

Một đao kia đi xuống, Lão Vương nhất thời tựa như là quả bóng xi hơi, từ cao hơn mười mét Cự Nhân lập tức thì khôi phục nguyên trang, mà lại linh hồn tiêu hao mười phần kịch liệt, thậm chí hiện tại Lão Vương thân thể đều đã mười phần mơ hồ. Nếu như là vẹn vẹn sử dụng Hỗn Độn Cự Nhân Biến, Lão Vương sau đó tuy nhiên cũng sẽ suy yếu nhưng sẽ không như thế nghiêm trọng, đây hết thảy đều là bởi vì sau cùng từ trong hai mắt bắn ra cái kia hai đạo u ám cột sáng.

Cái kia quang trụ có thể không tầm thường, chính là từ khi Lão Vương đạt được nửa cuốn Hỗn Độn 5 quyết về sau một mực tu luyện được tới Hồng Mông Hỗn Độn Khí. Cái này Cung Mộng Hỗn Độn Khí mười phần trân quý, chỉ cần đem Hồng Mông Hỗn Độn Khí ngưng luyện thành Hồng Mông Hỗn Độn Châu, cái kia Lão Vương thực lực lại đối với có thể đạt tới Thủ Hộ Giả tăng thứ. Thế nhưng là cái này Hồng Mông Hỗn Độn Khí mười phần khó mà thu thập, cái này ngàn vạn năm đến Lão Vương cũng chỉ thu thập như vậy một đoàn nhỏ, kết quả, vừa mới tất cả đều hóa thành hai đạo ánh sáng trụ quán chú tiền trường đao bên trong.

Mất đi cái này đoàn Hỗn Độn giận, Lão Vương chẳng những cả người suy yếu tới cực điểm, mà lại về sau đều không thể lại thi triển Hỗn Độn Cự Nhân Biến. Nhưng là đây hết thảy so với giờ phút này đã hồn phi phách tán không còn sót lại chút gì Hàn Lăng, nhưng lại tốt hơn vô số chứ sao.

Chỉ cần còn sống vậy là tốt rồi, chỉ có còn sống, mới có vô số khả năng cùng hi vọng. Chết, thì không có cái gì! Chẳng qua tuy nhiên diệt đối thủ, thế nhưng là giờ phút này Lão Vương cũng là vẹn vẹn chỉ còn một hơi, bất luận là linh hồn lực lượng vẫn là sức mạnh thần thức đều tiêu hao quá mức nghiêm

trọng, thế nhưng là Nguyên Thần Thủy cũng đã không có. Giờ phút này Lão Vương ôm trường đao nằm trên mặt đất, một không thể động dậy được. Hơn nữa còn muốn thời thời khắc khắc lo lắng có thể hay không bị những người khác chiến đấu dư âm bao phủ đến.

Không phải vậy không có bị đối thủ giết chết mà chính là bị người ta dư âm cuốn tới, vậy coi như chết không nhắm mắt.

Ngay tại Hàn Lăng thân tử trong nháy mắt, Vạn Yêu Quốc năm vị Yêu Thần còn lại bốn người đồng thời sững sờ, bởi vì bọn hắn năm cái cùng một chỗ đã không biết có thời gian bao nhiêu, mỗi người trực tiếp đều sẽ có một sợi tâm thần liên hệ. Chỉ cần không phải cách quá xa, chỉ có trong đó có nhân phát sinh nguy hiểm hoặc là xảy ra ngoài ý muốn mấy người còn lại đều sẽ ngay đầu tiên phát giác được.

Mà bây giờ tuy nhiên từng người tự chiến nhưng là tất cả mọi người tại cùng đối thủ sinh tử giao nhau cùng thỉnh thoảng dò xét tình huống chung quanh, dù sao bây giờ không phải là hai người một đối một đơn đấu, nguyên có một khi có ai có thể trước hết nhất giải quyết hết đối thủ cái kia liền có thể cho phía kia mang đến ưu thế thật lớn!

Cho nên khi mấy người còn lại cảm giác trong lòng đối với Hàn Lăng cái kia một tia liên hệ đột nhiên đoạn tuyệt thời điểm, bốn người không khỏi sững sờ. Bởi vì bọn hắn bốn cái thật không nghĩ tới trong bọn họ mới nhất thất thủ, lại là Hàn Lăng. Bởi vì cho tới nay Hàn Lăng mặc dù là nữ tử thể nhưng là thực lực lại cũng không yếu, thế nhưng là không nghĩ tới nhanh như vậy liền bị đối thủ giải quyết

5 Đại Yêu Thần trực tiếp cảm tình cũng sớm đã là thân như huynh muội, năm người tuy nhiên thời điểm đối địch ngoan độc nhưng là đối với năm người ở giữa cảm tình lại là mười phần thâm hậu. Nguyên có tại cảm giác được Hàn Lăng thân sau khi chết bốn người đồng thời phát ra một tiếng một lòng liệt phẫn hận, bốn người toàn đều không lưu tay nữa, áp đầy hòm tuyệt chiêu nhao nhao xuất thủ.

Chẳng qua tại bọn họ trước đó, Ngũ Chiến Tương còn lại bốn người cũng sớm đã nhìn đúng thời cơ xuất thủ. Bởi vì Ngũ Chiến Tương ở giữa cũng có một loại đặc thù tâm linh liên hệ mà lại so 5 Yêu Thần cao cấp hơn. Bọn họ năm người ở giữa có thể không vận dụng thần thức liền có thể giữa lẫn nhau lấy tâm linh đối thoại, nguyên có tại Lão Vương hai mắt bắn ra cái kia hai đạo u ám quang trụ thời điểm liền cùng lúc ở trong lòng đối với bốn có người nói: "Nữ tử này hẳn phải chết, thừa dịp còn lại bốn người ngây người, dùng một kích mạnh nhất!"

Ngũ Chiến Tương ở giữa vậy cũng là tuyệt đối tín nhiệm, nguyên có đang nghe Lão Vương lời nói về sau còn lại bốn người không chậm trễ chút nào tại đối binh giữa bắt đầu chuẩn bị chính mình một kích mạnh nhất. Mà ở trong đó lại thuộc Tà Quân chuẩn bị nhất là đầy đủ. Bởi vì vì những thứ khác nhân chi có thể ở cùng đối thủ liều mạng đồng thời chậm lại tần suất công kích đồng thời nhất tâm nhị dụng chuẩn bị tuyệt chiêu, thế nhưng là Tà Quân làm theo có thể tránh ở một bên yên lặng chuẩn bị, lại thêm hắn nguyên bản liền định trực tiếp trên tuyệt chiêu, nguyên có chiêu số của hắn đã nhanh muốn chuẩn bị.

Ngay tại bởi vì Hàn Lăng thân tử mà hơi ngẩng người một lúc trong nháy mắt, Ngũ Chiến Tương còn lại bốn người đã đồng thời xuất thủ.

Đầu tiên là thay phiên Song Chùy Thương Thắng, trước đó hắn bởi vì đánh quá qua ải chú nguyên có không cẩn thận cùng Sở Chiến đồng thời rơi vào cái kia trong cái khe, bất quá về sau hai người đánh lấy đánh lấy cũng đều trở về mặt đất lên. Cùng Sở Chiến tranh đấu đã lâu, đối với thực lực của hắn chiêu số cùng với khác một ít gì đó đã có nắm giữ, nguyên có lúc trước cố ý yếu thế một trận về sau thừa dịp Sở Chiến ngây người một lúc, trong tay hai thanh Toái Quang Lưu Thương Chùy ném đi sau đó bỗng nhiên huyền hóa ra một mảnh tinh không, mà lại theo cái này hai cái Đại Chùy múa, toàn bộ tinh không Tinh Thần đều để ý một cái kỳ lạ quỹ tích đang di động. Sau cùng đầy trời Tinh Thần toàn bộ hóa thành hai đầu ngân hà, mà lại cái này hai đầu ngân hà lại lấy hai cái búa lớn cầm đầu hình thành hai đầu sáng chói Cự Long.

Hai đầu Cự Long ngửa mặt lên trời phát ra hai tiếng chấn thiên to rõ long ngâm, sau đó mang theo người ức vạn tinh thần từ trên trời giáng xuống, mục tiêu chính là phía dưới vừa mới kịp phản ứng Sở Chiến. Kỳ thực Sở Chiến tuy nhiên bởi vì Hàn Lăng thân tử có trong nháy mắt ngây người nhưng là rất nhanh liền khôi phục, nhưng là lúc này hai lỗ tai giữa chợt nghe cái kia hai tiếng to rõ tiếng long ngâm, cái này hai tiếng long ngâm truyền đến Sở Chiến trong tai bỗng nhiên thì biến thành một loại có thể chấn động tâm thần Linh Âm, nguyên có Sở Chiến bị cái kia Long Ngâm chấn động, động tác lại chậm ba phần.

Ngay trong sát na này, cái kia hai đầu ngôi sao trầm ngưng tụ Thần Long đã đụng đầu vào Sở Chiến chỗ đứng yên địa phương, mà tại thời khắc sống còn, Sở Chiến chỉ tới kịp lấy xuống cái kia hai cặp bao tay, sau đó liền bị cái kia hai đầu Thần Long triệt để nuốt hết.

Ngay tại Thương Thắng vừa mới quang lên Song Chùy thời điểm, một thân ngân giáp Đổ Thiên Dương cũng là đột nhiên phát động tấn công mạnh, trong tay Ngân Sắc Trường Thương hất lên, liền đem ngây người bên trong Mặc Tàn cho quét bay. Sau đó Đổ Thiên Dương bỗng nhiên bắt đầu đọc không biết tên khẩu quyết, cái kia chợt cao chợt thấp âm luật mười phần quý dị, nhưng là đọc tốc độ lại rất nhanh, chỉ có hai cái hô hấp, Đổ Thiên Dương thanh âm đã dừng lại.

Sau đó tay bên trong Ngân Thương lắc một cái, trên bầu trời bỗng nhiên mây đen dày đặc, sau đó đầy trời mây đen bắt đầu chuyển biến làm Ma Vân, cái kia Ma khí bùng bùng Ma Vân bắt đầu nhanh chóng ngưng tụ. Theo Ma Vân ngưng tụ, một loại thuộc ở thiên địa uy áp bắt đầu chậm rãi tản ra, mà lại tất cả uy áp tại hạ về sau vậy mà toàn bộ đặt ở Mặc Tàn trên thân.

Cảm nhận được cỗ này tính nhắm vào cực mạnh thiên địa uy áp, Mặc Tàn cũng là gầm lên giận dữ sau đó trên người Thủy Mặc trên khái giáp bắt đầu có vô số Mặc Ngân chuyển động, những Mặc Ngân đó mỗi chuyển động một vòng, Mặc Tàn khí thế đều sẽ tăng lên một phần, nếu như tiếp tục như vậy tiếp tục tăng lên, Mặc Tàn rất nhanh liền có thể chống cự này thiên địa uy áp.

Chẳng qua Đổ Thiên Dương là sẽ không cho hắn cơ hội này, bởi vì lúc này trên bầu trời Ma Vân đã ngưng tụ thành một đầu dữ tợn, toàn thân hắc lân bao trùm dài trăm thước Độc Giác Ma Long, cái kia Ma Long Độc Cước chừng dài mười mét, giống như là một cây dị thường sắc bén cứng rắn trường thương.

Sau đó Đổ Thiên Dương trong tay trường thương hướng phía dưới vung lên, cái kia từ Ma Vân ngưng tụ thành Ma Long bỗng nhiên hướng phía dưới lao xuống mà đến. Nơi xa nhìn, cái này Ma Long quả thực cũng là một cây trăm mét bao dài trường thương màu đen từ phía chân trời thẳng tắp hướng về Mặc Tàn đâm xuống tới.

Lúc này Mặc Tàn bỗng nhiên cảm giác thân trên áp lực nhẹ đi, chẳng qua còn không đợi hắn chậm khẩu khí, cái kia Ma Long sắc bén Độc Giác đã đến Mặc Tàn đỉnh đầu. Nhìn lấy cái này một kích trí mạng, Mặc Tàn trong tiếng hít thở sau đó thân thể một nghiêng vậy mà hai tay nắm ở cái kia đâm xuống sắc bén Độc Giác. Sau đó Mặc Tàn trên người Thủy Mặc chiến giáp trên sở hữu Mặc Ngân bỗng nhiên giống sống tới đồng dạng vậy mà tất cả đều bám vào tại Mặc Tàn trên hai tay, đạt được cái này Mặc Ngân gia trì, Mặc Tàn phụng lên lực lượng toàn thân, lại đem cái kia Ma Long cho dao động động.

Chẳng qua đúng lúc này, chỉ gặp nguyên bản đứng tại cách đó không xa Đỗ Thiên Dương trên thân lóe lên ánh bạc, người đã trong nháy mắt biến mất, tại vạch ra một đạo Ngân Quang về sau, người đã xuất hiện sau lưng Mặc Tàn, đồng thời trong tay Ngân Thương đã xuyên qua Mặc Tàn đầu lâu!

Lúc này, một bên khác Chiến Vân Nghĩa Phá Đạo Truy Tiên Côn cũng hung hăng Luân tại Tuyệt Sát cái ót phía trên, Tuyệt Sát trong nháy mắt biến mất đi. Nguyên lai khi lấy được Lão Vương tâm linh thông báo thời điểm, Chiến Vân Nghĩa liền bắt đầu chuẩn bị tuyệt chiêu của chính mình, ngay tại Tuyệt Sát ngay người thời điểm, Chiến Vân Nghĩa bỗng nhiên mấy cái lên xuống thể đến cùng Tuyệt Sát khoảng cách.

Nhìn thấy đối thủ bỗng nhiên rời xa, Tuyệt Sát tại lấy lại tinh thần thời điểm cũng cảm giác được không ổn, chẳng qua hắn vừa mới tay kia Lý Trường Kiếm Vũ ra một đạo Kiếm Mạc thời điểm, từ thân thể của hắn hai bên bỗng nhiên trống rỗng xuất hiện hai cây hơn một mét thô dài hơn năm thước to lớn Kim Trụ, cái này hai cây kim sắc cây cột xuất hiện về sau trực tiếp thì thì hướng về Tuyệt Sát đánh tới.

Bất ngờ không đề phòng, Tuyệt Sát chỉ tới kịp dùng hai thanh kiếm một tả một hữu ngăn trở cái kia hai cây cột. Thế nhưng là cái kia hai cây kim sắc cây cột đang bị Tuyệt Sát ngăn trở về sau, bỗng nhiên từ trên cây cột lưu chuyển mờ mờ số phù văn màu vàng, những phù văn này tựa như là du động dài như rắn tất cả đều bám vào Tuyệt Sát trên thân kiếm đồng thời hướng về Tuyệt Sát du động mà đi.

Tuyệt Sát thấy tình thế không ổn, toàn thân đột nhiên bộc phát ra sắc bén kiếm thể cùng kiếm ý, nhận kiếm ý ngăn cản, cái kia phù văn màu vàng chỉ có thể chiếm cứ tại thân kiếm lại không cách nào lại tiến mấy may!

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 168: Yêu Thần toàn diệt!

Thế nhưng là làm Tuyệt Sát lấy Vô Thượng Kiếm Ý vừa mới ngăn cản cái kia phù văn màu vàng thời điểm, bỗng nhiên trong lòng cảm giác được một trận nguy cơ, thế nhưng là cho dù lòng có cảm giác, thế nhưng là làm sao cái kia hai cây Cự Trụ lực lượng quá mức cường đại mà lại cái kia phù văn màu vàng càng là có một loại cảm quán tác dụng, cái này rất giống là hai sợi dây thừng cột vào Tuyệt Sát hai chi trên cánh tay, một tả một hữu để Tuyệt Sát không thể động đậy.

Dưới tình thế cấp bách, Tuyệt Sát chỉ có thể miễn cưỡng hai chân đảo ngược dùng lực, hi vọng có thể đá trúng sau lưng tập kích tới Chiến Vân Nghĩa. Thế nhưng là tại thân thể bị giam cầm tình huống dưới muốn đá trúng Chiến Vân Nghĩa, đây quả thực là không có khả năng. Cho nên khi Tuyệt Sát một chân thất bại về sau, ở phía sau nào chỗ thì truyền đến một trận đau đớn kịch liệt lập tức nương theo lấy mãnh liệt choáng váng.

Nhìn thấy chính mình một giây trực tiếp không có chút nào cách trở vòng tại Tuyệt Sát cái ót phía trên, Chiến Vân Nghĩa thu một hơi sau đó vội vàng đọc khẩu quyết triệt hồi cái kia hai cây Cự Trụ. Không phải vậy chỉ sợ tại có mấy hơi thở, Chiến Vân Nghĩa liền phải linh hồn lực lượng tiêu hao quá độ mà trực tiếp hôn mê. Cái này hai cây cầm Tiên trụ đồng dạng là thượng cổ Thần Vật, uy lực rất lớn, trừ cầm trong tay Thiên Bì Giới Chủ bên ngoài, toàn đều có thể giam cầm. Nhưng là căn cứ đối thủ thực lực khác biệt chỗ hao phí linh hồn lực lượng cũng không hoàn toàn giống nhau, nguyên cơ giam cầm cái này cùng thực lực mình tương đương Tuyệt Sát, Chiến Vân Nghĩa cũng tuyệt không thoải mái.

Chẳng qua ngay tại Chiến Vân Nghĩa thu hồi cầm Tiên trụ đồng thời mắt thấy Tuyệt Sát thân thể ngã xuống thời điểm, bỗng nhiên cảm giác được ở ngực mát lạnh, sau đó ánh mắt khiếp sợ giữa, Chiến Vân Nghĩa trông thấy một thanh trường kiếm thấu thể mà ra. Mà lần nữa ngẩng đầu nhìn về phía Tuyệt Sát thời điểm, phát hiện vừa mới cái kia chậm rãi người ngã xuống ánh giờ phút này vậy mà tại từ từ thay đổi càng lúc càng mờ nhạt rất nhanh liền biến mất không thấy gì nữa!

Chiến Vân Nghĩa biết, chính mình trúng kế. Cảm nhận được ở ngực trường kiếm kia trên không ngừng truyền đến tràn ngập hủy diệt ý chí kiếm ý, Chiến Vân Nghĩa một trận nghĩ mà sợ, chỉ có cái này trường kiếm lại hướng phải chếch đi như vậy một chút xiu, chính mình cảm thấy thì sẽ lập tức mất mạng, bởi vì nơi đó chính là Linh Hồn Kết Tinh chỗ.

Thế nhưng là coi như như thế, nhưng trường kiếm kia khoảng cách Linh Hồn Kết Tinh thực sự quá gần, cái kia cường đại Hủy Diệt Kiếm Ý đang không ngừng đánh thẳng vào Chiến Vân Nghĩa Linh Hồn Kết Tinh. Tuy nhiên tại dung hợp chín đạo pháp tắc về sau Linh Hồn Kết Tinh cũng biết tiến hóa vì Thần Tinh, nhưng lại vẫn tương đối yếu ớt, nhiều nhất lại có ba lần trùng kích, Chiến Vân Nghĩa hẳn phải chết không nghi ngờ.

Nhưng là thời khắc này Chiến Vân Nghĩa không có biện pháp, bị cái kia Hủy Diệt Kiếm Ý trùng kích làm cho toàn thân đều tại đau đớn kịch liệt, căn bản không có biện pháp ngăn cản sau lưng Tuyệt Sát. Chẳng lẽ chỉ có thể nhắm mắt chờ chết

Không, không thể dạng này. Chiến Vân Nghĩa bỗng nhiên đột nhiên vọt về phía trước, muốn dựa vào vọt tới trước chỉ lực để thân thể rời đi trường kiếm, dạng này tạm thời thì không cần lo lắng kiếm ý kia biết hủy diệt chính mình Thần Tinh. Thế nhưng là Tuyệt Sát có thể nào để hấn như ý, tại theo sát phía sau một bước đi theo, nhưng là ngay tại Chiến Vân Nghĩa tiếp tục bước ra bước thứ hai thời điểm, bỗng nhiên cảm giác ngược lại sau đầu một trận gió lạnh, sau đó cảm ở ở ngực trường kiếm liền giống như mất đi chủ nhân không chế đồng dạng dừng lại kiếm ý trùng kích.

Cảm nhận được kiếm ý trùng kích dừng lại, tuy nhiên không hiểu là chuyện gì xảy ra nhưng là Chiến Vân Nghĩa tâm lý lại là từng đột may mắn cùng nghĩ mà sợ. Đã kiếm ý trùng kích dừng lại vậy liền đại biểu cho Tuyệt Sát đã chết, không phải vậy cái kia trùng kích sẽ không đình chỉ. Mà giờ khắc này Chiến Vân Nghĩa tình huống vẫn như cũ rất nguy cấp, cái kia Thần Tinh đã đến sắp bờ biên giới chuẩn bị sụp đổ.

Sau đó Chiến Vân Nghĩa thậm chí không kịp quay đầu nhìn một chút Tuyệt Sát thì thể hoặc là nhìn xem là ai giúp mình, mà chính là trực tiếp nguyên địa tọa hạ đồng thời trong ngực mọc ra một khóa kim sắc đan được nhanh chóng nuốt. Sau đó hết sức chăm chú bắt đầu chữa trị Thần Tinh bị thương.

Lần này, Vạn Yêu Quốc năm vị Yêu Thần còn có đang chiến đấu, cũng chỉ có Phần Yên một người. Mà kết cục như vậy bất luận là đối với Phần Yên vẫn là Tà Quân tới nói, hoặc nhiều hoặc ít đều có chút khó tin. Năm người đối với năm người, mà lại thực lực cảnh giới đều cực kỳ tương tự, thế nhưng là kết quả lại là 5 Yêu Thần ba chết một choáng, có thể là đối phương bốn người chỉ là có chút tiêu hao quá độ.

Đừng nói Phần Yên tâm lý kinh ngạc, ngay cả Tà Quân cũng là có chút không giải. Tuy nhiên vừa mới bắt đầu Tà Quân đối với mình một phương này lòng tin mười phần, thế nhưng là cũng không nghĩ tới có thể không hao tổn diệt sát đi đối phương bốn người. Hơn nữa nhìn trạng huống trước mắt, rất có thể Phần Yên cũng sẽ bị chính mình đánh giết.

Tuy nhiên nhìn như là bởi vì ngay từ đầu Lão Vương đột nhiên bạo phát vì phía bên mình sáng tạo cơ hội, thế nhưng là nghĩ nghĩ lại, Tà Quân trong lòng luôn cảm thấy có cái gì không đúng! Nhưng loại cảm giác này lại quá như có như không, bất luận cảm giác như thế nào, sự thật thì bày ở trước mắt, 5 Yêu Thần lại là bị nhóm người mình chém giết ba vị, đánh nát xiu một vị.

Coi như đây là Vạn Yêu Quốc âm mưu gì, dạng này đại giới cũng quá lớn. Mà lại nếu quả như thật là lấy hi sinh 5 Yêu Thần làm đại giá âm mưu, cái kia cũng không phải Tà Quân có thể khám phá hoặc là phá giải. Sau đó, Tà Quân đề xuống trong lòng nghi hoặc, mà chính là toàn tâm toàn ý chuẩn bị cái cuối cùng trình tự. Một khi một bước này hoàn thành, vậy cái này Phần Yên dù có lớn lao bản sự cũng khó thoát khỏi cái chết.

Ngay sau đó, cái cuối cùng pháp quyết hoàn thành, Tà Quân bỗng nhiên một tiếng hét to, sau đó trong hư không đột nhiên hiện ra thân hình, sau đó mang theo vô số ảo ảnh về sau đánh úp về phía tại nguyên vẫn duy trì độ cao cảnh giới Phần Yên. Nhìn thấy Tà Quân bỗng nhiên chính diện xông lại, Phần Yên tuy nhiên sinh lòng nghi hoặc nhưng là Tà Quân tốc độ quá nhanh đã để Phần Yên không rảnh suy nghĩ.

Ngón tay nhất động, Phần Chúc Lệnh trên nguyên bản thì thiêu đốt lên ngọn lửa màu xanh lần nữa đại thịnh, sau cùng thiêu đốt hỏa diễm hình thành một bộ hỏa diễm thanh sắc thuần bài, đồng thời Phần Yên tay phải hư không một nắm, ngọn lửa màu xanh kia vậy mà lại hình thành một đám lửa trường kiếm. Tay trái hỏa diễm thuần bài nghiêng người chặn lại, liền chống chọi bay xông lại Tà Quân trong tay ngược lại nắm dao găm.

Ngay tại dao găm đâm ở trên khiên trong nháy mắt, hỏa diễm trên tấm chắn bỗng nhiên hóa quang đại phóng, chính một chút chín đầu Hỏa Long ở trên khiên lấy một cái tốc độ cực nhanh bạo xông mà ra sau đó trong nháy mắt liền đem Tà Quân cuốn lại. Đồng thời Phần Yên phải tay nắm lấy hỏa diễm trường kiếm hung hăng hét thây, trực tiếp đem Tà Quân từ phần eo một phần thành hai.

Thế nhưng là tại chém ngang lưng Tà Quân về sau, Phần Yên cũng không có buông lỏng cảnh giác, ngược lại càng thêm cẩn thận. Bởi vì Phần Yên rất rõ ràng đường đường Tà Quân không có khả năng dễ dàng như vậy thì chết, vừa mới đây tuyệt đối là phân thân. Thế nhưng là một tay cầm thuần một tay cầm kiếm cứ như vậy trọn vẹn một khắc đồng hồ thời gian tuy nhiên lại động tĩnh gì đều không có, chẳng lẽ vừa rồi thật là Tà Quân bản thể

Nghĩ đến chỗ này, Phần Yên đột nhiên quay đầu nhìn về phía sau lưng cổ kia bị chính mình chém ngang lưng đồng thời bị Phần Chúc Lệnh ngọn lửa màu xanh thiêu đốt lên trên thi thể, thế nhưng là cái nhìn này, để Phần Yên giật mình. Bởi vì Phần Yên nhìn thấy nguyên bản hai đoạn thi thể vị trí đã rỗng tuếch, ngay sau đó Phần Yên trong lòng đập mạnh, trong lòng nhất thời cảm giác không được khá.

Thế nhưng là không đợi hấn quay đầu, liền đã cảm giác được một thanh băng lạnh dao găm chống đỡ tại trên cổ. Chỉ có chính mình hơi có dị động, chui thủ này tuyệt đối sẽ không chút do dự cắt xuống đầu lâu của mình. Thế nhưng là Phần Yên cũng sẽ không ngồi chờ chết, tại cảm nhận được dao găm gác ở trên cổ trong nháy mắt, toàn thân bỗng nhiên dâng một tiếng, nổ tung nhất đại đoàn ngọn lửa màu xanh.

Phần Yên tuy nhiên không biết vì cái gì Tà Quân chẳng những không có chết ngược lại còn có sẽ xuất hiện sau lưng tự mình, nhưng là cái này không để cho Phần Yên bối rối, nguyên cớ ngay đầu tiên thì nổ tung ngọn lửa màu xanh kia, hi vọng có thể bằng vào hỏa diễm khủng bố đến bức lui Tà Quân. Thế nhưng là để Phần Yên kinh hãi là, tại hỏa diễm nổ tung đồng thời, Tà Quân vậy mà không trốn không né thậm chí một diễm phản ứng đều không có trực tiếp tiếp nhận ngọn lửa kia bạo liệt.

Chẳng qua để Phần Yên kinh hãi không phải Tà Quân không có tránh né, mà chính là làm hỏa diễm nổ tung về sau, Tà Quân vậy mà một chút việc đều không có, ngược lại thân thể của hấn vậy mà tại hấp thu những hỏa diễm đó. Dạng này quái dị tràng cảnh Phần Yên thế nhưng là chưa bao giờ thấy qua, chính mình lớn nhất dựa vào hỏa diễm, vậy mà đối với Tà Quân đã trải qua không có tác dụng thậm chí ngược lại bị nó hấp thu.

Nguyên bản một mực trấn định Phần Yên, lần thứ nhất có thân sắc hốt hoảng. Trước đó liền xem như còn lại ba vị Yêu Thần chiến từ một vị Yêu Thần lúc hôn mê, Phần Yên đều không có bối rối, bởi vì hấn đối với mình Phần Chúc Lệnh có to lớn lòng tin. Chỉ có Phần Chúc Lệnh vẫn còn, cho dù là một mình hấn đối mặt năm vị Hoàng Tuyền Chiến Tướng hấn cũng không sợ, tuy nhiên cũng không nhất định có thể đánh giết năm người, nhưng toàn thân mà lui bước là không có một chút vấn đề.

Cảm nhận được cần cổ cái kia rét lạnh dao găm, Phần Yên trong lòng một trận nản lòng thoái chí. Đáng tiếc Tà Quân đã không cho hấn bất kỳ thời gian,

chủi thủ trong tay một vòng, Phần Yên đầu lâu phóng lên tận trời. Sau đó Tà Quân chính tay nắm lấy dao găm tại Phần Yên không đầu thì thể chính diện trở tay đâm một cái, cái kia Thần Tinh nhất thời vỡ tan, đồng thời to lớn Linh Hồn Năng Lượng trực tiếp liên bị cái kia Tất Hắc Chủy Thủ cho hút không còn sau đó chuyển hóa làm tinh thuần Linh Hồn Năng Lượng phản hồi cho Tà Quân.

Thật sâu thở ra một hơi, sau đó Tà Quân thẳng tắp ngã xuống. Chẳng qua tại ngã xuống thời điểm, Tà Quân tinh mang chớp động hai mắt vô tình hay cố ý nhìn xem trước đó 5 Yêu Thần đứng yên chỗ kia Thạch Sơn nhô lên chỗ, như có điều suy nghĩ!

Như vậy, Hoàng Tuyền Ngũ Chiến Tương Linh chết đói lấy lại là Vạn Yêu Quốc 5 Yêu Thần bốn chết một choáng. Nhưng là Ngũ Chiến Tương mặc dù không có Tử Vong bất kỳ người nào, nhưng là năm người hoặc nhiều hoặc ít đều thụ khác biệt trình độ mà thương tổn.

Đặc biệt là đạo khách Lão Vương bởi vì thi triển Hỗn Độn Cự Nhân Biến thời gian quá lâu dẫn đến linh hồn cơ hồ tiêu hao hầu như không còn, mà Chiến Vân Nghĩa thì là bị Tuyệt Sát kiếm ý Phá Hư Thần tinh, cũng là trọng thương. Thương Thắng cùng Đồ Thiên Dương thương thế không nặng, khôi phục một chút liền tốt.

Về phần Tà Quân, thì là bị ngọn lửa màu xanh nhập thể, tuy nhiên hẳn dùng phương pháp đặc thù để thân thể chẳng những miễn dịch hỏa diễm thương tổn thậm chí có thể hấp thu hỏa diễm, nhưng là ngọn lửa màu xanh này xác thực quá mức bá đạo, vẫn như cũ đem Tà Quân thể nội đốt loạn thất bát tao, nếu như không thể trong khoảng thời gian ngắn triệt để luyện hóa, chỉ sợ Tà Quân không chết cũng sẽ thành vì một tên phế nhân!

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 169: Thủ Hộ Giả!

Ngay tại đạo khách Lão Vương Chiến Vân Nghĩa cùng Tà Quân ba người nguyên ngồi xếp bằng khôi phục thương thế thời điểm, bởi vì Thương Thắng cùng Đồ Thiên Dương thương thế hơi nhẹ nguyên có hai người liền trèo lên cái kia Thạch Sơn, muốn đem trước đó bị 5 Yêu Thần mang lên qua Yêu Vô Mộng mang xuống tới. Thế nhưng là làm hai người đến cái kia một chỗ Thạch Sơn nhô lên chỗ thời điểm, lại phát hiện nơi này không có một ai. Hai người lại tỉ mỉ tìm một lần, phát hiện đúng là không thấy cái kia Yêu Vô Mộng. Xem ra cái này Yêu Vô Mộng là thừa dịp mười người đại chiến thời điểm tỉnh lại đồng thời nhanh chóng thoát đi, bây giờ căn bản cũng không biết hẳn là lúc nào trốn hoặc là trốn đi nơi nào, coi như muốn đuổi theo cũng không có cách nào.

Hai người nhảy xuống, đem Yêu Vô Mộng không thấy sự tình nói với Tà Quân một lần, không nghĩ tới nghe được Yêu Vô Mộng không thấy, Tà Quân vậy mà lộ ra rất giật mình. Chẳng qua cũng không nói thêm gì, mà chính là hướng Chiến Vân Nghĩa muốn một khóa kim sắc đan dược nỗ lực tập trung tinh thần bắt đầu luyện hóa ngọn lửa màu xanh kia.

Cái này thanh sắc Lưu Ly Thanh Chúc Hòa thật là quá mức bá đạo, tuy nhưng đã mất đi Phần Chúc Lệnh chống đỡ, nhưng là cái kia bị Tà Quân hấp thu Lưu Ly Thanh Chúc Hòa như trước đang ngoan cường thiêu đốt lên. Lúc này Tà Quân đã có chút hối hận, vừa rồi chính mình nhất thời ý nghĩ hảo huyền muốn băng vào bí pháp đem cái kia Lưu Ly Thanh Chúc Hòa biến thành của mình, có thể là mình còn có là xem thường ngọn lửa này a.

Chẳng qua nuốt cái kia kim sắc đan dược về sau, tuy nhiên tạm thời không có hoàn toàn luyện hóa cái này Lưu Ly Thanh Chúc Hòa, nhưng là cũng áp chế ở thể nội, chờ sau này sẽ chậm chậm luyện hóa chính là. Mà lúc này Lão Vương cùng Chiến Vân Nghĩa cũng đều khôi phục một số, tối thiểu nhất đi lại cái gì là không có gì đáng ngại. Nhưng là muốn triệt để khôi phục, vẫn là đến tồn một chút thời gian.

Trông thấy mấy người đều không có việc lớn gì, trừ Chiến Vân Nghĩa Thần Tinh bị hao tổn khôi phục dù sao khó khăn. Tà Quân đem còn lại bốn người chiêu cùng một chỗ, đương nhiên, trước lúc này Thương Thắng cùng Đồ Thiên Dương đã đem cái kia ba vị thân từ Yêu Thần Thần Tinh móc ra, sau đó đem vị kia bị Thương Thắng ngồi sao trầm thần Long trực tiếp đánh vào trên thân nhưng là vẫn chưa có chết Sở Chiến cho trôi lại.

Đáng nhắc tới chính là, mấy người trong chiến đấu, cũng chỉ có Thương Thắng là sống từng đôi tay, mấy người còn lại đều không ngoại lệ tất cả đều là đem đối thủ giết chết.

Buộc chặt tốt cái kia như cũ hôn mê Sở Chiến, năm người ngồi vây chung một chỗ. Tà Quân nhìn xem mấy người, sau đó bỗng nhiên ha ha cười nói: "Không hổ là 5 Tà Quân huynh đệ, một người không hư hại, bại hoàn toàn Vạn Yêu Quốc 5 Yêu Thần. Điều này nói rõ huynh đệ chúng ta quả nhiên là lợi hại nhất!"

Nói xong, còn lại bốn người cũng đều lộ ra ý cười, đặc biệt là Lão Vương, đầu tiên là đánh bại Yêu Vô Mộng, đem hắn đánh cho đánh mất chiến đấu lực, sau đó lại tru sát 5 Yêu Thần một trong Hàn Lăng, mặc dù mình cũng thụ bị thương rất nặng, nhưng tốt xấu là tánh mạng không ngại. Có thể nói lần này Hoàng Tuyền Ngũ Chiến Tương là đại hoạch toàn thắng!

Đón đến, Tà Quân tiếp tục nói: "Bất quá, đại gia cũng không thể quá coi thường cái kia 5 Yêu Thần. Hiện tại ta đem ta phát hiện hai chuyện nói một chút, các ngươi liền biết ta vì cái gì nói như vậy. Đầu tiên, chúng ta sở dĩ có thể toàn thắng, ta hoài nghi là chúng ta Thủ Hộ Giả xuất thủ!"

Một câu nói kia không thể nghi ngờ là hù dọa bốn người nghi hoặc, Thủ Hộ Giả cái kia có thể gần như chỉ ở Giới Chủ phía dưới nhân vật cường hãn, bọn họ Hoàng Tuyền Ngũ Chiến Tương mặc dù đã gặp Giới Chủ Đại Nhân nhiều lần mà lại là trực thuộc ở Giới Chủ, nhưng là đối với người bảo vệ kia, năm người cũng chỉ là nghe nói qua nhưng chưa từng thấy qua.

Bởi vì Thủ Hộ Giả, là Hoàng Tuyền thế giới thần bí nhất một người, thực lực cường đại nhưng là không có bất kỳ người nào qua. Có truyền thuyết nói Thủ Hộ Giả có thể là Hoàng Tuyền thế giới bất cứ người nào, có thể là cái Thủ Thành tiểu binh, có thể là cái phổ thông cư dân, cũng có khả năng cũng là người bạn của bên người, thậm chí còn có người nói Thủ Hộ Giả cũng là Hoàng Tuyền thế giới Giới Chủ.

Nhưng bất kể nói thế nào, thân phận của Thủ Hộ Giả, đều là vô cùng thần bí. Không chỉ là Hoàng Tuyền thế giới dạng này, còn lại mấy cái đại thần thủ độ là như thế này, đều có một vị thần bí cùng cực Thủ Hộ Giả tồn tại. Mà nghe nói năm đó bị liên thủ diệt đi Ngự Thổ giới Thủ Hộ Giả, cũng là một vị phổ thông thông cung nữ, khi mọi người đánh giết Ngự Thổ giới Giới Chủ về sau, cái kia cung nữ bỗng nhiên nổi lên, liên tiếp đánh giết hơn mười vị Giới Chủ cấp bậc cường giả.

Sau cùng nếu không phải mấy vị Giới Chủ lấy Trần Giới Thiên Bi trấn áp, chỉ sợ vị kia Thủ Hộ Giả có thể đánh giết xong mọi người tại vội vàng rời đi. Bởi vậy, dù đó có thể thấy được Thần Quốc Thủ Hộ Giả thực lực mạnh bao nhiêu. Mà Hoàng Tuyền thế giới cái này một vị, càng là so Ngự Thổ giới vị kia chỉ mạnh không yếu.

"Lão đại, người nói là vị kia gọi là Tinh Trầm Dịch Thủ Hộ Giả xuất thủ thế nhưng là, nàng làm sao lại giúp chúng ta đâu?"

"Rất có thể, bởi vì tại ta ta cùng Phần Yên vừa mới giao thủ thời điểm ta bỗng nhiên cảm giác được có nhân phá vỡ không gian xuất hiện tại cái kia thạch trên núi, mà lại Yêu Vô Mộng cũng là khi đó đào tẩu. Không chỉ là ta, chỉ sợ Phần Yên cũng phát giác được!"

"Lão đại nói đúng, ta cũng cảm giác được. Trước đó ta cùng cái kia Tuyệt Sát đối chiến thời điểm, ta bởi vì chủ quan bị Tuyệt Sát lấy điểm số lừa qua, nguyên cớ bị trường kiếm của hắc thú ngự mà ra, ngay tại thần kinh của ta sắp bị hắc kiếm ý hủy diệt thời điểm, ta bỗng nhiên cảm giác phía sau một đạo gió mát, sau đó Tuyệt Sát thì chết. Hiện tại xem ra, cứu ta, cảm thấy cũng là Thủ Hộ Giả đại nhân." Nói chuyện, chính là Chiến Vân Nghĩa.

Nghe được Chiến Vân Nghĩa nói như thế, mấy người còn lại đều gật gù gật đầu, bởi vì khi đó mấy người đều tại cùng đối thủ của mình vật lộn sống mái cũng không có nhân xuất thủ cứu hãn. Tà Quân vô vô Chiến Vân Nghĩa bả vai hỏi một chút thương thế như thế nào, lớn nhất sau tiếp tục nói: Cái kia chuyện này liên có thể khẳng định, đã Thủ Hộ Giả đại nhân đã xuất thủ, cái kia chuyện này cũng không phải là chúng ta có thể nhúng tay. Nguyên cớ một hồi thu thập một chút thì về Giới Chủ Đại Nhân nơi đó khôi phục thị lực đi!"

"Chuyện này xác định, ta còn có một việc, cái kia chính là chúng ta vừa mới đối mặt năm vị Yêu Thần, rất có thể cũng không phải là bọn họ bản tôn! "

Lời này mang đến kinh ngạc, so mới vừa nói Thủ Hộ Giả đại nhân xuất thủ còn muốn cho mọi người chấn kinh. Không phải bản tôn đó là ai mà lại bản tôn lại tại nơi đó chẳng lẽ đuổi theo giết tiêu công chúa qua

"Chẳng qua các ngươi cũng không cần quá kinh ngạc, ta cũng là suy đoán. Đến một lần cái kia Vạn Yêu Vương coi như đối với tiêu công chúa trọng thị nữa nhưng là hãn là cũng không nỡ để năm vị Yêu Thần tự sát đi vào Hoàng Tuyền thế giới, cái kia Vạn Yêu Vương cần phải rất rõ ràng, chỉ cần hãn người lại tới đây vậy liền tuyệt đối không có lại trở về hi vọng, mà lại hãn cũng không có khả năng chính mình buông xuống nơi này mang về năm người, chẳng những Giới Chủ Đại Nhân khẳng định sẽ trực tiếp xuất thủ."

"Thứ hai, cái kia 5 Yêu Thần thế nhưng là tại chúng ta năm cái nỗi danh tồn tại, cho dù có Thủ Hộ Giả xuất thủ nhưng là hãn là cũng không có khả năng cứ như vậy toàn diệt. Chúng ta thực lực này cảnh giới, người nào không có mấy thứ áp đáy hòm tuyệt chiêu thế nhưng là bọn họ năm cái đâu? Căn bản cũng không có thi triển cái gì tuyệt chiêu thì bị diệt sát, các ngươi quyết định là bởi vì không có cơ hội thi triển sao "

Trải qua Tà Quân kiều nói này, mấy người tỉ mỉ nghĩ lại thật đúng là, tuy nhiên mấy người đánh cho rất vất vả, nhưng là thực lực của đối thủ rõ ràng kém mấy phần, mà lại đều không có thi triển cái gì kinh khủng tuyệt chiêu, liền xem như bởi vì Lão Vương đột nhiên bạo phát để bọn họ hãn loạn tâm thần nhưng là cũng không thành như thế không chịu nổi.

"Chẳng qua nhất làm cho ta hoài nghi bọn họ không phải bản tôn nguyên nhân, là bởi vì ta đánh giết Phần Yên về sau, binh khí của hãn Phần Chúc Lệnh, vậy mà tự động biến mất. Nhận chủ Thượng Cổ Thần Vật, một khi chủ nhân thân tử thì lại biến thành phong ấn trạng thái nhưng tuyệt sẽ không hư không tiêu thất, nguyên cớ, năm người này cũng không phải là bản tôn suy đoán, rất có thể là thật!"

Lập tức, mấy người đều có chút trầm mặc, trước đó thắng lợi vui sướng đã trong bất tri bất giác tán đi.

"Làm gì a về phần dạng này sao không phải bản tôn làm sao đã phân thân của bọn họ hãn chúng ta có thể diệt một lần, vậy bọn họ bản tôn đến chúng ta như cũ diệt. Sợ cái gì a, lại nói, cũng không nhất định phân thân thực lực cũng không bằng bản tôn, mà lại lần này bọn họ toàn diệt thực lực khẳng định bị hao tổn, về sau thì càng không khả năng là chúng ta đối thủ, các ngươi nói đúng không đến "

Tuổi tác nhỏ nhất Chiến Vân Nghĩa trước nhất thụ không dạng này trầm mặc, hãn thấy, quần người là phân thân vẫn là bản tôn, đến chiêu đánh, có thể diệt các ngươi một lần cũng có thể diệt hai người các ngươi lần.

Nghe hãn kiều nói này, mấy cái tâm tình của người ta có chút chuyển biến tốt đẹp. Tà Quân thừa cơ còn nói chút ủng hộ sĩ khí lời nói, sau đó năm người thu thập một chút chiến trường, sau đó liền trực tiếp hướng về Nguyệt Hoàng Tuyền chỗ Hoàng Tuyền cung bay đi.

Bất luận như thế nào, năm người nhiệm vụ xem như hoàn thành, thành công ngăn chặn đồng thời đánh giết Vạn Yêu Quốc phái tới truy sát tiêu hồ ly viện quân. Mà lại trước đó trừ bỏ Lão Vương bốn người còn có cố ý đi một chuyến Hoàng Tuyền thế giới biên giới chỗ cùng cổ Hoàng Tuyền thế giới cùng

Vạn Yêu Quốc cái kia một chỗ không gian thông đạo, cho nên mới sẽ so Lão Vương đến chậm thời gian dài như vậy.

Tuy nhiên còn có hơi nghi hoặc một chút, nhưng là việc nơi này, cũng coi là.

Mà lúc này Hoàng Tuyền thế giới thập đại nội thành một trong Vạn Yêu Thành, cũng chính là Vạn Yêu Quốc nhân sau khi chết tại Hoàng Tuyền thế giới thành lập thành thị Phủ Thành Chủ dưới đáy một tòa mắt xích giữa, bỗng nhiên trống rỗng xuất hiện một người, người này trong tay dẫn theo hai thanh to lớn trường kiếm, chính là cái kia Yêu Vô Mộng.

Nguyên lai hẳn tại Tà Quân mấy người đến lúc sau đã tỉnh lại, sau đó thừa dịp mấy người hỗn chiến thời điểm lấy Phần Tịch kiếm mở ra không gian chạy trốn tới cái này Vạn Yêu Thành cơ sở hạ trong mật thất. Nhưng là xuyên toa không gian đối với linh hồn lực lượng tiêu hao quá lớn, nguyên có giờ phút này Yêu Vô Mộng, đã sắp gặp tử vong!

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 170: Đại nhân vật kế hoạch

Ngay tại Yêu Vô Mộng vừa mới xuất hiện đồng thời ngã xuống đất sau khi hôn mê, mật thất này đại môn bỗng nhiên bị một người đẩy ra, sau đó một vị người mặc rộng lượng đạo bào màu xanh trung niên nhân xuất hiện tại cái này trong mật thất. Trung niên nhân này mới vừa xuất hiện, liền nhanh chóng bước nhanh đi đến hôn mê Yêu Vô Mộng bên người, vội vàng kiểm tra một chút thương thế, phát hiện Yêu Vô Mộng mặc dù trọng thương sắp chết nhưng là còn có còn lại một hơi.

Vạn Yêu Vô Mộng đứng lên đồng thời thả cùng trong mật thất chỗ một cái Từ phía trên, đồng thời phong Yêu Vô Mộng mấy cái huyết đạo sau đó đem hắn thăng bằng, nhìn qua giống như là Yêu Vô Mộng chính mình ngồi xếp bằng ở chỗ kia, đoan đoan chính chính.

Sau đó, trung niên nhân này liền tại trong tay áo móc ra hai lá thư tín, một phong để đặt tại ngồi xếp bằng trên đất trên Yêu Vô Mộng trước người, một cái khác phong thì là bỏ vào trong mật thất một cái hộp gỗ bên trong, sau đó đắp lên hộp gỗ cái nắp, sau đó cái này cái hộp gỗ liền bị cơ quan lực lượng đưa đến một nơi nào đó.

Bố trí tốt cái này, trung niên nhân này mặt ngó về phía đông phương hướng quỳ xuống đến sau đó trùng điệp đập chín cái khấu đầu, đồng thời miệng bên trong lầm bầm nói: "Đại nhân vật kế hoạch số năm, bóng dáng, nay vì cứu thiếu chủ Yêu Vô Mộng, phá lệ sử dụng Linh Hồn Truyền Thừa, nếu như đối với thiếu chủ tạo thành ảnh hưởng gì, còn có hi vọng đại nhân tha thứ, số năm cũng là có chút bất đắc dĩ, không phải vậy thiếu chủ khó giữ được tính mạng!"

Nói xong, người trung niên này thở một hơi dài nhẹ nhõm, trong mắt mang theo một tia giải thoát cùng lưu luyến, hai loại phức tạp tâm tình đan vào một chỗ, để trung niên nhân này có vẻ hơi mâu thuẫn. Nhưng là đảo mắt nhìn thấy ngồi xếp bằng trên đất trên Yêu Vô Mộng thời điểm, cái kia lưu luyến tâm tình từ từ càng lúc càng mờ nhạt, chẳng qua ngay tại cái kia tâm tình sắp tiêu tán thời điểm, trung niên nhân này giống như là đột nhiên nghĩ đến cái gì, sau đó trong ngực đột nhiên móc ra một vật, cái này móc ra đồ vật cực giống một gốc cây chũm.

Nhìn thấy gốc cây này chũm thời điểm, trung niên nhân này bỗng nhiên lộ ra nụ cười, sau đó ánh mắt hung ác, lập tức trên mặt biểu lộ biến đến mức dị thường vận vẹo, nhìn cái này bộ dáng, tựa hồ là vừa mới kinh lịch cái gì xuyên vào sâu trong linh hồn kịch liệt đau nhức. Nhưng là cái này kịch liệt đau nhức phía dưới hắn thậm chí ngay cả hừ hừ đều không có hừ hừ một chút.

Kịch liệt đau nhức phía dưới, người này diện mục lại cực kỳ kiên nghị. Sau đó chậm rãi hé miệng, ở trong miệng phun ra một cái lớn chũm ngón cái hiện ra màu tím Thần Tinh! Nhưng là cái này Thần Tinh lại cũng không hoàn chỉnh, rất hiển nhiên là trung niên nhân này dùng linh hồn lực lượng tại thể nội đem Thần Tinh cứ thế mà đào xuống một miếng.

Cái này một khối nhỏ Thần Tinh mới vừa xuất hiện liền hóa thành một đoàn màu tím bay vào gốc cây kia chũm bên trong, nhìn thấy chính mình cái này Thần Tinh thuận lợi dung hợp tiến loại cây, trung niên nhân này trên mặt bởi vì kịch liệt đau nhức mà vận vẹo khuôn mặt cũng có chút hòa hoãn.

Sau đó này người cong ngón búng ra, cây này chũm liền dung nhập mật thất lòng đất bên trong, rất nhanh liền biến mất không thấy gì nữa. Làm tốt đây hết thấy, trung niên nhân mới như thả phụ trọng, toàn thân chậm rãi tản mát ra từng đạo từng đạo Tử Sắc ánh sáng nhu hòa, những ánh sáng này mới vừa xuất hiện liền toàn bộ quán chú tiến xếp bằng ở Từ phía trên Yêu Vô Mộng trong thân thể.

Dạng này truyền thừa, rất hao tổn thời gian, đặc biệt là trong đó tiếp nhận truyền thừa nhân mười phần suy yếu. Chẳng qua cũng không có cái gì lớn nguy hiểm, cần có, vẹn vẹn thời gian mà thôi.

Vừa nhắc tới thời gian, hiện tại cần thời gian nhất không là người khác, chính là như trước đang vô biên vô tận trong rừng rậm hướng về một cái phương hướng lao nhanh Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu hai người lại thêm cái kia con tiểu hồ ly.

Ngày đó tại đảo khách Lão Vương trợ giúp hạ ba người thuận lợi trốn tới, sau đó liền tuyển một cái phương hướng ba người mất mạng lao nhanh, không đơn thuần là muốn chạy trốn, càng là bởi vì Tôn Ngộ Không cùng Tề Chiếu rất rõ ràng, khoảng cách Chí Tôn Trì mở ra đã không có bao nhiêu thời gian, nhưng là bây giờ ba người lại còn ở lại chỗ này không biết tên trong rừng rậm quanh đi quẩn lại, điều này có thể không cho hai người sốt ruột

Một khi bỏ qua lần này Chí Tôn Trì, hai người có thể không có thời gian chờ đến lần tiếp theo mở ra. Nguyên có hai người ban ngày thì cười tiểu hồ ly, ban đêm thì hai người thay phiên công tiểu hồ ly, cơ hồ là ngày đêm không ngừng lao nhanh lấy.

Lao nhanh bên trong ba người, đương nhiên không biết nguyên lai vị trí tại bọn họ sau khi đi lại phát sinh như vậy đáng sợ chiến đấu. Chẳng qua cũng may mắn bọn họ không ở tại chỗ, không phải vậy liền xem như không cẩn thận bị dư âm lan đến gần, đó cũng là cái bi thương sự tình. Tuy nhiên Tôn Ngộ Không cùng Tề Chiếu thực lực bất phàm, nhưng vẫn là thiếu thiếu thời gian đến trường thành.

Tề Chiếu còn tốt, dù sao đã từng đạt tới không thực lực đỉnh điểm, là đã từng đứng tại đỉnh phong người, nhưng là Tôn Ngộ Không coi như không giống nhau, coi như tại Bàn Cổ giới, Tôn Ngộ Không cũng không có đạt tới thực lực đỉnh phong.

Cứ như vậy liên tiếp không ngủ không nghỉ lao nhanh chính một chút bảy ngày, rốt cục tại một ngày này, ba người xông ra vùng rừng rậm này, làm xông ra cái kia liên miên không thấy ánh mặt trời vô số to lớn cây cối thời điểm, Tôn Ngộ Không cùng Tề Chiếu bỗng nhiên có loại đầu thai làm người cảm giác. Không có ở nguyên là trong rừng hành tẩu nhân không cách nào trải nghiệm cái loại cảm giác này.

Chính một chút bảy ngày, đều là tại một loại mù tịt không biết tình huống dưới mất mạng chạy, ngày đêm không ngừng, loại này khản trương cảm giác cảm giác áp bách cùng mê mang cảm giác rất dễ dàng để người tỉnh thần sụp đổ. Đó là một loại toàn bộ thể giới đều biến mất cảm giác, chẳng qua tính cách Tôn Ngộ Không cùng Tề Chiếu đều người phi thường, tuy nhiên cũng có chút muốn chịu đựng không nổi, nhưng vẫn là thuận lợi ra rừng rậm này.

Dùng Tôn Ngộ Không mà nói tới nói, cảm giác này so năm đó đạt ở Ngũ Chi Sơn hạ còn muốn cho hắn khó chịu. Còn tiểu hồ ly, từ đầu đến cuối thì không có cảm giác gì, từ khi tỉnh lại, thật giống như quên trước đó phát sinh hết thảy, không có hoảng sợ không có lo nghĩ, tại cái này bảy ngày liền xem như công Tôn Ngộ Không cùng Tề Chiếu lao nhanh cũng là một mặt nhân nhả bộ dáng.

Tề Chiếu phỏng đoán, tiểu hồ ly chứng mất trí nhớ chỉ sợ càng ngày càng nghiêm trọng, nàng khẳng định là đã triệt để quên hôn mê chuyện lúc trước, thậm chí quên mục đích của mình.

Đối với tiểu hồ ly mất trí nhớ, hai người đều không có biện pháp gì, hy vọng duy nhất cũng là tranh thủ thời gian đến Chí Tôn Trì sau đó để tiểu hồ ly tiếp lễ rửa tội, có lẽ chỉ có tại tấn thăng thời điểm cái kia Vũ Trụ vô tận tạo hóa chi lực mới có thể có cơ hội để tiểu hồ ly khôi phục đem.

Không nghĩ nhiều nữa, hai người một Hồ Ly tại xông ra cái kia khổng lồ rừng rậm nguyên thủy về sau, trước mắt xuất hiện là xanh lục bát ngát thảo nguyên, xanh mon mon cỏ tươi tới cao cũng chỉ đến đầu gối, lấy tay che nắng hướng nơi xa nhìn lại, Tôn Ngộ Không nhìn thấy cơ hồ là tại cuối tầm mắt, tựa hồ có một con sông lớn tại mảnh này trên thảo nguyên lao nhanh mà qua.

Tề Chiếu mặc dù không có Tôn Ngộ Không Hòa Nhân Kim Tinh, nhưng là hiển nhiên cũng tu luyện có một môn khác cao minh nhãn thuật, cũng là xa xa trông thấy đầu kia sông lớn.

"Hầu Tử, tại sao ta cảm giác nơi này, ta giống như có chút ấn tượng, nhưng là cũng không nhớ ra được!"

Ra vùng rừng rậm kia, Tôn Ngộ Không tâm tình cũng dễ dàng hơn, ngay sau đó lại bốn phía nhìn sang, gấp bốn phía tất cả đều là mệnh mông Đại Thảo Nguyên, sau đó liền trực tiếp ngửa người nằm trên mặt đất.

"Cái này nếu là hoa của ta quả núi, coi như trong núi ngàn năm ta cũng nguyện ý, thế nhưng là quý này rừng rậm liền khóa trái cây Thụ đều không có. Người trước hết nghĩ, ta muốn hít một hơi, không nghĩ tới ta Lão Tôn lại có một ngày sẽ sợ rừng rậm!"

Nói xong, cũng mặc kệ còn lại, trực tiếp nằm trên mặt đất nằm ngửa o o. Mà Tề Chiếu cũng là mỗi một không chịu nổi, lần nữa cẩn thận bốn phía dò xét một phen, phát hiện cũng không có nguy hiểm gì về sau, cũng là ngã xuống đất nằm ngủ qua. Mà tiểu hồ ly kia lại là không biết mệt mỏi, như trước đang bên cạnh lạnh lợi, ngẫu nhiên dốc sức dốc sức Hồ Điệp lại hoặc là vòng quanh Tôn Ngộ Không cùng Tề Chiếu vòng quanh phạm vi.

Trong lúc ngủ mơ, Tôn Ngộ Không tựa hồ đi vào một cái rất quen thuộc địa phương, tựa như Tề Chiếu nói như vậy rất quen thuộc nhưng là cũng không nhớ ra được lúc nào gặp qua. Cứ như vậy, Tôn Ngộ Không một thân một mình tại chỗ kia từ từ tiến lên, đột nhiên cảm giác được thiên địa một trận lắc lư, sau đó trên chín tầng trời xuất hiện nhất tôn kim sắc Trượng Lục Phật Đà.

Cái này Phật Đà thân ngồi Cửu Phẩm Liên Thai ngai vàng, trên thân Phật Quang đại thịnh, râu xuống hai lỗ tai rất dài, chẳng qua nhất làm cho Tôn Ngộ Không để ý, lại là cái kia Phật Đà trong tay, chính nắm bốn người. Tôn Ngộ Không vội vàng tập trung nhìn vào, phát hiện bốn người kia đúng là mình Đường Tam Tạng, sư đệ Trư Bát Giới Sa Ngộ Tĩnh cùng Tiểu Bạch Long.

Nhìn thấy sư đệ bị cái này Phật Đà bắt, Tôn Ngộ Không lúc ấy thì nổi trận lôi đình, giận quát một tiếng xách Kim Cô Bổng liền thẳng vọt lên, muốn cứu ra sư đệ mấy người.

Thế nhưng là khi hắn vừa mới bay đến một nửa thời điểm, cái kia Phật Đà bỗng nhiên cười ha ha, sau đó một cái tay khác chưởng lật một cái, từ trên Cửu Thiên lại xuất hiện một ngôi ngọn núi to lớn, ngọn núi này trực tiếp hướng về Tôn Ngộ Không đập xuống giữa đầu.

Tôn Ngộ Không muốn tránh, lại phát hiện thân thể của mình căn bản không nghe sai khiến, mắt thấy ngọn núi lớn kia càng ngày càng gần, sau đó trực tiếp đâm vào trên người mình đem chính mình nện rơi xuống đất đồng thời đặt ở trên người mình.

Núi lớn này mười phần nặng nề, thế nhưng là Tôn Ngộ Không khí lực cũng rất lớn, ngay tại hán vừa mới tránh thoát một tia thời điểm, trên trời cái kia Phật Đà bỗng nhiên về ra một cái phân thân sau đó cái này phân thân trực tiếp cùng đại sơn hòa vào nhau.

Cái này, Tôn Ngộ Không là như thế nào cũng vô pháp tránh thoát.

Núi lớn này càng ngày càng nặng càng ngày càng nặng, thời gian dần qua để Tôn Ngộ Không có một loại cảm giác hít thở không thông. Bỗng nhiên, Tôn Ngộ Không tỉnh lại, mới phát hiện nguyên lai là đang nằm mơ, thế nhưng là, nếu là nằm mơ, vì cái gì chính mình cảm giác giống như thật bị cái gì ép dưới thân thể

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 171: Tiểu nữ hài!

Trong mộng đánh thức Tôn Ngộ Không, vốn cho là bị Ngũ Chi Sơn ngăn chặn cái kia là mình một giấc mộng, kết quả sau khi tỉnh lại phát hiện mình thân bị cái gì đè ở phía dưới. Tôn Ngộ Không mở hai mắt ra, phát hiện trước mắt một vùng tăm tối, mà lại từ với mình là nằm thẳng dưới đất nguyên có giờ phút này tứ chi cùng thân thể đều bị đè ép, vô pháp di động.

Lúc này Tôn Ngộ Không có chút hoảng, dù sao trong mộng trạng cảnh quá mức chân thực mà lại từng có nguyên lai bị đặt ở Ngũ Chi Sơn dưới trí nhớ, cái này khiến Tôn Ngộ Không thật sâu biết bị trấn áp là cỡ nào thống khổ một sự kiện.

Không đa nghi đầu mặc dù có chút bối rối, thế nhưng là Tôn Ngộ Không cũng không có ngồi chờ chết, mà chính là chậm rãi thử nghiệm hoạt động một chút ngón tay. Lúc này Tôn Ngộ Không phát hiện ngón tay có thể động, mà lại ngón tay tựa hồ đụng chạm đến cái gì lỏng xù đồ vật. Sau đó từ từ vận vẹo hai tay, phát hiện đè ép đồ vật của mình tuy nhiên nặng nề nhưng là cũng không có cái gì phong ấn đến giam cầm hành động của mình, bởi vậy chậm rãi gầy dựa thân thể, Tôn Ngộ Không biên độ càng lúc càng lớn.

Rốt cục, Tôn Ngộ Không cảm thấy thời cơ chín muồi, âm thầm vận khởi lực lượng toàn thân, đồng thời hai tay làm tốt phát lực chuẩn bị. Thế nhưng là ngay tại Tôn Ngộ Không vừa mới vận khí lực lượng toàn thân chuẩn bị đẩy ra trên thân đè ép thời điểm, bỗng nhiên cảm giác được trên thân đầy ánh sáng, sau đó trước mắt sáng rõ.

Đột nhiên mở hai mắt ra, Tôn Ngộ Không bỗng nhiên thì ngờ ngẩn. Bởi vì hán nhìn thấy trước mắt đang đứng một người, là Tê Chiếu. Mà lại trong tay dẫn theo một vật, ân, là tiểu hồ ly! Nhìn lấy Tê Chiếu cái kia đã là tại cổ nén ý cười, Tôn Ngộ Không chỗ nào còn có đoán không ra là phát sinh cái gì!

Ngay sau đó, liền hung tợn đứng người lên, vừa mới chuẩn bị qua nắm chặt tiểu hồ ly lỗ tai, thế nhưng là tiểu hồ ly lại bị Tê Chiếu dẫn theo hướng lui về phía sau hai bước. "Ta vừa khi tỉnh ngủ còn tưởng rằng ngươi mất tích. Ha ha ha, về sau chợt phát hiện tiểu hồ ly phía sau cái miệng thêm ra một đầu Hầu Tử cái đuôi, lúc ấy ta còn tưởng rằng tiểu hồ ly đối bụng sau đó đem ngươi ăn đây."

Nói xong, Tê Chiếu cũng nhin không được nữa, đem tiểu hồ ly ném ở một bên, bắt đầu cười ha ha. Lúc này tiểu hồ ly cũng tỉnh lại, nhìn cái kia mê mang đáng yêu, tựa hồ còn có không biết mình làm chuyện gì, hơn nữa còn theo bản năng dùng hai cái chân trước sờ sờ dưới thân.

Nhìn thấy tiểu hồ ly vậy mà đem mình làm nệm mà lại còn chưa đã ngủ, Tôn Ngộ Không nhất thời lên cơn giận dữ, trực tiếp thì cất bước đi qua sau đó nhắm ngay tiểu hồ ly trực tiếp nhảy một cái liền chuẩn bị nằm trên đó. Kết quả tiểu hồ ly tuy nhiên vừa mới tỉnh ngủ chẳng qua động tác lại là cực nhanh, Tôn Ngộ Không nhân còn có giữa không trung thời điểm tiểu hồ ly liền đã thoát ra xa xưa.

Tại Tê Chiếu sắp cười bị điên trong ánh mắt, Tôn Ngộ Không trực tiếp ngã trên mặt đất.

"Hầu Tử, ha ha ha, đừng làm rộn, theo một Hồ Ly tức cái gì a, mà lại tốc độ của nàng ngươi lại không biết, để ngươi một cái chân ngươi cũng đuổi không kịp!"

Mà xa xa tiểu hồ ly tựa hồ nghe đến Tê Chiếu, coi là thật nâng lên một đầu chân trước, dùng ba cái chân vẫn như cũ bước đi như bay chạy vài vòng. Kém chút đem Tôn Ngộ Không cho tức chết.

Một phen đùa giỡn về sau, mấy người thoáng nghỉ ngơi một chút, Tôn Ngộ Không đột nhiên hỏi: "Tê Chiếu, ngươi hôm nay tâm tình tựa hồ không tệ a có phải hay không nhớ tới nơi này là địa phương nào "

"Không nghĩ tới ngươi cái con khi này còn rất có ánh mắt, xem ở ngươi như thế thành tâm hỏi mức của ta, sẽ nói cho ngươi biết đi, mảnh này Đại Thảo Nguyên gọi là Hi Vọng Bình Nguyên. Có lẽ ta nói như vậy ngươi cảm giác không thấy cái gì, nhưng là ngươi phải nhớ kỹ, hi vọng Đại Bình Nguyên còn có được xưng là Chí Tôn hoa viên! Nói đúng là, đi qua mảnh này thảo nguyên, thì có thể đến tới Chí Tôn Trì!"

"A thật sẽ không lừa gạt ta đi nhanh như vậy liền đến "

"Đúng vậy a, ta cũng không nghĩ tới, ngày đó tiểu hồ ly lựa chọn chạy trốn chết phương hướng đúng lúc là Chí Tôn Trì phương hướng, thật không biết là nàng cố ý hay là vô tình. Không phải vậy chỉ bằng hai người chúng ta chỉ sợ thật không kịp!"

Tin tức này để Tôn Ngộ Không mười phần kinh hãi, bây giờ cách Chí Tôn Trì mở ra còn một tháng nữa trái phải, xuyên việt mảnh này thảo nguyên, cũng liền mấy cái ngày, nói cách khác hai người tuy nhiên bị một ít chuyện trì hoãn, nhưng là sau cùng lại bị mong muốn phải sớm trên một tháng đến.

Thật là họa phúc tương y a. Trọn vẹn sớm một tháng, cứ như vậy chẳng những có đầy đủ thời gian khôi phục một chút thân thể hơn nữa còn có thể cẩn thận dò xét tra một chút Chí Tôn Trì tình huống. Dù sao Hoàng Tuyền thế giới Chí Tôn Trì cũng không phải bình thường chi địa, bên trong hung hiểm dị thường. Nghe nói chẳng những có Chí Tôn Trì bên trong tự nhiên sinh thành Hỗn Thú mà lại trong hồ Vũ Trụ Tạo Hóa năng lượng càng là cực kỳ mạnh mẽ, liên tựa như không gian loạn lưu đồng dạng tại Chí Tôn Trì bên trong mạnh mẽ đâm tới.

Nếu như không có chuẩn bị người bị Vũ Trụ tạo hóa chi lực đụng vào, cái kia cảm thấy sẽ bị cái kia lực lượng không lồ trực tiếp no bạo. Nguyên có tiền kỳ chuẩn bị, là tuyệt đối không thể lấy thiếu hụt. Nguyên bản hai người thập phần lo lắng thời gian không đủ đến lúc đó chuẩn bị không đủ liền tiến vào Chí Tôn Trì, hiện tại đây hết thảy, cũng sẽ không tiếp tục là vấn đề.

Thoáng sau khi nghỉ ngơi, hai người một cáo tiếp tục lên đường, mà mục tiêu thì là trước kia Tôn Ngộ Không Hóa Nhân Kim Tinh trông thấy cái kia một đầu ngang qua toàn bộ Hỉ Vọng Bình Nguyên sông lớn. Chỉ cần vượt qua đầu kia sông lớn lại đi đến ba bốn ngày, liền có thể đến Chí Tôn Thành. Chí Tôn Thành, đồng dạng là thập đại nội thành một trong, mà lại là thập đại trong nội thành thực lực bài danh Top 3 Đại Thành.

Cùng với những cái khác nội thành khác biệt chính là, toà này Chí Tôn Thành là lệ thuộc trực tiếp cùng Hoàng Tuyền thế giới, không giống còn lại vài toà nội thành phần lớn người là phía ngoài mấy cái Đại Thần Quốc cùng Cao Cấp Thế Giới. Mà lại Chí Tôn Thành thập phần thần bí, chỉ có mỗi lần Chí Tôn Trì mở ra thời điểm Chí Tôn Thành mới có thể xuất hiện.

Tương truyền Chí Tôn Thành được tất cả mọi người đều là bảy vạn Chí Tôn trở lên cường giả, đương nhiên, những ngoại lai đó vì tiến vào Chí Tôn Trì nhân làm theo không tính. Mà lại Chí Tôn Thành Thành Chủ càng là thần bí, Kỳ Thần bí mật trình độ không thể so với Hoàng Tuyền thế giới Thủ Hộ Giả kém bao nhiêu, tất cả mọi người chỉ biết là Thành Chủ là nữ, nhưng là hình dạng, tuổi tác, năng lực tất cả đều không rõ.

Ngay cả còn lại mấy cái hoàng cung thành Thành Chủ đối với cái này cũng là hoàn toàn không biết gì cả! Tuy nhiên năm nay phụ trách mở ra Chí Tôn Trì chính là từ Cao Cấp Thế Giới Hóa Lôi Tổ Giới không chế thành trì biến hóa Lôi Thành, nhưng là Chí Tôn Thành vẫn như cũ đứng hạn mở ra, những cái kia không thuộc về Hóa Lôi Tổ Giới nhân làm theo nhao nhao tiến hướng Chí Tôn Thành hoặc là nghỉ ngơi hoặc là làm lấy chuẩn bị cuối cùng.

Mười năm một lần Chí Tôn Trì mở ra, mỗi một lần đều sẽ có hai đại nội thành cộng đồng chủ trì, một chủ một phụ. Mà lại mỗi một lần tiến vào nhân cũng sẽ có hạn chế, ba ngàn người! Cái này ba ngàn người, cũng không bao gồm bảy vạn trở lên Chí Tôn, chỉ là những cần đó mượn nhờ Chí Tôn Trì bên trong tạo hóa chi lực đột phá bình cảnh lực văn Thánh giả!

Tuy nhiên như thế, cái này 3000 cái danh ngạch cũng xác thực quá ít. Đối với nắm giữ đến trăm tỷ Hoàng Tuyền thế giới tới nói, ba ngàn người thật là quá ít.

Nguyên có tại Chí Tôn Trì mở ra trước mười ngày, muốn tại sở hữu đến người giữa tiến hành lựa chọn, sau cùng tuyển ra ba ngàn người tại mở ra ngày tiến vào Chí Tôn Trì. Người còn lại, chỉ có thể đợi đường hồi phủ, đương nhiên nếu như người lựa chọn tiếp tục lưu lại cũng không ai biết ngăn cản mà thôi.

Về phân loại này lựa chọn, thì là tương đối tàn khốc.

Nhưng là dù cho dạng này, cũng vô pháp ngăn cản hàng năm tới đây đám người. Chẳng qua giống Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu muốn như vậy mới vừa tới, lại quả thật rất ít, nhưng là cũng không thể nói là không có. Bởi vì giờ khắc này Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu thì gặp được một người, ngạch, phải nói là gặp được một cái tiểu nữ hài.

Tiểu nữ hài này là tiểu hồ ly trước tiên phát hiện, lúc ấy Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu một bên cười cười nói nói một bên đi đường, mà tiểu hồ ly làm theo sau lưng hai người dốc sức Hồ Điệp, làm một lần tiểu hồ ly dốc sức Hồ Điệp trở về thời điểm, trên lưng thì nhiều như thế một cái tiểu nữ hài. Cô bé này xem ra chỉ có 8, 9 tuổi, ăn mặc một thân phần sắc quần áo, phần trắc ngọc thể khuôn mặt mười phần đáng yêu.

Làm tiểu hồ ly lần thứ nhất công tiểu nữ hài này tại Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu trước người lui qua thời điểm hai người đều cho là mình hoa mắt, đây chính là hi vọng Đại Bình Nguyên, mệnh mông trên thảo nguyên từ đâu tới tiểu nữ hài

Thế nhưng là làm tiểu hồ ly lần thứ hai chạy tới thời điểm, hai người đồng thời nhìn nhau sau đó lại đồng thời kêu dừng gọi Hồ Ly. Tiểu hồ ly rất nghe lời điểm lấy chân đi đến trước người hai người, mà nàng trên lưng vẫn như cũ làm lấy một cái cười ha ha tiểu nữ hài, tiểu nữ hài trong tay nắm bắt một cái đại Hồ Điệp.

"Tiểu hồ ly, ngươi biết trên lưng ngươi có nhân không" đây là Tê Chiếu hỏi.

Tiểu hồ ly hưng phấn gật đầu!

"Ách, người kia ở đâu ra "

Tiểu hồ ly ngẩng đầu lên tựa hồ là ngấm lại, sau đó bỗng nhiên lắc đầu.

"Ai nha, đại thúc người trực tiếp hỏi ta không là tốt rồi. Ta lại không phải sẽ không nói chuyện, ta gọi Ô Mai, là muốn đi Chí Tôn Trì. Đã chúng ta đụng phải, cái kia lại vừa vận tiện đường!"

Nói xong, vỗ tiểu hồ ly đầu, tiểu hồ ly mặt mũi tràn đầy hưng phấn mang theo cái này gọi là Ô Mai tiểu nữ hài, nhảy cẫng đi xa, chỉ để lại Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu hai mặt nhìn nhau!

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 172: Khí Trung Thế Giới!

Tuy nhiên không biết tiểu nữ hài này là lai lịch gì, nhưng là Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu đều có thể rất rõ ràng cảm giác được tiểu nữ hài này cũng không có cái gì ác ý, đối với điểm này, hai người đều là phi thường tự tin.

Có chút bất đắc dĩ cười khổ, tựa hồ từ khi gặp được tiểu hồ ly này về sau một đường liền không có thuận lợi qua, hi vọng lần này gặp được tiểu nữ hài này, sẽ không mang đến cái gì vận rủi đi, hoặc là nói, hi vọng tiểu nữ hài này cũng đừng lại là cái gì cái gì công chúa, nói như vậy hai người thật biết thổ huyết.

Lớn tiếng căn dặn tiểu hồ ly vài câu, đại khái cũng là không được chạy quá xa cũng không cần chạy quá nhanh, tiểu hồ ly này tốc độ hai người thể nhưng là rất rõ ràng, một khi năng cao hứng trở lại tùy tiện vừa nhắc chân hai người liền phải truy đuổi sáng. Trước mặt tiểu hồ ly nghe được Tê Chiếu căn dặn, cũng rất nghe lời không có tiếp tục chạy về phía trước mà chính là mang theo cái kia gọi Ô Mai tiểu nữ hài lại chuyển một vòng lớn tại hai người khía cạnh chạy tới.

Cứ như vậy, ba người, không, là hai cái đại nhân một con hồ ly một cái tiểu nữ hài cứ như vậy tiếp tục lên đường. Chẳng qua lúc này nhưng đều là tiểu hồ ly ở phía trước dẫn đường, cô bé kia tựa hồ đối với nơi này rất quen thuộc, chỉ huy tiểu hồ ly nơi này chạy tới chạy chỗ đó qua, hoàn toàn không biết mệt, mà tiểu hồ ly càng là một mực ở vào trạng thái hưng phấn. Nhìn bộ dạng này, hai người là đã trở thành mười phần bạn của có quan hệ tốt.

Hai ngày sau đó, đến trước đó nhìn thấy cái kia một chỗ sông lớn, nguyên bản còn có chút sầu muộn làm sao qua sông Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu, tại vịnh vào tự đắc tiểu hồ ly chỉ huy hạ hướng thượng du đi đại khái nửa ngày vậy mà nhìn thấy một tòa cầu gỗ. Không nghĩ tới tại cái này thảo nguyên trên lại còn sẽ có cầu, xem ra đây là đặc biệt vì những chính xác đó chuẩn bị tiến về Chí Tôn Thành nhân chuẩn bị.

Dù sao đầu kia sông lớn xác thực rất mãnh liệt mà lại tiến về Chí Tôn Thành nhiều người đều không biết bay được, nếu như không có toà này cầu gỗ chỉ sợ chỉ có thể ở trong sông đi qua.

Không chút nghi ngờ, tiểu hồ ly không có khả năng biết toà này cầu gỗ, cái kia đây nhất định cũng là tiểu nữ hài kia nói cho tiểu hồ ly. Hai ngày này, đối với tiểu nữ hài tồn tại, Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu cũng đều chậm rãi tiếp nhận. Bởi vì coi như không giải thích cũng không có cách, nếu như tiểu nữ hài này là muốn hại bọn họ, chỉ bằng mượn đề Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu đều không thể dò xét thực lực, hơn nữa còn có thể đem ác ý ẩn tàng giọt nước không lọt, dạng này người nếu như muốn hại bọn họ, hai người căn bản không phải đối thủ.

Nguyên cơ cũng liền tùy tiện năng, có lẽ đây chỉ là năng nhất thời ham chơi, đợi năng chơi chán không chừng chính mình liền đi. Chẳng qua đáng nhắc tới chính là, ngay tại tối hôm qua Tôn Ngộ Không bỗng nhiên cảm giác ngược lại Kim Cô Bồng khí nội thế giới một con chấn động, hai người suy đoán hẳn là Trần Giới Thiên Bi tự động phá vỡ không gian trở lại Khí Trung Thế Giới bên trong.

Mà lại đề Tôn Ngộ Không vui mừng chính là, cho tới nay bị Hoàng Tuyền thế giới giam cầm Kim Cô Bồng Khí Trung Thế Giới hàng rào lại có vết nứt. Lúc ấy mới xuất hiện tại cái này Hoàng Tuyền thế giới, không đúng, là Tôn Ngộ Không vừa mới tìm về ý thức của mình thời điểm thì lấy thần thức dò xét Kim Cô Bồng tình huống, khi đó hần phát hiện bất luận chính mình cố gắng thế nào, thần thức đều không thể lại tiến vào Kim Cô Bồng Khí Trung Thế Giới, vô pháp biết được tình huống bên trong.

Mà lại về sau lo lắng bên trong Kế Mông cùng Anh Chiêu xảy ra vấn đề gì, nguyên cơ một mực không có tự tiện mở ra, mà lại, trọng yếu nhất, Tôn Ngộ Không nội tâm mười phần sợ hãi, một khi chính mình mở ra Kim Cô Bồng Khí Trung Thế Giới, phát hiện cũng không phải là hai người mà chính là hai bộ thi thể. Tôn Ngộ Không nhớ kỹ rất rõ ràng, ngày đó chính mình tương trợ Kế Mông cùng Anh Chiêu cộng đồng đối chiến Trần Nguyên Đại Tiên, thế nhưng là sau cùng Trần Nguyên Đại Tiên lại lựa chọn đồng quy vu tận. I bởi vì Kế Mông cùng Anh Chiêu trọng thương ngã gục nguyên cơ chính mình định đem bọn họ trước thu vào Kim Cô Bồng bên trong đợi đại chiến kết thúc lại tiến hành cứu chữa.

Nào biết được chẳng những không có cứu được bọn họ ngược lại chính mình cũng bị chém giết, hiện tại chạy đến Hoàng Tuyền thế giới mà vô pháp rời đi. Nghĩ đến chỗ này, Tôn Ngộ Không không khỏi mười phần yên ổn.

Nhân Sâm Quả Thụ cùng Thất Bảo diệu xuất Thụ hợp thành Trấn Nguyên Bồ Đề Bảo Thụ hiện tại còn có lưu ở trong thân thể của mình, thế nhưng là Trấn Nguyên Tử lão ca cũng đã không tại. Nếu như lại phát hiện Anh Chiêu cùng Kế Mông cũng chết, cái kia Tôn Ngộ Không thật cảm thấy mình biết hồng mắt.

Không mở ra Khí Trung Thế Giới, Tôn Ngộ Không thì còn có chút hi vọng, có lẽ Anh Chiêu cùng Kế Mông về sau thương thế tốt hiện tại còn sống. Cái này coi là một loại tự mình lừa gạt đi, mà lại Tôn Ngộ Không cũng một mực có một cái lấy có tự an ủi mình, cái kia chính là nếu như tùy tiện mở ra, Hoàng Tuyền thế giới quy tắc có thể sẽ trực tiếp mạt sát Kế Mông cùng Anh Chiêu, dù sao cái thế giới này là không cho phép người sống xuất hiện.

Thế nhưng là, làm Trấn Giới Thiên Bi tự hành đột phá tăng gia giam cầm trở lại Khí Trung Thế Giới thời điểm, Tôn Ngộ Không biết mình cũng đã không thể trốn tránh. Nguyên cố theo cái khe kia, Tôn Ngộ Không thần thức thì đi vào Kim Cô Bồng Khí Trung Thế Giới.

Thần thức vừa mới đi vào cái này ra không gian, Tôn Ngộ Không đầu tiên cảm nhận được là đã nồng đậm tới cực điểm Thổ hệ linh khí. Trong lúc kinh ngạc, Tôn Ngộ Không thần thức hóa thành chính mình bản thể hình dáng sau đó ra đến đại địa phía trên. Làm ra đến đại địa trên thời điểm, Tôn Ngộ Không lần nữa kinh ngạc không ngấm miệng được, bởi vì cái này đại địa phía trên khắp nơi đều là từng tòa tiểu sơn. Nhưng là những thứ này không phải phổ thông tiểu sơn, toàn bộ là từ nồng đậm Thổ hệ linh khí ngưng kết thành thổ Linh Tinh Thạch.

Nhìn lấy núi nhỏ kia kích cỡ tương đương thổ Linh Tinh Thạch, Tôn Ngộ Không cảm giác được trái tim của mình tại kịch liệt nhảy lên, tuy nhiên, hẳn hiện tại không có có tâm tạng.

Tại vô số tinh thạch bên trong ngọn núi nhỏ ghé qua, rất nhanh liền đi vào lần thứ nhất phát hiện Trấn Giới Thiên Bi cái kia một nơi, quả nhiên, Trấn Giới Thiên Bi an ổn đứng ở nơi đây. Giống nhau lúc trước lần thứ nhất Thiên Bi lúc đáng về, liền tựa như chưa bao giờ rời đi. Bất quá khi Tôn Ngộ Không song tay vuốt ve lấy Thiên Bi thời điểm, vẫn là có thể rất rõ ràng ở trên trời trên tấm bia cảm nhận được từng đợt vui sướng hưng phấn mà tâm tình.

Cảm thụ một hồi, sau đó một cái ý niệm trong đầu dâng lên, Trấn Giới Thiên Bi nhất thời thu nhỏ sau đó tiến vào Tôn Ngộ Không thể nội đan điền vị trí. Thu hồi Trấn Giới Thiên Bi Tôn Ngộ Không tâm lý rốt cục an tâm không ít.

Sau đó Tôn Ngộ Không thần thức thả bắt, bắt đầu lấy chính mình làm trung tâm hướng về bốn phương tám hướng chậm rãi lan tràn ra. Cái này Khí Trung Thế Giới đã rất bao la, nếu như đan dựa vào chính mình hai chân, không biết lúc nào mới có thể tìm được Kế Mông cùng Anh Chiêu. Nguyên cố chỉ có dùng thần thức tản ra tiến hành thăm thức tìm kiếm.

Trong cái thế giới này, Tôn Ngộ Không cũng là Chúa Tể, có lẽ tại thế giới bên ngoài Tôn Ngộ Không thần thức cũng liền có thể nhô ra 500 trượng, thế nhưng là ở chỗ này, chỉ có Tôn Ngộ Không nguyên ý, thần trí của hắn có thể lan tràn bao trùm toàn bộ thế giới.

Làm thần thức lan tràn càng ngày càng xa mà Tôn Ngộ Không kinh ngạc trong lòng càng ngày càng sao, càng về sau Tôn Ngộ Không đều cảm thấy mình đã chết lặng. Bởi vì thần thức dò xét giữa phát hiện, chẳng những là trước đó phát hiện có rất nhiều thổ Linh Tinh Thạch, ở phía xa càng là phát hiện vô pháp lường được các loại tinh thạch linh thạch.

Tuy nhiên chỗ này thế giới vẫn như cũ là Thổ Nguyên Tổ Chúa Tể, trong không khí tràn ngập nồng đậm Thổ hệ linh khí, nhưng là tại rất nhiều chỗ đặc thù những thứ này Thổ hệ linh khí biết biến mất không còn một mảnh mà lại sẽ bị hệ khác linh khí thay thế.

Tỷ như tại một chỗ đại hồ phụ cận cùng trong hồ, tất cả đều là tinh thuần Thủy hệ linh khí, không có mấy may Thổ hệ hoặc là còn lại Ngũ Hành linh khí xen lẫn. Mà lại trong hồ cũng không phải là đơn thuần nước, tám mươi phần trăm đều là trạng thái dịch Thủy hệ linh khí, tại đáy hồ Tôn Ngộ Không càng là phát hiện cả khối cả khối to lớn Thủy Linh Tinh Thạch cùng Thủy Linh Thạch.

Đồng dạng, tại một chỗ trong rừng rậm tất cả đều là mộc hệ linh khí, đương nhiên rừng rậm khắp mặt đất vẫn là có nồng đậm thổ linh khí. Mà lại bên trong vùng rừng rậm này hơn phân nửa cây cối tất cả đều là xanh biếc toàn thân hiện lên màu bích ngọc, đây là bởi vì những thứ này Thụ toàn bộ là từ mộc hấp linh khí thúc đẩy sinh trưởng, bên trong không chứa một tia còn lại nguyên tố, rất thuần túy.

Tại núi lửa được làm theo là thuần túy Hỏa Nguyên Tố, càng có mấy ngôi hoàn toàn do Hỏa Linh tinh tạo thành đại hỏa sơn. Nhưng là những thứ này núi lửa cũng không có phun trào dấu hiệu, những cái kia thuần túy Hỏa Nguyên Tố hình thành dung nham chỉ là tại trong Hỏa Sơn cuốn cuộn lấy.

Sau đó, tại một vùng thung lũng giữa, Tôn Ngộ Không cảm nhận được Kim Linh giận. Những thứ này Kim Linh giận đã đem cả tòa sơn cốc cùng vách núi tất cả đều đồng hóa thành một chủng kim loại, mà lại trong sơn cốc khắp nơi có thể thấy được đủ loại trân quý kim loại.

Sau cùng, Tôn Ngộ Không tại Chính Nam địa phương phát hiện một nơi kỳ quái, đây là một mảnh từ 5 tòa núi nhỏ bao vây lại cùng loại bồn địa địa phương, tại cái này bồn địa bên trong, Ngũ Hành nguyên tố lực lượng mười phần cân đối mà lại nó mức độ đậm đặc quả thực đã đạt tới làm cho người giận sôi trình độ. Tôn Ngộ Không có thể tưởng tượng, tại cái này bồn trong đất tùy tiện Hô hít một hơi, đều đủ để vượt qua tại nguyên lai Bàn Cổ giới tu luyện năm mươi năm chỗ có được linh khí.

Chẳng qua nhất làm cho Tôn Ngộ Không hưng phấn mà là tại cái này bồn trong đất, Tôn Ngộ Không phát hiện mười mấy chỗ phòng ốc, mà trong đó lớn nhất hai chỗ trong phòng, đang có hai người tại hồ hấp thổ nạp, tu luyện quên mình lấy. Hai người này chính là Kế Mông cùng Anh Chiêu. Mà lại Tôn Ngộ Không còn phát hiện cái này hai cá nhân thực lực, lại có tăng lên cực lớn, hiện tại hai người vậy mà toàn bộ có tam vạn thực lực!

Nhìn thấy hai người chẳng những hoàn hảo không chút tổn hại mà lại thực lực tăng mạnh Tôn Ngộ Không không khỏi vui vô cùng, bởi vì quá mức vui sướng trong lúc lơ đãng toát ra một tia khí tức. Nguyên bản nhắm mắt tu luyện hai người đồng thời mở mắt, trong mắt, là cực kỳ không thể tin!

Cái này khí tức quen thuộc, làm sao rất giống Đại Thánh

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 173: Chí Tôn Thành

Nguyên bản tại hai gian nhà gỗ tu luyện Kế Mông cùng Anh Chiêu đồng thời mở mắt, đồng thời đồng dạng đem thần thức khuếch tán ra. Làm phát hiện cái này dò xét chính mình hai người thần thức thật là Tôn Ngộ Không thời điểm, hai người kích động toàn thân rung động. Chẳng qua Tôn Ngộ Không lại dùng thần thức truyền âm nói: "Hai người các ngươi không có việc gì thuận tiện, ta tình huống hiện tại có chút đặc thù, hai người các ngươi trước yên tâm tu luyện, qua một đoạn thời gian ta lại lấy thần thức cùng hai người các ngươi nói ti mi!"

Sau khi nói xong, Tôn Ngộ Không thần thức giống như là thủy triều rút đi, đồng thời cái kia hóa thành Tôn Ngộ Không bản thể bộ dáng thần thức bản nguyên cũng nhanh chóng lui ra ngoài. Ngay tại thần thức vừa mới rút đi trong nháy mắt, Tôn Ngộ Không cảm giác được một loại độc thuộc ở thiên địa uy áp cùng loại kia chí cao vô thượng vũ trụ quy tắc chỉ lực hướng về chính mình tuôn đi qua.

Chẳng qua cái này uy áp cùng quy tắc chỉ lực chỉ là tại Tôn Ngộ Không trên thân quét một vòng liền từ từ tiêu tán, nhưng chính là như thế, Tôn Ngộ Không y nguyên kinh hãi ra một thân mồ hôi lạnh, ngay cả bên cạnh Tê Chiêu cũng là chưa tỉnh hồn, vội vàng hỏi thăm xảy ra chuyện gì. Sau đó Tôn Ngộ Không một năm một mười đem vừa mới phát hiện sự tình cùng Tê Chiêu nói, Tê Chiêu nghe xong liền hô nguy hiểm thật.

Nguyên lai, lúc trước Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiêu suy đoán xác thực là thật. Hoàng Tuyền thế giới chính là so Cao Cấp Thế Giới cao hơn nhất đẳng tồn tại, loại tồn tại này có cực kỳ nghiêm khắc quy tắc. Đặc biệt là Hoàng Tuyền thế giới, trừ đạt được Nguyệt Hoàng Tuyền cho phép nhân bên ngoài, là không cho phép bất luận cái gì vật sống hoặc là người sống xuất hiện ở nơi này.

Một khi xuất hiện người sống hơi thở của vật còn sống, ngay lập tức sẽ đưa tới Hoàng Tuyền thế giới thiên địa uy áp diệt sát cùng vũ trụ quy tắc chỉ lực mật sát. Cũng nhiều thua thiệt Tôn Ngộ Không Khí Trung Thế Giới chỉ là lộ ra một cái khe hở mà lại Kế Mông cùng Anh Chiêu là tại Kim Cô Bồng Khí Trung Thế Giới mà không phải trực tiếp xuất hiện tại Hoàng Tuyền thế giới, lại thêm Khí Trung Thế Giới bên trong cái kia nồng đậm thiên địa linh khí trở ngại Hoàng Tuyền thế giới dò xét.

Nhưng là cũng ven vện ngăn cản, cũng sẽ không ngăn cách. Vừa rồi Tôn Ngộ Không nếu như tại chậm hơn như vậy một cái hô hấp, chỉ sợ chẳng những là Khí Trung Thế Giới Kế Mông cùng Anh Chiêu, ngay cả Tôn Ngộ Không đều sẽ bị trực tiếp mật sát.

Cảm nhận được cái kia Vô Thượng thiên địa uy áp, Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiêu đều là mồ hôi lạnh liên tục sau sợ không chỉ. Chẳng qua hai người bởi vì quá mức kinh hãi mà không nha chú ý tới chính là, cái kia bị tiểu hồ ly chín cái đuôi bao trùm tiểu nữ hài Ô Mai, thu hồi một cây phấn nộn phấn nộn ngón tay nhỏ, sau đó nhúng tay sờ sờ mồ hôi lạnh trên trán, sau đó như không có chuyện gì xảy ra ngủ tiếp đi qua.

Từ đầu đến cuối, tiểu hồ ly đều không có một chút phát giác, một mực đang nằm ngáy o o.

Bất quá, tuy nhiên vừa mới kém chút liền bị vũ trụ quy tắc diệt sát, nhưng là Tôn Ngộ Không trong lòng vẫn là không ức chế được cuồng hi. Hai người chẳng những không chết, hơn nữa còn thực lực đại trưởng, đây quả thật là quá tốt.

Nguyên có hôm nay chính một chút một ngày, Tôn Ngộ Không tâm tình đều rất tốt, trong lòng một tảng đá lớn rốt cục buông ra. Hơn nữa còn tại tiểu hồ ly chỉ huy hạ thuận lợi thông qua toà kia cầu gỗ qua sông, nhiều nhất còn có ba ngày, liền có thể đến Chí Tôn Thành. Sau đó hảo hảo mà chinh đốn một chút, lại tham gia cái kia ba ngàn người tuyển bạt, về sau, cũng là tiến vào Chí Tôn Trì không sai sau tấn cấp cửu vân Chí Tôn!

Nghĩ đến chỗ này, mấy người lần nữa tăng thêm tốc độ. Chẳng qua này chủ yếu là chỉ Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiêu, bởi vì tiểu hồ ly coi như không thể gia tốc, chỉ có bờ mông uốn éo chân hất lên đều có thể đem Tôn Ngộ Không hai người vung ra rất xa.

Nguyên vốn cần ba ngày tầm đó mới có thể đến, kết quả tại giữa trưa ngày thứ hai thời điểm thì đã đạt tới Chí Tôn Thành!

Đứng tại cái này thập đại nội thành giữa bãi danh thứ hai Đại Thành trước mặt, Tôn Ngộ Không thật là bị chấn kinh. Nhưng là, bị khiếp sợ cũng chỉ có Tôn Ngộ Không một người mà thôi!

Còn lại ba người tất cả đều một mặt ta không biết người này bộ dáng cúi đầu yên lặng vào thành, cũng chỉ còn lại có trước cửa thành một mình bị Chí Tôn Thành loại kia bá khí chấn nhiếp Tôn Ngộ Không! Làm Tôn Ngộ Không lấy lại tinh thần thời điểm, Tê Chiêu đám người đã đi rất xa, nếu không phải còn có thể nhìn thấy tiểu hồ ly cái kia chín đầu trắng như tuyết cái đuôi to, chỉ sợ Tôn Ngộ Không cũng không tìm tới bọn họ.

Vội vàng dùng tay gãi gãi đầu, hơi che giấu một chút xấu hổ, sau đó bước nhanh đuổi theo.

Đối với Chí Tôn Thành, Tê Chiêu cũng không phải là rất để ý, lúc còn sống Tê Chiêu thấy qua kiến trúc hùng vĩ tuyệt đối số lượng cũng không ít, cái này Chí Tôn Thành tuy nhiên bá khí, nhưng cũng sẽ không để Tê Chiêu quá nhiều lưu ý. Mà tiểu hồ ly đối với mấy cái này căn bản không quan tâm, không cần

biết người là cái gì thành, ở trong mắt nàng đều một cái dạng. Mà tiểu nữ hài kia hiển nhiên hướng về phía Chí Tôn Thành cũng không xa lạ gì, cảm giác kia, tựa như là về nhà một dạng!

Ngồi tại tiểu hồ ly trên lưng gương mặt cười ha ha, không có chút nào một tia lạ lẫm. Đối với điểm này, Tê Chiếu thoáng có chút để ý. Rất nhanh, Tôn Ngộ Không cũng đuổi đi lên, lại đối với Tôn Ngộ Không biểu đạt mãnh liệt khinh bỉ về sau, một đoàn người liền tại tiểu hồ ly chỉ huy hạ tìm một cái khách sạn nghỉ ngơi. Đối với cô bé kia đối với nơi này quen thuộc như vậy, Tôn Ngộ Không cũng hơi kinh ngạc, nhưng là cũng không có nói thêm cái gì. Chỉ nếu là không có ác ý, quan tâm nàng là ai đây.

Tiến Chí Tôn Thành, Tôn Ngộ Không cảm nhận được một loại rất mãnh liệt tiêu sát bầu không khí. Nơi này trên đường cái trừ được sắc thông thông người qua đường bên ngoài, không có một ai. Mà lại đường đi hai thanh cửa hàng cùng người ta tất cả đều cửa sổ đóng chặt, nếu không phải lúc vào thành đợi ở cửa thành chỗ nhìn thấy hai hàng hai mươi bốn vị tám văn Chí Tôn giữ cửa binh lính, chỉ sợ đều sẽ coi là đây là một tòa không người thành trống không!

May mắn là có cô bé kia chỉ huy, mọi người mới trong thành vị trí tìm được một nhà vẫn như cũ cửa sổ đóng chặt khách sạn. Không phải vậy Tôn Ngộ Không mấy người chỉ sợ cũng không biết như thế nào cho phải, đương nhiên, đây chỉ là Tôn Ngộ Không ý nghĩ, mà Tê Chiếu cảm giác nhưng lại hoàn toàn khác biệt.

Đối với cái này Chí Tôn Thành, Tê Chiếu lúc còn sống cũng là có nghe thấy, một tòa toàn bộ từ bảy văn Chí Tôn trở lên cường giả tạo thành thành trì, bực này đại thủ bút, tại Lục Đại Thần Quốc giữa cũng không nhiều gặp. Nhưng là giờ phút này Tê Chiếu đối với cái này Chí Tôn Thành không khí quý quái, cũng có chút không giải.

Ngay sau đó, tại cô bé kia chỉ huy hạ, mấy người tiến khách sạn, đồng thời tại quầy hàng chỗ từ Tê Chiếu móc ra mấy cái tám văn Hồn Châu. Cái này mấy cái Hồn Châu đã là mấy người sau cùng đoạt được, hơn nữa còn là tại cái kia trên đại thảo nguyên cổ ý qua tru sát vài đầu dù sao dịu dàng ngoan ngoãn Hồn Thú, không phải vậy mấy cái cá nhân trên người không có vật gì, vào thành cũng không dễ sinh hoạt.

Không nghĩ tới đem mấy cái Hồn Châu đặt ở trên quầy thời điểm, chương quỹ kia ngồi ở phía sau chỉ nhìn một chút liền ồ ồ lắc đầu. Không đợi Tê Chiếu hỏi thăm cái gì, cười tại tiểu hồ ly trên lưng tiểu nữ hài Ô Mai bỗng nhiên ai nha ai nha đem Tê Chiếu kéo ra một bên, sau đó trong ngực móc ra một tấm lệnh bài. Lệnh bài này rất kỳ quái, nhìn qua tựa hồ là một cái lớn chừng bàn tay mì sợi cỡ, mà lại trên mặt nạ hình dạng, cùng Ô Mai rất giống.

Cái kia nguyên bản ồ ồ chương quản nhìn thấy lệnh bài này, nhất thời giật mình, vội vàng đứng người lên hai tay tiếp nhận lệnh bài cẩn thận kiểm tra một lần, sau đó hai tay có chút run rẩy lấy đem lệnh bài rất cung kính đưa cho tiểu nữ hài Ô Mai, đồng thời vòng qua quầy hàng đứng ra liền định quỹ xuống dập đầu.

Mà lúc này tiểu hồ ly chín cái cái đuôi to chợt đưa tới đem cái này chương quỹ nâng lên đến, đồng thời tiểu nữ hài Ô Mai nói: "Cho chúng ta mở ba gian tốt nhất nhà, còn có, người chưa từng gặp qua ta, cũng chưa có xem lệnh bài này, có biết không?" nhìn lấy một cái 8, 9 tuổi tiểu nữ hài ngồi tại một cái đại Bạch Hồ Ly trên thân cư cao lâm hạ lấy một loại thượng vị giả giọng điệu giáo huấn một cái ước chừng có năm sáu mươi tuổi lão giả, cái này quả thật có chút thật không thể tin.

Thế nhưng là lão giả kia như được đại xá đồng dạng không ngừng mà bái tạ, đồng thời tự mình ở phía trước dẫn đường, đem ba người một cáo một mực đưa đến ba lâu vị trí trung tâm ba đạo cửa phòng trước mặt.

"Đại nhân, cái này ba gian là nhỏ cửa hàng tốt nhất khách phòng, không biết đại nhân còn có cái gì phân phó sao "

Ô Mai ngồi tại tiểu hồ ly trên thân đi vào, mà chương quỹ đã sớm mất sắc ở một bên đẩy cửa phòng ra. "Ân, cũng không tệ lắm. Hôm nay bắt đầu một ngày ba bữa muốn tốt nhất, đều đưa đến chúng ta khách phòng. Sau đó qua chuẩn bị bốn bộ tiến vào Chí Tôn Trì thứ cần thiết, nhớ kỹ, trong đó một bộ là chuẩn bị cho Tiểu Bạch Hồ."

Nói xong, nhìn cũng không nhìn chương quỹ kia, trực tiếp nhảy xuống, sau đó bốn phía đi động một cái. Chương quỹ kia liên tục xưng phải, từ từ đẩy trừ gian phòng sau đó giữ cửa cũng đóng lại. Ra khỏi cửa phòng, cái này chương quỹ mới thở một hơi, tựa hồ vừa mới một mực ở vào cực độ khẩn trương đến trạng thái.

Cái này nhất từng khí, chương quỹ liền thấy tại ngoài cửa phòng ngồi xuống vừa đi ôm cánh tay đứng yên Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu, lần này lại là kinh hãi đầy đủ tiền. Lúc này mới nhớ tới cùng đi không riêng gì vừa mới vị đại nhân kia, cái này còn có hai vị gia đây.

Chương quỹ vội vàng lại xoay người xin lỗi, Tê Chiếu khoát khoát tay tay nói: "Không cần lớn như thế lễ, chương quỹ, ta đến hỏi người, vừa mới lệnh bài kia, đại biểu cái gì chẳng lẽ tiểu nha đầu kia là cái đại nhân vật "

Cái này chương quỹ nghe xong, hai vị này gia vậy mà xưng vị đại nhân kia vì tiểu nha đầu, thật là hả giận chết. Vội vàng quay đầu nhìn xem, phát hiện vị đại nhân kia tựa hồ cũng không nghe thấy, sau đó một bên vỗ ngực một cái một bên lâm im lặng thủ thế, sau đó vội vàng bước nhanh xuống lầu.

Chương quỹ không biết đợi tiếp nữa chính mình có thể hay không bị dọa chết tươi, hôm nay thật không biết là may mắn hay là bất hạnh, vị đại nhân kia làm sao lại đến chính mình cái này tiểu điểm đến đâu?

Chương 174: Hoang vu chi đảo thí luyện

Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu tuy nhiên trong lòng có chút điều hơi nghi hoặc một chút, nhưng là cũng không có quá để ý. Đối với Tôn Ngộ Không tới nói, chỉ có địch nhân cùng bằng hữu, cái này gọi là Ô Mai tiểu nha đầu đã không là địch nhân mà lại cùng tiểu hồ ly lại rất hợp, trọng yếu nhất chính là Tôn Ngộ Không có thể cảm giác được nàng đối với mình những người này không có bất kỳ cái gì mà thôi, nguyên có mặc kệ thân phận của nàng như thế nào, chỉ cần là bằng hữu vậy liền không quan hệ.

Mà đối với Tê Chiếu, hẳn lúc còn sống dạng gì đại nhân vật chưa thấy qua, ngay cả còn lại mấy cái Đại Thần Quốc Giới Chủ cũng là trải qua thường gặp mặt mà lại đối với mình vẫn là tất cung tất kính, nguyên có coi như cái này thân phận của tiểu nữ hải địa vị lại lớn, Tê Chiếu cũng sẽ không cảm thấy giật mình hoặc là như thế nào. Nếu bàn về bối cảnh địa vị, chỉ sợ không có người lại so với chính hắn lớn hơn.

Về phần tiểu hồ ly. . . Cái này liền không nói, khả năng nàng cũng không biết cái gì gọi là bối cảnh.

Hai người lác đầu, cũng đều trở về phòng của mình ở giữa nghỉ ngơi. Dù sao mọi người trong rừng rậm ngốc cũng không phải mười ngày nửa tháng a, từ khi tại Lôi Vương thành sau khi xuất phát, ngay tại cũng không ở giường trên ngủ. Tuy nhiên y theo Tôn Ngộ Không tu vi của hai người ngủ ở nơi đó đều như thế, nhưng trên giường luôn luôn so trên cây muốn dễ chịu.

Không biết có phải hay không cái kia khách sạn chường quỹ cổ ý gây nên, Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu gian phòng vừa vặn một trái một phải ở vào Ô Mai cùng tiểu hồ ly ngày nghỉ hai bên. Xem ra chường quỹ chính là đem hai người xem như Ô Mai hộ vệ.

Chẳng qua hai người cũng không có ở ý, bị xem như hộ vệ coi như thành hộ vệ đi, nếu không phải là bởi vì cái tiểu nha đầu này, chỉ sợ hai người cũng không biết làm sao tìm được một cái khách sạn. Mà lại trước đó hai người móc ra mấy cái tám văn Hồn Thủ Hồn Châu lão bản kia vậy mà lác đầu, tuy nhiên không biết là cái này Hồn Châu số lượng không đủ còn có là như thế nào, phần tóm lại hôm nay có thể ở chỗ này, đều phải nhờ có tiểu cô nương kia.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra, bất luận là Tôn Ngộ Không Tê Chiếu vẫn là tiểu hồ ly Ô Mai đều tắm rửa thật sớm thiếp đi, tại cái này Chí Tôn Thành bên trong cũng không cần lo lắng biết gặp nguy hiểm, nguyên có đều ngủ rất an tâm.

Vừa rạng sáng ngày thứ hai tiểu hồ ly thì phân biệt xông vào hai người nghỉ đem Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu đánh thức, sau đó ba người một cáo sau khi rửa mặt đến dưới lầu ăn điểm tâm, hai cái đại nam nhân liền bị Ô Mai lôi kéo đi dạo phố. Dùng Ô Mai mà nói tới nói, tuy nhiên những trọng yếu đó đó vật đã giao cho chường quỹ chuẩn bị, nhưng là một số tiểu đồ vật vẫn là muốn tự mình đi mua.

Nhìn lấy Ô Mai đối với nơi này rất tinh tường, mang theo Tôn Ngộ Không hai người xe nhẹ đường quen đi khắp hang cùng ngõ hẻm, mà lại bất luận mua cái gì toàn cũng không cho tiền, hết thấy đều là trực tiếp lấy ra khỏi kia tiểu lệnh bài. Chỉ có cái này lệnh bài vừa ra, tất cả mọi người trong nháy mắt thay đổi mười phần cung kính, thái độ cũng mười phần thân mật.

Nhìn lấy tiểu hồ ly chín cái đuôi là treo to to nhỏ nhỏ kiện hàng, Tôn Ngộ Không có chút hiếu kỳ cũng thử nghiệm tại một nhà bán hoa quả sạp hàng trước cầm mấy khóa trước đó Tôn Ngộ Không mua cái chủng loại kia đại quả đào, đồng dạng không đưa tiền. Kỳ thực Tôn Ngộ Không chỉ là muốn thử một chút mà thôi, không nghĩ tới cái kia chủ quán chẳng những không có tức giận, ngược lại một mặt cười ha hả lại cho Tôn Ngộ Không trong tay nhét mấy cái.

Tôn Ngộ Không vừa nhìn lệnh bài này thật đúng là dùng tốt, ngay cả mình cầm đồ vật đều không cần trả thù lao, ngay sau đó cứ vui vẻ, sau đó trực tiếp cầm ra không gian của mình giới chỉ, đem sạp trái cây trên hoa quả trực tiếp trang cái không còn một mảnh. Gắn xong hoa quả Tôn Ngộ Không lo lắng cái kia chủ quán sẽ đau lòng, chẳng qua lại phát hiện cái kia chủ quán cười càng phát ra rục rờ.

"Thật là kỳ quái, bị nhân lấy không đồ vật còn có cao hứng như vậy!" Một bên Tê Chiếu cũng cảm thấy có ý tứ, sau đó cùng Tôn Ngộ Không một tà một hữu theo tiểu hồ ly đằng sau, tại đường đi hai bên nhìn cái gì ưa thích lấy cái gì, nhìn cái gì chơi vui giả trang cái gì. Điều không ngoại lệ, bị cầm đồ vật chủ cửa hàng chủ quán tất cả đều là gương mặt ý cười, cầm được càng nhiều cười thì vượt rục rờ.

Đương nhiên, đi tại tối thiểu nhất Ô Mai cũng không nhìn thấy, bởi vì ở sau lưng nàng tiểu hồ ly vốn là rất to lớn lại thêm đầy người kiện hàng liền đem đường đi che khuất hơn phân nửa. Cứ như vậy Ô Mai cùng tiểu hồ ly ở phía trước chọn chọn lựa lựa chuyên cầm ăn ngon, mà Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu thì là ở phía sau nhìn cái gì lấy cái gì.

Rất nhanh, Tê Chiếu cùng Tôn Ngộ Không hai người không gian giới chỉ liền bị đồ đầy. Ngay sau đó Tê Chiếu đi đến Tôn Ngộ Không bên người đối với Tôn Ngộ Không nói: "Cảm giác này thật đúng là hoài niệm a, trước kia ta khi còn sống chính là như vậy, bất luận làm gì đều không cần dùng tiền mà lại vĩnh viễn có một đám người chen chúc trái phải. Ai!"

Nói xong thở dài một tiếng, chẳng qua đồng thời con mắt quét qua lại phát hiện bên cạnh cửa hàng chính là xuất thủ trang bị, chẳng qua nơi này trang bị phần lớn đều là loại kia Hoàng Tuyền thế giới có thể sử dụng dùng độ cao ngưng kết linh hồn đoán tạo.

Nhưng là những thứ này trang bị cùng Vật Chất Giới cũng không có bao nhiêu khác biệt, nguyên có Tê Chiếu một bên lác đầu thở dài vừa đi đi vào,

trực tiếp đi đến phía sau quầy tại trong quầy móc ra sáu cái vừa nhìn thì là cao cấp hàng không gian trang bị.

Phân cho Tôn Ngộ Không một cái không gian vòng tay hai cái không gian giới chỉ, sau đó hai người nhìn nhau cười một tiếng, tiếp tục thử nghiệm loại này cảm đồ vật không trả tiền khoải cảm. Cứ như vậy một đường đi dạo một đường cảm, làm con đường này đi dạo đến cuối thời điểm, hai người về sau ba cái không gian trang bị cũng đã cơ hồ đồ đầy, bất luận là không gian giới chỉ vẫn là Không Gian Thủ Trắc, bên trong đủ loại đồ vật linh lang đầy rẫy, ăn, dùng, chơi, nhìn, cơ hồ không chỗ nào mà không bao lấy. Chẳng qua Tôn Ngộ Không cảm phần lớn đều là một số hoa quả, mà Tê Chiếu thì là một số đan dược a cùng bảy tám phần bổ sung hoặc là khôi phục linh hồn lực lượng đồ vật.

Đi dạo xong con đường này về sau, Ô Mai tựa hồ thật hài lòng, cảm trong tay một túi không biết tên đồ ăn say sưa ngon lành mà lại tiểu hồ ly miệng bên trong cũng không biết đang ăn lấy thứ gì. Cứ như vậy, mấy người lại vừa đi vừa nhìn trở lại cái kia một chỗ khách sạn. Vừa vận lúc này đã sắp tới buổi trưa, mấy người lại dưới lầu ăn cơm trưa sau đó trở về phòng của mình ở giữa nghỉ ngơi.

Từ đầu đến cuối Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu đều không có nói mình hai người lại đằng sau điên cuồng cảm đồ vật sự tình, mà lại từ ngày đó về sau hai người liền bắt đầu tại gian phòng tu luyện. Nói là tu luyện cũng không chính xác, hẳn là lĩnh ngộ cùng củng cố nhiều ngày như vậy một số cảm ngộ. Đây đối với Tê Chiếu tới nói xe nhẹ đường quen gần như không phí khí lực gì, nguyên cơ về sau Tê Chiếu trực tiếp thì một bên phục dụng trước đó ở đâu chút trong cửa hàng lấy được linh dược một bên thường thức có thể hay không một mình đột phá.

Thế nhưng là Tôn Ngộ Không lại gặp được một số nan đề, chẳng qua tốt tại thể nội có Trấn Giới Thiên Bì cùng Ngũ Thái Thần Thạch tương trợ, cũng không có tạo thành cái gì quá lớn khó khăn.

Thời gian cứ như vậy bình tĩnh chợt lóe lên, rốt cục, đến tuyển bạt thời gian. Chỉ cần tại trận này tuyển bạt giữa trở hết tài năng, trở thành cái kia ba ngàn người bên trong một cái, cái kia liền có thể đạt được tiến vào Chí Tôn Trì tư cách.

Nguyên cơ một ngày này sáng sớm, Chí Tôn Thành trong thành một chỗ trong diễn võ trường to lớn, thì vang lên liên tục chín đạo to lớn tiếng chuông. Chuông lớn thanh âm du dương nói cho hết thảy mọi người, Chí Tôn Trì tư cách tuyển bạt, chính thức bắt đầu!

Chín tiếng chuông vang qua đi, toàn bộ trên diễn võ trường đã đứng đầy nhân, nhìn ra đoán chừng không xuống 10 vạn. Nhưng là giờ phút này hơn mười vạn người lại là lặng ngắt như tờ, không có có bất cứ người nào ồn ào, tất cả đều đứng bình tĩnh tại diễn võ trường được , chờ đợi Chí Tôn Thành nhân đến nửa bước lần này tuyển bạt quy tắc.

Không để cho mọi người chờ lâu, rất nhanh, tại hai mươi bốn vị cửu vân Chí Tôn chen chúc hạ, một vị ăn mặc trắng thuần khinh sam mỹ lệ nữ tử như là Cửu Thiên Tiên Nữ một dạng từ trên trời giáng xuống. Nữ tử này tóc dài phiêu nhiên, nhưng là trên mặt lại bị một khối Thanh Sa che khuất hơn phân nửa dung mạo, khiến cho mọi người chỉ có thể nhìn thấy cái kia một đôi như nước hai con ngươi.

Nữ tử này cùng cái kia hai mươi bốn vị cửu vân Chí Tôn chậm rãi rơi xuống, đứng tại diễn võ trường một chỗ trên đài cao. Nhìn thấy nữ tử này đến, phía dưới mọi người rõ ràng có chút kích động, chẳng qua đều rất tốt khắc chế, sau đó lẳng lặng chờ đợi nữ tử này mở miệng.

Nữ tử này rơi xuống trên bàn về sau, nhẹ nhàng sửa sang một chút quần áo, sau đó từ từ liếc nhìn từng cái địa phương. Ngừng một hồi, nói: "Ta là Chí Tôn Thành Phó Thành Chủ đêm Lạc Anh, lần này tuyển bạt, thì do ta chủ trì. Bởi vì lần này trước tới tham gia Chí Tôn Trì tây lễ nhân tương đối nhiều, nguyên cơ từ Chí Tôn Thành cùng Hóa Lôi Thành cùng Nguyệt Hoàng Tuyển đại nhân liên hợp quyết định, năm nay tuyển bạt quy tắc, định vị chém giết đào thải chế! Cụ thể quy tắc, từ Thiết Điện đại nhân tuyên đọc!"

Nữ tử này một phen quả thực kích thích Vạn Tề Lăng. Dưới đáy nguyên bản mười phần an tĩnh mọi người tất cả đều tại nhỏ giọng thảo luận, bởi vì vừa mới tin tức thực sự quá rung động, tất cả mọi người không nghĩ tới năm nay lại là chém giết đào thải chế, chẳng lẽ, cái này Lục Đại Thần Quốc ở giữa, lại phải rung chuyển sao

Nghe được cái này lời của cô gái, Tôn Ngộ Không cũng rất tò mò, lập tức liền hỏi Tê Chiếu cái gì là chém giết đào thải chế Tê Chiếu nghe cũng là lắc đầu biểu thị không biết, chẳng qua lúc này cười tại tiểu hồ ly trên lưng Ô Mai lại mở miệng hỏi đáp: "Chém giết đào thải chế cũng là sở hữu trước tới tham gia tuyển bạt người, làm vô số tiểu tồ, những thứ này tiểu tồ ít nhất 5 người nhiều nhất tám người, tiến vào một cái tên là hoang vu chi đảo địa phương tiến hành thí luyện. Những thứ này trong tiểu đội trước ba ngàn tên đến hoang vu chi đảo điểm cuối nhân thì có tư cách tiến vào Chí Tôn Trì, còn lại toàn bộ không hợp cách!"

Lúc nói lời này, Ô Mai khí thể trên người bỗng nhiên lại có chút loại kia thượng vị giả vị đạo. Chẳng qua không đợi Tôn Ngộ Không tiếp tục mở miệng, Ô Mai lại nói tiếp: "Tại hoang vu chi trên đảo có thể chém giết, thậm chí có thể sử dụng một số người có thể sử dụng thủ đoạn, chỉ cần người có thể đến điểm cuối! Nếu như trong vòng thời gian quy định đến điểm cuối nhân số không đủ 3000, cái kia tiến vào Chí Tôn Trì, cũng chỉ có những người này!"

Nói xong những thứ này, Ô Mai bỗng nhiên cười cười, lại khôi phục thành cái kia hồn nhiên ngây thơ tiểu nữ hài dáng vẻ. Đối với cái này, Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu hiển nhiên cũng đều quen thuộc. Chỉ bất quá đối với vừa mới Ô Mai mà nói còn có hơi kinh ngạc.

Vận khí này thật sự là vô cùng gay go, hơn mười vạn người đi vào một cái hòn đảo, sau cùng đến điểm cuối có lẽ còn chưa đủ 3000, đây là cái dạng gì tỉ lệ đào thải cùng tỉ lệ tử vong a

Đúng lúc này, một cái hình dạng mười phần nghiêm trọng trung niên nhân từ từ lên không, nhìn xuống phía dưới, nói ra cùng vừa mới Ô Mai nói không sai biệt lắm một đoạn văn. Chỉ bất quá lại nhiều một ít đối với đầu tiên đến người khen thưởng, một trăm người đứng đầu đến nơi nhân, đều sẽ đạt được từ Nguyệt Hoàng Tuyển đại nhân cung cấp khen thưởng một phần, danh từ càng đến gần cái trước khen thưởng tự nhiên càng tốt.

Nghe này người nói xong, Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu quay đầu, Tôn Ngộ Không duỗi ra ngón tay chỉ chính mình, sau đó mấp máy: "Một." Sau đó chỉ Tê Chiếu mấp máy: "Hai." Nói xong lại nhìn xem tiểu hồ ly nói: "Cái này, trước mặt tính toán một cái đi, dù sao năng chạy trốn vẫn là rất lợi hại!"

Ngay sau đó Ô Mai nhúng tay chỉ chỉ chính mình đạo: "Bốn, ta cũng muốn đi. Mà lại cùng các người cùng một chỗ. !"

Tuy nhiên Ô Mai nhìn chỉ là cái tiểu nữ hài, nhưng là Tôn Ngộ Không hai người biết Ô Mai thực lực cảm thấy so với bọn hắn hai cường, nguyên có cũng liền gật đầu đáp ứng, sau đó Tề Chiếu nói ra: "Chỉ có bốn cái, xem ra, chúng ta cần một tên đồng đội!"

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 175: Diễm Thần

Ngay tại mấy người thảo luận nhân tuyển thời điểm, cái kia bay giữa không trung trung niên nhân bỗng nhiên lớn tiếng nói: "Hiện tại bắt đầu, cho các người một cái canh giờ chọn lựa chính mình tiểu tổ thành viên. Quyết định nhân tuyển tốt, sau một canh giờ đến chỗ của ta đăng ký tin tức đồng thời tự hành tiến vào Truyền Tống Pháp Trận. Mỗi người tại tiến vào trận pháp trước đó đều sẽ nhận lấy đến một phần địa đồ miếng bản đồ này toàn bộ giống nhau, không cần lo lắng sẽ có người đầu cơ trục lợi. Nhớ kỹ, tại Hoang Vu Chi Đảo, cho phép sát lặc!"

Nói xong, người trung gian này liền rơi xuống, đồng thời Chỉ Tôn Thành bốn tên lính đi lên trước, tại trong không gian giới chỉ xuất ra đại lượng da dê địa đồ, tất cả đều chồng chất tại trên đài cao kia một chỗ trên bàn lớn. Nhìn lấy Chỉ Tôn Thành người đã tại làm chuẩn bị, người phía dưới cũng nắm chặt thời gian bắt đầu tìm kiếm thuận mắt người.

Trừ những cái kia đến thời điểm liền đã có đồng bọn, còn thừa những độc hành hiệp đó hoặc là tốp năm tốp ba không đủ năm người đội ngũ làm theo nhau nhao nhao bắt đầu tìm kiếm một số quen biết bắt đầu tổ đội. Còn những không có đó đồng đội lại không có người quen, lại chỉ có thể là tìm một số so sánh thuận mắt người, đương nhiên, cũng có rất nhiều độc hành hiệp tại thoáng giương hiện thực lực của mình về sau đến những người khác trong đội ngũ.

Tuy nhiên cái này hơn mười vạn người đều đến từ Hoàng Tuyền thế giới bốn phương tám hướng, nhưng là càng nhiều hơn là lấy thành tri làm đơn vị cùng đi. Đương nhiên, ở trong đó không hề chỉ là chỉ có cái kia thập đại ngoại thành. Tại Hoàng Tuyền thế giới, lớn nhất chính là thập đại nội thành, sau đó là 108 san sát ngoại thành, chẳng qua trừ cái này một trăm mười tám cái thành tri bên ngoài, còn có nhiều vô số kể còn lại giữa Tiểu Thành Tri, thậm chí còn có rất nhiều đại hình thành tri so 108 ngôi ngoại thành cũng không kém cõi bao nhiêu.

Bởi vậy những thứ này cùng một thành tri đến đây, cũng rất dễ dàng tạo thành riêng phần mình đội ngũ. Một cái canh giờ nói dài cũng không dài nói ngắn cũng không ngắn, hơn mười vạn người không sai biệt lắm tất cả đều tổ tốt đội, còn lại một số không có góp đầy đủ năm người, cũng tại bất kịp thời gian tiến hành sát nhập. Bất kể nói thế nào, đầu tiên nhất định phải tiến tiến đến Hoang Vu Chi Đảo.

Nguyên có liền xem như không muốn tổ đội cũng lâm thời tụ cùng một chỗ, nếu không đến trên đảo về sau lại tách ra chính là, không phải vậy góp không đủ năm người liền lên đảo tư cách đều không có.

Tôn Ngộ Không bốn người (tiểu hồ ly cũng coi như làm một người) cũng tìm tới một người, người này là Ô Mai kéo tới, là cái thoát nhìn cũng chỉ chừng hai mươi tuổi người trẻ tuổi, một đầu hỏa hồng sắc tóc ngắn lập trên đầu, ăn mặc một thân hỏa hồng sắc bó da, công ở sau lưng một thanh quái đao. Thực lực cũng là lục văn đỉnh phong.

Tôn Ngộ Không cùng Tề Chiếu đối với người này trong ngoài ngoài đều dò xét một lần, mà lại hỏi rất nhiều vấn đề, sau cùng nhất trí quyết định, đồng ý thiếu niên này, dạng này, cũng coi là góp đầy đủ năm người, đạt được lên đảo tư cách.

Sở dĩ Tôn Ngộ Không cùng Tề Chiếu sẽ đồng ý cái này xa lạ Thiếu Niên Đội ngũ, đầu tiên là Tề Chiếu đang dò xét thời điểm phát hiện thiếu niên này thể nội Hỏa Nguyên Tố lưu chuyển, mà lại khí tức hùng hực cuộn cuộn, không có một tia âm tà, khẳng định không phải cái ác nhân. Mà lại thái độ cũng rất lớn địa phương, vừa nhìn cũng là thuộc về loại kia nhiệt huyết thiếu niên loại hình.

Mà Tôn Ngộ Không đồng ý, là bởi vì hắn cảm nhận được thiếu niên này thể nội hỏa diễm cùng mình Ngũ Thái Thần Thạch bên trong Thái Dương Kim Hóa có chút cộng minh, mà lại hắn cũng tin tưởng Ô Mai ánh mắt. Cái tiểu nha đầu này tuy nhiên nhìn chỉ là cái thiên chân vô tà tiểu cô nương, nhưng là tuyệt đối không đơn giản, hắn nhìn trúng, cái kia cũng không có vấn đề.

Cứ như vậy, sau một canh giờ, Tôn Ngộ Không năm người cũng đi theo dòng người tại diễn võ trường một bên thông đạo đi đến chỗ kia đài cao. Đài cao ngay chính giữa là một cái từ 36 Vị cứu nhân Chỉ Tôn cộng đồng duy trì một cái Truyền Tống Đại Trận. Đại trận hai bên thì là hai đội binh lính đang tại bảo vệ, cái này hai đội binh lính tất cả đều là cứu nhân Chỉ Tôn, mà lại trong đó càng có hai vị dung hợp bảy đạo pháp tắc Tướng Quân.

Làm Tôn Ngộ Không năm người đến trên đài cao thời điểm, biết đi qua một cái bàn gỗ, bàn gỗ đằng sau có một cái lão giả Hội Thủ trước đó xét một chút thực lực của người cảnh giới, để phòng ngừa có cao thủ lẫn vào trong đó. Đi qua dò xét về sau liền muốn ở một bên một cái cùng loại với thủy tinh cầu tinh thể trên ấn vào. Cái này thủy tinh cầu dạng tinh thể biết ghi chép liên quan tới người hết thảy, làm cái này tiểu đội đội viên toàn bộ in dấu tay về sau, sẽ có một sĩ binh đem những thứ này đồng thời đổi mới, từ hạ một tiểu đội ghi chép.

Đây hết thảy đều tiến hành đầu vào đáy lầy, tuy nhiên nhân số đông đảo nhưng là tốc độ cực nhanh. Mà mỗi khi trên truyền tống trận đứng đầy một ngàn người thời điểm cơ hội khởi động một lần Truyền Tống Trận. Tôn Ngộ Không năm người lãnh địa mưu toan về sau, cũng đứng tại Truyền Tống Trận phía trên. Rất nhanh nhân số liền đầy đủ một ngàn người, sau đó tại một đoàn quang mang bọc vào, trên truyền tống trận một ngàn người trong nháy mắt biến mất.

Đại khái năm sáu cái hô hấp về sau, Tôn Ngộ Không năm người liền xuất hiện tại một chỗ mười phần hoang vu hòn đảo phía trên. Làm hai chân rơi trên mặt đất trong nháy mắt, Tôn Ngộ Không cùng Tề Chiếu thì bày ra chiến đấu tư thái, bởi vì nơi này có thể sát lục, vừa mới lại là một ngàn người cùng một chỗ truyền tống, rất có thể mới vừa đến đạt thì sẽ lập tức bắt đầu sát lục.

Nhưng là để hai người ngạc nhiên là, năm người phụ cận không có một ai, tựa hồ cái kia một ngàn người tại truyền tống qua đi tập thể biến mất. Rất nhanh, Tề Chiếu liền biết đây nhất định là ngẫu nhiên truyền tống, trước đó cái kia thủy tinh cầu dạng đồ vật chẳng những ghi chép mọi người tin tức, đồng thời cũng không chế Truyền Tống Trận đem cùng một tiểu đội truyền tống cùng một chỗ, mà cái kia một ngàn người lại lấy tiểu đội làm đơn vị toàn bộ phân tán.

Nghiêm túc suốt điểm ấy, Tề Chiếu cũng thì trầm tĩnh lại, sau đó cùng Tôn Ngộ Không còn có cái kia mới tên là Diễm Thần thiếu niên bắt đầu dò xét hoàn cảnh bốn phía. Cái này tìm tòi tra mọi người mới phát hiện nơi này là sao gọi Hoang Vu Chi Đảo, bởi vì nơi này căn bản chính là một mảnh sa mạc, thì so sa mạc tốt hơn như vậy một chút, mà lại toà đảo này cũng không phải là trên biển lớn, mà là tại trong một vùng hư không.

Toàn bộ hòn đảo bị một cái màu lam nhạt to lớn lồng ánh sáng bao trùm, thế nhưng là hữu hiệu mà phòng ngừa không gian loạn lưu đối với hòn đảo tạo thành thương tổn. Thế nhưng là để Tôn Ngộ Không Tề Chiếu cùng gọi là Diễm Thần thiếu niên ngạc nhiên cũng không phải là những thứ này, mà chính là đã cái này Hoang Vu Chi Đảo là trong hư không, nói cách khác mọi người giờ phút này đã rời đi Hoàng Tuyền thế giới, vậy có phải hay không thì mang ý nghĩa chỉ muốn rời khỏi hòn đảo này, thì có cơ hội trở lại chính mình thế giới cũ

Thế nhưng là ngay tại ba người mừng như điên chuẩn bị nghĩ biện pháp đột phá cái kia nhạt màu ánh sáng màu xanh lam thời điểm, ngồi tại tiểu hồ ly trên lưng Ô Mai bỗng nhiên lạnh lùng nói: "Ta khuyên ba người các ngươi tốt nhất bỏ ý niệm này đi, đã Chí Tôn Thành dám để cho đại gia lại tới đây thì không sợ có nhân chạy đi. Không nói trước cái kia màn ánh sáng màu xanh lam khủng bố đến mức nào, thì coi như các ngươi chạy đi, băng vào lĩnh hồn trạng thái có thể thế nào coi như đem linh hồn sống nhờ tại Trần Giới Thiên Bì bên trong, cũng không có cách nào chạy bao xa. Vẫn là thành thành thật thật tham gia tuyển bạt đi!"

Nói xong, cũng không để ý tới ba người, vỗ nhẹ đập tiểu hồ ly, hai người thì hướng về đảo Trung Ương phương hướng đi qua. Trong khoảng thời gian này đến nay, tiểu hồ ly tựa hồ thật thành Ô Mai tọa kỵ, hai người cũng cơ hồ như hình với bóng.

Ô Mai những lời này, giống như cho ba người quay đầu gội một chậu nước lạnh, ba người rất nhanh liền phản ứng tới, không khỏi trong lúc nhất thời ba người đều có chút ừ rừ. Ba người bọn họ đều không phải là kẻ ngu dốt, chỉ bất quá phát hiện có cơ hội có thể rời đi nơi này nguyên do lập tức có chút kích động, chẳng qua nghĩ lại, cũng rất nhanh liền hiểu được.

Ba người liếc mắt nhìn nhau, phát hiện đối phương trong mắt đều có khát vọng mãnh liệt cùng thất lạc, người nào cũng không có mở miệng qua thuyết phục người nào. Đầu thờ dài một hồi, sau đó cùng trên tiểu hồ ly.

Mỗi cái tiểu đội đều chỉ có một phần địa đồ, mà Tôn Ngộ Không bọn họ địa đồ ngay tại tiểu hồ ly trong tay. Lúc trước vừa cầm tới địa đồ năm người, không, là bốn người thì nghiên cứu một phen, phát hiện cái gọi là điểm cuối cùng là hòn đảo chính giữa, nơi đó sẽ có một tòa đồng dạng Truyền Tống Trận, chỉ có đến hòn đảo Trung Ương liền có thể ngồi Truyền Tống Trận trở về, mà thứ tự, cũng là căn cứ trở lại Chí Tôn Thành trước tiên mà quyết định.

Đến Hoang Vu Chi Đảo mấy người cũng phát hiện bị truyền tống vào tới đều sẽ xuất hiện tại Hoang Vu Chi Đảo tít ngoài rìa, chỗ vị trí có người đều không khác mấy, mà lại mười vạn người vừa vặn đem toàn bộ đảo toàn bộ bao vây lại. Nói cách khác mười vạn người tại đảo bốn phương tám hướng hướng về Trung Ương tụ đến, nếu như vậy trước mặt thời gian tương đối mà nói an toàn một số, càng đi về phía sau càng nguy hiểm.

Tiểu hồ ly cùng Ô Mai ở phía trước một bên nhìn địa đồ vừa đeo đường, mà Tôn Ngộ Không cùng Tề Chiếu lại thêm mới Diễm Thần ba người làm theo câu được câu không trò chuyện, trong đó càng nhiều, là hỏi thăm Diễm Thần một số tình huống, dù sao con đường tiếp theo còn có rất dài, ba người lại là chiến đấu chủ lực, nguyên do tự nhiên muốn hảo hảo mà giải một phen, không phải vậy vạn nhất đến lúc phối hợp lại ra cái gì chỗ sơ suất, vậy coi như là trị mạng.

Theo mấy người vượt trò chuyện càng quen, Tề Chiếu người phát hiện Diễm Thần tính cách xác thực cực kỳ sáng sủa cũng so sánh thiện đàm, chẳng những đem năng lực của mình thực lực cùng đặc điểm một năm một mười tất cả đều nói, cũng hỏi Tôn Ngộ Không cùng Tề Chiếu một vài vấn đề. Làm nghe nói Tôn Ngộ Không có một khối Trần Giới Thiên Bì thời điểm, quả thực là giật mình không nhỏ, nhưng là ánh mắt trong suốt giữa lại là không có mấy may tham lam, chỉ bất quá đối với lần này tuyển bạt, càng thêm tràn ngập lòng tin.

Tề Chiếu có chút hiếu kỳ, liền hỏi hán là sao nghe được Hầu Tù trong tay có Trần Giới Thiên Bì lại một chút cũng không có nửa điểm tham lam thời điểm, còn không đợi Diễm Thần trả lời, đi ở phía trước tiểu hồ ly không biết lúc nào xuất hiện tại Tề Chiếu bên người, trên lưng Ô Mai một bộ dáng cụ non nói ra: "Gia hỏa này rất đặc thù, hán đặc thù tính dẫn đến hán chỉ có thể sử dụng trên lưng hán cái kia thanh kỳ quái đại đao làm binh khí, mà lại, hán lại là là cái rất ít gặp linh hồn thanh tịnh người. Mặt khác, ta đối với hán khối kia Trần Giới Thiên Bì cũng không có hứng thú!"

Nói xong, lại cười tiểu hồ ly bước nhanh đi đến mọi người trước người. Diễm Thần không có nghĩ đến tiểu nữ hài này đối với mình như thế giải, cũng hơi kinh ngạc, nhưng là đối với nàng lời nói lại không có phủ nhận.

Lần này, Tôn Ngộ Không thán Tề Chiếu đối với Diễm Thần trên lưng quái đao, coi như đến hứng thú.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 176: Bạo Liệt Phượng Hoàng

Kỳ thực đối với lần này thí luyện, bất luận là Tôn Ngộ Không vẫn là Tê Chiếu tâm lý kỳ thực đều là rất nhẹ nhàng. Tuy nhiên cái này Hoang Vu Chi Đảo trên sẽ tụ tập hơn mười vạn người, thế nhưng là những người này đều là lực vẫn thực lực, 10 vạn lực vẫn, Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu cho rằng cũng không thể đối với nhóm người mình cấu thành cái uy hiếp gì, đây cũng là hai người bọn họ yên tâm mang theo tiểu hồ ly cùng Ô Mai cùng nhau tiến vào cái này Hoang Vu Chi Đảo nguyên nhân.

Tham gia qua trước đó cái kia một trận đại chiến, ngàn vạn người đều gặp, mà lại trong đó bảy vạn tám vạn càng là nhiều vô số kể, coi như cừu vẫn cũng đã gặp không ít. Lại thêm trước đó không lâu gặp phải cái kia thực lực thông thiên Thánh Giáp rùa cùng Yêu Vô Mộng cùng đạo khách Lão Vương một đoàn người, có thể nói dọc theo con đường này đều là cùng những đẳng cấp đó cảnh giới vượt xa mình người đang chém giết lẫn nhau. Hiện tại đối diện với mấy cái này cùng mình đẳng cấp giống nhau một đám người, quả nhiên là mười phần nhẹ nhõm. Mà lại tuy nói chừng mười vạn người, nhưng là cái này mười vạn người cũng không phải nhắm vào mình.

Từ đảo bên bờ đi đến trong đảo, cũng liền về sau sau cùng giai đoạn gặp phải địch nhân biết thoáng nhiều một ít, thế nhưng là cũng sẽ không nhiều rất nhiều. Hiện tại trọng yếu nhất, sử dụng tốc độ nhanh nhất đến trung ương đảo. Bởi vì Tôn Ngộ Không bọn người ngay từ đầu suy tính cũng không phải là có thể hay không thông qua tuyển bạt mà chính là bằng vào tốc độ của mình có thể được cái gì thứ tự!

Nguyên có ba người tại thất lạc một trận về sau, cũng đều giữ vững tinh thần. Tuy nhiên không thể ở chỗ này trực tiếp rời đi, nhưng là chỉ có nhiều bỏ chút thời gian, từ bình thường con đường cũng là có thể rời đi nơi này. Mà bây giờ việc khẩn cấp trước mắt, cũng là hoàn thành lần này thí luyện sau đó tiến vào Chí Tôn Trì. Ô Mai có tiểu hồ ly mang theo, đối với tiểu hồ ly tốc độ, Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu không có chút nào lo lắng. Coi như ba người liều mạng chạy, cũng không có khả năng đem tiểu hồ ly rơi xuống, ngược lại vẫn là thời khắc lo lắng chờ bị tiểu hồ ly rơi xuống.

Mà lại Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu phát hiện cái này Diễm Thần thực lực cũng tuyệt đối không phải mặt ngoài nhìn thấy đơn giản như vậy, không nói chiến đấu lực, chỉ nói chạy vội tốc độ thì không thể so với Tôn Ngộ Không hai người chậm, mà lại chỉ có Diễm Thần vừa khởi động linh hồn lực lượng, quanh thân cơ hội hiển hiện nhất tôn hỏa diễm ảnh hình người. Làm ngọn lửa này ảnh hình người xuất hiện thời điểm, Diễm Thần tốc độ cơ hội trong nháy mắt bạo tăng, chỉ sợ nếu như hấn toàn lực lao nhanh, chỉ sợ so Tôn Ngộ Không hai người vẫn nhanh hơn một chút.

Đối với cái này Diễm Thần, Tôn Ngộ Không là càng ngày càng có hứng thú, từ khi lúc ấy Ô Mai nói hấn rất đặc thù về sau, Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu luôn luôn tìm kiếm nghĩ cách hỏi thăm Diễm Thần cái kia cổ quái đại đao có tác dụng gì, thế nhưng là mỗi lần Diễm Thần đều là rất thần bí lắc đầu. Một ngày này lúc nghỉ ngơi, Tôn Ngộ Không nửa nằm trên mặt đất, mặt đất phủ lên một giường chăn mềm, cầm trong tay đại quả đào, một bên ăn một bên nhìn Diễm Thần quái đại đao gần người.

Cái này quái đao sở dĩ nó quái, là bởi vì cây đao này đặc biệt muốn là một thanh khổng lồ thái đao, dài có chừng hai mét 5, không sai biệt lắm so Kim Cô Bổng trạng thái bình thường còn rất dài ra một đoạn. Quái đao thân đao ngắn nắp, đao nhận rất lớn, chiếm cứ thân đao hơn phân nửa, mà lại phía trên lít nha lít nhít khắc rất nhiều không biết tên phù chú. Chuôi đao cũng tương đối dài, hai tay hợp nắm còn có có rất lớn trống không. Quái đao sống đao rất dày rộng, mà lại có một cái rất giống Bàn Cổ giới Tứ Đại Linh Thú một trong Chu Tước bộ dáng ánh sáng màu đỏ tại trên sống đao không được du động.

Trừ Tôn Ngộ Không, vài người khác đều là một bộ rất hưởng thụ bộ dáng, mỗi người đều trên mặt đất trải một giường chăn mềm, hoặc ngồi hoặc nằm ở phía trên ăn đủ loại hoa quả. Lớn nhất làm cho người giận sôi vẫn là Ô Mai cùng tiểu hồ ly, hai người chính ghé vào một trương hoàn toàn do Noãn Ngọc điêu khắc thành giường ngọc bên trên ngủ đầu gối lấy đỉnh đầu trong hư không chăm nhỏ.

Mọi người sở dĩ như vậy hưởng thụ, cũng không phải là bởi vì chủ quan cùng lười biếng, mà là bởi vì có một ngày Tê Chiếu trong lúc vô tình phát hiện không gian của mình trong giới chỉ có mười sáu tôn khô lỗ. Sau đó thừa dịp nhằm chán thời điểm liền đem cái kia mười sáu tôn khô lỗ cho lấy ra chơi, kết quả Diễm Thần nhất nhãn thì nhận ra Tê Chiếu lấy ra chơi khô lỗ, lại là Thiên Cương Thủ Hộ Khô Lỗ bên trong nhất tôn. Sau đó liền vội hỏi Tê Chiếu còn có hay không, sau đó Tê Chiếu thì một mặt vô tội liên tục móc ra 36 tôn.

Lại sau đó, một đoàn người thì không còn có giữ qua đêm. Mà lại Tôn Ngộ Không cũng tại trong giới chỉ lật ra rất nhiều chăn đệm cái kia Noãn Ngọc giường ngọc, tuy nhiên Tôn Ngộ Không giải thích nói giường ngọc rất như chính mình Hoa Quả Sơn thời điểm ngủ giường đá, nhưng vẫn là ngênh đón mấy người còn lại ánh mắt kỳ quái, sau cùng Ô Mai lấy chính mình còn có là tiểu hài tử lý do trực tiếp chiếm lấy.

Tuy nhiên rất kỳ quái Tê Chiếu đối với mình trong không gian giới chỉ đồ vật đều không hiểu mà lại Tôn Ngộ Không trong không gian giới chỉ lại có chăn đệm cơ hồ ăn không hết hoa quả, nhưng là ánh mắt cùng Ô Mai cũng đều không có hỏi nhiều, có lẽ chỉ là hai người nhiều tiền không có địa phương hoa sau đó lung tung đại mua sắm hoặc là cướp đoạt những người khác không gian giới chỉ.

Hai người không có hỏi, Tôn Ngộ Không hai người cũng liền không nói. Mà cái này trực tiếp đưa đến hậu quả, cũng là Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu bị Ô Mai cho hành hung một trận, đương nhiên đây là nói sau, tạm thời không đề cập tới.

Cứ như vậy, năm người ban ngày nhẹ nhõm đi đường, ban đêm liền đem 36 Tôn Thiên cương Thủ Hộ Khôi Lỗi thả ra canh giới. Tình huống như vậy một mực tiếp tục đến ngày thứ năm, một ngày này, rốt cục gặp được đợt thứ nhất địch nhân, đây là một cái từ tám người tạo thành tiểu đội, mỗi người đều là hung thần ác sát khí凛 nhiên, rất hiển nhiên là một đường tư giết tới.

Tôn Ngô Không dám người cùng bọn họ so sánh, quả thực tựa như là đến chơi xuân. Chẳng những trên thân không có một chút bùn đất tro bụi mà lại từng cái quần áo sạch sẽ gọn gàng, hơn nữa còn mang theo một cái tiểu nữ hài mà một cái sủng vật Hồ Ly. Tiểu hồ ly trong khoảng thời gian này theo Ô Mai học tập, đã có thể đem chính mình hình thể tùy ý biến lớn thu nhỏ. Đương nhiên, cái này không có ý nghĩa thực tế gì, Ô Mai chỉ là vì ban đêm lúc ngủ tiểu hồ ly có thể thiếu chiếm chỗ.

Tám người này nhìn thấy lại gặp được con mồi, mà lại vừa nhìn cũng là loại kia đại thế lực công tử ca, không phải vậy không có ai sẽ mang theo một cái tiểu nữ hài tới Hoang Vu Chi Đào. Tám người nhao nhao cười gằn, đem bình khí nắm ở trong tay, từ từ ép lên tới.

Nhìn thấy nhiều ngày như vậy rốt cục gặp được địch nhân, Tôn Ngô Không cùng Tê Chiếu đều là trong lòng vui vẻ sau đó đồng thời giả bộ như mười phần sợ hãi đáng vẻ cũng lại chậm rãi lui lại, một mực thối lui đến tiểu hồ ly cùng Ô Mai bên người.

Cứ như vậy, Diễm Thần liền thành một mình đứng ở phía trước nhất. Quay đầu nhìn xem Tôn Ngô Không cùng Tê Chiếu, phát hiện hai người bỗng nhiên quay đầu sang một bên trang làm không nhìn thấy bất cứ thứ gì bộ dáng, Diễm Thần không khỏi cười khổ. Xem ra lần này là cần tự mình ra tay.

Quay đầu, Diễm Thần hướng về phía tám người kia giữa người cầm đầu nói: "Người cũng nhìn thấy, đồng bạn của ta không muốn đánh cái, các người có thể tha cho chúng ta hay không "

Tám người kia nghe được Diễm Thần, tất cả đều sững sờ sau đó cười ha ha, ngay cả cái kia người cầm đầu cũng cười to nói: "Các người. . ."

Vừa mới nói ra hai chữ, liền thấy trước mắt hồng phát thiếu niên bỗng nhiên không thấy, chỉ tại nguyên chỗ lưu lại một liên tục hòa diễm hư ảnh. Sau đó liền nghe đến sau lưng hét thảm một tiếng đồng thời nương theo lấy kịch liệt tiếng nổ mạnh. Cái này cầm đầu nhân không có thời gian quay đầu, bởi vì đem nổ tung khí凛 đã nhào vào phía sau lưng của hắn, cái này người cầm đầu chỉ cảm thấy phía sau lưng nóng rực khó nhịn, vội vàng hướng về phía trước lăn một vòng sau đó thừa cơ xoay người.

Khi hắn xoay người lại thời điểm, vừa hay nhìn thấy Diễm Thần hai tay giơ cao cái này cái kia thanh to lớn quái đao chính là một đao phách chém vào một tên đội viên trên thân, cái kia bị đánh chặt nhân phản ứng cũng rất nhanh, trong tay búa lớn giơ cao, ngăn trở cái này bổ tới một đao, thế nhưng là còn không đợi người cầm đầu kia tâm lý mừng rỡ, liền thấy cái kia thanh cổ quái đại đao bỗng nhiên hồng quang lóe lên sau đó thì phát ra một trận tiếng nổ mạnh to lớn.

Nguyên bản dùng cán búa ngăn trở Diễm Thần quái đao người đã theo nổ tung mà hơi phi yên diệt, chẳng những nhân bị tạc vỡ nát ngay cả cái kia rìu cũng bị nổ thành toái phiến.

Xử lý này người về sau, Diễm Thần trên thân lần nữa dâng lên nhất tôn Hòa Diễm Nhân ảnh, đồng thời Diễm Thần đã biến mất tại nguyên chỗ xuất hiện tại một người khác trước người. Bảy người, dùng Thất Đao, không đến bảy cái thời gian hô hấp, toàn bộ giải quyết. Làm cái kia người cầm đầu kịp phản ứng thời điểm, tiểu đội mình nhân cũng chỉ thừa hắn một cái.

Nhìn lấy như là hòa diễm Thần Minh đồng dạng mang theo quái đao chậm rãi đi tới Diễm Thần, cái kia người cầm đầu chỉ cảm thấy toàn thân rét lạnh, bịch một tiếng thì quỵ xuống tới. Thế nhưng là Diễm Thần liền nhìn cũng không nhìn hắn nhất nhãn, trực tiếp ở bên cạnh hắn đi qua. Chẳng qua ngay tại Diễm Thần đi qua bên cạnh hắn thời điểm, cái này người cầm đầu bỗng nhiên cảm giác được cánh tay phải một trận đau đớn kịch liệt, nhưng là sợ hãi từ vong để hắn chỉ có thể cứ thế mà nhện xuống, không dám phát ra nửa điểm tiếng hừ lạnh.

Ngồi tại tiểu hồ ly trên lưng Ô Mai bỗng nhiên nhảy tới đất thượng, sau đó dụng lực vỗ tay nhỏ nói: "Diễm Thần thật tuyệt a, rất đẹp rất đẹp, về sau có thể thịt nướng ăn. Quá tốt!"

Nguyên bản một mặt uy phong Diễm Thần nghe được Ô Mai, kém chút ngã nhào một cái cắm ngã xuống trên mặt đất. Mặt mũi tràn đầy buồn bực đem quái đao lại lần nữa cố định ở trên lưng, sau đó buông tay nói: "Rốt cục nhìn thấy ta xuất thủ đúng không quá không có suy nghĩ, ban đêm ta phải thêm bữa ăn!"

"Tiểu tử, được a, người đao này tên gọi là gì cho ta chơi đùa được không "

"Thôi đi, cho người người cũng dùng không, cây đao này gọi là Bạo Liệt Phượng Hoàng, toàn thế giới chỉ có ta có thể sử dụng!"

Nói, một đoàn người dần dần đi xa, mà một mực quỳ trên mặt đất cái kia người cầm đầu bỗng nhiên thở phào, biết mình cái mạng này xem như bảo trụ. Sau đó vội vàng xem xét cánh tay phải thương thế, hắn phát hiện cánh tay cũng không có cái gì thương tổn, chỉ bất quá nơi cánh tay tới gần bả vai địa phương, xuất hiện một cái Phượng Hoàng hình xăm!

Chương 177: Nhập ma

Đi qua cái này một khúc nhạc đệm về sau, một đoàn người tiếp tục đi tới. Vốn cho là tại chính mình triển lộ thực lực về sau làm cho hai người bọn họ thoáng yên tĩnh chút, không nghĩ tới vừa mới cái kia một loạt nổ tung để Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu hứng thú tăng nhiều. Không ngừng hỏi thăm vì sao lại nổ tung, nếu như không đánh tới nhân có thể hay không cũng nổ tung bình thường thu đến va chạm có thể hay không nổ tung

Sau cùng làm cho Diễm Thần mười phần bức bối, thì rống to một câu người nào hỏi lại ta ta thì tự bạo. Quả nhiên, câu nói này dùng rất tốt, Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu quả nhiên không hỏi nữa. Thế nhưng là không đợi Diễm Thần buông lỏng một hơi, trước mặt Ô Mai bỗng nhiên xoay đầu lại nói: "Người đạo kia, trời tối có thể hay không nổ tung có thể mà nói ban đêm cho ta thả pháo hoa có được hay không "

Nghe được thả pháo hoa tiểu hồ ly nhất thời mặt mày hớn hở động kinh giống như bốc lên đến, mà Ô Mai tại nàng trên lưng Đông dao động Tây lắc khảnh khách cười không ngừng, mà Diễm Thần nhưng buồn bức đem mặt che lên tới.

Cứ như vậy, năm người lại tiến lên hai ngày, lúc này không sai biệt lắm đã đi đồng dạng lộ trình. Bởi vì đã tới gần đảo trung tâm, nguyên có gặp phải nhân cũng càng ngày càng nhiều, nhưng là tất cả mọi người là liễu mạng đi đường, cũng không có không thức thời đến đây khiêu khích. Mà một ngày này sở dĩ dừng lại, là bởi vì năm người đi đến một chỗ sơn cốc. Đây là một chỗ cũng không quá lớn sơn cốc, mà bên ngoài một dạng cũng là mười phần hoang vu cần cổ, không nhìn thấy một tia màu xanh biếc.

Thế nhưng là chính là như vậy một cái bình thường tiểu sơn cốc, giờ phút này bên trong lại tụ tập ước chừng hơn ba trăm người. Trong những người này trong ngoài bên ngoài đem tiểu sơn cốc hầu như đều chật ních, mà những người này vị trí trung tâm, lại trống đi một khối ước chừng có ba mét đường kính hình tròn vắng vẻ khu vực.

Chỗ này trên đất trống, giờ phút này đang có một chỗ đại khái cao hơn nửa mét toàn thân huyết hồng cây nhỏ đang nhẹ nhàng chấp chôn, mà cây nhỏ thượng, ba khóa như là giương cánh muốn bay tươi Hồng Quả Tử đang không ngừng tán mát ra một cỗ nồng đậm hương thơm cùng nóng rực. Tôn Ngộ Không bọn người đi ngang qua chỗ này sơn cốc thời điểm, nguyên bản đi tại mọi người ở giữa Diễm Thần bỗng nhiên dừng lại, sau đó trực tiếp chạy vội tới chỗ này trong sơn cốc.

Tôn Ngộ Không bọn người hiếu kỳ, nguyên có cũng đi theo hần lên sơn cốc, thế nhưng là lúc này sơn cốc người đông tấp nập mấy người chỉ có thể đứng bên ngoài, chẳng qua Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu thị lực đều phi thường tốt, tại mấy lần nhảy lên về sau liền thấy trong mọi người đất trống cái kia một gốc thực vật.

"Tê Chiếu, ngươi biết đó là vật gì sao làm sao nhiều người như vậy đang nhìn lại không nhân cướp đoạt a "

Không giống nhau Tê Chiếu mở miệng, trước đó chạy đến nhan sắc đã một mặt mừng như điên mở miệng nói: "Đó là Chu Tước Hóa Phượng quả, bây giờ còn chưa có thành thực, coi như hái cũng vô dụng, chỉ có chờ trái cây tự nhiên tróc ra đồng thời giương cánh mà bay thời điểm cướp đoạt mới là tốt nhất thời cơ. Vừa vặn cái kia trái cây có ba cái, ba người chúng ta đoạt sau đó một người một cái."

Nghe được Diễm Thần nói như vậy, Tê Chiếu cũng là gật gật đầu. Mặc dù không có nhận ra đó là cái gì trái cây, nhưng là từ cái kia linh khí nồng nặc trên liền có thể nhìn ra được tuyệt địa là cực phẩm Thiên Tài Địa Bảo. Vật như vậy có thể ngộ nhưng không thể cầu, nào có để cùng người khác thuyết pháp.

Sau đó Tê Chiếu nói khẽ với Tôn Ngộ Không nói: "Người dùng thực lực lớn nhất đánh tới, tận lực gây nên rối loạn, ta ẩn thân về sau nấp đi qua hái cái kia ba cái trái cây sau đó lập tức chạy trốn!"

Nói xong, có hỏi Diễm Thần: "Khoảng cách trái cây thành thực, còn bao lâu "

Diễm Thần cẩn thận lại nhìn xem, nói ra: "Một khắc đồng hồ! Chỉ cần một khắc đồng hồ thời gian cái kia trái cây cơ hội cách Thụ mà bay, đến lúc đó phải tất yếu xuất thủ cướp đoạt. Ta cùng Hầu Tử thay ngươi mở đường!"

Một bên Ô Mai nghe được ba người tổng cộng, tròn mắt trừng một cái sau đó cùng tiểu hồ ly từ từ rời khỏi sơn cốc này. Đối với cái kia trái cây, Ô Mai không có hứng thú gì, mà lại ở lại đây một hồi khẳng định sẽ phải chịu liên lụy, cho nên liền tại tiểu hồ ly xa xa rời đi.

Nhìn xem tiểu hồ ly Ô Mai cũng đã lui ra ngoài, cái này càng không có nỗi lo về sau. Sau đó ba người âm thầm gật gật đầu, sau đó Tê Chiếu liền trong nháy mắt tiến vào ẩn thân trạng thái.

Nhìn thấy Tê Chiếu thần kỳ như thế ẩn thân, Diễm Thần cũng hơi kinh ngạc. Bởi vì tại cảm giác của hần giữa Tê Chiếu thật là triệt để biến mất, tựa hồ chưa từng tồn tại.

Mà Tôn Ngộ Không cũng là đồng thời rút ra Kim Cô Bổng sau đó té ra Ngũ Thái Thần Thạch, sau đó nổi giận gầm lên một tiếng hét lớn: "Người Tôn gia gia ở đây, ai dám làm cản còn không mau mau lui ra đem cái kia trái cây giao ra "

Tôn Ngộ Không như thế một tiếng rống, sở hữu ở đây tất cả đều瑟瑟. Nguyên bản cũng bởi vì muốn cướp đoạt cái này Chu Tước Hóa Phượng quả mà tức giận đã là giương cung bạt kiếm, chỉ bất quá bởi vì sợ lên tranh đấu về sau ngộ thương đến Quả Thụ nguyên có tất cả mọi người đang nhìn. Mà Tôn Ngộ Không một tiếng này rống, không thể nghi ngờ là tương đương nhóm lửa thùng thuốc nổ, trong nháy mắt tất cả mọi người giật.

"Hoàng khẩu tiểu nhi an dám can rở như vậy" cũng không biết là ai về một câu, dù sao Tôn Ngộ Không cũng cảm giác được bốn phương tám hướng tất cả đều là đủ loại công kích đánh tới. Liền xem như có Ngũ Thái Thần Thạch Ngũ Sắc Thần Quang hộ thể Tôn Ngộ Không cũng chỉ có thể tạm tránh đầu sóng ngọn gió, phi thân hướng về một bên né tránh qua. Thế nhưng là đám người này tựa hồ nhận thức Tôn Ngộ Không, đạo thứ hai công kích theo sát phía sau hướng về trốn tránh bên trong Tôn Ngộ Không quay đầu đập tới.

Tôn Ngộ Không vốn cũng không phải là cái gì tính tình tốt nhân, nhìn thấy những người này tựa hồ cho là mình là quả hồng mềm đều muốn cầm mình khai đao, sau đó giẫm từ tâm đến, một tiếng quát lớn, trên người Ngũ Sắc Thần Quang bỗng nhiên phóng đại, sau cùng vậy mà biến thành một cái có cao năm sáu mét năm màu Cự Viên hư ảnh gắn vào Tôn Ngộ Không trên thân, vì hấn ngăn cản được tất cả công kích.

Có thân thể phía ngoài Cự Viên hư ảnh chống đỡ công kích, Tôn Ngộ Không Ha-Ha cuồng tiếu lần người mà tiến, trong tay Kim Cô Bổng hoành vòng chẻ dọc, múa hồ hồ sinh phong. Mà lại Tôn Ngộ Không còn có âm thầm đem Trấn Giới Thiên Bì một số uy năng dùng tại Kim Cô Bổng phía trên, tỷ như cái kia 3000 hoang thổ, giờ phút này thì bám vào tại Kim Cô Bổng phía trên.

Nguyên cơ chỉ cần bị Kim Cô Bổng đụng thì chết dính lấy thì vong, mà lại cái kia 3000 hoang thổ tựa hồ nắm giữ hấp thu linh hồn lực lượng đồng thời Tịnh Hóa năng lực, Tôn Ngộ Không chỉ cảm thấy càng lớn toàn thân tinh lực vượt dôi dào mà lại linh hồn lực lượng càng ngày càng dày đặc, thậm chí Tôn Ngộ Không có loại ảo giác nếu như một mực như thế giết tiếp, chính mình chẳng những có thể lấy trở thành bảy vạn Chí Tôn thậm chí cứu vãn sau cùng thành là cao nhất tồn tại cũng không phải là không thể.

Dần dần, Tôn Ngộ Không đắm chìm trong loại này sát lực đồng thời thực lực tăng vọt khoải cảm bên trong, mà chết trong tay Tôn Ngộ Không nhân cũng đang nhanh chóng gia tăng lấy, mười người, hai mươi người, năm mươi người, 100 nhân. Mà Tôn Ngộ Không thực lực cũng tại tăng cường nhanh chóng, tuy nhiên cảnh giới vẫn là lực vẫn đình phong, nhưng là linh hồn ngưng tụ trình độ còn có toàn thân tán phát khí thế, cảm thấy đã là tám vạn Chí Tôn cấp bậc.

Thế nhưng là đúng lúc này, đắm chìm trong sát lực bên trong Tôn Ngộ Không đột nhiên đình trệ, bởi vì hấn bỗng nhiên cảm giác mình Kim Cô Bổng bị thứ gì chặn lại. Cảm giác như vậy để Tôn Ngộ Không trong nháy mắt nổi giận, là ai là ai đang ngăn trở chính mình tăng thực lực lên chính mình cần lực lượng, chỉ có ung có đầy đủ lực lượng mới có thể rời đi nơi này trở lại Bàn Cổ giới, mới có thể cứu về cùng Bát Giới tìm tới Lão Sa cùng Tiểu Bạch Long, còn có đánh bại cái kia cái gọi là Thiên Đạo.

Ngăn cản chính mình đạt được lực lượng, thì là địch nhân, địch nhân, thì muốn giết chết.

Nguyên cơ Tôn Ngộ Không tuy nhiên nhìn thấy người trước mắt tựa hồ có chút nhìn quen mắt, đặc biệt là cái kia ngăn trở chính mình Kim Cô Bổng quái đao tựa hồ ở nơi nào gặp qua, thế nhưng là trong lòng bạo ngược để hấn không rảnh nghĩ lại, tựa hồ chỉ có thông qua sát lực mới có thể hóa giải trong lòng đè nén lệ khí. Nguyên cơ Tôn Ngộ Không không nói hai lời, trực tiếp uốn éo người rút về Kim Cô Bổng đồng thời lần nữa luân qua qua.

Diễm Thần nhìn thấy Tôn Ngộ Không xác thực đã nhập ma, ngay cả mình cũng không nhận thức, nguyên vốn còn muốn nói chút gì, thế nhưng là Tôn Ngộ Không thời khắc này tốc độ mười phần nhanh, Diễm Thần căn bản không có thời gian mở miệng, chỉ tới kịp đem cái kia quái đao Bạo Liệt Phượng Hoàng hoành hồ sơ, sau đó Tôn Ngộ Không Kim Cô Bổng thì trùng điệp đánh vào trên thân đao.

Bám vào tại Kim Cô Bổng phía trên 3000 hoang thổ cũng lập tức bám vào tại cái kia quái đao Bạo Liệt Phượng Hoàng phía trên, chỉ có bị 3000 hoang thổ dính đến trên thân, thân tiên khó cứu.

Diễm Thần biết cái này cát mìn có gì đó quái lạ, cũng không dám khinh thường, vội vàng khẽ quát một tiếng, sau đó Bạo Liệt Phượng Hoàng phía trên đột nhiên nổ tung, đồng thời nổ tung phương hướng chính là hướng về phía Tôn Ngộ Không. Nguyên bản bám vào tại Bạo Liệt Phượng Hoàng phía trên cát mìn toàn bộ bị tạc bay, lại bị Kim Cô Bổng hút đi qua.

Nhìn thấy cái này nổ tung hữu hiệu, Diễm Thần nhẹ nhàng buông lỏng một hơi. Sau đó vung quái đao, vậy mà chủ động nghênh đón. Đồng thời trên người Phượng Hoàng Hư Ảnh cũng theo lấy ánh lửa xuất hiện, cả người tựa như là một đám lửa, cùng Tôn Ngộ Không hung hăng đụng vào nhau.

Quán quanh lấy hoang vu cát Kim Cô Bổng đối với đụng một cái thì nổ Bạo Liệt Phượng Hoàng. Ngũ Thái Thần Thạch hóa thành Cự Viên hư ảnh đối với hòa diễm Phượng Hoàng, đây quả thực tựa như là hai cái Viên Cổ Hung Thú tại sắp lá cà. Hai người chiến đấu dư âm trực tiếp đem phụ cận hơn trăm người đánh bay ra ngoài. Mà giờ khắc này, cái kia Chu Tước Hòa Phượng quả, lại còn không có thành thực, thế nhưng là hai người chính vừa đánh vừa hướng trung gian đi đến.

Nếu như tại không ngăn cản, đợi không được Chu Tước Hòa Phượng quả thành thực cơ hội bị hai người chiến đấu dư âm cho hủy. Ngay tại Tê Chiêu vừa mới chuẩn bị dùng tay ngăn cản thời điểm, tại ngoài sơn cốc bỗng nhiên bay vào một bóng người, bóng người này rất nhỏ, xem ra cũng chính là cái 8, 9 tuổi hài đồng. Chẳng qua cái này nho nhỏ bóng người bay tới về sau, trực tiếp một trái một phải bắt lấy Tôn Ngộ Không Kim Cô Bổng cùng Diễm Thần Bạo Liệt Phượng Hoàng, sau đó hai tay hất lên, liền đem hai người ném ra khỏi sơn cốc.

Sau đó vẩy vẩy trên tay hoang vu cát, lại như không có chuyện gì xảy ra đi ra ngoài!

3000 hoang thổ phệ nhân lệnh, Hoàng Tuyền thế giới đường khó đi.

Ma Chủng thật sâu trong lòng ra, Đại Thánh hiềm hiềm chết giữa sống.

Chương 178: Hoang Thổ Bi

Ngay tại trong sơn cốc mọi người còn có đang sững sờ thời điểm, không biết là ai mất sắc bỗng nhiên hô to một câu: "Hỏa Phượng quả không thấy" quả nhiên, câu nói này vừa ra, lực chú ý của mọi người lần nữa tập trung ở nguyên bản gốc cây kia Hỏa Phượng quả trên cây, thế nhưng là lúc này lại nhìn, cái kia trống rỗng Quả Thụ trên nơi nào còn có nửa cái trái cây a.

Lần này, tất cả mọi người vỡ tổ. Nguyên bản khổ đợi hồi lâu một mực nhẫn nại lấy không có xuất thủ chính là vì chờ đợi Hỏa Phượng quả thành thực, thế nhưng là chờ lâu như vậy lại là một kết quả như vậy, nhất thời sở hữu còn sống hoặc là nói còn có chiến đấu lực nhân toàn bộ điên cuồng.

Đầu tiên là bị một cái mặc danh kỳ diệu nhân xông tới sát thương đồng dạng người, sau đó có xuất hiện một cái đồng dạng cường hãn như là quái vật gia hỏa ngăn trở người kia, thế nhưng là sau cùng lại bị một cái nhìn cũng là cái tiểu hài tử nhân cho một tay một cái ném ra. Cái này cũng thì thôi, dù sao chết không phải mình, nhưng là thời khắc sống còn Hỏa Phượng quả lại đột nhiên biến mất, nguyên cơ tất cả mọi người tâm lý đều cảm thấy khẳng định là có người thừa dịp loạn lấy đi Hỏa Phượng quả.

Nhiều người như vậy không có khả năng biết là ai trộm, nhưng là nhân khẳng định còn không có chạy, không phải vậy một khi người kia chạy trốn khẳng định sẽ gây nên tất cả mọi người truy sát, đã dạng này, chỉ có giết sạch nơi này tất cả mọi người cái kia hỏa phượng quả khẳng định chính là mình.

Ý nghĩ như vậy, trong nháy mắt thì lan tràn ra thành tất cả mọi người giờ phút này duy nhất ý nghĩ. Nếu như chỉ trước hơn ba trăm người đều tại, cái kia coi như phát hiện bị trộm cũng không ai dám đại khai sát giới, nhưng là bây giờ nhân số vừa mới hơn trăm mà lại đại đa số đều thụ thương, cứ như vậy cơ hội thì lớn hơn nhiều.

Ngay tại trong sơn cốc hơn trăm người điên cuồng chém giết thời điểm, ngoài sơn cốc hai mươi dặm ra một cái đồi núi mặt sau, bốn người một cáo toàn bộ xuất hiện.

Chỉ bất quá Tôn Ngộ Không cùng Diễm Thần lại là nằm trên mặt đất miệng bên trong không ngừng hừ hừ, Tê Chiếu thì là một mặt bất đắc dĩ ngồi ở một bên, không biết suy nghĩ cái gì. Tiểu hồ ly dùng cái đuôi cuốn lên ba khóa trái cây nước bọt chảy ròng, về phần Ô Mai, giờ phút này liễu mi dựng thẳng gương mặt nộ khí, chỉ bất quá cái kia tinh xảo đáng yêu khuôn mặt làm thế nào cũng khiến người ta cảm thấy không đến phần nộ ngược lại cảm thấy mười phần đáng yêu.

"Ta mới vừa rồi còn muốn khích lệ hai người tới, ta cho là người hai vì hấp dẫn tầm mắt của bọn hắn cố ý biến thân sau đó đại chiến, ai biết hai người lại là thật đánh, chặc chặc, Tiểu Diễm người không tệ a, có thể cùng Hầu Tử đánh cái ngang tay!"

"Không tệ cái đầu của người, hai cái này đàn độn, nếu không phải ta xuất thủ, hai người bọn hắn đoán chừng tự đồng quy vu tận. Còn có người cái này khi ngó từ, lúc nào nhập ma không tốt, hết lần này tới lần khác lúc này, quả thực tức chết ta!"

Nguyên lai tại Ô Mai cùng tiểu hồ ly vừa vừa rồi đi không xa thời điểm, Ô Mai bỗng nhiên cảm giác được trong sơn cốc truyền đến từng đợt Ma khí cùng tà khí, ngay sau đó tâm lý chấn động, biết không tốt. Sau đó liền quay người trở lại sơn cốc, đi vào liền thấy Tôn Ngộ Không cùng Diễm Thần đại chiến, nguyên bản Ô Mai cũng cho là bọn họ hai là lại giả đánh hấp dẫn chú ý lực, thế nhưng là rất nhanh Ô Mai liền phát hiện hai người vậy mà tại lấy mệnh tương bác, sau đó không nói hai lời phi thân mà thôi, một tay một cái đem hai bọn họ ném ra.

Bị Ô Mai hất lên sau đó lại bay rất xa về sau đập xuống đất, Tôn Ngộ Không ý thức bỗng nhiên thanh tỉnh, chẳng qua chủ yếu nhất vẫn là Trần Giới Thiên Bì tựa hồ bị cái gì lực lượng chế trụ, cái kia 3000 hoang thổ cũng toàn bộ biến mất. Tuy nhiên ý thức khôi phục, nhưng là thân thể lại hoàn toàn không bị khống chế.

Nghiêng đầu sang chỗ khác nhìn thấy Tôn Ngộ Không nằm thẳng dưới đất không nhúc nhích, Diễm Thần cười hắc hắc nói ra: "Ta mạnh hơn hẳn một điểm, chỉ là ta còn có thể động, Ha-Ha. Chẳng qua các người yên tâm, ta có thể không chết. Cũng là bị Ô Mai như thế quăng ra ta giống như toàn thân tan ra thành từng mảnh. Nguyên lai ta coi là chúng ta mấy cái trong đó lợi hại nhất là Tê Chiếu đại ca, hiện tại xem ra là Ô Mai tiểu muội muội!"

Nghe được Diễm Thần vậy mà gọi mình Ô Mai tiểu muội muội, Ô Mai nhất thời trừng mắt, dọa đến Diễm Thần liên tục đổi giọng. "Diễm Thần, lửa này Phượng quả, đối với người rất hữu dụng đi" lúc này Tê Chiếu bỗng nhiên mở miệng hỏi.

"Nói như thế nào, không thể nói rất hữu dụng, phải nói cái quả này chính là vì ta mà tồn tại. Hắc hắc, chẳng qua cái quả này là mọi người cùng nhau lấy được, làm sao phân phối, nghe Tê Chiếu đại ca người."

Nói lời này, Diễm Thần đã có thể từ từ ngồi xuống, chẳng qua ngồi dậy sau chuyện thứ nhất cũng là vội vàng tại trong không gian giới chỉ móc ra đủ loại đồ vật qua nhìn nột Ô Mai, vốn cho là nàng cũng là cái phổ thông tiểu cô nương, nhưng là bây giờ Diễm Thần cũng không dám đắc tội nàng.

Tê Chiếu trầm ngâm một chút, sau đó hơi thăm ánh mắt nhìn một chút Tôn Ngộ Không. Lúc này Tôn Ngộ Không thân thể cũng có chuyển biến tốt đẹp, tại không gian giới chỉ móc ra hỏa khôi phục thêm linh hồn lực lượng đan dược sau khi dùng, lắc đầu, ra hiệu chính mình không ý kiến. Giờ phút này Tôn Ngộ

Không nơi nào còn có tâm tư quan tâm kia cái gì Hỏa Phượng quả, mà chính là chỗ có tâm tư tất cả đều đắm chìm trong vừa mới nhập ma đoạn thời gian đó cảm ngộ bên trong.

Tuy nhiên vừa rồi cái kia thời gian ngắn nhập ma trạng thái để Tôn Ngộ Không ý thức ở vào Hỗn Độn trạng thái, nhưng là giờ phút này tỉnh táo lại về sau, một khắc này tất cả cảm giác đều có thể rõ ràng hồi tưởng lại. Loại kia tùy tiện ở giữa thu hoạch sinh mệnh khoáng cảm, loại kia có thể đem Thiên Địa lực lượng về cho mình dùng cường đại, còn có cái kia có thể thôn phệ hấp thu năng lực, giờ phút này tất cả đều rõ ràng giống như là chiếu lại đồng dạng tại Tôn Ngộ Không trong óc không ngừng lẫn lộn.

Nhìn thấy Tôn Ngộ Không lắc đầu, Tê Chiếu biết hẳn cũng không thêm đề ý cái này mấy khóa trái cây. Sau đó lại hỏi một chút Ô Mai, Ô Mai lúc này cầm trong tay một nắm lớn đủ loại đồ ăn vặt, một mặt nụ cười hài lòng, lộ ra nhưng đã triệt để tha thứ Diễm Thần. Lúc này nhìn thấy Tê Chiếu hỏi thăm Diễm Thần, cũng là lắc đầu.

"Lửa này Phượng quả mặc dù tốt, nhưng là chúng ta ăn nhiều nhất cũng là để linh hồn lực lượng bổ sung một số hỏa diễm đặc hiệu, cũng không có gì lớn dùng. Diễm Thần, cái này ba khóa trái cây, ngươi hai khóa tiểu hồ ly một khóa, có ý kiến sao "

Còn không đợi Diễm Thần nói chuyện, tiểu hồ ly reo hò một tiếng trực tiếp đem một khóa trái cây dùng cái đuôi đưa qua sau đó mấy ngụm thì ăn sạch sẽ. Chẳng qua tiểu hồ ly cũng rất hiểu chuyện, đang ăn trái cây lúc sau đã đem mặt khác hai khóa đưa cho Diễm Thần. Diễm Thần tiếp nhận trái cây về sau, lại không có lập tức phục dụng, mà lại cảm giác đuôi ra một cái tay đặt tại tiểu hồ ly trên thân.

Nhất thời, một cỗ nhu hòa hỏa diễm lực lượng từ Diễm Thần cánh tay hướng tiểu hồ ly trong thân thể dũng mãnh lao tới. Nguyên bản bởi vì ăn Hỏa Phượng quả mà có chút thống khổ tiểu hồ ly lập tức thì mi đầu giãn ra, sau đó hết sức thoải mái hừ hừ vài tiếng liền ngủ mất.

Nhìn thấy tiểu hồ ly đã không có việc gì, Diễm Thần hướng về phía Tê Chiếu nói: "Lửa này Phượng quả nắm giữ rất to lớn Địa Hỏa diễm tạo hóa chi lực, nếu như không lấy ta Phượng Hoàng nhiệt lửa dưỡng hòa Tịnh Hóa, sợ rằng sẽ xảy ra vấn đề. Bất quá bây giờ không có việc gì, đợi nàng ngủ một giấc tỉnh liền muốn phát sinh đại biến hóa. Còn có, Tê Chiếu đại ca, ta phục dụng trái cây về sau biết lâm vào ngủ say, hi vọng ngươi có thể giúp ta hộ pháp."

Tê Chiếu gật gật đầu, ra hiệu không có vấn đề. Sau đó Diễm Thần liền mấy ngụm lớn cây đuốc Phượng quả ăn hết, sau đó toàn thân từ từ dâng lên một cỗ ngọn lửa màu đỏ tươi. Chẳng qua ngọn lửa này lại cũng không nóng rực, ngược lại mười phần âm áp.

Tại cái này âm áp trong ngọn lửa, Ô Mai cũng ghé vào tiểu hồ ly lông xù cái đuôi to trên chậm rãi ngủ mất. Mà Tê Chiếu giờ phút này cảm giác được hỏa quang kia âm áp, trong lòng cũng hết sức thoải mái. Quay đầu nhìn xem ngủ say Ô Mai, Tê Chiếu như có điều suy nghĩ. Tựa hồ tại suy đoán có này đầu thần phận chân thật.

Thực lực mạnh mẽ, nhưng lại đã chết, hơn nữa còn là 8, 9 tuổi hài đồng bộ dáng. Lực lượng rất lớn, không sợ Diễm Thần Phượng Hoàng hỏa cùng Tôn Ngộ Không hoang vu cát, mà lại rất ưa thích tiểu hồ ly, nghĩ đi nghĩ lại, một bóng người thời gian dần qua cùng Ô Mai trùng hợp!

Chẳng lẽ là nàng

Nghĩ đến Ô Mai rất có thể là người kia, Tê Chiếu mặt mũi tràn đầy kinh ngạc. Không khỏi nhanh thì che giấu đi, nhẹ nhàng lắc đầu, thờ dài.

"Tê Chiếu, ngươi có thể hay không cùng ta nói một chút, ta khối này Trần Giới Thiên Bi sự tình" ngay tại Tê Chiếu trong lúc suy tư, Tôn Ngộ Không bỗng nhiên mở miệng hỏi.

Ăn khối phục đan được, Tôn Ngộ Không đã cảm giác tốt hơn nhiều, giờ phút này chính dựa vào vách núi, gương mặt ngưng trọng.

"Xem ra ngươi cũng đã phát giác, ai, thật không biết ngươi đạt được cái này Trần Giới Thiên Bi là chuyện tốt hay chuyện xấu. Theo lý thuyết cái này Hoang Thổ Bi làm sao cũng không nên xuất hiện tại trong tay của ngươi, thế nhưng là trên thực tế cái này Hoang Thổ Bi xác thực trong tay ngươi mà lại cùng ngươi tâm thần huyết mạch tương liên. Cái này số mệnh, thật sự chính là không thể nắm lấy!"

"Kỳ thực ta cũng kỳ quái, vì cái gì hết lần này tới lần khác là ta. Bất quá bây giờ không nói trước cái này, ta vừa mới thanh tỉnh về sau có thể rất rõ ràng hồi tưởng lại nhập ma thời điểm tình huống, cái này Trần Giới Thiên Bi bên trong tựa hồ cư trú một cái ác ma khủng bố."

"Hầu Từ, ngươi biết khối này Hoang Thổ Bi là nguyên chín Đại Thần Quốc Ngự Thổ giới Trần Giới Thiên Bi đi, mà lại về sau Ngự Thổ giới bị còn lại mấy cái Đại Thần Quốc liên hợp cho diệt đi. Chi sở dĩ phải có chuyện như vậy phát sinh, cũng là bởi vì cái này Hoang Thổ Bi loại kia hấp thu thôn phệ năng lực quá mức khủng bố, chẳng những hấp thu thôn phệ Biệt Quốc người, sau cùng thậm chí ngay cả chính bọn hắn thế giới sinh linh đều sẽ thôn phệ. Vì phòng ngừa cái này Hoang Thổ Bi trở thành tai nạn, nguyên có còn lại mấy cái Đại Thần Quốc mới có thể liên thủ, đánh giết Ngự Thổ giới Giới Chủ, nhưng là về sau Hoang Thổ Bi lại chẳng biết đi đâu. Lại về sau chưa từng xảy ra cái gì thôn phệ sự kiện, nguyên có mấy cái Đại Thần Quốc cũng chỉ là trong bóng tối tìm kiếm hôm nay bìa!"

Một hơi nói những thứ này, Tê Chiếu tựa hồ cũng có chút lâm vào hồi ức. Trong lúc nhất thời, toàn đều an tĩnh lại!

Hoang thổ vừa ra giới hoang vu, Thôn Thiên Phệ Địa không người ngăn trở.

Là Ma là thần còn cần định, chín bìa tề tụ thương sinh khóc.

Chương 179: Băng Hoàng Tháp

Mặt trầm lặng yên một hồi, vẫn là Tê Chiêu mở miệng nói: "Cái này Trấn Giới Thiên Bì vốn chính là trong vũ trụ này thần kỳ nhất đồ vật, liền xem như ta, lúc trước cũng không có triệt để hiểu thấu đạo Trấn Giới Thiên Bì ảo diệu. Chỉ là có thể cảm giác được Trấn Giới Thiên Bì bên trong có một cỗ lực lượng cường đại, nhưng lại vô pháp cảm giác được lực lượng này là chính hay là tà. Nguyên cớ người khối này Hoang Thổ Bì, về sau tận lực vẫn là ít dùng đi, ta lo lắng cái kia kinh khủng thôn phệ lực lượng biết lần nữa bạo phát, bằng chúng ta, thế nhưng là không có chút nào khả năng có thể ngăn cản!"

Gật gật đầu, Tôn Ngộ Không cũng không có gì tốt biện pháp. Đối với Trấn Giới Thiên Bì giải, vẫn là quá ít, vì kế hoạch hôm nay chỉ có thể tận lực thiếu vận dụng Trấn Giới Thiên Bì, coi như dùng, cũng chỉ có thể là dùng để đập người, quyết không thể tại biến hóa ra cái kia 3000 hoang thổ. Cái kia Hóa Ma cảm giác sợ hãi, Tôn Ngộ Không tuyệt không muốn lại có lần thứ hai.

Cứ như vậy, hai người lẳng lẳng suy nghĩ chuyện của mình, mãi cho đến đêm khuya lại đến Thiên Minh. Lúc này, ngủ say Diễm Thần mới ung dung tỉnh lại, sau khi tỉnh lại Diễm Thần lại là trước đuổi người một cái, tựa hồ người nào cực kỳ dễ chịu.

"Tiểu tử người vậy mà tại một mực ngủ có biết hay không ta giữ nhiều vất vả" nhìn thấy Diễm Thần một mặt cần ăn đòn dễ chịu dạng, Tê Chiêu trực tiếp đá hấn một chân.

"Hắc hắc hắc, ta cái này thể chất cứ như vậy, một khi phục dùng cái gì Hóa thuộc tính Thiên Tài Địa Bảo cơ hội rơi vào trạng thái ngủ say. A, tiểu hồ ly làm sao còn không có tỉnh lại" thoáng giải thích một chút, Diễm Thần chợt thấy tiểu hồ ly lại còn đang ngủ say không khỏi hơi kinh ngạc.

"Tiểu hồ ly này thật không đơn giản a, dù sao không có việc gì liền tốt. Đúng, người có thay đổi gì không có đừng nói hai khóa Hóa Phượng quả cũng là để người ngủ một giấc."

"Dĩ nhiên không phải, cái này Chu Tước Hóa Phượng quả quả thực chính là vì ta lượng Thân mà làm, chẳng qua chỉ nói cũng nói không nên lời cái gì, nếu không, hai người người nào đi thử một chút" nói xong, còn có khiếu khích nhìn xem Tê Chiêu.

Tê Chiêu cười hắc hắc, trong nháy mắt liền vào nhập ấn thân trạng thái. Ngay tại Tê Chiêu biến mất cùng thời khắc đó, đại khái tại mười mét có hơn Diễm Thần phía sau bỗng nhiên nổ lên một ánh lửa.

Hỏa quang lóe lên một cái rồi biến mất, Diễm Thần không nghĩ tới Tê Chiêu tốc độ nhanh như vậy, nếu không phải mình một mực đang dùng Phượng Hoàng hỏa hộ thể, chỉ sợ lần này chính mình thì xong. Tuy nhiên vừa mới Tê Chiêu công kích bị Phượng Hoàng hỏa ngăn trở, nhưng là công kích kia lực đạo góc độ cùng cường độ, đều bị Diễm Thần trong lòng run lên, thu hồi tất cả khinh thị.

Thân eo khê cong, đã rút ra phía sau quái đao Bạo Liệt Phượng Hoàng. Chẳng qua ngay tại quái đao vừa mới rời lưng thời điểm, Diễm Thần phía sau lưng lần nữa nổ lên ba đám hỏa quang. Mà lại cái này ba lần công kích rõ ràng so vừa mới sắc bén rất nhiều, vậy mà đánh Diễm Thần hướng về phía trước một cái lao đao.

Chẳng qua Diễm Thần cũng không hoảng hốt, chân phải tiến lên trước đồng thời thân thể nhất chuyển, Bạo Liệt Phượng Hoàng đã lôi cuốn lấy ánh lửa hướng (về) sau quét ngang. Nhưng là Tê Chiêu đã sớm không biết quán đi nơi nào, một đao kia tự nhiên thất bại.

Bởi vì Bạo Liệt Phượng Hoàng thân đao rất lớn, nguyên cớ một đao kia chặt không Diễm Thần thân thể liền bị thân đao kéo theo phía bên trái sách một chút. Lúc này Diễm Thần bỗng nhiên cảm giác ngược lại trước người một đạo kinh phong đập vào mặt, biết là Tê Chiêu thừa cơ công kích mình mặt. Sau đó hai tay phản khởi Thần Lực, Bạo Liệt Phượng Hoàng trực tiếp tại sau lưng giờ cao khỏi đầu sau đó một đao đánh xuống.

Thế nhưng là rõ ràng đã cảm giác được Tê Chiêu thì trước người nhưng là một đao kia vẫn Bá Không, đồng thời Diễm Thần phía sau lưng liên tục chín đám hỏa quang bạo liệt, Diễm Thần bị lực lượng khổng lồ đánh hướng về phía trước bước tam đại bước lúc này mới đánh tan cái kia lực đạo. Tuy nhiên giờ phút này Diễm Thần vẫn là không có thụ thương, nhưng lại đã rơi vào hạ phong.

Chính mình liền người ta gốc áo đều không đụng phải, thế nhưng là người ta đã liên tục công kích mình ba lần 13 đánh, nếu không phải Tê Chiêu lưu thủ mà lại chính mình Phượng Hoàng hỏa được tăng cường, chỉ sợ sớm đã phản thắng bại.

Biết tại tiếp tục như vậy khẳng định sẽ thua, Diễm Thần cũng không tại lưu thủ, trong tay phát quyết nhất động, trên thân nguyên bản bao quanh Phượng Hoàng hỏa bỗng nhiên bạo khởi đồng thời ngưng tụ thành một mực cao hơn ba mét Hỏa Phượng.

Hữu hình Phượng Hoàng hỏa cùng vô hình Phượng Hoàng lửa chênh lệch, cũng không phải một điểm hai điểm lớn. Phượng Hoàng hỏa vừa thành hình, Diễm Thần lòng tin tăng nhiều. Cả người bất luận là phòng ngự lực vẫn là tốc độ đều tăng nhiều.

Trọng yếu nhất chính là, Diễm Thần có thể khống chế Phượng Hoàng hỏa tại chung quanh thân thể hình thành vô hình lưới lửa để mà bắt Tê Chiêu động tác. Quả nhiên, tại Hỏa Phượng Hoàng biến hóa về sau Diễm Thần rốt cục lần thứ nhất chính diện ngăn cản được Tê Chiêu công kích.

Tuy nhiên vẫn như cũ nhìn không thấy Tê Chiếu người, nhưng là Diễm Thần thông qua chung quanh bố trí lưới lửa có thể bắt được Tê Chiếu động tác, từ mà lần này mới có thể lấy Bạo Liệt Phượng Hoàng hoành hồ sơ, tiếp được Tê Chiếu Song Hoàn bỏ xuống.

Hai người bình khí tiếp xúc trong nháy mắt, đồng thời bạo liệt.

Bạo Liệt Phượng Hoàng phía trên là một đoàn đồ tươi như là dung nham đồng dạng hỏa diễm nổ tung, mà Tê Chiếu Song Hoàn trên thì là một đoàn màu xanh đậm Hàn Băng nổ tung. Nóng lên phát lạnh hai cổ hoàn toàn ngược lại lực lượng đột nhiên đụng nhau, phát ra từng đợt khí lạnh.

Tê Chiếu tại bạo liệt trong nháy mắt thì phi thân trở ra, bất quá vẫn là cảm giác được từng đợt cảm giác nóng rực tại hai tay ở giữa lưu chuyển. Diễm Thần đồng dạng chẳng tốt đẹp gì, hai tay thậm chí đều có chút phát run. Nhìn thấy Tê Chiếu nhất kích tức lui, Diễm Thần cũng không chắc Tê Chiếu có hay không bị nổ tung Phượng Hoàng hỏa ảnh hưởng đến.

Nhưng là Diễm Thần trong lòng vẫn là rất giật mình, chính mình Phượng Hoàng hỏa có thể nói là ít có tập trung bá đạo hỏa diễm, thế nhưng là Tê Chiếu bình thường căn bản không hiển lộ một tia thuộc tính khí tức, thẳng đến giao thủ mới phát hiện Tê Chiếu thể nội lại có như vậy thuần túy Băng Nguyên Tố Lực Lượng, thậm chí cùng mình Phượng Hoàng hỏa không muốn lên hạ, nếu như vừa mới đối bình Tê Chiếu không có bị Phượng Hoàng hỏa ảnh hưởng, hẳn Băng Nguyên Tố đẳng cấp rất có thể so Phượng Hoàng hỏa còn có cao.

Xem ra chính mình tu luyện còn chưa đủ a, tuy nói mình thể chất đặc thù nguyên có toàn thân hỏa diễm khí tức, thế nhưng là rất rõ ràng là mình tu vi không đủ vô pháp hoàn toàn nội liễm, còn chưa giao tay đối phương liền biết người thuộc tính thậm chí có thể đoán được người đại khái chiêu thức.

Dường như có cái gì mình ngộ, Diễm Thần trên mặt lộ ra suy tư cùng giật mình thần sắc.

"Hỏa diễm ảo nghĩa, cũng là tự vào một điểm sau đó nổ tung, đồng thời mang đến cường đại bám vào lực cùng thiêu đốt lực. Người hỏa diễm, bạo tạc lực không đủ, bám vào lực không đủ, thậm chí cũng không đủ thiêu đốt nhiệt độ."

Theo thanh âm, nguyên bản một mực ẩn thân Tê Chiếu bỗng nhiên xuất hiện, chẳng qua xuất hiện đồng thời bỗng nhiên một tòa Băng tháp từ trên trời giáng xuống, hướng về phía Diễm Thần thì chụp xuống qua.

Nhìn thấy Tê Chiếu hiện ra thân hình Diễm Thần liền càng thêm cảnh giác ba phần, cho nên khi Băng tháp xuất hiện trong nháy mắt Diễm Thần cũng cảm giác được. Cái kia Băng tháp tán phát Hàn Lực Diễm Thần có thể cảm giác hết sức rõ ràng, nguyên có không chút do dự miệng bên trong phát ra một trận vang vọng chân trời to rõ Phượng Minh, trên thân ngọn lửa kia Phượng Hoàng phóng lên tận trời, trực tiếp thì đâm vào trấn áp xuống Băng tháp phía dưới.

Thế nhưng là Băng Tháp Lực lượng vượt qua Diễm Thần đoán chừng, hỏa diễm Phượng Hoàng vền vền chèo chống ba cái hô hấp thì dần dần không địch lại, bị Băng tháp đè ép một chút xui hạ lạc. Nhìn thấy hỏa diễm Phượng Hoàng vậy mà bù không được Băng tháp, Diễm Thần tựa như dùng lực lượng mạnh hơn thôi động, thế nhưng là mới vừa vận pháp lực, cái kia Băng tháp bỗng nhiên ánh sáng màu lam đại thịnh, trực tiếp thì đem hỏa diễm Phượng Hoàng ép trên mặt đất.

Làm hỏa quang qua Băng tháp ánh sáng màu lam tán đi, chỉ gặp Diễm Thần một mặt buồn bực bị vây ở Băng trong tòa tháp, trong tay hỏa diễm Phượng Hoàng không ngừng tuôn ra hỏa diễm, thế nhưng là Băng tháp trừ không ngừng mà bị hòa tan lại một chút cũng không có vỡ vụn dấu hiệu, nhìn bộ dạng này, nếu là dựa vào Diễm Thần chính mình đi ra, chỉ sợ đến hai ba canh giờ mới có thể.

"Tê Chiếu lão đại, ta sai, thả ta ra đi, người cái này Băng tháp cũng quá kinh khủng!"

Tê Chiếu cười cười, ngón tay búng một cái, Băng tháp thì từ từ tán đi. "Tiểu tử, biết lợi hại đi nếu như không phải vì để người mình bạch người tự thân không đủ, vừa ngay từ đầu cái này Băng tháp sẽ xuất hiện ở trên người của người đem người nhốt ở bên trong, mà nếu như người là địch nhân, bị khốn trụ chẳng khác nào đã chết. Bởi vì một chiêu này Băng Hoàng Tháp, Khốn Nhân chỉ là bước đầu tiên!"

"Tê Chiếu lão đại dạy phải, mà lại ta cũng có linh ngộ, hôm nay may mắn cùng người giao thủ mới khiến cho ta biết mình không đủ. Bất quá, Tê Chiếu đại ca người thực lực này thật quá kinh khủng. Có thể hoàn toàn áp chế ta Phượng Hoàng hỏa, người cái này Băng cũng sẽ không là vô danh chi vật đi."

"Ha-Ha, cái này lần sau sẽ nói cho người biết. Được, chúng ta nên lên đường. Tiểu hồ ly cùng Ô Mai đều đã tỉnh!" Tê Chiếu nói xong, Tôn Ngộ Không cùng nhan sắc đều quay người nhìn về phía tiểu hồ ly cùng Tê Chiếu, nguyên lai vừa rồi hai người giao thủ sinh ra chấn động đem tiểu hồ ly cũng bừng tỉnh, giờ phút này tiểu hồ ly chính là một mặt ngơ ngác nhìn Ô Mai, mà Ô Mai lại là mặt mũi tràn đầy kinh hãi vui thần sắc.

"Ô Mai, tiểu hồ ly làm sao không phải là quên người là ai đi?" Tê Chiếu lo lắng tiểu hồ ly chứng mất trí nhớ lại phát tác, nguyên có hỏi.

Nào biết Ô Mai liên tục khoát tay nói: "Không phải không phải, không có việc gì, chúng ta xuất phát, xuất phát!"

Bất quá lần này Ô Mai lại không có ngồi tại tiểu hồ ly trên lưng, mà chính là cùng tiểu hồ ly cùng đi. Đương nhiên, vẫn là đi tại ba người trước người.

Tôn Ngộ Không tuy nhiên tâm lý còn có hơi nghi hoặc một chút, nhưng là cũng thu hồi tâm tư, hướng về Hoang Vu Chi Đào Trung Ương chỗ xuất phát. Bất luận như thế nào, chính mình đều phải rời nơi này, trở lại Bàn Cổ giới, sau đó, kết thúc nơi nào hết thấy!

Bởi vì cái gọi là:

Phượng Hòa không tắt nhân không chết, phục con đường sống giết không thôi.

Thiếu niên không sợ Yêu Ma loạn, chỉ coi Hồn Du Mộng tới đây.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 180: Thần bí lệnh bài

Ngay sau đó, mọi người chinh đồn tâm tình, tiếp tục xuất phát. Nhìn lấy địa đồ, hiện tại một đoàn người đã đi có hai phần ba, nếu như không có gì ngoài ý muốn, mọi người dự định cứ như vậy nhất cô tác khí mãi cho đến đạt Hoang Vu Chi Đảo Trung Ương.

Cái này Hoang Vu Chi Đảo phía trên tuy nhiên cũng không ít Kỳ Trân Dị Bảo, thế nhưng là tất cả mọi người không có cái gì tâm tư đi tìm. Đến một lần cái này Hoang Vu Chi Đảo rất rộng lớn mà lại cho tới nay đều là dùng làm Thí Luyện Chi Địa, nguyên cớ liền xem như có chút bảo vật cũng bị kỳ trước thí luyện nhân vơ vét không sai biệt lắm, trước đó có thể thuận lợi đạt được ba cái kia Hóa Phượng quả, cái kia thật là vô cùng lớn vận khí.

Sau đó vận khí tốt sẽ không một mực tồn tại, cùng tồn thời gian phí sức tìm kiếm những bảo vật đó, không bằng sớm một chút đến đảo Trung Ương, tranh chiếm được một trăm người đứng đầu khen thưởng.

Tin tưởng Giới Chủ cung cấp bảo vật, đương nhiên sẽ không quá kém. Nguyên cớ một đoàn người ngày đêm không ngừng, trừ cần thiết sửa đổi bên ngoài, không chút nào dừng lại. Còn lại một phần ba lộ trình, quả thực là dùng Hai ngày Một đêm thì cho đuổi xong.

Một ngày này sáng sớm, bốn người một cáo rớt cục đến đảo trung ương nhất, một tòa khổng lồ Thần Điện phía trước. Thần điện này phía trước có một cái rộng lớn quảng trường, trên quảng trường đứng thẳng lấy một cái chừng cao năm mươi mét Thanh Đồng ảnh hình người, này người giống dĩ nhiên chính là Nguyệt Hoàng Tuyền bản thân.

Lại nhìn cái kia trên quảng trường trừ một đội chỉnh tề binh lính trấn giữ bên ngoài, quảng trường chính giữa đang có một chỗ Truyền Tống Trận. Cùng đến thời điểm tại Chí Tôn Thành nhìn thấy giống như đúc, đồng dạng từ một đội mười hai người cửu vân Chí Tôn trấn giữ lấy.

Một đoàn người đến về sau, trực tiếp đi thẳng hướng Truyền Tống Trận. Đặc biệt là Tôn Ngộ Không, rất nhớ biết rõ đạo chính mình năm người này là tên thứ mấy đến nơi. Đội Tôn Ngộ Không mấy người đến Truyền Tống Trận thời điểm, một vị râu tóc bạc trắng hòa ái lão giả chậm rãi đi tới, hơi hơi thi lễ nói: "Tuổi trẻ các dừng già, chúc mừng các ngươi thuận lợi đến nơi này. Tiếp xuống các ngươi liền có thể thông qua Truyền Tống Trận trở lại Chí Tôn Thành, chờ đợi tiến vào Chí Tôn Trì!"

Nhìn thấy lão giả này vậy mà hướng mấy người hành lý, xem như Tê Chiếu cùng Ô Mai ở bên trong liền vội hoàn lễ. Đồng thời Tôn Ngộ Không mở miệng hỏi: "Lão gia già, cái kia, chúng ta là tên thứ mấy a có ban thưởng gì cầm a "

"Ha ha, người trẻ tuổi không nên nóng lòng, chờ các ngươi trở lại Chí Tôn Thành từ sẽ có người nói cho các ngươi biết. Như vậy, chúc các ngươi hết thảy thuận lợi, sớm ngày trở thành Chí Tôn cường giả, một ngày kia có thể vì Hoàng Tuyền thế giới mà chiến!"

Nói xong, lão giả này lui lại một bước, đồng thời phát phát tay. Một bên binh lính lập tức thôi động Truyền Tống Trận, Tôn Ngộ Không mấy người vội vàng đi lên, sau đó một trận không gian ba động, mấy người đã xuất hiện tại Chí Tôn Thành!

"Thứ ba tiểu đội đến Chí Tôn Thành, thu hoạch được thứ ba phần khen thưởng đồng thời thu hoạch được tiến vào Thiên Cấp Chí Tôn Các tư cách!" Ngay tại mấy người vừa mới xuất hiện thời điểm, một thanh âm thì truyền vào mấy người trong tai.

"Ha-Ha, chúng ta lại là thứ ba a, không tệ không tệ, ta coi là chúng ta một đường trì hoãn làm sao cũng sẽ ở trăm tên về sau đâu! Không nghĩ tới lại là người thứ ba!"

Nghe được chính mình tổ này nhân lại là người thứ ba, Tôn Ngộ Không lúc này thì cười ha ha. Hơn mười vạn người, liền xem như năm người 1 tổ, cũng có tiếp cận hai vạn cái tiểu đội. Hai vạn cái tiểu đội chính mình lại là người thứ ba đến nơi, thành tích như vậy xác thực rất không tệ, nhưng mà này còn là tại mọi người trước đoạn lộ trình căn bản không có sốt ruột đi đường tình huống dưới.

Rất nhanh, thì có một tên tùy tùng người như vậy tiến lên, người dẫn lĩnh Tôn Ngộ Không mấy người qua Chí Tôn Thành một nơi nghỉ ngơi. Chỉ cần chờ trước ba ngàn nhân toàn bộ đến, liền có thể mở ra Chí Tôn Trì.

Nơi này muốn nói một chút, đến nơi thứ tự là theo tiểu đội đến phân, cũng là một trăm người đứng đầu tiểu đội sẽ có khen thưởng, mà lại là sở hữu đội viên mỗi người một phần. Mà tiến vào Chí Tôn Thành tư cách thì là trước ba ngàn nhân, đây là tính toán nhân mà không phải tiểu đội.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 181: Chuẩn bị tiến vào Chí Tôn Trì

Làm Tôn Ngộ Không thần thức tiến vào cái kia Tụ Bảo Bồn giữa thời điểm, phát hiện trong này lại là một cái tựa như ảo mộng thế giới, như cùng một mảnh tinh không sáng chói, dù loại bảo vật tại từng đoàn từng đoàn Tinh Vân bọc vào dựa theo riêng phần mình quỹ tích đang không ngừng bay múa. Đây quả thực là một mảnh cỡ nhỏ tinh hà.

Lúc này Tôn Ngộ Không mới hiểu được, cái này nho nhỏ Tụ Bảo Bồn tuyệt đối là một kiện chí bảo, có thể trong đó bộ tự hành biến ảo Vũ Trụ Tinh Hà Thần Vật, tuyệt đối phải so Chí Tôn Thần Khí đẳng cấp cao hơn rất nhiều.

Đem thần thức khuếch tán thành lưới lớn đáng vẽ, sau đó hướng mò cá đồng dạng tại trong tinh hà vừa đi vừa về quấy. Kỳ thực cái này càng nhiều hơn chính là Tôn Ngộ Không trò đùa quái đản tâm thái, dù sao Tôn Ngộ Không tuy nhiên thành thực rất nhiều, nhưng là vẫn có chút ham chơi.

Vừa đi vừa về vơ vét mấy lần không có cái gì, mà Tôn Ngộ Không cũng không có hào hứng, sau đó liền chăm chú từng kiện từng kiện chọn lựa tới. Chẳng qua cái kia giữa không trung trôi nổi Tinh Vân đồ vật bên trong, tuyệt đại đa số Tôn Ngộ Không đều không cách nào phân biệt những là đồ vật gì. Bất luận thần thức làm sao dò xét, đều không thể nhìn thấu một tia.

Chẳng qua ngay tại Tôn Ngộ Không chọn hơi không kiên nhẫn thời điểm, bỗng nhiên thần thức ba động ở giữa tựa hồ cảm nhận được một cổ kêu gọi. Sau đó theo cái này triệu hoán liền đem thần thức kéo dài đưa tới. Thế nhưng là làm thần thức vừa mới kéo dài ra đồng dạng thời điểm, cái kia triệu hoán cảm giác đột nhiên lại biến mất. Mà lại biến mất rất sạch sẽ, không còn có một chút xiu cảm giác.

Rất nghi hoặc, tương đương nghi hoặc! Chẳng lẽ là ảo giác thể nhưng là cái này ảo giác cũng quá rõ ràng đi

Lại cảm thụ một chút vẫn là không có cái gì, Tôn Ngộ Không nhất thời có chút tức hỗn hển. Sau đó cũng mất tính nhẫn nại, liền khống chế thần thức lại hướng về phía trước tìm một hồi, sau cùng tùy tiện chọn một Thổ hoàng sắc lá cờ nhỏ liền đem thần thức lui ra ngoài!

Tôn Ngộ Không thần thức một lui ra ngoài, ánh mắt của mọi người tất cả đều tụ tập tại lấy thần thức vì tay lấy ra cái kia một cây lá cờ nhỏ trên thân. Chẳng qua bao quát Ô Mai cùng Tê Chiêu ở bên trong, đều không có nhận ra cái này lá cờ là vật gì.

Dài ba tấc Thổ hoàng sắc lá cờ nhỏ, nhìn mười phần phổ thông, đã không có cái gì to lớn nguyên tố ba động cũng cảm giác không thấy ẩn chứa có cái gì Thiên Địa Pháp Tắc. Ngay cả Tôn Ngộ Không lúc này cẩn thận nhìn xem đều cảm thấy mình là không may tuyển một kiện rác rưởi, chẳng qua chỉ có cái kia nâng hộp ngọc Tướng Quân nhãn lực hiện lên thần sắc kinh ngạc, muốn nói lại thôi muốn nói cái gì, nhưng cuối cùng vẫn là từ bỏ.

"Đã có hai người tuyển khen thưởng, ba người các ngươi cũng tới đi!"

Nhìn thấy Tê Chiêu cùng Tôn Ngộ Không đều tuyển khen thưởng, Diễm Thần cũng là kìm nén không được, bước nhanh đến phía trước, sau đó đem mạng theo chút hỏa hồng sắc thần thức thò vào tinh xảo Tụ Bảo Bồn bên trong.

Diễm Thần không có Tôn Ngộ Không như vậy xoắn xuýt, rất nhanh liền tại bên trong xuất ra một vật, mọi người vừa nhìn, lại là một khóa hạt châu màu đỏ rực. Hồi Diễm Thần đây là cái gì, Diễm Thần lắc lắc đầu nói: "Ta chỉ có thể cảm giác được trong này có cường đại Hóa Nguyên Tố, về phần còn lại, cái gì đều cảm giác không thấy!"

Xem ra cái này Giới Chủ Đại Nhân cất giữ đồ vật, thật đúng là không có một kiện là phẩm phẩm a, ngay cả Tê Chiêu ánh mắt đều không nhận ra là cái gì.

"Tê Chiêu, ngươi không có việc gì" nhìn thấy Tê Chiêu đã thu hồi lệnh bài kia đồng thời thần sắc như thường, Tôn Ngộ Không có chút bận tâm dò hỏi.

"Không có việc gì, chỉ bất quá đột nhiên nhìn thấy lúc còn sống vật cũ, có chút kích động a. Đúng, ngươi cái kia lá cờ, ta tựa hồ có một chút ấn tượng, nhưng là đến suy nghĩ thật kỹ!"

Biết Tê Chiêu không có việc gì, Tôn Ngộ Không cũng yên lòng, sau đó cùng Diễm Thần Tê Chiêu ba người cùng nhau nghiên cứu vừa mới có được đồ vật. Cái này thì thừa Ô Mai cùng tiểu hồ ly, Ô Mai đây là thấp giọng tại tiểu hồ ly bên tai nói vài lời, tiểu hồ ly nhất thời mặt mày hớn hớn sau đó uốn éo cái miệng đi đến tướng quân kia trước người.

Đồng dạng đem thần thức thâm nhập vào qua, ước chừng qua một khắc đồng hồ, tiểu hồ ly một mặt ý cười dùng thần thức nâng một đóa ngọn lửa màu phấn hồng đặc ý đi về tới.

Lần này, tất cả mọi người nhận ra cái này một đóa ngọn lửa màu phấn hồng. Đào Hoa Hồ Tôn Hóa, có thể nói là Hồ tộc chuyên dụng đặc thù hóa diễm, một khi luyện hóa chẳng những tùy thời tùy chỗ đều sẽ có một đoàn cáo hỏa hộ thân, mà lại có rất lớn tỷ lệ đề Cửu Vĩ Thiên Hồ một mạch tại tiền giai cửu

vân Chí Tôn thời điểm, tiến hóa thành Thập Vị Tôn Hồ.

Thập Vị Tôn Hồ, chính là Vạn Yêu chi trưởng, phạm là Yêu tộc đều không thể đối nó tạo thành bất kỳ thương tổn. Có thể được đến cái này Đào Hoa Hồ Tôn Hòa, tuyệt đối có thể nói là tiểu hồ ly vận khí nghịch thiên tới cực điểm. Đương nhiên, khả năng cũng cùng Ô Mai cái kia vài câu thì thầm có quan hệ, nhưng là ai biết sao

Sau cùng đến phiên Ô Mai thời điểm, thì đơn giản hơn, Ô Mai liền động cũng không có động, trực tiếp liền ở tại chỗ đem thần thức dò vào, sau đó cơ hồ cũng ngay lúc đó, thần thức thì nắm lấy một cái bạch ngân Mãnh Hồ lui ra ngoài.

Ô Mai lấy được, chuẩn xác mà nói là một kiện khôi lỗi, nhưng là cái này khôi lỗi chế tác thủ pháp cùng dùng tài liệu chất liệu cơ hồ cũng là đỉnh cấp, nếu như không phải cảm giác không thấy cái này Mãnh Hồ sinh mệnh khí tức, chỉ nhìn một cách đơn thuần ngoại hình tuyệt đối không cách nào phân biệt đây là khôi lỗi hay là thật Mãnh Hồ.

Đạt được cái này bạch ngân Mãnh Hồ về sau, Ô Mai thân ở tay tại bạch ngân Mãnh Hồ cái trán nhẹ nhàng điểm một cái, cái này Bạch Hồ bỗng nhiên biến thành cao hơn ba mét Cự Hồ, quả nhiên là uy phong凛凛, mà lại Tê Chiếu có thể cảm giác được cái này khôi lỗi Bạch Hồ tuyệt đối có cửu vân Chí Tôn thực lực.

"Ô Mai, người thứ này, không phải là dự định làm tọa kỵ a người không phải một mực cười tiểu hồ ly sao" Tôn Ngộ Không nhìn lấy Ô Mai tại đem khôi lỗi Bạch Hồ biến lớn về sau vậy mà chuẩn bị leo đi lên, tại là có chút kinh ngạc hỏi.

Không qua nghi vấn của hắn đối lấy trừ Ô Mai một cái liếc mắt về sau, còn có tiểu hồ ly hung hăng cắn một cái tại trên đùi của hắn!

Tướng quân kia nhìn thấy Ô Mai tựa hồ có thể cảm tới vật mình muốn, tâm lý cực độ chấn kinh. Lúc này hắn mới tỉ mỉ dò xét Ô Mai một chút, tuy nhiên lại không có đầu mối, chỉ có thể cho rằng đây cũng là trùng hợp. Dù sao mượn nhờ đại nhân Tụ Bảo Bồn thế nhưng là chỉ có Giới Chủ Đại Nhân chính mình mới biết bên trong có cái gì.

"Năm vị dũng sĩ, mặt tướng xin được cáo lui trước, xin các vị nghỉ ngơi thật tốt, đợi Chí Tôn Trì mở ra thời điểm, sẽ có người đến đây thông báo, chúc các người may mắn!"

Nói xong, cái này chiếu tướng tựa hồ nhớ tới cái gì, sau đó quay người phát phát tay, sau lưng năm vị binh lính tiến lên, mỗi trong tay người đều nâng một cái hộp gỗ. Tại tướng quân ra hiệu hạ đồng đều đem hộp gỗ phân biệt giao cho Tôn Ngộ Không đợi 5 trong tay của người, sau đó nói: "Kém chút quên, cái này 5 cái trong hộp gỗ trang các vị thân phận mình bài, tuyệt đối không thể mất đi!"

Lần này, tướng quân kia cùng năm vị binh lính mới thật rút đi.

Năm người phân đường mở ra hộp gỗ, phát hiện bên trong là một mặt kim sắc minh bài, phía trên phân biệt viết 5 tên người. Riêng phần mình lĩnh chính mình minh bài về sau, năm người liền các từ trở lại gian phòng của mình.

Từ giờ trở đi, mọi người chung có một ngày hai đêm thời gian, Hậu Thiên mặt trời mọc thời điểm, cũng là tiến vào Chí Tôn Trì thời gian. Nguyên có hiện tại mấy người đều muốn thừa dịp sau cùng một đoạn thời gian, tranh thủ thời gian quen thuộc hoặc là nghiên cứu một chút vừa mới có được đồ vật.

Thời gian thoáng một cái đã qua, làm đây không phải là rất nóng khi mặt trời lên, tại Chí Tôn Thành chỗ cửa thành vang lên liên tục chín tiếng ngưu giác hào thanh âm, Ngưu Giác tru dài, là quân đội đặc biệt dùng. Kỳ Thanh âm thô cuồng ngọt ngào, để nghe được nhân không khỏi chấn động trong lòng.

Mà Tôn Ngộ Không bốn người một cáo, cũng toàn bộ chuẩn bị, bất luận là tinh thần còn có là linh hồn lực lượng tất cả đều khôi phục lại tới đỉnh phong trình độ. Vẫn như cũ là Ô Mai tại phía trước nhất, cười cái kia cao hơn ba mét khôi lỗi Bạch Hồ, Ô Mai một tay chống nạnh một tay chỉ về đằng trước, bản thân cảm giác tốt đẹp hồ lớn: "Xuất phát, là trở thành Chí Tôn!"

Nói xong vỗ cái kia khôi lỗi Bạch Hồ, Tôn Ngộ Không mấy người đều coi là cái kia khôi lỗi Bạch Hồ Bang mang theo tiểu hồ ly một nhảy ra sau đó nhanh như điện chớp đồng dạng hướng về cổng thành chạy đi, tuy nhiên lại nhìn thấy cái kia khôi lỗi Bạch Hồ thả người nhảy lên, sau đó một chân chậm rãi rơi xuống đất, sau đó dùng cùng bước đi không sai biệt lắm tốc độ hướng về phía trước chậm rãi đi động tới.

Dạng này đã chuẩn bị kỹ càng chạy vội Tôn Ngộ Không mấy người kém chút ngã ngã nhào một cái, lớn nhất để bọn hắn vừa bức mình vừa buồn cười, là tiểu hồ ly vậy mà một mặt nghiêm túc tại bắt chước cái kia khôi lỗi Bạch Hồ động tác, hơn nữa còn không phải đặc ý nhìn lấy tiểu hồ ly, tựa hồ tại hỏi thăm ta học như thế nào.

Vốn cho là là hùng dũng oai vệ khí phách hiện ngang xuất phát, kết quả biến thành năm người bữa sáng về sau tân bộ! Dùng Ô Mai mà nói tới nói, đây là vì kỷ niệm cuối cùng này thân là lục văn Thánh giả thời gian, đợi tiến Chí Tôn Trì, có thể liền rốt cuộc trải nghiệm không đến biến thành lục văn niềm vui thú.

Lời này để Tê Chiếu mấy người hoàn toàn sờ không tới đầu não, chẳng qua tất cả mọi người vẫn là tại sau nửa canh giờ, đến Chí Tôn Thành cửa nam chỗ, giờ phút này, tính cả bọn họ, vừa vặn 2,800 người trận địa sẵn sàng đón quân địch, chuẩn bị tiến vào Chí Tôn Trì.

Về phần mặt khác 500 nhân, thì là từ Hóa Lôi Thành xuất phát, cái kia hai trăm nhân, là thuộc về Hóa Lôi Thành!

Chương 182: Chí Tôn Trì

Làm Tôn Ngộ Không năm người đến cửa nam thời điểm, ngoài cửa thành đã đứng đầy nhân, năm người cũng không có gì ngoài ý muốn, dựa theo vừa mới tốc độ, không có trễ liền đã rất không tệ. Làm năm người cũng đứng ở bên trong về sau, giữa không trung không gian bỗng nhiên một cơn chấn động, sau đó một cái bá đạo đại môn trống rỗng xuất hiện, đại môn này mới vừa xuất hiện liền từ từ tự hành mở ra.

Sau đó một cái mặt mỉm cười tuấn lãng nam tử xếp bằng ở một đoàn Tinh Vân phía trên xuất hiện tại tầm mắt của mọi người bên trong! Có mắt nhọn người đã nhận ra cái này người xuất hiện cũng là Hoàng Tuyền thế giới mượn nhờ đại nhân Bạo Quân Nguyệt Hoàng Tuyền!

Nguyệt Hoàng Tuyền mới vừa xuất hiện, phía dưới mọi người nhất thời thì sôi trào! Đối với những cái kia tại Hoàng Tuyền thế giới đã sinh hoạt mấy trăm mấy ngàn thậm chí mấy vạn năm người mà nói, Bạo Quân Nguyệt Hoàng Tuyền, cũng là bọn họ chân chính thần! Bất luận cái này Hoàng Tuyền thế giới có bao nhiêu tàn khốc, nhưng không hề nghi ngờ, Hoàng Tuyền thế giới tồn tại, để bọn hắn có thể hi vọng phục sinh.

Coi như những phục sinh đó vô vọng, đã từ lâu thích ứng Hoàng Tuyền thế giới sinh hoạt, ở chỗ này, không cần lo lắng thọ mệnh vấn đề, cũng không cần lo lắng biết ăn không đủ no mà chết đói, chỉ có cẩn thận một chút không bị mạnh mẽ hơn chính mình tồn tại thôn phệ, cái kia liền có thể chân chính suốt đời.

Nguyên có Nguyệt Hoàng Tuyền vẫn luôn bị Hoàng Tuyền thế giới tuyệt đại đa số người kính ngưỡng lấy, tôn trọng lấy! Đợi đến phía dưới tiếng hoan hô thấp một số về sau, Nguyệt Hoàng Tuyền vẫn như cũ là trên mặt nụ cười phát phát tay, sau đó cất cao giọng nói: "Các ngươi đều là ta Hoàng Tuyền thế giới kiều ngạo, hi vọng ngày sau, các ngươi một ngày kia sẽ vì ta Hoàng Tuyền thế giới nhất chiến. Hiện tại, Chí Tôn Trì chính thức mở ra, trong vòng một năm, chúc các ngươi hết thảy thuận lợi!"

Nói xong, phát ổng tay áo một cái, cái kia giữa không trung thanh đồng đại môn bỗng nhiên ở giữa rơi xuống mặt đất. Nhìn lấy cái này to lớn Thanh Đồng Môn, Tôn Ngộ Không mấy người đều có chút sững sờ. Chẳng lẽ muốn tại cái này thanh đồng đại môn đi vào

Nhìn thấy Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu đều có chút sững sờ, Ô Mai lại là một bộ dáng cụ non đứng tại khôi lồ Bạch Hổ trên lưng, chỉ chỉ thanh đồng đại môn, sau đó nói: "Tiểu Bạch, xông lên a, Chí Tôn Trì rất cực mô, cái này có thể ăn đã nghiền!" Vừa mới nói xong, khôi lồ Bạch Hổ thì hóa thành một đạo bạch quang hướng về thanh đồng đại môn tiến lên, có thể là do ở Ô Mai trước đó là đứng tại trắng trên lưng hổ, nguyên có khôi lồ Bạch Hổ một gia tốc, Ô Mai trực tiếp thì ngã nhào một cái đến rơi xuống!

Một tay lau trán, một mặt hai mắt đầm lệ chỉ đã hóa thành một đạo bạch quang khôi lồ Bạch Hổ, Ô Mai rất cực oa một tiếng khóc lên! Nhìn lấy Ô Mai đáng vẻ, Tôn Ngộ Không mấy người là muốn cười lại không dám cười, đều nghẹn ngào phản khó chịu. Lúc này Tê Chiếu bỗng nhiên tiến lên một chân đá vào Diễm Thần cái môn thượng, Diễm Thần đáng lẽ cũng nghẹn khó chịu, bị Tê Chiếu như thế một đạp nhất thời che miệng tay thì buông ra, lòng tay ra đồng thời thổi phù một tiếng thì bật cười.

Nguyên bản tại oa oa khóc lớn Ô Mai nghe được có người cười, lập tức thì ngừng tiếng khóc, sau đó một mặt nộ khí nhìn lấy Diễm Thần!

Làm thanh đồng đại môn rơi xuống đất thời điểm, 2,800 người toàn bộ lên một lượt trước, nhân mặc dù nhiều nhưng lại không có bất kỳ cái gì chen chúc, bởi vì coi như người chen lại gần phía trước, tiến Thanh Đồng gõ cửa về sau cũng sẽ bị tự hành truyền tống đến chính mình nên đi vị trí. Bởi vì mỗi cá nhân trên người đều có một khối minh bài, cái này minh bài chẳng những có thân phận của người này, hơn nữa còn có người này tại Hoang Vu Chi Đảo thí luyện thời điểm thành tích, tiến vào Chí Tôn Trì về sau, cơ hội dựa theo minh bài trên thành tích thứ tự tự hành truyền tống đến tương ứng vị trí.

Bởi vì Diễm Thần bị Tê Chiếu đá một chân mà cười ra tiếng, nguyên có, nguyên có bị thăm Diễm Thần tại Tôn Ngộ Không Tê Chiếu tăng thêm Ô Mai uy hiếp hạ, đành phải sung làm một lần tọa kỵ, cồng Ô Mai cùng mọi người, Tôn Ngộ Không bọn người rất cực tiến vào thanh đồng đại môn.

Làm bốn người một cáo vừa mới rào bước tiến lên thanh đồng đại môn, cũng cảm giác một đoàn quýt ánh sáng màu đỏ đem năm người cho bao trùm, sau đó quang mang này lại dụng một cái tốc độ bất khả tư nghị lóe lên một cái rồi biến mất. Làm Tôn Ngộ Không mấy người cảm giác được dưới chân lại giẫm tới mặt đất thời điểm, cái kia bao trùm mọi người tia sáng màu da cam bỗng nhiên vỡ tan.

Thu vào trong mắt mọi người, không phải cái gì ao nước cũng không phải trước đó tượng tượng đáy ao hoặc là đáy hồ, mấy người vậy mà xuất hiện tại một gian cổ kính trong phòng. Phòng ốc này công trình mười phần đơn sơ, chỉ có tám cái bồ đoàn, thậm chí không có giường không có bàn ghế.

Ngay tại Tôn Ngộ Không mấy người dò xét chung quanh nơi này tình huống thời điểm, chợt nghe Ô Mai nói ra: "Nơi này là tầng thứ ba, cũng chính là chúng ta cái này thời gian một năm có thể hoạt động khu vực. Còn có nửa canh giờ thời gian liền muốn bắt đầu, các ngươi tranh thủ thời gian làm quen một chút, sau đó, không cần phải để ý đến ta!"

Nói xong, Ô Mai trực tiếp đem gian phòng kia cửa sổ mở ra, sau đó nhảy ra ngoài. Nhìn lấy Ô Mai kỳ quái cử động, tất cả mọi người có chút không giải, chẳng qua không đợi mấy người kịp phản ứng, tiểu hồ ly đột nhiên thả người nhảy lên, cũng nhảy ra ngoài!

Nhìn lấy cái kia mở ra cửa sổ, mấy người có chút sững sờ. Không phải nói không thể rồi đi gian phòng kia sao hai người này chuyện gì xảy ra nghi hoặc, ba người đi đến mở cửa sổ bên cạnh, nhô ra thân thể hướng ra phía ngoài nhìn xem.

Thế nhưng là bên ngoài vậy mà tựa như một mảnh bầu trời đêm, đen nhánh giữa lóe vô số lấp ta lấp tấp quang mang. Cảm giác này thật giống như căn phòng này là phiêu phù ở vô tận hư không bên trong một dạng. Cái kia vừa mới nhảy ra ngoài Ô Mai cùng tiểu hồ ly, lại đi nơi nào

Cái này liên tiếp sự tình, để ba người đều có chút sờ không tới đầu não. Tê Chiêu tuy nhiên kiến thức rộng rãi thế nhưng là Hoàng Tuyền thế giới từ trước đều rất thần bí, Tê Chiêu giải cũng không phải rất nhiều.

Chẳng qua nhìn Ô Mai đáng vẻ, hẳn là sẽ không xảy ra chuyện gì. Nàng dạng như vậy rõ ràng là đối với nơi này rất quen thuộc, mà lại tiểu hồ ly tuy nhiên tham chơi không lại cũng sẽ không xông loạn họa, đã như vậy, ba người dứt khoát cũng liền không lo lắng.

Không có đóng trên cửa sổ, bởi vì ba người lo lắng đóng lại cửa sổ về sau Ô Mai trở về thời điểm biết vào không được. Lại đi chung quanh một chút, kỳ thực cũng không có gì tốt đi, gian phòng kia cứ như vậy lớn, mà lại mười phần vắng vẻ, chẳng những không có bất kỳ đồ dùng trong nhà thậm chí ngay cả không có cửa đầu.

Bốn bề trên vách tường trừ vừa mới Ô Mai nhảy ra ngoài một cái kia ngoài cửa sổ trống tuếch, đơn sơ không thể lại đơn sơ. Ba người mỗi người tuyển một cái bồ đoàn xếp bằng ngồi dưới đất, đã nơi này đã là Chí Tôn Trì, cái kia tu luyện cảm giác khẳng định không giống nhau. Thế nhưng là ba người tu luyện một khắc đồng hồ về sau, tất cả đều mờ to mắt.

Tại đối phương ánh mắt kinh ngạc giữa, trong lòng ba người lại là nghi hoặc mọc thành bụi. Bởi vì vừa rồi đột tu luyện này phát hiện, chỗ này không gian linh hồn lực lượng hoặc là linh khí cùng ngoại giới cũng không khác nhau chút nào, chỉ là nguyên tố lực lượng thoáng nhiều một ít, nhưng là cũng mười phần có hạn. Đây là có chuyện gì chẳng lẽ là mình bọn người bị lừa cái này bên trong căn bản không phải cái gì Chí Tôn Trì ở nơi như thế này tu luyện cùng ngoại giới căn bản không có một điểm khác nhau.

Đúng lúc này, ba người vừa muốn mở miệng nói chút gì thời điểm, bỗng nhiên cảm giác được một loại cực kỳ nồng nặc thiên địa uy áp cùng Vũ Trụ Pháp Tắc ùn ùn kéo đến đồng dạng cuốn tới. Chuẩn xác hơn, hẳn là tại dưới đáy xông thẳng lên thiên.

Ba người bất ngờ không đề phòng, tất cả đều bị cái này uy áp cùng Pháp Tắc chỉ Lực ép trên mặt đất, không thể động đậy. Tại uy thế như vậy cùng pháp tắc bạo phát về sau, dù loại nguyên tố cùng pháp tắc thậm chí là các loại kỳ quái năng lượng triệt để tràn ngập ở cái này không gian nhỏ nhỏ bên trong.

Lúc này ba người mới đột nhiên nhớ tới Ô Mai phá cửa sổ mà ra thời điểm nói câu còn có nửa canh giờ liền bắt đầu, thế nhưng là lúc ấy nhưng bởi vì lo lắng Ô Mai mà không để ý, lần này mới hiểu được, nguyên lai cái này Chí Tôn Trì lại còn có thời gian hạn chế

Tại cái này giống như đại dương các loại sức mạnh tại pháp tắc bên trong, ba người thật là chấn kinh. Không nghĩ tới vũ trụ này ở giữa lại còn có bức này kỳ lạ chỗ, cái này dâng lên mà ra pháp tắc lực lượng quả thực tựa như không cần tiền, hạ bút thành văn.

Nguyên bản lực văn trước kia tấn thăng thời điểm đều là linh hồn lực lượng tích lũy đến trình độ nhất định, sau đó dẫn tới pháp tắc tẩy lễ, từ đó lập tức đạt được một loại pháp tắc lực lượng, hiện tại ngược lại tốt, vô số Trung Cấp, cao cấp, Đỉnh Cấp Pháp Tắc khắp nơi đều là, muốn cái gì dạng lực lượng trực tiếp lấy ý niệm dẫn dắt tới là được, chỉ bất quá có thể hay không luyện hóa, vậy phải xem người tư chất của mình như thế nào.

Thậm chí càng có một ít thiên phú kỳ tài, biết thừa cơ hội này đem trước kia tấn thăng thời điểm linh ngộ Vũ Trụ Pháp Tắc toàn bộ thay thế là cao cấp thậm chí đỉnh cấp pháp tắc.

Đi qua chính mình chọn lựa pháp tắc, chẳng những đẳng cấp cao hơn thuộc tính càng thêm thích hợp bản thân, mà còn chờ đến cửu vân Chí Tôn cần dung hợp chín đạo pháp tắc thời điểm cũng sẽ càng thêm dễ dàng. Chẳng qua người như vậy đều là Phụng Mao Lân Giác đồng dạng tồn tại, không phải loại kia yêu nghiệt Đạo Cực điểm tư chất là không thể nào hoàn thành loại này hành vi nghịch thiên.

Chẳng qua cũng có rất nhiều nhân cũng không có toàn bộ thay thế, chỉ là thay thế Top 3 đạo pháp tắc, tỷ như trước đó chiến Yêu Thành Yêu Hoàng Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất. Mà thay thế trước sáu đạo pháp tắc thiên tài, lại có cái kia U Minh Quý Vương cùng Thương Minh Tàn Vương. Mà triệt để thay thế chín đạo pháp tắc, trước mắt đã biết chỉ có ba người, cái kia chính là Hoàng Tuyền thế giới Thủ Hộ Giả, Chí Tôn Thành Thành Chủ, còn có thập đại nội thành xếp hàng thứ nhất nội thành vị thành chủ kia.

Nhưng là, đợt lần này Chí Tôn Trì kết thúc về sau, cái này danh ngạch, chỉ sợ cũng muốn bị đánh vỡ!

Bởi vì Tôn Ngộ Không, Tê Chiêu còn có Diễm Thần, toàn bộ dự định thay đổi sở hữu linh ngộ pháp tắc!

Tái tạo Cửu Tắc!

Bạn đang đọc truyện Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 183: Tuần Thiên Giả

Có câu tục ngữ gọi trong núi không tuế nguyệt, cũng có một câu gọi trong động địa phương bảy ngày, trên đời đã ngàn năm. Hai câu này đều là hình dung tiên nhân tu luyện căn bản không biết tuế nguyệt thời gian trôi qua, mà lúc này Tôn Ngộ Không ba người, chính là như vậy trạng thái. Kể từ ngày đó đi tới nơi này cô quái gian phòng đồng thời cảm nhận được cái kia như đại dương pháp tắc lực lượng về sau, ba người tất cả đều lâm vào tu luyện quên mình bên trong.

Sau ba mươi ngày, Ô Mai mang theo tiểu hồ ly một lần trở về, chỉ bất quá nghỉ ngơi ba ngày sau đó, hai người lại một lần nữa tại cửa sổ nhảy ra ngoài, chỉ bất quá ở vào tu luyện quên mình bên trong ba người, cũng không có bất kỳ cái gì cảm thụ.

Kỳ thực thân ở trong đó Tôn Ngộ Không mấy người cũng không biết, cái này cái gọi là Chí Tôn Trì, kỳ thực cũng không phải là một cái ao. Mà chính là một chỗ tại Hoàng Tuyền trong thế giới Dị Thế Giới toái phiến, chỉ bất quá đó là cái tàn khuyết không đầy đủ thế giới. Vô Nhật Vô Nguyệt, cơ hồ cảm giác không thấy thời gian trôi qua, chẳng qua bởi vì thế giới tàn toái quan hệ, nguyên có cái này dị trong thế giới tràn ngập đủ loại Vũ Trụ Pháp Tắc cùng thiên địa uy áp.

Mà Tôn Ngộ Không mấy người chỗ gian phòng, nhưng thật ra là một tòa ngàn thước cao cự trong tháp tầng thứ ba một cái phòng. Tòa này cự tháp chính là Nguyệt Hoàng Tuyền một kiện bảo vật, tên là sạch pháp Lưu Ly Tháp. Là Nguyệt Hoàng Tuyền vì sử dụng cái này tan nát trong thế giới pháp tắc mà cố ý luyện chế.

Chỉ có tại tòa này cự tháp bên trong, mới có thể để tránh bị bên ngoài tàn phá không gian các loại không gian loạn lưu cắt chém chi lực, không phải vậy liền xem như cửu vân Chí Tôn đi ra ngoài cũng sống không quá thời gian ba hơi thở.

Kỳ thực những tin tức này sớm tại mọi người tiến vào Chí Tôn Trì thời điểm liền sẽ có chuyên người mà nói mình, chỉ bất quá đến cùng Tôn Ngộ Không bọn người nói mình những tin tức này nhân bị Ô Mai cho lui, vì chính là sợ chính mình muốn đi ra ngoài thời điểm lọt vào Tôn Ngộ Không mấy người ngăn cản, mà lại một khi giải thích, cái kia liên lụy cũng quá lớn. Bởi vậy đối với cái này Chí Tôn Trì, Tôn Ngộ Không bọn người hoàn toàn không có một chút giải.

Chẳng qua cái này cũng không có quan hệ gì, tuy nhiên ba người cũng có chút hiếu kỳ, nhưng là đối với thực lực khát vọng vượt xa cái kia lòng hiếu kỳ, nguyên có trừ cái kia ngày đầu tiên tại cửa sổ hướng ra phía ngoài nhìn sang bên ngoài, thì không còn có lên qua thân. Dạng này vừa vặn cũng làm cho Ô Mai yên tâm, không phải vậy chỉ sợ còn muốn dùng thủ đoạn cứng rắn.

Cái này Tàn Phá thế giới, lúc trước thế nhưng là Nguyệt Hoàng Tuyền hoa rất lớn khí lực mới lấy được, mà lại lại cố ý luyện chế cái kia thanh đồng đại môn, trở thành chỗ này Tàn Phá thế giới duy nhất cửa ra vào. Bất quá về sau Nguyệt Hoàng Tuyền hào hứng đại phát, lại cho cái kia thanh đồng đại môn tăng thêm đủ loại Thần Thông, thậm chí chỉ có Nguyệt Hoàng Tuyền nguyên ý, hẳn đều có thể thông qua thanh đồng đại môn đến cái vũ trụ này tùy ý địa phương. Đương nhiên, nơi này nhất định phải hẳn trước kia đi qua.

Nhưng là những thứ này Tôn Ngộ Không bọn người lại là không biết, nếu như biết. . . Coi như biết cũng không thể thế nào, vẫn phải ngoan ngoãn dựa theo Hoàng Tuyền thế giới quy củ tới. Chẳng lẽ còn có thể qua Nguyệt Hoàng Tuyền trong tay đoạt cái kia thanh đồng đại môn không được

Cứ như vậy, thời gian nhanh chóng, trong nháy mắt đã qua sáu tháng. Ba cá nhân thực lực đồng đều có rất đại trình độ đề bạt, vừa lúc tiến vào, ba người đều là lục văn đỉnh phong. Trải qua hơn nửa năm hấp thu luyện hóa, lúc này Tôn Ngộ Không là tám văn đỉnh phong, đồng thời đã thành công thay thế 5 đạo pháp tắc, nhưng là bởi vì hẳn thiếu một điều pháp tắc, nguyên có đã thay thế đến đạo thứ sáu pháp tắc, chỉ cần tiến thêm một bước, liền có thể đem vừa mới lĩnh ngộ pháp lại lần nữa thay thế đi.

Nhìn đến đây có lẽ sẽ có nghi vấn, đã ở chỗ này có thể tự chủ lựa chọn muốn hấp thu pháp tắc, vậy tại sao còn phải tại về vùi cho thêm chuyện ra qua thay thế mà không phải tại tấn thăng thời điểm thì lựa chọn cao cấp hoặc là Đỉnh Cấp Pháp Tắc

Cách làm như vậy, kỳ thực cũng là hành động bất đắc dĩ, tuy nhiên tại cái này Chí Tôn Trì bên trong pháp tắc thành đàn, nhưng là tại tấn thăng thời điểm lĩnh ngộ pháp tắc, tuy nhiên có thể chính mình lựa chọn nhưng lại không thể vượt qua cao cấp. Bởi vì tấn thăng thời điểm biết triệt để dẫn phát Pháp Tắc chi Lực, Cao Cấp Pháp Tắc Pháp Tắc chi Lực đã là tiếp nhận cực hạn, nếu như người lựa chọn Đỉnh Cấp Pháp Tắc dùng để đột phá, cái kia hình ảnh trong nháy mắt người cơ hội bị no bạo, nổ thành toái phiến.

Mà thay thế thì không phải vậy, chỉ có người đối với cái này pháp tắc lĩnh ngộ đầy đủ, cái kia liền có thể tùy ý thay thế. Bởi vì mới có thể về vùi cho thêm chuyện ra, cái này đồng thời cũng lãng phí rất nhiều thời gian. Chẳng qua dạng này lãng phí, là bao nhiêu nhân tha thiết ước mơ, chỉ vì tự thân tư chất không đủ, vô pháp lĩnh ngộ càng nhiều pháp tắc.

Kỳ thực ngay từ đầu Tôn Ngộ Không thì thường thức lại hấp thu lĩnh ngộ một loại pháp tắc, bỏ đi chính mình một văn thời điểm thiếu thốn cái kia một đạo, thế nhưng là hẳn bị thống phát hiện, cái kia thiếu thốn pháp tắc, làm sao bỏ cũng bỏ bù lại, nếu như mình cưỡng ép hấp thu pháp tắc, cơ hội cảm thấy mình sắp tấn thăng đến bảy văn. Ý tứ cũng là trước mắt Tôn Ngộ Không lục văn đỉnh phong có 5 đạo pháp tắc, nếu như muốn hấp thu đạo thứ sáu, cái kia chỉ có tấn thăng đến bảy văn, thế nhưng là bảy văn Lục đạo pháp tắc, đó còn là thiếu một nói.

Vì thế Tôn Ngộ Không trực tiếp lãng phí đại thời gian nửa tháng, sở hữu có thể nghĩ tới phương pháp tất cả đều thử một lần, cuối cùng vẫn là không thể bỏ đủ. Nhưng là để Tôn Ngộ Không tâm lý thoảng thẳng bằng một số chính là mình thay thế pháp tắc thời điểm, cũng so người khác thiếu một đường, bởi vậy tốc độ cũng mau một chút.

Nhưng là mình thủy chung thiếu Nhất Đạo Pháp Tắc, dạng này coi như trở thành cửu vân Chí Tôn cũng không thể dung hợp chín đạo pháp tắc trở thành Giới Chủ cấp bậc tồn tại!

Chẳng qua trước mắt tôi nói cũng không có cách, Tôn Ngộ Không đành phải không suy nghĩ nhiều, chuyên tâm hấp thu luyện hóa mới pháp tắc. Dùng gần hai tháng, thành công hấp thu hai đạo Cao Cấp Pháp Tắc tấn thăng đến tám văn đỉnh phong. Sau đó lại dùng ba cái rưỡi tháng thể gian thay thế phía trước 5 đạo pháp tắc.

Hiện tại Tôn Ngộ Không thực lực là tám văn đỉnh phong Chí Tôn, thân có bảy đạo pháp tắc, trong đó bốn đạo Cao Cấp Pháp Tắc, ba đạo Đỉnh Cấp Pháp Tắc.

Mà Tê Chiêu đồng dạng là tám văn đỉnh phong, thân có tám đạo pháp tắc, năm đạo Cao Cấp Pháp Tắc, ba đạo Đỉnh Cấp Pháp Tắc.

Diễm Thần hơi hơi kém một chút, là tám văn trung kỳ, đồng dạng là tám đạo pháp tắc, năm đạo Cao Cấp Pháp Tắc, ba đạo Đỉnh Cấp Pháp Tắc. Ba người Đỉnh Cấp Pháp Tắc tất cả đều là bốn văn, ngũ văn, lục văn cái này ba đạo, mà Cao Cấp Pháp Tắc là phía trước ba đạo tăng thêm bảy văn cùng tám văn hai đạo.

Thời gian trôi qua một nửa, khoảng cách một năm kỳ hạn còn có sáu tháng, sáu tháng này ba người nhiệm vụ cũng là đầu tiên đem bảy văn tám văn pháp tắc thay thế thành Đỉnh Cấp Pháp Tắc, sau đó nghĩ biện pháp lại hấp thu một đạo, trở thành cửu vân Chí Tôn!

Chẳng qua ngay tại ba người gần như đồng thời khi tỉnh lại, từ ngoài cửa sổ nhảy vào đến một đạo hắc ảnh. Ba người không cần nhìn cũng biết, bóng đen này khẳng định cũng là Ô Mai. Cũng không biết thời gian nửa năm này Ô Mai ra đi làm cái gì, mà lại vậy mà chỉ có một người trở về.

"Người một mực đang làm gì a, thần thần bí bí, mà lại tiểu hồ ly làm sao không có ở cùng với người?" lên tiếng hỏi thăm, là Tê Chiêu.

"Trước đừng hỏi, tranh thủ thời gian tôi, có đồ tốt cho các người." Nói xong giống như là sợ bị người nào phát hiện, ôm trong ngực đồ vật, thận trọng hướng về ba người đi tới.

Chẳng qua tại đi đến trong ba người ở giữa thời điểm cũng không có trực tiếp xuất ra trong ngực chi vật, mà chính là dùng lực giam chân một cái, một cái hơi mờ lờng ánh sáng từ Ô Mai dưới chân dâng lên, sau đó liền đem ba người cùng mình cùng nhau che đầy ở bên trong.

Chuẩn bị cho tốt cái này lờng ánh sáng, Ô Mai mới nhẹ thở một hơi, sau đó trong ngực móc ra một cái túi vải. Dem túi vải cân trên mặt đất, đồng thời Ô Mai cũng ngồi xổm xuống. Nhìn thấy Ô Mai có chút buồn cười bộ dáng, Tôn Ngộ Không mấy người cũng cảm thấy thú vị, sau đó rồi rít ngòi xuống.

Ô Mai chậm rãi mở ra túi vải, Tôn Ngộ Không phát hiện bên trong lại là ba khóa trong suốt sáng long lanh Tiểu Quả Tử, trái cây rất nhỏ, đại khái chỉ có lớn chừng trái nhãn, mà lại toàn thân phát ra như là dương chi ngọc lộng lẫy.

Tê Chiêu nhìn thấy cái quả này, sắc mặt biến đổi lớn, sau đó đột nhiên dùng cái mũi người người, bỗng nhiên thấp giọng nói: "Cái này, đây là Hoàng Tuyền Tào Hóa quả người, người ở đâu ra mà lại còn có ba khóa "

"Xuyết, nói nhỏ chút. Không nghĩ tới người lại còn thắng có ánh mắt, đã nhận ra, còn có không tranh thủ thời gian ăn hết. Nếu như bị Tuần Thiên Giả phát hiện, chúng ta thì xong."

Tôn Ngộ Không cùng Diễm Thần nghe được không hiểu ra sao, sau đó cũng đồng dạng thấp giọng hỏi: "Tê Chiêu, cái quả này lại lịch gì còn có Tuần Thiên Giả là cái gì "

Tê Chiêu đạt được Ô Mai trả lời khẳng định, trên mặt vẻ khiếp sợ căn bản không che giấu được. Nghe được Tôn Ngộ Không hỏi mình, Tê Chiêu miễn cưỡng ổn định tâm thần, sau đó cũng là bốn phía nhìn một cái, sau cùng nhìn thấy Ô Mai gật gật đầu lúc này mới nói với Tôn Ngộ Không: "Hoàng Tuyền Tào Hóa quả, chính là là năm đó Vũ Trụ người khai mở huyết dịch rơi vào Hoàng Tuyền Tô Mạch phía trên, lại thêm vô số cơ duyên xảo hợp sau cùng càng là có kèm theo một tia Tào Vật Giả Linh Hồn Toái Phiến mới lấy sinh trưởng mà ra. Cái này toàn bộ Vũ Trụ, cái quả này ngay sẽ không vượt qua 20 khóa. Ngay cả ta lúc còn sống cũng chỉ là nghe qua mà chưa từng gặp qua."

Nói xong, đón đến, vẫn có chút khó tin nhìn lấy Ô Mai, nói tiếp: "Về phần Tuần Thiên Giả, đó là áp đảo Cửu Đại Giới Chủ phía trên tồn tại. Là phương này Vũ Trụ, chân chính Chương Khổng Giả. Mà Hoàng Tuyền Tào Hóa quả, là bị bọn họ chỗ cấm kỵ đồ vật, một khi phát hiện có nhân tư tằng hoặc là ăn cắp, chẳng những người này sẽ bị trực tiếp diệt sát, thậm chí người kia chủng tộc thậm chí toàn bộ thể giới đều sẽ bị hủy diệt. Chín Đại Thần Quốc bên trong, thì có một quốc gia là bị Tuần Thiên Giả hủy diệt!"

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 184: Hoàng Tuyền Tạo Hóa quả

Nghe được Tê Chiếu kết thúc, Tôn Ngộ Không có chút giật mình. Cái quả này địa vị thế nhưng là quá lớn, nhớ năm đó chính mình sư đồ một đoàn người Tây Thiên lấy kinh đi ngang qua Ngũ Trang Quan thời điểm, bởi vì một loạt nguyên nhân đầu tiên là trộm ba khóa Nhân Tham Quả về sau dưới con nóng giận tuyệt Nhân Sâm Quả Thụ rễ cây, về sau còn bị Trấn Nguyên Tử cho đánh một trận.

Nhưng là muốn là cùng cái này Hoàng Tuyền Tạo Hóa quả so sánh, vậy đơn giản cũng là tiểu đả tiểu nháo. Cái này nếu như bị phát hiện, không những mình bọn người biết bị triệt để mạt sát, thậm chí ngay cả Bàn Cổ giới đều sẽ bị hủy diệt a.

Bất quá, Tôn Ngộ Không sẽ sợ sao

Đáp án rất hiển nhiên, Tôn Ngộ Không cho tới bây giờ cũng không biết cái gì là sợ. Năm đó một người đại náo thiên cung hắn chưa từng sợ qua, năm đó Tây Hành trên đường vô số yêu ma quỷ quái hắn chưa từng sợ qua, liền xem như về sau chỉ huy Yêu tộc thảo phạt Thiên Đình hắn vẫn không có sợ qua.

Chỉ bất quá ngay cả Tôn Ngộ Không chính mình cũng không có phát giác được chính là, tại hắn ở sâu trong nội tâm, hắn vẫn là có e ngại. Hắn sợ chính mình vĩnh viễn không cách nào rời đi nơi này, hắn sợ biết vĩnh viễn mất đi cùng sư huynh đệ, hắn sợ Hoa Quả Sơn trên hầu tử hầu tôn bởi vì chính mình không tại mà bị khi phụ, hắn sợ làm bình thường hình biến hóa thành hình người về sau tìm không thấy chính mình!

Nguyên cố, những thứ này ở sâu trong nội tâm ẩn tàng e ngại, mới là Tôn Ngộ Không có thể một mực anh dũng có đi không có về từ không e ngại nguyên nhân. Bởi vậy, coi như cái này Hoàng Tuyền Tạo Hóa quả địa vị cùng quan hệ lại lớn, Tôn Ngộ Không cũng sẽ không để ý.

Nguyên cố Tê Chiếu sau khi nói xong Tôn Ngộ Không chỉ bất quá suy nghĩ một chút, liền trực tiếp vươn tay cầm lấy một khóa trái cây liền muốn hướng miệng bên trong ném đi. Nhìn thấy Tôn Ngộ Không bỗng nhiên cầm một khóa trái cây muốn ăn, Tê Chiếu dọa đến quá sợ hãi, liền vội vươn tay ngăn trở Tôn Ngộ Không.

Mà một bên Ô Mai cũng là há kêu to một tiếng, chẳng qua nhìn thấy Tê Chiếu ngăn cản Tôn Ngộ Không, mới buông lỏng một hơi.

"Người cái con khi này, người kém chút thì hại chết chúng ta. May mắn tay ta nhanh, không phải vậy thì xong." Tê Chiếu đoạt lấy Hoàng Tuyền Tạo Hóa quả, xem xét một chút phát hiện hoàn hảo không chút tổn hại, lúc này mới lấy tay vỗ ngực một cái trách cứ.

Tuy nhiên không hiểu chuyện gì xảy ra, nhưng là Tôn Ngộ Không biết mình chỉ sợ kém chút lại phạm sai lầm lớn, sau đó nhúng tay gãi gãi đầu, sau đó lúng túng cười cười hỏi: "Làm sao cái quả này chẳng lẽ còn có có ý tứ gì ta còn tưởng rằng giống như quả đào trực tiếp miệng lớn ăn đây."

Tê Chiếu cũng biết Tôn Ngộ Không là bởi vì không biết trong này nguyên nhân, bởi vậy cũng không nói thêm gì, mà chính là cho Ô Mai một ánh mắt, ra hiệu để Ô Mai nói.

Ô Mai gật đầu nói: "Cái này Hoàng Tuyền Tạo Hóa quả như quả trực tiếp ăn, làm người thả ở trong miệng một khắc này cơ hội bị Tuân Thiên Giả phát giác được, khi đó cũng là chúng ta mất mạng thời điểm. Cái này Tạo Hóa quả muốn tại người tấn cấp cửu vân Chí Tôn từ đó dẫn tới Vũ Trụ Pháp Tắc cùng thiên địa tạo hóa chi lực tẩy lễ thời điểm lại nuốt, như thế có thiên địa tạo hóa chi lực che giấu, mới sẽ không bị phát giác."

"Còn có, người đem người khỏi kia Thiên Bì lấy ra, dùng Thiên Bì chi lực trấn áp cái này ba khóa trái cây tạo hóa chi lực, không phải vậy ta vừa rời đi cái quả này khí tức cơ hội bại lộ."

Nghe Ô Mai giải thích, Tôn Ngộ Không mới biết mình suýt nữa thì hại mọi người tánh mạng a. Sau đó cũng không nhiều lời, trực tiếp tế ra Trấn Giới Thiên Bì, thế nhưng là xuất ra Thiên Bì về sau, nhưng lại do dự!

"Làm sao nhanh lên dùng Thiên Bì đến trấn áp a, ta lòng ánh sáng rất nhanh liền phá!" Ô Mai nhìn thấy Tôn Ngộ Không xuất ra Thiên Bì lại đang do dự, sau đó mở miệng thúc giục nói!

"Không phải không trấn áp, mà chính là, ta không biết a." Vừa sốt ruột, Tôn Ngộ Không trực tiếp gọi mình là ta. Từ khi cái kia Yêu tộc phản công Thiên Đình đại chiến thất bại về sau, Tôn Ngộ Không vẫn tại ép buộc chính mình thành thực, muốn trở thành có thể tỉnh táo suy nghĩ trí giả. Nguyên cố liền xưng Hồ đều dối. Chẳng qua vừa mới cái này vừa sốt ruột, thì lại xưng chính mình vì ta.

Tôn Ngộ Không, Tê Chiếu rất lý giải, bởi vì lúc trước hai người nói qua cái này hoang thổ Thiên Bì sự tình, mà lại Tôn Ngộ Không xác thực cũng không biết dùng như thế nào Thiên Bì trấn áp Tạo Hóa quả tạo hóa chi lực, nếu quả như thật đem Thiên Bì thua đi lên, đoán chừng kết quả duy nhất cũng là đem ba khóa Hoàng Tuyền Tạo Hóa quả biến thành Hoàng Tuyền Tạo Hóa nước trái cây.

Ô Mai lắc đầu, trầm thấp thờ dài. Sau đó thật hồ hồ ngón tay nhỏ lấy Trấn Giới Thiên Bì một tay pháp quyết liền động, để Tôn Ngộ Không khiếp sợ chuyện phát sinh. Nguyên bản bị chính mình bày trong tay Thiên Bì, vậy mà tự hành chấn động, sau đó phát ra một cỗ vui sướng tâm tình về sau, trực tiếp bay đến Ô Mai bên cạnh, sau đó vòng quanh Ô Mai không ngừng xoay tròn.

Tôn Ngộ Không còn là lần đầu tiên nhìn thấy Trấn Giới Thiên Bì cái dạng này, liền tốt giống như lão bằng hữu.

Tôn Ngộ Không chán kinh, ngay cả Tê Chiếu cũng là giật mình hết sức. Đây Ô Mai đến cùng là thân phận gì không những đối với tại Chí Tôn Trì hết sức quen thuộc, hơn nữa còn có thể làm ra cái này ba khóa không thể gặp cũng không thể cầu Hoàng Tuyền Tạo Hóa quả, thứ này cũng không phải bình thường nhân có thể làm lấy được.

Hiện tại, tiểu nha đầu này thậm chí có thể khống chế Trấn Giới Thiên Bì! Phải biết Thiên Bì đã nhận Tôn Ngộ Không làm chủ, không có Tôn Ngộ Không đồng ý liền xem như còn lại mấy vị Giới Chủ đều không có cách nào khống chế, ngược lại sẽ còn bị Thiên Bì cho phản phệ chấn thương.

Thế nhưng là tiểu nha đầu này rõ ràng không có đi qua Tôn Ngộ Không đồng ý, chỉ là ngón tay một điểm bóp mấy cái pháp quyết, sau đó hôm nay bìa tựa như gặp thân nhân đồng dạng bay qua.

Nếu không phải Tê Chiêu đã từng thấy qua Ngự Thổ giới Giới Chủ, mà lại mười phần khẳng định cái kia Ngự Thổ giới Giới Chủ đã là hồn phi phách tán, không có khả năng còn có linh hồn tồn tại, chỉ sợ đều sẽ hoài nghi tiểu nha đầu này là Ngự Thổ giới Giới Chủ.

Chẳng qua tuy nhiên không thể nào là Giới Chủ, nhưng là Ngự Thổ giới có thể khống chế Trấn Giới Thiên Bì, cần phải còn có một người, chẳng lẽ, này Ô Mai, vậy mà lại là nàng Tê Chiêu càng nghĩ càng khả năng, trước đó hẳn thì hoài nghi tới, chẳng qua không có trực tiếp chứng cứ, hiện tại, cấp bậc đã có thể xác định.

Nếu quả như thật là nàng, cái kia đây hết thảy cũng liền không kỳ quái, chẳng qua vấn đề này, coi như càng có ý tứ.

Ngay tại Tê Chiêu đại não phi tốc suy nghĩ đồng thời, Ô Mai đã khống chế Trấn Giới Thiên Bì phiêu phù ở ba khóa Tạo Hóa qua phía trên, sau đó một cái đường kính có hai mét tâm thổ cột sáng vàng từ Trấn Giới Thiên Bì dưới đáy lộ ra, đem ba khóa trái cây hoàn toàn che đậy ở bên trong, mà lại trái cây phía dưới cũng bị đồng dạng quang mạng cho kện hàng, dạng này ba khóa trái cây thì ở vào một cái xong toàn mặt phong trong không gian.

"Cái này lòng ánh sáng sẽ không ngăn cản ba người các người tiến vào, chờ các người người nào cảm thấy mình trăm phần trăm có thể đột phá, thì tiến đến trong này, sau đó nuốt Tạo Hóa quả. Ngăn vạn phải chú ý đừng cho trái cây rời đi cái này quang trụ, không phải vậy chúng ta thì xong."

Nói xong, Ô Mai xong ba người phát phát tay, sau đó đi đến bên cửa sổ, xoay người lại nhảy ra ngoài. Chẳng qua ngay tại Ô Mai đi ra đồng thời, Tê Chiêu trong đầu truyền đến một thanh âm: "Tê Chiêu, hi vọng người có thể thân phận của đối với ta giữ bí mật. Đồng dạng, thân phận của người, ta cũng sẽ bảo mật."

Tê Chiêu trên mặt biểu tình ngưng trọng, nhưng là rất nhanh liền biến mất. Sau đó Tôn Ngộ Không ba người lại giao lưu một số tâm đắc cùng cảm ngộ, nghỉ ngơi một ngày sau đó, ba người lần nữa tiến vào điên cuồng trạng thái tu luyện. Không chỉ là ba người bọn hắn, sở hữu tiến vào cái này Chí Tôn Trì người, chỉ sợ cũng chỉ có tiêu hồ ly cùng Ô Mai không có ở trong tháp tu luyện.

Sau đó vừa nhắm mắt lại chuẩn bị tu luyện Tôn Ngộ Không, bỗng nhiên lại mở hai mắt ra, bởi vì hắn chợt nhớ tới, vừa rồi một mực bị cái kia Hoàng Tuyền Tạo Hóa quả cùng cái gì Tuân Thiên Giả sự tình hấp dẫn, kết quả đều quên hỏi tiêu hồ ly kia như thế nào. Chẳng qua đã Ô Mai không có nói, cái kia cũng hẳn là không có việc gì, chắc hẳn giờ phút này hẳn là cũng tại một nơi nào đó tu luyện.

Nhìn ngoài cửa sổ cái kia vô hạn tinh không, Tôn Ngộ Không dùng lực nháy mắt mấy cái, giờ khắc này, Tôn Ngộ Không trong lòng bỗng nhiên dâng lên rất nhiều cảm khái.

Thời gian quả nhiên là vô tình nhất sát thủ, nhớ năm đó chính mình vẫn là một cái tại Hoa Quả Sơn không buồn không lo tiểu hầu tử, mỗi ngày du sơn ngoạn thủy sống phóng túng. Thế nhưng là người nào có thể biết về sau vậy mà phát sinh nhiều chuyện như vậy, để Tôn Ngộ Không đều không có thời gian có thể dừng lại, chỉ có thể hoặc là bị phá hoặc là tự nguyện tiếp tục hướng phía trước đi. Cảm giác này tựa như là phía sau có một cái bàn tay vô hình tại đẩy Tôn Ngộ Không tiến lên, dừng lại, cơ hội bị đại thủ bóp chết.

Cảm giác này, rất quái dị. Quay đầu nhìn Tê Chiêu cùng Diêm Thần nhất nhãn, phát hiện hai người bọn hắn đều đã hai mắt nhắm lại tiến vào trạng thái tu luyện. Nếu như nói nguyên lai ba người thời gian còn có rất dư dả, vậy bây giờ ba người thời gian thì rất chật chội.

Muốn đến nơi này, Tôn Ngộ Không bỗng nhiên linh cơ nhất động, đem thân thể bên trong Ngũ Thái Thần Thạch cùng Trấn Nguyên Bửu Đê Bảo Thụ đều lấy ra, tính cả trước đó tại Nguyệt Hoàng Tuyền Tụ Bảo Bồn bên trong lấy được lá cờ nhỏ cùng nhau thả tại thân thể bốn phía. Kỳ thực làm như vậy Tôn Ngộ Không cũng không có gì thâm ý, chẳng qua là cảm thấy nơi này pháp tắc lực lượng nồng đậm như vậy, phản chính tự mình làm sao hấp thu cũng hấp thu không hết, không bằng đem cái này mấy món bảo bối lấy ra, xem bọn hắn có thể hay không đạt được chút chỗ tốt.

Cất kỹ cái này ba kiện đồ vật, Tôn Ngộ Không cũng hai mắt nhắm lại, ôm chặt tâm thần, bắt đầu thay thế bảy văn cùng tám văn thời điểm lĩnh ngộ hai đạo Cao Cấp Pháp Tắc. Đợi cái này hai đạo pháp tắc thay thế hoàn thành, chính là chuẩn bị trùng kích cửu văn Chí Tôn sau đó phục dụng Hoàng Tuyền Tạo Hóa quả thời điểm.

Chính mình nhất định phải rời đi nơi này, nhất định phải!

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 185: Nuốt Tạo Hóa quả

Lần nữa tiến vào loại kia không biết tuế nguyệt thời gian, Tôn Ngộ Không ba người tất cả đều điên cuồng tu luyện, không lãng phí mỗi một chút thời gian. Bởi vì Hoàng Tuyền Tạo Hóa quả tồn tại, có thể nói ba người giờ phút này đã bị nhấm lại tuyệt lộ. Nếu như không có thể thuận lợi tấn thăng cửu vân Chí Tôn từ đó phục dụng Tạo Hóa quả, đợi đến lúc đó mọi người rồi đi cái này Chí Tôn Trì thời điểm, cho dù có Trấn Giới Thiên Bì áp chế, Tạo Hóa quả khí tức cũng sẽ tiết lộ ra ngoài, kết quả kia có thể nghĩ.

Nguyên cơ còn có thời gian sáu tháng, không thể tấn thăng cửu vân Chí Tôn cái kia chính là chết. Nhưng là bất luận là Tôn Ngộ Không vẫn là Tề Chiếu, thậm chí là Diêm Thần, đều không có lựa chọn trực tiếp đột phá cửu vân, vẫn như cũ là dựa theo kế hoạch lúc đầu, đầu tiên thay thế bảy văn cùng tám văn lĩnh ngộ pháp tắc. Đợi đem hai đạo Đạo Văn toàn bộ thay thế vì Đỉnh Cấp Pháp Tắc, sau đó đang trùng kích cửu vân.

Cách làm như vậy, không thể nghi ngờ mạo hiểm rất lớn, nhưng là chỗ tốt cũng là to lớn. Nếu như vô pháp tại thời gian sáu tháng bên trong hoàn thành hết thảy, cái kia chính là bị hủy diệt hạ tràng. Nhưng là nếu như có thể thành công, ba người kia cũng là Hoàng Tuyền thế giới lại ba vị, có thể hoàn toàn thay thế toàn bộ pháp tắc cửu vân Chí Tôn. Dạng này bất luận là thực lực tăng lên còn có là lúc sau dung hợp chín đạo pháp tắc, đều có không thể đo lường chỗ tốt.

Đặc biệt là Tôn Ngộ Không còn có nắm giữ Trấn Giới Thiên Bì, thứ này cũng ngang với cho Tôn Ngộ Không một thanh mở ra cái kia đến lớn nhất đỉnh phong cường giả đại môn chia khoá, nhưng là có thể đi hay không đến cánh cửa kia trước, chỉ sợ còn muốn nhìn hãn tạo hóa của mình.

Tuy nhiên mạo hiểm rất lớn, nhưng là ba người đối với mình đều cực kỳ tự tin.

Nửa tháng về sau, ba người toàn bộ thành công thay thế đạo thứ bảy pháp tắc, đem Cao Cấp Pháp Tắc thay thế vì Đỉnh Cấp Pháp Tắc. Sau đó lại dùng gần hai tháng, thành công thay thế đạo thứ tám pháp tắc.

Đến tận đây, ba người lần này tiến vào Chí Tôn Trì mục đích, đã triệt để đạt tới. Tuy nhiên Tôn Ngộ Không có chút tiếc nuối không thể bỏ đủ Đệ Nhất Đạo Pháp làm theo, chẳng qua ba người thực lực bây giờ đã được đến một cái tầng lên cực lớn.

Cùng lúc trước so sánh cảm thấy là trời cùng đất chênh lệch, đồng thời Tôn Ngộ Không trong lòng cũng mười phần may mắn cùng nghĩ mà sợ. Chính mình trước đó cùng Tề Chiếu cùng một chỗ không biết bằng vào Trấn Giới Thiên Bì chém giết nhiều ít bảy văn tám văn cửu vân Chí Tôn cường giả, hiện tại xem ra, đây tuyệt đối là dựa vào Trấn Giới Thiên Bì uy năng, không phải vậy đan dựa vào bản thân, coi như có thể vượt cấp giết người, nhưng là tuyệt đối làm không được đơn phương đồ sát.

Cảm nhận được trong lúc giờ tay nhắc chân tựa hồ muốn tràn ra cường đại linh hồn lực lượng cùng trong nháy mắt ở giữa liền vận dụng tự nhiên pháp tắc lực lượng, ba người đều là lộ ra nụ cười hài lòng.

Thế nhưng là nụ cười này cũng không có tiếp tục bao lâu, bởi vì ba người tại thay thế xong tám văn pháp tắc về sau. Vậy mà pháp tắc bất luận tu luyện thế nào hấp thu, tu vi cũng không chiếm được chút nào tiến thêm, mà lại cũng cảm giác không thấy sắp đột phá cảm giác kia.

Đặc biệt là Tôn Ngộ Không cùng Tề Chiếu, có thể rất rõ ràng cảm giác được tự thân linh hồn lực lượng cùng pháp tắc tựa hồ đạt tới một cái bão hòa trình độ, bởi vì hấp thu năng lượng căn bản là không có cách luyện hóa thậm chí chẳng mấy chốc sẽ xói mòn.

Thật giống như chính mình biến thành một cái đã chứa đầy nước cái chén, cũng không còn cách nào dung nạp dù là một giọt nước. Nhưng là những thứ này nước lại lại không cách nào đem cái chén tiến hóa thành vạc lớn từ đó chứa nhiều nước hơn.

Diêm Thần tuy nhiên tình huống tốt một chút, nhưng là cũng cường không đi nơi nào, chỉ có thể miễn cưỡng hấp thu một điểm mà thôi. Cứ như vậy liên tiếp bảy ngày, ba người đều là vô kế khả thi, liền xem như Tề Chiếu đều không có biện pháp gì. Năm đó hần lúc còn sống tấn thăng cửu vân Chí Tôn thời điểm, căn bản cũng không có gặp được cái gì bình cảnh loại hình đồ vật, tự nhiên mà vậy thì tấn thăng, hiện tại gặp được loại tình huống này cũng không biết như thế nào cho phải.

Ngay tại ba người quyết định chắc chắn, dự định trực tiếp phục dụng Hoàng Tuyền Tạo Hóa quả, dùng to lớn tạo hóa chi lực xông mở cửu vân Chí Tôn bình cảnh thời điểm, Ô Mai lại trở về.

Đây là lần trước nàng rời đi về sau lần thứ nhất trở về, vẫn như cũ là một người, tiểu hồ ly không cùng lấy nàng. Tiểu hồ ly tiến đến thứ nhất mắt liền thấy Tôn Ngộ Không ba người mỗi người đều là một mặt bí trắng thần sắc, ngồi tại Trấn Giới Thiên Bì rơi xuống thổ cột sáng vàng bên trong, đem bàn tay hướng cái kia ba khóa Tạo Hóa quả.

"Ba người các ngươi làm gì không có dấu hiệu muốn đột phá, các ngươi cảm Tạo Hóa quả làm gì" nhìn thấy này, Ô Mai trực tiếp nghiêm nghị hỏi.

Nghe được Ô Mai chất vấn, ba người nắm tay đều rút về, lẫn nhau lúng túng nhìn xem, cuối cùng vẫn là Tề Chiếu mở miệng nói: "Không phải chúng ta muốn sớm ăn, mà chính là khoảng chừng bảy ngày, thực lực của chúng ta không có chút nào tiến bộ mà lại cũng cảm giác không thấy đột phá dấu hiệu, nguyên cơ định dùng Tạo Hóa quả đến xông mở cửu vân Chí Tôn bình cảnh. Không phải vậy tiếp tục như thế chỉ sợ đến lúc đó chỉ có một đường chết."

Tề Chiếu nói xong, Ô Mai rõ ràng là hơi kinh ngạc. Giống như là nhìn thẳng ngốc một dạng nhìn Tề Chiếu nhất nhãn, sau đó hỏi hai bên Tôn Ngộ Không cùng Diêm Thần nói: "Hai người cũng nghĩ như vậy "

Tôn Ngộ Không cùng Tề Chiếu liền vội vàng gật đầu, ra hiệu chính mình không phải thêm ăn.

Nhìn thấy Tôn Ngộ Không hai người vậy mà cũng gật đầu, Ô Mai nhất thời một tay che mặt nói: "Thật không muốn nói ta biết các ngươi, chẳng lẽ các ngươi tu luyện từ chưa từng gặp qua bình cảnh sao không biết hiện đang vì cái gì có thể như vậy "

Ba người lẫn nhau nhìn sang, đồng thời lắc đầu. Mà lại ánh mắt muốn nhiều vô tội thì có bao nhiêu vô tội.

"Thật sự là thụ không, ba người các ngươi quả thực thì là quái thai. Cho, cầm lấy đi, trực tiếp dùng miệng nhai ăn hết. Ai!" Nói xong, Ô Mai trong ngực móc ra ba cây xanh mơn mớn tiểu thảo, phân biệt đưa cho Tôn Ngộ Không ba người. Nhìn lấy ba người ánh mắt hiếu kỳ, Ô Mai tức giận giải thích nói: "Cái này Khiếu Hóa đan thảo, tác dụng duy nhất cũng là hóa giải các ngươi thể nội trầm tích đan dược được lý cùng phục dụng một số Thiên Tài Địa Bảo đưa đến linh khí tích tụ. Thật sự là bại cho các ngươi, thậm chí ngay cả điểm ấy thường thức cũng không biết."

Ba người đều là gương mặt hồ thẹn, vội vàng mấy ngụm đem cái kia tiểu thảo nhai nát sau đó nuốt vào.

"Tuy nhiên không biết hai người các ngươi ăn thứ đồ gì, nhưng là Diễm Thần trước đó phục dụng hai khóa trái cây được lực tối đa cũng thì luyện hóa một nửa, còn lại được lực toàn bộ chồng chất cùng một chỗ, nguyên có ngươi mới có thể cảm giác thể nội năng lượng tràn đầy nhưng lại vô pháp tấn cấp. Đúng, ta rất hiểu kì hai ngươi ăn thứ gì, thể nội tồn trữ năng lượng có chút quá kinh khủng."

Nghe được Ô Mai giải thích, Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu chợt nhớ tới trước đó gặp được tiểu hồ ly thời điểm tại bên trong thung lũng kia gặp phải Thánh Giáp rùa. Cái kia rùa đen trước khi chết đem chính mình Thần Châu một phân thành hai, hai người một người một nửa cho nuốt.

Vốn cho là đã sớm cho mặt hoa, không nghĩ tới lại là một mực chồng chất tại thể nội. Tôn Ngộ Không coi như, bởi vì trước kia từ còn chưa đạt tới qua thực lực này cảnh giới. Thế nhưng là Tê Chiếu theo lý thuyết không nên phát hiện không, có thể nói đẩy hết thầy đều muốn quái Tê Chiếu nguyên lai thân thể tư chất quả thực yêu nghiệt.

Tê Chiếu lúc còn sống quyền cao chức trọng, có thể nói cũng là phục dụng vô số Thiên Tài Địa Bảo linh đan diệu dược, có thể là bởi vì Kỳ Nhục Thân tư chất quan hệ, bất luận cái gì đan dược chỉ cần nuốt vào không ra ba canh giờ toàn bộ đều sẽ bị triệt để luyện hóa. Căn bản không có khả năng tồn tại thuốc gì lực tích tụ tình huống, mà lại Tê Chiếu từ tu luyện ngày đầu tiên mãi cho đến trở thành đỉnh cấp cường giả, đều chưa từng gặp được nửa điểm bình cảnh, thực lực tăng lên vẫn luôn là tự nhiên mà vậy nước chảy thành sông.

Nguyên có hôm nay gặp được loại tình huống này, Tê Chiếu thật là không biết nên làm sao bây giờ.

Mà Diễm Thần cũng kém không nhiều, bởi vì Kỳ Thân Thể đặc thù tính, cũng căn bản không có bình cảnh nói chuyện, mà lại hần bình thường cũng không có phục dụng đan dược gì, tăng thực lực lên trừ tự chủ tu luyện bên ngoài, chỉ phải không ngừng mà thôn phệ loại nào các dạng hóa điểm là được rồi. coi như có nhiều thứ linh khí quá mức cường đại, nhưng là đi qua Diễm Thần Bản Mệnh Hỏa Diễm nhất luyện biến hóa, cũng toàn bộ bị hấp thu.

Tại Ô Mai giám sát hạ, ba người thuận lợi nuốt cái kia hóa đan thảo. Rất nhanh, ba cái trên thân thể người gần như đồng thời dâng lên từng đợt năng lượng bàng bạc. Sau cùng ba cá nhân trên người năng lượng lẫn nhau dẫn dắt ma sát, sau cùng thậm chí hình thành một cỗ con bão năng lượng.

Chẳng qua bởi vì thân ở cái này cự tháp bên trong, nguyên có mặc cho cái kia con bão năng lượng như thế nào mãnh liệt, nhưng cũng không cách nào tràn ra cự tháp mây mây, liền xem như có một cánh cửa sổ mở ra cũng giống vậy. Tại cái này con bão năng lượng trung tâm nhất, cũng là Tôn Ngộ Không ba người.

Ô Mai giờ phút này cũng là gương mặt thần sắc khẩn trương, một đôi mắt to chăm chú nhìn chằm chằm ba người bọn hắn, đồng thời thần thà ra, cẩn thận dò xét lấy ba người tu vi tình huống. Tốt tại sắp đột phá trước tiên đem Tào Hóa quả giao cho hắn.

Rất nhanh, cái này con bão năng lượng thì đạt tới một cái đỉnh điểm, sau đó lại bị ba người giống như cá voi hút nước hút nhập thể nội. Đột nhiên, Tê Chiếu mở hai mắt ra, đồng thời Ô Mai tay nhất chỉ, một khóa Hoàng Tuyền Tào Hóa quả đã bay đến Tê Chiếu miệng, Tê Chiếu hé miệng dùng lực khẽ hấp, liền đem trái cây nuốt xuống.

Cơ hồ là tại Tê Chiếu nuốt xuống Tào Hóa quả đồng thời, Tôn Ngộ Không cùng Diễm Thần cũng là một trước một sau mở hai mắt ra, Ô Mai hai ngón liền động, mặt khác hai khóa trái cây cũng bị Tôn Ngộ Không cùng Diễm Thần nuốt vào.

Trong nháy mắt, cả phòng thay đổi lạng ngắt như tờ, cây kim roi cũng nghe tiếng. Mà lại vừa mới tiệc đáp lễ đề thi con bão năng lượng cũng lắng lại, lắng lắng, không có một tia tiếng vang.

Tê Chiếu, Tôn Ngộ Không cùng Diễm Thần, cũng toàn bộ lần nữa hai mắt nhắm lại.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 186: 9 văn Chí Tôn

Bầu không khí thì quý dị như vậy an tĩnh lại, thậm chí giờ phút này ngay cả Ô Mai cũng không biết đến cùng sẽ như thế nào. Dù sao nàng cũng chỉ là một mực nghe nói cái này Chí Tôn Trì bên trong sẽ có Hoàng Tuyền Tào Hóa quả, mà lại nàng từ khi đi tới nơi này Hoàng Tuyền thế giới liền bắt đầu tìm kiếm, không ngừng tìm kiếm, cơ hội liền đem Hoàng Tuyền thế giới lật cái úp sấp. Hiện tại rốt cục tìm được cái này tha thiết ước mơ Hoàng Tuyền Tào Hóa quả, hơn nữa còn là duy nhất một lần tìm được chính một chút năm viên.

Nếu như dựa theo trước kia, Ô Mai chắc chắn sẽ không đem vật trân quý như vậy phân cho những người khác. Chẳng qua từ khi sự kiện kia về sau, Ô Mai biết rõ một lực lượng cá nhân quá yếu ớt, muốn đạt tới mục đích của mình, thì nhất định phải học hội mượn dùng người khác lực lượng.

Đặc biệt là trong ba người này, thân phận của Tê Chiếu Ô Mai cũng sớm đã đoán được. Hoặc là có thể nói Ô Mai sở dĩ lựa chọn Tôn Ngộ Không một đoàn người, ban đầu nguyên nhân cũng là Tê Chiếu. Dù sao Tê Chiếu địa vị quá lớn, mặc dù bây giờ hắn đã chết, có thể là nhân vật như vậy, là không biết dễ dàng như thế cam tâm.

Bất quá khi Ô Mai thật hòa tan vào cái này tập thể về sau mới phát hiện, không đơn thuần là Tê Chiếu địa vị to đến dọa người, ngay cả trước đó một mực không để ý Hầu Tử Tôn Ngộ Không, thân phận của hắn đều không đơn giản. Mà lại cái con khi này chẳng những có Hỗn Độn Cự Nhân Tộc phát giác cũng khí tức, thậm chí dài đến cùng Vạn Yêu Quốc Giới Chủ cũng mười phần tương tự, trọng yếu nhất, là Tôn Ngộ Không lại có Hoang Thổ Tam Hào Trần Giới Thiên Bì.

Có lẽ còn lại Ô Mai đều có thể không thêm để ý, thế nhưng là khối này Trần Giới Thiên Bì, là nàng vô luận như thế nào cũng không thể coi nhẹ. Nếu như chính là như vậy, đây cũng là tính toán, nhưng là về sau tại tiểu hồ ly tại Hoang Vu Chi Đảo ăn cái kia trái cây về sau, ngày đó trong đêm Ô Mai ngạc nhiên phát hiện tiểu hồ ly vậy mà có thể biến là thân người.

Mà lại tiểu hồ ly đáng vẻ, cùng Vạn Yêu Quốc Yêu Hậu Cửu Vĩ Thiên Hồ giống như đúc, về sau Ô Mai một phen hỏi thăm mới biết được, tiểu hồ ly lại là Vạn Yêu Quốc Yêu Hậu Cửu Vĩ Thiên Hồ nữ nhi, chỉ bất quá Vạn Yêu Quốc trăm năm trước phát sinh biến đổi lớn, chẳng biết tại sao Vạn Yêu Quốc Giới Chủ bỗng nhiên tính tình đại biến, lại muốn triệt để hủy diệt Cửu Vĩ Thiên Hồ một mạch. Tiểu hồ ly là tại toàn bộ Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc nghiêng toàn tộc chi lực mới lấy linh hồn, đáng tiếc cũng vền vẹn chỉ để lại linh hồn, thân thể đã triệt để bị hủy diệt.

Biết giờ phút này, Ô Mai mới phát hiện mình tựa hồ trong bất tri bất giác cuốn vào một vòng xoáy khổng lồ bên trong, mà lại chính mình lại không cách nào thoát thân mà ra, có lẽ có thể nói không không cách nào, mà là không thể.

Một cái lúc còn sống có không gì sánh kịp địa vị cùng lực lượng người, cả người cổ Hỗn Độn Cự Nhân Tộc khí tức đồng thời tay cầm Trần Giới Thiên Bì người, một cái từng là Vạn Yêu Quốc Đệ Nhất Đại Tộc Cửu Vĩ Thiên Hồ nhất tộc tộc trưởng nữ nhi, càng là Vạn Yêu Quốc Giới Chủ nữ nhi. Ba người này, chỉ có thể thành vì bằng hữu của bọn hắn, chờ bọn hắn một khi phục sinh, vậy mình giấc mộng kia, có lẽ cũng không phải là không được thực hiện.

Mà lại Tôn Ngộ Không xuất hiện, càng làm cho Ô Mai cảm thấy, đây là số mệnh an bài, thượng thiên để cho mình nhất định có thể thực hiện giấc mộng kia.

Nguyên có về sau lại gặp được Cổ Phượng một mạch truyền nhân thời điểm, Ô Mai đã không có bao lớn giết mình. Chỉ là căn cứ nhiều một người bạn nhiều một phần lực lượng tâm thái, nguyên có đem Diễm Thần cũng gọi vào trong đội ngũ.

Mà lại Ô Mai cũng biết rõ, những người này hoặc là địa vị rất đại yếu sao tiềm lực rất lớn, chẳng qua đều không phải là loại kia có thể tùy tiện tán đồng người khác nhân, cho nên mới có Ô Mai đem tìm được năm viên Hoàng Tuyền Tào Hóa quả phân ra ba khóa cho Tôn Ngộ Không Tê Chiếu cùng Diễm Thần ba người nuốt cách làm. Cứ như vậy có thể cho ba cá nhân thực lực đạt được to lớn tăng lên hơn nữa còn có thể cho ba người nắm giữ vận định vậy cuối cùng con đường tư cách, thứ hai cũng có thể để ba người tự tâm bên trong tán đồng chính mình, thứ ba, cũng là một khi ba người bọn hắn phục dụng Hoàng Tuyền Tào Hóa quả, vậy liền thật là cùng mình thành cột vào một chiếc chiến xa trên đồng bọn.

Mà lại mặt khác một khóa Tào Hóa quả, Ô Mai cũng đã sớm cho tiểu hồ ly phục dụng. Bởi vì Ô Mai tự thân quan hệ, hắn có thể tùy ý xuất nhập cái này cự tháp đến phía ngoài Vô Hạn Tĩnh Không, mà tiểu hồ ly Cửu Vĩ Thiên Hồ huyết mạch cũng khiến cho nàng nuốt Tào Hóa quả thời điểm sẽ không dẫn phát một tia tạo hóa chi lực ba động, nguyên có cũng không cần lo lắng sẽ bị Tuân Thiên Giả phát hiện.

Nhìn lấy ba người mười phần thuận lợi luyện hóa hấp thu Hoàng Tuyền Tào Hóa quả bằng đại tạo hóa chi lực, Ô Mai rốt cục thật dài thư một hơi. Chính mình đường báo thù, rốt cục phóng ra bước đầu tiên. Chỉ cần năm người toàn bộ có thể thuận lợi phục sinh, đến lúc đó sẽ cùng Tê Chiếu kết minh, cứ như vậy, Ô Mai mới rốt cục nhìn thấy một chút hi vọng.

Mà lại chính mình còn muốn đi tìm tìm một người, chỉ bất quá tìm được hắn về sau, sợ rằng sẽ cùng Tôn Ngộ Không có chút tranh chấp a, chỉ là hi vọng hắn có thể mình bạch đi, chỉ có Trần Giới Thiên Bì tự mình lựa chọn chủ nhân, mới có thể là chân chính Thiên Mệnh Giả. Những cái kia cường đoạt mà đạt được Trần Giới Thiên Bì người, là không có kết cục tốt.

Ngay tại Ô Mai nghĩ đến những chuyện này thời điểm, Tê Chiếu bỗng nhiên mở hai mắt ra, chẳng qua lại cảm giác không thấy bất luận cái gì năng lượng ba động cùng sức mạnh thần thức tràn ra. Nhìn thấy Tê Chiếu đã luyện hóa, Ô Mai giật mình hết sức nói: "Nhanh như vậy thì luyện hóa xong cái này, cái này, cái này sao có thể đây chính là Hoàng Tuyền Tào Hóa quả, ngươi làm sao. . ." Đúng vậy, Ô Mai xác thực rất giật mình, bởi vì cái này Hoàng Tuyền Tào Hóa quả thế nhưng là một mực chỉ tồn tại ở trong truyền thuyết Thần Vật, loại này đẳng cấp đồ vật, nói thế nào cũng phải luyện hóa cái mấy tháng đi

Thế nhưng là, thế nhưng là, lúc này mới bao lâu thời gian nửa khắc đồng hồ một khắc đồng hồ vẫn là nửa canh giờ coi như cái này Tê Chiếu tư chất lại yêu nghiệt, cũng không có khả năng nhanh như vậy đi

Thế nhưng là không đợi Ô Mai hỏi cái gì, một bên Tôn Ngộ Không cùng Diêm Thần vậy mà cũng rói rít tỉnh lại. Hai người này mở mắt ra về sau, cũng là không có một chút lực lượng lưu chuyển. Giống như là hai cái phàm nhân.

"Các ngươi, hai người các ngươi làm sao cũng tỉnh chẳng lẽ thất bại chẳng lẽ ba người các ngươi tấn cấp thất bại vì cái gì ta cảm giác không thấy thực lực của các ngươi cảnh giới "

Giờ khắc này Ô Mai thật là hoảng, chính mình trước đó kế hoạch hết thảy đều là tại ba người bọn hắn có thể thành công tấn thăng làm cửu vân Chí Tôn điều kiện tiên quyết, vạn nhất ba người này tất cả đều tấn cấp thất bại, lãng phí ba khóa Hoàng Tuyền Tạo Hóa quả việc nhỏ, chính mình báo thù kế hoạch coi như hoàn toàn sụp đổ.

Nhìn thấy Ô Mai gấp đến độ sắp khóc, Tôn Ngộ Không cùng Diêm Thần cười hắc hắc, sau đó hai người đồng thời tấn mất ra một loại chí cao vô thượng uy áp, Tôn Ngộ Không uy áp giữa càng nhiều hơn chính là một loại thuộc ở thiên địa hào hùng khí thế uy thế như vậy, mà Diêm Thần làm theo là một loại tràn ngập bạo ngược cùng nóng rực độc thuộc về hỏa diễm uy áp.

Bất quá khi hai người uy áp phụ gia tại Ô Mai trên người thời điểm, Ô Mai, Diêm Thần Tôn Ngộ Không ba người toàn bộ đều sững sờ. Ô Mai là bỗng nhiên cảm giác được hai người uy áp tuyệt đối là thuộc về cửu vân Chí Tôn mới có, mà lại cũng đều tu luyện ra độc thuộc về mình uy áp. Cái này đủ để chứng minh hai người vừa mới khẳng định là tấn cấp thành công, hiện tại đã là hàng thật giả thật cửu vân Chí Tôn. Nguyên cố đại bị đại hi phía dưới, có chút ngây người.

Mà Tôn Ngộ Không cùng Tề Chiếu thì là tại uy áp phụ gia tại Ô Mai trên người thời điểm, hai người vốn chỉ là dự định đùa Ô Mai một chút, tuy nhiên lại chợt thấy một cái tràn ngập tuyệt vọng cùng hoang vu Tàn Phá thế giới. Đương nhiên đây không phải dùng hai mắt nhìn thấy, mà chính là thần thức cùng tự thân uy áp kết hợp đồng thời cảm giác được.

Ở cái này Tàn Phá thế giới bên trong không có mây may sinh khí, cảnh hoang tàn khắp nơi, phảng phất là kinh lịch cái gì hủy thiên diệt địa đồng dạng cự đại tai nạn, dẫn đến toàn bộ thế giới đều hủy diệt.

Ngay tại hai người trong lòng một mảnh giật mình chuẩn bị đẩy ra một phương thế giới này thời điểm, cái này Tàn Phá thế giới bỗng nhiên lại lên biến hóa. Nguyên bản không có vật gì giữa không trung bỗng nhiên nhiều vô số bóng người, mà lại đại địa bên trên, giữa không trung tất cả đều là lít nha lít nhít không thể đếm hết được bóng người.

Mà lại hai người còn chứng kiến đại địa phía trên càng xa mặt đất, tất cả đều là đủ loại thi thể, hoặc là bị chém ngang lưng, hoặc là bị phanh thây, hoặc là thiếu đầu thiếu tứ chi, tóm lại quả thực thì là nhân gian luyện ngục. Mà lại thô sơ giản lược nhất đại lượng, hai người có thể nhìn thấy, phương viên mấy ngàn dặm thì không còn có ngàn vạn cỗ thi thể.

Nhìn bộ dạng này, hẳn là vừa mới kinh lịch một trận mười phần đại chiến thảm liệt, mà lại tham chiến nhân số là lấy ức làm đơn vị đến tính toán. Nhìn thấy cảnh tượng này, liền xem như trải qua sát lục Tôn Ngộ Không, cũng không nhìn được là một trận tâm kinh đảm hàn. Một bên Diêm Thần càng là sắc mặt trắng bệch, đồng dạng đầy rẫy chấn kinh.

Hai người lấy thần thức hóa thân, ngẩng đầu nhìn về phía giữa không trung, nơi đó, tại lít nha lít nhít tướng sĩ bên trong, là một cái không gian trống trải, rất rõ ràng là một nhóm người này đem cái kia trống trải chỗ hai người cho vây quanh.

Nhưng là những thứ này đều không phải là trọng điểm, trọng điểm là bị vây quanh trong hai người, tay của một người trên chính kéo lấy một khối Trấn Giới Thiên Bì. Cái kia Trấn Giới Thiên Bì toàn thân ngăm đen, Tôn Ngộ Không chỉ nhìn một chút thì cũng không dời đi nửa ánh mắt.

Bởi vì hôm nay bìa, Tôn Ngộ Không quá quen thuộc, phía trên kia mỗi một đạo đường vân Tôn Ngộ Không đều biết rõ ràng. Bởi vì ngày đó bìa, chính là cứu mình vô số lần Hoang Thổ Bì a. Người này là ai vì sao lại cầm trong tay Trấn Giới Thiên Bì bên trong Hoang Thổ Bì

Lúc này, Tôn Ngộ Không mới nhớ tới quan sát tỉ mỉ cái kia bị vây lại hai người, chỉ gặp hai người kia một già một trẻ, lớn tuổi là cái trung niên nhân, mặt rộng râu dài, một thân chiến giáp, tay nâng Trấn Giới Thiên Bì. Bên cạnh trẻ tuổi chút, đồng dạng cũng là một thân chiến giáp, mà lại từ hai người diện mục đến xem, thiếu niên này hẳn là cái kia con trai của nhân.

Ngay tại cái này nâng Trấn Giới Thiên Bì trung niên nhân vừa mới chuẩn bị dùng Thiên Bì đến đánh ra một đầu sinh lộ thời điểm, cái kia chung quanh bao quanh bọn họ tướng sĩ bỗng nhiên tập thể lui ra phía sau, đem viên kia vòng lại khuếch trương lớn hơn nhiều. Sau đó, không gian ba động giữa, bốn đạo nhân ảnh trống rỗng xuất hiện.

Bốn người này hình dạng khác nhau, nhưng là có một chỗ giống nhau địa phương, cái kia chính là bốn người này trên tay mỗi người, đều nâng một mặt Trấn Giới Thiên Bì!

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 187: Thần Quốc chuyện cũ

Tuy nhiên cái kia bốn cái cầm trong tay Trấn Giới Thiên Bi nhân Tôn Ngộ Không chưa từng gặp qua, nhưng lại có thể đoán được, bốn người này, hẳn là Lục Đại Thần Quốc bên trong bốn Đại Thần Quốc.

Nhìn đến đây, Tôn Ngộ Không giống như có lẽ đã có chút minh ngộ, chẳng qua cũng không nói thêm gì, mà là tiếp tục yên tĩnh mà nhìn xem.

Cái kia bốn vị Giới Chủ xuất hiện về sau, trước đó cái kia nắm giữ Hoang Thổ Bi trung niên nhân nhất thời mặt như màu đất. Nếu như nói đối mặt cái kia ngàn vạn cứu vãn Chí Tôn hẳn còn có nắm chắc có thể chạy đi, nhưng là bây giờ đối mặt với bốn vị Giới Chủ, lại không có một chút xui hi vọng.

Đừng nói bốn vị Giới Chủ, liền xem như chỉ có một cái, có thể miễn cưỡng không chết liền đã không dính. Dù sao trước đó đã đi qua như vậy một trận dài đằng dặc đại chiến, thể lực cùng linh lực đều tiêu hao quá nhiều.

Bốn người kia cũng không có nhiều lời, mà là đồng thời té ra riêng phần mình trong tay Trấn Giới Thiên Bi. Trung niên nhân kia tuy nhiên gương mặt tuyệt vọng thần sắc, nhưng là cũng không có khoanh tay chịu chết, hai tay vừa nhấc, cái kia Hoang Thổ Bi âm vang bạo liệt, vô số ẩn chứa to lớn thổ Nguyên Tổ Lực Lượng cát vàng tràn ngập ra.

Tôn Ngộ Không nhận được cái kia chính là mình đã từng biến ảo qua 3000 hoang thổ, chỉ bắt quá tại trung niên nhân kia trong tay, vậy đơn giản cũng là một cái sa mạc. Vô số cát vàng tụ hợp lại cùng nhau, hình thành một cái hình người. Đây hình người đồng dạng ăn mặc một trận Cổ khai, trong tay lại rất kỳ quái nắm một cái chuỗi kiếm, cũng không có thân kiếm.

Nhưng là cái này cát vàng tạo thành bóng người tuy nhiên to lớn, nhưng là tại đối mặt cùng cấp bậc tứ phía Trấn Giới Thiên Bi thời điểm, vẫn là chỉ kiên trì không đến một lát liền bị đánh nát. Tại cái kia đầy trời trong cát vàng, tứ phía Thiên Bi vậy mà biến thành bốn người. Chuẩn xác mà nói, là ở trên trời bia bên ngoài có năng lượng huyền hóa ra hình người.

Mà nhân hình nọ chính là cái kia bốn vị Giới Chủ bộ dáng. Giờ phút này cái kia bốn vị Giới Chủ biến ảo chính mình, đang tay cầm lấy riêng phần mình binh khí, xuyên thủng trung niên nhân kia thân thể.

Cái này vẫn chưa hết, cái kia bốn đạo nhân ảnh trong tay binh khí khẽ đảo cuốn một cái, trung niên nhân kia nhất thời bị phanh thây, mà lại sau đó bốn khối Thiên Bi hiện ra bản thể, đồng thời đem làm bốn khối thi thể trực tiếp trấn áp.

Thế nhưng là ngay tại bốn vị Giới Chủ đem trung niên nhân kia thân thể tính cả linh hồn toàn bộ triệt để hủy diệt về sau mới phát hiện, vừa mới cùng trung niên nhân kia đứng chung một chỗ thiếu niên cũng đã không thấy, mà lại, Hoang Thổ Bi cũng không thấy.

Bốn vị Giới Chủ diện mục lạnh lùng, nhao nhao dùng riêng phần mình Thần Thông dò xét một phen về sau, toàn bộ nhìn hướng một cái hướng khác. "Nhỏ cô không trừ gốc, gió xuân thổi tới lại tái sinh, người tới, truy!" Nói xong, vị giới chủ này một tay nhất chỉ, bốn phía vô số cứu vãn Chí Tôn toàn bộ như là cá diếc sang sông đồng dạng hướng về kia Giới Chủ chỉ phương hướng bay vút đi.

Chỉ bắt quá ngay tại cái này vô số cứu vãn Chí Tôn vừa mới bay ra không xa thời điểm, bỗng nhiên một đạo cự đại tường đất đem tất cả mọi người ngăn cản lại tới. Tại Tôn Ngộ Không cùng Diễm Thần ánh mắt kinh ngạc giữa, một cái mỹ lệ nữ tử bỗng nhiên đằng không mà lên. Hai tay pháp quyết bốc lên ở giữa, vô số đầu Thổ Long thổ thú ngưng tụ mà thành, hướng về kia trên trời vô số cứu vãn Chí Tôn tấn công mà đi.

Ngay từ đầu người nào cũng không có ở ý, coi là đây chỉ là cái nào đó không có chết Ngự Thổ giới cao thủ, thế nhưng là rất nhanh bao quát bốn vị Giới Chủ ở bên trong tất cả mọi người đều biết mình sai.

Nữ tử này ngưng tụ mà ra Thổ Long thổ thú nhìn như thô giấu, nhưng là công kích lực mười phần cường hãn, mỗi một cái đều có cứu vãn Chí Tôn thực lực, hơn nữa còn là loại kia chỉ ít dung hợp ba đạo pháp tắc cứu vãn Chí Tôn. Rất nhanh, cái kia dự định truy kích thiếu niên kia vô số cứu vãn Chí Tôn liền bắt đầu không ngừng mà thương vong.

Chẳng qua tuy nhiên nữ tử này rất lợi hại, thế nhưng là còn có cũng không có gây nên bốn vị Giới Chủ chú ý. Thế nhưng là làm nữ tử kia lại triệu ra vô số thổ cự nhân về sau, ngay cả bốn vị Giới Chủ cũng động dung. Về sau triệu hoán đi ra thổ cự nhân, mỗi một cái đều có dung hợp bảy đạo pháp tắc cứu vãn Chí Tôn thực lực, mà lại động tác nhạy bén tốc độ cực nhanh. Cái kia vô số cứu vãn Chí Tôn vậy mà chỉ có bị tàn sát đạt được.

Sau cùng bốn vị này Giới Chủ rốt cục không cách nào lại tiếp tục ngồi yên không lý đến, bởi vì bọn hắn đã nhìn ra nữ tử này chính là Ngự Thổ giới Thủ Hộ Giả. Mỗi một cái Thần Quốc đều có một vị Thủ Hộ Giả, có thể là trước kia đại chiến thảm liệt, Ngự Thổ giới tuy nhiên cao thủ xuất hiện lớp lớp, nhưng là cũng chưa từng xuất hiện cái gì quá mức nhân vật mạnh mẽ.

Cái này khiến bốn vị một mực đang âm thầm quan sát bốn vị Giới Chủ coi là Ngự Thổ giới Thủ Hộ Giả khả năng xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn. Thế nhưng là bây giờ mới biết nguyên lai người bảo vệ này một mực đang ẩn nhẫn, vì, cũng là cái Ngự Thổ giới lưu lại một đường sinh cơ.

Bốn vị Giới Chủ đồng thời xuất thủ, coi như nữ tử kia lợi hại hơn nữa cũng không làm nên chuyện gì, căn bản là không có cách chống lại lực lượng cường đại phía dưới, nữ tử kia thân thể trong nháy mắt hủy diệt, chẳng qua linh hồn lại may mắn có thể đào thoát.

Nữ tử này tuy nhiên chết, nhưng là mục đích của nàng lại là đạt tới. Đi qua nàng như thế ngăn trở một chút, liền xem như bốn vị Giới Chủ giờ phút này cũng vô pháp nhận biết thiếu niên kia cùng Trấn Giới Thiên Bi hướng đi. Sau cùng bốn người tuy nhiên đem còn lại tất cả mọi người phái đi ra tìm kiếm, nhưng vậy căn bản không làm nên chuyện gì.

Nhìn đến đây, Tôn Ngộ Không đã toàn đều hiểu. Trước đó Tôn Ngộ Không liền đã nghe Tề Chiếu nói qua liên quan tới nguyên chín Đại Thần Quốc sự tình.

Vũ Trụ vốn có chín khối Trấn Giới Thiên Bì, phân biệt bị chín Đại Thần Quốc sở được đến. Theo thứ tự là nắm giữ Phá Diệt Nhất Hào Diệt Thế Ma Quốc; nắm giữ Đản Thần Nhị Hào Sáng Thế Thần Quốc; nắm giữ Hoang Thổ Tam Hào Ngự Thổ giới; nắm giữ Phục Thần Tứ Hào Vạn Thần Điện; nắm giữ Trấn Hồn Ngũ Hào Hoàng Tuyền thế giới; nắm giữ Độ Yêu Lục Hào Vạn Yêu Quốc; nắm giữ Thánh Linh Thất Hào Vạn Linh cảnh; nắm giữ Chí Thủy Bát Hào Thương Thủy Giới; nắm giữ Phần Hóa Cửu Hào Ly Hòa giới.

Chẳng qua trong đó nắm giữ Chí Thủy Bát Hào Thương Thủy Giới bởi vì nó Giới Chủ vì đột phá cảnh giới mà trộm đến Hoàng Tuyền Tạo Hóa quả, sau bị Tuần Thiên Giả phát hiện, nhưng là Thương Thủy Giới Giới Chủ chấp mê bất ngộ, vì đến chí tôn kia con đường trọng điểm, vậy mà dự định vận dụng toàn bộ Thương Thủy Giới lực lượng tại Tuần Thiên Giả nhất chiến.

Nhưng là kết quả cuối cùng, lại là Thương Thủy Giới trực tiếp bị diệt, Thương Thủy Giới Giới Chủ thân tử, toàn bộ Thần Quốc vô số sinh linh toàn bộ hồi phi yên diệt, liên linh hồn đều không có để lại. Chuyện này làm cho cả Vũ Trụ sở hữu Đại Tiểu Thế Giới chấn kinh, mà lại đây cũng là tại người khai mở sau khi ngã xuống, toàn bộ Vũ Trụ lần thứ nhất kiến thức đến Tuần Thiên Giả lực lượng kinh khủng.

Mà lại chuyện này một mực để Hoàng Tuyền thế giới Giới Chủ Nguyệt Hoàng Tuyền cảm khái không thôi, đương nhiên, hấn cảm khái không chỉ là Tuần Thiên Giả khủng bố, mà chính là cái kia chính một chút một cái Thần Quốc linh hồn vậy mà không có một cái nào đi vào hấn Hoàng Tuyền thế giới. Không phải vậy chỉ sợ hiện tại Hoàng Tuyền thế giới sớm đã là Vũ Trụ đệ nhất Thần Quốc.

Thương Thủy Giới bị diệt về sau, tiếp xuống xui xẻo cũng là nắm giữ Phần Hóa Cửu Hào Ly Hòa giới. Ly Hòa giới đồng dạng cũng là bị còn lại bảy Đại Thần Quốc liên thủ hủy diệt, chỉ là bởi vì bọn họ Giới Chủ vô ý ở giữa đạt được Vũ Trụ người khai mở một kiện di vật, cũng chính là Chính Bản Thượng Cổ Thần Khí Lôi Hỏa Chích Viêm Pháo.

Cái kia nhất tôn Lôi Hỏa Chích Viêm Pháo xa rời Hỏa Giới Giới Chủ đạt được về sau, hấn bằng vào chính mình đối với hỏa diễm lực lượng lĩnh ngộ vậy mà cứ thế mà vô sự tự thông, chẳng những triệt để chữa trị cái kia nhất tôn Lôi Hỏa Chích Viêm Pháo, hơn nữa còn mô phỏng ra vô số uy lực khác nhau tiểu hình Lôi Hỏa Chích Viêm Pháo.

Đạt được sự kinh sợ này binh khí Ly Hòa giới Giới Chủ liền bắt đầu không an phận, đầu tiên là bằng vào những mô phỏng đó tạo Lôi Hỏa Chích Viêm Pháo diệt đi một số cỡ trung thế giới, sau đó lại là mấy cái Cao Cấp Thế Giới. Làm người giới chủ kia phát hiện Lôi Hỏa Chích Viêm Pháo khủng bố loại bên trong về sau, đã tâm của hấn từ từ thôn phệ lý trí.

Hấn vậy mà dự định nhất cử diệt tất cả Thần Quốc, để Ly Hòa giới trở thành Vũ Trụ duy nhất người thống trị.

Đồng dạng, cử động của hấn lần nữa kinh động Tuần Thiên Giả. Bởi vì tôn này Chính Bản Lôi Hỏa Chích Viêm Pháo chính là Vũ Trụ người khai mở sử dụng Thần Vật, mà lại Tuần Thiên Giả, chính là Vũ Trụ người khai mở thủ hạ. Cho nên khi cái kia Ly Hòa giới Giới Chủ vừa một hai nơi Chính Bản Lôi Hỏa Chích Viêm Pháo liền bị Tuần Thiên Giả cảm giác được.

Chẳng qua lần này Tuần Thiên Giả cũng không có trực tiếp xuất thủ, mà chính là phái ra sứ giả thông báo bao quát Ngự Thổ giới ở bên trong bảy Đại Thần Quốc. Đồng thời hứa hẹn chỉ cần bọn họ có thể diệt đi Ly Hòa giới, liền đem Ly Hòa giới sở hữu tư nguyên dựa theo chiến công cho bọn hấn chia đều.

Nguyên cớ, tại một lần kia Tuần Thiên Giả xuất thủ lần thứ nhất hủy diệt Thần Quốc về sau, lần này Ly Hòa giới tuy nhiên bằng vào Lôi Hỏa Chích Viêm Pháo chống đỡ thời gian rất lâu, nhưng là cuối cùng yếu không địch lại mạnh, cuối cùng bị bảy Đại Thần Quốc liên thủ diệt đi. Mà lại sở hữu tịch thu được Lôi Hỏa Chích Viêm Pháo cũng toàn bộ bị Tuần Thiên Giả phái tới sứ giả hủy diệt, cái kia nhất tôn Chính Bản Lôi Hỏa Chích Viêm Pháo thì bị sứ giả mang đi.

Lần này, bảy Đại Thần Quốc tuy nhiên các có tổn thất, nhưng lại đồng dạng thu hoạch được ích lợi thật lớn. Chẳng qua duy nhất không hài lòng, cũng là Nguyệt Hoàng Tuyền, bởi vì Hoàng Tuyền thế giới đặc thù tính dẫn đến nhân chết càng nhiều Hoàng Tuyền thế giới thực lực thì càng mạnh, thế nhưng là lần này sau đại chiến, Hoàng Tuyền thế giới nhân khẩu đồng dạng giảm mạnh, bởi vì nó cùng mấy cái Đại Thần Quốc vì phòng ngừa Hoàng Tuyền thế giới thực lực quá bành trướng, mà nghiên cứu ra một loại phương pháp, khiến người ta sau khi chết linh hồn trực tiếp tiêu tán mà sẽ không tiến nhập Hoàng Tuyền thế giới. Nhưng là phương pháp kia cũng chỉ có bạo phát Siêu Cấp Đại Chiến thời điểm mới có thể dùng, bình thường loại phương pháp này là bị Tuần Thiên Giả cấm đoán.

Mà Ngự Thổ giới Giới Chủ cũng là tại lần này sau đại chiến, chợt phát hiện Trấn Giới Thiên Bì chỗ khác biệt. Nguyên bản Hoang Thổ Bì tuy nhiên cũng rất lợi hại, biến ảo hoang vu cát có thể thôn phệ vạn vật. Nhưng lại không sẽ chủ động thôn phệ.

Nhưng là lần kia sau đại chiến, Hoang Thổ Bì thường xuyên biết phát ra một loại đối với năng lượng to lớn khát vọng. Vừa mới bắt đầu Ngự Thổ giới Giới Chủ còn có thể không chế, mà chính là về sau loại kia đối với năng lượng khát vọng càng ngày càng cường đại, toàn bộ Trấn Giới Thiên Bì thậm chí biến thành một khối tà bia.

Chương 188: Thần Quốc chuyện cũ (hai)

Ngự Thổ giới Giới Chủ cơ hồ cuối cùng toàn bộ Thần Quốc chỉ lực đều không thể biết được Trấn Giới Thiên Bì tại sao lại xuất hiện quái dị như vậy biến hóa, chẳng lẽ là bởi vì hôm nay bìa là mình cướp đoạt đến nguyên cơ hiện tại bắt đầu phản phệ

Không có bất kỳ biện pháp nào có thể ngăn cản Hoang Thổ Bì phía trên vậy đối với năng lượng khát vọng, Ngự Thổ giới Giới Chủ chỉ có thể không ngừng vì nó cung cấp năng lượng khổng lồ. Có thể là tiếp tục như vậy cũng không phải là biện pháp, tuy nhiên Ngự Thổ giới Giới Chủ tâm lý rất rõ ràng, thế nhưng là cũng chỉ có thể phí công tiếp tục cung cấp năng lượng.

Rốt cục, tại một ngày trong đêm, Trấn Giới Thiên Bì vậy mà tại Ngự Thổ giới Giới Chủ một cái không tra thời điểm, bỗng nhiên lấy hoang vu cát huyền hóa ra một trương to lớn miệng rộng, cái này miệng rộng hoàn toàn là từ hoang vu cát tạo thành, vừa vừa thành hình liền trực tiếp đem nửa tòa thành thị nhân toàn bộ nuốt chửng lấy trống không.

Lúc này, Ngự Thổ giới Giới Chủ biết chuyện này đã không phải là hắn có thể khống chế được, sau đó vội vàng phái người tiến về Sáng Thế Thần Quốc, tìm kiếm Hỗn Độn Cự Nhân Tộc trợ giúp. Ngự Thổ giới Sáng Thế Thần Quốc quan hệ một mực rất có quan hệ tốt, nguyên cơ chuyện này Ngự Thổ giới Giới Chủ chỉ có thể tìm Hỗn Độn Cự Nhân Tộc trợ giúp.

Nhận được tin tức Sáng Thế Thần Quốc Giới Chủ phái ra Bàn Cổ đồng thời chỉ huy mấy vị Hỗn Độn Cự Nhân Tộc tộc nhân tiến về Ngự Thổ giới, hi vọng có thể giúp Ngự Thổ giới Giới Chủ khống chế lại cái kia Hoang Thổ Bì.

Thế nhưng là ai biết ngay tại Bàn Cổ bọn họ vừa mới khi xuất phát, Ngự Thổ giới bỗng nhiên xuất hiện vô số đại quân. Cái này vô số đại quân tựa hồ là trực tiếp xé rách không gian đồng dạng như là như châu chấu liên tục không ngừng xuất hiện tại Ngự Thổ giới. Tuy nhiên Ngự Thổ giới ngay đầu tiên thì tổ chức lên quân đội tiến hành chống cự, nhưng là thể đơn lực bạc Ngự Thổ giới quân đội căn bản không phải những cái kia đánh lấy trăm yêu trừ mà chiêu bài liên quân đối thủ.

Nhất làm cho Ngự Thổ giới Giới Chủ tuyệt vọng là, hắn không có cảm giác được có Tuần Thiên Giả nhúng tay, cái này mang ý nghĩa, lần này hành động là đạt được Tuần Thiên Giả ngầm đồng ý. Không phải vậy coi như cho cái kia bốn Đại Thần Quốc gan to hơn nữa bọn họ cũng không dám như vậy giống trống khua chiêng tiến công chính mình Ngự Thổ giới.

Vạn Thần Điện, Vạn Yêu Quốc, Vạn Linh cảnh tăng thêm Diệt Thế Ma Quốc. Bốn Đại Thần Quốc hàng trăm triệu quân đội bẻ gãy nghiền nát đồng dạng liền đem Ngự Thổ giới quân đội đánh cho phân mảnh, nó tốc độ quá nhanh, Sáng Thế Thần Quốc cùng Hoàng Tuyền thế giới căn bản cũng không có phản ứng chút nào.

Mà khi Bàn Cổ chỉ huy mấy tên tộc nhân đuổi tới Ngự Thổ giới thời điểm, đại chiến đã kết thúc. Chẳng qua may mắn là vừa vặn gặp được bị Ngự Thổ giới Giới Chủ lấy Trấn Giới Thiên Bì mang theo người hốt hoảng trốn đi Lạc Trần. Lạc Trần, cũng là Ngự Thổ giới con trai của Giới Chủ.

Bàn Cổ nghe được Lạc Trần đem sự tình sơ lược nói một lần về sau, liền biết chuyện trình độ phức tạp vượt xa mình tưởng tượng. Nhưng là Cố Nhân chi Tử cũng không thể không có cứu. Sau đó liền dẫn Lạc Trần cùng Hoang Thổ Bì trực tiếp trở về Sáng Thế Thần Quốc.

Mà bốn Đại Thần Quốc liên quân bởi vì bị Ô Mai, cũng chính là Ngự Thổ giới Thủ Hộ Giả liều chết ngăn cản quan hệ, cũng không có kịp thời đuổi kịp, từ đó để Lạc Trần trốn được nhất mệnh.

Trở lại Sáng Thế Thần Quốc về sau, cùng tộc trưởng Giới Chủ bọn người nói mình tình huống. Mọi người lớn nhất không sai cảm thấy sự tình rất khó giải quyết, nhưng là do ở cùng Ngự Thổ giới Giới Chủ giao tình quá sâu, sau đó liền đem Lạc Trần thu lưu tại Hỗn Độn Cự Nhân Tộc. Mà cái kia Hoang Thổ Bì, thì bị bao quát Sáng Thế Thần Quốc Giới Chủ cùng Hỗn Độn cự Nhân Tộc Tộc Trưởng ở bên trong 108 vị đỉnh cấp cường giả liên thủ thực hiện phong ấn.

Đến một lần Hoang Thổ Bì trước đó đã hấp thu mười phần năng lượng khổng lồ, mà tới đây 108 vị đỉnh cấp cường giả liên thủ bày ra phong ấn cũng hết sức lợi hại, nguyên cơ xem như tạm thời khống chế lại Hoang Thổ Bì thôn phệ lực lượng.

Chẳng qua dạng này một cái đồng đẳng với bom hẹn giờ đồng dạng đồ vật, ai cũng không dám giữ ở bên người, vạn nhất có một ngày phong ấn bị phá, cái kia Sáng Thế Thần Quốc cũng là cái thứ hai Ngự Thổ giới. Tuy nhiên Sáng Thế Thần Quốc cùng Ngự Thổ giới giao tình rất tốt, thế nhưng là ngay tại lúc này cũng không có cách nào vì Ngự Thổ giới bảo thủ.

Loại này liên quan tới diệt quốc sự tình, bất luận là ai gặp được đều muốn treo lên mười hai vạn phần cảnh giác, đặc biệt là có Tuần Thiên Giả ở sau lưng âm thầm tham dự thời điểm.

Đối với mấy vị Giới Chủ tới nói, Tuần Thiên Giả cũng là ép tại đỉnh đầu bọn họ một tòa núi lớn. Cái kia là căn bản là không có cách chống lại tồn tại, tuy nhiên tuyệt đại đa số thời điểm Tuần Thiên Giả đều sẽ không xuất hiện, nhưng là mỗi khi bọn họ xuất hiện thời điểm, vậy khẳng định là phát sinh cái gì trọng đại đủ để uy hiếp toàn bộ vũ trụ đại sự.

Bởi vậy Sáng Thế Thần Quốc Giới Chủ cùng Hỗn Độn cự Nhân Tộc Tộc Trưởng sau khi thương lượng, cảm thấy đem khối này Hoang Thổ Bì giấu đi. Bởi vì Hỗn Độn Cự Nhân Tộc đặc thù năng lực, bọn họ hoàn toàn có thể từ mới nở một cái thế giới mới, sau đó đem khối này Hoang Thổ Bì phong cất ở

đây địa phương thể giới mới bên trong.

Toàn bộ vũ trụ lớn nhỏ thời gian ngàn ngàn vạn vạn, coi như tại thêm ra một cái cũng không ai biết phát giác, mà lại đi qua phong ấn về sau, nếu như không phải Giới Chủ cấp bậc cường giả chủ động lấy thần thức dò xét, hẳn là xem ra cũng chỉ là phổ thông bia đá, nhiều nhất nhiều nhất cũng là mười phần cứng rắn mà lại có chút trấn áp tác dụng a.

Đã quyết định, sau đó ngày thứ hai Bàn Cổ liền dẫn chính mình Khai Thiên Phủ một thân một mình tiến về nơi sâu xa trong vũ trụ, tìm kiếm thích hợp phong ấn Trấn Giới Thiên Bì địa phương.

Chuyện còn lại, phía trước đã nói qua. Bàn Cổ cuối cùng phát hiện vừa mới thành hình một cái tiểu thể giới, cũng ngay tại lúc này Bàn Cổ giới, sau đó một bữa đem thể giới kia bỏ ra, sau đó đem Trấn Giới Thiên Bì phong ấn tại Thể Giới Chi Tâm, đồng thời lại lưu lại một bộ hóa thân để giúp trợ một phương thể giới này mau sớm thành hình.

Sau đó cái này Trấn Giới Thiên Bì lại bị Yêu tộc Đông Hoàng Thái Nhất phát hiện, từ mà trở thành nó binh khí trong tay. Đương nhiên, vùng thể giới nhỏ này thành hình về sau, Hồng Hoàng Cổ Giới đã từng phái người tới cái thể giới này, không chỉ có như thế, Sáng Thế Thần Quốc Giới Chủ không yên lòng, nguyên có cũng phái một vị cường giả phân thân đi vào vùng thể giới nhỏ này âm thầm thủ hộ ngày đó bia.

Chẳng qua bởi vì sợ động tác quá lớn gây nên sự chú ý của người khác, nguyên có người kia phân thân thực lực chỉ có bán tôn một phần ngàn cũng chưa tới. Lại về sau, Vạn Yêu Quốc cấp dưới Trung Cấp Thể Giới cũng phái một số người qua hướng cái này mới dân sinh tiểu thể giới dò xét đồng thời phát triển. Đương nhiên, đây chỉ là thường quy phương pháp mà thôi.

Bởi vì chỉ có là mới dân sinh thể giới, bất luận là tiểu thể giới vẫn là Trung Cấp Thể Giới, đều sẽ bị càng lên một cấp thể giới phái người tiến đến, một mặt là tìm kiếm có thể sử dụng tư nguyên, một mặt khác là tại cái kia mới dân sinh thể giới phát triển thể lực của mình.

Nói về truyện chính, làm Tôn Ngô Không cùng Diêm Thần lấy thần thức vì thể nhìn thấy cái kia Ngự Thổ giới Giới Chủ thân sau khi chết, hai người tâm lý đều mười phần chấn kinh. Bởi vì hai cái người cũng đã phát hiện nữ tử kia lại chính là Ô Mai. Mặc dù bây giờ Ô Mai biến thành một cái 8, 9 tuổi tiểu hài tử bộ dáng, thể nhưng là như thể diện mạo cùng cảm giác quen thuộc, hai người đều có thể mười phần khẳng định, tuyệt đối sẽ không nhận lầm người.

Đúng lúc này, chỗ này thể giới bỗng nhiên bắt đầu vận vẹo, sau đó hai người thần thức giống như là bị cái gì rút đi, trong nháy mắt liền trở lại trong hiện thực, cũng chính là Chí Tôn Trì bên trong cái kia cự tháp trong phòng.

Hai người thần thức trở lại thân thể về sau, thoáng thích ứng một chút liền mở hai mắt ra, sau đó nhao nhao nhìn về phía Ô Mai. Phát hiện giờ phút này Ô Mai chính là một mặt tức giận nhìn lấy bọn hắn hai thời điểm, hai người đều hết sức xấu hổ.

Tình huống vừa rồi, hai người cũng đã biết rõ đạo chuyện gì xảy ra. Vừa rồi hai người chỉ là dự định hả Ô Mai nhảy một cái, nhưng là lại không cẩn thận lấy thần thức xâm lấn Ô Mai trí nhớ, hơn nữa còn là bị nàng một mực cố ý quên chỗ sâu trong óc trí nhớ.

Vừa rồi tại trí nhớ kia thời gian thể giới tuy nhiên dài đằng đặc, thể nhưng là trong hiện thực vền vẹn chỉ có thời gian mấy hơi thở. Làm Ô Mai ý thức được thời điểm lợi dụng chính mình thần thức bức ra Tôn Ngô Không cùng Diêm Thần thần thức.

"Ô Mai, tính toán, hai người bọn hắn cũng không phải cố ý. Mà lại hiện tại chúng ta cũng đã là cùng một cái chiến người trên xe, có một số việc nói cũng không sao. Huống chi, người coi như hiện tại không nói, về sau cũng phải nói, mối thù của người, cũng không thể một người qua báo!"

Kỳ thực nếu như dựa theo Tê Chiếu lúc còn sống tính cách cùng ngao khí, là cảm thấy sẽ không cùng Ô Mai Diêm Thần thậm chí Tôn Ngô Không những người này trở thành bằng hữu. Bởi vì thể giới kia hẳn là đứng tại cái vũ trụ này đỉnh điểm người.

Thể nhưng là từ khi sự kiện kia về sau, Tê Chiếu có thể nói là tính tình đại biến. Từ nguyên lai cái kia cao cao tại thượng uy nghiêm bá khí Quân Vương biến thành một cái có thể cùng Tôn Ngô Không cười cười nói nói cãi nhau âm ỉ thậm chí ngẫu nhiên còn có trêu chọc Tôn Ngô Không một chút thiếu niên. Hiện tại càng là có thể đem Ô Mai cùng Diêm Thần xem như bằng hữu.

Có thể nói Tê Chiếu đã triệt để thoát thai hoá cốt, có lẽ thật là dạng này, một người nam nhân chỉ có trải qua một lần dả kích trí mạng về sau, mới có thể chân chính tuế biến cùng trưởng thành. Thì giống bây giờ, Tê Chiếu đoán được Ô Mai thân phận thời điểm liền đã đoán được Ô Mai mục đích, chẳng qua hắn cũng không có nói phá, mà chính là rất nỗ lực đem Ô Mai xem như bằng hữu của mình.

Thể nhưng là cái này vẫn như cũ có chút khó khăn, đối với Tôn Ngô Không, Tê Chiếu có thể hoàn toàn yên tâm tất cả mặt nạ, bởi vì Tôn Ngô Không sẽ không mưu đồ tính kế hắn cái gì, thể nhưng là Ô Mai bởi vì có kế hoạch của mình, nguyên có cho Tê Chiếu một loại tính kế cảm giác. Thẳng đến tiến vào Chí Tôn Trì, đồng thời xuất ra cái kia ba khóa Hoàng Tuyền Tạo Hóa quả thời điểm, Tê Chiếu, mới chính thức tán đồng nàng.

Liền xem như vì thu mua nhân tâm, nhưng là dùng Hoàng Tuyền Tạo Hóa quả thu mua nhân tâm, Tê Chiếu nhận.

Bởi vậy hiện tại Tê Chiếu là lấy thân phận bằng hữu tới khuyên Ô Mai, mà lại Tê Chiếu cũng quyết định, Ô Mai thù, muốn giúp nàng báo. Mà lại cừu hận của mình phía sau, cũng không nhất định liền không có bóng của bọn hắn.

Chỉ có không phải nguy hiểm cho Vũ Trụ trật tự đại sự, liền sẽ không kinh động Tuần Thiên Giả. Mà lại Tê Chiếu rất rõ ràng, chờ mình lần này phục sinh, thực lực cảm thấy có thể đạt được thật to tăng lên, thậm chí có thể sơ khuy Tuần Thiên Giả cánh cửa.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 189: Tiểu Hoàng tuyền

Nguyên bản định dùng còn lại gần hai tháng đến tấn thẳng đến cửu vân Chí Tôn, hiện tại bởi vì Hoàng Tuyền Tạo Hóa quả quan hệ, vậy mà dùng chưa tới một canh giờ liền đã tấn thẳng, hơn nữa còn hết sức thuận lợi.

Tôn Ngộ Không cùng Diêm Thần cảm thụ được cửu vân Chí Tôn lực lượng, một mực đang cảm thán không thôi. Cửu vân Chí Tôn cùng tám vân Chí Tôn chi ở giữa chênh lệch, quả thực không thể đạo lý nhớ. Chẳng qua nhất làm cho Tôn Ngộ Không hưng phấn mà, vẫn là cửu vân Chí Tôn cái kia có thể bay lượn năng lực.

Từ khi đi tới nơi này Hoàng Tuyền thế giới Tôn Ngộ Không thì không còn có tự do tự tại bay lượn qua, cái kia Cân Đầu Vân đều có chút lạnh nhạt. Nhưng là bây giờ tại cái này cự trong tháp, Tôn Ngộ Không cũng chỉ là thoáng cách mặt đất, cảm thụ một chút cái kia hoài niệm cảm giác mà thôi, nếu là nghĩ tới một thanh nghị, còn phải chờ đến rồi đi cái này Chí Tôn Trì, đi ra bên ngoài mới có thể.

Ngay sau đó, bốn người lại riêng phần mình kể một ít tâm đắc thể ngộ, mà lúc này Ô Mai cũng đã không giấu diếm nữa cái gì, nói thẳng ra lần này nàng tiến vào Chí Tôn Trì mục đích cũng không phải là vì tấn thẳng Chí Tôn, mà nguyên bản là đến tìm kiếm Hoàng Tuyền Tạo Hóa quả.

Mà lại Ô Mai còn có nói cho Tôn Ngộ Không ba người, nàng lúc trước bị cái kia bốn vị Giới Chủ liên thủ oanh sát, ngay tại nàng cho là mình khẳng định cũng sẽ hình thần đều diệt thời điểm, bỗng nhiên cảm giác ngược lại linh hồn tựa hồ bị thứ gì lôi kéo, trong nháy mắt biến đột phá không gian hàng rào, đi tới nơi này Hoàng Tuyền thế giới.

Cái kia bốn vị Giới Chủ cho là ta có pháp bảo gì khiến cho linh hồn bỏ chạy, lại thêm bọn họ căn bản không có đem ta để vào mắt, sau đó ta mới may mắn lưu linh hồn. Về sau Ô Mai biết, nguyên đến khi đó cứu nàng, chính là Hoàng Tuyền thế giới Giới Chủ, Nguyệt Hoàng Tuyền.

Mà lại đi tới nơi này Hoàng Tuyền thế giới về sau, Nguyệt Hoàng Tuyền sợ Ô Mai linh hồn khí tức bị cái kia bốn Đại Thần Quốc nhân phát hiện, sau đó xuất thủ đem Ô Mai linh hồn Tịnh Hóa. Linh hồn này Tịnh Hóa chẳng khác nào đem linh hồn nặt tạp chất tất cả đều bỏ đi, tiến hành một lần hoàn mỹ thăng hoa.

Hoàng Tuyền thế giới Giới Chủ Nguyệt Hoàng Tuyền tự mình xuất thủ, hiệu quả kia khẳng định không phải tầm thường, cho nên trực tiếp đem Ô Mai linh hồn cho Tịnh Hóa rơi một nửa, hiện tại Ô Mai sở dĩ chỉ có Bát Cửu tuổi, cũng là bởi vì Tịnh Hóa quan hệ dẫn đến linh hồn chính thể chất lượng đề bạt nhưng là thể tích lại thu nhỏ.

Bất quá bây giờ Ô Mai linh hồn tinh khiết trình độ, tuyệt đối có thể sánh ngang những giới chủ kia linh hồn độ tinh khiết, mà đây cũng là Ô Mai có lòng tin tại phục sinh về sau có thể báo thù quan trọng. Không phải vậy lấy lúc đầu thực lực đừng nói là báo thù, cũng là tiếp cận những giới chủ kia đều khó có khả năng.

Đem Ô Mai linh hồn Tịnh Hóa về sau, vì để Ô Mai có đầy đủ thể lực, cho nên ra lệnh cho Ô Mai trở thành thập đại trong nội thành bài danh thứ hai Chí Tôn Thành Thành Chủ. Chẳng qua bởi vì thân phận quan hệ nguyên có Ô Mai cơ hồ không có lộ mặt qua, nguyên có một số sự vụ lớn nhỏ đều là có Chí Tôn Thành cái vị kia Phó Thành Chủ đang xử lý.

Mà lại bởi vì Nguyệt Hoàng Tuyền cùng Sáng Thế Thần Quốc Hỗn Độn cự Nhân Tộc Tộc Trưởng quan hệ rất tốt, nguyên có không lâu sau đó Ô Mai cũng được biết Lạc Trần hạ lạc, chẳng qua là thời cơ chưa tới, không thể đi tìm kiếm hấn mà thôi. Ngay tại hồi trước, Ô Mai tại Nguyệt Hoàng Tuyền mười phần mịt mờ nhắc nhở hạ, biết chỉ báo Hoàng Tuyền Tạo Hóa quả tồn tại, hơn nữa còn tại Nguyệt Hoàng Tuyền chỗ nào hiểu được ngày xưa chín Đại Thần Quốc đệ nhất nhân vậy mà cũng tại cái này Hoàng Tuyền thế giới, cho nên liền có hậu mặt một loạt sự tình.

Đem những này sự tình đầu đuôi đều nói cho Tôn Ngộ Không ba người về sau, trong lòng mỗi người ý nghĩ đều không hết mà cùng. Tôn Ngộ Không đối với cái kia Lạc Trần có chút hứng thú, bởi vì chính mình Trần Giới Thiên Bì nguyên vốn nên là hấn, hiện tại mặc danh kỳ diệu xuất hiện tại trong tay của mình, dạng này Tôn Ngộ Không có loại đoạt người khác chỗ yêu cảm giác.

Mặt khác Tôn Ngộ Không trong lòng cũng có chút lo lắng, cái này đã từng dẫn đến Nhất Quốc hủy diệt Hoang Thổ Bì, hiện tại tuy nhiên nhìn rất bình thường, nhưng là ngẫu nhiên mấy lần dị dạng, cũng làm cho Tôn Ngộ Không mười phần lưu ý, đặc biệt là cảm thụ qua cái kia không thể ngăn cản Thôn Phệ Chi Lực thời điểm, nói thật Tôn Ngộ Không thật sự có chút nghĩ mà sợ.

Chẳng qua cũng không phải là sợ cái này Trần Giới Thiên Bì, mà chính là sợ bởi vì chính mình sử dụng quan hệ của nó mà sau cùng liên lụy người bên cạnh. Bởi vì hấn Tôn Ngộ Không mà mất mạng người, đã đủ nhiều.

Tề Chiêu nghĩ, làm theo là kế hoạch của mình, hiện tại xem ra cái kia Nguyệt Hoàng Tuyền cũng sớm đã phát hiện mình. Chẳng qua vừa nghĩ cũng liền thoải mái, cái này Hoàng Tuyền thế giới quả thực cũng là Nguyệt Hoàng Tuyền hậu hoa viên, khẳng định chính mình năm đó mới vừa xuất hiện liền đã bị hấn phát hiện. Chẳng qua hấn lo lắng đối với mình quá nhiều chú ý sẽ khiến phiền toái không cần thiết, cho nên mới áp dụng loại này làm như không thấy

phương pháp.

Xem ra sau này có cơ hội, thật đúng là cần phải đi cảm tạ một phen a. Đưa than khi có tuyết vĩnh viễn so dệt Hoa trên Gấm lại càng dễ khiến người ta xúc động. Đặc biệt là năm đó chính mình chúng bạn xa lánh, kém một chút thì rơi vào vạn kiếp bất phục thời điểm, hán Nguyệt Hoàng Tuyền còn có thể yên lặng bảo đảm chính mình nhất mệnh. Nếu như nàng năm đó phát hiện mình thời điểm liền đem chính mình cảm giao cho bọn hắn, cái kia kết quả của mình thiết tưởng không chịu nổi a.

Mà lại này Ô Mai thù, chính mình cũng là nhất định giúp nàng. Khỏi cần phải nói, cũng là viên kia Hoàng Tuyền Tạo Hóa quả, liền để Tê Chiếu không có cách nào khoan tay đứng nhìn.

Về phần Diễm Thần, ý nghĩ của hắn rất đơn giản. Phần chính tự mình cũng là lẻ loi một mình, toàn tộc bị diệt chỉ còn chính mình một cái, có đồng bạn dù sao cũng so một người cường. Mà lại người ta đối với mình cũng rất tốt, thì liền trân quý như vậy Thần Vật đều nguyện ý phân cho mình, không phải vậy dựa vào bản thân, chỉ sợ đời này đều khó có khả năng đạt được bức này Thần Vật. Nguyên cớ cùng tự mình một người tại phục sinh trên đường giãy dụa, không bằng kết bạn mà đi.

Tuy nhiên mỗi người đều có ý nghĩ của mình, chẳng qua bốn người mục đích cùng về sau phải đi đường lại là nhất trí. Nguyên cớ tại Tê Chiếu đuổi ra một cái tay về sau, ba người khác không hề do dự đuổi ra tay của mình, bốn người tay, thật chặt nắm cùng một chỗ.

"Vi báo thù!" Đây là Ô Mai thanh âm.

"Vi tôn nghiêm!" Đây là Tê Chiếu thanh âm.

"Vi kéo dài!" Đây là Diễm Thần thanh âm. Chẳng qua Diễm Thần nói xong, Tôn Ngộ Không ba người tất cả đều sắc mặt quái dị nhìn lấy hắn, Diễm Thần mười phần nhăn nhó cười hắc hắc lại bổ sung: "Chúng ta toàn tộc cũng chỉ thừa ta một người, nguyên cớ ta không thể để cho chúng ta nhất tộc như vậy diệt tộc, bởi vậy ta phục sinh về sau nhiệm vụ cũng là tìm tới Chu Tước hoặc là Hòa Phụng, sau đó, hắc hắc hắc!"

Nói xong ba người không khỏi nửa buổi im lặng, gia hỏa này mục tiêu, cũng quá. . .

Chẳng qua mỗi người đều có chính mình số mệnh, có lẽ Diễm Thần gánh vác, cũng không so người khác thiếu. Diễm Thần nói xong, ba người lại ánh mắt sáng rực nhìn về phía Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không sững sờ, sau đó trầm trầm nói: "Ta, vì, vì ngốc tử, vì Lão Sa, vì bình thường hình còn có hoa quả núi hầu tử hầu tôn, Ngưu Đại ca. . . Không đợi nói xong, Tê Chiếu Diễm Thần Ô Mai ba người trực tiếp ngã xuống đất.

"Há, đúng, còn có Lục Nhĩ Mi Hầu tên kia. Ai nha, nói chuyện Lục Nhĩ ta nhớ tới, Tê Chiếu, lúc trước ngươi nói ngươi là tại Tiểu Hoàng tuyền một đường đánh tới cái này Hoàng Tuyền thế giới chính là sao "

Nằm dưới đất Tê Chiếu nghe được Tôn Ngộ Không hỏi thăm, sau đó liền ngồi dậy nói ra: "Đúng vậy a, làm sao lúc trước ta thời điểm chết linh hồn thụ trọng thương, mà lại bởi vì sự kiện kia đối ta đã kích dẫn đến tâm linh của ta cảnh giới lui chuyển, trực tiếp lui được Hợp Đạo cảnh giới."

"Thật sự là người so với người làm người ta tức chết, thực lực ngươi lui chuyển về sau vẫn là Hợp Đạo, mà ta thời điểm chết chẳng qua mới là nửa bước Đại Đạo. Ai. Là như thế này, lúc trước ta tại Bàn Cổ giới tiểu thế giới kia thời điểm, có một cái huynh đệ, là chỉ Lục Nhĩ Mi Hầu, đáng tiếc hắn lại tại phía trước ta chết mất. Dựa theo hắn ngay lúc đó thực lực, sau khi hắn chết hẳn là sẽ tới Tiểu Hoàng tuyền. Ta muốn hỏi hắn có khả năng hay không lại tới đây hoặc là nói ta qua Tiểu Hoàng tuyền tìm tới hắn!"

Thẳng Tôn Ngộ Không nói xong, Tê Chiếu trầm ngâm một chút nói: "Theo đạo lý nói là có thể, nhưng là cái này muốn ngươi huynh đệ kia có tuyệt đối thực lực cường đại, không phải vậy mới vừa xuất hiện liền bị người khác thôn phệ. Coi như hắn lúc trước may mắn sống sót, hắn chẳng những muốn tại Tiểu Hoàng tuyền một đường chém giết, càng phải tại mười năm một lần Hoàng Tuyền trong chiến đấu đạt được trước 10 người. Chỉ có Tiểu Hoàng tuyền trước 10 người cường giả mới có thể thu hoạch được thông qua Hoàng Tuyền chỉ môn tới chỗ này tư cách."

Nói xong, Tê Chiếu tựa hồ là hồi tưởng lại cái gì, trên mặt lộ ra một tia thống khổ cùng hoài niệm thần sắc, sau đó nói: "Lúc trước thực lực của ta đã là Hợp Đạo trung kỳ, về sau đi qua không ngừng thôn phệ đạt tới Hợp Đạo đỉnh phong. Thế nhưng là coi như như thế, ta vẫn như cũ là kinh lịch cửu tử nhất sinh mới đến cái kia Hoàng Tuyền chiến người thứ ba. Ngươi ngẫm lại xem, ngay cả ta đều mới đến người thứ ba, cái kia Hoàng Tuyền chiến đến cùng khủng bố đến mức nào."

"Mà lại bằng thực lực ngươi bây giờ tuy nhiên có thể quét ngang Tiểu Hoàng tuyền, thế nhưng là ngươi lại không cách nào đến nơi đó. Trừ phi đạt được Nguyệt Hoàng Tuyền cho phép, để hắn tự mình đưa ngươi đi."

Nghe được Tê Chiếu, Tôn Ngộ Không tâm lý trầm xuống. Chẳng qua sau đó chính là bị tin tưởng vững chắc thay thế, Lục Nhĩ Mi Hầu cũng không phải Kẻ tầm thường, Tôn Ngộ Không tin tưởng, hắn nhất định có thể xuất hiện lần nữa ở trước mặt mình, sau đó cùng chính mình cùng một chỗ xông ra cái này Hoàng Tuyền thế giới.

Chương 190: Phân thân

Ngay tại Tê Chiêu vừa nói xong, bên cạnh Ô Mai bỗng nhiên nha một tiếng. Nguyên bản còn đang suy nghĩ lấy chuyện mấy người nhao nhao quay đầu nhìn về phía Ô Mai, Ô Mai hơi đỏ mặt mà nói: "Quang nói chuyện với các người, ta đều đem Tiểu Bạch quên!" Nói xong cũng không nhiều làm giải thích, nhanh đi mấy bước đi vào phía trước cửa sổ, thả người nhảy lên liền nhảy ra ngoài.

"Tê Chiêu, người nói tiểu nha đầu này hiện tại là cảnh giới gì làm sao nơi này quả thực thì cùng hắc nhạ hậu hoa viên một dạng a" Tôn Ngộ Không một bên hoạt động thân thể, vừa nói.

"Phải cùng cái kia Thánh Giáp rùa không sai biệt lắm, chẳng qua tiểu nha đầu này xác thực không đơn giản, vậy mà có thể giấu diếm được Thiên Địa Pháp Tắc đem tu vi ẩn tàng đến lục văn cảnh giới."

Nhìn thấy Tôn Ngộ Không tại hoạt động thân thể, Tê Chiêu cùng Diêm Thần cũng cảm thấy thân thể tựa hồ có chút cứng ngắc. Mà lại bởi vì vừa mới tấn thăng đến cửu văn Chí Tôn, trừ Tê Chiêu, Tôn Ngộ Không cùng Diêm Thần đối với vừa mới lấy được cái này lực lượng không hề đều có chút chưa quen thuộc.

"Hầu Tử, mình muốn hay không so tay một chút còn có gần hai tháng, chúng ta đã không thể đi ra ngoài lại không thể rời đi. Mà lại thực lực cảnh giới tạm thời cũng không chiếm được cái gì dễ bại, liền xem như lại tu luyện cũng là lãng phí thời gian." Tê Chiêu giãy dụa cổ, gương mặt chiến ý.

Tôn Ngộ Không cùng Diêm Thần đều là phần tử hiếu chiến, nguyên bản cái này đều gần một năm, mỗi ngày trừ tu luyện cũng là tu luyện cũng xác thực rất buồn tẻ, nguyên có nghe xong Tê Chiêu đề nghị thì mãnh liệt gật đầu, đều là một thân chiến ý sôi trào. Đặc biệt là vừa mới tấn thăng cửu văn Chí Tôn, cũng xác thực cần một phen thực chiến đến quen thuộc lực lượng.

"Đúng, Hầu Tử người xem một chút người trong giới chỉ có cái gì có thể nhanh chóng hồi phục linh hồn lực lượng đồ vật, chúng ta hai tháng này, liền đến cái điện cuồng chém giết." Tê Chiêu là lo lắng dựa vào chính mình đến hồi phục linh hồn lực lượng quá mức lãng phí thời gian, ở chỗ này năng lượng dồi dào mà lại pháp tắc tràn đầy nhưng lại hoàn toàn không bị quấy rầy, quả thực cũng là đối chiến tuyệt hảo địa điểm, nếu như đem thời gian lãng phí ở khôi phục phía trên coi như quá không có lời.

Sau đó Diêm Thần Tê Chiêu Tôn Ngộ Không đều đem trên người mình tất cả có thể khôi phục linh hồn lực lượng hoặc là trị liệu linh hồn bị thương đồ vật lấy ra đặt chung một chỗ. Sau đó đầu tiên là Tôn Ngộ Không cùng Diêm Thần đối chiến chém giết, Tê Chiêu ở một bên chỉ điểm quan sát đồng thời tại khi tất yếu tiến hành ngăn cản cùng tại một người hấp hối thời điểm vì hắc khôi phục thương thế.

Chẳng qua Tôn Ngộ Không Trấn Giới Thiên Bi lại bị Tê Chiêu cho cảm đoán sử dụng, không phải vậy Thiên Bi hắt lên, Diêm Thần cũng không cần chơi. Cái này cũng chính hợp Tôn Ngộ Không ý, kỳ thực Tôn Ngộ Không một mực thì chỉ muốn thoát khỏi đối với Trấn Giới Thiên Bi ý lại. Có thể là do ở mỗi lần gặp phải địch nhân không phải là nhân số quá nhiều cũng là mạnh đến mức không còn gì dễ nói, dạng này Tôn Ngộ Không chỉ có thể dựa vào Trấn Giới Thiên Bi mới có thể sống sót.

Đem Trấn Giới Thiên Bi để ở một bên, sau đó một tay xách ngược lấy Kim Cô Bồng, cùng Diêm Thần giằng co. Mà Diêm Thần đồng dạng gương mặt cẩn thận, hai tay chính nắm to lớn quái đao Bạo Liệt Phượng Hoàng, hai mắt nhìn chòng chọc vào Tôn Ngộ Không.

Hai người giằng co một lát, tựa hồ cũng có chút không kiên nhẫn, cơ hồ cũng là tại tình này tự vừa mới xuất hiện đồng thời hai người đồng thời dưới chân phát lực, hai người đều như là hai khóa hình người như đạn pháo xông qua đi qua. Tôn Ngộ Không Kim Cô Bồng nắm chặt, Diêm Thần Bạo Liệt Phượng Hoàng nắm chặt, thế nhưng là lúc này ở một bên quan chiến Tê Chiêu lại lắc đầu sau đó một tay che hai mắt.

Sau đó chỉ nghe thấy hai tiếng trầm đục cùng hai tiếng kêu rên, Tê Chiêu cảm xuống ngăn trở hai mắt tay, nhìn thấy quả nhiên cùng cẩn thận nghĩ một dạng. Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiêu cũng không có đụng thẳng vào nhau, mà chính là phân biệt đụng sau lưng đối phương trên vách tường. Cũng may màn tường này vách tường chính là Thượng Cổ Pháp Bảo, coi như hai người toàn lực va chạm cũng không thể thương tổn nó mấy may.

Nhưng cũng chính bởi vì vậy, hai người cũng là đụng choáng đầu hoa mắt. Đứng người lên, xoa xoa cái trán, Tôn Ngộ Không cùng Diêm Thần đều là ngượng ngùng cười hắc hắc.

Nguyên bản hai người bởi vì thực lực đột nhiên tăng mạnh, mà lại là lập tức từ lục văn Thánh giả tấn thăng làm cửu văn Chí Tôn, trong thời gian này vận vận chỉ không cần đến thời gian một năm, không chỉ như thế, thì là trước kia linh ngộ sở hữu pháp tắc cũng toàn bộ thay thế là cao cấp hoặc là đỉnh cấp. Cũng tạo thành hai người đối với tự thân lực lượng trong mắt đoán chừng không đủ.

Đến cửu văn Chí Tôn cảnh giới này, đã vô pháp chỉ dựa vào thần thức hoặc là khí tức đến cảm giác đối phương hoặc là chính mình cường nhược. Bởi vì cửu văn Chí Tôn về sau, đối với pháp tắc một điểm linh ngộ hoặc là pháp tắc đẳng cấp một cái khác biệt, cũng có thể tạo thành thực lực ngày đêm khác biệt.

Liền như là vừa mới hai người như thế, ý thức của mình còn có dừng lại tại lục văn cảnh giới, nguyên có vừa động thủ không tự chủ được cứ dựa theo chính mình vẫn là lục văn thời điểm thực lực đến phát lực. Thế nhưng là trên thực tế tốc độ của hai người lực lượng cùng pháp tắc đẳng cấp đã sớm đề cao vô số lần, bởi vì hai người chân rời tách mà thì biết không tốt, bởi vì dưới chân truyền đến lực lượng không hề để cho hai người căn bản là không có

cách không chế. Đừng nói là ở nửa đường công kích đối thủ, cũng là chuyển đổi cái phương hướng đều làm không được, sau cùng cũng là tại bối rối ở giữa, đụng đầu vào trên tường.

Hai người lúng túng cười xong sau, cũng bắt đầu hai mắt nhắm lại đem thần thức trầm nhập thể nội, bắt đầu cảm thụ mỗi một tia linh hồn bổ sung lực lượng, còn có hoàn toàn mới pháp tắc uy lực. Ước chừng qua một khắc đồng hồ, hai người một trước một sau mở hai mắt ra.

Mở hai mắt ra đồng thời, Tôn Ngộ Không trực tiếp trái phải hướng về phía Diêm Thần một điểm, một đạo từ Thổ Nguyên Tổ ngưng tụ mà thành đại thủ trống rỗng xuất hiện tại Diêm Thần đỉnh đầu, không ngừng chút nào ngừng lại trực tiếp một chương vỡ hạ. Cũng ngay lúc đó, Tôn Ngộ Không hai chân nguyên địa Liên Đăng chín lần, cả người trong nháy mắt từ đứng im chuyển thành cấp tốc.

Diêm Thần nhấc lên một chút đầu, nhìn thấy cái kia lăng không đè xuống cự chương, hai mắt không có một chút ba động, chân phải giẫm một cái mặt đất, một đạo hơn ba mét thô xích hồng sắc hóa trụ bỗng nhiên tại Diêm Thần trên thân bộc phát ra. Lửa này trụ trong nháy mắt dâng lên, trực tiếp thì đè vào cái kia vỡ xuống thổ chương phía dưới.

Thừa dịp khe hở này, Diêm Thần giờ lên quái đao Bạo Liệt Phượng Hoàng cả người trong nháy mắt lướt ngang, sau đó tại mặt bên phóng tới Tôn Ngộ Không. Ngay tại cái kia đất đá cự chương cùng hỏa diễm Cự Trụ âm vang đụng vào nhau thời điểm, Tôn Ngộ Không Kim Cô Bổng cùng Diêm Thần Bạo Liệt Phượng Hoàng cũng giao kích cùng một chỗ.

Nguyên bản định hoành nện Diêm Thần phần eo Tôn Ngộ Không khi nhìn đến Diêm Thần cái kia thiêu đốt lên Phượng Hoàng hình hỏa diễm đại đao thời điểm, dứt khoát vứt bỏ công làm thủ, Kim Cô Bổng hoành hồ sơ cách đỉnh đầu.

Dưới một kích này, Bạo Liệt Phượng Hoàng trên thân đao không ngừng du động Phượng Hoàng Hư Ảnh bỗng nhiên hóa quang lóe lên, thì đột nhiên nổ tung. Chẳng qua thì tại bạo tạc trong nháy mắt Diêm Thần bỗng nhiên cảm giác không đúng. Không kịp nghĩ nhiều, trong tay đại đao trực tiếp dựng thẳng gánh ở trên lưng.

Đúng lúc này, Diêm Thần phía sau truyền đến một cỗ lực lượng khổng lồ, lực lượng này to lớn mặc dù là ngăn cách Bạo Liệt Phượng Hoàng chẳng qua y nguyên chấn động đến Diêm Thần khí huyết cuộn cuộn. Hướng về phía trước liền đạp ba bước, mới đem cái này trùng kích lực miễn cưỡng triệt tiêu. Cái này lớn trùng kích lực vừa tiêu tan, Diêm Thần quát khê một tiếng, Bạo Liệt Phượng Hoàng đao trên người du động xích hồng sắc Phượng Hoàng bỗng nhiên Phá Đao mà ra.

Kỳ thực ngay tại Diêm Thần đem Bạo Liệt Phượng Hoàng dựng thẳng tại phía sau thời điểm thì đã thấy vừa mới đứng tại trước người mình hoành nâng Kim Cô Bổng ngăn trở chính mình nhất kích Tôn Ngộ Không vậy mà sớm trong bạo tạc bị tạc thành vô số toái phiến.

Diêm Thần đương nhiên biết đây tuyệt đối không phải Tôn Ngộ Không phòng ngự lực vấn đề, đây nhất định là phân thân của hắn. Cho nên mới vội vàng dùng đại đao ngăn trở ở sau lưng. Quả nhiên, đao kia thân Phượng Hoàng vừa ra thì vòng quanh Diêm Thần thân thể không được xoay tròn. Có cái này Phượng Hoàng hộ thể, Tôn Ngộ Không cũng không dám tùy tiện tiến công. Nguyên có Diêm Thần quay người lại liền thấy sau lưng Tôn Ngộ Không, hai tay đá lấy Kim Cô Bổng, đối với hắn cười hắc hắc.

Nguyên bản bởi vì Tôn Ngộ Không lúc trước học nghệ thời điểm học phân thân là lấy Hầu Mao vì đó bản thể, nói cách khác chỉ có dùng Hầu Mao Tôn Ngộ Không mới có thể biến hóa ra vô số phân thân. Chỗ tốt như vậy là phân thân thời điểm đối với tự thân tiêu hao rất nhỏ, thể nhưng là khuyết điểm cũng là một khi không có Hầu Mao, cái này phân thân thuật liền không thể dùng.

Chẳng qua nguyên lai nơi nào sẽ nghĩ đến chính mình có một ngày biết lấy linh hồn trạng thái tồn tại a, nguyên có tại Hoàng Tuyền thế giới Tôn Ngộ Không phân thân thuật cơ vốn cũng không có thể sử dụng. Chẳng qua tại tấn thăng cửu vân về sau, Tôn Ngộ Không vậy mà có thể đem linh hồn phân hóa ra vô số linh hồn tơ mỏng lấy đặt tới Hầu Mao công hiệu. Nguyên có vừa rồi mới có thể lấy phân thân thuật lừa qua Diêm Thần, chẳng qua Diêm Thần chiến đấu ý thức cũng xác thực lợi hại, trong nháy mắt thì phát giác đó là phân thân từ đó lấy thân đao phòng ngự sau lưng.

Ngay tại Tôn Ngộ Không hướng về phía Diêm Thần cười hắc hắc công phu, Diêm Thần bốn phía bỗng nhiên lại xuất hiện tám cái giống nhau như đúc Tôn Ngộ Không, cái này tám cái Tôn Ngộ Không đều là cầm trong tay Kim Cô Bổng, phân biệt lấy quét, bổ, vòng, gánh, đâm, nện, gọt, điểm phương thức tại tám cái phương hướng đánh tới, trong nháy mắt liền đem Diêm Thần tất cả đường lui toàn bộ phong kín.

Diêm Thần biết cái này tám cái Tôn Ngộ Không khẳng định đều là phân thân, nhưng là cũng không dám khinh thường, nếu như cái này tám cái đều là phân thân còn tốt, coi như thật đánh tới trên thân cũng không nhiều lắm thương tổn, thể nhưng là liên sợ chân chính Tôn Ngộ Không trộn lẫn tại cái này trong tám người.

Hít sâu một hơi, Diêm Thần trên thân không ngừng vòng quanh xoay tròn Hỏa Phượng Hoàng bỗng nhiên biến lớn, thành làm một cái cao có chừng năm mét Phượng Hoàng Hư Ảnh đem Diêm Thần bao phủ ở bên trong. Cái kia tám cái Tôn Ngộ Không sở hữu công kích toàn bộ rơi vào cái kia Hỏa Phượng Hoàng hư ảnh phía trên.

Vốn cho là cái này tám cái phân thân hắn là không bao lớn lực công kích, nào biết cái này cái kia trên phân thân công kích vừa đến, bỗng nhiên hóa thành tám đạo ngũ thái quang mang, cái này ngũ thái quang mang lại đem thân thể của mình chung quanh Phượng Hoàng Hư Ảnh cho phá vỡ một cái động lớn.

Lúc này Diêm Thần khoe mắt liếc qua chợt thấy bên cạnh một mực quan chiến Tê Chiếu bỗng nhiên hướng về chính mình đi tới, chẳng qua Diêm Thần cũng không để ý. Thể nhưng là sau một khắc Tê Chiếu bỗng nhiên tại cái kia phá vỡ bên trong cái hang lớn phi thân mà tiến, sau đó nhất quyền đảo tại Diêm Thần bụng nhỏ thượng, sau đó một chân đá bay, vừa vặn đem Diêm Thần đá hướng Tôn Ngộ Không phương hướng.

Chuyện gì xảy ra Tê Chiếu vì cái gì nhúng tay không phải đã nói để cho ta cùng Tôn Ngộ Không đơn đấu sao

Diễm Thần tư duy vừa tránh, nhân chỉ có thể miễn cưỡng dùng trong tay đại đao bảo vệ trước người mặt, chẳng qua lúc này trong lòng của hắn giết mình, bởi vì trước mắt Tôn Ngộ Không cũng chỉ là cười cười cũng không có động thủ, ngược lại tại sau lưng lại truyền tới một trận kinh phong, sau đó thì cảm giác mình tựa hồ là bị một tòa núi lớn cho đụng một cái.

Cái này, chuyện này rốt cuộc là như thế nào

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 191: 9 Tắc Quyết

Phía sau đánh tới một kích kia, thế đại lực trầm, thẳng đem Diễm Thần đánh lại đụng ở trên vách tường. Chẳng qua bởi vì lúc trước Tê Chiếu một cước kia vừa vận đem Diễm Thần đạp hướng Tôn Ngộ Không phương hướng, lại thêm vừa mới một kích này lực lượng, trực tiếp để Diễm Thần đâm vào Tôn Ngộ Không trên thân. Không có bất kỳ cái gì sức tưởng tượng Diễm Thần liền mang theo Tôn Ngộ Không cùng nhau đụng ở trên vách tường.

Chẳng qua cái này va chạm phía dưới, Tôn Ngộ Không vậy mà lần nữa biến thành vô số toái phiến. Nhìn thấy trước mắt tình cảnh này, Diễm Thần không đề ý phía sau đau rất đau nhức, bỗng nhiên quay đầu, liền thấy đứng phía sau Tê Chiếu, trong tay vậy mà dẫn theo Kim Cô Bồng. Nhìn thấy Diễm Thần quay đầu, lấy tay gãi gãi đầu sau đó hi hi cười một tiếng.

Sau đó nên Diễm Thần ngạc nhiên trong ánh mắt, cái kia Tê Chiếu vậy mà chậm rãi biến thành Tôn Ngộ Không bộ dáng. Diễm Thần nhất thời tròn mắt hộc mồm, đưa tay chỉ Tôn Ngộ Không miệng mở rộng nhưng lại không biết nên nói cái gì.

Chẳng qua Tôn Ngộ Không có thể không quan tâm những chuyện đó, dẫn theo Kim Cô Bồng mấy bước mở ra đã đến Diễm Thần trước người, sau đó nói: "Cho người thời gian ba hơi thở phòng ngự, sau đó, hắc hắc hắc. Ta Lão Tôn rất lâu không có đánh người!"

Nhìn thấy Tôn Ngộ Không đã đến trước người, Diễm Thần tựa như trước lên lui thân bắt, bắt đầu lại phát hiện hai chân của mình tựa hồ không có tri giác, mà lại pháp tắc vận chuyển ở giữa cũng cảm thấy mười phần không khoái, loại tình huống này đừng nói là bay, cũng là động thân thể một cái cũng khó khăn. Chẳng qua Diễm Thần vẫn là lập tức đem thân thể bên ngoài cái kia Hóa Phượng Hoàng hư ảnh thu hồi, đồng thời tại thân thể bên ngoài hình thành một khóa Hồng Bì đại trướng gà.

Không sai, cũng là Hồng Bì đại trướng gà. Cái này chẳng qua cái này trướng gà xác thực rất lớn, chừng cao hơn hai mét, bên ngoài hóa hồng sắc vỏ trướng ba quang lưu chuyển. "Tiểu tử ngươi làm sao còn có biến thành trướng gà chẳng lẽ coi là biến thành trướng gà ta Lão Tôn cũng không dám đánh sao "

Nói đi, Tôn Ngộ Không vùng Kim Cô Bồng cũng là một cái quét ngang. Chẳng qua ngay tại Kim Cô Bồng vừa mới đụng phải cái kia đại trướng gà xác ngoài thời điểm, Kê Đan Xác phía trên hóa quang lóe lên, vô số hỏa diễm gai ngược trong nháy mắt đứng lên, giao thoa hỏa diễm gai nhọn lại đem Kim Cô Bồng lực lượng triệt tiêu hơn phân nửa.

Nguyên cơ lần này quét ngang, vậy mà không có cho cái này đại trướng gà tạo thành bất kỳ thương tổn. Nguyên vốn có chút đắc ý Tôn Ngộ Không nhất thời đến hứng thú, không nghĩ tới tiểu tử này biến thành trướng gà vẫn rất cứng rắn a.

Cười hắc hắc, sau đó Kim Cô Bồng quả thực thì múa thành một đạo gió xoáy, mỗi cái thời gian hô hấp đều không còn có trăm côn đánh xuống. Thế nhưng là chính một chút ba mươi hô hấp về sau, cái này Hồng Bì trướng gà trừ nhan sắc có chút tối nhạt bên ngoài, vậy mà không có chút nào hư hao. Mà lại Kê Đan Xác phía trên gai ngược đã dài đến chừng dài một mét, hiện tại đã không thể để cho làm trướng gà, mà chính là một cái màu đỏ Nhím Không Lỗ.

Đây chính là tròn vẹn hơn ba ngàn lần công kích, vậy mà may thay vào đó Hồng Bì trướng gà không được, Tôn Ngộ Không đã từ nguyên bản hứng thú chuyển thành buồn bình. Hôm nay nếu như không phá cái này trướng gà, chỉ sợ Tôn Ngộ Không cũng sẽ không từ bỏ ý đồ.

"Lão đại, quên đi, người không đánh tan được cái này Phượng Hoàng Đan. Nếu không chúng ta tính toán ngang tay thế nào "

Nghe được Diễm Thần cái này dương dương đắc ý lời nói còn có một bộ cần ăn đòn ngữ khí, quả thực thì là nói: "Đến đánh ta a, nhanh lên đánh ta đi." Cái này gọi Tôn Ngộ Không có thể nào không giận

Sau đó Tôn Ngộ Không hít sâu một hơi, sau đó đem Kim Cô Bồng cầm ở một bên, hai tay pháp quyết liền động, đồng thời miệng bên trong tựa hồ tại đọc lấy cái gì. Rất nhanh, xa ở một bên Tê Chiếu cũng cảm giác trong cả căn phòng sở hữu đích thổ nguyên tố cùng Thổ hệ pháp tắc toàn bộ tại hướng lấy Tôn Ngộ Không hội tụ.

Chín cái hô hấp về sau, tại Tôn Ngộ Không trước người đã xuất hiện một cái cao hơn ba mét màu đen Cự Viên, chỉ bất quá cái này Cự Viên lại hoàn toàn là từ Thổ Hệ Pháp Tắc cùng Thổ Nguyên Tố tạo thành. Tuy nhiên không là sinh mệnh thể, nhưng là cái này Cự Viên bất luận là ánh mắt vẫn là trên người

lông tóc tất cả đều sinh động như thật, dị thường linh động.

Triệu hồi ra cái này Cự Viên về sau, Tôn Ngộ Không rõ ràng có chút mệt mỏi, không xem qua lực lại là thần sắc hưng phấn. "Cửu Tắc Kim Cương Viên, qua đập nát cho ta cái kia Hồng Bì đại trướng gà." Tôn Ngộ Không hướng về phía cái kia Cự Viên phát ra một đạo chỉ lệnh, sau đó liền hai chân hơi cong, sau đó phải tay mang theo Kim Cô Bông một đoạn, một phía khác làm theo tại sau lưng. Eo cũng hơi có chút uốn lượn, Tê Chiếu nhìn ra được, Tôn Ngộ Không đây là tụ lực.

Để cái kia pháp tắc cùng nguyên tố tạo thành Cự Viên không ngừng công kích cái kia Phụng Hoàng Đản, từ đó để ánh mắt không có cách nào làm ra cái gì động tác chỉ có thể bị động phòng ngự, sau đó chính mình thừa cơ tích súc lực lượng, đem lực lượng toàn bộ ngưng tụ vào một điểm, cái này khiến cái kia một kích cuối cùng lực công kích tuyệt độ có thể đề bạt gấp mấy chục lần thậm chí gấp trăm lần.

Mà lại cái kia màu đen Cửu Tắc Kim Cương Viên cũng không phải là phạm vật a, có lẽ ngay cả Tôn Ngộ Không chính mình cũng không biết vì cái gì có thể triệu hồi ra cái này Cự Viên, rất có thể chỉ là tấn thăng làm cửu vân về sau trong đầu đột nhiên thêm ra một số pháp quyết cùng khẩu quyết, mà Tôn Ngộ Không trong chiến đấu theo bản năng dùng đến.

Sở dĩ Tê Chiếu sẽ có phán đoán như vậy, đầu tiên là bởi vì lúc trước Tôn Ngộ Không chưa bao giờ triển lãm qua hoặc là đề cập qua chính mình sẽ còn một chiêu này, cái này hẳn không phải là Tôn Ngộ Không tư tàng, bởi vì hai người trước đó liền đã lẫn nhau bàn giao chiêu số của mình cùng năng lực.

Mà lại cái này triệu hồi ra màu đen Cự Viên, cũng không phải loại kia tùy tiện liền có thể triệu hoán đi ra Nguyên Tố Sinh Vật. Khỏi cần phải nói, nhưng là cái kia màu đen Cự Viên trên người linh tính cũng không phải là những cái kia cứng nhắc đồ đần Nguyên Tố Sinh Vật có thể sánh ngang.

Mà lại Tê Chiếu còn biết, Cửu Tắc Kim Cương Viên cái tên này đặc thù tính, Kỳ Đặc Thù tính cũng không phải là Kim Cương Viên, mà chính là trước mặt Cửu Tắc. Theo Tê Chiếu biết, lấy Cửu Tắc Triệu Hoán Sinh Vật vì đó chiến đấu chiêu thức, đây chính là Vạn Linh cảnh những cái kia từ ca tụng là thần gia hỏa độc hữu.

Vạn Linh cảnh Giới Chủ đã từng lấy này thuật triệu hồi ra qua một cái Cửu Tắc Hồn Thiên thú, Kỳ Thực Lực vậy mà có thể cùng Giới Chủ so sánh. Cuối cùng vẫn là Vạn Linh cảnh Giới Chủ sợ cái này Cửu Tắc Hồn Thiên thú lực sát thương quá khổng lồ mà thu hồi, chỉ sợ muốn tay vịn cái kia Cửu Tắc Hồn Thiên thú, thật đúng là hảo hảo mà bỏ phí lật tay một cái chân. Thậm chí một cái không tra, coi như nắm giữ Trấn Giới Thiên Bì Giới Chủ đều sẽ thụ thương.

Tê Chiếu hiện tại là càng ngày càng nhìn không thấu Tôn Ngộ Không, vốn cho là hẳn chỉ là một cái vận khí tốt đến người nghịch thiên, một lần tình cờ đạt được Trấn Giới Thiên Bì, thế nhưng là về sau lại phát hiện Tôn Ngộ Không lại còn biết Hồn Độn Cự Nhân Tộc Hồn Độn 5 quyết. Cái này tuy nhiên không thể trực tiếp chứng minh Tôn Ngộ Không là Hồn Độn Cự Nhân Tộc người, nhưng lại cũng có được thiên ti vạn lữ quan hệ.

Lại về sau khi hẳn gặp được Vạn Yêu Quốc những người kia thời điểm chợt nhớ tới Tôn Ngộ Không hình dạng vậy mà cùng Vạn Yêu Quốc Giới Chủ Vạn Yêu Vương giống nhau y hệt. Chỉ bất quá bởi vì Tê Chiếu sau khi chết thời gian đã qua quá lâu quá lâu, lâu đến chừng mấy cái vạn vạn năm, dài như vậy thế giới đủ để cho Tê Chiếu quên rất nhiều chuyện.

Chẳng qua ngay tại Tê Chiếu coi là đây chỉ là tình cờ thời điểm, hiện tại phát hiện Tôn Ngộ Không vậy mà lại Vạn Linh cảnh Cửu Tắc quyết. Đây quả thật là để Tê Chiếu làm sao cũng vô pháp bình tĩnh. Tự như Hồn Độn 5 quyết là Hồn Độn Cự Nhân Tộc bằng hiệu một dạng, Cửu Tắc quyết cũng là Vạn Linh cảnh bằng hiệu pháp thuật.

Chẳng qua có thể triệu hồi ra Cửu Tắc thú, tuyệt đối là đối với Cửu Tắc quyết có rất sâu rất sâu lý giải người mới có thể. Người tầm thường nhiều nhất chính là có thể triệu hoán Cửu Tắc chi lực gia thân mà thôi.

Hiện tại Tê Chiếu hết sức tò mò, Tôn Ngộ Không về sau có thể hay không lại đột nhiên dùng ra còn lại mấy cái Đại Thần Quốc bằng hiệu chiêu số, thậm chí, có khả năng hay không hẳn cũng sẽ chiêu kia

Giờ phút này Tê Chiếu thật là loạn, trong lúc nhất thời trong đầu các loại ý nghĩ mạnh mẽ đâm tới, nhưng phần lớn đều vẫn là đang suy đoán thân phận của Tôn Ngộ Không.

Ngay tại Tê Chiếu bởi vì cái này Cửu Tắc Kim Cương Viên xuất hiện mà kinh ngạc thời điểm, ở tại Phụng Hoàng Đản bên trong Diễm Thần thể nhưng là không thể tả a. Hẳn tuy nhiên nhân tại vô trướng bên trong chẳng qua chuyện bên ngoài vật lại có thể thấy nhất thanh nhị sở, nguyên bản tâm lý còn tại cười, coi là Tôn Ngộ Không là tức hồn hèn triệu hồi ra một cái nguyên tố thú, nhưng là rất nhanh hẳn thì hối hận.

Thế này sao lại là cái gì nguyên tố thú a, nhìn cái kia linh hoạt nhúng tay cùng tràn ngập trí tuệ ánh mắt, thậm chí là cái kia nhân tính biến hóa nụ cười, lại thêm cái kia khủng bố tới cực điểm lực lượng cùng tốc độ, tất cả đều chứng minh cái này căn bản không phải nguyên tố thú, về phần đến cùng là cái gì, Diễm Thần hoàn toàn không đoán ra được.

Thậm chí Diễm Thần cảm thấy cái này Cự Viên mới là Tôn Ngộ Không bản thể, mà cái kia đứng yên lấy tại tụ lực chi là một bộ phận thân.

Ngay tại Diễm Thần vừa định xuất sinh cầu xin tha thứ nhận thua thời điểm, vốn chỉ là đứng trên mặt đất dùng song quyền không ngừng đâm vào Phụng Hoàng Đản Cự Viên bỗng nhiên phát ra một trận tiếng gào. Sau đó vậy mà xoay người hai tay vòn quanh, đem viên này Phụng Hoàng Đản cho ôm.

Bảo trụ cái này Phụng Hoàng Đản về sau, cái kia Cửu Tắc Kim Cương Viên lại phát ra một trận vui sướng gọi tiếng, sau đó thân thể nguyên địa bỗng nhiên chuyển lên, đại khái ngược lại có mười mấy vòng mấy lúc sau, song nhẹ buông tay liền đem Phụng Hoàng Đản ném ra. Phụng Hoàng Đản vừa bay ra, trực tiếp thì đâm vào mặt khác trên vách tường.

Bởi vì làm lực lượng quá khổng lồ, mà lại Phượng Hoàng Đản vô trùng lại mười phần cứng rắn, nguyên cơ đụng vào trên tường về sau lại bắn ra qua. Có thể là vừa vụn bắn ra qua lại bị cái kia Cửu Tắc Kim Cương Viên nhảy lên một cái cho ôm vào trong ngực, sau khi rơi xuống đất lại là xoay tròn sau đó ném ra, sau đó tại ôm lấy, xoay tròn, lại ném ra.

Nguyên bản tại tụ lực Tôn Ngộ Không cùng suy đoán Tôn Ngộ Không thân phận Tê Chiếu đã triệt để ngốc, thậm chí Tôn Ngộ Không tụ lực đều đã dừng lại. Không biết khi nào thì đi đến Tê Chiếu bên người, cùng hắn cùng một chỗ ngồi dưới đất đếm lấy: "Ba lần, mười hai vòng, bốn lần, mười lăm vòng, năm lần. . ."

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 192: Hỏa Nhãn Kim Tinh tiến hóa

Rốt cục, tại Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu ngồi dưới đất mấy đạo thứ hai mươi vòng thời điểm, cái kia Cửu Tắc Kim Cương Viên bỗng nhiên dừng lại, dùng chân đá đá ngã trên mặt đất đã bất tỉnh nhân sự Diễm Thần, lộ ra mười phần không thú vị. Chẳng qua tựa hồ còn có chút không cam tâm, cái kia Cự Viên từ từ ngồi xổm xuống, sau đó đem đã phân thành ba cánh Phượng Hoàng Đản vô trùng lại ghép lại với nhau.

Thế nhưng là cái này đã vỡ vụn vô trùng làm sao chấp vá lên, hơn nữa còn là đem Diễm Thần cho nhét ở bên trong, cái này Cự Viên nhẹ buông tay, hợp lại tốt vô trùng trực tiếp thì vỡ ra.

Chẳng qua cái này Cự Viên mặc dù có chút bức bối nhưng là cũng không hề từ bỏ, mà chính là lại một lần ghép lại với nhau về sau, bỗng nhiên lấy tay ở trong miệng bôi ra một nắm lớn nước bọt, sau đó bôi tại vô trùng bên ngoài.

Ngồi bên cạnh Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu con mắt đều nhìn ngốc, chỉ bất quá từ hai người khóe miệng thỉnh thoảng run rẩy có thể nhìn ra được hai người chính đang cực lực nín cười.

Dùng nước bọt đem toàn bộ Phượng Hoàng Đản đều bôi một lần về sau, Cự Viên thận trọng buông tay ra, thế nhưng là buông tay sau không đến ba cái hô hấp, vô trùng lần nữa vỡ ra. Lần này Cự Viên lộ ra nhưng đã mất đi tính nhẫn nại, hai tay có chút uể oải vỗ vỗ đầu, sau đó đem cái kia ba cánh Kê Đản Xác nhặt lên, ôm vào trong ngực bốn phía nhìn xem, sau đó bỗng nhiên nhãn tình sáng lên, thì mấy cái nhảy lên nhảy đến cái kia duy nhất một cánh cửa sổ bên cạnh.

Nhìn thấy Diễm Thần một mặt nước bọt nằm trên mặt đất nửa chết nửa sống, Tê Chiếu cùng Tôn Ngộ Không cũng đi qua, mặc dù biết Diễm Thần chắc chắn sẽ không có việc gì, nhưng là bị xem như cầu lại nên lại chuyển, coi như không chết cũng chắc chắn sẽ không dễ chịu. Đáng lẽ dự định vỗ vỗ Diễm Thần mặt để hắn thanh tỉnh một chút, thế nhưng là nhìn thấy Diễm Thần mặt mũi tràn đầy đều là cái kia Cự Viên nước bọt, Tê Chiếu một mặt ghét bỏ từ bỏ.

Chẳng qua vừa quay đầu muốn tìm cái thứ gì đánh thức Diễm Thần thời điểm, chợt thấy Tôn Ngộ Không cây kia ở sau lưng vô ý thức tạo động cái đuôi. Sau đó xấu xa cười một tiếng, lớn tiếng nói: "Hầu Tử a, ngươi vì sao lại dùng Cửu Tắc quyết a cũng là triệu hồi ra cái này Cửu Tắc Kim Cương Viên chiêu số."

Nếu như không sai, Tôn Ngộ Không bị Tê Chiếu tra hỏi chuyển đi tâm tư, mà nên Tôn Ngộ Không một cẩn thận hồi tưởng thời điểm, chợt phát hiện trong đại não thêm ra rất nhiều thứ, những vật này đều lúc trước chưa bao giờ thấy qua nghe qua, tựa như là bỗng nhiên ở giữa xuất hiện.

Cái này bỗng nhiên xuất hiện đồ vật, là một bộ tên là Cửu Tắc quyết vận công pháp quyết khẩu quyết còn có thủ quyết. Nhìn những thứ này mặc danh kỳ diệu tại trong trí nhớ thêm ra đến đồ vật, Tôn Ngộ Không có chút buồn bức, bởi vì tại cảm giác của hắn thứ này mặc dù là đột nhiên xuất hiện nhưng lại hết sức quen thuộc, giống như đây chỉ là bị chính mình quên một thứ gì đó sau đó lại đột nhiên nhớ tới một dạng.

Trong đầu đem cái kia Cửu Tắc quyết từ đầu cẩn thận nhìn một lần, càng xem loại cảm giác này càng quen thuộc, thậm chí đến phía sau thời điểm Tôn Ngộ Không đã hai mắt nhắm lại thế nhưng là miệng bên trong cũng không ngừng mà đọc lấy cái kia Cửu Tắc quyết phía trên văn tự. Làm Cửu Tắc quyết phía trên một chữ cuối cùng niệm cho tới khi nào xong thôi, Tôn Ngộ Không tâm lý bỗng nhiên nhiều một loại nào đó minh ngộ.

Thế nhưng là đúng lúc này, hắn bỗng nhiên cảm giác được cái đuôi trên mát lạnh, sau đó đột nhiên mở hai mắt ra. Mở to mắt lần đầu tiên nhìn thấy, cũng là Tê Chiếu chính nằm lấy cái đuôi của mình tại Diễm Thần trên mặt cọ qua cọ lại. Tôn Ngộ Không nhất thời thì giận, không nói hai lời vung Kim Cô Bổng thì hướng Tê Chiếu đập tới.

Nào biết được Tê Chiếu đã sớm chú ý đến Tôn Ngộ Không động tác, nguyên cơ tại Tôn Ngộ Không Kim Cô Bổng vừa mới nâng lên trong nháy mắt liền đã phi thân trở ra, thế nhưng là Tôn Ngộ Không Kim Cô Bổng cũng đã nên đem xuống tới.

Vạn Vạn không nghĩ đến Tôn Ngộ Không một cơn này từ vẫn là đập phải người, chỉ bất quá không phải Tê Chiếu, mà chính là nằm trên mặt đất hôn mê

bất tỉnh Diễm Thần. Nguyên bản đang ở hôn mê Diễm Thần, bỗng nhiên lần nữa phát ra một tiếng kêu rên, sau đó bỗng nhiên ngồi xuống. Chẳng qua làm trước tiên cũng là ôm bụng ngược lại ở một bên.

Tôn Ngộ Không một mặt lúng túng đứng ở một bên, muốn lên trước đỡ lấy Diễm Thần lại lại lo lắng bị nước bọt dính vào, có thể là bất kể đi, đây cũng là bị chính mình không cẩn thận đánh cho tới.

"Hầu Tử, ta sai, thật sai, ta về sau nếu là lại cùng ngươi đơn đấu, liền đem tên của ta đảo lại niệm." Diễm Thần một bên kêu rên một bên mặt mũi tràn đầy hối hận nói.

Tê Chiêu né tránh Tôn Ngộ Không một giây về sau, vừa vặn nhảy đến chỉ ba người trước chông chát những Liễu Thương Đan Dược đó loại hình địa phương, vội vàng nhặt lên mấy cái bình ngọc thì ném tới Diễm Thần bên cạnh nói: "Tranh thủ thời gian uống thuốc đi, còn có, đem ngươi trên mặt nước bọt chà chà, nhìn lấy thật buồn nôn."

Tê Chiêu vừa nói xong, nguyên bản đứng tại chỗ kia cửa sổ cái khác Cửu Tắc Kim Cương Viên tựa hồ là phát hiện thứ gì đồng dạng ngao ngao trực khiếu, một tay nện đầm lòng ngực, sau đó cầm qua trong tay kia nắm lấy ba mảnh vỏ trứng, vẩy vẩy cả vai, hướng về phía ngoài cửa sổ thì ném ra, tư thế kia, cái kia lực đạo, thấy thế nào cái này Cự Viên trước kia cảm thấy làm không ít việc này.

Làm cái kia Cự Viên ném xong ba mảnh vỏ trứng về sau, tựa hồ vẫn chưa thỏa mãn vẫn còn muốn tìm thứ gì ném ra, hai cái đồng linh lớn con mắt đối tới đối lui chợt thấy trên đất Diễm Thần, vỡ ra miệng rộng cười hắc hắc, dọa đến Diễm Thần run một cái.

Tôn Ngộ Không càng là vội vàng kết động thủ quyết, thu hồi cái này Cửu Tắc Kim Cương Viên, không phải vậy nếu là thật không cẩn thận bị hấn đem Diễm Thần tại cửa sổ ném ra bên ngoài, vậy coi như thảm.

Nhìn thấy Tôn Ngộ Không thu hồi Cự Viên, Diễm Thần vội vàng thở dài ra một hơi, chẳng qua khi nhìn đến Tôn Ngộ Không đi tới thời điểm, vội vàng dùng tay chống đất vội vàng lui lại."Đại ca, Đại Thánh, đừng tới đây, ta hiện tại là sợ ngươi. Còn lại cái này hai tháng ta tình nguyện mỗi ngày đi ngủ cũng không cùng hai ngươi chơi, một cái so một cái."

Trước đó Diễm Thần thì cùng Tê Chiêu giao thủ qua, kết quả bị Tê Chiêu ngược cũng không tìm tới Bắc, nguyên có lần này Diễm Thần tại thực lực tăng mạnh về sau cũng không có tìm Tê Chiêu báo thù mà chính là tìm tới Tôn Ngộ Không. Có thể là làm sao biết cái này Tôn Ngộ Không càng thêm, chẳng những có thể là sử dụng phân thân thậm chí có thể lấy linh hồn trạng thái tiến hành biến hóa.

Mà lại sau cùng triệu ra khủng bố Cự Viên, thậm chí ngay cả chính mình phòng ngự mạnh nhất Phượng Hoàng Đan đều có thể đánh vỡ, mặc dù mình cũng không có triệu hoán hoàn toàn thể Phượng Hoàng Đan, thế nhưng là cái kia Cự Viên vậy mà có thể không nhìn Phượng Hoàng Đan phía trên vô số hỏa diễm gai nhọn, cái này đầy đủ Diễm Thần giật mình.

Chính mình coi là trang bị đến tận răng phòng ngự, tại cái kia Cự Viên trong nắm quả thực cũng là một cái có thể tùy ý đá tới đá vào bóng cao su, mà lại sau cùng chẳng những đem phía trên hỏa diễm gai nhọn toàn bộ bong ra từng mảng, thậm chí còn cho đánh nát. Đây rốt cuộc là thứ đồ gì a

Nhìn thấy Diễm Thần chật vật dạng, Tôn Ngộ Không cũng cảm thấy rất không có ý tứ. Sau đó gỡ gỡ đầu, cầm qua một cái đại quả đào muốn đưa cho Diễm Thần, bất quá tay vừa duỗi ra một nửa tựa hồ lại không nổi, cầm về hung hăng cắn một cái mới lần nữa đưa cho Diễm Thần. Nửa dựa vào vách tường Diễm Thần nhìn thấy Tôn Ngộ Không cử động này, kém chút không có trực tiếp tức chết.

Một phen đùa giỡn về sau, Diễm Thần tùy tiện bị đánh rất chật vật, nhưng là cũng không có gì đáng ngại, ăn một hạt khôi phục linh hồn bị thương đan dược liền đã triệt để khôi phục. Ba người lại nghỉ ngơi một trận, đợi Tôn Ngộ Không đã đem vừa mới cái kia Cửu Tắc quyết toàn bộ lĩnh ngộ về sau, ba người cảm giác đến tiếp tục đối chiến.

Chỉ có thực chiến mới là tăng thực lực lên phương pháp nhanh nhất, đặc biệt là Tôn Ngộ Không nóng lòng thử một lần vừa mới lấy được cái này Cửu Tắc quyết. Tuy nhiên Tôn Ngộ Không đã có thể sử dụng triệu hoán Cửu Tắc thủ cái này Cửu Tắc quyết bên trong hiếm thấy nhất một chiêu, chẳng qua nó chiêu số của hắn Tôn Ngộ Không chỉ là trên lý luận sẽ dùng nhưng là cũng không có thực tế sử dụng tới, nguyên có rất muốn thử một lần uy lực. Mà lại Tôn Ngộ Không từ nơi sâu xa cảm giác được chính mình cái kia tại Bàn Cổ giới thì lĩnh ngộ được Hỗn Độn 5 quyết, tựa hồ cũng có chút biến hóa, bất quá bây giờ hắn tập trung tinh thần đều tại Cửu Tắc quyết phía trên, nguyên có tạm thời không đề ý đến cái kia Hỗn Độn 5 quyết.

Lần này, là Tê Chiêu đối chiến Tôn Ngộ Không. Thứ nhất là Diễm Thần chết sống không đánh, chỉ ở một bên quan chiến, thứ hai Tê Chiêu cũng muốn biết Tôn Ngộ Không Cửu Tắc quyết đến cùng lĩnh ngộ tới trình độ nào, mà lại trong chiến đấu, có thể hay không còn có thể đột nhiên lại dùng ra cái gì nó chiêu số của hắn.

Cứ như vậy, tại Diễm Thần trong ngực ôm vô số thức ăn ánh mắt mong chờ giữa, Tê Chiêu trong nháy mắt liền vào nhập ấn thân trạng thái. Chẳng qua ngay tại Tê Chiêu vừa mới đi vào ấn thân thời điểm, Tôn Ngộ Không trên mặt hột nhiên không sai lộ ra mười phần vẻ mặt ngạc nhiên. Bởi vì Tôn Ngộ Không vừa mới đang định sử dụng Hóa Nhân Kim Tinh, tuy nhiên Hóa Nhân Kim Tinh cũng không thể nhìn thấy Tê Chiêu thân hình, nhưng là nhiều năm qua thói quen vẫn là để Tôn Ngộ Không mỗi lần lúc chiến đấu chính là theo bản năng liền mở ra Hóa Nhân Kim Tinh.

Chẳng qua lần này Tôn Ngộ Không chợt phát hiện chính mình Hóa Nhân Kim Tinh vậy mà không biết lúc nào tiến hóa thành đẳng cấp cao nhất, phóng nhân Càn Khôn. Lời nói đầu đã nói qua Tôn Ngộ Không Hóa Nhân Kim Tinh chia làm chín cấp bậc, cái này Hóa Nhân Kim Tinh đẳng cấp đề bạt mười phần khó khăn, từ khi tiến vào Hoàng Tuyền thế giới, Tôn Ngộ Không thực lực của mình không ngừng mà đề bạt thế nhưng là Hóa Nhân Kim Tinh lại không chút nào tiến thêm.

Hiện tại ngược lại tốt, Hóa Nhân Kim Tinh chẳng những tiến hóa, mà lại biết đến cao nhất đẳng cấp thứ chín, phóng nhân Càn Khôn cảnh giới. Chẳng lẽ, Hóa Nhân Kim Tinh cùng cái này Cửu Tắc quyết còn có có liên hệ gì không được tuy nhiên Cửu Tắc quyết bên trong có thứ nhất gọi là thiên địa đạo mất

thứ nhất, nhưng là mình còn một mực không có tu luyện qua đây.

Chẳng qua ngay tại Tôn Ngộ Không cũng sờ công phu, Tê Chiếu đã lén người mà tiến, trong tay hai thanh lam sắc Thiết Hoàn, trực tiếp hướng về phía Tôn Ngộ Không bên eo cắt ngang mà đến.

Chẳng qua Tôn Ngộ Không lại không chút do dự rung thân uốn éo Kim Cô Bồng liền đã ngăn trở Tê Chiếu Vô Tướng tuyệt tung. Tại hai người binh khí giao tiếp trong nháy mắt, chỗ va chạm bỗng nhiên nổ lên một đoàn màu xanh đậm Băng Hoa, đồng thời một tòa Băng tháp trống rỗng xuất hiện, hướng về phía Tôn Ngộ Không đỉnh đầu thẳng nện xuống.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 193: Thứ này là ai

Tôn Ngộ Không đầu thoáng vừa nhấc, thì đã thấy đỉnh đầu cái kia Băng tháp. Bởi vì Tôn Ngộ Không ba người chỗ chính là một tòa cự tháp bên trong, tuy nhiên gian phòng kia rất lớn, chùng cao mười mét, mà lại cũng rất rộng rãi, có thể là đối với Tê Chiếu Băng Hoàng Tháp tới nói, vẫn là có vẻ hơi chật hẹp.

Vì không bị không gian ảnh hưởng, nguyên cơ Tê Chiếu đành phải đem Băng Hoàng Tháp biến thành cao hơn ba mét, coi như như thế, Tê Chiếu vẫn cảm thấy có chút co quắp. Chẳng qua Tê Chiếu động tác trên tay có thể cũng không chậm, làm Băng Hoàng Tháp xuất hiện tại Tôn Ngộ Không đỉnh đầu ba mét chỗ hư không về sau, Tê Chiếu tay phải hướng phía dưới hung hăng vung lên, Băng Hoàng Tháp mang theo lạnh thấu xương hàn khí trực tiếp đập xuống giữa đầu.

Tôn Ngộ Không trước đó thế nhưng là thấy tận mắt Diễm Thần bị Băng Hoàng Tháp cho vây khốn đáng vẻ, biết ngay cả Diễm Thần Phượng Hoàng hóa đều không thể chống đỡ, vậy mình đoán chừng cũng không đùa. Mà nên ngày Tê Chiếu nói cái này Băng Hoàng Tháp Khốn Nhân chỉ là bước đầu tiên, cái kia đằng sau khẳng định còn sẽ có kinh khủng công kích, cái này Tôn Ngộ Không thì lại không dám khinh thường.

Chẳng qua nếu như vậy né tránh, vậy nhất định sẽ bị Tê Chiếu cho thừa cơ đánh lén. Chính mình tuy nhiên có thể bằng vào tiến hóa làm đỉnh cấp Hòa Nhân Kim Tinh miễn cưỡng phát giác được Tê Chiếu thân ảnh, nhưng là tránh né trên đường khẳng định sẽ xuất hiện sơ hở.

Tư duy như tia chớp đồng thời, Tôn Ngộ Không giơ tay lên, ném ra ngoài Kim Cô Bồng. Kim Cô Bồng bị Tôn Ngộ Không ném ra ngoài về sau bỗng nhiên biến lớn. Vén vện nửa cái hồ hấp thời gian cũng chưa tới liền đã biến thành một cây so Tê Chiếu Băng Hoàng Tháp còn lớn hơn Cự Trụ.

Tê Chiếu nhìn thấy Tôn Ngộ Không lại là muốn dùng Kim Cô Bồng để ngăn cản Băng Hoàng Tháp, sau đó cổ tay khẽ đảo một điểm, Băng Hoàng Tháp cũng cấp tốc biến lớn, chẳng qua lại không có biến cao mà chính là không ngừng biến lớn. Băng Hoàng Tháp thay đổi nhanh, Kim Cô Bồng càng nhanh, luôn luôn so Băng Hoàng Tháp thô trên như vậy một điểm, từ đó để Băng Hoàng Tháp vô pháp đem Kim Cô Bồng phong tạt trong tháp.

Bên cạnh nguyên bản xem trò vui Diễm Thần mi đầu nhảy một cái, vội vàng ôm trên mặt đất thức ăn hướng về bên tường chạy tới. Trò cười, nếu không chạy liền bị Kim Cô Bồng không ngừng biến lớn thân gây đụng vào. Tê Chiếu nhìn thấy Kim Cô Bồng biến hóa tốc độ so với chính mình Băng Hoàng Tháp phải nhanh hơn như vậy một điểm, liền biết muốn dựa vào Băng Hoàng Tháp đến vây khốn Tôn Ngộ Không là không thể nào. Sau đó hai tay nắm cùng một chỗ sau đó dụng lực hướng phía dưới nhấn một cái.

Một bên khác Băng Hoàng Tháp bỗng nhiên đỉnh chỉ biến hóa, sau đó tựa hồ là bỗng nhiên gia tăng mấy lần trọng lượng, trực tiếp liền đem Kim Cô Bồng đè tại tháp hạ. Đồng thời đồng thời tại trên thân tháp lan tràn ra vô số hàn khí, rất nhanh liền đem Kim Cô Bồng cho đóng băng thành một cây đại Băng Trụ.

Tê Chiếu ý nghĩ là đã không thể vây khốn Tôn Ngộ Không, vậy không thể làm gì khác hơn là lùi lại mà cầu việc khác phong hấn Kim Cô Bồng. Cứ như vậy tay mình cầm Vô Tướng tuyệt tung thế nhưng là Tôn Ngộ Không cũng chỉ có thể tay không tác sát. Nếu như là vốn có thân thể tình huống dưới có lẽ Tôn Ngộ Không còn có thể bằng vào thân thể trình độ cứng cáp chống đỡ mấy lần, nhưng là bây giờ là linh hồn trạng thái, chỉ cần Tôn Ngộ Không dám dùng linh hồn trạng thái thân thể đón đỡ chính mình Vô Tướng tuyệt tung, cái kia Tê Chiếu thì có lòng tin đem Tôn Ngộ Không cho đóng băng.

Trông thấy Tê Chiếu vậy mà đóng băng chính mình Kim Cô Bồng, Tôn Ngộ Không cũng có chút lảng, nào có dạng này vừa mới bắt đầu đánh liền đem chính mình Kim Cô Bồng cho đóng băng

Kim Cô Bồng bị băng phong ờ, nguyên cơ Tôn Ngộ Không vô ý thức liền muốn té ra Trấn Giới Thiên Bi. Thế nhưng là bỗng nhiên nghĩ đến Trấn Giới Thiên Bi cũng bị Tê Chiếu cho cầm dùng. Hai tay ở trên người sờ một vòng, Tôn Ngộ Không buồn bực phát hiện mình vậy mà không có binh khí, tuy nhiên thể nội còn có lúc trước Na Tra Hỏa Tiêm Thương Càn Khôn Quyền cùng Hỗn Thiên Lăng, nhưng là đến một lần Tôn Ngộ Không căn bản không có từng tế luyện, thứ hai coi như lấy ra Tôn Ngộ Không cũng không cho rằng lại là Tê Chiếu cái kia Chí Tôn Thần Khí đối thủ.

Mắt thấy Tê Chiếu đã một mặt đắc ý xông đem tới, Tôn Ngộ Không cái khó ló cái khôn, bỗng nhiên nhanh chóng lùi về phía sau đến Diễm Thần bên cạnh, lời nói đều không nói trực tiếp rút ra Diễm Thần cầm tại đại đao trên đất Bạo Liệt Phượng Hoàng.

Kỳ thực Tôn Ngộ Không cũng là không có cách, Kim Cô Bồng cùng Trấn Giới Thiên Bì cũng không thể dùng, cũng không thể bằng vào một đôi bàn tay qua cùng người ta Chỉ Tôn Thần Khí chống lại đi nguyên cơ dưới tình thế cấp bách chợt thấy Diễm Thần ở nơi đó một mặt đã nghiền biểu lộ, Tôn Ngộ Không nhất thời cũng là nhân tình sáng lên.

Coi như mình không có thể phát huy Bạo Liệt Phượng Hoàng uy năng, nhưng là dù sao đây cũng là một kiện Thần Binh, ngăn cản được Tê Chiếu Song Hoàn công kích cũng không thành vấn đề. Chỉ cần có thể ngăn trở Tê Chiếu công kích, chính mình liền có thể dùng ra Cửu Tắc quyết bên trong chiêu số.

Chẳng qua Tôn Ngộ Không không nghĩ tới cái kia Bạo Liệt Phượng Hoàng vừa đến tay, bỗng nhiên một trận ám áp tại trên đao theo Tôn Ngộ Không hai tay truyền lại đến Tôn Ngộ Không trên thân. Bị cái này ám áp chấn động, nguyên bản bởi vì Băng Hoàng Tháp xuất hiện cùng Tê Chiếu có thể tán phát hàn khí đều nhanh chóng yếu bớt. Không có Tê Chiếu cái kia hàn khí quấy nhiễu, Tôn Ngộ Không chỉ cảm thấy toàn thân lực lượng bạo tăng, đan tay mang theo đại đao Bạo Liệt Phượng Hoàng, trực tiếp tiếp tục hướng phía trước xông lên, sau đó phi thân vọt lên, hai chân tại vách tường tại đảo ngược đập một cái, người đã hướng về sau lưng tiến lên.

Ở giữa không trung Tôn Ngộ Không cái thành hai tay cầm đao, Bạo Liệt Phượng Hoàng giơ lên cao cao, nhắm ngay Tê Chiếu đỉnh đầu cũng là một đao đánh xuống. Một đao kia uy mãnh tuyệt luân bá đạo vô cùng, vậy mà để Tê Chiếu sinh ra một loại đối mặt Vũ Trụ Thiên Địa vạn vật cảm giác. Mà lại toàn bộ thân đao cũng trong nháy mắt biến đến đỏ bừng, tựa hồ là vừa mới tại than lửa bên trong lấy ra một dạng, cái kia nóng rực khí lãng đã trước tại thân đao trùng kích tại Tê Chiếu trên thân.

Ngay tại Tê Chiếu kinh ngạc tại cái này Bạo Liệt Phượng Hoàng phía trên tán phát khủng bố nhiệt độ thời điểm, đại đao đã theo Tôn Ngộ Không thể xông bổ xuống. Tê Chiếu đến không kịp trốn tránh, hai thanh lam sắc Thiết Hoàn bỗng nhiên biến thành màu xanh đậm lên một lượt mặt cấp tốc ngưng kết ra một tầng thật dày băng cứng. Cực kỳ nguy cấp thời khắc, Tôn Ngộ Không nắm Bạo Liệt Phượng Hoàng đã nện ở Tê Chiếu giơ cao lên Song Hoàn phía trên.

Sau đó một tiếng kịch liệt nổ tung, cái này nổ tung cực kỳ mãnh liệt, đem nơi xa đã nhìn tròn mắt hốc mồm Diễm Thần vọt thẳng dựng ở trên tường. Mà chính vị tại nổ tung chính phía dưới Tê Chiếu càng là toàn bộ triệt để tiếp nhận cái này kinh khủng bạo tạc lực.

Lần này Bạo Liệt Phượng Hoàng nổ tung chẳng những đem Tê Chiếu nổ ra thân hình, mà lại đem Vô Tướng tuyệt tung phía trên bám vào Hàn Băng nổ không còn một mảnh, một lam một hồng hai thanh binh khí đều mang độc thuộc tại khí thế của mình hung hăng đụng vào nhau, người nào đều chưa từng để mây may.

Chẳng qua đúng lúc này, Tôn Ngộ Không trên thân bỗng nhiên hồng quang lóe lên, Bạo Liệt Phượng Hoàng trên thân đao nguyên bản một mực du tẩu Phượng Hoàng Hư Ảnh bỗng nhiên xuất hiện tại Tôn Ngộ Không bên cạnh, đang phát ra một tiếng vui sướng Phượng Minh về sau, vậy mà bỗng dưng biến đại hơn hai lần, mà lại trên người hồng quang càng hơn, nhìn qua vậy mà hơi trắng bệch.

Biến lớn về sau Phượng Hoàng Hư Ảnh lại vòng quanh Tôn Ngộ Không đi một vòng về sau lại trở lại Bạo Liệt Phượng Hoàng thân đao bên trong, sau đó Tôn Ngộ Không tựa hồ là đột nhiên phát hiện cái gì, biểu lộ sững sờ, không khỏi nhanh lại cười to lên, sau đó nói: "Phượng Hoàng Cửu Liên bạo, bạo!"

Tôn Ngộ Không vừa dứt tiếng, Bạo Liệt Phượng Hoàng trên bỗng nhiên lần nữa hiện lên một đạo hồng quang, đồng thời trên thân đao cùng Tê Chiếu Vô Tướng tuyệt tung tiếp xúc địa phương tự dưng lần nữa sinh ra kịch liệt nổ tung.

Mà lại cái này cũng chưa hết, hồng quang chớp liên tục chín lần, Bạo Liệt Phượng Hoàng liền liên tục nổ chín lần. Chẳng qua tại một lần cuối cùng thời điểm, nguyên bản một mực ở vào trung tâm vụ nổ Tê Chiếu bỗng nhiên phát ra một tiếng như là đã thú nộ hống, sau đó sau lưng Tê Chiếu bỗng nhiên xuất hiện một đạo thân ảnh màu lam.

Bởi vì Tôn Ngộ Không cách quá gần thấy không rõ cái này hư ảnh là cái gì, chẳng qua nơi xa thiếp ở trên vách tường Diễm Thần lại thấy rõ ràng, cái này hư ảnh lại chính là Tê Chiếu bản thân, đồng dạng cầm trong tay cái này hai thanh Thiết Hoàn. Bóng người này xuất hiện về sau, trong cả căn phòng bỗng nhiên rơi xuống càng nhiều tuyết.

Tại cái này tuyết lớn giữa, Tôn Ngộ Không cũng cảm giác Bạo Liệt Phượng Hoàng phía dưới Song Hoàn trên đột nhiên truyền đến một cỗ cực độ lạnh lẽo, vội vàng rút về Bạo Liệt Phượng Hoàng, đồng thời lui ra phía sau ba bước.

Thế nhưng là tại cái kia nhao nhao tuyết lớn cùng màu trắng hàn khí giữa, Tôn Ngộ Không căn bản thấy không rõ Tê Chiếu đến cùng thể nào, chỉ là một loại cảm giác hết sức nguy hiểm tại cái kia Tê Chiếu đứng yên địa phương truyền đến. Tôn Ngộ Không tuy nhiên nghi hoặc tuy nhiên lại không dám động, phảng phất chỉ có chính mình một động tác cơ hội bị cái kia nguy hiểm trong nháy mắt nuốt hết. ngay tại Tôn Ngộ Không cảm giác tứ chi bởi vì phiêu phiêu sai sai đại học mà có chút cứng ngắc thời điểm, bỗng nhiên tại phía bên ngoài cửa sổ bay vào một cái trắng như tuyết Đại Hồ Ly, bởi vì lúc này Tôn Ngộ Không là chính đối cửa sổ, nguyên cơ có thể tình huống nhìn thấy cái kia miệng bên trong ngậm một cái hỏa hồng sắc đỏ vật tiểu hồ ly mặt mũi tràn đầy nộ khí nhay vào tới.

Sau đó Ô Mai cũng tại ngoài cửa sổ nhảy vào đến, đồng dạng trong tay một tay mang theo một cái hỏa hồng sắc đỏ sự vật.

Bị hai người này đánh quấy, Tôn Ngộ Không phát hiện chỉ trước loại kia nguy hiểm trí mạng cảm giác không thấy, sau đó Tôn Ngộ Không vội vàng mấy bước tiến lên dùng Bạo Liệt Phượng Hoàng đẩy ra trước mắt hàn khí cùng sương trắng, lại phát hiện Tê Chiếu lúc này chính nhắm chặt hai mắt té xỉu xuống đất.

Nói một tiếng Diễm Thần, đem Bạo Liệt Phượng Hoàng ném qua qua, thế nhưng là Diễm Thần không biết làm sao cũng là hai mắt đỏ đần nằm rạp trên

mặt đất , mặc cho Bạo Liệt Phượng Hoàng ra ở bên cạnh cũng không quan tâm, chỉ là một mặt không thể tin nhìn lấy Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không vỗ vỗ Tê Chiếu mặt, lại dụng thần biết dò xét một lần phát hiện Tê Chiếu chỉ là tiêu hao quá độ mà hôn mê, buông lỏng một hơi, đi đến ánh mắt nơi đó cầm một bình đan dược cho Tê Chiếu ăn vào. Sau đó liền một mặt tò mò nhìn Ô Mai cùng tiểu hồ ly.

Không sai biệt lắm có mười tháng không thấy, tiểu hồ ly không có có biến hóa chút nào, chẳng qua tu vi đã là cửu vân Chí Tôn. Ngay tại Tôn Ngộ Không dò xét tiểu hồ ly thời điểm, Ô Mai bỗng nhiên một mặt nộ khí mà hỏi: "Thứ này, là ai "

Nói giờ lên trong tay hóa hồng sắc sự vật, Tôn Ngộ Không nhìn một chút, liền một mặt vô tội tìm Diễm Thần nhô ra miệng!

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 194: Hi vọng phục sinh

Ô Mai một mặt nộ khí nhìn thấy Tôn Ngộ Không chỉ hướng Diễm Thần, mà lại trong tay vật kia phía trên nồng đậm Hòa Nguyên Tổ khí tức cũng chỉ có Diễm Thần tiểu tử kia mới có. Ô Mai sờ dĩ hỏi một câu như vậy, chính là sợ chính mình lầm lẫn, chẳng qua đã đạt được Tôn Ngộ Không xác nhận, Ô Mai cùng tiểu hồ ly hơi vung tay liền đem cái kia ba mảnh hòa hồng sắc ném qua một bên, sau đó trực tiếp hướng về Diễm Thần bỏ nhào qua.

Nguyên bản nằm rạp trên mặt đất một mặt chờ dẫn Diễm Thần đột nhiên bị một cái trắng như tuyết núi thịt một dạng tiểu hồ ly từ trên trời giáng xuống trực tiếp đè dưới thân thể, nhất thời thống khổ kêu rên một tiếng. Thế nhưng là tiếng kêu rên còn có không rơi xuống, tiểu hồ ly chín cái cái đuôi to như là như gió lốc chuyển lên, mà lại là toàn bộ quất vào Diễm Thần cái mỏng lên.

Đồng thời Ô Mai cũng đã đến Diễm Thần bên người, vung nắm tay nhỏ không nói hai lời liền bắt đầu đánh toi bởi Diễm Thần. Lúc này Tê Chiếu cũng đã ung dung tỉnh lại, chẳng qua mở mắt ra lại nhìn thấy Ô Mai cùng tiểu hồ ly liên thủ đánh toi bởi Diễm Thần, trong lúc nhất thời cũng có chút ngạc nhiên. Nhìn thấy Tôn Ngộ Không tại một mảnh cười trên nỗi đau của người khác vừa nhìn vừa cười, sau đó thấp giọng hỏi: "Hầu Tử, làm sao hai nàng làm sao cùng một chỗ đánh tiểu tử kia a "

Tôn Ngộ Không cũng không nói chuyện, mà chính là cười hắc hắc, chỉ chỉ vừa mới bị Ô Mai cùng tiểu hồ ly ném qua một bên ba cái hòa hồng sắc đồ vật. Tê Chiếu tập trung nhìn vào, tiếp tục hỏi: "Đây không phải là Diễm Thần tiểu tử kia Kê Đan Xác sao làm sao ở nơi đó không phải là bị người. . ." Nói còn chưa dứt lời Tôn Ngộ Không vội vàng dùng tay che Tê Chiếu miệng, sau đó ra vẻ cao thâm lắc lắc đầu nói: "Không thể nói, không thể nói a!"

Lấy Tê Chiếu thông minh, lúc này chỗ nào vẫn không rõ xảy ra chuyện gì, có chút im lặng trắng Tôn Ngộ Không nhất nhãn, sau đó tại lại đổ ra một hạt đan dược nuốt mà xuống, sau đó tiếp tục khôi phục lên linh hồn lực lượng.

Lúc này, Ô Mai cùng tiểu hồ ly cũng đánh mệt mỏi, nhao nhao thở phào, đặc biệt là tiểu hồ ly còn có hung tợn dùng chân sau làm một cái đào đất động tác, Tôn Ngộ Không biết, lúc này tiểu hồ ly bình thường thuận tiện về sau mới có động tác. Nhìn đến đây, Tôn Ngộ Không không khỏi co lại rụt cổ, khi thấy Diễm Thần mặt mũi bầm dập nửa chết nửa sống nằm rạp trên mặt đất thời điểm, Tôn Ngộ Không tâm lý càng thêm kiên định, đánh chết cũng không thể nói a!

"Hừ, nhìn người về sau còn dám hay không ném loạn đồ vật. Liền cô nãi nãi ta cũng dám nện, hừ!" Nguyên bản người giận Ô Mai nhìn thấy vách tường cái kia ba cái vỏ trứng, lại hàm hừ nói câu ngoan thoại. Bất đắc dĩ Diễm Thần mặc dù có lòng giải thích, thế nhưng là lúc này ngay cả lời đều nói không nên lời, chỉ có thể đầy nước mắt nhìn qua Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không lúng túng cười vài tiếng, cầm lấy một chiếc bình ngọc bước nhanh đi đến Diễm Thần bên người, sau đó đổ ra hai hạt đan dược đút cho Diễm Thần nuốt vào. Phục đan dược, Diễm Thần thương thế rất nhanh liền khôi phục, chẳng qua hắn vừa muốn nói chuyện, chợt bị Tôn Ngộ Không lấy tay chống đỡ ở phía sau gáy.

Diễm Thần mở ra miệng nhất thời cứng đờ, sau đó một mặt ai oán quay đầu nhìn xem một mặt nghiêm chỉnh Tôn Ngộ Không, sau cùng vậy mà trực tiếp té trên đất khóc lớn lên, một bên khóc vừa nói: "Ta làm sao lại xui xẻo như vậy a, làm sao lại đụng tới các người đám người này. Đầu tiên là bị Tê Chiếu đại ca cho ngược, cái kia phá băng thấp hiện tại cũng để cho ta cảm giác được hân ý. Sau đó nguyên lai tưởng rằng tăng thực lực lên muốn phát phát uy gió, có thể sau cùng nhưng lại bị người cái con khí này cho xem như cầu một dạng đá tới đá vào. Dạng này cũng coi như, có thể là các người hai hướng về phía vì cái gì sau cùng thụ thương nặng nhất là ta à, ta tìm ai gây ai!"

Nhìn thấy Diễm Thần khóc thương tâm, Tôn Ngộ Không liền muốn mở miệng khuyên nhủ, thế nhưng là còn không có há miệng, Diễm Thần bỗng nhiên ngồi xuống sau đó ánh mắt sáng rực đồng thời cũng là hai mắt nhắm lại nhìn lấy Tôn Ngộ Không, chậm rãi nói: "Còn có, người vì cái gì có thể sử dụng Bạo Liệt Phượng Hoàng mà lại cái kia bạo phát hỏa diễm so với ta đều muốn thuần chủng, người đến cùng là ai người rõ ràng là một cái Thổ Nguyên Tổ Hầu Tử, vì cái gì có thể sử dụng ta Bạo Phượng Nhất Tộc Thần Khí "

Diễm Thần xin hỏi Tôn Ngộ Không sừng sò, sau đó hỏi tương lại vừa rồi dùng Bạo Liệt Phượng Hoàng lúc tình cảnh, Tôn Ngộ Không không khỏi cũng có chút kỳ quái. Chính mình cảm thấy có thể xác định, tại chính mình xuất sinh đến nay cho tới bây giờ, tuyệt đối không có sử dụng tới dạng này một thanh kỳ quái binh khí, đừng nói không có sử dụng tới, cũng là thấy đều chưa thấy qua, càng không có bất kỳ cái gì liên quan tới luyện hóa tế luyện binh khí này trí nhớ.

Thế nhưng là vì cái gì chính mình lần thứ nhất nắm chặt binh khí này thời điểm, có một loại rất cảm giác quen thuộc thật giống như trước kia từng dùng qua một dạng, mà lại sử dụng thời điểm cũng mười phần thuận tay. Chính mình thế nhưng là một mực lấy Kim Cô Bổng làm binh khí đó a, làm sao lại đối với một mối lừa thuộc tính đao có loại cảm giác kỳ quái này

Lắc đầu, Tôn Ngộ Không nói: "Ta cũng không biết, vừa rồi ta Kim Cô Bổng bị Tề Chiếu phong bế, nguyên có dưới tình thế cấp bách đành phải dùng ngươi đại đao để ngăn cản, ta cũng không biết vì cái gì có thể sử dụng, mà lại, loại kia cảm giác quen thuộc ta cũng rất tò mò." Diễm Thần nhìn lấy Tôn Ngộ Không đáng vẻ không giống như là nói dối, tuy nhiên tâm lý mười phần kỳ quái, nhưng là cũng không tiện hỏi nhiều thứ gì.

Lúc này Tề Chiếu đã thu hồi cái kia Băng Hoàng Tháp, Tôn Ngộ Không cũng đem Kim Cô Bổng cho thu nhỏ về sau triệu hồi trong tay. Kim Cô Bổng vừa đến tay Tôn Ngộ Không cũng cảm giác được một cỗ hơi lạnh thấu xương, chẳng qua lại cũng không là không thể nhận được. Nhẹ nhàng mà vuốt ve Kim Cô Bổng, Tôn Ngộ Không trong lòng có loại cảm giác kỳ quái, cảm giác này nói không nên lời cũng không cách nào hình dung, chỉ là rất kỳ quái, rất kỳ quái.

"Uy, ba người các ngươi, không nhìn ta có phải hay không cũng nghĩ muốn ăn đòn a" Ô Mai nhìn thấy ba người này đều là gương mặt nặng nề nằm tại nơi đó không nói lời nào, sau đó một bên thị uy tính phát phát nắm tay nhỏ vừa nói.

Tôn Ngộ Không cùng Tề Chiếu còn tốt, thế nhưng là Diễm Thần nghe xong lời này dọa đến một cái lao đảo, kém chút một đầu đụng vào trên tường. Vội vàng cầu cứu ánh mắt nhìn về phía Tôn Ngộ Không cùng Tề Chiếu.

Tề Chiếu cười cười, tựa hồ là đem những phiền não kia cùng nghi hoặc đều ném đi, sau đó hướng về phía Ô Mai hỏi: "Có phải là có chuyện gì hay không ta cảm giác được cái này tháp có chút biến động!"

"Đúng vậy, nguyên bản trong vòng một năm Chí Tôn Trì tẩy lễ bỗng nhiên phát sinh biến cố, khả năng cũng là bởi vì chúng ta hái cái kia Hoàng Tuyền Tạo Hóa quả. Còn có ba ngày, ba ngày sau đem sẽ mở ra thí luyện con đường. Chỉ cần có thể đi đến thí luyện con đường điểm cuối, liền có thể đạt được phục sinh cơ hội."

Nguyên vốn có chút không yên lòng ba người, nghe được Ô Mai nửa câu sau, toàn bộ trong nháy mắt sững sờ sau đó gắt gao nắm hai tay, toàn thân rung động. Đây là một loại kích động tới cực điểm biểu hiện, không có gì ngoài Tôn Ngộ Không, liền xem như Diễm Thần cũng đã tại cái này Hoàng Tuyền thế giới ngốc không sai biệt lắm 10 mấy vạn năm. Ô Mai tại Hoàng Tuyền thế giới thế giới càng lâu, chẳng qua muốn nói lâu nhất, vẫn là Tề Chiếu.

Tề Chiếu lúc trước thời điểm chết, chín Đại Thần Quốc mới vừa vặn bị diệt hai cái. Chín Đại Thần Quốc trước hết nhất hủy diệt cũng là Thương Thủy Giới, sau đó là Ly Hóa giới. Ngay tại Ly Hóa giới bị diệt về sau, Tề Chiếu cũng bởi vì sự kiện kia mà thân tử. Sau đó mới là Ngự Thổ giới bởi vì Hoàng Thổ Bi mà diệt vong.

Cho nên nói Tề Chiếu từ khi thân tử cho tới bây giờ, đã qua ức vạn năm lâu. Thậm chí Tề Chiếu thời điểm chết liền Bàn Cổ giới đều không có sinh ra đây. Nguyên có có thể nghĩ, đang nghe Ô Mai nói khoảng cách sống lại cũng chỉ thừa cuối cùng này một đoạn đường thời điểm, Tề Chiếu tâm lý nên đến cỡ nào kích động.

Ô Mai biết ba người này nghe được tin tức này khẳng định sẽ chấn kinh thật lâu, liền xem như mình tại đạt được tin tức này thời điểm cũng là dùng rất lâu mới bình tĩnh trở lại. Cơ hồ mỗi một cái Hoàng Tuyền thế giới người, mơ ước lớn nhất hoặc là khát vọng chính là có thể sống lại. Tuy nhiên cũng có rất nhiều nhân bởi vì ở chỗ này quá lâu hoặc là trước khi chết gặp được cái gì hết hy vọng sự tình mà nguyện ý ở chỗ này một mực sinh hoạt.

Đương nhiên, cũng có một số người hoặc là tham lam Hoàng Tuyền thế giới suốt đời, hoặc là tham lam nơi này quyền thế, lại hoặc là muốn ở cái này không có cảnh giới hạn chế địa phương tăng thực lực lên mà không muốn rời đi.

Nhưng là đồng dạng cũng có một chút đã tâm bưng bưng cùng tâm nguyện chưa nhân đối với sống lại có khát vọng mãnh liệt. Tôn Ngộ Không, Tề Chiếu, Diễm Thần, Ô Mai, đều là như vậy nhân. Làm vẫn tiểu hồ ly cũng thế, chỉ bất quá năng mất đi trí nhớ mà thôi.

Tôn Ngộ Không là bởi vì Bàn Cổ giới nơi đó còn có lấy thân nhân bằng hữu chờ đợi mình đi cứu, mà lại rất nhiều chuyện Tôn Ngộ Không còn chưa kịp làm, mà Diễm Thần là muốn tìm còn lại Phượng Hoàng Nhất Tộc sinh sôi đời sau, không muốn để cho Bạo Phượng Nhất Tộc cứ như vậy bao phủ tại trong dòng sông lịch sử. Còn Tề Chiếu thì là ôm đoạt lại cái kia mất đi hết thảy quyết tâm, Ô Mai là vì báo thù.

Ô Mai lẳng lặng chờ một lát, đợi ba người tâm tình thoáng sau khi bình tĩnh, tiếp tục nói: "Chẳng qua cái này thí luyện con đường cũng không dễ đi, có thể nói là cửu tử nhất sinh. Từ khi Nguyệt Hoàng Tuyền trở thành Hoàng Tuyền thế giới Giới Chủ đồng thời dùng Trần Giới Thiên Bì đã thông đầu này thí luyện con đường đến nay, thành công đi đến điểm cuối nhân có thể đếm được trên đầu ngón tay. Liền xem như chúng ta mấy cái, cũng có rất lớn khả năng toàn quân bị diệt!"

"Không đến mức đi chúng ta mấy cái thực lực cũng đã rất mạnh, làm sao cũng không thành toàn quân bị diệt đi"

Tôn Ngộ Không cùng Tề Chiếu cũng cảm thấy Ô Mai có chút khuếch đại, xong lại thực lực của mình tại nơi đó.

Thế nhưng là Ô Mai lắc đầu nói: "Chúng ta thực lực, tại sở hữu tiến vào thí luyện con đường người trong, là thực lực thấp nhất. Đương nhiên, không bao gồm ta, bởi vì ta hiện tại đã dung hợp chín đạo pháp tắc, có Giới Chủ thực lực cấp bậc. Lần này thí luyện con đường, là tại toàn bộ Hoàng Tuyền thế

giới tất cả cửu vân Chí Tôn giữa chọn lựa ra ba mươi sáu người. Có thể nói mỗi một người đều là tuyệt thế cường giả, cũng không phải tầm thường cửu vân Chí Tôn như thế mặt hàng. Nhưng là coi như thế, có thể còn sống đi đến thí luyện con đường điểm cuối tỷ lệ, y nguyên rất nhỏ!

"Ân Ô Mai người ý tứ, chẳng lẽ đều cái này thí luyện con đường không phải tại Hoàng Tuyền thế giới địch nhân của chúng ta không phải còn lại Hoàng Tuyền thế giới cửu vân Chí Tôn "

Ô Mai lần nữa lắc lắc đầu nói: "Cho tới nay liên quan tới thí luyện con đường truyền thuyết cũng rất nhiều, chẳng qua lần này thí luyện, không phải tại Hoàng Tuyền thế giới, mà là tại một cái tên là Tuần Thiên Giới địa phương. Ở nơi đó, hiện có Lục Đại Thần Quốc, tăng thêm tứ đại Cao Cấp Thế Giới người đều biết tham gia. Kỳ thực chuẩn xác mà nói, lần này thí luyện con đường, đã không đơn thuần là lúc đầu thí luyện đơn giản như vậy, phải nói để cho chúng ta đạt được phục sinh tư cách, chỉ là lần Thí Luyện một cái khen thưởng mà thôi!"

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 195: Rời đi Chí Tôn Trì

Nhìn lấy Tê Chiêu cùng Tôn Ngộ Không còn có Diễm Thần ba người tựa hồ còn có chút mê hoặc, Ô Mai đành phải tiếp tục kiên nhẫn giải thích nói: "Một hồi ba người các người cần phải liên có thể thu đến Nguyệt Hoàng Tuyền cho ba người các người tư cách lệnh. Bất quá ta vẫn là cùng các người nói một chút đi, không phải vậy chỉ sợ các người ba cái tới chỗ vẫn không rõ chuyện gì xảy ra."

Nghe được Ô Mai muốn giải thích cặn kẽ, Tôn Ngộ Không ba người trực tiếp ngồi xếp bằng ngồi dưới đất, một bộ muốn nghe chuyện xưa bộ dáng. Ô Mai buồn bực trợn mắt trừng một cái, sau đó nói: "Trước kia Hoàng Tuyền thế giới thí luyện con đường tuy nhiên cũng rất nguy hiểm mà lại mười phần khó khăn, tuy nhiên lại là tại Hoàng Tuyền thế giới bên trong. Mà lại thí luyện cũng bất quá là tâm ma tăng thêm một số cao thủ ngăn cản mà thôi. Thế nhưng là lần này khác biệt, không biết tại sao đã không sai biệt lắm ngàn vạn năm không có động tĩnh Tuần Thiên Giới bỗng nhiên phát ra lệnh bài, để hiện có Lục Đại Thần Quốc, Diệt Thế Ma Quốc, Sáng Thế Thần Quốc, Hoàng Tuyền thế giới, Vạn Thần Điện, Vạn Yêu Quốc, Vạn Linh cảnh cùng tứ đại Cao Cấp Thế Giới Hóa Lôi Tỏ Giới, Hồng Hoang Cổ Giới, Phương Thốn Linh Giới cùng Thương Lan Thủy Giới hết thảy mười cái siêu cấp thế lực phái người tiến về Tuần Thiên Giới!"

Nói, Ô Mai đi đến Tôn Ngộ Không ba người trước đó chôn cất đan dược địa phương, cảm lấy một cái như nước trong veo đại quả đào vừa ăn vừa tiếp tục nói: "Mỗi cái thế lực phái ba mươi sáu người cầm tư cách Lệnh tiến về Tuần Thiên Giới tham gia thí luyện. Thí luyện kết thúc căn cứ mỗi nhất phương thế lực còn thừa nhận số cùng cướp đoạt tư cách Lệnh đến tiến hành bài danh. Mà lại ta nghe Nguyệt Hoàng Tuyền nói, lần này bài danh biết quan hệ đến Thần Quốc cùng Cao Cấp Thế Giới đại thanh tẩy, nói cách khác 10 phe thế lực, sau cùng thí luyện kết thúc sáu người đứng đầu trở thành mới Lục Đại Thần Quốc, sau bốn tên làm theo vì Cao Cấp Thế Giới!"

Ô Mai nói xong, Tôn Ngộ Không cùng Diễm Thần còn tốt, thế nhưng là Tê Chiêu lại hung hăng hít một hơi, tựa hồ là tâm lý cực kỳ chấn kinh, "Chẳng lẽ Tuần Thiên Giới đối với ở hiện tại thế lực bố cục không hài lòng chuẩn bị đại thanh tẩy vậy tại sao không thiết lập chín Đại Thần Quốc" Tê Chiêu lúc còn sống địa vị cực cao, nguyên có lập tức liền nghĩ mình bạch lần này thí luyện ý vị như thế nào.

"Không biết, Tuần Thiên Giới sử giả chỉ nói những thứ này. Ngay cả Nguyệt Hoàng Tuyền cũng đoán không ra Tuần Thiên Giới lần này đại động tác nguyên nhân, chẳng qua Nguyệt Hoàng Tuyền suy đoán rất có thể cái kia ba khối Thiên Bì sẽ có còn lại tác dụng. Không phải vậy muốn thật thiết lập chín Đại Thần Quốc, cái kia Hầu Tử khẳng định sẽ trực tiếp trở thành Giới Chủ đó a!"

"Có khả năng này, chẳng qua khả năng không lớn, càng lớn có thể là Tuần Thiên Giới trực tiếp xuất thủ đem Hầu Tử diệt, dù sao cái này Hoang Thổ Bì không biết phát sinh cái gì dị biến. Ai biết về sau có thể hay không lại đến cái Đại Thôn Phệ a." Tê Chiêu đối với những thứ này rất giải, tuy nhiên thời điểm hấn chết Hoang Thổ Bì còn chưa có xuất hiện dị biến, cũng chưa từng thấy tận mắt cái kia bị Hoang Thổ Bì thôn phệ thành hoang vu tràng cảnh, chẳng qua lại biết Tuần Thiên Giới một số hành vi thủ đoạn.

"Bất kể nói thế nào, ba ngày sau đó bốn người chúng ta đều muốn tham gia lần này thí luyện, coi như lại nguy hiểm, cũng không thể lùi bước. Mà lại lần Thí Luyện sáu người đứng đầu thế lực, sở hữu tham gia thí luyện đồng thời sống đến người cuối cùng sẽ còn thu hoạch được một phần Tuần Thiên Giới chuẩn bị khen thưởng. Đây chính là Tuần Thiên Giới khen thưởng, tuyệt đối là đồ tốt!" Ô Mai có chút hướng tới nói ra.

"Bốn người tiểu hồ ly kia đâu? Nàng không đi sao đối với người là làm sao biết những thứ này" Tôn Ngộ Không vẫn là rất lo lắng tiểu hồ ly, nếu như mình bốn người bất hạnh chết tại cái kia thí luyện bên trong, chỉ sợ tiểu hồ ly lại thành một người.

"Hừ, ta có thể cùng Nguyệt Hoàng Tuyền linh hồn tương thông, hấn muốn nói cho ta cái gì, chỉ cần hấn một cái ý niệm trong đầu là được rồi. Mà lại ba người các người có thể tham gia thí luyện, thế nhưng là nhờ có ta nói ngọt. Còn tiểu hồ ly biết từ Nguyệt Hoàng Tuyền bảo hộ, sẽ không có vấn đề."

Nghe được Ô Mai nói như vậy, Tôn Ngộ Không mới yên tâm. Ngay sau đó mấy người tất cả đều nắm chặt sử dụng một điểm cuối cùng thời gian đến cùng cổ trước mắt tư vị, dù sao giống như vậy tu luyện bảo địa, về sau cần phải đều khó có khả năng lại có cơ hội tới. Giống Ô Mai như thế có thể triệt để

che giấu roi tu vì thù đoạn, Tôn Ngộ Không có thể không cảm thấy mình có thể học hội.

Cứ như vậy, bốn người một cáo an tĩnh nắm chặt một điểm cuối cùng thời gian tới tu luyện.

Rốt cục, ba ngày sau đó, nguyên bản chỉ có một cánh cửa sổ trên vách tường bỗng nhiên xuất hiện một cái thanh đồng đại môn. Nhìn thấy cái này Nguyệt Hoàng Tuyền đặc hữu bằng hiệu pháp bảo, bốn người liếc nhau, sau đó Tôn Ngộ Không đánh thức còn đang ngủ tiểu hồ ly. Lần nữa bốn phía liếc mắt một cái, mang theo tiểu hồ ly, bốn người lập tức không chút do dự đi vào cái kia thanh đồng đại môn bên trong.

Tiến vào thanh đồng đại môn về sau, còn chưa kịp cảm thụ cái gì, đã cảm thấy toàn bộ không gian rộng mở trong sáng. "Tại cái kia trong căn phòng nhỏ ngọc không sai biệt lắm một năm, nếu không phải năm đó ta từng bị Ngũ Chỉ Sơn vượt trên năm trăm năm, chỉ sợ thật đúng là thụ không."

Trước đó chỉ tôn kia ao không gian bên trong tuy nhiên cũng rất rộng rãi, thế nhưng là gốc lâu vẫn là sẽ cho người cảm thấy rất kiềm chế. Hiện tại vừa ra tới, nhìn thấy trước mắt cũng là tinh không sáng chói, bốn phía đều là cơ hồ có trăm thước cao thạch trụ, không cảm thấy tâm thần chần động.

"Ha-Ha, thật là hồ thẹn a, để mấy vị tại cái kia trong căn phòng nhỏ ngọc tháng mười bởi vì!" Tôn Ngộ Không mới vừa nói xong, mấy người liền thấy một vị thân xuyên đạo bào màu trắng người trẻ tuổi đi tới.

Này người mười phần anh tuấn, toàn thân áo trắng phía trên có mấy đạo Mặc Ngân, khiến người ta vừa nhìn liền sinh ra một cỗ nho nhã chi ý. Mà lại người trẻ tuổi kia mười phần hòa thuận, cho người cảm giác tựa như là bạn cũ lâu năm một dạng.

Thế nhưng là Nguyệt Hoàng Tuyền nói dứt lời về sau, đối diện bốn người một cáo chợt lâm vào trầm mặc, không biết là sao bốn người cũng không có trả lời. Nguyệt Hoàng Tuyền cảm giác được có chút xấu hổ, chẳng qua cũng không có rò rỉ ra cái gì sắc mặt giận dữ, mà chính là lại nói: "Làm sao chẳng lẽ có vấn đề gì Ô Mai, làm sao liền ngươi cũng không nói chuyện."

Nguyệt Hoàng Tuyền nói xong, vẫn là Tê Chiếu đầu tiên tiến lên một bước chấp tay một cái nói: "Giới Chủ Đại Nhân, chúng ta lại gặp mặt!" Tê Chiếu nói xong mấy người còn lại cũng phản ứng tới, sau đó Tôn Ngộ Không cũng là một bước tiến lên trước, cẩn thận nhìn từ trên xuống dưới Nguyệt Hoàng Tuyền sau đó nghi ngờ nói: "Ngươi chính là Bạo Quân không một chút nào giống a, ta còn tưởng rằng là cái thô cuồng hán tử!"

"Tôn Ngộ Không, không được vô lễ." Đây là Ô Mai thanh âm. Mà Diễm Thần làm theo thủy chung không nói gì thêm, cũng không có rò rỉ ra cái gì thần sắc đặc biệt.

Nguyệt Hoàng Tuyền cười cười nói: "Cái kia có muốn hay không ta biến thành cái thô cuồng hán tử" nói xong lại đối Tê Chiếu chấp tay một cái nói tiếp: "Đúng vậy a, lại gặp mặt. Không tính tại Hoàng Tuyền thế giới, lần trước Ma Quân, thế nhưng là ức vạn năm trước sự tình!"

"Đúng vậy a, nháy mắt lại qua ức vạn năm. Chẳng qua tại hạ còn muốn đa tạ thời gian dài như vậy Giới Chủ Đại Nhân che chở, không phải vậy ta chỉ sợ sớm đã hồi phi yên diệt." Tê Chiếu nói rất thành khẩn, mà trên thực tế hẳn cũng xác thực rất sớm đã quyết định gặp mặt thời điểm muốn nói tiếng cảm ơn.

Nguyệt Hoàng Tuyền khoát khoát tay, nói: "Những cái kia đều là chuyện nhỏ, lần này đại sự, thế nhưng là còn cần dựa vào Ma Quân a. Được, nơi này không phải chỗ nói chuyện, ta đặc biệt chuẩn bị tiệc rượu, vì mấy vị đón tiếp a."

Nói xong, làm xin thu thập, sau đó ở phía trước dẫn đường hướng về chỗ này đại điện chỗ sâu đi đến. Rất nhanh, bốn người một cáo ngay tại Nguyệt Hoàng Tuyền chỉ huy xuống tới đến một chỗ mỹ luân mỹ hoá Thiên Điện, Thiên Điện bên trong đang có sáu tấm Ngọc Trắc, mỗi tấm ngọc trên bàn đều bày đầy tại Hoàng Tuyền thế giới khó gặp trân quý mỹ thực.

Lần nữa làm dấu tay xin mời, Nguyệt Hoàng Tuyền đi đầu ngồi ở trên vị, sau đó Ô Mai cùng Tê Chiếu, lại sau đó là Tôn Ngộ Không, Diễm Thần cùng tiểu hồ ly. Ngay tại Tôn Ngộ Không mấy người vừa mới ngồi xuống thời điểm, Ô Mai bỗng nhiên hướng về phía tiểu hồ ly đánh cái ánh mắt. Sau đó ngay tại Tôn Ngộ Không mấy người kinh ngạc ánh mắt bên trong, tiểu hồ ly thân thể nhất chuyển vậy mà biến thành một người mặc quần dài trắng mỹ lệ nữ tử.

Đây quả thật là để Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiếu kinh ngạc cái cảm đều muốn roi trên mặt đất, tiểu hồ ly này, lúc nào có thể biến thành thân người thế nhưng là Tôn Ngộ Không biết bây giờ không phải là hỏi thăm trường hợp, sau đó để xuống tò mò trong lòng, hướng về phía tiểu hồ ly hung hăng trừng mắt nhìn.

"Hầu Tử ngươi trừng cái gì trừng, dọa sợ Lôi Lôi ta tìm ngươi tính sổ sách." Ô Mai quát lớn Tôn Ngộ Không một câu, sau đó vậy mà tấm lấy chính mình Ngọc Trắc cùng ngọc ghế dựa chạy đến tiểu hồ ly đối diện. Sau đó đem đầu chuyển hướng Nguyệt Hoàng Tuyền, cười hắc hắc nói: "Dù sao các ngươi muốn nói ta đã biết, sẽ không quấy rầy các ngươi, ta cùng Lôi Lôi chơi."

Nguyệt Hoàng Tuyền bắt đầu đi lắc đầu, sau đó giờ lên một cái chén ngọc nói: "Cảm ơn trước mấy vị đối với Ô Mai trong khoảng thời gian này chiếu cố, đây chính là ta Hoàng Tuyền thế giới đặc hữu Lục đạo Hoàng Tuyền Tửu, rất trân quý." Nói xong giờ lên chén ngọc xa xa ý chào một cái sau đó uống một hơi cạn sạch. Nhìn thấy Nguyệt Hoàng Tuyền như thế trực tiếp dứt khoát, Tôn Ngộ Không mấy người cũng cảm thấy rất tự nhiên, sau đó cũng đều giờ lên chén ngọc uống một hơi cạn sạch.

Khi uống vào cái này Lục đạo Hoàng Tuyền Tửu thời điểm, ngay từ đầu còn có không có gì, chỉ cảm thấy tửu khí hương thơm, thế nhưng là rất nhanh Tôn Ngộ Không Tê Chiếu cùng Diễm Thần ba người đã cảm thấy một loại linh hồn trong nháy mắt kinh lịch Lục Đạo Luân Hồi đồng dạng đại triệt đại ngộ cảm giác ở trong lòng mình ngộ. Nhất thời nhãn tinh sáng lên, không khỏi tán thán nói hảo tửu!

"Đương nhiên là hảo tửu, chỉ sợ cũng liền Ma Quân lúc còn sống cũng chưa từng uống qua đi đã uống cái này ngon tửu, đã nói lên chúng ta chỉ ít không là địch nhân, nguyên có có một số việc, chúng ta cũng phải nói một câu. Dù sao mấy vị đều không phải hạng người bình thường, tại cái này sắp đại thanh tẩy thời điểm, nhiều người bằng hữu dù sao cũng so nhiều địch nhân có quan hệ tốt, không phải sao"

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 196: Bóc ra

Tề Chiêu mấy người đều gật gật đầu. Tuy nhiên Tôn Ngộ Không cùng Diêm Thần đối với cái này cái gì đại thanh tẩy không phải rất giải, chẳng qua Tề Chiêu nhưng biết rõ trong đó lợi hại quan hệ. Tuy nhiên như thế, nhưng là Nguyệt Hoàng Tuyền một câu cuối cùng, Tôn Ngộ Không cùng Diêm Thần lại là rất đồng ý. Bất luận ở nơi nào, nhiều một người bạn dù sao cũng so thêm một kẻ địch có quan hệ tốt.

"Chắc hẳn trước đó Ô Mai nha đầu này đã đem sự tình đại khái đi qua cùng các người đều nói, ta cũng liền không lại dài dòng. Tuy nhiên không biết Tuần Thiên Giả vì sao lại cảm thấy tiến hành 10 phe thế lực một lần nữa tẩy bài, chẳng qua cái này cũng không trọng yếu. Trọng yếu là chúng ta có thể tại lần này tẩy bài làm giữa được cái gì lợi ích hoặc là, ít nhất là sẽ không tổn thất cái gì."

Nguyệt Hoàng Tuyền nói xong, lại hóp một cái tửu, sau đó nhìn về phía Tề Chiêu nói tiếp: "Ma Quân Tề Chiêu, đối với người chuyện năm đó, ta cũng có chỗ giải, nguyên cố lần này đại thanh tẩy nếu như chúng ta có thể từ đó thu lợi, vậy đối với người về sau cũng sẽ có trợ giúp rất lớn."

Nói xong vừa nhìn về phía Diêm Thần, nói: "Bạo Phượng Nhất Tộc một tên sau cùng tộc nhân, đối với cho các người nhất tộc sự tình, ta cảm thấy thật đáng tiếc, tuy nhiên ta vô pháp giúp người báo thù, nhưng là ta có thể cho người một bộ hoàn mỹ nhất thân thể!" Diêm Thần nghe được Nguyệt Hoàng Tuyền nói như vậy, nhất thời thì mặt mũi tràn đầy chờ mong còn kém nước bọt chảy ròng.

Sau cùng Nguyệt Hoàng Tuyền vừa nhìn về phía Tôn Ngộ Không, tựa hồ là suy tư một chút nói: "Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không, đối với người, ta một mực vô pháp nhìn thấu, tựa hồ trên người của người ẩn giấu đi cái gì thiên đại bí mật, thế nhưng là bí mật này quá lớn, lớn đến ngay cả ta cũng vô pháp dòm nó mấy may. Bất quá ta lại có thể cho người một bộ cùng nhĩ sinh khí giống nhau như đúc thân thể, thậm chí, so thời điểm đó còn cường đại hơn."

Tôn Ngộ Không nghe xong có thể đạt được mình nguyên lai là thân thể, cũng là mừng rỡ. Dù sao bộ kia thân thể đã dùng mấy ngàn năm, muốn là phục sinh về sau đổi một bộ nõ nhục thể của hắn, vậy khẳng định sẽ rất không quen.

Sau khi nói xong, Nguyệt Hoàng Tuyền xa xa nâng chén, mấy người lại cộng đồng uống một chén về sau, Nguyệt Hoàng Tuyền nói: "Ngày mai ta sẽ đem tham gia Tuần Thiên Giới thí luyện còn lại ba mươi hai người triệu tập cùng một chỗ, sau đó cùng một chỗ đem tư cách Lệnh phát cho các người. Mà lại các người cũng phải lập tức quen thuộc, dù sao lần này Hoàng Tuyền thế giới ba mươi sáu người là một đội ngũ, sớm một chút lẫn nhau quen thuộc đến lúc đó thì nhiều một phần phần thắng. Mặt khác ngày mai ta cũng sẽ cho mỗi người các người một cỗ nhục thân, không phải vậy chỉ dựa vào linh hồn trạng thái đi tham gia thí luyện, cái kia thật là có chết vô sinh!"

Cái này về sau Nguyệt Hoàng Tuyền cùng Tề Chiêu ba người lại thương nghị một số chi tiết, những thứ này tạm thời không đề cập tới, chẳng qua đáng nhắc tới chính là tại sau khi ăn xong Nguyệt Hoàng Tuyền cũng không có để năm người đi về nghỉ, mà gọi là đến một địa phương khác. Nơi này tựa hồ là một cái cự đại trận pháp, trận pháp có phương viên mười mét lớn nhỏ, từ 72 Vị cứu vãn Chí Tôn duy trì.

"Đây là ta chuyên môn cho các người năm cái bày ra Sinh Sinh Tạo Hóa đại trận, không có khác tác dụng, chỉ là có thể đem các người thể nội Hoàng Tuyền Tạo Hóa quả khí tức triệt để xóa đi rồi. Không phải vậy các người mới vừa xuất hiện tại Tuần Thiên Giới, chỉ sợ cũng sẽ bị Tuần Thiên Giả trực tiếp mật sát, mà lại ngay cả ta cái này Hoàng Tuyền thế giới đoán chừng cũng không thể may mắn thoát khỏi a!"

Lúc này mọi người mới nhớ tới, bao quát tiêu hồ ly ở bên trong năm người có thể là vừa vặn nuốt cái kia được xưng là cấm kỵ chỉ quả Hoàng Tuyền Tạo Hóa quả a, cái này nếu như bị Tuần Thiên Giả phát hiện, vậy coi như thật là tai họa ngập đầu. Nghĩ tới đây, trên mặt mấy người đều có chút mồ hôi lạnh cùng nghĩ mà sợ.

Nhìn thấy mấy người sắc mặt đột biến, Nguyệt Hoàng Tuyền cười nói: "Không sao, không cần lo lắng. Đã ta để cho các người tham gia Tuần Thiên Giới thí luyện tự nhiên ắt có niềm tin để Tuần Thiên Giả vô pháp phát hiện các người khí tức trong người. Không phải vậy đến lúc đó gặp nạn, không chỉ có riêng là các người, ta cái này Hoàng Tuyền thế giới chỉ sợ cũng không giữ được."

Mọi người nghĩ cũng phải, nếu như Nguyệt Hoàng Tuyền không có vạn vô nhất thất nắm chắc, cũng không dám điên cuồng như vậy. Không phải vậy bởi lên hẳn Hoàng Tuyền thế giới, đây chính là tuyệt đối mua bán lỗ vốn.

Sau đó năm người nghe theo Nguyệt Hoàng Tuyền chỉ huy, phân biệt đi đến trong đại trận, đồng thời trên mặt đất khắc họa vô số Trận Văn giữa tìm tới năm cái Lục Mang Tinh Trận Văn ngồi xếp bằng xuống. Nhìn năm người tọa hạ đồng thời ngưng thần tĩnh khí đã chuẩn bị kỹ càng, Nguyệt Hoàng Tuyền cũng không nói thêm gì nữa, đi từ từ đến đại trận chính trung tâm, sau đó chấp tay trước ngực lại kéo một phát, tại song chưởng ở giữa một bộ màu cam như là mỹ ngọc đồng dạng bia đá chậm rãi xuất hiện.

Đây chính là Nguyệt Hoàng Tuyền khối kia Trấn Giới Thiên Bì, Trấn Hồn Ngũ Hào!

Thiên Bi vừa ra, một cổ cuộn cuộn vô cùng linh hồn lực lượng trực tiếp bao phủ ra, nếu không phải Nguyệt Hoàng Tuyền tận lực khống chế, chỉ là Thiên Bi trên linh hồn phong bạo đều có thể đem Tôn Ngộ Không linh hồn mấy người cho thổi tan. Nguyệt Hoàng Tuyền đưa tay phải ra, nâng lên Trần Giới Thiên Bi, đồng thời trái phải trong hư không thật nhanh về lấy cái này đến cái khác đồ án, đồng thời đại trận bên ngoài duy trì Trận Pháp 72 Vị cứu vãn Chí Tôn đồng thời trong tiếng hít thở, miệng bên trong thật nhanh đọc lấy cái gì, nhưng là thanh âm tuy nhiên đình tại nhức óc nhưng lại vô pháp nghe rõ bọn họ niệm đến tận cùng là cái gì. Thanh âm này như là Thần Âm, truyền vào năm người tai về sau, năm người vốn là như mộng mị, không khỏi nhanh lại gần ra.

Sau đó Tê Chiếu bỗng nhiên chấp tay trước ngực, sau đó bày ra một cái tư thế cổ quái, sau đó khoe miệng liền động, vậy mà cũng chung quanh cái kia 72 Vị Chí Tôn niệm hát bên trong. Sau đó là Ô Mai, Tôn Ngộ Không, Diêm Thần cuối cùng là tiêu hồ ly. Năm người sau cùng toàn bộ bày ra một cái giống nhau tư thế, sau đó cùng cái kia 72 Vị Chí Tôn cùng một chỗ niệm hát cái kia không biết tên giống như kinh văn lại như pháp quyết một dạng đồ vật.

Nhìn thấy năm người đã tiến vào trạng thái, Nguyệt Hoàng Tuyền cũng là một mặt cẩn thận tay phải chấn động, Trần Hồn Bi bỗng nhiên phát ra từng tầng từng tầng nồng đậm quýt hào quang màu vàng, quang mang này ở trên trời trên tấm bia phát ra, rất nhanh liền đem toàn bộ trên đại trận tất cả mọi người Long che đầy ở bên trong. Tại bên ngoài, chỉ có thể nhìn thấy nhất đại đoàn tia sáng màu da cam, lại không cách nào thấy rõ trong đại trận có bất kỳ dị động.

Cứ như vậy chinh một chút tiếp tục năm canh giờ! Sau năm canh giờ, tại Nguyệt Hoàng Tuyền một tiếng trầm muộn trong tiếng quát khê, nguyên bản một mực bao phủ đại trận tia sáng màu da cam bỗng nhiên bắt đầu run run, rất nhanh, những ánh sáng kia lại bị đại trận năm cái mặt trận trên Tôn Ngộ Không năm người cho toàn bộ hấp thu. Chỉ bất quá Tê Chiếu hấp thu nhiều nhất, tiếp theo là Ô Mai, Tôn Ngộ Không, Diêm Thần cùng tiêu hồ ly.

Năm người hấp thu xong cái kia quýt hào quang màu vàng về sau, mỗi cái người thân thể trên bỗng nhiên đồng thời dâng lên một làn khói xanh. Chẳng qua cái này khói xanh vừa mới ly thể liền bị Nguyệt Hoàng Tuyền phải tay khê vậy cho hút tới lòng bàn tay, sau đó hai tay hư không một vò, cái này năm đạo khói xanh vậy mà biến thành một khóa u ám đan dược.

Đến đây, 5 trên thân người Hoàng Tuyền Tạo Hóa quả khí tức đã triệt để bị bóc ra sạch sẽ, chẳng qua Tạo Hóa quả được lực lại không có chút nào tổn thất, chẳng qua toàn bộ bị Nguyệt Hoàng Tuyền lấy Trần Giới Thiên Bi Trần Áp Chi Lực gặt gao chỗ năm người nơi đan điền. Chỉ cần Trần Hồn Bi không tổn hại, cái này Trần Áp Chi Lực liền sẽ không biến mất.

Cũng ngay lúc đó, tại đại trận ngoại vi 72 Vị cứu vãn Chí Tôn bỗng nhiên đồng thời ngã xuống đất, đem Tôn Ngộ Không bọn người giật mình. Tê Chiếu Diêm Thần Tôn Ngộ Không ba người liền vội vàng đứng lên bước nhanh đi đến trong đó ba vị Chí Tôn bên người, dùng thần thức tìm tòi tra, lúc này mới thả lỏng trong lòng, nguyên bản những người này chỉ là linh hồn cùng thần thức tiêu hao quá độ mà thôi, cũng không phải là kiệt lực mà chết. Không phải vậy thì vì bóc ra cái kia Tạo Hóa quả khí tức mà tự dưng hi sinh nhiều người như vậy tánh mạng, mấy người thật sự chính là khó mà tiếp nhận.

Nhìn thấy Tôn Ngộ Không cùng Diêm Thần làm như vậy cũng liền thôi, thế nhưng là Nguyệt Hoàng Tuyền phát hiện Tê Chiếu cũng là một mặt lo lắng xem xét thủ hạ thương thế, trong lòng không khỏi nhất động. Đã từng không ai bị nổi giết người vô số Ma Quân, vậy mà thật biến thành một cái bình dị gần gũi người lương thiện.

Chỉ muốn lúc trước, đừng nói là bảy mươi hai cái ngách Chí Tôn, cũng là bảy trăm hai, bảy ngàn hai thậm chí bảy vạn hai Chí Tôn ngược lại ở trước mặt hắn, hắn cũng sẽ không một chút nhú mày. Giết người như Ma Ma Quân cũng không phải tùy tiện gọi kêu, cái kia đã từng chín Đại Thần Quốc đệ nhất nhân, cái kia đã từng lấy sức một mình lực chiến ba vị Giới Chủ mà không bại Ma Quân, tại sau khi hắn chết đến tột cùng kinh lịch cái gì mới có thể để cho hắn biến thành hiện tại cái dạng này

Hiện tại Nguyệt Hoàng Tuyền còn có rất nhớ rõ, chính mình vừa tấn cấp trở thành Giới Chủ về sau, lần thứ nhất cứu quốc chiến thời điểm nhìn thấy Ma Quân Tê Chiếu thời điểm tình cảnh, như thế bá khí trùng thiên, thậm chí để cho mình sinh ra vô pháp tới chống đỡ cảm giác. Cái kia là bá chủ thực sự, một loại áp đảo vạn vật duy ngã độc tôn khí thế.

Thế nhưng là bây giờ thương hải tang điền, ức vạn năm thời gian qua đi, lại nhìn hắn, lại thành một cái biết thương hại biết lo lắng một cái cứu vãn Chí Tôn tánh mạng người. Mà lại lại còn có bằng hữu, thậm chí Nguyệt Hoàng Tuyền biết Tê Chiếu bình thường rất thường xuyên sẽ làm chút trò đùa quái đản tới đùa cợt Tôn Ngộ Không cùng Diêm Thần. Loại biến hóa này, không thể trái không lớn a.

Thế gian này vạn sự vạn vật, biến ảo vô thường, người nào lại có thể nhìn thấu triệt như vậy muốn đến nơi này, Nguyệt Hoàng Tuyền không khỏi có chút tự giễu. Chính mình không cũng là như thế sao mình bị xưng là bạo quân thời điểm, chỉ sợ càng thêm điên cuồng đáng sợ!

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 197: Cổ nhân

Ngay tại Nguyệt Hoàng Tuyền có chút tự giễu cười cười thời điểm, bỗng nhiên cảm giác ngược lại một trận đầu vầng mắt hoa. Vừa mới đứng lên Ô Mai nhìn thấy Nguyệt Hoàng Tuyền gần như ngất, vội vàng một cái lắc mình đi vào Nguyệt Hoàng Tuyền bên người, đồng thời đỡ lấy hắn. Cảm giác được có nhân đỡ lấy chính mình, Tề Chiêu vội vàng trong ngực chạy ra một chiếc bình ngọc, sau đó đổ ra một hạt màu tím sậm đan dược, sau khi ăn vào cấp tốc nguyên ngồi xếp bằng.

Không chỉ là đan dược này thần kỳ vẫn là Nguyệt Hoàng Tuyền bản thân thực lực Thông Thiên, không đến một khắc đồng hồ Nguyệt Hoàng Tuyền liền mở hai mắt ra, có chút áy náy mà nói: "Không nghĩ tới cái này Sinh Sinh Tạo Hóa đại trận đối với linh hồn tiêu hao lớn như vậy, tại hạ có thể muốn lập tức trở lại nghỉ ngơi. Ô Mai biết đem dẫn các người qua chỗ ở của các người." Nói xong, lần nữa đối với mấy người áy náy cười cười, sau đó cả người trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

"Không nghĩ tới Nguyệt Hoàng Tuyền tiêu hao lớn như vậy, xem ra bóc ra cái kia Tạo Hóa quả khí tức, cũng không có hẳn nói dễ dàng như vậy a! Ô Mai, chúng ta đi nghỉ trước đi!" Nguyệt Hoàng Tuyền thân là Nhất Giới Chủ, coi như tiêu hao lại lớn cũng có đầy đủ tư nguyên để hẳn trong vòng một đêm khôi phục lại đỉnh phong trạng thái, nguyên cớ Tề Chiêu mấy người cũng không lo lắng.

Mà Ô Mai tuy nhiên lo lắng, nhưng là cũng không có biện pháp gì. đành phải dẫn Tôn Ngộ Không bốn người trực tiếp hướng đi chỗ này đại điện chỗ sâu.

Kỳ thực chỗ này trên tiếp Vũ Trụ Thương Khung đại điện, cũng là Nguyệt Hoàng Tuyền Giới Vương Thần Điện, Hoàng Tuyền Cung. Ngày bình thường chỉ có Thành Chủ cấp bậc cường giả mới có thể đi qua sau khi thông báo ra vào nơi này, giống Ô Mai như vậy có thể tự do ghé qua, trừ Nguyệt Hoàng Tuyền bên ngoài, cũng chỉ có Hoàng Tuyền thế giới Thủ Hộ Giả, Tinh Trảm.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra, ngày thứ hai trời vừa sáng Tôn Ngộ Không năm người liền đã tùy tùng thị vệ đi vào hôm qua vị trí bên trong tòa đại điện kia. Thời khắc này đại điện đem so với hôm qua lại nhiều một tòa Diêm Tướng Đài. Trên diêm tướng đài một trương Từ Ngọc chế tạo Đẳng Long Phi Vân ghế dựa đứng trước ở trong đó, hai thanh đều có bốn tên thị nữ, bên trái hai tên trong tay bưng hai cái mâm gỗ, phía trên chỉnh chỉnh tề tề trưng bày mười tám mặt tư cách lệnh, hai người vừa vặn 36 mặt.

Hai gã khác thị nữ, phía trước tên kia trong tay rồng tuế lịch, một tên khác thì là bưng Nguyệt Hoàng Tuyền cái kia tinh xảo Tụ Bảo Bồn!

Lại nhìn Diêm Tướng Đài chính trước, đoan đoan chỉnh chỉnh trưng bày ba mươi sáu thanh Thanh Vân Phi Phượng ghế dựa, mà lại mỗi một cái ghế chỗ tựa lưng lên đều viết một cái tên. Tôn Ngộ Không năm người đến đại điện thời điểm, phía dưới trên ghế đã ngồi hơn phân nửa nhân.

Tôn Ngộ Không mắt sắc, rất nhanh liền nhìn thấy hàng thứ nhất 5 cái ghế dựa thượng, phân biệt viết tên của mấy người. Theo thứ tự là Ma Quân Tề Chiêu, Chỉ Tôn Thành Thành Chủ, Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không, Bạo Phượng Nhất Tộc Diêm Thần, Cửu Vĩ Thiên Hồ. Nhìn lấy cái ghế này trên viết chữ, Tôn Ngộ Không hơi nghi hoặc một chút, không biết là sao viết như thế quái.

Mình cùng Tề Chiêu còn tốt, thế nhưng là Ô Mai tại sao muốn viết Chỉ Tôn Thành Thành Chủ mà không viết tên của nàng đâu? Còn có tiểu hồ ly cũng chỉ là viết nàng chủng tộc Cửu Vĩ Thiên Hồ, còn có Diêm Thần, cũng là đem hẳn chủng tộc viết ở phía trước.

Chẳng qua tuy nhiên nghi hoặc nhưng Tôn Ngộ Không cũng không có hỏi nhiều, mà chính là bước nhanh đi đến cái kia viết chính mình tên Thanh Vân Phi Phượng trên ghế. Ngay tại năm người vừa mới làm tốt, lại có đại khái mười mấy người tại các nơi tại thị vệ chỉ huy hạ đi tới. Tôn Ngộ Không hiểu kỳ bốn phía nhìn sang, chợt phát hiện một cái khuôn mặt quen thuộc.

Lại là tại lúc trước đến Chỉ Tôn Trì trên đường, gặp phải cái kia người đeo Tuyết Bạch Trường Dao đao khách, nếu không phải cái này đao khách cứu nhóm người mình nhất mệnh, chỉ sợ hiện tại chính mình đã sớm hơi phi yên diệt, đâu còn có lệnh ngồi ở chỗ này.

Sau đó Tôn Ngộ Không liền bắt chuyện Tề Chiêu cùng tiểu hồ ly cùng một chỗ, hướng đi cái kia người đeo Tuyết Bạch Trường Dao đao khách. Đao khách này, dĩ nhiên chính là Hoàng Tuyền thế giới năm vị Chiến Tướng một trong đao khách Lão Vương. Từ lần trước cứu Tôn Ngộ Không đồng thời đánh giết Vạn Yêu Quốc năm vị Yêu Thần về sau, Lão Vương đợi năm người vẫn tại cái này Giới Vương Thần Điện bên trong dưỡng thương đồng thời tu luyện.

Ngay tại trước mấy ngày đạt được Giới Chủ Nguyệt Hoàng Tuyền mệnh lệnh, muốn tham gia cái gì Tuần Thiên Giới thí luyện, mà lại cái này liên quan đến Hoàng Tuyền thế giới tôn vọng, sau đó Lão Vương năm người liền trước kia đi tới nơi này đại điện, chờ đợi Giới Chủ Nguyệt Hoàng Tuyền phát tư cách lệnh. Kết quả mới vừa đi tới Diêm Tướng Đài phía trước đang tìm thuộc tại cái ghế của mình, nhìn thấy mấy người có chút quen thuộc gương mặt hướng mình chào hỏi.

Theo lễ phép Lão Vương cũng trở về thi lễ, không nghĩ tới người kia trực tiếp tiến lên tự chụp chính mình bả vai một chút sau đó cười to nói: "Người không chết a, thật quá tốt, quả nhiên là cao thủ a!"

Lão Vương mặt mũi tràn đầy phiền muộn, cái này ai vậy, có cái gì nói chuyện sao nào có vừa lên đến thì hỏi người chết hay không a

Lão Vương là cùng còn lại bốn vị Chiến Tướng cùng nhau đến đây, lúc này còn lại bốn người thấy có người cùng Lão Vương chào hỏi có thể là mình lại không biết, sau đó cái kia Chiến Vân Nghĩa liền tò mò hỏi: "Lão Vương, đây là bằng hữu của người chúng ta làm sao không biết"

Lão Vương đánh giá cẩn thận Tôn Ngộ Không một chút, phát hiện xác thực nhìn rất quen mắt, chẳng qua lại không nhớ rõ chính mình có như thế người bằng hữu a sau đó cũng lên tiếng hỏi: "Xin hỏi các hạ là"

Tôn Ngộ Không nguyên bản nhìn thấy ân nhân cứu mạng hết sức hưng phấn, thế nhưng là bị Lão Vương hỏi lên như vậy nhất thời thì ỉu xiu. Mặt mũi tràn đầy lúng túng chậm rãi thu tay lại, sau đó quay đầu nhìn xem Tề Chiêu. Lúc này Tề Chiêu cũng đi đến Lão Vương trước người, đầu tiên là hướng Lão Vương thi lễ sau đó nói: "Một năm trước ta cùng Tôn Ngộ Không còn có tiểu hồ ly ba người thông qua Trần Hồn rừng rậm chạy tới Chỉ Tôn Trì, lại không

cẩn thận bị Vạn Yêu Quốc truy binh ngăn cản, may mắn các hạ kịp thời xuất thủ mới liền phải chúng ta nhất mệnh, Tê Chiêu chuyên tới để bái tạ." Nói xong, lại cúi khom người.

Vừa nghe đến Tê Chiêu nói lên Vạn Yêu Quốc truy binh, Lão Vương nhất thời liền nhớ lại một năm trước chính mình năm người phụng Giới Chủ Nguyệt Hoàng Tuyền mệnh lệnh tiến về Trấn Hồn rừng rậm chặn giết Vạn Yêu Quốc 5 Yêu Thần, đồng thời cứu mấy vị lục văn Vũ Thánh. Hiện tại tỉ mỉ nghĩ lại, lúc ấy cứu hai người kia có thể không phải liền là trước mắt hai người này sao

Chỉ bất quá khi đó hai người là lục văn cánh giới hiện tại cũng đã là cửu văn Chí Tôn, nguyên có Lão Vương mới trong lúc nhất thời không có nhận ra.

"Không dám nhận, tại hạ cũng chỉ là phụng Giới Chủ đại nhân mệnh lệnh mà thôi. Còn không chỉ mấy vị tính danh, các người xưng hô ta là Lão Vương là đủ."

Sau đó Tôn Ngộ Không cùng Tê Chiêu nhao nhao giới thiệu một chút mình còn có biến thân làm mỹ lệ nữ tử tiểu hồ ly, lúc này Diễm Thần cũng chạy tới, trong nháy mắt đem Diễm Thần cũng giới thiệu một phen. Tôn Ngộ Không nhìn thấy bốn người đều giới thiệu, còn kém Ô Mai, sau đó vẫy tay, để Ô Mai tới.

Nào biết được Ô Mai lanh lợi tới về sau, Lão Vương bốn người thấy một lần phía dưới quá sợ hãi, vội vàng cúi đầu hành lễ, đồng thời trong miệng đồng thời hô: "Gặp qua Thành Chủ đại nhân!"

Ô Mai tùy ý khoát khoát tay, hỏi Tôn Ngộ Không có chuyện gì. Nguyên bản còn có dự định giới thiệu một chút Ô Mai Tôn Ngộ Không nhất thời thì im lặng, một mặt không thú vị mà nói: "Không có việc gì không có việc gì, ai biết thân phận của người cao như vậy, liền ân nhân cứu mạng của ta đều sợ hãi người!"

Ô Mai bĩu môi nói: "Hoàng Tuyền thế giới 5 đại chiến tướng đương nhiên nhận biết bản cô nương, người cho rằng cũng giống như người như thế không có ánh mắt sao "

"5 đại chiến tướng" lúc này Lão Vương mấy người cũng đứng dậy, sau đó Lão Vương hướng về phía Tôn Ngộ Không nói: "Đến, ta đều quên giới thiệu một chút. Đây là chúng ta 5 đại chiến tướng lão đại, Tà Quân." Nói xong, Tà Quân xông Tôn Ngộ Không gật gật đầu, sau đó lại hướng Ô Mai chấp tay một cái. Cái này 5 đại chiến tướng Ô Mai đã sớm nhận biết, cảm thấy không thú vị, cho nên liền lôi kéo tiểu hồ ly đi chơi.

"Đây là lão nhị, Đổ Thiên Dương, lão tam, Thương Thắng, ta là lão tứ, vị này là Lão Vương, Chiến Vân Nghĩa!" Những người khác Tôn Ngộ Không không có để ý, lại liếc nhìn Chiến Vân Nghĩa trong tay dẫn theo cây gậy, nhất thời hai mắt tỏa sáng tiến lên lôi kéo Chiến Vân Nghĩa tay nói: "Đạo huynh, người cũng dùng côn sao ta Lão Tôn cũng dùng a!"

Bị Tôn Ngộ Không gọi là đạo huynh, Chiến Vân Nghĩa nhất thời dờ khóc dờ cười, chẳng qua hấn cũng là rất thích Côn Pháp, mà lại cũng là một vị võ si, nghe xong Tôn Ngộ Không cũng là chơi côn, sau đó cũng không lo được cái gì xưng hô, liền tục gật đầu. Nhìn thấy Chiến Vân Nghĩa gật đầu, Tôn Ngộ Không nhất thời cười ha ha sau đó cổ tay khẽ đảo liền triệu ra Như Ý Kim Cô Bồng, sau đó hai người đều là một mặt hưng phấn một bên khoa tay múa chân một bên thảo luận cái gì đi tới một bên.

Nhìn thấy Tôn Ngộ Không cùng Chiến Vân Nghĩa như thế hợp ý, Tê Chiêu cũng là gương mặt vui mừng, trước đó xấu hổ trong nháy mắt hóa giải cùng vô hình. Lúc này lại chợt nghe Tà Quân xuất sinh hỏi: "Tê Chiêu huynh, cũng là thích khách "

Tê Chiêu ngẩng đầu một cái, phát hiện cái kia Tà Quân đang mục quang sáng rực nhìn mình chăm chăm, sau đó thần thức một chút dò xét liền phát hiện cái này Tà Quân tuy nhiên rõ ràng đứng ở chỗ này làm thế nào cũng cảm giác không thấy, vừa nhìn liền biết tuyệt đối là thích khách bên trong tổ tông bói nhân vật. Lập tức nhẹ nhàng cười một tiếng, đáp: "Ta tuy không phải thích khách, nhưng đối với không gian linh ngộ, tự tin không thua bởi bất luận kẻ nào."

Tê Chiêu lời nói này không mềm không cứng, nhưng là nghe vào Tà Quân trong tai liền đã có chút khiêu khích vị đạo.

Sau đó Tà Quân hai mắt bỗng nhiên điện quang hiện lên, mà Tê Chiêu cũng là hai con ngươi trực tiếp một đạo hắc quang xẹt qua. Sau đó hai người bốn con mắt, thì hung hăng chăm chăm cùng một chỗ. Một bên Lão Vương bốn người thậm chí cảm giác được không khí trong nháy mắt thì ngưng kết, tựa hồ bởi vì hai người đối mặt nhiệt độ không khí đột nhiên hạ xuống cực điểm.

Bao quát ánh mắt ở bên trong phụ cận tất cả mọi người không khỏi đánh run một cái. Nhìn thấy lão đại của mình nhãn lực chiến ý, Lão Vương không khỏi sờ sờ mồ hôi trán. Đối với lão đại Tà Quân, Lão Vương rất giải, người này đâu? Mười phần cao ngạo, hôm nay đụng phải như thế một cái cơ hồ cùng hấn không muốn lên hạ người, nhất thời thì kích thích hấn huyết chiến huyết dịch, nếu như không cùng phân cái cao thấp, chỉ sợ sẽ không từ bỏ ý đồ.

Ngay tại Lão Vương lấy dũng khí chuẩn bị liều mạng thụ thương cũng muốn ngăn cản hai người thời điểm, trước mắt giằng co hai người vậy mà đồng thời xuất thủ!

Sau đó tại Lão Vương cảm ánh mắt kinh ngạc giữa, hai người vậy mà hung hăng ôm cùng một chỗ! Sau đó vậy mà kẻ vai sát cánh đồng dạng hướng đi một bên.

Chỉ để lại trợn mắt hốc mồm Lão Vương, trợn mắt hốc mồm Diễm Thần, trợn mắt hốc mồm Thương Thắng cùng đã tại bóp bấp đùi mình Đổ Thiên Dương trong gió lộn xộn!

Chương 198: Điểm tướng

Còn lại trợn mắt hốc mồm bốn người nhìn lấy cảm hai cây côn khoa tay múa chân Tôn Ngộ Không cùng Chiến Vân Nghĩa, lại nhìn xem không biết đang nói cái gì Tê Chiêu cùng Tà Quân, bốn người đều là làm một trận bất đắc dĩ. Lúc này Lão Vương chợt thấy Điểm Thần công ở sau lưng quái đạo, đồng thời Điểm Thần cũng thấy lão Vương phía sau cái kia thanh trắng như tuyết trường đao, hai người quen biết cười một tiếng. Sau đó tựa như là bạn cũ lâu năm đồng dạng đồng thời lộ ra kích động thần sắc.

Chẳng qua đúng lúc này, cái kia Điểm Tướng Đài phía trên bỗng nhiên truyền đến một trận không gian ba động, cùng lúc đó tất cả mọi người trở lại cái ghế của mình thượng, nói đùa đùa giỡn cũng đều không đang nói cười đùa giỡn. Bởi vì chỉ cần cái này quen thuộc không gian ba động vừa xuất hiện, vậy khẳng định cũng là Giới Chủ Nguyệt Hoàng Tuyền thanh đồng đại môn muốn xuất hiện. Cái này thanh đồng đại môn xuất hiện, thì đại biểu cho Nguyệt Hoàng Tuyền muốn xuất trận.

Nếu như không sai, mọi người ở đây toàn bộ ngồi xuống về sau, một đạo cao hơn ba mét có ý dạt dào thanh đồng đại môn trống rỗng xuất hiện, sau đó Nguyệt Hoàng Tuyền cái kia gây gò thân ảnh đã xuất hiện tại trước mắt mọi người. Chẳng qua Nguyệt Hoàng Tuyền xuất hiện về sau cũng không có ngồi trên đài Đăng Long Phi Vân trên mặt ghế, mà chính là đứng đứng ở một bên.

Tôn Ngộ Không mấy người lúc này phát hiện Nguyệt Hoàng Tuyền chẳng những hôm qua nhận được tổn thất đã hoàn toàn khôi phục, mà lại tựa hồ tu vi càng là tinh tiến một điểm. Chỉ bất quá nhóm người mình thực lực quá thấp, vô pháp thăm dò cấp Giới Chủ khác cường giả tu vi cảnh giới. Nguyệt Hoàng Tuyền mặt mỉm cười hài lòng nhìn xem phía dưới ngồi tại Thanh Vân Phi Phụng trên mặt ghế ba mươi sáu người.

Cái này ba mươi sáu người, có thể nói là trước mắt Hoàng Tuyền thế giới chiến lực mạnh nhất ba mươi sáu người. Sau này Hoàng Tuyền thế giới là tiến thêm một bước vẫn là bảo trì nguyên trạng, lại hoặc là bị đá xuất thần nước liệt kê, thì đều xem cái này ba mươi sáu người.

"Các vị, chắc hẳn đều đã rõ ràng lần này thí luyện ý nghĩa chỗ, Hoàng Tuyền thế giới mệnh vận sau này, ta Nguyệt Hoàng Tuyền mệnh vận sau này, thì nhờ cả các vị." Nói xong, Nguyệt Hoàng Tuyền thật sâu thi lễ, nhất thời dưới đáy mọi người toàn bộ thụ sủng nhược kinh, nhao nhao thề, hoặc là chiến tử, hoặc là thắng lợi.

Chờ phía dưới mọi người thoáng lãnh tĩnh một chút, Nguyệt Hoàng Tuyền tiếp tục nói: "Sở hữu tham gia Tuần Thiên Giới thí luyện người, đều có thể đạt được một cỗ nhục thân, đây là tại ta phạm vi năng lực bên trong có khả năng lấy được tốt nhất thân thể. Mà lại mỗi một cái tham gia thí luyện đều có thể đạt được một cái khác phục sinh danh ngạch. Nói đúng là mỗi người các người đều có thể mang theo Hoàng Tuyền trong thế giới một người khác cùng một chỗ phục sinh. Điều kiện tiên quyết là lần này Tuần Thiên Giới thí luyện, chỉ ít để Hoàng Tuyền thế giới tại Lục Đại Thần Quốc bên trong bài danh, sẽ không rơi xuống."

"Hiện tại, xin các vị một lần trên Điểm Tướng Đài, đồng thời ngồi tại Đăng Long Phi Vân trên mặt ghế." Nguyệt Hoàng Tuyền nói rất đơn giản, thế nhưng là trong lòng của mỗi người lại không giống nhau. Giống Tôn Ngộ Không dạng này, đối với phục sinh có khát vọng mãnh liệt, nguyên có đến Tuần Thiên Giới khẳng định sẽ liều tánh mạng.

Mà giống 5 đại chiến tướng dạng này, đối với Nguyệt Hoàng Tuyền mười phần trung tâm, làm theo căn bản không quan tâm cái kia phục sinh tư cách, bọn họ quan tâm là Nguyệt Hoàng Tuyền vinh dự còn có thuộc về Hoàng Tuyền thế giới vinh dự. Loại người này đã tại Hoàng Tuyền thế giới sinh hoạt mấy chục triệu năm, cũng sớm đã đem Hoàng Tuyền thế giới xem như nhà của mình, vì mình nhà, khẳng định cũng sẽ đem hết toàn lực.

Cho nên nói bất luận ở đây ba mươi sáu người đều ôm có dạng gì ý nghĩ, chẳng qua duy nhất giống nhau, là tất cả mọi người mười phần kiên định, lần này Tuần Thiên Giới thí luyện, nhất định phải làm cho Hoàng Tuyền thế giới cảm thấy tốt hơn thứ tự.

Ngay sau đó, Điểm Tướng Đài phía dưới ba mươi sáu người đều mười phần kích động, ngay cả Tê Chiêu đều không ngoại lệ. Không qua tất cả người vẫn là dựa theo trình tự, dựa theo bộ kia trên một tên thị nữ kêu tên đi đến Điểm Tướng Đài.

"Minh Vạn Kiếp, thập đại nội thành xếp hàng thứ nhất, Minh Phủ Phủ Chủ, mời lên Điểm Tướng Đài!" Vừa mới nói xong, ngồi ở phía dưới vị trí đầu não cái kia một người đứng lên. Người vừa đứng lên, nhất thời đằng sau thì vang lên vô số tiếng nghị luận.

"Thật là Minh Vạn Kiếp a, ta thì đoán được hẳn khẳng định cũng phải tham gia!" "Liên tục này thần bí nhân vật đều ra sân, xem ra lần này khẳng định dị thường hung hiểm." "Minh Vạn Kiếp a, Giới Chủ chỉ dưới đệ nhất nhân a." "Người đừng quên còn có Thủ Hộ Giả đại nhân đâu, Minh Vạn Kiếp, hẳn là thứ hai đi."

Cái này Minh Vạn Kiếp là cái trung niên nhân, mặt chữ điền, ăn mặc một thân Hắc Giáp, trên mặt hơi có chút sợi râu, vừa nhìn phía dưới cũng có thể thấy được cái này nhất định là cái cực kỳ bá đạo nhân vật.

Cái này Minh Vạn Kiếp đứng dậy, trực tiếp sai bước đi đến Điểm Tướng Đài, đến trên đài về sau đầu tiên là hướng Nguyệt Hoàng Tuyền thi lễ, sau đó

trực tiếp làm đến cái kia vốn là Nguyệt Hoàng Tuyền chuyên chúc Đẳng Long Phi Vãn trên mặt ghế. Nhìn thấy Minh Vạn Kiếp đã làm đến phía trên, Nguyệt Hoàng Tuyền gật gật đầu, sau đó vung tay lên, Trần Hồn Bì xuất hiện, sau đó tay cô tay nâng lên một chút, Trần Giới Thiên Bì đã bay đến Minh Vạn Kiếp đỉnh đầu.

Đội Thiên Bì bay đến Minh Vạn Kiếp đỉnh đầu thời điểm, thiên trên tấm bia bỗng nhiên tản mát ra một cái màu cam lỏng ánh sáng. Tại lỏng ánh sáng đem Minh Vạn Kiếp bao phủ về sau, ở trên trời bia bên trong vậy mà xuất hiện một bộ cùng Minh Vạn Kiếp giống nhau như đúc thân thể. Sau đó trực tiếp thì bao trùm tại Minh Vạn Kiếp linh hồn thể phía trên.

Sau đó cái kia màu cam lỏng ánh sáng bỗng nhiên thu nhỏ, chẳng qua cũng không trở về đến Trần Giới Thiên Bì bên trong, mà chính là bị Minh Vạn Kiếp cho toàn bộ hấp thu tiến thể nội. Tại ba cái hô hấp về sau, Điểm Tướng Đài Phi Vãn trên mặt ghế nhắm mắt Minh Vạn Kiếp bỗng nhiên mở hai mắt ra, nhất thời một loại như là Cửu U Địa Ngục đồng dạng quý mị cảm giác truyền khắp phía dưới chúng nhân trong lòng.

Cái này Minh Vạn Kiếp mở hai mắt ra về sau, thoáng cảm thụ một chút cái này mới thân thể cảm giác, sau đó lập tức đứng lên sau đó ầm vang hai đầu gối quỳ xuống, đồng thời hung hăng đập một cái khẩu đầu nói: "Minh Vạn Kiếp đa tạ Giới Chủ Đại Nhân tái tạo chi ân. Ta Minh Vạn Kiếp từ khi đi vào Hoàng Tuyền thế giới, liền phải Giới Chủ Đại Nhân ân cứu mạng, nhiều năm như vậy Giới Chủ một mực không tệ với ta, này ân không dám quên. Lần này thí luyện, Minh Vạn Kiếp tự nhiên đem hết toàn lực, tuy là chết, cũng sẽ không yếu ta Hoàng Tuyền thế giới uy danh!"

Nói vừa xong, cái này Minh Vạn Kiếp đột nhiên ngừng đầu, cái kia vốn là kiên định trong hai mắt, vậy mà chảy ra hai hàng thanh lệ. Dù cho là cái này bá khí lãng nhiên Thiết Hán, bây giờ cũng là nước mắt rơi như mưa. Không đơn thuần là bởi vì lần nữa đạt được thân thể kích động, càng là bởi vì có khả năng lần này chính là vĩnh biệt. Bất luận chính mình phải chăng có thể còn sống trở về, về sau chỉ sợ cũng sẽ không lại về tới đây.

Nhìn thấy cái này từ trước đến nay lấy bá đạo danh xưng Minh Vạn Kiếp vậy mà rơi lệ, trong lúc nhất thời phía dưới mọi người đều là khiếp sợ không thôi, chẳng qua vừa nghĩ tới mình cùng chi không sai biệt nhiều, không khỏi đều có chút thần sắc ảm đạm.

Nguyệt Hoàng Tuyền lại là cười cười, hai tay đem Minh Vạn Kiếp nâng lên, sau đó nói: "Từ khi ngươi làm tới Minh Phủ Phủ Chủ, một mực giúp ta giữ gìn Hoàng Tuyền thế giới, càng là nhiều lần một mình lui bước cường địch, mà lại tại nhiều lần Lục Quốc trong chiến đấu lập xuống công lao hãn mã. Tuy nhiên ta từng cứu được tính mệnh của ngươi, thế nhưng là ngươi sao lại không phải mang đến cho ta vô số vinh quang cùng kiêu ngạo. Minh Phủ tên Minh Vạn Kiếp vừa ra, vậy liền mang ý nghĩa ta Hoàng Tuyền đệ nhất thế giới mãnh tướng còn tại, ai dám thăm dò nửa phần cho nên nói, là ngươi có ân với ta. Lần này, đồng dạng vẫn là muốn dựa vào ngươi chỉ huy ta Hoàng Tuyền thế giới đứng sừng, vì Hoàng Tuyền thế giới, vì ta, tái chiến một lần!"

Nói đến đây, Nguyệt Hoàng Tuyền cũng có chút nghẹn ngào, sau đó phát phát tay, hướng lui về phía sau một bước, không nói thêm gì nữa. Mà hai bên thị nữ hội nghị, trong đó tay không thị nữ đầu tiên là tại cái kia mâm gỗ trên cầm lấy một mặt tư cách lệnh, giao cho Minh Vạn Kiếp, sau đó lại đem bàn tay tiến tinh xảo Tự Bảo Bồn giữa, xuất ra một vật.

Minh Vạn Kiếp nguyên bản đã hết sức kích động, khi nhìn đến thị nữ kia xuất ra chi vật thời điểm, vậy mà lần nữa hai đầu gối quỳ xuống, sau đó hướng về phía Nguyệt Hoàng Tuyền lại đập một cái khẩu đầu. Nguyệt Hoàng Tuyền lần này không có ngăn cản, mà chính là trên mặt ý cười thụ cái này cúi đầu.

"Minh Vạn Kiếp, ta ban thưởng ngươi Minh Lôi Vạn Cốt Kích, ngươi có dám vì ta Hoàng Tuyền thế giới nhất chiến" Nguyệt Hoàng Tuyền nhìn thấy đem mai đứng dậy kết quả thị nữ kia xuất ra xương kích, sau đó lớn tiếng hỏi.

"Dám! Ta Minh Vạn Kiếp không sợ!" Theo Minh Vạn Kiếp một tiếng này tràn ngập bá khí một tiếng trả lời, phía dưới mọi người đồng thời kích động hô: "Dám, dám, dám! Ta Hoàng Tuyền thế giới không sợ!"

Nguyệt Hoàng Tuyền gợn tay lên hư ấn vào, phía dưới nhất thời đình chỉ nội hống. Sau đó Minh Vạn Kiếp một mặt yêu quý nắm Minh Lôi Vạn Cốt Kích tại Điểm Tướng Đài khác một bên đi xuống.

Theo trên hậu trường thị nữ tiếp lấy cất cao giọng nói: "Từ Tĩnh, thập đại nội thành thứ hai, Chí Tôn Thành Thành Chủ, mời lên Điểm Tướng Đài!"

Nghe được cái này thị nữ lời nói, Tôn Ngộ Không cũng sợ, Chí Tôn Thành Thành Chủ không phải Ô Mai sao làm sao biến thành Từ Tĩnh "Sau đó hiếu kỳ nhìn về phía Ô Mai, lại phát hiện Ô Mai chính hân thân thể hướng đi Điểm Tướng Đài.

Chẳng lẽ Ô Mai cũng là Từ Tĩnh

Ô Mai đi đến trên đài về sau, cũng là trước hướng Nguyệt Hoàng Tuyền thi lễ, sau đó yên lặng ngồi đến trên ghế. Cùng trước đó một dạng, chỉ bất quá lần này thân thể lại là một người mặc Từ Y tuyệt mỹ nữ tử. Rất nhanh, làm Ô Mai linh hồn cùng thân thể triệt để phù hợp về sau, cũng không nói thêm gì, chỉ là tại tiếp nhận tư cách kia Lệnh còn có một đầu Từ Sắc dây lụa về sau, tiến lên nhẹ nhàng ôm ấp một chút Nguyệt Hoàng Tuyền. Sau đó liền không nói một lời tại Điểm Tướng Đài khác một bên đi xuống.

Nguyệt Hoàng Tuyền có chút bất đắc dĩ cười khổ một tiếng, sau đó hít sâu một hơi, ra hiệu thị nữ tiếp tục.

Thị nữ gật gật đầu, lần nữa cất cao giọng nói: "Ma Quân Tề Chiêu, nguyên Diệt Thế Ma Quốc Giới Chủ, chín Đại Thần Quốc đệ nhất nhân, mời lên Điểm Tướng Đài."

Chương 199: Điểm tướng (2)

Dưới đây mọi người nguyện vốn có chút còn có đắm chìm bi thống tâm tình bên trong, có chút là đang khiếp sợ Ô Mai, cũng chính là Từ Tình thân phận. Lần này chẳng những thập đại nội thành xếp hàng thứ nhất Minh Phủ Minh Vạn Kiếp đều xuất hiện, thậm chí ngay cả một mực thân phận cực kỳ thân bí Chí Tôn Trì Thành Chủ cũng xuất hiện, mà lại trước đó linh hồn trạng thái vẫn là cái tiểu nữ hài.

Chẳng qua thân phận của hai người này cùng cái này vị thứ ba leo lên Điểm Tướng Đài Ma Quân Tề Chiếu so sánh, nhưng lại không đáng ngạc nhiên. Tuy nhiên dưới đài mọi người có chút là tại Ngự Thổ giới bị diệt về sau, cũng chính là Lục Đại Thần Quốc một lần nữa tẩy bài về sau mới đàn sinh, chẳng qua lại cũng đã được nghe nói cái kia đã từng chín Đại Thần Quốc đệ nhất nhân Ma Quân.

Chỉ là thời điểm đó Ma Quân, tựa hồ cũng không gọi Tề Chiếu. Chẳng lẽ người này chỉ là trùng hợp thể nhưng là không đúng, thị nữ kia rõ ràng lúc giới thiệu nói là nguyện Diệt Thế Ma Quốc Giới Chủ, Ma Quân Tề Chiếu. Dạng này tới nói, hẳn là sau khi hắn chết lại cải danh tự.

Bất luận nói thế nào, Ma Quân tên tuổi, nhưng vẫn là để người phía dưới nghị luận ầm ĩ. Đặc biệt là Lão Vương mấy người, lúc này phát hiện mình cứu cái này nhìn như người vô hại và vật vô hại người trẻ tuổi, vậy mà đã từng là cái kia giết người như ngóe Ma Quân, trong lúc nhất thời đều là hai mặt nhìn nhau. Chỉ có cái kia Tà Quân, dường như lộ ra một loại như thả phụ trọng thần sắc.

Tề Chiếu nghe được có người đang nghị luận, cũng không thèm để ý, mà chính là trực tiếp đi đến Điểm Tướng Đài phía trên, hướng về phía Nguyệt Hoàng Tuyền gật gật đầu, sau đó nói câu: "Phiền phức, Giới Chủ Đại Nhân này ân, ngày sau tất báo!" Nói xong liền hơi có chút kích động làm đến cái kia Đằng Long Phi Vân trên mặt ghê. Chỉ bất quá lúc này Tề Chiếu lại là mấy bước tiến lên, tại Tề Chiếu bên tai nói: "Nguyệt Hoàng Tuyền năng lực có hạn, bộ thân thể này tuy nhiên cũng rất cường đại, chẳng qua cùng Ma Quân lúc còn sống cái kia một bộ so sánh nhưng vẫn là kém rất nhiều. Hi vọng Ma Quân thông cảm"

Tề Chiếu lắc đầu, ra hiệu tình không để ý. Sau đó Nguyệt Hoàng Tuyền pháp quyết nhất động, cùng trước đó đồng dạng, một bộ thân mặc màu đen xuất sắc vàng rực bào thân thể tại Trấn Giới Thiên Bi bên trong rơi xuống, đồng thời dần dần cùng Tề Chiếu linh hồn tương hợp. Lần này tiêu tốn thì gian hơi có chút lâu, có chừng tám cái hô hấp Tề Chiếu mới mở hai mắt ra.

Đứng dậy, hoạt động một chút tay chân, người phát hiện thân thể cùng linh hồn mười phần phù hợp, cũng không có nửa điểm khó chịu. Sau đó lần nữa cảm kích xông Nguyệt Hoàng Tuyền chấp tay một cái. Chẳng qua lúc này dưới đài bỗng nhiên cao bằng một người âm thanh hỏi: "Người thật là năm đó Ma Quân sao làm sao không giống a"

Này người vừa mới nói xong, Tề Chiếu ánh mắt biến đổi, nhất thời nương theo lấy vô biên hân ý cuộn cuộn Ma khí từ trong cơ thể nộ tuôn ra, trong nháy mắt liền sau lưng Tề Chiếu hình thành một cái Ma Vương đầu lâu đáng sợ. Nhìn thấy cái này Ma khí hình thành Ma Vương đầu lâu cùng cái kia không lồ Ma khí, không có người nào hoài nghi thân phận của Tề Chiếu.

Nói đùa, cái này Ma khí hóa thành Ma Vương đầu lâu, cũng không phải thật đơn giản biến hóa, đây chính là chỉ có Ma Quân Tề Chiếu mới có thể Diệt Thế Ma Quyết. Nhìn thấy Tề Chiếu thoáng để lộ một tay lấy chứng thực thân phận của mình về sau, Nguyệt Hoàng Tuyền cười cười, sau đó hướng về phía mọi người dưới đài nói: "Vị này đích thật là năm đó vị kia bao trùm chín Đại Thần Quốc phía trên Ma Quân Tề Chiếu, bất quá bây giờ, hẳn là đại gia đồng bọn, đem cùng mọi người cùng nhau tham gia Tuần Thiên Giới thí luyện."

Nói xong, ra hiệu thị nữ kia một chút, thị nữ kia bị Tề Chiếu khí thế sở kinh, chẳng qua lúc này cũng đã gấp qua thân, đồng thời lấy một khối tư cách Lệnh giao cho Tề Chiếu. Tề Chiếu hai tay tiếp nhận, đang muốn xuống đài, thị nữ kia bỗng nhiên thấp giọng nói: "Đại nhân xin chờ một chút, còn có đây này!" Nói xong, vội vàng đem bàn tay tiến cái kia Tụ Bảo Bồn, sau đó lấy ra một kiện đen nhánh, nhưng là phía trên lại có vô số đạo huyết văn Chiến Tướng hai tay dâng đưa cho Tề Chiếu.

Tề Chiếu vừa nhìn phía dưới thân sắc lại là có chút kích động, chẳng qua cũng rất tốt mà che giấu đi. Tiếp nhận cái kia khải giáp, Tề Chiếu yêu quý vuốt ve một trận, đồng thời thấp giọng nói: "Ma Hoàng Giáp, không nghĩ tới lại còn có ngươi một ngày!" Bụng lấy Ma Hoàng Giáp, Tề Chiếu cước bộ có chút nặng nề đi xuống Điểm Tướng Đài.

Nhìn lấy Tề Chiếu đi xuống, Nguyệt Hoàng Tuyền nhãn lực hiện lên một đạo ánh sáng hi vọng. Hi vọng lần này, lựa chọn của ta là chính xác a. Tuy nhiên giờ phút này dưới đài người còn đang không ngừng nghị luận, chẳng qua điểm ấy đem vẫn là muốn tiếp tục, thị nữ đợi phía dưới tiếng nghị luận tiêu chút, sau đó tiếp tục nói: "Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không, Bàn Cổ giới, Trấn Giới Thiên Bi người nắm giữ, mời lên Điểm Tướng Đài."

Lần này, phía dưới mọi người đã hoàn toàn phảng phất đứng im, tại không có một chút xiu thảo luận thanh âm, tất cả mọi người bao quát Minh Vạn Kiếp ở bên trong tất cả đều một mặt không thể tin nhìn chăm chăm Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không bị bọn họ thấy có chút không được tự nhiên, thậm chí quên ở một bên đi đến đài, mà chính là trực tiếp tại nguyên chỗ nhảy tới. Nhìn đạo Tôn Ngộ Không dạng này, Nguyệt Hoàng Tuyền cười lắc đầu, đợi Tôn Ngộ Không sau khi chuẩn bị xong, Trấn Hồn Bi phát ra lồng ánh sáng về sau, một bộ cùng Tôn Ngộ Không lúc còn sống giống nhau như đúc thân thể liền tại Trấn Giới Thiên Bi bên trong rơi xuống, cùng Tôn Ngộ Không linh hồn tương hợp.

Bộ thân thể này, người mặc Tỏa Tử Hoàng Kim Giáp, đầu đội Phượng Sĩ Tử Kim Quan, chân đạp Ngẫu Ti Bộ Vân Lý, sau lưng khoác lấy tinh hồng áo choàng. Cùng năm đó ở trong long cung mới được Kim Cô Bồng thời điểm giống như đúc, uy phong, bá khí. Nhìn lấy cái này một thân quen thuộc ăn mặc, Tôn Ngộ Không không khỏi có chút sững sờ. Tựa hồ chính mình lại trở lại lúc trước, không khỏi mau trở về qua thần, thậm chí đều không có cùng Nguyệt Hoàng Tuyền nói lời cảm tạ thì không kịp chờ đợi đạp chân xuống, sau đó ngút trời mà đi.

Chẳng qua bay một hồi liền trở xuống đến Điểm Tướng Đài về sau, sau đó cười híp mắt vươn tay, thị nữ kia hiểu ý, cười lấy lệnh bài giao cho Tôn Ngộ Không, sau đó lại tại Tụ Bảo Bồn bên trong lấy ra một cái Tử Kim Tiểu Hồ.

Nhìn thấy cái này Tiểu Hồ, Tôn Ngộ Không không khỏi hỏi: "Cái này là vật gì trước đó ta tại cái kia trong chậu cầm lá cờ còn chưa kịp luyện hóa đây." Xác thực, trước đó làm thông qua Hoàng Vu Chi Đảo khen thưởng, Tôn Ngộ Không đạt được một cây Tiểu Kỳ, Tê Chiếu đạt được một tấm lệnh bài, Diễm Thần là một khóa hạt châu màu đỏ rực, tiểu hồ ly là một đoàn ma trơi, Ô Mai thì là một cái khối lõi tọa kỵ.

Nghe được Tôn Ngộ Không tra hỏi, Tê Chiếu tiến lên phía trước nói: "Cái này Tiểu Hồ không trọng yếu, trọng yếu là âm đồ vật bên trong, người đem khối kia Hoàng Thổ Bi lấy ra!" Tôn Ngộ Không cũng có chút hiếu kỳ, sau đó té ra Hoàng Thổ Bi, sau đó bày trong tay.

Tê Chiếu bọn người sớm đã gặp qua nguyên có không cảm thấy thế nào, thế nhưng là đám người còn lại lại là lần đầu tiên gặp, không không khiếp sợ. Đây chính là Trấn Giới Thiên Bi, chỉ có một phương Giới Chủ mới có thể có, toàn bộ Vũ Trụ chỉ có chín khối. Hiện nay biết hạ lạc cũng chỉ có Lục Đại Thần Quốc Giới Chủ cái kia sáu khối, xem như cái này một khối, còn có hai khối không biết tung tích.

Dưới đây mọi người tuy nhiên chán kinh, chẳng qua nhưng không ai lộ ra cái gì thần sắc tham lam. Không nói trước chính mình đánh thắng được hay không nắm giữ Trấn Giới Thiên Bi Tôn Ngộ Không, nhưng là nói mình có không có tư cách đạt được Trấn Giới Thiên Bi tán đồng. Cho tới nay đều là Trấn Giới Thiên Bi tự hành làm theo người, những người còn lại coi như đạt được cũng vô pháp sử dụng, nhiều nhất cũng là cứng rắn chút bia đá mà thôi.

Nhìn thấy Tôn Ngộ Không té ra Hoàng Thổ Bi, Tê Chiếu đi đến thị nữ kia trước người, cầm qua cái kia Tiểu Hồ, sau đó mở ra nắp âm hất lên, tiểu trong bầu nhất thời vô số sáng long lanh hạt tròn hình dáng đồ vật tứ tán mà ra, đồng thời Tôn Ngộ Không trong tay Trấn Giới Thiên Bi mặt sau, chợt bộc phát ra một đạo rực rỡ Ngân Quang.

Tôn Ngộ Không đem Thiên Bi quay tới phát hiện là mặt sau bên trên khắc vẽ Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận đang phát sáng, bị kim quang này vừa chiếu, những cái kia sáng lấp lánh hạt tròn hình dáng đồ vật bỗng nhiên biến thành vô số ngôi sao to lớn đồng thời cấp tốc lên không. Mà lại những thứ này ngân sắc hạt tròn biến thành Tinh Thần là dựa theo cái kia Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận trận thế sắp xếp.

Nhìn thấy Tôn Ngộ Không ánh mắt khiếp sợ, Nguyệt Hoàng Tuyền nói: "Cái này gọi Tinh Thần Sa, là chuyên môn vì phối hợp Hoàng Thổ Bi phía trên trận đồ mà kết thành Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận. Lấy nhân lực bày ra đại trận cùng dùng cái này Tinh Thần Sa bày ra, uy lực căn vốn không là cùng một đẳng cấp."

Nói xong trong tay Tiểu Hồ nhất động, cái kia vô số Tinh Thần Sa lần nữa hóa thành thủy tinh điểm điểm quang mang trở lại tiểu trong bầu. "Đại Thánh, hiện tại biết cái này là vật gì đi. Còn cái kia Tiểu Kỳ, phải nhờ vào người tự mình tìm tòi."

Nguyệt Hoàng Tuyền nói xong, Tôn Ngộ Không vội vàng tiếp nhận cái kia Tiểu Hồ, đồng thời thu hồi Trấn Giới Thiên Bi, hướng về phía Nguyệt Hoàng Tuyền nói cảm ơn liên tục, sau đó đi xuống Điểm Tướng Đài.

Lại về sau, cũng là Diễm Thần. Diễm Thần lấy được là một bộ Phượng Hoàng hòa thể, đem Diễm Thần vui miệng đều muốn lệch ra, mà lại đồng thời lại lấy được một kiện tên là Tầm Hỏa Châm bảo bối, càng là cái này gia hỏa này hưng phấn không thôi, hận không thể lập tức liền cầm Tầm Hỏa Châm cùng tìm kiếm Di Hỏa đến thôn phệ.

Tại cái này về sau cũng là còn lại mọi người nhao nhao lên sân khấu, không mọi người đạt được một bộ cùng mình mười phần phù hợp thân thể đồng thời còn có một cái bảo bối. Chẳng qua đáng nhắc tới chính là một vị gọi là Lăng Tâm Kiếm Hào người, này người không phải thập đại nội thành cũng không phải ngoại thành người, mà chính là một cái lang thang kiếm khách, từng bị Nguyệt Hoàng Tuyền đã cứu nhất mệnh, bởi vì nó thực lực cường hãn, nguyên có cũng bị tuyển tại lần Thứ Luyện trong đội ngũ.

Cái này Lăng Tâm Kiếm Hào không có họ tên, thân mặc một thân có chút cũ nát cùng loại đạo bào quần áo, bên hông vác lấy một thanh màu đen Đường Dao, trên mặt có chút gốc râu cằm, luôn là một bộ cái gì đều không để ý dáng vẻ. Chẳng qua này người lên sân khấu thời điểm, Tê Chiếu lại là hơi kinh ngạc, chẳng qua cũng cũng không nói gì thêm.

Cứ như vậy, Hoàng Tuyền thế giới ba mươi sáu người điểm tướng, toàn bộ đạt được thích hợp thân thể. Sau cùng tại Nguyệt Hoàng Tuyền lấy Trấn Giới Thiên Bi tại mỗi trên thân thể người đánh cái trước màu cam hình trăng khuyết dấu vết về sau, cái này ba mươi sáu người liền ai đi đường nấy.

Chẳng qua cơ hồ là tất cả mọi người là một mặt hưng phấn tìm tới ngày bình thường phải tốt hoặc là mới rắn chắc bằng hữu bắt đầu chiến khởi tới. Dù sao đạt được thân thể về sau rất nhiều chiêu thức cũng không thể dùng. Mà lại cũng đều muốn thử xem mới lấy được thân thể cường đại cỡ nào.

Ở trong đó thì bao quát Tôn Ngộ Không không ngừng cười ha ha lấy cùng Chiến Vân Nghĩa đánh nhau, sau đó ánh mắt cùng Lão Vương hai người đánh nhau, Tê Chiếu đồng dạng là cùng Tà Quân hai người đi đến nghỉ ngơi địa phương nói cái gì đó. Sau đó Thương Thắng cùng Đỗ Thiên Dương, thì bị cái kia gọi là Lăng Tâm Kiếm Hào cho gọi lại, Lăng Tâm Kiếm Hào tuy nhiên luôn là một bộ chẳng hề để ý bộ dáng, chẳng qua nhưng cũng là người hào sảng, mấy người nói vài lời liền đánh nhau.

Trưa ngày thứ ba thời gian, Nguyệt Hoàng Tuyền lần nữa đem ba mươi sáu người gọi cùng một chỗ. Ngày mai sẽ phải xuất phát, nguyên có Nguyệt Hoàng Tuyền gọi người chuẩn bị một trận cơ hồ là Hoàng Tuyền thế giới tối đỉnh cấp yến hội. Tuy nhiên tại hôm qua đại gia đã nhao nhao lẫn nhau đánh gào to, nhưng là cũng không có quá chín muồi lạc.

Chẳng qua tại bữa tiệc này trên thì khác biệt, vừa mới bắt đầu đại gia còn có đều có chút câu nệ, chẳng qua tại qua ba lần rượu về sau, thì tất cả đều lẫn nhau kẻ vai sát cánh xưng huynh gọi đệ. Thậm chí gọi là Lăng Tâm Kiếm Hào còn có ôm Đỗ Thiên Dương hô to muốn cưới Từ Tình làm vợ đây.

Kỳ thực cái này ba mươi sáu người đều là người thông minh, biết lần này rất có thể là đã đi là không thể trở về, nguyên có đám người này, chính là mình sau này duy nhất dựa vào, ngay cả ngày bình thường uy nghiêm bá khí Minh Vạn Kiếp cũng đều bỏ lòng kiêu ngạo, bùng phát cùng Lão Vương một chén một chén liều mạng tửu.

Có lẽ hôm nay nhiều uống một chén tửu, nhiều nhận một cái huynh đệ, có lẽ tại Tuân Thiên Giới chính mình liền có thể nhiều một phần cơ hội sống sót. Đạo lý này tất cả mọi người hiểu, bởi vậy bất luận là ngày bình thường cao cao tại thượng vẫn là tính tình hồ hững, giờ phút này tất cả đều vứt bỏ hết thảy, dùng chân thật nhất cảm tình nói, cười.

Nguyệt Hoàng Tuyền đem những này đều nhìn ở trong mắt, tâm lý, lại quả thực lòng một ngum. Trước đó hắn còn thật lo lắng bọn này ngạo khí nhân không hợp đây.

Bữa tiệc này một mực tiếp tục đến ban đêm, mọi người mới nhao nhao tán đi. Chẳng qua lúc này đã lại không ai phân cái gì có biết hay không có quen hay không tất, ba mươi sáu người tựa như cùng một chỗ sinh hoạt vô số năm huynh đệ một dạng.

"Rốt cục muốn bắt đầu, Tuân Thiên Giới, thì để cho các ngươi nhìn xem ta Hoàng Tuyền thế giới cường giả, đến cùng mạnh cỡ bao nhiêu đi!" Nguyệt Hoàng Tuyền ngồi một mình ở cái kia thanh đồng đại môn phía trên, nhìn qua Hư Vô tính không, thấp giọng nói.

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 200: Tiến về Tuân Thiên Giới

Vừa rạng sáng ngày thứ hai, tất cả mọi người liền đã tại trầm thấp dày đặc sừng thú trụ dài thanh âm bên trong tập kết tại ngày đó Tôn Ngộ Không bọn người lần thứ nhất xuất hiện cung điện kia chính giữa. Tuy nhiên ba mươi sáu người, bao quát Ô Mai cũng chính là Từ Tình ở bên trong tất cả mọi người trong đêm qua đều uống rượu say mềm mại về, thế nhưng là đi qua một đêm nghỉ ngơi, tất cả mọi người Tinh Khí Thần tất cả đều đạt tới trạng thái đỉnh cao nhất, nhìn không ra bất kỳ một điểm say rượu thái độ.

Nguyệt Hoàng Tuyền xếp bằng ở cái kia thanh đồng đại môn phía trên, hướng về phía phía dưới ba mươi sáu người cất cao giọng nói: "Các ngươi đối với mình mới thân thể có phải hay không đã triệt để quen thuộc hôm nay, thì là các ngươi tiến về Tuân Thiên Giới tham gia thí luyện thời gian, ta Hoàng Tuyền thế giới vinh nhục, thì toàn xem các ngươi. Mặt khác, ta còn muốn nhắc nhở lần nữa các ngươi một lần, hiện tại các ngươi đã không còn là linh hồn trạng thái, mà lại nhục thể của các ngươi cùng linh hồn đã dung hợp lại cùng nhau, nếu như về sau các ngươi lại một lần nữa bất hạnh thân tử, cái kia chính là vĩnh viễn chết. Ngay cả linh hồn cũng sẽ không lại lại tới đây, mà chính là triệt triệt để để tan thành mây khói. Nguyên có, các ngươi nhất thiết phải cẩn thận."

Nói xong, Nguyệt Hoàng Tuyền bỗng nhiên đứng người lên, rống to: "Thì làm cho cả Vũ Trụ tất cả xem một chút, ta Hoàng Tuyền thế giới, đồng dạng là không thể chiến thắng!" Cái này vừa dứt tiếng, toàn bộ trên đại điện tất cả Hoàng Tuyền thế giới tướng sĩ tất cả đều toàn thân kích động rống to: "Bách chiến bách thắng, không gì không đánh được, lớn mạnh quá thay ta Đại Hoàng Tuyền!"

Loại này từ ngàn vạn người kêu đi ra thanh âm, cực kỳ cảm nhiễm lực, ba mươi sáu người trong lúc nhất thời cũng đều nhiệt huyết sôi trào. Đợi thanh âm dừng lại, Nguyệt Hoàng Tuyền lần nữa mở miệng nói: "Hoàng Tuyền bắt diệt chiến đội, mục tiêu Tuân Thiên Giới, xuất phát!" Vừa mới nói xong, Nguyệt Hoàng Tuyền trong tay Trấn Giới Thiên Bì bỗng nhiên hướng về vô hạn trong hư không bắn ra một đạo màu cam quang mang.

Rất nhanh, trước mặt mọi người bỗng nhiên xuất hiện một đạo thất thái quang trụ. Ngay tại cái này thất thái quang trụ rơi xuống trong nháy mắt, mọi người bên hông treo tư cách Lệnh chột bực phát ra một đoàn đồng dạng thất thái quang mang, quang mang này xuất hiện về sau liền đem mọi người bao vây lấy, bay vào cái kia từ phía chân trời rơi xuống to lớn quang trụ bên trong.

Nhìn thấy mọi người đã bị quang trụ hoàn toàn kiện hàng ở bên trong, Nguyệt Hoàng Tuyền bỗng nhiên hướng về phía mọi người được một cái mười phần trang trọng đại lễ, cuối cùng nói: "Ta Nguyệt Hoàng Tuyền biết lần nữa chờ đợi các vị khai hoàn trở về!" Sau đó ngay tại Nguyệt Hoàng Tuyền còn có vô số Hoàng Tuyền thế giới tướng sĩ chú mục giữa, ba mươi sáu người bị cái kia quang trụ mang theo, chậm rãi bay lên, nhưng lại rất nhanh thì biến mất ở chân trời.

Một mực đứng tại cái kia thanh đồng đại môn trên ngược đầu nhìn lên trọn vẹn một canh giờ, Nguyệt Hoàng Tuyền mới quay về cách đó không xa hư không vẫy tay một cái. Sau đó chỗ kia không gian phẳng phất bị nhân từ đó bỏ ra một dạng, một cái toàn thân đều bị bao phủ tại to lớn màu đen áo choàng bên trong nhân trong hư không đi tới. Sau đó tại Nguyệt Hoàng Tuyền trước người lâm không mà quỳ, nhưng là lại không lên tiếng phát.

"Ảnh Quỷ, lập tức bắt đầu thập đại nội thành thanh tra hoạt động. Thừa dịp lần này thế lực lớn tẩy bài, chúng ta Hoàng Tuyền thế giới nội bộ cũng nên tới

một lần thanh tẩy. Người phải người thông báo ngoại thành Thương Minh Quỷ Vương cùng U Minh Tàn Vương để cho bọn họ tới này gặp ta. Chẳng những Tuân Thiên Giới thí luyện chúng ta muốn gây một tiếng ai nấy đều kinh ngạc, lần này Lục Quốc chiến, chúng ta đồng dạng muốn để toàn vũ trụ đều chấn kinh!"

Cái kia cúi đầu Ảnh Quỷ vẫn không có nói chuyện, chỉ là gật đầu mạnh một cái, sau đó liền từ từ tiêu tán thân ảnh.

"Đại nhân vật kế hoạch sao thật đúng là lợi hại, thật không biết còn có bao nhiêu người là đại nhân vật này kế hoạch bên trong." Lần nữa xếp bằng ở thanh đồng đại môn phía trên, Nguyệt Hoàng Tuyền nhìn lấy xa xôi hư không, không biết suy nghĩ cái gì.

Ngay tại Tôn Ngộ Không bọn người bị cái kia thất thái quang trụ tiếp dẫn lấy bay hướng Tuân Thiên Giới đồng thời, còn lại mấy cái phe thế lực, cũng đồng thời có động tác.

Diệt Thế Ma Quốc:

Lục Đại Thần Quốc xếp hàng thứ nhất Diệt Thế Ma Quốc bên trong Giới Chủ chỗ Ma Tâm Thành trong thành chỗ , đồng dạng một đạo thất thái quang mang rơi xuống, sau đó 36 đoàn thái quang bay vào qua. Trong tay nâng một khối tán ra nồng đậm hắc khí Phá Diệt Nhất Hào Trần Giới Thiên Bì, đương nhiệm Diệt Thế Ma Quốc Giới Chủ, nhìn lấy dần dần chui vào hư không 36 Vị Ma Tôn, miệng bên trong thấp giọng nói: "Tê Chiếu phải không, bất luận người đem tên đổi thành cái gì, người cũng khó thoát khỏi cái chết. Năm đó ta có thể thiết kế diệt sát người, đồng thời đoạt người Trần Giới Thiên Bì, vậy ta hiện tại y nguyên có thể. Không có Trần Giới Thiên Bì người, hừ hừ, con kiến hôi cũng không bằng."

"Người tới, truyền ta mệnh lệnh, đại nhân vật kế hoạch tất cả nhân viên lập tức toàn bộ bày ra hành động, quân hấn là Tuân Thiên Giới thí luyện vẫn là Lục Quốc chiến, ta Diệt Thế Ma Quốc, đều muốn cầm tới đệ nhất!"

Sáng Thế Thần Quốc:

Tuy nhiên tại Lục Thần Thần Quốc bài danh sách thượng, Sáng Thế Thần Quốc chỉ là bài danh thứ hai, không qua tất cả mọi người biết nếu như Diệt Thế Ma Quốc cùng Sáng Thế Thần Quốc thật khai chiến, cái kia người thắng cuối cùng, rất có thể là Sáng Thế Thần Quốc. Chỉ bất quá Sáng Thế Thần Quốc một mực hành vi điệu thấp mà lại không muốn thật phát động chiến tranh làm cho sinh linh đồ thán. Dù sao đương nhiệm Diệt Thế Ma Quốc Giới Chủ tuy nhiên đồng dạng Ma Lục vô biên rất cường đại, chẳng qua so với năm đó Ma Quân Tê Chiếu, vẫn phải kém hơn một chút. Dù sao cướp đoạt mà đến Trần Giới Thiên Bì bắt đầu tìm hiểu đến, không có Trần Giới Thiên Bì tự hành làm theo người thuận lợi.

Nhìn lấy theo cái kia ánh sáng bảy màu trụ tiến về Tuân Thiên Giới ba mươi sáu người, Sáng Thế Thần Quốc Giới Chủ nhẹ nhàng thở dài một tiếng, sau đó thu hồi cái kia tán ra hào quang màu nhũ bạch Trần Giới Thiên Bì. Sau đó hướng về phía bên cạnh Bàn Cổ nói: "Hi vọng những hải tử này, đều có thể sống trở về đi. Bàn Cổ , có thể để bọn hấn cũng xuất phát. Ta Sáng Thế Thần Quốc yên lặng lâu như vậy, cũng là thời điểm hướng thế nhân triển lộ một ít thực lực, không phải vậy luôn luôn hạng hai, ta người giới chủ này thế nhưng là trên mặt không ánh sáng a!"

Bàn Cổ gật đầu, sau đó cung kính lui xuống đi."Tê Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không, hắc hắc, cái này chơi vui, thật không biết khi các người gặp được Lạc Trần thời điểm nên làm cái gì ! Bất quá, hi vọng ta lần trước vụng trộm truyền cho hấn hoàn chỉnh Hỗn Độn 5 quyết , có thể tại thời khắc mấu chốt cứu hấn nhất mệnh đi!" Nói, Bàn Cổ trong nháy mắt đã không thấy bóng dáng.

Vạn Linh cảnh:

Đồng dạng một hàng ba mươi sáu người, chỉ nhưng mà Vạn Linh cảnh lần này phái ra, lại là thuần một sắc đạo sĩ! Làm một cái hoàn toàn do nhân loại nắm trong tay Thần Quốc, Vạn Linh cảnh lại là một cái quyền lực mười phần tập trung Thần Quốc. Toàn bộ Vạn Linh cảnh tất cả mọi người đều là Đạo gia người. Có thể nói toàn bộ Vũ Trụ tất cả đạo sĩ hoặc là đạo thuật, truy Kỳ Căn Nguyên toàn bộ là xuất từ Vạn Linh cảnh.

Nhưng mà Vạn Linh cảnh tuy nhiên tất cả đều là Đạo gia người, chẳng qua lại không hề chỉ chỉ có đạo sĩ, mà là có mười phần phong phú nghề nghiệp, tỷ như Huyền Sư, Kiếm Tu, Thể Tu, Khí Tu, Thú Tu vân vân, chỉ bất quá bởi vì Vạn Linh cảnh là chính thống đạo thuật nơi phát nguyên, nguyên có đạo sĩ vẫn là chiếm rất lớn tỉ lệ.

Nhưng là giống lần này hoàn toàn do nguyên một đội toàn bộ đạo sĩ nghề nghiệp đi tham gia trọng yếu như vậy thí luyện, đây là lần đầu. Chẳng qua nhìn lấy cái kia ba mươi sáu người bên trong, một vị ăn mặc đạo bào màu đỏ đạo sĩ, Vạn Linh cảnh Giới Chủ trong mắt, lóe lên là vô cùng tự tin. Chỉ cần có này người tại, mới có thể để thế nhân nhìn xem ta Vạn Linh cảnh chính thống đạo thuật đến cùng mạnh cỡ bao nhiêu. Chẳng qua nếu như Tôn Ngộ Không tại chỗ, nhất định sẽ kinh ngạc không ngấm miệng được, bởi vì cái kia thân xuyên đạo bào màu đỏ người, Tôn Ngộ Không vậy mà nhận biết!

"Thanh Hà, chuẩn bị một chút, Lục Quốc chiến, chúng ta cũng không thể rơi xuống." Nói xong, liền thu hồi cái kia tán ra hào quang màu xanh nhạt Trần Giới Thiên Bì, sau đó thân ảnh tiêu tán.

Vạn Yêu Quốc:

"Yêu Vô Mộng, hi vọng người đừng để ta thất vọng, hi sinh đại nhân vật kế hoạch số ba mới khiến cho người nắm giữ lực lượng bây giờ, cái này đại giới, nhưng lại là có chút đại a! Chẳng qua có ta Vạn Yêu Quốc 5 Yêu Thần hơn nữa còn có người kia tại, lần này liền xem như 10 phe thế lực tề tụ, ta Vạn Yêu Quốc cũng không sợ!"

Đưa mắt nhìn bị thất thái quang trụ bao khóa Yêu Vô Mộng, còn có Vạn Yêu Quốc 5 Yêu Thần bay về phía hư không, Vạn Yêu Quốc Giới Chủ mang theo tự tin mãnh liệt nói ra. Làm cái kia thất thái quang trụ hoàn toàn biến mất không thấy về sau, Vạn Yêu Quốc Giới Chủ một vừa nhìn ánh sáng màu lam lượn lờ Trần Giới Thiên Bì, một bên vẫn nói ra: "Tiểu hồ ly kia lại bị Nguyệt Hoàng Tuyền cho giấu đi, xem ra đại nhân vật kế hoạch đã bị Nguyệt Hoàng Tuyền phát hiện. Người tự mình tiến về Diệt Thế Ma Quốc, nói cho Ma Diệt Thiên nói tình huống có biến, để đại nhân vật kế hoạch tạm thời kết thúc,

không phải vậy Hoàng Tuyền thể giới nhân sợ rằng sẽ bị cái kia Nguyệt Hoàng Tuyền cho giết cái không còn một mảnh."

Nói xong, Vạn Yêu Vương Tự hồ lại nghĩ tới cái gì, rồi nói tiếp: "Chờ một chút, ngươi phải người tới hạ giới tìm một cái tên là Bàn Cổ giới địa phương, cái kia tựa hồ là một cái tiểu thể giới, để Hợp Đạo Cảnh Giới nhân đem thực lực nguy trang thành nửa bước Đại Đạo, tiến vào cái kia địa phương tiểu thể giới. Nếu như tình huống không có thay đổi gì, cái kia địa phương tiểu thể giới Thiên Đạo cũng đã bị ăn mòn." Hừ, coi như ngươi có Hoàng Thổ Bị lại như thể nào ta đem ngươi thân cận người toàn bộ bắt, đến lúc đó còn sợ ngươi không đem Hoàng Thổ Bị ngoan ngoãn giao ra

Vạn Thần Điện:

"Rốt cục muốn bắt đầu a, chúng ta chúng Thần quang vinh Diệu Chi Nhật, sắp xảy ra. Chỉ có chúng ta chân chính thần, mới là vượt lên trên chúng sinh." Nhìn lấy đã biến mất ở chân trời ánh sáng bảy màu trụ, Vạn Thần Điện Giới Chủ dường như cảm thán, lại như một mình kể ra.

Chẳng qua vừa mới nói xong, Vạn Thần Điện Giới Chủ bỗng nhiên sắc mặt lạnh lẽo, hướng về phía bên người một vị quý rạp dưới đất nhân đạo: "Đi thôi, Lục Quốc chiến cũng sắp bắt đầu, đồng thời để còn lại mấy cái Đại Thần Quốc thần nô, có thể bắt đầu kế hoạch."

Bạn đang đọc truyện *Đại Yêu Tôn Ngộ Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.